
**OCU
PO SINU
U DUHU SVETOME**

i Marijinom zagovoru

ENCIKLOPEDIJSKI PRIRUČNIK POBOŽNOSTI KATOLIČKE CRKVE

Priradio p. Miljenko Sušac SMM

ZAGREB 2016

Predgovor o namjeni i korištenju priručnika

Dragi brate, poštovana sestro u Kristu željeli smo sabrati na jednom mjestu sve velikepobožnosti Katoličke Crkve na čast pojedinih otajstava naše vjere slijedeći život našega Gospodina i liturgijsku godinu. Dugi niz godina, još od studentskih dana, skupljali smo ove, uglavnom svetačke, materijale na raznim eurropskim jezicima i priređivali različite priručnike za pojedine pobožnosti.

Odlučili smo sabrati sve ove materijale i darivati ih Crkvi u Hrvata i u digitalnom obliku. Pobožnosti su izraz štovanja Boga i ljubavi Crkve i pojedinog vjernika prema našem Gospodinu Isusu Kristu, Gospi, anđelima, svecima u skladu s Božjom objavnom, naukom tradicijom Crkve. Pobožnosti su uglavnom usredotočene na pojedina otajstva Kristov života, ali treba odmah naglasiti da su u biti u svakom od tih otajstava časti osoba Isusa Krista kao takva ali pod određenim vidikom i u određenom trenutku njegova života.

Pobožnosti su složene tako da slijede život Isusov, dakle izravno primjenjive i na liturgijsku godinu, došašće, božićno vrijeme, korizma, vazmeno vrijeme. Osim pobožnosti usredotočenih na otajstva Isusa Krista, donosimo i pobožnosti Bogu Ocu, Duhu Svetome, svecima, anđelima, pobožnosti za pomoć umirućima i dušama u čistilištu.

Pojedini dijelovi priručnika se osim u liturgijsko godini mogu koristiti u raznim prigodama, kao što su hodočašća, proslave zaštitnika, u izradi pastoralnih listića, priručnika, oglasnih ploča itd.

Dao Bog, majka Božja i zagovor sv. Ljudevita da širenje ovog priručnika donese obilne duhovne plodove u našem hrvatskome narodu.

*p. Miljenko Sušac SMM – misionar monfortanac
Spomendan sv. Ljudevita 28. 04. 2016. Zagreb*

SADRŽAJ

Predgovor o namjeni i korištenju priručnika	2
OSNOVNI KRŠĆANSKI VJERONAUKE	16
1. Temeljni kršćanski nauk	16
Bog • Biblija ili Sveto Pismo • Stvaranje • Ljudski rod • Grijeh • Isus Krist • Marija, Majka Isusova i naša Majka u vjeri • Crkva, socijalni nauk Crkve • Redovništvo; smrt i život vječni	
2. Milost i sedam svetih sakramenata	20
<ul style="list-style-type: none">• Milost• Krštenje• Potvrda- krizma• Euharistija ili Sveta misa• Ispovijed ili pokora• Bolesničko pomazanje• Svećenički red• Ženidba	
3. Smisao ljudskog života, kršćanski život i savjest, molitva, Božji zakon, te sažeci vjere u obrasce koje bi svaki kršćanin trebao shvatiti i o njima razmišljati	25
Smisao ljudskog života, kršćanski život i savjest • Molitva razgovor kršćanina s Bogom • Zakon Božji • Glavne istine vjere • Najveća zapovijedi • Deset Zapovijedi Božjih • Crkvene zapovijedi • Glavne kreposti (teologalne i stožerne) • Duhovna djela milosrđa • Tjelesna djela milosrđa • Sedam glavnih grijeha • Šest grijeha protiv Duha Svetoga • Četiri u nebo vapijuća grijeha • Devet tuđih grijeha • Čin vjere • Čin ufanja • Čin ljubavi • Čin savršenog pokajanja.	
4. Ispit savjesti i praktične upute za ispovijed odrasli i djece Praktične upute kako se obavlja ispovijed • Ispit savjesti za odrasle • Ispit savjesti za djecu ..	29
OSNOVNE KRŠĆANSKE MOLITVE	33
1. Osnove molitve	
<ul style="list-style-type: none">• Znak križa • Oče naš • Zdravo, Marijo • Slava Ocu • Apostolsko vjerovanje • Anđelu čuvaru Anđeo Gospodnji • Kraljice neba • Zdravo Kraljice • Zaziv Duha Svetoga	
2. Molitva Razmatranja	
<ul style="list-style-type: none">• Lectio divina – Razmatranje svetoga pisma• Meditacija i metoda za razmatranja	
3. Molitve za posebne prigode i nakane	
<ul style="list-style-type: none">• Jutarnja molitva• Večernja molitva• Prije jela• Poslije jela• Za unutarnje ozdravljenje• Protiv svakoga zla	

- Predanje života Isusu Kristu
- Strelovite molitve

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU I DJETETU ISUSU..... 41

- Božićna devetnica s razmatranjima sv. Alfonsa Marije Liguoria
- Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa
- Molitve svetaca na čast Božićnog otajstva i Djeteta Isusa
- Božićni himan Djetetu Isusu
- Devetnica Djetetu Isusu
- Krunica Djeteta Isusa
- Razmatranja o Božiću i pobožnosti Djetetu Isusu

POBOŽNOST SVETOJ OBITELJI..... 65

- Molitve Svetoj Obitelji
- Himan Svetoj Obitelji
- Litanije Svetoj Obitelji
- Krunica Svetoj Obitelji
- Razmatranja o Svetoj Obitelji
- Litanije Božjoj Providnosti

POBOŽNOST PRESVETOM SRCU ISUSOVU..... 75

Predgovor

1. Devetnica Srcu Isusovu sv. Alfonsa Marije Liguorija
2. Litanije Srca Isusova
3. Molitve svetaca i duhovnih velikana Srcu Isusovu
4. Razmatranja svetaca o Srcu Isusovu
5. Povijest pobožnosti Srcu Isusovu od početaka do posvete svijeta i uspostave svetkovine
 1. Redovnici srednjega vijeka - začetnici štovanja Srca Isusova
 2. Družba Isusova i redovnice Pohoda — preteče sv. Margarete
 3. Sv. Ivan Eudes
 4. Srce Isusovo i sv. Margareta Marija Alacoque
 5. Četiri velika ukazanja Srca Isusova sv. Margareti Alacoque
 6. Od ukazanja sv. Margareti do uspostave svetkovine Srca Isusova i posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu
 7. Pobožnost Srcu Isusovu dar Neba za moderna vremena
 8. Teološki temelj pobožnosti Srcu Isusovu
 9. Zašto je lipanj posvećen Srcu Isusovu?
6. Obećanja srca Isusova i naše spasenje
 1. Obećanja Srca Isusova
 2. Veliko obećanje Srca Isusova, pobožnost devet prvih petaka i naše vječno spasenje
7. Posebne pobožnosti i molitve Srcu Isusovu
 1. Zlatna krunica
 2. Posveta Srcu Isusovu – osobna i obitelji
 3. Kratki zazivi presvetom Srcu Isusovu obdareni oprostima
 4. Prošnja presvetom Srcu Isusovu
 5. Dragocjeno prikazanje zasluga presvetog Srca Isusova kao zadovoljština za svoje grijeh
 6. Molitve
 - a. da se po Isusovoj želji što više raširi pobožnost prema njegovom Srcu
 - b. Presvetom Srcu Isusovu za duše u Čistilištu;

- c. Za umiruće
- d. Naknada za uvrede nanese euharistijskom Srcu Isusovu
- 8. Poticajni primjeri pobožnosti Srcu Isusovu

POBOŽNOST PRESVETOM OLTARSKOME SAKRAMENTU..... 132

- 1. Devetnica Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu
- 2. Litanije Presvetom Oltarskom sakramentu
- 3. Molitve svetaca Euharistijskom Isusu
- 4. Priprava i zahvala za svetu Pričest sa svecima
 - 4.1. Svetačke molitve priprave za pričest
 - 4.2. Svetačke molitve zahvale za pričest
 - 4.3. Molitva nakon pričesti za koju je Crkva udijelila potpuni oprost
- 5. Pričesti se po Mariji prema uputama sv. Ljudevita Montfortskoga
- 6. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu
- 7. Razmatranja i misli svetaca o Euharistiji i pričesti

Dodatak: Svetogrdna oskvrnuća Euharistiskog Isusa u posvećenim hostijama na crnim misama: svjedočanstvo jednog egzorciste

POBOŽNOST PREDRAGOCJENOJ KRVI KRISTOVOJ..... 179

Predgovor

- 1. Povijest štovanja presvete Krvi Kristove od početaka do uspostave svetkovine Krvi Kristove
- 2. Devetnica na čast Krvi Kristove
- 3. Litanije Presvetoj Krvi Isusovoj
- 4. Molitve svetaca i duhovnih velikana Presvetoj Krvi Kristovoj
- 5. Razmatranja svetaca iduhovnih velikana o Presvetoj Krvi Kristovoj
- 6. Pobožnost Krvi Kristovoj u iskustvima svetaca i duhovnih velikana
- 7. Posebne pobožnosti i načini čašćenja Krvi Kristove
 - 7. 1. Sveta Misa: Gospodin Isus je ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi
 - 7. 2. Razmatranja o Muci i Krvi Kristovoj
 - 7. 3. Molitve krunica na čast Krvi Kristove
 - a. Krunica Krvi Kristove
 - b. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu Tijela i Krvi Kristove
 - 7. 4. Molitve sedam prikazanja Predragocjene Krvi Kristove
 - a. Sedammolitava svete Brigite
 - b. Sedam prikazanja Krvi Kristove
 - c. Sedam prikazanja Krvi Kristove po Marijinom zagovoru
 - d. Sedam prikazanja Presvete Krvi protiv sedam glavnih grijeha
 - e. Razmatranje o sedam prolijevanja Krvi Kristove
 - 7. 5. Svetkovina i mjesec Predragocjene Krvi Kristove
 - 7. 6. Pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj kao pomoć dušama u Čistilištu i sredstvo sprječavanja teških grijeha
 - a. Pobožnost presvetoj krvi Isusovoj olakšava muke dušama u Čistilištu
 - b. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj
 - c. Pobožnošću presvetoj krvi Kristovoj možeš spriječiti mnoge teške grijehe
 - 7. 7. Prinostiti u duhu krv Isusovu Bogu; još jedan način, kako možemo častiti Krv Kristovu
 - 7. 8. Zazivi Presvetoj Krvi Isusa Krista
- 8. Molitve Krvi Kristovoj s posebnim nakanama

- Posveta predragocjenoj krvi Kristovoj
- Posveta i dnevno prikazanje Ocu u sjedinjenju s Krvu Kristovoj
- O dragocjena Isusova Krv –
- Pouzdanje u Kristovu Krv (Za one koji se bore za oslobođenje od ovisnosti)
- Za milost oprostjenja
- Za milost dobre smrti
- Molitva za umiruće
- Preporuke umirućih
- Pomirne molitve za duše u Čistilištu
- Molitva na čast presvetoj Krvu Isusovoj
- 9. Svetišta Krvu Kristove u svijetu i hrvatsko svetište Krvu Kristove u Ludbregu
 - a. Ostaci i čašćenje presvete Krvu Kristove u svijetu i kod nas u Ludbregu
 - b. Poznatija svetišta u Italiji
- 10. Poticajni primjeri pobožnosti Krvu Kristovoj

Dodatak: Molitve za oslobađanje od moći tame za privatnu upotrebu vjernika iz novog obreda za Egzorcizam i od don Amotha

POBOŽNOST MUCI KRISTOVOJ..... 244

Predgovor

1. Crkveni nauk o Muci Isusovoj njenom štovanju u pučkoj pobožnosti
- 2.1. Razmatranja o važnosti štovanja Muke Kristove i duhovnih plodova koji iz tog proizlaze
2. 2. Razmatranja o Muci Kristovoj
2. 3. Litanije na čast Muke Kristove
2. 4. Molitve na čast Muke Kristove

POBOŽNOST SV. KRIŽU KRISTOVU..... 270

- Molitve
- Razmatranja
- Litanije
- Križni put

POBOŽNOST RANAMA ISUSOVIM..... 283

- Sestra Marija Marta Chambon i Pobožnost Ranama Isusovim
- Sveta Ura i Krunica svetim Ranama
- Molitve svetaca i duhovnih velikana Ranama Isusovim
- Petnaest molitava sv. Brigite
- Razmatranja i molitve o Marijinom sudjelovanju u Muci Kristovoj
- Pobožnost Muci i Ranama Isusovim u duhovnom iskustvu svetaca

POBOŽNOST PRESVETOM IMENU ISUSOVU..... 304

1. 1. Povijest pobožnosti imenu Isusovu
1. 2. Litanije i krunica Presvetom Imenu Isusovu
1. 3. Devetnica nadoknadeza psovke
1. 4. Pohvale Imenu Božjemu u naknadu za psovke
1. 5. Isusova krunica
1. 6. Molitve i razmatranja svetaca o Imenu Isusovu

POBOŽNOST PREMA PRESVETOJ GLAVI GOSPODINA ISUSA KRISTA.....	315
2. 1. Povijest i teološki temelji pobožnosti Isusovoj glavi	
2. 2. Molitve i litanije Glavi Isusovoj	
POBOŽNOST PRESVETOM LICU ISUSOVU.....	318
3. 1. Povijest pobožnosti licu Isusovu	
3. 2. Obećanja Isusa Krista vjernicima koji budu štovali njegovo Presveto Lice	
3. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana svetom Licu	
3. 4. Molitve nadoknade, posveta i litanije presvetom Licu	
3. 5. Devetnica i trodnevnica svetom Licu Isusovu	
3. 6. Medaljica Presvetog Lica Isusova	
3. 7. Pobožnost svetom Licu u iskustvima svetaca i duhovnih velikana	
CRKVENI NAUK O USKRSNUĆU ISUSOVU, LITURGIJI I NJEGOVU ŠTOVANJU U PUČKOJ POBOŽNOSTI.....	333
1. 1. Katekizam katoličke Crkve	
1. 2. Uskrsno otajstvo u pučkoj pobožnosti i liturgiji prema Direktoriju	
POBOŽNOSTI POVEZANOSTI MARIJE S OTAJSTVOM ISUSOVA USKRSNUĆA.....	340
POBOŽNOST BOŽANSKOMU MILOSRĐU.....	346
3. 1. Kristove riječi svetoj sestri Faustini Kowalskoj	
3. 2. Veliko obećanje Milosrdnog Isusa za pomoć umirućima	
3. 3. Krunica na čast Božanskog Milosrđa	
3. 4. Devetnica na čast Božanskomu Milosrđu	
3. 5. Zazivi Božanskomu Milosrđu	
POBOŽNOST USKRSNOM OTAJSTVU.....	349
4. 1. Put svijetla - Via lucis	
4. 2. Molitve Uskrsnom Isusu	
4. 3. Zazivi hvale i slave uskrsnuću Isusovu	
4. 4. Razmatranja svetaca i duhovnih velikana o Uskrsnuću Isusovu	
POBOŽNOST UZAŠAŠĆU ISUSOVU.....	369
• Devetnica	
• Molitve	
• Razmatranja	
POBOŽNOST DUHU SVETOMU.....	373
• Uvod	
• Devetnica Duhu Svetomu	
• Litanije Duhu Svetomu	
• Molitve svetaca Duhu Svetomu	
• Zaziv Duha Svetoga	
• Himan Duhu Svetomu	
• Razmatranja svetaca o Duhu Svetome	
• Tri krunice Duhu Svetome	

Dodatak

- Jasne granice za molitve ozdravljenja
- Novi obrednik egzorcizma
- Molitve za ozdravljenje i oslobođenje od utjecaja đavolskoga
- Deset pravila za borbu protiv Đavla

POBOŽNOST BOGU OCU	414
6. 1. Oče naš i molitve svetaca Bogu Ocu	
6. 2. Krunice Bogu Ocu i devetnica	
6. 3. Litanije Bogu Ocu	
6. 4. Hvale i zazivi vječnom Ocu	
POBOŽNOST PRESVETOM TROJSTVU	423
7. 1. Devetnica Presvetom Trojstvu	
7. 2. Litanije Presvetom Trojstvu	
7. 3. Anđeoska krunica Presvetom Trojstvu	
MOLITVE SVETACA BOGU OCU	430
MOLITVE SVETACA BOGU SINU	442
MOLITVE SVETACA BOGU DUHU SVETOME	456
MOLITVE PRESVETOM TROJSTVU	449
POBOŽNOST MAJCI BOŽJOJ MARIJI U KRISTOVIM OTAJSTVIMA	478
Predgovor	
1. Nauk crkve o štovanju Gospe u pučkoj pobožnosti i Isusovimaotajstvima	
KRUNICA, SAŽETAK CIJELOG EVANĐELJA	482
Metoda molitve krunice po uputama i razmatranjima sv. Ljudevita Montfortskoga	
BEZGREŠNOZAČEĆE BLAŽENE DJEVICE MARIJE	495
3. 1. Devetnica Bezgrešnoj s razmatanjima iz djela sv. Maksimilijana Kolbea	
3. 2. Molitve i litanije Bezgrešnoj	
MARIJA U OTAJSTVU UTJELOVLJENJA SINA BOŽJEGA	503
4. 1. Devetnica naviještenju utjelovljenja Sina Božjega – Blagovijesti - s razmatranjima iz djela sv. Ljudevita Montforskoga	
4. 2. Molitve i Litanije Utjelovljenja Sina Božjega	
MARIJA U OTAJSTVU ISUSOVA ROĐENJA	511
5. 1. Devetnica otajstvu rođenje Gospodnjeg	
5. 1. Molitve Mariji u otajstvu rođenje Gospodnjeg	

MARIJA U OTAJSTVU MUKE I SMRTI ISUSA KRISTA.....	513
6. 1. Devetnica žalosnom srcu Marijinu	
6. 2. Litanije prežalosne Djevice Marije	
6. 3. Molitve i razmatranja svetaca	
6. 4. Gospin plač	
MARIJA U OTAJSTVU ISUSOVA USKRSNUĆA.....	528
7. 1. Majčin čas	
7. 2. Susret Uskrsnuloga s Majkom i Vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga	
7. 3. Govor naučiteljstva Crkve o prvom ukazanju uskrslog Isusu svojoj Majci Mariji	
7. 4. Kraljice neba, raduj se	
DUH SVETI I MARIJA.....	534
8. 1. Nauk Crkve	
8. 2. Marija, zaručnica Duha Svetoga po nauku sv. Ljudevita Montforskoga	
8. 3. Molitve	
UZNESENJE B. D. MARIJE - VELIKA GOSPA.....	538
9. 1. Devetnica uznesenju Blažene Djevice Marije s razmatanjima iz djela sv. Bernarda	
9. 2. Lauretanske litanije i molitve na čast Marijina uznesenja	
POBOŽNOST MAJCI BOŽJOJ MARIJI U LITURGIJSKOJ GODINI I TRADICIJI CRKVI.....	546
Predgovor	
SVECI O POBOŽNOSTI MARIJI.....	546
POBOŽNOST MARIJI U LITURGIJSKOJ GODINI ZA SVE NJENESVETKOVINE, BLAGDANE I SPOMENDANE.....	548
8. Prosinca.....	Bezgrešno začće blažene Djevice Marije
25. Prosinca.....	Rođenje Gospodnje – Božić
Nedjelja u božićnoj osmini	Sveta obitelj Isusa, Marije i Josipa
1. sječnja.....	Sveta Bogorodica Marija
2. veljače.....	Prikazanje Gospodinovo u hramu – Svijećnica
11. veljače.....	Gospa Lurdska
25. ožujka.....	Navještenje Gospodnje – Blagovijest
13. svibnja.....	Fatimska Gospa- godišnjica ukazanja
31. svibnja.....	Pohod B.D.Marije
Subota poslije svetkovine Presvetog Srca Isusova.....	Bezgrešno Srce Marijino
16. srpnja.....	Blažena Djevica Marija od brda Karmela
5. kolovoza.....	Posveta bazilike svete Marije velike (Gospa snježna)
15. kolovoza.....	Uznesenje B.D.Marije- Velika Gospa
22. kolovoza.....	B.D. Marija Kraljica
8. rujna.....	Rođenje B.D.Marije-Mala Gospa
15. rujna.....	B.D.Marija žalosna
7. listopada.....	B.D.Marija od krunice – Kraljica svete krunice
21. studenog.....	Prikazanje B.D.Marije- Gospa od zdravlja

KRATKO RAZMATRANJE ZDRAVO MARIJE.....	571
POBOŽNOST TRI ZDRAVO MARIJE.....	573
GOSPINA KRUNICA.....	577
MOLITVE MARIJI ZA SVAKI DAN U TJEDNU.....	577
SEDAM MARIJINIH RADOSTI.....	582
SEDAM MARIJINIH ŽALOSTI.....	581
POBOŽNOST GOSPI OD POJASA.....	582
POBOŽNOST MAJCI BOŽJOJ OD SUZA	582
KRUNICA NA ČAST MARNIJH POVLASTICA.....	583
O KARMELSKOM ŠKAPULARU.....	585
ČUDOTVORNA MEDALJICA.....	592
NEPRESTANI ČIN LJUBAVI.....	594
POSVETA ISUSU KRISTU PO MARIJI.....	595
POBOŽNOST BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU.....	601

1. Povijest štovanja i pobožnosti Srca Marijina u Katoličko Crkvi
2. Devetnica presvetom Srcu Marijinu iz djela sv. Ivana Eudesa
3. Litanije Prečistoga Srca Marijina
4. Devetnica žalosnom Srcu Marijinu
5. Molitve svetaca i pape Srcu Marijinu
6. Krunica Presvetom Srcu Marijinu
7. Razmatranja svetaca o Mariji
8. Gospina ukazanja u Fatimi, posveta Bezgrešnom Srcu Marijinu, pobožnost pet prvih subota i obećana milost vječnog spasenja
9. Katekizam o pobožnosti Prečistom i Bezgrešnom Srcu Marijinu
10. Poticajni primjeri za štovanje i pobožnost Mariji

NAJLJEPŠE MOLITVE SVETACA MARIJI ZA SVAKI DAN U MJESECU.....	640
POBOŽNOST SV. JOSIPU.....	672

Predgovor

1. Povijest i pojam štovanja sv. Josipa
2. Devetnica sv. Josipu od sv. Alfonsa Marije Liguorija
3. Litanije sv. Josipa
4. Devetnica sv. Josipu iz karmelske tradicije
5. Molitve svetaca i duhovnih velikana sv. Josipu
6. Razmatranja svetaca i učiteljstvo crkve o sv. Josipu
7. Pobožnost sv. Josipu u duhovnim iskustvima svetaca
8. Posebne pobožnosti sv. Josipu
 1. Svetiplašt u čast sv. Josipu
 2. Sedam žalosti i radosti sv. Josipa

- 3. Krunica sv. Josipa
- 9. Molitve sv. Josipu u posebnim potrebama
 - Osobna posvetna molitva
 - Za milost sretne smrti
 - Za duše u Čistilištu
 - Za čistoću
 - Za obitelj
 - U nevolji
 - Za posao
- 10. Teološka razmišljanja o sv. Josipu
 - 1. Moć zagovora sv. Josipa
 - 2. Sv. Josip je i u nebu uz presvetu Bogorodicu
 - 3. Sv. Josip je i u Nebu najbliži Isusu iza Majke Božje
 - 4. Sv. Josip po osobnoj svetosti i veličini svojih zasluga je odmah iza Majke Božje
 - 5. Svetost sv. Josipa
- 11. Sv. Josip zaštitnik Katoličke Crkve
- 12. Sv. Josip zaštitnik nam drage domovine Hrvatske
 - 1. Povijesni prikaz posvete Hrvatske države i naroda sv. Josipu
 - 2. Posvetna molitva Domovine svetom Josipu
 - 3. Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu
 - 4. Bratovština sv. Josipa za pomoć umirućima
 - 5. Svjedočanstva o uslišanjima po zagovoru sv. Josipa

POBOŽNOST ANĐELIMA BOŽJIM.....727

Predgovor

- 1. Crkveni nauk o Anđelima, njihovu štovanju i ulozi u duhovnom životu
- 2. O hijerarhiji, podjeli i imenima Anđela
- 3. Pobožnost svim svetim Anđelima Božjim
 - 3. 1. Častimo sv. anđele
 - 3. 2. Molitve Mariji kraljici i anđelima Božjim
 - 3. 3. Krunica svetim anđelima da nam isprose potrebne kreposti
 - 3. 4. Devetnica anđeoskim korovima
 - 3. 5. Litanije svetim anđelima
- 4. Pobožnost sv. Mihaelu Arkanđelu
 - 4. 1. Sv. Mihaelu Bibliji i crkvenom nauku
 - 4. 2. Ukazanja sv. Mihaela Arkanđela na kršćanskom Istoku i Zapadu
 - 4. 3. Sv. Mihael zaštitnik umirućih i molitve sv. Arkanđelu za sretnu smrt
 - 4. 4. Devetnica sv. Mihaelu Arkanđelu
 - 4. 5. Litanije svetog Mihaela Arkanđela
 - 4. 6. Krunica svetom Mihaelu Arkanđelu i svetim anđelima
 - 4. 7. Viđenje i molitva svetom Mihaelu arkanđelu pape Leona XIII
 - 4. 8. Molitve, zazivi i posveta sv. Mihaelu Arkanđelu
 - 4. 9. Blagoslov i postavljanje škapulara svetog Mihaela
 - 4. 10. Razmatranja o sv. Mihaelu Arkanđelu
- 5. Pobožnost sv. Gabrijelu Arkanđelu
 - 5. 1. Sv. Gabrijel u Bibliji i crkvenoj tradiciji
 - 5. 2. Devetnica sv. Gabrijelu Arkanđelu
 - 5. 3. Molitve i zazivi sv. Gabrijelu Arkanđelu
- 6. Pobožnost sv. Rafaelu Arkanđelu
 - 6. 1. Sv. Rafael u Bibliji i crkvenoj tradiciji
 - 6. 2. Devetnica sv. Rafaelu arkanđelu

- 6. 3. Trodnevnica svetom Rafaelu
- 6. 4. Molitve i zazivi sv. Rafaelu Arkandelu
- 7. Pobožnost Anđelu čuvaru
 - 7. 1. O pobožnosti prema Anđelu Čuvaru.
 - 7. 2. Devetnice i trodnevnica Anđelu Čuvaru
 - 7. 3. Litanije sv. Anđelu Čuvaru
 - 7. 4. Molitve, zazivi i posveta Anđelu Čuvaru
 - 7. 5. Razmatranja o pobožnosti Anđelu Čuvaru
- 8. Pobožnost Anđelu utjehe Isusove muke u Getsemanskom vrtu
 - 8. 1. Molitva Anđelu Isusove utjehe u Getsemanskom vrtu
- 9. Anđeli u iskustvima svetaca i duhovnih velikana

POBOŽNOST SVECIMA BOŽJIM.....783

Predgovor

- 1. Katekizam Katoličke Crkve uči
- 2. Litanije svih svetih
- 3. Praktične upute kako koristiti molitve svecima iz ove knjižice

SIJEČANJ

(hrvatski sveci i blaženici su naglašeni)

- 2. siječnja:.....sv. Bazilije veliki i sv. Grgur nazijanski biskupi
- 15. siječnja:.....sv. Anastazija (Stošija)
-sv. Pavao, pustinjač
- 17. siječnja:sv. Antun Pustinjač
- 20. siječnja:.....sv. Fabijan i Sebastijan
- 21. siječnja:.....sv. Agneza, djevica i mučenica
- 22. siječnja:.....sv. Vinko, đakon i mučenik
- 24. siječnja:.....sv. Franjo Saleški
- 28. siječnja:.....sv. Toma Akvinski
- 31. siječnja:.....sv. Ivan Bosco

VELJAČA

- 3. veljače:.....sv. Blaž (Vlaho)
- 10. veljače:.....bl. Alojzije Stepinac**
- 11. veljače:.....sv. Gema Galgani
- 14. veljače:.....sv. Valentin
- 21. veljače:.....sv. Petar Damiani,
- 23. veljače:.....sv. Polikarp, mučenik

OŽUJAK

- 7. ožujka:.....sv. Perpetua i Felicita
- 8. ožujka:.....sv. Ivan od Boga
- 9. ožujka:.....sv. Franciska Rimski
- 19. ožujka:.....sv. Josip

TRAVANJ

2. travnja:.....sv. Ivan Pavao II.
4. travnja:.....sv. Izidor, biskup
23. travnja:.....sv. Juraj
25. travnja:.....sv. Marko, apostol i evanđelist
26. travnja:.....bl. Jakov Zadranin
27. travnja:.....bl. Ozana Kotorska
28. travnja:.....sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski
29. travnja:.....sv. Katarina Sijenska

SVIBANJ

1. svibnja:.....sv. Josip Radnik
3. svibnja:.....sv. Filip i Jakov apostoli
4. svibnja:.....bl. Julijan iz Bala
7. svibnja:.....sv. Dujam
.....bl. Marija Luiza od Isusa (Trichet)
10. svibnja:.....bl. Ivan Merz
12. svibnja:.....sv. Leopold Mandić
14. svibnja:.....sv. Matija, apostol
22. svibnja:.....sv. Rita iz Cascie
26. svibnja:.....sv. Filip Neri

LIPANJ

4. lipnja:.....sv. Kvirin, biskup sisački
13. lipnja:.....sv. Ante Padovanski
15. lipnja:.....sv. Vid
21. lipnja:.....sv. Alojzije Gonzaga
24. lipnja:.....rođenje Ivana Krstitelja
29. lipnja:.....sv. Petar i Pavao, apostoli

SRPANJ

3. srpnja:.....sv. Toma, apostol
5. srpnja:.....Ćiril i Metodije, slavenski apostoli
6. srpnja:.....sv. Marija Goretti
9. srpanj:.....bl. Marije Propetog Isusa Petković
11. srpnja:.....sv. Benedikt, opat
15. srpnja:.....sv. Bonaventura
20. srpnja:.....sv. Ilija
25. srpnja:.....Sv. Jakov stariji, apostol
26. srpnja:.....Ana i Joakim, roditelji BDM
27. srpnja:.....sv. Kristofor
31. srpnja:.....sv. Ignacije Loyolski

KOLOVOZ

1. kolovoza:.....sv. Alfonz Marija Liguori, biskup i crkveni naučitelj
3. kolovoza:.....bl. Augustin Kažotić
4. kolovoza:.....sv. Ivan, Marija Vianney
8. kolovoza:.....sv. Dominik

10. kolovoza:.....sv. Lovro, đakon
 11. kolovoza:.....sv. Klara
 14. kolovoza:.....sv. Maksimilijan Marija Kolbe
 16. kolovoza:.....sv. Rok
 20. kolovoza:.....sv. Bernard iz Clairvauxa, crkveni naučitelj
 23. kolovoza:.....sv. Ruža Limska
 24. kolovoza:.....sv. Bartolomej, apostol
 27. kolovoza:.....Sv. Monika
 28. kolovoza:.....sv. Augustin, crkveni naučitelj

RUJAN

5. rujna:.....sv. Majka Terezija iz Kalkute
7. rujna:.....sv. Marko Križevčanin
 13. rujna:.....sv. Ivan Krizostom - Zlatousti
 21. rujna:.....sv. Matej, apostol i evanđelist
 23. rujna:.....sv. pater Pio
 27. rujna:.....sv. Vinko Paulski
 30. rujna:.....sv. Jeronim, crkveni naučitelj

LISTOPAD

1. listopada:.....sv. Terezija od Djeteta Isusa
 4. listopada:.....sv. Franjo Asiški
 6. listopada:.....sv. Bruno, opat
 15. listopada:.....sv. Terezija Avilska, crkvena naučiteljica
 17. listopada:.....sv. Ignacije Antiohijski
 18. listopada:.....sv. Luka, evanđelist
 22. listopada:.....sv. Donat
 23. listopada:.....sv. Ivan Kapistranski
 28. listopada:.....sv. Šimun i Juda Tadej, apostoli

STUDENI

- 8. studenoga:.....bl. Gracije kotorski,**
 11. studenoga:.....sv. Martin iz Toursa, biskup
14. studenoga:.....sv. Nikola Tavelić, mučenik
 22. studenoga:.....sv. Cecilija
 30. studenoga:.....sv. Andrija, apostol

PROSINAC

3. prosinca:.....sv. Franjo Ksaverski, misionar
 6. prosinca:.....sv. Nikola, biskup
 7. prosinca:.....sv. Ambrozije
 13. prosinca:.....sv. Lucija
 14. prosinca:.....sv. Ivan od Križa
 15. prosinca:.....sv. Kristina
 26. prosinca:.....sv. Stjepan, prvomučenik
 27. prosinca:.....sv. Ivan, apostol i evanđelist

POBOŽNOSTI ZA POMOĆ UMIRUĆIMA..... 837

Predgovor

1. Bolest, bolesničko pomazanje i kršćanska smrt prema nauku Crkve
2. Molitve za sretnu smrt i umiruće
3. Litanije za umiruće i preporuke umirućih
4. Isusovo obećanje milosti vječnog spasenja umirućimapored kojih se bude molilakrunica na čast Božanskog Milosrđa
5. Nauk Crkve o zadnjim stvarima čovjeka: smrti, sudu, raj, čistilištu i paklu
6. Razmatranjasvetaca o smrti i sudu Božjemu
7. Bratovština sv. Josipa za pomoć umirućima

POBOŽNOSTI ZA POMOĆ DUŠAMA U ČISTILIŠTU..... 866

1. Nauk Crkve o molitvi za pokojne
2. Devetnicaza duše u Čistilištu
3. Litanije za duše u Čistilištu
4. Herojski čin ljubavi prema svetim dušama u Čistilištu
5. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj
6. Molitve i razmatranja svetaca i duhovnih velikana za duše u Čistilištu
7. Crkveni nauk o oprostima za žive i pokojne
8. Duhovna iskustva svetaca vezana uz teme smrti i čistilištu

OSNOVNI KRŠĆANSKI VJERONAUKE

1. Temeljni kršćanski nauk

Bog: Vjerujemo u Boga iako ga ne vidimo tjelesnim očima, jer za to imamo razumno opravdanje. Gravitacija je nevidljiva sila, ali postoji. Ni zrak ne vidimo, ali ga dišemo i održava nam život. Tako vjerujemo u nevidljivog Boga koji je stvorio ovaj vidljivi svemir, jer svemir sam od sebe se nije mogao stvoriti. Vjeru u Boga imali su ljudi svih vremena, uključivši i brojne znanstvenike. Vjera nije iracionalna već nadracionalna. Ona i filozofija-znanost se ne isključuju, nego jedna drugu dopunjuju, jer Bog je izvor sve istine i znanja; u njemu nema proturječja.

Samo je jedan Bog, ali ga ljudi radi svog ograničenog i slabog razuma zamišljaju u raznim oblicima i nazivaju raznim imenima. Bog je nestvoreni bestjelesni Duh, koji se objavio u Bibliji te tako znamo da postoji u tri Božanske Osobe ili Trojstvu: Otac i Sin i Duh Sveti. Sve tri Osobe međusobno se razlikuju ali imaju jednu te istu Božansku prirodu/narav i djelovanje izvan sebe. Bogu Ocu pripisujemo stvaranje, Bogu Sinu otkupljenje, a Bogu Duhu Svetomu posvećenje svijeta. Duh Sveti, Gospodin i životvorac, govorio je po prorocima. Tako je nastala Biblija ili Sveto Pismo. On rasvjetljuje, oživljava i upravlja Crkvom. Duh Sveti je prisutan u dubini naše duše ako živimo u milosti Božjoj i u cijelom svijetu, te kao blagi vjetar, potiče nas na dobro. Oca i Sina i Duha Svetoga častimo i slavimo, kao "jednobitno i nerazdjeljivo Jedinstvo u Trojstvu, Trojstvo u Jedinstvu".

Bog je sama ljubav, istina, ljepota, život. Bog je svemoguć, vječni jer oduvijek i zauvijek postoji, posvudašnji, sveznajući, mudri, pravedan te nagrađuje dobro i kažnjava zlo, milosrdan pa oprašta sve grijeha kad se pokajemo, slobodan, sretan i blažen, dobar i bogat pa svima daje, a od nikoga ništa ne potrebuje, jednostavan, svet, suveren, vrhovni, apsolutni, potpuno i beskrajno savršen. Bog nije ni muško ni žensko već nadilazi sve spolne razlike i sve stvorenje. "Ja jesam Koji Jesam" (Izlazak 3:14). Tajnu Božje naravi i Presveto Trojstvo ne možemo do konca razumijeti, niti ju jezik može dovoljno izraziti, no ni najveći učenjaci ne razumiju potpuno sitni atom, daleko manji od čestice prašine. Božje Biće i moć, naslutimo u velebnom svemiru kojega je Bog stvorio, i još bolje shvaćamo vjerom u Božju Objavu, a tek poslije smrti duše u Nebu vide Boga kakav On jest.

Biblija ili Sveto Pismo. Biblija je sveta knjiga kršćanstva i Crkve; za sve kršćanske zajednice ona je Riječ Božja. Sveto Pismo jer je od Boga nadahnuto, zaista i jest Riječ Božja. Ovime se potvrđuje istina vjere: Bog se objavio, Bog je govorio nekoć a i danas govori po Pismu ako ga se prihvaća i shvaća u zajedništvu sa Crkvom! Da bi se ispravno shvatila Biblija važan je kulturni kontekst njenog nastajanja. Govoreći o nadahnuću treba naglasiti da je Biblija Riječ Božja sadržana u ljudskoj riječi te da su biblijski pisci bili autori u pravom smislu te riječi. Pošto oni pripadaju određenom prostoru, vremenu, narodu i kulturnom krugu, njihov način izražavanja je svojstven miljeu u kojem su živjeli.

Povijest i Objava Božja su temelji za shvaćanje same suštine Biblije kao spisa nezaobilazne postavke biblijske teologije koji svoje polazište ima upravo u pojmu Riječi Božje. Riječ Božja po kojoj Bog stvara i uzdržava svijet (usp. Post 1) prema SZ-nom shvaćanju određuje i prirodne zakone (usp. Ps 33,4-9) se objavila u povijesti Starog zavjeta objavila, a utjelovila i postala čovjekom koji se zove Isus Krist i o tome govori Novi zavjet.

Povijest Staroga zavjeta. Rekli smo da Bog ulazi u povijest i u njoj se objavljuje. Nakon što u prvoj knjizi Biblije knjizi Postanka se u prvih 11 poglavlja govori o nastanak svijeta, grijehu prvih ljudi i općoj povijesti do velikog potopa u 12. poglavlju započinje povijest Abrahama koje je živio negdje 19-18 stoljeća prije Krista, a s njim će početi povijest izabranog Božjeg naroda Izraela. Ta postupnost Božje objave u gotovo 2000 godina prije Krista je opisana u 46 knjiga Staroga zavjeta koje Crkva prihvaća kao nadahnute.

Povijest Novoga zavjeta započinje sa likom i djelom Isusa Krista koji je Sin Božji postao čovjekom i po muci i uskrsnuću ispuno sva Božja obećanja i ostvario naše spasenje. Novi zavjet se sastoji od 27 knjiga od kojih su najvažnija 4 evanđelja jer im je u središtu život Isusa Krista. A

Crkva uči da cijelo Sveto Pismo, pa i Stari zavjet ali u obliku slika i budućih nagovještaja, govori o Kristu i u njemu se ispunja.

Stvaranje: Bog je htio da podijeli svoju ljubav i bogatstvo života sa drugim bićima i usreći ih, pa je dobrovoljno stvorio sve vidljivo i nevidljivo iz ničega. Ljudi samo prerađuju stvorene stvari a ni kapljicu vode ne mogu stvoriti iz ničega, bez postojećeg materijala. Sva stvorenja nose neki trag svog Stvoritelja. Prva knjiga Biblije - Knjiga Postanka opisuje stvaranje svijeta i čovjeka, no bez znanstvenih detalja.

Bog je stvorio neživu materiju koja se sastoji od sitnih nevidljivih atoma/elementa (tim se bavi fizika). Postoje 92 vrste prirodnih atoma od kojih je građen sav svemir: zemlja (jedino poznato mjesto u svemiru sa uvjetima za život), mjesec, planete, sunce, i na milijarde zvijezda većih od zemlje a vidljivih samo oko 3.000 prostim okom. "Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku Njegovih" (Psalam 19:2). Razne kombinacije atoma čine molekulu (tim se bavi kemija) od koje se sastoji geni i stanica, a od nje organi (list, pluća, itd.) fjaka, životinja i ljudskog tijela.

Bog je stvorio biljke, koje rastu i množe se ali su nepokretne. Znanost poznaje oko 350.000 vrsta biljaka. Bog je stvorio životinje koje imaju moć rasta, množenja, kretanja i čuvstva. One nemaju razuma ni slobodne volje. Ima ih oko milion vrsta. Životinje, biljke i ljudsko tijelo proučava biologija.

Bog je stvorio ljudska bića sa tijelom i besmrtnom dušom. Ateistička teorija evolucije uči da je život sam nastao iz mrtve materije, a čovjek se postepeno razvio od životinja. No, i znanstvena evidencija uviđa brojne nedosljednosti u tome lancu na primjer nagla pojava fosila, nedostatak prelaznih fosila, a još više pojava racionalne duše i duha kod čovjeka po čemu se on bitno razlikuje od svih drugih stvorenja, te su i brojni znanstvenici suglasni sa stvaranjem života od Boga.

Bog je stvorio i nevidljive anđele-bestjelesne, besmrtnne duhove sa razumom i slobodnom voljom. Neki anđeli postali su buntovnici protiv Boga i u tome je začetak tajne grijeha i zla, te ih danas nazivamo zli dusi ili đavoli. Poglavica đavola je Sotona. Dobri anđeli koji su ostali vjerni Bogu u nebu čuvaju i štite nas, a đavoli koji su u paklu napastuju nas i navode na zlo, te lukavo uznemiruju sav svijet (vidi Luka 8, Ivan 6).

Bog je Gospodar stvorenja i povijesti. Sve što je stvorio, Bog ljubi uzdržava i na razne načine upućuje k dobru - osobito ljude, kojima je dao na suupravljanje zemlju, biljke i životinje. To Božje upravljanje se zove Providnost Božja.

Ljudski rod: Bog je sve stvorio ali na poseban način je na svoju sliku i priliku stvorio čovjeka. Ljudsko biće (muško, žensko) je materijalno i duhovno: sastoji se od tijela i besmrtnne duše. Čovjek ime moći shvaćanja i ljubavi, rasta, množenja, kretanja, čuvstva, razuma i slobodne volje. Tijelo uključivši 5 osjetila sastoji se od bezbrojnih stanica a sve skupa zajedno u čovjeku drži duh. Razum uključuje mišljenje i savjest - praktično rasuđivanje o dobru i zlu. Volja ili srce uključuje odluku, čuvstva ili emocije kao ljubav, nada, strah i žalost. Ljudska osoba, pojedinac je socijalno ili društveno biće koje živi i razvija se u zajednicama kao obitelj, crkva, država, i cijelo društvo-globalni svijet. Razumom čovjek može i treba da spozna postojanje Boga, a slobodnom voljom da ga prihvati, prizna i uvijek ljubi kao dijete svoga Oca, te ostvari zrelu ljubav u svome životu na zemlji. To je svrha ljudskog života na zemlji, sreća i dostojanstvo ljudske osobe.

Prvog čovjeka i ženu - Adama i Evu, Bog je stvorio u milosti na sliku i priliku svoju u zemaljskom raju, sa željom da zauvijek žive s Bogom u vječnom blaženstvu. Adam i Eva kao i svaki muž i žena bili su različiti u spolu, a ravnopravni i komplementarni. U kušnji, Adam i Eva nisu bili vjerni Bogu. Zavedeni od đavla sa primamljivim, ali lažnim obećanjem, oni su postali neposlušni Bogu. To je prvi ili istočni grijeh ljudi, koji je ranio i poremetio njihovo biće i narav: izgubili su milost Božju, i na sebe navuku svakojaki nered, nutarnju podijeljenost, pokvarenost, mane, požude, sklonost na grijeh, patnju i smrt. Ovaj istočni grijeh i njime ranjenu narav kod začeca i rođenja nasljeđuju svi potomci Adama i Eve, svi ljudi cijelog svijeta.

U povijesti svijeta grijeh je korijeniti razlog za svaku vrstu zla: bogohule, ratove, bolesti, bludnosti, zablude, krađe, prevare, sporove, mržnje, podjele među i narodima i drugim grupama, ratove, itd.

Grijeh: Grijeh je uvreda Bogu: "Tebi, samo tebi ja sam zgriješio i učinio sto je zlo pred tobom" (Ps 51,6). Grijeh se diže protiv ljubavi Božje prema nama, udaljuje od nje naša srca. Kao i prvi grijeh, svaki grijeh je neposlušnost, buna protiv Boga, radi volje da čovjek postane "kao bog" spoznajući i određujući dobro i zlo (Post 3,5). Grijeh je dakle "ljubav prema sebi sve do prezira Boga". Zbog tog oholog uzdizanja samog sebe grijeh je dijametralno oprečan poslušnosti Bogu.

Grijeh je prekršaj protiv razuma, istine, ispravne savjesti; prijestup je istinske ljubavi prema Bogu i bližnjemu, zbog izopačene privrženosti sebi i nekim dobrima. On ranjava čovjekovu narav i ugrožava ljudsku solidarnost; definiran je kao "riječ, čin ili želja protiv vječnog zakona".

Isus Krist: Gospodin Isus Krist je najveća osoba u povijesti svijeta. On je Sin Božji postao čovjekom da spasi ljude. Od njegovog rođenja u Betlehemu računa se nova kršćanska era. O povijesnom postojanju Isusa Krista svjedoče neki svjetovni povjesničari, tog doba na primjer rimski povjesničar Tacit. U Novom zavjetu na poseban način o Isusovu životu govore 4 evanđelista Matej, Marko, Luka i Ivan.

Isus Krist je druga Osoba Presvetog Trojstva - Sin i Riječ Božja, koji ima Božansku Narav od vječnosti, a ljudsku je narav primio u tajni utjelovljenja kad je bio začat po Duhu Svetom od Marije Djevice, pravi čovjek u svemu osim u grijehu. Ime Isus znači na hebrejskom Spasitelj, a Krist na grčkom znači pomazanik isto što znači hebrejski Mesija. Isus je postao čovjekom, da spasi čovjeka, uništi smrt i svim ljudima pribavi milost i mogućnost vječnog života s Bogom. Crkva danas uči da od Kristove muke smrti i uskrsnuće duhovnu korist imaju svi ljudi a ne samo Kršćani.

Isus je živio u Nazaretu u obitelji Marije i Josipa koji mu je bio poočim, i poslušno im pomagao. Radio je svojim rukama kao tesar. Negdje oko tridesete godine svog života, Isus počinje javno djelovanje: propovijeda evanđelje mudrosti, milosti i pravde učeći ljude što treba vjerovati i činiti da ostvare cilj svog života, vječno spasenje. Njegova poruka bila je jednostavna, ali duboka, često izražena slikovito. Ona je bila poticaj svijetu da se svijet preporađa na bolje. Srž te nauke je: ljubav Boga i bližnjega. Isus je činio i čudesa: liječio bolesne, utišavao oluju na moru, izgonio đavle, i uskrsivao je mrtve. On je put, istina i život.

Na veliki Petak, Isus iako je bio nevin raspet na križ na Golgoti ili Kalvariji kod Jeruzalema za vrijeme vladavine Poncija Pilata u Judeji. Crkva danas uči da je umro za grijehe svih ljudi te da su u tom smislu svi i za to odgovorni. Treći dan Isus je uskrsnuo od mrtvih. Svojom ljubavlju, trpljenjem, smrću na križu i uskrsnućem Isus je završio svoju zadaću, pobijedio je đavla, grijeh i smrt: proslavio Boga i ostvario spasenje ljudima.

Četrdeseti dan po uskrsnuću Krist je uzašao na nebo, ali je i dalje nevidljivo u Duhu Svetome prisutan u Crkvi, koju je osnovao da nastavi njegovo spasonosno djelo do sudnjeg dana, kad se on vrati.

Marija, Majka Isusova i naša Majka u vjeri: Blažena Djevica Marija rođena je pred oko 2.000 godina u Palestini od pobožnih židovskih roditelja Joakima i Ane. Božjom milošću od svog začeca pa do kraja života, bila je bez grijeha. Živjela je u djevičanskom braku sa svojim mužem sv. Josipom. O Mariji svjedoče Biblija i Crkvena Predaja.

Marija je na naviještaj arkanđela Gabrijela začela Isusa Krista po snazi Duha Svetoga, rodila ga i dalje ostala djevica. Ona se zove i jest Majka Božja-Bogorodica jer je rodila Sina Božjega Isusa koji je istovremeno i Bog i čovjek. Sin Božji oduvijek postao je Sin Čovječji u Marijinu krilu. Svojom ljubavlju i vjernošću Bogu, Marija poglavito kada je bila pod Isusovim Križem kada je on umirao za spasenje ljudi i ostavio je Mariju nama za Majku, je sudjelovala u ljudskom otkupljenju. Cijeli svoj život Marija je vjerno, primjerno i skromno u ljubavi služila svoju obitelj i bližnjega. Na kraju života bila je uzeta na nebo, dušom i tijelom. Marija je savršeno sveta ljudska osoba, Majka Crkve - svih nas i uvijek je spremna pomoći nam i moliti Boga za nas.

Crkva: Crkva je zajednica vjernika koji vjeruju da je Isus Sin Božji postao čovjekom, da je umro i uskrsnuo za naše spasenje. Dakle Crkvu je osnovao sam Isus Krist, a njegovi apostoli (Sv. Petar, Pavao, itd.) i drugi Kršćani širili su je po cijelom svijetu.

Crkva je Božji Narod, zajednica vjernika laika i svećenstva, i Mistično Tijelo Kristovo. Crkva Kristova je jedna, sveta, katolička i apostolska. Krist je glava Crkve i posvećuje ju svetim sakramentima i drugim sredstvima. Crkva je katolička, tj. Opća, za sve ljude i sva vremena te posjeduje puninu duhovne mudrosti i blaga. Crkva je apostolska, jer njom upravljaju nasljednici apostola biskupi na čelu sa vidljivim poglavarom Papom u Vatikanu koji je nasljednik sv. Petra. Crkva će po Isusovoj riječi trajati do sudnjeg dana.

Crkva, dobra majka i Učiteljica, preko Pape biskupa i svećenika, u ime Isusovo kao da sam Isus uči, nas uči Kristov put vječnog spasa koji podrazumijeva život vjere i činjenje dobrih djela. Sveti Duh Papi biskupima, svećenicima i vjernicima koji ostaju u zajedništvu Crkve omogućuje pravilno tumačenje Biblije, posebno spornih dijelova, te učenje stvari koje nisu u Bibliji

Crkva neprestano štuje Boga po cijelom svijetu sa Liturgijom/bogoslužjem. Pastirskom brigom ona dijeli narodu sakramente i druge blagodati te tokom godine po Crkvenom kalendaru slavi Boga i njegova djela, otajstva Isusova života, živote Marije i svetaca, blagdanima kao što su: nedjelje, Božić, Uskrs, Petrovo i Pavlovo, Velika Gospa, itd.

Župa, vođena župnikom-svećenikom, je osnovna zajednica Crkve i centar duhovnog blaga. Više župa sačinjava biskupiju na čelu sa biskupom, a sve biskupije u svijetu čine Katoličku Crkvu. Zajedništvo i uzajmna pomoć, svih članova Crkve/Kršćana na zemlji, učistištu i nebu, zove se Općinstvo Svetih.

Zbog povijesnih razloga i raskola Crkva koja je u počecima bila jedna i jedinstvena se podijelila na više zajednica te danas oko 30% pučanstva svijeta danas su Kršćani, a od njih 60% Rimokatolici. Ostali kršćani pripadaju drugim zajednicama.

Socijalni nauk Crkve: Crkva primjenjuje načela Božjeg zakona (moralnost, etike na društvene odnose i zastupa: pravo na život od začeca do prirodne smrti, slobodu vjere, udruživanja i izražavanja, ravnopravnom svih osoba, privatno vlasništvo i poduzetništvo u ekonomiji, prioritet rada pred kapitalom, humani standard života za sve (hrana, odjeća, stan, medicina, posao), racionalnu ekologiju, demokraciju, smanjenje naoružanja uključivši nuklearnog, mir i ljudsku solidarnost - i okviru istine, društvene pravde i općeg dobra, svrha države, politika vlasti je da u društvu brani pravdu, i dostojanstvo svih građana (djeca, bolesnici, starci, itd.).

Redovništvo: Bogu posvećene osobe redovnici i redovnice žive po Isusovim evanđeoskim Savjetima (siromaštvo, čistoća, poslušnost), da se na poseban način sjedine s Bogom u ljubavi, svjedoče za njega i da koriste Crkvi i bližnjemu dobrim djelima. To je u ovom životu savršenije zajedništvo s Bogom. Postiže se milošću, vjerom, ljubavlju, meditacijom/razmišljanjem, dobrim djelima. molitvom i postom - askeza, te kontemplacijom i sakramentima.

Smrt i život vječni: Četiri posljednje čovječje stvari jesu: smrt, sud, raj, i pakao. Smrt je posljedica Adamovog grijeha. Svaki čovjek mora umrijeti. Svaki dan na svijetu umire preko 200.000 ljudi. Duša se odijele od tijela i ide u vječnost, a tijelo nakon dostojnog pogreba, u grob i prah. Kao što tjelesnim rođenjem prvi put ugledamo ovaj svijet, tako poslije smrti ugledamo nove horizonte vječnosti - van vremena i prostora.

Odmah poslije smrti čovjek daje račun o svom životu pred Bogom, na posebnom sudu. One koji ljube Boga i nemaju smrtnog grijeha, i imaju milošću pročišćenu dušu Bog prima u kraljevstvo nebesko gdje gledaju Boga licem u lice u vječnoj sredini. Oni koji umru u stanju duše bez smrtnoga grijeha a nisu potpuno slobodni od posljedica učinjenih grijeha za vrijeme svoga života, moraju biti očišćeni te idu u Čistilište da očiste dušu i budu pripremljeni da mogu ući u raj. Dušama koje su u Čistilištu pomoći doći svojim molitvama a posebno misama.

Oni koji umru u nepokajanom smrtnom grijehu, osudili su se sami i Bog ih osuđuje na vječni pakao, gdje je velika bol radi odijeljenosti od Boga svog Stvoritelja i zbog promašaja razloga svog postojanja i života.

Sa Kristovim ponovnim i zadnjim dolaskom, doći će kraj vremena i povijesti svijeta kakvog danas poznajemo. Krist će tada uskrsnuti tijela mrtvih i tada će biti opći sud za cjelokupnu povijest svih ljudi, sudnji dan. Konačno, Bog će obnoviti nebo i zemlju u novo i slavno stvorenje. Vidi: Matej 24,25; Rimljani 8:19-23. Stvoreni smo za vječnu sreću i blaženstvo s Bogom. Nije kasno pokajati se za svoje grijeha i obratiti k Bogu do zadnjeg uzdisaja, ali nitko ne smije proračunato odgađati svoje obraćenje i oslobađanje od zla i grijeha koje nosi u svojoj duši.

2.Milost i sedam svetih sakramenata

Milost: Katekizam katoličke Crkve nas uči da naše opravdanje ili spasenje dolazi od Božje milosti. A milost definira kao „*naklonost, ničim zasluženu pomoć koju nam Bog daje da bismo odgovorili njegovu pozivu: da postanemo sinovi i kćeri Božje, posinci, sudionici božanske naravi i života vječnoga.*“

Tu se onda prirodno nameće pitanje sudjeluje li i kako u tom postupku opravdanja čovjek sa svojom slobodnom voljom. Na prvo pitanje crkveni nauk odgovara potvrdno: „*Bog je htio čovjeka prepustiti u 'ruke njegove vlastite odluke' (Sir 15,14), tako da sam od sebe traži Stvoritelja i da slobodno prijanjajući uza nj dođe do potpunog i blaženog savršenstva.*“

Dakle međusobni odnos Božje milosti i čovjekove slobodne volje u tom procesu, ostaje misterij ili tajna, koju crkveno učiteljstvo potvrđuje.

Milost Duha Svetoga daje nam Božju pravednost. Sjedinjujući nas po vjeri i krštenju s mukom i uskrsnućem Kristovim, Duh Sveti nas čini dionicima Kristova života. Opravdanje, kao i obraćenje, ima dvostruki vid. Na poticaj milosti čovjek se okreće prema Bogu i udaljuje od grijeha; tako prima oprostjenje i pravednost odozgor. Opravdanje uključuje oprostjenje grijeha, posvećenje i obnovu unutrašnjega čovjeka. Opravdanje nam je zaslužno Kristovom mukom. Daje nam se po krštenju. Suobličava nas s pravednošću Boga koji nas čini pravednima. Cilj mu je slava Božja i Kristova te dar života vječnoga. To je najizvrsnije djelo Božjega milosrđa. U djelu milosti Božja inicijativa pretječe, pripravlja i potiče slobodan čovjekov odgovor. Milost odgovara najdubljim težnjama ljudske slobode; poziva je na suradnju sa sobom te je usavršuje.

Posvetna milost je nezasluženi dar kojim nam Bog dariva svoj život; Duh Sveti nam je ulijeva u dušu da je ozdravi od grijeha i posveti. Naša zasluga pred Bogom samo je posljedica njegova slobodnog nauma da čovjeka pridruži djelu svoje milosti. A zasluge i duhovni rast duše se događaju po molitvi i činjenju dobrih dijela. Bog želi da mi ljudi na takav način surađujemo u ostvarenju našeg spasenja. Još je sv. Augustin kazao da Bog koji te stvorio bez tebe, bez tebe te neće spasiti. Pa ipak i te zaslugu treba u prvom redu pripisati Božjoj milosti, a tek onda čovjekovoj suradnji. I sama čovjekova zasluga pripada Bogu. Posvetna milost se gubi u duši po činjenjem teških ili smrtnih grijeha, a dok laki grijesi gase djelovanje milosti u duši i priječe duhovni rast. Izgubljena posvetna milost se zadobiva po dobro obavljenoj ispovijedi.

"Svi vjernici, bilo kojeg staleža i stupnja pozvani su na puninu kršćanskog života i na savršenstvo ljubavi". "Kršćanskom je savršenstvu samo jedna granica: da nema granica".

Isus Krist je dao Crkvi sredstva za dijeljenje Božje milosti: sedam svetih sakramenata ili tajna, otajstava. Sakramenti su vidljivi znaci nevidljivog djelovanja Božje milosti, djelotvorni su snagom Duha Svetoga i posredstvom svećenika. Vanjski način i oblik vršenja sakramenta, naziva se Obred.

Čovjek ima skoro beskrajnu razumnu moć, ali duhovne stvari razumijeva na materijalni način putem ograničenih osjetila kao vid i opip. Svaki sakrament ima vidljivi znak (voda, kruh, itd.) i daje osobi nevidljivu milost. Dostojno primanje sakramenata liječi grijeh, posvećuje nas i vodi u život vječni.

Krštenje

Krštenjem postajemo dionici Kristove muke smrti i uskrsnuća, dionici njegova života dobivamo oprostjenje istočnog i drugih grijeha ako se osoba krsti kao odrasla, novi život milosti, pravo na ostale sakramente, postajemo članovi Crkve-Kršćani.

Uskrsli Isus je zapovjedio "Pođite i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u Ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28,19-20).

Krštenje jest rođenje na novi život u Kristu. Po Gospodnjoj volji ono je nužno za spasenje, kao i sama Crkva u koju krštenje uvodi. Bitni je obred krštenja uranjanje krštenika u vodu ili izlijevanje vode na njegovu glavu uz zazivanje Presvete Trojice, tj. Oca, Sina i Duha Svetoga.

Krsni plod ili krsna milost bogata je stvarnost koja sadrži: oprostjenje istočnog grijeha i svih osobnih grijeha, rođenje na novi život kojim čovjek postaje posinjenim djetetom Boga Oca, udom Kristovim, hramom Duha Svetoga. Istim cinom krštenik se pritjelovljuje Crkvi, Kristovu Tijelu, i postaje dionik njegova svećeništva.

Krštenje utiskuje kršteniku u dušu neizbrisiv duhovni biljeg, karakter, koji vjernika posvećuje za bogoslužje kršćanske vjere. Zbog toga pečata krštenje se ne može ponoviti.

Već od najstarijih vremena krštenje se dijelilo i djeci. Djeca se krste u vjeri Crkve. Ulaz u kršćanski život vodi k pravoj slobodi. Glede djece umrle bez krštenja, liturgija Crkve nas poziva da imamo pouzdanje u Božje milosrđe te se molimo za njihovo spasenje. U slučaju nužde svatko može krstiti, uz uvjet da ima nakanu činiti ono što čini Crkva te izlije vodu kršteniku na glavu govoreći: "Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga".

Krštenje je vidljivi znak da postajemo slični, "suobličeni" Isusu Kristu, slični Njemu u njegovoj smrti, ukopu i uskrsnuću. Stoga su prvi kršćani krštenje rado slavili u svetoj vazmenoj noći kad Crkva slavi Kristov prijelaz s ovog svijeta k Ocu po smrti i uskrsnuću. Kao što je on kroz smrt došao do slave uskrsnuća, tako i krštenik kroz vodu krštenja dolazi do novog života u Kristu.

Potvrda - krizma

Sakrament krizme je punina i potvrda krštenja. Duh Sveti koji se prima u potvrdu je Božji dar koji kršćanina prožima i potiče da odvažno i otvoreno svjedoči u svijetu za Krista i da radi na ostvarivanju njegova kraljevstva na zemlji. U Novom Zavjetu čitamo: "Kada su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Oni sidoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. Jer još ni na koga od njih ne bijaše sisao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada polagahu ruke na njih, i oni primahu Duha Svetoga" (Dj 8,14-17).

Potvrda usavršuje krsnu milost; ona je sakrament koji daje Duha Svetoga da nas dublje ukorijeni u božansko posinstvo, da nas čvršće pritjelovi Kristu, da ukrijepi nasu vezu s Crkvom te nas tješnje pridruži njezinom poslanju i pomogne da kršćansku vjeru svjedočimo riječju i djelima. Potvrda, kao i krštenje, u dušu kršćana utiskuje duhovni biljeg ili neizbrisiv karakter; zato se ovaj sakrament može primiti samo jednom u životu.

Na Istoku se ovaj sakrament dijeli neposredno po krštenju; nakon čega slijedi sudjelovanje u euharistiji. Ta predaja ističe jedinstvo triju sakramenata kršćanske inicijacije. U latinskoj Crkvi ovaj se sakrament dijeli kada kršćanin dozrije do dobi razuma, a njegovo je slavlje redovito pridržano biskupu. To označuje da ovaj sakrament učvršćuje crkveni vez.

Potvrđenik koji je dostigao dob razuma treba, primajući sakrament, ispovjediti vjeru, biti u stanju milosti, imati nakanu da primi sakrament te biti spreman prihvatiti zadaću Kristova učenika i svjedoka, u crkvenoj zajednici, i u zemaljskim poslovima.

Bitni obred potvrde je pomazanje svetom krizmom na čelu krštenoga uz polaganje ruke podjelitelja i rijeci, u latinskom obredu: "Primi pečat Dara Duha Svetoga".

Darovi i plodovi Duha Svetoga

Crkva uči da sakrament „potvrde pridonosi rastu i produbljenju krsne milosti: dublje nas ukorjenjuje u božansko posinjenje, po kojem govorimo: "Abba, Oče!" (Rim 8,15); čvršće nas sjedinjuje s Kristom; umnaža u nama darove Duha Svetoga; usavršuje nas vez s Crkvom“ (KKC1303) i nabraja darove Duha Svetoga koja dobivamo u ovom sakramentu koje ćemo malo pojasniti:

Mudrost- daje da kušamo slast Božje Riječi, nježnost njegove ljubavi i beskrajni mir koji dolazi u našu dušu kao odgovorimo na Božji poziv a dar pomaže donošenja dobrih odluka važnih za život

Razum- daje da znamo gledati naš život i u njemu otkriti prisutnost Božje Ljubavi koja nas poziva da ljubimo a pomaže nam u sposobnosti razboritog rasuđivanja

Savjet- nadahnjuje nam što trebamo tražiti od Gospodina i da se ponašamo dosljedno dostojanstvu poziva na koji smo pozvani, a pomaže nam u prihvaćanju svih dobrih savjeta od onih koji su nam poslani.

Jakost- jača našu vjeru, daje da naše srce postane blago i spremno u osluškivanju volje Božje, a dar pomaže da možemo ostati dosljedni u vjeri.

Znanje- čini nas sposobnima slijediti Isusa na putu života koji nam je objavljen i koji nam predlaže Božja riječ dan za danom, dar pomaže pri prihvaćanju istine i osobnog napretka.

Pobožnost- oblikuj u nama svijest da smo ljubljena djeca Očeva a dar pomaže da se obraćamo Bogu s poštovanjem.

Strah Božji- pomaže nam da se čuvamo grijeha, bojeći se uvrijediti Boga iz sinovskog poštovanja prema Božjem Veličanstvu.

Dakle vjerski, duhovni i moralni život kršćana podržavaju i pomažu darovi Duha Svetoga. To su trajna nutarnje raspoloženja koja čovjeka čine poslušnim poticajima Duha Svetoga. A plodovi Duha Svetoga su posljedice prisutnosti Svetoga Duha u kršćaninovu životu. Jedan od glavnih razloga zašto Sveti Duh dolazi u kršćaninov život jest taj da ga promijeni. Djelo Svetoga Duha jest oblikovati nas prema Kristovoj slici, čineći nas sličnijima Njemu. A 12 plodova Duha Svetoga u duši vjernika su: Ljubav, Radost, Mir, Strpljivost, Dobroćivost, Dobrota, Velikodušnost, Blagost, Vjera, Skromnost, Suzdržljivost, Čednost.

Euharistija ili Sveta misa

Euharistija je, uz krštenje i potvrdu, jedan od tri osnovna sakramenta uvođenja u kršćanstvo. Krist je stvarno prisutan u Euharistiji pod prilikama kruha i vina; ne samo da mu se klanjamo i divimo već da ga i blagujemo. On je tu da bude naša hrana za nadnaravni život kojeg smo primili u krštenju. Sam je rekao: «Ako tko jede od ovoga kruha živjet će zauvijek» i «Tko jede tijelo moje i prije krv moju, ima život vječni u meni ostaje i ja u njemu" (Iv 6,51.54.56).

Euharistija je srce i vrhunac života Crkve, jer njome Krist Crkvu i sve njezine članove pridružuje svojoj žrtvi hvale i zahvaljivanja, koju je jednom zauvijek na križu prinio Ocu; po ovom sakramentu on izlijeva milost spasenja na svoje Tijelo - Crkvu.

Obred svete mise uvijek obuhvaća: uvodni dio i čin pokajanja, navješćivanje Božje riječi, zahvaljivanje Bogu Ocu za sva njegova dobročinstva, naročito za dar Sina, zatim posvećenje ili pretvorba kruha i vina u Isusovo Tijelo i Krv koje čini Duh Sveti kada svećenik izgovara Isusove riječi ustanove euharistije i sudjelovanje u liturgijskoj gozbi primanjem Krista u sv. pričest te završni blagoslov. Sve to tvori jedinstven bogoštovni čin, obred svete mise.

Euharistija je spomen-čin Kristova Vazma: to jest djela spasenja koje je Krist izvršio životom, smrću i uskrsnućem, a koje se uprisutnjuje po liturgijskom cinu. Krist, veliki i vječni svećenik Novoga Saveza, djelujući po službi svećenika, prinosi euharistijsku žrtvu. I taj isti Krist, stvarno prisutan pod prilikama kruha i vina, prinos je euharistijske žrtve.

Posvećenjem se izvršuje pretvorba kruha i vina u Tijelo i Krv Kristovu. Pod posvećenim prilikama kruha i vina, istinski, stvarno i bitno, biva prisutan sam Krist, živi i proslavljeni, njegovo Tijelo i Krv, zajedno sa svojom dušom i svojim božanstvom.

Ukoliko je žrtva, Euharistija se prinosi, i kao zadovoljština za grijehе živih i mrtvih, i zato da se od Boga dobiju duhovna ili vremenita dobra. Tko želi Krista primiti u euharistijskoj pričesti, mora biti u stanju milosti. Tko je svjestan da je sagriješio smrtno, ne smije pristupiti Euharistiji a da nije prethodno primio odrješenje u sakramentu ispovijedi ili pokore.

Sveta pričest Tijelom i Krvlju Kristovom povećava jedinstvo pričesnika s Gospodinom, oprašta mu lake grijehе i čuva ga od teških. Primanje ovog sakramenta utvrđuje jedinstvo Crkve, otajstvenog Kristova Tijela, jer jaca veze ljubavi pričesnika i Krista.

Crkva živo preporučuje vjernicima da primaju svetu pričest svaki put kad sudjeluju u slavlju Euharistije; a obvezuje ih da to učine barem jedanput u godini.

Budući da je u oltarskom sakramentu prisutan sam Krist, treba ga častiti poklonstvenim štovanjem. "Pohod presvetom Sakramentu dokaz je zahvalnosti, znak ljubavi i dužnost priznanja Kristu Gospodinu".

Budući da je Krist prešao s ovoga svijeta k Ocu, u Euharistiji nam daje zalog buduće slave kod njega: sudjelovanje u svetoj žrtvi poistovjećuje nas s njegovim Srcem, podupire nam snage na putu života, budi čežnju za životom vječnim i već sada nas sjedinjuje s nebeskom Crkvom, s blaženom Djevicom Marijom i svima svetima.

Posebna pažnja se pridaje spremanju djece za ovaj sakrament. U župama se, nakon obuke za vrijeme trajanja župnoga vjeronauka, priređuje zajedničko misno slavlje prve pričesti. Prvoj pričesti prethodi i prva ispovijed. Preporučuje se da prva ispovijed ima svoje posebno obilježje. Najbolje je da se obavi tjedan dana prije pričesti u obliku pokorničkog bogoslužja.

Ispovijed ili pokora

Po milosti koju smo primili na krštenju postali smo djeca Božja, Kristova braća i sestre i članovi Crkve. Po krsnim obećanjima i po sakramentu krizme opredijelili smo se za Krista te Božanski ili milosni život u nama podržavamo, hranimo i razvijamo dostojnim primanjem svete pričesti, osobnim molitvama i kršćanskim životom. U tom životnom opredjeljenju i božanskom životu kršćanin bi trebao ostati i neprestano napredovati.

Na žalost rijetki su koji ustraju. Često se iznevjerimo svojim krsnim obećanjima, ne živimo po Evanđelju, postanemo neposlušni Bogu i time činimo zlo koje nazivamo grijeh. Grijeh je kršenje Božje volje koju Bog izražava preko svoje objave, kroz svoju Crkvu, kroz savjest svakog pojedinca. Bog nam se ne osvećuje radi grijeha nego nas potiče da se obratimo i tražimo oprostjenje, iako posljedice grijeha ostaju u duši pa i nakon ispovijedi, a to su narušene kreposti i povećanje požude i sklonosti duše na zlo što se treba nadoknaditi uzornim kršćanskim životom.

Uskrsli Isus je dao vlast opraštanja grijeha svojoj Crkvi kad je kazao apostolima: «Primate Duha Svetoga! Kojima oprostite grijehе, oprosteni su im; kojima zadržite zadržani su im» (Iv 20, 22-23).

Sakrament ispovijedi sastoji se od triju pokornikovih čina i od svećenikova odrješenja. Čini pokornika jesu, kajanje, očitovanje ili ispovijed svojih grijeha, te odluke da će činiti pokoru za grijehе. Tko želi zadobiti pomirenje s Bogom treba ispovjediti sve svoje teške grijehе koje je učinio od zadnje ispovijedi ili koje prije nije ispovjedao, a Crkva preporuča ispovjedanje i lakih grijeha. Za ispovijed se treba pripremiti. Svećenik pokorniku nalaže kao zadovoljštinu za grijehе pokoru koju treba izmoliti.

Katekizam katoličke Crkve uči da: „Duhovni učinci sakramenta Pokore jesu: a.) pomirenje s Bogom; b.) otpuštenje vječne kazne zaslužene smrtnim grijesima; c.) otpuštenje, barem djelomično, vremenitih kazni kao posljedica grijeha; d.) mir i spokoj savjesti; d.) povećanje duhovnih snaga za kršćansku borbu“ (br. 1496)

Bolesničko pomazanje

Isus je sve važnije zgrade ljudskoga života posvetio svojim sakramentima, tako je ustanovio i sakrament bolesničkog pomazanja za one koji teško boluju. Za zemaljskoga života posebnu pažnju pokazao je prema bolesnicima. Bolesnike je pohađao i liječio. Kad je svoje apostole slao u svijet da propovijedaju, od njih je tražio da liječe bolesnike. Sveti Marko svjedoči da su apostoli «mnoge bolesnike mazali uljem i ozdravljali ih» (Mk 6, 13). Sveti Jakov svjedoči najstariju praksu Crkve podjeljivanja bolesničkog pomazanja bolesnima: «Boluje li tko među vama, neka dozove crkvene starješine! Oni neka mole nad bolesnikom i neka ga mažu uljem u ime Gospodnje, pa će molitva učinjena vjerom spasiti bolesnika. Gospodin će ga podići i, ako je učinio grijeh, oprostiti će mu se» (Jak 5, 14-15).

Kršćanska je praksa da vjernici pozovu svećenika kada imaju bolesnika u obitelji. Tom prigodom ukućani pripreme bolesnika na svećenikov dolazak. Uz bolesnika se postavi križ, blagoslovljena voda i voštana svijeća. Ako je u mogućnosti, bolesnik će se ispovjediti i pričestiti. Kod podjele bolesničkog pomazanja sudjeluju svi ukućani u molitvi za bolesnika. Crkva preporučuje da se sakrament bolesničkog pomazanja slavi kod svakog težeg oboljenja, prije zahtjevnih «operacijskih» zahvata. Moguće ga je primiti i više puta, tj. Kad nakon izvjesnog poboljšanja ili ozdravljenja bolest ili nemoć ponovno nastupe. Riječ je o sakramentu koji se daje kao okrjepa za nošenje i prihvaćanje bolesti. Učiteljstvo Crkve preporuča zajedničko slavlje sakramenta bolesničkog pomazanja u određene dane u godini.

Prema nauku Crkve plodovi posebne milosti sakramenta bolesničkog pomazanja jesu: bolesnik se sjedinjuje s Kristovom mukom za dobro svoje i Crkve; prima potporu, mir i ohrabrenje da kršćanski podnosi tegobe bolesti ili starosti; prima oprostjenje grijeha, ako ga nije mogao primiti u sakramentu pokore; dobiva zdravlje, ako to koristi duhovnom spasenju; pripravlja bolesnika za prijelaz u vječni život. (KKC 1532)

Svećenički red

Crkva kao Božji narod, i kao zajednica onih koji vjeruju u Isusa Krista, po Isusovoj volji ima i svoje predvoditelje: papu, biskupe, svećenike i đakone. Sveti red se sastoji od tri stupnja: đakonat, prezbiterat i episkopat.

Služba đakona sastoji se u propovijedanju, dijeljenju blagoslovina i nekih sakramenata, pomaganja u liturgiji, pastoralu i u karitativnom djelovanju.

Prezbiter - svećenik je pomoćnik i suradnik biskupu pod čijim vodstvom upravlja župom ili obavlja druge apostolske službe. Svi svećenici na čelu sa svojim biskupom sačinjavaju jedan prezbiterij ili svećenički kolegij.

Biskup je punina i vrhunac svetoga reda, a prima se posebnim sakramentalnim obredom. Po njemu se na biskupe prenosi apostolska služba i daje im se ovlaštenje da u zajedništvu s papom upravljaju svojom biskupijom. Biskupi su u svojim biskupijama odgovorni učitelji i pastiri. Na svom teritoriju biskupije imaju upravnu, sudsku i izvršnu vlast u pitanju vjere i crkvenog života. Na čelu s papom sačinjavaju kolegij biskupa, koji nastavlja službu apostolskog zbora. Papa, biskupi i svećenici u zajedništvu s njime u ime Isusovo vrše službu posvećivanja, naučavanja i upravljanja narodom Božjim. Oni imaju vlast i milost da tumače Kristovu nauku i vjernicima dijele sakramente.

Papinstvo nije zasebni red nego vrhovna vlast i najodgovornija služba u Crkvi. Kao nasljednik svetog Petra, papa je i rimski biskup i vrhovni poglavar cijele Crkve. U upravljanju Crkvom pomažu mu biskupi i kardinali.

Ženidba

Bog je ženidbu ustanovio u raji kad je čovjeka stvorio kao muškarca i ženu. Isus je tu božansku ustanovu uzdigao na dostojanstvo sakramenta. Ženidba je sakrament, te milost toga sakramenta usavršuje supružničku ljubav, učvršćuje njihovo nerazrješivo jedinstvo, i posvećuje ih

na putu u vječni život, sakrament u kojem Bog svojim vjernicima daje pravo i dužnost da budu roditelji, te milost da mogu izvršiti svoje ženidbene dužnosti. Brak veže muža i ženu na vjernost do groba, daje im milost i pravo da budu pomoć drug drugu, te roditelji i duhovni i tjelesni odgojitelji djece.

Kršćanski brak zapravo je "mala kućna Crkva" koja sudjeluje u stvaranju kršćanske zajednice. Ženidba je objava Saveza između Krista i Crkve. Zajedništvo Krista i Crkve djeluje na zajedništvo muža i žene, koje se ispunjuje životom što naizmjenično između Krista i Crkve struji milošću i istinom koju je Krist darovao svojoj Zaručnici - Crkvi. Kršćanska ženidba je u svojoj biti "slika i udioništvo u savezu ljubavi između Krista i Crkve".

Ženidbena privola, na koju se obvezuje ženik i nevjesta, bitni je činilac sakramenta ženidbe. To znači da ovaj sakrament ne podjeljuje ni Crkva ni svećenik, nego da ga jedno drugom podjeljuju ženik i nevjesta kada izriču svoj pristanak u obliku koji priznaje Crkva.

Kršćanska ženidba je naravna ustanova i sakrament. Sakrament ženidbe obvezuje pred Bogom i pred kršćanskom zajednicom. Kao savez ljubavi i života mora biti obilježen vjerom Crkve koja će se očitovati u izvršenju bračnih obveza.

Kršćanska ženidba sklapa se u crkvi pred svjedocima i predstavnikom Crkve na obredu vjenčanja. Privola očituje one biblijske riječi da čovjek ne smije rastavljati ono što Bog združuje.

3. Božji zakon, kršćanski život i savjest te sažeci vjere u obrasce koje bi svaki kršćanin trebao shvatiti i o njima razmišljati

Smisao ljudskog života, kršćanski život i savjest: Čovjek redovito sebi postavlja pitanje o porijeklu svijeta, samoga sebe i smisla kršćanskoga života? Koja je svrha njegova života? Od kuda dobro i zlo, koji je smisao svega, poglavito patnje i smrti? Ima li put do ostvarenja potpune sreće i života zauvijek? Što čeka ljude nakon smrti? Na ta velika pitanja ljudske egzistencije čovjek ne nalazi odgovor, no ljudi su oduvijek i posvuda postavljali ta pitanja u svojoj nutринi i nastojali saznati odgovore. Isus je došao na ovaj svijet i izjavio: *Ja sam put istina i život, tko ide za mnom ne hodi u tami nego će imati svjetlo života... Tko vjeruje u Sina Čovječjega ima život vječni.*

Kršćani dakle nalaze odgovore na sva svoja pitanja slijedeći Isusa Krista i u zajedništvu s njime. Kršćanin je dakle kršćanin upravo zato što sluša i nastoji provesti u praksu ono što je Isus naučavao. Bog je svakog čovjeka obdario darom razuma i savjesti da raspozna dobro od zla i dao mu je slobodu da pristaje uz jedno ili drugo. Zato kršćanin vrši svoj izbor između dobra i zla ne samo u skladu s razumom nego i gledajući Isusa kao primjer te slijedeći znakove Duha Svetoga i nauk Crkve. Njegovo je pravo i dužnost slijediti svoju savjest. Ali to pravo kršćanin priznaje i ljudima drugih uvjerenja jer konačno samo Bog će svakoga suditi.

Molitva razgovor kršćanina s Bogom: Kršćani mole zajednički u Crkvi, a ta molitva nazvana liturgijskom je najvažnija molitva, poglavito sveta misa. Zbog toga vjernik se treba ozbiljno truditi da sabrano sudjeluje na misi. Drugi oblici zajedničke molitve su molitva u obitelji ili s nekom grupom vjernika. Ali osim zajedničke molitve kršćanin treba i osobno moliti i razgovarati s Bogom.

Molitva je svako uzdizanje duše k Bogu. Zato se može moliti na različite načine: ako samo u svojoj nutринi mislima i željama razgovaramo s Bogom; to je nutarnja molitva; ako misli i želje popratimo i riječima; to je usmena molitva; ako razmišljamo tekstovima sv. Pisma ili svetaca, o svetim istinama naše vjere ta molitva se zove razmatranje ili meditacija.

Kršćanin pred Bogom nije prosjak nego ljubljeno dijete koje se Bogu ne obraća samo onda kad treba njegovu pomoć, nego uvijek i redovito u svemu u radostima i žalostima, kad treba Bogu odati čast i slavu, zahvaliti mu i moliti za oprostjenje, nešto tražiti.

Kršćanin se moli Bogu: svako jutro i svaku večer; prije i poslije jela; kod službe Božje; kad crkveno zvono poziva na molitvu; u nevolji i napasti; u svakom važnijem poslu

Moliti se treba: pouzdano, jer Krist nam je obećao: "Što god zamolite u moje ime, učinit ću to"; ponizno, jer moramo biti svjesni da smo bezvrijedni po sebi, a sva naša vrijednost dolazi od

Božje darežljivosti; predano, to jest onako kao Isus na Maslinskoj gori: "Ne moja volja, nego tvoja volja neka bude!"; ustrajno, jer Bog i svece pusti nekad da za jednu milost mole godinama.

Molitva je: rješenje za mnoge probleme - potrebno je da ljudi ponovno počnu moliti, i sve bi se promijenilo i popravilo; pomirenje i ljubav između Boga i čovjeka - Isus je obnovio dijalog između Stvoritelja i stvorenja; bila život svetaca - svi su oni bili ljudi molitve; životna potreba vjernika kao što je jelo potrebno za fizički život, tako je molitva potrebna za čovjekov duhovni život; naša poveznica s Bogom - čovjekova usmjerenost prema zajedništvu s Bogom se najbolje ostvaruje molitvom; naš instrument spasenja - samo onaj koji moli pobjeđuje snage zla, sposoban je za obraćenje, sposoban je izabrati Boga i ljubiti ga na najpotpuniji način, i na koncu dobiva od Boga milost spasenja.

Priprava za molitvu. Kada se želite moliti, odvojite točno onoliko vremena koliko želite provesti u molitvi. Odaberite mjesto gdje ćete biti pribrani. Zauzmite udoban položaj (sjedenje, klečanje, ležanje, šetnja...) i opustite se. Tako pripravlajte svoj duh i tijelo za susret s Bogom u molitvi.

Zakon Božji: Bog ljubi sve ljude i želi da svi imaju puninu života i sreću. Zato nam je dao svoj nauk, zakon i zapovijedi, da nam kao karta i pravila, pokazuje put k Bogu i vječni život. A sama bit Božjeg zakona je ljubav prema Bogu i bližnjemu. Uz ljubav prema Bogu svim bićem Isus uporno naglašava ljubav prema bližnjemu: *Sve što želite da ljudi čine vama, to činite i vi njima.* Božji zakon je dobar i temelj je svih ljudskih sloboda, prava i dužnosti, kao i svih dobrih ljudskih zakona. Dobro je prisutnost svih potrebnih savršenstava; grijeh-zlo je nedostatak potrebnog dobra. Kršenje Božjeg zakona i gaženje vlastite savjesti mislima, riječima, djelima i propustom je grijeh.

Grijeh je najveće zlo na svijetu i izvor svega zla. Grijeh je prevarljiv, on zasljepljuje, zatupljuje i djeluje kao otrov i rak: razorno i smrtno. Prekršaj važne zapovijedi sa jasnom spoznajom da je nešto što činimo zlo i to činimo slobodnim pristankom, je teški ili smrtni grijeh koji vodi k odjeljenju od Boga - izvora života, i u vječnu propast, pakao, ako se ne pokajemo. Grijeha se možemo osloboditi po ispovijedi zaslugama Gospoda našeg Isusa Krista i sa pokajanjem i molitvom Boga za oprost: "tražiti"oprost i sam oprostiti" (Luka 18:13, 22:62, 23:42; sv. Ivan Pavao II u Zagrebu 1994.). "Padne li pravednik i sedam puta on ustaje" (Izreke 24:16). Bog svakome daje milost ili snagu da živi po njegovoj volji i zakonu: čini dobro i kloni se zla - odbije napast (napast nije grijeh dok se svjesno ne prihvati) te se pokaje za prošle grijehe. Pobožni život uključuje: vjeru, dobra djela, post, prinošenje Bogu svojih boli i problema, molitvu i sakramente. Za uspjeh u svemu treba vježba i praksa. Tako je i u duhovnom životu. U suradnji sa Božjom voljom i milošću, dobro djelo zamjeni loše djelo, a mnogo dobrih djela stvaraju dobre navike i karakter, koji vodi u savršenstvo, svetost te sretnu vječnu sudbinu - zajedništvo s Bogom. Zakon Božji nalazi se i u našoj pravilno i dobro odgojenoj savjesti, Bibliji, Tradiciji Crkve, pa i u pravednim zakonima države.

Glavne istine vjere: 1. Samo je jedan Bog a u Bogu su tri božanske osobe, Otac, Sin, Duh Sveti. 2. Bog je sve stvorio, sve uzdržava i svime upravlja. 3. Ljudska je duša besmrtna. 4. Sin je Božji postao čovjekom i otkupio nas svojom smrću na križu. 5. Milost je Božja potrebna za spasenje. 6. Bog će dobro nagraditi vječnom nagradom a zlo kazniti vječnom kaznom.

Najveća zapovijedi: 1. Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameću svojom. 2. Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga. Ove dvije zapovijedi sadrže sav Božji zakon i zahtjevaju da održavamo Božje i Crkvene zapovijedi te vršimo djela milosrđa. Isus nam kaže: "Što nećeš da drugi tebi čini, ne čini ni ti drugima". Vidi: Matej 22:34-40; Luka 6:31,10:25-37; 1 Korinćani 13.

Deset Zapovijedi Božjih

1. Ja sam Gospodin Bog tvoj, nemaj drugih bogova uz mene.
2. Ne izusti imena Gospodina Boga svoga uzalud.
3. Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji.
4. Poštuj oca i majku da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji.
5. Ne ubij.
6. Ne sagriješi bludno.
7. Ne ukradi.
8. Ne reci lažna svjedočanstva.
9. Ne poželi tuđeg ženidbenog druga.
10. Ne poželi nikakve tuđe stvari.

Blaženstva: Blaženi siromasi u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko! Blaženi žalosni, jer će se utješiti! Blaženi krotki, jer će baštiniti zemlju! Blaženi koji gladuju i žeđaju pravde, jer će se nasititi! Blaženi milosrdni, jer će milosrđe postići! Blaženi koji su čista srca, jer će Boga gledati! Blaženi mirotvorci, jer će se zvati sinovi Božji! Blaženi koji su progonjeni radi pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko! Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!

Crkvene zapovijedi

1. Prisustvovati misi u nedjelje i zapovijedane blagdane i ne raditi težačke poslove bez potrebe.
2. Postiti i ne mrsiti u određene dane. (Post na Čistu srijedu i Veliki petak od 21. do 60. godine života dopušta jedan puni obrok i dva mala oba manja nego jedan puni. Prije Pričesti ne jesti ni piti najmanje jedan sat. Nemrs: ne jede se meso na Čistu srijedu i korizmene petke od 14. godine do smrti).
3. Ispovjediti smrtne grijeha najmanje jednom godišnje o Uskrsu. (Zatajiti teški grijeh u ispovijedi je teški grijeh). Primiti Pričest najmanje jednom godišnje o Uskrsu. (Primiti Pričest u teškom grijehu je teški grijeh).
4. Držati se ženidbenih zakona Crkve.
5. Doprinositi za Crkvene potrebe.

Glavne kreposti (teologalne i stožerne)

1. Vjera - vjera u Boga i Njegovu objavu.
2. Ufanje - nada u Božje obećanje.
3. Ljubav - ljubav (caritas) Boga i blišnjega.
4. Razboritost - pravilno rasuđivanje o onome što trebamo ili ne trebamo činiti, posebno u praktičnim stvarima.
5. Pravednost - svakome daje što ga pripada; poštenje.
6. Jakost - uvijek čini dobro bez obzira na poteškoće.
7. Umjerenost - obuzdava naše prohtjeve i sprečava zloupotrebe užitaka kao seksualnost i piće, te nas usmjeruje na pristojne u odijevanju posebno ženskoj modi, dobru higijenu kao ne pljuvanje na ulicu, kulturnost, itd; zlatna sredina.

Duhovna djela milosrđa

1. Dvoumna savjetovati.
2. Neuka poučiti.
3. Grešnika pokarati
4. Žalosna i nevoljna utješiti.
5. Uvreda oprostiti.
6. Nepravdu strpljivo podnositi.
7. Za žive i mrtve Boga moliti.

Tjelesna djela milosrđa

1. Gladna nahraniti.
2. Žedna napojiti.
3. Siromaha odjenuti
4. Putnika primiti.
5. Bolesna i utamničenika pohoditi.
6. Zarobljenike i prognanike (izbjeglice) pomagati.
7. Mrtva pokopati.

Sedam glavnih grijeha

1. Oholost - pretjerano i krivo uvjerenje o svom vlastitoj veličini i značenju.
2. Škartost - neumjerena težnja za zemaljskim bogatstvom.
3. Bludnost - neuredna težnja za seksualnim užicima.
4. Srditost - gnjev ili neuredno izražavanje negodovanja.
5. Lakomost - neumjereno uživanje jela i pića.
6. Zavist - ljubomora zbog sreće svog bližnjega.
7. Lijenost - nemarnost u vjeri, radu i u vršenju dužnosti.

Šest grijeha protiv Duha Svetoga

1. Ufati se previše (neopravdano) u milosrđe Božje.
2. Zdvajati ili očajavati o milosti Božjoj.
3. Protiviti se priznatoj istini kršćanske vjere.
4. Zavidjeti bližnjemu milost Božju.
5. Odbijati tvrdokorno spasonosne opomene.
6. Ustrajati u nepokori.

Četiri u nebo vapijuća grijeha

1. Hotimično ubojstvo.
2. Sodomski grijeh (protunaravni čin bludnosti).
3. Tlačenje ubogih osobito udovica i sirota.
4. Uskraćivanje zaslužene plaće.

Devet tuđih grijeha

1. Savjetovati bližnjega na grijeh.
 2. Zapovijedati grijeh.
 3. Privoliti bližnjega na grijeh.
 4. Nagovarati na grijeh.
 5. Hvaliti tuđi grijeh.
 6. Šutjeti na tuđi grijeh.
 7. Sakrivati tuđi grijeh.
 8. Pomagati bližnjemu u grijehu.
 9. Braniti tuđi grijeh.
- Grijeh je i sablažnjavati - dati drugima loši primjer.

Čin vjere: Vjerujem čvrsto sve što je Isus Krist učio i što sveta Katolička crkva predlaže vjerovati, jer si to objavio Ti, Bože, koji si nepogrješivo istinit. U toj vjeri želim živjeti i umrijeti. O, Bože, umnoži moju vjeru!

Čin ufanja: Ufam se u Te, Bože moj, da ćeš mi po zaslugama Isusove muke i smrti i po mojim dobrim djelima, učinjenima Tvojom pomoću, oprostiti grijehe i dati nebesku slavu. U to se ufam zato, jer si to obećao Ti, Bože moj, koji si u svojem obećanju stalan i vjeran. O, Bože, učvrsti moje ufanje!

Čin ljubavi: Ljubim Te, Bože moj, svim svojim srcem i dušom, više nego sve drugo na svijetu, jer si dostojan svake ljubavi, i radi Tebe ljubim svoga bližnjega kao sama sebe. O, Bože, užeži ognjem svoje ljubavi moje srce!

Čin savršenog pokajanja: Moj Bože, kajem se i žalim od svega srca, što grijesima uvrijedih Tvoju neizrecivu dobrotu. Čvrsto odlučujem da Te uz pomoć Tvoje milosti neću više vrijeđati, da ću za svoje grijehе činiti dostojnu pokoru i čuvati se grešne prigode. Amen.

4. Ispit savjesti i praktične upute za ispovijed odrasli i djece

Praktične upute kako se obavlja ispovijed

Pokornik (osoba koja se ispovijeda): Hvaljen Isus i Marija! U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Skrušeno ispovijedam svoje grijehе od zadnje ispovijedi koja je bila prije (*tjedan, mjesec, ili toliko godina*).

Pokornik nakon toga ispovijedi svoje grijehе kojih je svjestan nakon ispita savjesti od svoje zadnje ispovijedi. Teške grijehе treba ispovijediti po broju i vrsti (*na primjer opsovao sam Boga 3 puta, tri nedjelje nisam išao na misu, a ako se ne sjeća točnog broja onda se kaže periodično koliko često pada u tu vrstu grijehа, na primjer jedanput dnevno, jednom tjedno i slično*).

Svećenik: Kratkim razgovorom ili nagovorim potakne pokornika, naloži mu pokoru za njegove grijehе i kaže mu da moli kajanje.

Pokornik moli čin kajanja: **Kajem se od svega srca svoga što uvrijedih Boga, najveće i najmilije dobro. Mrzim sve svoje grijehе i tvrdo odlučujem da više neću griješiti.**

Svećenik: Nakon toga moli molitvu odrješenja od grijehа a kad je završio kaže: *Gospodin ti je otpustio sve grijehе, pođi u miru.*

Pokornik odgovara: Bogu hvala.

Ispit savjesti za odrasle

Deset Božjih zapovijedi su temeljne za kršćanski moral:

Isus uči: „Dok je izlazio na put pritrča neki čovjek i pade pred njim na koljena i upita ga: Učitelju dobri, što moram činiti da baštinim život vječni? Zašto me zoveš dobrim - reče mu Isus. Samo je jedan dobar Bog. Znaš zapovijedi: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne kradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj oca i majku“ (Mk 10, 17 – 19).

Katekizam katoličke Crkve uči: „Učiteljstvo pastira Crkve u moralnim pitanjima redovito se vrši u katehezi i u propovijedanju... Na taj se način, od pokoljenja u pokoljenje, pod vodstvom i budnošću pastira, prenosi poklad (baština) kršćanskog morala što ga sačinjava značajna cjelina normi, zapovijedi i kreposti koje proistječu iz vjere u Krista a oživljava ih ljubav. Ta je kateheza tradicionalno, uz Vjerovanje i Oče naš, uzela kao temelj i Deset Božjih zapovijedi koje izražavaju načela moralnog života što vrijede za sve ljude“ (*Katekizam. br. 2033*).

ISPIT SAVJESTI

prema Deset Božjih zapovijedi:

1. zapovijed: Ja sam Gospodin, Bog tvoj, nemaj drugih Bogova uz mene.

Ova zapovijed se opslužuje tako da vjerujemo u Boga i sve istine vjere. Štujemo Boga, imamo povjerenja u njegovu pomoć, ufamo se, ljubimo ga. Svaki dan molimo za sebe i druge. Čitamo Bibliju i duhovno štivo, nastojimo živjeti u duhu Evandjelja primajući život kao dar iz Božje ruke. Poštujemo Gospu, svece i anđele.

Grijesi protiv prve zapovjedi: Nisam molio, molio sam brzo i rastreseno osobno ili na misi; izrugivao vjeru i vjerske istine, svojevolumno u njih sumnjao i odbacivao Boga, nisam se trudio dublje shvaćati svoju vjeru; bio praznovjerman i bavio se, pohađao ili drugima preporučivao alternative prakse (horoskopi, magija, vraćanje...); činio svetogrđe, pričestio se u teškom grijehu a da se nisam prije ispovjedio; ogovarao, klevetao izrugivao druge osobe, vjernike, svećenike ili Bogu posvećene.

2. zapovijed: Ne izusti imena Gospodina Boga svoga uzalud.

Ova zapovijed se opslužuje tako da poštujemo ime Božje i imena svetaca. Zakletvu polažemo samo po potrebi i po isitni. Ispunimo zavjet koji smo obećali.

Grijesi protiv druge zapovjedi: Lakoumno izgovarao ime Bože, psovao Boga, Gospu, svece, male psovke i ružne riječi, proklinjao sebe ili druge, nisam ispunio dani zavjet.

3. zapovijed: Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji.

Ova zapovijed se opslužuje tako da ne radimo teški posao nedjeljom, sudjelujemo na nedijeljenoj svetoj Misi.

Grijesi protiv treće zapovjedi: Bez velike potrebe i obaveze radio teški posao nedjeljom i druge na to silio. Svojevolumno i bez opravdanog razloga propustio nedjeljnu misu; bio rastresen na misi i druge ometao.

4. zapovijed: Poštuj oca i majku da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji.

Ova zapovijed se opslužuje tako da: se poštuju roditelji i stariji u ljubavi, a roditelji su dužni svjedočiti svojim životom ljudski i kršćanski moral.

Grijesi protiv četvrte zapovjedi:

Za roditelje : svađao se, odgajao djecu bez ljubavi, nisam im davao dobar primjer kršćanskog i moralnog života, bio grub, popustljiv, nanosio obitelji štetu vlastitim porocima i lošim društvom. **Za djecu:** neposlušan roditeljima i starijima, ljutio ih, prezirao, loše o njima govorio, nisam im pomagao.

5. zapovijed: Ne ubij!

Ova zapovijed se opslužuje tako da živimo razborito i umjereno; brinemo se za život i tjelesno zdravlje; radom se skrbimo za potrebno u životu; trudimo se oko svojega spasenja i spasenja bližnjega.

Grijesi protiv pete zapovjedi: Sve što narušava vlastito tjelesno i duševno zdravlje i bližnjega: srdžba, mržnja, opijanje, pušenje, droga; druge grdio, bio lijen, ovisan o gledanju TV i računala, tukao se, ranio drugoga, učinio ili poticao na abortus, korištenje abortivnih sredstava, želio ubojstvo ili samoubojstvo.

6. zapovijed: Ne sagriješi bludno.

Ova zapovijed se opslužuje tako da u vlastitoj seksualnosti nastojimo biti čisti u mislima, riječima i djelima i molimo za to; biti svoj gospodar i ne dopustiti da strasti i požuda ovladaju dušom. Za oženjene: čuvati i poštivati bračnu čistoću.

Grijesi protiv šeste zapovjedi: Pristajao na nečiste misli, gledao erotske sadržaje, pričao nečiste priče i viceve, sagriješio bludno sam sa sobom; sagriješio bludno s drugom osobom, prostitucija i njeno prakticanje, učinio brakolomstvo, nisam poštivao bračne dužnosti i bračnu čistoću.

7. zapovijed: Ne ukradi.

Ova zapovijed se opslužuje tako da budemo pravedni, svakome vratimo ono što mu pripada; poštujemo tuđe; štetu nadoknadimo; ukradeno vratimo.

Grijesi protiv sedme zapovjedi: Drugima nanio štetu prijevarom, nevaljalim radom, bio lijen škrt; potajno krao privatniku ili državi, tuđe pronađeno nisam vratio, plaću koju je drugi zaradio sebi zadržavao, druge izrabljivao; ukradeno nisam vratio. (Da bi ispovijed bila valjana ukradeno treba vratiti vlasniku, a ako ne znam tko je vlasnik vrijednost treba dati za potrebe siromaha).

8. zapovijed: Ne laži.

Ova zapovijed se opslužuje tako da ljubimo istinu; govorimo trezveno i razborito ono što mislimo; što obećamo da izvršimo; budemo diskretni jer svatko ima pravo na svoju privatnost.

Grijesi protiv osme zapovjedi: Lagao kako bi se hvalio, oholio se a druge ponizivao; pohlepa za dobitkom; ogovarao (a to znači nepotrebno iznosio tuđe pogriješke i mane), klevetao (a to znači uveličavao ili izmišljao pogriješke i mane drugih osoba); naškodio tuđem dobrom glasu i časti.

9. zapovijed: Ne poželi žene bližnjega svoga!

Ova zapovijed se opslužuje tako da čuvamo ženidbenu vjernost u vlastitom braku; ne razaramo tuđi brak ni željom ni djelom.

Grijesi protiv devete zapovjedi: Želio i napastavo tuđu ženu. Učinio brakolomstvo i preljub s tuđim bračnim drugom.

10. zapovijed: Ne poželi nikakve tuđe stvari!

Ova zapovijed se opslužuje tako da se ponašamo prema drugima onako kako želimo da se drugi ponašaju prema nama; pazimo na svoje želje, odbacujemo i misao na nepošteno bogatstvo; doprinosimo za potrebe društva i crkve.

Grijesi protiv desete zapovjedi: Nepravedno želio i hlepio za tuđim stvarima.

Kako se sačuvati od ponovnog pada u isti grijeh?

Vjernik je dužan paziti na svoj kršćanski i duhovni život. Nastojati svakodnevno gajiti stil obraćenja, a to znači moliti i raditi na poboljšanju svoga vjerskog i moralnog života. Treba zato molitvom i razmišljanjem usvajati nutarnju svijest o ljepoti Božjoj, o plemenitosti čiste savjesti i uvjerenje o rugobi i zlobi grijeha.

Treba izbjegavati prigode u svakodnevnom životu koje navode na grijeh. Koliko je do njegove slobodne volje dužan je odbacivati pristajanje na grijeh u svom srcu i svijesti, moliti Boga da mu udjeli odbojnost prema grijehu. Kada se u srcu i razumu događa početak napasti, molitvom se treba u svojoj nutrini uteći Bogu.

Da bi pobijedio vlastite sklonosti na zlo, vjernik se treba više moliti, uključujući molitvu za krjepost koja je slaba u duši te treba savladavati samoga sebe čineći male žrtve Bogu u svakodnevnicima kako bi ojačao njegovu volju za dobro.

Na primjer, ako je duša sklona pasti u srdžbu, treba je odbacivati u svojoj volji, više općenito moliti Boga, ali i posebno za krjepost blagosti, izbjegavati prigode koje je dovode do pada u srdžbu i činiti male žrtve pokore odricanja kako bi njena volja u Bogu ojačala za dobro.

Usprkos tomu oni koji prakticiraju vjeru, imaju svijest o vlastitoj slabosti i potrebi česte ispovijedi.

Koliko se često ispovijedati i koji su posebni duhovni učinci ispovijedi

Da bi se praktično živjela vjera, svakako bi se trebalo ispovjediti za najveće svetkovine naše vjere Božić i Uskrs, a dobra praksa vjere je ispovjedati se jedanput puta mjesečno. U svakom slučaju dobro se ispovjediti čim prije nakon ponovnog pada u teški grijeh. I to zbog razloga što Crkva uči da je sakrament ispovijedi od velike pomoći na putu življenja vjere.

Katekizam katoličke Crkve uči: „Duhovni učinci sakramenta Pokore jesu: a.) pomirenje s Bogom; b.) otpuštenje vječne kazne zaslužene smrtnim grijesima; c.) otpuštenje, barem djelomično, vremenitih kazni kao posljedica grijeha; d.) mir i spokoj savjesti; d.) povećanje duhovnih snaga za kršćansku borbu“ (*Katekizam br. 1496*)

Poznata je izreka sv. Terezije Avilske: „O koliki su propali zbog manjkave ispovijedi“. Ispovijed je manjkava ako osoba svjesno zataji teški grijeh, ako se ne kaje, ako nema odluku da neće više griješiti te ako ne živi minimum zauzetog kršćanskog života.

Osoba koja se dobro ispovijeda, može ponovno pasti ali svaki put se odlučuje i Boga i ponovno započinje borbu za vjerodostojan kršćanski život.

Ispit savjesti za djecu

Sada ću se sjetiti svojih grijeha od posljednje ispovijedi, koja je bila...

1. Jesam li svaki dan molio ujutro, u podne, navečer; prije i poslije jela? Jesam li redovito polazio vjeronauk? Jesam li gdje zatajio svoju vjeru od straha ili stida?
2. Jesam li psovao male psovke? Jesam li psovao velike psovke: Boga, Isusa, Majku Božju, sveca? Koliko puta? Jesam li se zaklinjao Bogom ili nedostojno spominjao Boga?
3. Jesam li svojom krivnjom zanemario svetu Misu u nedjelju ili blagdane? Koliko puta? Jesam li u crkvi bio nemiran ili nepobožan?
4. Jesam li bio neposlušan i prkosan svojim roditeljima, starijima, u školi? Jesam li, usprkos njihovoj zabrani, gledao TV, išao u kino ili kamo drugamo? Jesam li se starijima rugao?
5. Jesam li se svađao ili se tukao? Jesam li koga mrzio? Jesam li koga naveo na kakav grijeh?
6. Jesam li rado što besramno mislio, gledao, čitao, govorio? Jesam li što besramno činio? Sam ili s drugima?
7. Jesam li što ukrao ili nađeno zatajio? Jesam li roditeljima uzimao novaca? Koliko?
8. Jesam li lagao? Pretvarao se?
9. Jesam li u zabranjene dane jeo mesa?
10. Jesam li bio ohol, rado se hvalisao? Jesam li bio škrt, zavidan, proždrljiv, lijen, neuredan? Imam li još koji grijeh?

Pred svećenikom

Hvaljen Isus! U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Skrušeno ispovijedam svoje grijehe koje sam učinio od posljednje ispovijedi. Ispovjedio sam se... (kada?) Sagriješio sam ovo:

1. Molitve? Vjeronauk?
2. Psovke i kletve?
3. Sveta Misa?
4. Roditelji i stariji?
5. Svađe?
6. Besramno?
7. Krađe?
8. Laž?
9. Drugi grijesi?

Molim pokoru i odrješenje.

Svećenik kaže što treba izmoliti za pokoru a nakon toga se moli kajanje: *Kajem se od svega srca svoga što uvrijedih Boga, najveće i najmilije dobro. Mrzim sve svoje grijeha i tvrdo odlučujem da više neću grijesiti.*

Svećenik moli odrješenje od grijeha i kaže: Gospodin ti je otpustio grijeha idi u miru. Odgovara se. Bogu hvala.

OSNOVNE KRŠĆANSKE MOLITVE

Molitva: Molitva je razgovor s Bogom, a potrebna je duši da bi mogla živjeti u milosti kao i disanje tijelu . U molitvi se Bogu klanjamo i zahvaljujemo za sve dobro i molimo ga za Božju milost i naše duhovne i tjelesne potrebe. Molimo za žive i za pokoj mrtvih. Trebamo moliti svaki dan, a Bog će nam već odgovoriti na svoj način (Matej 6,7,18). Molitva može biti i privatna i zajednička (Misa, itd.). Molimo i Mariju, anđele, svetce pa i prijatelje, da se mole Bogu za nas. Možemo moliti svojim riječima, ili općim molitvama kao "Hvala Bogu", "Gospodine smiluj se", ili slijedeće uobičajene kršćanske molitve.

1 Osnove molitve

Znak križa: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Oče naš: Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje. Dođi kraljevstvo Tvoje. Budi volja Tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas. I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla. Amen.

Zdravo, Marijo: Zdravo, Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja moli za nas grješnike, sada i na času smrti naše. Amen.

Slava Ocu: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

Apostolsko vjerovanje: Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje. I u Isusa Krista, Sina njegovog jedinog, Gospodina našega, koji je začet po Duhu Svetom, rođen od Marije Djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan; sašao nad pakao; treći dan uskrsnuo od mrtvih; uzašao na nebesa, sjedi s desna Boga Oca svemogućega; odonud će doći suditi žive i mrtve. Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Crkvu katoličku, općinstvo svetih, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela, i život vječni. Amen.

Anđelu čuvaru: Anđele čuvaru mili! Svojom snagom me zakrili. Prema Božjem obećanju, čuvaj mene noću, danju. Osobito, pak, me brani, da mi dušu grijeh ne rani. A kad s ovog svijeta pođem, sretno da u nebo dođem, da se ondje s tobom mogu vijekom klanjat' dragom Bogu. Amen.

Anđeo Gospodnji: Anđeo Gospodnji navijestio Mariji, I ona je začela po Duhu Svetomu. Zdravo Marijo... Evo službenice Gospodnje. Neka mi bude po riječi tvojoj. Zdravo Marijo... I Riječ je tijelom postala, I prebivala među nama. Zdravo Marijo... Moli za nas, sveta Bogorodice, Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Pomolimo se. Milost svoju, molimo, Gospodine, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina Tvoga, po mucij njegovoj i križu, k slavi uskrsnuća privedeni budemo. Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen. Slava Ocu...

Kraljice neba: (Moli se umjesto "Anđeo Gospodnji" od Uskrsnog bdijenja do Duhova.) Kraljice neba, raduj se, aleluja. Jer koga si bila dostojna nositi, aleluja. Uskrsnu, kako je rekao, aleluja. Moli za nas Boga, aleluja. Veseli se i raduj, Djevice Marijo, aleluja. Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu, aleluja. Pomolimo se. Bože, koji si se udostojao razveseliti svijet uskrsnućem Sina svoga, Gospodina našega Isusa Krista, daj, molimo Te, da po njegovoj Majci, Djevici Mariji, postignemo radosti vječnoga života. Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Zdravo Kraljice: Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo, prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo, tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, Zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas te nam poslije ovoga progonstva pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.

Zaziv Duha Svetoga: O, dođi, Stvorče, Duše svet, Pohodi duše vjernika, Poteci višnjom milosti, U grudi štono stvori ih. Ti nazivaš se Tješitelj, Blagodat Boga Svevišnjeg, Studenac živi, ljubav, plam, i pomazanje duhovno. Darova sedam razdaješ, Ti prste desne Očeve, Od vječnog Oca obećan, Ti puniš usta besjedom. Zapali svjetlo u srcu, Zadahni dušu ljubavlju, U nemoćima tjelesnim Potkrepljuj nas bez prestanka. Dušmana od nas otjeraj i postojani mir nam daj, Ispred nas idi, vodi nas, Da svakoga zla se klonimo. Daj Oca da upoznamo i Krista Sina Njegova i u Te, Duha Njihova, Da vjerujemo sveudilj. Sva slava Ocu vječnomu i uskrsnomu Sinu mu Sa Tješiteljem presvetim. Nek bude sad i uvijek. Amen.

2. Molitva Razmatranja

Lectio divina – Razmatranje svetoga pisma kao važna kršćanska molitva

Sveto Pismo je najvažnija knjiga kršćanske molitve. Trebamo se potruditi ne samo da upoznamo Božju Riječ nego da s Biblijom u ruci molimo. Još je sveti Jeronim govorio: “ Tko ne pozna Sveto Pismo ne pozna ni Krista”. No nije dosta upoznati Isusa u Evanđelju nego, kako uči cijela tradicija, trebamo ući u dijalog s Isusom koji osobno je prisutan u Svetom Pismu te se otkriva po vjeri. Nažalost mnogi kršćani skoro nikada ne koriste Sveto Pismo u svojoj osobnoj molitvi. Ovim bismo željeli potaći na takvu molitvu dajući temeljne smjernice kako osobno moliti sa Biblijom u ruci.

“Lectio divina” je čitanje Sv.Pisma s vjerom u jednom ozračju molitve i sabranosti, vjerujući da se nalazimo pred tajnom osobne Božje prisutnosti. Sam Bog po svojoj Riječi nam govori dok mi sa naše strane nastojimo biti prisutni i ući u dijalog s Bogom u duhu slušanja, ljubavi i prepuštanja Božijoj volji. Ne radi se samo o čitanju i studiranju Sv.Pisma jer nas ono vodi samo do jednoga intelektualnog napora i razumijevanja nego nastojimo mi kao osoba sa cijelim svojim bićem biti prisutni pred Bogom koji nam govori.

Temeljne misli koje nas vode prilikom čitanja Biblije

Prvo i najdublje uvjerenje koje imamo po vjeri kada čitajući molimo sa Sv.Pismom jest slijedeće: ako u molitvi čovjek govori Bogu i moli Boga u čitanju Biblije Bog govori čovjeku te moramo ponizno oslušivati Riječ Božju.

Crkva ima duboko uvjerenje da je Biblija nadahnutu Riječ koja “s neba dolazi”, da u ljudskoj riječi i po ljudskoj riječi imao Božju Riječ koja je upućena čovjeku. Isti tako trebamo shvatiti da je to živuća Riječ. Sam Bog je prisutan u svojoj Riječi i potiče nas na slušanje. Sveti Grgur Veliki je govorio slušajući njegovu Riječ “kao da vidiš usta koja ti govore”. Sveto pismo je nadahnuće a to možemo vidjeti i kao trajno nadahnuće. Riječ koju čitamo s vjerom i pobožno molimo je čudesno oplodena Duhom Svetim koji ju prožima i čini djelatnom. Tajna osobne Božju prisutnost. To je čin kojim Bog sam kao sugovornik kuca na vrata našega bića. Od tuda proizlazi djelatna i spasenjska učinkovitost Božje Riječi.

Kršćanska tradicija je otkrila još jednu tajnu Božje Riječi te s dubokom uvjerenjem svjedoči da se cijelo Sveto Pismo stiječe u osobu Isusa Krista. “Cijelo pismo je samo jedna knjiga i ta knjiga je Krist” (Hugo od Sv.Viktorija) Isus Krist, utjelovljeni Sin Božji, je osobno punina objave. Tako da smisao Božje Riječi nije apstraktna bezosobna istina nego osoba Isusa Krista koji ljubavlju privlači sve one koji mu povjeruju.

Kako moliti čitajući Sveto Pismo?

1.Pripraviti se na čitanje i molitvu: Trebamo znati da čitajući s vjerom Sv.Pismo mi se nalazimo u Božjoj prisutnosti. Moramo nastojati očistiti srce, stvoriti ozračje mira i sabranosti te nastojati ući u stav oslušivanja i slušanja.

2. Čitanje Sv.Pisma kao razgovor: Razgovor s Bogom ili još detaljnije “sada mi sam Bog govori” treba da uđe u našu svijest. Kao posljedica toga trebamo njegovati tipično biblijski stav duše otvorenosti i slušanja Boga. Iz toga proizlazi jedan osobni odnos s Bogom jer po dijalogu mi otkrivamo našu temeljnu sposobnost odlučivanja i ljubavi. Bog sugovornik nam upućuje Riječ i mi mu možemo odgovoriti. Ovaj razgovor možemo podijeliti u tri dijela:

Lectio – samo čitanje svetoga teksta: Tekst koji čitamo i tako želimo moliti ne smije biti previše dug. Preporuča se uzeti jednu knjigu iz Biblije, za one koji nemaju temeljitu biblijsku kulturu bolje je početi s evanđeljima, i moleći čitati tu knjigu u kontinuitetu od početka do kraja čitajući svaki dan po jedan odlomak.

Kada čitamo podsvijstimo sebi da nam sam Bog govori. Ne radi se o čitanju bilo kakve knjige. Još prije čitanja koje mora biti pažljivo preporuča se sabranost i zazivanje Duha Svetoga te jedno radosno iščekivanje da nam Bog uputi svoju Riječ. Dok čitamo trebamo učiniti sve da shvatimo i razumijemo tekst koji samo čitali.

Meditatio- meditiranje teksta koji smo pročitali: Trebamo se smiriti otvoriti srce i dušu da Božja Riječ koju smo čitali nađe prostor i odjek u našem srcu. Dopustiti da Riječ dođe do dubina našega bića i tu nam govori. Možemo paziti na otpore koji se javljaju te moliti Isusa prisutna u Duhu Svetome da nas pouči, oslobodi i izliječi. Dopustiti Bogu da govori ne samo razumu koji je aktivan pri čitanju nego cijelom našoj osobi.

Contemplatio- kontemplacija: To je jedan jednostavni čin ljubavi koji možemo pobuditi i srcu. Gledati s ljubavlju Boga koji nam govori i dolazi u susret te ljubiti Riječ koji nam je uputio. Kontemplacija ima duboko vjersko značenje te se očituje u klanjanju, slavi, zahvaljivanju, ispovijesti vjere. Tako molitva postaje himan zahvale Bogu.

Cijela povijest spasenja i put kršćanske molitve sve do vrhunaca mistike i svetosti se nalaze ovom okviru Boga koji upućuje svoju Riječ i odgovora koji na tu Riječ daje čovjek. Kršćanska liturgija Riječi i “Lectio Divina” vjerno odražavaju tu temeljnu karakteristiku molitve.

Meditacija i metoda za razmatranja

U kršćanstvu je još od samih početaka razmišljanje ili meditacija o Bogu, vjeri, vjerskim istinama bilo je najuže povezana s molitvenim pristupom svetopisamskim ali i svetačkim tekstovima. Meditirati, razmatrati u biblijskom smislu znači u molitvenom ozračju tražiti volju Božju kako bi je se zatim moglo prakticirati, živjeti i opsluživati. U kršćanskoj tradiciji meditirati podrazumijeva upoznati Isusa preko njegove riječi kako bi ga vjernik, uzljubio i ozbiljno nastojao oko njegova nasljedovanja.

U tom smislu meditacija započinje polaganim čitanjem teksta i razvija se u smjeru molitve i kontemplacije. To slušanje riječi budi i potiče pozitivan odgovor u vjeri. Kršćanska meditacija nije neka tehnika koja bi zatvarala osobu u sferu vlastitosti ljudskog duha koji traži svoje savršenstvo, nego uvodi vjernika u dijalog s Bogom. Duša upravo u svjetlu toga dijaloga postupno iskustveno sve više upoznaje Boga samoga, dinamike duhovnog života pa onda u tom svjetlu i samu sebe sve do srži svoga bića.

Duhovna je literatura istraživala metode i dinamike koje vjerniku mogu biti na pomoć u toj zahtjevnoj pobožnoj praksi. Taj klasični nauk sažima u nekoliko rečenica se može sažeti ovako. Temelj molitve i sveg duhovnog u životu jest razmatranje (meditatio). Bez njega se suši i vene i molitveni i krjeposni život. Razmatranje je ona osnovna snaga koja stavlja u pokret čitav duhovni život. Kršćansko razmatranje ima trostruku svrhu: da preko njega bolje upoznamo Boga i vjerske istine, da ih više zavolimo i spremnije vršimo. Tri odrednice mislene molitve su: 1. metodičko razmišljanje o Bogu i o istinama koje nas spašavaju i posvećuju; cilj mu je stjecanje jakih, živih kršćanskih uvjerenja po kojima se živi i za koja se umire. Razmatranje je razumsko ukorijenjivanje naše vjere radi sjedinjenja s Bogom; 2. ono što razmatranje čini molitvom i pretvara ga u radnu energiju jest afektivno usvajanje razmatranih istina. Ono što je um spoznao srce treba da uzljubi. Um i srce skupa grade i čovjeka i vjernika. Preko čuvstva divljenja, čežnje i ljubavi katoličke istine postaju sastavni dio našega bića. Meditacija obuhvaća i racionalne i dubinske (intuitivne) slojeve ljudske osobnosti.

Vjernik razmatrajući ne ostaje samo mislilac, on postaje goruća vatra; 3. razmatranje se ne zaustavlja na afektivnoj razini, ono ide do kraja, do čina, do ostvarenja. Tu volja preuzima svoju ulogu i donosi praktične odluke. Razmatranje nije ni studij ni poezija već iskrena borba za savršenstvo. Meditacija je sabiranje i usredotočenje duhovnih snaga, akumulacija novih energija za akciju. Ona molitvu čini pobožnošću, a pobožnost životom kršćanina.

Razmatranje je, dakle, umno razmišljanje, čuvstveno prihvaćanje i voljno ostvarivanje kršćanskih istina. Ono je doista uzdignuće duše k Bogu, opajanje vječnim vrednotama, promatranje svijeta i života božanskim očima, jedinstveni pogled na svijet, usmjerenje za život, nadnaravno vrednovanje svega spoznatoga i doživljenoga. Nije isto što i razmišljanje o prirodi i njenim pojavama, kao ni obična vjerska meditacija o odnosima Boga i svijeta, kakvu poznaju i mnoge razvijene naravne religije (joga, zen, budizam, antropozofija i sl.). Početak kršćanskoga razmatranja bio je u razmišljanju o Svetom pismu, najprije privatnom pa onda skupnom (monasi). U srednjem vijeku su se uobičavala razmatranja o Isusovu životu. Razmatranje je polako ušlo u sva redovnička pravila (počevši od benediktinaca). Crkva ga je stavila u dnevnu dužnost svim redovnicima, svećenicima i sjemeništarcima, a Drugi vatikanski koncil ga preporučuje i laicima. Danas je postalo općeprihvaćena asketska vježba.

Da bi pomogli našim vjernicima moliti razmišljajući – razmatrajući – o vjeri donosimo jednu poznatu metodu francuske škole duhovnosti za to koja im može biti na pomoć. Teološka promišljanja će prožimati duhovnost francuske škole ići će sve do razrađivanja praktične metode meditacije koja ima za zadaću da oblikuje stil življenja duhovnosti u svakodnevnicima

1. Priprava za razmatranje: Kod razmatranja ili meditacije uvijek imamo pripravu i to daljnju, bližu i neposrednu. Daljnja priprava za razmatranje je u biti trajni napor da uskladimo svoj život s Evandjeljem po mrtvljenju, obraćenju, sabranosti, poniznosti itd. To su preduvjeti za dobro

obavljeno razmatranje koje je na početku nesavršeno, a zatim se krjeposti sve više ukorjenjuju u duši kako napreduje u meditaciji.

Bliža priprava se sastoji u tome da prije razmatranja čitamo ili slušamo o predmetu o kojemu želimo razmatrati, a to za naše molitelje može biti neki tekst iz Biblije ili neki tekst iz ovog molitvenika. Na tu temu treba misliti, buditi u srcu čuvstva i osjećaje koji su s time u skladu. Potruditi se oko razmatranja gorljivo, pouzdano, ponizno, želeći ljubiti Boga, slaviti ga i postati bolji kršćanin. Tako duša postaje spremna da razgovara s Bogom.

Neposredna priprava koja je početak razmatranja, sastoji se u tome da se stavimo u Božju prisutnost, da postanemo svjesni Božje prisutnosti koju nalazimo posvuda, a na poseban način u našem srcu, i u Presvetom oltarskom sakramentu. Dobro je učiniti čin poniznosti pred Bogom, zazvati Duha Svetoga imajući svijest da sami ne možemo moliti kako treba, tražiti zagovor Majke Božje, sv. Josipa ili kojeg drugog sveca.

2. Korpus (glavni dio) razmatranja: Ideja vodilja je naša privrženost, naše ucjepljenje u osobu Isusa Krista da tako Bogu dostojno iskažemo dužne čine štovanja, klanjanja i slave. Tri su bitna čina u ovoj metodi razmatranja:

a) Klanjanje (Isus pred očima)

- razmatranjem promatramo neko Božje savršenstvo (mudrost, ljubav, pravednost, sveprisutnost) ili neku krjepost Isusa Krista (uzimajući za meditaciju tekstove Evanđelja promatramo, na primjer, Isusovu ljubav prema siromasima, milosrđe kod opraštanja grijeha, mudrost i blagost u odnosu s ljudima, predanje u volju Božju u Getsemanskom vrtu, strpljenje i ljubav na križu);

- iskazujemo čine klanjanja, divljenja, zahvaljivanja, radosti i žalosti.

b) Sjedinjenje (Isus u srcu)

- trebamo postati svjesni da su i nama potrebne i korisne Isusove krjeposti o kojima razmatramo;

- u svjetlu razmatrane krjeposti promotrimo svoj život s osjećajem kajanja za prošlost, nedostojnosti u sadašnjem trenutku i želji da u buduće budemo što suobličenijski Isusu Kristu;

- moliti Boga za krjepost o kojoj smo razmišljali. Posebno da postanemo dionici krjeposti Isusa Krista o kojoj razmišljamo. Ako razmatramo o Isusu u Getsemanskom vrtu i o krjeposti poniznosti i predanja u volju Božju molimo zazivom: *Neka milost otajstva muke Isusove u Getsemanskom vrtu siđe u moju dušu i učini je doista poniznom, dionicom Isusove poniznosti;*

- nakon toga treba moliti i za druge potrebe Crkve te za osobe za koje smo dužni moliti.

c) Sudjelovanje (Isus u našem djelovanju) i odluke

- pod utjecajem milosti odlučimo se vježbati u krjeposti o kojoj razmišljamo donoseći barem jednu konkretnu odluku vezanu uz to koju ćemo nastojati provesti u djelo tijekom dana (na primjer, biti strpljiv prema nekoj osobi ili u nekoj situaciji);

- obnoviti odluku kod ispitivanja savjesti i vidjeti jesmo li je ostvarili;

d) Molitva prošnje

- treba s pouzdanjem moliti Boga za pojedine stvari, osobe ili za velike potrebe Crkve (misije, obraćenje grješnika, umiruće, duše u čistilištu).

3. Zaključak: Zahvaliti Bogu za tolike primljene milosti, zamoliti ga oprostjenje za pogreške i nemarnosti u ovoj vježbi, moliti ga da blagoslovi naše odluke za danas, čitav život i naš smrtni čas, napraviti kratku duhovnu misao – kiticu za taj dan, tj. izabrati neke misli koje su nas jače zaokupile i sjetiti ih se tijekom dana, sve povjeriti Majci Božjoj moleći: *Pod tvoju se obranu utječemo...*

Razmatrajući po ovoj metodi Sveto pismo, tekstove iz ovog molitvenika ili svetu kronicu, dinamika molitve se usredotočuje na motrenje Isusa i Marije, njihovih krjeposti i nutarnja stanja te na određeni način pomaže osobi koja moli distancirati se od sebe, svojih poteškoća i problema koji često u meditaciji izbiju u prvi plan te tako priječe da molitva donese svoje plodove i da osoba bolje vidi svoj nutarnji život nasljedovanja Isusa Krista. Meditirati na ovaj način ima još jednu prednost. Vjernik dok meditira, istovremeno moli i za rast u krjepostima i pristajanje uz Krista što trajno

ostaje sama bit duhovnoga puta. Naravno da možemo i trebamo razmatrati i dok obavljamo bilo koju molitvu i pobožnost. Za to nam mogu poslužiti i tekstovi koje donosimo u ovom molitveniku.

3. Molitve za posebne prigode i nakane

Donosimo ovdje samo neke prigodne molitve a za sve ostale pogledajte cjelinu 4.5.8. ovog marijasnog molitvenika pod naslovom Molitve Gospi Oštaraskoj i Krasnarskoj za posebne nakane. Napominjemo da se jutarnja i večernja molitva ne mogu svesti samo na molitve koje slijede nego je dobro redovito moliti i neke od molitava i pobožnosti koje donosimo u molitveniku. U biti jutarnja i večernja molitva su dnevne molitve prikazanja i zahvale Bogu za dan koji se proživio.

Jutarnja molitva: Bože, ljubim Te, jer si neizmjerljivo dobar. Gospodine, Bože svemogući, koji si dao da nam osvane ovaj dan, čuvaj nas svojom moći da danas ne padnemo ni u koji grijeh, već da uvijek budu pravedne pred Tobom naše misli, riječi i djela. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen. Isuse, Marijo, Josipe, budite mi u pomoći i po danu i po noći. Amen.

Hvala Ti, Bože, za još jedan dan koji upravo započinje. Zahvaljujem Ti za proteklu noć koju si dao za odmor i san, kako bismo preko dana mogli dobro raditi i Tebe životom slaviti. Molim Te, budi uza me tijekom čitavoga dana. Ne dopusti da ikad zaboravim kako Ti u svakom trenutku dobro znaš moje misli, čuješ moje riječi i vidiš moja djela. Bože moj, nauči me da dobro upotrijebim vrijeme koje mi daješ; da predvidim teškoće i da se ne uznemirujem; da iskoristim na dobro doživljene pogreške, da ne odem na krivi put. Nauči me misliti na budućnost, spojiti vedro raspoloženje i gorljivost, revnost, brižljivost i mir. Bdi nadom dok radim, ispuni prazninu u mojim djelima. Nauči me da budem velikodušan, da činim dobro, ne uzvraćam za zlo, da sve ljude ljubim uvijek velikodušno. Neka sve to bude na slavu Presvetog Trojstva! Po Kristu Gospodinu našem!

Večernja molitva: *Obavi ispit savjesti o proteklom danu, moli od Boga oprostjenje za svoje grijeha i odluči da ćeš se ubuduće čuvati od grijeha. Zatim možeš izmoliti:*

Hvala Ti, Gospodine, za još jedan dan. Hvala za današnji kruh koji si mi dao i za sve čime uzdržavam svoj život. Hvala Ti za sve dobro koje si mi danas iskazao, za kušnje kroz koje si me proveo, i za još jedan dan, da ga mogu proživjeti Tebi na slavu. I za pomoć koju si mi pri radu i u životu pružao, hvala. I za ljude koje susretoh, za one s kojima sam dijelio tegobe proteklog dana, za sve hvala.

U ruke Tvoje, Gospodine, predajem duh svoj. Ti si me otkupio, Gospodine, Bože vjerni. Tebi prikazujem svoje spavanje i svaki trenutak noći koji je preda mnom. Molim Te da nada mnom bdiješ, da me štitiš, braniš i čuvaš dok spavam, da se mogu u miru odmoriti. Stoga se stavljam u tvoje Presveto Srce i pod okrilje Gospe, moje Majke. Tvoji sveti anđeli neka budu uza me i neka me čuvaju u miru, i Tvoj blagoslov neka bude nada mnom. Čuvaj me, Gospodine, kao zjenicu oka; sjenom krila svojih zakloni me! Zdravo Marijo...

Zahvaljujemo Ti, svemogući Bože, za sva dobročinstva Tvoja, koji živiš i kraljuješ u sve vijeke vjekova. Amen.

Prije jela:

Blagoslovi, Gospodine, nas i ove Tvoje darove koje ćemo po Tvojim darežljivosti blagovati. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen. Oče naš...

ili

Bože, od koga sve imamo, zahvaljujemo Ti na Tvom daru. Ti nas hraniš, jer nas ljubiš. Blagoslovi što nam daješ! Bože, oči svih nas čekaju na Te, i Ti im daješ hranu u pravo vrijeme. Otvaraš svoju ruku i sve što živi blagoslivljaš. Ti nam daješ naš svagdašnji kruh. Dobri Bože, blagoslovi ga! Amen!

Poslije jela

Zahvaljujemo Ti, Svemogući vječni Bože na svim dobročinstvima tvojim, koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen. Slava Ocu...

ili

Bože, nek Ti je hvala i slava za jelo i piće i za sve dobro. Ti daješ i želiš uvijek davati. Bože, nagradi sve koji nam u Tvoje ime žele dobro činiti i daruj im vječni život. Hvala Ti na svim darovima koje smo od Tebe primili. Amen.

Za unutarnje ozdravljenje: Gospodine Isuse, Ti si došao da ozdraviš ranjena i tjeskobna srca, molim Te da ozdraviš traume koje izazivaju nemire u mom srcu; molim Te, na poseban način, da ozdraviš ono stoje uzrok grijehu. Molim Te da uđeš u moj život i ozdraviš me od duševnih rana koje su me snašle u djetinjoj dobi i od onih rana zadobivenih tijekom cijeloga života. Gospodine Isuse, Tebi su poznati moji problemi, sve ih stavljam u Tvoje Srce. Molim Te, u snazi one velike rane otvorene na Tvom Srcu, da ozdraviš male rane na mom srcu. Ozdravi rane u mom sjećanju, da ništa od onoga što mi se dogodilo ne bude izvorom boli, tjeskobe i zabrinutosti. Ozdravi, Gospodine, sve one rane koje su u mom životu prouzročile korijene grijeha. Hoću oprostiti svima onima koji su me uvrijedili, pogledaj na one nutarnje rane zbog kojih nisam sposoban oprostiti. Ti, koji si došao izliječiti srca slomljena, ozdravi moje srce. Ozdravi, Gospodine, one moje intimne rane koje su uzrok tjelesnim bolestima. Darujem Ti svoje srce, primi ga, Gospodine, očisti ga i daj mi osjećaje Tvoga Božanskog Srca. Pomozi mi da budem ponizan i blag. Udijeli mi, Gospodine, ozdravljenje od boli koja me pritišće zbog smrti dragih osoba. Daj da mogu ponovno zadobiti mir i radost zbog sigurnosti da si Ti Uskrsnuće i Život. Učini me vjerodostojnim svjedokom Tvoga Uskrsnuća, Tvoje pobjede nad grijehom i smrću, Tvoje prisutnosti kao Živoga među nama. Amen. *(molitva koju je sastavio don Gabrijel Amorth)*

Protiv svakoga zla: Oče Sine i Duše Sveti, Presveta Trojice, Bezgrešna Djevice, anđeli, arkandeli, svi sveti u raj, sidite na mene. Otjeraj od mene sve zle sile, uništi ih, razori ih, da se mogu osjećati dobro i činiti dobro. Otjeraj od mene čarolije, vračanja, crnu magiju, crne mise, praznovjerja, navezanosti, prokletstva, zlo oko: đavolsko uznemirivanje, đavolsko posjedništvo; sve ono što je zlo, grijeh, zavist, ljubomora, nevjernost; fizičku, duševnu, moralnu, duhovnu bolest. Odagnaj ova sva ta zla u pakao, da nikada više ne uznemiruju ni mene niti jedno drugo stvorenje Božje. Snagom Boga Svemogućega, u Ime Isusa Krista Spasitelja, po zagovoru Bezgrješne Djevice, neka me napuste svi nečisti dusi, sva bića koja me uznemiruju, neka me zauvijek ostave i odu u vječni pakao, vezani od sv. Mihovila Arkandela, od sv. Gabrijela, od sv. Rafaela, od naših Anđela Čuvara, zgaženi pod petom presvete Djevice Marije. *(molitva koju je sastavio don Gabrijel Amorth)*

Predanje života Isusu Kristu

Isuse, ja vjerujem da si Ti Sin Božji. Vjerujem da si išao na Križ radi mogega opravdanja i da si u svome tijelu uzeo moje grijehe, bolest i siromaštvo, poraz i vječnu smrt, da si uskrsnuo i kao pobjednik sjediš s desna Ocu u nebesima. Tebi, kome je predana sva vlast na nebu i zemlji, predajem svoj život. Prihvaćam Te za svog Gospodara i Spasitelja, tebi se posvećujem. Ti si od sada Gospodar: mogega života i mogega braka, moje obitelji i moje djece, mojih poslova, moje

obitelji, moje prošlosti, sadašnjosti i moje budućnosti. Neka moj život bude na savu Presvetog Trojstva u iščekivanju punine života u vječnosti. Amen.

Strelovite molitve

Ovakve su molitvice nazvane "strelovite" jer su kao zazivi prožeti ljubavlju koje često tijekom dana možemo odaslati u nebo. Po njima Bog vidi kako na nj mislimo tijekom dana. Možemo izabrati neku od ovih molitava i često je ponavljati tijekom dana.

- Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome.
- Sve za Tebe, Presveto Srce Isusovo!
 - Slatko Srce mog Isusa, daj da Te ljubim sve više!
- Slatko Srce Marijino, budi moje spasenje!
- Isuse, Marijo, Josipe! Ja vas ljubim spasite duše!
- Isuse moj, smiluj mi se!
- Isuse, Tebi živim. Isuse, Tebi umirem.
- Isuse, Tvoj(a) sam u životu i u smrti.
- Zdravo, križu, jedina nado!
- Krvi Kristova blagoslovi me, posveti me.
- Krvi Kristova blagoslovu tu osobu!

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU, DJETETU ISUSU I SVETOJ OBITELJI

Sadržaj

Predgovor

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU I DJETETU ISUSU

Božićna devetnica s razmatranjima sv. Alfonsa Marije Liguoria

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa

Molitve svetaca na čast Božićnog otajstva i Djeteta Isusa

Božićni himan Djetetu Isusu

Devetnica Djetetu Isusu

Krunica Djeteta Isusa

Razmatranja o Božiću i pobožnosti Djetetu Isusu

POBOŽNOST SVETOJ OBITELJI

Molitve Svetoj Obitelji

Himan Svetoj Obitelji

Litanije Svetoj Obitelji

Krunica Svetoj Obitelji

Razmatranja o Svetoj Obitelji

Litanije Božjoj Providnosti

Predgovor

Dragi brate, poštovana sestro u Kristu želimo objaviti na jednom mjestu sve velike pobožnosti Katoličke Crkve na čast pojedinih otajstava naše vjere slijedeći život našega Gospodina i liturgijsku godinu.

Božić je svetkovina koju hrvatski katolički puk na posebno dubok i radostan način doživljava i slavi. Božićno vrijeme je povlašteno i za pobožnost Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji, ali ne jedino. U Katoličkoj tradiciji molitve na čast ovih otajstava možemo moliti tokom cijele liturgijske godine. Na poseban način u svim obiteljskim potrebama se možemo uvijek utjecati Svetoj Obitelji.

Više godina i na više evropskih jezika smo prikupljali materijale sabrane u ovoj knjižici pa ne donosimo citate svih molitvenika i knjižica u kojima smo pronašli molitve kako ne bismo time nepotrebno opteretili čitatelje. Napominjemo da su razni svetački tekstovi koji se nalaze pod naslovom "Molitve svetaca na čast Božićnog otajstva i Djeteta Isusa" u nakanama autora bili poezije. Budući da je teško prevoditi poezije a da se ne izgubi smisao mi smo te tekstove doslovno preveli i dobili molitve ili molitvene nagovore. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u hrvatskom narodu na veću slavu Božju.

Pater Miljenko Sušac s.m.m. – misionar montfortanac

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU I DIJETETU ISUSU

1.1. BOŽIĆNA DEVETNICA

sv. Alfons Marija Liguori

(Sv. Alfons je ovu devetnicu je zamislio kao pripravu za slavljenje Božića. Molitva devetnice počinje 16. prosinca)

Prvi dan: O LJUBAVI BOŽJOJ DA JE POSTAO ČOVJEKOM

Promatraj beskrajnu ljubav koju nam je Bog iskazao kad je postao čovjekom kako bi nam zadobio vječno spasenje. Adam naš prvi otac je sagriješio, i pobunio se protiv Boga te je bio izagnan iz Raja i osuđen na smrt skupa s nama, njegovim potomstvom. Ali evo Sin Božji videći izgubljena čovjeka da bi ga oslobodio od smrti prikaza sebe postajući čovjekom i odluči da će za njega umrijeti na Križu. Ali Sine, kao da mu je tada govorio Otac, promisli jer ćeš na zemlji morati voditi ponizan i mučan život. Morati ćeš se roditi u hladnoj štalici, biti položen u životinjske jaslice. Morati ćeš bježati u Egipat da bi izbjegao Herodovim rukama. Vrateći se iz Egipta živjeti ćeš kao zanatlija u siromašnoj radionici, ponizan i prezren. Konačno u mucu ćeš od boli izdahnuti na Križu. postidjen i napušten od svih. A Sin kao da odgovara Ocu: “Ništa zato svime sam zadovoljna samo da spasim čovjeka.

Šta bi se reklo da neki Princ, videći mrtvoga crva iz samilosti prema njenu želi postati crv i oprati ga u svojoj krvi, umrijeti za njega da bi mu dao život? Više od toga je za mene učinila Vječna Riječ, koja budući da je Bog je htjela postati crv kao mi, umrijeti za nas da bi nam zadobila izgubljeni život u Božanskoj milosti. Sin Božji videći da po tolikom darovima koje nam je dao ne može zadobiti našu ljubav šta učini? Postade čovjekom i dade nam sama sebe. Čovjek prezirući Boga, kaže sv. Fulgencije, udalji se od njega, ali Bog ljubeći čovjeka dođe s Neba kako bi ga pronašao. A zašto je došao? Došao je da bi čovjek spoznao koliko ga Bog ljubi i da barem tako iz zahvalnosti uzljubi Boga. I životinje koje idu za nama postanu ljubljene, a mi zašto smo tako nezahvalni s Bogom koji silazi s Neba na zemlju kako bi ga ljudi uzljubili? Jednoga dana neki svećenik moleći i izgovarajući riječi u misli “I Riječ je tijelom postala” primijeti da neki čovjek ne učini ni najmanji znak poštovanja vidje kako ga đavao udari i prekori riječima: “Ah, nezahvalniče, da je Bog toliko učinio za mene koliko je učinio za tebe bio bih stalno prignut licem do zemlje zahvaljujući mu”.

Molitva: O veliki Sine Božji postao si čovjekom da bi te ljudi uzljubili. Ah gdje je ljubav ljudi? Ti si dao krv i život za spasenje naših duša, a zašto smo mi tako nezahvalni pa umjesto da te ljubimo preziremo te s toliko nezahvalnosti. Moj Gospodine ja sam bio jedan od onih koji su te više vrijeđali, ali tvoja muka je moja nada. Iz ljubavi po kojoj si postao čovjekom i umro na Križu oprosti mi sve grijehе kojima sam te povrijedio. Ljubim te utjelovljena Riječi, ljubim te moj Bože, ljubim te beskrajna dobroto i kajem se za sve grijehе, htio bih od boli kajanja umrijeti. Isuse udijeli mi svoju ljubav da više ne živim nezahvalan prema tebi koji si mi toliku ljubav iskazao. Želim te zauvijek ljubiti. Udijeli mi svetu ustrajnost. O Marijo Majko Božja i majko moja isprosi mi od tvoga Sina milost da ga uvijek ljubim sve do smrti.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Drugi dan: O BOŽJOJ LJUBAVI KAD SE RODIO KAO DIJETE

Sin Božji koji je iz ljubavi došao k nama mogao je postati čovjekom pojavljujući se u odrasloj dobi, kao što se pojavio Adam kad je bio stvoren, ali jer djeca znaju privući više ljubavi onih koji ih gledaju zato se je i on htio na zemlji pojaviti kao dijete. I to kao najsiromašnije i prezrenije dijete koje se rodilo. Sv. Petar Krizolog piše: Tako se htio roditi naš Bog jer je htio da na taj način bude ljubljen. Još je prorok Izajija prorekao da se Sin Božji treba roditi kao dijete i tako se

nama potpuno dati iz ljubavi koju nam je posvjedočio: *Dijete nam se rodilo, sin nam je darovan* (Iz 9,6).

Ah moj Isuse, moj najveći i istinski Bože što te je s Neba privuklo da se rodiš u šalici ako ne ljubav koju imaš prema ljudima. Tko te je iz krila Očeva vodio i položio u jaslvice? Tko te je od kraljevanja iznad zvijezda položio da počivaš na slamici? Tko te između anđeoskih korova doveo da budeš među dvije životinje? Ti koji svetim plamenom raspaljuješ Serafine sad se tresesh od hladnoće u jednoj štali. Ti koji pokrećeš nebesa i sunce sada da bi se pomaknuo trebaš nekoga tko će te primiti u naručje. Tebi koji proviđaš hranu ljudima i životinjama sad je potrebno malo mlijeka da te uzdrži u životu. Tebe koji si radost Neba sada čujem kako plačeš i udišeš. Kaži mi tko te je do tih bijeda doveo. *Što učini, učini ljubav* kaže sv. Bernard, učinila je to ljubav koju imaš za ljude.

Molitva: O drago moje Dijete kaži mi što si došao raditi na ovoj zemlji, što tražiš? Ah, već shvaćam došao si umrijeti za mene da bi me oslobodio od Pakla. Došao si tražiti mene, izgubljenu ovcu, da više ne bježim nego da te ljubim. O moj Isuse, moje blago, živote moj, ljubavi moja i sve moje, ako tebe ne ljubim koga da ljubim? Gdje mogu pronaći oca, prijatelja, zaručnika ljupkijeg od tebe koji bi me više ljubio? Ljubim te dragi moj Bože, ljubim te jedino moje dobro. Žao mi je što sam bio toliko godina u svijetu a nisam te ljubio, naprotiv vrijeđao sam te i prezirao. Oprosti mi ljubljeni moj Otkupitelju, daj da se pokajem za takvo svoje ponašanje. Kajem se svom dušom. Oprosti mi i udijeli mi milost da se više ne odijelim od tebe i da te ljubim cijelog preostalog života. Ljubavi moja sav se tebi predajem, primi me, ne odbi me iako to zaslužujem. Marijo ti si moja odvjetnica, ti ćeš mi svojim molitvama zadobiti sve što želim od tvoga Sina; moli ga da mi oprosti i da mi da svetu ustrajnost sve do smrti.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Treći dan: O ISUSOVU SIROMAŠNOM ŽIVOTU OD SAMOG ROĐENJA

Bog je predvidio da u vremenu kad se ima roditi njegov Sin na zemlji iziđe naredba careva da se svatko ide upisati na popisu stanovništava u mjestu porijekla. I tako budući da je Josip sa svojom zaručnicom morao ići u Betlehem da se upiše dođe vrijeme Mariji da rodi. Nije bila prihvaćena u kuću, a ni u prenoćištu za siromahe te je bila je primorana tu noć provesti u štatici i u njoj poroditi nebeskoga Kralja. Da se Isus rodio u Nazaretu, istina bio bi se rodio kao siromah, ali bi barem imao suhu sobicu, malo vatre, tople pivoje i ugodniju kolijevku.

Ali ne, on se htio roditi u onoj hladnoj štatici, bez ogrijeva, htio je da mu jaslvice budu kolijevkom, da mu malo grube slame posluži za krevetić, a sve to kako bi više trpio. Uđimo dakle u Betlehemsku štalicu, ali uđimo s vjerom. Ako uđemo bez vjere, vidjeti ćemo samo jedno siromašno dijete koje pobuđuje samilost, diviti se njegovoj ljepoti, dijete koje plače zbog hladnoće i neudobne slame koja ga probada. Ali ako uđemo s vjerom vidjeti ćemo dajete to Dijete Sin Božji koji je iz ljubavi prema nama došao na zemlju, i toliko trpi da bi zadovoljio za naše grijeha. Pa kako je moguće ne zahvaliti mu i ne ljubiti ga?

Molitva: O slatko moje dijete, kako sam, znajući koliko si trpio za mene, mogao biti tako nezahvalan i tako te povrijediti? Te tvoje suzice kojima plačeš, to siromaštvo koje si izabrao iz ljubavi prema meni potiču me na nadu u oprostjenje grijeha kojima sam te povrijedio. Kajem se moj Isuse, za svaki put kad sam ti okrenuo leđa i ljubim te više od svega. Bože moj i sve moje! od sada pa nadalje ti ćeš biti moje jedino blago i jedino dobro. Kažem ti sa sv. Ignacijem Loyolskim: "Daj mi tvoju ljubav, daj mi tvoju milost i dovoljno sam bogat." Ništa drugo ne želim, niti tražim, samo ti si dovoljan, Isuse moj, živote moj i ljubavi moja.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Četvrti dan: **O ISUSOVU PONIZNOM ŽIVOTU OD SAMOG ROĐENJA**

Svi znaci koje je anđeo dao pastirima po kojima će pronaći Spasitelja koji je rođen su odražavali poniznost. *I neka vam ovo bude za znak: Naći ćete Djetesce povijeno u pelene gdje leži u jaslama* (Lk 2,12). To je znak reče anđeo po kome ćete pronaći novorođenog Mesiju, povijen leži u životinjskim jaslama u jednoj štali. Tako se htio roditi kralj Neba, Sin Božji kad je došao uništiti oholost koja je bila uzrokom gubljenja čovjeka.

Još su proroci navijestili da će s našim Otkupiteljem postupati kao s najbijeđenijim čovjekom na zemlji, nasićenim pogrdama. Koliko li je prezira pretrpio Isus od ljudi na zemlji. Držali su ga izjelicom i pijanicom, vračem, bogohulnikom, krivovjernikom. Koliko li je pretrpio patnje za vrijeme svoje muke, bio je napušten od učenika, jedan od njih ga je prodao za trideset denara, drugi zanijska da ga je poznavao, vođen je vezan ulicama, bičevan kao rob, smatran luđakom, ismijavanim kraljem, pljuvali su mu u lice i konačno je umro prikovan na križ između dvojice razbojnika kao najgori zločinac na zemlji. Dakle, kaže sv. Bernard, s najplemenitijem od svih su postupali kao s najbijeđenijim, a jedan drugi svetac dodaje koliko je bjedniji toliko mi je draži, koliko mi izgledaš slabiji, prezreniji toliko si mi draži i ljubezniji moj Otkupitelju.

Molitva: O moj slatki Spasitelju, koji si toliko prezira zagrlio meni za ljubav, ja nisam mogao podnijeti jednu riječ uvrede a da nisam odmah mislio osvetiti se. Ja koji sam toliko puta zaslužio da budem mučen od đavli u Paklu. Stidim se pojaviti pred tobom ja grešnik i oholica. Gospodine ne odagnaj me od svoga lica iako to ja zaslužujem. Rekao si da ne znaš prezreti srce koje se kaje i ponizuje. Kajem se za sve uvrede koje sam ti nanio. Oprosti mi moj Isuse, ne želim te više vrijeđati. Ti si meni za ljubav toliko uvreda pretrpio, ja tebi za ljubav želim trpjeti sve uvrede koje će mi doći u životu. Ljubim te moj prezreni Isuse, za mene prezreni, ljubim te više od svega drugoga. pomozi mi da te uvijek ljubim i da sve za tebe podnosim. O Marijo preporuči me tvome Sinu i moli Isusa za mene.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Peti dan: **O ISUSOVU PROGONJENOM ŽIVOTU OD SAMOG ROĐENJA**

Isus Krist je mogao spasiti čovjeka bez trpljenja i smrti, ali nije htio. D bi nam pokazao koliko nas ljubi izabrao je progonjeni život. Zato ga prorok Izajija i naziva čovjekom boli jer je Isusov život trebao biti prepun boli. Njegova muka nije počela u trenutku smrti nego od početka njegova života. Čim se rodio bio je položen u štalicu gdje je sve za Isusa bilo mučno. Njegov vid je trpio jer je vidio samo grubi i hrapavi zid štale. Njuh je trpio od izmeta životinja koje su tu bile. Dodir je trpio jer ga je bola slama na kojoj je ležao. Malo nakon rođenja je morao bježati u Egipat gdje je više godina svoga djetinjstva živio siromašan i prezren. Malo se razlikovao i život u Nazaretu i eto ga na kraju njegova života u Jeruzalemu gdje će umrijeti na križu u tolikom mukama.

Cijeli Isusov život je bio trajno trpljenje, naprotiv dvostruko trpljenje jer je imao pred očima sve muke koje će morati podnijeti sve do smrti. Sestra Marija Magdalena Orsini jednog dana žaleći se pred raspelom reče: “Moj Gospodine tri si tri sata bio pribijen na križ, a ja godinama trpim ovu muku”. A Isus joj odgovori: “Ah, nezalico što to govoriš? Ja sam još od majčinske utrobe trpio sve muke mog života i smrti”. Isusa nisu toliko žalostile muke i trpljenja jer ih je on svojevolumno podnosio, koliko su ga žalostili naši grijesi i naša nezahvalnost prema njegovoj ljubavi. Sestra Margerita od Cortone nije prestajala oplakivati grijeha kojima je uvrijedila Boga te joj jednoga dana ispovjednik reče: “ Margerita prestani plakati jer ti je Bog već oprostio”. A ona mu odgovori: “Ah oče, kako da prestanem plakati znajući da sam cijeli života Isusa žalostila svojim grijesima”.

Molitva: Isuse draga moja ljubavi moji grijesi su te žalostili cijeli tvoj život. Ah, moj Isuse kaži mi što moram činiti da mi oprostiš jer to želim učiniti. Kajem se o najveće dobro, za sve grijeha kojima sam te uvrijedio. Kajem se i ljubim te više od sebe samoga. Osjećam u sebi veliku želju da te ljubim, ti mi daješ tu želju, daj mi snage da te toliko ljubim. Pravedno je da te ljubim toliko koliko sam te vrijeđao. Prisjećaj me uvijek na ljubav koju si dao tako da moja duša uvijek

gori za tebe iz ljubavi, da na tebe uvijek misli, tebe želi i nastoji ti se dopasti. O Bože ljubavi ja koji sam nekada bio robom Pakla sada se potpuno tebi predajem. Primi me iz samilosti i veži me svojom ljubavlju. Moj Isuse od sada pa nadalje želim živjeti uvijek te ljubeći i ljubeći te želim umrijeti. O Marijo majko i nado moja pomози mi da ljubim tvoga i moga dragog Boga, za tu te milost molim i od tebe se nadam zadobiti je.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Šesti dan: **O MILOSRĐU BOGA KOJI JE S NEBA SIŠAO NA ZEMLJU DA BI NAS SPASIO**

Sv. Pavao kaže: *Ali kad se očitova dobrota Boga našega Spasitelja i njegova ljubav prema ljudima.* (Tit 3,4). Kad se pojavio Sin Božji na zemlji tada se dakle očitova Božja dobrota prema nama. Sv. Berand piše da je prije bila očitovan moć Božja u stvaranju svijeta, mudrost u uzdržavanju, ali Božje milosrđe se najviše očitova kad je Sin Božji postao čovjekom da bi svojom mukom i smrću otkupio izgubljene ljude. Koje bi nam veće milosrđe mogao iskazati Sin Božji kad je već uzeo na sebe patnje koje smo mi zaslužili? Evo rođen je kao slabo Djetesce, povijen u jaslicama. Sam se ne može ni kretati, ni hraniti. Marija mu treba dati malo mlijeka da bi preživio. Evo ga zatim pred Pilatom vezana za stup, ne može se odvezati, gdje je bičevan od glave do pete. Evo ga na putu za Kalvariju kako nosi križ i više puta pada i na kraju evo ga pribijena na sramotno drvo križa gdje će završiti svoj život u mukama.

Isus Krist je svojom ljubavlju htio zadobiti ljubav naših srdaca i zato nije htio poslati nekog anđela da nas otkupi, nego je htio on sam doći da nas spasi. Da nas je anđeo otkupio, čovjek bi trebao podijeliti svoje srce ljubeći Boga kao Stvoritelja, a anđela kao otkupitelja, ali Bog koji hoće cijelo ljudsko srce, budući da je bio Stvoritelj htio je postati i otkupitelj čovjeka.

Molitva: O dragi moj Otkupitelju gdje bi ja bio sada da me ti nisi s toliko strpljenja podnosio, da si dopustio da umrem kad sam bio u grijehu? Budući da si me do sada čekao, moj Isuse, brzo mi oprosti prije nego me smrt zadesi opterećena tolikom krivnjama kojima sam te uvrijedio. Kajem se, o najveće dobro, da sam te tako uvrijedio, htio bi umrijeti od kajanja. Ti ne možeš ostaviti dušu koja te traži, ako sam te u prošlosti ostavio, sada te tražim i ljubim. Da o moj Bože ljubim te više od svega, ljubim te više od sebe samoga. Pomози mi Gospodine da te sve više ljubim u životu koji mi preostaje. Ne tražim drugo, tome se nadam. Marijo majko moja, moli za mene. Ako se ti moliš za mene siguran sam da ću zadobiti milost.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Sedmi dan: **O PUTOVANJU DIJETETA ISUSA U EGIPAT**

Sin Božji je s Neba došao da bi spasio ljude, ali čim se rodi ljudi su ga počeli na smrt progoniti. Herod bojeći se daće mu ovo dijete oduzeti kraljevstvo planira kako ga ubiti. Sv. Josip je u snu bio obaviješten da uzme Isusa i njegovu Majku i bježi u Egipat. Josip obavijesti Mariju i spremno posluša, uze nešto alata od svoga zanata koji će mu poslužiti da bi radio i preživio u Egiptu skupa sa svojom siromašnom obitelji. Marija sa svoje strane uzima siromašni zavežljaj rublja koji će poslužiti novorođenom svetom Djetetu zatim se približava kolijevci i u suzama govori svome Sinu koji spava: "O moj Sine i Bože ti si došao s Neba kako bi spasio ljude, a oni čim si se rodio traže da te ubiju". Uze dijete sa suzama i te iste noći skupa sa sv. Josipom pođe na put.

Promatrajmo koliko su trpjeli sveti hodočasnici na tako dugom putu i bez ikakve ugodnosti. Dijete još nije moglo hodati te su ga naizmjenične morali nositi u naručju Marija i Josip. Na putu za Egipat pustinjska zemlja na otvorenom im je bila jedino mjesto za ležaj noću. Djetesce je plakalo zbog hladnoće a Marija i Josip iz samilosti. A tko ne bi plakao videći Sina Božjega, siromašnog progonjenog kako bježi lutajući po zemlji da ne bude ubijen od svojih neprijatelja.

Molitva: O drago moje Dijete plačeš i to s pravom jer si tako progonjen od ljudi koje toliko ljubiš. O moj Bože kojega sam i ja svojim grijesima progonio, znaj da te sada ljubim više do sebe

samoga i nemam veće muke od prisjećanja da sam prezirao tebe najveće dobro. Oprosti mi moj Isuse i dopusti mi da te nosim u mom srcu cijelog puta mog života koji mi preostaje te da mogu s tobom ući u vječnost. Toliko puta sam te odagnao iz moje duše vrijeđajući te, ali sad te ljubim više od svega i kajem se što sam te uvrijedio. Ljubljeni moj Gospodine, ne želim te više ostaviti, a ti mi daj snage da se oduprem napastima, ne dopusti da se od tebe više odvojim, daj da radije prije umrem nego da ponovno izgubim tvoju milost. O Marijo nado moja daj da uvijek živim i umrem ljubeći Boga.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Osmi dan: O BORAVKU DIJETETA ISUSA U EGIPTU I NAZARETU

Naš Otkupitelj je proveo svoje djetinjstvo u Egiptu tijekom 7 godina živeći siromašno i prezreno. Tu su Marija i Josip bili nepoznati stranci te nisu imali ni prijatelja ni poznanika. Obitelj se jedva uzdržavala od rada svojih ruku. Siromašna je bila njihova kuća, njihov krevet, njihova prehrana. U toj kućici Marija je hranila dijete na svojim grudima zatim rukom. Uzimala je iz zdjelice komadiće kruha natopljena vodom stavljala ih u sveta Sinova usta. U toj kućici je Marija sašila prvi haljinicu Isusu i dijete je nesigurnim korakom prohodalo i više puta padalo kao i sva druga djeca. Tu je ono počelo zamuckujući izgovarati svoje prve riječi. O kojeg li čuda na što se sveo Bog nama za ljubav. Jedan Bog da drhti, da padne hodajući, da zamuckujući progovara!

Sličan siromašan i umrtvljen život je provodio Isus kad se vratio iz Egipta u Nazaret. Tu je on sve do dobi od trideset godina radio kao radnik u radionici slušajući Josipa i Mariju: *I bijaše im poslušan* (Lk 2, 51). Isus je odlazio po vodu, otvarao i zatvarao radionicu, meo kuću, skupljao otpatke od deveta za ogrjev, trudio se cijeli dan pomoći Josipu u njegovu poslu. O kojeg li čuda! Jedan Bog da služi kao radnik, Bog da mete kuću, Bog koji je jednim činom stvorio svijet i koji kada zaželi sve može uništiti da obrađuje drvo. Ah, samo misao na ovo bi nas morala upaliti ljubavlju. A kako tek je slatko promatrati pobožnost kojom je Isus molio, njegovo strpljenje u radu, spremnost slušanja, umjerenost u prehrani, blagost i ljupkost u razgovorima. Svaka njegova riječ i svako Isusovo djelo je bilo tako sveto da je sve očaravalo, a pogotovu Mariju i Josipa koji su ga uvijek promatrali.

Molitva: O Isuse Spasitelju kada mislim da ti moj Bog si toliko godina zbog ljubavi prema meni živio skrovito i prezreno u siromašnoj kućici kako bi ja mogao žuditi za užicima, častima svjetovnim bogatstvima. Odričem se svega i želim biti tvoj drug na ovoj zemlji, siromašan kao ti, umrtvljen kao ti, prezren kao ti, tako se nadam da ću moći jednoga dana uživati tvoje društvo u Raju. Kakva kraljevstva, kakva blaga, Ti si Isuse jedino moje dobro. Beskrajno mi je žao što sam te u prošlosti vrijeđao i odbacio tvoje prijateljstvo kako bi ugodio mojim hirovima. Kajem se iz svega srca. Ubuduće ću radije tisuću puta izgubiti život nego li tvoju milost. Bože moj ne želim te više uvrijediti nego te želim uvijek ljubiti. Pomozi mi da budem vjeran do smrti. Marijo ti si utočište grešnika, ti si moja nada.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa (st. 46)

Deveti dan: O ISUSOVOM ROĐENJU U ŠATLICI U BETLEHEMU

Budući da je bila izdana zapovijed rimskog cara Augusta da se svatko ide upisati na popis u mjesto rođenja, Josip sa svojom ženom Marijom pođe u Betlehem. O Bože koliko li je trpjela Presveta Djevica tokom ovog putovanja koje je trajalo 4 dana po planinskim putovima zimi uz vjetar, hladnoći i kišu. Kad su došli na odredište dođe Mariji vrijeme za porod. Josip počeo tražiti u mjestu neku kući gdje bi Marija mogla roditi, ali budući da su bili siromašni bili su odbijeni od svih, udaljeni iz prenoćišta gdje su drugi siromasi bili primljeni. Tada te noći iziđoše iz grada i nađoše neku štalicu gdje uđe Marija. A Josip joj reče: “Ženo moja kako možeš boraviti ovdje ove noći u tako vlažnom i hladnom mjestu i ovdje poroditi, zar ne vidiš da je to štala za životinje?”

Marija mu odgovori: “ O moj Josipe, istina je i da je ova štala kraljevska palača u kojoj želi biti rođen Sin Božji”. Evo već je došlo vrijeme poroda. Djevica Marija u ekstazi na koljenima u molitvi vidje štalicu svu obasjanu velikim svjetlom, spusti pogled prema zemlji i vidi već je rođen Sin Božjeg, nježno Djetesce na zemlji kako se tresu od hladnoće i plače. Ona mu se prvo klanja kao svome Bogu a zatim ga uzima u naručje i obavije siromašnim povojima koje je sobom imala, i konačno tako povijena ga položi da leži u jaslicama na slamu. Eto kako se htio roditi Sin Vječnoga Oca iz ljubavi prema nama. Sv. Marija Magdalena Paziška kaže da duše zaljubljene u Isuse Krista stoje pored nogu svetog Djeteta i trebaju činiti ono što su učinile životinje u štalici u Betlehemu koje su ga svojim dahom grijale, tako duše trebaju grijati Isusa uzdasima svoje ljubavi.

Molitva: Ljubljeno moje Djetesce ne bi se usudio biti u podnožju tvojih nogu da ne znam da me ti pozivaš da ti pridem. Ja sam svojim grijesima uzrokovao tvoje tolike suze u štalici u Betlehemu. A Ti kad si već došao na zemlju da oprostiš raskajanim grešnicima, oprosti i meni koji se jako kajem što sam povrijedio tebe moga Boga i Spasitelja koji si tako dobar i toliko me ljubiš. Ti ove noći daješ velike milosti tolikim dušama, utješi i moju dušu. Milost koju tražim je da te od sada ljubim svim srcem, zapali me svojom svetom ljubavlju. Ljubim te Bože moj koji si zbog mene postao Djetetom. Ne dopusti da te ostavim. O Marijo Majko moja, ti sve možeš svojim molitvama, ne tražim drugo do li da ti moliš za mene.

LITANIJE U ČAST BOŽANSKOG DJETETA ISUSA

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.

Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.

Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.

Djetesce Isuse, pravi Bože.

smiluj nam se!

Djetesce Isuse, Sine Oca vječnoga,

Djetesce Isuse, Riječi tijelom postala,

Djetesce Isuse, Oče vječnosti,

Djetesce Isuse, željo naroda,

Djetesce Isuse, očekivanje pravednika,

Djetesce Isuse, ljubimče svih svetih duša,

Djetesce Isuse, začeto po Duhu Svetom,

Djetesce Isuse, koje se nisi ustručavalo krila Djevičina,

Djetesce Isuse, koje si uzelo obličje sluge,

Djetesce Isuse, koje si pohodilo Elizabetu u krilu svoje djevičanske Majke,

Djetesce Isuse, željom od Marije i Josipa iščekivano,

Djetesce Isuse, od Djevice u Betlehemu rođeno,

Djetesce Isuse, u pelene povijeno i jasle položeno,

Djetesce Isuse, koga su anđeli navijestili i pastiri pohodili,

Djetesce Isuse, kod obrezanja ranjeno,

Djetesce Isuse, kojemu je bilo nadjenuto preslavno ime Isus,

Djetesce Isuse, kojemu su se poklonili Mudraci,

Djetesce Isuse, koje je Djevica Marija u hramu prikazala,

Djetesce Isuse, koje je Herod progonio,

Djetesce Isuse, koje je sveti Josip s Majkom poveo u Egipat,

Djetesce Isuse, učitelju poniznosti i poslušnosti,

Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehе svijeta, Oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se!

Pomolimo se: Bože, Tvoj se Jedinorođenac pojavio u našem ljudskom tijelu, te smo spoznali da nam je izvana sličan. Daj, molimo Te, da nas On iznutra, u duhu, obnovi. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen. (*Iz molitvenika "Uslužbi malog Isusa", s odobrenjem Nadbiskupskog stola u Zagrebu, 11. rujna 1978.*)

MOLITVE SVETACA NA ČAST BOŽIĆNOG OTAJSTVA I DJETETA ISUSA

Božić

(Sv.Ljudevit Montfortski)

Rodio nam se veliki učitelj, novi kralj nam zapovijeda iz kolijevke. Brzo, brzo pripravimo se, idemo ga vidjeti, idimo na koljenima. Naselja odjekuju od radosne pjesme anđela, Sin Božji postao čovjekom, utjelovljen tu je. Pohitimo, on je Mudrost čija slast očarava naše srce. Neka sve odzvanja, divimo se, Bog je uzeo tijelo da bi nas izvukao iz Pakla. Na slami je malen i siromašan, usred noći. Brzo, brzo poklonimo mu se jer je Bog koji se rodio za sve. Divim mu se kako žudi, želi imati nad nama neku vlast. Brzo, brzo pripravimo se, on nam svima želi govoriti. On traži ali ne novce, nego da ga čuje dobro i gorljivo srce. Brzo, brzo, darujmo mu srce, gorljivo srce ljubljenom Spasitelju.

Svjetlo u ništavnosti, beskrajnost u zatočeništvu. Brzo, brzo, darujmo mu srce, srce ljubavi ljubeznom Spasitelju. Moć u nemoći, svjetlo u ovoj tami. Brzo, brzo, darujmo mu srce, ponizno srce poniznom Spasitelju. Siromašna štalice, čudesna palača, tvoje siromaštvo u biti je bogato. Odstupi svijete ako ne ideš samnom u štalu. O Djevice Marijo puna svetosti, milosti i ljepote, blagoslivljam te, slavim te brzo, brzo uzmi moje srce i daruj ga Isusu, mome Spasitelju. Neka ga svi slave, mali i veliki, učeni i neuki. Okrunimo ga, dajmo mu žezlo u ruke, On je najviši Kralj. Brzo, brzo, prikažite mu svoje srce. Ono je dar koji ljubi taj slatki Spasitelj. Očaran sam videći te ljubeznoga, na moju radost poljubiti ću te. Brzo, brzo moj slatki Spasitelju zauvijek uzmi moje srce. Sva vlast, slava i slast je u tebi pobjedničko Djetе. Majko moja Marijo uzmi moje srce i daruj ga Isusu mome Spasitelju.

Božić za anđele

(Sv.Ljudevit Montfortski)

Previsoki, neshvatljivi, vječni i svemogućі, roditi će se sada. Je li to moguće? Vječni dan bez zalaska, Riječ tišine, Svemogućі je postao Dijete. Ispovijedajmo, klanjajmo se, slavimo, ljubimo, zahvaljujmo našem Bogu koji je postao Dijete. Dobri Bog se rodio zbog ljudi, da ih učini blaženima, i mi kao i oni sve njemu dugujemo. Pođimo u podnožje njegovim nogama odložimo vijence naše slave. Kažimo mu radosno: "Preslatko Dijete, našа dobra su u tebi, kraljuj nad nama, samo od tebe dolazi našа pobjeda".

O Serafini u vašem ognju ljubavi pjevajte slavu Bogu na visini, a milost i mir na nizini dušama dobre volje: "O Sine Svevišnjega, o vječna Mudrosti, tvoje ime je slavno, slavimo te, klanjamo ti, blagoslivljamo te premda si u smrtnom tijelu. O pastiri, o vjerno stado, složite vaše glase s našim, Bog se za sve rodio, eto radosne vijesti. Ostavite vaše jaganjce, tržite istinitoga, tražite dobro, za vas je rođen, čеka vas. Premda je uzvišeno čеka vas to malo Djetеšce na slamici u štalici".

Časni je to dan, uzvišeni Bog u ljudskoj naravi nam je postao sličan. Pođimo poklonimo mu se, zahvalimo mu, blagoslivljajmo svi tu njegovu ljubav. Dodvarajmo se tom Bogu ljubavi, svi jedan iza drugoga pođimo jer on je naš zajednički učitelj. O čista i božanska Majko divimo se tvojoj

dobroti, jer si dala život Spasitelju. Čistoćo bez premca, duboka poniznosti, ti si očarala Gospodina. Preljubezno Srce, on nam se darovao, utjelovio se, objavimo svijetu to čudo.

Božić za pastire *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

Pastiri dokuda dolaze te milozvučne melodije od kojih odjekuje pustinja? Prijatelji, to su anđeoski korovi, Bog se rodio za nas i to je razlog njihove slave. Pastiri, pastiri, ne oklijevajte, brzo, brzo svi ga potražite. Anđeli su nas obavijestili, da nije daleko od nas, rodio se u štalici, Kralj se rodio u štalici, prijatelji pa to je nevjerojatno. S vjerom pođimo pastiri jer on je tu. Kao znak zahvalnosti ponosimo tom Novorođenčetu neke darove ili jednog jaganjca jer je zbog nas postao Djetetom. Pođimo i prikažimo tom Spasitelju najbolje što imamo.

“Pozdravljamo te isčekivano Djetešce, dobro došlo među nas, došli smo te častiti, mi smo neuglašeni siromasi i podnesite naš naglasak i neznatnu prisutnost”. A Isus im govori: “Dobro došli pastiri, vas sam prve pozivao po anđelima svijetla. U vašoj jednostavnosti donosite mi darove koje volim, dođite u ljubavi, približite se s pouzdanjem”. Pastiri: “Gospodine koji su tvoji planovi, nisi li Ti Kralj i Gospodar, zašto si se, dakle, rodio u jednoj štalici, zbog čega si izabrao tako siromašno i bijedno stanje? To nas sve iznenađuje u duhu. Nitko od nas ne razumije”.

Isus: “Pastiri, nije mi stalo da se rodim kao moćni kralj u bogatom i udobnom dvorcu. Izabrao sam poniznost, da se nju počne vrednovati, izabrao sam siromaštvo da bi druge obogatio svetošću”. Pastiri: “Premda mi drugačije mislimo, potpuno ti vjerujemo, po mudrosti koja od tebe dolazi, smatrati ćemo čašću naš bijedni stalež, naše siromaštvo bogatstvom. Pastiri koje li časti da naličimo našem slatkome Spasitelju! O kako je lijepo to Djetešce, kako je dobro biti pored njegove kolijevke! O kad bi zauvijek tu mogli ostati kušali bi svete radosti koje donosi taj mali učitelj. Svi ćemo ga rado pohoditi, ah udovoljite našim željama. Pjevajmo, pjevajmo svi u jedan glas, blagoslivljamo te tisuću puta Presveta Djevice Marijo svima nam donosiš život dajući nam plod života. Iz ljubavi nam dopusti da ostanemo ovdje s vama.

Isus: “Ostanite pastiri, boravite samnom sve dok želite. I ja sam kušam zbog toga veliku radost, samo mi darujte vaše srce. Taj veliki dar ja ljubim. Najviše me časti tko me nježno ljubi”. Pastiri: “Evo naših srdaca Djetešce Isuse, ona su siromašna krepostima, obogati ih milošću da bi ti ovdje neprestano pjevali jer ti nam ovdje daješ mjesta. Dijete Isuse, svojom ljubavlju nad nama kraljuj dan i noć”.

Božić za djecu *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

Djecu kažu da se rodio Bog, tko ljubi neka me slijedi idemo tom malom učitelju, spremno i žurno idimo. Idemo djecu poljubiti njegove pivoje. Zamuckujuć pjevajmo mu hvale, pozdravimo ga, budimo mu po volji. “Mali nebeski kralju sve te salvi, primi naše djetinje pohvale, pozdravljamo te, blagoslivljamo te. Što te odvelo u štalicu, učinilo bijednim i siromašnim. Svi te molimo dođi k nama. Primiti ćemo te sa tvojom Majkom, služiti ćemo ti na sve načine, bit će ti dobro, ništa ti neće nedostajati”.

Isus: “Bog sam, ali ljubim siromaštvo, prezire i patnju, dobro mi je ovdje, i ja sam tako odabrao. Moji mali prijatelji, vaša dobrohotnost biti će nagrađena, jer iako sam Dijete, svemoguć sam. Gledajte ovdje u meni vaše djetinjstvo, a ja vidim u vama, nevinost, jednostavnost i ljubav. Ukrasite vaše srce, ono je moje boravište, u njemu je moja veličina, uvijek mi se dopada, ono je dar za mene, moj tamjan”.

Djeca: “Uzmi nebeski Kralju naša djetinja srca i po svojoj moći kraljuj u njima. Ono što imamo to ti darujemo”. Djecu kako je dobro boraviti u štalici, o vi mali pupoljci kako ste ljupki, mali jaganjčići kako ste lijepi”! Djeca: “Ne želimo da nas se više mazi, našao sam Isusa prepuna nježnosti, o kako je dobar, on je božanski! Prije nego odete naš ljubljani brate udostoj blagosloviti nas s vašom majkom”. O Isuse zbogom, o Marijo Zbogom!

Božić za kraljeve *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

O veliki kraljevi vidite li jednu novu, čudesnu, veliku i lijepu nebesku zvijezdu? Ona naviješta da se rodio Spasitelj, pođimo se pokloniti tom velikom učitelju. Idimo, sve ostavimo bez umovanja o tom događaju, ne oklijevajmo ni trenutka. Ne osjećate li neku novu slast? To je glas Božji koji vas zove. Slijedimo sa svom sigurnošću tu nebesku baklju, u njenom svjetlu tražimo Novorođenče. Dolazi izdaleka da nam pokaže da nas ljubi, uputimo se da mu uzvratimo ljubav. Zvijezda se zaustavi tu. Što! na tako siromašnom mjestu? Bit će da se tu rodio naš pravi Bog, pa to je nevjerovatno, bilo kako da je uđimo u štalicu.

Uistinu evo onoga koga mi tražimo, on je naš Bog, zaustavimo se, siđimo, s poštovanjem u ljubavi i tišini poklonimo se podnožju noga tog djeteta. Isus: “Vi kraljevi ste se namučili zbog mene, divim se vašoj vjeri, podignite se, približite se milosti, dođite meni da vas zagrlim”. Kraljevi: “Pozdravljamo te drago dijete, moćni kralju kraljeva, došli smo podložiti se tvojim zakonima, klanjamo se tvojoj svemogućnosti, skrivenoj pod tim krhkim prilikama. Udostoj se primiti ovo zlato kao moćni kralj, kao pravi Bog primi ovaj tamjan, a kao običan smrtnik primi miru, naša žezla su podložna tvom kraljevstvu”.

Isus: “Prihvaćam te darove, prihvaćam iskazane mi časti, želim vas napuniti dobrima, bit ću prema vama najvelikodušniji, kušati ćete moje najnježnije slasti”. Kraljevi: “Priatelji osjećate li neizrecivu slast koja se kuša pored ovog milog Spasitelja. Izgleda da nema slične radosti ovoj koja se osjeća tu u štalici. Klanjajmo se tom dobroćudnom Jaganjcu, padnimo na koljena u podnožje njegovih jaslica. Dijete je ali mu se trebam klanjati, malen te ali je ljubak. Majko lijepo ljubavi neka te posvuda slave jer si nam dala to Božansko Djetesce, jer si dala svjetlo danu, ljudsko biće istinskom Bogu, život našeg Oca.

Tvoj primjer Isuse nam jasno pokazuje da je veličina u poniznosti, dobrota u trpljenju, a istinsko dobro u siromaštvu. Ti uzdižeš naša srca tvojom poniznošću, osvajaš ih svojim siromaštvom, pobijedi potpuno u njima blagoslovi ih po svojoj svetoj Majci. Ne možemo ovdje dugo ostati i kontemplirati tvoju privlačnu ljepotu, prije nego li pođemo blagoslovi nas milošću i zauvijek u našem srcu zauzmi mjesto”. Isus: “Priatelji idite u miru pod mojom zaštitom, naviještajte posvuda slavu moga imena, vjerujete u mene, vodite druge do vjere i bit ćete veliki kraljevi u mojoj slavi”.

Božić pobožnih duša *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

Vidite li to drago Dijete u siromašnoj štalici? To je svemogući Gospodin, istinski Bog, okrunjeni učitelj, onaj koji sve drži u svojoj ruci, Bog nad vojskama. To milo Dijete danas nam govori u tišini, a svi mi govorimo o njemu, njegovu božanskom djetinjstvu. U njegovom krajnjem siromaštvu razabire se velika ljubav. Sve nam govori: Pogledajte tu ljubav, vidite kako nas ljubi. Dvije siromašne životinje, šalica, povoji su novi kantori koji pjevaju njegove slave. Ljubimo tog dobrog malog kralja govore oni nježnim glasom, ali treba imati jaku vjeru da bi ih se moglo čuti.

Kako je lijepo vidjeti Spasitelja u krilu njegove Majke. On se naslanja na njeno Srce na tako sladak način. Ljubi je nježno, priljubljuje se njoj i grli je. Ti osmjesi, nježni i ljupki izgled ispunjaju Majku milošću. Kako je velik taj nebeski Kralj, divan je maleni ljubak. Njegovo božansko lice je privlačno, njegove slatke oči su otajstveno lijepo govore bez riječi. On naviješta poniznost, nevinost, ljubav, trpljenje. O kako rječito govori jer govori primjerom. On očarava, istinski dodiruje onoga tko ga promatra.

Tko će razumjeti što li Djetesce govori Bogu svome Ocu za nas, jer je postao malenim da bi ublažio njegov gnjev. Njemu danas iskazuje beskrajnu salvu i želi se pojaviti pred njim kao hostija. O Oče svjetla pogledaj svoga ljubljenoga Sina, poslušaj njegov maleni plač, njegove malene molitve. Moli te u tišini, govori svojim suzicama. Zbog njegovog sadašnjeg stanja smiri svoju srdžbu, odloži oružje. O Isuse tvoj plan, rađajući se u štalici, je pronaći u mom srcu ugodan boravak. Dođi dakle sada i otpočini slavan. Pobijeđen sam od jednog Djeteta slatkim pobjedom.

Božić gorljivih duša *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

Veliki učitelju silaziš s nebesa na ovo mjesto da bi nas poučio o sredstvima po kojima zadobiti sreću. Ali ne vidim nikoga tko bi od tebe učio, jao napušta te se. Oprosti Isuse, oprosti. O divni Gospodine tvome veličanstvu dajem zadovoljštinu za siromašne grešnike. Najbolje Dijete dopusti meni da idem po svem svijetu i kažem svima da dođu tebi govoriti. Škrtcu misliš samo na novac i na blago, živiš u obilju, ništa ti ne nedostaje, a to ljubezno Dijete dolazi u siromaštvo jedne štale i kuša njenu tvrdoću.

Ohola stvorenja naići ćete na greben na ljubeznoj pomrčini tog Božanskog sunca. Možeš li ti rasti, uzdizati se iznad svih i vidjeti Kralja slave kako se snizuje do nas? Dođi svjetovni čovječe kontempliraj to dijete na tebe je red. Tvoj život i tvoj primjer opiru se njegovoj ljubavi. Isus u trpljenju zadovoljava svoje želje, a ti u obilju udovoljavaš svim tvojim ugodama. O kraljevi ovoga svijeta vi imate palače, u obilju ste i imate poslugu, a štalica je utočište Gospodara nad gospodarima. On je u oskudici i bez slugu.

O nevjerni kršćani zašto se zaustavljate na tisućama ispraznosti koje će trebati ostaviti. Dođite u jednu štalu nađite u Djetetu istinsku radost i neprolazno dobro. On vam govori po mojim ustima da vas žarko ljubi. Sve što vi trpite njega beskrajno dira. Trpите li bijedu, on će vas izvući, imate li čir on će vas ozdraviti. On je pun ljubavi, učinio svima sve. Divan je učitelj, prečisti zaručnik, nježan prijatelj, dobar liječnik. Pođimo ne čekajmo ništa sve stavimo u njegove ruke.

Božić duhovnih duša *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

Bog kako bi spasio ljude je našao čudesno iznašašće. Postao je ono što smo mi, da bi mi mogli postati ono što je On. Taj previsoki Gospodin se snizuje da bi nas uzdigao na nebesa. Silazi k našoj niskosti da bi nas obdario svojim slavnim bićem. Sveo je sebe do nemoći da bi nas učinio svemogućima, postao je Djetetom, da bi mi živjeli zauvijek. Da bi nas obogatio njegovo veličanstvo se osiromašilo, da bi nas zamilovao taj veliki Gospodin je postao siromašan i malen. Da bi skršio naše okove sebe je stavio u vezove. Naše je muke uze na sebe kako bi nas obdario svojim radostima i dobrima.

Bog je postao nama sličan iz beskrajne ljubavi, pravedno je i razborito da ga nasljedujemo i njemu sličimo. Donesimo Isusu zlatni vijenac kako bi ga uresili jer je on ostavio svoj nebeski kako bi nas okrunio. Dajmo mu radije svoje duše koje su najljepši ukras. Otvorimo naša srca njegovim plamenovima jer On želi da u njima bude njegovo boravište. Pođimo u duhu u štalicu poljubiti njegove malene nogice i kažimo mu: "Ljubezno Dijete, neograničeno kraljuj nad nama. Slatki Isuse u tom času uzdžemo naša srca, neka ona postanu tvoje boravište jer ti si najslađi od svih pobjednika. Blagoslovljena ti o Marijo koja nam činiš dobro i daruješ nam život dajući nam tog ljubljenog Spasitelja".

Božić Marijine djece *(Sv.Ljudevit Montfortski)*

Draga djeco Marijina blagoslovljate Gospodina jer je nju ispunio milošću i slašću. Po njoj je divni Gospodin postao Dijete, pođimo svi i čestitajmo joj, idemo ponizno pohoditi tu divnu Majku. O divna Djevice, o začuđujuće čudo, o dobra Majko tvoja sreća je velika. Naša također jer si nam dala život jer si slomila naše okove, budi blagoslovljena tisuće puta. Proroštva Staroga zavjeta su se ispunila u tvom Djetetu. Po tebi je Nebo dobilo novu radost, zgazila si glavu đavlu i zadobila oproštenje grijeha nevjernima. To si učinila bez rata, po jednom pristanku koji je cijela zemlja žudno željela. Slava, čast i blagoslov tvojoj vjeri, Spasitelj je nama došao jer si ti vjerovala riječi jednog anđela.

Kako si ljupka u svojoj čistoći, kako si moćna u svojoj poniznosti. Očarala si Boga i učinila da se On snizi. Privučen tvojom ljepotom, nije se mogao obraniti pa je uzeo je naše čovječstvo. Po tebi moćna kraljice Bog silazi k našoj niskosti, a ljudska narav se uzdiže do nebesa. O divnog li čuda! Bog postaje naš brat, Ti oblikuješ svoga Stvoritelja, Spasitelj postaje Dijete. Taj moćni Vladar se uistinu pokazao velikim stvarajući tebe, svoje najbolje remek djelo.

Sve je u tebi tajna, ali najveće je otajstvo jer si porodila bez boli, s čašću ostajući Djevica postala si Majkom. Isus ljubi i štalicu, ali više od svega tvoje Srce. Ono je njegovo ugodno počivalište, njegova časna palača. Od tvoga krila je učinio najslavnije prijestolje, u kojemu on pokazuje svoje veličine, oprašta grešnicima, daje milost. O slatke nježnosti, nježni osmjesi, sveta milovanja kojima si obasipala dragog Sina. Sretnog li tvoga krila čista i vjerna Djevice jer si obuhvatila beskonačnoga, jer si nosila i hranila Vječnu Mudrost.

Molitva djetetu Isusu *Sv. Alfons Marije Liguori*

Moj Isuse, Sine Božji Stvoritelju Neba i zemlje, Ti u jednoj hladnoj štalici imaš jaslje za kolijevku, malo slame za krevet i siromašnu odjeću. Anđeli Te okružuju i slave ali ne umanjuje tvoje siromaštvo. Predragi Isuse, Otkupitelju naš, što si siromašniji to te više ljubim, jer si zagrlio siromaštvo da nas privuče tvoja ljubav. Da si se rodio u palači, da si imao kolijevku od zlata, da su te služili najveći zemaljski kraljevi ljudi bi te više poštovali, ali manje ljubili; umjesto toga ova štalica gdje ležiš, ovo grubo odijelo, slama na kojoj počivaš, jaslje koje ti služe za kolijevku; sve to potiče naša srca da Te ljube! Reći ću ti sa sv. Bernardom: "Što više postaješ siromašan zbog mene to si draži mojoj duši"! Jer ako si takav postao, to si učinio dan nas obogatiš svojim dobrima, to jest tvojom milošću i slavom. Isuse tvoje siromaštvo je ponukalo tolike svece da sve ostave: bogatstva, časti, krune, da bi živjeli siromašni s Tobom siromahom. O moj Spasitelju pomози mi da ne budem navezan na zemaljska dobra, da budem dostojan tvoje svete ljubavi da Te posjedujem, beskrajno Dobro. Još ću te moliti sa sv. Ignacijem Loyolskim: "Daj mi tvoju ljubav i bit ću bogat, ne tražim drugo, dosta je imati samo Tebe, moj Isuse, moj Živote, moje Sve! Ljubljena majko Marijo isprosi mi milost da ljubim Isusa i da uvijek budem od njega ljubljen"! Amen

Kralju Neba iznad zvijezda silaziš *Sv. Alfons Marije Liguori*

Kralju Neba iznad zvijezda silaziš i dolaziš u hladnu štalicu. O moje božansko Dijete vidim te kako dršćeš. O blaženi Bože koliko te stajala ljubav prema meni. Tebi koji si svijeta Stvoritelj moj Gospodine nedostaju povoji i ogrjev. Drago izabrano Djetešce zaljubljujem se u tvoje siromaštvo jer si iz ljubavi postao siromah. Ti koji uživaš radost Božanskog krila zašto dolaziš da bi trpio u ovome svijetu? Slatka ljubavi moga srca, gdje te tvoja ljubav odvede. O moj Isuse za koga toliko trpiš? Trpiš iz ljubavi prema meni.

Ma zašto želiš toliko trpjeti, zašto cviliti? Zaručnice moj, ljubljeni Bože, tko te primora na trpljenje? Ah moj Gospodine ti ne plačeš zbog patnje nego iz ljubavi. Ali i poslije tako velike iskazane ljubavi nisi ljubljen. O ljubljeni mog srca, ako je nekad tako i bilo sada samo tebe žudim. Predragi ne plači više jer te ljubim. Spavaj moje Djetešce, ali srce ne spava, ne, nego sve vrijeme bdije. Lijepi moj, čisti jaganjcu kaži mi na što misliš? O beskrajna ljubavi mislim da odgovaraš: "Umrijeti za tebe". Dakle, Ti o Bože misliš kako ćeš umrijeti za mene pa kako bi mogao nešto drugo ljubiti. O Marijo nado moja, ako tako malo ljubim tvoga Isusa, ne ljuti se, ljubi ga ti za mene ako ga ja već ne znam ljubiti.

Majko moga Gospodina *(Sv. Ildefons iz Toleda)*

Majko moga Gospodina, Službenice svoga Sina, Roditeljko Stvoritelja svijeta, molim te, udjeli mi Duh tvoga Sina Isusa Krista, da ja mogu imati Isusa u onome Duhu po kojemu si ga ti

rodila, da moja duša primi Isusa u Duhu po kojemu si ti u tvome tijelu začela Isusa, da ja mogu spoznati Isusa u onome Duhu po kojemu si ti spoznala da u svom krilu nosiš i da ćeš roditi Isusa. Daj da ja ljubim Isusa u onome Duhu u kojemu si mu se Ti klanjala kao Gospodinu i motrila ga kao Sina. Amen

Predraga Majko
(*Sv.Tereza od Djeteta Isusa*)

Nitko ne želi primiti u gostinjac siromašne strance, mjesta ima za bogate. Mjesta ima za velikaše a u jednoj štalici Kraljica neba mora roditi Boga. Predraga Majko, ljubezna Majko dostojna ljubavi, kolika je tvoja veličina u tako siromašnom mjestu. Kada vidim Vječnog obavijenog u povoje, kada čujem poslušni krik Božje Riječi, predraga Majko, ne zavidim više anđelima jer njihov moćni Gospodin je moj dragi brat. Ljubim te Marijo, po tebi je na našim obalama procvao božji cvijet! Amen.

Dodite narodi
(*Sv Grgur iz Nise*)

Dođite narodi, pjevajmo svi onome koji se rodio od Djevice. Ohrabrimo se vođeni glasom arkandela i kliknimo svetoj Djevici. Zdravo puna milosti. Marija je postala za nas izvor života, izvor svjetla onima koji vjeruju u Krista jer je Ona ta od koje dolazi duhovno svjetlo. Zdravo puna milosti, Gospodin je s tobom i od tebe nam dolazi onaj koji je savršen u svetosti i onaj u kome prebiva punina božanstva. Zdravo puna milosti, Gospodin je s tobom! Onaj koji sve posvećuje je sa Službenicom Gospodnjom, s Bezgrešnom najljepšom je Najljepši od sinova ljudskih da bi spasio čovjeka stvorena na svoju sliku rodio se u štalici. Amen.

Danas pjevaju anđeli
sv. Antun Padovanski

Zahvaljujemo ti sveti Oče, jer u oštini zimske studeni činiš da za nas buja proljetno vrijeme. Za Božić svoga blagoslovljenoga Sina Isusa, doista, što ga slavimo u vrijeme zimske studeni, pripravljaš nam proljetno vrijeme ispunjeno svakom milinom. Danas je Djevica blagoslovljeno tlo što ga je sam Bog posvetio rodila Sina Božjega bujnu travu što je hrana za one koji se obrate. Danas pjevaju anđeli: "Slava Bogu na visini". Danas se mir i spokoj opet izljevaju nad svijet.

Dijete Isus radost moje duše
Sv. Faustina Kowalska

Malo dijete Isus je za vrijeme sv. mise radost moje duše. Često nema nikakve udaljenosti. Vidim jednog određenog svećenika koji ga dovodi. Velikom čežnjom očekujem svetkovinu Kristova rođenja. Očekivanje doživljavam zajedno s Presvetom Majkom.

O vječno svjetlo što dolaziš na ovu zemlju, prosvijetli moj razum i ojačaj moju volju da ne zatajim u vrijeme velikih kušnji. Neka tvoje svjetlo protjera sve sjene sumnji. Neka tvoja svemoć bude kroz mene djelatna. Ja se uzdam u Tebe, vječno svjetlo. Ti, Dijete Isuse, meni si uzor u ispunjavanju volje tvoga Oca. Ti reče: "Idem vršiti tvoju volju". Učini da i ja u svemu vjerno ispunjam Božju volju. O Dijete Božje, daj mi tu milost.

Otac nam dade Sina
Sv. Terezija Avilska

Otac nam dade svoga jedinoga Božanskog Sina, u jednoj štalici je rođeno za nas Djetešce. Od sada je čovjek Bogu sličnji i svako srce klikće: *Umrino za njega iz ljubavi*. Gledaj i promatraj

koliko se mora ljubiti ako nevino i nježno Dijete silazi ovdje dolje da bi trpjelo. On ostavlja slavu i sjaj sedmog neba: *Umrimo za njega iz ljubavi*. Gospodaru Neba k nama silaziš tako siromašan da nemaš niti pokrivač. Naslađuješ se siromaštvom, bude nam učitelj. Ali okrutni i nezahvalni ljudi usprkos svih tvojih darova za nagradu ti pripremaju trnje, križeve i patnje. Takva mračna nezahvalnost me mori i razdire moje srce: *Umrimo za njega iz ljubavi*.

Za Bogojavljenje

Sv. Terezija Avilska

Svi složni radosno pođimo Mesiji. Sva proročanstva su se čudesno u njemu ispunila. Neka skupa s kraljevima njemu pođe i moje stado. Čudesne darove nek mu svatko donosi. Marijo raduj se jer u Djetetu moćni kraljevi prepoznaju onoga koji svime upravlja. Prijatelju ne insistiram da uvjeravam, ali ako je Bog tu ti mu daruj svoje srce. On od tebe to traži.

O Djetesce moje jedino blago

Sv. Terezija od Djeteta Isusa

O Dijete moje jedino blago, prepuštam se tvojim božanskim željicama. Ne želim druge radosti osim da tebi budim osmijehe. Utisni u mene tvoje milosti i dječje kreposti, da bi na dan moga rođenja za Nebo anđeli i sveci u meni prepoznali tvoju malu zaručnicu.

Isuse ti znaš mi ime

Sv. Terezija od Djeteta Isusa

Isuse ti znaš mi ime, dozivaš me okom svojim...sva predana Ti me zoveš: "Ja ću ravnati čamcem tvojim". Djetinji ti sitni glas, o čudesnog čuda! Djetinji ti sitni glas, miri valove u jedan čas, tiša vjetar sav. Ako srce sna ti žudi dok oluja širi stravu ti na moje spusti grudi plavu svoju malu glavu. Kako drag je smiješak tvoj, dokle snivaš tako. Lijepo Dijete, spase moj, sved ljuljuškat lik ću tvoj, pjevat slatki poj!

Otajstvo hladne štalice

(Bl. Elizabeta od Presveto Trojstva)

Onaj kome se klanjaju anđeli počiva u siromašnim povojima. Zar bi mogla na dan Božića sumnjati u njegovu ljubav? Ponizni Isuse, božanski uzore, bit ću vjerni jaganjac tvoga stada, slijediti ću te noseći moj križ slušajući samo tvoju riječ.

U ovoj hladnoj siromašnoj štalici kako si lijepo Djetesce Isuse! O Milosti, o čudesne li tajne zbog mene si došao. Nebeski Otac gledajući krajnju bijedu svoje djece koju je ljubio dade nam svoga ljubljenoga Sina. O slatki jaganjče, malo Djetesce, ti si vječno istinsko svjetlo, onaj koji dolazi iz krila Očeva da nam sve o njemu kaže. O svjetlo slatko viđenje! u meni u mojoj duši ispunja se uzvišeno otajstvo, obnavlja se Utjelovljenje! Ne živim više ja nego On živi u meni! A to je praskozorje gledanja licem u lice, iako u vjeri, već je vječno koje nikada ne prestaje. Dođi objavi nam otajstvo i sve tajne Očeve, vodi nas iz svjetla u svijetlo sve do krila Presveto Trojstva.

Kako je lijepo u dubokoj šutnji uvijek ponovno slušati te, radovati se u miru tvojoj prisutnosti i predati se potpuno tvojoj ljubavi. O čisti slatki Jaganjče, moje jedino sve, Ti poznaješ veliku glad tvoje male zaručnice. Gladna je i htjela bi jesti Učitelju, da od tebe bude potrošena, da se tebi preda, da bude potpuno uzeta. Neka bude tobom potpuno prožeta, ona koja živi samo za tebe, tvoje vlasništvo, tvoja živuća hostija od tebe istrošena na križu. Da li sam dobro služila, dobro te hranila Isuse? Da li si kušao nasladu u ovoj tvojoj malenoj?

Božić u meni

(Bl. Elizabeta od Presveto Trojstva)

Vidjela sam svjetlu zvijezdu koja mi je pokazivala jaslice mog Kralja. U miru noći otajstvo izgleda kao da je prema meni hodilo, zatim iznenada čuh glas anđela Božjega kako mi govori: “Saberu se, otajstvo se u tebi baš dogodilo, u tvojoj duši. Isus, svjetlo Očevo u tebi se želi utjeloviti, zagrlu skupa sa Djevicom Majkom tvoga ljubljenoga, tvoj je...”

Glasnik kraljev me zove, dobro znam da je to Zaručnik! Kaži mi što da mu dadnem u ovoj novoj zori, njemu tako blagom i moćnom? Anđeo mi reče: “Tvoje jedino poslanje na zemlji je ljubiti, uranjati u cjelovito otajstvo koje ti je objavio.” Zaručnik me svojim glasom zove: “Dođi”. Svijetla zvijezda njegova Bogojavljenja se diže. Gospodine daj mojoj duši tvoju ljubavi i vjeru. Duše Sveti uvećaj tvoj plamen u meni sjedini me jače s Nebeskim Kraljem.

BOŽIČNI HIMAN DJETETU ISUSU

Od istoka sunčanoga
Do nakraj svijeta bijeloga
Vladaru Kristu pjevajmo,
Kog rodi Djeva Marija.

U čovječju priliku
Zaodijeva se Stvoritelj,
Da Tijelom tijelo izbavi
I stvora svog ne izgubi.

U Majku onu nevinu
Nebeska milost ulazi.
Otajstva nosi Djevica
Njoj samoj nedokučiva.

Od grudi onih stidljivih
Najednom Crkva postaje,
Nedotaknuta, bez muža
Božanskog Sina začinja.

I rađa sveta Rodilja
Kog prorekao Gabrijel,
Kog pozdravljao veselo
Iz krila majke Krstitelj.

Na sijena eto leži On
U jaslama, a mlijeka kap
To sva je hrana Onomu
Što tiša glad i pticama.

Sav Raj se Bogu raduje
I pjevaju mu anđeli,
A Pastir, svijeta Stvoritelj,
Pastirima se otkriva.

Sva slava Tebi, Isuse,

Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

MILOSRDNI PRAŠKI MALI ISUS

U Španjolskoj između Kordobe i Sevilje, stajale nadaleko poznati samostan, kojeg su do temelja srušili Mauri (muslimani). Oko ruševina samostana zadržale se preostala siromašna braća, rijetke dobrote, koja su sa ljubavlju častila Djetesce Isusa.

Iznenadno, jednog dana stane pred brata Josipa dijete naročite dražesti i čara. Reče bratu Josipu: "Ti uistinu dobro i brzo meteš. Pod blista čistoćom, no reci mi brzo možeš li ti također dobro i brzo izmoliti "Zdravo. Marijo?" "Da", odgovori ljubazno brat Josip. "Onda. molim te, učini to odmah." Djetesce također sklopi ručice na molitvu i sa bratom Josipom izmoli "Zdravo, Marijo." no kod riječi "i blagoslovljen plod utrobe tvoje" klikne djetesce: "To sam JA," i iščeznu.

Brat Josip se uplaši, no bi mu jasno, da je uistinu vidio Maloga Isusa. Sa čežnjom zavapi: "Vrati se, o dragi Mali Isuse! Ja umirem od čežnje za Tobom."

Prohujale mnoge i mnoge godine, a brat Josip je u svom srcu čuvao oprostajni smiješak djetesca. Jednog dana začuje fini glasić, koji mu ljubazno naloži, da iz voska izradi kipić: "Oblikuj Me onakvog kao što si Me vidio!" Brat Josip s ljubavlju se preda poslu, osjećajući rad svojom svetom dužnošću. Nastajahu kipići, jedan ljepši od drugog. Neočekivano, u njegovoj siromašnoj samostanskoj ćeliji okruže ga čete Anđela. Na pragu vrata pojavi se Mali Isus i reče: "Tu sam. Došao sam. Pogledaj Me! Sada možeš još Mom božanskom Lišću dodati rajski izraz." U ekstazi brat Josip digne lice prema svom visokom gostu, padne na koljena i suzama ljubavi obliveno lice zari u ruke. "Djelo je uspelo."

Nakon smrti javi se brat Josip svom prioru i zamoli ga da kipić odnese u crkvu. Prior to učini iz zahvalnosti prema bratu Josipu i u svečanoj procesiji unese kip u crkvu. Ponovno mu se javi brat Josip i reče: "Ovaj kip koji sam ja najnedostojniji učinio, nije određen za vas. Vi ga se trebate sjećati s ljubavlju i zahvalnošću. Ove će godine doći k vama kneginja donna Isabela Mariquez de Lara, koja će uskoro udati svoju kćerku Mariju, kojoj će darovati ovaj kipić. Marija će ga odnijeti daleko od domovine Španjolske u Češku. On će se častiti u Pragu i pomagat će im u teškim danima. Iz tog kipa izljevati će se mir, milost i milosrđe i izliti će se na tu zemlju. Puk će ga častiti i zvati ga zauvijek svojim Kraljem, a On će ih bogato nagrađivati. Kao "MILOSRDNI PRAŠKI MALI ISUS" bit će zazivan od svih naroda i nacija.

On će dijeliti blagoslov i pomoć do vijeka na svakom mjestu zemlje. U 17. stoljeću udala se španjolska kneginja Polixena za Adalberta plemenitog Lobkovića u Pragu. Za vjenčani dar dobila je od svoje majke Marije Marinquez de Lara Kip Djeteta Isusa, koji se častio u toj obitelji kao čudotvoran. Nakon smrti svog supruga Adalberta 1623. godine, provela je kneginja Maria Polixena život u poniznosti i isticala se naročito ljubavlju prema bližnjemu. Bila je naročito povezana s karmelićanima. Kada je car Ferdinand II. premjestio svoju rezidenciju iz Praga u Beč karmelićani padoše u siromaštvo i glad. On je bio njihov pokrovitelj i dobročinitelj.

Kneginja Lobković odlučila darovati kip, svoje najskupocjenije obiteljsko blago, najdraže što je ponijela iz svoje domovine Španjolske. Reče: "Predajem vam ono što mi je najdraže na svijetu. Častite ovo Božansko Djetesce i budite sigurni nikada nećete biti gladni i više ništa neće manjkati u samostanu." Tako i bijaše. Na samostan se izli Božji blagoslov. Djetesce se iskaže kao brižni hranitelj, moćni zaštitnik i pomoćnik u nevolji. Samostan bi preplavljen duhovnim i materijalnim dobrima.

Promicatelj pobožnosti Djetescu bio je o. Ćiril od Majke Božje. Nažalost, neprestani ratni nemiri u Češkoj prisilile karmelićane da odu u Munchen. Mnogi redovnici bijahu izgnani ili uhićeni, crkva oskvrnuta, a kip Djeteta bačen iza oltara. S potrzanim ručicama morao je "Isusek" ostati dugo vremena. Tek nakon 7 godina vratio se o. Ćiril u Prag. U suzama otkri kip Malog Isusa. Utonuvši u pobožnost Djetescu začu glas: "Imajte smilovanja za mene, pa ću i ja biti milosrdan

vama. Dajte mi moje ručice i ja ću vam dati mir. Što Me više budete častili, to ću vas više blagoslivljati."

O. Ćiril ode odmah prioru. Nakon velikih teškoća uredi kip i stave ga iznad bogato pozlaćenog svetohraništa glavnog oltara na čašćenje. Redovnici i građani revno dolaziše kipu i moljaše. Zahvaljujući o. Ćirilu Božansko Djetesce dobilo je kapelicu iza glavnog oltara. Na blagdan Imena Isusovog bijaše posvećena i od tada se na taj dan početkom siječnja održava glavna svečanost "Milosrdnom praškom Malom Isusu". Plamen ljubavi prema Djetesću širio se sve dalje i dalje, i tako se pobožnost ubrzo proširi svijetom.

Svakog 25.-og u mjesecu sjećajmo se rođenja našeg Otkupitelja. Održavajmo na taj dan osobite pobožnosti Djetesću Isusu. Neke od njih donosimo u nastavku ove knjižice. "Mali Kralj" nam je rekao da smo svi mi Njegova kraljevska djeca, a time i baštinici Nebeskog kraljevstva. Molimo se stoga puni pouzdanja Malom Isusu u svakoj potrebi duhovnoj i tjelesnoj.

Brojna su se čudesa dogodila po zagovoru Milosrdnog praškog Malog Isusa. Već gotovo četiri stoljeća, ovo obećanje nadahnjuje pobožnost i ljubav prema Djetetu Isusu. Izvorni je kip obnovljen (veličine oko 50 cm), i čuva se u Crkvi Marije od Pobjede u Pragu.

DEVETNICA DJETETU ISUSU

Liturgijsko vrijeme prikladno za moliti Božićnu deveticu sv. Alfonsa Liguorija je samo neposredna priprava za Božić. Pa ipak u katoličkoj pobožnoj tradiciji su nastajale druge molitve i devetnice Djetetu Isusu koje se mogu moliti tijekom cijele godine. Među najpoznatija svetišta Djetetu Isusu u Katoličkoj Crkvi spada ono u Pragu. Donosimo deveticu koja je nastala uz štovanje Djeteta Isusa vezano uz to svetište a raširila se diljem svijeta te je objavljena u mnogim molitvenicima na gotovo svim evropskim i svjetskim molitvenicima. Ova devetnica se može moliti tokom cijele godine svaki puta kada želimo isprositi neku milost od Djeteta Isusa.

PRVI DAN: O dijete Isuse evo me pred tvojim nogama. Tebi koji si sve obraćam se. Toliko mi treba tvoja pomoć. Pogledaj me samilosno jer si svemoćan i pomози mi u mojoj potrebi.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Zaziv: Isuse po tvome svetom djetinjstvu udijeli mi milost (navesti molbu) za koju te sada molim, ako je ona u skladu sa tvojom voljom i mojim dobrom. Ne gledaj na moju nedostojnost, nego na moju vjeru i tvoje beskrajno milosrđe.

Molitva: Isuse slatko sjećanje koje obraduje srce, slatka prisutnosti od tebe nema ničeg blažeg, niti se čuje ičeg radosnijeg od tebe Isuse, Sine Božji. Isuse nado onih koji se kaju, o kako si samilosan prema onima koji te zazivaju, dobar prema onima koji te traže, a što si tek onima koji te pronadu? Ne može to jezik izraziti, niti se da opisati, samo tko je kušao može razumjeti što znači ljubiti Isusa. Isuse budi naša radost, Ti koji si naša buduća nagrada. Neka u tebi bude naša slava u vijeke vjekova.

O Bože koji si svoga Jedinorođenog Sina učinio Spasiteljem ljudskoga roda i predodredio da se zove Isus udijeli nam milost da s Onim čije ima častimo na zemlji budemo zauvijek u vječnosti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

DRUGI DAN: O sjaju Nebeskog Oca na čijem licu odsijeva svjetlo Božanstva duboko ti se klanjam i ispovijedam da si Ti uistinu Sin Božji Ponizno ti prikazujem i predajem cijelo moje biće. O moj Bože, najveće dobro, udijeli mi milost da se nikada od tebe ne odijelim.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

TREĆI DAN: O sveto Dijete Isuse promatrajući tvoje lice s kojeg se zari slatki osmijeh osjećam se prožet dubokim povjerenjem. O da, svemu se nadam od tvoje dobrote. Obasjaj mene i sve moje drage tvojim osmjesima milosti te ću ja tako slaviti tvoje beskrajno milosrđe.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

ČETVRTI DAN: O Dijete Isuse ti koje si okrunjeno priznajem te za moga apsolutnog Gospodara. Ne želim više služiti đavlu, mojim strastima i grijehu. Kraljuj Isuse u ovom siromašnom srcu i učini da bude tvoje zauvijek.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

PETI DAN: Promatram te slatki moj Spasitelju obučena u grimizni plašt tvoje božanske odjeće. Izgleda mi kao da je od krvi, one krvi koju si za mene prolio. Dijete Isuse daj da odgovorimo na tvoju toliku žrtvu i ne odbijam da s tobom i za tebe trpim kad mi pošalješ neku patnju.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

ŠESTI DAN: O preljubezno Dijete promatrajući te kako pridržavaš u ruci svijet moje srce se ispunja radošću. Među mnogobrojnim bićima koje uzdržavaš sam i ja. Ti me vidiš, uzdržavaš svakog časa, čuvaš me kao tvoju svojinu. Bdi Isuse nad ovim siromašnim bićem i izidi u susret mojim mnogobrojnim potrebama.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

SEDMI DAN: Na tvojim grudima Dijete Isuse blista jedan križ. On je znak našeg Otkupljenja, I ja moj Božanski Spasitelju imam moj križ, koji iako je lagan, prečesto me pritješće. Pomozi mi da ga plodonosno nosim. Ti dobro znaš kako sam slab i krhak.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

OSMI DAN: Na tvojim grudima Isuse skupa sa križem vidim i malo zlatno srce, simbol tvoga po beskrajnoj nježnosti uistinu zlatnog Srca. Ti si istinski prijatelj koji se velikodušno daruje i žrtvuje za ljubljenu osobu. Prožmi i mene Gospodine žarom tvoje ljubavi i nauči me da odgovaram na tvoju ljubav.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

DEVETI DAN: Tvoje desnica veliki Mališane koliko li je blagoslova udijelila onima koji te časte i zazivaju. Blagoslovi i mene o Dijete Isuse, moju dušu, moje tijelo, moje potrebe i ispuni moje želje. Samilosno uslišaj moje prošnje da blagoslivljam svaki dan tvoje sveto ime.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao kod prvog dana.

1.4. KRUNICA DJETETA ISUSA

(Način moljenja)

Ljubeći medaljicu moli se:

Presveto Trojstvo mi ti prikazujemo sve poklone srca svetog Djeteta Isusa.

Na svako od tri zrna moli se:

I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. Oče naš

Na svako od dvanaest zrnaca krunice moli se otajstvo: I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. Zdravo Marijo

Prije svake Zdravo Marije obično se kaže otajstvo:

1. Utjelovljenje
2. Pohod Blažene Djevice Marije Elizabeti
3. Rođenje
4. Poklon Pastira
5. Obrezanje

6. Poklon Triju Kraljeva
7. Prikazanje Isusovo u hramu
8. Bijeg u Egipat
9. Boravak u Egiptu
10. Povratak u Nazaret
11. Život Isusov u Nazaretu
12. Isus u hramu među učiteljima i pismoznancima

Zahvalna molitva Malom Isusu

Božansko Dijete Isus, znam da me voliš i da me nećeš nikada napustiti. Zahvaljujem ti za tvoju prisutnost u mom životu. Čudotvorno Dijete, vjerujem u Tebe i tvoje obećanje mira, blagoslova i slobode od svih nevolja. U tvoje ruke stavljam sve svoje brige i potrebe. Gospodine Isuse, pouzdajem se u tvoje neizmjereno milosrđe i ljubav. Želim te slaviti i častiti sada i uvijek. Amen.

1.5. RAZMATRANJA O BOŽIĆU I POBOŽNOSTI DIJETETU ISUSU

Isusovo porođenje i Marijino trajno djevičanstvo: *Katolička vjera nas uči da "Crkva ispovijeda stvarno i trajno Marijino Djevičanstvo i u porodu utjelovljenog Sina Božjega. Doista rođenje Krista nije njezinu djevičansku netaknutost umanjilo nego posvetilo". (Katekizam Katoličke Crkve br. 499).*

Bog je Mariju svoju Majku odlikovao vanrednim povlasticama. Duh Sveti je već po proroku Izajiji nagovijestio da će roditi Sina a ostati Djevica (Iz 7,14). Marija nije nikada upoznala muža. Začela je po Duhu Svetome. Nije oćutjela nikakvih posljedica što majke trpe obično pri porodu i poslije poroda. Sv. Jeronim kaže da je Isus izišao iz krila Marijina kao što prolaze sunčane zrake kroz staklo, a da ga ne razbiju. Tako ni Isus svojim porodom nije ozlijedio djevičanstvo Marijino nego ga još više posvetio. Materinstvo s djevičanstvom je Bog samo u Mariji spojio!

Sv. Bernard se najviše divio ovoj Marijinoj povlastici. Jer sve drugo kaže što ima Marija imanju i drugi sveci Božji, premda nemaju u istoj mjeri u kojoj je Bog Mariji udijelio sve milosti i kreposti, ali samo Marija je i Djevica i Majka. Po tome joj nitko nije sličan, to je samo Marijina Povlastica. Divimo se vanrednoj povlastici preslavne Majke Božje i častimo je dubokom poniznošću. Molimo je da nam isprosi svojom velikom moću od svoga Sina pomoć u napastima protiv svete čistoće. Bog nas povlasticom kojom je uresio Mariju uči kako mu je mila krepost čistoće a odurna i najmanja nečistoća. (M. Kulunčić D.I. , *Zvijezda mora*, Zagreb 1931, st. 18-20).

Sv. Maksimilian Kolbe – S Bezgrešnom pred jaslicama: Na što si mislila Ti o Bezgrešna kad si po prvi puta položila božansko Djetešce na ono malo slamice? Koji osjećaji su bujali u tvom srcu kad si ga povijala, privijala svome Srcu i dojila na svojim grudima? Znala si tko je to Djetešce, jer su proroci o njemu govorili, a ti si ih razumijevala bolje od svih farizeja i učitelja Pisma. Duh Sveti ti je dao neusporedivo više svjetla nego li svim drugim dušama skupa. Koliko li je otajstava Isusovih Duh Sveti koji je živio i djelovao u tebi objavio samo tvojoj bezgrešnoj duši.

Već od trenutka Navještenja Presveto Trojstvo po arkanđelu Gabrijelu ti je na jasan način predočilo plan otkupljenja i čekalo od tebe odgovor. U tom trenutku Ti si bila svjesna na što pristaješ i čija ćeš Majka postati. A sada evo ga pred tobom u liku slabog novorođenčeta. Koji li osjećaji poniznosti, ljubavi, zahvalnosti su se budili u tvom Srcu... dok si se divila poniznosti, ljubavi i zahvalnosti koju je utjelovljeni Bog iskazivao prema tebi. Molim te ispuni i moje srce poniznošću, ljubavlju i zahvalnošću! (*Gli scritti di san. Massimilano Kolbe III*, Firenze 1978, st. 547).

BOŽIĆ I PRESVETA EUHARISTIJA

(Sv. Julijan Eimard)

Veza između Betlehema i dvorane Zadnje večere nerazdružive su, i jedna i druga upotpunjuje. Proučimo ih danas! Euharistija je posijana u Betlehemu. Što je Euharistija ako ne pšenica odabranih, kruh života? A pšenica se sije. Pšenica treba pasti u zemlju, proklijati, sazreti, požeti se i samljeti, kako bi se od nje učinio kruh koji hrani.

Rađajući se na slami u štalici Riječ je pripremila svoju Euharistiju. Euharistija je zadnja svrha svih Isusovih otajstava, ona je njihova dopuna. Isus je došao sjediniti se s čovjekom. Za vrijeme života svoga sklopio je s njim savez milosti, savez primjera i zasluga. Ali tek u Euharistiji se je imalo dovršiti najsavršenije jedinstvo, za koje je čovjek sposoban na ovom svijetu. Ne valja gubiti s vida tu božansku zamisao i taj cilj što ga je naš Gospodin zasnovao, ako želimo shvatiti plan Božji: udruženje milosti po tajnama svoga života i svoje smrti, udruženje tijela i osoba u Euharistiji, a jedno i drugo nas priprema za konačno udruženje u slavi.

Kao što putnik svoj cilj nikada ne gubi s vida i sve svoje korake upravlja prema njemu, tako je u čitavom svom životu Isus potajno spremao Presvetu Euharistiju. Ta je nebeska pšenica posijana u Betlehemu, kući kruha. Gledajte je na slami, a ta je zgnječena, izmrvljena slama bijedno čovječanstvo koje je po sebi neplodno. Isus gaje ponovo podigao u sebi. On mu je vratio život i učinio ga plodnim: "Ako zrno padnuvši na zemlju umre donosi plod".

Danas je to Božansko zrno posijano. Njegove su suze vlaga koja će pridonijeti da uzraste i postat će lijepo. Betlehem je na brežuljku koji gleda u Jeruzalem. Kada taj klas sazri, nagnuti će se prema Kalvariji, gdje će biti samljeven, gdje će biti stavljen u peć muka, da postane kruh života. Mudraci će doći jesti, a On će im pružiti užitak. Poziva ih na kraljevski pir Janjeta: "Mudraci hite ka kraljevskoj gozbi". Mudraci su tu predstavljali kraljevske duše. koje znaju same sobom vladati i koje se danas hrane sv. Pričešću.

Veza između Spasiteljeva rođenja u Betlehemu i Presvete Euharistije promatrane kao Sakrament, nalaze se i onda kada se Presv. Euharistija promatra kao Žrtva. Pravo se Janješce rodilo u Betlehemu. Isus se rada kao janje u štalici i kao što i ono, ne poznaje nego svoju Majku. On se je već nudio za žrtvu, te je prvi njegov vapaj: "Oče, Tebi se više ne mile ni žrtve, ni prinosi zakona, ali si mi Ti dao tijelo, evo ga". To je tijelo uvjet da On bude žrtvovan, zato mu je dano i Isus se nudi svom Ocu. Gojit će se to maleno Janje uz svoju Majku, koja će za četrdeset doći do tajne njegove žrtve. Ona će ga hraniti čistim i djevičanskim mlijekom, te će Ga čuvati za dan žrtve. Taj će značaj žrtve biti na Njemu tako označen, da Ga sv. Ivan prvog dana njegova javnog života neće znati drugačije označiti nego imenom Božanskog Jaganjca: *Evo Jaganjac Božji, evo koji uzima grijehe svijeta!*

Žrtva počinje u Betlehemu, a dovršava se na oltaru u sv. Misi. Kako je dirljiva ona sv. Misa o ponoći po svem kršćanskom svijetu! Vjernici je dugo vremena unaprijed žele, sretni su kada joj svake godine iznova prisustvuju. Tko da je našem Božiću one čari, našim pjesmama ono veselje, našim srcima ono oduševljenje, ako ne Isus koji se bitno rada na oltaru, premda je u različitom stanju? Ne smjeraju li naše pjesme, naše duboko štovanje ravno na njegovu osobu? Predmet je naše svetkovine prisutan i mi stvarno polazimo u Betlehem i tu ne nalazimo uspomenu ili sliku, nego bi samo Božansko Dijete!

Pogledajmo još kako Euharistija počinje u Betlehemu. Tu je Emanuel koji hoće stanovati sa svojim pukom. Danas počinje živjeti s nama, Euharistija će ovjekovječiti njegovu prisutnost. Tu je Riječ postala tijelo, a u Sakramentu, da nam dade svoje tijelo. Božanska Riječ postaje kruhom, da ga može blagovati.

U Betlehemu započinje Isus izvršavati krepost svog sakramentalnog života. Tu skriva svoje božanstvo kako bi čovjeka približilo Bogu. Tu skriva svoju božansku slavu, da malo pomalo dođe do toga da sakrije i svoje čovječstvo. Svoju moć veže uz slabost udova jednog djeteta, a poslije će je vezati pod Svetim Prilikama. Isus je u Betlehemu siromašan, lišen svoga posjeda. On Stvoritelj i Gospodar svih stvari: štalica nije njegova, daju mu je ljudi: sa svojom Majkom živi od darova

pastira i od doprinosa Mudraca. A kasnije će u Euharistiji tražiti u čovjeku zakon i malo brašna za tvar Sakramenta, odijelo za svog svećenika i svoj oltar.

U Betlehemu još nalazimo početak Euharistijskog klanjanja. Marija i Josip prvi su klanjaoci utjelovljenja Riječi: oni vjeruju čvrsto, njihova je vjera krepost. Pastiri se i Mudraci klanjanju zajedno s Marijom i Josipom.

Marija se sva daje u službu svome Sinu, sva pomnjiva da predusretne i zadovolji njegove i najmanje želje. Pastiri nude svoje pri proste darove, mudraci svoje gospodske darove, to je sve klanjanje Bogu. I Euharistija će isto tako biti stajalište svih staleža i središta katoličkog svijeta. Iskazivati će joj se ovo dvostruko klanjanje: nutarnje klanjanje vjere i ljubavi, i vanjsko klanjanje po sjajnim dvorima, crkvama i prijestoljima gdje će biti izložen Bog - Hostija.

Rođenje našeg Spasitelja nameće mi još jednu drugu misao. Anđeli navještaju pastirima spasitelja ovim riječima: "Danas vam se rodio Spasitelj". Što to znači? - Počinje novi svijet, Adamovo se ruši i nadomješta se djelom Božanske obnove. Dva su Adama, otac izrođenog naroda iz zemlje - zemaljski, a drugi Adam, otac preporođenog naroda iz Neba - nebeski. Drugi Adam će sve obnoviti što je prvi uništio. Ali zapamtite, ta se obnova na zemlji ne vrši nego po Presvetoj Euharistiji!

Glavna točka Adamova grijeh, velika obmana đavolske napasti, bijaše sadržana u ovoj izreci: "Bit ćete kao bogovi". Postati ćete slični Bogu! - A zapravo postadoše slični životinjama. Gospodin dolazi uzeti obećanje Sotone da nam ga ponovi, ali i ispuni. Sotona će biti uhvaćen u velikoj zamci. Da, mi ćemo postati slični Bogu blagovanjem njegova Tijela i njegove Krvi.

Nećete umrijeti. - Besmrtnost primamo u sv. Pričesti kao stalan залог: "*Onaj koji blaguje moje Tijelo i pije moju Krv, ima život vječni i Ja ću ga uskrisiti u posljednji dan*", Gospodin nam obećava vječni život. Vremeniti, istina gubimo, ali to i nije život koji bi bio dostojan tog imena, to je samo put k pravom životu.

Biti ćete slični Bogu. Stalež se mijenja ako se popnemo na savršenije stanje: pučanka postaje kraljicom kada je kralj uzme za ženu. Naš nas Gospodin združuje sa svojim Božanstvom kada nam udijeli sama sebe. Mi postajemo njegovo Tijelo i njegova Krv; primamo nebesko i božansko kraljevstvo Stvoritelj evo s Isusovim utjelovljenjem ljudska je narav bila sjedinjena s božanskom, a sv. Pričest nas pojedince sjedinjuje s Bogom i čini nas sudionicima Božje naravi. Tjelesna hrana pretvara se u naše tijelo, a po sv. Pričesti se mi pretvaramo u Onoga koga blagujemo, postajemo udovi Božji. U Nebu ćemo biti u toliko većoj slavi, ukoliko se pretvorimo u Isusa Krista čestim primanjem njegova presvetog Tijela.

Napokon, znati ćete sve. Gdje se uči ta dobra mudrost ako ne u sv. Pričesti? Slušajte što kaže Gospodin svojim apostolima nakon što ih je pričestio: "*Neću vas više zvati slugama nego prijateljima svojim, jer sve što sam čuo od svoga Oca, objavio sam vam*". U presvetoj Euharistiji je sam Bog naš Učitelj.

Eto kako Presveta Euharistija dopunjava obnovu započetu u jaslicama. Veselimo se dakle lijepom danu kada se rada božansko sunce Euharistije. Neka naša zahvalnost nikada ne rastavlja jaslice od oltara, utjelovljenu Riječ od Boga-Čovjeka, koji je postao kruh života u Presvetom Sakramentu.

Dijete Isus uključi me u more tvog milosrđa

(Sv. Faustina Kowalska)

O čista Djevice, Ti si danas na putu i ja također putujem. Osjećam da današnje putovanje ima svoje značenje. O Djevice, što zračiš tako čista kao kristal, posve udubljena u Boga, Tebi poklanjam svoj nutarnji život. Učini sve to tako da bude ugodno tvom Sinu. O moja Majko, vruće želim da mi podariš za vrijeme polnoćke malo Dijete Isusa. I ja osjećah u dubini duše tako živu Božju nazočnost, da sam svjesno morala suzdržati radost, da ne bih izvanjski pokazala što se događa u mojoj duši.

Prije večere otidoh kratko u kapelu, da bi u duhu lomila božićni kruh s onim osobama koje su bliske mom srcu. Predstavila sam ih Gospodinu imenom i molila milost za njih. To još nije bilo

sve. Preporučila sam Gospodinu progonjene, trpeće i one što ne poznaju njegovo Ime i posebno jadne grješnike. O Dijete Isuse, srdačno Te molim, uključi sve u more tvog neshvatljivog milosrđa. O slatko, malo Dijete Isus, primi moje srce, neka Ti bude ugodnim i udobnim stanom. O neizmjereno Visočanstvo, o kako si nas slatko hranio. Ovdje nema nikakvog gromovskog straha velikog Jahve. Ovdje je slatki, mali Isus.

Ovdje se ne plaši niti jedna duša, premda tvoja slava nije umanjena, nego samo skriva. Nakon večernjeg objeda osjećala sam se jako umornom i bolesnom. Morala sam leći, ali probudih se s Presvetom Majkom sve do dolaska Djetešca.

25. prosinca 1936. Polnoćka. Za vrijeme sv. Mise sasvim me prože Božja nazočnost. Neposredno prije pretvorbe ugledah Majku, malo Dijete Isusa i Starca. Presveta Majka mi reče: "Moja kćeri Faustina, ovdje ti je najdragocjenije blago" i pruži mi Dijete Isusa.

Dijete Isus pruža ručice prema meni

(Sv. Faustina Kowalska)

Prije polnoćke htjela sam ostati budnom, ali ne mogah. Odmah sam zaspala, jer sam se osjećala jako loše. Ali kod zvonjave za polnoćku skočiš odmah. No, obukla sam se s velikom mukom, jer mi je postajalo sve lošije.

Kada sam došla na polnoćku, uronila sam na početku sv. Mise u duboku pobožnost. Vidjela sam jaslice u Betlehemu pune svjetlosti. Presveta Djevica je umotavala Isusa u pelene. Bila je uronjena u Ljubav. Sveti Josip je još spavao. Tek kada je Majka Božja položila Dijete Isusa u jaslice Josipa je probudilo svjetlo Božje. Također on je molio. Nakon nekog vremena ostadoh sama s malim Isusom. Ispružio je svoje ručice prema meni i razumjeh da Ga trebam uzeti u ruke. Isus nasloni svoju glavicu na moje srce, a svojim dubokom pogledom dao mi je razumjeti da se On ugodno osjeća na mom srcu. U tom trenutku Isusa nestade i zvonce zazvoni za sv. Pričest. Moja duša onemoća od radosti.

Na kraju sv. Mise bila sam tako iscrpljena da sam morala napustiti kapelu i otići u svoju ćeliju. Nisam mogla otići na zajednički čaj. Moja je radost bila velika za vrijeme blagdana, jer sam ostala neprestano sjedinjena s Gospodinom. Vidjela sam da svaka duša čezne za Božjom utjehom, ali ne želi se nikako odreći ljudskih zadovoljstava. Ipak te dvije stvari ne mogu se nikako spojiti.

Kršćanine upoznaj svoje dostojanstvo

Predragi, radujemo se jer nam se danas rodio naš Spasitelj. I ne smijemo biti žalosni danas kada slavimo rođendan Života. Gospodin je uništio strah od smrti i obradovao nas obećanjem da će nam dati život vječni. I neka se nitko ne odvaja iz ove radosti. Svi imamo jedan jedini razlog općeg veselja: naš je Gospodin uništio grijeh i smrt, i kao što nikoga nije našao bez grijeha, tako je došao sve nas spasiti. Neka se raduje pravednik, jer se približava pobjedi. Neka se veseli i grješnik, jer je pozvan na oprostjenje. Neka kliče od radosti i nekršteni, jer je pozvan na život.

Kada se ispunilo vrijeme koje je odredila nedokučiva i duboka Božja Providnost, Božji Sinje preuzeo ljudsku narav, kako bi je izmirio s njezinim Stvoriteljem. Tako je davao uzročnik smrti, svladan od one iste naravi, koju je sam prije svladao.

Kada se Gospodin Isus rodio anđeli su veselo pjevali Slava Bogu na visini, na zemlji mir ljudima dobre volje. Vidjeli su da je nebeski Jeruzalem sagrađen od svih 62 naroda svijeta. Koliko li se moraju radovati bijedni ljudi tome neizrecivom djelu Božje dobrote, kada mu se toliko vesele i nebeski anđeli!

Predragi, zahvalimo stoga Bogu Ocu po njegovu Sinu u Duhu Svetome, koji nam se smilovao radi svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio, i jer smo po grijehu bili mrtvi, oživio nas je po Kristu, da po Njemu budemo novo stvorenje i njegovo novo djelo. Stoga svucimo staroga čovjeka s njegovim djelima i odrecimo se putenosti, kada smo već postali dionici Kristova rođenja.

Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo i kada si postao dionik božanske naravi, nemoj se grješnim životom vraćati na prijašnju podlost! Sjeti se koje li si glave i kojeg li si tijela ud! Ne zaboravi da si izbavljen od vlasti tmina i prenesen u divno Božje kraljevstvo.

Po sakramentu Krštenja postao si hramom Duha Svetoga. Nemoj svoga Gospodina istjerati iz svoga srca zlim djelima i nemoj se ponovo predati u službu vruga, jer te je Krist skupo platio, platio Te svojom svetom Krvlju.

Mali Isuse i veliki Bože umnoži nam vjeru i ufanje!

(bl. Alojzije Stepinac)

Dragi vjernici! Sv. Luka Evangelist počinje svoj izvještaj o rođenju Isusovu riječima: "U ono vrijeme izađe zapovijed od cara Augusta da se popiše sav svijet" (Lk 2, 1). Kada je car izdavao tu zapovijed, nije sigurno ni slutio, da je oruđe u rukama Svevišnjega, koji se njegovom zapovijedi htio poslužiti, kako bi ostvario svoje planove. Već je na usta Izaije progovorio Bog: "Moje misli nisu vaše misli i moji putovi nisu vaši putovi - govori Gospod. Kao što je daleko Nebo od Zemlje, tako su još dalje moji putovi od vaših putova i moje misli od vaših misli! (Iz 55, 8).

Tako je bilo i u ovom slučaju sveopćeg popisa, koji je naredio car August. Jer što je htio ovim popisom car, a što je htio Bog Otac nebeski? Car je htio znati koliko ima pučanstva u Rimskom carstvu. Htio je znati kako je jak i moćan vladar. Htio je znati koliko ljudi mora plaćati porez. To su bile uglavnom misli cara Augusta kada je naredio popis. Misli dakle, čisto zemaljske, a možda još više tašte i isprazne.

A Bog, Otac nebeski poslužio se tom odlukom za nešto sasvim drugo. Nastupila je naime bila punina vremena, o kojoj su govorili proroci tisuće godina unatrag. Punina vremena iza tolikih stoljeća očekivanja, a o kojoj govori sv. Pavao: "A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svojega, rođena od žene, pokorna zakonu, da iskupi one koji bijahu pod zakonom i primi posinaštvo" (Gal 4. 4). I taj Sin Božji, Isus Spasitelj naš, imao se roditi u Betlehemu, gradu dosta udaljenom od Nazareta, gdje je boravila Majka Božja sa sv. Josipom, kako bi se pokorila zapovijedi i pošla na daleki put sa svim neugodnostima, koje su tim putom bile vezane. Čovjek snuje, a Bog određuje.

Isus Krist dolazi dakle, na svijet ne u Nazaretu, nego u Betlehemu, što znači "mjesto kruha", jer je On živi kruh nebeski, koga Bog šalje ljudima za hranu. On dolazi po odluci Božjoj, a po nehotičnoj odredbi Carevoj, ali po odluci Božjoj, dolazi na svijet u štali, da i najsiromašniji i najbjeđniji razumiju, da su vrata k Njemu otvorena svim ljudima dobre volje, i da i bogati razumiju, daje sav sjaj ovoga svijeta samo bijedna štala za Onoga, koji je Gospodar nebesa. On dolazi na svijet u potpunoj skrivenosti, jer Ga je već pred tisuću godina kao takvog navijestio Izaija prorok: "„Zaista, ti si Bog skriveni, Bog Izraelov Spasitelj!" (Iz 45, 15). Indirektno, zbog zapovijedi careve, ali zapravo po Božjoj odluci, dolazi na svijet u jaslicama, jer nije bilo mjesta u gostionici. Dolazi na svijet u jaslicama, kamo se stavlja hrana životinjama, jer je i On sišao s Neba na Zemlju, da bude ovdje hrana ljudskim dušama.

Radi odluke careve o popisu dolazi Mali Isus na svijet u hladnoj i tamnoj noći, jer nema za Njega svijetle i tople sobe. Ali Bog Otac je htio pokazati time svu bijedu čovječanstva, kojemu je prije dolaska Sina Božjega nedostajala toplina ljubavi i prema Bogu, i prema bližnjemu, i koje je lutalo u tami neznaboštva i već se počelo smrzavati i umirati. Zapovijed careva lišila je Isusa i ono malo udobnosti što ju je imao u Nazaretu. tako da dolazi na svijet u potpunom siromaštvu. Ali desilo se to po Božjoj odluci, da ljudi shvate kako put u Nebo nije put sjetilnih užitaka, kakvim je bilo odano staro poganstvo, nego put odricanja i samoprijedora.

Braćo! Nedokučivi su za nas putovi Božji. Vječni neizmjerni Bog čini i danas velika djela i na Nebu i na Zemlji, i tko bi shvatio misli njegove i sudove njegove? Ta kako bi mogao bijedni crv, koji puže po podu velebnog Božjeg hrama, shvatiti svu njegovu veličinu, i misli Majstora koji je to gradio? Mi smo danas svjedoci najvećih zbivanja na Zemlji. Svjedoci, kada su se uhvatile u koštac milijunske vojske kao nikada do sada. Svjedoci, kada svijetu prijete pogibelj, da nestane svakog traga kršćanskoj civilizaciji. Svjedoci, kada se malo njih raduje, ali mnogo njih plače i uzdiše.

Svjedoci, kada su milijuni posumnjali, postoji li još uopće neko biće koje vodi brigu o ovome svijetu i njegovim bijednim stanovnicima.

A ipak? Kako jučer, tako i danas i uvijek vrijedi riječ knjige Mudrosti: "Tua autem Pater providentia guber- nat! - Tvoja pak Oče providnost upravlja!" (Mudr 14. 3). Samo luda može posumnjati, da li Bog ima još kakav udio u zbivanjima na ovome svijetu. Jer vjeran kršćanin znade, da nema veličine na ovome svijetu pred kojom bi strepio Gospod Bog, niti sitnice koja bi izmakla oku njegovu, niti skrušena srca, kojemu se ne bi htio smilovati. niti zločin, koji ne bi mogao kazniti. Klečeći dakle, danas u duhu pred Malim Isusom u jaslicama, oživimo u sebi vjeru i ufanje u Božju providnost. Ta zar je veliki Bog manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda kada je patrijarhu Abrahamu izveo iz njegova obitavališta. i odveo u nepoznatu zemlju, da ga učini Ocem tolikih pokoljenja?

Zar je manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda. kada je dozvolio da nevini Josip bude prodan u Egipat kao rob i onda ga učini spasiteljem oca i braće, i toliko drugih duša? Zar je manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda. kada je pustio da Mojsije bude izložen u košarici u Nilu samo zato, da ga odgoji i osposobi kasnije za spasitelja svoga naroda? Zar je manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda, kada je na čudesan način pomoću gavrana hranio Iliju, proroka u pustinji, strpljivog Joba nanovo obogatio i uzveličao više nego prije one teške kušnje, Davida odveo od stada i nakon teških kušnji učinio kraljem Izraela, Juditu spasiteljicom naroda?

A što nabrajati dalje, kada o ljubaznoj providnosti Božjoj govori svaki dan, svaka travka, svaki crvić, svaka ptica, svaka riba, svaka zvjerka, svaki potočić, svaka zvijezda, zrak i more, nebo i zemlja. Možda je najlakše izrazimo riječima proroka Habakuka: "I hvale je njegove puna zemlja!" (Hab 3. 3).

Padnimo dakle danas na koljena pred Isusom u jaslicama i istresimo srce svoje pred Njim. Mali Isuse i veliki Bože, umnoži nam vjeru i ufanje! Umnoži nam vjeru, da se ništa ne zbiva bez tvoga dopuštenja na Zemlji. Umnoži nam vjeru, da se ništa ne može desiti nikom od nas osobno prije, nego Ti daš dozvolu. Umnoži nam ufanje, da Ti želiš u svim stvarima ne našu nesreću, nego naše istinsko dobro. Želiš ga sigurno i pod ovim teškim udarcima, koji stižu čovječanstvo, jer zato si konačno sišao na Zemlju - kako nas uči i naša lijepa Božićna pjesma:

S Neba siđe doli radi grješni ka, rodi se u štali radi čovjeka!

Mali Isuse i veliki Bože, umnoži nam vjeru i ufanje! Onda ćemo i kroz ovu najtežu svjetsku oluju proći bez straha i štete, jer ništa ne manjka onima, koji Tebe ljube! (*Katolički list br. 1. 1942.*)

2. POBOŽNOST SVETOJ OBITELJI

Crkva slaveći blagdan svete obitelji s dubokim poštovanjem promatra sveti život u skrovitosti Isusa, Marije i Josipa. Pristajanje vjerom na Božji plan spasenja kršćanska zajednica postaje jedna Božja obitelj i svećenički narod osposobljen da svoj život prikaže Bogu kao žrtvu ugodnu iz ljubavi. Svaka je obitelj pozvana da u suživotu održava sliku svete Obitelji iz Nazareta. U njoj vidimo potpuno ostvarenu uzajamnu suradnju i savršen odgovor na Božji plan spasenja. U katoličkoj tradiciji rađale se su mnoge pobožnosti na čast Svete Obitelji. Donosimo one do kojih smo uspjeli doći.

2.1. MOLITVE SVETOJ OBITELJI

Svetoj Obitelji zajednici ljubavi *(sv. Ivan Pavao II)*

Sveta Obitelji zajednico ljubavi Isusa, Marije i Josipa uzore i ogledalo svakoj kršćanskoj obitelji tebi posvećujemo naše obitelji. Otvori srce svake obitelji da prihvati vjeru, da primi Božju Riječ, da svjedoči ljubav, da postane izvor novih svetih zvanja. Prosvijetli duh roditeljima da brižnom ljubavlju, mudro i ljubeznom pobožnošću sigurno vode djecu prema duhovnim i vječnim dobrima. Probudi u dušama mladih čistu savjest i slobodnu volju da rasu u “milosti i mudrosti” velikodušno prihvaćajući dar Božjeg poziva. Sveta Obitelji iz Nazareta isprosi nam milost da svi mi nasljedujemo ustrajnu molitvu, velikodušnu poslušnost, dostojanstveno siromaštvo i djevičansku čistoću koje si ti živjela da otvorimo svoju dušu za vršenje volje Božje te da brižni i nenametljivo pratimo one koji su među nama pozvani da iz bližega slijede Gospodina Isusa Krista koji je dao samoga sebe za nas. Amen.

Molitva zagovora Svete Obitelji za našu obitelj *(sv. Ivan Pavao II)*

Bože od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji, Oče koji si Ljubav i Život, neka svaka obitelj na zemlji posredstvom tvoga Sina Isusa Krista, “rođena od žene” i posredstvom Duha Svetoga, izvora Božje ljubavi postane istinsko svetište života i ljubavi za nove naraštaje koji se uvijek obnavljaju. Neka tvoja milost vodi misli i djela supruga prema dobru njihovih obitelji i svih obitelji svijeta. Neka mladi naraštaji nađu u obiteljima oslonac za razvoj svoje osobnosti i rast u ljubavi i istini. Neka se ljubav ojačana milošću sakramenta braka pokaže jačom od svake slabosti i krize kroz koje, ponekad prolaze naše obitelji. Bože molimo te po zagovoru Svete Obitelji iz Nazareta, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodno vršiti svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima. Ti si Život, Istina i Ljubav u zajedništvu sa Sinom i Duhom Svetim. Amen.

Ženo, Majko i Zaručnice *(sv. Ivan Pavao II)*

O Marijo Majko Isusova, zaručnice Josipa zanatlije, u tvome Srcu su sabrane radosti i naponi svete Obitelji. Trenutke patnje prikazivala si Bogu imajući uvijek povjerenja u njegovu Providnost. Molimo te zaštititi sve žene koje se svakodnevno muče kako bi njihova obitelj mogla živjeti u djelotvornom skladu. Isprosi im milost da budu žene kršćanski mudre, iskusne u molitvi i ljudskosti, jake u nadi i progonoštvima, kao Ti, nositeljice istinskog mira.

Ljubezna Majko našeg Spasitelja, tebi povjeravam sve obitelji, poglavito muževe i supruge koji se nastoje ugledati na tvoju obitelj u Nazaretu. Zagovaraj roditelje i djecu da bi njihova ljubav bila jaka i vjerna kao ljubav koja je ispunjala tvoje Bezgrešno Srce.

Sveta Obitelji klanjam se otajstvu vašeg skrovitog života

(Papa Pavao VI)

Gospodine Isuse! Ti si došao s Josipom i Marijom, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A Majka je tvoja brižno čuvala sve uspomene u svom Srcu. Ti si napredovao u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi (Lk 2,51). Pratim vas i ulazim u vašu siromašnu kućicu koju ste posvetili molitvom, radom, govorom i šutnjom. Padam ničice i klanjam se otajstvu vašeg skrovitog života.

Sjedinjen s vama u molitvi postao sam član Svete Obitelji koja brani i pomaže svoje molitelje. Sveta Obitelj koja je bila čuvarom dara božanske Mudrosti, svjedokom istine i ljubavi privela je svoju braću i sestre svjetlu koje obasjava tamu, pobjeđuje strah i naviješta uskrsnuće. O Isuse sjaju Svete nazaretske Obitelji, blagoslovi moju Crkvu u malom, moju obitelj, pomoz mi moju vjeru, podupri moja nastojanja i proširi prostore moje ljubavi. Amen.

Sv. Josipu čuvaru Svete Obitelji

(Bl. papa Ivan XIII)

Sv. Josipe, čuvaru Isusov, čisti Marijin zaručnice koji si proveo život savršeno ispunjavajući zadaću, radom svojih ruku uzdržavao si Svetu nazaretsku Obitelj. Štiti molim te, one koji se s povjerenjem tebi obraćaju. Ti znaš njihove čežnje, njihove tjeskobe i nade. Tebi se utječu jer znaju da će naći onoga koji će ih razumjeti i štiti. I ti si probao kušnju i umor. I pored obaveza svakodnevnog života, tvoja je duša bila ispunjena najdubljim mirom i neizrecivom radošću zbog blizine Sina Božjega koji ti je bio povjeren i Marije njegove preslatke Majke. Neka oni koji se tebi utječu osjete da nisu sami u svom radu već da znadu Isusa otkriti pored sebe, prihvatiti ga milošću i vjerno ga čuvati kao što si ti to činio.

Daj da u svakoj obitelji, u svakoj radionici gdje kršćani rade to mjesto bude posvećeno ljubavlju, strpljivošću, pravednošću i nastojanjem da se dobro radi kako bi se postiglo obilje darova nebeskog blagoslova.

Posveta obitelji Svetoj Obitelji

(Iz molitvenika Pregate)

O Isuse naš preljubezni Otkupitelju koji si nas svojom mukom spasio htio si obasjati svijet svojim naukom i primjerom veći dio svoga života si proveo ponizno podložan Mariji i Josipu u siromašnoj kućici u Nazaretu posvećujući Obitelj koja je uzor svim kršćanskim obiteljima. Dobrohotno primi našu obitelj koje se sada tebi predaje i posvećuje. Štiti je, čuvaj u svetom strahu, miru, razumijevanju i slozi kršćanske ljubavi da bi ona suobličujući se božanskom uzoru tvoje obitelji mogla postići vječno blaženstvo.

Marijo ljubezna Isusova i naša Majko svojim samilosnim zagovorom učini da tvoj Sin primi ovu poniznu posvetu i isprosi nam njegovu milosti i blagoslov. Sv. Josipe, čisti čuvaru Isusa i Marije pomoz nam tvojim molitvama u svakoj duhovnoj i materijalnoj potrebi da bi mogli skupa s tobom u vječnosti blagoslivljati našeg božanskog Otkupitelja Isusa. Amen.

2.2. LITANIJE SVETOJ OBITELJI

(Za privatnu upotrebu, iz molitvenika Pregate)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože,.....smiluj nam se!

Sine Otkupitelju svijeta Bože!

Duše Sveti Bože!

Sveto Trojstvo jedan Bože!

Isuse, Sine Boga živoga, koji si postao čovjekom iz ljubavi prema nama te tako posvetio i oplemenio obiteljske veze smiluj nam se!

Isuse, Marijo i Josipe, Sveta Obitelji

Sveta Obitelji, sliko Presveto Trojstva na zemlji

Sveta Obitelji savršeni uzore svih kreposti

Sveta Obitelji koja nisi bila prihvaćena u Betlehemu

Sveta Obitelji slavljena od anđela

Sveta Obitelji koju su počastili pastiri i kraljevi

Sveta Obitelji koju je slavio sveti prorok Šimun

Sveta Obitelji progonjena i primorana bježati u tuđu zemlju

Sveta Obitelji koja si u Egiptu skriveno živjela

Sveta Obitelji najvjernija Božjim Zakonima

Sveta Obitelji uzore kršćanskim obiteljima rođenima u Duhu

Sveta Obitelji čija glava sv. Josip je uzor očinske ljubavi

Sveta Obitelji u kojoj Marija Majka je uzor majčinske ljubavi

Sveta Obitelji u kojoj Isus je uzor poslušnosti i sinovske ljubavi

Sveta Obitelji zaštitniče svih kršćanskih obitelji

Sveta Obitelji naše utočište u životu i nado u trenutku smrti

Od svega što nam može oduzeti mir i jedinstvo srdaca, Sveta Obiteljioslobodi nas

Od očajavanja naših duša, Sveta Obitelji

Od navezanosti na zemaljska dobra, Sveta Obitelji

Od želje za ispraznošću, Sveta Obitelji

Od ravnodušnosti u služenju Bogu, Sveta Obitelji

Od zle smrti, Sveta Obitelji

Po savršenom sjedinjenju vaših srdaca, Sveta Obitelji Usliši nas!

Po vašem siromaštvu i poniznosti, Sveta Obitelji

Po savršenoj poslušnosti koja je bila među vama, Sveta Obitelji

Po vašim žalostima i pretrpljenim patnjama, Sveta Obitelji

Po vašem radu i poteškoćama, Sveta Obitelji

Po vašoj molitvi i šutnji, Sveta Obitelji

Po savršenstvu vašeg djelovanja, Sveta Obitelji

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se Gospodine!

Pomolimo se: Bože, ti nam u Svetoj Obitelji daješ divan uzor obiteljskih kreposti i uzajamne ljubavi. Daj da je nasljeđujemo te postignemo vječnu radost u tvom domu. Po Gospodinu našem Isusu Kristu koji s Tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

2.3. KRUNICA SVETOJ OBITELJI

U Katoličkoj Crkvi se posljednjih desetljeća ukorijenila pobožna praksa molitve tipa krunice na čast različitih otajstava naše vjere, pa tako imamo i krunicu na čast Svete Obitelj. Ona je objavljena u mnogim molitvenicima na raznim evropskim jezicima. Moli se na običnu Gospinu krunicu.

Vjervanje... Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Prvo otajstvo: SVETA OBITELJ DJELO BOŽIJE: Na pragu Novog zavjeta kao i staroga imamo jednu obitelj. Dok su Adam i Eva po grijehu bili uzrokom pada čovječanstva i zla u svijetu dotle Marija i Josip predstavljaju vrhunac svetosti koja se preko njih proširila po cijeloj zemlji. Isus Otkupitelj je počeo svoje djelo spasenja po ovom djevičanskom i svetom savezu Marije i Josipa po kojemu on pokazuje svoju volju da očisti i posveti obitelji kolijevke života i svetišta ljudske ljubavi. Molimo da bi Duh Sveti po uzoru na Svetu nazaretsku Obitelj obnovio kršćanske obitelji.

Za svako otajstvo: Oče naš... Zaziv (ponavlja se 10 puta): Zdravo Isuse, Marijo i Josipe, Sveta nazaretska Obitelji, blagoslovljena od Boga i blagoslovljen je Sin Božji koji se u tebi rodio. Sveta Obitelji tebi se posvećujemo vodi nas i podržavaj, u ljubavi štiti nas i naše obitelji. Amen. Slava Ocu...

Drugo otajstvo: SVETA OBITELJ U BETLEHEMU: Isusovo rođenje u Betlehemu se dogodilo u ovoj jedinstvenoj obitelji u povijesti čovječanstva. U siromašnoj štalici Sin Božji se po prvi puta odmorio na krilu svoje Bezgrešne Majke i počnuo u krilu svog prečistog poočima, a oni su mu se poklonili kao pravom Bogu. Molimo da nam Marija i Josip isprose milost da ljubimo Isusa iznad svega te da mu se klanjamo kao Bogu. (*Molitve kao kod prvog otajstva*).

Treće otajstvo: SVETA OBITELJ U HRAMU: Prikazanje prvorođenaca u hramu bijaše obaveza Mojsijeva zakona za sve obitelji u Izraelu. Kad su Marija i Josip prikazivali Isusa u hramu prorok Šimun objavi svijetu Spasitelja i Marijino sudjelovanje u tajni otkupljenja. Molimo da Crkva i sve obitelji na zemlji budu posvećene Svetoj Obitelji. (*Molitve kao kod prvog otajstva*).

Četvrto otajstvo: BIJEG SVETE OBITELJI U EGIPAT: Kao što je Izraelski narod boravio u Egiptu i po Božjem djelu iz njega se vratio u obećanu zemlju tako i Sveta Obitelj po Božjoj Providnosti upozna progonstvo i povratak u domovinu. Molimo da i mi pristanem potpuno uz odredbe Božje Providnosti te surađujemo na širenju Radosne vijesti. (*Molitve kao kod prvog otajstva*).

Peto otajstvo: ŽIVOT SVETE OBITELJI U NAZARETU: Častimo skroviti život Svete Obitelji u Nazaretu. Ovaj skriviti život u ljubavi i poslušnosti je škola Evanđelja. Ovdje učimo gledati, slušati, misliti i upoznavati koja se velika tajna snaga nalazi u objavi Sina Božjega koji najveći dio svoga života na zemlji provede u molitvi, skrovitosti i radu u Svetoj Obitelji. Molimo da se u obiteljima stvori isto duhovno ozračje koje je vladalo u Nazaretskoj obitelji. (*Molitve kao kod prvog otajstva*).

2. 4. RAZMATRANJA O SVETOJ OBITELJI

2.4. Razmatranja o Svetoj Obitelji Primjer Nazareta

(papa Pavao IV)

Nazaretska je kuća škola u kojoj se počinje upoznavati život Kristov. To je zapravo škola Evanđelja. Ovdje najprije učimo gledati, slušati, misliti i potpuno upoznati koja se velika i tajna snaga nalazi u ovoj vrlo jednostavnoj, poniznoj i divnoj objavi Sina Božjega. Ujedno možda i naučimo pomalo Ga nasljedovati.

Ovdje zapravo shvaćamo način i put kojim lako možemo upoznati tko je Krist. Ovdje osobito razumijemo koliko treba cijeniti ono što se odnosi na njegov boravak među nama, a to nekako uključuju: mjesta, vremena, običaji, govor, sveti obredi, napokon sve čime se Isus služio da se očituje svijetu. Ovdje sve ima glas, sve ima značenje.

Doista, ovdje u ovoj školi uviđamo zašto se mora održavati duhovna stega, ako netko želi slijediti nauk Evanđelja i biti Kristov učenik.

O, kako bismo se rado htjeli vratiti na svoje djetinjstvo i ponovo se povjeriti ovoj poniznoj, a ujedno tako uzvišenoj Nazaretskoj školi. O, kako bismo žarko željeli obnoviti svoja nastojanja da

stječemo pravo životno znanje uz Mariju, i razumijevanje božanskih istina. Ali ovdje smo se zaustavili samo kao hodočasnici i prisiljeni smo se odreći te želje, jer razabiremo da se na ovom svijetu ne može nikada potpuno dovršiti rad oko upoznavanja Evandjelja. Nećemo ipak otići, a da iz Nazareta ne uputimo na brzu ruku i kao usput, nekoliko kratkih napomena.

Nazaret nas najprije uči šutjeti. O, kada bi u nama ojačala cijena šutnje, toga divnog i tako potrebnog svojstva duše, u vrijeme kada na nas u ovome uzburkanom i odveć uznemirenom životu, u ovo naše doba, juriša toliko povika, galame i vike. O, nazaretska šutnja, uči nas da budemo učvršćeni u dobrim mislima, zaokupljeni nutarnjim nadahnućima, da budemo dobro pripravnici slušati tajne Božje savjete i upute istinskih učitelja.

Uči nas koliko je potrebno i koliko vrijedi spremanje, nauk, razmatranje, osobni i skroviti način života, molitva koju u tajnosti vidi samo Bog. Osim toga, ovdje upoznajemo domaći način života. Neka nas upravo Nazaret podsjeti što je obitelj, zajedništvo obiteljske ljubavi, ozbiljna i sveta ljepota obitelji, sveto i nepovredivo vlasništvo obitelji; neka nam pokaže kako je sladak odgoj u obitelji, koji ne može ništa drugo zamijeniti; neka nas nauči koja je prirodna uloga obitelji u društvenom poretku.

Ovdje napokon upoznajemo obvezu rada. O Nazaretu, o kuću drvodjelčeva Sina, želimo najradije baš ovdje shvatiti i proslaviti, doduše strogi, ali otkupiteljski zakon ljudskog rada. Ovdje želimo tako obnoviti dostojanstvo rada da to svi doznaju. U ovoj kući želimo podsjetiti i na to da rad ne može biti sam sebi svrhom, nego da svoju slobodu i vrijednost prima ne samo iz gospodarske važnosti, nego i zato što nas upravlja prema divnome cilju.

Prava vrijednost rada

(Bl. Alojzije Stepinac)

Drage učenice domaćinske škole! Blagdan svete Obitelji, koji nam Crkva svake godine dovodi pred oči, pun je, možda više nego ikoli drugi, mnogih i divnih pouka za ljudski život. Svaki stalež, svako doba, svaki spol naći će u svetoj Obitelji primjera koji mu mogu poslužiti za napredak u ovom životu i za postignuće vječnoga života. Ali na jedan primjer napose, htio bih danas svrnuti vaše oči, a to je primjer rada. Sveta Obitelj nas uči da svaki čovjek mora raditi. Sveta Obitelj uči nas da je rad časna stvar. Sveta Obitelj uči nas da najprije vršimo svoje staleške dužnosti. Sveta Obitelj uči nas da svaki rad mora pratiti molitva. Sveta Obitelj uči nas da rad donosi blagoslov za vremeniti i vječni život. Pogledajmo ove istine, kako bi se naučili pravo cijeniti rad i tako izbijemo koristi za vremeniti i vječni život.

Sveta Obitelj uči nas da čovjek mora raditi! U Sv. Obitelji ponajprije radi Sv. Josip, koji je glava Sv. Obitelji i odgovoran za njezino uzdržavanje. U Sv. Obitelji radi Blažena Djevica Marija, koja vrši ulogu domaćice. Radi Isus Krist, čim mu to sile dopuštaju i dok god ne počne s drugim radom, s javnim propovijedanjem Evandjelja. Mora dakle, raditi i svaki od nas, bez razlike kako se zvao, koji nije spriječen bolešću ili mu je inače onemogućen rad. Zašto? Pred padom prvog čovjeka, rad je bio zabavan. Nakon pada prvog čovjeka, Bog mu za kaznu zabavu mijenja u osjetljivu pokoru, kada izreče sud nad Adamom:

"U znoju lica svoga jesti ćeš kruh. dok se ne vratiš u zemlju od koje si uzet!" (Post 3, 19). Ako bi čovjek pokušao prestatiti ovu odredbu, onda može biti siguran, da si sam potpisuje smrtnu osudu. Jer, recite mi, što bi bilo od ljudskog društva, kada bi svi ljudi prestali obrađivati zemlju? Neminovna posljedica toga bila bi glad, a onda propast svega čovječanstva. Zato svaki normalan čovjek čuti u sebi potrebu za radom, kao što kaže lijepo strpljivi Job: "Čovjek je stvoren za rad, a ptica za let!" (Job 5, 7).

Kako bijedno u poredbi s Blaženom Djevicom Marijom izgledaju one žene našega doba, koje sate i sate gube pred ogledalom za mazanje usnica, za razne druge ludorije umjesto da rukama, koje je dao Bog, posluže da u redu drže kuću i obitelj, da umnažaju njezino blagostanje, unose u nju zadovoljstvo, radost i veselje. Takvim ženama, takvim domaćicama, valjalo bi staviti pred zrcalo, pred kojim gube vrijeme, natpis iz Sv. Pisma: "Idi k mravu lijenčino i promatraj putove njegove i uči se mudrosti!" (Izr 6, 6).

Sveta Obitelj nas uči daje rad časna stvar! Jer što može biti časnije od onoga, što je sam Sin Božji svojim primjerom i svojim naukom posvetio. Ništa se ne čudimo starim poganima, koji su tjelesni rad smatrali za sramotu, jer kada nisu poznavali pravoga Boga, nisu poznavali ni onoga, što iz objave Božje izvire. To je neznanje raspršio svojim primjerom Isus Krist. Za hranitelja odabire si drvodjelju, Sv. Josipa. S njime u zajednici radi sve do svoje tridesete godine života. Za svoje apostole nije odabrao ohole filozofe, bilo grčke bilo rimske, nego siromašne ribare galilejske, koji su svojim rukama zarađivali kruh svagdašnji. Nije dakle ništa ponižavajuće za ženu, pa nosila baš i doktorski naslov, zasukati rukave i raditi u kući, ako nije ničim spriječena. Nego je znak plitkoga uma i ohola srca, kada se netko stidi svakodnevnog posla u kući, zato što je možda iz imućnije obitelji ili "plemenitijeg" roda.

Majka Božja je bila kraljevskog roda, pa se nije stidjela niti jednog posla, što ga sobom donosi zvanje žene. A Isus Krist bio je i jest "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara" (1 Tim 6, 15), pa se nije stidio reći: "Nisam došao da drugi meni služe, nego da Ja drugima služim!". Nije zato ništa čudno, ako danas već i država iz čisto materijalnih interesa uspostavlja "časnu radnu službu".

Sveta Obitelj uči nas, da najprije radimo ono, na što smo obavezni prema svom zvanju. Danas se ljudsko društvo raščlanilo u bezbroj zvanja, jer tako iziskuju potrebe života našega doba. Sva ta bezbrojna zvanja slična su mnogim udovima jednoga tijela. Sva ta zvanja slična su mnogim kotačićima, koji zadiru jedan u drugi, da ura može normalno raditi. I same razumijete, da sat ne bi mogao pravilno funkcionirati, ako svaki kotačić ne bi bio na svome mjestu. I čitavo ljudsko tijelo moralo bi klonuti, ako bi recimo, želudac otkazao svaku funkciju.

I u čitavom ljudskom društvu moraju nastati smetnje, ako se počinju zanemarivati staleške dužnosti. Izgleda dakle, ne samo komično, nego postaje i tragično, kada vidimo danas s kakvom lakoumnošću žena odbacuje poziv revne domaćice, majke ili odgojiteljice djece, pa stavlja pušku na rame, bilo pod titulom "drugarice" ili kojom drugom, kako bi vojevala u šumi, za slobodu naroda. Bilo bi svakako zanimljivo znati, koliki je postotak od tih došao onamo zato, što su pazile na svoju žensku čast i poštenje? A jer su tako malo pazile i paze na nju, zato će se na lakoumnima i neraskajanima sigurno ispuniti ona teška riječ Sv. Pisma: "Svaka žena koja je bludnica, biti će zgažena kao smeće na ulici!" (Sir 9, 10).

Sveta Obitelj uči nas da svaki rad mora pratiti molitva. Koliko god Katolička crkva cijeni rad, toliko je opet daleko od toga da bi slijedila zablude našega vremena, koje su od rada stvorile idole, smatrajući daje on sam izvor svemu blagostanju i dovoljan usrećiti čovjeka sama po sebi. Ne! Naša narodna poslovice lijepo kaže i vrijedno ju je zapamtiti - kako došlo, tako i prošlo! Što se bez Boga stvori i stekne, slično je jabuci u koju se odmah u zametku uvalio crv. Izgleda da miruje, ali ju ipak konačno izgrize, te pada sa stabla bez koristi. Naučite se zato, drage učenice, da vašem radu prethodi molitva, prati ga i završi, kao što ste nekoć učile: "Djela naša molimo Te, Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću prati, da svaka naša molitva i rad s Tobom vazda započinje i po Tebi započet da se dovrši po Kristu Gospodinu našem". Da to nije nikakva bajka, nego čista istina, dovoljno je da se sjetite apostola na ribolovu. "Hajde u dubinu i bacite svoje mreže za lov", poziva Krist apostole. A Šimun Petar odgovori: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa nismo uhvatili, ali na tvoju riječ bacit ću mrežu" (Lk 5, 4- 7). I učinivši to uhvatiše veliku množinu riba, da im se mreža razdirala. Istina je dakle ona riječ - s molitvom li začneš svoje djelo, pola si ga svršio zacijelo!

Sv. Obitelj uči nas konačno, da takav rad donosi blagoslov za vremenit i vječni život. Rad je težak i nesnosan teret samo za onoga, koji ga gleda ljudskim očima, a ne očima vjere. Jer kada se rad promatra očima vjere, onda se ispunjava ona riječ Isusa Krista: "Jaram je moj sladak i breme je moje lako!" (Mt 11, 30). Korijen rada je doduše gorak, ali plod mu je sladak. Zato se uvijek više zadovoljnih ljudi nađe među revnim radnicima, nego li među pospanim lijenčinama. A osim toga, kako se može i zamisliti materijalno blagostanje pojedinca, obitelji, naroda, države, ako se ruke budu prekrizile u krilu, umjesto zasukali rukavi za rad? I zar bi mnogi kukao u starosti, da je znao iskoristiti vrijeme u mladosti i pošteno raditi? Kada su jednog siromašnog Rimljanina, koji je svojim marljivim radom stekao imetak, optužili za čarobnjaštvo i doveli pred senat, donese on svoje

oruđe i pokaže ga uz riječi: "Evo moje čarobnjaštvo. Nažalost ne mogu vam još pokazati i teški znoj, jer se već posušio".

Ali poštenu rad osigurava nam i vječni život. Jer ako je on od Boga naložen kao pokora nakon pada Adamova, to je onda sigurno, ako je vršen s pravom nakanom, vrijedan toliko koliko i molitva. Vidite li dakle, drage učenice, kakvo se golemo blago krije u poštenom radu! Osigurava nam mir srca, diže u nama ponos, unosi zadovoljstvo u obitelj, podiže obiteljsko i narodno blagostanje, jamči nam vječni život prema riječima Kristovim: "Dostojan je radnik svoje plaće!" (Lk 10, 7). *Katolički list br. 7, (1943) 73-74*

2.5. Primjeri i poticaji na pobožnost Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji

1. Pripovijeda se da je neka pobožna žena htjela znati koje su duše Isusu najdraže. Jednog dana pod sv. Misom prilikom podizanja posvećene Hostije vidjela je Dijete Isusa na oltaru i s njim tri djevice. Isus se približio prvoj i iskazivao joj nježnost. Približio se drugoj otklonio s njenog lica veo, udario je i okrenuo joj leđa; malo nakon toga, vidjevši da se jako ožalostila, Dijete Isus je sa velikom profinjenošću i nježnošću utješi. Približio se trećoj, uzeo je pod ruku, udario je i otjerao od sebe. Sto je više bila udarana i odbijana u većoj poniznosti mu se približavala i išla za Njim. I tako viđenje prestade. Pobožna je žena imala veliku želju saznati značenje viđenja. Ponovno joj se ukazao Isus i rekao: "Na zemlji držim tri vrste duša koje me ljube. Prve me ljube ali njihova ljubav je tako slaba. Ako nisu pomilovane duhovnim utjehama uznemiruju se i nalaze u opasnosti da mi okrenu leđa. Prva djevica predstavlja te duše. Druga djevica je slika onih koji me ljube jačom ljubavlju ali imaju potrebu s vremena na vrijeme biti utješene. Treća je slika jakih duša koje, iako su uvijek u suhoćama bez duhovnih utjeha čine sve što mogu da mi se dopadnu. Te duše ja najviše ljubim".

2. Pripovijeda Pelbarto da je živio neki vojnik pun poroka. Imao je vrlo pobožnu ženu. Budući da ga nije uspijevala urazumiti, često mu je preporučivala da izmoli jednu Zdravo Mariju svaki dan pred slikom Presvete Djevice. Jednog dana dok je bio na putu odlučio je sagriješiti uđe u neku Crkvu u kojoj je bila slika Marije s Djetetom Isusom. Klekne i izmoli jednu Zdravo Mariju. Tada ugleda da je Dijete koje je Gospa držala u naručju promijenilo izgled i postalo obliveno krvlju. Vojnik uskliknu: "O koji je drznik tako postupao prema Djetetu?!" Marija mu odgovori: "Vi grešnici tako postupate s mojim Sinom". Njega to duboko potrese i sa suzama u očima zamoli Mariju nazivajući je Majkom milosrđa da mu isprosi oprostjenje.

Ona mu odgovori: "Vi grešnici me nazivate Majkom milosrđa, ali ne propuštate da me činite i majkom žalosti i bijede". Grešnik je nastavio svoju prošnju a Marija se okrenula k svome Sinu i zamolila oprostjenje za njega. Izgledalo je kao da će je Isus odbiti, ali mu Marija reče: "Sine, neću se dići ispred tvojih nogu dok ne oprostiš ovom ožalošćenom koji se meni utječe". Isus joj tada reče: "Majko moja, nikad ti ništa nisam odbio. Ti želiš da mu bude oprošteno, neka ti bude. Kao znak praštanja želim da mi dođe poljubiti ove rane". Vojnik se približio i dok je ljubio rane Djeteta Isusa one su se zatvarale i nestajale. Vratio se kući, zamolio i ženu da mu oprosti i do smrti proveo uzoran kršćanski život u pokori.

3. Pripovijeda se da je pobožni engleski dječak Edmund u društvu druge djece prolazio pašnjakom s pobožnošću i ljubavlju u srcu prema Isusu Kristu. Tada mu se približilo neko dijete i pozdravilo ga: "Edmunde neka te Bog spasi". Upitalo ga je da li ga poznaje. Dječak je odgovori da ne. Dijete je nastavilo: kako ne kad sam uvijek uza te. Ako me želiš upoznati pogledaj mi čelo. Edmund pogleda bolje i vidje da na čelu piše: Isus Krist, Kralj. Dijete Isus je tada nadodalo: "To je moje ime. Želim da na spomen ljubavi koju imam prema tebi svaku večer na svom čelu napraviš znak križa prizivajući moje ime. Ono će te osloboditi od iznenadne smrti, kao i svakoga tko to bude činio". Otada se Edmund uvijek tako ponašao. Jedanput mu je sam đavao uhvatio ruku da ne čini znak križa i ne zaziva ime Isusovo, ali ga je on pobijedio molitvom. Đavao je dodao daje to ime najjače oružje protiv njega.

4. Časna sestra Ivana od Isusa i Marije, franjevka, jednog je dana meditirala o Djetetu Isusu koje je progonio Herod. Začula je veliku buku u kući kao da netko nekoga goni. Zatim je ugledala

prelijepo Dijete pred sobom koje joj reče: "Moja Ivana, pomози mi i spasi me, ja sam Isus Nazarećanin, bježim od grešnika koji me progone gore od Heroda. Žele me ubiti, spasi me ti svojom ljubavlju".

5. Pripovijeda se u životu p. Zucchia, isusovca, koji je bio vrlo pobožan Djetetu Isusu i služio se sličicama da zadobije duše za Boga. Jednog dana je dao sliku Djeteta Isusa nekoj djevojci koja je čuvala nevinost duše. Nije bila osobito pobožna i nije ni pomišljala na redovnički poziv. Ona je prihvatila dar i upitala što da radi s tim Djetetom. Pobožni isusovac joj reče da ga stavi na stalak klavira koji je voljela svirati. Tako je djevojka često promatrala tu sliku. Malo po malo u njenom se srcu počela buditi pobožnost i želja za savršenstvom. Nakon nekog vremena otišla je p. Zucchiju i rekla mu da ju je Dijete privuklo svojom ljubavlju. Pomalo se oslobađajući je od svih zemaljskih ljubavi ona odluči postati redovnica.

6. Službenica Božja, časna sestra Margareta od Presvetog Sakramenta dobila je od Boga posebno poslanje da širi pobožnost prema Djetetu Isusu. Jednoga dana poslije svete Pričesti Dijete Isus joj se ukaza i reče: "Po Pričesti ću te učiniti dionicom moje nevinosti i jednostavnosti, koje sam imao u djetinjstvu. Odvojio sam tvoje srce od ljubavi i sklonosti prema grijehu, a ubuduće ću te sve više oslobađati od nesavršenosti. Nećeš više slušati zemaljski govor i ja ću iz dana u dan u tebi proizvoditi nove učinke milosti. Sudjeluj u stanju i otajstvu moga djetinjstva. Izabrao sam te da častiš moje Djetinjstvo i nevinost. Želim te počastiti posebnim zavjetima i želim da se otajstvo moga Djetinjstva časti na zemlji." Jednom drugom prilikom Isus je od sestre Margarete tražio da čini pokoru i zadovoljštinu za grijehе naroda. Daje utješio kazao joj je: "Moja zaručnice, ne boj se, ja ću s tobom raditi, crpi snagu iz blaga moga Djetinjstva, po zaslugama tog otajstva nad- vladat ćeš sve poteškoće". (*Primjeri su preuzeti iz Opere ascetiche sv. Alfonsa Marije Liguorija. Torino 1845. st. 390-392*)

DODI MALI ISUSE

Ovaj se događaj zbilo u jednoj maloj mađarskoj župi u vrijeme komunizma i progona Crkve. Djeca, poučena u vjeri u svojim obiteljima, rado su dolazila na župski vjeronauk i redovito pristupala Svetim Sakramentima.

Medu njima se osobito isticala desetogodišnja djevojčica Anđelina. Primjer svima u svemu, a osobito u hrabrom svjedočenju vjere. Zbog toga je u školi često imala velikih problema od strane svoje učiteljice Gertrude, uvjerene ateistice, čiji je i bio zadatak uništiti vjeru u narodu, osobito u srcima djece. Da bi imala snage izdržati sve to Anđelina zamoli župnika da joj dozvoli svaki dan primati Isusa u Sv. Pričesti. To je još više ražestilo njenu "drugaricu", koja je uvijek pronalazila nove načine daje ponizi. Nekoliko dana prije Božića smatrala je da je napokon pronašla način kako će u Anđelini. a time i u ostaloj djeci uništiti vjeru.

Dijete, rekla je - ako te roditelji zovu, što činiš? Dolazim. Zamisli Oni zovu umrlu baku? Ona ne dolazi. Kada bi zvali Crvenkapicu i njenu bakicu i one ne bi došle? Ne. jer su iz bajke. Naravno, a sada ćemo nešto isprobati. Anđelina, izađi iz razreda. Dijete je izašlo. A sada djeco, rekla je učenicima, zovite je svi. Svi zajedno! Anđelina. Anđelina! - svih trideset grla zvalo je prijateljicu. Anđelina je došla, sami vidite draga djeco.

Ako netko postoji, na zov dolazi. Ali ako ne postoji - neće doći! Ima li nekoga među vama tko još vjeruje da postoji Dijete Isus? Da - odazvali su se neki hrabri. A ti Anđelina, vjeruješ li da će Dijete Isus čuti i doći? Da, vjerujem! Onda sada vičite svi zajedno: Dođi Mali Isuse! Šutnja. Odjednom mala Anđelina stane na sredinu razreda. Onda dobro, mi ćemo Ga dozvati. Vičimo zajedno: Dođi Mali Isuse! Sva djeca podigla su ruke. Plamtećim očima, sa srcima punim vjere i pouzdanja počela su vikati ... Dođi Mali Isuse! Učiteljica im naređuje da prestanu. Sve su oči usmjerene prema Anđelini. Tišina Odjednom je glas Anđelinin prekinuo šutnju. Još zovimo! Tada je nastao gromoglasni usklik koji bi srušio zidove: Dođi Mali Isuse!

I najednom vrata se sama otvoriše i u razred uđe blještavo svjetlo. Svjetlost je rasla i oblikovala se u kuglu, razilazeći se na sve strane, iz koje je izašlo Maleno Djetešće, tako lijepo kakvo djeca nikada nisu vidjela. Djetešće im se par minuta smješkalо ništa ne govoreći, a zatim je

polako nestajalo. Odjednom je šutnju prekinuo vrisak učiteljice. On je došao! Istrčala je vičući iz razreda i tresnula vratima. Anđelina je mirno rekla prijateljicama: Vidite, On postoji, zato se sada zahvalimo Svi su kleknuli i izmolili Oče naš, Zdravomariju, Slava Ocu zvono je zazvonilo. Napustili su razred Događaj se brzo proširio. Saznao je župnik i saslušavši ih rekao - sve mora da je istina. Evo dokaza što znači moć molitve koja proizlazi iz vjere. Vjera prenosi brda. Svi koji vjeruju i štiju Dijete Isusa dobivaju posebne milosti u svim potrebama. Učiteljica je poludjela, završila u umobolnici i stalno ponavljala: On je došao! - i tako nesvjesno svjedočila ono protiv čega se borila. (s poljskog preveo p. Andrzej Wosco)

Pismo Malom Isusu

Samo sam dva puta u životu prekršio službenu tajnu i otvorio tuđe pismo, pričao je umirovljeni poštanski službenik M. M. Bilo je to prije Prvog svjetskog rata, kada sam vodio poštu u jednom malom slavonskom selu.

Bližio se Božić i posla je bilo na pretek. Razvrstavajući pisma iz poštanskih sandučića, došlo mi je pod ruku jedno pismo bez marke sa naslovom: "Dragom Malom Isusu u Nebo!" Pošiljalac nije bio naznačen. Dugo sam gledao pismo, očito pisano dječjom rukom. Po pravilu službe trebao sam ga spaliti. No, to nisam učinio. Otvorio sam ga, sluteći mu sadržaj.

Na običnom listu školske teke, uz dosta grešaka, pisalo je:

"Dragi Mali Isuse!

Ti ćeš ovoga Božića slati darove dobroj djeci. Za mene sigurno nisi znao, jer nisam nikada ništa dobio. Mama je bolesna. Ja moram čuvati maloga brata i seku, pa ti nisam mogao prije pisati. Tata jako pije i tuče me. Molim te, dragi Isuse, nemoj me zaboraviti."

Tunjica Koporčić, učenik II razreda, Cigłana

Toga Božića Mali je Isus uslišao zaboravljenog Tunjicu. Dobio je veliki paket sa darovima u odjeći, igračkama i slatkišima. Što sam mogao drugo nego darovati dječaka, da mu taj Božić načinim sretnim i radosnim. Mali je Isus očito mene odabrao da učinim djelo kršćanskog milosrđa. Nakon toga stiglo je drugo pismo sa istom adresom. Ovaj puta sam ga otvorio bez razmišljanja. U njemu je pisalo:

Dragi Mali Isuse!

Dobio sam veliki paket. Hvala ti! Kako sam se obradovao svemu, a posebno cipelama i slikovnici. Mama je plakala. Ti si mi sigurno slao i prije, samo je to naš poštar pokrao. Još jednom hvala.

Tunjica (Glasnik Srca Isusova i Marijina br. 12 1951.)

DODATAK: LITANIJE BOŽJOJ PROVIDNOSTI

Uvodna napomena: Cijeli Isusov i Marijin život je pod znakom Božje Providnosti, ali na poseban način se to očituje u Evanđeljima djetinjstva Isusova i događajima vezanim uz Svetu Obitelj. Zbog toga u sklopu ovih Pobožnosti našim čitateljima po prvi puta objavljene na hrvatskom, donosimo i Litanije Božje Providnosti koje možemo moliti u svim našim potrebama s velikim pouzdanjem u Boga koji provida i u našem životu.

LITANIJE BOŽJOJ PROVIDNOSTI

(za privatnu upotrebu- Imprimatur, Torino, 13. 07. 1960. Generalni vikar V.Rossi)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože,.....smiluj nam se!
Sine Otkupitelju svijeta Bože!
Duše Sveti Bože!
Sveto Trojstvo jedan Bože!

Providnosti Božja dostojna ljubavi anđela i ljudi.....pomozi nam!
Providnosti Božja koja iz Srca Isusa Krista proizlaziš
Providnosti Božja koja upravljaš svakom stvari po mjeri
Providnosti Božja nado za naše spasenje
Providnosti Božja utjeho dušama za vrijeme njihova životnog hodočašća
Providnosti Božja putu neba
Providnosti Božja vjerni vodiču u svim opasnostima
Providnosti Božja dostojna djeliteljice milosti
Providnosti Božja blago skriveno koje svaki vjernik može otkriti
Providnosti Božja potporo pravednika
Providnosti Božja nado napuštenih grešnika
Providnosti Božja pomoći u svim našim potrebama
Providnosti Božja miru u svim olujama
Providnosti Božja miru ljudskoga srca
Providnosti Božja utočište žalosnih
Providnosti Božja hrano izgladnjelih
Providnosti Božja izvore utjehe
Providnosti Božja pomoći siromaha
Providnosti Božja pomoći udovica i siročadi
Providnosti Božja dobroto Božja koja ne ostavlja nijednoga stvora
Providnosti Božja oznako kojoj trebamo dati svaku čast i poklon
Providnosti Božja blagosti Božja koja nikog ne prisiljava te sve s ljubavlju raspoređuje
Providnosti Božja jakosti Božja kojoj nitko ne može promijeniti ni poništiti odluka
Providnosti Božja koja nadilaziš svaki razum i kojoj ne možemo istražiti putove
Providnosti Božja savršeno pravedna u kojoj nema nikakve nepravde
Providnosti Božja koja tješiš umorne i opterećene
Providnosti Božja koja iz zla izvodi na dobro
Providnosti Božja koja ponizuješ ohole a uzvisuješ ponizne
Providnosti Božja koja otvaraš tamnice pravednicima i kidaš njihove okove
Providnosti Božja koja gladne sitiš dobrima a bogate otpuštaš prazne
Providnosti Božja žitnico neiscrpna
Providnosti Božja blago otvoreno za siromaha
Providnosti Božja koja sprečavaš očajavanje u protivštinama
Providnosti Božja koja daješ umjerenost radosti u blagostanju
Providnosti Božja koja si pripremila krilo Djevice da postane prebivalište Sina Božjega
Providnosti Božja koja si upravljala životom i smrću Isusa Krista za naše spasenje

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprostí nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!
Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se Gospodine!

Pomolimo se: Vječni Bože koji si se udostojao svrnuti na nas svoj pogled daruj nam milost da se potpuno predamo Tvojim Providnosti u ovom prolaznome svijetu te da tako jednoga dana dospijemo u vječni život. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

POBOŽNOST PRESVETOM SRCU ISUSOVU

Sadržaj

Predgovor

1. Devetnica Srcu Isusovu sv. Alfonsa Marije Liguorija
2. Litanije Srca Isusova
3. Molitve svetaca i duhovnih velikana Srcu Isusovu
4. Razmatranja svetaca o Srcu Isusovu
5. Povijest pobožnosti Srcu Isusovu od početaka do posvete svijeta i uspostave svetkovine
 1. Redovnici srednjega vijeka - začetnici štovanja Srca Isusova
 2. Družba Isusova i redovnice Pohođenja — preteče sv. Margarete
 3. Sv. Ivan Eudes
 4. Srce Isusovo i sv. Margareta Marija Alacoque
 5. Četiri velika ukazanja Srca Isusova sv. Margareti Alacoque
 6. Od ukazanja sv. Margareti do uspostave svetkovine Srca Isusova i posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu
 7. Pobožnost Srcu Isusovu dar Neba za moderna vremena
 8. Teološki temelj pobožnosti Srcu Isusovu
 9. Zašto je lipanj posvećen Srcu Isusovu?
6. Obećanja srca Isusova i naše spasenje
 1. Obećanja Srca Isusova
 2. Veliko obećanje Srca Isusova, pobožnost devet prvih petaka i naše vječno spasenje
7. Posebne pobožnosti i molitve Srcu Isusovu
 1. Zlatna krunica
 2. Posveta Srcu Isusovu – osobna i obitelji
 3. Kratki zazivi presvetom Srcu Isusovu obdareni oprostima
 4. Prošnja presvetom Srcu Isusovu
 5. Dragocjeno prikazanje zasluga presvetog Srca Isusova kao zadovoljština za svoje grijeh
 6. Molitve
 - a. da se po Isusovoj želji što više raširi pobožnost prema njegovom Srcu
 - b. Presvetom Srcu Isusovu za duše u Čistilištu;
 - c. Za umiruće
 - d. Naknada za uvrede nanesene euharistijskom Srcu Isusovu
8. Poticajni primjeri pobožnosti Srcu Isusovu

Predgovor

Među najraširenijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je svakako pobožnost Presvetom Srcu Isusovu. Ne radi se o jednoj pobožnosti među mnogima nego je pobožnost Srcu Isusovu uzdignuta u Crkvi na posebno mjesto i nalazi se u središtu objave. Brojni su papinski dokumenti koji o tome pišu, a nama se kao najbolji uvod u ovu knjižicu čini citat iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izala Kongregacija za Bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2001. godine u Rimu.

«Shvaćen u svjetlu božanskoga Pisma, izraz *Srce Isusovo* označuje samo Kristovo otajstvo, cjelokupnost njegova bića, njegove osobe, razmatrane u svojoj najintimnijoj i bitnoj jezgri: Božji Sin, nestvorena mudrost; beskrajna ljubav, počelo spasenja i posvećenja za čitavo čovječanstvo. *Srce Isusovo* je Krist, utjelovljena i spasiteljska Riječ koja je, po sebi, nutarnja - s beskrajnom božansko-ljudskom ljubavlju - u Duhu protegnuta prema Ocu i prema ljudima, svojoj braći i sestrama.

Kao što su često podsjećali rimski pape, pobožnost Srcu Isusovu ima čvrst temelj u Svetome pismu. Isus, koji je jedno s Ocem (Iv 10,30), poziva svoje učenike na življenje u prisnome zajedništvu s njim, na usvajanje njegove osobe i njegove riječi kao pravila ponašanja, a sebe samoga objavljuje kao učitelja »krotka i ponizna srca« (Mt 11,29). Može se na stanovit način reći da je pobožnost Srcu Isusovu prijevod u bogoštovne okvire onoga pogleda, koji će prema proročkoj i evanđeoskoj riječi, svi kršćanski naraštaji usmjeriti prema onome koji je proboden (usp. Iv 19,37; Zah 12,10), tj. prema Kristovu boku probodenu kopljem iz kojega je potekla krv i voda (usp. Iv 19, 34), simbol »čudesna otajstva cijele Crkve«.

Ivanovski tekst, koji pripovijeda o pokazivanju Kristovih ruku i njegova boka učenicima (usp. Iv 20,20) i poziv koji Isus upućuje svetomu Tomi da pruži svoju ruku i da ju stavi u njegov bok (usp. Iv 20, 27) također je imao znatan utjecaj u nastanku i u razvoju crkvene pobožnosti prema Presvetome Srcu.

Ti i drugi tekstovi koji predstavljaju Krista kao vazmenoga Jaganjca - pobjedonosna, premda žrtvovana (usp. Otk 5,6) - bili su predmetom trajna razmatranja svetih Otaca, koji su otkrili njihova doktrinarna bogatstva i ponekad vjernike pozivali da prodru u otajstvo Krista kroz otvorena vrata njegova boka. Ovako piše sveti Augustin: «Ulaz je pristupačan: Krist je vrata. I za tebe se otvorio kada je njegov bok otvorilo koplje. Sjeti se što je iz njega izašlo. Izaberi dakle gdje ti možeš ući. Iz boka Gospodina koji je visio i umirao na križu provrela je krv i voda kada je bio proboden kopljem. U vodi je tvoje pročišćenje, u krvi tvoje otkupljenje».

Pobožnost prema Presvetome Srcu predstavlja veliki povijesni izražaj pobožnosti Crkve prema Isusu Kristu, svome Zaručniku i Gospodinu. Ona zahtijeva temeljni stav koji se sastoji od obraćenja i zadovoljštine, ljubavi i zahvalnosti, apostolske zauzetosti i posvete prema Kristu i njegovu spasenjskome djelu. Zbog toga ju Apostolska stolica i biskupi preporučuju, promiču njezino obnavljanje: u jezičnim i ikonografskim izražajima; u posvješćivanju njezinih biblijskih korijena i njezine povezanosti s najvećim istinama vjere; u potvrdi primata ljubavi prema Bogu i bližnjemu kao bitnu sadržaju te pobožnosti».(*Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji* str.137.s.)

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog da Srce Isusovo po zagovoru Majke Božje objavljivanjem ove knjižice udijeli obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

2. 2. 2006. *Blagdan prikazanja Gospodinova u hramu - Svijećnica*
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

1. DEVETNICA SRCU ISUSOVU

(*Sv. Alfons Marija Liguori*)

Prvi dan: Ljupko Srce Isusovo

Tko je u svemu ljubak nužno je obljubljen. Ah, kad bism se mi potrudili upoznati sve lijepe strane ljupkog Isusa Krista, svi bismo bili sretni ljubeći ga. I koje bi srce među svim srcima moglo biti ljupkije od Srca Isusova? Njegovo Srce je potpuno čisto, sveto, puno ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Slava Božja i naše dobro su jedine želje Isusova Srca. U njegovu Srcu sva je Očeva milina i slast. U njemu kraljuju sva savršenstva i sve kreposti: najgorljivija moguća ljubav prema Bogu, njegovu Ocu, sjedinjena s najvećom mogućom poniznošću i poštovanjem; najveća smetenost zbog naših grijeha koje je uzeo na sebe, sjedinjena s najvećim povjerenjem nježnog Sina; najveće gnušanje na naše grijeha sjedinjeno sa živom samilošću prema našim bijedama; najveća muka skupa sa savršenim predanjem u volju Božju. Tako da se u Isusu nalazi sve što je dostojno ljubavi.

Neki su skloni ljubiti osobe zbog njihove ljepote, drugi zbog nevinosti ili blagosti ili pobožnosti. A kad bi postojala neka osoba koja bi imala sve ove i druge kreposti tko bi mogao ne ljubiti je? Kad bismo i na daljinu čuli da postoji neki princ lijep, ponizan, uljudan, pobožan, pun ljubavi, sa svima blag, koji uzvraća dobrom onima koji mu čine zlo, iako ga ne bi poznavali, a ni on nas, u njega

bismo se zaljubili i bili bismo potaknuti ljubiti ga. A Isus Krist koji ima sve ove kreposti u najvišem stupnju, i tako nas nježno ljubi, pa kako je moguće da je tako malo ljubljen od ljudi, da on nije predmet sve naše ljubavi? Oh, Bože moj, Isus koji je jedini ljubak i koji nam je iskazao tolike znakove svoje ljubavi, izgleda da je samo on bez sreće s nama, ne uspijeva vidjeti da je omljubljen, kao da ne bi bio dovoljno dostojan naše ljubavi! Zbog toga su plakale sv. Ruža Limska, sv. Katarina Đenovska, sv. Tereza Avilaska, sv. Marija Magdalena Paciška, koje kad su vidjele veliku nezahvalnost ljudi plaćući su uzvikivale: Ljubav nije ljubljena, ljubav nije ljubljena!

Molitva: Ljubljeni moj Otkupitelju što bi mi dostojnije izvan tebe mogao zapovjediti ljubiti vječni Otac? Ti si ljepota Raja, ti si ljubav Očeva, u tvom Srcu je sjedište svih kreposti. O ljubljeno Srce mog Isusa ti zaslužuješ ljubav svih srdaca. Jadno i nesretno srce koje te ne ljubi. Takvo nesretno srce je bilo i moje u vremenu kad te nisam ljubio, ali ne želim nastaviti biti nesretan. Ljubim te i želim te zauvijek ljubiti moj Isuse. U prošlosti sam bio zaboravio na tebe a sada što očekujem? Možda očekujem da me ti zbog moje nezahvalnosti zapustiš i zaboraviš na mene? Ne dragi moj Spasitelju, ne dopusti to. Ti si Božja ljubav, pa zar da ne budeš i ljubav jednog bijednog grešnika poput mene prema kojemu si bio tako dobar i ljubio si ga?

Blaženi plamenu koji goriš u zaljubljenom Srcu Isusovu, upaliti i u mom siromašnom srcu blaženi plamen koji je Isus s Neba došao zapaliti na zemlji. Sažeci i uništi sve nečiste ljubavi koje žive u mom srcu i sprječavaju da bude potpuno tvoje. O Bože moj, učini da moje srce živi samo zato da te ljubi, tebe moga Spasitelja. Ako sam te nekada prezirao sada znaj da si ti moja jedina ljubav. Ljubim te, ljubim te, ljubim te i ne želim ljubiti ništa drugo osim tebe. Ljubljeni moj Gospodine neka ti ne bude odbojno da te ljubi jedno srce koje te je u prošlosti preziralo. Pokazati anđelima srce koje te je nekada vrijeđalo i preziralo a sada te ljubi neka bude tvoja slava. Presveta Majko Marijo, nado moja, pomози mi. Moli Isusa da me svojom milošću učini onakvim kakvim me on želi. *Litanije Srca Isusova str.*

Drugi dan: Srce Isusovo koje ljubi

Oh kad bismo shvatili ljubav kojom gori Srce Isusovo prema nama! On nas toliko ljubi da kad bi se sjedinila sva ljubav svih ljudi, anđela i svetaca sa svim njihovim snagama ne bi se dobio ni tisućiti dio ljubavi kojom nas Isus ljubi. On nas ljubi beskrajno više nego li mi ljubimo sami sebe. Ljubio nas je do pretjeranosti. Koja bi mogla biti veća pretjeranost od toga da Bog umre za stvorenja? Ljubio nas je do kraja. Bog nas je ljubio oduvijek. U vječnosti nije postojao nijedan trenutak kad Bog nije mislio na nas i nije ljubio svakoga ponaosob. Iz ljubav prema nama je postao čovjekom, teško živio i umro za nas na Križu. On nas je, dakle, više ljubio od svoje časti, svog odmora i samoga života budući da je sve žrtvovao da bi nam pokazao veličinu svoje ljubavi. Pa zar to nije preobilna ljubav koja začuđuje anđele i Raj za svu vječnost? Njegova ljubav ga je potakla da još i danas ostane s nama u Presvetom Sakramentu kao na prijestolju svoje ljubavi, gdje on boravi u komadiću kruha, bez pokreta i sjetila, izgleda da potpuno poništava svoje Veličanstvo te kao da je tu samo da bi obavljao službu ljubavi prema ljudima. Ljubav želi trajnu prisutnost osobe koju ljubi. Ta ljubav i želja je potakla Isusa da ostane s nama u Presvetom Sakramentu.

Zaljubljenom Gospodinu je izgledalo premalo provesti s nama kao čovjek trideset godina pa je, kako bi pokazao svoju želju da bude uvijek s nama, želio učiniti najveće od svih čudesa, ustanovio je Euharistiju. Djelo otkupljenja je već bilo učinjeno, ljudi su se bili izmirili s Bogom, čemu je služilo Isusu ostati na zemlji u Presvetom Sakramentu? Ah, on je ostao jer se ne može rastaviti od ljudi jer s nama pronalazi svoje radosti. Ta ljubav je toliko prožela njegovo Srce da ga je navela postati hranom naših duša kako bi se s nama sjedinio i učinio naša srca jednim s njegovim Srcem. O koje li divote! O preobilje ljubavi Božje. Jedan sluga Božji je govorio: "Kad bi nešto moglo uzdrmati moju vjeru u otajstvo Euharistije to ne bi bila sumnja kako kruh može postati tijelo i kako Isus može biti na više mjesta i cio sažet u tako malo prostora jer bih odgovorio da je Bogu sve moguće. Ali ako me se pita kako to da je Srce Isusovo toliko ljubilo čovjeka da je postalo njegovom hranom, ne bih znao što drugo odgovoriti osim reći da je to istina vjere koja nadilazi moj razum te kako se Isusova ljubav ne može razumjeti." O ljubavi Srca Isusova daj da te ljudi upoznaju i uzljube!

Molitva: O ljubljeno Srce mog Isusa, Srce zaljubljeno u ljude, Srce stvoreno kako bi ljude ljubilo, kako je moguće da ti ljudi ne uzvraćaju ljubavlju te da te vrijeđaju? Ah, bijednog li mene i ja sam bio među tim nezahvalnicima koji te nisu znali ljubiti. Oprosti mi moj Isuse, ovaj veliki grijeh, da nisam ljubio tebe koji si me prvi toliko ljubio i koji nisi mogao ništa više učiniti kako bih te ja uzljubio. Uviđam da zbog vremena u kome sam se bio odrekao ljubavi prema tebi zaslužujem da budem osuđen i tako te više nikada ne bih mogao ljubiti. Ah ne, moj dragi Spasitelju, kazni me svakom drugom kaznom samo tom ne. Udijeli mi milost da te ljubim a zatim dopusti da trpim bilo kakvu patnju koju hoćeš. Kako bi se mogao bojati takve kazne kad mi ti daješ slatku i dragu zapovijed da ljubim tebe, moga Boga? *Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim!*

Da moj Bože, ti želiš da te ljubim i ja te želim ljubiti, ne želim ljubiti ništa drugo do li tebe. O ljubavi Srca Isusova ti si moja ljubav. O ljubavlju zapaljeno Srce Isusovo ražari moje srce. Ne dopusti da ja ubuduće niti za jedan trenutak živim bez tvoje ljubavi, radije me prije ubij, uništi nego da pokažem svijetu tu užasnu nezahvalnost, da ja toliko ljubljen od tebe poslije tolikog svijetla koje sam primio ponovno prezrem tvoju ljubav. O ne, Srce Isusovo ne dopusti to. Isuse, ufam se u Krv koju si za mene prolio da ću te uvijek ljubiti i da ćeš me ti uvijek ljubiti. Ova ljubav između mene i tebe neće nikada prestati. Marijo, ti koja toliko želiš vidjeti da je Isus ljubljen, veži me, stisni me uz Srce Isusovo tako da se nikad više od njega ne odvojim. *Litanije Srca Isusova str.*

Treći dan: Srce Isusovo koje želiš biti ljubljeno

Isus nas ne treba. On je s našom ili bez naše ljubavi jednako blažen, bogat i moćan, kaže sv. Toma Akvinski. Srce Isusovo, jer nas toliko ljubi, želi našu ljubav kao da mu je čovjek potreban i kao da njegova sreća zavisi o čovjeku. Tome se čudio i Job kad je govorio: *Što je čovjek da ga ti toliko cijeniš, da je tvome Srcu toliko prirastao?* (Job 7,17). Kako, a jedan Bog želi i traži s toliko skrbi ljubav jednog crva! Velika bi stvar bila da je Bog samo dopustio da ga ljubimo. Da neki podanik kaže svome kralju: “Gospodine ljubim te!”, smatrali bi ga presmionim. A što bi se tek reklo kad bi kralj rekao podaniku: “Želiš li me ljubiti?” Tako se ne ponizuju ni zemaljski kraljevi, a Isus koji je kralj Neba, s toliko ustrajnosti traži našu ljubav: *Daj mi sine srce svoje i neka oči tvoje raduju moji putovi.* (Izr 23,26). A ako izgnaju Isusa iz koje duše, on ne odlazi, nego stoji na vratima srca te zove i kuca kako bi ušao: *Stojim na vratima i kucam* (Otk 3,20), i moli da mu se otvori nazivajući dušu sestrom i zaručnicom: *Otvori mi sestro moja, zaručnice moja* (Pj 5,20).

Srce Isusovo pronalazi svoje najveće slasti kad vidi da ga ljudi ljube i tješi se kad mu neka duša kaže i često ponavlja: “Bože moj, Bože moj, ljubim te”. Sve to je plod velike ljubavi kojom gori Srce Isusovo. Tko ljubi, nužno želi biti ljubljen. Srce traži srce, ljubav traži ljubav. “Koji o Bogu razmišljaju, ne bi li ga trebali i ljubiti” - kaže sv. Bernard. A i sam Bog je kazao: *Što traži tvoj Bog od tebe osim da ga se bojiš, da hodiš njegovim putovima i da ga ljubiš?* (Izl 10, 12). Poručuje da je on dobri pastir koji, kada pronade izgublenu ovcu, tješi se i sve zove: *Radujte se sa mnom jer sam našao izgublenu ovcu* (Lk 15,6). Poučava nas da je dobri otac koji, kad mu se izgubljeni sin vraća ne samo da mu oprašta nego ga i nježno grli. Kaže nam da tko ga ne ljubi osuđen je na smrt: *Tko ne ljubi ostaje u smrti* (1 Iv. 3,14). A kada susretne nekoga tko ga ljubi, zadržava ga uza se i sjedinjuje se s njime: *Tko ostaje u ljubavi u Bogu ostaje i Bog u njemu* (1 Iv 4,16). Pa nakon toliko prošnji, tolike skrbi, tolikih obećanja i prijetnji hoćemo li ostati nepokretni i ne ljubiti Božansko Srce koje toliko želi da bude ljubljeno?

Molitva: Predragi moj Otkupitelju, reći ću ti sa sv. Augustinom, ti mi zapovijedaš da te ljubim, a ako te ne ljubim prijetiš mi Paklom, a koja veća nesreća bi mi se mogla dogoditi od toga da budem lišen tvoje ljubavi? O Srce Isusovo, ako me želiš prestrašiti samo mi zaprijeti da ću živjeti bez da tebe ljubim. Ova prijetnja me straši više od tisuću Pakala. O Bože moj, kad bi osuđenici usred Pakla tebe ljubili Pakao bi brzo postao Rajem, a kad te sveci u Nebu ne bi mogli više ljubiti, Raj bi brzo postao Pakao. Tako je govorio sv. Augustin.

Božansko Srce mog ljubljenog Gospodina, vidim da za svje grijehе zaslužujem biti ostavljenim od tvoje milosti i time osuđen da te više ne ljubim, ali shvaćam da ti želiš da te ljubim i u sebi osjećam veliku želju da te ljubim. Ta moja želja dar je tvoje milosti, ti si mi je udijelio, daj mi i jakosti da je ostvarim te da ti od danas uistinu svim srcem ponavljam: “Bože moj ljubim te, ljubim

te, ljubim te... Ti želiš moju ljubav a ja želim tvoju ljubav. Zaboravi Isuse moje grijehе iz prošlosti, i zauvijek se ljubimo. Ti me nećeš ostaviti, a ja neću ostaviti tebe. Zauvijek ćeš me ljubiti i ja ću te zauvijek ljubiti. Tvoje zasluge Isuse su moje ufanje. Daj da te sve više ljubim, više od bilo kojeg grešnika koji te je najviše povrijedio. Bezgrešna Djevice, pomozі mi, moli Isusa za mene. *Litanije Srca Isusova str.*

Četvrti dan: Ožalošćeno Srce Isusovo

Nije moguće shvatiti koliko je Srce Isusovo nama za ljubav na zemlji bilo ožalošćeno i kao posljedicu toga ne suosjećati s njime. On sam nam kaže da je njegovo Srce bilo ožalošćeno tolikom mukom da je samo ona bila dovoljna da umre iz čiste boli, da ga božanstvo čudom nije spriječilo da ne umre. *Žalosna je duša moja do smrti* (Mk 14,34). Najveća bol Srca Isusova u Getsemaniju koja ga je toliko ožalostila nije bilo viđenje patnje, mučenja i uvreda koje su mu ljudi pripravljali, nego nezahvalnost i hladnoća prema njegovoj beskrajnoj ljubavi. Sve razlučujući on je vidio sve grijehе koje ćemo učiniti poslije njegove muke i tako gorke i sramotne smrti. Poglavitо je predviđao tolike užasne uvrede koje će ljudi učiniti njegovom ljubeznom Srcu koje nam je kao ostavštinu ostavio u Presvetom Oltarskom Sakramentu. O Bože moj kako sve nisu vrijeđali Isusa u ovom Sakramentu ljubavi prema ljudima!

Neki su ga pogazili, drugi bacili na smeće, treći se njime koristili kako bi đavlu iskazivali čast! Pa ipak, viđenje svih tih grozota nije spriječilo Isusa da nam ostavi ovaj veliki zalog i svjedočanstvo svoje ljubavi. On beskrajno mrzi grijeh, ali ljubav prema nama izgleda da je u njemu nadvladala tu odbojnost prema grijehu jer je radije dopustio da se počine tolika svetogrđa Presvetom Sakramentu nego da liši te božanske hrane duše koje ga ljube. Pa zar to nije dovoljno da ljubimo Srce Isusovo koje nas je toliko ljubilo? Možda Isus nije dovoljno učinio da zasluži našu ljubav? Hoćemo li još biti nezahvalni i samoga ostaviti Isusa u Svetohraništu, kako to čini većina ljudi? Nećemo li se radije sjediniti s malim brojem pobožnih duša koja ga znaju prepoznati pa izgaraju iz ljubavi više negoli svijeće koje gore pred svetohraništem. Tu Srce Isusovo gori ljubavlju za nas, pa zar da mi u njegovoj prisutnosti ne izgaramo za njega?

Molitva: O klanjanja dostojni i dragi moj Isuse, evo do tvojih nogu onoga koji je toliko ožalostio tvoje najljupkije Srce. O Bože moj, kako sam mogao tako ogorčiti Srce koje me je toliko ljubilo i nije nimalo pazilo na sebe kako bih ga ja uzljubio! Ali utješi se, da tako kažem, dragi moj Spasitelju, i znaj da moje srce ranjeno tvojom milošću i tvojom ljubavlju sada kuša toliko kajanje za uvrede kojima sam te povrijedio da bi od muke htjelo umrijeti. Ah moj Gospodine, kad bi mi dao toliku bol kajanja za moje grijehе koju si ti imao za vrijeme svoga života.

Vječni Oče, prikazujem ti muku i žalost koju je tvoj Sin trpio za moje grijehе i po njima molim da mi udijeliš tako veliku bol za uvrede kojima sam te uvrijedio, tako da uvijek živim ožalošćen i raskrajan na pomisao da sam prije povrijedio tvoje prijateljstvo. A ti moj Isuse, od danas mi udijeli takvu odbojnost prema grijehu da prezirem i najmanji grijeh misleći da vrijeđam tebe koji ne zaslujuješ uvrede ni male ni velike nego beskrajnu ljubav. Ljubljeni moj Gospodine, sada mrzim sve što te vrijeđa i ubuduće ne želim ljubiti ništa drugo nego ono što ti ljubiš. Pomozі mi. Isuse moj, daj mi snage, udijeli mi milost da te uvijek zazivam i ponavljam: "Isuse moj, udijeli mi svoju ljubav, daj mi svoju ljubav". A ti Marijo, isprosi mi milost da uvijek molim: "Majko moja, daj da ljubim Isusa". *Litanije Srca Isusova str.*

Peti dan: Milosrdno Srce Isusovo

Gdje bismo mogli pronaći nježnije i milosrdnije srce od Srca Isusova koje bi imalo više samilosti prema našim bijedama? Njegova samilost ga je potakla da siđe s Neba na zemlju, ona ga je potakla da kaže da je on добri pastir koji je došao dati život kako bi spasio svoje ovce. Kako bi nama grešnicima zadobio oprostjenje: sebe nije poštedio, i htio se žrtvovati na Križu kako bi svojom mukom zadovoljio za naše kazne. To milosrđe i samilost nam poručuje: *Zašto da umrete dome Izraelov, obratite se i živite* (Ez 18, 31). Ljudi, jadna moja djeco zašto želite biti zauvijek osuđeni bježeći od mene? Ne vidite li da odvajajući se od mene idete u susret vječnoj smrti? Ja vas ne želim

vidjeti osuđene, ne gubite povjerenje ako želite uvijek možete meni vratiti i ponovno zadobiti život. Obratite se i živite.

Njegovo milosrđe ga potiče da kaže da je on onaj milosrdni otac koji, iako vidi da ga je sin prezreo, ako se vrati raskrajan, ne goni ga nego ga nježno grli i zaboravlja sve njegove uvrede. Ljudi ne čine tako, oni i kad praštaju uvijek se sjećaju uvreda i osjećaju želju za osvetom, a ne osvećuju se jer se boje Boga. Ili uvijek osjećaju veliku odbojnost kad razgovaraju ili se zadržavaju s osobama koje su ih uvrijedile. Ah moj Isuse, ti opraštaš grešnicima i ne susprežeš se dati se čitav njima u svetoj pričesti u ovom životu, i cio u vječnosti u slavi a da ne osjećaš ni najmanju odbojnost ni na Nebu ni na zemlji kada grliš dušu koja te je uvrijedila. Pa gdje bi se moglo pronaći srce tako ljupko i milosrdno kao što je tvoje, dragi moj Spasitelju?

Molitva: Milosrdno Srce Isusovo, smiluj mi se. Slatko Srce Isusovo, smiluj mi se. Sada ti to kažem, a ti mi udijeli milost da to mogu uvijek ponavljati. Prije kad sam te vrijeđao dragi moj Otkupitelju, nisam zasluživao nijednu od milosti koje si mi davao. Ti si me stvorio, dao mi toliko svjetla, a sve bez mojih zasluga. Ali nakon što sam te uvrijedio nisam zaslužio tvoju milost nego sam zaslužio da me napustiš, pa i sam Pakao. Tvoja samilost te je potakla da me strpljivo iščekuješ i sačuvaš u ovom životu kad sam ja već bio u tvojoj nemilosti. Tvoje milosrđe me je prosvjetlilo i pozvalo na oproštenje grijeha, udijelilo mi kajanje za moje grijeha i želju da te ljubim, a sada se nadam da sam u tvojoj milosti.

Ne prestani, moj Gospodine, iskazivati mi svoje milosrđe! Molim te za milost da mi nastaviš biti milosrdan. Molim te da više ne budem ne zahvalan. Ljubavi moja, želim te uvijek ljubiti, ne molim da mi ponovno iskažeš milosrđe ako ti okrenem leđa, to bi bila preuzetost svjesno se odvajajući od tebe, nego molim da se nikad više od tebe ne odvojim. To molim i tebe Marijo, Majko moja, ne dopusti da se odijelim od svoga Boga. *Litanije Srca Isusova str:*

Šesti dan: Velikodušno Srce Isusovo

Osobe dobrog srca žele svakome udovoljiti, a posebno onima koji su ožalošćeni i u potrebi. A gdje bismo mogli pronaći osobu koja ima bolje srce od Isusa? Budući da je on vrhunsko dobro, ima najveću želju da nas obdari svojim blagom. *Tako da ne oskudjevate ni u jednoj milosti dok čekate objavljenje Gospodina našega Isusa Krista (1 Kor 1,7).* Zbog toga je on postao siromahom da bi nas obogatio kako nam kaže apostol Pavao: *Kako je radi od bogataša vas postao siromahom da bi vi postanete bogataši njegovim siromaštvom (2Kor 8,9).* Zbog toga je i htio ostati s nama u Presvetom Oltarskom Sakramentu gdje je uvijek s rukama punim milosti koje želi udijeliti onome tko ga pohodi, kako je to u jednom viđenju vidio Baltazar Alvarez. S tim ciljem se cio daruje nama po Pričesti, dajući nam do znanja da nam neće uskratiti svoja dobra ako nam već daruje samoga sebe: *Kako nam neće dati sve ostalo s njime (Rim 8, 32).*

U Srcu Isusovu mi nalazimo svako dobro i svaku milost koju želimo i tražimo. Srce Isusovo je izvor svih milosti otkupljenja, poziva, prosvjetljenja, oproštenja, pomoći, odbijanja napasti, jakosti u protivštinama. Da, jer bez njegove pomoći ne bismo mogli učiniti nikakvo dobro: *Bez mene ne možete ništa učiniti (Iv 15,5).* A ako u prošlosti niste primili dovoljno milosti, nemojte se tužiti na mene, tužite se na vas koji ih niste tražili: *Do sada niste ništa u moje ime molili. Molite i primit ćete da vaša radost bude potpuna (Iv16, 24).* O kako je lijepo i velikodušno Srce Isusovo svakome tko se njemu utječe: *Tko u nj vjeruje neće se razočarati (Rim 10,11).* O koje velike milosti primaju duše koje ih brižno mole u Isusa Krista: *Jer ti si Gospodine dobar i rado praštaš svima koji te zazivaju (Ps 86,5).* Pođimo uvijek Srcu Isusovu, s povjerenjem molimo i sve ćemo zadobiti.

Molitva: O moj Isuse ti se nisi ustručavao dati mi svoje Tijelo i Krv, a ja se ustručavam da tebi predam moje bijedno srce? Ne, dragi moj Otkupitelju, sav se tebi predajem, predajem ti svoju volju, primi me i sa mnom raspolaži kako želiš. Ja sam nemoćan, ali imam ovo srce koje si mi ti darovao koje mi nitko ne može oduzeti. Mogu mi oduzeti stvari, život, krv, ali ne i srce. Svojim srcem te mogu i želim ljubiti. Bože moj nauči me da potpuno zaboravim na samoga sebe, što trebam činiti da stignem do čiste ljubavi prema tebi. Ti si mi u svojoj dobroti nadahnuo tu želju. Osjećam veliku želju da budem po tvojoj volji, a kako bih to uspio sve tražim od tebe i molim pomoć.

Na tebe ljubezno Srce Isusovo, spada da učiniš tvojim moje siromašno srce koje ti je u prošlosti bilo toliko puta nezahvalno i zbog svoga grijeha lišeno tvoje ljubavi. Srce Isusovo, učini da moje srce bude zapaljeno ljubavlju prema tebi, da moja volja bude sjedinjena s tvojom voljom, da tako želim samo ono što ti hoćeš, da tvoja volja za mene od danas bude pravilo u svim mojim djelima, mislima, činima i željama. Nadam se Gospodine da mi nećeš uskratiti milost da sve ovo provedem u djelo, a ja danas padam ničice do tvojih nogu i prihvaćam u miru sve što ti o meni odlučiš, bilo u mom životu bilo u smrti. Blažena ti, o Bezgrešna Majko Marijo, čije Srce se uvijek slagalo s voljom Srca Isusova. Isprosi mi, Majko moja, da ubuduće želim samo ono što želiš ti i tvoj Sin. *Litanije Srca Isusova str.*

Sedmi dan: Zahvalno Srce Isusovo

Srce Isusovo je tako zahvalno da on, čim vidi neko naše i najmanje djelo učinjeno njemu za ljubav, neku malu riječ izrečenu njemu na slavu ili svojevolsnu dobru misao njemu po volji, odmah nam sve nadoknađuje. On je tako zahvalan da uzvraća stostruko. Zahvalni ljudi za učinjeno dobro djelo uzvraćaju jedanput, kako se to obično kaže i tako izraze svoj osjećaj zahvalnosti te više i ne misle na to. Isus Krist ne postupa tako s nama. On svako dobro djelo učinjeno njemu po volji stostruko nagrađuje već u ovom životu, a u drugom životu nagrađuje nas beskonačno puta svaki čas za cijelu vječnost. Pa tko bi bio tako nemaran da ne čini sve što može da udovolji tako zahvalnom Srcu?

Ah Bože moj, pa što čekaju ljudi da budu po volji Isusovoj? Kako možemo biti tako nezahvalni prema našem Spasitelju? Pa da je prolio samo jednu kapljicu svoje Krvi za nas, isplakao samo jednu suzu za naše spasenje, bili bismo mu beskrajni dužnici jer bi one imale beskrajnu vrijednost kod Boga za isprositi nam svaku milost. A Isus je htio za nas založiti sve časove svog života, dati za nas sve zasluge, muke, uvrede, krv i život, tako da smo ne jednom nego tisuće puta dužni zahvaljivati mu i ljubiti ga. Ajme, mi smo zahvalni i prema životinjama; ako nam neki domaći pas pokaže znak privrženosti izgleda kao da nas primorava da ga ljubimo, pa kako možemo biti tako nezahvalni prema Bogu? Božja dobročinstva prema ljudima izgleda kao da mijenjaju narav i postaju uvrede kada se umjesto zahvalnosti i ljubavi zbog njih, Bogu uzvraća uvredama i prezirima. Prosvijetli Gospodine te nezahvalnike da spoznaju ljubav kojom ih ljubiš.

Molitva: O ljubljeni moj Isuse, evo do tvojih nogu nezahvalnika. Bio sam tako zahvalan prema stvorenjima, samo prema tebi sam bio nezahvalan. Prema tebi koji si umro za mene i nisi mogao više učiniti za mene kako bi te uzljubio. Tješim se da je tvoje Srce dobrohotno i beskrajno milosrdno da će zaboraviti na sve uvrede koje sam ti nanio, a sada te ljubim više od svega, više od samog sebe. Kaži mi što hoćeš od mene i s tvojom milošću ja sam spreman to i učiniti.

Vjerujem da si me ti stvorio, da si dao svoj život i Krv za mene, vjerujem da si zbog mene ostao u Presvetom Oltarskom Sakramentu i zbog toga ti zahvaljujem, ljubavi moja. Ne dopusti da nakon tolikih tvojih dobročinstava i svjedočanstava ljubavi budem ubuduće nezahvalan prema tebi. Privuci me k sebi, zagrlj me i ne dopusti da u životu koji mi preostaje budem nezahvalan i da te ogorčujem. Dosta moj Isuse, previše sam te vrijeđao, od sada te želim ljubiti. O kad bi se mogle vratiti izgubljene godine! Ali ne one se više ne vraćaju i ostalo mi je još malo vremena za živjeti. Bilo ga puno ili malo, želim živjeti samo zato da tebe ljubim, najviše dobro koje zaslužuješ beskrajnu i vječnu ljubav. Marijo Majko moja, ne dopusti da više budem nezahvalan prema tvome Sinu, moli Isusa za mene. *Litanije Srca Isusova str.*

Osmi dan: Prezreno Srce Isusovo

Nema veće muke jednom srcu koje ljubi nego li vidjeti da je prezrena njegova ljubav, i to toliko koliko su bili veći znakovi ljubavi kojom je ljubilo i veći preziri na koje je ljubav naišla. Kada bi se neki čovjek odrekao sveg svoga imanja i pošao živjeti u pustinju, hranio se biljem, spavao na zemlji, trapio se pokorom, i na kraju da ga ubiju zbog Isusa Krista, kako bi uzvratio za muke, Krv i život koje je ovaj veliki Sin Božji dao njemu za ljubav? Kada bi se žrtvovali svaki čas sve do smrti, sigurno ne bismo nadoknadili ni u najmanjoj mjeri ljubav koju nam je Isus iskazao dajući nam se u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Jedan Bog da se skriva pod prilikama kruha i vina kako bi postao hrana stvorenjima! O Bože moj, kako ljudi uzvraćaju i zahvaljuju Isusu Kristu?

Prezirući njegove zakone i nauk, tako ga pogrđuju kako ne bi postupali ni s neprijateljem ili robom ili najvećim bijednikom na zemlji.

Možemo li misliti na sve te uvrede i grozote koje su nanijeli Isusu i koje mu nanose svakodnevno, a da ne osjetimo silnu muku i ne nastojimo svojom ljubavlju nadoknaditi za njih beskrajnoj ljubavi njegova Srca koje je u Presvetom Sakramentu zapaljeno ljubavlju prema nama i željno da nam daruje svoja blaga i samoga sebe, spremno da nas prihvati u svoje Srce uvijek kad ga pohodimo? *Tko dođe k meni neće ga izbaciti vani* (Iv 6,37). Mi smo se navikli slušati o stvaranju, utjelovljenju i otkupljenju: Isus rođen u štali, umro na Križu. O Bože moj kad bismo znali da je neki drugi čovjek toliko učinio za nas ne bi mogli ne ljubiti ga. Izgleda da samo Bog, da tako kažemo, ima takovu nesretnu sudbinu, koji je sve učinio kako bi ga ljudi uzljubili, a umjesto toga vidi da je vrijeđan i preziran. Sve se to događa jer ljudi zaborave ljubav kojom ih Bog ljubi.

Molitva: O Srce mog Isusa, ponore milosrđa i ljubavi, kako da ne umirem od žalosti promatrajući tvoju dobrotu prema meni i moju nezahvalnost. Ti moj Spasitelju, nakon što si me stvorio dao si mi i svoju Krv i svoj život, predao si se na muku i smrt iz ljubavi prema meni. I kao da time nisi bio zadovoljan iznašao si način da se svakodnevno žrtvuješ za mene u Presvetoj Euharistiji. Ni uvrede koje si predviđao da će ti se nanijeti u Euharistiji nisu te priječile da se izložiš u ovom Sakramentu Ljubavi. O Bože moj, pa kako mogu biti tako nezahvalan a da ne umrem od srama?

Gospodine, dokini moju nezahvalnost, rani moje srce svojom ljubavlju i učini da budem sav tvoj. Sjeti se Krvi i suza koje si za mene prolio i oprosti mi. Neka ne budu za mene uzaludne tolike tvoje Muke. Iako si me ti vidio tako nedostojnoga i nezahvalnoga prema tvojoj ljubavi, nisi prestao ljubiti me ni kad te ja nisam ljubio niti želio da me ti ljubiš. Koliko više se trebam ufati u tvoju ljubav sada kad ne želim drugo osim da te ljubim i da budem ljubljen od tebe. Ah, udovolji potpuno ovoj mojoj želji, ili bolje tvojoj želji jer si mi je ti udijelio. Učini da danas bude dan moga potpunoga obraćenja, tako da te počnem ljubiti i da nikad ne prestanem ljubiti te, najviše dobro. Daj da u svemu umrem samome sebi, da živim samo za tebe, da gorim tvojom ljubavlju. O Marijo tvoje, Srce je bilo blaženi oltar na kome je uvijek bio zapaljen plamen Božanske ljubavi. Draga moja Majko, daj da budem tebi sličan, moli za mene svoga Sina koji uživa počastiti te tako da ti ne odbije nijednu tvoju prošnju. *Litanije Srca Isusova str:*

Deveti dan: Vjerno Srce Isusovo

O koliko je vjerno lijepo Srce Isusovo prema onima koje zove na svoju ljubav. *Vjerman je onaj koji vas poziva: on će to i učiniti* (1 Sol 5, 24). Božja vjernost nam dopušta da se svemu nadamo iako ništa ne zaslužujemo. Ako smo izagnali Boga iz našega srca, otvorimo mu vrata i on će prema svome obećanju odmah ući: *Evo na vratima stojim i kucam, poslušaj li tko moj glas i otvori mi vrata, unići ću k njenu i večerati s njime i on sa mnom* (Otk 3,20). Ako želimo milost, tražimo je od Boga u ime Isusa Krista, a on nam je obećao da ćemo je zadobiti. *Što god zaištete Oca u moje ime dat će vam* (Iv 14,13). Ako smo napastovani, položimo svoju nadu u njegove zasluge, i on neće dopustiti da nas neprijatelji napastuju preko naših snaga. *Ta vjerman je Bog neće dopustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i dobar ishod da možete izdržati* (1 Kor 10, 13). O koliko je bolje osloniti se na Boga nego na ljude! Koliko puta ljudi obećaju a ne održe obećanje, ili jer lažu kad obećavaju, ili jer nakon obećanja mijenjaju odluku. Bog nije čovjek da bi slagao, nije sin Adama da bi se kajao (Br 23, 19). Bog ne može biti nevjerman svojim obećanjima, ne može lagati jer je sama istina; ne može promijeniti svoju volju jer sve što on želi je dobro i pravično.

Obećao je da će primiti svakoga tko mu dođe, pomoći svakome tko traži pomoć, ljubiti svakoga tko njega ljubi, pa zar to da ne učini. Ah, kad bismo i mi bili vjerni Bogu kako je on vjerman nama! Koliko smo mu puta u prošlosti obećali da ćemo biti njegovi, da ćemo mu služiti i ljubiti ga, a zatim smo ga izdali, napustili njegovu službu te se predali i podložili đavlu. Molimo da nam da snage da ubuduće budemo vjerni. Ah, blago nama ako budemo skupa sa Srcem Isusovim vjerni u onim malim stvarima koje traži od nas. On će biti vjerman nagrađujući nas prevelikom nagradom, i reći će

nam što je obećao svojim vjernim slugama: *Dođi slugo dobri i vjerni! U malom si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga* (Mt 25, 21).

Molitva: Dragi moj Otkupitelju, ah da sam bio tebi vjeran kako si ti bio vjeran prema meni! Uvijek kad sam ti otvorio svoje srce ušao si i oprostio mi prihvatio me u svoju milost, uvijek kad sam te zvao priskočio si mi u pomoć. Srce Isusovo, ti si bilo meni vjerno a ja nisam bio vjeran tebi. Obećao sam toliko puta da ću ti služiti, zatim sam ti toliko puta okrenuo leđa, obećao sam ti svoju ljubav a zatim sam ti je toliko puta uskratio, kao da si Ti, moj Bože, koji si me stvorio i otkupio, manje dostojan ljubavi negoli stvorenja i moje bijedne svojevolje zbog kojih sam te ostavio. Oprosti mi moj Isuse. Spoznajem svoju nezahvalnost i prezirem je. Priznajem da si ti beskrajna dobrota i zaslužuješ beskrajnu ljubav, pogotovu moju ljubav, jer nakon što sam te toliko puta uvrijedio ti si me i dalje ljubio. Jadan li sam ako zauvijek propadnem!

Milosti koje si mi udijelio i znakovi tvoje posebne ljubavi, o Bože moj, bili bi pakao moga pakla. Ali ne, ljubavi moja, smiluj mi se, ne dopusti da te više ostavim i tako propadnem, kako to zaslužujem, da ne padnem u pakao te uvredama i mržnjom uzvratim za ljubav koju si mi iskazao. Ah zaljubljeno i vjerno Srce Isusovo, upali moje bijedno srce da gori za tebe kao što tvoje Srce gori za mene. Isuse moj, čini mi se da te sada ljubim, ali premalo, učini da te puno ljubim i da budem vjeran do smrti. Tu milost od tebe tražim skupa s milošću da te uvijek slijedim i tražim. Daj da radije umrem nego da te ponovno izdam. O Marijo majko moja, pomози mi da budem vjeran tvome Sinu, amen. *Litanije Srca Isusova str:*

2. LITANIJE SRCA ISUSOVA

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski Bože

(smiluj nam se!)

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Srce Isusa, Sina Oca vječnoga, Srce Isusovo, u krilu Djevice Majke od Duha Svetoga sazdano,

Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno,

Srce Isusovo, veličanstva beskrajnoga,

Srce Isusovo, hrame Božji sveti,

Srce Isusovo, šatore Višnjega,

Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska,

Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi,

Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo,

Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno,

Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno,

Srce Isusovo, svake hvale predostojno,

Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca,

Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja,

Srce Isusovo, u kojem prebiva sva punina božanstva,

Srce Isusovo, koje je Ocu vrlo omiljelo,

Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo,

Srce Isusovo, željo bregova vječnih,

Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa

Srce Isusovo, bogato za sve koji zazivaju Tebe,

Srce Isusovo, izvore života i svetosti,

Srce Isusovo, pomirilište grijeha naših,

Srce Isusovo, nasićeno pogrđama,
Srce Isusovo, satrveno zbog opaćina naših,
Srce Isusovo, do smrti poslušno,
Srce Isusovo, kopljem probodeno,
Srce Isusovo, izvore sve utjehe,
Srce Isusovo, živate i uskrsnuće naše,
Srce Isusovo, mire i pomirenje naše,
Srce Isusovo, žrtvo za grijehе,
Srce Isusovo, spasenje onima koji se u Te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima koji u Tebi umiru,
Srce Isusovo, milino sviju svetih,

Jaganjće Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjće Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjće Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se!
Isuse, blaga i ponizna Srca, — Ućini srce naše po Srcu svome!

Pomolimo se! Svemogući vjećni Bože, pogledaj na Srce preljubljenoga Sina svojega i na hvale i zadovoljštine, koje u ime grešnika Tebi prikazuje, i njima, koji milosrđe Tvoje mole, Ti oproštenje udijeli umilostivljen, u ime istoga Sina svojega Isusa Krista, koji s Tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova! Amen!

3. MOLITVE SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA SRCU ISUSOVU

Posveta Srcu Isusovu

Sv. Marija Margareta Alakok

Ja N.N. darujem i posvećujem presvetom Srcu Gospodina našega Isusa Krista svoju osobu i svoj život, svoja djela, muke i patnje, da od sada jedino njega štujem, ljubim i slavim. To je moja ćvrsta odluka: da budem sva njegova, da njemu za ljubav ćinim sve, odrićući se svega što bi njemu moglo biti mrsko. Tebe dakle, o Presveto Srce, odabirem za jedini predmet svoje ljubavi, za zaštitnika svoga života, za sigurnost svoga spasenja, za lijek protiv svoje slabosti i nestalnosti, za nadoknadnika svih pogrešaka svoga života i za svoje sigurno utoćište.

Budi Ti, o predobro Srce, moje opravdanje pred Ocem svojim, i odvрати od mene zaslućene udarce njegove srdžbe. O Srce puno ljubavi, u tebe postavljam sve svoje ufanje jer se bojim svega od svoje zloće i slabosti, svemu se nadam od tvoje dobrote. Uništi u meni sve što bi Ti moglo biti neugodno ili protivno. Neka se tvoja ćista ljubav usadi u moje srce, da nikada na te ne zaboravim, niti da se od tebe rastavim. Zaklinjem te tvojom neizmjernom dobrotom, da moje ime bude uvijek upisano u tebi. Sva moja sreća i slava neka bude u tome da ćivim u umrem kao tvoj rob.

Svesrdna prošnja Srcu Isusovu

Sv. Marija Margareta Alakok

Sva snižena u duši bacam se preda te, presveto boćansko Srce Isusovo da Ti prikajem svoju hvalu, da Ti se poklonim, da te ljubim i slavim koliko god mogu. Tebi kao najmilijem prijatelju duše svoje, izrućujem sve svoje potrebe i nućde, sve nevolje, siromaštvo zapuštenost, slabost, lijenost, mlakost, sve rane svoje duše i molim te usrdno, neka te to gane na sućut te mi pritjećeš u pomoć po svom milosrđu. O Srce ljubavi, spasi me! Zaklinjem te sa svim što te može ganuti, da meni i svima koji su u jednakoć pogibelji za spasenje, udijeliš milost konaćne ustrajnosti u milosti i ljubavi svoćjoj.

Ah Srce Boćansko, ne daj da propadnem zbog svojih opaćina. Ućini sa mnom što god hoćeš, samo neka ostanem vazda u tvoćjoj ljubavi. Nemoćj me odbaciti od sebe, jer sve ufanje stavljam u tebe. Molim te i zazivam te kao jedino spasenje od svakoga zla, a najviše od grijeha. Uništi ga u

meni i oprost mi sve zlo što ga počinih protiv tebe. Kajem se za sve čime te uvrijedih, i od srca te molim da mi oprostiš. O svake ljubavi predostojno Srce, daj da i svi koji se preporučiš molitvi mojoj i za koje sam dužna moliti, osjete tvoju presvetu zaštitu. O srce milosrđa, omekšaj tvrda srca grešnika i okrijepi duše pokojnika u Čistilištu. Budi utočište umirućima, utjeha potištenima i nemoćnima, a napokon budi meni, o Srce ljubavi, sve u svemu. Osobito budi utočište duši mojoj na času smrti moje, te je onda primi u naručaj milosrđa svoga. Amen.

Srce koje goriš ljubavlju, klanjam Ti se

Sv. Marija Margareta Alakok

O preljubljeno Srce moje jedine ljubavi, Isusovo Srce! Budući da te ne mogu ljubiti, častiti i slaviti sukladno veličini želje koju mi Ti daruješ, pozivam Nebo i zemlju da to čine za mene i sjedinjujem se sa gorućim Serafinima kako bih te ljubila. O Srce koje goriš ljubavlju, koje raspaljuješ Nebo i zemlju najčišćim svojim plamenovima, kako bi sažgalo sve da bi sva stvorenja odisala tvoju ljubav, učini ili da umrem ili da trpim ili barem me preobrazi svu u srce kako bih te ljubila izgarajući u tvom živom plamenu. O božanska vatro, najčišći plamenu Isusa, moje jedine ljubavi, raspali me bez poštode, sažez me, zašto me još uvijek štediš? Ne zaslužujem nego plamen i za vatru sam prikladna. O čiste ljubavi Neba i zemlje, dođite u moje srce i sažezite me tako da postanem sam pepeo.

O plamenu Božanstva koji raspaljuješ, dođi, dođi, izlij se u mene, zapali me, sažez me u plamenu koji oživljuje one koji u njemu umiru. O užgano Srce koje živiš iz ljubavi, svetište Božanstva, hramu uzvišenog Veličanstva, žrtveniku božanske ljubavi, Srce koje goriš ljubavlju za Boga i za mene, klanjam Ti se, ljubim te, rastačem se iz ljubavi i poštovanja pred tobom. Sjedinjujem se sa tvojim svetim krepostima, želim gorjeti tvojom ljubavlju i živjeti tvojim životom. Koje li radosti znati da si sretan i zadovoljan! O koliko želim sudjelovati u tvojim milostima, patnjama, slavi i koliko bih željela radije umrijeti i trpjeti nego uvrijediti te. Neka moj život bude ostajati u tišini, poništena pred tobom kao svjetiljka koja gori i izgara pred Presvetim Sakramentom. Ljubiti, trpjeti i umrijeti. Amen.

Beskrajna blaga Srca Isusova

(sv. Ljudevit Montfortski)

Evo najvećeg čuda koje sam opjevao, slušajte predodređenici i sjedinite s mojom vašom melodije. Uzdižem se iznad samoga sebe, uspinjem se do blaženika i uzlazim do Najvišeg među kraljevima, uzvišenijem od svih nebesa. Što vidim? Cijelo se Nebo divi, cijelo Nebo je začuđeno, vidim ono što ne mogu izreći, dođi kontempliraj predodređenice. Anđeli, molim vas kažite mi što je taj lijepi plamen koji odsjajva? To je Srce Marijina Sina i Jedinorođenoga Sina Božjega. Smrtniče, s anđelima se klanjaj Srcu kojemu se treba klanjati, navještaj i pjevaj slave Srcu koje je ljubav ranila. Veliko otajstvo slave koje se ovdje na zemlji uopće ne shvaća! I treba puno vjere za vjerovati kada ga srce ne kuša.

To Srce, ako neka osoba k njemu dođe, slavi Boga svoga Stvoritelja, slavi njegovo milosrđe i iskazuje mu savršenu čast. O kojeg li čuda, Ono se svaki čas ponizuje pred svojim Ocem, slavi, klanja se i moćno za nas zagovara. O neizrecivo čudo! Srce puno Božanstva! Srce besekrajno dostojno klanjanja u Presvetom Trojstvu. O koje li plamenove prema svom Ocu u visine dan i noć uzdiže to Srce! O kako ljubi čovjeka svog brata čistom i gorućom ljubavlju! O veliko Srce, o goruća pećnice! O čudesni ognju koji obilno izaravaš plamen da zapali. Nebo i zemlju! Budući da je Srce, neprestano nas ljubi svakog časa, ljubi nas kao samoga sebe, preobilno, besekrajno.

To je Srce uzvišenih srdaca, Srce istinskih predodređenika, veća žrtva od svih žrtava, koje oprašta njihove grijeha. Iz tog Srca najsvetije duše, najveći prijatelji Spasiteljevi crpili su najčišće plamene, neizrecivu gorljivu ljubav. Evo istinskoga blaga milosti Isusa Krista, čudesnog izvora svih darova Duha Svetoga. Tu je izvor života iz kojega su crpili svi sveci, lijepi plamen kojim su im srca bila zapaljena. U tom Srcu se nalazi sve oružje, najveće skladište, za pobijediti svako zlo

prihvatanjem svete čiste milosti. To je sveto utočište gdje se može pobjeći od svakog grijeha, gdje i najnesavršenije duše lagano postaju svete.

Evo utvrđena grada u kojem se nikada ne vrijeđa, istinske potopne korablje koja nikada nije potonula. To veliko otvoreno Srce dira i razoružava Boga osvetnika, rana Srca i božanska usta koja mole milost čine ga pobjednikom. Nikada u tom Srcu, Bog Otac nije udario siromašnog grešnika. Isusovo Srce smiruje njegovu srdžbu i zadobiva praštanje i milost. Tu su sveta vrata boravišta Zaručnika u kojem je čista duša opojena najslađim vinom ljubavi. U tom Srcu duša je ispunjena miomirisom najljepših parfema, zapaljena nesvakodnevnom vatrom. To Srce je živuća korablja koja sadrži sav zakon, tajne nevinih duša i otajstva vjere.

U svom Srcu naš Učitelj oblikuje sve tajne svoje ljubavi, prije nego li je objavi i jednog dana ostvari. Njegovo Srce je smislilo riječi prije nego li ih je izreklo, mislilo na čudesa prije nego što su učinjena. S tog izvora svjetla crpe ljubljani Isusa Krista najveća otajstva i najveće darove Duha Svetoga. Na tom izvoru nevinosti oblikovali su se svi sveci, u njemu su se rodili i ostvarili svi njihovi planovi. To Srce je otvor u stijeni gdje se nalazi slatki mir, ono je Raj na zemlji gdje borave savršeni ljudi. Na tom mjestu se odmaraju najveći Isusovi prijatelji, i u njegovu Srcu se pripravljaju za najuzvišenije kreposti. O veliko Srce, o duboki ponore duboke poniznosti, o veliko Srce, o uzvišeno prijestolje savršene ljubavi.

O veliko Srce, čudo svijeta, koje sadržiš sve u istini, Nebo, zemlju, more i svu svetost Trojstva. Slaveći to divno Srce dostojno klanjanja, slavim i divno Srce njegove Majke koje je usko s njim sjedinjeno. Ne klanjam se samo slavnom Srcu moga Boga, nego u njemu častim Srce Kraljice Neba. Kršćani, po Marijinom Srcu ljubi se Srce Isusovo, jer je Isus zaživio po njenom Srcu i njenim krepostima. Od krvi iz njenog gorućeg Srca je oblikovano Srce Isusovo. Oni su samo jedno srce i jedna duša, jedno i drugo moraju biti ljubljani. Duše, nepodijeljene se izgubite u ta dva čudesna Srca, i jedno i drugo vas potiču da vidite njihova dva Srca kao jedno. Drage duše, uspinjite se skrovito, po tom nježnom Marijinom Srcu do Srca previšnjega. Brzo ćete postati savršene ljubeći to Srce kako dolikuje. BOG SAM.

Preobilna ljubav Srca Isusova

(sv. Ljudevit Montfortski)

Podimo do kraja svetišta, uđimo u to čuderno Srce da ljubimo po njegovu uzoru i motrimo njegovu preobilnu ljubav. Promatrajmo u Marijinom krilu malo Srce djeteta koje je sama vatra i koje puno Duha Svetoga viče: "Ljubav, ljubav, ljubav prema Bogu! Spremno je moje Srce, Bože Oče, vršiti volju tvoju. Već u krilu moje Majke podlažem se u istini. Klanjam ti se i ljubim te, evo me, raspoložim sa mnom. Stavljam usred samoga sebe tvoj križ i zakon. Već od sada vidim da trebam prigrliti Križ i na njemu umrijeti. Želim to, moj Bože, to izabirem. Moja ljubav više ne može trpjeti da ljudi propadaju. Želim umrijeti, umirem od želje da zaustavim njihovo gubljenje. Majko moja, ti si mi najdraža, ispunjam te svojim milostima, da bi bila majka i utočište grešnika."

To Srce u ljubavi koja ga potiče ide u susret Ivanu, svome Prethodniku, i ispunja njegovo srce radošću, milošću i slašću. U cijelom svom djetinjstvu po preobilnom trpljenju i velikom siromaštvu Isus nam pokazuje preobilje ljubavi. Iz svoje štale svima nam naviješta da mu je Srce preljupko, da je tako siromašan u jaslicama, da izgleda nevoljan. Budući da još ne može umrijeti, ljubav potiče njegovo Srce da bude obrezan kako bi trpio i dao nam svoju krv. Evo žrtve u hramu, on zadovoljava Božjoj srdžbi, iskazuje mu uzvišenu čast i potpuno se za nas prikazuje. Ako bježi u Egipat, pod tom slabošću prikriva želju za našim spasenjem, ljubav ga goni, traži nas, želi nas naći.

O ljubezno i slatko Srce koje s djecom razgovaraš, blago govoriš i svojom privlačnošću pobjeđuješ. Da bi za nas zadobio pobjedu podlaže se svojim roditeljima, kako bismo mi zasjali u slavi on se sakrio kroz trideset godina. Srce ide tamo gdje ga ljubav goni, želi nas pronaći. Slab je, zadihan, umoran od puta sjeo je na zdencu ali ne kako bi se odmorio nego zbog Samarijanke koju želi spasiti i zadobiti. Kojom li je mudrošću Srce puno milosrđa zadobilo tu grešnicu! To je čudo ljubavi. S najvećom ljupkošću svoga nježnog i slatkog Srca obratio je Magdalenu i branio je od

svih. Divimo se ljubeznom načinu kako je bez strogosti spasio ženu preljubnicu iz ruku onih koji su je optuživali.

Vidite li kako se ponizuje pored nogu nesretnog Jude. Njegovo Srce mu govori, više mu: "Prijatelju moj, ne osuđujem te". Plače i uzdiše, ali Juda nije time dirnut. O nježno Srce puno ljupkosti, uistinu nisi poznato! Ljubav mu oduzima život, čini da nadživi smrt. On ostaje u Euharistiji. O Srce Isusovo kako je jaka tvoja ljubav! U vrtu plače i viče, bori se za nas, u agoniji je shrvano od naših udaraca. Ne plače zbog samoga sebe iako njegova krv kapa u jarak. Budući da nas to sveto Srce ljubi, ne može podnijeti naše gubljenje. Njegovo Srce u toj užasnoj borbi s naporom sve nadvladava, zbog nas je osjetljivo, diže se i ide u susret smrti. Barbarski ga predaju kao nijemo janje mesaru, a on se ne tuži, ne prigovara. Uzimaju ga, vežu, tisuće puta udaraju, pribijaju čavlima, razapinju, a njegovo Srce je uvijek tako blago. Smatra ništavim sva trpljenja koja je pretrpio i zla koja su mu učinili. Njegovo Srce puno beskrajne ljubavi kaže: "Udarajte, udarajte još više, zadovoljan sam da me se dotuče, da se prolije sva moja krv samo da ljudima bude oprošteno samo da oni ne budu izgubljeni."

Motrimo kako Isus u svom Srcu skuplja malo snage i jakosti kako bi zadobio milost za svoje ubojice i grešnike. Njegovo Srce više nego usta kaže: "Oče moj oprosti im, koliko više zbog njihova zla trpim, to ti više umanjuješ moju bol". Na kraju je umrlo Srce ili, radije, nije izgubilo život. Još je puno želje da trpi i nakon prijelaza. Otac je uslišao njegove molitve, njegov bok je proboden i iz njega je potekla rijeka vode, krvi i ljubavi. Konačno se pećnica otvorila, veliko Srce je probodeno, konačno je otkriveno zašto je Isus toliko trpio. Motreći plamen kojim je izgaralo to Srce osjeća se olakšanje, jer koplje mu je otvorilo prolaz da uđe u srca grešnika. S tih krvavih usta već stoljećima su izrečene riječi jednim umirućim i živućim glasom koje jedva razumijem. BOG SAM.

Isusove riječi koje otkrivaju velika dobra pobožnosti njegovom Presvetom Srcu *(sv. Ljudevit Montfortski)*

Grešnici, pođimo Srcu Isusa Krista, njega treba slušati kako bi nam udijelio raskajano Srce. «Srce je moje jako žedno.» On neprestano govori "Žedan sam". Kod tebe, draga pokornička dušo, on traži olakšanje.» Pomiješaj svoje suze s mojom krvlju jer oplakuješ svoje grijeh, ne boj se, odložio sam oružje jer je tvoje srce raskajano. Kako bi udvostručio svoju pokoru, pokorniče, uđi u moje Srce, da bi me ljubio beskrajnom ljubavlju, uđi u moje Srce koje te toliko ljubi. Kajući se kao što činiš ti si moja najslađa pobjeda, Nebo i moje Srce se raduju, nad tvojim pokajničkim suzama se naslađujem. Iako te ljubim i opraštam ti, ipak se u suzama kaj neprestano jer ja kraj krunim a ne početak.

Moje Srce su prsa, koja ti dajem da se hraniš kako bi postao jak i vjeran, kako bih te raskajao bez da te ostavim. Kamo bježiš, grešniče prepun grijeha? Zašto se udaljavaš od mene? Past ćeš u ponore, moje Srce te zove, približi se. Vrijeđaš me jer sam ja dobar, ali moje Srce odlaže osvetu kako bi ti udijelilo oprostjenje. Viči svom Bogu: "Milosrđe". Čuješ li me? Ja sam tvoj Spasitelj, po meni ga Bog daje i grešnik nalazi milost. U mom Srcu je oprostjenje, izvan njega nema praštanja, u mom Srcu je nada, bez njega grešnik zauvijek propada. Ako moje Srce puno slatkog plamena ne može zadobiti tvoje, o okrutniče, ti mi paraš dušu i tvoje srce probada moje.

Ali tada moje Srce, protivno samom sebi, protiv tebe će bijedni stvore koji nisi htio moj mir zauvijek vikati: "Osveta." Zbog skrajnosti tvog nepokajanja i preobilja moje ljubavi za svu vječnost bit ću veliki osvjetnik. Tako grešnicima do konca svijeta otvaram svoje Srce puno ljubavi, ali kada treba na ljubav odgovoriti, prema njemu su samo hladni. Nogama se gaze sve moje muke, moja Krv, moje Srce i moja ljubav i usprkos Krvi iz mojih vena zlo me tišti. Dođi mom Srcu, vjerna dušo. Hoćeš li me i ti ostaviti? Dođi piti na vječnom izvoru koji otvrdla srca odbacuju. Dušo, trebaš li svjetla? Moje je Srce Božansko sunce gdje sve duše i najprostije postanu sjajne kao kerubini.

Moje Srce jača duše, moćno je svojom privlačnošću. Srce moje izmiruje, ono je središte mira. Dođite brzo u moje Srce, daleko od buke, ono je kuća savršenih u kojoj nema grijeha, nema uvreda. Svijet ne poznaje njegove tajne. Odmori se, draga dušo, odmori se na mom Srcu, ono je krevet od cvijeća. Budući da moje Srce sve sadrži, ne rastresaj se, ne idi drugdje. Je li ti duša mlaka

i uspavana, je li tvoje srce lijeno? Moje Srce će je učiniti gorljivom, i od patuljka će učiniti diva. Tvoje srce je žalosno jer te napada zli duh? Moje Srce je puno radosti i iz srca izgoni tugu. Jesi li žedan? Dođi piti na Spasiteljevu izvoru, piće slave, plamena i gorljivosti. Želiš li božansku Mudrost koja čini mudrim po Bogu? Želiš li tu božansku opojenost? Moje Srce je prijestolje njenog plamena? Želiš li izgarati do mile volje? Brzo se baci u moje Srce, ono je plamen, ono je pećnica gdje brzo ljubav pobjeđuje.

Ako želiš ljubiti Mariju beskrajnom ljubavlju, molim te ljubi je po mom Srcu, jer je ono s njenim Srcem sjedinjeno. Naša su Srca bila samo jedna žrtva kad smo ovdje dolje živjeli, usko su sjedinjena i u Nebu i čine samo jednu ljubav. Pobožniku koji čisto ljubi i ljubezno potaknut klanja se mom Srcu, obećao sam i ponovno obećajem sva moja blaga. Ako vi kraljevi želite ljubiti moje pobjedničko Srce, bit ćete u obilju i pobijediti ćete u svim vašim borbama. U mom Srcu je svaka pobjeda nad vašim i mojim neprijateljima. U mom Srcu je sva moja slava, sva moja blaga i dobra. Čista dušo, otvori svoje srce ili radije uđi u moje Srce, ostavi stvorenja i u mom Srcu posjeduj sva dobra. Pretrpio sam tisuće i tisuće uvreda da bih sada bio tvoj. Čašćenjem nadoknadi za njih, moje Srce te to žarko moli.» BOG SAM.

Uvrede učinjene Srcu Isusovu

(sv.Ljudevit Montfortski)

Slušajte moj božanski plač, prijatelji Srca moga Spasitelja, otvaram svoje grudi kako bih olakšao svoje srce. Govori moje srce, vičite moje suze, uzdišite i plačite tisuću puta. Osjećam da živim kao uzbuđen, nemam ni glasa ni riječi. Pitat ćete me zašto je moje srce žalosno, zašto uzdišem i plačem. Ah, moj Isus je vrijeđan. Svi idolopoklonici zaboravljaju na njega, preziru Nebeskog kralja, Turci i Židovi ga niječu. Isus je od njih odbačen. Koliko gnusnih krivovjernika ga je oskvrnulo u Presvetom Sakramentu. Njihov đavolski bijes treba nas toliko začuditi. Nebo i zemlja skupa oplakuju ta svetogrđa. Moje srce plače i ruka drhti opisujući te okrutnosti.

Oni čine groznu uvredu njegovu Očinskom savezu govoreći da je Presveti Oltarski Sakrament samo slika a ne stvarnost. O koje li su uvrede te riječi koje negiraju stvarnost, one njegove istinite riječi smatraju ispraznima. Nemajući više vjeru za štit, vrijeđaju ga tisuće puta, srde se, bjesne. Ponovno ga stavljaju na Križ. Jedni žele posvećene hostije baciti bjesnim životinjama, drugi žele njihove dijelove baciti u blato. O čudnih li stvari, jedni džepnim nožićem probadaju to Srce puno ljubavi, drugi ga bacaju u vrelu vodu, treći u vatru. Ajme, kako se po đavolskoj umješnosti hostije predaju đavlu, gdje se po đavolskom umijeću od njih čini grozan otrov.

Promotrimo loše katolike koji bi svojom pobožnošću trebali braniti Isusa od heretika, a nadilaze ih u grozotama. Naše su Crkve napuštene, nitko se danima - ma što kažem - godinama ne klanja našem Bogu i njegovoj uzvišenosti. Mnogi dolaze u naše Crkve ali ne toliko zbog Isusa Krista nego zbog navike ili primjera drugih, a uopće nemaju Isusa u srcu. Često je naš Učitelj i Kralj slave napušten u našim Svetohraništima, nitko ga se ne sjeća, od svih je zaboravljen. Dok Srce Isusovo misli ispuniti nas svojim darovima, mi smo prema njemu indiferentni i hladni. Koliko zlobnika je protiv njegova Srca, koliko sramotnih čina, posvuda, koliko nečednosti i svetogrđa. Pogledajte nesretnika koji je vjeroloman i onoga koji psuje njegovo sveto ime, nitko ne primjećuje te uvrede, smiju im se skupa sa đavolima.

Nikad se zemlja nije vidjela tako puna Božjih neprijatelja, posvuda grijesi s ratovima, a Isus već odavno to oplakuje. Nitko se ne čudi, najveći grijesi se smatraju kao ništa. Ne plače li Isus? Ajme nitko ne razumije, svatko misli samo na sebe. Niti u Crkvi, njegovoj kući, ne štede Gospodina, nitko se ne čudi da je tisuće puta pogažen. Pogledaj onog čovjeka svijeta, tog idola ispraznosti koji se svojim uznositim manirama s Bogom prepire. Pogledajte kako se ona postavlja pored neukrašenog oltara, pogledajte kako je uređena, a Isusa se ne uzima u obzir. Koliko sastanaka u Crkvi našeg Boga. Koliko ljudi i žena propadaju baš na tom svetom mjestu. Koliko ispraznog pričanja, koliko smijeha, razgovara se kao na tržnici, kojih li bezobraznih navika, a Bog trpi sve te grijeh. Čednost, poštovanje i pažnju muslimani prakticiraju u džamijama, a kod kršćana zbrka i metež.

Pogledajte Crkve, siromašne i zapuštene pored tih uzvišenih dvoraca u kojima su gospodin i gospođa u obilju. Ajme, koliko li je nesretnih svećenika, vukova u janjećoj koži, juda, nesretnih izdajica, okrutnijih od svih mučitelja. Tako, dakle, čovjek vrijeđa ljubežno Srce Spasitelja. To li je zahvalnost? Velike li uvrede koja srce para. Koje li bešćutnosti, bezumnik u crkvi iskaljuje sve svoje bjesove gdje je Isus prognan iz mnogih srdaca. Da li ćemo i mi imati kameno srce i ne sudjelovati u njegovim patnjama? Ah, trpimo skupa s njim na zemlji, s njegovom krvlju pomiješajmo svoje suze. Kaže nam kao i apostolima:

“Hoće li me ostaviti moji prijatelji, hoćete li me napustiti i sjediniti se s mojim neprijateljima? Ah, trpim uvrede mojih očitih neprijatelja, ali i oni koje beskrajno ljubim, moji prijatelji vrijeđaju me! Prijatelji, plačite! Moje Srce je u agoniji, napada me se u mojoj kući, izdaju me, nijeću me, mijenjaju moju Krv u otrov. Moje Srce s gorčinom viče, pogodeno grijehom: hoćete li svi imati otvrdla srca, zar nitko neće biti dirnut? Ako me vi vjernici napustite, bit ću ostavljen od svih. Mogu li ići nevjernicima? Oni me manje od vas poznaju. Moje Srce vas ljubi i traži, zbog vas je probodeno. Uzdišem, otvorite mi svoja srca, ah hoću li biti napušten.” BOG SAM.

Vježbe pobožnosti Srcu Isusovu *(sv. Ljudevit Montfortski)*

Grešnici, predajte se Srcu Isusovu kako biste izbjegli nevoljama. Vidim bičeve i gromove koji prijete grešnicima. Ljubimo njegovo Srce, jer ljubav traži uzvraćenu ljubav. Gorljivo i čisto ljubimo dan i noć. Nebo mu se klanja i nas poziva da mu se ovdje dolje klanjamo. Poklonimo mu se, dakle, jer veliko Božje Srce to zaslužuje. Zbog ljubavi i pravednosti trebamo mu se posvetiti. Učinimo, učinimo danas tu žrtvu prikazanja bez privrženosti. S anđeoskim korovima pjevajmo Božanskom srcu i njegovoj uzvišenosti. Govorimo o njemu, propovijedajmo bez straha o njegovim veličinama i čarima, uzdišimo i bez prestanka plačimo zbog onih koji ga ne poznaju.

Kao naknadu za hladnoću tolikih loših kršćana pohodimo ga često. To dobro Srce nas na to potiče, želi nas ispuniti svojim dobrima. S čistim i vjernim srcem punim pobožnosti kušajmo njegovu vječnu slast u svetoj Pričesti. Pođimo, gorućim napitkom ljubavi istopimo led naše duše u tom Srcu. Idimo crpsti sve milosti iz tog obilnog spremišta. Budimo puni zahvalnosti za njegova bezbrojna dobra. Imajmo uvijek njegovu prisutnost u našim srcima i domovima. Molim vas, sjedinimo se kako bismo skupa pobijedili đavla upisujući se u bratovštine koje je Crkva podigla njemu u čast. U našim mukama, patnjama i najvećim udarcima položimo u njega svoju nadu. Srce Isusovo je za nas, nama naklonjeno.

Da bi nada bila istinska, treba izbjegavati grijeh, boraviti u rani Srca Isusova usprkos svih osjećaja. On je uzor našeg života, imajmo njegove osjećaje, trudimo se da srcem slijedimo osjećaje njegova Srca, da idemo za njim, slijedimo ga. U siromaštvu ili obilju, u radosti i žalosti, u onome što činimo ili mislimo, bez prestanka se s njime sjedinjujmo, da bismo imali srce po Srcu Božjemu i postali gorljivi ljudi puni milosti. Najkorisnije i najslavnije za Boga, najbliže evanđelju je činiti nadoknadu njegovoj časti. Potrudite se da nadoknadite za uvrede koje se čine Srcu Isusovu, usprkos tijelu, svijetu i đavlu. Dok tisuće tjelesnih duša traže samo svoje dobro, vjerne duše tražite Isusa, zbog njegove časti ne štedimo se ni u čemu. BOG SAM.

Molitva nadoknade Srcu Isusovu *(sv. Ljudevit Montfortski)*

Srce Božje, o divno Srce, predmetu svih mojih ljubavi, beskrajno ljupko Srce koje me uvijek ljubiš. Iako sam krajnje siromašan i bijedan, iako sam najveći grešnik, Isuse želim tvome Srcu i njegovoj uzvišenosti prikazati molitvu časne nadoknade. Oprosti svim nevjernicima sve, što su usprkos tvojoj očinskoj dobroti tebe napadali i tako se zauvijek gube. Oprosti svim raskolnicima koji se odvajaju od jedinstva s tobom, oprosti svim krivovjernicima koji poriču tvoje istine. Ah, oprosti sve njihove surovosti, sve nedostojnosti, sve bjesove i okrutnosti. Oprosti Božansko Srce,

zaboravlja se tvoje Srce u Presvetom Oltarskom Sakramentu, oprosti svim zlim kršćanima koji ga neprestano obeščašćuju.

Oprosti njihove drskosti, nedostojne susrete, oprosti tolika nepoštovanja kojim se kaljaju tvoji sveti oltari. Čak se i tvoje Srce probada, što se ne čini ni samom đavlu. Molim te oprosti im nevjere i psovke. Oprosti lošim svećenicima i tvojim prikrivenim neprijateljima. Oprosti za tisuće i tisuće udaraca onima koji te primaju u stanju grijeha. Usprkos tebi oduzimaju ti život u mnogim srcima, ajme u njima te razapinju. Plačite moje oči, tecite moje suze. Oprosti tolikim slabim dušama, koje drijemaju pored tvojih oltara, za njihova uprljana srca koja te potiču da ih izbaciš iz svojih usta.

Smiluj se i meni što sam pristupio tebi u krajnjoj mlakosti srcem punim grijeha. Oprosti moje lijenosti, moju nemarnu pripravu i moju groznu ravnodušnost prema svetoj Pričesti. Oprosti moje nezahvalnosti nakon tolikih primljenih dobročinstava, moju premalu brigu da te nasljedujem u tvojim krepostima. O moj Isuse, milosrđe za sve moje grijeha, ako mi se tvoje Srce ne smiluje zauvijek sam izgubljen. Srce moje, možeš li biti bezosjećajno prema svim uvredama Srca Isusova? Ne, ne to je nemoguće, ono se je zbog mene istrošilo. Pa da te i neki nevjernik, musliman, do te mjere ljubio, o buntovno srce ti bi ga ljubilo, a Srce Isusovo uopće ne ljubiš. Ljubezno Srce, grlim te, tebi se potpuno predajem, pravedno je da to učinim jer si me ti prvi ljubio.

Ah, kad bih isplakao toliko suza koliko je kapljica vode u moru zbog tolikih koje vidim da se bore s oružjem protiv Srca koje bi trebalo ljubiti. Ah, zašto ne mogu trčati svom zemljom i posvuda vikati: Grešnici ne borite se protiv tako ljubeznog Srca. O kad bih mogao učiniti tisuće nadoknada, pa sve da me vuku s konopcem oko vrata, samo da zadovoljim za te krvničke grozote, pa i kad bi me zbog toga proglasili luđakom. O Srce Isusovo, kad bih mogao usaditi te u sve duše i sva srca ljudi i tebi podložiti srca kraljeva i vladara.

Kad bi barem ove pisane riječi sve bile propovjednici i nadoknadle sve uvrede Božanskom Srcu i isprosile milost čitatelju. Posvuda idite, topite led, uništavajte grijeha, častite Boga, ne prikrivajte se. Pa zar ne bih morao reći ono što kušam i osjećam? Vičite, olakšajte moje mučeništvo. Progovori Ti, o Svemogućí. Svojom moći podigni nove propovjednike kako bi obznanili tvoju beskrajnu ljubav i razglasili tvoje veličine.

Po svetom Marijinom Srcu, slava i čast tebi moj Isuse, uslišaj to Srce koje te moli i najviše časti. O Presveto Srce, zbog njenih grudi i njenog krila u kome te nosila, oprosti nevjernicima njihove prevelike grijeha. Očaran tvojim božanskim plamenom kojeg je prepuno tvoje Srce, bez odlaganja otvaram ti svoje grudi, Božansko Srce uđi u moje krilo. Ako je moja prošnja presmiona, odstrani iz mog srca grijeh, tako da u ovom životu nemam drugog srca osim tvoga Srca.

Srcu Isusovu za grešnike

Sv. Veronika Julijani

Gospodine moj i Spasitelju, Isuse Kriste, ne molim milost tvoga presvetog Srca samo za sebe, već vapijem k tebi i za spasenje nevoljnih grešnika koje si otkupio svojim dragocjenom Krvlju. Daj da svi dođu k tvome Srcu, tom izvoru, tome moru neizmjerne ljubavi, da se u njemu očiste od svojih grijeha, i da od sada i do vijeka ljube jedino tebe, jedinog zaručnika svoje ljubavi. Udijeli svima, kao i meni, blaženi život u svome Srcu. Amen.

Isuse daj mi srce puno ljubavi prema Tebi

Sv. Toma Akvinski

Isuse koji me toliko ljubiš, molim te uslišaj me. Daj da tvoja volja bude moja želja, moja strast i moja ljubav, daj da ja ljubim sve što je tvoje a pogotovu Tebe samoga. Daj mi srce puno ljubavi za tebe da me ništa ne može udaljiti od tebe. Daj mi srce jako i vjerno, koje se ništa ne boji i nikada ne sustaje, srce pravedno koje ne poznaje krive putove zla, srce nepobjedivo uvijek spremno da se bori, srce hrabro koje se ne zaustavlja pred preprekama, srce blago i ponizno kao što je tvoje, Gospodine Isuse.

Svagdanja molitva presvetom Srcu Isusovu

(sv. Gertruda)

Pozdravljam Tebe, presveto Srce Isusovo, živo i neprekidno vrelo vječnoga života, neizmjerljivo blago Božanstva, goruća peći Božanske ljubavi. Ti si mjesto mogega pokoja i moje utočište. O moj ljubezni Spasitelju, raspali moje srce žarkom ljubavlju! Izlij u moju dušu velike milosti, kojih je Tvoje Srce vrutak, te daj da moje srce uvijek bude s Tvojim Srcem tako združeno da Tvoja sveta volja bude ravnalo mojih želja i svih mojih djela! Amen!

Posveta Kristu kralju

(Na njegov blagdan, Pijo XI. 8. V, 1929)

Isuse preslatki, Otkupitelju ljudskoga roda, pogledaj na nas pred oltarom tvojim preponizno prostrte. Tvoji smo, tvoji hoćemo da budemo; a da možemo s tobom što čvršće bili sjedinjeni, evo se danas svaki od nas drage volje posvećuje Tvome Presvetomu Srcu. Tebe, istina, mnogi nisu nikada upoznali; tebe su prezrevši zapovijedi tvoje, mnogi odbacili. Smiluj se jednima i na drugima, predobrostivi Isuse, i sve ih privuci svetomu Srcu svojemu. Kralj budi, Gospodine, ne samo vjernima, koji se nisu ni u jedno vrijeme udaljili od tebe, nego i rasipnim sinovima, koji su te ostavili: učini da se ovi u kuću očinsku brzo povrate, da od bijede i gladi ne poginu. Kralj budi onima, koje ili kriva mišljenja zavaravaju ili nesloga rastavlja, i prizovi ih natrag u luku istine i jedinstvu vjere, da naskoro bude jedno stado i jedan pastir. Kralj budi napokon svim onima, koji se još u tami krivoboštva nalaze, i ne krati se privesti ih u svoje kraljevstvo. Svrni napokon svoj milosrdni pogled na potomke onoga naroda, koji je tako dugo bio narod izabrani; a krv, nekoć na njih izazvana, neka sada i na njih siđe kao otkupljenje vrelo života. Udijeli, Gospodine, Crkvi svojoj sigurnu i potpunu slobodu, udijeli svima narodima mir i red; učini, da s obadva stožera zemlje jedan odliježe glas: Budi hvala Božanskomu Srcu, po kojem nam je stečeno spasenje, njemu slava i čast u vijeke. Amen.

Pozdrav Srcu Isusovu

(sv. Faustina Kowalska)

Pozdravljam Te premilosrdno Srce Isusovo, živo vrelo svih milosti, jedino mjesto utočišta, što nas štitiš, ti nas želiš vodom osvježiti. Pozdravljan Te premilosrdno Božje Srce, neistraživi izvore ljubavi. Iz Tebe nama grešnicima izniče život, vrelo što nam sreću nudiš. Pozdravljam Te ranjeno Srce Isusovo, ti zračiš smilovanjem, otvoreno za nas, iz Tebe život crpimo, i uzdamo se u milosrđe Tvoje. Pozdravljam Te dobroto Srca Gospodinova, nikad shvaćena, nikad istražena, kao majka si nam blizu, milosrdna — uvijek nas ljubavlju pronalaziš.

Usamljenost

(sv. Faustina Kowalska)

Usamljenosti, ti moj dragi času! Oko Tvog Srca, Gospodine, radosno obilazim. Sama, ali uvijek s Tobom povezana, na Tvom Srcu odmara se moja duša, Gospodine. Srce ispunjeno Tobom i Tvojom ljubavlju, duša izgara najčistijim žarom, svijetlim plamenom.

Usprkos praznini, nije ostala usamljena. U Tvom krilu ona počiva, zdrava i vesela. Usamljenosti, ti vrijeme najviše druževnosti! Napuštena od stvorenja oko mene, uranjam u more Tvojeg božanstva, i Ti prislanjaš uho mojem srcu. Sada razumijem, Isuse, da me u mojoj ljubavi prema Tebi ne može ništa zadržati, ni bol niti protivštine, ni vatra niti mač, čak ni smrt. Osjećam se jačom nego sve to. Ništa se ne može usporediti s ljubavlju. Vidim, da najmanje stvari koje za Boga učini duša koja ga iskreno ljubi, imaju neizmjerljivu vrijednost u očima Njegovih svetih.

Nikakva oluja ne može zakloniti tvoj pogled

(sv. Faustina Kowalska)

O moj Isuse, usred patnji i muka osjećam se Tvojim Srcem mažena. Daješ mi osjećati što je skriveno u posudama, i pritišćeš me, kao majka, na Svom krilu. Moj Isuse, usred praznine i užasa, zamjećuje moje srce Tvoje oko, božanski pogled. Nikakva oluja ne može mi ga skriti, ti mi poklanjaš sigurnost u ljubavi i sreći.

Moj Isuse, usred bijede ovog života, ti zračiš kao svjetlo, čuvaš nas od razbijanja. U svojoj tjeskobi ne nadam se uzaludno, pouzdajem se u silu Tvojeg milosrđa. Skroviti Gospodine, u borbi posljednjeg časa, izlij milosti na moju dušu, da napuštajući ovaj svijet odmah Tebe nađem, licem u lice gledam- vidim.

Moj Isuse, okružena mnogim opasnostima, idem radosno kličući kroz život jer o Tvoje Srce, puno ljubavi i žara, razbija se zla misao i bijes Neprijatelja.

Boraviti u tvom Srcu

(sv. Bernard)

Kada smo jednom došli preslatkomu Srcu tvojemu, Gospodine Isuse, i dobro nam je ovdje biti, ne ćemo dopustiti, da se otkinemo od njega, o kojem je pisano: Koji odstupaju od tebe, na zemlji će se napisati. A što s onima, koji pristupaju? Ti sam nas učiš. Ti si rekao onima, što tebi dolaze: Radujte se, jer su imena vaša napisana na nebesima. Pristupajmo dakle tebi, pa ćemo se radovati i veseliti s tobom spominjući se tvoga Srca. O kako li je dobro i kako ugodno stanovati u Srcu Isusovu! Radije ću sve dati, sve misli i osjećaje duše promijeniti, položiti sve svoje u Srce tvoje, Gospodine Isuse, i bez prijevare će me ono braniti.

U ovaj hram, u ovu svetinju nad svetinjama, k ovoj škrinji zavjetnoj dolazit ću klanjati se, i hvalit ću ime Gospodnje govoreći s Davidom: Našao sam, srce svoje, da se molim Bogu svojemu, i ja sam našao Srce kralja, brata i prijatelja dobrostiva, tvoje, Isuse. Pa zar se neću klanjati? Našavši dakle Srce tvoje i moje, preslatki Isuse, molit ću se tebi, Bogu svojemu. Pripusti samo u svetište duše svoje molitvu moju, pače mene cijeloga privuci u svoje Srce. O, od svih najljepši Isuse, oslobodi me od mojega bezakonja i od grijeha mojega očisti me, da očišćen od tebe tebi prečistomu mogu pristupiti i da dostojan budem boraviti u tvom Srcu sve dane života svojega i vršiti tvoju volju.

Jer zato je proboden tvoj bok, da se nama otvori ulazak. Srce tvoje je zato ranjeno, da u njemu i u tebi od izvanjskih smutnji zaštićeni možemo boraviti. Ali još je i zato ranjeno, da kroz ranu koju gledamo vidimo nevidljivu ljubav. Kako se može žar tvoje ljubavi bolje pokazati, nego tako da si dopustio da ne samo tvoje tijelo nego i samo Srce kopljem bude probodeno? Tjelesna rana pokazuje duhovnu ranu. Tko da ne ljubi Srce tako ranjeno? Daj nam dakle, Isuse dragi, da dok smo još u tijelu, koliko možemo, ljubimo, štujemo, grlimo tebe ranjenika našega, kojemu su bezbožni ljudi proboli ruke i noge, prsa i Srce; i dostoj se naše tvrdo i nepokorno srce ljubavlju svojom vezati i raniti. Amen.

O, Ljubavi tog Božanskog Srca, koja si toliko ljubila

(Bl. Marija od Isusa Delvil)

O, Ljubavi tog Božanskog Srca, koja si toliko ljubila sve do iscrpljenosti da zaszvedočiš svoju ljubav! Dopustite mi da dodam: O, božanske boli tog Srca koje je toliko patilo, koje je uronilo u agoniju da je učini nerazdvojnou družicom svakog od njegovih kucaja na zemlji, koje se dalo probosti i dalo se sve do posljednje kapi svoje krvi u samou smrti i koje je ostalo otvoreno da bismo u njemu čitali u istu mah njegovu ljubav i njegovo mučeništvo!

Pogledajmo krajnosti i tajne dubine te ljubavi za nas, proniknimo u tu krvavu ranu i uronimo u taj ocean božanske gorčine. Tu suosjećajmo; ljubimo dijeleći bol, dajmo zadovoljštinu za ono što je nagomilalo te gorke valove; ljubimo ljubav koja se daje, koja se žrtvuje. On je toliko ljubio, ljubimo ga. Toliko je patio, i još je žedan, žedan naših vlastitih patnja, za slavu Očevu i za spas duša, u svaki

čas. On se žrtvuje na oltaru kao Euharistijska žrtva, i tamo On čeka žrtve ranjene, naše duše, da ih povede sa sobom, da ih prinese i žrtvuje u istoj žrtvi.

Molitva duboko ranjenom Srcu Kristovu

(Sv. Katarina Sijenska)

Neprocjenjiva, slatka ljubavi Srca Isusova! Rana na tvome tijelu, tvoj otvoreni bok pruža nam toplinu tvoje goruće ljubavi. Ti, vječni Bože, pokazao si nam se vidljivim i dao si nam vidljivu cijenu svoje krvi, tako da i malenkost našega uma nema nikakve isprike da se ne uzdigne iznad sebe. Ti si se, naime, tako snizio dok je u isto vrijeme ta tvoja niskoća združena s veličinom. Snagom ljubavi neka se uzdigne ljudski um i osjećaj, promatrajući niskoću tvog poniženja, da tako upozna veličinu i uzvišenost tvoje ljubavi, vječno Božanstvo. Ti si sam rekao, slatka i ljubazna Riječi: "Kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi" (Iv 12,32). Kao da si time htio reći: "Ako sam se ja snizio, ponizivši se sve do sramotne smrti na križu, time sam privukao vaša srca do uzvišenosti božanstva i nestvorene ljubavi."

Zaista, tako privučeno ljudsko srce privlači sa sobom osjećaje i sve duševne moći sa svim svojim djelima duševnim kao i vremenitim. Sve je naime stvoreno da služi čovjeku. Zato kad je čovjek tako privučen, onda je sve povučeno s njime. Time si rekao svu istinu: "Kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi". Neprocjenjiva, slatka ljubavi, nakon što si se predao na tolike muke, činilo ti se kao da još nisi dao sve za spas duša. Ljubav je uzrok svemu tome. Ne čudim se tome, jer je tvoja ljubav, Isuse, neizmjerena, dok je kazna ograničena. Zato je bio teži križ same želje negoli križ tjelesnih patnja i boli.

Isuse, preslatka ljubavi! Zaista si me ljubio, time si me poučio kako moram ljubiti samu sebe, kao i svoju braću, koje si toliko ljubio, iako nisi imao nikakve potrebe za nama kao što mi imamo potrebe za tobom. Zato je dolično da naše duše uživaju i gladažu za dušama naše braće. Nikakva druga hrana ne smije nas veseliti osim da im pomažemo i da se brinemo za njih. Da s veseljem primamo kazne i patnje da bismo ih što više ljubili. To je bila hrana našeg Spasitelja. Slatki Isuse! Isuse, ljubavi!

Zvat ćeš ga ljubavno Srce

(Sv. Veronika Giuliani)

Čini mi se da se prisjećam kako mi je Gospodin, prigodom pričesti, mnogo puta, dao na znanje, kako želi ukloniti ranjeno srce. Nekoga jutra mi je pokazao srce u plamenu, i govorio: «Ovo pripada tebi, njime ću nadomjestiti tvoje ranjeno srce u grudima. Zvat ćeš ga ljubavno srce, što će boraviti u tebi, sa svim što je ondje imalo ranjeno srce, jer s njim ne možeš živjeti, pošto je skroz na skroz probodeno, a i ponovno ću ga raniti još više. Kako bi se moglo oduprijeti ovim mojim ljubavnim šalama, postavljam istu ljubav za okrepu ljubavi».

Dok je ovako govorio, učinilo mi se da mi je iz prsiju izvadio srce i stavio u srce, što ga je držao u rukama. Učinilo mi se da vidim ono ranjeno srce sa više različitih rana. Ljubav drugoga srca uživala je svojim plamenom ranjeno srce, i izgledalo mi je da vidim spomenute rane kao da su sada izvedene. Ona ih je vatra ponovo obnavljala, i gledala sam kako krvare. Učinilo mi se da je Gospodin stavio spomenuta srca u svoje grudi, uz riječi: «Zaručnice moja, namjera mi je velika djela učiniti s tobom».

Rekavši to, povratio je oba srca u moje grudi. Jasno je kako ne mogu opisati ono što je u onom času osjećala moja duša. Čini mi se da se sjećam kako mi je Gospodin dao na znanje i na uživanje nešto od svoje ljubavi, i ostavio u meni veliki plamen, tako da nisam mogla živjeti. Činilo mi se da ću izgorjeti, žurila sam po vodu, i stavljala sam mokre rupce na stranu srca; ali bez ikakve pomoći. U trenutku svi su bili suhi. Kušala sam piti mnogo vode, ali sam ponovo osjećala da ću izgorjeti. Oh Bože! Koliku sam muku osjetila, da se svladam i ne učinim ništa izvana što bi svratilo pozornost na me. Boravila sam posve sama koliko sam mogla na nekom skrovitom mjestu. Koji put sam veoma jako vikala: «O ljubavi, o ljubavi, kad ćeš me doista spaliti?»

Svašta sam radila i govorila, ali se ne sjećam. Sve mi se to događalo više puta. O tome ću govoriti u spisima, što ću za budućnost pisati o svemu kako mi se događalo u ovom prikazu od dva srca. Čini mi se da je ovako dovoljno. Bogu hvala! [...] Čini mi se da se sjećam kako je, više puta, kroz nekoliko dana, Gospodin vadio ranjeno srce. Ostavljao je samo ljubavno srce. Kroz to vrijeme ostala sam bez onoga običnoga otkucaja srca, što smo ga navikli imati; osjećali su se izvana izvjesni udarci, ali jaki, pa ako je netko ondje poviše držao ruku, nije uspio. Radila sam sve što se odnosilo na moju službu, ali uz veoma veliku muku!..Mnogo puta mi je ponestalo daha, a zbog onih jakih udaraca podnijela sam smrtnu borbu. Sve su mi tjelesne moći klonule, ali u jednom trenutku, osjetila sam kako mi se povraća, a iz čežnje za trpljenjem počela sam govoriti:

«Još više križeva! Još više muka!» Snagu mi je povraćalo trpljenje. To sam se uvjerila više puta. Kroz to vrijeme, što sam ga tada tako provodila, noću se nimalo nisam mogla odmoriti. Redoviti noćni počinak bio je sveden na tri sata; ali, poslije mnogo vremena, što je slijedilo, počela sam sa samo dva sata. Sad mi je dovoljan jedan sat, a koji put ništa. Pravom počinku dala sam ime - trpljenje.

Ove noći, presveta Bogorodica, pri vađenju ranjenog srca, dala mi je na znanje kako ona i njezin božanski Sin žele obnoviti moju dušu raznim milostima. U istom trenutku, došlo je u me ljubavno srce, i pala sam u zanos, pri čemu mi se duša posve izmijenila; i tu je bila također, odmah, ona milost, što se sastoji skupa od tri milosti. Božanska je ljubav jako djelovala, da sam izgledala izbezumljena; molila sam trpljenje i boli; međutim, trpljenje me je još više učinilo bezumnom, jer je vlastito ljubavi rasti u trpljenju. Sve se to događalo u intimnosti duše, koja se nalazila u onom Božjem neizmjernom i beskrajnom moru. Boga se, naime, ne može shvatiti, a kao ni razumjeti njegovu veličinu i neizmjernost. Čuvajući u sebi njegovu prisutnost, duša mi se gubi ondje, tu pliva poput ribe u vodi, i ne nalazi drugog puta osim u Bogu, za Boga, s Bogom.

Ljubavno srce priopćuje tada duši samu svoju ljubav, lišava je svega, i hoće da on u njoj bude sam na djelu. O njegovoj se djelatnosti ne može riječima govoriti. On se nikada ne prepušta neradu; uvijek se više očituje na skroviti način; njega tjelesne oči ne vide, pa im to samo umnaža muku i patnju. Tijelo nije sposobno za božansku ljubav; topi se kao vosak na suncu; nije svjesno toga. Ono je na mučilištu; ne uviđa priopćenja. Ono isto što je imalo ranjeno srce, u Isusovim i Marijinim rukama, duša je dobivala putem ljubavi. Spomenuto je srce zatim dobilo mnoštvo milosti i bilo je znatno obnovljeno s odličnim i pojedinačnim činima. Sad ga je postavljao na svoje grudi; onda ga je Blažena Djevica stavljala u svoje srce, izranjeno sa sedam mačeva; i, tada, pozvaše k sebi one anđele, postavljala je spomenuto srce u one presvete kaleže, uzimala ga u ruku i pokazivala svima onim svecima kao znak pobjede svojih milosti. Govorim i nešto pričam, ali o tome ne mogu ništa više riječima prikazati.

Molitva nadoknade Euharistijskom Srcu Isusovu

(sv. Alfonz Marija Liguori)

O ljubezno Srce mog Isusa, stvoreno samo zato da ljubiš stvorenja, zapali svojom ljubavlju moje srce. Ne dopusti da ijedan trenutak živim bez tvoje ljubavi, radije mi oduzmi život, uništi me, ali ne dopusti toliku moju nezahvalnost da, nakon što si me toliko ljubio i dao mi bezbrojne milosti i darove, ja ponovno počnem prezirati tvoju ljubav.

Gospodine moj Isuse Kriste, koji iz ljubavi prema ljudima dan i noć boraviš u ovom Sakramentu, te pun milosrđa i ljubavi zoveš i primaš sve koji dolaze da te pohode: ja vjerujem da si prisutan u presvetom oltarskom Sakramentu. Smjerno ti se klanjam i hvalim te za tolike milosti koje si mi udijelio, osobito što si mi darovao svoju Majku Mariju za moju zaštitnicu i što si me pozvao, da te u ovoj crkvi pohodim.

Sada pozdravljam premilo Srce tvoje, a s tri razloga hoću da ga pozdravim: prvo, da ti zahvalim za tako veliki dar; drugo, da zadovoljim za sve uvrede, što ti ih u ovom Sakramentu nanose tvoji neprijatelji; treće, kanim ti se ovim pohodom pokloniti na svim mjestima na zemlji, na kojima te u presvetom Sakramentu najmanje štuju i najviše na te zaboravljaju.

Isuse moj, ljubim te od svega srca svoga. Kajem se što sam dosada toliko puta uvrijedio tvoju neizmjernu dobrotu. Odlučujem da te odsada uz tvoju milost neću više uvrijediti. A sada evo, svega sebe, kako već jesam nevoljan, tebi posvećujem, i svu volju, osjećaje, želje i stvari darujem tebi i odričem ih se.

U buduće učini sa mnom i s mojim stvarima sve, što hoćeš. Samo te molim i želim, da mi dadeš da te ljubim, da u dobru ustrajem do smrti, da volju tvoju potpuno izvršim. Preporučam ti duše u Čistilištu, osobito one koje su štovale presveti oltarski Sakrament i blaženu Djevicu Mariju. Preporučam ti i sve nevoljne grješnike. Napokon, ljubazni moj Spasitelju, sjedinjujem sva čuvstva svoja sa čuvstvima premiloga Srca tvoga; i tako sjedinjena prikazujem ih vječnome Ocu tvomu, moleći ga u tvoje ime da ih tebi za ljubav primi i usliši. Amen.

Dao si nam Srce svoga Sina

(Sv. Ivan Eudes)

Gospodine Bože, Oče milosrđa, u svojoj beskrajnoj dobroti dao si nam ljubljeno Srce svoga predragoga Sina. Udijeli našim srcima da budu sjedinjena s njegovim Srcem, da bi naša ljubav bila savršena. O preljubezno Srce moga Spasitelja, budi ti srce moga srca, duša moje duše, duh moga duha, život mog života. O milosrdno Srce Isusovo, utisni u naša srca savršenu sliku tvog milosrđa, kako bismo ispunili tvoju zapovijed: «Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski».

Znati ljubiti

(Sv. Ivan Eudes)

O Presveto Srce Isusovo, ti si beskrajno dostojno svake ljubavi. Dosta mi je to znati da se moje srce ne može nikada nasititi ljubavi prema tebi, koji ne možeš nikada biti dovoljno ljubljen. O Ljubezno Srce, ako te ljubim, to sigurno nije zbog mene samoga. Ne tražim rajске radosti zbog njih samih, niti utjehe nebeske ljubavi, nego tražim Boga koji je njihov izvor.

O ljubljeni moj Spasitelju, nauči me što trebam činiti kako bih došao do čistoće tvoje ljubavi, udijeli mi tu ljubav i duboku poniznost bez koje se ne bih mogao tebi svidjeti, a ti izvrši na meni tvoju svetu volju.

O Srce Isusovo, beskrajno blago svake vrste dobra, budi ti moje jedino blago, utočište i obrana. Tebi se utječem u svim mojim potrebama. Kada bi me sva ljudska srca prevarila i napustila, vjerujem da me predobro i vjerno Srce Isusovo neće nikada napustiti. O presveto Srce Isusovo, budi ti nadoknada mojim grijesima, zaštita u mom životu, utočište u mojoj smrti. Tu istu milost molim za sve grešnike, umiruće, ožalošćene i za sve ljude, kako bi se vrijednost tvoje krvi na sve primijenila, uključujući duše u Čistilištu. Usuđujem se to te moliti, Presveto Srce, i neću prestati tražiti tu milost do zadnjeg moga daha. Amen.

O ljubezno Srce

(Sv. Bonaventura)

O ljubezno Srce mog Isusa, htjelo si biti probodeno kopljem kako bi mi pokazalo preobilje tvoje ljubavi i postalo boravište moje duše. Kada u tebe uđem, svečano ću navijestiti: «Ovo je moje vječno boravište, ovdje ću boraviti jer sam Srce Isusovo odabrao za svoj dom». Isuse moj, što prije uvedi moju dušu kroz ranu tvoga boka u tajnu tvog preljubeznog Srca, kako bi se očistila, ukrasila i zapalila tvojom ljubavlju te tako zaboravila na zemaljske brige i mislila samo kako tebe ljubiti, o moj raspeti Bože. Amen.

Srce Bogočovjeka Isusa Krista

(Sv. Brigita Švedska)

Majka Božja je rekla Brigiti: "Srce moga Sina nadasve je slatko poput meda i posve čisto poput najčišćeg izvora, jer iz Njega izlazi sve što je kreposno i dobro, kao iz izvora. To je najslade Srce! Što je za nekog mudrog čovjeka slađe nego misliti na ljubav koju je pokazao Sin Božji kod stvaranja i otkupljenja, kod svojih muka i poslova, kod svojih propovijedi i pouka, u svojoj prijaznosti i strpljivosti prema ljudima?"

Njegova ljubav ne teče poput vode, već je ona stalna i ostaje, i sve obuhvaća; ona se nudi čovjeku do posljednjeg trenutka njegova života. Kada bi čovjek kao jadni grešnik stajao već na vratima vječne propasti, ali od tamo još zazvao za pomoć, s voljom da se popravi, bio bi još ugrabljen od vječne propasti." (Objave, knjiga IV., pogl. 101)

Milost ključa iz Isusova Srca po Mariji

(sv. Maksimilijan Kolbe)

Blagoslovljena Djevice, dostoj se primiti moju molbu. Bezgrešno začće, Kraljice neba i zemlje, Utočište grešnika, Majko preljubezna, kojoj je Bog povjerio sve milosrđe - evo me pred tobom, evo siromašnog grešnika. Molim te, primi me kao svoje vlasništvo. Djeluj u meni po svojoj volji, u mojoj duši, u mom srcu, u mom životu, na času smrti, u vječnosti. Raspolazi sa mnom kako ti želiš, samo da se ostvari ono što je o tebi rečeno: "Žena će satrti glavu zmiji", ti ćeš uništiti hereze u cijelom svijetu! Da u tvojim bezgrešnim rukama, bogatim milosrđem, postanemo sredstvo tvoje ljubavi, sredstvo koje će moći oživjeti i razveseliti mnoge nemarne ili zavedene duše. Tako će se bez kraja širiti kraljevstvo božanskog Srca Isusova. Zaista, samo tvoja prisutnost privlači milost, koja preobražava i posvećuje duše. Jer milost ključa iz Isusova božanskog Srca na nas preko tvojih majčinskih ruku!

4. RAZMATRANJA SVETACA O SRCU ISUSOVU

Srce Isusovo traži zadovoljštinu i posvetu

(Sv. Margareta Marija Alacoque)

Sv. Margareta Marija Alacoque određeno piše (Autobiografija, str. 365.): »Sveto Srce traži duše zadovoljštine, koje će mu uzvratiti ljubav i koje će s dubokom poniznošću prositi od Boga oprostjenje za sve nepravde koje mu se čine«. Svetica pripovjeda: »Jedanput, u vrijeme poklada, ukaza mi se poslije pričesti naš Spasitelj u liku «Evo čovjeka» s križem, sav u ranama i modricama. Njegova je božanska krv tekla sa svih strana, i govorio mi je veoma tužnim glasom: Zar nema nikoga, tko bi imao samilosti prema meni i tko bi htio uzeti udjela u mojoj boli, u ovom sažalnom stanju, u koje me stavljaju grijesi, osobito ovih dana ?

Pala sam, veli odabranica Isusova Srca, k njegovim presvetim nogama u suzama i jecajima. On mi stavi na leđa svoj teški križ, pun bodljika. Osjećajući se zgnječena pod tolikim teretom, počela sam bolje shvaćati težinu i zloću grijeha... Tisuću puta bih se voljela baciti u Pakao, nego hotimično učiniti samo jedan grijeh... Govorila sam: Prokleti grijeh! Kako si vrijedan prezira, zbog nepravde koju činiš mome dobrom Gospodar! I Isus mi reče: Nije dovoljno nositi taj križ, nego moraš visjeti sa mnom, da mi učiniš vjerno društvo, sudjelujući u mojim bolima, u preziru, u sramoti i drugim nedostojnostima, kaje trpim. Gorčinama, koje ću učiniti da okušaš, moći ćeš u stanovitoj mjeri ublažiti one gorčine, koje grješnici svojim grješnim zabavama ulijevaju u moje sveto Srce. Ti moraš bez oklijevanja sa mnom jecati, da postigneš od moga Oca, zbog ljubavi, koju ima prema mome Srcu, milosrđe u korist grješnika«.

Sv. Margareta ostavila nam je i ovo zapisano: »Nema sigurnijeg sredstva spasenja, nego se posvetiti Božanskom Srcu našega Gospodina. On neće pustiti, da propadne bilo tko od onih, koji su mu posvećeni. Oni će u njegovu presvetomu Srcu naći utočište u svim okolnostima života, a

poglavito na času smrti. Ja ne mogu vjerovati, da bi mogla propasti duša koja je posvećena svetom Srcu«. Utješne riječi, zar ne? Što onda oklijevamo, kad imamo zavidnu priliku da se vječno osiguramo!? Božansko Srce očekuje od nas i tu odanu gestu, jer iskrena posveta izražava puninu naše odanosti, ljubavi i potpunog sinovskog širokogrudnog predanja.

Sv. Margareta nam je ostavila napisanu i ovu pouku: »Isus Krist hoće da mu prijatelji njegova Srca dadu sve. Ili sve ili ništa !... On zahtijeva potpunu žrtvu čitavoga našeg duhovnog i tjelesnog bića, naše slobode, naše vlastite volje, našega srca, našega vremena i svake naše aktivnosti, svake misli i svake riječi. Moramo mu posvetiti svoje tijelo, svoju dušu, svoje srce i svaku svoju duševnu moć, pa se time služiti samo za njegovu ljubav i njegovu slavu. Moramo ujediniti svoju dušu s njegovom, i tako je sačuvati od grijeha, ujediniti svoje srce s njegovim, da on u njemu uništi sve ono što se njemu ne dopada...Sveto će Srce Isusovo biti veoma veselo, ako mi često obnavljamo takav čin posvete«.

Posveta Srcu Isusovu

(Papa Pijo X)

Veliki teolog i promicatelj pobožnosti Srcu Isusovu, značajni papa Pijo XI. u enciklici od 8. V. 1928. piše: »Sigurno je, da među različitim pobožnostima, kojima se časti presveto Srce, treba na prvo mjesto staviti i spomenuti posvetu, kojom sebe i sve svoje prinosimo Srcu Isusovu, priznajući da smo sve to dobili od vječne Božje ljubavi. Naš je Spasitelj objavio nevinoj učenici svoga Srca sv. Margareti Mariji koliko želi da ga ljudi časte tom pobožnošću. Nije to stoga želio da mu se dade što ga po pravu ide, nego ga je na to potakla neizmjerena ljubav prema nama. Prva je od svih izvršila tu pobožnost sama Svetica, sa svojim duhovnim ocem Klaudijem de la Colombiere. Nasljedovali su ih s vremenom pojedini ljudi, potom privatne obitelji i zajednice, napokon sami vladari, gradovi i kraljevstva ... U prošlom stoljeću, a i u našem, dovele su spletke nevjernika dotle, te je zavladao mišljenje da Krist Gospodin nema vrhovnoga gospodstva. Crkvi navijestiše rat odlukama, protivnim Božjem i naravnom pravu. Dapače se vikalo: *Nećemo da ovaj vlada nad nama!* (Lk 19, 14) I gle, upravo po spomenutoj posveti zaorio je jednodušno posve protivan glas štovatelja presvetoga Srca, koji je tražio njegovu slavu i branio njegova prava: *Treba da Krist vlada* (1. Kor. 15,25) — *Dodi kraljevstvo tvoje*. To napokon urodi sretnim događajem: Na početku ovoga stoljeća, uz klicanje svega kršćanstva posvetio je naš predšasnik Leon XIII. presvetomu Srcu sav ljudski rod, koji po prirođenom pravu pripada Kristu, u kojem su opet ujedinjene sve stvari (Ef. 1, 10)».

Iz Kristova Srca rodila se Crkva

(sv. Bonaventura)

Promisli i ti, otkupljeni čovječe, tko je, kako velik i kakav ovaj koji za te visi na križu, čija smrt oživljuje mrtve, čije preminuće žali i nebo i zemlja, a tvrdo stijenje puca.

S druge pak strane, da bi se iz boka Krista usnuloga na križu stvorila Crkva, i ispunilo Pismo koje kaže:» Gledat će onoga koga su proboli,» božanskim određenjem je dopušteno da jedan od vojnika kopljem probode i

otvori onaj sveti bok, sve dok se s krvlju i vodom ne izli cijena našeg spasenja; ono je iz izvora, to jest iz skrovišta Srca, izašlo, snagu dalo otajstvima Crkve da podjeljuje milosni život, te da onima koji već u Kristu žive bude napitak izvora živog koji struji u život vječni.

Ustani dakle, prijateljice Kristova, i budi poput golubice u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim; ondje poput vrapca koji nalazi sebi kuću bdij bez prestanka; ondje usta svoja primakni da s radošću crpiš vodu iz izvora Spasenja. On je naime izvor. On je rijeka što je izviralala u Edenu i odatle se granala u četiri kraka te, izljevajući se u pobožna srca, oploduje i navodnjava svu zemlju.

Živom željom trči k tom izvoru života i svjetlosti, ti Bogu odana dušo, pa iz dna svoga srca njemu zavapi: »O neizrecivi uresu velikoga Boga i najčišći sjaju vječnoga svjetla, živote što svaki život oživljuješ, svjetlosti što svako svjetlo svjetlošću napajaš te činiš da mnogobrojna svjetla trajno

blistaju pred prijestoljem tvoga božanstva sve od prvog praskozorja! O vječno i nepristupno, sjajno i slatko vrelo izvorno koje je skriveno od očiju svih smrtnika, ti si bez dna, dubina ti je beskrajna, širina neobuhvatna, čistoća ne-pokvarljiva.

Odatle istječe rijeka koja razveseljuje grad Božji da uz radosno klicanje i hvalopojke otpjevamo tebi hvalospjeve i iskustvom posvjedočimo kako je u tebi izvor životni i tvojom svjetlošću svjetlost vidimo.

Dobro je boraviti u Srcu Isusovu

(sv. Bonaventura)

Kličimo i radujmo se sjećajući se Božanskog Srca. Dobro je i ugodno boraviti u tom Srcu. tvoje Srce, o Dobri Isuse, bogato je blagom, dragocjeni biser koji smo otkrili u tajni tvog probodenog tijela. Bio ti je proboden bok da bismo mi po vidljivoj rani vidjeli nevidljivu ranu, jer tko gori ljubavlju ranjen je od ljubavi. Pa tko da ne ljubi tako ranjeno Srce? Tko da ne odgovori onome tko je toliko zaljubljen? Tko da se ne privije u naručje tako čistom zaručniku? Mi koji još živimo u tijelu trudimo se koliko nam je to moguće, ostanimo u Srcu koje nas ljubi. Molimo Isusa da uzme naše srce još uvijek otvrdlo i neraskajano, sjedini nas vezom svoje jake ljubavi, i udostoji se raniti nas strijelom ljubavi svoga Srca.

Srce koje daje s radošću

(Sv. Albert Veliki)

Srce Isusovo je bilo ranjeno kopljem, koje je probolo njegov bok, da bismo mi naučili uvijek ostati u njemu i nikada se ne udaljiti od tog Srca punog ljubavi. Isus je kušao žalost i muku, budući da je bio potpuno čovjek uistinu je doživljavao naše osjećaje i trpio muke u svom srcu, tako da je nutarnja muka prethodila vanjskoj. Ovaj veliki Kralj i Svećenik, dajući nam svoje darove, učinio je to s velikom radošću. Sigurno se obradovao u svom Srcu videći da se njegova velika ljubav razdala po svetoj pričesti, u kojoj se događa savršeno sjedinjenje njega i njegovih udova.

Isusovo Srce, milosrđe Božje

(sv. Ivan Pavao II.)

«Tko vidi mene, vidi i Oca» (Iv 14,9). Crkva priznaje milosrđe Božje, Crkva živi od Njega, od ogromnog iskustva vjere i poučavanja, ukoliko stalno promatra Krista. I usmjeravajući se na Njega napunja se, usmjerena na Njegov život i evanđelje, na Njegov križ i uskrsnuće, na sveobuhvatnu tajnu. Sve što je „vizija” Kristova u živoj vjeri Crkve i u učenju približava nas „viziji” Očevoj u svetosti Njegovog milosrđa. Crkva, čini se, na sasvim poseban način i priznaje i štuje milosrđe Božje ako se obrati Srcu Isusovu.

Približavanje Kristu u tajni Njegova Srca omogućuje nam da u izvjesnoj mjeri dođemo do jedne središnje točke koja je istovremeno najlakše pristupačna i na razini čovjeka. Ta točka je objava milosrdne ljubavi Očeve i središnji sadržaj mesijanskog poslanstva Sina Čovječjega.

Srce Isusovo su proboli iz kojega je potekla voda i krv. Otkupiteljeva Ljubav je početak izbavljenja, izvor našega spasenja i radi našega spasenja je ustanovljena naša Crkva. Živi Krist i sada i danas nas ljubi i dariva nam svoje Srce kao izvor otkupljenja. Jer «uvijek živi da posreduje za nas.» (Heb 7,25) Ljubav ovoga Srca u svakom trenutku grli nas i cijeli svijet. A ipak, kako malo uzvraćaju ljubav ovom Srcu koje je tako ljubilo svijet.

U Euharistiji slavimo stvarnu i obnavljajuću prisutnost žrtve na križu, u kojoj je otkupljenje vječno prisutan događaj koji je neodvojivo povezan uz posredovanje samoga Otkupitelja. U presvetoj Euharistiji sjedinjujemo se s Kristom samim, s jedinim svećenikom i s jedinom žrtvom koja nas uključuje u pokret njegovog predanja i klanjanja, s Njim, koji je izvor svih milosti. U presvetoj Euharistiji, to je također smisao vječnog slavljenja, stupamo u struju ljubavi iz koje

potječe svaki unutrašnji napredak i apostolska uspješnost: „A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.“ (Iv 12,32)

Otkriveno je otajstvo ljubavi

(Sv. Bernard)

Očito krivo govori tko kaže: «Previše je velik moj grijeh da bi se mogao oprostiti» (Izl 4,13). Kada meni nešto nedostaje, s povjerenjem to dobivam iz Srca Isusova jer je ono puno milosrđa i postoje putovi kojima dijeli svoje milosti. Probili su njegove ruke i noge, otvorili su mu bok kopljem i po ovim ranama ja mogu «crpsti meda iz pećine i ulja iz tvrde stijene» (usp. Pnz 32,13), to jest kušati i vidjeti kako je dobar Gospodin. On je gajio misli mira a ja to nisam znao. Uistinu tko je upoznao misao Gospodnju i tko mu je bio savjetnik? (usp. Rim11, 13).

Čavli koji su mu proboli ruke i noge za mene su postali ključ koji otvara, kako bih ja mogao kušati kako je sladak Gospodin? Što vidim po tim ranama? Rane kao da imaju svoj glas i viču da je u Kristu Bog sa sobom pomirio svijet. Koplje je probolo njegov bok te je otvoren pristup njegovu Srcu i ono nam se približilo, te zato zna biti samilosno s mojim slabostima. Po ranama njegova tijela pokazuje nam se iskonska ljubav Isusova Srca, otkriveno je otajstvo njegove ljubavi, objavljeno krilo milosrđa našeg Boga. Uistinu, na koji drugi način bi se moglo pokazati da si blag i milosrdan i kako bi mogla bolje zasjati tvoja ljubav, ako ne po rani tvoga Srca? Nitko ne može pokazati veću ljubav od toga da dadne svoj život za onoga tko je osuđen na smrt?

Isusovo Srce, utočište naše

(Sv. Antun Padovanski)

»Tko će mi dati golubinja krila, da odletim, otpočinem i nastanim se u pećini te da budem sličan golubici, koja gradi sebi gnijezdo u pukotinama pećine, na visokim mjestima?« (Ps 55, 7—9 prema Vulgati).

»Pećina je naš Gospodin Isus Krist. A pukotina pećine je rana u njegovu svetom boku. Rana u boku vodi k Spasiteljevu Srcu. I tamo, k toj luci spasenja, poziva On duše. Tu on želi biti Zaručnikom. Kad se golubica krije u pukotinama, hoće ne samo da se spasi od grabežljivaca, nego tamo sebi gradi i stan, u kojemu bi mogla mirno stanovati. Slično čini i revna duša, koja, čim nađe Srce Isusovo, ne samo da u njemu sagradi svoj stan protiv svih napasti, nego u njemu nalazi i sigurno mjesto slatkoga počinka.

Ne može se zadovoljiti samo time, da ostane na ulazu u pukotinu, mora prodrijeti u dubinu. Kod otvora Isusova boka već će se naći krv, koja se prolila za naše otkupljenje. Ali mora ići do samoga vrela, iz koga je potekla krv, do samoga Srca Isusova. Tamo će uživati svjetlo, utjehu i siguran mir. Golubica gradi gnijezdo od slame. Od čega mi gradimo svoje gnijezdo? Onaj koji nam je dao mjesto za stan, dao nam je također i slamu, to jest primjer svoje poniznosti i krotkosti. Svijet prezire ove kreposti kao što prezire i slamu. Ali ti njima sagradi stan u dubokoj pukotini pećine u Srcu Isusovu!«

Srce puno žara

(Sv. Bernardin Sijenski)

»O ljubavi, koja sve rastapaš, u kakvo si stanje zbog našeg otkupljenja dovela našeg Prijatelja? Da potop ljubavi sve poplavi, veliki su bezdani polomili svoje brane, to jest dubine Srca Isusova. Okrutno je koplje prodrlo do dna ne poštedivši ničega. Otvor na boku upoznaje nas s ljubavlju Srca Isusova sve do njegove smrti i poziva nas da pođemo k toj neiskazanoj ljubavi, koja je potakla njega da dođe k nama. Hajdemo, dakle, k njegovu Srcu, k srcu dubokomu, srcu tajnomu, srcu koje misli na sve, srcu koje sve zna, srcu koje ljubi ili, radije, koje gori od ljubavi. Vrata su otvorena. Po tome shvatimo žestinu njegove ljubavi. I srcem, sličnim njegovu, uđimo u ovu tajnu, koja je sve dotle bila sakrita. A otkrivena je, da tako rečemo, kod njegove smrti otvaranjem boka. S čime bolje usporediti Srce Isusovo zbog njegove goruće ljubavi, negoli s kadionicom, punom žarke žeravice?«

Otkucaji Srca Isusova

(Sv. Gertruda)

Jednoga dana videći kako sestre idu slušati propovijed požalila sam se Isusu: «Ti znaš, moj Gospodine, kako bih rado išla slušati propovijed da me ova bolest ne zadržava». A Isus mi je odgovorio: «Hoćeš li da ti ja održim propovijed?» - «Vrlo rado» – ona odgovori. Tada ju je Gospodin privukao sebi i prislonio je njeno srce na svoje Božansko Srce. Poslije nekoliko trenutaka odmora Gertruda je osjetila kako Isusovo Srce kuca dvostrukim divnim i slatkim otkucajima.

Gospodin joj je tada kazao: «Svaki od ova dva otkucaja čini djelo spasenja ljudi na tri načina. S prvim otkucajem, koji spašava grešnike, neprestano zazivam Boga Oca, ublažujem ga i zazivam milosrđe. Zatim govorim svim mojim svetima, predočim im slučajevne grešnika i potičem da mole za njih. Na kraju se obraćam samom grešniku i milosrdno ga pozivam na obraćenje čekajući strpljivo s neizrecivom željom njegovo obraćenje».

«S drugim otkucajem, koji čini djelo spasenja pravednika – iznad svega pozivam mog Oca da se sa mnom raduje zbog učinkovitog prolijevanja moje krvi za spasenje pravednika, u čijim dušama se sada naslađujem. Zatim pozivam svu nebesku vojsku da slavi divni život pravednika i da mi zahvale za sve darove koje sam im udijelio i koje ću im još udijeliti. Na kraju se obraćam samim pravednicima utvrđujući ih u mojoj ljubavi i potičem ih da napreduju svaki dan iz kreposti u krepost. I kao što se otkucaji ljudskog srca nikada ne prekidaju, bilo što da čovjek radi, tako ni djelo moje Providnosti, koja upravlja zemljom i Nebom, ne može ni za trenutak zaustaviti ovaj dvostruki otkucaj moga Božanskog Srca».

Isusovo Božansko Srce želi nadoknaditi naše ljudske manjkavosti

(Sv. Gertruda)

Jedne večeri Gertruda je pokušavala svu svoju pažnju usmjeriti na riječi Službe čitanja, ali budući da je svaki trenutak padala u rastresenost zbog slabosti svoje ljudske naravi, sa žalošću je kazala: «Koji plod mogu zadobiti od napora koji tako rijetko postiže svoj učinak?». Tada Gospodin, koji nije mogao podnijeti njenu klonulost, uze u vlastite ruke svoje Božansko Srce kao neku svjetiljku i reče joj:

«Evo ti predstavljam moje Božansko Srce, slatki ud divnog Trojstva, kako bi ti od njega mogla s povjerenjem moliti da nadoknadi za sve tvoje slabosti. Tada će sva tvoja djela biti savršena u mojim očima. Kao što je vjerni sluga uvijek spreman izvršiti volju svoga Gospodara, tako će ti od sada i moje Srce uvijek biti blizu i nadoknaditi u svakom trenutku tvoje slabosti».

Ova nečuvvena samilost napuni Gertrudu istovremeno divljenjem i strahom. Činilo joj se nečuvveno i neprikladno Božjem dostojanstvu da Srce Gospodara svemira, predostojni hram Presvetoga Trojstva, izvor svakog dobra i milosti, bude kraj nje kao neki sluga koji stoji pored gospodara spreman nadoknaditi slabosti. A Gospodin se smilovao njenoj nelagodi i ohrabrio ju je ovom usporedbom:

«Da imaš lijepi glas i jako ti se sviđa pjevati, a pored tebe je neka druga osoba koja nema sluha ni glasa pa ipak dubokim glasom pjeva, tako da ti ne dopušta da li otpjevati po koji kratki otpjev, bila bi uznemirena zašto ta osoba ne dopušta dugo pjevati tebi koja bi to ugodno i s lakoćom učinila. Na isti način moje Božansko Srce, koje poznaje krhkost, nepostojanost i slabost ljudske naravi, čeka s najvećom željom da ga ti molitvom pozoveš, ili samo svojom željom, da nadoknadi za tvoje manjkavosti, kako bi učinilo što ti ne uspijevaš».

Uzvišenost sjedinjenja sa Srcima Isusa i Marije

(Bl. Leon Dehon)

Biti usko sjedinjeni po milosti i ljubavi sa Presvetim Srcem Isusovim i prečistim Srcem Marijinim ovdje na zemlji najveća je moguća stvar koju čovjek može zadobiti. Mi živimo da bismo nastavili sveti život koji je na zemlji živio Isusu Krist. Na krštenju smo se obavezali da ćemo

pripadati Kristu i njega obući, to jest oblikovati u nama. Mi trebamo usvojiti Isusove kreposti, osjećaje, duh, sklonosti. Isusov život i njegovo kraljevanje u našim srcima nas pobožanstvenjuje. Naš Gospodin – kaže sv. Ivan Eudes – silazi u naše duše i u njima stanuje po milosti da bi nas preobrazio u sebe samoga. On nas drži snagom Duha Svetoga, kao neku malu hostiju koju želi posvetiti da bi je sjedinjenu sa sobom prikazao na slavu Oca Nebeskoga: divna žrtva, posvećenje koje nas pobožanstvenjuje, dragocjeno i neizrecivo uzdignuće koje od nas čini nebeska bića, od nas siromašnih i nedostojnih grešnika čini kršćane, svece, sinove i kćeri Božje.

Srce Isusovo, koje živi i kraljuje u nama, izvor je svakog bogatstva, ono je najdragocjenije od svega blaga. Naša je duša – kaže sv. Ambrozije – istinski raj Presvetoga Srca. Usred zemaljskoga raja bio je izvor vode koji je sve oživljavao i činio plodnim. A u duhovnom životu to je Srce Isusovo, izvor vječnog života koji vrije usred kršćanskih duša kako bi u njih ulio svako obilje nebeskih blagoslova i učinio ih plodnima u krepostima i zaslugama. Učiniti da u nama vlada Srce Isusovo naš je jedini i najvažniji posao.

1. To je sredstvo za postići naš cilj. Mi smo stvoreni za sjedinjenj sa Srcem Isusovim po Srcu Marijinu, i s Božjim srcem po Srcu Isusovu.

2. To je jedino sredstvo da Bogu ugodimo. Na taj način ispunjamo želju Nebeskog Oca da u nama vidi svoga Sina kako kraljuje skupa sa svojom Majkom.

3. To je jedino sredstvo koje imamo na raspolaganju po kome možemo na dostojan način proslaviti Boga. Treba da Srce Isusovo u nama i po nama slavi Oca Nebeskoga.

4. To je jedino sredstvo za ispuniti želju samoga Isusa i za dobiti od njega bezbrojne milosti. Nije li On došao na ovu zemlju kako bi živio i kraljevao u nama. To nam kaže i sam Gospodin po sv. Ivanu Eudesu: «Čineći da Ja skupa sa svojom Majkom živim i kraljujem u vama, postat ćete istinska djeca moga Srca. Moje Srce i moje oči biti će uvijek uperene u vaše potrebe.

5. Na kraju po životu Srca Isusova i Srca Marijina mi postajemo dionici njihovih zasluga i sjedinjujemo svoja djela s njihovim djelima, i beskrajno se obogaćujemo.

Mi smo stvoreni za to sjedinjenje i samo u njemu možemo naći mir i spokoj. Ostanite u meni i ja u vama – govorio nam je naš Učitelj – to sam vam govorio da bi moja radost bila u vama i da bi vaša radost bila potpuna (usp. Iv 15,4). Ta radost je sudjelovanje u radosti Utjelovljene Riječi, i neizrecivom blaženstvu Sina Božjega koji nas sjedinjuje s Ocem. U Srcu Isusovu, kaže nam sv. Lovro Justinijanski nalazi se nutarnji mir, nepomućeni spokoj, blaga sreća, živa radost, vedro pouzdanje, zajedništvo ljubavi, očaranje kontemplacije i blagost Duha Svetoga. Srce Isusovo jesu vrata nebeska.

Sjedinjenje sa Srcem Isusovim i Srcem Marijinim je naš živući raj, a taj je – kaže sv. Bernard – daleko uzvišeniji slađi, bogatiji i blaži od prvog zemaljskog raja. Uskliknimo sa sv. Ivanom Eudesom: «Živjeli Isus i Marija u našim srcima! U svim srcima živjela Srca Isusa i Marije! O ljupko Srce Isusovo budi ti srce moga srca, duša moje duše, jedini temelj svih mojih misli, riječi i djela, duše i tijela, svega mog bića. Amen.

Vježbe sjedinjenja sa Presvetim Srcem Isusovim i Bezgrešnim Srcem Marijinim

(Bl. Leon Dehon)

Prvi uvjet za naše sjedinjenje sa Srcem Isusovim i Marijinim je da ostanemo u Božjoj milosti i ne navezujemo se na stvorenja. Na krštenju počinje naše sjedinjenje sa Srcem Isusovim i Marijinim. Od dobi kad dođemo do upotrebe razuma moramo sve činiti kako bismo sačuvali i razvili to nebesko sjedinjenje i kraljevanje Isusova Srca u našim srcima. Prvi uvjet je da ostanemo u Božjoj milosti jer kad smo u milosti tada smo u Isusu i Isus u nama, njegovo Srce je sjedinjeno sa srcem siromašnog stvorenja. A da bi Srce Isusovo i Srce Marijino potpuno u nama živjelo i kraljevalo, treba dodati i ostale stvari. Trebamo gledati svijet i čuvati se od duha svijeta, nenavezivati se na stvorenja. Koliko budem više slobodni i ne vezani na nas same i na stvorenja toliko ćemo više osjetiti učinkovitost i prisutnost Srca Isusova i Srca Marijina.

Drugi uvjet je živjeti od vjere i ostati u ljubavi. Sv. Pavao nas uči da Isus stanuje u našim srcima po vjeri. Po vjeri se događa razvoj milosti u duši. Ona – kaže sv. Ambrozije – otvara vrata

srca našem Gospodinu i on dolazi nastaniti se u našim dušama. Kako bismo rasli u živoj vjeri navikavajmo se gledati Srce Isusovo i Srce Marijino u svemu što činimo. To neka nam bude najvažnija vježba naše pobožnosti. Trudimo se da nasljedujemo Srce Isusovo, njegove kreposti, njegova otajstva, usvajajmo njegove božanske nakane. Ali to nije sve, trebamo se često vježbati u njegovoj ljubavi.

Vjera zasadi – kaže sv. Grgur veliki – u nama život Isusa Krista, ali samo ljubav i vjernost njegovoj ljubavi čini da to stablo raste u nama i donosi obilne plodove za Nebo. Isus tako malo po malo u nama ozdravlja sve izranjeno i uzdiže sve propadljivo, ispunja dušu nebeskim milostima i samim sobom sve što duša marljivo radeći njemu predaje, sve svoje pobožnosti, mrtvljenja i djela, s ciljem da se u njoj oblikuje Isus sam.

Treće. Pričest i duhovna pričest u nama jača sjedinjenje sa Srcem Isusovim i Srcem Marijinim. Po tom sakramentu – kaže sv. Toma - milost se povećava u nama, duhovni život se usavršuje, jer se savršenstvo sastoji u sjedinjenju s Bogom. Euharistija je ustanovljena da bi dopunila u nama učinkovitost ostalih sakramenata po kojima nam Gospodin daruje svoju milost i svoj život. Oni koji se dobro hrane - kaže sv. Franjo Saleški - osjećaju kako im se cijelo tijelo jača. Isto tako oni koji se dobro pričešćuju osjećaju da Isus Krist, koji je njihova hrana, otvara svoje Srce i daruje se svim dijelovima njihove duše i tijela. On sve čisti, sve oživljava. On ljubi u njihovu srcu, shvaća u njihovom razumu, diše u njihovim grudima, gleda njihovim očima, govori njihovim jezikom i tako dalje. On čini sve u svima. Tada ne živimo više mi, nego Isusu živi u nama. O kada će to biti? Pa ipak učim vas što treba tražiti, što željeti, iako se to ostvaruje malo po malo. Ponizno težimo i s pouzdanjem se pričešćujemo.

Srce Isusovo je uzor i pravilo našeg života

(Sv. Ivan Eudes)

Nikada nećemo moći dovoljno razmatrati milost da nam je Isus htio dati svoje božansko Srce. Zamislite čovjeka kojeg njegov kralj toliko ljubi da može uistinu reći: «Kraljevo srce je moje, dobio sam u posjed srce kralja». Koje li sreće za njega, koje radosti! A to je naša stvarnost. To je nepobitna istina. Kralj kraljeva nas tako žarko ljubi da svatko od nas može uistinu reći: «Srce Isusovo je moje, dobio sam u posjed Srce moga Spasitelja».

Srce Spasiteljevo je moje i to iz više razloga. Prvo jer mi ga je dao Otac nebeski. Zatim je moje jer mi ga je dala Presveta Djevica. Moje je jer mi ga je dao Duh Sveti. Na kraju moje je jer mi ga je tisuću i tisuću puta sam Isus darovao. On mi ga je darovao ne samo da bude moje utočište, sklonište u svim potrebama, moje blago, nego da bude i moj uzor i pravilo mog života i mojih djela. To pravilo želim stalno proučavati kako bih ga vjerno slijedio.

Brižno želim promatrati što Srce mog Isusa mrzi a što ljubi kako bih i ja mrzio što ono mrzi i ljubio što ono ljubi. Vidim da je Isus mrzio i da mrzi samo jednu jedinu stvar; grijeh. On nema nikakvu mržnju prema našoj slabosti i bijedi. Židove koji su ga toliko progonili, rimsku vlast koja ga je tako okrutno mučila, je li Srce Isusovo mrzilo? Ne, naprotiv, ono ih ispričava kod Oca nebeskoga u najokrutnijem mučenju i smrti na križu i moli da im oprost. To je pravilo koje ja želim slijediti iz ljubavi prema mome Spasitelju. Samo ću grijeh mrziti a ljubiti ću sve što on ljubi, a svima koji me budu mrzili koliko god mognem, pomoću Božje milosti, čini ću dobro.

Čujem kako mi moje pravilo kaže: *Težite u vašim srcima za čim treba da težite u Isusu Kristu*. Imajte u vašim srcima osjećaje Isusa Krista. Koje osjećaje nalazim u njegovu životu? Ja ih pronalazim šest.

1. Osjećaji ljubavi koje Isus ima prema svom nebeskom Ocu i za njegovu svetu volju. On je toliko ljubio svoga nebeskog Oca da se žrtvovao za njega, a spreman je još milione puta žrtvovati se za njegovu slavu. On toliko ljubi njegovu očinsku volju da za vrijeme svoga zemaljskog života nije nikada činio svoju volju, nego je u vršenju volje Očeve nalazio svoje zadovoljstvo. *Moje je jelo vršiti volju onoga tko me poslao (Iv 4, 34)*.

2. Osjećaji odbojnosti i gnušanja prema grijehu, kojeg je toliko mrzio i prezirao da se predao na milost i nemilost svojim neprijateljima i prihvatio patnju križa kako bi uništio grijeh, to pakleno čudovište.

3. Osjećaje poštovanja i ljubavi prema križu i trpljenju, koje je nježno ljubio do te mjere da u Duhu Svetom dan trpljenja naziva svojim časom.

4. Osjećaje ljubavi koje ima prema svojoj predragoj Majci, koju je ljubio više nego sve svece i anđele skupa.

5. Osjećaje ljubavi prema nama ljudima, koje je strastveno ljubio tako da izgleda – kaže sv. Bonaventura - da je sebe do krajnjih granica dao njima za ljubav.

6. Osjećaje odbojnosti i prezira prema duhu svijeta, kojeg je smatrao odbačenim i za koji nije ni molio: *Ne molim za ovaj svijet (Iv 17,9)*.

Evo božanskih pravila koja želim iz ljubavi prema tebi opsluživati, o moj Spasitelju. Želim ljubiti svim srcem, svom dušom i svom snagom svoga Boga i potpuno se založiti kako bih vršio njegovu svetu volju. Želim mrziti svaki grijeh i svaku nepravdu da bih radije umro nego li na njih pristao. O Srce mog Isusa daj da te uistinu ljubim.

Isus nam je dao svoje Srce da bi bilo naše srce

(Sv. Ivan Eudes)

Isus nam nije dao svoje srce samo za uzor i pravilo života nego i da bi postalo naše srce, kako bismo mi po njegovu Božanskom Srcu mogli iskazati dostojnu čast Bogu. Mi smo Bogu dužni pet velikih stvari: 1. klanjati se njegovu veličanstvu; 2. zahvaljivati Bogu na nebrojenim dobročinstvima kojima nas je obdario i koja nam trajno daruje; 3. zadovoljiti Božanskoj pravdi za nebrojene grijehe i propuste koje smo učinili; 4. slaviti ga; 5. moliti kako bi dobili sve potrebno za dušu i tijelo.

Koje sredstvo možemo koristiti kako bismo ispunili sve te dužnosti na način dostojan Boga? To je nama nemoguće. Jer kada bismo imali sve duhove i srca svih ljudi i anđela i njima sa svom gorljivošću pokušali dostojno Boga ljubiti i potpuno zadovoljiti njegovoj pravdi to ne bi bilo ništa u odnosu na dužnosti koje imamo prema Bogu. Ali evo imamo našeg dobrog Spasitelja. On nam je dao sredstvo za potpuno ispuniti pred Bogom naše obaveze, a to je njegovo Božansko Srce koje nam je dao da ga koristimo kao naše vlastito srce za klanjati se Bogu, ljubiti ga koliko Bog to zaslužuje i za ispuniti sve naše dužnosti pred njegovim uzvišenim Veličanstvom. Vječna ti hvala i slava moj predobri Isuse za taj beskrajno dragocjeni dar. Neka te zbog toga svi anđeli i sva tvoja stvorenja beskrajno blagoslivljaju.

O koje li sreće i dobročinstva za nas imati na dar tvoje Božansko Srce. O Kako smo bogati! Koje li blago posjedujemo! Koliko li smo ti dužni zahvaljivati moj, Božanski Spasitelju! Ti moliš Oca da budemo jedno s njime i s tobom, kao što si Ti u njemu i on u tebi, te stoga želiš da imamo jedno srce s Ocem i s tobom. Ti si nas učinio djecom Oca čiji si ti Jedinorođeni Sin i zato nam daruješ svoje Srce kako bismo s tobom ljubili tvoga Oca jednim, tvojim Srcem. Ti nas uvjeravaš da nas Otac ljubi istom ljubavlju kojim je tebe ljubio, *da si njih ljubio kao što si mene ljubio*, (Iv 17,23) i da te ljubimo istim Srcem kojim te je ljubio Otac, *kao što je Otac mene ljubio tako sam i ja vas ljubio* (Iv 15,9). Zato nam i daruješ svoje Srce da bismo mi ljubili njega Srcem kojim On ljubi nas.

Što mi možemo učiniti kako bismo se poslužili tim darovanim nam Srcem i iskazali Bogu dostojnu čast i slavu? Kao prvo, trebamo se odreći nas samih, našeg srca koje je uvijek ranjeno grijehom i sebeljubljem, a zatim se trebamo predati i posvetiti Srcu Isusovu, s njim se sjediniti u svemu što radimo s njegovom poniznošću, ljubavlju i svim drugim krepostima, kako bismo ljubili, slavili i častili Boga s Božanskim Srcem.

O moj Spasitelju, iskoristi snagu svojih svemoćnih ruku da me oslobodiš od mene samoga i sa sobom sjediniš, da izvadiš moje bijedno srce i umjesto njega dadneš mi svoje Božansko Srce. Tada ću te ljubiti svim srcem, to jest Isuse ljubiti ću tebe tvojim velikim Srcem koje će biti moje.

Duboka poniznost Srca Isusova

(Sv. Ivan Eudes)

Imati nisku misao o sebi samome i prezirati sebe, ne cijiniti i mrziti slavu i čast svijeta, ljubiti skrovitost i poniženje - 3 su učinka istinske poniznosti. To je krepost koja ima bezbroj stupnjeva jer imamo puno razloga za poniziti se, među kojima su tri glavna. Prvi je naše ništavilo, ponor samozataje i poniženja. Drugi je beskrajno veličanstvo Božje, jer svaka veličina pred Bogom je ništavnost. Treći je grijeh, jer nas Bog može s razlogom baciti u ništavilo zbog naših grijeha.

Srce Isusovo, iako je bilo bez grijeha, više se od drugih ponizivalo. On je vidio da je njegova ljudska narav, stvorena, proizišla iz ništavila, a s druge strane poznao je Božju uzvišenost, te ga je to u njegovoj ljudskoj naravi držalo u neshvatljivoj poniznosti.

Da bismo shvatili drugi učinak poniznosti u Srcu našeg Otkupitelja promotrimo kolikim prezirom je odbacivao čast i slavu u svijetu. On premda je jedinorođeni Sin Božji jednak Ocu, kralj slave, a htio je pokazati samo nešto od svoje moći i veličine, skrivajući gotovo sve, i u svom životu, nakon uskrsnuća i u Presvetom Sakramentu gdje je sada slavan i besmrtn. Kad su ga Židovi htjeli učiniti kraljem pobjegao je pred njima govoreći da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta.

Promotrite zatim sva poniženja i samozataje koje je doživio za svoga života, kod rođenja, bijega u Egipat, u javnom djelovanju i Muci i znajte da je sve to božanska ljubav za njega unaprijed priredila i da ih je on svim srcem prihvatio.

Srce Isusovo je Marijino srce

(Sv. Ivan Eudes)

Kao što Marijino djevičansko Srce ljubi svoga Sina više nego svi anđeli i sveci skupa tako i Isusovo Božansko Srce više ljubi Srce Marijino nego sva druga stvorenja. Prikažimo Srcu Isusovu i ljubav njegove blagoslovljene Majke kao nadoknadu za sve naše propuste u ljubavi i služenju i prikažimo predostojnoj Isusovoj i našoj Majci Srce njenog Sina kao nadoknadu za sve naše nezahvalnosti i nevjernosti u njenoj službi.

Presveta Djevica je, nakon Boga, prvi predmet ljubavi Srca Isusova, ali je Srce Isusovo i Marijino Srce zbog više razloga. 1. Jer joj ga je darovao vječni Otac. 2. Jer joj ga je darovao njen Sin. 3. Jer joj ga je darovao Duh Sveti. Slava tebi, Presveto Trojstvo, zbog tog dragocjenog dara koji si dalo našoj i Božjoj Majci. Prikazujem ti Presveto Trojstvo Božansko Srce Isusovo i bezgrešno Srce Marijino za mene. Sjedinjujem s njihovim srcima moje siromašno srce i srca svih ljudi i molim da u njima uzmeš trajnu vlast.

Marija i Presveto Srce Isusovo

(Monsignor Andrien Garnier)

Štovanje Srca Isusova toliko je staro kao i Crkva. Već je sv. Ivan apostol kod posljednje večere počivao na Gospodnjim grudima. Još prije nego sv. Mariji Margareti, Spasitelj je pokazao svoje Srce rimskom vojniku, koji mu ga je otvorio kopljem. U novija vremena, na poticaj sv. Ivana Eudesusa koji je na početku XVII. vijeka mnogo propovijedao i pisao o Srcu Isusovu, i na poticaj samog Spasitelja koji se ukazao svetoj Margareti Alacoque, ova se pobožnost brzo proširila po čitavom katoličkom svijetu kao znak vremena,

«Štovanje Srca Isusova - tako se izražava kardinal Pie - novi je oblik onog štovanja, što ga je Crkva naučavala i vršila u sva vremena". Ovo se štovanje odnosi u prvom redu na tjelesno Spasiteljevo Srce kao na prvi i neposredni svoj predmet; na ono srce koje je kucalo u grudima Boga Čovjeka, te je vrijedno štovanja kao i sva ljudska Kristova narav, radi njezina sjedinjenja s drugom Božanskom Osobom. U drugom redu, ova se pobožnost, prelazeći -preko srca, odnosi na ljubav, koja prema običnom shvaćanju ljudi izvire iz srca i čiji je ono simbol».

A ljubav Srca Isusova nije ništa drugo nego neizmijerna Božja ljubav prema ljudima; ljubav onoga Boga koji se, da spasi ljudski rod, zaodjenuo našom ljudskom naravi, na križu umro, a sada

na našim oltarima u Euharistiji da bude hranom naših duša i pruži nam neprekidni dokaz svoje neizmjerne ljubavi. Uzevši dakle stvar strogo onako kakva jest, blagdan Srca Isusova može se zvati blagdan ljubavi. Zaziv Presveto Srce Isusovo, smiluj nam se, uzet iz litanija. Srca Isusova, mogao bi glasiti ovako: Isuse, utjelovljeni Bože, radi tvoga Srca koje je simbol tvoje ljubavi, smiluj nam se.

Proučavajući povijesni razvoj ove pobožnosti vjerojatno se ne varamo, ako ustvrdimo da je Bog htio da se ova pobožnost, živo rasplamsa i proširi baš u onom vijeku u kome je ljubav ljudskih srdaca prema Bogu bila jako ohladila, pa su bili potrebni novi motivi i poticaji, da se probudi. Ovu misao naglašava papa Lav XIII. god. 1899. enciklici u kojoj poziva ljudski rod da se posveti Srcu Isusovu.

Kad je Crkva, kaže spomenuti papa, još na samom početku svoga postojanja jecala i uzdisala pod jarmom careva, pokazao se na nebu jednom mladom caru Konstantinu znak križa. To je bio predznak skore i sjajne pobjede. Danas se pojavio pred našim očima jedan drugi nebeski znak, vrlo sretan predznak pobjede što dolazi. To je Presveto Srce Isusovo, koje se popelo na križ i svijetli blještavim sjajem među ljudima. Mi moramo staviti u njega svu svoju nadu. Njemu se moramo moliti, da spasi čovječanstvo. Samo od njega trebamo očekivati spasenje".

Papa Pio XI se jednako izražava u enciklici u kojoj govori o dužnosti davanja zadovoljštine Presvetom Srcu Isusovu. Kaže: "Kao što je Bog nekada htio da se pred očima ljudskog roda, koji se spasio u lađi, pokaže sjajna duga kao simbol pomirenja, isto tako se u mutnim vremenima prošlog stoljeća raširio jansenizam, ta najgora hereza i neprijateljica ljubavi, predstavljajući nam Boga ne kao Oca, nego kao neumoljiva i nemilosrdna suca, isto tako htjede da se pred nama pokaže Presveto Srce Isusovo kao simbol mira i ljubavi i kao znak pobjede. Nastojmo dakle shvatiti misao i duh Crkve u naša vremena te se oduševimo za divnu pobožnost prema Srcu Isusovu.

Ima mnogo važnih razloga koji nas ovlašćuju, da Majku Božju zovemo Gospom Srca Isusova, pa da spomenemo njezino ime svaki put kad govorimo o ovoj pobožnosti. Prije svega, nije li Marija bila ona žena, koja je dala tjelesno Srce, kad je na riječ arkandela Gabrijela pristala? A kad se tajna i ostvarila, tko je bio prvi štovalac toga Srca prvi poklonik čovjeka nego Marija? Tko ga je ljubio u Betlehemu, u Nazaretu i svagdje drugdje, i to ljubavlju koja daleko nadvisuje ljubav svijju svetaca i svetica, nego opet Marija?

Marija se zove Gospom Srca Isusova i zato, jer vrši osobiti utjecaj i vlast nad ovim božanskim Srcem. To je vlast koju ona ima nad Isusom i njegovim Srcem po samom Božjem određenju, i kojoj vlasti Isus, da tako kažem, ne može odoljeti. To je mislio i slavni Bossuet, kad je rekao, da sinovska ljubav ide ispred majčinske i da sin mora više ljubiti majku nego majka sina. Srce Isusovo postaje Mariji skloni još prije nego mu ona prikaže svoje molbe.

Neki se pobožni pisac (Mgr. de la Bouillierie) ovako izražava o tome: «Jednoj majci nije ništa draže nego srce njezina sina, a srce dobrog sina ne ljubi nikoga tako kao svoju majku». Srce je Isusovo na neki način vlasništvo i djelo Marijina Srca, jer je sam božanski Spasitelj htio, da njegovo Srce bude apsolutno pristupačno i poslušno svakoj Marijinoj želji i prošnji. Obični puk to dobro shvaća. Da izrazi snagu i vlast koju Marija ima nad Srcem svoga Sina, naziva Majku Božju "nadom onih koji su izgubili svaku nadu". Što nitko drugi ne bi dobio od Boga, pa ni svi ljudi skupa, to može Blažena Djeвица Marija.

Tko može naslutiti dokle seže Marijina vlast i ovaj slatki pritisak, koji ona izvodi na božansko Srce našega Spasitelja? Kardinal Pie primjenjuje na' Mariju riječi, što ih je izraelski narod na usta Mardokaja upravio kraljici Esteri: "Govori ti mjesto nas". Nema sumnje, da je Srce Isusovo otvoreno svima, velikima i malima, siromašnima i bogatima, grješnicima i pravednima. Ali nema sumnje ni u to, da nitko tako ne pozna sve prilaze koji vode u ovo presveto Srce kao Marija, koja je tako dugo slušala i bilježila njegove otkucaje. Dapače, možemo tvrditi još više. Budući da je Marija Majka Isusova, ona dobro pozna sve misli i nježnosti Isusova Srca, pa budući da je ona i naša Majka, njoj su isto tako dobro poznate sve slabosti, nevolje i potrebe našeg srca.

Koliko velikih milosti možemo i trebali bismo moliti od božanskog Srca Isusova! Milost pobožnosti, hrabrosti, ustrajnosti. Milost, da se hrabro odupremo kukavičluku, u koji nas baca ljudski obzir. Milost da se pobjedonosno odupremo niskim napastima. Milost da božansko Srce doskoči manjkavostima naših svakidašnjih molitava itd.

Ime koje dajemo Mariji, kad je zovemo Gospodaricom Srca Isusova, novi je dragulj u kruni njezine slave. Čovjeku je drago, kad zna, da vuče lozu od plemenita roda. A gdje treba tražiti izvor neusporedive veličine i plemenitosti Blažene Djevice, ako ne u neizmjernom milosrđu i bogatstvu Srca Isusova? Tu ključa izvor sve njezine plemenitosti. Kardinal Pie s pravom je pisao: "Naslov Gospodarica Presvetog Srca Isusova koji dajemo Mariji jedan je od najljepših klasova, u snopu časti, koje naš vijek iskazuje Presvetoj Majci Božjoj".

Ovim zazivom iskazuje se također čast i samom Srcu Isusovu. Mi zapravo svaki put, kad se divimo ljepoti prirode slavimo samoga Boga, koji je izvor svake stvorene ljepote. Mi se tada divimo i zahvaljujemo Njemu. Neće li dakle svaki Marijin štovalac, pošto se nadivio ljepoti i dobroti Majke Božje, biti automatski potaknut, upravo prisiljen, da se divi i pjeva pjesme hvale samoj nestvorenoj ljepoti i dobroti, Bogu samome?

Pogledaj u moje blago Srce: Peku me zrake milosrđa

(Sv. Faustina Kowalska)

Obnova zavjeta. Odmah ujutro, nakon buđenja, uronio je savršeno moj duh u Boga - u ocean ljubavi. Za vrijeme Sv. mise dospjela je moja ljubav prema Njemu do vrhunca. Nakon obnove zavjeta i Sv. pričesti iznenada ugledah Isusa koji mi ljubazno reče: "Kćeri moja, pogledaj u moje blago Srce". Kad sam pogledala u Presveto Srce, iziđoše jednake zrake iz njega, kao na slici - kao krv i voda, a ja shvatih kako je veliko Gospodnje milosrđe. Opet mi blago reče Isus: "Kćeri moja, kazuj svećenicima o Mom nepojmljivom milosrđu. Peku me zrake milosrđa. Na duše ih želim izliti. Duše ne žele pokloniti nimalo vjere Mojoj dobroti". Iznenada nesta Isus. Preko cijelog dana ostade moj duh u osjetnoj Božjoj blizini, usprkos buke i razgovora koji su uobičajeni nakon duhovnih vježbi. Sve to me nije smetalo. Moj duh bio je u Bogu, iako sam izvanjski sudjelovala u razgovorima i čak posjetila Derdy.

Bolila me nezahvalnost prema Bogu

(Sv. Faustina Kowalska)

Kad sam ostala na klanjanju od 9 do 10 sati, bile su nazočne još četiri sestre. Približavala sam se oltaru i započela razmatrati muku Isusovu. U tom trenutku zahvatila je užasna bol moju dušu zbog nezahvalnosti brojnih duša, koje žive u svijetu. Posebno me bolila nezahvalnost od Boga izabranih duša. Manjkava je svaka predodžba i svaka usporedba. S obzirom na ovu užasnu nezahvalnost osjećala sam kao da mi puca srce. Napuštale su me moje tjelesne snage, pala sam na lice i nisam mogla suzbiti svoje glasno plakanje. Kad god bih mislila na veliko Božje milosrđe i na nezahvalnost duša, moje srce bilo je prožeto boli i mogla sam shvatiti kako to jako vrijeđa Preslatko Srce Isusovo. Gorućim srcem obnovila sam svoj čin žrtvovanja za grešnike.

Radosno i spremno poljubila sam kalež gorčine, kojeg svednevice primam u Sv. Misi. To je mali dio kojeg mi je Isus odredio zauvijek i kojeg nikom neću predati. Nепrestano ću tješiti preslatko Euharistijsko Srce. Svirat ću zahvalne pjesme na strunama moga srca a patnja će biti njihov zvučan ton. Marljivo ću istraživati čime mogu obradovati danas Tvoje Srce. Dani života nisu jednolični. Kad crni oblaci prekriju sunce, pokušat ću kao orao probiti oblake, da bih drugima pokazala kako se sunce nije ugasilo.

Doimlje me se da mi Bog dopušta prozračiti malo zavjesu da zemlja ne sumnja u Njegovu dobrotu. Bog ne podliježe potamnjenju ili promjeni. On je vječno Jedan i Isti. Njegovoj volji ne može se ništa usprotiviti. U sebi osjećam neku veću snagu od ljudske. Osjećam hrabrost i snagu po milosti koja je u meni. Razumijem ove duše koje trpe i protiv svake nade, jer sam tu vatru iskusila na samoj sebi. Ali Bog ne daje ništa što bi nadilazilo snage. Često sam živjela u nadi protiv svake nade i svoje sam pouzdanje uzdigla sve do potpunog povjerenja u Boga. Neka se sa mnom događa ono što je on oduvijek odlučio.

5. POVIJEST POBOŽNOSTI SRCU ISUSOVU OD POČETAKA DO POSVETE SVIJETA I USPOSTAVE SVETKOVINE

1. Redovnici srednjega vijeka - začetnici štovanja Srca Isusova

S pravom francuski teološki pisac Tanquerey veli: «Za prvih 10 stoljeća pripravlja se put pobožnosti Srcu Isusovu promatrajući i štujući Kristove rane, osobitu ranu boka Isusova, kao simbol njegove ljubavi, bogoljubno sklonište u kome pobožne duše traže milost, zaštitu i mir». Duga i daleka priprava imala je utrti put izrazitom štovanju tjelesnog Srca Isusova, simbola Božje ljubavi.

Prve tragove štovanja Srca Isusova susrećemo u XII. st. Uz ranu svetog boka počinje se isticati Srce, kao znak ljubavi Isusa Krista. Time se otvara prva faza istinskoga štovanja ovoga svetoga Srca, čija su vrata ljubavi otvorena svim ljudima.

Sigurne dokaze o štovanju Srca Isusova imamo u 13 st. U knjizi »Tajanstvena loza«, koju je napisao **sv. Bernard**, čitamo među ostalim i ovo: »Proboli su kopljem bijesne mržnje na Boga Presveto Srce, koje je već prije bilo probodeno kopljem ljubavi . . . Kad smo došli do preslatkoga Srca Isusova i pošto je dobro tu ostati, ne udaljimo se lako od njega... Pristupit ćemo, dakle, k tebi i radovat ćemo se imajući na pameti tvoje Srce. O kako je dobro i kako je slatko stanovati u ovom Srcu! Pravo je blago, odabrani biser tvoje Srce, dobri Isuse» !

Kad je govor o počecima štovanja svetoga Srca, onda na prvom mjestu moramo spomenuti dvije rođene sestre odličnoga roda, koje su bile vrlo izobražene u svjetovnoj književnosti i teologiji, obje benediktinke samostana Helfta u Saskoj, naime sv. Metildu (+ 1298) i sv. Gertrudu (+ 1303).

U »**Objavama sv. Metilde**« čitamo i ovo: «Gospodin joj pokaza ranu svoga preslatkog Srca i reče: Uđi ovamo, da počivaš. I ona uđe s radošću u Božje Srce.« Pa opet: »Reče Gospodin: .Dajem ti svoje Srce kao zalog..., dajem ti svoje Srce kao kuću utočišta«. Jednom iza sv. Pričesti uze joj Isus srce duše i privine ga uz svoje, od dva srca učini jedno. Gotovo za svakog ukazanja primila bi po kakav poklon od Isusova Srca.

Njezina sestra **sv. Gertruda**, se rodila 1256., ušla je u samostan Helfta kao djevojčica od pet godina. U prvim godinama školovanja strastveno je čitala klasike. U 25-oj godini temeljito se preobrazi, ostavi klasike, a sasvim se dade Gospodinu. U »Glasniku božanske ljubavi« piše: »K ovomu si još dodao svoje predragocjeno prijateljstvo, onaj plemeniti kovčeg Božanstva, to jest Božansko svoje Srce, da bude vrhunac mojih radosti.« Na svetkovinu sv. Ivana Evanđeliste ukaza joj se ovaj svetac, povede je Gospodinu, te su oboje počivali u Isusovu naručju, da mogu odatle lakše crpsti slatkoću i utjehu božanskoga Srca.

Franjevački Red, jedan od najvećih redova srednjega vijeka, dao je izrazitih i velikih štovatelja ranjenoga Srca Božjega Sina. Isus je jednom u viđenju rekao sv. Margareti, da je **sv. Franjo Asiški** »jedan od najvećih miljenika njegova presvetoga Srca.« I upravo njega joj je dao za duhovni uzor. Ta činjenica mnogo govori.

Među velikim franjevačkim svetačkim likovima na prvom mjestu moramo istaknuti **sv. Antuna Padovanskoga** i jednu zgodu iz njegova života. 1226. g. govorio je Božji ugodnik u opatiji sv. Martina u Limogesu (u Francuskoj) o uzvišenosti redovničkoga života. Tom prilikom upustio se znameniti govornik u propovijed o boravku duše u Srcu Isusovu.

Klarisa s. Baptista Varani (1458—1527) bila je obdarena izvanrednim viđenjima. U svojoj biografiji veli na jednom mjestu: »Nikakvo čudo, preslatki Isuse, što želim ući u tvoje Srce. Ta ti si mi već pokazao u njemu moje ime, napisano zlatnim slovima.. .«

Dominikanci su već od prvih dana ustanovljenja svetkovali u petak po tijelovskoj osmini sv. Rane Isusova boka. U oficiju za taj dan pobožno su pjevali: «Slatko koplje, bok te Božji posve krvlju oblio, slatki oštrac Srcem Božjim u krv je zaronio. Tako Božji tajni dar spas je grješnima donio». **Ivan Tauler** (+ 1361) u propovijedi o pet Isusovih rana veli: »Bježite sa svom svojom ljubavi u božansko, otvoreno, ljubazno Srce, da vas Isus ondje sa sobom sjedini.«

Bl. Henrik Suzo opisuje u autobiografiji, kako je jednom bio oklevetan i zbog toga još i od prijatelja ražalošćen. Na to je u svetačkoj strpljivosti uskliknuo: »Tužim se zbog toga izmučenom

Srcu Isusa Krista!« A zatim u ime Krista sam odgovara: »Treba ući u moj otvoreni bok, u moje Srce ranjeno ljubavlju i ondje se zatvoriti, ondje se nastaniti i prebivati.«

Sv. Katarina Sijenska (+ 1380) pita Isusa zašto mu je bok i Srce probodeno. On odgovara: »Da ga vidite otvoreno, kako biste razumjeli da vas je ono ljubilo mnogo više, nego sam vam mogao dokazati ograničenom boli.«

Sv. Katarini možemo pridružiti i s. Margaretu Ebner (+1351), s. Adelhajdu Longmann i ostale dominikanke. Kartuzijance predstavlja Ludolf Saksonski, Lanspergije i drugi. I ostali redovi srednjega vijeka imali su istaknute članove, koji su Srce Isusovo častili žarkom i pravilnom pobožnošću. Zaključak je stvaran i jasan kad tvrdimo da su redovnici srednjega vijeka začetnici i pokretači istinske pobožnosti Srcu Isusovu.

2. Družba Isusova i redovnice Pohođenja — preteče sv. Margarete

Družba Isusova, koju je Božja Providnost poklonila Kristovoj Crkvi u osvit novoga vijeka, imala je pred sobom dalekosežne ciljeve, koji su smjerali na duhovnu obnovu i opći preporod ljudskoga društva, rastočenog — prema kršćanskoj konstataciji — poganskim nastojanjima pseudohumanista. Među brojnim oružjima, koje je isusovačka družba upotrijebila, da zaustavi dekristijanizaciju i opći rasap čovječanstva, poglavito mjesto zauzima pobožnost i štovanje ranjenoga Srca Sina Božjega, koje ostaje najizrazitiji simbol žrtvovane ljubavi i samoprijedora. U krilu Družbe Isusove nikli su brojni duhovni velikani, koji su poput velikog Ignacija neumorno prakticirali pobožnost Isusovu Srcu i tako pripremali stazu Božjoj odabranici sv. Margareti.

Za sv. Kanizija

znamo da je još od mladih dana štovao Srce Isusovo. Ta je pobožnost bila svagdanje sunce njegovoga duhovnog života. On se u svojim pobožnim očitovanjima služio molitvama iz djela svete benediktinke Metilde.

O. Jakov Alvarez de Paz

(1560—1620) napisao je djelo »Traženje mira ili nauka molitve«, u kojem doslovno piše: »Gledajući Učiteljevo Srce vidjet ćeš dvanaest vrsta čistoće. Ono je bilo čisto: 1. od svake ljubavi prema vremenitim dobrima; 2. od svake krive nakane; 3. od svake zemaljske sklonosti; 4. od svake želje da se sviđi ljudima; 5. od svake nekorisne misli; 6. od svake suvišne skrbi; 7. od svake škodljive žalosti; 8. od svakog taštog zadovoljstva sa samim sobom; 9. od svakog traženja ljudske utjehe; 10. od svakog skrupula ili nemirnog stanja; 11. od svake nestrpljivosti; 12. od svake ljage svojeglavosti. Hvali svoga Gospodina Isusa zbog te čistoće njegova Srca, želi takvu čistoću za sebe, moli je za se svim žarom, radi sa zanosom da je postigneš, i tako ćeš obnoviti svoje srce«.

O. Gašpar Družbicki

(1562—1662) napisao je na latinskom jeziku djelo: »Srce Isusovo cilj srdaca«. To je zapravo prvi potpuni molitvenik Srca Isusova. U uvodu piše: »Pobožne vježbe u čast Srcu Gospodina Isusa, što ih imaš u rukama, smjeraju posebno na tjelesno Srce Isusovo«. Ovim izrazom pobožni pisac približio se pojmu kulta Srca Isusova, kako je iskristaliziran prilikom ukazanja poniznoj Božjoj redovnici sv. Margareti, privilegiranoj kćerci ranjenoga Srca.

Mogli bismo i dalje nizati istaknute pobožnike Božjemu Srcu, koji su nikli u plodnom perivoju sv. Ignacija. Ali i ovaj kratki pregled kroz XVI. i XVII. st. nesumnjivo nam svjedoči, da je Družba Isusova neposredno krčila put sv. Margareti.

Tu istu zadaću imale su i redovnice od Pohođenja. **Sv. Franjo Saleški**, ponizni biskup i strpljivi duhovni vođa odabranih duša, nigdje posebno ne raspravlja o Srcu Isusovu, ali ga veoma štuje. On piše sv. Ivani Chantal: »Smislio sam, draga majko, da uzmemo za grb kuće Pohođenja, ako je Vama po volji, jedno jedincato srce, probodeno s dvije strijele, ovijeno vijencem od trnja u komu će biti usađen križ. K tomu će u to srce biti urezana imena Isus i Marija . . . Umirući Spasitelj dao nam je život kroz ranu svoga svetog Srca«. Možda ne će biti na odmet spomenuti da je papa

Pijo IX. proglašujući naučiteljem Katoličke Crkve sv. Franju Saleškoga posebno istakao njegovu ulogu u razvoju pobožnosti Isusovu Srcu.

Sv. Ivana Chantal

nasljedovala je u pobožnosti Srcu Isusovu svoga duhovnog oca sv. Franju Saleškog. Svojim duhovnim kćerima, redovnicama od Pohoda, piše: »Budite istinski ponizne, blage i jednostavne, da tako vaše srce ... bude pravo Isusovo srce... Bog nam je dao milost da budemo u njegovu svetom Srcu i žive i mrtve«.

3. Sv. Ivan Eudes

Sv. Ivan Eudes rodio se 14. XI. 1601. u okolici Argentana (Francuska). Roditelji su mu bili veoma pobožni. Po zavjetu Gospi isprosili su ga od Boga. Kao dijete resila ga je posebna ljubav prema Presvetomu Sakramentu, vanredna velikodušnost u opraštanju uvreda i velika čistoća. U četrnaestoj godini učinio je zavjet vječne čistoće. U Caenu je polazio školu kod otaca isusovaca i sve završio s odličnim uspjehom. Htio je ući u Oratorij O. Petra de Berulle, ali je morao dugo lomiti protivljenje roditelja koji su ga htjeli oženiti.

U dvadesetoj godini primio ga je u Oratorij sam osnivač. Nasljedovao je o. de Berullea u krepostima i u pobožnosti prema utjelovljenoj Riječi. Pravilno je mislio da je Euharistija -ekstenzija utjelovljenja kroz vjekove. Smatrao se nedostojnim naslijediti Mariju u rađanju Sakramenta. Nakon solidne priprave slavio je prvu Misu na Božić 1625. Poznata je njegova riječ, da bi za dostojno prikazivanje sv. Mise trebale tri vječnosti: jedna za pripravu, druga za slavljenje, a treća za zahvalu. — Originalno i sasvim opravdano!

Eudes je smatrao da može biti pravi svećenik samo onda, kad postane žrtva. Činio je veliku pokoru. Oko 1827. pojavi se kuga u njegovu rodnom mjestu. O. de Berulle mu dozvoli, da bude žrtva za svoj narod. Neumorno je pomagao zaraženima. Nagovorio je svoje sugrađane da se zavjetuju Mariji. Kad je kod njih jenjala kuga vratio se u Pariz. Zatim odlazi u Caen. I tamo se došuljala kuga. Teško je obolio. Nakon bolesti posvetio se misionarenju. Održao je 110 pučkih misija.

Potrebno je napomenuti da su te misije trajale po šest tjedana, a katkada i po koji mjesec. Imao je dvadeset i pet pomoćnih misionara. Bio je veliki govornik, posjedovao je krasan izgled, ugodan glas, čist jezik, veliku učenost i zamjernu svetost. Na njegove propovijedi hrlilo je brojno slušateljstvo, kadšto i do 40 tisuća. Drugi sv. Vinko Fererski. Bio je lav na propovjedaonici, a jaganjac u ispovjedaonici. U tridesetpetoj godini učinio je zavjet s Kristom: Ništa protiv Božje volje! Zavjet je potpisao vlastitom krvlju.

1643. napušta Oratorij zbog neshvaćanja novog upravitelja i osniva Kongregaciju Isusa i Marije s tri cilja: formiranje klera u sjemeništima, pučke misije i širenje štovanja Srca Isusova i Marijina. Utemeljio je i jednu žensku kongregaciju.

Papa Leon XIII. nazvao je sv. Ivana Eudesa začetnikom, autorom liturgijskog štovanja Srca Isusova i Srca Marijina. Sv. Pijo X. ga u dekretu beatifikacije naziva ocem, učiteljem i apostolom ove pobožnosti. Sastavio je Misu Srca Isusova, časoslov Srca Isusova i Marijina. Pisao je mnogo o Srcu Isusovu i Marijinu. Napadali su ga jansenisti i kolege svećenici. Nazivali su ga nezalicom, tvrdoglavcem i heretikom. Po čitavoj Francuskoj širio se spis, u kojem mu se spočitavaju trideset i tri zablude. Sve je mirno podnio, uživajući neizmjereno što je vidio u mnogim biskupijama već ostvarenu svetkovinu božanskoga Srca Isusova.

Svetac tvrdi da je po Marijinom Srcu došao do Srca Isusova: «O ljubavi, plamen tvoga Srca Marijo mi je dopustio da uđem u tako dobro Srce moga Isusa. O Srce prepuno milosrđa i ljubavi, daj da umrem iz ljubavi, tebi za ljubav. O Srce moga Isusa uroni moje siromašno srce u svoje Srce, pozovi me na tvoju nebesku gozbu koja daje život dušama, iako nisam dostojan, daj da pijem vino tvojih utjeha. Neka tvoja Božanska ljubav ispuni praznine koje su u meni. Neka preobilje tvoga Srca nadoknadi moju mlakost i nedostojnost».

Posljednjih dana života teško je obolio i silno je trpio. Pred smrt je zanosno govorio prisutnim duhovnim sinovima o Raju i o vječnosti, kao da sve to već posjeduje. Umro je 19. VIII.

1680. u isti sat kad i Krist na križu, kako je uvijek želio. Pijo XI. proglasio ga je svecem 31. V. 1925. Veliki promicatelji pobožnosti Srcu Božjega Sina neka nam budu trajnim uzorima!

4. Srce Isusovo i sv. Margareta Marija Alacoque

Sv. Ivan Eudes, kako smo naglasili u prethodnom poglavlju bio je začetnik liturgijskog štovanja Srca Isusova i Marijina. Spomenuli smo, da ga je papa sv. Pijo X. u dekretu beatifikacije od 11. IV. 1909. nazvao: 1. ocem javnoga štovanja Srca Isusova, jer se »pobrinuo da se među njegovim sinovima, još od ustanovljenja Kongregacije svećenika, slavi svetkovina Srdaca Isusa i Marije»; 2. učiteljem kulta i pobožnosti svetih Srdaca, jer je »sastavio vlastiti oficij i Misu u njihovu čast»; 3. apostolom štovanja i čašćenja Kristova i Marijina Srca, jer se trudio »svim srcem, da se njihovo spasonosno štovanje raširi po svim krajevima«.

U osobi ovog poduzetnog i aktivnog sveca kao da je završena duga povorka velikih pojedinaca, koji su posebnim štovanjem ranjenoga Srca Božjega Sina izvršili sve pripreme za veliku pobjedu žrtvovane božanske ljubavi. Bila je potrebna duga priprava kroz stoljeća od sv. Bernarda pa sve do sv. Ivana Eudesa, kako bi Božje nakane mogle u cijelosti biti izvršene, i to savršeno i općenito.

I sama ta činjenica uvlači nas neodoljivo i snažno u tajnovite i dalekosežne tajne beskrajne Božje Providnosti, koja je uzvišena u svim svojim očitovanjima, nastojanjima i uspjesima. Razmatranje Božjih putova učvršćuje u našim katoličkim dušama odano uvjerenje i svesrdno predanje u ruke Vječnoga Oca, koji sve vodi sigurnom cilju pravoga života i slave. Očita je istina, da se Bog za ostvarenje svojih namjera služi ljudima koje je stvorio i koje uzdržava na ovom svijetu. To ne znači da on ne bi mogao na drugi način izvršiti svoje želje i nakane.

Životni put sv. Margarete. Isus je odabrao za apostola svoga božanskog Srca u novom vijeku sv. Margaretu-Mariju Alacoque. Mi se sasvim opravdano, kao ljudi, pitamo zašto? Ovo se pitanje ne pojavljuje na našim usnama jedino onda kad je govor o Mariji, Božjoj Majci, jer intuitivno shvaćamo da je ona opravdano odabrana za Majku Vječne Riječi. Što je, dakle, preporučilo sv. Margaretu, da je na nju palo Božje oko, kad je vječna Providnost odlučila na poseban način rasplamsati stečeno blago Utjelovljenja i kalvarijske Žrtve u novim vremenima?

Zar je ona jedina mogla pružiti toliki duhovni oslonac, o koji bi jedino mogla zapeti poluga Božje moći? Zar je samo ona mogla darovati zalog zadovoljštine? Ovdje nam dolazi u sjećanje i jedna njezina značajna izjava: »Čini mi se, da bih htjela imati tisuću tjelesa da mogu trpjeti, i milion srdaca da mogu ljubiti!« Što? Da li smo time sve riješili? Možda je najbolje reći: Božanska volja nesumnjivo je imala veliko opravdanje, kad je u providnosni plan učlanila sv. Margaretu, skrivenu i nepoznatu redovnicu poslušne duše i širokogrudna srca.

Ali ne zaboravimo uzeti u razmatranje Isusove riječi, koje je on upravio sv. Margareti za prvoga velikoga ukazanja svoga presvetoga Srca: »Da se izvedu ove velike namjere, odabrao sam upravo tebe, koja si nedostojna i potpuna neznanica, da tako zapravo sve sam učinim!« U istom duhu izrazio se Krist u četvrtom velikom ukazanju, kad joj je kazao: »O bezazlena bijednice, zar ne znaš, da se ja služim najslabijim bićima, kako bih postidio jake!« Mi smo duboko zahvalni svetom Srcu što je među nama odabralo sv. Margaretu i preko nje nam objavilo visove svoje ljubavi.

Margareta je dijete XVII. stoljeća. Rodila se 22. srpnja 1647. u selu Lautecour, pokrajine Charolois u Francuskoj. Njezin otac Klaudije Alacoque pripadao je intelektualnoj eliti francuskog društva, bio je sudac. Majka joj se zvala Filiberta Lamyu. Prvi svjesni čin male Margarete očitovao se u izvanrednoj odbojnosti prema bilo kojem grijehu. »I najmanja ljaga bila mi je nesnosnom mukom« - piše u autobiografiji. Kao djevojčica od četiri godine boravila je neko vrijeme kod svoje kume, koja je imala dvije služavke. Jedna od njih joj je bila veoma ljubazna, a druga jako oštra. Zanimljivo je da je mala Margareta više voljela ovu drugu, jer je bila u posvetnoj milosti, a ne onu ljubaznu, koja je nosila grijeh na svojoj duši. Nevina duša osjećala je spontano bijedu grijeha i mrzila ga od svega srca.

Ljiljanska djevojčica osjećala je u prvim trenucima životnog buđenja nebeski zanos za čistoćom. Otajstveni glas, koji je neodoljivo odzvanjao u dubini mladoga srca, nukao ju je na prostodušno prikazanje: »Moj Bože, tebi posvećujem svoju nevinost, tebi zavjetujem vječnu čistoću.« To je jednom iskreno rekla Kristu, zaručniku nevinih duša, za vrijeme podizanja na sv. Misi. Mala Margareta, dragi Božji biser, u prvom osvit mladoga bića zaneseno je zavoljela molitvu. Druga se djeca nestašno igraju, a ona se skriva u šumicu i moli. Kronicu moli na koljenima.

U osmoj godini izgubila, je dragoga oca. Njezin je mladi život bio prepolovljen. Majka ju je predala u zavod sestara Klarisa u Charolles, koje su imale dužnost da njezinu životnu stazu usmjere pravim Božjim putem, obogate njezin mladi um potrebnim spoznanjem, a dušu uljepšaju kreposnom izgradnjom. U devetoj godini primila je prvu Pričest. Njezin intimni poljubac Kristu u času neizrecivog jedinstva imao je nedogledno značenje za razvoj njena mladog života. Od tada Margareta manje teži za zabavama.

Plemenite su i idealne naravne duhovne sklonosti, koje se očituju u mladim nadobudnim dušama. Ali dobre težnje ne znače prokušanu krepost. Izgradnja napreduje polako, a krepost se postiže ustrajnim vježbanjem. Najbolje je sredstvo napretka bol. Margareta je болоvala u ranoj mladosti četiri godine. Zavjetovala se Gospi i odmah je čudesno ozdravila. Time joj je Gospodin iskazao neobičnu sklonost, pažnju i ljubav.

Nakon bolesti kod Margarete se zapažala nestašna želja za zabavama i ispraznim uljepšavanjem, a motiv je bio dopadnost. Ova pojava očitovala je mladoj djevojčici, da sve Evine kćerke boluju od neuglednih sitnica, koje treba otkloniti, ako želimo ostvariti pravu svetost. I dragi Bog je započeo čistiti ovu mladu dušu. Kućnu Kalvariju sačinjavale su njezina baka, teta po ocu i služavka. U Božjoj školi trpljenja brusio se ovaj mali biser. Kušnje su bile uspješne. Margareta je uzljubila trpljenje.

Usporedo s čežnjom za trpljenjem Margareta je osjetila da je razmatranje veoma veseli. To je važna točka duhovnog života. Nama je poznato, iz Margaretina života, da ju je sam Krist poučavao pravom razmatranju. Ako još k tome dodamo njezinu žarku želju za sv. Pričešću, koja se počela zapažati u isto vrijeme i ako ne propustimo iz vida činjenicu, da je počela zaneseno ljubiti Presveti Sakrament i da pred njim nije nikada osjećala umora, onda možemo sa sigurnošću ustvrditi, da je njezin duhovni život doživio preobrazbu i uputio se stazom koja će je uza sve eventualnosti sigurno dovesti do Božjeg Srca.

Prva očitovanja duhovnoga poleta bila su izražena u mladenačkoj ljubavi prema siromasima. Margareta ih je materijalno pomagala, dvorila cjelivala njihove rane. Još veću ljubav pokazala je prema siromašnoj djeci, koju je okupljala i učila ih katekizam.

Sasvim je očito, da je Margaretina duša počela čeznuti za pravom svetošću. Isus joj je saopćio, da će to najlakše postići, ako zavjetuje evanđeoske zavjete: čistoću, posluš i siromaštvo. Margareta je na prvi mah razumjela Kristov savjet i htjela ga objeručke prihvatiti. No, majka se usprotivila njezinoj plemenitoj želji da postane redovnica i htjela ju je udati, jer je uglednih prosaca bilo i na pretek. Tada su za Margaretu nastali dugi dani kušnje i žrtve. Isus joj se ukazuje u ranama i kori je zbog neodlučnosti, a duh svijeta u ljubavnoj obrazini zlonamjerno se približio i lažno šaputao...

Konačno je ipak nadjačala ljubav. Majka joj je dopustila da može poći u samostan. Ali u koji? U uršulinke? Ne! Ona želi u samostan Marijinih Kćeri od Pohođenja. U to vrijeme opet joj je oboljela majka. Nemojmo obscijeniti ni ovaj križ, niti ga shvatiti kao slučajni događaj u Margaretinu životu. Ova prigoda je uvjetovala da je njezina davna želja za križem dražesno procvala. Tada se izbrusio onaj njezin značajni poklik: »O moj dragi Spasitelju, kako bih bila sretna, kad bi ti odrazio u meni svoju patničku sliku!«

U životnom razdoblju dok još nije prešla prag samostana, Margareta nije imala sreće često se pričješćivati, iako je za Kristom živo čeznula. Rijetke dane duhovnog blaženstva ovako opisuje: »Dan uoči sv. Pričesti bila bih tako zaronjena u šutnju, da sam samo s velikom mukom mogla govoriti. A kad bih se pričestila, ne bih htjela ni jesti, ni piti, ni gledati, ni govoriti, od veličine

utjehe i mira, što sam osjećala. I sakrivala sam se, koliko sam mogla, da se naučim ljubiti svoje najviše Dobro, što me je toliko nukalo da mu uzvratim ljubav za ljubav...« Sretna nevina Margareta!

U školi božanske ljubavi iskristaliziralo se geslo Margaretina života: »Ili umrijeti ili pobijediti!« Kad je Margaretina majka pristala, da joj kćerka stupi upravo u željeni red Pohođenja, i kad su mladoj sretnici spomenuli samostan u Paray-le-Monialu, ona je osjetila u srcu tajnoviti glas, koji joj je šaptao: »Da! Tu hoću da budeš!«

U dvadesettrećoj godini života ušla je u samostan. Razumljivo da je njezina majka veoma plakala, da je rodbina bila tužna. Značajno je istaknuti da ona nije ni suze prolila! U duši su joj odzvanjale Kristove riječi: »Pusti neka mrtvi ukopavaju svoje mrtve, a ti pođi te »osvajaj« kraljevstvo Božje.« (Lk. 9,60)

U duhovnom perivoju samostana od Pohođenja u Paray-le-Monialu mlada se kandidatkinja i nehotice isticala među svojim kolegicama većom duhovnom izgrađenošću. Pita svoju učiteljicu, da je pouči kako će što bolje razmatrati. Dala joj je prekrasan savjet: »Postavi se pred Gospodina kao platno pred slikara!« Taj je savjet Margareta oživotvorila. U samostanu je mogla ostvariti želju da dugo moli. Molila je uistinu veoma dugo, sate i sate, i to ne samo po danu, nego i po noći u svojoj postelji. Kadšto je to znalo doseći sedam, osam pa i dvanaest sati.

6. XI. 1672. Margareta je položila redovničke zavjete. Tada se osjetila sretnom zaručnicom, koja samo Kristu pripada. Ona je osjećala nazočnost božanskoga Zaručnika, koji je ujedinio svoje srce s njezinim. »Gledala sam ga, osjećala sam ga uza se i slušala sam ga mnogo bolje, nego li se to može tjelesnim osjećajima...« — izjavila je sretna Margareta. Krist je tješi i priopćuje joj za duhovnih vježbi 1678.: »Jedi i pij sa stola mojih slatkih užitaka, da se okrijepiš i srčano stupaš, jer ti valja prijeći dug i hrapav put...« Margareta je spremno koračala na stazi božanske izgradnje, koja ju je vodila ususret ranjenom Srcu.

Ne zaboravimo nikada, pobožni štovatelji Isusova Srca, da je božanska pedagogija spoj Tabora i Kalvarije! Margareta je i u samostanu pobolijevala od različitih bolesti. Jednom joj je ručica od kotača na bunaru izbila nekoliko zubi i istrгла komadić mesa s lica. Duševne patnje su još teže. Njih je sotona Margareti naprtio u obilnoj mjeri. U samostanima žive ljudi, koji uvijek u sebi nose klicu ljudske nesavršenosti i prirodne sklonosti na zlo.

Sama je sv. Terezija Avilska u dugoj praksi ustanovila da su redovničke osobe često puta velika zapreka jedna drugoj na duhovnom putu. To je iskusila i Margareta. Nesavršenije sestre su je napadale, njezina su viđenja pripisivale sotonu, proglašavale su je opsjednutom, škropile blagoslovljenom vodom, i slično. Poglavarstvo reda bilo joj je odgodilo zavjetovanje, jer je navodno izvanredna i ne odgovara samostanskoj zajednici. Uza sve to, Krist je od Margarete tražio posluš. Kad se saznalo za to, odobrili su joj zavjetovanje.

Sve ove komponente Margaretina redovničkog života izgradile su kod nje proživljenu čežnju za križem. Krist joj je jednom pokazao križ posut cvijećem. Poučio ju je, da će cvijeće otpasti, a trnje ostati! To je neminovna logika pravog duhovnog života.

Zanimljivo je promatrati brušenje svetosti kod odabranih duša. Margareta je za vrijeme kandidature osjećala posebnu sklonost prema jednoj kolegici. Krist je opominje, jer on neće podvojenosti. On hoće savršenu posrednicu svoga ranjenog Srca. Rekao joj je otvoreno: »Prevelika me moja ljubav navela, da ti budem učiteljem, da te učim i odgajam na svoj način i prema mojim nakanama«. U Kristovoj školi Margareta se očistila od stvorova, laganog samoljublja, sitnih taština. U tim je trenucima Isusova nazočnost bila za nju bolna, ali i spasonosna.

Margareta je znala da će je razmatranje Kristovih patnja dovesti do odluke o naknadi i zadovoljštini. Ona je stavila ljubav pod žrvanj žrtve, da je usavrši do neizmjernosti. U ovoj perspektivi ne iznenađuje nas opis viđenja Presvetoga Trojstva: »Činilo mi se, da mi vječni Otac daje vrlo veliki križ, pun trnja i okićen svim drugim oruđima Muke, i veli mi: Evo, kćeri, dajem ti isti dar kao i svojem Sinu! — A ja ću te, reče mi gospodin Isus Krist, pribiti na nj, kao što sam i sam bio pribit, i bit ću ti vjeran drug. — Treća mi od tih presvetih Osoba reče, da je Ona sama ljubav i da će ona sve dovršiti čisteći me...«

Izgrađenu Margaretu odabralo je Srce Isusovo za svog novovjekog apostola i posrednika, kada je u našim danima htjelo duhovno obnoviti svijet. Margareta je umrla 17. XI. 1690. Liječnik je

izjavio: »Ljubav je bila jedini uzrok njezinih boli i njezine smrti!« Papa Benedikt XV. proglasio ju je svetom 16. V. 1920.

5. Četiri velika ukazanja Srca Isusova sv. Margareti Alacoque

Nakon sažetog presjeka životnog duhovnog puta sv. Margarete, privilegirane odabranice žrtvovanog Isusova Srca, opravdano nas zanimaju velika ukazanja, kojima je Krist odlikovao svoju dragu sveticu. Zanimaju nas ona četiri ukazanja Srca Isusova, jer je u njima izražena velika ljubav Neba prema kršćanima novoga vijeka.

Prvo veliko ukazanje Srca Isusova vjerojatno je bilo 1673. Sv. Margareta je za vrijeme odmora, koji je bio predviđen samostanskim dnevnim rasporedom, iskoristila priliku da se pobožno pokloni presvetom Oltarskom Sakramentu. Evo, što ona piše u autobiografiji:

»Osjetih se tako snažno prožeta Božjom nazočnošću, da zaboravih i sebe i mjesto na kojemu sam se nalazila, pa se predadoh tomu božanskomu Duhu izručujući svoje srce sili njegove ljubavi. On me ostavi da dugo počivam na njegovim božanskim grudima, gdje mi otkri divote svoje ljubavi i neiskazane tajne svoga presvetoga Srca, koje mi je do tada sakrivao. Otkri mi ih po prvi put, ali tako zbiljski i osjetljivo, da nisam mogla sumnjati ... — Reče mi: Moje Božansko Srce toliko ljubi ljude, da ne može više u sebi zadržati plamen žarke ljubavi, pa treba da ga širi tvojom pomoći. Treba se očitovati ljudima, kako bi ih obogatilo svojim dragocjenim blagom, što ga otkrivam tebi, a koje sadrži sve posvećujuće i spasonosne misli, koje su potrebne da se oni izvuku iz bezdana propasti ...«

Nakon ovih spasonosnih priopćenja Isus je uzeo Margaretino srce, stavio ga u svoje ražareno u božanskoj ljubavi, opet vratio u njezine djevičanske grudi. Margareta je u tom nezaboravnom trenutku plovila beskrajnim morem nebeskog zanosa i miline. Božanski znak u prvom velikom ukazanju bila je — zatvorena sveta rana Isusova boka. A otvorena pouka, koja rezultira iz svega jest: Srce Isusovo ljubi ljude i hoće, iz ljubavi, da ih sve spasi!

Drugo veliko ukazanje Srca Isusova zbilo se 1673. ili 1674. Margareta je vidjela sveto Srce Isusovo izvan Kristova tijela. Motrila ga je na ognjenom prijestolju, bilo je prozirno kao kristal, sjajnije od sunca, označeno predivnim zrakama. Na njemu je jasno vidjela ranu, motrila ga je ovijena trnovom krunom, a u nj je bio usađen križ. Sve je to Margareta promatrala svojim očima. Krist je tumačio Margareti da sve njegove muke izviru iz ljubavi prema ljudima. Od utjelovljenja On je u svom Srcu nosio krvavi križ bola i muke.

»Isus me pouči, veli sv. Margareta, kako je od žive želje da ga ljudi ljube i da ih povuče s puta propasti, u koju ih hrpimice ruši sotona, naumio objaviti ljudima svoje Srce i dati im u ovim posljednjim stoljećima ovaj zadnji napor svoje ljubavi, predmet i pomagalo tako prikladno da ih uputi na pravu ljubav prema njemu...«

Za drugog velikog ukazanja Isus traži otvoreno, da bude čašćen u liku tjelesnoga Srca. Štovateljima je obećao mnogovrsne blagoslove. Time je Krist jasno i nedvojbeno izrazio svoje božanske i dalekovidne želje.

Treće je veliko ukazanje Srca Isusova sasvim vjerojatno bilo 1674. Evo što o tom piše sv. Margareta :

»Jednom, kad je bio izložen presveti Sakrament..., ukaza mi se Isus Krist. . . , sav blistajući u slavi, sa svojih pet rana, sjajnih kao pet sunaca. Iz toga su svetoga čovječstva izlazili plamenovi sa svih strana, naročito iz njegovih božanskih grudi, koje su naličile na žarki oganj, i otvorivši se grudi, otkrivale mi ljubazno Srce koje ljubi i koje je bilo živim vrelom tih plamenova.«

Isus se za trećega ukazanja tužio Margareti na nezahvalnost ljudi. Zahtijeva da se na tu nakanu pričešćuje, posebno u prve petke svih mjeseci. Traži da obavlja getsemansku uru, u noći od četvrtka na petak od 23 do 24 sata i obećava joj dati poklon, dio svoje smrtne žalosti iz Maslinskog vrta. Jasno su izražena tri važna momenta za ovog ukazanja: Ljubav prezrena - ljubav žrtvovana - ljubav pomirbena.

Četvrto veliko ukazanje Srca Isusova zbilo se u osmini Tijelova 1675., vjerojatno 16. lipnja. Margareta je bila pred Presvetim Sakramentom. Isus joj se ukazao u tjelesnom liku, sa Srcem na

grudima. Taj prizor je ovjekovječen na nebrojenim slikama svetoga Srca. Tom prilikom Isus je rekao:

«Gle ovo Srce, koje je toliko ljubilo ljude, te se posve iscrpilo i uništilo da im dokaže svoju ljubav, a za uzvrat od većine primam samo nezahvalnost, koju mi iskazuju u ovom Sakramentu ljubavi svojim nepoštovanjem i svetogrđima, hladnoćom i prezirom. A najviše me boli što tako rade srca, koja su mi posvećena. Stoga tražim od tebe, da prvi petak iza osmine presvetoga Sakramenta bude određen za posebnu svetkovinu, kojom će se častiti moje Srce tako, da se na taj dan prima sv. Pričest, da mu se javnim priznanjem nadoknađuje za ružne uvrede što ga snalaze dok je izložen na oltaru. Također ti obećavam, da će se moje srce raširiti i izliti u obilju darova svoje božanske ljubavi na one koji mu dadu tu čast i koji porade da mu se ona daje.»

Treba li objašnjenje ovim Kristovim riječima ili uopće ukazanjima njegova božanskog Srca sv. Margareti? - Ne! Kristove su nakane jasne! Margareta je odabrana za novovjekovnog evanđelistu ranjenoga Srca Božjega Sina. Blažen čovjek koji odgovori željama Srca Isusova!

Sv. Margareta Marija Alacoque i Kludije de la Colombiere. »Daj mi pomagalo - reče sv. Margareta Isusu za četvrtog velikog ukazanja - kojim ću izvesti, što zapovijedaš - Potraži moga slugu, veli Isus, i reci mu, kako ja hoću, da učini što god može za uvođenje ove pobožnosti i da razveseli time moje Božansko Srce. Neka ne klone zbog poteškoća na koje će naići. Bit će ih. Neka zna, da je svemoćan onaj, koji se ne uzda u se, nego sve svoje pouzdanje stavlja u me!«

Tko je taj čovjek o kojemu govori Isus Margareti? Početkom 1675. dođe isusovac Kludije de la Colombiere u Paray za upravitelja isusovačke rezidencije. Kad je prvi put održao govor redovnicima od Pohodjenja, u Margaretinoj duši progovorio je Krist: To je onaj kojega ti šaljem!

O. Kludije rodio se 2. II. 1641. u Delfinatu u Francuskoj. Mladost je proveo kreposno. Stupio je u Družbu Isusovu i ubrzo se proćuo u Lionu i drugdje kao vrstan profesor a naročito kao govornik. Prije ređenja bio je učitelj dvojici sinova poznatog ministra Colberta.

Srce Isusovo dovelo je o. Kludija u Paray da postane pomoćnik sv. Margareti u velikom djelu apostolata ranjene Ljubavi. Margaretu su bili neki proglasili žrtvom iluzije sotonskih prijevara, pa su nad njom molili i egzorcizam. Njezina poglavarica povjeri o. Kludiju da ispita Margaretin slučaj. Nakon dugih istraživanja, razmišljanja i molitava o. Kludije donese zaključak o ispravnosti Margaretinih objava. Za to uvjerenje podnio je mnogo kritike. Ali on se na to nije uopće osvrtao. Na prvi petak iza osmine Tijelova, 21. VI. 1675., posvetio se Srcu Isusovu. Istoga dana obavila je također posvetu Srcu Isusovu i sv. Margareta.

Tako se ispunilo njezino viđenje, koje je imala, dok je jednom otac Kludije misio u njihovoj crkvi. Ukazalo joj se, naime, Srce Isusovo kao goruća peč. Vidjela je uz Srce Isusovo još dva srca, koja su ušla u Kristovo Srce, da se s njime sjedine.

O. Kludije bio je premješten u Englesku za propovjednika na dvor vojvotkinje Marije od Este koja je bila udata za vojvodu od Yorka, potonjega kralja Jakova II. U Londonu je otac Kludije uspješno širio pobožnost Srcu Isusovu. Zle duše to nisu mogle podnositi. U dva sata poslije ponoći 24. XI. 1678. bio je uhapšen i bačen u tamnicu, navodno zbog veleizdaje države. Pred sudom se za to divno obranio. Ali nije se mogao obraniti od optužbe da je mnoge anglikance obratio Srcu Isusovu. Zato ostade u tamnici gdje je prisustvovao smrti mnoge svoje duhovne braće isusovaca. Na intervenciju francuskoga kralja Ljudevita XIV. pušten je na slobodu, ali je morao otići iz Engleske.

Zbog bolesti, koja je bila posljedica zatvora, napustio je zemlju progonstva tek 1679. Posjetio je Paray, kad je Margareta bila u velikim napastima. Otišao je na službu u Lion. Zbog promjene zraka opet dođe u Paray. Zdravlje mu je bilo sve slabije. Liječnici mu svjetovaše da poče u rodni kraj. Margareta mu saopći da Isus traži u Parayu žrtvu njegova života. Htio je udovoljiti redovničkoj poslušnosti, ali bolest ga spriječi. Naskoro je umro u Parayu. Nad njim se savršeno ispunila riječ sv. Margarete: »O kako je slatko umrijeti onomu, koji je vjerno služio Srcu Isusovu!«

6. Od ukazanja sv. Margareti do uspostave svetkovine Srca Isusova i posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu

Put do uspostave svetkovine Srca Isusova. Naša je nakana, da donesemo što jasniji pregled povijesnog razvitka uzvišene pobožnosti Srcu Isusovu. Uvjeren sam, da kršćanski vjernici dijele sa mnom mišljenje o opravdanosti ovog izlaganja, i da će povijesne činjenice pozitivno utjecati na buđenje naše osobne pobožnosti prema ranjenome Srcu našega Spasitelja.

Uvjeren sam da nas sasvim opravdano zanima i razvoj pobožnosti objavljenoga Srca od smrti sv. Margarete do danas, jer ćemo samo na taj način steći zaokruženu i potpunu sliku o čitavom pitanju. Toj temi posvećujemo ovo izlaganje.

Vidjeli smo da se u godinama 1672. do 1675. Srce Isusovo javno objavilo nama ljudima preko ponizne redovnice sv. Margarete-Marije Alacoque. U tim ukazanjima Krist je jasno i otvoreno izrazio svoje božanske želje, koje bismo mogli sažeti u četiri točke: *1. Srce Isusovo bezuvjetno hoće da bude štovano u tjelesnom liku, simbolu njegove neizmjerne božanske ljubavi prema svim ljudima. 2. Kristovo objavljeno Srce apsolutno zahtijeva da bude čašćeno javnim štovanjem. 3. Srce Božjega Sina traži za se posebnu svetkovinu, i to u prvi petak po tijelovskoj osmini. 4. Ranjeno Isusovo Srce traži opću nadoknadu za nebrojene uvrede koje mu ljudi svaki dan obilno nanose. U tu svrhu posebno traži naknadnu sv. Pričest koja je moćno sredstvo zadovoljštine i lako pristupačno svakom vjerniku. Naknadnu pričest Srce Isusovo naročito želi u prve petke u mjesecu.*

Iz dosadašnjeg izlaganja vidljivo je da je u drugoj polovini XVII. st. umro sv. Ivan Eudes, začetnik, promicatelj i ostvarivač liturgijskog štovanja Srca Isusova. Za njim je poletio u krilo proslavljenoga Srca i sv. Klauđije de la Colombiere.

Možda nam se na prvi mah i to nehotice, nakon svih ovih nabranja i izlaganja, pojavi pred očima svijesti neočekivano, ali ne baš isprazno pitanje: Zar će njihovom smrću zastati ovo veliko djelo? O, ne! Tek sada i počinje veliko osvajačko djelo božanskoga Obnovitelja, koji je u danima novoga vijeka i otvorio svoje Srce da ljudi naših dana kroz otvorenu ranu upoznaju veliku ljubav i velikodušno joj odgovore. Vrijeme iza objavljenja Srca Isusova jest vrijeme njegovih pobjeda i trijumfa.

Godinu dana prije smrti sv. Margarete isusovac o. Croiset napisao je djelo o Srcu Isusovu (1689). Godinu dana po njezinoj smrti izdao je novo izdanje s dodatkom životopisa Božje odabranice. Red Pohoda i Družba Isusova neumorno su i živo širili pobožnost Božanskomu Srcu. Prijem kod tadanjih vjernika bio je izvanredan, ali ne zbog novosti pobožnosti, nego zbog uzvišenosti samog predmeta i spasonosnih učinaka. Međutim, ova novost u Kristovoj Crkvi uzбудila je jaku i veliku opoziciju.

Nemojmo zaključiti naprečac, da su protivnici nove pobožnosti bili isključivo iz redova jansenista. Istina, jansenisti su predvodili tu borbu, jer njihovo hladno srce nije moglo izdržati blagotvorni žar topline i ljubavi Isusova Srca. Ali i među samim katolicima bilo je protivnika započetoj pobjedi svetoga Srca. Neki su od njih dobronamjerno smatrali ovu novost sektom, koja bi mogla uznemiriti čitavu Crkvu i nanijeti joj brojne neugodnosti. Samo ime ove pobožnosti postalo je nedrago, odbojno, na sam njen spomen toliki su se vrijeđali. I u samom Redu od Pobođenja i u Družbi Isusovoj službeni predstavnici bili su sasvim oprezni, što je samo po sebi razumljivo i preporučljivo, ali nipošto nisu bili protivni novoj pobožnosti, kao takvoj. Između ova dva nakovnja brusila su se mišljenja, taložila uvjerenja, klesao ispravan pojam.

Istovremeno dok je bilo u jeku prvi otpor prema pobožnosti Srcu Isusovu, množe se bratovštine u čast svetoga Srca, podižu se kapele, posvećuju oltari, održavaju brojne propovijedi. Cijela Francuska već zna za ovu pobožnost. Doprla je brzo i do Kanade, zatim sve do krajnjega Istoka. Među tadašnje revne promicateljice nove pobožnosti ubrajamo Boudona, Simuna Gourdana i druge. Brojne redovničke zajednice, rasijane po čitavom katoličkom svijetu, otvaraju širom vrata pobožnosti Srcu Isusovu, što je po sebi i shvatljivo ako poznajemo bar bitne obrise nutarnje redovničke konstitucije. Možda je najzgodnije odmah nadovezati i naglasiti da su samostani najaktivniji i najbolji promicatelji pravih pobožnosti. To se obistinilo i u ovom slučaju. I još nešto.

Božje je djelo nemoguće zaustaviti u pobjedničkom naletu. Što više protivnika, to sigurnija pobjeda!

Poslije obilnih uspjeha koje je postigla pobožnost Srcu Isusovu u prvim godinama nakon svečanih ukazanja Krista sv. Margareti, nešto osobnom izgradnjom pojedinaca, a još više značajnom duhovnom obnovom unutar Katoličke Crkve sazeo je zahtjev da se od Pape zatraži odobrenje svetkovine Presvetom Srcu Isusovu. Prvi pokušaj u tom pravcu učinili su Isusovci i redovnice od Pohodjenja. Sv. Stolica prema svojoj ustaljenoj praksi oprezno je motrila sve te pojave, pokrete i nastojanja i u zreloj šutnji čekala razvoj čitave stvari, a još više plodove, koji će najrječitije progovoriti za ili protiv. Time je i katoličkim teolozima pružena mogućnost svestranog i slobodnog promatranja čitavoga pitanja u svoj svojoj složenosti i dalekosežnom značenju.

Ipak je Vatikan još od prvih primljenih molbi savjetovao redovnicama da se za različita odobrenja u vezi sa svetkovinom i pobožnošću prema Srcu Isusovu obraćaju svojim biskupima, koji su u tom nadležni i mjerodavni. I doista, tim putem došlo je do proslave blagdana Srca Isusova u Besanconu (1694), Longresu, Digioneu itd. Stvar je, može se reći, dobro prohodala.

Već 1693.g. Rim je odobrio bratovštine Srca Isusova i podijelio im oprost. To je obradovalo brojne pobožnike ranjenoga Srca, ali oni su ciljali još i dalje. Oni su svakako htjeli odobrenje blagdana.

Konačno je Klement XIII. na molbu poljskih biskupa, uzeo u svestrano razmatranje pitanje svetkovine i pobožnosti Srcu Isusovu. Predlagači su mu podastrli temeljitu i sveobuhvatnu dokumentaciju. Nakon zrelog uvida u stvar, Sv. Zbor Obreda izrazio se u prilog odobrenja svetkovine božanskoga Srca. Papa je potvrdio odluku Kongregacije. Obrazac Mise u čast Isusova Srca za Poljsku i za nadbratovštine svetoga Srca odobren je 11. V. 1765. Red od Pohodjenja postigao je 10. srpnja iste godine odobrenje svetkovine za svoju redovničku zajednicu. Iste godine francuski je episkopat gotovo službeno usvojio svetkovinu Srca Isusova i uveo je skoro u sve svoje biskupije.

Njihov primjer slijedile su i druge katoličke biskupije, redovničke zajednice itd. Svi su se žurili, da budu dionici ponuđenog privilegija. U dokumentu Sv. Zbora Obreda iz 1856. kaže se, da gotovo nema crkve na svijetu koja nije dobila ovu povlasticu. Istina, sve je to bilo samo privilegij, samo je bilo dozvoljeno svetkovanje blagdana Srca Isusova, a još nije bilo naredeno. Međutim, sve ove činjenice daju nam nesumnjivo naslutiti da je pobjeda na pomolu. Na molbu francuskih biskupa uveo je Pijo IX. 1856. obaveznu svetkovinu Srca Isusova za čitavu Katoličku Crkvu.

Put do posvete cijeloga svijeta Srcu Isusovu. Dosada iznesene povijesne činjenice svjedoče nam otvoreno i jasno o živom vrenju pobožnosti prema preslatkom Srcu Božjega, Sina, koje je započelo od časa svečanoga ukazivanja sv. Margareti i povećavalo se iz dana u dan sve jače i istaknutije. Nas, posebne prijatelje ranjenoga Srca, ova pojava nimalo ne iznenađuje. Mi se uvijek i u svakoj sličnoj zgodi, a pogotovo kad se radi o božanskom Srcu ljubavi, sjećamo Kristovih riječi: *»Dođoh da oganj bacim na zemlju, pa što hoću, nego da se zapali?«* (Lk12,49) s druge strane, uvijek moramo imati u vidu da je katolička duša stvorena za širokogrudne izljeve odanosti i ljubavi. Dosljedno, božanska žrtvovana dobrota jedina je bila u mogućnosti tu ucijepljenu duhovnu sklonost razviti do zamjernih visina zanosu. Kao potkrepu naše tvrdnje možemo navesti već spomenutu peticiju poljskih biskupa na Klementa XIII. iz g. 1765., u kojoj se navodi, da u samoj Poljskoj do toga vremena postoji najmanje 1090 bratovština Srca Isusova. Ovo ubrzano osnivanje bratovština rječito govori o općem gibanju i zanosu za pobožnost presvetomu Srcu.

Razumljivo je samo po sebi da su pojedinačne posvete Srcu ljubavi, dobrote i žrtve bile veoma brojne. Njihov broj poznaje samo dobro Kristovo Srce koje posebnim plamom gori prema svakomu svomu pobožniku i napunja ga blagoslovom.

Usporedo s pojedinačnim posvetama, osnivanjem bratovština i slično, sazrijeva i saznanje o obvezi ljubavi za naknadom ranjenomu Srcu Otkupitelja svijeta. Odvažne duše žrtve predstavljaju za Crkvu idealni dio Kristova duhovnoga stada.

Kad je službena crkvena vlast odobrila i uvela blagdan Srca Isusova, oduševljenje i zanos među katolicima raste sve više i jače. To je sasvim razumljivo, jer su tim činom raspršene kojekakve eventualne sumnje, a čitava stvar oslonjena je na temelje vječnog i nepogrješivog božanskog autoriteta.

Odmah su se požurili mnogi biskupi da božanskom Srcu posvete svoje biskupije. Redovnički poglavari nasljedovali su njihov primjer i obavili posvetu svojih duhovnih zajednica. Stopu u stopu slijedila su ih različita društva unutar naše Crkve. Vanjski trijumf Srca Isusova u novom vijeku obilježavaju svečane posvete mnogih država, dok konačno nije došlo i do same posvete čitavoga svijeta božanskom Srcu ljubavi i milosti.

Južnoamerička republika Ekvador obavila je prva — 15. VI. 1873. — posvetu ranjenomu Srcu Boga-Čovjeka, duhovnoga kralja čitavoga svijeta. Ovu svečanu i značajnu posvetu obavio je sam predsjednik republike neumrli mučenik Garcia Moreno uz sudjelovanje uglednih senatora i narodnih zastupnika, vojske i mornarice i brojnih građana. Posveta ove katoličke zemlje izvršena je u katedrali prijestolnice Quito pred kipom Srca Isusova, koji prikazuje Krista kako otvara svoje preslatko Srce i svoje premilostive ruke širi u zagrljaj ljubavi. — Naglasio sam, da je posvetu učinio predsjednik Moreno. Dvije godine poslije obavljene posvete Garcia Moreno umire mučenički od 11 uboda, koje mu je zadao nožem razbojnik potplaćen od masonerije. U času razbojstva ubojica mu je doviknuo u uho: »Umri, bijedni zatorniče slobode!« Moreno mu je odgovorio mirno i svetački, dostojno viteza Srca Isusova: »Bog ne umire!!«

U isto vrijeme stižu brojne molbe Piju IX., da posveti čitav svijet Srcu Isusovu (1870—1871). Takvu molbu uputio je tuluški nadbiskup Desprez. Zatim isto moli i tadašnji direktor Apostolata Molitve o. Ramiere (u travnju 1875), ali ne samo u svoje ime, nego u ime čitavoga članstva. Njegovu molbu potpisalo je i 525 biskupa. Papa je kao odgovor na te molbe dao odobrenje posvetnoj formuli Srcu Isusovu koju je preporučio za privatnu i javnu upotrebu. To je odobrenje učinjeno na dvjestogodišnjicu ukazanja Srca Isusova sv. Margareti. Taj datum — 16. VI. 1875. — smatraju povjesničari pobožnosti i štovanja Srca Isusova veoma značajnim.

Veliki i dalekovidni papa Leon XIII. imao je zavidnu i jedinstvenu sreću, da je mogao obaviti posvetu čitavoga svijeta božanskomu Srcu Krista -Kralja. On je 25. V. 1889. izdao glasovitu encikliku o posveti ljudi Presvetomu Srcu Isusovu (»Annum Sacrum« — Sveta Godina), kojom naređuje da se 11. lipnja spomenute godine ima posvetiti Srcu Isusovu sav katolički svijet i čitav ljudski rod. Sam papa obavio je u svojoj kapeli posvetu svijeta ranjenomu Srcu Spasitelja svijeta, u noći koja je spajala XIX sa XX st. U isto vrijeme obavio je istu posvetu u ime Kristova namjesnika u središnjoj bazilici kršćanstva, u crkvi apostolskog prvaka sv. Petra u Rimu, glasoviti i vrijedni kardinal Rampolla. Toj javnoj i svečanoj posveti prisustvovali su brojni vjernici kao predstavnici čitavoga svijeta.

Ovaj nezaboravni čin Leona XIII. predstavlja i jest najveći vanjski novovjekski trijumf Srca Isusova, ispunjenje njegovih božanskih želja, izraženih za svečanih ukazanja sv. Margareti. Božansko Srce želi kraljevati i ispuniti ljubavlju sve stožere zemlje. I čitav svijet je malen njegovim božanskim željama, koje su neizmjerne, vječne i savršene. Nakon posvete svijeta Srcu Isusovu zaredale su još češće i istaknutije brojne posvete gotovo svih katoličkih država, biskupija i svetišta. Biskupi Crkve u Hrvata su 1923. prigodom Euharistijskog kongresa u Zagrebu posvetili hrvatski narod Srcu Isusovu.

7. Pobožnost Srcu Isusovu dar Neba za moderna vremena

Nema sumnje da su vjernici objeručke prihvatili pobožnost i štovanje Srca Isusova, netom što se to štovanje preko sv. Margarete objavilo novovjekim ljudima pa tako i kod nas u Hrvatskoj. Na žalost povijesne činjenice o tome nisu sakupljene ni obrađene. No poznato je da je kratko vrijeme nakon ukazanja presvetoga Srca sv. Margareti izašla na hrvatskom jeziku knjižica-molitvenik: »Novena na szlavu Prisvetoga Sarza Jasusova«, koja je odmah bila razgrabljena, iako se kod nas vrlo malo čitalo. Nešto kasnije tiskano je u Zagrebu »Serce Jezuszovo«, koje je doživjelo nekoliko izdanja. Ovo je očit znak o dobrom prijemu uzvišene pobožnosti kod naših davnih pređa. Sve nas to neobično veseli.

Kroz posljednjih sto i pedeset godina kod nas je o Srcu Isusovu tiskano dosta knjiga, molitvenika, propovijedi i pjesama. Tu je pobožnost propagirao dugo i obilno »Glasnik Srca

Isusova«, nekad najčitaniji vjerski glasnik u Hrvatskoj. Brojne bratovštine, društva, crkve, kapele, oltari, kipovi i slike svjedoče o bujnom procvatu ove pobožnosti i u prošlosti i u sadašnjosti.

Međutim mnoge su stvari našim vjernicima poznate i u živom sjećanju, pa ćemo radije prijeći na novu temu: Srce Isusovo i naše doba. Već smo citirali riječi **sv. Margarete**, kojima opisuje drugo veliko ukazanje

Srca Isusova: *»On me pouči, kako je od žive želje da ga ljudi ljube i da ih odvuče s puta propasti, u koju ih hrpimice ruši sotona, zamislio objaviti ljudima svoje Srce i dati im u ovim posljednjim stoljećima ovaj posljednji napor svoje ljubavi, predmet i pomagalo tako prikladno, da ih skloni na pravu ljubav prema njemu, skupa sa svim blagom ljubavi, milosrđa, milosti i spasenja, što je u njemu...«*

Spomenuli smo videnje **sv. Gertrude**, koje je imala na dan sv. Ivana Evanđelista. Ona je u tom sretnom času promatrala s apostolom ljubavi kroz ranu na boku Isusovo ranjeno Srce. Svetica je upitala apostola zašto nije opisao miline kucaja Kristova Srca, koje je osjetio, dok je bio naslonjen na svete grudi. Ivan joj je odgovorio: *»Izreči slatkoću tih kucaja, to je bilo sačuvano za sadašnja vremena, da zagrije ostarjeli i u ljubavi ohladnjeli svijet, kad čuje ove stvari.«*

Crkveni dostojanstvenik, čije nam ime nije poznato, izrazio se u istom duhu, kad je rekao: *»Čašćenje Srca Isusova sačuvano je za posljednja vremena kao znak Božje ljubavi, koja hoće da se tim obilnije izlijeva što se svijet više bliži koncu. To čašćenje štiti vjeru i pobuđuje pobožnost usred zabluda i nastranosti našega vremena.«*

Papa Pijo XI. dijeli također uvjerenje da je štovanje Srca, Isusova iz providnosnih razloga, rezervirao za naše dane, pa i piše u enciklici *»Milosrdni Otkupitelj«* (od 8. V. 1928.): *»Među drugim dokazima neizmjerne dobrote našega Otkupitelja najviše sja ovaj: Kad je ohladnjela ljubav Kristovih vjernika, stupi pred nas sama božanska ljubav, da je častimo posebnim štovanjem. Tad se širom otvori dragocjena crkvena riznica onom pobožnošću, kojom častimo Presveto Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja«* (Kol. 2,3).

Negda je Bog htio da ljudskom rodu, koji je izlazio iz Noine lađe, zasja u znak sklopljenog prijateljstva, »duga, koja se pokazala u oblacima« (Post 2,14). Slično se zbilo i u burno novije doba. Njim je plazilo krivovjerje, podmuklije od svijetu, jansenističko, protivno Božjoj ljubavi i pobožnosti. Ono je propovijedalo da ne smiješ Boga toliko ljubiti kao oca, nego ga se više bojati kao neumoljivog suca. Tad pokaza dobrostivi Isus narodima svoje presveto Srce kao zastavu mira i ljubavi, koja navješćuje sigurnu pobjedu u borbi....« Ako je Krist u naše dane i za nas otkrio svoje ranjeno Srce, zašto se ustručavamo ući u ovaj hram preporoditeljske ljubavi!?

8. Teološki temelj pobožnosti Srcu Isusovu

Papa Pijo XII. naglašava u uvodnim riječima enciklike o katoličkom nauku štovanja Srca Isusova, *Haurietis aquas – Crpsti ćete vodu*, da je nemoguće nabrojiti sva ona duhovna dobra, koja je štovanje Isusova Srca unijelo u kršćanske duše. Zatim upozorava na krive koncepcije i bojazni od kulta Presvetoga Srca. Stoga Papa i ima želju da vjerno izloži pravu narav ove uzvišene pobožnosti. Kroz čitavo Papino izlaganje proteže se zlatna nit — Božja Ljubav. Ona dominira u Starom Zavjetu, ona je naročito došla do izražaja u Novom Zavjetu po djelu Otkupljenja. To izričito ispovijedaju sveti Oci Istoka i Zapada.

U daljnjem izlaganju Pijo XII. precizira da je Krist imao pravo ljudsko tijelo i pravo ljudsko srce. To je zahtijevala njegova otkupiteljska služba. *»Stoga se punim pravom smatra Srce Utjelovljene Riječi kao poglaviti znak i simbol one trostruke ljubavi, kojom božanski Otkupitelj neprestano ljubi vječnoga Oca i sve ljude. Simbol je naime one božanske ljubavi koju dijeli s Ocem i Duhom Svetim, ali koja se ipak samo u njemu, kao u Riječi, koja je postala tijelom, očituje nama po krhkom i prolaznom tijelu, »jer se u njemu nastani utjelovljena sva punina božanstva«. Nadalje je simbol one predragocjene ljubavi koja, nakon što je ulivena u njegovu dušu, obogaćuje Kristovu ljudsku volju i osvijetljuje i upravlja njezine čine savršenim dvostrukim znanjem, to jest blaženim, i danim ili ulivenim. I napokon — i to na način više naravan i izravan — simbol je senzibilnog osjećaja, jer je tijelo Isusa Krista, oblikovano po Duhu Svetom u krilu Djevice Marije, bilo*

obdareno savršenom moću osjećanja i percipiranja, dakako mnogo više nego sva druga ljudska tjelesa«. Ovu trostruku ljubav dokazuju sva Kristova djela.

Iz citiranog je očito da je bliži tvarni predmet kulta Srca Isusova njegovo tjelesno Srce. To je Srce kucalo pod Marijinim Srcem kroz devet mjeseci. To je Srce kucalo na ovoj zemlji kroz sve dane Isusova života. To je Srce bilo na križu pravim kopljem nemilosrdno probodeno. Iz njega je curila Predragocjena Krv. To je Srce sada proslavljeno u Nebu. To je Srce i sada živo pod sakramentalnim prilikama u našim svetohraništima. To je Srce Boga-Čovjeka. Ono je simbol trostruke božanske ljubavi, najvećeg dometa dobrote i milosrđa.

Formalni objekt, ili jasnije rečeno razlog, zbog koga je Srce Isusovo dostojno posebnoga štovanja, jest neizmerno dostojanstvo osobe božanske Riječi. To rezultira i iz svega što smo već dosada rekli. Posebni opet razlog zbog kojega štujemo Isusovo Srce ispred drugih dijelova Kristova tijela jest to što nam ono očituje i predstavlja neizmjernu ljubav milosrdnog Spasitelja čovječanstva, kako smo već naglasili malo prije citirajući Pija XII.

Zajedničko je mišljenje katoličkih teologa da Presveto Isusovo Srce očituje u potpunosti i stvorenu i nestvorenu ljubav. Taj je zaključak osnovan na izloženoj istini o osobnom sjedinjenju bogočovječanske naravi u osobi Isusa Krista. Ljubav Kristova, veli spomenuti kardinal Billot, jest bogočovječje, jer obuhvaća nestvorenu ljubav Riječi i stvorenu ljubav ljudskoga srca.

Poklonimo se veličajnim tajnama, u koje ne možemo prodrijeti umom, ali ih barem možemo osjetiti dušom i srcem. Poklonimo se ljubavi, koja je vječna i nestvorena, ali je odlučila procvjetati u svetom vrtu neokaljane ljudske naravi. Klanjajmo se veličinama dobrote, koja je neizmijerna i žedna naše sreće !.. .

Pobožnost Srcu Isusovu mnogo je šira od samoga kulta. Kult obuhvaća samo poklonstvo. Naprotiv, pobožnost obuhvaća sve one čine kojima priznajemo Kristovu ljubav. A praktično priznanje te ljubavi uključuje u sebi nebrojene mogućnosti očitovanja i široko područje životvornog izražaja. Prema tome, pobožnost ranjenomu Srcu može se izraziti na mnogo načina.

Na prvom mjestu dobrostiva Kristova ljubav traži od nas uzvraćenu ljubav. Isusovo Srce neprestano gori ljubavlju prema nama, jer Bog uvijek ljubi. A princip je božanske ljubavi uzajamno kolanje i uzvraćanje istim darom. Mi smo sinovski obvezani -sličnim poklonom uzvratiti Bogu na izljeve dobrote i milosti. Stoga se i požurio apostol ljubavi, evanđelist Ivan, upozoriti nas na ovu dužnost, pa nam u prvoj poslanici dovikuje: »Mi, dakle, ljubimo Boga, jer je Bog prije ljubio nas!« Ugodna obveza! Zar je potrebno opominjati nas na ovakve slatkoće?

Kako ćemo izraziti svoju odanost Kristu, to je prepušteno mnogobrojnim mogućnostima koje posjedujemo. Ljubav osjećajima, riječima i djelima. Posebno se od nas traži, da se ta ljubav odrazi u nasljedovanju kreposti Srca Isusova, jer je to najjači dokaz odanosti, a ujedno i najkraći put do postignuća što veće svetosti.

Prava ljubav neumoljivom logikom vodi naše duše do stvarnog izražaja naknade, do ostvarenja zadovoljštine za nebrojene uvrede, koje se svaki čas nanose Bogu. Ljubav bez suosjećanja nije prava ljubav. Prava se ljubav žrtvuje i dariva ! .. .

Darivanje ljubavi Bogu u jednom ili drugom obliku budi u nama pouzdanje, životnu krepost sigurnosti. Nekom neodoljivom silom nađemo se pred najvećim svetištem prokušanog pouzdanja, pred Kristovim otvorenim Srcem. Spontano saznajemo da je tu naše nenadoknadivo utočište, jer je u Isusovu Srcu najljepši oltar presvetoga Trojstva!

Vjerujem da neće biti suvišno upozoriti, kad već objašnjavamo pojmove kako se ne smiju poistovjetiti pobožnost Srcu Isusovu i pobožnost Presvetom Sakramentu . To su dvije srodne, ali ne identične pobožnosti pod različitim imenom. Moglo bi se u nekom smislu reći, da su to dvije različite pobožnosti. Kako?

Materijalni bliži objekt pobožnosti svetom Sakramentu jest čitavo Kristovo tijelo pod euharistijskim prilikama. A posebni je razlog: Oltarski Sakrament sadrži pravo, stvarno, supstancijalno Tijelo i Krv Isusa Krista, Boga i Čovjeka. Obje pobožnosti imaju i zajedničkih elemenata. Objema je daljnji materijalni objekt — osoba Krista. Posjeduju i zajednički cilj, a taj je da obje promiču ljubav prema Isusu, Božjem Sinu, Otkupitelju ljudskoga roda, najvećem prijatelju duša. Već smo rekli da Srce Isusovo živo kuca u Euharistiji. A poznato nam je da

pobožnost ranjenomu Srcu vodi izravno k svetohraništu, jer je naknadna pričest jedan od bitnih elemenata ove pobožnosti i uvjet za postizanje velikoga obećanja beskonačne sreće u posjedovanju Raja. Euharistijsko Srce Isusovo, ražari nas ljubavlju!

9. Zašto je lipanj posvećen Srcu Isusovu?

Lipanj je pobožnost novijeg datuma. Nije tako stara kao svibanjska, koja datira još od bl. Henrika Suza (+ 1365), a. kao javna pobožnost održana je prvi put 1784. u Ferrari, u Italiji. Jednoga svibanjskog jutra u prvoj polovini XIX. st. molila se iza sv. Pričesti dobra, nevina duša — Anđelka od sv. Križa u zavodu Naše Gospe u Parizu. Molila je od Isusa milost da je prime u »Zbor Marijine Djece«. Dok je pobožno molila, Duh Sveti joj nadahnu korisnu misao. U mladenačkoj duši pobožne Anđelke pojavi se pitanje: Zašto ne bismo mogli imati jedan mjesec u godini, koji bi bio posvećen Srcu Isusovu, kad već imamo mjesec posvećen Majci Božjoj?

Ovu plemenitu misao priopći Anđelka svojoj poglavarici, koja to spomene pariškom nadbiskupu. Njemu se ovaj prijedlog neobično svidio, pa stoga i dopusti 1834., da se u njegovoj nadbiskupiji lipanj posveti Srcu Isusovu. Gesta pariškog nadbiskupa djelovala je pozitivno i na ostale njegove istomišljenike, pa je lipanjska pobožnost počela osvajati katolički svijet. Kroz kratko vrijeme pobožnost Srcu Isusovu obuhvatila je čitavu Katoličku Crkvu. Papa Pijo IX. podijelio je 1873. posebne oproste onima koji obavljaju lipanjsku pobožnost na čast Srca Isusova. To isto učinio je 8. VIII. 1906. sv. Pijo X.

Prema jasno i nedvojbeno izraženom načelu vrhovnoga autoriteta u Katoličkoj Crkvi, pobožnost Srcu Isusovu je najuzvišenija od svih pobožnosti, koje posjedujemo u svojoj duhovnoj riznici. Uvjerenje Crkve o ovom pitanju izrazio je sažeto, ali određeno Šimun Gourdan, pobožni i učeni pisac 1711. g. On veli: »Između svih pobožnosti, pobožnost Srcu Isusovu je najsvetija, najstarija, najviše odobrena, najsavršenija, najkorisnija, najmilija našem Gospodinu i najpotrebnija.« Svaku od svojih tvrdnja raščinio je pisac jasno i jezgrovito.

Pobožnost Srcu Isusovu, veli on, jest »najsvetija, jer ona u Isusu Kristu časti ono što je u Njemu najviše duhovno i najviše ujedinjeno s Njegovim Ocem; što je najviše posvećujuće za Crkvu...« Za potkrepu tvrdnje, da je pobožnost Srcu Isusovu najstarija pobožnost dosta je sjetiti se, kako je ta pobožnost počela u onom trenutku, kad ga je vojnik probo kopljem na Kalvariji. Prvi poklonici bili su žalosna Gospa, Ivan, Magdalena i pobožne žene. Oni su započeli pobožnost ranjenom Kristovom Srcu.

Pobožnost Isusovu Srcu nosi na sebi pečat najviših odobrenja, jer »sve stranice Sv. Pisma ne govore nam drugo, nego da treba obnoviti naše srce ... A sve to ne možemo izvršiti, ako sebi ne postavimo kao uzor Srce koje ima u najjemenitnijem značenju sva ta rijetka svojstva. Takvo srce ne može biti nego samo Srce Isusovo.«

Prema uvjerenju spomenutoga pisca, pobožnost je Srcu Sina Božjega »najsavršenija, jer je izvor svih drugih pobožnosti. Srce je Isusovo neizmijerna riznica, odakle su presveta Djevica i svi Sveti crpili milosti, dobra, svetost«. Ova je pobožnost »najkorisnija, jer nas uči da moramo imati poput Isusa srce čisto, blago i ponizno...« »Najmilija je našem Gospodinu« pobožnost Srcu Isusovu, jer »tko je pobožan Presvetom Srcu, taj časti i njegovu božansku osobu,« ispravno zaključuje produhovljeni pisac. I na koncu umni pisac tvrdi da je pobožnost Kristovom Srcu »najpotrebnija, jer ona ide za tim da nas učini istog duha s Isusom. (Povijest pobožnosti Srcu Isusovu je u sažetom obliku preuzeta iz M. Validžić, *Ranjeno Božje Srce*, str. 14-43. izdano s odobrenjem Nadb. duh. stola u Zagrebu 6.3. 1963, br. 853)

6. OBEĆANJA SRCA ISUSOVA I NAŠE SPASENJE

1. Obećanja Srca Isusova

Samo je po sebi razumljivo, da što god Bog radi, sve radi s određenim ciljem. To je vlastitost svakoga razumnog bića, a pogotovu najmudrijega Bića, koje je izvor svakoga znanja. Nijekati ovu

vlastitost Bogu značilo bi neobično ga poniziti ili, još bolje rečeno, pokušati oduzeti mu božansku veličinu.

Razvoj pobožnosti Srcu Isusovu, a još više njegove određene izjave i precizirani zahtjevi jasno očituju nakane i želje Srca Božjega Sina. Krist je objavom svoga Srca htio u prvom redu ugrijati beskrajnom ljubavlju duhovno ohladnjeli svijet, zatim povratiti u prozeble duše proljeće milosti i život Božjeg djetinjstva, osloboditi duše od sotonskih prevara, osigurati dušama dobre volje i plemenitih nastojanja lagani uspon na putu usavršenja, pokazati revnim i vjernim sinovima putove žrtve, apostolata i postignuća solidne katoličke svetosti, a kontemplativnim izabranim sretnicima da još na ovoj zemlji mogu na njegovim svetim grudima osjetiti kucaje nestvorene i stvorene ljubavi, osjetiti predokus rajskoga blaženstva. Zar nisu divne nakane i uzvišeni ciljevi Srca ljubavi i dobrote?!

Dvije su vrste obećanja koja je Srce Isusovo dalo kršćanima preko sv. Margarete. Prva se odnose na one koji prakticiraju pobožnost Srcu Isusovu, a druga na apostole pobožnosti ranjenomu Srcu, jer oni uvijek sačinjavaju elitni dio Božjega društva.

Ako izuzmemo Veliko Obećanje i ona obećanja koja se odnose na širitelje pobožnosti svetom Srcu, ostaje nam *deset različitih obećanja, koja je Isusovo Srce izreklo u prilog svojih brojnih štovatelja. Možemo ih podijeliti u tri kategorije* prema nutarnjem logičnom sadržaju. S obzirom na općenite učinke uzvišene pobožnosti o kojoj govorimo Srce Isusovo je obećalo svima svojim štovateljima bogate blagodati:

1. *Bit ću im utočište u životu, a osobito na smrti.*
2. *Dat ću im sve milosti, koje su potrebne njihovu staležu.*
3. *Izlit ću obilan blagoslov na sve njihove pothvate.*
4. *Utješit ću ih u svim, njihovim žalostima.*
5. *Stavit ću mir u njihove obitelji.*

S obzirom na duhovno stanje pojedinih štovatelja, Srce je Isusovo dalo četiri značajna obećanja. U njima se prvenstveno ogleda djelovanje same pobožnosti.

6. *Grješnici će u mom Srcu naći vrelo i ocean milosrđa.*
7. *Mlaki će postati gorljivi.*
8. *Gorljivi će doći do velike savršenosti.*
9. *Dat ću svećenicima snage, da ganu i najtvrđa Srca.*

10. *Obećanje općenitog značenja odnosi se na blagoslov mjesta. Krist je rako: Blagoslovit ću ona mjesta, gdje bude izložena i štovana slika moga Srca.*

Evo jednog primjera Svećenik N. iz Strasburga pripovijeda: «Grješnom i ohladnjelom katoliku oboljela je majka. Zamoli on redovnice iz obližnjega samostana za jednu sestru bolničarku. Bolesnica je bila dobra i plemenita duša. Kako zlo redovito ne dolazi samo, naskoro teško oboli i sin.

Majka moli kapelana da nastoji oko obraćenja njezina zalutalog djeteta. Kapelan je pokušao, ali sve je bilo uzalud. Došao je i svećenik koji nam ovo priča, ali ni on nije odmah uspio. Ipak se nije dao smesti. U bolesnikovoj kući nije bilo ni jedne svete slike. Najprije kapelan dade sestri bolničarki križić za bolesnika, ali on ga ukloni u majčinu sobu. Drugi svećenik, inače prijatelj bolesnika, posla mu krasnu sliku Srca Isusova. Bolesnik nije pristao da mu se objesi u sobi.

«Odlazim i ja - veli sestra bolničarka - jer ne želim ostati u kući, gdje ne može biti slika Srca Isusova!» Kad je vidio bolesnik, da nema kud-kamo, pristade da se slika objesi u njegovoj sobi. Srce je Isusovo blagoslovilo obilatom milošću bolesnikov stan. Najprije je počeo moliti sa sestrom, zatim je počeo držati u rukama križić i izgovarati strelovite molitvice ranjenomu Srcu Isusa Krista. Napokon se ispovjedio, pričestio i primio sveto pomazanje. Sutradan, za vrijeme molitve Srcu Isusovu, udari ga kap. Nakon tri dana bio je mrtav! Rječitom primjeru ne treba ništa dodavati!»

Srce Isusovo ne može nikoga zaboraviti, osobito ne svoje revne apostole. Njima je izložilo brojna obećanja, da ih bodre u radu i nastojanju. Evo kako ih nabraja španjolski katolički list »Mesajero« (Glasnik):

1. *Bit će im otvorene sve božanske riznice.*
2. *Apostolima presvetoga Srca zajamčena je s prijateljstvom ovoga božanskog Srca i zaštita presvete Djevice i Svetaca.*
3. *Brzo će napredovati na putu savršenosti. Isusovo Srce će ih posvetiti i proslaviti.*
4. *Primit će milost čist, ljubavi prema Bogu.*
5. *Privući će osobiti blagoslova na svoju domovinu i na svoju obitelj.*
6. *Za djela apostolskih radnika, koji šire ovu pobožnost, pridržani su obilati blagoslovi, i oni će postići velika obraćenja.*
7. *Imena onih koji budu širili ovu pobožnost bit će zapisana u mome Srcu, odakle se nikada ne će izbrisati.*
8. *Upoznat će tajne Križa i shvatit će njegovu zaslugu i vrijednost, a u kušnjama svoga apostolata primit će snagu i utjehu.*
9. *Postići će milost ustrajnosti i milost dobre smrti.*
10. *Isto moje presveto Srce bit će im nagrada i vječna plaća.*

U primjeru O. Mateja Crowley vidjeli smo i oživotvorena sva ova obećanja Srca ljubavi i beskrajne božanske dobrote. Koji nas osjećaji obuzimaju dok slušamo sva ova očitovanja božanskoga Srca, koja isključivo i samo smjeraju na našu duhovnu korist? Ja sam uvjeren, da se svako pobožno katoličko srce ugodno lecnulo izljevom nebeske milosti, koja hoće da nas usavrši i usreći.

Nakana je Srca Isusova da nam objavom brojnih i bogatih obećanja učini ovu pobožnost nada sve slatkom i ugodnom. Kad malo ohladi osjećaj čiste ljubavi, koja nastaje, usavršuje se i radi iz savršene odanosti prema Bogu, vječnoj dobroti, kad sustanu naše duhovne sile i mi se osjetimo malo pospani i umorni, kad sjena sumnje počne podgrizati temelje naše sreće, onda je potrebno sjetiti se svih obećanja Kristova otvorenog Srca, pa će se smiriti valovlje previranja i straha, a našom dušom razlit će se osjećaj čelične izdržljivosti i odane priljubljenosti svemoćnoj ljubavi!

Nas katolike ne plaši strah da obećanja ne će biti izvršena. Bog još nikoga nije prevario, jer je on savršena dobrotu. On će i nad nama u potpunosti ispuniti svoja obećanja, koja je svečano dao! G. 1882. tiskao je neki američki katolik općenita obećanja Srca Isusova na oko dvjestu jezika. Njegov letak krasila je slika svetoga Srca. Do nas nije dopro taj listić ali mi imamo utisnuta u srcu sva obećanja Kristove dobrote, koja nas jača, usavršuje i posvećuje! Veselimo se, što smo članovi velike obitelji Srca Isusova! Mi smo osigurani na putovanju put neba. Naš je put staza k Srcu Isusovu, gdje nas čeka vječno blaženstvo i sreća!

2. Veliko obećanje Srca Isusova, pobožnost devet prvih petaka i naše vječno spasenje

Godinu dana pred smrt, 1689 g. imala je sv. Margareta još jednom neobičnu sreću, da joj je Srce Isusovo i opet objavilo jedno značajno obećanje. Svetica ga je opisala, pa njoj prepustimo riječ:

»Jednog petka, za vrijeme sv. Pricesti, On je rekao ove riječi svojoj nedostojnoj ropkinji: Obećajem ti u preobilju milosrđa svoga Srca da će moja svemoguća ljubav udijeliti svima onima, koji se pričeste u prvi petak, za devet neprekidnih mjeseci, milost konačne ustrajnosti. Oni ne će umrijeti u mojoj nemilosti, ni bez Sakramenata, jer će im moje Srce u onom posljednjem času služiti kao sigurno utočište«.

Ovo je poznato i svima drago obećanje božanskoga Srca, koje je dobilo časnu titulu »*Veliko Obećanje Srca Isusova*«. Ono je uistinu veliko obećanje, jer ljudima osigurava vječno spasenje. A to

je najvažniji problem koji zanima svakoga čovjeka, i oko koga se okreće čitav naš život sa svim dostignućima i uspjesima.

Prije negoli se upustimo u analizu Velikog Obećanja, navest ćemo vrlo lijepe refleksije, koje je francuski pisac Bainvel iznio u svome prekrasnom djelu o pobožnosti Srcu Isusovu. On o Velikom Obećanju kaže: »Obećanje je apsolutno, pretpostavljajući, kao što je očigledno, dobro obavljene pričesti i prema nakanama svetoga Srca. Ono što je obećano, nije ustrajnost u dobru kroz čitav život, pa ni primitak pod svaku cijenu posljednjih sakramenata, što proizlazi više iz konteksta negoli iz teksta, nego zapravo posljednja ustrajnost, što obuhvaća ispovijed i druge posljednje sakramente samo u nužnoj mjeri. Obećanje se odnosi izravnije na grješnike, negoli na pobožne duše. Ono točno određuje označujući određenu vježbu pobožnosti svetom Srcu, što je sv. Margareta tisuće puta općenito opetovala, naime, da se pobožnici svetoga Srca neće izgubiti.«

Za nas je katolike u pitanju vjere, pobožnosti i čudoređa mjerodavan sud Kristove Crkve, koja nam po svojoj službenoj učiteljskoj dužnosti mora pokazati pravilan put. Crkva je preko najkompetentnijih svojih predstavnika detaljno i svestrano proučila spise sv. Margarete. U njima nema ništa, što bi trebalo prekorigiti, što nije u skladu s katoličkom naukom i što bi, dosljedno, trebalo osuditi. Stoga je Crkva i odobrila pobožnost Srcu Isusovu, kako je sadržana u svetičnim spisima, potvrdila istinitost ukazanja i obećanja Srca Božjega Sina. Papa Benedikt XV. u dekretu kanonizacije proglašenja svetom, navodi riječi sv. Margarete o Velikom Obećanju i dodaje: »Upravo su to riječi, koje je blagoslovljeni Isus upravio svojoj službenici«. Zar nam ova izjava nije dragocjena i dostatna?!

Interesantno je istaknuti da Veliko Obećanje počinje propagirati o. Franciosi tek g. 1869, skoro dva stoljeća od saopćenja sv. Margareti. Zašto je protekao tako dugi period od objave velike milosti do praktičnog okorištavanja tim nebeskim blagom, to zna nedokučiva božanska mudrost, koja svime ravna i sve u pravo vrijeme čini.

Veliko Obećanje ne smije se shvatiti u smislu suhog bilateralnog ugovora. Moramo uvijek imati na umu, da je to samo obećanje, koje se mora izvršiti po načelima vjernosti u ispunjavanju datih obećanja a ne iz rigoroznog pojma pravde. Nemojmo ovu pravnu distinkciju shvatiti krivo pa nepravilno zaključiti da Krist nije dužan uvijek i u svakom slučaju ispuniti konkretno (veliko) obećanje. Na njegovu Srcu leži «ugodna obveza», da sve izvrši, i to doslovno prema obećanju. Zar beskrajnoj božanskoj ljubavi: to treba napominjati? *Mora nam biti jasno da naša vozna karta za raj, koju nam daje Veliko Obećanje treba imati tri pečata:*

1. *Devet dobro obavljenih sv. Pričesti i Ispovijedi na nakanu Presvetoga Srca Isusova.*
2. *Te pričesti treba primiti u prve petke u mjesecu.*
3. *Moraju biti primljene za devet uzastopnih mjeseci.*

Nemojmo se čuditi uvjetima. Božansko Srce ih je stavilo lagani su i svima pristupačni. Treba ih izvršiti točno na dlaku. Nikakav izgovor nas ne opravdava. Slobodni smo, možemo se okoristiti Božjim darom ako želimo.

Razumljivo je, da moramo imati dobru nakanu pri obavljanju prvih petaka na čast Srca Isusova, jer bez dobre nakane ne možemo postati dionici Velikoga Obećanja.

Možda bi trebalo opširnije govoriti o spasonosnim učincima, obavljanja prvih petaka? Dosta je samo podsjetiti se, da devet uzastopnih pričesti i ispovijedi i izravno uživanje svemoćne ljubavi Srca Isusova znadu tako formirati i učvrstiti naš katolički život, da je to milina iskusiti!

Što onda čekamo i odugovlačimo? Zar se ne želimo osigurati na svom sudbonosnom putovanju za kraljevstvo vječnog mira i nebeske sreće? Ne vjerujem, da je bilo tko od nas katolika toliko nemaran prema svojoj duši. Pogledajmo, Srce Isusovo stoji širom otvoreno i poziva nas, da uniđemo u hram sigurnosti. Možda bismo u ovo naše atomsko doba mogli nazvati Srce našega vječnoga Kralja nebeskom raketom, koja nas sigurno vodi u nebo. Još se nitko nije razočarao u Božjim obećanjima! Vjerujmo i mi čvrsto ljubavi presvetoga Srca! (Obećanja Srca Isusova su u sažetom obliku preuzeta iz M. Validžić, *Ranjeno Božje Srce*, st. 63-73. izdano s odobrenjem Nadb. duh. stola u Zagrebu 6.3. 1963, br. 853)

7. POSEBNE POBOŽNOSTI I MOLITVE SRCU ISUSOVU

1. Zlatna krunica

(Moli se na običnu Gospinu krunicu.)

Mjesto Vjerovanja moli se: **Slatko srce moga Isusa, daj da Te ljubim sve to više!**

Mjesto Oče naš moli se: **Vječni Oče, prikazujem Ti predragocjenu Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za svoje grijeha, kao pomoć svetim dušama u čistilištu, utjehu umirućima i za potrebe svete Crkve.**

Mjesto Zdravo Marijo moli se: **Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome!**

Mjesto Slava Ocu moli se: **Slatko Srce Marijino, budi moje spasenje!**

Na koncu se izmoli: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

2. Posveta Srcu Isusovu

«Među činima pobožnosti presvetom Srcu Isusovu na poseban način se ističe posveta po kojoj Božanskom Srcu Isusovu prikazujemo nas same, sve što jesmo i posjedujemo, sve prikazujemo vječnoj Božjoj ljubavi od koje smo sve dobili» (papa Pio XI).

Posveta Srcu Isusovu je uzvišeni oblik duhovnosti. Ona je utemeljena na ugovoru duše i Isusa. Upravo to se sam Isus udostojao objaviti apostolu njegova Srca u Španjolskoj p. Bernardu de Hoyos, kad mu je govoreći o posveti kazao: «Ja ću misliti na tebe, a ti misli na mene. Ja ću se brinuti o tebi, tvojim stvarima i potrebama, a ti se brini za mene i moje nakane».

Isus se, dakle, obavezuje na posebnu providnost prema duši koja se njemu posveti. Ona se treba potpuno njemu darovati i imati povjerenja u njega, brinuti se za njegove nakane, koje su apostolat i spasenje duša, molitvom, žrtvom, obavljanjem svakodnevnih dužnosti i davanjem čina zadovoljštine. Posveta se svodi na autentični kršćanski život i nastojanje potpunog vršenja volje Božje, koji postaje svjedočanstvo, apostolat i naviještanje u sredini gdje živimo, sukladno s našim staleškim dužnostima.

Naravno da je bit svega toga u kreposnom životu kojemu je izvor i uzor Presveto Srce Isusovo. O tome veliki papa našeg vremena Ivan Pavao II kršćanskim supružnicima kaže: «Vama mladencima, upućujem svoj očinski nagovor da uvijek držite uprti pogled u Srce Isusovo, Srce Kralja i središte svih srdaca. Od njega naučite veliki nauk ljubavi, dobrote, žrtve, pobožnosti, koji su toliko potrebne svakoj kršćanskoj obitelji. Iz Srca Isusova crpите snagu, vedrinu, autentičnu i duboku radost vašeg bračnog života. Crpst ćete njegove blagoslove ako njegova slika, osim što je utisnuta u vaše srce, bude izložena i čašćena u vašim obiteljima».

Posvetiti se Srcu Isusovu mogu pojedinci, obitelji, narodi a više papa je u više navrata posvetilo i cijeli svijet.

(Našim čitateljima, osim molitve posvete sv. Margarete Alacoque koju mogu naći gore u tekstu, donosimo obrasce osobne i obiteljske posvete Srcu Isusovu).

Osobna posveta presvetom Srcu Isusovu

Preslatko Srce moga Gospodina Isusa, Tebi posvećujem život, djela, muke, nevolje, jade, rad i znoj svoj; za sebe ništa ne pridržavam, neka sve bude na Tvoju veću slavu. Već sada odbacujem sve što bih slučajno učinio, pomislio ili poželio, što bi moglo Tebe uvrijediti. Presveto Srce moga Otkupitelja, Ti jesi i bit ćeš zauvijek jedini predmet moje ljubavi, pa me kao svoje dijete čuvaj i brani u duši i u tijelu; budi zalog moga spasenja, jakost moje slabosti, oprosti moje grijeha i budi mi utočište na strašnom smrtnom času. O velikodušno Srce Isusovo, budi mi opravdanje pred nebeskim Ocem, da me ne zateče njegova pravedna srdžba! O Srce koje nas neizmerno ljubiš, uništi u meni što nije Tebi po volji. Daj, da se u mojoj duši i u mome srcu tako ukorijeni ljubav prema Tebi, da me ništa od Tebe ne može rastaviti. Radi Tvog neizmjernog milosrđa ureži moje ime

u svoje Presveto Srce, da do posljednjeg časa života moga budeš jedina čežnja moga srca, jedina želja moje duše i moje vječno blaženstvo! Amen.

Posveta kršćanske obitelji presvetom Srcu Isusovu.

(«Štitit ću obitelji koje se meni posvete» rekao je Isus sv. Margareti)

Presveto Srce Isusovo, Ti si svetoj Margareti očitovale svoju želju, da zavladaš kršćanskim obiteljima. Stoga evo, danas Tebi dolazimo, da otvoreno priznamo Tvoje neograničeno gospodstvo nad našom obitelji. Hoćemo da u njoj procvatu kreposti i mir koji si Ti obećao ovdje na zemlji. Želimo da duh ovoga svijeta, koji si Ti osudio, bude što dalje od nas. Zavladaj dakle, premilostivo Srce, našim razumom, da u Tebe čvrsto vjerujemo. Zavladaj našim srcima, da usplamtimo gorućom ljubavi prema Tebi. Žar ove ljubavi podržavat ćemo molitvom i čestom pričesti. Udostoj se o božansko Srce Isusovo, biti vazda uz nas; udostoj se blagosloviti naša duhovna i vremenita dobra, posveti svaku našu kršćansku radost, a nevolje ublaži. Ako bi Te tko od nas ožalostio milostivo nam oprosti. A kada smrt zakuca na vrata naše obitelji, da nas liši bilo kojega člana, daj da se svi podvrgnu tvojoj svetoj volji u nadi, da ćemo se jednom svi naći u Nebu, da Te uvijek slavimo i blagoslivljamo. Prečisto Srce Marijino i slavni patrijarh sv. Josip neka Ti prinesu ovu našu posvetu i neka nas podsjećaju na nju sve dane života. Slava Srcu Isusovu, Srcu našega Kralja i Oca našega! Slava Ti i hvala, o božansko Srce Isusovo, što si u našoj obitelji podiglo prijestolje svoga gospodstva! S nama dijeli radost i žalost, da nas svojom neizrecivom ljubavlju vodiš putem vječnoga života. Amen.

3. Kratki zazivi presvetom Srcu Isusovu obdareni oprostima

Gotovo da nema osobe, koja kada počne svjesno i osobno živjeti vjeru i redovito se moliti, ne počne tijekom dana u raznim trenucima strelovitim molitvama zazivati Boga. Našim čitateljima donosimo više kratkih zaziva kojima je Crkva udijelila i djelomične oproste, koje mogu ponavljati tijekom dana te i na takav način biti u zajedništvu sa Srcem Isusovim.

(Napominjemo da je nauk o oprostima sastavni dio svete baštine naše vjere. Katekizam Katoličke Crkve nam o tome govori u brojevima 1471-1479. Poslije Drugog Vatikanskog Koncila, apostolskom konstitucijom "Indulgentiarum doctrina" od 1. siječnja 1967., papa Pavao VI. je obnovio crkvenu disciplinu oprosta. Krajnji cilj oprosta je "potaći kršćane na jedan dublji kršćanski život". A cilj obnove crkvene discipline o oprostima je pojednostavljenje i približavanje prakse oprosta životu vjernika. Enchiridion oprosta objavljen 29. lipnja 1968. govori i o oprostima. Oprost potpun ili djelomičan – više nema oprosta koji se mjere danima i godinama- može se uvijek primiti za sebe ili za jednog pokojnika. Neke od ovih zaziva možemo lako naučiti napamet i ponavljati tijekom dana kao kratke zazive).

1. Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome!
2. Presveto Srce Isusovo, u Tebe se uzdam!
3. Presveto Srce Isusovo: Dođi kraljevstvo tvoje!
4. Božansko Srce Isusovo: Obrati grešnike, spasi umiruće, oslobodi siromašne duše iz Čistilišta.
5. Presveto Srce Isusovo, vjerujem da me ljubiš.
6. Čast, ljubav i hvala Presvetom Srcu Isusovu.
7. Vječni Oče, po predragocjenoj Krvi Isusa Krista, proslavi njegovo sveto ime, prema nakani i željama njegova Srca, svakog klanjanja dostojna !
8. Slatko Srce Isusovo, smiluj se nama i našoj braći koja žive u zabludi!
9. O Bože moj, prikazujemo za duše u čistilištu sve čine ljubavi kojima Te je Srce Isusovo slavilo na zemlji!
10. Sve za Tebe, Presveto Srce Isusovo!
11. Srce Isusovo, izvore svake čistoće, smiluj nam se!
12. Slatko Srce Isusovo, budi moja ljubav!

13. Srce Isusovo, koje goriš ljubavlju prema nama, užezi srca naša ljubavlju prema tebi!
 14. Blagoslovljeno bilo božansko Srce i preslatko Ime Gospodina našega Isusa Krista i preslavne Djevice Marije Majke njegove, u vijeke vijekova!
 15. Posvuda bilo ljubljeno Presveto Srce Isusovo!
 (Kratki zazivi su preuzeti iz molitvenika «Vjenčić Srca Isusova» objavljena s imprimaturom 26. ožujka.1930, br.856. šibenskog biskupa Jerolima)

4. Prošnja presvetom Srcu Isusovu

(Ovu molitvu je svakodnevno molio sv. Pater Pio za sve one koji su se preporučivali u njegove molitve, a sam je poticao svoje duhovne sinove i kćeri da mole ovu molitvu. Prošnja se može moliti i kao devetnica)

1. O moj Isuse, koji si rekao: «Zaista vam kažem, molite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se, evo, ja kucam, tražim i po zagovoru Blažene Djevice tvoje Presvete Majke molim za milost... Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu... Presveto Srce Isusovo, vjerujem u Te i ufam se u Te!
2. O moj Isuse, koji si rekao: «Zaista, zaista vam kažem, što god zatražite od Oca mogega u Moje Ime, dat će vam», evo, ja tražim od Tvojega Oca u Tvoje ime po zagovoru Blažene Djevice tvoje Presvete Majke milost... Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu... Presveto Srce Isusovo, vjerujem u Te i ufam se u Te!
3. O moj Isuse, koji si rekao: «Nebo će i zemlja proći, ali moje riječi neće proći», evo, oslanjajući se na jamstvo Tvojih riječi, po zagovoru Blažene Djevice tvoje Presvete Majke molim za milost ... Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ... Presveto Srce Isusovo, vjerujem u Te i ufam se u Te! Pomolimo se! O Presveto Srce Isusovo, Tebi je nemoguće ne biti milosrdan prema bijednicima. Smiluj se nama siromašnim grešnicima i udijeli nam milost koju Te molimo po zagovoru Bezgrešnog Srca Tvoje i naše drage Majke! — Sveti Josipe, poočime i hranitelju Presvetog Srca Isusova, moli za nas! Zdravo Kraljice...

5. Dragocjeno prikazanje zasluga presvetog Srca Isusova kao zadovoljštine za svoje grijeh

(Jedna se redovnica klarisa odmah poslije svoje smrti ukazala svojoj poglavarici, koja je baš za nju molila, i rekla joj da je po ovoj molitvi što ju je svake večeri molila isplatila sve svoje dugove i da zato više nisu potrebne molitve za nju)

Vječni Oče, prikazujem Ti Presveto Srce Isusovo, sa svom Njegovom ljubavlju, sa svim Njegovim patnjama i sa svim Njegovim zaslugama:

1. da zadovoljim za sve grijeha što sam ih učinio danas i za svega svog života. Slava Ocu . . .
 2. da se pročisti ono dobro što sam ga zlo učinio danas i za svega svog života. Slava Ocu ...
 3. da Ti nadoknadim za sva dobra djela što sam ih propustio učiniti danas i za svega svog života. Slava Ocu
 4. da Ti zahvalim za sva dobročinstva što sam ih primio danas i svega svoga života. Slava Ocu . . .
- (Za uvodnu napomenu i molitvu imprimatur, Namur, 2. 2. 1963. F. Toussaint, vic.gen)*

Molitva da se, po Isusovoj želji, što više raširi pobožnost Prema njegovom Srcu

O preslatki Isuse, ti živo želiš da se pobožnost prema Tvom božanskom Srcu što više raširi. A zašto? Zbog tvoje goruće ljubavi, da svakoga obaspeš svojim milostima i svojim božanskim žarom ogriješ, da svi budemo zauvijek s Tobom blaženi! U tu svrhu svakom pojedinom svome vjerniku neprestano ponavljaš što si jednom kazao svetoj Margareti Mariji Alakok: «Ah, nastoj da me svatko upozna, da me svatko ljubi!» O premilostivi Otkupitelju, evo me dušom i srcem

pripravna služiti ljubavi Tvoga Srca, ali bez tvoje milosti uzaludni će biti, slatki Isuse, svi naši naponi. Stoga smjerno Te molim, prosvijetli me i pomози mi da moja riječ i dobar primjer dirnu srce našega bližnjega, da u svakoj kršćanskoj obitelji zaživi prava i živa pobožnost prema tvom milosrdnom Srcu. Daj, mili Isuse, da se ova Tvoja i moja goruća želja što prije oživotvori, da prestane vladati bezvjerstvo i duhovni nemar, a da zavlada živa, djelotvorna vjera, na Tvoju veću slavu a na naše posvećenje i spasenje. Amen.

Molitva za umiruće

(Za ovu je molitvu je Crkva udijelila djelomični oprost)

O preblagi Isuse, ljubitelju duša, molim te zbog smrtne muke tvog Presvetog Srca i zbog boli tvoje bezgrešne Majke, operi svojom Krvlju sve grešnike cijelog svijeta koji su sada na umoru te će još danas (noćas) doći na tvoj božanski sud. Srce Isusovo u smrtnoj stisci smiluj se umirućima. Amen.

Molitva Presvetom Srcu Isusovu za duše u Čistilištu

Premilostivo Srce moga Isusa, zbog neprocjenjive Krvi, koja je iz Tebe potekla, izvedi, molim Te, što prije sve duše iz strašnih muka čistilišta, a osobito duše (reci koje), da Ti u Raju usrdnom pjesmom slave i zahvaljuju Ti. Onima koji će danas (noćas) umrijeti, daruj konačnu milost, svetu smrt grešnicima pokajanje i duh prave pokore; raskolnike, nevjernike i pogane prosvijetli i milostivo k sebi privedi. U ovu svrhu prikazujem Ti neizmjerne zasluge Tvoje Muke i smrti; zasluge Tvoje prečiste Majke vazda Djevice i svih anđela i svetaca, svete Mise, Pričesti, molitve i sva dobra djela, koja će se danas učiniti po svemu svijetu. Tako budi. 3 Slava Ocu. — 3 Pokoj vječni.

Naknada za uvrede nanesene Euharistijskom Srcu Isusovu

O presveto Euharistijsko Srce moga Isusa, koje pod prilikom posvećena Kruha gorućom ljubavlju za mnom uzdišeš, duboko Ti se klanjam! Od vijeka si me za sebe odabralo s nakanom da za Tebe živim, Tebe nadasve ljubim, a za nagradu mi obećalo samoga sebe u vječnom blaženstvu! Nesretna li mene! Na Tvoje nakane, na Tvoja obećanja nisam se nimalo osvrtao, nisam ih cijenio, pa sam rastreseno, lakoumno živio po svojoj opakoj volji, a ne po Tvojim zapovijedima. U nevolji, u žalosti, u progonstvu na Tebe sam, Isuse moj, zaboravljaо, pomoć izvan tebe tražio!

Euharistijsko Srce Spasitelja moga, radosti i veselje moje prve sv. Pričesti i sretnih godina provedenih u nevinosti u Tvom slatkome prijateljstvu, nakon što sam okusio otrovne slasti varava svijeta i upoznao im prolaznost i ništavilo, evo, po Tvojim milosti, vraćam se u Tvoje očinsko krilo, izvan kojega nema mira ni života. Gorkim suzama oplakujem svoje neurednosti, a djelima ljubavi naknadit ću svoju nevjernost. O božansko Srce, svakog poklona dostojno, daj mjesta mojoj bijednoj duši u svojoj presvetoj Rani, da u toj školi ljubavi naučim kako i koliko trebam Tebe ljubiti, koje si mi dalo neizmjerne dokaze svoje ljubavi!

8. POTICAJNI PRIMJERI POBOŽNOSTI SRCU ISUSOVU

1. Ivan krstitelj Ferrari, advokat i revni član socijalističkog pokreta, rođen je u Italiji. Kao dječak odgojen je pobožno kod isusovaca u kneževini Monaco. Vrlo pobožno obavljao je devet prvih petaka na čast Srca Isusova. Nakon gimnazijskih nauka pohađao je javne škole u San Remu, ohladio se u vjeri i pošao drugom stazom.

Upisao se u socijalistički pokret i mnogo radio među radništvom. Kao sveučilištarac učlanio se u masonsku ložu »I Persistenti« u Ventimiglia. Postao je pravnik, popularan među radništvom i uvažena ličnost u administrativnom aparatu općine i pokrajine. Zbog skretanja s prave katoličke

staze osjećao je u duši tešku borbu. Srce Isusovo zvalo ga opet k sebi, jer je izvršenjem pobožnosti prvih petaka postao njegovim posebno privilegiranim djetetom.

Kao student sastao se jednom zgodom sa svojim prefektom, nadstojnikom iz zavoda, isusovcem. Odbacio je začas masku nasmijanosti i mira, pa iskreno priznao: «Oče, ja sam nesretan. Nosim pakao u duši. Ne mogu dalje...» Svećenik je pokušao iskoristiti sretni trenutak, ali uzalud. Ferrari se brzo pokajao zbog iskrenosti, obrisao suze i počeo govoriti: «Nemoguće, oče! Tvrdo sam vezan. Što bi rekli kolege? ...»

Ali Srce Isusovo neprestano je kucalo na vratima advokatove savjeti, uza sve njegove nezahvalnosti, uvrede i ušutkivanja grizodušja. I započela je pobjeda! Istupio je iz organizacije, dao ostavku na položaju općinskog vijećnika. Uhvatio ga silan strah pred vječnom osudom. To ga je dovelo opet na ispovijed. Opću ispovijed obavio je 1905. pred biskupom u Ventimiglia preuzvišenim Daffra. Njemu je predao svoje masonske dokumente. Majčina smrt 1907. još više ga približila Bogu.

6. svibnja 1908., dok je na sudu proučavao spise u parnici nekog siromaška, kojega je branio, nenadano izbacila na usta obilno krvi. Trebalo je platiti nevjernost Srcu Isusovu. Pošao je u bolnicu. Bolest se pogoršavala, a strpljivost je, srećom, rasla. U najtežim bolovima molio se pobožno Srcu Isusovu. Sam način liječenja bio je težak, ali iz njegovih usta nitko nije čuo jauka. Hvatala ga groza na spomen svih poteškoća, ali se nije dao. Sve je podnosio mirno kao zadovoljštinu za svoje grijeh, za nebrojene nevjernosti koje je počinio u danima duhovnoga zaborava.

Kad se mogao dizati iz bolesničkog kreveta, posluživao je nedjeljom kod sv. Mise. Na sv. Pričest pristupao je češće. Pod konac života prenijeli su ga u Ventimiglia. Teško je opisati molitvu njegovih posljednjih dana. Suznih očiju, uzdignutih k nebu, glasno je molio Srce Isusovo da ga primi k sebi kad bude potpuno pročišćen i kad dobrim primjerom nadoknadi počinjeno zlo.

Da još nešto spomenem. Na početku pobožnoga života u zavodu isusovaca bio je Ferrari obećao nositi uza se sliku Isusova Srca i Gospinu sliku. Kad mu ih je dao upravitelj kolegija, napisao je na njima: »Srca Isusa i Marije bili ti vodiči do raja!« A on je sam dodao: »Sveta Marijo, moli za me!« — U godinama duhovnoga otpada brižno je čuvao ove slike u ladici svoga stola. U posljednjoj bolesti zahvalno ih je ljubio.

14. travnja 1909. umro je u pouzdanoj ljubavi prema Srcu koje ga je pratilo kroz život i dovelo u luku spasenja, jer je u dječaćkim danima obavio iskreno i pobožno devet prvih petaka u čast Srca Isusova i tako postao dionik Velikog Obećanja.

2. Srce Isusovo i podrugljivi psovač - naslov je našega primjera. Nansijski biskup preuzv. Tourinase svjedoči za istinitost ovog slučaja, a skriva ime iz opravdanih razloga. N. N. isticao se u mržnji na Boga, koju je ispoljavao na razne načine, a posebno psovka i rugalicama. Majka ga je doduše lijepo odgojila, ali se on s vremenom tako iskvario, da ga nije bilo moguće prepoznati.

1907. pošlo je jedno hodočašće u Paray-le-Monial. U isto vrijeme nađe se u tom gradu i ovaj nesretnik. Pošao je iz radoznalosti u crkvu i zapazio na zidu natpis: »Svećenicima ću dati milost, da ganu i najtvrđa srca!« To je jedno od obećanja Srca Isusova. Kad je to pročitao, sav pobjesni. Rugao se iz punine pokvarenog srca i govorio: «Baš ćemo vidjeti! I ja ću to okušati. Uхватit ćemo popove za riječ». I počeo se ogledati po crkvi, ne bi li vidio kojega svećenika, da mu pokaže sotonsko raspoloženje.

Dalje priča ovaj bogohulnik: »Eto, dolazi k meni svećenik. Gleda me i čeka, da mu progovorim. Iz mojih usta izlazi samo psovka i poruga... Pa dobro, prijatelju moj. reče mi on. Na samu riječ »prijatelju moj« postajem drzovitiji...Vaš prijatelj? ... Ah!... Zovite me radije nevjernikom, izopćenim poganinom, sve što hoćete, ali nipošto prijateljem...»

Riječi na zidu crkve neprestano su izazivale podrugljivo pitanje: Što će mi odgovoriti svećenik? Na moje navale on problijedi, ali ne oda ničim da je uzrujan. Nije odgovarao na moj govor... Ja sam se smijao. On kao da nije ni pazio na to... Bio sam pobjednik... I najednom mi dođe da prasnem u grohotan smijeh i sve mu kažem, kad mi on... ah, još i sad drščem, upravi pitanje: Prijatelju, je li vam još živa majka? Ah, Bože, u taj čas, na te riječ, kakva borba nastade u mojoj

duši. O presveto Srce Isusovo, ti si me čekalo do toga časa. U taj se čas moje srce umekša, obliju me suze i počnem se tresti. Moja majka, je li moguće... Presveto Srce Isusovo!... Pred oči mi dolazi slika pred kojom sam kao maleno dijete klečao s majkom.... Čitam riječi što ih je ona umirući napisala a kojih ja kao da do sada nisam bio svjestan: Sine moj pišem ti s kreveta na kojemu umirem. Umirem od boli, koju si mi zadao svojom nevjerom. Ne proklinjem te, jer se čvrsto nadam, da će te Božansko Srce obratiti....

O majko moja!...» I ovaj podrugljivi psovač kapitulirao je pred snagom Srca Isusova. ispovjedio se i pričestio. Očistio je svoje srce i usne od psovke i poruge. Na njegovim usnama je procvao cvijet ljubavi prema Božanskom Imenu i Srcu Isusovu.

3. Sv. Margareta Kortonska (1247 - 1297) je po grješnom životu i radikalnom obraćenju druga Magdalena, a po prijateljstvu sa Srcem Isusovim franjevačka Margareta Marija Alacoque. Margareta se rodila u Laviano u Toskani, Italija. Bog joj je bio poklonio lijepu dušu i krasno tijelo, ali ona je to u mladenačkim danima žrtvovala zavodljivoj Veneri. Požudni glas tjelesne strasti zanio ju je u svoj vrtlog i kovitlao tamo-amo. Dobro Srce božanskoga Otkupitelja željelo je usrećiti ovu dušu.

Njezin ljubavnik, s kojim je provodila grješne dane, bio je nenadano ubijen od svojih neprijatelja. Ostavili su ga u šumi, pokrili granjem i lišćem. Grješna Margareta izgarala je od želje da ga pronađe. Vođena suludom strašću slijedila je psa, koji ju je doveo do mjesta gdje je ležao ubijeni ljubavnik. Kad ga je odgrnula i vidjela u raspadajućem stanju, sva se zgrozila. U njezinoj promrzloj duši u tom času sve se izmijenilo. Njezino opustošeno srce počela je osvjetljivati zraka novih spoznaja i svjetlijih vidika. Srce Isusovo iskoristilo je ovu priliku da je duhovno obnovi, preporodi i izgradi..

Margareta je počela plakati nad svojim grješnim mladenačkim životom. Povratila se u rodno mjesto, odrezala kosu, obukla pokorničke haljine, stavila konop oko vrata i javno pitala oprostjenje od svih koje je prije sablažnjavala. Svetom mržnjom urotila se protiv vlastitog tijela, da preko njega dade zadovoljštinu za mnogobrojne grijeha protiv šeste Božje zapovijedi.

Povukla se zatim u Cortonu, gdje je franjevci nakon tri godine primiše u Treći Red. Povećavala je pokorničke vježbe, spavala je na zemlji s kamenim uzglavljem, javno po ulicama ispovijedala svoje grijeha, iznakazivala svoje lice itd. Sotona je i opet na nju jurišao, ali milost Srca Isusova i Margaretina odlučna volja odnijeli su potpunu duhovnu pobjedu.

U školi božanskoga Srca Margareta se naglim koracima uzdizala na putu savršenstva. Najomiljeniji predmet njezinih razmatranja bila je Spasiteljeva Muka. U tom ogledalu motrila je. Božju ljubav i svoju nezahvalnost. To ju je sve više bodrilo u radu oko savršenstva.

Jednoga dana ukaza se Spasitelj sv. Margareti i reče joj: »Stavi svoje ruke u rane mojih ruku!« Svetica se ustručavala, pa reče: »O, ne, Gospodine!« Na to se otvori rana svetoga boka i kroz taj otvor ona vidi Isusovo Srce. U zanesenoj ljubavi Margareta zagrlila Spasitelja, koji je uznese na nebo. Drugom zgodom reče joj Isus: »Kćeri moja, ljubiš li me?« A Margareta će: »Ne samo da te, Gospodine, ljubim, nego želim i htjela bih, kad bi ti to dopustio, biti u tvom Srcu.« Isus prihvati: »Ako hoćeš ući u moje Srce, zašto ne uđeš kroz ranu moga boka?«

Margareta je oplakivala svoju prošlost i često govorila: »Ah, Gospodine kad bi moje srce bilo obujmom jednako čitavome svijetu i kad bi se cijelo rastopilo u suze i krvav znoj od jačine boli što sam te uvrijedila, ja ne bih mogla time nadoknaditi ni najmanji od mojih grijeha.« Za jednog ukazanja reče joj Isus: »Ne boj se za oprostjenja svojih grijeha. Ja sam te odredio da budeš za primjer grješnicima, kako bi oni jasno shvatili da, ako se hoće pripremiti za primanje moje milosti, mene će uvijek naći spremna da im je dadem, kao što sam dao i tebi...«

Jednom je Margareta živo razmatrala Isusovu Muku. Počela je gorko plakati. Na to joj se ukaza Isus i reče da je drži blizu svoga križa i da se njegova milost obilato izlijeva na nju kao i kad je visio na golgotskom križu. Tom prigodom joj je također naglasio: »Razmatranje moje Muke jest najmoćniji štiti protiv grijeha i najkraći put da postignemo savršenstvo.« Preporučio joj je da nikad ne izgubi iz vida njegove rane, a posebno ranu svetoga Srca!

4. Bl. Majka Marija od Isusa Deluil - Martigny rodila se 28. V. 1841. u Marseilleu, u Francuskoj. Bila je u potpunom smislu riječi neobično dijete. Marsejski biskup Msgr de Mazonod izjavio je u njenoj trinaestoj godini: Ona će biti sv. Marija Marsejska. U sedamnaestoj godini života, za duhovnih vježba kod Sestara od svetoga Srca, Bog joj je očitovao želju, da postane žrtva. Svoj životni pristanak upisala je u dnevnik ovim riječima:

»Učini od mene što ti se sviđa, ali molim Te da me zatvoriš u svoje Srce i dadeš mi nešto trpjeti za tvoju slavu i za tvoju čistu ljubav«. Bila je prva revniteljica Počasne Straže, društva klanjatelja Presvetog Oltarskog Sakramenta, koja je ustanovljena 1863. Za nju ona piše: »Počasna Straža ustanovljena je na Kalvariji, ili, još bolje, osnovana je u Rani ljubavi Isusova Srca...«

Provela je mjesec dana u samostanu od Pohoda u Bourgu. U tišini i molitvi pred Presvetim dao joj je Isus shvatiti, da On hoće duša, koje bi njemu prikazivale trajan poklon zadovoljštine za veoma bolne rane njegova božanskog Srca. Te se duše trebaju ujediniti s Božjom Majkom i u zajedništvu sa svećenikom jednim srcem prinostiti žrtvu Svete Mise, da tako što savršenije ujedine svoj prinos s Kristovim. Te duše, prema Kristovu naputku, trebaju od čitavoga svoga života učiniti neprestanu žrtvu ljubavi i zadovoljštine.

Bog je Mariji poslao vrsnog duhovnog vođu, dobrog isusovca o. Calage. On je pročitao njezin dnevnik i izjavio joj kako Bog od nje traži da ona bude utemeljiteljica Redovničke družbe zadovoljštine, čija se potreba tako dugo osjećala. Otvoreno joj je kazao da je njezino mjesto među djevicama-mučenicama, a njezin je ljiljan — ljiljan među trnjem.

Na blagdan Isusova Srca 1868. Marija je osjetila svetačku težnju, da bude žrtva. Potpuno se posvetila žrtvovanoj ljubavi. Ideja o Institutu sve više je sazrijevala. Prvog petka u listopadu još više se predaje Isusu u svojstvu žrtve. U veljači 1869. o. Calage joj naređuje da piše prve nacрте pravila Družbe zadovoljštine i žrtve.. Nutarnje i vanjske kušnje je ne smućuju. Ona se drži svoga načela: »Ljubiti i trpjeti do krajnjih granica ljubavi i bola!...« Papa Pijo IX. odobrava 14. III. 1872. ideju Instituta sa željom, da bude što više odvažnih duša, koje će davati Bogu zadovoljštinu i žrtvovati se za Crkvu.

Na svetkovinu Srca Isusova (20. VI.) 1873. osnovala je Marija u Antverpenu *Družbu kćeri Srca Isusova*. Svrha je instituta: ljubav, zadovoljština, žrtva! Zadovoljština, za uvrede Isusovu Srcu. Molitva i žrtva za Crkvu i svećenike. Divno, zar ne! G. 1904. postignuto je prvo crkveno odobrenje Družbe od kardinala Richelemya, nadbiskupa u Torinu, Italija. Nova Družba se naglo širi po Francuskoj, Italiji, Belgiji, Austriji, Njemačkoj, Švicarskoj i drugdje. Sv. papa Pijo X. podijelio je 22. II, 1909. blagoslov Družbi.

Majka Marija bila je čitav život žrtva. U roditeljskoj kući podnosila je strpljivo mnoge protivnosti, trpjela je zbog bolesti drugih bića i financijskih nezgoda, podnosila je nutarnje kušnje, skrupule itd. Iskreno je željela mučeništvo. 27. II. 1884. u samostanskom vrtu u Servianne dočekao ju je nenadano anarhist Vjekoslav Chave, samostanski vrtlar otpušten zbog slaba vladanja. Ubio ju je iz pištolja. Njezine posljednje riječi bile su: »Opraštam mu! ... Za Družbu!...«

5. Katarina Marija Volpicelli rodila se u Napulju 1839. Bog ju je obasuo lijepim naravnim svojstvima. U najranijim godinama strastveno se odala studiju literature i lijepih umjetnosti. Ispraznost i zabava zanosile su ovu mladu dušu. Sanjarila je o dobroj udaji. U isto vrijeme Srce Isusovo kovalo je plan da osvoji tu plemenitu dušu i učini je svojim apostolom.

1854. buknula je u Napulju kuga. Katarinu uhvati silan strah pred smrću. Pristupala je često na sakramente. Ispovjednik ju je više puta upozoravao na teško stanje njezine savjesti i molio se mnogo za nju.

Bog je providnosno uredio da se mlada Katarina susrela s vrsnim ispovjednikom franjevcem o. Ljudevitom da Casoria. On je uvijek imao velik upliv na nju. On joj je otvoreno rekao: «Svijet te privlači, ali Bog će biti pobjednik!» S obzirom na njezin strastveni studij rekao joj je proročki: »Doći će dan, u koji ćeš zatvoriti sve knjige. Isus će ti otvoriti knjigu svoga Srca. Na prvoj stranici piše Ljubav, na drugoj Ljubav, na trećoj također Ljubav i tako dalje.«

Od toga vremena Katarina se potpuno predala božanskomu Srcu Isusovu. Naročito je gajila pobožnost prema Euharistiji. Iskrena pobožnost ju je dovela do uvjerenja, da je Bog zove u

Kongregaciju sestara klanjateljica Presvetoga Sakramenta. Stupila je u tu družbu, ali zbog slaba zdravlja morala je izići i vratiti se kući. To ju je silno boljelo. Srce Isusovo imalo je za nju posebne namjere.

U rodnoj kući provodila je pravi redovnički i pokornički život. Njezin duhovni vođa dozvolio joj je da u dvadesetprvoj godini života, u cvatu mladosti, položi redovničke zavjete u svijetu. Baš u to vrijeme umrla joj je dobra majka, a oca udari kap. Dvorila ga je strpljivo i samoprijegorno četiri godine. 28. II. 1862. obavila je Katarina, po savjetu duhovnog vođe, osobnu posvetu umirućem Isusovom Srcu i obvezala se da će širiti štovanje Srca Isusova i Marijina, i to sa svim sredstvima koja će joj posluš označiti. Nakon te posvete teško oboli, ali brzo i čudesno ozdravi. Imala je viđenje: ona je bila na čelu povorke djevice oko Isusova Srca. Kasnije joj je bilo objavljeno značenje ovoga viđenja. Predano se odala odricanju, djelima ljubavi i širenju Apostolata molitve.

Katarina je veoma trpjela zbog hladnoće kojom se katolici odnose prema Presvetom Sakramentu Oltara. Stoga se i posvetila Čitavom životnom snagom širenju duha i djela zadovoljštine. U tu svrhu osnovala je Djelo poklonstvene zadovoljštine i Djelo siromašnih Crkava. U Napulju je utemeljila Treći red Svetoga Srca, koji se kasnije pretvorio u Institut službenica Svetoga Srca. Katarinino apostolsko djelo bilo je okrunjeno odobrenjem Svete Stolice i brzim širenjem po svijetu. Ah, sve to ipak nije prošlo bez velikih žrtava. G. 1880. započela je graditi veličanstvenu crkvu Srca Isusova u Napulju, koja je nakon same četiri godine bila gotova. Ova revna apostolska duša preminula je 26. XII. 1893. a za nju je papa Leon XIII. rekao: «Bila je svetica! Da, bila je svetica!»

6. Petar Barbarić rodio se 19. V. 1874. u Klobuku, u blizini Ljubuškoga u Hercegovini. Njegov bogobojazni otac Ante i pobožna majka Kata usadili su mu u srce prve klice kreposti i kršćanskog savršenstva. Djetinjstvo je proveo pod rodnim krovom, u društvu trojice braće i triju sestara. Bio je pastir. Iza osnovne škole proveo je jednu godinu kao trgovački naučnik. Izgarao je od svete želje da bude svećenik. Pošao je u nadbiskupsko sjemenište u Travnik i tu proveo osam godina. Bio je uzornog vladanja, marljiv i pobožan.

U sedmom razredu duhom se pridružio redovničkoj zajednici otaca isusovaca, u kojoj je kasnije i umro. U proljeće 1896. prehladio se na izletu i obolio. Od toga je i preminuo 15. IV. 1897., u dvadeset i trećoj godini života.

Osnovna karakteristika njegova života bila je punina ideala. Htio je biti uz Krista. U sjemeništu je upoznao pobožnost Srcu Isusovu i u njoj našao zadovoljenje svih svojih mladenačkih težnja. U školi božanskoga Srca izgradio je svoj duhovni karakter. Na žaru Kristove dobrote i on je rasplamsao život, usavršio ljubav, očeličio krepost, postao duhovni vitez Isusove Žrtve. To je prožimalo čitav njegov mladenački život, a posebno se očitovalo u vrijeme bolesti i trpljenja.

Petar se nije zadovoljio da samo svoje srce formira po božanskom uzoru, nego je također htio da u svetištu žrtvovanog Srca nađu svoj ideal i drugi ljudi. On je među svojim kolegama u sjemeništu neumorno širio pobožnost Isusovu Srcu. Preko školskih praznika, poput pravog apostola, promicao je među seoskim svijetom ovu dragu pobožnost i širio Glasnik presvetog Srca Isusova. Gdje nije mogao osobno doprijeti, tamo je pismima nastojao raširiti kraljevstvo probodenog Srca među mnogim poletnim katoličkim dušama. Neka on bude uzor hrvatskoj mladeži i svima nama!

POBOŽNOST PRESVETOM OLTARSKOME SAKRAMENTU

SADRŽAJ

1. Devetnica Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu
2. Litanije Presvetom Oltarskom sakramentu
3. Molitve svetaca Euharistiskom Isusu
4. Priprava i zahvala za svetu Pričest sa svecima
 - 4.1. Svetačke molitve priprave za pričest
 - 4.2. Svetačke molitve zahvale za pričest
 - 4.3. Molitva nakon pričesti za koju je Crkva udijelila potpuni oprost
5. Pričesti se po Mariji prema uputama sv. Ljudevita Montfortskoga
6. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu
7. Razmatranja i misli svetaca o Euharistiji i pričesti

Dodatak: Svetogrдна oskvrnuća Euharistiskog Isusa u posvećenim hostijama na crnim misama: svjedočanstvo jednog egzorciste

Predgovor

Gospodin Isus je – kako nas uči Drugi vatikanski koncil – ustanovio euharistisku žrtvu svoga Tijela i Krvi, da ovijekovijeći žrtvu na križu kroz stoljeća, sve dok ne dođe, tako da Crkvi, svojoj ljubljenoj zaručnici povjeri, spomen čin svoje smrti i uskrsnuća, vazmenu gozbu na kojoj se On blaguje, duša napunja milošću i daje nam se zalog buduće slave. Vjernici su pozvani da sudjeluju u tom otajstvu ne kao nijemi svjedoci, nego da ga kroz obrede razumiju Svetu Misu, pa da svjesno, pobožno i djelatno sudjeluju u tom najvišem činu naše vjere. Vjernici su kao zajednica pozvani prisustvovati cijeloj misi.

Drugi vatikanski Koncil u pastoralnoj konstituciji o svetoj liturgiji kaže: “Duhovni se život ipak ne sastoji samo do sudjelovanja u svetoj liturgiji. Doista kršćanin, pozvan da moli u zajednici, mora uz to ući i u svoju sobu i moliti Oca u tajnosti, dapače kako nas Apostol uči mora moliti bez prestanka... Veoma se preporučuju pobožne vježbe kršćanskog naroda, ako su usklađene s crkvenim zakonima i propisima, osobito kad se vrše po nalogu Apostolske stolice”. (br. 12-13).

Euharistijski kult ne završava sa svetom misom, nego u stoljetnoj tradiciji Katoličke Crkve imamo štovanje i pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu izvan Svete Mise. Ipak valja naglasiti da svaka pobožnost Euharistiskom Isusu je u krajnjoj liniji povezana s njegovim Vazmenim otajstvom jer je Euharistija spomen čin njegove Muke Smrti i Uskrsnuća. Tako da je svaka pobožnost Presvetom Sakramentu usko sjedinjena sa Misnom žrtvom ili jer pripravlja na njeno slavlje ili jer je kao jedan produžetak našeg misnog bogoštovlja.

Napominjemo da su i za to štovanje Sveto Pismo i Božanski časoslov najvažnije knjige molitve pred Presvetim. Od marijanskih molitava pred izloženim Presvetim Sakramentom Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu u pismu od 15. 1. 1997. sakramenata jedino dopušta i preporuča meditativni način molitve svete krunice u kojoj s Marijom susrećemo Isusa u njegovim otajstvima. Pa ipak i drugi priručnici i tekstovi pogotovu svetački nam mogu u tome pomoći. Tako i ova mala knjižica bogata duhovnim sadržajem može poslužiti baš za to štovanje Euharistiskog

Isusa, u molitvi, klanjanju, i razmatranju, a može poslužiti kao priprava i zahvala za slavljenje Euharistije. Odmah napominjemo da bi najbolji način pripreme i zahvale za svetu misu bilo razmatranje liturgijskih tekstova koji su čitani u svetoj misi, pa ipak i ove molitve svetaca imaju svoju ljepotu i draž.

Svetačke molitve, kako se nama čini, imaju jednu posebnu duhovnu snagu jer su pisane od osoba koje su duboko doživljavale Isusovu prisutnost u Presvetom Sakramentu, iskazivale mu veliku ljubavi te nešto od toga zapisali u svojim molitvama koje mogu i nas potaći da veću ljubav prema Euharistiskom Isusu.

Već duže vremena smo prikupljali ove tekstove na različitim jezicima i iz različitih priručnika i knjiga, pa stoga ne donosimo citate izvora kako ne bismo otežali tekst. Dao Bog i Majka Božja da ova mala knjižica donese obilje duhovnih plodova u Hrvatskom narodu i potakne mnoge na veću ljubav prema Euharistiskom Isusu.

U nakani sv. Alfonza tekst koji ima čitatelj nije bio zamišljen kao devetnica. Radi se o meditacijama koje je svetac napisao za svaki dan u oktavariju slavljenja svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Budući da je molitva devetnica duboko ukorijenjena u Hrvatskoj katoličkoj pobožnoj tradiciji, nama su se te meditacije, iz pastoralnih razloga, dodajući jedan tekst sv. Alfonza iz djela *Pohodi Presvetom Oltarskom Sakramentu*, učinile prikladnima i za molitvu devetnice na čast Euharistiskom Isusu. Možemo meditirati i moliti ove tekstove u okviru slavljenja svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove kao i svaki puta kad želimo zahvaliti Isuse za njegovu svetu prisutnost u Euharistiji ili moliti za neku milost.

Isto tako napominjemo da je sv. Ljudevit Montforski napisao pjesme na čast Euharistiskom Isusu za svaki dan u tjednu. Budući da je teško prevoditi poezije bez da se izgubi izvoreni smisao mi smo te pjesme sv. Ljudevita doslovno preveli te tako na hrvatskom jeziku dobili molitve.

p. Miljenko Sušac SMM – misionar monfortanac

1. DEVETNICA ISUSU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU

(Iz djela sv. Alfonza Liguorija)

Prvi dan: ISUSOVA LJUBAV U PRESVETOM SAKRAMENTU

Preljubljeni naš Gospodin, morajući s ovoga svijeta otići k Ocu, i videći da je došao čas njegove smrti – *Isus znajući da mu je došao čas kada će otići s ovoga svijeta Ocu* (Iv 13,1) – nije htio ostavi nas same u ovoj suznoj dolini. I što učini? Ustanovi Presveti Sakrament Euharistije u kojemu nam je ostavio cijeloga sebe. “Nijedan jezik ni govor, pisao je sv. Petar Alkatranski, ne može izraziti veličinu Isusove ljubavi prema svakoj duši, i zato zaručnik htijući otići s ovoga svijeta, a da odsutnost ne bude razlog da zaboravimo na njega, ostavio je duši kao spomen čin Presveti Sakrament, u kojemu je On sam ostao, jer nije htio da sjećanje koje će na njega podsjećati dušu bude nešto drugo do li On sam.”

I evo Isusa, kako nas uči vjera, na tolikim oltarima, u tolikom svetohraništima zatvorena kao u zatvorima ljubavi, da bi ga mogao pronaći svatko tko ga traži. Ali Gospodine – govorio je sv. Bernard – to ne priliči tvome veličanstvu. A Isusu mu je odgovorio: “Dosta je da priliči mojoj ljubavi”. Oni koji idu u Betlehem da vide štalicu u koji se rodio Isus doživljavaju puno nježnosti. Isto tako oni žele vidjeti pretorij gdje je bičevan, Kalvariju na kojoj je umro, grob u koji je pohranjen, ali koliko više nježnosti treba biti u našem srcu kada pohodimo samog Euharistiskog Isusa prisutna u svetohraništu. Sluga Božji Ivan Avilski govorio je da među svim svetištima ne možemo naći uzvišenije i sabranije svetište od bilo koje crkve u kojoj je prisutan Isus u Presvetom Sakramentu.

Molitva: O ljubljani moj Isuse, o Bože zaljubljeni u ljude, što ti mogao više iznaći da bi te nezahvalni ljudi ljubili? O kad bi te ljudi ljubili, sve bi crkve trajno bile pune osoba koje bi prigruvane na koljenima s licem do zemlje zahvaljivali ti i klanjali ti se, gorili bi iz ljubavi prema tebi gledajući

te očima vjere skrivenog u svetojstaništu. Naprotiv, ljudi zaboravljaju tebe i tvoju ljubav, utječu se čovjeku od kojega se nadaju zadobiti neko bijedno dobro, a ostavljaju tebe, moj Gospodine, napuštenog i samog.

O Isuse, kad bih ja mogao nadoknaditi mojim čašćenjem tolike nezahvalnosti prema tebi. Kajem se jer sam i ja u prošlosti bio kao oni koji su zaboravljali na tebe i zapuštali te. Uбудuće ne želim više tako činiti, želim te pohoditi koliko mi je više moguće. Zapali u moje srce tvojom ljubavlju, da bih od sada živio samo da te ljubim i da ti se dopadnem. Ti zasluđuješ ljubav svakog srca. Isuse moj ako sam te nekada prezirao, sada samo želim ljubiti te. Ti si moja ljubav i svako moje dobro. Bože moj i sve moje! Presveta Djevice Marijo, isprosi mi veliku ljubav prema Presvetom Sakramentu.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Drugi dan: ISUS JE U SVETOHRANIŠTIMA DA BI GA KOJI ŽELE MOGLI PRONAĆI

Sv. Terezija je govorila da na zemlji ne mogu svi podanici razgovarati s kraljem. Siromasi se mogu najviše nadati da će po nekom posredniku doći od kralja njihova poruka. A za s tobom govoriti, Kralju Neba i zemlje ne trebamo nikoga. Svatko tko te želi nalazi te u Presvetom Sakramentu i može ti govoriti po svojoj volji i bez ustručavanja. Isus Krist je u Euharistiji zaklonio svoje veličanstvo pod komadićem kruha da bi nas potakao na veće povjerenje i oslobodio svakog straha da mu se približimo. Kao da Isus iz svetojstaništa svaki čas viče: *Dođite k meni svi vi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti* (Mt 11,28). Dođite kaže, dođite siromasi, bolesnici, progonjeni, pravednici i grešnici, i naći ćete okrjepu u svim vašim žalostima i patnjama. Isus Krist želi utješiti svakoga tko se njemu utječe.

On dan i noć boravi u svetojstaništu kako bi ga svi mogli pronaći i kako bi svima udijelio milost. Zbog toga su se sveci na zemlji rado zadržavali pred Isusom u Presvetom Sakramentu, tako da su dani i noći pred Euharistijom njima izgledali kao trenuci. Ferijska kneginja kada je ušla u samostan i postala klarisa, nikada se nije umarala biti u kapelici pred svetojstaništem. Jednoga dana su je upitali što toliko radi pred Presvetim Sakramentom. Ona je u čudu odgovorila: “Što se radim pred Presvetim Sakramentom? Zahvaljujem, ljubim i molimo”. Sv. Filip Neri je za vrijeme pohoda Isusu u Euharistiji znao uskliknuti: “Evo ljubavi moje, evo sve ljubavi moje”. Ah, kad bi Isus bio naša sva ljubav, i nama bi dani i noći izgledali pred njim kao trenuci.

Molitva: Isuse moj, ubuduće kad te budem pohodio u Svetojstaništu nadam se i ja da ću moći reći “Evo ljubavi moje, evo sve ljubavi moje”. Ljubljeni moj Gospodine, želim ljubiti samo tebe, samo tebe želim jedina ljubavi moje duše. Osjećam da umirem od boli kada pomislim da sam u prošlosti ljubio stvorenja više od tebe, okrećući leđa Tebi beskrajnom dobru. A Ti si me podnosio s toliko strpljenja jer nisi htio da budem zauvijek izgubljen, i umjesto da me kazniš, ranio si moje srce tolikim strelicama ljubavi, tako da se nisam mogao oduprijeti tvojoj nježnosti te sam Ti se potpuno predao.

Vidim da me želiš potpuno za sebe. Kad već to želi, učini da tako i bude, jer Ti to trebaš učiniti. Odvoji me od svih zemaljskih navezanosti, oslobodi od mene samoga. Daj da samo tebe tražim, o tebi govorim, živim i umrem za tebe. O Ljubavi mog Isusa, dođi i uzmi sve moje srce, i odvoji me od svih ljubavi koje nisu za Boga i u Bogu. Ljubim Te Euharistiski Isuse, ljubim Te živote moj, blago moje, ljubavi moja i sve moje. Marijo, nado moja moli se za mene i isprosi mi milost da budem potpuno Isusov.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Treći dan: ISUS NAM JE DAO NAJVEĆI DAR DAJUĆI NAM SEBE U PRESVETOM SAKRAMENTU

Ljubljeni Isus nije bio zadovoljan samo da žrtvuje za nas svoj božanski život u patnjama i pogrdama kako bi nam posvjedočio svoju ljubav, nego još više kako bi nas potakao da ga ljubimo, noć prije svoje smrti htio je ostaviti samoga sebe za hranu u Presvetoj Euharistiji. Bog je svemoguć, ali nakon što je darovao samoga sebe u Sakramentu ljubavi duši nema što više dati. Tridentiski koncil kaže da Isus dajući se nama u svetoj pričesti, daruje nam, da tako kažemo, i sve blago svoje beskrajne ljubavi.

Kako bi se osjećao počašćen podanik, piše sv. Franjo Saleški, kojega bi kralj za stolom pozvao da s njim ručak. Isusu u Euharistiji nam daje ne samo dio svog ručka, nego cijelo svoje tijelo: *Uzmite i jedite ovo je moje tijelo* (Mt 26,26). A sa svojim tijelom daje nam još, svoju dušu i svoje božanstvo, tako da sv. Ivan Krizostom kaže, Gospodin dajući nam samoga sebe u Euharistiji, dao nam je sve što ima, i ne preostaje mu ništa više što bi nam mogao dati. Sve ja dao za tebe, i ništa nije ostavio za sebe. O divnog li čuda Božje ljubavi! Bog koji je gospodar svega, sav je tvoj.

Molitva: Predragi moj Isuse, što si još mogao učiniti, da bi te ljubili? Daj da upoznamo preobilje ljubavi po kojemu si postao jelo, kako bi se sjedinio s nama siromašnim grešnicima. Moj Otkupitelju Ti si me dakle tako ljubio da se nisi ustručavao toliko puta meni se darovati u svetoj pričesti, a ja sam imao takvu dušu, da sam te puno puta izagnao iz mog srca. Ali Ti ne možeš prezreti poniženo srce koje se kaje. Ti si postao čovjek zbog mene, umro si za mene, išao si dotle da si za mene postao hrana. Što si još mogao učiniti kako bi zadobio moju ljubav? Oh, kad bi mogao umrijeti od muke svaki put kad se sjetim da sam prezreo tvoju milost. Kajem se ljubavi moja, svim srcem jer sam te povrijedio.

Ljubim te beskrajna dobroto, ljubim te beskrajna ljubavi. Želim samo tebe ljubiti, i ne bojim se ničeg osim živjeti a ne ljubiti te. Ljubljeni moj Isuse, ne uskrati mi milost da ponovno pohodiš moju dušu. Dođi, jer radije želim tisuću puta umrijeti, nego te odbiti i želim učiniti sve što mogu da budem po tvojoj volji. Dođi i zapali moje srce svojom ljubavlju. Daj da zaboravi na sve drugo, da mislim samo na tebe i za tobom žudim, najveće i jedino moje dobro. Marijo Majko moja, moli se za mene, i daj da budem zahvalan za toliku Isusovu ljubav.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Četvrti dan: VELIKA LJUBAV KOJU NAM JE ISUS POKAZAO U PRESVETOM SAKRAMENTU

Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio (Iv 13,1). Isus znajući da je došao čas njegove smrti, htio je prije toga ostaviti nam najveći znak svoje ljubavi, presvetu Euharistiju. *Do kraja ih je ljubio*, najvećom ljubavlju kako to objašnjava sv. Ivan Krizostom. Ljubio je ljude najvećom ljubavlju kojom ih je mogao ljubiti dajući im cijelog sebe. Kad je Isus ustanovio ovaj veliki Sakrament, ostavljajući nam sebe za jelo? Noć prije svoje muke. *One noći u kojoj bijaše izdan, zapisa apostol Pavao, uze kruh, te zahvali razlomi ga i reče: Ovo je tijelo moje koje se predaje za vas*” (1 Kor 11. 23-24). Kad su ljudi smišljali kako da ga ubiju, On je htio njima dati zadnji i najveći dokaz svoje ljubavi.

Znakovi pažnje i ljubavi koju su nam prijatelji iskazivali, nakon njihove smrti, ostaju najdublje urezani u naše srce. Isus je s tom nakanom prije svoje smrti htio ostaviti nam na dar Presveti Sakrament. Dobro je govorio sv. Toma Akvinski kada ovaj dar nazvao sakramentom i zalogom ljubavi, a sv. Bernard ga nazva ljubav nad ljubavima, ljubav svih ljubavi, jer je u ovom sakramentu Isusu Krist ujediniio i ispunio sve druge vidike ljubavi koje nam je iskazao. Sv. Marija Magdalena Paciška je dan kad je Isus ustanovio Euharistiju nazvala danom ljubavi.

Molitva: O beskrajna Isusova ljubavi dostojna da budeš beskrajno ljubljena! Ti si Gospodine tako zaljubljen u ljude. A kako to da su ljudi tako hladni prema tebi? Što si više mogao učiniti da ih potakneš da te ljube? Isuse moj Ti si tako ljubezan i toliko ljubiš, daj Gospodine da te

ljudi upoznaju i uzljube. Kada ću ja ljubiti tebe kao što si ti ljubio mene. Otvori još više moje oči da uvidim veličinu tvoje dobrote, kako bih sve više gorio ljubavlju za tebe i živio po tvojoj volji.

O ljubljeni moje duše, da sam te barem uvijek ljubio! Ajme, bilo je trenutaka kad ne samo da te nisam ljubio, nego sam prezirao tvoju milost i tvoju ljubav. Tješi me bol koju zbog toga osjećam i nadam se oproštenju po tvome obećanju onima koji se kaju. Tebi moj Spasitelju upravljam svu moju ljubav, pomози mi po zaslugama svoje Muke da te ljubim svim svojim silama. O kad bih umro za tebe, kao što si ti umro za mene! Marijo, majko Božja isprosi mi milost da od sada samo Boga ljubim.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Peti dan: O SJEDINJENJU DUŠE S ISUSOM PO SVETOJ PRIČESTI

Sv. Dionizije Areopagita kaže da je glavni učinka ljubavi težnja za sjedinjenjem. Isus je ustanovio svetu pričest, da bi se potpuno sjedinio s našim dušama. Bio se darovao nama kao učitelj, uzor i žrtva, bilo je preostalo da nam se daruje kao jelo kako bi se sjedinio s nama, jer jelo se sjedinjuje s onim tko ga jede. To Gospodin učini kad je ustanovio Euharistiju, ovaj sakrament ljubavi. Isus je dosegao najveći stupanj ljubavi, kaže sv. Bernardin Sijenski, kad je dao samoga sebe za potpuno sjedinjenje kao jelo koje se sjedinjuje s onim tko ga jede. Isus se nije zadovoljio s tim da se sjedini s ljudskom naravi u Utjelovljenju, nego je htio po pričesti pronaći način kako se sjediniti sa svakim od nas, da sam cio i nepodijeljen postane dar svakome tko ga prima.

Dakle, zapisa sv. Franjo Saleški, ni u jednom drugom činu Spasitelja ne možemo vidjeti ljupkijeg i nježnijeg kao u pričesti kada se On ponizuje, da tako kažemo, postaje jelo kako bi prozeo naše duše i sjedinio se sa srcem svojih vjernika. Isus, jer nas je gorljivo ljubio htio je sjediniti se s nama u Euharistiji, tako da postanemo jedno s njime, kako kaže sv. Ivan Krizostom. Htio si dakle, o Bože ljubavi, da tvoje i naše postanu jedno srce kako kaže sv. Lovro Justinijani, a to kaže i sam Isus: *Tko jede moje tijelo...ostaje u meni i ja u njemu* (Iv 6,56). Tko se pričješćuje, dakle je u Isusu, i Isus je u njemu. To nije samo osjećaj, nego stvarno i istinsko sjedinjenje. Kao što se sjedinjuju dvije rastopljene svijeće, kaže sv. Ćiril Aleksandriski, tako i tko se pričješćuje postaje jedno s Isusom Kristom. Kada se pričješćujemo pomislimo da i nama Isus Krist kaže ono što reče jednog dana svojoj dragoj službenici Margareti Ipreskoj: Vidiš kćeri moja, divno sjedinjenje između tebe i mene, ljubi me dakle i bit ćemo uvijek sjedinjeni, i nikada se više nećemo rastaviti.

Molitva: O moj Isuse, upravo to ja tražim. Želim te uvijek tražiti u svetoj pričesti. Bit ćemo uvijek sjedinjeni, i nikada se više nećemo rastaviti. Ja znam da me ti nećeš nikada ostaviti, ako se ja prvi ne udaljim od tebe. Bojim se Gospodine da ću se ubuduće odijeliti od tebe po grijehu, kao što se već dogodilo u prošlosti. Ne dopusti to, ljubljeni moj Otkupitelju, ne dopusti da se odijelim od tebe. Sve do smrti sam u opasnosti da te izgubim. Molim te po zaslugama tvoje smrti daj da radije umrem, nego da te teško uvrijedim. Ponavljam Gospodine, udijeli mi milost i uvijek iznova mi je udijeljij da se nikada od tebe ne odijelim.

O Bože moje duše, ljubim te i želim te zauvijek ljubiti. Pred Nebom i zemljom kažem da samo tebe želim i ništa drugo. Isuse moj usliši me, samo tebe tražim i ništa drugo. Marijo Majko milosrđa, moli se za mene i isprosi mi milost da se nikada ne odijelim od Isusa te da samo njega ljubim.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Šesti dan: ISUSOVA ŽELJA DA SE SJEDINI S NAMA U SVETOJ PRIČESTI

Isus znajući da je došao njegov čas... (Iv 13,1) Čas, koji Isus zove svojim časom, bila je noć u kojoj je počela njegova Muke. A kako tako žalostan čas, Isus zove svojim časom? Da, jer je to bio trenutak koji je On želio cijeli život. Te noći ustanovio je svetu Euharistiju po kojoj se htio sjediniti sa svojim ljubljenim dušama za koje je ubrzo prolio svoju Krv i dao svoj život. Evo kako je o toj

noći govorio svojim učenicima. *Žarko sam želio da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svije muke* (Lk 22,15). Tim je riječima htio iskazati želju i čežnju koju je imao da se sjedini s nama u ovom sakramentu ljubavi. *Žarko sam želio*, te riječi, kaže sv. Lovro Justinijanski, su izišle u neizmjerne ljubavi iz Srca Isusova. Isti plamen koji je tada gorio u Srcu Isusovu i sada gori u svetoj pričesti. Isti poziv koji je Isus uputio svojim učenicima da ga prime i danas svima ponavlja. *Uzmite i jedite, ovo je moje tijelo* (Mt 26,26).

Da nas potakne da ga primimo u ljubavi obećava nam Raj. *Ako netko jede od ovog kruha živjet će zauvijek* (Iv 6,51). A ako odbijemo primiti ga prijeti nam smrću. *Ako ne jedete tijela Sina čovječjega nećete imati života u sebi* (Iv 6,53). Svi ovi pozivi, obećanja i prijetnje se rađaju iz Isusove želje da se sjedini s nama u svetoj pričesti i ljubavi koju nam daruje u njoj. Ne može se usporediti nijedna pčela koja tako naprasito slijeće na cvijet i upija med, reče jednog dana Gospodin sv. Matildi, samnom kad ja dolazim u duše koje me žele. Isus nas ljubi i želi biti ljubljen od nas, jer nas želi te hoće da i mi njega želimo, kako zapisa sv.Grgur. Blago onoj duši koja ide na pričest s velikom željom da se sjedini s Isusom Kristom.

Molitva: Klanjanja moj dostojni Isuse, ne možeš nam dati veći dokaz svoje ljubavi i pokazati nam da nas ljubiš. Dao si život za nas. Ostao si u Presvetom Sakramentu da bi mi tebi dolazili i blagovali tvoje tijelo. Ti toliko želiš da te primimo. Kako možemo spoznati toliko pažljivu ljubav i ne goriti iz ljubavi za tebe! Odstupite zemaljske ljubavi, ostavite moje srce jer vi me sprječavate da gorim ljubavlju za Isusa kao što On gori za mene. Koje druge zankove ljubavi čekam, moj Otkupitelju, veće od onih koje si mi dao? Ti si iz ljubavi prema meni žrtvovao svoj život, prihvatio tešku i sramotnu smrt. Iz ljubav prema meni skoro si se poništio postajući jelo u Euharistiji kako bi cijelog sebe dao meni. O Gospodine daj dopusti da nezahvalan živim za toliku dobrotu.

Zahvaljujem Ti za vrijeme koje si mi dao kako bih oplakivao uvrede koje sam ti nanio i ljubio te u sve dane života koji mi prestaju. Kajem se, o najveća dobroto, što sam u prošlosti prezreo tvoju ljubav. Ljubim te beskrajna dobroto, ljubim te najveće blago, ljubim te beskrajna ljubavi dostojna beskrajne ljubavi. Pomozi mi moj Isuse da iz mog srca izagnam sve ljubavi koje nisu za tebe, daj da od sada samo tebe želim, tražim i ljubim. Ljubljeni moj Gospodine, daj da te uvijek pronađem, da te uvijek ljubim. Uzmi svu moju volju da nikad više ne želim ništa što je protivno tvojoj volji. Bože moj, Bože moj, što bi mogao ljubiti, ako ne ljubim tebe koji si svako dobro? Da, samo tebe želim i ništa više! O Marijo Majko moja, Ti uzmi moje srce i ispuni ga čistom ljubavlju za Isusa.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Sedmi dan: PO SVETOJ PRIČESTI ZADOBIVAMO USTRAJNOST U BOŽJOJ MILOSTI

Kada Isus u svetoj Pričesti dođe u dušu sobom donosi svako dobro i milost, a posebno milost svete ustrajnosti. Glavni učinak svete pričesti je hraniti dušu koja je prima kruhom života. Sveta pričest daje veliku snagu za hoditi putem savršenstva, zato Isus samoga sebe, u Presvetom Sakramentu naziva kruhom nebeskim. *Ja sam kruh živi koji je sišao s Neba* (Iv 6,51).

Kako zemaljski kruh uzdržava tjelesni život, tako kruh nebeski uzdržava život duše po ustrajnosti u Božjoj milosti. Tridentski koncil naučava da je pričest lijek koji nas oslobađa od lakih grijeha i čuva od smrtnih grijeha. Papa Inocent III zapisa nas Isus po svojoj mucu oslobađa od počinjenih grijeha, a po Euharistiji od grijeha koje bismo mogli učiniti. Sv. Bonaventura je govorio da se grešnici ne trebaju udaljiti od pričesti zato što su bili grešnici, pa su se ispovjedili. Naprotiv, jer su bili grešnici moraju se češće pričešćivati jer koliko je netko nemoćniji i bolesniji toliko više treba liječnika.

Molitva: Bijedan sam Gospodine, zašto se žalim na moju slabost videći tolike moje padove? Kako sam se mogao oduprijeti paklu udaljujući se od tebe koji si naša snaga? Da sam se češće

pričešćivao ne bi me toliko puta pobijedili moji neprijatelji. Ubuduće neće biti tako. *U tebe se Gospodine utječem, o da se ne postidim nikada* (Ps 31,2).

Gospodine, ne kao da ne želim više osloniti se na moje odluke, nego Ti si moja nada, Ti mi trebaš dati snage da ne padnem ponovno u grijeh. Ja sam slab, ali me Ti po svetoj pričesti činiš jakim u svim napastima. *Sve mogu u onome koji me jača* (Fil 4,13). Oprosti mi Isuse sve grijehe kojima sam te uvrijedio i zbog kojih se kajem svom dušom. Odlučujem radije umrijeti nego te više uvrijediti, oslanjam se na tvoju Muku da ćeš mi pomoći ustrajati u milosti sve do smrti. *U tebe se Gospodine utječem, o da se ne postidim nikada* (Ps 31,2). I reći ću to isto sa sv. Bonaventurom tebi Majko moja Marijo: Tebi se Gospe utječem, o da se ne postidim nikada.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Osmi dan: O POTREBNOJ PRIPRAVI I ZAHVALI ZA SVETU PRIČEST

Kako to da se mnoge duše često pričešćuju, pita se kardinal Bona, a tako malo napreduju na Božjem putu? I odgovara: "To se ne događa zbog nedostatka nebeskog kruha, nego zbog slabe pripreme osobe koja se pričešćuje". Vatra odmah zahvati suho drvo, ali ne i zeleno, jer nije prikladno za izgaranje. Sveci su imali puno koristi od pričešćivanja jer su se brižno pripravljali za pričest. Dvije su glavne stvari koje duša treba učiniti kako bi se pripravila na pričest.

Prva je odvojenost od stvorenja i oslobađanje srca od svega što nije Bog i nije za Boga. Duša mora biti u milosti. Koliko je srce više zauzeto zemaljskim ljubavima, toliko više ima zemlje u njemu, toliko manje mjesta je u srcu za Božju ljubav. Jednoga dana sv. Gertruda je upitala Gospodina kakvu bi pripremu za pričest On htio od nje. Isus joj je odgovorio: "Ne želim drugo od tebe, osim da dođeš primiti me ispražnjena od same sebe".

Druga stvar koja se traži da bi osoba iz pričesti zadobila velike duhovne plodove je želja za primanjem Isusa s nakanom da ga se sve više ljubi. Gerson kaže da na ovoj gozbi ne ostaju oni koji su siti nego oni koji uvijek gladuju. Dakle prva nakana, kako piše sv. Franjo Saleški, osobe koja se pričešćuje mora biti želja za rasti u ljubavi Božjoj. Svetac bi govorio: "Mora se primati iz ljubavi Onoga koji se nama daje iz ljubavi". I zbog toga je Isus sam rekao sv. Matildi: "Kada se pričešćuješ, poželi da me ljubiš većom ljubavlju nego li me je do sada ljubilo ijedno srce, a ja ću, kao što bi ti hitjela, primiti tu nakanu kao da je to tvoja ljubav".

Potrebno je zahvaliti se nakon pričesti. Bogu nema draže molitve od one nakon svete pričesti. U tim trenutcima duša se treba zadržati u ljubavi i molitvi. Te molitve imaju veću zaslugu pred Bogom, nego one u drugim trenutcima, jer im se zaslužna vrijednost povećava zbog prisutnosti Isusa Krista koji se sjedinjuje s dušom. O molitvi iza pričesti kaže sv. Terezija, da Isus prebiva u duši kao na prijestolju milosti i govori: "Što hoćeš da ti učinim?" (Mk 10, 51). Dušo došao sam hotimice s Neba da bih te obdario milostima. Traži od mene što želiš i koliko želiš i biti ćeš uslišana". O koja blaga milosti gube oni koji se premalo zadržavaju u molitvi poslije pričesti!

Molitva: O Bože ljubavi, Ti nas, dakle, toliko želiš obasuti tvojim milostima, a mi se tako malo trudimo tražiti ih. Kolika će biti naša muka u trenutku smrti, kada budemo mislili na ovaj za nas štetni nehaj. Gospodine moj, zaboravi prošlost. Ubuduće s tvojom pomoću želim se bolje pripraviti za pričest oslobađajući se svih ljubavi koje me priječe primiti milosti koje mi želiš udijeliti. A poslije pričesti želim se zadržati koliko više mogu kako bi zadobio od tebe pomoć da napredujem u tvojoj ljubavi. Udjeli mi milost da to provedem u djelo.

O moj Isuse koliko sam puta u prošlosti zapostavio ljubav prema tebi! Vrijeme koje mi još daruješ da živim po tvom milosrđu je za pripraviti se na smrt i nadoknaditi mojom ljubavlju sve uvrede koje sam ti nanio. Želim ga provesti oplakujući moje grijehe i ljubeći tebe. Ljubim te Isuse ljubavi moja, ljubim te jedino moje dobro, smiluj mi se, ne ostavi me! Marijo nado moja, priteci mi uvijek u pomoć svojim zagovorom.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Deveti dan: ISUS JE S NAMA DO SVRŠETKA SVIJETA

Evo ja sam s vama sve dane do svršetka svijeta (Mt 28,20). Taj naš ljubljeni pastir koji je dao svoj život za ovce, nije htio umirući odijeliti se od nas. Evo me, veli on, uvijek s vama: za vas sam ostao na zemlji u toj Euharistiji. Tu me možete naći kadgod zaželite, da vam pomognem i tješim svojom prisutnošću. Neću vas ostaviti do svršetka svijeta, dokle god budete na zemlji. Htio je zaručnik, veli sv.Petar Alkatranski, ostaviti svojoj zaručnici na toj tako dugoj udaljenosti neku pratnju, da ne ostane sama. Zato je ostavio taj Sakrament u kojemu boravi on sam, a on je najbolja pratnja koju je mogao ostaviti. Najplemenitiji Gospodine, najljubljeniji Spasitelju, danas te pohađam na tom oltaru, ali Ti mi vraćaš pohod drugom ljubavlju kada dolaziš k meni u svetoj pričesti.

Tada mi nisi samo prisutan nego me i hraniš, i čitav se daješ meni, tako da mogu istinito reći: Isuse sada si sav moj. Ti se daruješ sav meni da se ja dadnem sav tebi. Ja sam crvić a ti si Bog. Bože ljubavi, kad ću vidjeti da sam stvarno sav tvoj, a ne samo riječima? Ti to možeš učinit. Povećaj u meni povjerenje zaslugama svoje krvi, da odmah postignem tu milost od tebe, da prije nego umrem budem sav tvoj, a ništa više svoj. Gospodine Ti uslišavaš svačiju molitvu, usliši danas moju, ja te uistinu želim ljubiti. To želim svim silama, želim te slušati u svemu, bez interesa, bez utjehe, bez nagrade. Želim ti služiti iz ljubavi, jedino da se svidim tvome srcu koje me tako strastveno ljubi. Moja nagrada neka bude da te tebe ljubim.

Molitva: Ljubljeni Sine vječnoga Oca osvoji i primi moju slobodu, moju volju, sve moje, svega mene i daj me sebi. Ljubim te. tražim uzdišem za tobom, volim te. Najljubljenija moja Gospo, cijela te Crkva naziva i pozdravlja: nado naša. Ti koja si nada svijetu, budi i moja nada. Sav razlog moje nade, mojeg ufanja, tako te Gospe nazvao sv.Bernard i govorio, neka se u te uzdaju oni koji očajavaju. tako ti želim i ja reći: Majko moja, Ti spasavaš očajnike, spasi i mene. Ti si sva moja nada.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

2. LITANIJE PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU

Gospodine smiluj se!

Kriste smiluj se!

Gospodine smiluj se!

Kriste čuj nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeski Bože,

(smiluje nam se!)

Sine Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo jedan Bože,

Kruše anđeoski,

Kruše zasitni i slasti kraljevska,

Kruše živi koji si s neba sišao,

Kruše koji daješ život svijetu,

Kruše koji krijepiš srce čovjeku,

Žito izabраниh,

Vino iz kojega niču djevice,

Mano sakrivena.

Duhovna slasti,

Stole prečisti,

Hrano i goste, Nebeska zaštito protiv grijehu,

Liječe besmrtnosti,

Spomene čudesa Božjih,

Divo čudo nad sva čudesa,
Hostijo sveta,
Kaležu blagoslova,
Prinose čisti,
Neprestana žrtvo,
Preslatka gozbo,
Otajstvo vjere,
Svezo ljubavi,
Okrepa svetim dušama,
Poputbino onima koji umiru u Gospodinu,
Založe buduće slave,
Sakramente pobožnosti,
Životvorni Sakramente,
Časni Sakramente,
Presveti Sakramente,
Bože sakriveni,
Riječ Tijelom postala,
Milostiv budi, oprosti nam Gospodine!
Milostiv budi, usliši nas Gospodine!
Od nedostojnog primanja Tijela i Krvi

(Oslobodi nas, Gospodine!)

Od požude tijela.

Od požude očiju,

Od oholosti života,

Od svakoga grijeha,

Za želju kojom si ovu pashu s učenicima blagovati želio,

(Usliši nas Gospodine!)

Za preveliku poniznost kojom si učenicima noge prao,

Za goruću ljubav kojim si ovaj božanski Sakrament naredio,

Za svoju dragocjenu Krv koju si za nas na križu prolio,

Za sveti tvoj prinos koji si na oltaru ostavio,

Mi grešnici

(Tebe molimo usliši nas!)

Da se dostojiš našu vjeru i štovanje ovoga divnog Sakramenta umnožiti i uzdržati,

Da se dostojiš našu goruću želju za primanjem ovoga Kruha nebeskog u nama pobuditi,

Da se dostojiš nas za dostojno i često uživanje presvete Pričesti spremne učiniti,

Da se dostojiš udijeliti nam dragocjene plodove ovoga životvornog Sakramenta,

Da se dostojiš pobuđivati nas na pohod i klanjanje Presvetom Sakramentu,

Da se dostojiš ovim kruhom nebeskim u našem smrtnom času nas okrijepiti i zaštititi,

Sine Božji, molimo te, usliši nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se Gospodine!

Kriste čuj nas!

Kriste usliši nas!

Gospodine smiluj se!

Oče naš... Zdravo Marijo...

Pomolimo se: Zdravo, predobrostivi Isuse, Sine Božji i Marije Djevice, Bože Spasitelju ovdje sakriveni, presveto i preslavno Otajstvo, čudo nad svim čudesima, Tebe hvalim, tebe slavim, tebe blagoslivljam, a jer je hvala i slava moja slaba zato s Anđelima i Arkandjelima i sa svim dvorom nebeskim pjevam slavi tvojoj pjesmu bez svršetka govoreći: Neka bude hvaljen presveti Sakrament od svih naroda puka i jezika.

Bože koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nama, molimo, tako častiti otajstva Tijela i Krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega! Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen!

3. MOLITVE SVETACA EUHARISTIJSKOM ISUSU

Donosimo više molitava i molitvenih govora svetaca upućenih Euharistijskom Isusu. Iz njih se lako uočava zaljubljenost tih velikih duša u Isusa prisutna u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Njihove molitve mogu i nas potaknuti na veću ljubav prema Euharistiji. Ove molitve se mogu uvijek i na svakom mjestu moliti. Mogu poslužiti i kao tekstovi za meditaciju, ali mi držimo da su najprikladnije za osobno, pa i zajedničko klanjanje Euharistijskom Isusu, bilo da je izložen u Presvetom Oltarskom Sakramentu, bilo za vrijeme jednostavnog pohoda u neku Crkvu gdje je Isus prisutan u svetohraništu.

Želja za Svetom Pričešću

sv. Ljudevit Montfortski

Tisuće puta moje te srce želi, moj Isuse, kada ćeš doći? Biti bez tebe je mučeništvo, dođi dragi moj zaručnice. Bez tebe osjećam krajnju mlitavost. Ljubavi, bez tebe uzdišem dan i noć. Želiš li da te ljubim? Dođi dakle i zapali moju dušu ljubavlju. Ja sam izgubljena ovca, Ti o dobri pastiru čuvaj me od vukova, bez tebe bit ću rastrgan, dođi da prebivam s tobom. Danas te žudim kruše života, ne čekaj sutra, želim te blagovati, umirem od želje za tobom. Gladan sam, gladan sam, dajte mi kruha života. Žurno dolazim nasititi se na novoj gozbi. Žedan sam vode koju si obećao Samaritanki, daj mi da pijem. Osjećam da se leđi moja siromašna duša, neka nebeski plamen siđe i zapali je. Hladan sam, razgori moju dušu.

Ja sam slijepac koji više, Gospodine Isuse smiluj mi se. Sine Davidov i sine Marijin, da progledam umnoži moju vjeru. Ja sam neizlječivi bolesnik, a Ti me samo jednom riječju možeš izliječiti, bez tebe liječnice pun ljubavi sigurno ću umrijeti. Gospodine kucam na tvoja vrata, u velikoj sam potrebi umirem od siromaštva, snažnim glasom ti vičem, udjeli mi milost. Nedostojan sam približiti se svetoj Pričesti. Kaži Isuse samo jednu riječ i postati ću dostojan, dođi u moj dom. Dođi istinski prijatelju, blago moje, moja jedina srećo, bez tebe sam bijedan, dođi i uđi u moje srce.

Molitve na čas presvetom Oltarskom Sakramentu za svaki dan u tjednu

sv. Ljudevit Montfortski

Nedjeljom: Izvan sam sebe kada gledam Najuzvišenije Veličanstvo u Presvetom Sakramentu. U njemu vidim istinskog Boga, u njemu vidim Kralja Slave skrivenog u tami, bez sjaja i uzvišenosti. O, tko to može povjerovati? Krotki Jaganjče tu si kako bi bio naš Zagovornik. Dan i noć si prisutan u svetohraništu kako bi zadržao svoje osvetničke ruke spremne kazniti grešnika koji te vrijeđa. Postao si hostija kako bi ublažio svoj gnjev i bez prestanka molio milosrđe za nas. Isuste Ti tu Ocu iskazuješ svu čast i slavu, Ti su naša nadoknada jer nas beskrajno ljubiš. Što nam više treba? U svojoj prisutnosti i klanjanju prepun si poštovanja i ljubavi za Očevo ime. Tvoje presveto Srce želi da Otac bude posvuda proslavljen i da mu svi istinski budu podložni u njegovu kraljevstvu.

Po tebi anđeli i svi sveci iskazuju neprestanu slavu Bogu u Nebu. Ono što oni čine u Nebu mi možemo činiti ovdje, jer si ti Isuse s nama da postaneš sve svima, naš uzor. Isuse ponizuješ se i snizuješ iz preobilja ljubavi. Tvoja nas ljubav potiče da ti uvelike uzvratimo.

Pohodimo dakle Isusa često u tom velikom Otajstvu. Odgovorimo amen, na svaku njegovu riječ, na sve što čini dan i noć časteći svoga Oca. O ljubljeni Isuse predajem ti se. Razborito je potpuno se predati tebi. Dođi kraljuj u nama kao u svom hramu, da se u tebi duboko klanjamo Ocu i savršeno ljubimo. Iskaži u nama kao i na oltarima savršenu slavu Besmrtnom biću. Presveto Srce započmi neizrecivu pjesmu koje samo Ti možeš dobro otpjevati. Neka cijelo Nebo odjekuje neizrecivom radošću.

Ponedjeljkom: Onaj koji očarava svece u slavi dan i noć je u našim svetohraništima, skriven u ciboriju. Svemoguću u svojoj veličini jednak Ocu, da bi očarao naše srce, tu je u velikoj tajni. Isuse punino ljubavi i života uistinu si prisutan u Euharistiji. Isuse Ti si beskrajno blago jer si

Božja Mudrost, a tvoj sjaj nije potamnjen iako si se zbog nas snizio. Ne paziš na sebe u svetohraništu, daruješ se bez da se dijeliš na komade, sav svima do te mjere da ne možeš više. Daruješ se svima bez izuzetka, a Ti ne osiromašuješ. Darovati je tvoja najveća sreća, sretan si kad se daruješ.

O tko može iskazati vječnu slast koju Ti Zaručnice prisutan u Euharistiji daješ kušati svojim vjernim prijateljima. Ona je kao izvrsno vino kojemu nema ravnoga, ugodan miris, slatki nektar. Isuse prepun ljubavi postao si svima sve. Ti si naš dragi Zaručnik, istinski Bog, blagi učitelj i liječnik, prijatelj i brat, naš život i put, naše blago svijetlo. Sva blaga su u tvome Srcu koje je u svetohraništu kako bi ih ljubezno i velikodušno dijelio kada ne nalaziš na prepreke. Tvoje Presveto Srce žarko želi obdariti nas i neprestano nas poziva, ali tko će čuti njegov glas?

Dođite dragi prijatelji, svi dođite, govori nam dobri Učitelj, dođite vidite kako je slatko ljubiti me i upoznavati me. Dajem vam moje tijelo za jelo, jedite jer vas ljubim, pijte velikim gutljajima moju krv, ugasite žeđ u meni. Isus nas ljubi, ljubimo i mi njega, nije li to dobro? Ljubezan je, bez straha približimo se njemu. Želimo li ljubiti kao u vječnoj domovini, idimo Presvetom Sakramentu da nam raspali srce. Ulij božanski Isuse tvoju milost u naše duše, nećemo se više opirati tvome blagom plamenu. Daj da po tvojoj ljubavi postanemo jaki. Svrni svoj pogled pun ljubavi na naše siromaštvo. Amen.

Utorkom: Presveti oltarski Sakrament je izvrsna škola za naučiti bez riječi i posebnog umijeća u malo vremena znanost svih kreposti i božansku mudrost. Učitelj je ljubezni Isus koji nas iz Presvetog Sakramenta podučava bez prestanka. Učitelju bez premca prosvjetluj naše duše kao božansko sunce ražari i raspalj nas ljubavlju. U ovom otajstvu Ti si naš sveti uzor. Dan i noć u tajnosti sam provodiš u djelo ono što naučavaš. Po poslušnosti silaziš na oltar. Na glas jednog smrtnika ne opireš se nego dolaziš. U svetohraništu tvoje sveto Srce gori velikom ljubavlju. Ti dolaziš spasiti grešnike, potičeš ih i zoveš.

Ljubav prema poniznosti privlači te iz slave pa skrivaš svoje veličanstvo u siromašnom ciboriju. Tu nas Isuse redovito potičeš da shvatimo da si ponizan i blag kao dobroćudni jaganjac. Ne može se zamisliti koliko je tvoje strpljenje. Iako često grešnik nepristojno dođe i povrijedi tvoje veličanstvo u Euharistiji tvoje presveto Srce sve trpi bez želje za osvetom. Isuse Ti u svetohraništu sve vrijeme umireš zemaljskim stvarima. U dubokom miru tvoje Srce je prepuno slasti te tvoje drage kreposti. Podnosiš grešnike bez ogorčenja i bjesa. Euharistija je otajstvo ljubavi ili radije ljubav sama. Isuse u njoj se zadržavaš dan i noć da bi nam pokazao da nas ljubiš. Neprestano nas u njoj moliš da te uzljubimo, da u tebi tražimo pravi put.

Kolika li je tvoja ljubav prema Ocu? Beskrajna jer ga ljubiš koliko On to zaslužuje. Konačno sve kreposti imaju jedini izvor, samo u tvome presvetom Srcu koje nam ih daruje. Dragi prijatelji pohodimo svi tog najvećeg kralja, jer je htio ostati s nama da nam pokaže koliko nas ljubi. Od njega ćemo naučiti umijeće pobjede, sredstva za postati savršeni i zadobiti slavu. O Isuse prosvjetli nas, o vječno svjetlo samo se u tebi nalaze riječi života. Oblikuj u nama svoje kreposti i tvoju živu sliku, naše srce se neće više opirati tom božanskom djelu.

Srijedom: Neka sve dane mog života i posvuda moj jezik razglašuje uzvišenost Presvetog Sakramenta. Dođite promatrajmo u njemu Spasitelja naših duša i njegovo presveto Srce koje gori božanskim plamenom, Srce koje je sama vatra, sami plamen. Srce tvoje Isuse je uvijek otvoreno da postane naš dom i naše utočište. Ono je neosvojiv i utvrđen grad gdje neprijatelj nikad ne ulazi. Ono je nesavladivo kraljevstvo mira. Euharistisko Srce Isusovo na sebe trajno preuzimaš srdžbu koju Vječni Otac iskazuje prema grešnicima koji k njemu dolaze. Tvoje Presveto Srce, po volji Očevoj ih zaklanja svojim krilima, prekriva ih svojom ljubavlju kako bi dalo zadovoljštinu njegovoj srdžbi. O koje li očinske ljubavi!

O kršćani odvojite se od svijeta, u Presvetom Sakramentu je Srce koje obiluje svim dobrima. Dođite kušajte u tom vjernom Srcu više slasti i sreće nego li je vaše srce može poželjeti. Ne bojte se, Isus vas zove. Dođi grešniče u Euharistiji ćeš naći istinski život sa svim dobrima. Dođi skloni se na sigurno u Isusovo Presveto Srce gdje ćeš naći pokajanje i oprostjenje svojih grijeha. Gorljive

duše zašto se ustručavate kušati lijepe slasti kojih je Isusovo Srce prepuno? Odmorite se u njemu u tišini naučite govor svete ljubavi, kako biste onda i vi progovorili s poštovanjem u ljubavi.

Moje Presveto Srce, govori Isus, postane sve svim dušama koje u njemu borave. Ono daruje, a ne osiromašuje, obogaćuje, pomaže, ohrabruje, bez prestanka štiti, poučava, ljubi, grli i vodi. Ono je za svakog cjelovito bez da se dijeli na komade. Kad nadođu velika previranja, preziri i uvrede dođite da vas u njemu utješim. Vaši vas neprijatelji žele uništiti? Moje srce neka vam bude zaklon, u njemu ćete ih sve poraziti i ismijati. Dođi čista dušo, ostavi stvorenja, čekam te u Presvetom Sakramentu. Uđi u moje srce, boravi u njemu, sakrij se, ne boj se ničega, jer ono je tvoj dom. Kušaj u njemu koliko sam dobar, moja ljubljena dušo. O Isuse, dakle trebam shvatiti da je tvoja ljubav je odveć nježna i jaka. Daj da prebivam u tvom Srcu kako bih pobijedio samog sebe i sve svoje neprijatelje. Neka samo ono bude moj Raj u kojem će te moje srce zauvijek ljubiti.

Četvrtkom: Čudesan mi izgledaš dobri Isus zbog svoje ljubavi. Nisi se zadovoljio biti s nama 33 godine provedene u radu i mucu, nego si iz velike ljubavi htio ostati s nama, kako bi postao sve svima. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, neka mu se svi klanjaju i ljube ga. Isus ljubiš nas do kraja jer da bi imali slobodan pristup tvojoj svetoj prisutnosti sakrio si svoje božanstvo, sjaj i uzvišenost pod neznatnim prilikama. Izgleda kao da si zaboravio svoje uzvišenosti da bi zadobio naša srca.

Neka bude hvaljen Presveti Sakrament njegova ljubav je beskrajna. Bog nas tako nježno ljubi da se osiromašio u ovom Sakramentu. Ah, tko može povjerovati? Daje se cio, a ne dijeli se na dijelove, daje nam svoje tijelo za jelo, svoju krv za piće, svoju dušu i svoje beskrajno biće da bi nas preobrazio u sebe. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, dostojan je svake slave!

Isuse svojom moći trajno u Sakramentu činiš velika čuda mijenjajući narav. Iznenađujuća je tvoja ljubav jer se sad sjedinjuje sa stvorenjem. Isuse Ti i duša postajete jedno, sve vam postaje zajedničko. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament jer Isus nas ljubi bez mjere. Dođite k meni, dođite grešnici govori vam taj ljubezni Spasitelj, dođite muževi i žene, ja sam plamen koji izgara i moje srce žarko želi zapaliti ga u vašim dušama. Došao sam s Neba kako bi ga upalio na svakom mjestu. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, tvoje Srce Isuse je sama vatra. Kršćani ako želite taj plamen pristupite mom srcu govori vam Isus, tu se on pronalazi, od tud su ga sveci crpili. Dođite da budete njime upaljeni, širokogrudno ga dajem, trebate samo moliti, a ja ga svima želim dati. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, tvoja nas ljubav Isuse potiče.

Postao sam vaš Spasitelj, nosim vas božanskim slovima zapisane u svom Srcu. Moje se Srce iscrplo za vas, da svi postanete djeca moga Oca. Ono je otvoreno da bi vi mogli u njemu boraviti, da vas štiti, da vam daje olakšanje. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, preveliko je to otajstvo. Kršćani, iskažimo svetu zahvalnost, uzvratimo svi ljubavlju na ljubav, naš Bog to zaslužuje. Vode naše nepravde ne mogu iscrpiti, ni ograničiti njegovu dobrotu. Ali koje li nesreće, u prokletstvo idu grešnici koji ne ljube našeg blagog Spasitelja. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, od sada pa zauvijek. Kažimo blago i nježno: O presveto Srce zapali nas božanskom vatrom. Evo naših srdaca, neka sagore u plamenu i pokraj tvojih oltara postanu ugodna hostija da dan i noć pjevaju slatku pjesmu ljubavi. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, samo Ti si naš život. Amen.

Petkom: Poslušajte moj pravedan plač, vi koji ljubite mog Spasitelja, bez straha ću vam iznijeti osjećaje moga srca: Zaboravlja se i napušta Isus u Presvetom Sakramentu, uzdišući govorim pred njim se skoro nitko ne klanja. Kuće velikaša su prepune naroda koji im ne olakšavaju njihove muke i tako gube vrijeme, a crkve su napuštene, osobe se u njima dosađuju, sat vremena im izgleda kao godina dana. Plačite, plačite moje oči. Vidite Kralja slave napuštena na našim oltarima i zaboravljena od većine smrtnika. Čudno da je prezren Onaj koji očarava anđele svojim božanskim sjajem. Tecite, tecite moje suze.

Često je Isus mio, u siromaštvu boravi, crkve izgledaju kao neuređene štalice bez ukrasa, dok velikaši svijeta imaju sve uređeno, ništa im ne nedostaje, sve je kod njih u sjaju. Velika je tišina, u kraljevskim odajama, poštuje se njihova prisutnost, njihove riječi su zakon, dok se može vidjeti čovjeka opaka bez poštovanja pred svojim Bogom kako nečedno obeščlašćuje njegovo sveto mjesto. Najbolji od svih učitelja, nakon što si sve dao, tisuće i tisuće duša te podmuklo izdaju, izruguju i

obesčašćuju. Primaju te u odaje svoga srca u kojim je već davao po grijehu, te tako tvoje Srce stalno trpi gorku muku. Vidjelo se krivovjernike kako ruše posvećena mjesta i kako usprkos katolika gaze svete hostije nogama. Evo, kako čovjek vrijeđa svog ljubeznog dobročinitelja. Drhtim dok o tome mislim, srce mi se para.

Kako se može ostati bezosjećajan na te prezire i svetogrđa. Ne, nije to moguće, oplakujmo uvrede nanesene blagom Isusu. Umjesto tolikih hladnih kršćana pohodimo ga često. Njegovo srce nas na tom potiče, želi nas ispuniti dobrima. Da bi dali zadovoljštinu za te uvrede, ljubimo ga velikom ljubavlju, častimo ga tisućama časti, drugujmo s njim, dostojno častimo njegovo prezreno Srce, jer to ljubljeno Srce se potpuno za nas dalo.

Kraljui posvuda, moćni učitelju u Presvetom Sakramentu. Veliki Bože nije li vrijeme da učiniš da te svi upoznaju? Zaustavi one koji te napuštaju, preziru i smiluj se našim raskajanim srcima. Sva su naša dobra tvoja jer smo ih od tebe primili. Neka tvoje uvrede budu naše, neka na nas padnu da zadovoljimo za te grijeha žrtvom do nogu tvojih svetih oltara.

Subotom: Isuse ne možeš ostaviti Mariju, toliko je jaka ljubav koja vas veže, zbog toga si malo prije svoje smrti ustanovio Euharistiju, da bi nakon svoga Uzašašća odvijte na zemlji bio njena utjeha. Toliko si se naslađivao u njenom prečistom krilu tijekom devet mjeseci, da si ponovno htio više puta u njoj otpočiniti u tišini. Ti se u njenom Srcu kao na oltaru prikazuješ Nebeskom Ocu. Izgnan iz srca grešnih ljudi, Isuse dolaziš u njeno Sveto Srce i primaš u njemu savršenu čast, jer njeno Srce Ti pjeva slatku uzvišenu pjesmu hvale i salve koju samo ono može otpjevati kako tebi dolikuje. Isuse Ti se ugodno odmaraš na ležaljki njene čistoće, kušaš neizrecivu radost u plamenu njene ljubavi, ali iznad svega njena poniznost te privlači da siđeš u Nju i očarava tvoje veličanstvo.

Isus pun zahvalnosti činiš Mariju dionicom sveg svojega blaga, hraniš je svojim tijelom koje je ona u djetinjstvu othranila mlijekom iz svojih prečistih prsju. A za uzvrat Ti je hraniš svojom božanskom krvlju. Koji li radost i milinu je ona doživljavala u slatkim trenucima kad je nježno primala svog ljubljenog Sina. Tada je njeno sveto Srce kliknulo zbog radosti u Isusu svome Spasitelju. Njeno presveto Srce je plamen, gorući grm koji izgara i koje samo u svom Bogu pronalazi sebe, svoje boravište i život. Gori a ne izgara jer se nikad ne može previše ljubiti. Ljubav u tom velikom otajstvu izgleda kao da njihova srca spaja te postaju jedno. Među njim sve postaje zajedničko, jer Sin je potpuno u svojoj Majci, a u Mariji se nazire samo njen ljubljeni Sin Isus. Tada Ona svojom molitvom zadobiva milosrđe siromašnim grešnicima. On je njen Sin, Ona je njegova Majka. Njeno Presveto Srce i prečisto krilo razoružaju Isusa.

O kršćani, vjerna Djevice svojim pričestima nam pokazuje svetu pripravu i stav kako savršeno ispuniti našu dužnost prema Isusu u presvetom Sakramentu. Nasljedujmo taj savršeni model. Od tebe Djevice Marijo nam je proizašlo njegovo Tijelo i Krv koji nas uzdižu do tih visina da nam i anđeli zavide. Budi uvijek i svuda blagoslovljena što nam daje tako dragocjeni dar.

Majko divna, zasadi u naša srca sve svoje kreposti da bi slatki Isus u njima rado boravio. Zapali svoju ljubav u nama da bi s tobom ljubili tvoga Sina. O Isuse tvoja sveta Majka je naša savršena nadopuna. Siđi žurno u nas i sjedini nas s Ocem, ili radije dođi u njeno Srce koje će nadoknaditi našu premalu ljubav. Amen.

Euharistijskom Isus za snagu duše i ljubav prema njemu

sv. Franjo Saleški

O moj Isuse, dolaziš po pričesti u moju dušu Ti koji si istinski život, daj da umrem svijetu i živim samo za tebe. Moj Otkupitelju plamenom svoje ljubavi razori u meni sve što nije po tvojoj volji i daj mi želju da uvijek živim po tvojoj volji. Udijeli mi pravu poniznost koja će ljubiti poniženje i vlastito umiranje, oslobodi me svake želje za pojavnošću. Daj mi duh mrtvljenja da sebi uskratim sve ono što ne vodi tvojoj ljubavi i prihvatim ono što je odbojno sjetilima i sebeljublju. Udijeli mi potpuno predanje u tvoju svetu volju da prihvaćam u miru patnje, bolesti, gubitke, smrt dragih osoba, suhoće progone i sve što će mi doći iz tvoje ruke. Predajem ti samoga sebe, raspoložim samnom kako želiš. Daj mi milost da mogu uvijek obnoviti ovo moje predanje, pogotovu u trenutku

moje smrti da ti tada mognem u ljubavi žrtvovati svoj život sjedinjujući se s tvojom žrtvom koju si prikazao Nebeskom Ocu.

Isuse moj daj mi svijetla da upoznam tvoju dobrotu, da uvidim kako je pravedno ljubiti te jer si umro za mene i zbog mene ostao u Presvetom Sakramentu. Molim te prosvijetli nevjernike koji te ne poznaju, krivovjernike koji su izvan Crkve i grešnike koji ne žive u tvojoj milosti. Isuse moj daj da te poznaju i uzljube. Preporučam ti još i sve duše iz čistilišta, olakšaj im muke i skрати vrijeme iščekivanja da te vide licem u lice. To te molim po tvojim zaslugama, zaslugama tvoje Majke i svih svetaca.

Bože moj upali me svega svojom ljubavlju, da samo tebe tražim i tvoju svetu volju, odagnaj iz moga srca sve što se tebi protivi. Daj da mogu istinski uvijek reći da samo tebe želim i ništa drugo. Isuse moj daj mi veliku ljubav i pobožnost prema tvojoj mucu, da držim uvijek pred očima tvoje patnje i tvoju smrt kako bi se u mom srcu još više ražarila ljubav prema tebi i kako bi rastao u želji da ti uzvratim za toliku tvoju ljubav. Udijeli mi veliku ljubav prema Presvetom oltarskom Sakramentu u kome se pokazala tvoja velika nježnost prema nama. Još te molim daj mi nježnu sinovsku ljubav prema tvojoj svetoj Majci, da je uvijek ljubim, da joj služim, da se utječem njenom zagovoru, da druge navodim da je časte, da imaju povjerenje u njenu zaštitu. Daj meni i svima uvijek veliko povjerenje u zasluge tvoje Muke i zagovor tvoje Majke.

Molim te daj mi milost svete smrti, da te prije nego umrem s velikom ljubavlju primim u svetoj Poputbini, da u zagrljaju s tobom, goreći iz ljubavi prema tebi s velikom željom da te vidim napustim ovaj svijet kako bih po prvi puta zagrljio tvoje noge kad te vidim u vječnosti. Amen.

Molitva Isusu u svetohraništu

sv. Terezija od Djeteta Isusa

O Bože, skriveni u zatvoru svetohraništa! S radošću dolazim k tebi svaku večer da ti zahvalim na milostima koje si mi udijelio i da te zamolim za oprostjenje za počinjene propuste tokom dana koji je prošao kao san. Isuse, kako bih rado bila sretna da sam bila u potpunosti vjerna! Nažalost, često sam uvečer žalosna jer osjećam da sam mogla bolje odgovoriti na tvoje milosti. Da sam bila više sjedinjena s tobom, ljubeznija prema sestrama, poniznija i umrtvenija, imala bi manje boli u susretu s Tobom na razmatranju. Ipak, o Bože moj, daleko od toga da se obeshrabrim radi svoje bijede, dolazim k tebi s pouzdanjem sjećajući se da «ne treba zdravim liječnik nego bolesnima» (Mt 9, 12). Stoga te molim da me izliječiš, da mi oprostiš, a ja ću se, Gospodine, sjetiti da duša kojoj si više oprostio, mora te ljubiti više od drugih (Lk 7, 47).

Prikazujem ti svaki kucaj srca kao čin ljubavi i naknade te ih sjedinjujem s tvojim beskrajnim zaslugama. Zaklinjem te, moj božanski Zaručniče, budi ti sam naknada moje duše, djeluj u meni i ne obaziri se na moja opiranja, jednom riječju, ne želim više imati drugu volju osim tvoje, i sutra, s pomoću tvoje milosti, započet ću nov život, čiji će trenutak biti čin ljubavi i odricanja. Pošto sam tako svake večeri dolazila pred tvoj oltar, konačno ću doći do posljednje večeri svoga života: tada će za mene početi dan vječnosti bez zalaza, kad ću se odmoriti na tvome Božanskom Srcu od borbi ovoga progonstva! Amen!

Zaboravivši svoje progonstvo, na obalama babilonskim pjevat ćemo ti najljepše skladbe (Ps 136, 1-4). A pošto si ti prava i jedina domovina naših srdaca, naše se pjesme neće pjevati u tuđoj zemlji. Ljubljeno Lice Isusovo! Očekujući dan vječnosti kad ćemo promatrati tvoju beskrajnu slavu, jedina je naša želja da se svidimo tvojim božanskim očima, skrivajući i mi svoja lica kako nas na zemlji nitko ne bi mogao prepoznati. Tvoj zastrti pogled: eto našeg neba, o Isuse!

Poklon Isusu u svetohraništu

sv. Terezije Margarete od Presvetog Srca Isusova

Isuse moj, vjerujem da si u presvetom Oltarskom Sakramentu. Ljubim Te svim srcem svojim, želim Te svom dušom svojom. Budući da Te ne mogu primiti u Presvetom Sakramentu, dođi barem duhovnim načinom u moje srce. Grlim te i zahvaljujem Ti kao da si već došao. Ne

dopusti da se više ikad od Tebe rastavim. Samo Tebe želim ljubiti, samo se Tebi želim svidjeti. Isuse, Ljubavi moja, uzmi me svu i posjeduj me svu! O voljo Božja, Ti si ljubav moja! Ti si sva moja, a ja sam sva Tvoja. Ti si sav moj, a ja sam tvoja! Moj Isuse, zahvaljujem Ti što si me do sada čekao. Amen.

Želja za Euharistijom i sjedinjenjem s Crkvom po pričešću

sv. Katarina Sijenska

O uzvišeno i vječno Trojstvo, neprocjenjiva ljubavi. Ako me ti zoveš: kćeri, ja uzvraćam tebi: najviši i vječni Oče. I kako mi ti darivaš samoga sebe dok se pričešćujem tijelom i krvlju tvoga jedinorođenog Sina, dajući mi se potpuno kao Bog i čovjek, tako, neprocjenjiva ljubavi, ja te molim da me pričešćuješ mističnim tijelom svete Crkve i općim tijelom kršćanske religije, jer sam u vatri tvoje ljubavi spoznala kako hoćeš da mi duša uživa u ovoj hrani. Amen.

Molitva Euharistiskome Kralju

bl. Papa Ivan XXIII

Isuse, kralju naroda i vjekova, primi iskaze poklon i hvale kojima Ti mi, tvoja posinjena braća, prinosimo svoj smjerni dug. Ti si kruh živi, koji je s Neba sišao, koji daje život svijetu. Veliki svećeniče i žrtvo, Ti si se žrtvovao na križu, u krvavoj žrtvi zadovoljštine, vječnome Ocu za otkupljenje ljudskoga roda, a sad se žrtvuješ svakoga dana na našim oltarima preko ruku tvojih službenika, da uspostaviš u svakome srcu tvoje kraljevstvo istine i života, svetosti i milosti, pravde ljubavi i mira.

O kralju slave, neka dakle dođe tvoje kraljevstvo. Kraljuj sa svoga prijestolja milosti u srcima malene djece, da sačuvaju neokaljan bijeli ljiljan krsne nevinosti. Kraljuj u srcima mladeži, da raste zdrava i čista, poslušna glasu onih koji tebe predstavljaju u obitelji, u školi, u Crkvi. Kraljuj na domaćem ognjištu, da roditelji i djeca žive složno u opsluživanju tvoga svetog zakona. Kraljuj u našoj domovini, da se svi građani, u redu i skladu društvenih staleža osjećaju sinovima jednog nebeskog Oca, pozvani da surađuju oko zajedničkog vremenitog dobra, sretni što pripadaju jedinstvenom mističnom Tijelu, kojemu je tvoj Sakrament ujedno simbol i nepresušni izvor. Kraljuj napokon, o Kralju kraljeva i Gospodaru gospodara, nad svim narodima zemlje, i prosvjetluj upravitelje pojedinih naroda da, nadahnjujući se na tvom primjeru gaje misli mira a ne žalosti.

Euharistiski Isuse, učini da Ti svi narodi slobodno služe, svjesni da služiti Bogu jest isto što i kraljevati. Tvoj Sakrament, o Isuse, neka bude svjetlost pametima. snaga voljama, privlačna snaga srcima. Neka bude potpora slabima, utjeha onima koji trpe, spasonosna poputbina onima koji trpe, zalog buduće slave. Amen.

Molitva za sveopći trijumf Euharistije

bl. kardinal Schuster

Preljubljeni moj Isuse, koji si od početka ljubio ljude, i ljubio si ih do kraja, Ti na svetim oltarima trajno obnavljaš na mističan način tvoju Pashu. Učini Gospodine da svi povjeruju u tvoj Sakrament ljubavi, da pohode tebe prisutna u Euharistiji kako bi dobivali nebesku hranu za vječni život. Neka tvoj stol Gospodine bude zalutalome svijetu prijestolje milosrđa s kojeg se širi duga mira. Neka tvoj oltar bude kao onaj koji je podigao Noa nakon općeg potopa, kao onaj koji vidje prorok Ezekijel s čije desne strane je izvirao veliki potok, isticao iz hrama i pretvarao pustinju u plodnu zemlju.

Kruše nebeski, kojega je posvetio Duh Sveti budi za nas otajstvena mana koja u sebi ima sve Rajske okuse. Kruše sveti koji si sabran iz bezbrojnih zrnaca pšenice skupljenih po poljima, saberi s četiri strane svijeta u tvoje kraljevstvo Katoličku Crkvu. Jaganjče Božji koji svojim žrtvovanim Tijelom hraniš vjernike, tvojom Krvlju zacrvenjuješ njihove usne kad piju iz tvoga kaleža, po milosti Presvetog Sakramenta oživi nas na zemlji kako bi jednog dana zaživjeli u tebi u Nebu. Amen.

Kako ti zahvaliti Isuse za čudesni dar Euharistije

sv. Luiza de Marillac

Koji je povod Gospodine za to čudesno i neshvatljivo djelo presvete Euharistije? Nije li ona plod zbog tvoje velike želje da se s nama sjediniš? Kako te slaviti i iskazati Ti moju zahvalnost za to čudesno iznašašće? Dođi, potpuno zagospodari u mom srcu i sjedini moju volju s tvojom. Želim brižno bdjeti u tvojoj svetoj prisutnosti i iskazati ti svu moju zahvalnost, Bože moj koji si sama ljubav. Amen.

Želja za sjedinjenjem s Isusom u Euharistiji

sv. Luiza de Marillac

Duše Sveti, ljubavi Oca i Sina dođi očisti i uresi moju dušu, da bi se dopala mome Spasitelju te da ga primim na njegovu slavu i moje spasenje. O Kruše anđeoski svim srcem te želim! Ne gledaj na moju nedostojnost koja me udaljuje od tebe, nego pogledaj na tvoju ljubav koja me je toliko puta privukla i pozvala da ti pristupim. Daruj mi se cio, molim te o Bože moj. Neka tvoje dragocjeno Tijelo, tvoja sveta duša, tvoje slavno Božanstvo kojim se klanjam u ovom Presvetom Sakramentu potpuno zaposjednu moju dušu. O slatki Isuse! O dobri Isuse!

Bože moj i sve moje, smiluj se svim dušama koje si otkupio svojom predragocjenom Krvlju. Duboko ih rani tvojom ljubavlju kako bi ti postale zahvalne za ljubav koja te je nagnala da se daruješ nama u Presvetom Sakramentu. Prikazujem Ti tvoju vječnu slavu i sve milosti koje si udijelio Djevici Mariji i svim svetima sa slavom i ljubavlju kojom te vječno hvale. Amen!

Isusu, kruhu vječnoga života

sv. Ivan Bosco

Isuse, moj Gospodine u jednostavnosti srca sa

živom vjerom klanjam se tebi stvarno prisutnom u sakramentu presvete Euharistije. Ti si Isuse, kruh koji je s neba sišao, kruh koji nas podržava na putu života, Ti si izvor ljubavi koji se zna darovati sve do žrtve samoga sebe, Ti si zalog vječnog života. Gospodine beskrajna je ljubav koja te je nagnala da ostaneš s nama u Presvetom Sakramentu kako bi nam se potpuno darovao.

Isuse udjeli mi milost da svaka moja sakramentalna pričesti bude čin velike ljubavi i vjere. O moj Spasitelju daj da sav izgubljen u tebi naučim umrijeti samome sebi kako bi se potpuno darovao mojoj braći. Gospodine udijeli mi još milost da sjedinjen s tobom živim novim i božanskim životom, kako bih jednoga dana pristigao u Nebo gdje ću te gledati, ne više skrivena u sakramentu nego licem u lice i ljubiti te za svu vječnost. Amen.

Polet duše Isusu

sv. Toma Akvinski

O moj dobri Isuse, prisutan u Euharistiji, neka moja duša trajno tebi leti i neka moj život bude čin ljubavi. Pomozi mi shvatiti da svako djelo koje ne časti tebe je mrtvo, neka moja pobožnost ne bude iz navike nego trajni polet srca. Isuse, slasti mog života, udijeli mi milost da ostanem u poniznosti bez zahtijeva, u radosti bez rastresenosti, u žalosti bez obeshrabrenja, u strogosti bez osornosti. Udijeli mi milost da govorim bez pretvaranja, da se bojim bez očajavanja, da se nadam bez preuzetnosti, da živim čisto bez mrlja, da ispravljam druge bez bijesa, da ljubim bez izvanjskog pretvaranja, da odgajam bez mrmljanja. Amen!

Usta moja uzdižite

sv. Toma Akvinski

Usta moja uzdižite k preslavnome Tijelu glas, i krv dragu proslavite što je proli za sve nas čedo Majke plemenite ljudskog roda Kralj i Spas. Dan je svima smrtnicima, Djeva nam ga rodi, i on prođe sijuć tlima zrnje riječi Božjih, a na kraju vjernicima divan spomen ostavi. Kad je braćom

večerao Spas na gozbi posljednjoj, sav je zakon održao On u hrani vazmenoj, i ko hranu tad je dao sama sebe družbi svoj.

Gospod zbori i kruh biva svetim tijelom njegovim, likom vina krv se skiva, okom toga ne vidim, ali sama vjera živa kazuje bezazlenim. Divnoj dakle tajni ovoj, klanjajmo se smjerno mi, stari zakon žrtvi novoj nek se sada ukloni, vjera duši čovjekovoj nek spoznanje dopuni. Bogu Ocu, Bogu Sinu hvala s pjesmom radosnom, slavimo im veličinu častimo ih dušom svom. k Duhu Svetom nek se vinu glasi s dikom jednakom. Amen.

Klanjam ti se smjerno

sv. Toma Akvinski

Klanjam ti se smerjno, tajni Bože naš, što pod prilikama Ti se sakrivaš, srce ti se moje cijelo predaje jer dok promatra te svijest mu prestaje. Vid i opip, okus varaju se tu, al za čvrstu vjeru dosta je što čuh, vjerujem u svemu Kristu Bogu svom, istine nad ovom nema istinom. Samo Bog na križu bješe oku skrit, ovdje je i čovjek tajnom obaviti, vjerujem u oba, oba priznajem s razbojnikom isto skrušen vapijem. Rana kao Toma ja ti ne vidim, ipak Bogom svojim priznam te s njim, daj da vjera moja uvijek življe sja, da se ufam u te da te ljubim ja.

Uspomeno smrti Spasa premilog, živi Kruše, što si život puka svog, daj da sved od tebe i moj živi duh, dokraj žića budi najsladi mu kruh. Pelikane nježni, Spasitelju moj, blatna me u Krvi peri Presvetoj. I kap njena može svijet da spasi cijel da bez ljage bude posve čist i bijel. Isuse kog sad mi krije veo taj, žarku želju molim, ti mi uslišaj, daj da otkrito ti lice ugledam i u slavi tvojoj blažen uživam. Amen.

Hvali Sion Spasitelja

sv. Toma Akvinski

Hvali Sion Spasitelja, Vođu svog i učitelja pjesmama i popijevkom. Uzdižući ga iznad svega, nećeš preveć hvaliti njega niti kojom pohvalom. Slava evo velika je: Živi kruh što život daje, častiti nam je ovaj dan. Kruh što bi kod svetog stola među dvanaest apostola podijeljen je i blagovan. Pojmo punom jasnom riječi, neka mило klikće ječi srdaca nam skladan glas. Blagdan slavni svetkujemo, ustanovu spominjemo, gozbe što je dade Spas. Novog kralja stol je ovo, na njem evo Janje novo, starom vazmu dođe kraj.

Nesta slika toga trenu, ispred zbilje minu sjena, tminu progna sunčan sjaj. Što sam stvori ono večer, Krist to isto tvoriti reče dovijeka na spomen svoj. Poučeni kako treba, prinosimo dare neba u žrtvi spasonosnoj. Nauke nam svete glase: kruh u Tijelo pretvra se, vino u Krv Gospodnju. Ne shvaćamo, ne gledamo, al po jakoj vjeri znamo što van reda biva tu. U dva lika tu se taje, silne stvri kojim je tek vanjština razlikom.

Tijelo hrana, krv je piće, Kristovo je ipak biće sve pod svakom prilikom. Kad god primaš nije dio, nije kriška nego cio, ljudima se predaje. Jeo jedan, jelo trista svaki prima svega Krista, nit ga jelom nestaje. Dobar, opak blaguju ga, kob je ipak svakom druga, život ili smrtni mrak. Smrt je zlima, dobrim žiće, gledaj isti kruh i piće, a plod tako nejednak. Kad je tajna razlomljena, znaj da čest joj odijeljena ko cjelina vrijedi njena jer u svakom sav je dar.

Nit se mijenja što pri tome, stas il stanje sakritome, prilike se samo lome ne trga se sama stvar. Anđeoske eto hrane, putnici se njome hrane, to je kruh za odabrane, ne daje se svijetu zlom. Davno mu je spominjanje, Izakovo žrtvovanje, Izraelskog Vazma janje, mana hrana pustinjom. Dobar Pastir, pravo jelo, smiluj nam se Janje bijelo, daj nam hranu svoje tijelo, brani, vodi stado cijelo k strani žića blaženog. Silni Bože, što nam jesti na zemaljskoj daješ cesti, daj nam gore s tobom sjesti, među svece ti nas smjesti u Nebu kod stola svog. Amen.

Isus za ljubav u Presvetom Sakramentu

sv. Alfonz Marije Liguori

Moj Gospodine Isuse Kriste, koji toliko ljubiš ljude i ostaješ dan i noć pun ljubavi i nježnosti u Presvetom Sakramentu čekajući, ljubeći i prihvaćajući sve koji dolaze da te pohode. Ja vjerujem da si prisutan u Euharistiji. klanjam Ti se iz dubine moga ništavila, zahvaljujem ti za milosti koje si mi udijelio, posebno jer si ušao u moju dušu, dao mi za odvjeticu tvoju Presvetu Majku Mariju i pozvao me u ovu Crkvu. Danas želim častiti tvoje Srce toliko zaljubljeno u stvorenja i zahvaliti ti za veliki dar Euharistije, kao naknadu za sve uvrede koje Ti nanose tvoji neprijatelji u ovom Sakramentu, a na kraju kao zadnji razlog mog pozdrava, ovim pohodom želim Ti se klanjati na svim mjestima na zemlji gdje si prisutan pod prilikama Svetoga Kruha, pogotovu gdje si najviše zapušten i sam.

Isuse moj, ljubim Te svim srcem i kajem se što sam toliko puta u prošlosti uvrijedio tvoju beskrajnu dobrotu. Obećajem s tvojom milošću da te više neću vrijeđati, i sada bijedan kakav jesam, potpuno se Tebi posvećujem. Odričem se svoje volje i tebi je predajem, posvećujem Ti sve ljubavi, želje i sve što posjedujem. Od danas čini samnom i svim stvarima koje mi pripadaju sve što želiš, Molim Te samo mi udijeli tvoju svetu ljubav, ustrajnost do kraja i savršenu poslušnost tvojoj volji. Preporučujem ti duše iz čistilišta, pogotovu one koje su bile više pobožne Presvetom Sakramentu i tvojoj Svetoj Majci. Preporučam Ti jadne grešnike, i na kraju ljubljeni moj Spasitelju, sjedini sve moje želje sa željama tvoga ljubljenoga Srca te ih tako sjedinjene prikaži vječnom Ocu kojega molim u tvoje ime da ih prihvati i usliša. Amen.

O Isuse iz ljubav prema meni si ostao u svetohraništu

sv. Alfonz Marije Liguori

Isus Kriste u Presvetom Sakramentu o kako su s pravom sveci u tebi imali svoje blago, svoje srce i svoju ljubav. Preljubljeni moj Isuse, iz ljubavi prema meni Ti ostaješ dan i noć zatvoren u svetohraništu. Molim te zaposjedni tako moje srce da samo na tebe misli, tebe ljubi, traži i nada se tebi. Udijeli mi ovu milost. O moj Spasitelju koji si postao Sakramentom, o božanski zaručnice naših duša, kako je lijepo i ljupko iznašašće tvoje ljubavi da bi te duše ljubile. O vječni Bože nije ti bilo dosta da postaneš čovjekom, niti da umreš za nas, nego si nam još htio dati ovaj neizrecivi Sakrament za jelo kao zalog Raja. Htio si doći k nama kao djetesce u štali, kao zanatlija u svojoj radnji, umrijeti kao zločinac na križu, a na kraju ostati kao kruh s oltara...Kaži mi što si mogao još iznaći, pa da te ljudi ljube?

O beskrajno dostojna Ljubavi, kad ću početi uistinu odgovarati čudesnim iznašašćima tvoje ljubavi? Gospodine želim živjeti samo zato da te ljubim. Čemu mi služi život ako ga cijelog ne založim u ljubavi za tebe, slatki moj Otkupitelju, koji si predao cijeli svoj život za mene? I što bih mogao ljubiti ako ne ljubim tebe koji si beskrajna ljepota, sama slast, sva dobrota i ljubav? Neka moja duša živi samo zato da te ljubi! Neka se moje srce rastopi i istroši iz ljubavi samo pri pomisli na tvoju ljubav. Neka na samu pomisao na jaslice, Križ i Euharistiju upali se željom da čini velike stvari za tebe koji si učinio tolike divne stvari iz ljubavi prema meni. Amen.

Uzdizanje duše u ljubavi Isuse Kristu u Presvetom Sakramentu

sv. Alfonz Marija Liguori

Uvodna napomena: Slijedi 26 molitava sv. Alfonza Euharistiskom Isus. One su plod svetačke ljubavi prema Euharistiji. Kao poticaj za molitvu svetac je uzimao biblijske tekstove tako da svaka molitva počima jednim svetopisamskim tekstom koji je istovremeno i naslov molitve.

1. Iziđite, kćeri sionske, i vidite kralja Salomona pod dijademom kojim ga mati ovjenčala na dan njegove svadbe (Pj 3,11). O kćeri milosti, duše koje ljubite Boga, iziđite iz zemaljskih tama i promatrajte vašeg kralja Isusa, okrunjena trnovom krunom, krunom prezira i boli kojim ga okruni

njegova sinagoga na dan njegove svadbe, to jest smrti, po kojoj se s križa zaruči s dušama. Ponovno izidite da ga vidite puna ljubavi i milosrđa sad kad dolazi sjediniti se s vama u Presvetom Sakramentu ljubavi.

Ljubljeni moj Isuse, toliko te, dakle, koštalo moći doći i sjediniti se s dušama u ovom blagom Sakramentu. Morao si prije pretrpjeti tako gorku i sramotnu smrt. Dođi, dođi brzo i sjedini se s mojom dušom. Nekada je ona bila tvoja neprijateljica zbog grijeha, ali ti je sada želiš za zaručnicu po svojoj milosti. Dođi Isuse moj zaručnice, ne želim te više izdati, želim Ti biti uvijek vjeran. Kao ljubezna zaručnica, želim samo tebi ugađati. Želim te bezrezervno ljubiti, želim biti sav tvoj, sav, sav, sav, sav tvoj.

2. *Dragi mi je moj stručak smirne što mi na grudima počiva* (Pj 1,14). Iz stručka smirne nakon što me je narušena kora kao suze izlazi ljekovita tekućina. Naš Gospodin u svojoj Muci je htio prije svoje smrti da iz njegovih rana s tolikom patnjom isteče njegova božanska krv, da bi je svu dao za nas i naše spasenje u ovoj hrani života. Dođi moj struče smirne, moj zaljubljeni Isuse zbog tebe trpim i tebe oplakujem kad te promatram izranjena na Križu, ali kad te primim u ovom preslatkom Sakramentu postajem blag i ljubezan.

Dođi u moju dušu, nasiti me svojom ljubavlju, odmori me. Koliko slasti osjećam u mom duhu kada pomislim da sam primio u sebe mog Spasitelja koji je da bi me spasio htio iskrvariti i umrijeti na Križu za mene. Počivaj na mojim grudima. Nikad te više moj Gospodien neću odbaciti, nikada više nećeš morati otići od mene. Želim te uvijek ljubiti, biti uvijek sjedinjen s tobom. Biti ću zauvijek Isusov, Isus će zauvijek biti moj, zauvijek, zauvijek, zauvijek, počivaj na mojim grudima.

3. *Dok se kralj odmara na svojim ležajima nard moj miriše* (Pj 1,12). Kada Isus dođe boraviti u duši po svetoj pričesti, oh kako duša sa svjetlom koje donosi ovaj Kralj vidi i spoznaje svoju malenost. Slično stabljici narda koja je najniža među drugim biljkama, duša ispovijeda svoju najveću neznatnost među svim stvorenjima, te tako ponižena kako ugodnim mirisom miriše svome ljubljenome Kralju koje je poziva da se uvijek sve više s njim sjedini.

Dušo moja ako želiš da se u tebi Isus odmara promatraj svoju malenost. Tko si? Što zaslužuješ? Ponizi se koliko više možeš, odbacujući svako precjenjivanje sebe koje udaljava Isusa od tebe i sprječava ga da dođe i počine u tebi. Dođi ljubljeni moj Otkupitelju, dođi k meni, tvojim božanskim svijetlom daj da upoznam svoju malenost, bijedu i ništavilo kako bi ti mogao rado počiniti u meni i nikad se više ne odijeliti od mene.

4. *Pravednim mislima mislite o Gospodinu* (Mud 1,1). Dušo moja zašto si tako postidna i malodušna pred tolikim dobrom i beskrajnom ljubavlju tvoga Gospodina? Kad si postala dostojna primiti u sebe Isusa, neka se tvoji osjećaji usklade u povjerenju s tolikim Božjim dobrom koji ti daruje samoga sebe. Istina je da su strašni njegovi sudovi, ali oni su strašni za ohole i tvrdokorne, a za ponizne i raskajane koji ga žele ljubiti i služiti mu njegovi sudovi su milosrđe i ljubav koji izlaze iz srca puna samilosti i ljubavi.

Oni su takvi da je David promatrajući Božje sudove obilovao nadom. *Uzdam se u riječ tvoju* (Ps 119,42). On se tim sudovima radovao i tješio: *Sjećam se Gospodine davnih tvojih sudova i to me tješi* (Ps 119,52). Ovaj veliki Bog je odveć pažljiv i previše ljubi onoga tko ga traži s ljubavlju. *Dobar je Gospodin onome koji se u nj uzda, duši koja ga traži* (Tuž 3,25). O koliko je Gospodin dobar s onima koji nastoje suobličiti svoju volju njegovoj božanskoj volji. *Kako je dobar Bog čestitima, onima koji su čestita srca* (Ps 73,1). Moj Gospodine, ljubavi moja, nado moja, sve moje, želim te, želim samo tebe ljubiti, tebi se dopasti i činiti tvoju volju. Daj da te pronađem, da bušeš zadovoljan samnom, da te nikada ne ostavim. Amen. Amen.

5. *Dragi moj pokuca. Otvori mi sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, savršena moja* (Pj 5,2). Evo riječi koje Isus u Presvetom Sakramentu govori duši koja ga ljubi i želi. Otvori mi kaže, dušo tvoje srce i ući ću priviti te sebi te ćeš ti sjedinjena samnom po sličnosti meni postati moja sestra, po zajedništvu dobara moja prijateljica, po jednostavnosti koju ću ti dati moja golubica, po daru čistoće koju ću ti udijeliti bezgrešna.

I dalje govori. *Otvori jer glava mi je puna rose a kosa noćnih kapi* (Pj 5,3). Kao da kaže: Promisli moja ljubljena, čekao sam cijelu noć tvog neurednog života koju si živjela u tami i zabludi.

Evo umjesto da dođem s bičevima kazniti te dolazim u ovom Sakramentu s kosom punom nebeske rose kako bih ugasio u tebi plamenove nečiste ljubavi prema stvorenjima i upalio blaženo u tebi plamen moje svete ljubavi. Dođi, dakle ljubljeni moj Isuse, učini u meni što želiš. Odričem se svake navezanosti da bih bio sav tvoj i sjedinio se sa tvojom svetom voljom.

6. *Neka dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu* (Pj 4,16). Kornelije kaže da poziv koji duša koja se želi pričestiti upućuje Isusu je ovaj: Dođi, ljubljeni moj, u moje siromašno srce, koje u prijašnjem nesretnom vremenu nije bilo tvoje, ali sada po tvojoj milosti je ponovno postalo tvoje. Dođi i kušaj u meni one kreposti koje mi ti sam donosiš tvojim dolaskom. Gospodine barem zbog tvoje časti i uzvišenosti očisti moju dušu, uresi je, upali je svojom ljubavlju, uljepšaj je u tvojim očima da bi postala tvoje dostojno boravište.

7. *Nadojite se i nasitite na dojkama utjehe njegove* (Iz 66,11). Sa svetoga oltara Isus točno ovaj slatki poziv upućuje dušama. Dođite, kaže im, nasitite se mojim božanskim mlijekom koje vam darujem u ovom Sakramentu dajući vam piti moju krv. Koji to pastir ikada, kaže sv. Ivan Krizostom, svojom krvlju napaja svoje ovce? Čak i majke daju dojiljama da hrane njihovu djecu. Ali ti božanski Pastiru, zaljubljen u duše, želiš ih hraniti svojom krvlju. Imala je pravo sv. Katarina Sijenska kad je s žudnjom pristupala pričesti kako bi se napojila ovim božanskim mlijekom, kao dijete koje požudno želi sisati mlijeko na grudima svoje majke. Imala je pravo sveta Zaručnica kazati svome ljubljenu: *Ljubav je tvoja slađa od vina* (Pj 1,1), govoreći da je više cijenila mlijeko ovog Sakramenta, kako to objašnjavaju tumači sv. Pisma, nego sve zemaljske slasti koje su prolazne i isprazne kao što je prolazna i isprazna slast i radost vina.

O ljubljeni moj Isuse, kad već hoćeš danas me napojiti tvojom krvlju u svetoj pričesti, pravedeno je da se rado odrekнем svih slasti koje mogu dobiti na zemlji. Svih njih se odričem. Odlučujem i biram radije trpjeti svako zlo sjedinjen s tobom nego li uživati sva zemaljska dobra daleko od tebe. Dosta mi je radost tebi udovoljiti koji zaslužuješ našu pažnju po svaku cijenu. Molim te daj mi samo tvoju milost i ljubav. To mi dosta mi da budem zadovoljan. Daj mi samo ljubav prema tebi i tvoju milost – govorim ti sa sv. Ignacijem Lojolskim – i dovoljno sam bogat.

8. *Jedite prijatelji opijte se mili moji* (Pj 5,1). Prijatelji, to jest početnici, koji su tek počeli uživati božansko prijateljstvo, primajući svetu pričest hrane se tijelom Isusa Krista, ali s naporom. Napredni primaju Isusa s manje napora. A mili označuju savršene opojene svetom ljubavlju i koji žive skoro izvan svijeta te zaboravljaju na sve, zaboravljaju također i same sebe, jedino se brinu da ljube i udovolje njihovome Bogu. Ljubljeni moj Isuse, još nisam savršen, ali me ti možeš učiniti savršenim. Nisam tvoj mili zbog mojih pogrešaka jer sam bio nezahvalan i nevjeran, ali Ti možeš učiniti da ja to postanem napijajući me na izvorima tvoje ljubavi.

Dođi kraljevstvo tvoje. Dođi dragi moj Gospodine, posjeduj cijelu moju dušu. Potvrdi u meni tvoje kraljevstvo, samo ti u meni vladaj, samo tvoja ljubav neka zapovijeda a ja ću samo nju slušati. Opij me, opij me tobom, daj da zaboravim na stvorenja, na sebe, svoje interese, na sve, da ne ljubim nego samo tebe, Bože moj, blago moje, dobro moje i sve moje. Samo za tobom uzdišem, samo tebe tražim, samo na tebe mislim, da se samo tebi dopadnem. Molim te učini to po zaslugama tvoje muke. To te molim i tomu se nadam.

9. *Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama jer sam bolna od ljubavi* (Pj 2,5). Duša trpi od ljubavi kad zaboravi ne sebe i svoje stvari, traži i misli kako udovoljiti svojim ljubljenim čežnjama i svetim željama koje su cvijetovi, i svetim djelima koja su plodovi božanske ljubavi. O Bože moj u Presvetom Sakramentu, kad već želiš da budem sav tvoj, učini ono što ti želiš. Daj da zaboravim na sve što ne pripada tvojoj ljubavi. Povećaj sve više moju želju da budem po tvojoj volji, i daj da ovi cvijetovi ne budu samo cvijetovi nego, neka postanu plodovi, da učinim i pretrpim nešto za tebe koji si toliko učinio i previše pretrpio za mene. O Bože, o Bože moje duše, daj da te ljubim, uistinu ljubim, ne samo riječima nego i djelima prije nego li dođe trenutak moje smrti.

10. *Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama* (Pj 5,10). Naš ljubljeni Isus je bijel zbog svoje čistoće, rumenkast zbog plamena svoje ljubavi. Moj žrtvovani Jaganjče koji goriš ljubavlju za mene, kad ćeš me učiniti sebi sličnim? Kada ću goriti ljubavlju za tebe kao što ti goriš za mene? Odričem se svih ljubavi i biram samo tvoju ljubeznu ljubav Bože moj i sve moje. Odlazite

od mene stvorenja, što želite od mene? Odlazite neka vas ljubi onaj tko vas traži. Ja želim samo mog Boga i samo za Boga čuvam sve moje osjećaje i cijelo moje srce.

11. *Očitovala se dobrota Boga našeg spasitelja i njegova ljubav prema ljudima* (Tit 3,4). Sv. Pavao kaže da Bog kad je postao čovjekom je dao svijetu na znanje do koje mjere je velika njegova dobrohotnost prema nama. Ali ostajući u Presvetom Sakramentu pokazuje nam dokle seže nježnost njegove ljubavi prema dušama. Sv. Augustin kaže ne izgleda kao ludost Isusova riječ upućena nama, koju je kazao one blažene noći: *Uzmite i jedite ovo je moje tijelo* (Mt 26,25). Ljudi, reče On, da biste shvatili koliko vas ljubim želim da pristupite i blagujete moje tijelo. O sveta vjero! Tko bi ikada mogao toliko tražiti? Tko bi to mogao ikada pomisliti da Isus nije prvi na to mislio? Neki Isusovi učenici, kad su to čuli iz njegovih usta, to jest da je htio dati njima svoje tijelo za jelo, rekoše da to bijaše odveć tvrda riječ i da nisu joj mogli povjerovat niti je čuti. *Tvrd je ovo govor! Tko ga može slušati?* (Iv 6,60). I nisu ga više slijedili jer mu nisu htjeli vjerovati, pa ipak vjera nas tako uči.

Isus nakon svega što je učinio za nas ne traži drugo nego da ga ljubimo kao što je to Gospodin nekad tražio od svoga naroda. *Izraelo što od tebe traži Jahve, Bog tvoj? Da ga ljubiš i da služiš Jahvi, bogu svome svim srcem* (Pz 10,12). O preljubljeni moj Isuse, što ti ne daješ i obećavaš onome tko te ljubi? Obećavaš mu svoju ljubav. *Ja ljubim one koji mene ljube* (Izr 8,17) Obećavaš svoj zagrljaj i onomu koji ti je leđa okrenuo. *Vratite se k meni i ja ću se vratiti k vama* (Zh 1,3). Obećavaš da će doći s Ocem i Duhom Svetim i nastanit ćeš se zauvijek u njegovoj duši. *Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti, k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti* (Iv 14,23). I što si više mogao obećati i dati da bi potakao ljude da te uzljube? Preljubljeni moj Gospodine, shvaćam. Ti želiš da te ja ljubim, da te ljubim svim srcem, ako te nisam ljubio, ti me nauči ljubiti te, ti učini da te uzljubim, da te puno ljubim. Učini ono što zapovijedaš i zapovijedaj što želiš.

12. *Ne gledajte što sam garava to me sunce opalilo* (Pj 1,6). Snaga mojih strasti – govorila je sveta zaručnica – a trebam i ja to reći, moj ljubljeni Isuse – me izobličila i potamnila. *Crna sam ali sam lijepa* (Pj 1,5). Ako sam crna zbog mojih djela, lijepa sam po tvojim zaslugama, ljubljeni moj Otkupitelju. Crna sam bila kad sam bila sama i daleko od tebe, ali sad kad sam sjedinjena s tobom tvoja milost, tvoja ljepota su me učinili lijepom. Da moj Gospodine, tomu se nadam. Budi uvijek blagoslovljen. Ne dopusti da te više izgubim i vratim se na staru ružnoću. Ljubim te beskrajna ljepoto želim da i moja duša bude lijepa da se dopadne tvojim božanskim očima te da je uvijek možeš ljubiti.

13. *Povuci me za sobom trčimo* (Pj 1,4). Ljubljeni moj Isuse budući da ja nisam mogao uspeti se tebi za ovoga života, ti si htio sići k meni, da se sjediniš samnom u ovom Sakramentu ljubavi. Privuci me Gospodine sebi. Ne želim te privući sebi, tražeći svoje zadovoljstvo, nego želim da me ti svojim slatkim privlačnostima privučesh sebi, da tako ne želim i ne činim ništa osim tvoje svete volje. Pravo je da sve moje sklonosti ustupe mjesto tvojim svetim odredbama. Sjedini me sa sobom, da tako sjedinjen i slobodan od zemaljskih ljubavi skupa s tobom trčim putem svetih kreposti, da tako u ovom i drugom životu otpočinem samo u tvojoj svetoj volji.

14. *Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi* (Pj 2,4). U ovim odajama vina sv. Bonaventura vidi svetu pričest koja dušu kad se pričesti sjedinjuje s božanskim Kraljem i daje joj kušati vino ljubavi koje odagnaje želju za stvorenjima, ulijeva cjelovito urednu ljubav, to jest poštenu prema sebi, velikodušnu prema bližnjemu, najveću prema Bogu ljubeći ga više od svega jer On to zaslužuje.

O Isuse moj Kralju, jedini Gospodaru moga srca, ti si me uveo u ovu blaženu odaju tvoje ljubavi, to jest u samoga sebe sjedinjujući me sa sobom po Sakramentu ljubavi. Da, moj Gospodine osjećam da se mijenja mojem srce. Osjećam svetu želju koja mi daje mir, odbojnost prema nečistim ljubavima i užije čistu ljubav prema tebi Bože moj. Isuse moj kad si me već uveo u ovu lijepu odaju, ne dopusti da iz nje više iziđem. Kad si se već sjedinio samnom ne ostavi me više nikada. Odvoji me od navezanosti na stvorenja. Sjedinjuj me sve više s tobom na ovoj zemlji, da se jednog dana savršeno sjedinim s tobom u Nebu, gdje ću te ljubiti svim svojim snagama neposredno, savršeno i zauvijek.

15. *Dragi je moj sišao u svoj vrt k lijehama mirisnog bilja da bere ljiljane* (Pj 6,2). Slatki moj Spasitelju kad već silaziš s Neba kako bi došao u moju dušu, daj da po tvojoj milosti ona postane tvoj vrt da možemo u njoj ubrati ljiljane i druge tebi drage plodove. Oprosti mi ako sam te povrijedio. Primi me ako sam te ostavio sad kad raskajan ti se vraćam. Daruj mi onu čistoću koju od mene toliko očekuješ. daj mi snage da učinim ono što ti od mene tražiš. Udjeli mi tvoju istinsku ljubav da se tako u meni obraduješ. Žrtvujem i prikazujem ti sve svoje skolonosti i želim samo ono što ti hoćeš.

16. *Govor mu je sladak i sav je od ljupkosti* (Pj 5,16). Isus duše, koje ga ljube kao zaručnika, potiče da samo njega žele, bilo da ih bičuje, bilo da ih tješi, bilo da im dopusti osjettiti njegovu blizinu, bilo odsutnost, jer sve On čini iz ljubavi i da bi bio ljubljen. Isuse, čini samnom što želiš, uvijek ću te ljubiti, bilo da sam u utjesi ili progonima, znam da mi sve dolazi iz tvoga ljubeznoga Srca i da je sve za moje veće dobro.

Moje je srce sigurno Bože, sigurno je srce moje (Ps 108,2). Moja volja je spremna prihvatiti sve što ti odrediš. *Blagoslivljati ću Gospodina u svako doba* (Ps 33,2). U svako doba, bilo meni sklono ili nesklono, uvijek te želim blagoslivljati i ljubiti moj Stvoritelju. Ne tražim, niti zaslužujem utjehe, ja koji sam ti tolike gorčine priuštio mojim grijesima, tražim samo tvoju volju, samo da Ti budeš zadovoljan, ja prihvaćam svaku muku. Isuse moj, Isuse moj, daleko ili blizu, uvije ću te željeti, uvijek tražiti, bilo da me tješiš ili prekoravaš, uvijek te želim ljubiti, uvijek zahvaljivati tebi.

17. *Tko je ta što dolazi iz pustinje naslonjena na dragoga svoga?* (Pj 8,5). Koje su to duše koje žive na zemlji a cijene je kao da je ona pustinja? To su one koje su odvojile srce od vidljivog svijeta i žive samo u Bogu, kao da drugo ne postoji osim Boga, samo njega ljube, samo njemu žele biti po volji i na taj način žive skoro izvan zemlje, iznad koje se uzdižu, kušajući slasti koje imaju samo oni samo Boga žele i koje stavljaju u Boga svu svoju nadu.

Koje su te sretne duše, ako ne one koje se često u čistoj ljubavi sjedinjuju s Isusom u pričesti? Da Gospodine i ja želim biti taj po tvojoj milosti, odvojen od svega i sav tvoj. Svijet će od sada za mene biti pustinja, izbjegavati ću navezanost na bilo koje stvorenje, samo ću na tebe misliti, kao da ne postoji drugo do li ja i ti. Samo u tebe stavljam sve moje pouzdanje, svu moju ljubav Bože moj ljubljeni, nado moja, ljubavi moja, sve moje.

18. *Ako bude poput zida, sagraditi ćemo na njemu krunište od srebra, ako bude poput vrata utvrdit ćemo ih cedrovim daskama* (Pj 8,9). Upravo to čini Isus, kad dođe u dušu po svetoj pričesti. Vidi da je ona odveć slab zid za oduprijeti se napadajima pakla, pa je po snazi Presvetog Sakramenta jača obranom srebra, to jest svojim božanskim svijetlom. Vidi da je duša vrata koja lako trunu, pa je On obnavlja daskama jakosti i ustrajnosti koje označuje cedrovina koja je jako drvo nepodložno truleži, a štiti vrata duše osloncima svete ustrajnosti, to jest darovima svetoga straha, odvojenošću od stvorenja, ljubavlju prema molitvi, svetim željama, a ponajviše darom svete božanske ljubavi.

Kruh koji daje snagu čovjeku. Isus nas uči da, kao što kruh zemaljski održava ljudski život, tako kruh nebeski svete pričesti održava život duše. *Onaj koji mene jede živjet će zbog mene. Tko jede tijelo moje i pije moju krvi ostaje u meni i ja u njemu* (Iv 6,56-57). O moj Isuse, tko je slab i nevjeran, ako nisam ja? Ti znaš koliko sam puta popustio mojim neprijateljima, koliko su puta razbili vrata, to jest moju volju te su ušli ubijajući me tako da sam izgubio tvoje prijateljstvo. Ojačaj me tvojim svjetlom i tvojom jakošću, da te više ne izgubim i odijelim se od tebe. Dragi moj Gospodine i Otkupitelju, ako bi te ponovno uvrijedio daj da radije umrem sada kad se nadam da sam u tvojoj milosti sjedinjen s tobom. Nemam snage, niti želim, ljubljeni moj Isuse, živjeti bez tebe. Ali dok živim, mogu promijeniti odluku i ponovno te izdati kao što sam to već učinio u prošlosti, pomози mi. Pomози mi i ti Marijo i imaj samilosti prema meni. Ti koja si majka ustrajnosti, isprosi mi ovaj dar od tvoga Isusa, od tebe ga tražim, od tebe se nadam zadobit da, od tebe ga želim.

19. *Nađoh onoga koga ljubi duša moja, uhvatila sam ga i neću ga pustiti* (Pj 3,4). Tako treba kazati svaka duša sjedinjena s Isusom u Presvetom Sakramentu. Stvorenja ostavite me, iziđite iz mog srca. Ljubio sam vas jer sam bio slijep, sad vas više ne ljubim, niti vas mogu ljubiti, pronašao sam veće dobro neizmjerne ljupkije od vas, našao sam u sebi samome mog Isusa koji me je zaveo

svojim ljepotama. Mom ljubljenom Isusu sam se sav predao. On me je već primio za svoju svojinu, dakle ne pripadam više sebi. Stvorenja zbogom, nisam više i neću biti vaš, ja sam i bit ću zauvijek samo Isusov. I On je već moj, i bit će zauvijek moj. *Uhvatila sam ga i neću ga pustiti*. Prihvatio sam ga u moje srce, primajući ga u svetoj pričesti, ubuduće privit ću ga sebi svojom ljubavlju i neću mu dopustiti nikada da ode od mene.

Dopusti mi, moj ljubljeni Spasitelju, da te obujmim, da se nikad više od tebe ne odijelim. Privijam te sebi, moj Isuse, ljubim te, ljubim te, ljubim te, htio bi te ljubiti koliko ti zaslužuješ. Moje jedino zadovoljstvo i jedni odmor neka bude ljubiti te i biti tebi po volji. Ti zapovjedi stvorenjima da me ostave i ne smetaju me. Ah, ako ja to ne želim, nikada stvorenja ne mogu ući u moje srce, smetati me i odijeliti me od tebe. Ojačaj moju volju, sjedini moje siromašno srce sa svojim božanskim Srcem da bih ja želio uvijek sve što ti želiš. Učini to Gospodine, po tvojim zaslugama. Amen, amen, tomu se nadam, tako neka bude.

20. *Ustani sjevernjače, puhni, južni vjetrove nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi* (Pj 4,16). Odstupi od mene sjevernjače, vjetru hladni i štetni zemaljskih ljubavi, a dođi ti južni topli vjetrove ljubavi Duha Svetoga koji izlaziš iz Euharistiskog Srca Isusova, samo ti puši u mojoj duši koju je Isus izabrao za vrt svojih naslada. Puhni, da na tvoj dašak novi ugodni mirisi svetih kreposti se šire iz mene. Isuse moj, Isuse moj, Ti to možeš učiniti od tebe se tomu nadam.

21. *U mom vrtu berem smirnu i balzam svoj* (Pj 5,1). Duša koja je primila Isusa treba težiti ubrati smirnu kako bi mogla uvijek širiti miris kreposti koje se rađaju iz mrtvljenja. *Jedem med svoj i saće svoje* (Pj 5,1). Slično duša koja ljubi Boga ne zadovoljava se samo s medom, želi i saće te govori Isusu: Gospodine nisu mi dosta tvoje utjehe, ako mi ne daš samoga sebe koji si izvor utjehe, nisu mi dosta plodovi ljubavi, ako mi ne daš sebe koji si predmet moje ljubavi. Naprotiv, moj Isuse, samo Ti si dovoljan, spreman sam odreći se svih tvojih slasti, da bih imao samo tebe, Bože moj i svako moje dobro. Ljubim te ne zbog slasti i utjeha, nego zato da budem po tvojoj volji koji želiš da te ljubim i koji zaslužuješ svaku ljubav duša bilo da ih tješiš bili prekoravaš.

22. *Ni u čem ja ne oskudijevam, na poljanama zelenim on mi daje odmora* (Ps 23,2). O moj ljubljeni Isuse, kad me već pozivaš na gozbu ljubavi, da blagujem tvoje božansko tijelo, što bi mi još moglo nedostajati? *Gospodin mi je svjetlost i spasenje koga da se bojim?* (Ps 26,1). Koga da se bojim ako Ti svemogućí Bože, si moje svjetlo i spasenje? Sav se tebi predajem. Primi me i čini samnom što želiš, kazni me, pokaži mi da se ljutiš na mene, ubij me, uništi me, ja ću ti uvijek reći s Jobom: Samo da sam tvoj i da tebe ljubim, evo me, zadovoljan sam da se ti prema meni ponašam kako hoćeš, da me poništiš ako želiš.

23. *Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima* (Iz 49,16). Evo ljubezne brige koju Bog ima prema duši koji želi za sebe. Nosi je urezanu u svoje dlanove da je nikada ne zaboravi, govoreći da će prije majka zaboraviti svoje dijete nego li će On zaboravit na dušu koja je u njegovoj milosti. *Pa i kad bi koja majka zaboravila svoje dijete ja tebe zaboraviti neću* (Iz 49,15).

Zidovi tvoji svagda su mi pred očima. On stalno bdije pogledom nad odbranom te duše, tako da joj neprijatelji ne mogu naškoditi. *Pravednika Gospodine ti blagoslivljaš, dobrotom ga svojom kao štitom zaklanjaš* (Ps 5,13). Dobri Bog nas okružuje braneći nas svojom dobrohotnom voljom, koja nam želi svako dobro i oslobađa od svih opasnosti. O moj Bože, beskrajna dobroto, koji me više od bilo koga ljubiš i želiš mi dobro, tebi se predajem, neka mi uzmanjka bilo koja nada, samo mi ti nemoj uzmanjkati. Znam da se moram potruditi vršiti tvoju svetu volju. Drugo ti ne mogu reći. Evo me, spreman sam i odlučan, slatki moj Gospodine, činiti ono što ti želiš. *Neka bude tvoja volja* (Mt 6,10). Želim samo vršiti tvoju volju. Pomozi mi, inače neću ništa dobo učiniti. Nauči me ne samo spoznati nego i učiniti ono što ti želiš. *Nauči me da vršim volju tvoju* (Ps. 143,10). Vječni Oče daj da i ja mogu uistinu reći ono što je rekao Isus kad je bio na zemlji: *Jer ja uvijek činim što je njemu ugodno* (Iv 8,29). Bože moj, to želim, to tražim i tomu se nadam po zaslugama tvoga Sina i njegove svete Majke.

24. *Sine moj daj mi svoje srce* (Iz 23,26). Dušo moja evo što traži od tebe tvoj Gospodin kad te dođe pohoditi, želi tvoje srce i tvoju volju. On se tebi bez pridržaja daruje, pravedno je da se i ti potpuno daruješ njemu i vršiš njegovu svetu volju. Radi tako, da kad te Isus ponovno pohodi po

pričesti može se obradovati videći da vršiš njegovu svetu volju. Isuse želim tebi ugoditi, ojačaj moju želju, daj mi snage i čini samnom što ti želiš.

25. *Što još mogoh učiniti za svoj vinograd pa da nisam učinio?* Dušo moja čuješ li što ti kaže tvoj Bog: što sam mogao još učiniti za tebe a nisam učinio? Tebi za ljubav sam postao čovjekom. Od Gospodara sam postao sluga. Došao sam dotle da sam se rodio u štali kao crv, jer crvi se rađaju u štali. *Crv sam a ne čovjek* (Ps 21,7). Umro sam za tebe na sramotnom drvu križa. *Poslušan do smrti. smrti na križu* (Fil 2,8). Što mi je još preostalo, osim da umrem za tebe. *Nitko nema veće ljubavi od ove da dadne život za svoje prijatelje* (Iv 15,13). Ali sam više mislio učiniti, i učinio tebi za ljubav. Poslije smrti sam htio ostati u Presvetom Sakramentu da ti se sav darujem za jelo. Reci mi što sam više trebao učiniti da bi zadobio tvoju ljubav?

Gospodine i Otkupitelju moj, imaš pravo, što mogu odgovoriti? Ne znam što ti mogu reći. Ti si bio previše dobar samnom, a ja nezahvalan prema tebi. Divim se tvojoj beskrajnoj dobroti, gledam svoju neupućenost i padam ti pred noge govoreći: Isuse moj, smiluj mi se koji sam ti na toliku ljubav uzvratio nezahvalnošću. Kazni me, kažem ti, kazni me, ali me ne ostavi, kazni me i promijeni me. Ne dopusti da više živim nezahvalan tebi. Daj da te barem iz zahvalnosti ljubim i da prije nego li umrem nečim nadoknadim tvoju ljubav.

26. *Stavi me kao pečat na svoje srce* (Pj 8,6). Da moj ljubljani Isuse, kad sam ti već potpuno posvetio cijelo moje srce, pravo je da te stavim kao pečat ljubavi na njega, da tako zatvorim ulaz svakoj drugoj ljubavi, da tako svi znaju da moje srce tebi pripada, da samo ti u njemu vladaš. Ah moj Gospodine čemu se možeš nadati od mene, ako ti to ne učiniš? Ja mogu samo predati ti moje siromašno srce, da s njime postupаш po svojoj volji. Evo tebi ga predajem, posvećujem, žrtvujem. Neka bude zauvijek tvoje, ne želim ga više za sebe. Ako ga ti ljubiš čuvaj ga. Ne prepusti ga više u moje ruke, daj da ti ga više ne istrgnem iz ruku.

O moj ljubljani Isuse, o beskrajna ljubavi, kad već želiš da te ljubim, molim te daj da te ljubim. Želim živjeti samo zato da te ljubim da budem tvoja milina. Ti koji činiš tolika čudesa kako bi mogao ući u moje srce po svetoj pričesti, učini još jedno, neka moje srce potpuno tebi pripada, potpuno cijelo, bez podijeljenosti, bez pridržaja, kako bi mogao ponoviti u ovom životu i vječnosti da si ti jedini Gospodin moga srca, jedino moje blago. *Okrilje srca moga i baštino moja, o Bože do vijeka* (Ps 72, 26). Presveta Marijo majko i nado moja, pomози mi i sigurno ću biti uslišan. Amen, amen, to želim, tome se nadam, tako neka bude.

4. PRIPRAVA I ZAHVALA ZA SVETU PRIČEST SA SVECIMA

Odmah napominjemo da bi najbolji način priprave i zahvale za svetu misu bilo razmatranje liturgijskih tekstova koji su čitani u svetoj misi, pa ipak i ove molitve svetaca imaju svoju ljepotu i draž. Sveta pričest je jedan od najvažnijih trenutaka u duhovnom životu vjernika. Zbog toga su sveci na poseban način doživljavali čas kad Isus u pričesti ulazi u njihova srca. Sabrali smo svetačke molitve priprave i zahvale za pričest do kojih smo došli. One odražavaju veličinu i ljepotu tih velikih duša i njihovu nježnu ljubav prema Euharistiskom Isusu.

Važno je napomenuti da ne možemo gledati na svetu pričest izdvojeno iz konteksta cjelovitog slavljenja svete mise čiji je ona jedan od bitnih dijelova. Zbog toga naglašavao da smisao ovih molitava nije u tome da se one mole usred mise, neposredno prije pričesti ili odmah nakon pričesti. One su priprava i zahvala za svetu pričest u jednom širem smislu. Pripravne molitve se mogu moliti prije početka mise, a zahvalne nakon njenog svršetka. U biti, moleći sa svecima ne trebamo se zaustaviti na njihovim riječima, nego nastojati oblikovati u duši stav sličan njihovome pri primanju Euharistiskog Isusa. U tom smislu dosta je uzeti jednu ili dvije od slijedećih molitava i moliti ih u jednom meditativom ozračju. Isto tako, ove molitve mogu poslužiti za osobnu adoraciju pred Presvetim, pa i za meditaciju.

4.1. Svetačke molitve priprave za pričest

Molitve priprave za pričest sv. Alfonza Liguorija: Ni u jednom svom djelu -kaže sv.Franjo Saleški- Spasitelja nije toliko ljubak i nježan kao u svetoj pričesti u kojoj se On, da tako

kažemo, poništava postajući jelo da bi se sjedinio s našim srcem. Zbog toga je govorio učeni Gerson da nema prikladnijeg načina za upaliti u nama plamen Božje ljubavi od svete pričesti. Isto tako ako želimo liječiti naše duhovne slabosti nema prikladnijeg sredstva od svete pričesti. On sam dolazi u svetoj pričesti da zapali oganj Božje ljubavi, a kako to pita se Guglielmo da tu možemo promatrati i đavolsko čudo te usred tolikog plamena duše ostaju hladne prema Božanskoj ljubavi. To proizlazi iz nepripremljenosti duše, a pogotovu iz slabe pripreme za pričest. Vatra odmah zapali suho drvo, ali ne i zeleno jer ono nije prikladno za vatru. Sveci su se jako obogaćivali po pričestima jer su se brižno pripremali. Sv. Alojzije Gonzaga se tri dana pripremao za pričest a tri dana je zahvaljivao. Zato treba žarko željeti primiti Isusa u pričesti.

Čin vjere: *Evo ga dolazi prelijeće brda, preskakuje brežuljke* (Pj 8,2). O moj ljubljani Spasitelju, da bi došao sjediniti se samnom u Presvetom Sakramentu koliko si teških i vrljetnih brda morao svladati! Od Boga si morao postati čovjekom, beskrajan, morao si postati djetetom, iz vječnog Očeva krila sići u krilo djevice, od iznad zvijezda sići u štalicu, s prijestolja tvoje slave sići na mučilište pravde. I danas Ti iz tvog nebeskog boravišta trebaš sići da bi se nastanio u mojoj duši. *Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke* (Pj 2,9). Evo, dušo moja, tvoj ljubljani Isus goreći istom ljubavlju kojom je za tebe umro na križu, sad je skriven pod prilikama Presvetog Sakramenta i što čini? *Zaviruje kroz rešetke*. Kao onaj koji strastveno ljubi i želi da mu bude uzvraćena ljubav, iz Hostije kao iza zatvorenih vrata, gleda a da nije viđen, promatra tebe koji ćeš se danas hraniti njegovim nebeskim tijelom, promatra na što misliš, što ljubiš, želiš, tražiš, što ćeš mu prikazati.

Uzdigni se dušo moja, pripravi se za primiti Isusa. Prvo mu s vjerom kaži, ljubljani moj Otkupitelju, dakle, za nekoliko trenutka, sići ćeš u moju dušu? O Bože sakriveni i nepoznati najvećem broju ljudi, vjerujem, ispovijedam i klanjam Ti se u Presvetom Sakramentu kao mom Gospodinu i Spasitelju. Za ispovijest ove vjere rado bih dao i svoj život. Ti dolaziš da me obogatiš svojim milostima i da se sjediniš samnom, pa koliko li onda treba biti moje povjerenje u tvoj tako ljubezni dolazak?

Čin povjerenja: Dušo moja raširi svoje srce, Tvoj Isus ti može učiniti svako dobro i jako te ljubi. Nadaj se velikim stvarima od tvog Gospodina koji nošen ljubavlju, kao sama ljubav u tebe dolazi. Da, dragi moj Isuse, nado moja, vjerujem tvojoj dobroti, da ćeš danas kad ti se predam upaliti u mojim grudima lijepi plamen tvoje čiste ljubavi i istinsku želju da budem po tvojoj volji, da od sada pa nadalje želim samo ono što ti hoćeš.

Čin ljubavi: Bože moj, Bože moj, jedini istinski ljubitelju moje duše, što si više mogao učiniti da te ja uzljubim? Gospodine moj nije ti bilo dosta umrijeti za me, htio si ustanoviti ovaj veliki Sakrament, da mi se cio daruješ, da se sažmeš i sjediniš svoje Srce sa srcem jednog tako odbojnog i nezahvalnog stvorenja kao što sam ja. Što više, ti sam me pozivaš i toliko želiš da te primim. O beskrajna ljubavi. Sav Bog se želi dati meni! Dušo moja vjeruješ li to? I što činiš, što kažeš? O Bože, o Bože, o beskrajno ljubljani, jedini dostojan svake ljubavi, ljubim te svim srcem, ljubim te više od bilo čega drugog, više od sebe samoga, od mog života! O kad bi mogao vidjeti da te svi ljube! O kad bi mogao učiniti da te sva srca ljube koliko zaslužuješ! Ljubim te Bože, ljubezni Bože, i sjedinjujem moje siromašno srce sa srcem Serafina, sa srcem Presvete Marije i Srcem Isusa tvoga ljubljenoga Sina. Da te tako ljubim, beskrajna dobroto, ljubavlju kojom te ljube sveci, Marija i Isus. Ljubim te zato jer si dostojan ljubavi i da budem po tvojoj volji. Iziđite iz mog srca zemaljske ljubavi koje niste za Boga. Presveta Marijo, majko lijepe ljubavi, ti koja toliko želiš vidjeti da je Bog ljubljen, pomoz mi ljubim Boga.

Čin poniznosti: Dušo moja ti dakle, ideš se hraniti presvetom tijelom Isusovim? Jesi li dostojna? Bože moj, tko sam ja, a tko su Ti koji se meni daruješ? Je li moguće, moj Isuse, da si Ti beskrajna čistoća želio doći i nastaniti se u mojoj duši koja je toliko puta stjecište tvoga neprijatelja i kaljuža tolikih grijeha? Poznajem moj Gospodine tvoju uzvišenost i moju bijedu, stidim se pojaviti pred tobom. Želio bih odstupiti od tebe zbog poštovanja, ali ako se udaljim od tebe, živote moj gdje da idem? Kome da se uteknem? Što bi bilo od mene? Ne, ne želim se nikada udaljiti od tebe, naprotiv želim ti se uvijek sve više približiti. Ti želiš da te primam kao jelo, pozivaš me na to.

Dolazim, o moj ljubljani Spasitelju, dolazim primiti te danas ponizan i posramljen zbog mojih pogrešaka, ali s punim povjerenjem u tvoje milosrđe i tvoju ljubav koje mi daruješ.

Čin kajanja: Koliku bol osjećam u duši Bože moj što te nisam ljubio u prošlosti, a umjesto da sam te ljubio, ja sam udovoljavajući sebi tebe uvrijedio i prezreo tvoju beskrajnu dobrotu, okrenuo ti leđa, odbacio tvoju milost i prijateljstvo. O Bože, svojom slobodnom voljom sam te bio izgubio. Žao mi je Bože moji i kajem se svim srcem. Mrzim lake i teške grijeha koje sam učinio jer sam povrijedio tebe beskrajnu dobrotu. Nadam se da si mi oprostio, a ako mi nisi još oprostio, oprost mi prije nego li te primim, operi tvojom krvlju moju dušu u koju ćeš za malo doći i nastaniti se.

Čin želje: Uzdigni se dušo moja, došao je blaženi čas u koji će tvoj Isus, doći i nastaniti se u tvom siromašnom srcu. Evo Kralja nebeskoga, evo Otkupitelja i Boga koji tebi dolazi. Pripravi se primiti ga s ljubavlju. Zovi ga svojom željom. Dođi moj Isuse, dođi u dušu koja te želi, prije nego li se Ti daruješ meni, želim ti se predati i predajem ti svoje bijedno srce. Prihvati ga i dođi brzo ga zaposjedni. Dođi brzo, Bože moj ne kasni. Jedino i beskrajno moje dobro, moje blago, živote moj, raju, ljubavi i sve moje. Želio bi te primiti s onom ljubavlju kojim su te primale najsvetije duše koje su te najviše ljubile, kojom te primala tvoja presveta Majka Marija, s njihovim pričestima sjedinjujem ovu moju pričest. Presveta Djevice i Majko moja Marijo pristupiti ću i primiti tvoga Sina, htio bi imati tvoje srce i tvoju ljubav kojom se Ti pričešćivala. Daj mi danas tvog Isuse kao što si ga dala pastirima i svetim kraljevima. Iz tvojih prečistih ruku kanim ga primiti. Kaži mu da sam tvoj sluga, tebi pobožan, tako će me On promatrati ljubeznije i više će me sebi priviti sad kad dolazi.

Molitva priprave za pričest sv. Tome Akvinskoga: Svemogući vječni Bože, evo pristupam k sakramentu tvoga jedinorođenoga Sina Gospodina našega Isusa Krista. Pristupam kao bolesnik liječniku života, nečist studentu milosrđa, slijep suncu vječne svjetlosti, ubog i siromašan Gospodaru Neba i zemlje. Molim stoga obilje tvoje neizmjerne darežljivosti, da se udostojiš izliječiti moju nemoć, oprati nečistoću, prosvijetliti sljepoću, obogatiti siromaštvo, zaodjenuti golotinju, da anđeoski Kruh, Kralja nad kraljevima i Gospodara nad Gospodarima primim tolikom čistoćom i vjerom, takvim raspoloženjem i nakanom kako je korisno za spasenje moje duše.

Dopusti mi molim te, da primim ne samo sakrament Gospodnjeg tijela i krvi, nego i sve njegove Božanske učinke. Preblagi Bože, daj mi tijelo svojega Jedinorođenog Sina Gospodina našega Isusa Krista, koje je uzeo od Djevice Marije, tako primiti da budem dostojan pridružiti se Njegovu otajstvenom Tijelu i pribrojiti se među njegove udove. Preljubljani Oče, dopusti mi da tvoga preljubljenoga Sina, kojega sada pod prilikama kruha na putovanju kanim primiti, napokon otkrivena lica uzmognem gledati na vijeke, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog po sve vijeke vjekova! Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Ambrozija: Na gozbi tvog slatkog banketa, Gospodine Isuse Kriste, ja grešnik bez zasluga pristupam sa svetim strahom, s povjerenjem jedino u tvoje milosrđe i tvoju dobrotu. Okaljao sam dušu i tijelo tolikim grijesima, nisam bdio nad razumom i jezikom. Zbog toga sveto Božanstvo, strahopoštovana uzvišenosti, ja bijednik u mucu tebi se utječem izvore milosrđa, tebi trčim da me izliječiš, pod tvoju se odabranu utječem. S kim se ne mogu suočiti kao Suce, želi se suočiti kao Spasiteljem. Tebi Gospodine pokazujem moje rane i otkivam moju sramotu. Poznajem moje grijeha zbog kojih te se bojim, puno ih je, veliki su, ali se nadam tvome beskrajnom milosrđu.

Pogledaj milosrdno na mene Gospodine Isuse Kriste vječni Kralju, Bože i čovječe koji si zbog ljudi bio razapet. Usliši me, u tebe stavljam svoju nadu, smiluj se meni koji sam pun bijede i grijeha, Ti koji nikada ne prestaješ izlijevati izvor milosrđa. Zdravo žrtvo Spasenja koja si bila prikazan na mučilištu križa za mene i za sav svijet. Zdravo, predragocijena i časna Krv, koja izlazi iz Rana Gospodina Isusa Krista za mene raspeta i pereš grijeha cijeloga svijeta. Spomeni se Gospodine svog stvorenja koje si svojom Krvlju otkupio. Kajem se za svoje grijeha i želim dati zadovoljštinu za njih. Odstrani od mene milosrdni Oče, sve moje nepravde, moje grijeha, da bih očišćen u duhu i tijelu, zaslužio dostojno uživati Sveca nad svecima. Daj da mi ovo sudjelovanje u

Tijelu i Krvi tvoga Sina, kojega iako nedostojan, kanim primiti bude na otpuštenje mojih grijeha, savršeno očišćenje od grijeha, oslobođenje zlih primisli, obnavljanje svetih osjećaja, učinkovitost u djelima koje ti želiš te sigurna odbrana duše i tijela protiv neprijateljskih zasjeda. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Ivana Krizostoma: Gospodine Isuse Kriste, Bože moj nisam dostojan ni pripravan da ti uđeš pod krov moj, ali Ti kao prijatelj ljudi želiš se nastaniti u meni, pristupam ti s povjerenjem. Zapovijedaj i ja ću otvoriti vrata koja si Ti stvorio i Ti ćeš ući s tebi prirođenim osjećam dobrote. Uđi i prosvijetli moj duh obavijen tamom. Vjerujem da ćeš to učiniti jer nisi odbio javnu grešnicu koja je tebi došla u suzama, niti si odbio raskajanog carinika, ni razbojnika koji je ispovjedio vjeru u tvoje kraljevstvo, niti si ostavio progonitelja koji se obratio. Primio si u krug svojih prijatelja sve koji su ti raskrajani dolazili, Ti koji si blagoslovljen u svakom času sada i zauvijek.

S povjerenjem te molim Isuse: Dođi nastani se u meni. Ti koji si ušao u kući grešnika i blagovao s njima, udostoj se ući u kuću ovog grešnika. Ti si jedini svet Gospodine posveti moju dušu, tijelo, duh i srce. Obnovi me potpuno, ukorijeni tvoju ljubav u cijelo moje biće te učini da tvoja svetost ostane u meni. Budi Ti Isuse moja pomoć i zaštita, vodi moj život u miru. Učini da jednog dana budem dostojan biti tebi s desna sa svim tvojim svetima po zagovoru Marije tvoje Bezgrešne majke. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Luize de Marillac: Duše Sveti, ljubavi Oca i Sina, dođi očisti moju dušu i učini je lijepom, da bi mogla biti po volji mojega Spasitelja kako bi ga primila njemu na slavu i meni na spasenje. Svim srcem želim te kruše anđeoski. Ne gledaj na moju nedostojnost koja me udaljuje od tebe, nego pogleda na svoju ljubav kojom me ljubiš, promatraš i pozivaš da Ti pristupim. Daruj se sav meni, molim te Bože moj i učini da tvoje Predragocijeno Tijelo, tvoja sveta Duša, tvoje slavno Božanstvo kojima se klanjam u Presvetom Sakramentu potpuno zagospodare samnom. O slatki Isuse, o dobri Isuse!

Bože moj i sve moje, smiluj se svim dušama koje si otkupio svojom predragocijenom Krvlju. Rani duše duboko tvojom ljubavlju kako bi ti postale zahvalne za ljubav koja te je nagnala da nam se daruješ u ovom Presvetom Sakramentu. Prikazujem ti slavu koju imaš u sebi od vječnosti i sve milosti koje si udijelio Djevici Mariji i svim Svetima sa slavom koju će Ti u vječnosti iskazivati u toj istoj ljubavi. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Bazilija Velikoga: Gospodine znam da sam nedostojan primiti tvoje prečisto Tijelo i predragocijenu Krv, o Kriste Bože moj, poznajem moje grijeha te znam da jedem i pijem moju osude ako ne prepoznajem tvoje Tijelo i Tvoju Krv pod prilikama posvećenog kruha i vina. Ali pun pouzdanja u tvoje milosrđe, pristupam tebi koji si kazao: *Tko jede moje tijelo i pije moju krv ostaje u meni i ja u njemu.* Smiluj mi se dakle Gospodine iako sam grešnik ne postidi me, nego mi budi milosrdan po svome milosrđu.

Neka me ova sveta otajstva ozdrave, očiste, prosvijetle, obrane, spase i posvete mi tijelo i dušu. Neka udalje od mene svaku maštu, svako zlodjelo, svaki đavolski utjecaj koji u duhu djeluje na moje udove. Neka po primanju ovih svetih otajstava poraste prema tebi moja nada i ljubav, neka poprave moj život i učine ga sigurnim kako bi napredovao u kreposti i savršenstvu, opsluživao zapovijedi i primio tvoga Svetoga Duha. Neka ona budu popudbina, za vječni život i draga obrana pred tvojim zastrašujućim sudom te da mi ne budu na sud i osudu, nego na spasenje. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Petra Damjanija: Gospodine Isuse koji si istinski svijetlo, klanjam ti se. Zašto dopuštaš da ostanem u tami? Siromašan li sam, klanjam se svijetlu, a biram tamu, služim u ljubavi istini, a gubim se u beskorisnim i ispraznim mislima. Gospodine koji si obasjao paklene ponore svijetlom tvog Božanstva pogledaj na tamni kaos moga srca i ispuni ga svijetlom tvoje prisutnosti, da stvaralac tame ne može zadržavati moju dušu tajanstvenoj tami, ti koji si se udostojao otkupiti me i koji si vječno svijetlo prosvijetli me. Ti koji si izliječio gubavca, očisti me, Ti koji si uskrisio Lazara iz groba uskrisi i mene sveg ružnog zbog poroka i grešnih navika. Ti koji si obranio Danijela od lavova, spasi me, koji si izbavio tri mladića iz užarene peći

oslobodi me. Ti si otac svijetla, od tebe dolazi svako dobro i svaki savršeni dar. Ti si izvor života i zora vječnog spasenja. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Ivana Damašćanskog: Gospodine Isuse Kriste, Bože naš koji jedini imaš vlast otpuštati ljudima grijehe, Ti koji si sama dobrota i prijatelj ljudi oprosti sve moje grijehe koje sam svjesno ili nesvjesno učinio i daj da budem dostojan, te da ne zaslužim osudu, sudjelujući u tvojim prečistim, božanskim i slavnim Otajstvima koja oživljuju. Neka mi se ne pretvore u kaznu ili otežanje grijeha, nego neka mi budu na čišćenje, posvećenje, zalog budućeg života i nebeskog kraljevstva, zaštita i obrana koja udaljava moje neprijatelje i briše moje bezbrojne grijehe. Slavimo te skupa sa Ocem i Duhom Svetim sada i u vjeke vjekova jer si Bog dobrote, milosrđa i ljubavi prema ljudima. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Franje Saleškoga: O istinska i savršena ljubavi, koje li ljubavi da silaziš u dušu mene bijednika? Dođi, dođi, željo srca moga, duša moja za tobom čezne. prikazujem ti Bože ovu moju pričest da bi udovoljio tvojoj želji da siđeš u mene i sjediniš se samnom, Bože moj i sve moje. O kojeg li čuda! Boga silazi s Neba, zbog mene i skriva svoje veličanstvo pod krhkim plaštem prilika kruha i vina. O kako je to istinito Bože moj. Budući da si ljubio svoje, na poseban način si ih ljubio na kraju života ustanovljujući ovaj Božanski sakrament. Bože moj Ti si sama dobrota, kako je moguće da mogu ljubiti nešto drugo osim tebe? Ah, Gospodine privuci me sve više svome Srcu. Više želim tvoju ljubav i tvoju dobrotu od svega što mogu naći u svijetu. Ti si moja jedina ljubav. Želim samo tebe ljubiti i sve ostaviti da bi te mogao uzljubiti. Udijeli mi tvoju milost da to učinim jer bez

nje ne mogu ništa. Moj ljubljani Isuse ako želiš da te promatram, pogledaj prije Ti na mene i svojim duhom podigni moj duh.

Ja sam ništavan, ništa ne mogu, niti što vrijedim, zato ne ostavi me u nepoznavanju tolikih milosti koje si mi udijelio. Tebi za ljubav odričem se svake utjehe koju bi mogao osjetiti i prihvaćam svaku patnju koju mi želiš poslati u vremenu i nakon moje smrti. Ja sam i bit ću sav tvoj, te se usuđujem moliti da mi udijeliš ne samo tvoja dobra, nego tebe samoga. Želim se pričestiti da bi se s tobom još više sjedinio. O Vječni Oče, prikazujem Ti muku tvoga Sina za moje spasenje i za spasenje cijelog svijeta. Ne gledaj na moje grijehe, nego pogledaj na ljubav tvoga ljubljenoga Sina prema nama koja ga je privukla u ovaj Sakrament. Smiluj mi se Bože zbog te njegove ljubavi.

Moj Otkupitelju, priznajem da sam beskrajno nedostojan pristupiti i primiti te zbog mojih grijeha i nepročišćenosti. Zato ti kažem. *Nisam dostojan Gospodine.* Kad bih te ljubio svom ljubavlju kojom te ljube svi Serafini, i tada bih bio nepripravan primiti te, ponovno ti kažem: *Nisam dostojan Gospodine.* Pa ipak, dođi ljubljani moj Gospodine, i učini u meni ono zbog čega dolaziš. Ja sam bijednik, ali Ti tvoja dobrota ne dopušta gledati na moju bijedu. Dođi u moju dušu i posveti je, očisti moje srce i zavlada u njemu, uđi u moje tijelo i čuvaj ga. Ne odvoji me nikada od tvoje ljubavi. Plamenu koji izgaraš sažezi, sve što vidiš u meni nedostojno tvoje prisutnosti i što može biti zaprekom tvojoj milosti i ljubavi. O Marijo, majko mog Otkupitelja, budi milostiva meni siromašnim grešniku, moli se za mene da bi po tebi u savršenoj ljubavi zagrlio tvoga Sina, i postao duša po njegovu Srcu. Amen.

4.2. Svetačke molitve zahvale za pričest

Molitve zahvale za pričest sv. Alfonza Liguorija: *Ovaj uvodni komentarij je napisao sam svetac.* Bogu nema draže molitve, niti korisnije dušama od zahvale nakon svete pričesti. Mnogi sveti pisci naučavaju da dok u duši traju prilike kruha i vina Isus daruje najveće milosti osobi u tim trenucima. Zato neka se svete duše pobrinu da se nakon pričesti koliko im je više moguće zadrže u molitvi. Časni sluga Božji Ivan Avilski se poslije pričesti barem dva sata zadržavao u molitvi. Nije dobro odmah nakon pričesti početi čitati, bolje je zadržavati se s Isusom u ljubavi razgovarajući s njime koji je u vama ponavljajući koji zaziv ljubavi. Duša dakle treba znati da molitva poslije pričesti ima veću važnost budući da je sjedinjena s Isusom te molitva ima veću vrijednost zbog njegove prisutnosti. O koja li blaga milosti prima duša koja se zadržava s Isusom barem pola sata nakon pričesti. Možeš moliti slijedeće molitve koje ti donosim. Napominjem duši da i kad završi

zahvalnu molitvu za pričest treba tokom dana u molitvi zadržavati sjedinjenje s Isusom kojega je primila.

Čin vjere: Evo moj Bog je već došao i pohodio me, moj Spasitelj stanuje u mojoj duši, moj Gospodin je u meni. Došao je da postane moj i učini da ja postanem njegov, tako da sam ja njegov i on je moj. Isus je sav moj i ja sam sav njegov. O beskrajna dobro! O beskrajno milosrđe! O beskrajna ljubavi! Bog dolazi i sjedinjuje se samnom, postaje sav moj. Dušo moja koja si sad sjedinjena s Isusom što ćeš učiniti? Ne kažeš mu ništa? Ne razgovaraš s Bogom koji je u tebi? Uzdigni se, ponovno oživi vjeru, promisli da su anđeli oko tebe i klanjaju se svome Bogu koji je u tebi. I ti se klanjaj svom Gospodinu u sebi. Saberi se u sebe i odagnaj svaku drugu misao. Saberi svu svoju ljubav i priljubi se uz svoga Boga i reci mu:

Čin prihvatanja: Isuse moj, ljubavi moja, moje beskrajno dobro, sav sam tvoj, budi uvijek dobrodošao u kuću moje duše. Ah moj Gospodine, gdje si to došao, u moje srce gore od štale u kojoj si se rodio jer je puno sebeljublja i neurednih ljubavi? Kako si samo mogao doći i nastaniti se u meni? Htio bih ti reći sa sv. Petrom: *Udalji se od mene Gospodine, jer sam grešnik* (Lk 5,8). Udalji se od mene jer sam odveć nedostojan udomiti Boga beskrajne dobrote, idi radije i odmori se u čistim dušama koje ti s toliko ljubavi služe.

Ali ne, moj Otkupitelju, što to govorim? Ne odlazi od mene jer ako otiđeš bez tebe sam izgubljen. Grlim te živote moj, tebi se privijam. Bijah veliki bezumnik kad sam se od tebe odvojio iz ljubavi prema stvorenjima. Nezahvalan iz sebe sam te izagnao. Sad se više ne želim odvojiti od tebe, blago moje, želim živjeti i umrijeti sjedinjen s tobom. Presveta Marijo, Serafini, sve duše koje ljubite Boga čistom ljubavlju posudite mi vašu ljubav da bi mom ljubljenom Gospodinu bio ugodno društvo.

Čin zahvale: Bože i Gospodine moj, zahvaljujem ti na milosti koju si mi danas udijelio da si došao i nastanio se u mojoj duši. Htio bih ti dostojno zahvaliti za dar koji si mi dao. Ah što to govorim, koja je to dostojna zahvala koju bi ti mogao iskazati ja bijednik? Pater Segneri kaže da je čuđenje najprirodniji osjećaj duše koja se pričestila kad pomisli: Bog u meni, Bog za mene! David je pjevao: *Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio?* (Ps 116, 12). A ja što da učinim tebi moj Isuse, koji nakon što si mi dao tolika dobra, danas si mi dao samoga sebe? Blagoslivljaj dušu moja, zahvaljuj Bogu kako bolje umiješ. Marijo Majko moja, sveti zagovornici, anđelu čuvaru, sve duše koje ste zaljubljen u Boga: *Dođite, počujete koji se Boga bojite, pripovijedit ću što učini duši mojoj!* Dođite, blagoslivljajte i zahvaljujte mome Bogu za mene diveći se i slaveći ga za prevelike milosti koje mi je udijelio.

Čin prikazanja: *Dragi moj pripada meni, a ja njemu* (Pj 2,3). Kad bi kralj posjetio jednog pastira u njegovoj kolibi, što bi mu pastir mogao ponuditi osim svoga stada? Kad si već došao moj božanski Kralju Isuse, pohoditi me u siromašnoj kući moje duše, prikazujem ti i darujem cijelu kući, samoga sebe sa svojom slobodom i voljom. *Dragi moj pripada meni, a ja njemu.* Sav si se dao meni, ja se sav tebi dajem. Od sada Isuse ne želim više pripadati sebi, želim biti sav tvoj. Neka budu tvoja moja sjetila i posluže mi da budem po tvojoj volji. Koje bi moglo biti veće zadovoljstvo, govorio je sv. Petra Alkatranski, od toga da živimo po tvojoj volji najljupkiji, najljubezniji i najzahvalniji Bože?

Prikazujem ti sve svoje duševne moći, neka budu tvoje. Neka mi sjećanje posluži da se prisjetim tvojih milosti i tvoje ljubavi, razum da samo na tebe mislim koji uvijek misliš na mene i na moje dobro. Neka mi volja služi da samo tebe ljubim, Bože moj i sve moje, i da želim samo ono što ti hoćeš. Prikazujem i žrtvujem Ti moj slatki Spasitelju danas samoga sebe i sve što posjedujem, moja sjetila, misli, želje, ukuse, sklonosti, slobodu, ukratko u tvoje ruke predajem cijelo moje tijelo i dušu. Primi beskrajna uzvišenosti žrtvu samoga sebe koju ti prikazuje najnezahvalniji grešnik koji je živio na zemlji koji se sada daje i prikazuje sav tebi. Učini Gospodine u meni i samnom sve što želiš. Dođi božanska ljubavi, plamenu koji izgaraš, sažeci u meni sve što je se ne sviđa tvojim najčistijim očima, kako bi od danas bio sav tvoj i živio ne samo za vršenje tvojih zapovijedi i savjeta, nego i svih tvojih želja. Amen. O Marijo, po svojom rukama prikaži presvetom Trojstvu ovu moju posvetu i isprosi mi milost da je primi te da joj budem vjeran do smrti. Amen, amen, amen.

Čin prošnje: Dušo moja što činiš? Sad nije vrijeme za gubljenje, naprotiv dragocjeno je i možeš dobiti sve milosti koje tražiš. Ne vidiš li Vječnoga Oca kako te ljubezno promatra videći u tebi svog ljubljenog Sina, milinu svoju? Odagnaj sve druge misli, oživi vjeru, raširi srce i moli što želiš. Ne čuješ li samog Isusa kako ti govori: *Što želiš da ti učinim?*(Mt 10,51). Dušo kaži što želiš od mene? Došao sam s nakanom da te obogatim i uslišam, moli u povjerenju sve što želiš.

O moj slatki Spasitelj, kad si već došao u mene da mi udijeliš milost i želiš da te molim, ja ne tražim dobra ovoga svijeta, niti bogatstva, časti i naslade. Udijeli mi molim te veliku želju da budem po tvojoj volji, veliko svjetlo da spoznam ispraznost, prolaznost ovog svijeta te da pomognem drugima da te ljube. Promijeni moje srce, odvoji ga od svih zemaljskih ljubavi, daj mi srce u skladu sa svojom voljom koje će tražiti tebe i tvoju svetu ljubav. *Čisto srce stvori mi Bože.* (Ps 50,12). Ja to ne zaslužujem, ali Ti zaslužuješ moj Isuse, kad si već došao nastaniti se u mojoj duši. To te molim po tvojim zaslugama, po zaslugama tvoje Majke, te zbog ljubavi koju imaš prema Vječnom Ocu. Amen.

Sv. Alfonz nastavlja sa savjetom i zazivima za nastaviti molitvu poslije pričesti te jednu simpatičnu molbu kojoj se i mi, koji smo priređivali knjižicu na hrvatskom jeziku, rado pridružujemo: Sad se zaustavi na trenutak i moli Isusa neku posebnu milost za sebe ili bližnjega. Ne zaboravi molitvu za grešnike i duše u čistilištu, a moli i za mene koji sam napisao ovu knjižicu za tvoje dobro. Možeš se poslužiti ovim zazivima:

-Vječni Oče, tvoj Sin Isus Krist nam je rekao: *Zaista, zaista, ako što zamolite od Oca u moje ime dat će vam* (Iv 16,23). Iz ljubavi prema tvome Sinu koji je u mojim grudima, usliši me i udijeli mi ono što te molim.

- Molim te Gospodine Isuse Kriste neka snaga tvoje slatke i žarke ljubavi obuzme moj duh da bi umro za tebe koji si se udostojao umrijeti iz ljubavi kako bi zadobio moju ljubav. (Sv. Franjo Asiški)

- Isuse dobro moje, slatka moja ljubavi, rani i užezi moje srce da cijelo uvijek gori za tebe.

- Isuse i Marijo, slatke moje ljubavi, za vas trpim, da bi bio sav vaš, a ne više svoj.(Sv.Alfonz Rodriges)

- Neka bude uvijek hvaljen i slavljen Presveti Oltarski Sakrament, neka bude blagoslovljeno Bezgrešno Začeće blažene djevice Marije.

Molitve zahvale za pričest sv. Ignacija Loyolskog: Dušo Kristova posveti me. Tijelo Kristovo spasi me. Krv Kristova napojim me. Vodo iz prsju Kristovih, operi me. Muko Kristova, okrijepi me. O dobri Isuse, usliši me. U svoje rane sakri me. Ne dopusti da se odijelim od Tebe. Od neprijatelja zlobnoga brani me. Na času smrti moje zovni me, i daj da dođem k tebi. Da te sa svetima tvojim hvalim i slavim u vijeke vjekova. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Tome Akvinskog: Gospodine svemogućí Oče, vječni Bože, zahvaljujem ti jer sigurno ne po mojim zaslugama nego po tvom milosrđu udostojao si se nasititi mene grešnika i nedostojnog tvoga slugu predragocijenim Tijelom i Krvlju tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista. Molim te neka mi ova sveta pričest ne bude na sud i osudu, nego moćan zagovor za otpuštenje mojih grijeha. Neka mi ona bude oružje vjere i štit dobre volje. Neka mi bude na oslobođenje od poroka, utočište protiv požude i strasti, na povećanje ljubavi, strpljenja, poniznosti, poslušnosti i svih kreposti, sigurno utočište protiv zasjeda mojih neprijatelja vidljivih i nevidljivih. Neka mi donese mir duhovnih i tjelesnih strasti, savršeno predanje u tvoje ruke vječni i istiniti Bože sreće i ispunjenja mojih traženja. Oče molim te da se udostojiš dovesti mene grešnika na neizrecivu gozbu gdje ćeš Ti sa tvojim Sinom i Duhom Svetim biti istinsko svjetlo svetima, savršeno blaženstvo, vječna radost, potpuno veselje i savršena sreća. Po Isusu Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Bazilija Velikog: Isuse Kriste, Gospodine Bože, kralju vjekova i stvoritelju svih stvari zahvaljujem Ti za svako dobro i milosti koje si mi udijelio, a na

poseban način za pričest tvojim prečistim Otajstvima. Molim te dobri Bože, prijatelju ljudi čuvaj me pod tvojom zaštitom, u sjeni tvojih krila. Daj da do zadnjeg uzdaha dostojno primam tvoja sveta Otajstva u čistoći savjesti na otpuštenje mojih grijeha i za život vječni, jer Ti si kruh života, izvor posvećenja, darovatelj dobara. Tebe skupa sa Ocem i Duhom Svetim slavimo sad i u vijeke vjekova. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Ivana Krizostoma: Vjerujem Isuse i ispovijedam da si Ti uistinu Krist, Sin Boga živoga došao na svijet spasiti grešnike od kojih sam prvi ja. Vjerujem da si u meni po tvom prečistom Tijelu i predragocijenoj Krvi. Smiluj mi se, oprosti mi sve moje svjesne i nesvjesne grijeha koje sam počinio riječima i djelima. Daj da budem dostojan sudjelovati u tvojim svetim Otajstvima, da mi to ne bude na sud o osudu, nego za otpuštenje grijeha i život vječni. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Bonaventure: Preslatki Isuse prožmi dubine moje duše tvojom blagošću te istinskom, apostolskom i svetom ljubavlju tako da moja duša gori i uvijek se rastapa od želje i tvoje ljubavi. Samo tebe želim, tebe žudim da se istrošim pred tvojim svetohraništima, ne tražim ništa drugo nego da budem oslobođen ovoga tijela i da budem zauvijek s tobom. Neka moja duša gladauje tebe Kruše anđeoski, odmoru svetih duša, kruše naš svagdašnji, kruše nadnaravni u kome je svaka slast i koji nas raduješ najslađim radostima. Tebe kojega anđeli neprestano žele kontemplirati neka gladauje moja duša, neka se nasiti moje srce, neka se dubine moje duše ispune tvojim slastima da žedam tebe izvore života, mudrosti, znanja vječnoga svijetla, neiscrpivi izvore slasti, blago kuće Božje.

Neka te uvije moje srce želi, traži, žudi za tobom, nalazi, o tebi razmišlja i govori ti. Daj da ja sve činim na tvoju hvalu i slavu u poniznosti, razlučivanju, ljubavi, s radošću, lakoćom i ustrajnošću do kraja. Budi ti uvijek moja vjera, nada, bogatstvo, sva moja slast, jedina moja radost, moj mir, odmor, utočište, moja pomoć, znanost, baština, moje dobro i blago moje u kojemu neka uvijek budu sigurno ukorijenjeni i moje srce i moj duh. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Ivana Damašćanskog: Nalazim se na vratima tvoga hrama, a još se ne odvajam od nepročišćenih misli, ali Kriste Bože, koji si opravdao carinika, smilovao se kananejki, otvorio rajska vrata raskajanom razbojniku, otvori i meni nutrine tvog milosrđa i u trenutku kad tebi pristupam i dodirujem te, prihvati me kao što si prihvatio javnu grešnicu i bolesnicu koja je 18 godina krvarila. Čim je ona dodirnula tvoju haljinu, zadobila je ozdravljenje, a druga je do tvojih prečistih nogu zadobila oprostjenje svojih grijeha. Učini da ja bijednik koji sam se usudio primiti cijelo tvoje Tijelo ne budem spaljen. Prihvati me, kao što si primio onu grešnicu, prosvijetli moje duševne moći, sažezni zlobu mojih grijeha. To te molim po zagovoru Marije koja te je djevičanski rodila, i po zagovoru Nebeskih sila. Budi uvijek blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Katarine Sijenske: Ah kako želiš preslatka Ljubavi, da ja pozorno promatram i gledam sebe u tebi? Ti hoćeš da razmatram o stvaranju po kojemu si mi obdario svojom slikom i prilikom. Osim toga, Ti vrlo velika i vječna čistoćo, sjedinio si se s glibom naše ljudske naravi, potaknut ognjem svoje milosrdne naklonosti, a zbog ovog ognja ostavio si nam hranu. A što je ta hrana? To je kruh anđela, najviša i vječna čistoća, stoga zahtijeva i traži od duše, koja te prima u ovom preslatkom Sakramentu, da se očisti, a ako bi bilo moguće očistiti anđele, trebalo bi da se očiste prema tom Sakramentu. A kako se čisti duša? U ognju tvoje milosrdne naklonosti Oče, i pranjem svog izgleda u krvi tvoga Sina. Ti, vječni Oče, jesi onaj stol koji nam daruješ za hranu Jaganjca, tvoga jedinorođenog Sina.

Molitve zahvale za pričest sv. Franje Saleškoga: O prevelika ljubavi! O Presveta Hostijo, klanjam ti se u meni. Isuse moj, premalo je jedno srce za ljubiti te, premalo je jedan jezik za slaviti tvoju dobrotu. O Spasitelju moj, kako Ti zahvaljujem što si pohodio jedno tako siromašno stvorenje.

Sav se tebi predajem kao znak zahvalnosti za sva tvoja dobra. Želim da Ti Isuse živiš u meni. Ti si moj i ja sam zauvijek tvoj. O ljubavi, o ljubavi, da ne griješim više. Nikad neću zaboraviti tvoju dobrotu i tvoje milosrđe Isuse Spasitelju moj i slatki goste moje duše. Da moj Bože, vjerujem bez ikakvog traga sumnje da si Ti u mojoj duši i mojim grudima, tvoje Božanstvo je u meni i sjedinjen sam s njime. Klanjam ti se i častim te kao što bi to učinio maleni crv koji puzi u prašini svojeg ništavila, iskazujem ti moju želju da tebe proslavim. Ma, je li moguće da je se tvoje Beskrajno Veličanstvo udostojalo pohoditi svoj maleni i neznatni stvor.

Srcem punim nježnosti, moj slatki Spasitelju, zahvaljujem ti za taj veliki dar. Budi tisuće puta blagoslovljen Bože moj i daj da ti zahvalim koliko Ti to zaslužuješ. Neka ti zahvali tvoja sveta Majaka, svi anđeli i sveci. Prikazujem ti svu slavu i zahvalu koji su Ti iskazala tvoja stvorenja. O Bože moj, dolaziš da bi se samnom sjedinio, da bi na mene obilno primijenio zasluge tvoje Muke i posvetio me. Učini dakle u meni sve zbog čega dolaziš. O blagi i moćni Bože, ne dopusti da se izgubi plod tvog pohoda, sjedni se samnom i poveži mene s tobom nerazrješivom vezom i savršenom ljubavlju. Sjedini ponor tvoga milosrđa s ponorom moje bijede i daj da živim tvojim božanskim životom.

Isuse moj, Ti znaš što mi nedostaje, znaš da bez tebe ne mogu ništa, znaš moju slabost, smiluj mi se. Udijeli mi čistoću srca, poniznost, ljubav, slaganje s tvojom svetom voljom, jakost protiv zlih navika, otpuštenje grijeha, milost da više ne griješim, prezir prema svjetovnome duhu tako da samo tebe ljubim. Udijeli mi strpljenje da tebi za ljubav trpim sve što se dogodi samnom. Od tebe se svemu nadam. Presveta Djevice, draga moja Majko isprosi mi zbog ljubavi koju prema tebi ima tvoj Sin milosti za koje molim.

Bože moj, jedino moje dobro, radujem se tvome savršenstvu kao da je moje i sretan sam jer ništa na svijetu ga ne može narušiti. Žurno dođi uvijek savršeni beskrajnih veličina moj Isuse, ljubavi moja, Bože moj. Dođi i učini da postanem sav tvoj. Spasitelju moj, po tvojoj beskrajnoj dobroti radi koje si sišao s Neba, molim te da osjetim učinak tvoje ljubavi, neka moja duša izgara od tvoje ljubavi. Daj da odbacim sve zemaljske ljubavi, tražim samo tebe i mislim samo na tebe. Neka ljubav iz koje si umro za mene na križu potakne mene da ja umrem i živim zauvijek za tebe. O Bože moje duše koji zaslužuješ da te ljubimo više od svakog stvorenja, budi jedini predmet mojih želja, ljubim te više od svega, više od samoga sebe. Želim biti vjeran tvojoj ljubavi i ne odvojiti se nikada od tebe .

Tebi se predajem s ljubavlju i poštovanjem prihvaćam tvoju svetu volju za mene i molim te da se sve dogodi samnom što si oduvijek i u vremenu predodredio za mene. Nadam se jednoga dana gledati tvoje božansko lice i beskrajnu dobrotu. Bože moj privuci me sebi da te uzljubim, gorim od tvoje ljubavi i potpuno u njoj sagorim. Sakrij me u samom sebi, da me stvorenja me mogu pronaći. O vječni Oče, zbog ljubavi tvoga Sina ispuni moje sjećanje svetim mislima koje će me nagnati da se uvijek sjećam tvoga Sina. Daj da upoznam i uvijek činim sve ono što ti želiš od mene. A ti, Duše Sveti ispuni moju volju svetim osjećajima i ostvari u meni sve plodove tvoje ljubavi. Prosvjetli me svojim svjetlom da hodim ravno k tebi i neka sloboda moje volje bude tvoja.

O Bože moj i sve moje, ne želim tražiti ništa izvan tebe, jer sve u tebi pronalazim. O ljubljani Oče, daj da brižno tebi služim kao što se ti brižno skrbiš za mene. Želio bih da sve moje misli služe tebi na čast. Čuvaj me da te više ne vrijeđam. O Utjelovljena Riječi daj da samo tebe ljubim. Udalji od mene sve prigode koje me dijele od tebe i tvoje ljubavi. Neka moje srce bude zaokupljeno željom da te ljubim i da ti služim, kao prvog ljubavi. Ti si došao na svijet kako bi boravio u srcima koja si otkupio svojom krvlju. Neka moje srce potpuno pripada tebi, Ti u njemu vidi sve moje potrebe, zapali ga ljubavlju i učini spremnim vršiti tvoju svetu volju.

Presveta Djevice radujem se s tobom koja si očarala Božje Srce, sjedini me s tvojim Sinom, zagovaraj me kod njega i isprosi mi milost da učinim sve što On traži od mene. Nauči me kako da živim kreposti koje si ti živjela na zemlji. Oslobodi me svake ljubavi koja nije u Bogu, kako bi Boga ljubio svom snagom. Amen.

4.3. Molitva nakon pričesti za koju je Crkva udijelila potpuni oprost

Crkva je za mnoge pobožne vježbe udijelila oprost, pa tako i za neke molitve nakon svete pričesti. Osobi koja izmoli ovu molitvu svaki put zadobiva djelomični oprost, a nakon svete pričesti i potpuni oprost ako još doda Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na nakane svetog oca Pape.

Evo, moj dobri i preslatki Isuse, pred licem se tvojim bacam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem: utisni mi u srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi, te pravu pokoru za moje grijehе i čvrstu odluku da ih popravim. To molim promatrajući u sebi i gledajući u pameti tvojih pet svetih rana i imajući pred očima ono što je prorok David rekao o tebi, dobri Isuse: Proboli su ruke moje i noge moje, izbrojiti mogu sve kosti moje.

5. PRIČESTI SE PO MARIJI PREMA UPUTAMA SV. LJUDEVITA MONTFORTSKOGA

Sv.Ljudevit u Raspravi o pravoj Pobožnosti prema Presvetoj djevici Mariji razrađuje duhovnost posvete Isusu Kristu po Mariji. Na kraju donosi i nauk kako se može živjeti duhovnost posvete u sudjelovanju na euharistiji i na poseban način kod svete pričesti. Marija nas uči da dublje zaživimo i to središnje otajstvo kršćanskog života. Ne radi se o tome da mi doslovno izmolimo cijelu ovu pripravu nego da uđemo u duh koji nam svetac poručuje. Montfort bi htio da stvaramo u duši duhovni stav sjedinjenja s Marijom, slikom Crkve koja u vjeri prihvaća Isusa. Sam Montfort ostavlja slobodu vjerniku govoreći da će mu Duh Sveti koji ostvaruje sjedinjenje s Isusom da nadahnuti nove slične misli ako se bude vježbao u ovom načinu pričešćivanja. Pričesti se po Mariji ne isključuje mogućnost da vjernik molim i druge molitve nakon pričesti koje nalazimo u ovoj knjižici ili da sami zahvaljujemo Gospodinu nego bi nas svetac htio dovesti do nutarnjeg stava i svijesti da se po Mariji sjedinjujemo s Isusom.

a. Prije pričesti

Ponizi se duboko pred Bogom. 2. Odreci se svoga sasvim pokvarenoga dna i svoje pripreve, makar se ne znam koliko pričinjala dobra tvome sebeljublju. 3. Obnovi svoju posvetu govoreći: Sav sam tvoj, moja draga Gospodarice, i sve je moje tvoje. Zamoli ovu dobru Majku da ti pozajmi svoje Srce, da u nj primiš njezina Sina s njezinom pripravom.

Prikaži joj da bi trpjela slava njezina Sina, kad bi on bio primljen u tvoje tako prljavo i tako nestalno srce, koje bi Isusu okrnjilo slavu ili ga izgubilo. Ali ako se ona hoće nastaniti kod tebe, da sama primi svoga Sina, to joj je slobodno zbog vlasti koju ima nad srcima, a njezin će Sin na taj način sasvim lijepo biti primljen od nje bez ljage i bez pogibelji da bude uvrijeđen ili izgubljen: *Bog je posred nje, poljuljat se neće* (Ps 45,6).

Reci joj pouzdano da je sve ono dobra što si joj darovao mali doprinos njezinoj časti, ali da joj svetom Pričešću želiš darovati onaj isti dar koji joj je nekoć darovao vječni Otac, i da će biti više počašćena tim darom, nego da joj daruješ sva dobra svijeta. Reci joj, napokon, da Isus, koji je ljubi neizmjerne, želi opet s ugodnošću otpočiniti u njoj, premda će se to zbiti u tvojoj duši, prljavijoj i siromašnjoj od staje, u koju mu nije bilo teško doći, jer je u njoj bila ona - Marija. Zamoli je da ti daruje svoje Srce ovim nježnim riječima: Uzimam te za sve blago svoje. O Marijo, daj mi Srce svoje!

b. Za vrijeme pričesti

Stupajući da primiš Isusa Krista, poslije Očenaša, reci mu tri puta: Gospodine, nisam dostojan ... Govoreći prvi put, pomisli na vječnog Oca, pa mu reci da nisi dostojan primiti njegova jedinog Sina zbog tvojih opakih misli i tvojih nezahvalnosti prema tako dobrome Ocu, ali eto Marije, njegove službenice: Evo službenica Gospodnja, koja to čini mjesto tebe i nadahnjuje ti

najveće pouzdanje i nadu kod njegova božanskog Veličanstva: Jer si me posebnim načinom utvrdio u nadi.

Reci zatim Sinu: Gospodine nisam dostojan... da nisi dostojan primiti Ga radi tvojih nekorisnih i opakih riječi i tvoje nevjernosti u njegovoj službi, ali ga ipak moli da ti bude milostiv, jer ćeš ga uvesti u kuću njegove rođene Majke i tvoje Majke, i nećeš mu dati otići dok se ne nastani kod nje. *Uхвати ga i neću ga pustiti, dok ga ne uvedem u kuću Majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje* (Pj 3,4). Zamoli ga da ustane i da pođe k svom počivalištu i u svoj sveti šator.(usp.Ps 131,8)

Reci mu da se nimalo ne uzdaš u svoje zasluge, u svoju snagu i u svoje pripreve, kao Ezav, nego u zasluge, snagu i pripreve Marije, svoje drage Majke, kao mali Jakov u brigu Rebečinu, i da se ipak usuđuješ približiti njegovoj svetosti, premda si grešnik i pravi Ezav, jer su tvoja snaga i nakit zasluge i kreposti njegove presvete Majke.

Reci i Duhu Svetomu: Gospodine, nisam dostojan... da nisi dostojan primiti remek-djelo njegove ljubavi zbog mlakosti i opakosti tvojih djela i tvoga protivljenja njegovim nadahnućima, ali da je Marija, njegova vjerna Zaručnica, sve tvoje uzdanje, pa reci sa sv. Bernardom: Ona je moja najveća sigurnost, ona je sav razlog moga ufanja.

Možeš mu se također pomoliti da opet siđe u Mariju, svoju nerazdruživu Zaručnicu, jer je njezino krilo jednako čisto i njezino Srce jednako užeženo kao što je i nekoć bilo; i da bez njegova dolaska u tvoju dušu ni Isus ni Marija neće biti oblikovani ni dostojno nastanjeni u tvojoj duši.

c. Poslije svete pričesti

Poslije svete Pričesti, sabravši se u se i zatvorivši oči, uvedi Isusa u Srce Marijino. Daj Ga njegovoj Majci, koja će ga primiti ljubezno, smjestiti časno, klanjati mu se duboko, ljubiti ga savršeno, zagrliti ga nježno i iskazati mu u duhu i istini mnoge počasti, koje su nama nepoznate zbog naše guste tame. Ili se drži sasvim ponizna srca u prisutnost Isusa nastanjena u Mariji; ili se vladaj kao rob na vratima kraljevskog dvora, gdje je Kralj u razgovoru s Kraljicom; pa dok se oni razgovaraju i dok ne trebaju tebe, ti pođi duhom u nebo i svuda po zemlji i zamoli sve stvorove da zahvaljuju i časte i ljube Isusa i Mariju mjesto tebe: *Dodite, poklonimo se...* (Ps 94,6).

Ili također moli sam Isusa, u zajednici s Marijom, za dolazak njegova kraljevstva na zemlji preko njegove svete Majke, ili ga moli božansku mudrost, ili ljubav Božju, ili oprostjenje grijeha, ili koju drugu milost, no vazda preko Marije i u Mariji. Gledajući na se poprijeko, reci: Ne obaziri se, Gospodine, na moje grijeha, nego neka tvoje oči gledaju na Marijinu pravdu, to jest neka oči tvoje vide u meni samo Marijine kreposti i zasluge. A spominjući se svojih grijeha nadodaj: Neprijatelj čovjek to učini, a taj moj najljući neprijatelj, koji je počinio ove grijeha, jesam upravo ja. Možeš također reći: *Od čovjeka opaka i himbena izbavi me* (Ps 43,1), ili još: Ti treba da rasteš, a ja da se umanjujem(usp.Iv 3,30). Moj Isuse, ti treba da rasteš u mojoj duši, a ja da se umanjujem; Marijo, ti treba da rasteš u meni, a ja da budem manji nego sam bio. Ili reci ovo: *Rastite i množite se* (Post.1,28). Isuse i Marijo, rastite u meni i množite se vani u drugima.

Bezbroj je drugih misli, koje nam Duh Sveti donosi na pamet, pa će ih donijeti i tebi, ako budeš dobro sabran, umrtvljen i vjeran ovoj velikoj i uzvišenoj pobožnosti, u kojoj sam te, evo, poučio. Ali spomeni se da će Isus biti to više proslavljen što više pustiš Mariju da ona radi u tvojoj Pričesti, a da ćeš to više pustiti Mariji da radi za Isusa, a Isusu da radi u Mariji, što se dublje poniziš i budeš ih slušao u miru i šutnji, ne mučeći se da gledaš, kušaš i osjećaš. Jer pravednik živi o vjeri svagdje, a osobito u svetoj Pričesti, koja je čin vjere: *Pravednik moj živi od vjere* (Heb 10,38).

6. KRUNICA PRESVETOM OLTRASKOM SAKRAMENTU

U Katoličkoj Crkvi se posljednjih desetljeća ukorijenila pobožna praksa molitve tipa krunice na čast različitih otajstava naše vjere, pa tako imamo i krunicu na čast Presvetom Oltarskom Sakramentu. Ova dva načina molitve krunice na čast Euharistiskom Isusu nalaze se u mnogim molitvenicima na raznim evropskim jezicima, a objavljena su i u molitveniku Isuse ja se uzdam u te s odobrenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. 08. 1976.

Prvi način moljenja krunice: Moli se na običnu krunicu, to jest svako otajstvo se sastoji iz Očenaša, 10 Zdravo Marija i 1 Salva Ocu, a nakon riječi Isus se dodaje:

1. koji je ustanovio Presveti Sakrament iz ljubavi prema nama.
2. koji je u sve dane prisutan u Presvetom Sakramentu kao pravi Bog i pravi čovjek.
3. koji je u Presvetom Sakramentu naša žrtva do konca svijeta.
4. koji je u Presvetom Sakramentu hrana naših duša.
5. koji je u Presvetom Sakramentu naša snaga u smrti i poputbina.

Drugi način moljenja krunice: Moli se na običnu krunicu. Zaziv za veliko zrnce se ponavlja jedanput, za malo 10 puta.

Vjerujem...

Tri puta se ponavlja: Budi hvaljen i slavljjen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu od sada pa dovijeka!

Prva desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na desnoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa dovijeka u naknadu za obeščaćenja u crkvama počinjena!

Druga desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa dovijeka u naknadu za grešno ponašanje kod svete mise!

Treća desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na desnoj nozi svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa dovijeka u naknadu za nečudoredno ponašanje kod svete Pričesti!

Četvrta desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj nozi svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa dovijeka u naknadu za kletve, psovke, zloupotrebe, svetogrđa i drskosti protiv Presvetog Sakramenta!

Peta desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rana svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa dovijeka u naknadu za svetogrdno primanje Presvetog Oltarskog Sakramenta!

7. RAZMATRANJA I MISLI SVETACA O EUHARISTIJI I PRIČESTI

Razmatranja i misli svetaca o Euharistiji mogu poslužiti i nama u osobnoj molitvi, da po primjeru tih velikih duša, dublje shvatimo tajnu Isusove prisutnosti i uđemo u njegovo pashalno otajstvo koje se očituje u tom velikom sakramentu ljubavi.

Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski - Euharistija čudesni izum Isusove ljubavi: Konačno, da bi se vječna Mudrost što više približila ljudima i što bolje im pokazala svoju ljubav, išla je dotle da je postala Čovjekom, da je postala Djetetom, postala je siromahom i za čovjeka

umrla na križu. I koliko je puta za vrijeme svoga zemaljskog života uzviknula: *Dođite k meni, dođite svi k meni! Ja sam, ne bojte se; zašto se bojite?* (usp.Mt 11, 28.). Ta ja sam vam sličan, ja vas ljubim. A vi ste grešnici? - Pa upravo njih ja tražim. Ja sam prijateljica grešnika! Udaljili ste se iz ovčinjaka svojom krivnjom? - *Ja sam dobri Pastir!* Opterećeni ste grijesima, prekriveni gnusobama, ucviljeni žalošću? – Baš zato treba da dođete k meni, jer ja ću vas okrijepiti, ja ću vas odmoriti!

Htijući zasjeđati čovjeku ljubav do smrti koju je prihvatila mjesto njega da ga spasi, i ne mogavši se od njega odijeliti, našla je divnu tajnu po kojoj će istodobno umrijeti i živjeti i ostati s njime do konca vjekova, a to je veličanstveno i puno ljubavi iznašasće Euharistije. A da ostvari svoju ljubav u tome otajstvu, nije se žalala ni toga da promijeni i preokrene čitavu narav.

Budući da nije htjela da samo na izvanjski način ostane uz čovjeka, nije se skrila pod sjaj dijamanta ili kojeg drugog dragog kamena, već se sakrila pod priliku komadića kruha koji je hrana svojstvena čovjeku, da bi po blagovanju ušla u njegovo srce i tamo našla svoju radost i slast. “To je svojstvo onih koji žarko ljube. “O vječna Mudrosti, Bože, koji sam sebe razdaješ iz ljubavi prema čovjeku!”

Ako nas ne takne ova žarka želja kojom nas s toliko ljubavi traži i ako nas ne ganu toliki znakovi prijateljstva ove ljubezne Mudrosti, znajmo da je velika okorjelost našega srca i da smo vrlo nezahvalni. I ako se, umjesto da je slušamo i tražimo, oglušimo na njen poziv i izbjegavamo je, i ako je, umjesto da je častimo i ljubimo, preziremo i vrijeđamo, kakva je naša okrutnost, i kakva nas čeka kazna već na ovom svijetu! *I jer nisu slijedili puta mudrosti, izgubili su spoznaju o dobroj, i još ostavili svijetu spomenik svoje ludosti, da se ne mogahu sakriti zlodjela njihova.* (Iz djela *Ljubav Vječne Mudrosti*).

Sv. Toma Akvinski - O dragocjena i zadivljujuća gozbo: Jedinorođeni Sin hoteći nas učiniti dionicima svojega Božanstva, uzeo je našu narav da, postavši čovjekom, ljude učini bogovima. Jer povrh svega toga što god je od našega uzeo, sve nam je dao za spasenje. Tako prinese svoje tijelo za naše pomirenje kao žrtvu na žrtveniku križa Bogu Ocu, svoju krv prolio kao cijenu i ujedno kao kupelj, da se otkupljeni od bijednog ropstva očistimo od svih svojih grijeha. A da bi o tolikom dobročinstvu u nama ostao nepresušan spomen, ostavio je tijelo svoje za hranu i krv svoju za piće da ih vjernici uzimaju pod prilikama kruha i vina. Dragocjene li i čudesne gozbe, spasonosne i svakog milja pune! što od te gozbe može biti dragocjenije? U njoj nam se ne nudi na blagovanje meso junaca ili jaraca, kao nekoć u zakonu, već nam se dlake Krist, pravi Bog. Što je divnije od tog otajstva?

Nema sakramenta koji bi bio spasonosniji od ovoga koji čisti grijehe, povećava krepost i dušu napunja obiljem svih duhovnih darova. U crkvi se prinosi za žive i mrtve da bude na korist svima ono što je za spas svijetu ustanovljeno. Naposljetku, nitko nije kadar opisati slast ovog sakramenta kojim se duhovna slatkoća kuša u njenom izvoru, i slavi se spomen one najuzvišenije ljubavi, koju je Krist u mucu pokazao. Stoga da bi što snažnije u srca vjernika utisnuo tu neizmjernu ljubav, na posljednjoj večeri kad je, nakon slavljenja Vazama, imao s ovoga svijeta prijeći Ocu, ustanovio je ovaj sakrament, kao vječni spomen čin svoje muke, kao ispunjenje starih slika, ako najveće čudo od svih čudesa što ih je učinio, i ostavio je ožalošćenima zbog njegove odsutnosti osobitu utjehu. (Iz djela sv.Tome).

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Kristova ljubav u Euharistiji: *Uoči blagdana Pashe Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su na svijetu, iskaza im do vrhunca ljubav* (Iv 13,1). Prije svoje smrti Isus nam je ostavio najveći znak svoje ljubavi – dar Euharistije. Sv. Bernard Sijenski kaže da su nam znakovi ljubavi, koji se na samrti iskazuju, najmiliji i najdulje ih pamtimo. Prijatelji običavaju na samrti ostaviti dragim osobama neki dar, odijelo, prsten ili neku drugu dragu uspomenu. A Isus, odlazeći s ovoga svijeta, kao skupocjeni dar svoje ljubavi nije nam ostavio nikakvu odjeću, ni prsten nego svoje tijelo, svoju krv, svoju dušu, svoje božanstvo, svega sebe. dao ti je sve – kaže sv.Ivan Zlatousti- ništa nije za se pridržao.

Tridentski sabor uči da je ovim euharistiskim darom Isus Krist čovječanstvu ostavio sve bogatstvo svoje ljubavi. A apostol Pavao ističe da je Isus ostavio ljudima taj dar upravo one noći kad su mu oni spremali smrt: *Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvali, razlomi i reče: Uzmite i jedite ovo je tijelo moje za vas* (1Kor 11,23). Sv. Bernard Sijenski je napisao kako je Isus Krist gorio tolikom ljubavlju prema nama da mu nije bilo dosta umrijeti za nas, nego ga je prekomjerna njegova ljubav prije nego će umrijeti prisilila da učini još veće djelo – da nam svoje vlastito tijelo dadne za hranu.

S pravom je, dakle, sv.Toma nazvao Euharistiju Sakramentom ljubavi, jer samo je ljubav navela Isusa Krista da nam u njemu dade svega sebe; naziva ga i zalogom ljubavi, jer ako bismo ikada posumnjali u njegovu ljubav, u ovom Sakramentu primili smo njegovo jamstvo. Kao da nam je otkupitelj ostavljajući ovaj dar rekao: Ako ikada posumnjate u moju ljubav, evo, ja vam u ovom sakramentu samoga sebe ostavljam. Imajući u ruci takav zalog, ne možete sumnjati da vas veoma ljubim.

Sv.Bernard osim toga, naziva ovaj sakrament, ljubav svih ljubavi budući da ovaj dar obuhvaća sve druge koje nam je Gospodin udijelio: stvaranje, otupljenje, predodređenje za vječnu slavu. Euharistija nije dakle samo zalog ljubavi Isusa Krista, nego nam je ujedno i zalog raja koji nas očekuje. Sv.Filip Neri nazvao je euharistiskog Isusa jednom jedinom riječju, ljubav. I kad su mu na samrti donijeli svetu pričest uskliknuo je: Evo moje ljubavi, dajte mi moju ljubav.

Prorok Izajija je želio svim objaviti velika djela što ih je Bog učinio u svojoj ljubavi da ga ljudi ljube: *Objavite narodima djela Gospodnja, razglašujete uzvišenost imena njegova!* (Iz 12,4) A tko bi ikada mogao pomisliti da će se Utjelovljena Riječ sakriti pod prilike kruha i dati nam se za hranu, da to nije sama učinila? Kaže sv.Augustin: ne izgleda li ludost reći jedite Tijelo moje, pijete moju Krv. Kad je Isus nagovijestio učenicima svoju odluku o ustanovi Euharistije rekavši: *Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete Tijela Sina Čovječjega i ne pijete njegovu Krv, nemate života u sebi!...*, nisu mogli vjerovati da im želi dati svoje tijelo za hranu i tad su otišli od njega govoreći: *Tvrd je to govor! Tko ga može slušati?* (Iv 6,53). Ali ono što ljudi nisu mogli ni pomisliti, ni vjerovati, mislila je i učinila velika Kristova ljubav. *Uzmite i jedite ovo je Tijelo moje* (1Kor 11,24), rekao je svojim učenicima i svima nama prije nego što je umro. A kakva je to hrana, o Spasitelju svijeta, koju si nam prije smrti na dar ostavio? Ne nije to obična hrana, nego se ja sam čitav vama darujem. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*).

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Isus se žarko želi sjediniti s nama u Euharistiji: Kada dođe čas, sjede Isusa za stol i apostoli s njim. I reče im: “Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke” (Lk 22,14). Svom sam dušom čeznuo, te Isusove riječi izrečene u noći kad je ustanovio ovaj sakrament ljubavi, izražavaju beskrajnost njegove ljubavi prema nama. A da ga svatko može lako primiti, predao nam se pod prilikama kruha, jednostavne i svima dostupne hrane, a ne skupocjene i rijetke. Daje nam se pod prilikama kruha da može biti na dohvat svima. Da nas potakne da ga primamo u svetoj pričesti, On nam je uputio ne samo tolike pozive: “Jedite prijatelji, pijte i opijte se, mili moji (Iz 9,5); Hodite jedite od mojega kruha i pijte vina kojeg sam pomiješala” (Pj 5,1); nego nam to i izričito zapovijeda: “Ovo je moje tijelo za vas. Ovo činite meni na spomen” (1Kor 11,24). Osim toga privlači nas obećanjem raja: “Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan” (Iv 6,25), a paklom nam prijeti ako ga ne budemo primali u svetoj pričesti: “Ako ne jedete tijela Sina čoviječijega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi”(Iv 6,54). Svi ovi pozivi, obećanja i prijetnje proizašli su iz velike njegove želje da nam dođe u ovom sakramentu.

Ali zašto Isus Krist toliko želi da ga primamo u svetoj pričesti? To nam objašnjavaju sv.Dionizije Areopagita: “Ljubav po sebi uvijek teži čezne za sjedinjenjem” i sv. Toma Akvinski: “Dvije osobe koje se od srca ljube nastoje postati jedno”. To je eto učinila silna ljubav Božja prema ljudima, ne samo da na se daje u vječnom kraljevstvu, nego želi da je ljudi već ovdje na zemlji, preko Euharistije, posjeduju u najbližem sjedinjenju. “Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke”(Pj 2,9). On je prisutna u Euharistiji i gleda nas, iako ga mi, doduše ne

vidimo. Prisutan je da ga možemo posjedovati, skriva se da ga želimo, i dok ne stignemo u domovinu, Isus nam se daje i želi se sav s nama sjediniti.

Njegovoj ljubavi nije bilo dosta da nam se sav daje svojim utjelovljenjem, mukom i smrću, nego je ustanovio Euharistiju da se sav daje svakome od nas: “Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu” (Iv 6,56). U svetoj Pričesti Isuse se doista sjedinjuje s nama i mi s njime pa stoga sv.Franjo Saleški kaže: “Euharistija je najnježniji i najveći znak Kristove ljubavi jer se On poništava do tog stupnja da se pretvara u hranu da bi se s nama sjedinio”. Sv. Ivan Zlatousti piše da je Isusova žarka ljubav učinila da smo postali jedno s njime. “Tolika je, o Bože tvoja ljubav – kaže sv.Lovro Giustiniani- da si ovim sakramentom ujedinio svoje tijelo s našim što je učinilo nerazdvojivim tvoje i srce i našu dušu”. Sv. Bernard Sienski nastavlja: “Time što nam se Isus Krist daje za hranu, dosegao je najviši stupanj ljubavi jer nam se daje potpuno se s nama sjedinjujući, kao što se i hrana sjedinjuje s onim koji je blaguje”. Sam Isus je službenici Margareti d’Ypres, odmah nakon pričesti rekao: “Gle kćeri moja, lijepog li sjedinjenja između tebe i mene. Više se nikada nećemo odijeliti, ljubi me i ostati ćemo zauvijek sjedinjeni u ljubavi”. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*)

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Učinci Euharistije: Tridenstski sabor uči da nas sveta pričest oslobađa od lakih svakodnevnih grijeha i čuva od smrtnih. Od lakih grijeha oslobađa nas – objašnjava sv.Toma Akvinski – tako što nas sama sveta pričest potiče na djela ljubavi kojim se brišu laki grijesi. a od smrtnih grijeha nas čuva tako što Euharistija povećava djelovanje milosti, što nas čuva od težih pogrešaka. Piše Inocent III. kako nas je Isus Krist svojim mukom i smrću oslobodio vlasti grijeha, a Euharistijom nas oslobađa mogućnosti griješenja. Euharistija nadalje, pobuđuje u nama Božju ljubav. “Bog je ljubav” (Iv 4,8). i “oganj što proždire” (Pnz 4,24). u našim srcima svaku zemaljsku ljubav.

Sin Božji je došao na zemlju da zapali taj oganj i drugo ne želi nego da taj sveti oganj gori u našim dušama (usp.LK 12,42). A kakav li plamne božanske ljubavi užije Isus Krist u svakome tko ga pobožno prima u ovom sakramentu! Sv.Katarina Sijenska, promatrajući u rukama nekog svećenika presvetu hostiju, imala je dojam da se radi o vatrenoj kugli te se čudila kako se od tog plamena nisu zapalila sva ljudska srca. Lice sv.Ruže Limske toliko je izžaravalo svjetlost da je druge zabljesnulo, a istovremeno je bilo toliko vruće da bi opeklo one koji bi ga dotakli. Priča se o sv.Vjenceslavu da bi se pri svojim pohodima Presvetom Sakramentu toliko ražario da sluga koji ga je pratio nije osjećao više studeni kad bi stupao njegovim tragom po snijegu. Sv.Ivan Zlatousti potvrđuje da je Euharistija oganj koji nas toliko užije da svojim plamenom budimo strah i trepet zlih anđela.

“Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi”, kaže zaručnica u Pjesmi nad pjesmama (Pj 2,4). Odaja vina je upravo sveta pričest – piše sv. Grgur Nazijanski – koja osobu toliko opija božanskom ljubavlju da ona zaboravlja i gubi iz vida sve stvorene stvari, zbog čega zaručnica iz Pjesme nastavlja: “Okrijepite me kolačima od grožđa koji će mi vratiti snagu, jabukama koje će me okrijepiti jer sam bolna od ljubavi” (Pj 2,5). Onome tko tvrdi: Ne pričešćujem se često jer ne osjećam ljubav prema Bogu...ovako odgovara Gerson: jer si hladan udaljavaš se od vatre? Što si hladniji, moraš češće pristupati Euharistiji ako doista želiš ljubiti Isusa Krista.

“Iako mlak- piše sv.Bonaventura-pristupaj Euharistiji s velikim pouzdanjem u Božje milosrđe, toliko je veća potreba za liječnikom što smo više bolesni”. Jednako kaže sv.Franjo Saleški u svojoj *Filotei*: “Dvije su vrste osoba koje se moraju često pričešćivati: savršeni, da se sačuvaju u savršenstvu, i nesavršeni, da dođu do savršenstva” Za često pričešćivanje potrebna je dakle badem velika želja da se posvetimo i da napredujemo u ljubavi prema Bogu. Rekao je Gospodin jednom sv.Matildi: “Kad se pričešćuješ, čini to sa onom ljubavlju kojom se ikada neko srce ljubilo, onoliko će ljubavi primiti koliko bi je ti željela dati”. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*)

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Kako i kada pristupati Euharistiji: Uvjerimo se, dakle, da ne možemo učiniti nešto ugodnije Isusu Kristu nego se pričestiti, prikladnim raspoloženjem, kako to dolikuje gostu koga primamo. Rekao sam prikladnim raspoloženjem, a ne dostojnim, jer kad bi se tražilo dostojno raspoloženje, tko bi se ikada mogao pričestiti? Samo Bog je dostojan

primiti Boga! Držim prikladnim raspoloženjem ono koje je moguće veoma ograničenim stvorenju, zaodjevenom u Adamovo tijelo. Dovoljno je da se osoba pričesti u stanju milosti i živom željom da napreduje u ljubavi prema Isusu Kristu. “Samo iz ljubavi treba primati Isusa u pričesti – govorio je sveti Franjo Saleški – jer nam se On iz ljubavi daje”.

Što se tiče učestalosti pričješćivanja, tu je potrebno pridržavati se mišljenja svoga duhovnoga vođe. Treba znati da nikakvo zvanje ni profesija ne priječe čestu svetu pričest, ako je duhovnik smatra prikladnom, kako je to dekretom izjavio i papa Inocent XI. Doista, ništa nije tako za nas korisno kao sveta pričest. Vječni Otac je predao svome Sinu Kristu sve božansko bogatstvo: “Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke” (Iv 13,3). Stoga s pravom može kazati onaj koji primi svetu pričest: “S njome su mi došla sva dobra” (Mud 7,11). Opravdano sv.Vinko Ferreri i sv.Dionizije tvrde da je sveta pričest najdjelotvornije sredstvo za posvećenje, korisnije od čitava tjedna posta o kruhu i vodi. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*)

Sv. Ivan Marija Vianney - Poziv na pričest: Dođite na pričest, dođite živite od Isuse kako biste živjeli za Isusa. Sva stvorenja trebaju se hraniti da bi živjela, zato je Bog htio da rastu drveća i bilje, kao pripravljeni stol na koji dolaze sve životinje uzeti hranu koja im je potrebna... Kad je Bog htio dati hranu našoj duši kako bi je uzdržao u životnom hodočašću, promatrao je sve stvorene stvari i nije našao ništa dostojno duše. Tada svrnu pogled na sebe, i odluči dati joj samoga sebe... O dušo moja kolika je tvoja veličina kad te samo Bog može zadovoljiti. *Sve što pitate Oca mojega u moje ime dat će vam.* Nikada ne bismo ni pomislili moliti Boga da nam dadne svoga Sina. Ali ono što čovjek ne može, ni zamisliti, niti što bi se ikad usudio željeti, Bog u svojoj ljubavi, je zamislio, izrekao i ostvario. Da li bismo se ikada usudili kazati Bogu da dadne svoga Sina da umre za nas, da nam dadne jesti njegovo Tijelo i piti njegovu Krv?

Kada naš Gospodin Isus Krist dođe nastaniti se u duši, zadovoljan je te ispunja dušu radošću i srećom, daje joj velikodušnu ljubav da sve radi i trpi kako bi bila njemu po volji. Ne govorite nismo dostojni. To je istina, ali vam treba pričest. Da je Gospodin imao na pameti naše biti dostojni, ne bi nikada ustanovio sakrament svoje ljubavi, jer nitko na svijetu nije je dostojan, ali On je mislio na našu potrebu, svi smo u velikoj potrebi. Ne govorite prevelike su naše bijede... Radije bih vas htio čuti kako govorite da ste previše bolesni. A zašto ne želite lijek? Velika nesreća zaboraviti se utjecati ovoj božanskoj hrani kako bi prošao kroz pustinju života, slično kao kad bi neka osoba umirala od gladi pored bogato pripremljenog stola.

Koje li radosti za kršćanina koji ima vjeru kad se vraća sa mise u srcu nosi cijelo Nebo. Sretne li kuće u kojoj žive takvi kršćani. Kako bi trebalo poštovati takve osobe tijekom dana. To je kao imati u kući, jedno drugo svetohranište gdje je Isus Bog uistinu boravio dušom i tijelom. Reći ćete mi ako je to tolika sreća zašto Crkva im nalaže pričestiti se samo jednom na godinu? Ta zapovijed nije za dobre kršćane, nego za malodušne i hladne kršćane koji su indiferentni za spasenje svoje duše. Na počecima Crkve najveća kazna kojom se moglo kazniti kršćanina bila je nedopustiti mu da se pričesti svaki puta kad je bio na svetoj misi.

Bože moj kako je moguće da kršćani ostave svoju siromašnu dušu, tri, četiri, pet mjeseci bez ove nebeske hrane. Tako puste svoju dušu da umre od gladovanja. Bože moj koje li nesreće, koje li sljepoće, budući da imaju toliko sredstava za izliječiti dušu i tako prikladnu hranu uzdržati je zdravu. Budući da su kršćani postajali sve manje osjetljivi za tu svoju nesreću Crkva je na kraju propisala zapovijed da pristupe pričesti barem jedanput godišnje. O Bože moj, koje li nesreće, kojeg li zaslijepljena, da jedan kršćanin bude zapovijedu primoran tražiti svoju sreću.

Sv. Katarina Sijenska – O rastu u ljubavi i svetom ili svetogrdom pričješćivanju: Tada je ona duša, da poslušava upravila svoj duh u istinu, gdje je vidjela da sja krepost pravih uživalaca Božanstva. A vječni je Bog govorio: Pređraga kćekice, hoću da ti najprije pokažem dostojanstvo u koje ih je postavila moja dobrota, da imate veći uzvišenost uzvišenost i dostojanstvo nego li anđeli, jer sam uzeo vašu narav, a ne anđeosku.

I kao što se sunce ne može razdijeliti, tako se ni čitav Bog i čovjek ne može rastaviti u bjelini hostije. Recimo da se hostija razlomi u svakoj je Krist potpun. I ne smanjuje se u samom sebi, a tako se i događa s ognjem u slijedećem primjeru. kad bi ti imala svijetlo, pa bi došli iz

cijeloga svijeta da pale od ovoga svijetla ono ne bi došlo na manje zbog tog paljenja, a ipak bi svatko imao svoje. Istina je da netko više a netko manje, ima udjela od ovoga svijetla, jer svatko prima toliko svjetla koliko donese ogrijeva. da bolje razumiješ predlažem drugi primjer.

Kad bi bilo mnogo onih koji nose svijeće, a netko bi imao manju, a drugi dva ili tri puta veću te bi išli svi na svijetlo da upale svoje svijeće, istina je da se u svakoj upaljenoj svijeće bila ona velika ili mala vidi cijelo svijetlo, to jest ista toplina i svjetlost, a ipak ti bi rekla da ima manje svijetla onaj koji nosi manju svijeću. Tako se događa onomu koji prima ovaj sakrament. Čovjek donosi svoju svijeću, a to je sveta želja kojom se prima i dobiva ovaj sakrament, ali ta je svijeća po sebi ugašena, a pali se primanjem ovog sakramenta. Kažem ugašena jer vi niste ništa. Istina je da sam vam ja dao tvar kojom možete u sebi hraniti ovo svijetlo i primati ga. Ta je tvar ljubav, jer sam vas stvorio za ljubav, pa ne možete živjeti bez ljubavi.

Gdje se pali duša koja je tako ustrojena? Na ognju moje božanske ljubavi, ljubeći i bojeći se mene i slijedeći nauk moje istine. Istina je da se užije više ili manje, već prema tome koliko donese i daje ogrijeva ovom ognju. Zato premda svi imate isti ogrjev, jer ste svi stvoreni na moju sliku i priliku, te kao kršćani imate svjetlo svetog krštenja, ipak svatko može rasti u ljubavi i kreposti, prema tome koliko se komu sviđa, pomoću moje milosti. Ne mijenjate vi nadnaravni život što sam vam ga ja dao, ali možete porasti i povećati se u ljubavi, služeći se slobodnom voljom, snagom kreposti i osjećajem ljubavi, dok imate vremena, jer kad prođe vrijeme, nećete to moći učiniti. Tako možete porasti u ljubavi.

S ljubavlju dođite da primite ovaj Sakrament, slatko i slavno svjetlo koje sam vam dao da vam bude podijeljeno od mojih službenika kao vaša hrana. I toliko ćete primiti od ovoga svijetla koliko donesete ljubavi i žarke želje pretpostavljajući da ga primete svega, kako ti objasnih primjerom o onima koji nose svijeće i koji primaju srazmjerno njenoj veličini. A tko bi išao k ovom slatkom sakramentu s krivnjom smrtnog grijeha, ne prima milost, iako aktualno prima čitavog Boga i čovjeka kako ti rekoh.

A znaš li kako stoji duša koja ga prima nedostojno? Ona stoji poput svijeće na koju je pala voda koja kad se približi ognju, samo cvrči, i čim je oganj ušao u vodu on se gasi i ne ostaje drugo nego dim. tako ova duša nosi samu sebe kao svijeću koju je primila na krštenju, zatim je na nju bacila vodu grijeha koja je namočila stijenj milosnog svijetla primljenog na svetom krštenju. Kako se nije ražarila na ognju svete skrušenosti ispovjediti svoj grijeh, pošla je na stol oltara da primi ovo svjetlo. Ali pošto duša nije bila raspoložena kako treba za takvu tajnu, pravo svjetlo nije ostalo s milošću nego se je odijelilo od nje, i tako je duša ostala u većoj smetenosti, ugašena od tame, otežana svojim grijehom. Od ovoga sakramenta osjeća samo cicanje grižnje savjesti, ne zbog manjkavosti svjetla koje ne može primiti nikakve povrede, nego zbog vode koja je bila u duši. Ova je voda spriječila osjećaj duše koji nije mogao primiti ovo svjetlo. (Iz *Dijaloga Božanske Providnosti*).

Sv. Ivan Krizostom: Ne biti u smrtnom grijehu i dostojno se pričestiti: Kako se ne bi mogao ispričati, svećenik podiže glas, dižući ruke prema Nebu tako da ga svi vide kao glasnogovornika koji svojom riječju koja odzvanja u tišini poziva neke da pristupe, a druge da odstupe. I to ne čini toliko gestom ruke, koliko izričito riječju. Njegova riječ, kao da je ruka, udara nas po ušima. On ne poziva kao tužilac, nego kao onaj koji potiče da osoba ispita samu sebe. Ne kaže: Ima li netko tko optužuje ovoga? Nego kaže ima li netko tko okrivljuje samoga sebe? Uistinu, kad on kaže: Svete stvari su za svete osobe, on kao da govori, ako netko nije u posvetnoj milosti neka ne pristupa. Svećenik ne kaže jednostavno tko je čist od grijeha, nego tko je svet. Uistinu da bi bili sveti, nije dosta biti bez grijeha, nego treba prisutnost Duha Svetoga u duši i obilje dobrih dijela. Ne samo, kaže Apostol, tražim da budete slobodni od blata, nego da imate čiste i sjajne duše.

Ako Babilonski kralj, birajući među mladim zarobljenicima izbra one koji su *bez mane i lijepog izgleda* (Dn 1,4), koliko više mi koji smo na gozbi nebeskog Kralja moramo biti lijepi u duši, nositi ukrašene haljine i kraljevsku obuću, to jest trebamo imati lijepu dušu, ukrašenu zlatom i opasanu istinom. Tko je u takvom stanju neka pristupi i pije iz kraljevske čaše. Naprotiv, ako netko hoće ući na kraljevsku gozbu, prljav, namrgođen u poderanoj odjeći, neka misli ma muku koju će

morati podnijeti, budući da nije dosta četrdeset dana za očistiti grijeh koji se učine tijekom godine. Uistinu, ako za takvo ponašanje nije dosta vječni oganj, upravo zato i jest vječni, koliko više nije dosta kratko prolazno vrijeme, u kojem možemo činiti samo blage pokore, nesposobne da nas potpuno očiste.

A zašto apostol kaže, *jede i pije svoju osudu*, jer *ne razabire tijelo Gospodnje* (1Kor,11,29)? Drugim riječima tko se nedostojno u grijehu pričestuje, ne promišlja, ne istražuje kako se priliči veličinu ponuđenih dobara i ne razmišlja o uzvišenosti darova. Uistinu, ako dobro naučiš tko je Onaj pred kim se nalaziš, te znajući tko je, i kome se daruje, neće ti trebati više nijedna riječ nagovora. Samo ta spoznaja bit će to dovoljna da budeš trezven, izuzev ako je tvoje duhovno stanje potpuno zlokobno. *Zbog toga su među vama mnogi slabi i bolesni, mnogi umiru* (1Kor 11,30). Ovdje apostol Pavao ne navodi druge primjere, nego govori o Korinćanima te to čini njegov govor još tvrdim.

Govoreći: *jede i pije svoju osudu*, i *kriv je*, da ne bi izgledalo da govori samo zbog govora, nabraja događaje i poziva se na svjedoke. To ih pogađa više od prijete, jer im to predočuje kao stvarnost koja već djeluje među njima. I ne zadovoljava se time, nego Pavao vjerodostojno govori o vječnoj osudi. Na taj način on zastrašuje na dva načina. Baš tako, jer mnogi se pitaju otkuda dolaze tolike prerane smrti i duge bolesti, a apostol odgovara da mnoge neočekivane stvari se odgađaju zbog grijeha.

Bl. Pater Pio - Ljubav prema Euharistiskom Isuse i borba za svakodnevnu pričest protiv đavolskih sugestija: Dragi oče neka vas tješi slatka misao da ljubite Isusa te da on puno više ljubi vas. Molimo ga za milost riječima zaručnice iz *Pjesme nad pjesmama: Poljubi me poljupcem usta svojih, ljubav je tvoja slada od vina* (Pj 1,2). Koliko puta Isus u presvetom Sakramentu nama svećenicima dadne ovaj poljubac mira. O da, žarko želimo ovaj poljubac iz božanskih usta, a još više budimo zahvalni. Koji bismo draži dar mi bijedni smrtnici mogli više željeti od Boga. Ponekad sam napastovan da propustim svakodnevnu pričest, ali sam u prošlosti tu napast uvijek pobijedio. A kako bi oče moj, mogao živjeti da ne pristupam primiti Isusa svako jutro?

Plačem i mnogo uzdišem kod nogu Euharistiskog Isusa zbog toga, i puno mi puta izgleda da sam bio utješeno, ali mi se ponekad čini da se Isus skriva mojoj duši. Olovka ne može opisati što se događa u mojoj duši u trenutcima kad se Isus skriva. Nesigurnost da li sam uvijek odbacio napasti koje mi više nego ikad lukavi đavao predočuje kad pristupam presvetoj pričesti. Oče moj, to su trenutci velike borbe. Ah koliko moram sebe siliti da si ne uskratim toliku okrjepu.

A što me najviše ranjava, oče moj, je misao na Isusa u Euharistiji. Moje srce se osjeća kao privučeno jačom snagom prije nego li se ujutro sjedini s njim u pričesti. Osjećam toliko veliku glad i žeđ za njim prije nego li primim da malo nedostaje pa da umrem od teškog disanja. Upravo zato što ne mogu a da se ne sjedinim s njim ponekad i u visokoj temperaturi idem da blagujem njegovo tijelo. Ova glad i žeđ umjesto da utihnu nakon što sam ga primio u pričesti sve više rastu. A kad već posjedujem ovo najveće dobro, toliko je velika slast da za malo ne kažem Isusu dosta, gotovo ne mogu više. Skoro zaboravim da sam u svijetu, razum i srce ne žele više ništa i nekada duže vremena svojevóljno ne želim bilo što drugo.

Ponekad se pitam, da li ima duša koje ne osjećaju da im srce gori božanskim plamenom kad se nalaze pred Isusom u Sakramentu. Meni to izgleda nemoguće, pogotovu ako se to odnosi na svećenika i redovnika. Možda one duše koje kažu da ne osjećaju ovaj plamen, ne osjećaju ga zbog toga što imaju veće srce. Samo ovim dobrohotnim objašnjenjem pridružujem im se da ih ne bi ušutkao stidnim izrazom lažljivaca.

Sv. Terezija Avilska - O grozoti nedostojnog slavljenja svete mise: Dok sam jedanput pristupala k pričesti vidjela sam duševnim očima jasnije nego tjelesnim dva nečastiva jako odvrtana lika. Činilo mi su rogovima obujmljivali grlo jednog svećenika, a vidjela sam u njegovim rukama svojega Gospodina u Veličanstvu koje sam spominjala, u hostiji koju mi je htio pružiti. Jasno vidjeh da su te ruke njega vrijeđale, pa sam shvatila da je ona duša u smrtnom grijehu. Kako je strašno. Gospodine moj, vidjeti vašu ljepotu među tako odvratnim likovima! Oni su bili nekako prestrašeni i

prestravljeni pred vama, pa se činilo da bi rado pobijegli da ste ih vi pustili da odu. Spopala me tako velika zbunjenost, da ne znam kako sam se mogla pričestiti.

Jako sam se prestrašila jer mi se činilo, kad bi viđenje bilo od Boga, da Njegovo Veličanstvo ne bi dopustilo da vidim zlo koje se nalazi u onoj duši. Rekao mi je sam Gospodin da molim za onoga svećenika. On je to dopustio zato da spoznam snagu koju imaju riječi pretvorbe, te kako Bog ne prestaje biti tamo koliko god bio loš svećenik koji ih izgovara. Usto neka vidim njegovu dobrotu jer se predaje i u one ruke svoga neprijatelja, i to sve za moje dobro i dobro svih. Shvatila sam koliko su obavezniji svećenici biti bolji od drugih, kako je strašna stvar primati Presveti Sakrament nedostojno te koliko je nečastivi gospodar duše koje je u smrtnom grijehu. Jako veliku korist mi učini da spoznam koliko sam bila dužna Bogu. Blagoslovljen neka bude u vijeke vjekova. (*Moj život* 38. br. 23)

Sv. Terezija Avilska - Pričest izvor snage i utjehe: Riječ danas čini mi se da znači za jedan dan, što znači dok bude potrajao ovaj svijet, ništa više. baš jedan dan! A za one nesretnike, koji se kažnjavaju, koji ga neće uživati na onome drugom, nije njegova krivnja ako se puste pobijediti, jer on ih ne prestaje bodriti do kraja bitke. Neće se imati čime opravdati, niti se tužiti na Oca zato što im ga je uzeo u najpresudnije vrijeme. Stoga mu i kaže njegov Sin, budući da to nije nego za jedan dan, da mu dopusti prijeći među služinčad. Pošto nam ga je Njegovo veličanstvo već dalo i poslalo na svijet samom njegovom voljom, on nas ne želi ostaviti nezaštićene svojom vlastitom voljom, već želi ostati odviše s nama, na radost njegovih prijatelja i žalost njegovih neprijatelja. Ta ne moli više nego za danas, sada iznova, jer time što nam je dao ovaj presveti kruh zauvijek, Njegovo Veličanstvo nam je dalo – kako sam rekla – ovo jelo i manu čovječstva, koju nalazimo kad hoćemo, pa ako to nije našom krivnjom, nećemo umrijeti od gladi zato što će duša, kad god bude hitjela blagovati, naći u Presvetom Sakramentu svaki slast i utjehu. Nema potrebe da bude ni muke ni proganjanja, koje ne bi bilo lako podnijeti, ako počnemo uživati njegove.

Molite kćeri Oca s ovim Gospodinom, da vam danas pusti Vašeg zaručnika, da ne budete na ovome svijetu bez njega, da bude dosta za ublažavanje tako velikog zadovoljstva što ostaje tako skriven pod ovim prilikama kruha i vina, a što je velika muka za onoga tko nema što drugo ljubiti, niti druge utjehe, ali molite ga da vam ne uzmanjka i da vas pripravi da ga primite dostojno.

Mislite li da ovo presveto jelo nije hrana, čak i za ova tijela, i veliki lijek čak i za tjelesne boli? ja znam da jest, i poznajem jednu osobu (svetica govori o sebi) koja je imala teške bolesti i kojoj su, kad je imala kadkada jake boli, nestajale kao odnesene rukom, te bis e osjećala posve dobro, i to vrlo redovito, pa i kad je imala vrlo izražene boli, koje se nisu mogle hiniti, po mom mišljenju... Ali njoj Gospodin bijaše dao tako živu vjeru da se smijala u sebi, dok je slušala neke osobe kako govore da bi hitjele biti u onom vremenu, kad je Krist naše dobro, hodao po svijetu, jer je mislila, budući da su ga imale ovakvoga u presvetom sakramentu što još hoće?

Ali znam za tu osobu da je niz godina, premda nije bila jako savršena, kad bis e pričešćivala, ni više ni manje nego kao da je tjelesnim očima gledala kako ulazi u njeno prebivalište Gospodin, nastojala naprezati svoju vjeru koliko god joj je to bilo moguće, zato da se oslobodi svih izvanjskih stvari, jer je uistinu vjerovala da ulazi ovaj Gospodin u njeno prebivalište i ulazila bi s njime. Nastojala bi ovladati svojim sjetilima, kako bi sva spoznala tako veliko dobro, hoću reći da ne smetaju duši da ga prepozna. zamišljala je samu sebe pred njegovim nogama i plakala kao Magdalena, ni više ni manje nego kao da ga tjelesnim očima gleda u farizejevoj kući, pa da i nije osjećala pobožnost, vjera joj je govorila da je zaista tamo. Jer ako se ne želimo graditi ludima i zasljepljivati razum, ne treba sumnjati.

Nije to privid mašte kao kad promatramo Gospodina na križu, ili u drugim prizorima muke, kad si ga predočujemo u nama samima kako je to proživio. To se događa i sada, posvemašnja je istina, i nema se zašto ići tražiti ga dalje, na drugom mjestu, nego budući da znamo da je, dok prirodna toplina ne uništi prilike kruha. s nama dobri Isus, da mu pristupimo. Pa ako je, dok je hodio po svijetu, samim dodirom svoje odjeće liječio bolesne, zar treba sumnjati da će činiti čudesa, ako je do te mjere u meni, ako imamo vjeru, i da će nam dati ono što ga budemo molili, budući da je

u našoj kući? A njegovo Veličanstvo ne običava loše plaćati konačište, ako ga se dobro ugosti. (*Put savršenstva* 34, br. 2-8).

Sv. Terezija Avilska – Čeznja za pričešću: Poneki put me snađe takov velika želja da se pričestim, te ne znam da li se to može dosta naglasiti. Dogodilo mi se to i jednoga jutra kad je tako kišilo te se činilo da se neće moći izići iz kuće. Kad sam bila izvan nje, bila sam toliko izvan sebe zbog one želje, da mi se činilo kako bih, sve da su mi i koplja uprli u prsa, bila prošla između njih, a kamoli kroz vodu. Čim sam stigla u crkvu, zahvatio me je veliki ushit. Učinilo mi se da vidim kako se otvaraju nebesa, no ne jedan ulaz, kako sam to drugdje vidjela. Ukazalo mi se prijestolje, za koje sam vašoj milosti rekla da sam ga i drugda vidjela. Ukazalo mi se prijestolje, i još jedno iznad njega, gdje sam nekom spoznajom koju ne znam iskazati, iako to nisam vidjela, shvatila da se nalazi Božanstvo.

Učinilo mi se da ga pridržavaju neke životinje, a čini mi se da sam čula jedan opis tih životinja. Pomislila sam da su to bili evanđelisti. Ali kakvo je bilo prijestolje i što je bilo na njemu nisam vidjela na nebu. Promišljala sam da su serafini ili kerubini, jer su jako različiti u nebeskoj slavi. Činilo mi se da posjeduju neku rasplamsalost. Velika je razlika, kako sam rekla. Slavlje koje sam tada osjetila u sebi ne može se opisati, niti iskazati, niti će ga moći zamisliti tko to ne bude prošao. Shvatila sam da se tamo nalazi skupa sve što se može poželjeti, a nisam vidjela ništa. Rekli su mi, a ne znam tko da je jedino što sam tamo mogla učiniti to da shvatim kako ne mogu ništa shvatiti, te promatrati kakvo je ništavilo sve u usporedbi s onim. Stoga se kasnije moja duša sramila videći da bi mogla zastati na ikakvoj stvorenoj stvari, a kamoli oduševiti se njome, zato što mi je sve nalikovalo na mravinjak.

Pričestila sam se i sudjelovala na misi, a ne znam kako sam mogla sudjelovati. Činilo mi se da je trajalo jako kratko. Začudila sam se kad se oglasio sat i vidjeh da sam dva sata bila u onom ushitu i slavlju. Kasnije sam se začudila kad sam stigla do ove vatre istinske ljubavi Božje, koja mi se čini da dolazi odozgo. Koliko god to htjela, nastojala i trgala se za to, ako to ne biva kad Njegovo Veličanstvo hoće, kako sam drugamo rekla, nisam sposobna imati ni jedne njezine iskre. Čini se da ona pročišćuje staroga čovjeka od nedostataka, mlakosti i bijede. Kao što radi ptica feniks, o kojoj sam čitala da se spali, a iz onoga pepela izlazi druga, tako duša kasnije postane druga, s drugačijim željama i velikom jakošću. Čini se da nije ona od prije, nego da s novom čistoćom počinje ići putem Gospodnjim. Dok sam usrdno molila Njegovo Veličanstvo da bude tako, te da mu ponovno počnem služiti, rekao mi je: Dobru si usporedbu napravila. Pazi da je ne zaboraviš kako bi se uvijek nastojala poboljšati. (*Moj život* 39. br.22).

Bl. Marija od Isusa Deluil-Martiny – Sjedinjenost s Oltarom: Od časa do časa pogled ljubavi je pogled srca na Svetu i Božansku Žrtvu koja se prinosi od oltara do oltara! Slijedimo je i dopustimo da budemo žrtvovani s njom. Plačimo u podnožju oltara koji su oskvrnuti ravnodušnošću ili svetogrđem. Ljubimo umjesto hladnih srdaca koja ne znaju ljubiti takvu ljubav. bdijemo pred vratima osamljenih Svetohraništa. Duša mi je bila obuzeta mišlju o bolima Isusa osamljenog u Svetom Sakramentu. Kad je Svetište pusto, tijekom tih dugih sati napuštenosti kada nitko ne okružuje Svetohranište, čini mi se da je jedan od velikih boli našega Gospodina ova: Ne prinosi se! Isus se sam prinosi bez prestanka, no želi biti prinesen preko čovjeka koji treba nadopunjati ono što nedostaje Muci Isusa Krista (usp. Kol 1,24).

Činilo mi se da vidim u samoći svetišta mnoštvo anđela koji tješe Isusa moleći ga za oprostjenje što ga nijedno ljudsko srce nije prisvojilo da ga prikaže. Kako biti uneseni svakog časa u prinošenje Euharistiskog Isusa, ako naše biće nije u Žrtvi? Živjeti priljubljeni uz Svetohranište, posjedovati svakog dana Onoga koji očarava anđele, koji plijeni divljenja nebesa, osjećati oko sebe duše koje žive od istoga čara, koje trpe iste boli i prinose se ognju iste žrtve, s Hostijom ljubavi, prinositi se njima, biti zajedno oko Oltara! To je Nebo koje je započelo!

Sve dane on je napušten od svih, navečer... I to je silom zakona da On treba ostati tako sam, On koji bi jednom zrakom svoje salve mogao pod svoje noge podložiti kroz vječnost cjelokupno stvaranje! On za čije žrtvovanje nema noći, nema predaha. neka u klanjanju Isusu-Hostiji vaše srce postane snagom milosti i žrtava, kao zlatna kadionica, neka plemeniti žar, dapače herojski žar

ljubavi, u njoj bude oganj što stalno gori, neka nebeska čistoća bude tamjan koji neprestano izgara i čiji miris raduje i očarava Srce Isusovo. Tako sam zadovoljna kad ukrašavam njegovo prijestolje najrijeđim cvjetovima koje mogu naći! kad god se može, čini mi se da se ne treba zanemarivati iskazati štovanje našem Gospodinu, ne samo žarom svoje duše, nego i svim izvanjskim ljepotama i svim ukrasima koje mu se svidjelo darovati nam na zemlji, a koja se tako često rabe protiv njega!

Ne napuštajte srcem Svetohranište..tu se postaje ljubav! Kada bismo što brojnije bile okupljene oko Blaga-Hostije! Toliko žedam za tim! Naš Gospodin – osamljen u Svetohraništu – poziva vas da imate udjela i Njegovu životu samoće i šutljiva klanjanja. Bavite se svojim Isusom koji je sam u tolikim Svetohraništima i pravite mu društvo srcem budite njegova mala klanjateljica u svim mjestima u kojima je napušten. Živimo u našoj tamnici ljubavi, u Rani Srca Isusova i u ciboriju gdje boravi Božansko Srce. Što je trajno sjedinjenje s Isusovom Žrtvom, ako ne trajno žrtvovanje samoga sebe sjedinjena s prinošenjem velike Žrtve? O divna li sjedinjena žrtve, ljubavi revnosti između Srca Isusova i srca njegova svećenika! O uzvišena li prizora koji Ocu Nebeskom nudi savršeni plan Isusa Otkupitelja stvoren po Oltaru: Isus prinesen i čovjek otkupljen, prinesen žrtvovan s Njime i po Njemu, na salvu nebeskog Oca.

Isus svakog časa silazi na svijet. To je uzvišeni dar Nebeskog Oca, i u svaki čas, prinesen preko svećenika i po dušama, Isus Krist je kao vraćen i ponovno darovan Presvetom Trojstvu i On povezuje s Njime u krilu svoga Oca duše koje su posvema njegove, prinoseći ih žrtvovane s njime. O ljubavi, o ljubavi! O Riječi, Bože moj, izreci nad nama onu riječ koja si Ti sam! I koliko je moguće neka nas ona pretvori u Tebe, tako da ne živimo više mi, nego da Ti živiš u nama, zatim nas prinesi, uključi nas u svoju žrtvu, na kraku uništi nas da bismo živeći u Tebi skriveni u Tvome Srcu, davalo po tebi. s tobom i u tebi, koliko dopušta naša slabost, svaku čast i svaku slavu Presvete Trojstvu.

Moja je duša bila ispunjena velikim poštovanjem i velikim divljenjem prema dostojanstvu svećenika. Zatim sam jasnije no ikada vidjela neizmjerni ponor koji dijeli duše počašćene mističnim svećeništvom i onim pravih zaređenih svećenika. Oni umnažaju Isusa Krista, oni ga također proizvode, a drugi ga mogu samo prinositi s njime. Sjedinjenost s Oltarom, sjedinjenje sa žrtvom, to poistovjećivanje čitava života sa službenicima Gospodinovim, da bi oni slavili što dostojnije, to je uzvišen čar. To je čisto kršćanstvo – pomagati svećenicima i posvećivati se za njih. (Iz djela bl.Marije od Isusa).

Sv. Terezija od Djeteta Isusa – Pričest i napredak u krepostima: Tako velike milosti nisu mogle ostati bez plodova, bili su to obili plodovi, a kreposni život postao nam je sladak i prirodan. U početku je moje lice često odavalo borbu, ali malo po malo isčezao je taj dojam, a odricanje mi je postalo lako, dapače i u prvi čas Isus je rekao: *Onome koji ima dat će se još i on će biti uobilju* (Mt 13,12). Za jednu vjerno primljenu milost davao mi je mnoštvo drugih...On se sam davao meni u svetoj Pričesti češće nego bi se bila usudila nadati. Uzela sam kao pravilo vladanja da bez izuzetka primam sve pričesti koje bi mi moj ispovjednik davao, ali sam puštala da on određuje broj, i nikada ga nisam molila za više. U to vrijeme nisam imala hrabrosti koji imam danas, inače bih radila drugačije, jer sam čvrsto uvjeren da duša mora reći svome ispovjedniku želju koju osjeća za primanjem Boga. On ne silazi svaki dan s neba zato da ostane u ciboriju, nego da nađe drugo nebo koje mu je neizmjereno milije nego prvo: nebo naše duše načinjeno po njegovoj slici. živio hram Presvetog Trojstva!...

Sve vrijeme što je zajednica bila tako iskušavana mogla sam imati neizrecivu utjehu da svaki dan primam svetu Pričest...Ah, kako je to bilo slatko...Isus me dugo mazio, dulje nego svoje vjerne zaručnice, jer je dopustio da ga primam, dok druge nisu imale te sreće. Bila sam također vrlo sretna što sam se smjela doticati posvećenih posuda, što sam pripravljala male povelje na koje se imao položiti Isus. Osjećala sam da bih trebala biti vrlo revna, i često bi se sjetila riječi upravljene svetom đakonu: “Budite sveti, vi koji se dotičete posuda Gospodnjih” (Iz 52,11).

Svoju dušu zamišljam kao slobodno zemljište i molim Blaženu Djevicu Mariju da s njega ukloni ruševine koje bi mogle smetati da ne bude slobodno, zato je molim neka sama rasprostire veliki šator dostojan neba i neka ga uresi svojim vlastitim nakitom. Onda pozivam sve svece i

anđele neka dođu i prirede veličanstveni koncert. Čini mi se, kada Isus silazi u moje srce, da je zadovoljan što ga tako lijepo primam, te sam zadovoljna i ja...Sve to ne priječi da me pohađaju rastresenosti i spavanje, ali kad na kraju zahvale primijetim da sam je tako nevaljalo obavila, tada odlučim da sav preostali dio dana provedem u zahvali...Vidite moja ljubljena Majko, kako sam daleko od toga da se dadem voditi putem straha, uvijek znam naći sredstvo da budem sretna i da se okoristim svojom bijedom...Bez sumnje, to ne vrijeđa Isusa jer mi se čini da me on hrabri na tom putu.

Jednoga sam dana, protivno svom običaju, bila malo uznemirena idući na sv.Pričest, činilo mi se da dragi Bog nije zadovoljna samnom, te mišljah: "Ah, ako danas dobijem samo polovicu hostije, to će mi biti velika žalost, mislit ću da Isus nerado dolazi u moje srce". Približim se...Oh sreće! Po prvi puta u svom životu vidjela sam svećenika kako uzima dvije jasno odijeljene hostije i daje mi ih!...Shvaćate moju radost i slatke suze koje sam prolila videći tako veliko milosrđe. (Iz *Povjesti jedne duše*).

Bl. Alojzije Stepinac –Svijest o Kristovoj prisutnosti i dužno poštovanje prema Euharistiji: Lice zemlje se obnovilo Kristovim dolaskom na svijet i dovršenjem njegove krvave žrtve na križu. "Ta znate –veli sv.Pavao- da se od svoga ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim neraspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjaca nevina i bez mane" (1Pt 1,18). Ako je pak tako, a tako sigurno jest, onda moramo mi svećenici ozbiljno postupati s najsvetijim činom na zemlji. A sigurno se ne može ozbiljno postupati ako se svećenik brižno ne pripravlja na svetu misu i dolično ne zahvaljuje za nju. Što nam opet kaže mudrac u Pismu: "Koji se boje Gospodina pripravljaју se srcem svojim, i pred njim se ponizuju" (Sir 2,17).

Za Izraelce u pustinju čitamo, kad su prvi put opazili manu, da su pitali: "Mahnu? Što je to?" Koliko više mi, kad kanimo pristupiti oltaru, moramo se zamisliti i zapitati, što kanimo činiti, kad ono, što dolazi u ruke nije obična mana u pustinji, nego kruh života Isus Krist. Mojsiju nije bilo dozvoljeno približiti se ni gorućem grmu: "Ne prilazi ovamo. Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojemu stojiš je sveto tlo"(Izl 3,5). Nama je dano približiti se ne gorućem grmu, nego Kristu pod prilikama kruha i vina na oltaru. Zar ćemo s manje respekta pristupati nego Mojsije gorućem grmu?

Jakov je nakon sna, u kojemu je vidio silaziti i uzlaziti anđele Božje povikao izvan sebe: "Zaista se Jahve nalazi na ovom mjestu, ali ja nisam znao! Koliko je strašno ovo mjesto! Zaista je ovo kuća Božja, ovo su vrata nebeska!"(Post 28,16). Što bismo istom morali reći mi, koji ne u snu, nego u zbilji gledamo ne ljestve s anđelima, nego Gospodara anđela, stvarno prisutnog na oltaru, kada obavljamo pretvorbu, ili bolje on preko nas jadnih ljudi, kruha u Tijelo i vina u Krv Kristovu! Nije dakle, potrebno trošiti više riječi, kako se dolikuje dolična priprava za sv.misu svakom svećeniku, makar ne znam kako bio zaposlen, da ga ne bi možda stigao prijekor izrečen preko proroka. A. Benigar, *Stepinac*, 279).

Bl. Alojzije Stepinac – Euharistija izvor mira i ljubavi među narodima: Dužnost nam je da preko euharistije radimo za mir svijeta. Svako od nas osjeća, da danas nema mira na svijetu. Ako ikada, to su u naše doba narodi razdijeljeni i razdvojeni u najžešće protivničke tabore. Samoljublje, pohlepa za bogatstvom, zavist, častohlepnost i mržnja stvorili su duboke ponore ne samo između pojedinih naroda, nego i između društvenih slojeva i pojedinih članova iste obitelji. Mira, dakle u ljudskom društvu nema. O potrebi mira govori se danas mnogo i sa sviju strana, ali mnogi od tih mironosaca zaboravljaju, da mira bez ljubavi ne može biti. Ukoliko pak ti propovjednici mira i spominju ljubav, ne pokazuju nam način, kako da ljubav općenito zavlada. Za proširenje i procvat ljubavi treba čvrst temelj i plodno tlo.

Osnovicu za promicanje prave ljubavi ne može činiti samo krvna veza ili zajednički gospodarski, kulturni, društveni ili državni interesi. Prava, općenita, preporodna ljubav može biti samo odnije, gdje se ljudi i narodi na jednoj istinskoj, dubokoj duhovnoj vezi priznaju međusobno pravom braćom. A to se nigdje ne može tako uzvišeno zamisliti i ostvariti kao na tlu i temelju presvete Euharistije.

Euharistija je na poseban veza ljubavi. Euharistija je dar Božje ljubavi za sve narode. Po njoj sjedimo kao djeca jednoga Oca oko jednoga stola i lomimo jedan te isti kruh s neba. Blagujući taj kruh. Blagujući taj kruha svi se, svi se sjedinjujemo s istim Kristom, svojim vođom i učiteljem. Po tom istom kruhu postajemo, dakle, svi, bez razlike međusobno prava braća, jer sjedinjujući se u Bogu, koji je ljubav, nužno se moramo i međusobno ljubiti. Euharistija postaje na taj način ona otajstvena veza, koja svojim nitima najneposrednijeg bratstva i sestrinstva povezuje i pojedince i narode preko sviju državnih granica, narodnih razlika, kulturnih nejednakosti i različitih oprečnih zemaljskih interesa u jednu veliku obitelj.

Blagovanje tijela Isusova u sv.pričesti jest, dakle, ono po čemu postajemo krvi srodnici najprije sa samim Kristom, a zatim i sami među sobom. Jer jedno te isto tijelo Boga-čovjeka sve nas hrani i ista krv Boga – čovjeka struji našim žilama...To je dakle euharistiska zajednica. Zajednica, koju bismo, govoreći suvremenim jezikom, mogli nazvati nova euharistijska internacionalna zajednica i to internacionalna zajednica ljubavi, zajednica jedan i jedina, kojoj jednake na ovom svijetu nema. Zato velimo, da je euharistija kao internacionalna veza ljubavi ujedno i jedini temelj pravo mira na svijetu. (A. Benigar, *Stepinac*, 275).

Bl. Alojzije Stepinac – Davati naknadu Spasitelju u Euharistiji: Prvo, davati zadovoljštinu i naknadu Spasitelju u euharistiji, jer su bezbožnici u porušanim i zapaljenim crkvama, osramoćenim redovnicima i poubijanim svećenicima obeščastili zapravo samoga Krista. On je onaj čije je ime uvije prvo na listi osuđenih kod svakog progonstva. Njega progone u svakom redovniku i svećeniku, u svakom biskupu i katoličkom svjetovnjaku. To nije samo nezahvalnost i bezumlje, nego prava ludost, paklena zasljepljenost i najniži pad ljudskog dostojanstva.

Protiv takove strahovite mržnje i sotonske grozote nije moguće, da oni, koji Krista ljube ne stave pred noge euharistiskog Kralja duboko potreseni svoju zadovoljštinu i naknadu. Dok Krista ponovno tisuću puta sude na smrt, rugaju mu se, pljuju ga, bičuju, trnjem krune, gaze po njemu, i na križ ga razapinju naša vjerna srca treba da ispuni velika boli beskrajni stid, a sav svijet treba da očituje jasno i glasno svoju vjernost i ljubavi prema njemu. I što je veća mržnja njegovih neprijatelja, to snažnija mora biti naša ljubav. I što više rana zadaju najamnici pakla njegovom mističnom tijelu, to jest Crkvi, i njegovu sakramentalom tijelu na oltarima, to gorljiva i žarča treba da je naša zadovoljština i naknada. (A. Benigar, *Stepinac*, 274).

Dodatak: Svetogrdna oskvrnuća Euharistiskog Isusa u posvećenim hostijama na crnim misama: svjedočanstvo jednog egzorciste

Našim čitateljima i svima koji istinski ljube Isusa i Crkvu donosimo ovo potresno i tragično svjedočanstvo poznatog i priznatog talijanskog egzorciste don. Raula Salvuccia koji po nalogu svog biskupa već desetljećima djeluje u svojoj biskupiji. Sve one koji budu čitali ovaj tekst potičemo na davanje zadovoljštine Euharistiskom Isusu u duhu gore navedenog teksta bl Alojzija Stepinca pod naslovom: Davati naknadu Spasitelju u Euharistiji. Zadovoljštinu možemo davat na više načina klanjanjem privatnim ili javnim, molitvom, pa i molitvama iz ove knjižice, postom u skladu sa zdravstvenim stanjem osobe, malim svakodnevnim odricanjima. Na veliku žalost krađa ili potajno iznošenje posvećenih hostija je praksa koja se sve više javlja u svijetu pa i u Hrvatskoj redovito s nakanom profaniranja Euharistije.

Don Raul piše: “Vidio sam i slušao, po žalosnoj privilegiji, jedan prikaz s dijapozitivima crne mise, prakse koja potiče toliku radoznalost. Okruženje: mračno s puno crnih zastora, na sredini nešto što nalikuje na crkveni oltar, na kojemu je bila ispružena gola mlada djevojka, djeвица okrenuta prema gore. Djevojka je bila došla do oltara bosih nogu na kojima su bila iscrtana dva križa, tako je hodajući gazila križeve. Jedan čovjek iz sotonističke sekte se porezao na ruci. Muškarac koji je služio obred je krv koja je izlazila iz rane skupljao u neku posudu te tu i tamo njome mazao tijelo djevojke. Po zemlji, unaokolo oltara, je bilo nekoliko posvećenih hostija, po kojima su prvo gazili, a zatim su svaku hostiju boli vrhom nekog noža.

Nakon ovog svetogrđa slijedilo je još jedno koje se ne usuđujem opisati. Na kraju muškarac koji je služio obred je imao odnos sa djevojkom oskvrnjujući tako njeno djevičanstvo. Voditelj

prikaza na kraju ironično zaključi da danas ozbiljan problem za obred nije pribaviti posvećene hostije nego svaki puta pronaći djevojku koja je djevica za svaku novu crnu misu". (Raul Salvucci, *Le potenze malefiche, come operano come combattono*, st. 43-44).

POBOŽNOST PREDRAGOCJENOJ KRVI KRISTOVOJ

Sadržaj

Predgovor

1. Povijest štovanja presvete Krvi Kristove od početaka do uspostave svetkovine Krvi Kristove
2. Devetnica na čast Krvi Kristove
3. Litanije Presvetoj Krvi Isusovoj
4. Molitve svetaca i duhovnih velikana Presvetoj Krvi Kristovoj
5. Razmatranja svetaca i duhovnih velikana o Presvetoj Krvi Kristovoj
6. Pobožnost Krvi Kristovoj u iskustvima svetaca i duhovnih velikana
7. Posebne pobožnosti i načini čašćenja Krvi Kristove
 7. 1. Sveta Misa: Gospodin Isus je ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi
 7. 2. Razmatranja o Muci i Krvi Kristovoj
 7. 3. Molitve krunica na čast Krvi Kristove
 - a. Krunica Krvi Kristove
 - b. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu Tijela i Krvi Kristove
 7. 4. Molitve sedam prikazanja Predragocjene Krvi Kristove
 - a. Sedam molitava svete Brigite
 - b. Sedam prikazanja Krvi Kristove
 - c. Sedam prikazanja Krvi Kristove po Marijinom zagovoru
 - d. Sedam prikazanja Presvete Krvi protiv sedam glavnih grijeha
 - e. Razmatranje o sedam prolijevanja Krvi Kristove
 7. 5. Svetkovina i mjesec Predragocjene Krvi Kristove
 7. 6. Pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj kao pomoć dušama u Čistilištu i sredstvo sprječavanja teških grijeha
 - a. Pobožnost presvetoj krvi Isusovoj olakšava muke dušama u Čistilištu
 - b. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj
 - c. Pobožnošću presvetoj krvi Kristovoj možeš spriječiti mnoge teške grijehe
 7. 7. Prinostiti u duhu krv Isusovu Bogu; još jedan način, kako možemo častiti Krv Kristovu
 7. 8. Zazivi Presvetoj Krvi Isusa Krista
8. Molitve Krvi Kristovoj s posebnim nakanama
Posveta predragocjenoj krvi Kristovoj - Posveta i dnevno prikazanje Ocu u sjedinjenju s Krvi Kristovoj - O dragocjena Isusova Krv - Pouzdanje u Kristovu Krv (Za one koji se bore za oslobođenje od ovisnosti) - Za milost oprostjenja - Za milost dobre smrti - Molitva za umiruće - Preporuke umirućih - Pomirne molitve za duše u Čistilištu -Molitva na čast presvetoj Krvi Isusovoj
9. Svetišta Krvi Kristove u svijetu i hrvatsko svetište Krvi Kristove u Ludbregu
 - a. Ostaci i čašćenje presvete Krvi Kristove u svijetu i kod nas u Ludbregu
 - b. Poznatija svetišta u Italiji
10. Poticajni primjeri pobožnosti Krvi Kristovoj

Dodatak: Molitve za oslobađanje od moći tame za privatnu upotrebu vjernika iz novog obreda za Egzorcizam

Predgovor

Među raširenijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je svakako i pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj. Ne radi se o jednoj pobožnosti među mnogima nego je ta uzdignuta u Crkvi na posebno mjesto i nalazi se u središtu objave. Brojni su crkveni dokumenti koji o tome pišu, a nama se kao

najbolji uvod u ovu knjižicu čini citat iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu.

«U biblijskoj objavi, bilo na stupnju starozavjetnoga pralika, bilo na stupnju ispunjenja i usavršenja u Novome zavjetu, krv je prisno povezana sa životom i - po antitezi - sa smrću, s izlaskom zalazom-prelaskom, sa svećeništvom i bogoslužnim žrtvama, s Otkupljenjem i Savezom. Starozavjetni pralikovi vezani uz krv i njezinu spasenjsku vrijednost ispunili su se na savršen način u Kristu, osobito u njegovu vazmu smrti i uskrsnuća. Zbog toga je otajstvo Kristove Krvi u središtu vjere i spasenja.

Na otajstvo spasenjske Krvi upućuje:

- događaj utjelovljenja Riječi (usp. Iv 1,14) i obred uključivanja novorođenoga Isusa u narod Staroga zavjeta preko obrezanja (usp. Lk 2,21);
- biblijski lik Jaganjca, bogat obilježjima i primjenama: »Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta« (Iv 1,29.36), u koji se uranja slika »Sluge patnika«, prema Knjizi proroka Izaije 53, koji na sebe preuzima trpljenje i grijeh čovječanstva (usp. Iz 53,4-5); »Vazmeno janje« (usp. Izl 12,1; Iv 12,36), simbol otkupljenja Izraela (usp. Dj 8,31-35; 1Kor 5,7; 1Pt 1,18-20);
- »kalež muke«, o kojemu govori Isus, s aluzijom na njegovu skorbu otkupiteljsku smrt, pitajući Zebedejeve sinove: »Možete li piti čašu koju ću ja piti?« (Mt 20,22; usp. Mk 10,38) i kalež smrtno muke u maslinskome vrtu (usp. Lk 22,42-43), koju prati krvav znoj (usp. Lk 22,44);
- euharistijski kalež, koji u znaku vina sadrži Krv novoga i vječnoga saveza, prolivenu za otpuštenje grijeha, i koji je spomen-čin vazma Gospodnjega (usp. 1Kor 11,25) te piće spasenja prema Učiteljevoj riječi: »Tko blaguje tijelo moje i pije moju krv, ima život vječni i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.« (Iv 6, 54);
- događaj smrti, jer je krvlju prolivenom na križu Krist pomirio nebo i zemlju (usp. Kol 1,20);
- udarac kopljem, koje je probolo žrtvovana Jaganjca, iz čijega je otvorena boka provrela krv i voda (usp. Iv 19,34), dokument ostvarena otkupljenja, pokazatelj sakramentalnoga života Crkve - voda i vino, krštenje i euharistija - simbol Crkve rođene iz Krista usnuloga na križu.

Na otajstvo Krvi na poseban se način nadovezuju kristološki naslovi: naslov Otkupitelj - Krist je naime svojom nevinom i dragocjenom krvlju otkupio staro ropstvo (usp. 1Pt 1,19) i »čisti nas od svakoga grijeha« (Iv 1,7); naslov Velikoga svećenika »budućih dobara«, budući da Krist »ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj ude jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje« (Heb 9,11-12); naslov vjernoga Svjedoka (usp. Otk 1,5), osvetnik krvi mučenika (usp. Otk 6,10) koji su »zaklani zbog riječi Božje i zbog svjedochanstva što ga imahu« (Otk 6,9); naslov Kralja, koji kao Bog »vlada s drveta«, urešen grimizom vlastite krvi; naslov Zaručnika i Božjega jaganjca, u čijoj su krvi članovi crkvene zajednice - Zaručnice - oprali svoje haljine (usp. Otk 7,14; Ef 5,25-27).

Posebna važnost spasenjske Krvi omogućila je da njezin spomen zauzme središnje i bitno mjesto u slavlju bogoslužnoga otajstva: štoviše, u samome središtu euharistijske zajednice, u kojemu Crkva Bogu Ocu uzdiže zahvalu, »čašu blagoslovnu« (usp. 1Kor 10,16; usp. 115-116, 13) i daje ju vjernicima kao stvarni sakrament »zajedništva Krvi Kristove« (1Kor 10,16); i, zatim, tijekom liturgijske godine. Crkva naime spominje otajstvo Krvi ne samo u svetkovini Tijela i Krvi Gospodnje (četvrtak poslije svetkovine Presvetoga Trojstva), već i u brojnim drugim slavljinama, tako da bogoslužni spomen Krvi našega otkupljenja (usp. 1Pt 1,18) prožima čitav godišnji luk.

Tako, na primjer, u večernjoj u Božićnome vremenu, Crkva -obraćajući se Kristu - pjeva: »A i mi, koje umio je val blažen Krvi presvete, o danu tvog rođenja svim srcem hvalu pjevamo. Ali osobito u Vazmenome trodnevlju vrijednost i otkupiteljska učinkovitost Kristove Krvi predmet su trajna i klanjateljskoga spomena. Veliki petak, tijekom klanjanja Križu, odjekuje pjesmom: «Žuč mu daju i on gine, nježan lik mu presveti bodu trnje, čavli, koplja, Krv i voda s boka vri; o, gle vrela, koje pere zemlju i svijet čitavi!«; a na sam dan Uskrsnuća:»U svojoj divnoj ljubavi On pit nam daje svetu Krv, ta ljubav tijelo njegovo, ko svećenik prikazuje«.

Na nekim mjestima i u posebnim kalendarima, blagdan Predragocjene Krvi Kristove slavi se još 1. srpnja: u njemu se spominju Otkupiteljevi naslovi. Iz liturgije je štovanje Krvi Kristove prešlo u pučku pobožnost, u kojoj ono ima širok prostor i brojne izraze.

Čašćenje Krvi Kristove, prolivene radi našega spasenja, i svijest o njezinoj beskrajnoj vrijednosti pogodovale su širenju ikonografskih prikaza koje je Crkva prihvatila. U njima se razlikuju dva temeljna tipa: onaj koji se odnosi na euharistijski kalež, koji sadrži Krv novoga i vječnoga saveza i tip koji u središte prikaza stavlja raspetoga Isusa, iz čijih ruku, nogu i boka provire spasenjska Krv. Ponekad Krv obilato natapa zemlju, kao izvor milosti koja pere grijeh; ponekad uz križ biva prikazano pet anđela, od kojih svaki drži jedan kalež u koji skupljaju Krv koja provire iz pet rana; taj čin ponekad vrši ženski lik koji predstavlja Crkvu, Zaručnicu Jaganjčevu. (*Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji* st.141.s.)

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

1. POVIJEST ŠTOVANJA PRESVETE KRVI KRISTOVE OD POČETAKA DO USPOSTAVE SVETKOVINE KRVI KRISTOVE

U Starom Zavjetu se držalo da *život svakog bića jest njegova krv* (Lev 17,13). Tako su Izraelci u Egiptu po krvi pashalnog jaganjca kojom su škropili dovratnike bili spašeni od anđela zatornika. Krvlju su bili posvećivani i predmeti za upotrebu u bogoslužju, za pobožne Izraelce biti poškropljen krvlju žrtava je značilo imati udjela u Božjem blagoslovu.

Isus Krist je na vrhuncu svog života uspostavljajući sakrament Euharistije dao novo značenje starozavjetnoj pashalnoj večeri: *Dok su blagovali, uze Isusu kru, zahvali razlomi ga pa davaše učenicima govoreći: Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje. Zatim uze kalež te zahvali i dade im ga govoreći: Uzmite i pijte iz njega svi jer, ovo je moja krv, krv saveza koja se proljeva za sve za oproštenje grijeha* (Mt 24,26-29).

U ovom ozračju se bolje shvaća i Novozavjetni govor o Isusu Kristu Spasitelju i njegovoj krvi koja je cijena našeg spasenja, ... *dobrostitvo nas obdaru u Ljubljenome u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju* (Ef 1,7), temelj naše pomirbe s Bogom, *po njemu izmiriti sve na Nebu i na zemlji uspostavljajući mir krvlju križa njegova*. Krv Kristova je i temelj očišćenja naših savjesti; *koliko će više krv Krista – koji je po vječnom Duhu prinio samoga sebe Bogu – očistiti našu savjest od mrtvih djela da služimo Bogu živome?... Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim – srebrom ili zlatom – od ispraznog načina života nego skupocjenom krvlju Krista, nevina i janjeta bez mane* (1Pt 1, 18-19) ... *Njemu koji nas ljubi i koji nas je otkupio od grijeha svojom krvlju i učinio kraljevstvom i svećenicima za Boga Oca – njemu slava i vlast u vijeke vjekova* (Otk 1, 5-6).

Razmišljanje o Krvi Otkupitelja te divljenje i štovanje tog velikog otajstva, jasno izraženog u tekstovima Novog Zavjeta, je nastavljeno i kod svetih otaca. Među velikim antičkim ocima svakako valja spomenuti sv. Augustina. Oblici pobožnosti Predragocjenoj Krvi Isusa Krista su sve više dolazili do izražaja u srednjem vijeku, posebno pod utjecajem mistika iz svetačke tradicije, od kojih su mnogi osobno gajili tu pobožnost. Među njima su najveći predstavnici: sv. Bernard, sv. Gertruda, sv. Bonaventura, sv. Anđela Folinjska, sv. Katarina Sijenska i drugi.

Sve više se u Crkvi širilo i štovanje Presvete Krvi Kristove povezano uz hodočašća u svetišta koja su prema pobožnim tradicijama čuvala relikvije ostataka Isusove Krvi u Mantovi, Brugesu, Fecampu gdje je bila napisana i prva liturgijska pjesma na čast Krvi Kristove.

Mnogobrojna euharistijska čuda u kojima se nakon posvećenja dogodila i materijalno očitovanje prisutnosti Krvi Kristove pod posvećenim prilikama su još više poticala vjernike na pobožnost. U tim mjestima su obično, kao i u našem Ludbregu, nastajala svetišta.

Prvi liturgijski blagdan, sa službom čitanja o Krvi Kristovoj, Sveta Stolica je dopustila 1582.biskupiji Valencije u Španjolskoj, da bi se zatim slična dopuštenja proširila u cijeloj Katoličkoj Crkvi.

Veliki apostol pobožnosti Krvi Kristovoj je bio sv. Gašpar del Bufalo (1786-1837). Možemo reći da je njegov apostolat doveo do nastajanja duhovnosti Krvi Kristove. U Rimu se u Bazilici sv. Nikole in Carcere, danas crkva sv. Josipa a Capo le case čuvala relikvija muke Kristove. Svećenik Francesco Albertini, koji je kasnije postao biskupom, je u toj bazilici počeo okupljati grupe vjernika od kojih je poslije nastala Nadbratovština Krvi Kristove u kojoj su mnogi odrastali i nastavljali djelo kanonika Albertinija. Među njima se najviše isticao rimski svećenik Gašpar del Bufalo.

Papa Pio VII mu je povjerio apostolat pučkih misija, čemu se on posvetio do kraja života. U mjestu san Felice di Giano u Umbriji utemeljio je redovničku kongregaciju Misionara Predragocjene Krvi. Osobno je živio i propagirao duhovnost Krvi Kristove s velikim plodovima obraćenja u misijama koje je održavao. Tijekom misija u Villacorsa susreo je i buduću blaženicu Mariju de Mattias koja je prihvatila duhovnost Krvi Kristove te je u Acutu skupa sa svojim duhovnim ocem utemeljila redovničku zajednicu Klanjateljica Krvi Kristove.

Na poticaj svećenika iz Družbe Misionara Krvi Kristove Giovannia Merlinija, 1849. je papa Pio IX odredio da se u cijeloj Katoličkoj Crkvi slavi blagdan Krvi Kristove prve nedjelje u srpnju. Papa Pio X je proslavu blagdana prenio na 1. srpanj. Papa bl. Ivan XXIII je i sam još od djetinjstva gajio pobožnost Krvi Kristovoj i o njoj je u više navrata pisao, izdao je apostolsko pismo o toj pobožnosti.

S obnovom rimskog liturgijskog kalendara nakon Drugog Vatikanskog Koncila blagdan Krvi Kristove je spojen s blagdanom Tijela Kristova te se u četvrtak nakon Presvetog Trojstva slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, dok je slavljenje svetkovine Krvi Kristove 1. srpnja ostavljeno svim ustanovama i crkvama koje u nazivu imaju Krvi Kristovu.

2. DEVETNICA NA ČAST KRVI KRISTOVE

(Imprimatur: Nadb. duhovni stol, Zagreb, broj: 2390/1986)

U Hrvatskoj katoličkoj tradiciji molitva devetnice na čast pojedinih otajstava naše vjere je jako raširena među vjerničkim pukom. Ova devetnica se moli kroz 9 dana uz druge molitve na čast Krvi Kristove.

Ako netko želi moliti devetnicu s razmatranjima, za to može izabrati neke od svetačkih tekstova koje donosimo u ovom izdanju, a u poglavlju 7.2 donosimo i način razmatranja o Krvi Kristovoj prema uputama sv. Gašpara del Bufala. Nakon razmatranja kao završetak molitve može izmoliti Litanije Krvi Kristove.

Gospodine Isuse Kriste, kad si se četrdeset dana nakon svoga uskrsnuća vratio Ocu u Nebo, naredio si svojim učenicima da zajedno čekaju Duha Svetoga. Devet su dana molili da prime dar svih darova i tako postanu pravi apostoli. Uzdaajući se da ćeš i nama dati ono što nam je potrebno za naše spasenje i blagoslov, molimo Te: Rasvijetli naš razum i pročisti naše srce da naučimo kako treba moliti. Kao i apostolima, daruj i nama milost da možemo moliti s Marijom, jer je Ona službenica Božja i "svemoć koja zagovara".

Gospodine, Ti si rekao: "Molite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se!" Potaknuti tvojom riječju, dolazimo Ti danas s ovom posebnom potrebom....(*trenutak tišine*). Dobri Isuse, pouzdajemo se u tvoju ljubav i milosrđe koje si nam iskazao u svojoj Predragocjenoj Krvi. Uvijek si imao vremena i strpljenja za siromahe i bolesne, za prezrene i grešnike. Otro si suze udovici iz Naima, uslišao si poganskog stotnika i nagradio pouzdanje Martino. Udijeli i nama radosno iskustvo Tvoje osobite pomoći. Ali ako naše želje ne odgovaraju Tvome Božanskom planu, ojačaj nas posebnom snagom vjere. Zajedno s Tobom želimo i mi ponavljati: "Oče, ne moja, nego Tvoja volja neka bude." Udijeli nam čvrsto povjerenje da su tvoji putovi uvijek bolji, iako ih često ne razumijemo. Zahvaljujemo Ti već sada što ćeš nas uslišati, jer Ti si Ljubav i sve što nam daješ ili prepuštaš, vodi nas našem vječnom cilju i služi našem posvećenju. Amen.

3. LITANIJE PRESVETOJ KRVI ISUSOVOJ

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, *(Smiluj nam se)*

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Krvi Krista, Jedinorođenoga Sina Vječnog Oca,

(Spasi nas!)

Krvi Krista, utjelovljene Riječi Božje,

Krvi Kristova, Novoga i Vječnoga Saveza,

Krvi Kristova, u smrtnoj borbi na zemlju potekla,

Krvi Kristova, koja si kod bičevanja izvirala,

Krvi Kristova, ispod trnove krune prokapala,

Krvi Kristova, na Križu prolivena,

Krvi Kristova, cijeno našega spasenja,

Krvi Kristova, bez koje nema oprostjenja,

Krvi Kristova, u Euharistiji okrepo i čišćenje duša,

Krvi Kristova, rijeko milosrđa,

Krvi Kristova, pobjednice zlih duhova,

Krvi Kristova, snago mučenika,

Krvi Kristova, jakosti priznavalaca,

Krvi Kristova, koja rađaš djevice,

Krvi Kristova, čvrstoću onih koji su u pogibli,

Krvi Kristova, okrepo umornih,

Krvi Kristova, u plaču utjeho,

Krvi Kristova, nado pokornika,

Krvi Kristova, utjeho umirućih,

Krvi Kristova, mire i milino srdaca,

Krvi Kristova, jamstvo vječnoga života,

Krvi Kristova, koja izbavljaš duše iz Čistilišta.

Krvi Kristova, svake slave i časti predostojna,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj se nama!

— Otkupio si nas, Gospodine, Krvlju svojom.

— I postadosmo Kraljevstvo Boga našega.

Pomolimo se! — Svemogućí vječni Bože, Ti si jednorodenca svoga Sina postavio za Otkupitelja svijeta i htio da Te Njegova Krv ublaži; podaj, molimo, da cijenu našega spasenja tako štujemo da nas njezina snaga tako brani od zala ovoga života na zemlji, da uživamo na nebu vječni plod svete Krvi! Po istom Kristu Gospodinu našem! Amen!

4. MOLITVE SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA PRESVETOJ KRVI KRISTOVOJ

Klanjam ti se Presveta Krvi Kristova *(Sv. Albert Veliki)*

Klanjam ti se Predragocjena Krvi Kristova, najljepši cvijete stvorenja, plode djevičanstva, neizrecivo sredstvo Duha Svetoga. Kličem razmišljajući o kapljicama djevičanske Krvi, koje je Vječna Ljubav pokrenula, a pripadale ste Sinu Božjemu koje je On u svojoj osobi pobožanstevnio. Potresen sam dubokom nježnošću razmišljajući kako ste iz Srca Djevice Marije prešle u Srce Utjelovljene Riječi i oživotvorene dahom Božanstva postale Krv jedinoga Boga.

Klanjam ti se Krvi zatvorena u Isusovom žilama, sačuvana u njegovu Čovječstvu kao mana u zlatnoj škrinji, spomenu Vječnog otkupljenja koje je On učinio za vrijeme svoga smrtnog života. Klanjam ti se, Krvi novoga i vječnoga saveza, koja si tekla iz Isusovih žila u Getsemaniju, iz njegova tijela bičevanog u Pretoriju, iz ruku i nogu pribijenih na Križ na Golgoti, iz njegova boka kopljem probodena. Klanjam ti se u sakramentima, klanjam ti se u Euharistiji u kojoj si bitno prisutna....

U tebe polažem svoju nadu o ljubljena Krvi Kristova, cijeno našega spasenja i naša kupelji. Teci blago u srcima koja su zalutala i omekšaj njihovu tvrdoću. Briši, o ljubezna Krvi Isusova, briši naše mrlje, spasi nas od bijesa anđela zatornika. Napoji Crkvu, oplodi je iscjeliteljima, apostolima, obogati je svetim čistim dušama koje izharavaju božansku ljepotu.

O Predragocjena Krvi moga Gospodina *Sv. Gašpar del Bufalo*

O Rane i Predragocjena Krvi moga Gospodina ja, vas vječno blagoslivljam. Ljubavi moga izranjenoga Gospodina! Koliko smo daleko od toga da Tebi budemo suobličeni. Krvi Isusa Krista balzame naših duša, izvore svakog milosrđa, daj da moj jezik Krvlju zarumenjen svakodnevnim slavljenjem svete Mise tebe blagoslivlje sada i zauvijek. Gospodine tko da te ne ljubi? Tko da ne gori ljubavlju za Tebe? Tvoje Rane, tvoja Krv, tvoje trnje, Križ: božanska Krv na poseban način prolivena do zadnje kapljice, kako gromkim glasom više mome jadnom srcu! Jer Ti si bio u agoniji da me spasiš, umro si za mene, i ja ću dati, ako treba, život da dođem do blaženog posjedovanja Neba. Isuse Ti si za nas postao otkupljenje. Iz tvoga otvorenog boka, korablje spasa, ognja ljubavi, poteče Krv i Voda spomen dobara sakramenata i boli tvoje ljubavi, Isuse koji si nas oprao u svojoj Krvi. Amen.

Himan Krvi Kristovoj *(bl. Marija De Mattias)*

Svi narodi plješćite rukama i kličite pjesmu radosnu Gospodinu. Jer je Gospodin veoma uzvišen objavio nam milosrđe svoje. Jer ne poštedi vlastitoga Sina svoga već ga dade za sve nas. Da se spasimo i oslobodimo grijeha naših krvlju njegovom. Da se krvlju njegovom opravdamo i izbavimo od srdžbe njegove. Da mi koji s njim rastavljeni bijasmo, opet se pomirimo Krvlju Sina njegova. Gospodine i Bože moj, što da ti uzvratim, za sve što si mi dao?

Uzet ću kalež spasenja i zazvat ću moć te Krvi. Pjevajte Isusu svi sveti njegovi pjevajte i priznajte svetost njegovu. Jer On nas je ljubio i oprao u Krvi svojoj. I postao pomoćnikom i Spasiteljem našim. Navijek budi slavljena Krv Isusova jer nam učini ta čudesa. Slavljem budi Isus navijek i neka se napuni Nebo i zemlja slavom Krvi njegove. Isusu, Sinu Božjemu, koji nas je otkupio svojom Krvlju dodite da se poklonimo.

Uzdizanje duha Kristu Spasitelju

(Sv. Brigita Švedska)

Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Svoju si smrt prije vremena prorekao i na posljednjoj si večeri od tvarnog kruha posvetio svoje Predragocjeno Tijelo. Iz ljubavi si ga razdijelio apostolima na spomen svoje predostojne muke. Perući svojim dragocjenim rukama noge apostolima, ponizno si pokazao svoju najveću poniznost. Hvaljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si od straha pred mukom i smrti iz svog nevinog tijela prolijevao Krv umjesto znoja, a ipak si dovršio naše otkupljenje, jer si ga htio izvršiti. Tako si najočitije pokazao svoju ljubav što si je imao prema ljudskom rodu. Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si bio doveden pred Kaifu, i ponizno si dopustio da te izruče Pilatovu sudu, tebe koji si sudac sviju.

Slava ti, Gospodine moj Isuse Kriste, za ruganje što si ga podnio dok si obučen u grimiz stajao pod krunom od najoštrijeg trnja. Slava ti što si najstrpljivije podnio da pljuju u tvoje slavno lice, da ti zastiru oči i da te žestoko udaraju po vilici i vratu krvoločne ruke bezbožnika. Neka ti je dika, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si s najvećom strpljivošću dopustio da te vežu o stup, da te okrutno bičuju te dovedu i pokažu poput nevina Janjeta pred Pilatovim sudištem.

Hvaljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si svim svojim okrvavljenim slavnim tijelom bio osuđen na smrt križa. Na svojim si svetim leđima bolno nosio križ, a mahnito doveden na mučilište i lišen svoje odjeće, htio si da tako budeš prikovan o drvo križa. Neka ti je vječna hvala, Gospodine Isuse Kriste. Ti si i u takvoj tjeskobi ponizno svojim dobrostivim očima ljubavi pogledao svoju predostojnu Majku, koja nikad nije sagriješila niti pristala ni na najmanji grijeh. Tješio si je i predao svome učeniku da je vjerno čuva.

Neka ti je vječni blagoslov, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si u svojoj smrtnoj mucii svim grešnicima ulio nadu u oprostjenje, jer si milosrdno obećao rajsku slavu razbojniku koji ti se obratio. Neka ti je, Gospodine moj Isuse Kriste, vječna hvala za svaki trenutak kojim si za nas grešnike podnosio na križu najgorču gorčinu i tjeskobu. Najoštrije su boli izvirale iz tvojih rana i kruto prodirale u tvoju sretnu dušu i okrutno prolazile kroz tvoje najsvetije Srce. Kad ti je puklo srce, sretno si ispustio duh, i nagnuvši glavu, ponizno ga predao u ruke Boga, svog Oca. Tada, mrtav tijelom, postade sasvim hladan. Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si svojom dragocjenom krvlju i svetom smrću otkupio duše i ponovno ih milosrdno iz progonstva priveo u vječni život.

Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si radi našega spasenja dao da ti koplje probode bok i srce. Obilato si iz tog boka prolio krv i vodu da bi nas otkupio. Slava ti, Gospodine moj Isuse Kriste, jer si htio da tvoji prijatelji skinu s križa tvoje blagoslovljeno tijelo i da ga polože u ruke tvoje prežalosne Majke, da bi ga Ona umotala u platno i sahranila u grob. Slava ti što si dopustio da ga ondje čuvaju vojnici. Vječna ti hvala, Gospodine moj Isuse Kriste, jer si trećeg dana uskrsnuo i živ se pokazao onima kojima ti se sviđjelo. Nakon četrdeset dana uzašao si na nebo, dok su to mnogi promatrali. Tu si časno smjestio svoje prijatelje koje si oslobodio iz podzemlja.

Neka ti je vječna dika i slava, Gospodine Isuse Kriste, jer si poslao Duha Svetoga u srca učenika i povećao u njihovim dušama neizmjernu božansku ljubav. Blagoslovljen si, hvalevrijedan i slavan u vijeke, Gospodine moj Isuse. Ti sjediš na prijestolju u svom nebeskom kraljevstvu u slavi svoga božanstva. U tijelu živiš sa svim svojim svetim udovima koje si uzeo iz Djevičina tijela. Tako ćeš doći na dan. suda da sudiš dušama svih živih i mrtvih. Ti živiš i kraljuješ s Ocem i Duhom Svetim u vijeke vjekova. Amen.

Tvoja Krv Isuse, daje nam tvoj život

(Sluga Božji Giovanni Merlini)

O Predragocjena Krvi koju je Bogočovjek Isus darovao s beskrajnom ljubavi za nas kako bi uništio kraljevstvo grijeha i podigao kraljevstvo milosti klanjamo ti se i zahvaljujemo ti. Ti si prijestolje božanskog milosrđa. Zapali naša srca nježnošću i ljubavlju prema Isusu koje te je prolio

iz sinovske poslušnosti Ocu. U tebi, Bezgrešna Krvi, Bog je zadobio Crkvu, majku koja sabire sve narode u jednu obitelj u jedinstvu vjere, nade i ljubavi.

Ti obogaćuješ Crkvu blagom milosti i svetosti. Tvoja Krv Isuse čisti duše od grijeha, operi naše duše u tim spasenjskim izvorima. Tvoja Krv Isuse daje nam tvoj život. Uresi naše duše blagom svetosti. O Božanska Krvi, piće duhovno na euharistijskoj gozbi Jaganjca bez mane, daj da nas po tebi Duh Sveti još više sjedini s Bogom i braćom ljudima u iskrenoj ljubavi. O Predragocjena Krvi, ti si naša potpora u času križa i naša nada da ćemo zadobiti vječno blaženstvo. Daj da te svi ljudi mogu slaviti, blagoslivljati i zahvaljivati ti ovdje na zemlji i u Nebu i vijeke vjekova. Amen.

O pravo tijelo, o prava Krvi!

(Bl. Anđela Folinjska)

O Isuse Kriste, stvoritelju! O Isuse Kriste, stvore! O pravi Bože i pravi čovječe! O pravo tijelo, o prava krvi! O pravi udovi pravoga tijela! O neizrecivo sjedinjenje, koje u sebi sadržavaš neizmjernost! O Gospodine, od tvoga se čovještva obraćam k tvome Božanstvu, a od tvog Božanstva k tvome čovještvu. U njihovu razmatranju duša susreće neizrecivo Božanstvo, koje u sebi krije sve bogatstvo i sve znanje.

O neprolazno blago, Božanstvo! Iz tebe crpim slast što me jača, i sve što izgovaram i sve što ne mogu da izgovorim. Vidim najdragocjeniju dušu Isusovu sa svim njezinim krepostima, sa svim darovima Duha Svetoga i potpunu predanost, svetu i neokaljanu. Vidim ovo tijelo, zalog našeg otkupljenja. Vidim krv, iz koje crpim zdravlje i život.

I tada vidim što ne mogu izreći. Ovdje pod ovim koprenama je doista Onaj, komu se klanjaju Gospodstva, pred kim drhću najstrašniji Duhovi i Sile. O kad bi se naše oči otvorile poput njihovih, koja li bi čudesa učinila strahopoštovanje i poniznost približavajući se ovome otajstvu !

Jedna bi kap Krvi Kristove bila dovoljna za sve grešnike

(Sv. Faustina Kowalska)

Isuse, vječna Istino, Živote naš, zazivam i prosim Tvoje milosrđe za jadne grešnike. Ti slatko Srce mog Spasitelja, puno sućuti i neizmjernog milosrđa usrdno Te molim za jadne grešnike. O presveto Srce, izvore milosrđa iz kojeg izviru za cijelo čovječanstvo zrake neshvatljive milosti, žarko Te molim za prosvjetljenje jadnim grešnicima.

O Isuse, sjeti se Svoje gorke muke i ne dopusti da se izgube duše, koje si otkupio Tvojom predragocjenom presvetom Krvlju. O Isuse, kad razmišljam o tako ogromnoj cijeni Tvoje Krvi, raduje me njezina veličina, jer jedna bi kap bila dovoljna za sve grešnike. Iako grijeh predstavlja ponor zloće i nezahvalnosti, neusporediv je s onom postignutom cijenom za nas stoga neka svaka duša u Gospodnjoj patnji pronade povjerenje i nadu u Njegovo milosrđe. Bog ne uskraćuje nikomu svoje milosrđe. Nebo i zemlja mogu se promijeniti, a ipak Božje je milosrđe neiscrpivo.

Ah, kolika radost gori u mom srcu kad promatram tvoju neshvatljivu dobrotu, o moj Isuse. Željela bih dovesti sve grešnike tvojim nogama da bi vječno slavili tvoje milosrđe. Moj Isuse, iako mi tamna noć i mračni oblaci pokrivaju horizont, ipak znam, da se sunce ne gasi. O Gospodine, iako Te ne mogu pojmiti ni razumjeti tvoje djelovanje - usprkos tome uzdam se u tvoje milosrđe.

Ako je tvoja volja, Gospodine, da zauvijek živim u ovoj tami, budi hvaljen. Samo za jedno Te molim, moj Isuse, ne dopusti da Te uvrijedim bilo čime. O moj Isuse, samo Ti poznaješ čežnje i patnje mog srca. Raduje me da mogu malo trpjeti za Tebe. Kad primjetim da patnje nadilaze moje snage tada se sklanjam Gospodinu u Presvetom Sakramentu i duboka šutnja je moj razgovor s Gospodinom.

Rani mi srce svojim ranama, napoji dušu moju svojom Krvlju

(Sv. Bonaventura)

Gospodine Isuse Kriste, rani mi srce svojim ranama, napoji dušu moju svojom Krvlju, da kamo god se okrenem, uvijek gledam tebe razapeta, i što god pogledam, neka sve vidim rumeno od tvoje Krvi, da tako sav za tobom čeznem i ništa osim tebe ne nađem, ništa ne vidim, osim tvojih rana. To neka mi bude utjeha, Gospodine moj, da budem s tobom ranjen, to neka mi bude nutarnja bol, ako što drugo razmatram osim tebe. Neke mi ne miruje srce, o dobri Isuse, dok ne nađe tebe, svoje središte, u kojem će počivati, u kojem će utažiti svoju čežnju. Amen.

Molitva svetim ranama iz kojih teče Krv Isusova

(Iz molitvenika Serafsko cvijeće)

Molim te, Gospodine Isuse, radi onih spasonosnih tvojih rana, koje si pretrpio za naše spasenje na Križu, iz kojih je potekla ona dragocjena Krv, kojom smo spašeni, rani ovu moju grješnu dušu, za koju si se udostojao umrijeti. Rani je ognjem i snažnom strelicom svoje prevelike ljubavi. Probudi mi srce strelicom svoje ljubavi, da ti rekne duša moja: ranjena sam tvojom ljubavlju, tako da iz rane ljubavi tvoje poteknu obilne suze dan i noć. Udari, Gospodine, udari, molim te, ovo moje tvrdo srce snažnom sulicom svoje ljubavi i prodri u nj duboko svojom božanskom snagom. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Okrijepi me Oče

(sv. Anselmo)

Pogledaj milosrdno, vječni Oče, milostivoga Sina svoga, gdje za mene smrt trpi. Pogledaj jedinoga Sina svoga po svemu tijelu ranjena, i za rane njegove oprostite milostivo zla djela moja, koja su učinile ruke i noge moje; spomeni se prsa njegovih, koja je probolo koplje, i okrijepi me onim izvorom koji iz njih teče. Amen.

Smrtnik posta, svoju Krv proli

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa)

Ti me ču o mili Zaručnice! Da mi otmeš srce iz njedara smrtnik posta, svoju Krvcu proli, i još za me živiš sred oltara. Da, ne vidim sjajnog Ti lica i ne čujem slatkog Ti glasa, ali živim od milosti tvoje i počivam na srcu svoga Spasa!...

Ja bih htjela biti kalež Krvlju Boga umivan, al kod žrtve Krv tu mogu sabirati svaki dan. Duša moja Isusu je draža nego zlatni sud, Golgotom je oltar, na kom krvari mu za me grud. Spase, višnji moj božanski Kralju svet, ja sam grozdom koji za te mora izažeti. Kad me patnja stisne, tad ćeš ljubavi mi vidjeti plam, ja užitka drugog neću već da za te pregaram.... Krv njegova dragocjena svu me zarumeni, čini mi se, kušam rajske slasti veće, i ko s onih milih Mu usta meni mlijeko s medom teče.

Napiši Krvlju svojom na srcu mojem rane svoje

(sv. Augustin)

Nemoj govoriti: neću se spasiti! Imaš Krv Kristovu! Sva tvoja nada je Krv Kristova! Krist učini dragocjenom krv svojih sljedbenika koje je otkupio svojom Krvlju. Promatraj, dakle dušu otkupljena Krvlju Jaganjčevom, kolika je tvoja vrijednost. Ne smatrajte da malo vrijedite kada vas vaš i Stvoritelj svemira cijeni toliko da svakodnevno za vas u svetoj Misnoj Žrtvi proljeva Predragocjenu Krv svog Jedinorođenog Sina.

Napiši Krvlju svojom na srcu mojem rane svoje, Gospodine, da u njima mogu pročitati muku i ljubav, daj mi pročitati muku tvoju, da strpljivo podnosim sve tegobe svoje; daj mi pročitati ljubav tvoju, da mi omrznu sve ljubavi svjetovne. Amen.

Himan Krvi Kristovoj
(Iz časoslova prve večernje)

O zdravo rane Kristove svjedoci Božje ljubavi, iz kojih Krvca rumena sve teče, teče potokom! Od zvijezda vi ste sjajnije, od ružica mirisnije, od alemova draže ste, od mednog saća slađe ste. Vi vrata našoj duši ste u zaklon najugodniji, bjesnoća ljutih dušmana, provalit u vas ne može.

Koliko pada bičeva u sudnici po Isusu! Koliko kapi krvavih iz tijela teče ranjenog! Božansko čelo prekrasno trnovit vijenac probada, a zalupljeni čavli mu kroz ruke, noge prodiru. A kada dušu predade sa ljubavlju i hotice, u prsa koplje roni mu i s krvlju voda izbija. Da potpuno nas otkupi u tijesku biva izašet, za sebe sama ne mareć i kaplju daje posljednju. Svi okaljani grijesima na izvor spasa dođite: tko u njemu se okupa od blata će se očistit. Zahvaljujmo Gospodinu, što sjedi s desne Očeve, on Krvlju nas je spasio i Svetim Duhom krijepi nas. Amen.

Po dragocjenoj svojoj Krvi operi naša bezakonja
(Sv. Bernard)

O dobri Isuse, o slatki Isuse, o Isuse Sine Djevice Marije, pun milosrđa i milosti! O slatki Isuse, smiluj se na me po velikom milosrđu svome. O predobri Isuse, molim te za onu dragocjenu Krv tvoju, koju si se udostojao na oltaru križa proliti za nas nevoljne grešnike, da opereš sva bezakonja naša, i da se udostojiš pogledati na me nevoljna i ništavna grešnika, koji ponizno molim za oprostjenje, i ovo presveto Ime Isus zazivam.

O Ime Isus, ime slatko! Ime Isus, ime ljubljeno! Ime Isus, ime spasonosno! Jer što je Isus nego Spasitelj? Dakle Isuse, radi presvetoga Imena svojega budi meni Isus i spasi me. O predobrostivi Isuse, ne dopusti, da ja, kojega si iz ničega stvorio i neprocijenjenom Krvlju svojom otkupio propadnem. O dobri Isuse, neka me ne pogubi bezakonje moje, kad me je već stvorila tvoja svemoguća dobrota.

O premilostivi Isuse, smiluj mi se, dok je još vrijeme smilovanja, da me ne pogubiš u vrijeme suđenja. O predragi Isuse, ako sam ja nevoljni grešnik po strašnoj pravdi tvojoj zaslužio vječne muke zbog svojih teških grijeha, još ufajući se u neizmjerne milosrđe tvoje utječem se tebi i uzdam se, da ćeš mi se smilovati, koji si premilostivi otac i premilosrdan gospodar.

O predragi Isuse, koja korist od Krvi tvoje, ako padnem u vječnu propast, jer te neće hvaliti mrtvi, koji padnu u pakao. O premilosrdni Isuse, smiluj mi se; o preslatki Isuse, oslobodi me; o premilostivi Isuse, milostiv budi meni grešniku! O Isuse, Isuse, Isuse predobri, primi me u broj odabranih svojih. O Isuse, spasenje onih, koji u te vjeruju; o Isuse, radosti onih, koji se u te ufaju; o Isuse, utjeho onih koji te zazivaju. O Isuse, slatko oprostjenje sviju grijeha, ulij u me milost, ljubav, mudrost, čistoću, poniznost, svetu strpljivost u svim križevima; dopusti, da savršeno tebe ljubim, tebe hvalim, tebe uživam, tebi služim, u tebi se naslađujem, ja i svi oni, koji zazivaju presveto Ime tvoje Isus. Amen.

Slavnoj i dragocjenoj Krvi Kristovoj
(sv. Katarina Sijenska)

Slavna i dragocjena Krvi Kristova, ti si naša kupelj i pomast našim ranama. Da, ti si uistinu kupaonica jer u kupaonici nalaziš toplu vodu i sve ostalo što je potrebno. Zato i kažem da nam u toj slavnoj kupaonici daješ toplinu božanske ljubavi, to jest vječnog Boga u kojemu prebiva Riječ koja je bila u početku. Nalaziš vodu u Krvi jer iz Krvi izlazi voda milosti. Ali to izmiče ljudskim pogledima.

Neprocjenjiva, preslatka ljubavi, ogradio si se zidom našega čovječtva, čime te je zaogrnilo vrhovno, vječno i uzvišeno Božanstvo. Ti si sada: Bog - Čovjek! Tako je savršeno to sjedinjenje koje ni smrt ni bilo koje stvorenje ne može rastaviti. Zato se tu i nalazi toliko veselja, svježine i utjehe u Krvi. Zato se u Krvi nalazi oganj božanske ljubavi, kao i krepost vrhovnog, uzvišenog i vječnog Božanstva. Zacijelo znadete da krepošću božanskog Bića Krv Jaganjca dobiva svu svoju vrijednost. Kad bi Krist bio jedino čovjek bez Božanstva: tada njegova Krv ne bi imala vrijednosti. Ali tim sjedinjenjem čovjeka sa samim Bogom žrtva te Krvi dobiva svu svoju vrijednost.

O Krvi, ti rastjeruješ tamu i daješ čovjeku svjetlost da upozna istinu, kao i svetu volju vječnog Oca. Ti ispunjaš dušu milošću koja joj daje život i oslobađaš je od vječne smrti. Slatka Krvi: ti oslobađaš dušu od sebeljublja koje je slabi. Ti je zaogrćeš ognjem božanske ljubavi. Uopće ne možeš a da je ne zaogrneš tim ognjem, stojeći uza nju dok se oganj tvoje ljubavi širi svuda naokolo. Milostiva Krvi, kroza te i u tebi se nalazi blago Božjeg milosrđa. Ti si ona slavna Krv gdje svaki nezalica može prepoznati i vidjeti istinu vječnog Oca, istinu neizrecive ljubavi, koja nas je stvorila na sliku i priliku Božju. Vječna Krvi! Kažem: vječna, jer si sjedinjena s vječnom božanskom naravi.

Slatka Krvi koja uskrisuješ mrtve! Krvi: ti si dala život. Ti si otklonila tamu s očiju slijepih duša i dala im svjetlost! Slatka ljubavi: ti si uklonila nesloge, zaodjenula si gole, nahranila gladne, napojila žedne, kao i one koji još danas žedaju za tom Krvlju. Mlijekom svoje slatkoće nahranila si djecu, to jest one koji su se pokazali malenima s iskrenom poniznošću, kao i nevine s anđeoskom čistoćom. Krvi, tko se ne bi htio tobom opiti!? Jedino oni sebičnjaci koji ljube sami sebe i ne osjećaju tvoj miris.

Kristova Krv opija, jača, i prosvjetljuje dušu

(sv. Katarina Sijenska)

Neprocjenjiva slatkoća ljubavi, ne čudim se što nalazim u tvojoj Krvi krepost pobožnosti. Vidim Isuse da si upravo uz pomoć božanske dobrote žrtvovao sama sebe, a da to nisi bio ni najmanje dužan. Ta Krv diže svaku kaznu i pruža nam svaku radost. Zato nikakva teškoća ni udarci đavla ili ljudi ne mogu ti naškoditi niti ti oteti veselje. Ta nam Krv daje snage da podnosimo svaku kaznu i napor s istinskom i svetom strpljivošću. Čak se možemo i veseliti skupa s apostolom Pavlom u patnjama, nalazeći utjehu u svojim patnjama i pogrdama. Susrećemo li se sa sramotnim izrugivanjem i prostotom, sve to dragovoljno podnesimo na čast Božju i spas duša. Moramo se smatrati nedostojnima tako velikog dostojanstva mučenika koji dobivaju krunu crvenih ruža sa svojim patnjama.

Kristova Krv opija, jača, grije i prosvjetljuje dušu istinom da ne bi pala u zabludu. Ta nas Krv jača i daje nam vječni život. Čavli su nam postali ključem koji otvara vrata koja su nam bila zatvorena zbog grijeha.

Slatka, neprocjenjiva ljubavi, sjedinila si i suobličila stvora sa Stvoriteljem. Učinila si isto ono što čini i voda sa živim vapnom, da bi se što čvršće spojio kamen s kamenom te da se ne bi srušila zgrada kad vjetar navali... To si isto i ti učinila. Ti si, Utjelovljena Riječi, postavila taj kamen spajajući nas sa svojim Stvoriteljem. Ti si pomiješala svoju Krv sa živim vapnom božanske Biti, sjedinjujući se s ljudskom naravi. Na taj si se način pobrinula da nas obraniš protiv tolikih oluja, jakih okršaja i napasti, što nam ih đavli pripremaju skupa s tijelom i svijetom. Sve te oluje uperene protiv nas, i drmaju našom dušom.

Vidim da si ti, slatka Prva Istino, sa svojom Krvlju koju si zamiješala u zidove naše duše takvom čvrstoćom da je nikakav suprotan vjetar nije kadar oboriti. Želim, dakle, da se sklonite u otvoreni bok Sina Božjega koji je postao sklonište puno miomirisa tako da i sam grijeh dobiva neki miris i posta uzročnikom nekog dobra. Tu se slatka zaručnica čovječanstva odmara na krevetu goruće Krvi. Tu nam se jasno otkriva tajna Srca Sina Božjega.

Tijelo Isusovo iz kojega poput načete bačve šiklja Krv koja gasi i opija svaku ljubomornu želju, veseli i rasvjetljuje svaki um, obogaćuje pamćenje da bude uvijek s tobom i da zaboravi na sve

drugo, da ne ljubi ništa drugo, da ne misli ni na što drugo osim na tebe, dobri i slatki Isuse. Krvi, koja jačaš dušu i otklanjaš svaku slaboću! Krvi i vatro, neprocjenjiva ljubavi!

Uzdasi presvetoj Krvi Isusovoj
(*Biskup Lang*)

O Isuse moj, sa svom mogućom poniznošću klanjam ti se i zahvaljujem za čudesno i premilostivo djelo otkupljenja, a osobito za neprocijenjenu Presvetu Krv tvoju, koju si do posljednje kapljice prolio za spasenje svijeta. O Krvi svemoguća, koja možeš sve naše dugove isplatiti i sve milosti isprositi! Zato, u njezino dostojanstvo ufajući se, vapijem u nebo k Ocu vječnomu: milost! Milosrđe, milosrđe! Za nevoljne grješnike, za koje je ljubljani Sin tvoj Krv svoju prolio. O Oče nebeski, usliši vapaj Krvi Jaganjca Isusa Krista i milostiv budi svim grješnicima. Amen.

Molitva na čast presvetoj Krvi Isusovoj
(*Iz molitvenika Slavimo Krv Kristovu*)

Pomolimo se! O Predragocjena Krvi, cijeno vječnoga života i otkupnino cijeloga svijeta, spasenje naših duša, koja bez prekida braniš ljude pred prijestoljem milosrđa Svevišnjega. Ja ti se klanjam s najdubljim poštovanjem i želim, koliko mi je moguće, da Ti nadoknadim sve uvrede, koje Ti neprestano čine ljudi, osobito oni koji spominju tvoje presveto ime uzalud...

O tko da ne hvali ovu Krv od neizmjerne vrijednosti? Tko da se ne užeže ljubavlju prema Isusu, koji ju je prolio? Što bi bilo od mene, da me nije ova Božanska Krv otkupila? Pa tko ju je iz presvetih žila Gospodina mojega sve do zadnje kapljice ispustio? Ah, to nije zacijelo bio nitko drugi, nego njegova božanska ljubav. O neizmerna ljubavi, koja si nam podala ovaj balzam pun spoznaje. O neprocjenjivi balzame, koji si potekao iz vrela neizmjerne ljubavi; učini de, da te sva srca i svi jezici časte i slave i tebi hvalu daju sada i svagda i u vijeke vjekova. Amen.

**Pomirna molitva da postigneš milost i milosrđe Božje u svim potrebama
poradi Presvete Krvi Isusove**
(*sv. Benedikt Josip Labre*)

Isus Krist, kralj slave, došao je u miru. - Bog je čovjekom postao. - Riječ je tijelom postala. - Krist se rodio od Marije Djevice. - Krist je u miru prošao kroza njih. (Svoje neprijatelje). Krist je bio raspet. - Krist je umro. - Krist je bio pokopan. - Krist je uskrsnuo. - Krist je na nebo uzašao. - Krist pobjeđuje. - Krist vlada - Krist kraljuje. - Kriste, očuvaj nas od svakoga zla. - Krist je s nama! - Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

1. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Pomaži nas Krvlju svojega neokaljanoga Jaganjca, Isusa Krista, kao što si nekoć obilježio svoj izraelski narod, da ga oslobodiš od smrti. I ti, o Marijo, Majko milosrđa, moli i zagovaraj nas kod Boga i izmoli nam milost, za koju te molimo. Slava Ocu i sinu i Duhu Svetomu...

2. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe radi svete Krvi Isusove. Izbavi nas od svjetskoga kaosa, kao što si Nou izbavio od općega potopa. I ti, o Marijo, kraljice spasenja, zagovaraj nas kod Boga i izmoli nam milost za koju te molimo... Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

3. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Oslobodi nas od zasluženih kazna, kao što si Lota oslobodio od požara Sodome. I ti, o Marijo, zagovornice naša, zagovaraj nas kod Boga te nam izmoli milost, za koju te molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

4. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Utješi nas u sadašnjim nevoljama i potrebama, kao što si nekada utješio Joba, Anu i Tobiju. I ti, o Marijo, tješiteljice žalosnih, zagovaraj nas kod Boga i izmoli nam milost, za koju te molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

5. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Ti nećeš smrti grješnikove, nego da se obrati i živi; daj nam radi milosrđa svojega vremena za pokoru, da spoznamo i okajemo svoje

grijehe, od kojih dolazi svako zlo, da uzmognemo živjeti u vjeri i ufanju i ljubavi u miru Gospodina našega Isusa Krista. I ti, o Marijo, utočište grješnika, zagovaraj nas kod Boga i isprosi nam milost, za koju te molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

6. O Predragocjena Krvi Isusova, ljubavi naša! Moli svojega Oca za milosrđe i oprostjenje, za milost i mir Božji za nas (za...) i za sve ljude. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom...

7. O Marijo, Majko naša i ufanje naše moli za nas (za...) i za sve ljude te nam isprosi milost, za koju molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

8. Vječni Oče! Prikazujem ti Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za svoje grijehe, za potrebe sv. Crkve, i za obraćenje grješnika. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

9. O neokaljana Djevice Marijo, Majko Božja, moli Isusa za nas (za...) i za sve ljude. O Isuse i Marijo, iskažite nam milosrđe! Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

10. Sveti Mihaele arkanđele, sv. Josipe, sveti Petre i Pavle, zaštitnici svih vjernika u Crkvi Božjoj i svi anđeli i sveci na nebu, molite milost i milosrđe za nas (za...) i za sve ljude. Amen. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

Zdravo Tijelo Isusovo, zdravo Krvi Isusova

(Pučka hrvatska pjesma)

Zdravo Tijelo Isusovo, na oltaru posvećeno. Zdravo Tijelo Isusovo, Svetim Duhom upućeno. Zdravo Tijelo Isusovo, od Djevice porođeno. Zdravo Tijelo Isusovo, u jaslice položeno. Zdravo Tijelo Isusovo, velegorko izmučeno. Zdravo Tijelo Isusovo, za nas na križ pribijeno. Zdravo Tijelo Isusovo, mrtvo u grob sahranjeno. Zdravo Tijelo Isusovo, treći danak uskrsnulo. Zdravo Tijelo Isusovo, po svem svijetu proslavljeno. Zdravo Tijelo Isusovo, na nebesa uzneseno. Zdravo Tijelo Isusovo, s desna Oca postavljeno. Zdravo Tijelo Isusovo nam za hranu svima dano. Zdrav od meda slađi kruše, kim se hrane vjerne duše. Zdravo Trojstvo u jedinstvu, zdrav Isuse u Božanstvu. Tebi hvala tebi dika, tebi slava prevelika. O Isuse, budi hvaljen po sve vijeke vjekov. Amen.

Zdravo Krvi Isusova, na oltaru posvećena! Zdravo Krvi plemenita, za grešnike sva prolita! Zdravo Krvi Isusova, previšnjega Boga Sina! Zdravo Krvi Isusova, sva na mukam istočena! Za proliće svete Krvi digni grijehe sve proklete! Zdravo Trojstvo u jedinstvu, zdravo Krvi u otajstvu! Zdrav Isuse uzvišeni za nas mnogo poniženi! Za preslavne tvoje Rane ti pomози sve kršćane! Ti se smiluj ti nam prosti što zgriješimo od mladosti! Sine Božji budi hvaljen po sve vijeke vjekov. Amen!

Molitva žalosnoj Majci Mariji

(Sv. Gašpar Bufalo)

O Bezgrešna i Žalosna Marijo, zbog nas si bila podno Križa. Ti si u svoje Srce prihvaćala Krv koju je Tvoj Sin prolijevao, trpjela si u Srcu, trnje i čavle koji su ga mučili i primila nas za svoje sinove, daj da ostanemo u tvome slatkome Srcu. Marijo lijepo je s tobom stajati podno Križa, Majko Božja i Majko naša, Odvjetnice grješnika, Posrednice Gospodarice svemira, Učiteljice istine...

Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utažimo žeđ našega Spasitelja koji je žedan duša. Žalosna Majko, pomози nam da se penjemo putem Kalvarije, između Isusa koji nosi Križ i Tebe koja ga slijediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvome Srcu. Amen.

Molitva Bezgrešnom Začecu

(sv. Maksimilijan Kolbe)

Blagoslovljena Djevice, dostoj se primiti moju molbu. Bezgrešno začecé, Kraljice neba i zemlje, Utočište grješnika, Majko preljubezna, kojoj je Bog povjerio sve milosrđe - evo me pred tobom, evo siromašnog grješnika. Molim te, primi me kao svoje vlasništvo. Djeluj u meni po svojoj volji, u mojoj duši, u mom srcu, u mom životu, na času smrti, u vječnosti. Raspolaži sa mnom kako ti želiš,

samo da se ostvari ono što je o tebi rečeno: "Žena će satrti glavu zmijski", ti ćeš uništiti hereze u cijelom svijetu! Da u tvojim bezgrešnim rukama, bogatim milosrđem, postanemo sredstvo tvoje ljubavi, sredstvo koje će moći oživjeti i razveseliti mnoge nemarne ili zavedene duše. Tako će se bez kraja širiti kraljevstvo božanskog Srca Isusova. Zaista samo tvoja prisutnost privlači milost, koja preobražava i posvećuje duše. Jer milost ključa iz Isusova Božanskog Srca na nas preko tvojih majčinskih ruku!

5. RAZMATRANJA SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA O PRESVETOJ KRVI KRISTOVOJ

Ljepota izvora *(sveti Ivan Krizostom)*

Ova Krv u nama proizvodi njegovu prekrasnu kraljevsku sliku, ukrašava nas nevjerojatnom ljepotom. Ne dopušta da se umanjuje dostojanstvo duše, koju često hrani i zalijeva. Ova Krv doista hrani dušu i ulijeva veliku snagu! Ova Krv, kad se dostojno prima, rastjeruje đavle, a doziva nam anđele i samog Gospodara anđela. Đavli bježe kad vide Krv Gospodinovu a anđeli dolaze. Ova Krv, koja je za nas prolivena, oprala je cijeli svijet...

Ova je Krv spasenje naših duša. Ona dušu pere, ukrašava i ražaruje, a naš duh čini svjetlijim od vatre. Ovo je Krv koja nam je, kad je bila prolivena, otvorila nebo... Ona je izvor svjetla koje širi zrake istine. Njoj se približavaju najviše moći i promatraju ljepotu njenog izvora; jer jasnije vide ono što je postavljeno pred nas; uočavaju nepristupačne zrake. To je cijena svijeta kojom je Krist kupio i ukrasio Crkvu. Tako nas je Krist svojom Krvlju kupio i ukrasio. Oni koji primaju ovu Krv u društvu su anđela, arkandela i najviših vlasti. Oni su odjeveni u Kristovo kraljevsko ruho i oburužani duhovnim oružjem.

Ljubav i patnja *(A. Bernard)*

Otkupljenje je drama, koju je napisala uglavnom Krv Bogočovjeka... Pritom se spontano pojavljuje pitanje: zašto je Krist htio ostvariti otkupljenje upravo po proljevanju Krvi i poniženju? Jedan od najjačih razloga koji objašnjavaju otkupljenje putem križa, jest otkupljenje ljudske patnje... Krist je želio otkupiti cijelog čovjeka i od grijeha i od patnje. Pri tom nije uklonio patnju, nego joj je dao smisao...

Bog je pozvao čovjeka na sudjelovanje u Kristovoj radosti, jer čovjek čezne za srećom: Zato je kršćanstvo u svom najljepšem značenju uvijek usmjereno prema svjetlu uskrsnuća, jer je izraz pravog određenja čovječanstva i odgovor na njegove najdublje težnje. Ali patnja u svojoj okrutnoj stvarnosti ostaje. Ostaje kao naravna posljedica ograničenosti ljudske prirode nakon istočnog grijeha. Bol koja čovjeka pogađa, fizička je bol; to su bolest, bijeda, siromaštvo, glad i žeđ. Ali još više od toga, to je moralna bol: nerazumijevanje, nepravda, kleveta, mržnja i tlačenje, kao i same napasti i suhoća duha. Uz sve to još dolazi i kolektivna bol: ratovi i katastrofe. Zato je Krist htio podnijeti i fizičku i moralnu patnju, onu javnu i onu intimnu. Ne samo da je prolio Krv na križu, nego je iskusio i nerazumijevanje i nezahvalnost, mržnju i potlačenost, izrugivanje i napuštenost i sa strane apostola... Njegova agonija od rođenja do smrti bijaše ogledalo agonije čovjeka u tjelesnom i duhovnom pogledu...

Eto zašto kršćanin na putu prema radosti uskrsnuća treba trajno meditirati o križu. Pio XII je rekao: "Budući da je Krist proljevanjem svoje Krvi posvetio ljudsku bol, svi od njega trebaju naučiti - trpjeli oni od bilo kakvih nevolja i bijeda - vedro trpjeti, s pogledom upravljenim prema Kristu."

Krv Kristova - cijena otkupljenja

(sv. Gašpar del Bufalo)

U štovanju predragocjene Krvi imamo blago mudrosti i svetosti. Ovdje leži naša utjeha, mir i spasenje. Štovanje predragocjene Krvi spada u bit kršćanske vjere. Sveta Majka Crkva je uvijek visoko cijenila ovu božansku Krv i ona je ta koju je Krist za sebe stekao svojom Krvlju. Već u prvoj poruci spasenja nalazimo ono što je Bog propisao Hebrejima u Egiptu: da svoja vrata označe krvlju da bi tako bili pošteđeni od anđela Zatornika. Ovo je bio samo pokazatelj onoga sredstva vječnoga spasenja koje će osloboditi naše duše od ropstva pakla. Ovome želimo još dodati riječi apostola: 'Ako već krv jaraca i junaca čisti onečišćene, koliko li će više krv Kristova očistiti savjest našu od mrtvih djela'.

Želimo ovo završiti sa sv. Bernardom: 'Krv Kristova je kao trublja koja zove!' Ovome dodajmo i riječi sv. Tome: 'Krv Kristova je ključ u Raj!' Našem zaključku ne smiju nedostajati ni riječi sv. Pavla: 'Bog je htio u svoj svojoj punini u njemu prebivati da bi s njim sve izmirio; te sve što je na nebu i na zemlji priveo Kristu koji tvori mir Krvlju svoga križa.' Upravo naša vremena čeznu za ispunjenjem onoga što je obećano po ovim riječima. Neka se sveta Krv svidi Bogu, vječnom Ocu. Neka očisti srca naša i napoji ih ljubavlju Isusovom koji nas je ljubio i oprao u Krvi svojoj. Mora se ljudima reći kakvom su cijenom otkupljene duše. Mora im se protumačiti kako ih Krv Kristova čisti i kako ih ona posvećuje po sakramentima. Da bi se ljudi probudili iz današnje bez-osjećajnosti mora ih se podsjetiti, da se ova Krv žrtvuje svaki dan na oltarima i da joj se treba klanjati i prikazivati je u naknadu za grijeha i nezahvalnosti koje joj se nanose.

Isusova velika želja da se okoristimo njegovom Krvlju

(sv. Gašpar del Bufalo)

Koliko je bila velika Isusova želja za vrijeme cijelog njegova života da prolije svoju Krv za naše spasenje isto toliko je velika njegova želja da svi se njegovom Krvlju okoristimo. Da sve duše u tome sudjeluju. Otvorio je u svojim Ranama izvor milosrđa, mira pobožnosti, ljubavi koji poziva sve duše da na njemu ugase svoju žeđ. A zašto je ustanovio Sakramente koji su kao kanali kojima nam daruje zasluge svoje Predragocjene Krvi? Zašto trajno prikazuje Ocu svoju Krv? Zašto je u srcu tolikih vjernika pobudio ovu pobožnost? Samo zato jer je velika želja njegova Srca da svi iz presvetih izvora njegovih Rana po njegovoj Krvi zadobiju vode milosti. Kako je užasna nezahvalnost ne okoristiti se time i zapostaviti tako učinkovito sredstvo spasenja... Promatraj nježnost ljubavi u načinu na koji Isus prolijeva Božansku Krv. Bilo gdje da pogledaš, bičevanje, krunjenje trnovom krunom... sve me potresa do suza. Isus je uvijek iz ljubavi obliven Krvlju... Mislim da je Gospodina posebno boljelo to što mu je bilo objavljeno da se mnogi zbog njihovih grijeha neće okoristiti Otkupljenjem i njegovom Predragocjenom Krvlju. Da, to je bio glavni razlog njegovih bolnih patnji... Neka naše povjerenje iznad svega bude u zasluge Kristove Krvi. Ne zaboravite: između nas i Vječnoga Oca u sredini stoji Isus Krist ... Krv Kristova više moleći za nas milosrđe.

Pobožnost Krvi Kristovoj u raznim stanjima duhovnog života

(sv. Gašpar del Bufalo)

Pobožnost Predragocjenoj Krvi Isusovoj velikim milostima resi dušu. Razlikujemo tri stanja u kojima se duša može naći: stanje grijeha, stanje milosti i stanje savršenstva.

Stanje grijeha: Krv Isusova je grešniku temelj nade u Božansko milosrđe; 1. jer je Isus naš odvjetnik kod Oca ... On prikazuje svoje Rane i svoju Krv koja više više od krvi Abelove; 2. jer dok Isus moli svoga Oca ... traži obraćenje grešnika u prolijevanjem svoje Krvi. O kako su putovi zacrvenjeni krvlju ... On nas s toliko usta zagovara koliko ima njegovih Rana; 3. Daje nam da upoznamo učinkovitost njegove Krvi, sredstva pomirenja. On je život. On izmiruje sve na nebu i na zemlji; 4. Đavao nastoji dušu obeshrabriti, dovesti do očaja... ali je Isus ohrabruje: *Kako možeš*

sumnjati da ti neću oprostiti? Gledaj me u Getcemanskom vrtu kako se Krvlju znojim, gledaj me na križu...

Stanje milosti: Kad se duša obrati, da bi ustrajala Isus je vodi svojim ranama i kaže joj: *Bježi dijete moje od grešnih prigoda... u protivnom ćeš mi ponovno otvoriti ove rane!* A dijeljenje milosti i Sakramenti nije li to trajno primjenjivanje sredstava Krvi Kristove? A za to djelovanje treba nositi križ... Duša raste u spoznaji i shvaća kako Isus nevin nije trebao za sebe dati zadovoljštinu nego za nas, pa iako je bila dosta samo jedna kap Krvi htio ju je svu proliti. I evo duša počinje živjeti na putu prosvjetljenja, ... ne popušta više napadaju neprijatelja... vidi Isusa kako lije svoju Krv i prezire ispraznost. Dođe na put prosvjetljenja i vidi kako sva bogatstva ima u Krvi Jaganjčevoj...

Razmišlja pobožno o Križu i vidi da su se svi spasili zahvaljujući dolasku Mesije... Nastavlja tražiti proslavu vjere šireći Evanđelje... Apostoli su išli posvećivati svijet po Krvi Kristovoj.... Nastavlja razmatrati kako po Isusovim zaslugama ima sva bogatstva ... spoznaje u sebi svoju bijedu i uzima u ruke kalež...Uzet ću čašu spasenja. Duša vidi kako u Krvi Kristovoj zahvaljuje na dobivenim dobročinstvima, vidi kako za isprositi milost, treba prikazivati Krv Kristovu... Crkva u svim molitvama upućuje na zasluge Krvi Isusove. Duša sve više razmišlja i kuša bol jer je sagriješila...Krv Kristova je tješi ... vidi što znači uvrijediti Boga te više: *Pa tko bi ponovno htio otvoriti njegove Rane?*

Stanje savršenstva: Duša prosvijetljena u podnožju Križa traži načina kako se sjediniti sa svojim ljubljenim Gospodinom koji duši govori: *Ljubavi puna čežnje;* 1. ljubi savršenstvo...razmišljaj kako je samo u Bogu sreća ... pogotovu promatraj njegove zamisli Otkupljenja, na poseban način gledaj s koliko ljubavi je Isus Krist prolio svoju Krv do posljednje kapi. Ljubav čežne i više: O Predragocjena Krvi mog Gospodina, daj da te u vijeke blagoslivljam! Sve to u duši budi ljubav te ona zaključuje: *Tko će nas odijeliti od ljubavi Kristove?*

2. Uči o savršenstvu, razmišljaj o Isusu u slici zaklanog Jaganjca. O Isusova blagosti koja si posebno kod razapinjanja iskazala ljubav. Duša vidi što se danas događa, pogotovu kako grešnici vrijeđaju Boga, te je puna ljubavi prema Isusu, pa ako bi za dobro i bližnje trebala ići u susret mučeništvu ona govori: *Dragi moj ljiljane rumen od Krvi! Kako bih htjela za Istinu rado trpjeti! Ako treba, evo ja sam spremna za svaki žrtvu!*

3. Molitvene vježbe...i duša počinje imati profinjenu savijest.... čisti nakane u svom djelovanju, postojana je u strpljivosti. Prepoznaje i priznaje da sva ova dobra dolaze od učinkovitosti Otkupljenja i vidi da se u svemu na nju primjenjuju zasluge izlivanja Krvi Kristove. Dolazi na sudište ispovjedaonice i kaže: *Prikazuje se Krv Kristova.* Ako se klanja Isusu u svetohraništu kaže: *Isus moj ljubljeni prikazuje svoju Krv.* Uspinje se na goru savršenstva, a evo putovi Kalvarije su zarumenjeni Krvlju i rado ide putem kreposti, ne ostavlja križa, ne umara se u trpljenju. Ljubi molitvu... plače za one koji ne plaču, moli za one koji ne mole. Između ostalog zna: duše Isusa koštaju Krvi... neprestano traži Boga, da bi ublažila srdžbu Stvoritelja prikazuje Krv... voli da će moći jednog dana u Raju poljubiti rane Isusa Krista proslavljenoga da će moći zauvijek pjevati slavu Krvi koja briše osudu smrti. Budući da je Križ ljestve nebeske ne obeshrabruje se više na riječ trpljenje, nego trpi s blagošću, da bi na kraju došla do toga da trpi s radošću. Ismijavanja, klevetanja, protivštine i druge stvari je ne obaraju. Razmišlja da je Isus dao vid slijepima, ozdravio hrome, uskrisivao mrtve, pa ipak su ga razapeli.... razmišlja kako ljubav potaknuta vjerom čini velike stvari u svijetu. O heroji vjere, tko vas učini tako velikodušnima? Pogled na Isusa koji lije svoju Krv za ljude!

Koje li utjehe jednoga dana za nas u uvali Jozafat, kada budemo na strani izabranika s palmama u ruci i mognemo pjevati slave Božanskoj Krvi po kojoj imamo zaručničke haljine. Tko su ti i od kuda dolaze? To su oni koji su oprali svoje haljine u Krvi Jaganjčevoj i dolaze iz velike nevolje.

Krv koja je prolivena u tolikoj patnji i ljubavi

(Maria De Mattias)

Duše, duše, duše u Raj! Da se svi spase, to je moja želja! O koliko se iskazuje slave Krvi Kristovoj trudeći se oko spasenja samo jedne duše. Zadovoljna sam trpjeti za mog ljubljenog

bližnjega za kojeg je Isus prolio svu svoju Krv.... Bog hoće da Isusova Predragocjena Krv bude u svim srcima.... Ljubimo Isusa zbog Krvi koju je za nas prolio. Povjerenje u krv Kristovu. Iz Kristove Krvi izvire sva blaga istinskog mira.... Krv Kristova je sva naša nada i naše dobro, Krv koja je prolivena u tolikoj patnji i ljubavi za naše vječno spasenje ... jedina naša potpora je Isus i njegov križ. Oduševite se za trpljenje s predanjem; doći će dan kad ćete u nebu uživati snagu božanske krvi koja nas je spasila. Možemo mu reći nježno i s iskrenom ljubavlju: Isuse moj, ti si sva moja nada... Sreće li naše, ako nam u srcu bude ljubav prema Križu, da trpimo u šutnji, da trpimo radeći, da trpimo veselo ili barem strpljivo.

Ako tko i pogriješi, imamo Zagovornika kod Oca (sv. Ivan Fisher- biskup)

Isus Krist je naš svećenik, a njegovo divno tijelo naša žrtva, koju je prinio na žrtveniku križa za spas svih ljudi. Prolivena krv zbog našega otkupljenja nije krv žrtvenih životinja kao u Starom zavjetu, nego Krv nevinoga janjeta, Isusa Krista, našega Spasitelja. Hram, u kojem je naš Svećenik prinio žrtvu, nije rukotvoren, nego je podignut snagom samoga Boga. Krv je svoju prolio na očigled svijeta u hramu koji je sagradila sama Božja desnica.

Taj hram ima dva dijela: jedan je zemlja na kojoj mi sada živimo, a drugi je još nepoznat nama smrtnicima. Prvu je žrtvu prikazao ovdje na zemlji kad je podnio gorku smrt. Zatim je unišao u svetinju nad svetinjama, to jest u nebo, kad je po vlastitoj krvi obukao novu odjeću besmrtnosti. Tu je pred prijestoljem nebeskoga Oca prikazao neizmjerne vrijednu Krv, koju je sedam puta proljevao za sve ljude podložne grijehu. Ta je žrtva Bogu tako draga i ugodna da nam se odmah smiluje čim je pogleda i odmah je prema svima koji se iskreno kaju blag i milosrdan. I tako uvijek: ne prikazuje se na našu sreću jednom na godinu kao što je to bilo kod Židova, nego svaki dan, čak i svakog sata i časa, da bismo uvijek imali utjehu i sigurno utočište. Zato nadodaje Apostol: *Našavši vječno otkupljenje.*

Svi su dionici te svete i vječne žrtve koji se iskreno i skrušeno kaju i čine pokoru za počinjene grijehe. Takvi ljudi moraju čvrsto i slobodno odlučiti da se neće više povraćati na mane, nego da će ustrajati u započetom nastojanju oko kreposti.

Sve nam to potkrepljuje sveti Ivan ovim riječima: *Djeco moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ali ako tko i sagriješi, imamo kod Oca Zagovornika, Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnica za naše grijehe, ne samo za naše nego za grijehe svega svijeta.*

Prikazao je samoga sebe za nas (sv. Fulgencije Ruspijski, biskup)

Samo Presveto Trojstvo, jedan isti Bog Staroga i Novoga zavjeta, naredio je našim praocima da prikazuju različite životinjske žrtve. Tim se žrtvama označavao onaj najmiliji dar, kojim će Bog Sin samoga sebe u tijelu za nas milosrdno prikazati.

Prema apostolskoj nauci on je samoga sebe prikazao za nas kao prinos i žrtvu Bogu ugodnu. On, pravi Bog i pravi svećenik, jednom je ušao za nas svojom vlastitom krvlju u svetište, a ne s krvlju životinja. To je u Starom zavjetu unaprijed označavao veliki svećenik koji je jednom godišnje s krvlju ulazio u svetinju nad svetinjom.

Isus je, dakle, u sebi samom prikazao sve što je potrebno za naše otkupljenje. On je sam i svećenik i žrtva, i Bog i hram. On je svećenik koji nas je s Bogom izmirio, žrtva kojom smo izmireni, hram u kojem smo izmireni, Bog s kojim smo izmireni. On je sam svećenik, žrtva i hram, jer je kao Bog uzeo obličje sluge, a nije sam Bog, nego je Bog s Ocem i Duhom Svetim.

Dakle, čvrsto drži i nimalo nemoj sumnjati, da je sam Jedini Sin Božji, Vječna Riječ, uzeo tijelo i sebe za nas prikazao kao prinos i žrtvu Bogu ugodnu. Njemu i Ocu i Duhu Svetome žrtvovali su životinje patrijarsi, proroci i svećenici Staroga zavjeta. A sada, to jest u Novom zavjetu, Njemu i Ocu i Duhu Svetome, koji imaju jednu zajedničku božansku narav, sveta katolička Crkva po cijelom krugu zemaljskom neprestano prikazuje u vjeri i ljubavi prinos kruha i vina. Ono

žrtvovanje životinja slikovito je unaprijed označavalo Kristovo tijelo, koje je on, iako bez grijeha, trebao prikazati za naše grijeha.

Značilo je i Kristovu krv, koju je On imao proliti na otpuštenje naših grijeha. Ova je sadašnja žrtva zahvala i spomen Kristova tijela, koje je za nas prikazao i krvi koju je za nas sam Bog prolio. O tome sveti Pavao govori u Djelima apostolskim: pazite na se i na cijelo stado u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima da na pašu vodite Crkvu Božju koju sebi steče krvlju svojom. Dakle, u onim se žrtvama slikovito označavalo ono što nam se trebalo dati, a u ovoj žrtvi očito vidimo što nam je već dano.

U onim se žrtvama unaprijed najavljivalo da Sin Božji ima biti ubijen za bezbožnike, a u ovoj se objavljuje da je već ubijen, kako svjedoči Apostol: Dok smo još bili slabi, Krist je umro u pravo vrijeme za nas bezbožnike. Izmireni smo s Bogom smrću njegova Sina dok smo još bili neprijatelji.

Isuse ozdravi i zaliječi rane mojih grijeha!

(Bl. Henrik Suzone)

Trebaš ponizno i gorljivo tražiti ruku Onoga koji pomaže, zazivati u pomoć beskrajne zasluge milosrdnog Otkupitelja, bez oklijevanja, jer taj izvor pobožnosti iz kojega neprestano proizlazi milosrđe je sklonije dijeliti milosrđe nego li ga ti tražiti.

O dražesnih li i prevažnih riječi, trebam ih prihvatiti s najvećom radošću i ja i svi grešnici jer u tvojoj Muci Isuse, nalazimo sredstvo za očistiti naše grijeha, odstraniti kazne, pronaći milost i zaslužiti vječnu slavu. Ah, tko će mi dati i najmanju kapljicu, malenu kao točkicu, tako dragocjene tekućine, rumene Krvi Jaganjca bez mane da očistim svoje rane! O kapljo rosuljo, koja si izišla iz najmanje vezice kojom je bio vezan moj Gospodin, crveno cijedenje proizišlo iz kraljevske odaje, to jest iz probijenog boka ili iz najmanjeg uboda tvoga nježnog tijela Isuse ozdravi i zaliječi rane mojih grijeha!

Zdravo Križu nado jedina, natopljen dragocjenom Krvlju, povećaj pravednost dobrih i daruj oproštenje grešnicima! O premilosrdna Mudrosti, dok me prihvaćaš tim riječima utjehe koje proizlaze iz tvojih slatkih usta.

Cijeli kršćanski život je natopljen Isusovom Krvlju

(F.G.Faber)

Krv koja je ulazila i izlazila, istjecala i tekla iz škrinje od mesa učinjene u obliku Srca sadržavala je uzvišenosti koje se ne bi mogle opisati u mnogo knjiga. Samo po njoj se ispunila sva duhovna preobrazba zemlje. Krv Isusova pere sve mrlje prljavog svijeta, bez da uprlja svoj crveni sjaj. Rastapa i neutralizira sve otrove stvorenja bez da i malo postane zatrovana. Preobrazi ono što dodirne, proslavljuje gdje teče, pobožanstvenjuje ono na što se osloni, njena čudesa su veličanstvena, trenutačna obraćenja su nevjerojatna. Skriva se u sakramentima tako da je i najveća znanost ne može pronaći. Djeluje u dubini duše najenergičnijim i duhovnim djelovanjem. Slobodno teče iz slavni žila nebeskih pada u tisuće kaleža svakodnevno, bez da se vene i padanje Krvi vidi. Presveto Srce je šalje svakim otkućajem do kraja stvorenoga svijeta, i vraća se u tren oka čista kao kad je iz Srca izišla, ali puna slave Božje do te mjere da skoro prepuni Nebo. Ima potrebu da se daruje drugima, to je sveta potreba njezina života, kao što je to slučaj sa strpljenjem Božanskog života. Uvijek smo natapani tom Krvlju, neprestano na nas kaplje, cijeli kršćanski život je natopljen Isusovom Krvlju. Mi plačemo zato što je Isus prolio svoju Krv, i to je dobro, ali da je nije prolio, plakali bismo zauvijek.

Snaga Kristove Krvi

(sv. Ivan Zlatousti, biskup)

Želiš li čuti u čemu je snaga Kristove krvi? Povratimo se njezinoj slici, sjetimo se nekadašnjeg znaka i ispriповjedimo staro Pismo. Mojsije naredi: Zakoljite janje od godine i njegovom krvlju

namažite vrata. Što to govoriš, Mojsije? Da janjeća krv može osloboditi razumnog čovjeka? I te kako da može, ali ne zato što je krv, nego zato što je ta krv znak i slika Gospodnje Krvi. A ako sada neprijatelj vidi ne na do vratnicima krv negdašnjeg znaka, nego da na ustima vjernika blista prava Kristova Krv, kojom se posvećuju do vratnici Kristova hrama, još će brže uzmaknuti.

Želiš li uvidjeti i drugu snagu te Krvi? Želio bih da pogledaš odakle je najprije potekla i iz kojeg je izvora provrela. S križa je najprije potekla, a srce Isusovo joj je izvor. Kad je Isus umro i dok je još na križu visio, približio se vojnik, kopljem mu je probio prsi, pa odatle je potekla Krv i voda. Jedno je simbol krštenja, a drugo svetoga Sakramenta. Vojnik je probio prsi i tako otvorio zid svetoga hrama, u kojem sam našao divno blago i blistavo bogatstvo kojim se dičim. Tako je bilo i s onim davnim jaganjcem. Židovi su ubili janje, a ja sam upoznao plod te žrtve.

Iz prsiju poteče Krv i voda. Ne bih htio, slušatelju, da tako olako prijedeš preko tajna ovog otajstva. Još moram progovoriti mistično i otajstveno. Rekao sam da je voda i Krv bila simbol krštenja i Sakramenta. Sveta Crkva je utemeljena po kupelji preporođenja i obnove Duha Svetoga, tj. po krštenju i sakramentima koji su izišli iz prsiju Kristovih. Tako je iz svoga boka Krist saziđao Crkvu kao što je iz Adamova rebra sazdana njegova žena Eva.

Upravo zbog toga i Pavao misleći na Kristov bok ovako svjedoči: Mi smo od tijela njegova i od kostiju njegovih. Kao što je Bog htio iz Adamova rebra stvoriti ženu, tako nam je i Krist iz svoga boka dao vodu i krv, po kojima se obnavlja Crkva. I kao što je za Adamova sna Bog otvorio njegovo rebro, tako nam je i Krist odmah iza smrti dao vodu i Krv.

Pogledajte na koji je način Krist povezao sa sobom Crkvu, svoju zaručnicu. Pogledajte kakvom nas hranom hrani. Jedna je ista hrana po kojoj se rađamo i hranimo. Kao što žena po prirodnoj sklonosti hrani svoje dijete svojim mlijekom i krvlju, tako i Krist uvijek hrani svojom Krvlju one koje preporuča u sakramentu krštenja.

O štovanju Presvete Krvi Isusove *(Biskup Lang)*

Sv. majka Crkva je od samih početaka štovala Presvetu Krv Isusovu. Pa kako i ne bi? To je Krv Sina Božjega; kao što Sinu Božjemu, jer je pravi Bog, pripada najveće štovanje i poklonstvo, tako i njegovoj presvetoj Krvi radi božanske Osobe koja ju je primila, pripada najveće štovanje i sve poklonstvo, upravo onako kao i Presvetom Tijelu Kristovu, iz kojega je ova sveta Krv potekla. Krv Isusova krv je Jaganjca Božjega, koji se za spasenje svijeta žrtvovao na drvu križa, te je za spasenje naše u najvećim mukama gorućom ljubavlju prolio svu svoju dragocjenu Krv.

Sve dobro, što imamo u Crkvi Božjoj, imamo zahvaliti ovoj svetoj Krvi. Sama Crkva Kristova plod je Krvi Isusove. Bezgrješno začće Bl. Dj. Marije; svi sveti na Nebu; sva obraćenja grješnika u svijetu; sve krepost i svetost pravednika na Nebu, zemlji i Čistilištu; sva oslobođenja vjernih duša iz Čistilišta u Raj nebeski; svi crkveni oprosti i jubileji; svi sv. Sakramenti i milosti, ujedno: sve, što je na Nebu i na zemlji i u Čistilištu dobro i sveto, to je pupoljak, to je cvijetak, da, to je plod Krvi Isusove.

Ona je prolivena, kako reče sam božanski Spasitelj, za oprostjenje grijeha, ali ona je prolivena i za posvećenje i usavršenje svih pravednika i kreposnika. Vojujuća, trpeća i slavna Crkva, djelo je Krvi Sina Božjega. Ali zar ne kaže sv. Pavao starješinama efeškim, kad govori biskupima, da je Isus Krvlju svojom zadobio Crkvu. »Pazite dakle na sebe i na sve stado, u kojem nas Duh Sveti postavi biskupima, da pasete Crkvu Gospodina Boga, koju steče Krvlju svojom«. (Dj 20, 28). Zar ne kaže isti sv. Apostol da smo mi, koji bijasmo nekoć daleko od Boga, po Krvi Kristovoj postali Bogu tako blizu. »A sad u Isusu Kristu vi, koji ste nekada bili daleko, blizu postadoste Krvlju Kristovom«. (Ef 2, 13).

Zar ne kaže sv. Ivan u Otkrivenju o blaženima na Nebu, da su u Krvi Kristovoj oprali duše svoje: I reče im: »Ovo su oni koji dođoše iz nevolje velike i oprawe haljine svoje, i ubijeliše ih u Krvi Jaganjčevoj«. (Otk 7,14). Tako je Krv Sina Božjega nepresušivi i prepuni izvor milosti za sve vjernike i za sve duše na svijetu: po njoj se rijeke milosti izljevaju danomice na Crkvu Božju, na

čitav svijet; jer nema ni jedne milosti, koja se ma kojem stvoru i ma kojoj duši daje, a da je nije zaslužila Presveta Krv Isusova.

Sve se dobro svijetu daje po neizmjernim zaslugama prolivene Krvi Sina Božjega. Kako li nam po tom ne mora biti dragocjena i predragocjena Krv Isusova! Kako da je ne častimo i ne slavimo svom svojom dušom i nježnošću svojega srca! Da bismo uvidjeli neizmjernu dragocjenost Krvi Isusove, nabrojat ću tu nekoliko riječi velikoga štovatelja njegove Krvi, o. Fabera, koji je u njezinu čast napisao čitavu knjigu. Kaže nam:

»Kad bi se Nebo napunilo svetima, pa kad bi ovi sveci bili tako sveti, kako bjehu sv. Ivan Krstitelj, sv. Josip i sveti apostoli i kad bi svojom svetošću mogli sticati sve više i više zasluga, sva njihova svetost i sve njihove zasluge zajedno ne bi kroz milijune i milijune godina mogle zaslužiti niti jednu jedinu kapljicu Krvi Kristove. I kad bi sve zasluge, milosti, darovi i kreposti naše premile Majke Marije bile moguće bez Krvi Kristove, te bi se možda poput miomirisa uzdizale k Bogu, ali nikad ne bi mogle zaslužiti dragocjenu Krv Kristovu.

Ne, svi ovi zajedno i sveci i anđeli i sama preblaga Djeva Marija, ne bi sa svojom divnom i sjajnom svetošću, pa da ova u beskrajnim stoljećima još divnija i sjajnija postane, svi ti ne bi mogli ni jednu jedinu kapljicu predragocjene Krvi Isusove zaslužiti, ili ono preslavno Otajstvo Utjelovljenja Sina Božjega, kojega divna i spasonosna snaga i sila na ovoj predragocjenoj Krvi počiva. Ah, Bože moj, kako li ova misao napunja moje srce najslađom radosti, da se vazda i u svemu trebam oslanjati na svesilnu svemoć Božju i na nezasluženu darežljivost Božju, a ne na svoju bijednu ništavost, i da sve, ama baš sve, i veliko, i malo imam zahvaliti Gospodinu Isusu! O premilosrdni Bože, to je čista radost na zemlji, koja je najbliža onoj neizmjernoj radosti na nebu.

Krv Kristova i oproštenje grijeha

(Sv. Ljudevit Montfortski,

u obliku dijaloga u pjesmi govori o divnom djelovanju Krvi Kristove kod oproštenja grijeha)

Obraćeni i poniženi grešnik: Ah! sagriješih protiv samog Boga, prezreo sam svoga Stvoritelja oprosti, oprosti o uzvišeno Dobro, kajem se od svega srca. Napustio sam te, dobri Oče gazeći sva tvoja dobročinstva. Umiri, umiri svoju srdžbu, plačući tražim mir. Ne uzvraćaj ratom za rat, gledaj moje ponizno i raskajano srce. Zaštićen Krvlju Isusa Krista, ne bojim se tvoga groma. Spasitelju odloži, ostavi oružje. Cijena sam tvoje Krvi, oprosti, oprosti, pogledaj moje suze, odsada više neću griješiti. Dođi Duše Sveti, Bože vatre, budi ponovno moj zaručnik. Oprosti, oprosti Bože moje duše daj da se vratim u tvoju milost. Moli za me Božanska Mati, sigurno utočište grešnika, oprosti, oprosti; Tvoja molitva može sve pred mojim Spasiteljem. O beskrajna milosti, ne odbaci me, o blagi Isuse, o blaga Marijo, ne možete me odbiti.

Isus u Slavi: Ja proslavljeni Spasitelj, zbog tvog sretnog povratka, zapovijedam da Nebo danas slavi. Pjevajte anđeli, pjevajte mojoj najslađoj pobjedi slavite, slavite snagu moje Predragocjene Krvi.

Anđeli: Pjevajmo Anđeli, pjevajmo njegovoj najslađoj pobjedi. Slavimo, slavimo snagu njegove Predragocjene krvi.

Jeka Raja: Neka se cijelo Nebo raduje, grešnik je stavljen u red svetaca. Blagoslovljen bio, Božanski Spasitelju radi remek djela svojih ruku. Neka svaki čovjek, neka svaki anđeo ponavlja stotinama puta: Grešnik se podložio tvom zakonu. Tebi samom slava i hvala! SAM BOG.

Izbičevani Isus

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Podimo svi u pretorij, srca taknutoga bolju, promatrajmo Kralja slave zlostavljanog poput lopova. On će zbog nas, o grešnici, trpjeti te boli. Četiri krvnika puna bijesa poput grabežljivih životinja, uz pogrde riječi, razvlače s njega skromnu mu odjeću. On zbog nas, o grešnici trpi, ove boli. Divlja svjetina svukavši Isusa rugala mu se i ismijavala ga kako bi ga još više ponizili. Pritijesnilo su ga, vezali za stup srama te mu govorili rugajući se: Vidite ga? kako je lijep! Jedan drži

zavezano uže, drugi drži željezni lanac, ostali pune ruke oruđa poput đavola paklenih. O, začuđujuće li stvari! Ova četa vojnika na nevinom tijelu iskušava svoju ruku. On zbog nas, o grešnici trpi ove boli.

Tijelo mu pokrivaju ranama i trgaju udarcima, Sve same modrice, ožiljci i rane. Ne može više izdržati, ovaj dobri Učitelj. Krv mu teče potocima, kosti mu se vide a meso u komadima pada. Jao! On je od iznemoglosti pao na svoju vlastitu Krv, i opet ne prestaju tući ovog nevinog. O nemilosrdna svjetino, zaustavi svoj bijes. Mi smo zapravo grešnici bolje, udarajte nas. Da, mi grešnici zaslužujemo ove boli. Promatrajte kako trpi ovo strašno mučenje bez žaljenja i mrmljanja, toliko je žarka njegova ljubav. Zbog nas, grešnici, on podnosi ove boli. O Svevišnje Milosrđe pogledaj svoga Isusa, svoga Sina, zaustavi kaznu, i neka mi budemo kažnjeni.

Svjetina ga, klonuloga, nije više mogla udarati, ali u svojoj neizmjerne ljubavi on nije sit trpljenja. Grešnici, to su naši grijesi, naše putenosti, koje su ovom Srcu milosrđa prouzročile toliko trpljenje. Dođi, razvratni grešniče, pogledaj bol koju uzrokuješ Sinu Jedincu Svevišnjega Stvoritelja. Ti ga, nezahvalni čovječe, dovodiš u ovo stanje. Dođi u Krvi njegovih žila pronaći svoje ozdravljenje i ne povećavaj više njegove patnje slijedeći svoju strast. Činimo pokoru, oplakujmo dan i noć ove grijeha, budimo zahvalni uzvratimo ljubavlju na ljubav. O dobrodušni Spasitelju, zbog ovog tijela, mučena udarcima, stišaj svoj gnjev i oprosti nam! Jer mi, grešnici, zaslužujemo ove patnje.

Isus okrunjen trnovom krunom

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Nakon što je Isus s mukom skupio svoje potrgane haljine pogledajte kakao ga vode grubo, udarajući nogama. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli. Slijedimo, kršćani stope ovog nevinog Jaganjca jer put kojim prolazi ostaje zarumenjen njegovom Krvlju. Poput životinje, vode ga pod udarcima biča, ukočenog od studeni, zaustavljaju ga na vratima palače. Čim je stupio u dvoranu između ovih razbojnika ogrnuše ga kao kralja kako bi mu se narugali. Kako bi ga osramotili prebacuju mu preko leđa stari ogrtač istovremeno trgajući s njega njegov koji mu se zalijepio za krvlju oblivenu kožu. Oštar kamen dali su mu za kraljevsko prijestolje kako bi ga bolje vidjeli, kako bi ga više ponizili. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli

Kao žezlo, u njegove svete ruke staviše tanku trsku. Svi su mu se rugali govoreći: Gle, kako je lijep! Okruniše ga trnovom krunom uz udarce štapom, rugajući mu se i vičući poput đavala. Ova okrutna kruna probila mu je glavu vidjelo se kako mu teče mozak pomiješan s krvlju i vodom. Starom krpom povezali su mu oči Govorili su mu: Pogodi tko te udario, nesretniče. Nisi li ti lažni prorok koji nas je htio obmanuti? Drugovi, zlostavljajte ga, ne prestajte ga tući. Pljuvali su mu lice velikim ispljuvcima u znak "poštovanja" uz nečuvene povike. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli

Klanjali su mu se s podsmijehom šamarajući ga: Zdravo, kralju Židovski, evo te lijepo uređenoga! Za razgovor dobiva samo drske riječi, jedni mu plaze jezik a drugi cere zube. Ne, nisu to ljudi nego bijesni demoni. Vidite li kako ga tuku? Jedan jače od drugoga. Neće li nas potresti ovo biće samilosno? Nije li razumljivo? Jao! To je za nas grešnici. Da mi grešnici, uzrokuje njegove boli. On trpi i podnosi sve ni oči ne podignuvši, ne žali se i ne mrmlja zbog ovog okrutnog mučenja. Od pete do glave prekriven je ranama od udaraca Ah! da se radi o životinji svi bismo s njom suosjećali! Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Naša nepodnošljiva oholost u težnji za veličinom istinski je krvnik koji mu uzrokuje ove boli. Oholi čovječe, dođi i posrami se. Pogledaj svoga Boga prezrenoga. Što ćeš mu, dakle, odgovoriti, ti koji želiš biti cijenjen? Naše srce puno gorčine i žarkog kajanja staje preda nj i izgara vidjevši Isusa kako trpi. Imajmo uvijek na umu ovog ljubeznog Spasitelja, neka prezir bude naša slava, a trpljenje naša sreća! O Isuse samilosni, zbog nepravednog prezira pogledaj milostivim pogledom raskajana srca do tvojih nogu. Jer mi grešnici, njemu uzrokuje ove boli.

Isus osuđen (Sv. Ljudevit Montfortski)

Slijedimo predragog Učitelja kojeg vuku s užetom oko vrata kako bi ga pred sudom pokazali kao luđaka. Zbog nas, o grešnici, on trpi boli. Toliko mu je zla naneseo da u ovom jadnom stanju, u koje su ga doveli mučitelji, nije više prepoznatljiv. Pilat, iako bezbožnik, ganut je vidjevši ga. Želi mu spasiti život znajući da je nevin. Na koncu, da bi stišao bijes pobunjenog naroda pokazuje ga u stanju u kojem su ga predali mučitelji. Čim su ga ugledali začuli su se povici. Svi mu se rugaju i dovikuju cereći se. Zbog nas, o grešnici, on trpi boli.

Njegovo izobličeno lice pokriveno ispljuvcima, njegovo iskidano tijelo uopće ne dira ove nezahvalnike. Njegove boli i njegovo bijedno stanje umjesto da takne njihova srca, udvostručuje njihov gnjev i ispunja ih bijesom. Pilat reče: «Evo čovjeka, imajte s njim samilosti!» On se mora spram njega odrediti a tek ga je upoznao. Na ove riječi, narod lupajući nogama povika: «Neka ga razvežu, svuku i razapnu». Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Isus nosi svoj križ (Sv. Ljudevit Montfortski)

Svi su ga napustili. Hoće li umrijeti pod ovim teretom? Nema nikog tko se ne užasava križa. Jedan siroti stranac, prolaznik, imenom Šimun Cirenac, obećanjima i prijetnjama prisiljen je na križ staviti ruke. Isus reče skupini žena koje su oplakivale njegove boli: «Plaćite radije nad vašim dušama i dušama vaše djece». Pogledajte jedno stanje, u koje je doveden ovaj nevini. Što će tek biti s krivcem i oholim grešnikom? Veronika, potaknuta snažnom i žarkom ljubavlju ne bojeći se gužve, probija se kako bi vidjela ljubljenoga Isusa.

Briše njegovo krvavo i izobličeno lice, a Isus za nagradu ostavlja ga otisnuta na rupcu. I što, dakle! Je li moguće, bijedni grešniče, da je tvoje srce neosjetljivo na boli tvoga Spasitelja? Kako naši grijesi čine njegov teški teret, ne povećavajmo više njegove patnje grijeseći ponovo. Isuse, nakon što je tvoja neizmjerljiva ljubav nosila naše grijeh, iskaži nam svoje milosrđe, kako bi nam bili svi grijesi oprošteni. Jer mi, grešnici, zaslužujemo ove boli.

Isus razapet (Sv. Ljudevit Montfortski)

Ova bijesna svjetina, ponovno trga s njega krvavu haljinu koja mu se zalijepila za kožu. Dok najokrutnije sve pripremaju za njegovu smrt, njih nekoliko najpohlepnijih bacaju kocku za njegovu haljinu. Vukući ga za kosu krvnici viču: «Ovdje će završiti tvoj jadni život lezi tu, nesretniče». Pogledajte kako ga obaraju na zemlju kako bi ga prikovali za drvo. Ali pogledajte kako Isus žarko grli taj križ. Vuku ga za svete ruke s velikom okrutnošću, kako bi ih pribili na pripremljene rupe. O okrutno barbarstvo! Udova rastegnutih tijela izmučenog, žila napregnutih. Dok leži na leđima pod nogama ovih neljudi, pribijaju čavlima njegove ruke i noge. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

O koje boli mu uzrokuju oštri čavli! Tijela prabitog, poput sita, gubi krv i malaksaje. Dođi, grešniče, i promatraj blagog Isusa na samrti koji te moli u svojoj bijedi da misliš na njegove patnje. Kako bi trpio još i više, umjesto vina i meda, za piće mu daju ocat pomiješan sa žući. Pogledajte kako podnosi toliki prezir i tolika zla? Daleko od toga da prigovara štoviše, on moli za svoje krvnike. Nazočnost njegove Majke povećava ove boli, videći je kako na određen način i ona umire svakim časom. Ah! Vidim ga kako predaje duh ispuštajući veliki uzdah. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Osjećam da mi duša gubi svijest videći moga Boga kako umire. Nebo i zemlja zajedno pokazuju svoju bol, osjećam da zemlja drhti i more bijesni. Čak su i sunce i mjesec izgubili svoj sjaj, jedino je čovjek ostao hladan u ovoj sveopćoj boli. O grešnici, činimo pokoru, jer je on trpio za nas. Uzmimo udjela u njegovim patnjama, cjelivajmo njegove noge i njegove čavle. Kako bi nas dotaknuo nježnošću On obara glavu na prsa. Vidite kako nas privlači i kako nam pruža ruke? Ne

prekidajmo tu tišinu doli da bismo uzdišući rekli: «Gotovo nitko ne misli na blagog Isusa na umoru». Nađimo utočište u njegovom svetom boku, koplje nam je načinilo ovo utočište kako bismo mi bili na sigurnom. Uzviknimo žalosnim glasom: «Oprosti nam naše grijehе o, Isuse samilosni, oprosti nam naše grijehе jer mi grešnici zaslužujemo ove boli».

Isus umro i položen u grob

(Sv. Ljudevit Montfortski)

O grešnici užasni, gotovo je, Isus je umro. Mi smo svi krivci. Što će biti naša sudbina? Zbog nas je, o grešnici, umro u bolima. Ne napuštajmo Kalvariju, izdahnimo svi na ovom mjestu kako bismo se trudili zadovoljiti Božjoj pravdi. Vidite li njegovu svetu Majku kako ga ljubi uzdišući? Njezina je bol gorka jer je njezina ljubav velika. Zbog nas grešnici ona trpi ove boli. Ona cvili i gubi svijest U svojoj malaksalosti kaže: «Jesi li ovdje Ti, predragi moje duše? O, umrijet ću. Je li ovo što vidim, božansko tijelo moga predragoga Sina? Jao! kako je jadan! Da, to je on prepoznajem ga. Na tvom licu vidim samo pljuvačku i krv. Nema više ljepote, ni milosti. O moj Sine, kakva promjena! Od kuda ove modrice, dvije raskrčene ruke, zgrušana krv, rane, probodene ruke i noge?»

Pomiješajmo s njegovim suzama i naše, objujmimo njegove svete noge i u Krvi njegovih vena operimo sve svoje grijehе. Kako bi smo izbjegli osvetu srditog Boga Oca, zaklonimo se na sigurno u njegov sveti bok. Tražimo istinski duboki mir s Isusom u grobu kako bismo živjeli daleko od svijeta i načinili novo srce. Isprosi nam, o Marijo, oproštenje od svog Sina. Želimo promijeniti svoj život, usliši naša skrušena srca. O slatki Isuse, neka strelica ljubavi tvoga srca zasiječe naša srca da umremo od boli. Utisni u naše sjećanje svoju smrt i svoje boli, kako bismo imali u slavi udjela u tvome veličanstvu. Od sada ćemo ti biti zahvalni na svim tvojim dobročinstvima.

Hvalospjev patnjama presvete Djevice podno križa

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Promatrajmo ožalošćenu Mariju podno križa Spasiteljeva. Pogledajmo njenu svetu dušu probodenu oštricom žive boli. Ona cvili i uzdiše u poletima patnje ljubavi. Marija trpi veliko mučeništvo skriveno našim očima. Umirući Isus je njezina muka. Ljubav, njeno najveće mučeništvo. Njeno srce je velika žrtva. O Bože kako je velika njezina patnja. Videći na sramnom drvu križa predmet svih svojih želja ona trpi u duši više od svih mučenika.

Marija osjeća iste udarce kao i njen predragi umirući Sin. To je jedinstven odjek njegovih povika i istinski odraz njegove patnje. Suze teku obilno, ona drhti, gubi svijest, tijelo je klonulo, ali ga njena velika ljubav krije. Grešnici, mi svojim grijesima činimo od Marije i Isusa dvije nevine žrtve. Ah! Ne grijesimo nikada više. O naša božanska Učiteljice, suosjećamo s tobom. Svojim srcem, punim nježnosti, moli svog predragog Sina za nas. Probodi naše srce strjelicom ljubavi svoga Srca kako bi u njemu načinila ranu te tako i mi uzmemo udjela u tvojoj boli. Učini nas dionicima tvojih patnji, o Majko lijepe ljubavi, da bismo okajali svoje grijehе i dali ti neku zadovoljštinu.

O Krvi i vodi koji su potekli iz Isusova boka

(sveti Makarije)

Isus je obećao: "Tko pije..." (Iv 4,14). Voda o kojoj Isus govori je njegova predragocjena Krv. Tko pije iz tog izvora neće samo utažiti svoju žeđ, nego će sam postati izvorom drugima. Razmatranje o Krvi i vodi koje su potekle iz Isusovog boka za spas svega čovječanstva, širi naš pogled i naše srce za spas svih. Isus je uzeo tijelo i krv, da bi i kao Čovjek otkupio čovjeka. On nam je u sakramentima predao svoje tijelo i krv, da potpunije živimo svoje čovječstvo. Naše čovječstvo ostvaruje se u susretu s Bogom! Ako naše svjedočenje bude svjedočenje Krista, i ako naša krv postane njegova, tada će naš život posvećivati svijet. Pretvorba koju slavimo za vrijeme Euharistije, malo-pomalo će zauzimati sva područja našeg djelovanja i mijenjati ih. Budući da smo spoznali

neizmjernu vrijednost Krvi Kristove, jer cijenimo i klanjamo se tome blagu, sve ćemo više postajati sudionici Krvi Kristove; sve dok ne postanemo jedno s tom rijekom milosrđa koja pobožanstvenjuje svijet.

"Kao što vino prožima sve udove onoga koji ga pije te se može reći daje on u vinu i vino u njemu; tako se događa i s Krvlju Kristovom: onaj tko je pije, prožima ga božanski Duh. Ovaj Duh se izljuje u savršenu dušu, a ona se prelijeva u njega, te se on na taj način liječi i čini dostojnim Gospodina.

Kolikom me ljubavlju ljubiš

(sv. Bonaventura)

Da bi se iz Kristova boka na križu rodila Crkva i ispunila riječ pisma: *Gledati će na onoga koga su proboli*, po Božjem dopuštenju bilo je dano jednome od vojnika da koljem probije njegov sveti bok tako da je potekla Krv i Voda, cijena našeg spasenja. Uistinu snaga koja je otajstveno izišla iz Srca Isusova daje učinkovitost sakramentima Crkve da mogu dijeliti milosti.

Razmišljaj više koliko je bila mučna smrt tvoga zaručnika Isusa Krista. On je trpio u svim svojim udovima, te je svaki do njih posebno trpio i bio ispunjen gorčinom.... O Gospodine Isuse je li ikada bilo boli slične tvojoj. Toliko je obilno bilo izlivanje tvoje Krvi da je cijelo tvoje Tijelo bilo njome obilveno. O dobri Isuse, o slatki Gospodine, ne nekoliko kapi nego more Krvi je obilno teklo iz tvojih svetih Rana: sa tvoje glave kod krunjenja trnovom krunom, iz cijeloga tijela kod bičevanja, iz ruku i nogu kod razapinjanja, iz tvoga Srca koje je probodeno. Bilo je za čuditi se ako je u tebi preostalo imalo Krvi. Kaži mi moj ljubljani Gospodine, ako je za otkupljenje cijeloga svijeta bila dovoljna samo jedna kap tvoje Presvete Krvi, zašto si dopustio da tolika Krv isteče iz tvoga svetog tijela? Znam Gospodine znam, to si učinio da bi mi pokazao kolikom me ljubavlju ljubiš.

Njegova draga Krv

(Bl. Julijana od Norwicha)

Draga Krv Gospodina našega Isusa Krista toliko je obilna i toliko dragocjena! Dođite i vidite! Njegova draga Krv se spustila u obilnim bujicama na nadpakao, rastrgala je lance i oslobodila sve one koji su pripadali Nebu. Njegova draga krv u obilju preplavljuje cijelu zemlju; spremna je oprati grijehe svih stvorenja dobre volje koji bijahu, koji jesu i koji će biti. Njegova draga Krv je već uzašla na Nebo da se sjedini sa slavnim Kristovim tijelom, te u njemu posreduje za nas kod Oca, sada i zauvijek, dokle god bude trebalo.

Isusova muka u Marijinu opisu

(Sv. Brigita Švedska)

Blažena Djevica Marija je rekla jednom Brigiti: "Moj Sin bolno je već patio kada Mu se Juda izdajnik, približio i On se sagnuo prema ovom apostolu koji je bio malena stasa. Kada ga je ovaj poljubio, On je rekao: 'Prijetelju, zašto si došao?' Nekoliko njih odmah su Ga snažno povukli, neki su Ga povlačili za kosu, a neki su Ga opet onečistili pljuvačkom. Na to reče moj Sin: 'Ja sam prezren poput crva, koji u zimi kao mrtav leži i na koga prolaznici pljuju i gaze ga. Tako su Židovi postupali kao da sam crv, jer postupali su sa mnom kao s najodbačenijim i najizopačenijim. Danas tako postupaju sa mnom mnogi kršćani i smatraju ništavnim sve što sam ja iz neizmjerne ljubavi učinio i podnio za njih. Oni gaze po meni kada se boje više ljudi nego mene, svoga Boga: i kada moju pravdu drže ništavnom, a u svojoj samovolji mojoj milosti propisuju vrijeme i snagu.

Udaraju me također i kada, nakon što su razabrali moje uzdisaje i patnju, kažu jedni drugima: «Dajte da sada mirno radimo ono što nam se sviđa budući ćemo ionako doći u nebo; jer da nas je Bog doista htio vječno kazniti i uništiti, ne bi nas na tako bolan način spasio. No moju pravdu oni će osjetiti. Jer kao što ni najmanje dobro, koje se učini, ne ostaje nenagrađeno, tako ni najmanje zlo, koje je učinjeno, ne ostaje nekažnjeno».

Majka Božja je rekla Brigiti: "Kada su se približavali dani patnje moga Sina, zasjale su iz straha pred patnjom suze u njegovim očima a znoj je bio na njegovu tijelu. Uskoro je On bio uskraćen mom pogledu. Nisam Ga više vidjela sve dok nije bio vođen na bičevanje. Pri tome je bio vučen po tlu i udarcima tako okrutno bacan, da je njegova glava doživjela potres, a njegovi zubi su udarali jedni o druge. Bio je tako snažno udaran po vratu i obrazima da je lupanje udaraca dopiralo do mojih ušiju. Zatim je, na zapovijed krvnika, sam skinuo haljine; dragovoljno zagrlio stup za bičevanje, na koji je bio svezan.

Čitavo njegovo tijelo bilo je posve izbrazdano i rastrgano oštrim bičevima, čiji su vrhovi udarali i ponovo se vraćali. Kod prvog udarca sam ja, kao u srce pogođena, izgubila svijest. Kada sam se nakon nekog vremena osvijestila, ugledala sam Njegovo rastrgano tijelo; nakon bičevanja bio je razotkriven po cijelom tijelu. Tada je progovorio jedan od njegovih neprijatelja krvnicima, slugama koji su tu stajali: 'Hoćete li ubiti ovog čovjeka bez smrtne osude i krivnju njegove smrti uzeti na sebe?' Kod tih riječi razrezao je sveze. Kada je moj Sin odvezan sa stupa za bičevanje, prvo se sagnuo do svojih haljina, no nije Mu se dalo vremena da ih i obuče. Tek kada su Ga vukli dalje, mogao je staviti ruke u rukave ogrtača.

Njegove stope su bile pune krvi otkako je stajao na stupu za bičevanje, tako da sam sve korake, koje je On učinio pri hodanju, mogla očitati po krvavim tragovima. Brisao je krv koja je curila s lica svojim ogrtačem. Nakon što je osuđen na smrt, izveli su Ga natovarenog križem. Na putu Mu je pridružen jedan drugi za nošenje križa. Zatim su stigli na mjesto razapinjanja. Tu su ležali pripravnici čekić i tri oštra čavla. Moj Sin je, na zapovijed, odmah skinuo svoje haljine i svezao svoju golotinju malim lanenim rupcem. Krenuo je tako utješeno i pustio da Ga vežu. Križ je bio pričvršćen, njegove su grede visoko stršile i to tako da je sveza uzdužne i poprečne grede pribijenoga na križ udarala između ramena, a križ glavi nije pružao nikakav potporanj.

Ploča s natpisom je bila pričvršćena na poprečnu gredu, koja se uzdizala iznad glave. Kada su naredili mome Sinu, On je legao leđima na križ. Na zapovijed ispružio je prvo desnu ruku. Na to je druga ruka, budući nije dosegala do predviđenog mjesta, bila povučena silom na drugu stranu. Na sličan način povučene su i izvučene noge do rupa za čavle, a od golijeni (cjevanica) naniže su rastavljene i s dva čavla prikovane su za križ kroz čvrstu kost kao što se dogodilo i s rukama. Kod prvog udarca čekića, od boli sam izgubila svijest. Kada sam se ponovo osvijestila, ugledala sam svoga Sina razapetog na križ. Pri tome sam čula kako ljudi međusobno jedan drugome govore: 'Što je ovaj počinio?' - Krađu, pljačku, prijevaru?' Nekolicina je odgovorila da je lažac.

Pričvršćena Mu je tada trnova kruna sasvim čvrsto na glavu. Dosezala je do polovine čela. Kroz mnoge brazgotine po licu moga Sina curila je krv zbog pritiskanja bodlji trnove krune i ispunjala oči, kosu i bradu, tako da je sve izgledalo kao jedinstvena bujica krvi i On uopće više ne bi mogao vidjeti kako sam stajala pokraj križa da nije stiskanjem kapaka istiskivao krv iz očiju. Nakon što me moj Sin preporučio svome učeniku Ivanu, zavikao je glasom koji je dolazio iz dubine grudi, uzdignute glave, i zazvao prema Nebu upravljenim očima, koje su bile ispunjene suzama: 'Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?'

Ovaj glas više nikada nisam mogla zaboraviti, sve dok nisam došla u Nebo. No, razlijeganje ovog zova dopustio je On više iz suosjećanja sa mnom nego zbog vlastitog bola. Mrtvačka boja je nastupila tada na neokrvavljene dijelove tijela, obrazi su visili iznad čeljusti, rebra su se mogla prebrojiti zbog mršavosti tijela, trbuh se stisnuo prema leđima jer sva tekućina je bila potrošena, nos je bio šiljat i tanak i kada Mu je srce konačno bilo gotovo slomljeno, zadrhtalo je cijelo njegovo tijelo; brada Mu se spustila na grudi. Srušila sam se tada kao mrtva.

Čim je umro, otvorila su se njegova usta, promatrači su mogli vidjeti njegov jezik, njegove zube, kao i krv u ustima; poluzatvorene oči bile su okrenute prema dolje, i upravo umrlo tijelo je visjelo. Koljena su se savila na jednu stranu, a stopala sa čavlima kao oko stožera bila su okrenuta na drugu stranu.

Nekoliko nazočnih ljudi govorilo je s porugom: 'O Marijo, sada je tvoj sin mrtav.' Drugi koji su imali više osjećaja, rekli su: 'O ženo, sada se muka tvoga sina pretvorila u vječnu slavu!'

Kratko nakon toga otvoren je bok moga Sina. Nakon što je koplje izvađeno, pojavila se tamnocrvena Krv na vrhu koplja, i po tome se moglo prepoznati da je srce probodeno. Ovaj ubod probo je i moje vlastito srce i čudo je da pri tome nije slomljeno.

Kada su se ostali ljudi povukli, ja nisam mogla otići. Ali bila sam utješena tako, što sam mogla dotaknuti i uzeti na svoje krilo njegovo tijelo skinuto s križa, gledati njegove Rane i obrisati krv. Moji su Mu prsti zatvorili usta kao što sam Mu zatvorila i oči. Ukočene ruke nisam više mogla saviti kako bi ih zajedno položila na grudi, mogla sam ih samo pomaknuti do trbuha. Ni koljena se nisu više mogla ispružiti, već su stajala prema naprijed kako su se ukočila na križu. " (*Objave, knjiga IV., pogl. 70*)

Isusova muka po Njegovom opisu (*Sv. Brigita Švedska*)

Krist je rekao sv. Brigiti: "Od onoga koji me poslao, bio sam stavljen u djevičansko krilo. Tamo sam prihvatio tijelo. Čemu? - Zaista, kako bih ja, riječima i djelima, pokazao vjeru. Umro sam za to da bih otvorio Nebo. Za to sam pokopan i uskrsnuo i ponovo ću doći da sudim... Budi pozorna i slušaj! Otvori svoja usta i pitaj, koliko sam zapostavljen od svijetu! Gledaj kako nitko ne čezne u ljubavi za mnom! Usmjeri svoje uši i poslušaj kako je srce čovjeka od izlaska do zalaska sunca požudno i tvrdo u proljevanju krvi svoga bližnjeg! Pogledaj kako svi oni ukrašavaju sve svoje udove iz oholosti! Shvati kako je želja ljudi za uživanjem nerazborita i slična onoj u životinja! Otvori svoja usta i pitaj, gdje ostaju branitelji vjere i gdje se mogu naći oni koji se bore protiv neprijatelja Božjih i gdje su oni koji svoj život ulažu za svoga Gospodina!? Ispitaj marljivo i naći ćeš vrlo malo onih koji su moji prijatelji!

Razmisli o tome i iskusit ćeš kako se ne tužim bez razloga! Istražuj dalje, i razabrat ćeš kako čak i rimski dvor sebi pribavlja, a trebao bi biti moje sjedište...Gledaj kako sam odbačen i kakva mi je nagrada udijeljena za moju ljubav! Ja sam vas ljude stvorio i otkupio tako velikom pripravnosti i pravednosti, kao kad bi, slikovito rečeno, bila postavljena pred mene vaga, na koju sam ja - kako bi se na njoj moglo pravedno vagati, položio ništa drugo nego svoje Srce. Rođen sam i obrezan. Podnio sam najrazličitije nevolje i teškoće. Čuo sam najružnije i najbesramnije riječi. Uhvaćen sam i bičevan, vezan sam uzetima i gnječen kao u preši.

Moji su živci razvlačeni, moje žile potrgane i sve tkivo u meni razdvojeno. Cijela moja glava i moje tjeme rastrgani su ubodima trnja. Krv koja je curila i tekla unakazila je cijelo moje lice i bradu. Usta i jezik su natopljeni krvlju na isti način. Zubno meso je nateklo od udaraca. I kada sam beživotno visio na križu i moj vrat nije imao drugog oslonca nego moja ramena. Moje ruke su navlačene užećima do rupa poprečne grede, noge su povučene nadolje i probodene su s čavlom, nisu imale drugog potpornja nego samo čavle. Cijela moja nutrina bila je suha i stisnuta. Srce mi je bilo puno boli. I jer je bilo najsnažnijeg i najizvršnijeg zdravlja, povlačio se bol od živaca prema srcu i ponovo od srca prema živcima. Bol je bila tako povećana a moje umiranje produženo. Viseći u svojim bolima, otvorio sam oči i vidio svoju Majku kako stoji tu plačući. Njezino Srce bilo je puno gorke boli, svi njezini udovi bili su ukočeni i blijedi. Njezina tuga i gorak bol mučili su me više nego moje boli.

Vidio sam i kako su moji prijatelji bili u najvećem strahu. Neki od njih su odmah posumnjali, drugi su doduše sačuvali vjernost, ali su preko mjere bili uznemireni. U tako velikom bolu i tuzi, srce mi se konačno slomilo od jačine patnje a duša se odijelila od tijela. Nakon toga mi se još malo uzdigla glava i svi su se udovi zatresli. Oči su se na pola otvorile, cijela težina tijela spustila se na noge i visio sam tu poput unakažene vreće. Gle, što sam sve ja, tvoj Stvoritelj propatio! I sve to nitko ne uzima srcu! Zato se tužim pred tobom kako bi mogla razmatrati što sam učinio, a kako mi je uzvraćeno?" (*Rev. extrav., pogl. 51*)

Dar Krvi za spas i usavršenje svakoga čovjeka koji je raspoložen da ga primi

(Sv. Katarina Sijenska)

Tada Bog, svrnuvši oko svojega milosrđa prema njoj i pustivši da ga svladaju njezine suze i da ga vežu svete želje, progovori tužeći se: «Preslatka kćeri, tvoja me suza sili, jer je ujedinjena s ljubavlju prema meni, te je kanula iz ljubavi prema meni: ja se osjećam vezanim vašim tegobnim željama. Ali, pogledaj i vidi kako moja Zaručnica ima prljavo lice, kako je gubava od nečistoće, od samoljublja i od lakomosti onih koji se pasu na njezinim grudima. Govorim o kršćanskoj vjeri koja je sveopće tijelo vjernika, govorim o otajstvenom tijelu svete Crkve, što su njezini službenici koji se pasu i stoje na njezinim dojkama. I ne samo da sebe pasu, nego imaju još pasti i držati na onim dojkama čitavo tijelo kršćanskoga puka i bilo kojeg naroda koji bi se htio podići iz tame nevjerstva i pridružiti se kao član Crkvi.

Gledaj s koliko neznanja i s koliko mraka, s koliko nezahvalnosti i s kakvim se nečistim rukama poslužuje slavno mlijeko i Krv ove Zaručnice! I s kakvom je drskošću i s malo časti primana! Stoga ono što daje život često puta daje smrt po njihovoj krivnji: a to je Predragocjena Krv mog Jedinorođenog Sina koji je srušio mrak i smrt, dao svjetlo i istinu i posramio laž. A sva su ova sredstva bila dar ove Krvi za spas i usavršenje svakoga čovjeka koji je raspoložen da ga primi. Kao što daje život i obogaćuje dušu svakom milošću, više ili manje prema raspoloženju i osjećaju onoga koji prima, tako zadaje smrt onomu koji živi naopako. Tako ne daje život nego smrt onomu koji ga prima nedostojno, ako stoji u tami smrtnoga grijeha.

To se događa ne zbog manjkavosti ove Krvi, niti zbog manjkavosti službenika, pa kad bi se on nalazio u istome zlu, ili u još većem, jer njegovo zlo ne kviri i ne kalja ovu Krv niti smanjuje milost ni krepost. Stoga službenik ne čini zlo onomu komu je dijeli, nego sam grešnik ako se ne pripravi pravim skrušenjem za grijeh. Velim, dakle, da ovaj Sakrament škodi onomu koji ga prima, ne zbog Krvi ili zbog službenika, nego zbog raspoloženja i manjkavosti onoga koji prima, pošto je okaljao dušu i tijelo tolikom nečistoćom i pošto je bio tako okrutan prema sebi i prema svome bližnjemu.

Bio je okrutan prema sebi gubeći milost, gazeći nogama svojeg zlog osjećaja plod Krvi, plod što ga je imao od svetog krštenja na kojemu mu je bila dignuta ljaga istočnoga grijeha koju je zadobio kad je bio začet od svoga oca i majke. Zato sam dao Riječ, Jedinorođenog svoga Sina, jer je masa ljudskog roda bila pokvarena grijehom prvog čovjeka, Adama; i tada ste vi svi, kao posude od te tvari, pokvareni i lišeni posebnog raspoloženja da imate vječni život. Radi toga se Ja, neizmijerna visost, sjedinih s niskosti vaše ljudske naravi, da ispravim pokvarenost i smrt ljudskog roda i da ga podignem na milost koju bijaše izgubio grijehom. Ja, kao Bog, nisam mogao trpjeti kaznu; a ipak je moja božanska pravda htjela da grijeh bude kažnjen. Sam čovjek nije mogao dati zadovoljštinu; jer, ako bi djelomično i zadovoljio, njegova bi zadovoljština vrijedila samo za njega, ne za ostale razumne stvorove.

Sigurno ne bi mogao dati potpunu zadovoljštinu niti za sebe niti za druge, jer je njegov grijeh uvrijedio mene koji sam neizmijerna dobrota. Kad sam dakle htio vratiti na milost čovjeka, koji je oslabio i nije mogao zadovoljiti iz spomenutog razloga pače je bio veoma oslabio, poslao sam Riječ, svoga Sina, zaodjenuta istom naravi koju imate vi, pokvarena masa Adamova, da pretrpi kaznu u toj istoj naravi koja je Boga uvrijedila i da, trpeći na svome tijelu sve do sramotne smrti, ublaži moju srdžbu.

Tako sam zadovoljio svoju pravdu i svoje božansko milosrđe koje me je pokrenulo da zadovoljim krivnji čovjeka, da ga raspoložim za ono dobro za koje ga bijah stvorio. Tako je ljudska narav, ujedinjena u Isusu Kristu sa božanskom, bila dovoljna da nadoknadi za cijeli ljudski rod, ne samo po mucu koju je Krist podnio u konačnoj ljudskoj naravi, nego snagom vječnog božanstva, koje je ista neizmijerna božanska narav. Po ovom ujedinenju dviju naravi primio sam i prihvatio žrtvu Krvi moga Jedinorođenog Sina, koja je bila unesena i umiješana sa božanskom naravi posredstvom ognja moje ljubavi, što je bila ona veza koja ga je držala pribijena i čavlina na križu.

Na ovaj način, po samoj snazi Božje ljubavi, ljudska je narav Kristova bila dovoljna da zadovolji za grijeh. Tako je bila dignuta ljaga Adamova grijeha i ostao je samo znak, a to je sklonost na grijeh sa svim drugim manjkavostima tijela, na isti način kao što ostaje ožiljak kad je čovjek

izliječen od rane. To je kod vas učinio Adamov grijeh da je proizveo smrtnu ranu: ali kad je došao veliki liječnik, moj Sin, izliječio je bolesnika, kad je on sam popio gorki lijek što ga čovjek nije mogao piti jer je bio vrlo oslabio. On je učinio kao dojilja koja uzima lijek mjesto djeteta, jer je ona velika i jaka dok dijete nije jako da podnese gorčinu lijeka. On je bio za vas dojilja, podnoseći za vas, veličinom i jakošću Božanstva ujedinjenog s vašom naravi, gorčinu mučne smrti, da vas ozdravi i da dade život vama, djeci oslabljenoj zbog grijeha.

U vama je ostao samo znak istočnoga grijeha, kojega primete kad ste začeti od oca i majke; znak, koji je djelomično dignut sa duše svetim krštenjem, koje ima moć da vam dade život milosti po snazi ove slavne i dragocjene Krvi. Čim duša primi sveto Krštenje, diže joj se istočni grijeh i ulivena joj je milost. Ona pak sklonost na grijeh, koja joj ostaje kao ožiljak, oslabi i duša je može obuzdavati ako hoće. Tada je duša, poput lijepe posude, raspoložena da primi i poveća u sebi milost, malo ili mnogo, koliko joj se sviđa da se dobro spremi da me hoće s osjećajem i željom ljubiti i služiti mi. A tako se može raspoložiti na zlo kao i na dobro usprkos milosti primljenoj na Krštenju.

Kad dođe u dob razlučivanja, moći će se dati na dobro ili na zlo, prema tome kako se bude svidjelo njezinoj volji, zbog njezine slobode. Ali sloboda je čovjekova tako velika i on je postao tako jak, da ga ne može ni đavao ni kakvo drugo stvorenje prisiliti ni na najmanji grijeh, ako on neće. Dignuto mu je ropstvo i postao je slobodan da gospodari svojom sjetilnošću i da postigne cilj za koji je stvoren. O kako li je bijedan čovjek koji uživa u blatu, kao što čini životinja, i ne pozna dobročinstava primljenih od mene. Bijedno stvorenje i puno tolikog neznanja nije moglo primiti većeg dobročinstva».

Promatranje vlastitih grijeha mora biti popraćeno sa sjećanjem na Krv Kristovu i njegovo milosrđe

(Sv. Katarina Sijenska)

(Kad je Bog Otac razložio neke istine o Sakramentu Kristova Tijela, prikazuje potpunim izlaganjem kako duša prelazi od usmene molitve na mislenu. Pripovijeda se jedno viđenje koje je ova duša imala.)

Znaj, predraga kćeri, da duša stiže sve kreposti u poniznoj, neprekidnoj i vjernoj molitvi, združenoj s pravom ustrajnošću. U njoj mora ustrajati a da je nikad ne napusti ni zbog đavolskog zavaravanja ni zbog svoje krhkosti, to jest zbog misli ili pokreta što bi došli od vlastitoga tijela, ni zbog razgovora s osobama, jer se zloduh često postavlja u njihove jezike, čineći da govore s tim ciljem da zapriječe njihovu molitvu, i sve ove poteškoće mora prevladati krepošću ustrajnosti. O kako je slatka ovoj duši i kako je meni ugodna sveta molitva koju obavlja u kući spoznanja sebe i mene, otvarajući razumsko oko svjetlom vjere i osjećajem prema obilju moje ljubavi!

Ova je ljubav postala vama vidljivom posredstvom vidljivoga Jedinorođenoga mojega Sina, koji vam ju je pokazao svojom Krvlju. Ova Krv opaja dušu, zaodijeva je ognjem božanske ljubavi i daje joj za hranu Sakrament što sam vam ga stavio na raspolaganje u otajstvenom tijelu svete Crkve, to jest Tijelo i Krv moga Sina, koji je pravi Bog i pravi Čovjek, dajući da vam se podjeljuje po rukama namjesnika, koji drži ključeve ove Krvi.

Ovo je ona mistična gostionica koja se, kako ti već spomenuh, nalazi na mostu da dade hranu i okrepu putnicima i strancima koji prolaze putem nauka moje Istine, zato da ne bi smalaksali od slabosti. To je hrana koja krijepi, ili mnogo ili malo, već prema želji onoga koji je prima, primajući je na bilo koji način, sakramentalno ili duhovno. Sakramentalno se prima kad se pričešćuje, duhovno kad se pričešćuje željom, bilo da se želi pričestiti, bilo da se misli na Krv raspetoga Krista, to jest da se pričešćuje s tim osjećajem ljubavi što ga nalazi i kuša u Kristovoj Krvi, jer vidi da je Krv bila prolivena iz ljubavi. Stoga se opaja i užije sveta želja, te se u tom zasićuje nalazeći da je ispunjena samo ljubavlju prema meni i prema bližnjemu.

Gdje je pribavila ovu milost? U kući spoznanja sebe i u vježbi svete molitve, po kojoj je došla do toga da se riješila nesavršenosti. Na taj su način učenici i Petar, stojeći zatvoreni u bdjenju i molitvi, izgubili svoju nesavršenost i zadobili savršenost. Kojim sredstvima? Ustrajnošću začinjenom presvetom vjerom. Ali nemoj misliti da duša dobiva toliko žara i hrane od ove molitve,

ako je ova samo usmena, kako to čine mnoge duše kojima je molitva više u riječima negoli u osjećaju, te se čini da paze samo na to da dovrše mnoge psalme i izreknu mnoge očenaše, te kad završe broj koji su odlučile izreći, čini se da ne misle na drugo. Uistinu se čini da u molitvi postavljaju pažnju samo na usmeno izgovaranje. Ne smiju tako raditi; jer, zanemarujući sve drugo, beru malo ploda, i njihova se molitva meni malo sviđa.

Sada, ako me pitaš: Treba li možda napustiti usmenu molitvu, kad se čini da nisu svi privučeni na mislenu molitvu? Ne! odgovaram ti, nego osoba mora razlikovati, jer ja dobro znam da, kao što je osoba najprije nesavršena a onda savršena, tako je njezina molitva najprije nesavršena. Kad je duša još nesavršena, mora se služiti usmenom molitvom da ne padne u lijenost, ali ne smije nikad usmeno moliti a da ne moli mišlju.

Dok ustima izgovara, neka se trsi da podigne i upravi svoj duh prema meni općim razmatranjem svojih nedostataka i razmatranjem Krvi Jedinorođenoga mojega Sina u kojoj će naći širinu moje ljubavi i oprostjenje svojih grijeha. Tada će joj spoznanje sebe i razmatranje svojih grijeha učiniti da upozna svoju dobrotu unutar sebe i da nastavi vježbu molitve istinskom poniznošću. Neću da manjkavosti budu promatrane u pojedinostima, nego općenito, zato da duh ne bude uprljan sjećanjem na pojedine i gnusne grijehe. Govorio sam neka duša ne misli samo na manjkavosti, bilo na pojedinačne bilo općenite, a da ne bi promatrala i sjećala se Krvi i velikog milosrđa, zato da se ne bi zbunila.

Jer kad spoznanje sebe i promatranje grijeha ne bi bilo začinjeno sjećanjem na tu Krv s nadom u milosrđe, duša bi se našla zbunjena i tako bi došla k vječnoj osudi skupa sa zloduhom. A ne samo zbog toga razloga, nego i zbog toga što, kad ne bi bilo ruke moga milosrđa, došli biste do očaja. Ovo je jedna od profinjjenih zabluda koju zloduh podmeće mojim slugama. Zato treba uvijek širiti srce i osjećaj prema mojem neizmjernom milosrđu s istinskom poniznošću, radi vaše koristi da se izbjegne đavolska prijevara. Ti znaš da đavolska oholost ne može prevladati poniznog duha, niti njegova zbunjenost može podnijeti širine moje dobrote i milosrđa, u što duša polaže pravu nadu. Ako se dobro sjećaš, zloduh je htio da te obori zbunjenošću, time što ti je htio pokazati da je tvoj život zaveden u zabludu i da ti nisi slijedila niti vršila svoju volju, a ti si onda učinila ono što si morala učiniti, i moja ti je dobrota dala da to učiniš (jer se moja dobrota ne sakriva onome koji hoće da je primi).

Ti si se podigla s poniznošću prema mojemu milosrđu, govoreći: »Ispovijedam svome Stvoritelju da je moj život prošao samo u tami, ali ja ću se sakriti u Rane rassetoga Krista i kupat ću se u njegovoj Krvi, i tako ću poništiti svoje opačine, i željom ću biti radosna u svome Stvoritelju«. Tada je zloduh pobjegao.

Zatim se je vratio s drugom borbom, to jest htijući da te digne visoko ohološću, govoreći: «Ti si savršena i Bogu draga: ne treba dakle da se trapiš niti da oplakuješ svoje manjkavosti». Ja sam ti onda dao svjetlost da vidiš put kojim ti je ići, to jest da se poniziš; stoga si odgovorila zloduhu, govoreći: »Jadne li mene. Ivan Krstitelj nije nikad počinio grijeha, bio je posvećen u majčinoj utrobi, a ipak je činio toliko pokore. A ja sam počinila tolike grijehe i nikad nisam počela to uvidati plačem i pravim pokajanjem, uviđajući tko je onaj Bog koga vrijeđam, a tko sam ja koja ga vrijeđam!«

Tada zloduh, ne mogavši trpjeti tvoju poniznost duha niti tvoje pouzdanje u svoju dobrotu, rekao ti je: Ti si prokleta, jer ne mogu naći načina da te prevladam! Ako te oborim dole zbunjenošću, ti se dižeš visoko prema milosrđu Božjem. Ako te uzdignem visoko, ti se naprotiv postavljaš nisko, silazeći poniznošću sve do pakla, tako da me progoniš čak unutar pakla. Ne vraćam se više k tebi, jer me udaraš štapom ljubavi».

Duša dakle treba začiniti spoznanje sebe začinom spoznanja svoje dobrote, a spoznanje svoje dobrote začinom spoznanja sebe. Na taj će način usmena molitva biti korisna duši i meni ugodna. Ako zatim ustraje u toj vježbi, doći će od nesavršene molitve do savršene mislene molitve. Ako, naprotiv, jednostavno gleda da dovrši broj svojih molitava, ili ako radi usmene molitve propušta mislenu, neće do savršene molitve nikada stići.

Može se koji put dogoditi da je duša odlučila jezikom izgovoriti stanovitu količinu molitava, a ja pohodim njezin duh sad na jedan način sad na drugi, dajući joj svjetla da upozna sebe kajući se

za svoje manjkavosti, ili dajući joj obilja milosti, ili još postavljajući joj pred oči na razne načine kako se meni sviđa prisutnost moje Istine; ili također prema njezinim željama; u tom slučaju ona može biti u tolikom neznanju da će ispunjavati broj svojih molitava, u ovome životu. U svakoj duši tražim čistoću i ljubav, da ljubi mene i bližnjega potpomažući koliko može, pružajući mu molitve, da tako svi budu ujedinjeni u jedinstvu ljubavi, kako ti protumačih na drugom mjestu. Ali, štoviše, ja od svojih službenika tražim čistoću i ljubav prema meni i bližnjemu zato da dijele Tijelo i Krv mojeg Jedinorođenog Sina s ognjem ljubavi i glađu za spasenjem vaših duša, na slavu i hvalu mojega imena.

Kao što službenik hoće da bude čist kalež kojim se prikazuje ova žrtva, tako i ja zahtijevam od njih čistoću i sjaj srca, duše i pameti. Hoću da se tijelo, kao oruđe duše, uzdrži u savršenoj čistoći. Neću da se hrane ili valjaju u blatu nečistoće, niti da budu okrutni prema sebi ni prema bližnjemu, jer ne mogu biti okrutni prema sebi a da nisu prema bližnjemu. Ako su okrutni sami prema sebi zbog grijeha, također su okrutni prema dušama bližnjega, jer im ne daju primjer života niti se brinu da izvuku duše iz ruku zloduha, niti da im pružaju Tijelo i Krv moga Jedinorođenog Sina, niti da daruju mene u ostalim sakramentima svete Crkve. Tako oni, ako su okrutni sami sa sobom, okrutni su i s drugima.

Pišem vam u njegovoj Predragocjenoj Krvi *(Sv. Katarina Sijenska)*

Ja Katarina, službenica i ropkinja slugu Isusa Krista, pišem vam u njegovoj Predragocjenoj Krvi...Mi stanovnici zemlje držali smo uspravan njegov Križ i postali smo posuda koja prima Kristovu Krv. Tko će upoznati tu istinu i zaručiti je, naći će u njegovoj Krvi milost, bogatstvo i život, prekriti će se njegova golotinja i obući će u zaručnice haljine plamena ljubavi, natopljena i umiješana krvlju i vatrom koja se iz ljubavi razdala i sjedinila s Božanstvom. U Krvi Kristovoj će se nahraniti i nasititi milosrđem, u Krvi će raspršiti tmine i kušati svjetlost....

Utopite se u Krvi Krista Raspetoga, okupajte se u njegovoj Krvi, napojite se njegovom Krvlju, nasitite se njegovom Krvlju, obucite se u njegovu Krv. Ako ste postali nevjerni obnovite krštenje u njegovoj Krvi, ako vam je đavao pomračio pogled duha operite ga Krvlju Kristovom, ako ste postali nezahvalni za darove jer ih ne poznajete budite po Krvi zahvalni, ako ste bili slab pastir bez pruta pravednosti sjedinjena sa razboritosti i milosrđem izvucite ga iz Krvi Kristove.... U Krvi istopite vašu mlakost, u Krvi pronađite izvor milosrđa, u Krvi blagost, u Krvi plamen, u Krvi pobožnost... U Krvi je učinjena pravednost za naše grijeha, u Krvi gorke stvari postaju slatke i teški tereti lagani....

Ova prolivena Krv čisti cijeli svijet *(Bl. papa Ivan XXIII)*

Ako je beskrajna vrijednost Krvi Bogočovjeka, beskrajna je i ljubav koja ga je potakla da je prolije već osmog dana od svog rođenja kod obrezanja, a zatim obilno u agoniji u Getsemanskom vrtu, kod bičevanja i krunjenja trnovom krunom, pri usponu na Kalvariju, kod razapinjanja, i na kraju iz velike rane na boku, kao simbol iste božanske Krvi koja teče u svim sakramentima Crkve. Nije samo prikladno nego i krajnje nužno da toj Krvi, svi koji su ponovno rođeni u njejoj spasenjskoj kupelji iskazuju čast klanjanja i zahvale pune ljubavi. Treba klanjanjem štovati kalež Krvi Novoga i Vječnoga Saveza, pogotovu u trenutku podizanja u euharistijskoj žrtvi.... Na taj način će vjernici dostojno pristupiti i bolje shvatiti plodove otkupljenja, uskrsnuća i vječnog života koje je Kristova prolivena Krv, snagom Duha Svetoga, zaslužila za cijeli svijet.

Brojni mučenici su stasali zato što su se hranili Tijelom i Krvlju Kristovom te tako postali dionici njegove božanske snage, išli su u susret dnevnim borbama, žrtvama do mučeništva ako je trebalo u obranu Božjeg kraljevstva, osjećali su u sebi osjećaje ljubavi koja je poticala sv. Ivana Krizostoma klicati: «Odlazimo s ove gozbe kao lavovi koji sipaju vatru, postavši užasni đavlima, misleći da je naše Tijelo, i koliko smo ljubav primili...»

Ova Krv, kad je dostojno primamo, udaljuje đavle, priziva nama anđele i samoga Gospodara anđela...Ova prolivena Krv čisti cijeli svijet... Ona je cijena svemira, po Krvi Krist otkupljuje Crkvu ... Ta misao treba obuzdati naše strasti. Uistinu, do kada ćemo ostati navezani na sadašnji svijet? Do kada ćemo ostati nepokretni? Do kada ćemo zapostavljati razmišljanje o našem spasenju? Razmišljajmo o dobrima koje se Gospodin udostojao udijeli nam, budimo mu zahvalni, proslavimo ga ne samo vjerom nego i djelima.

O kada bi kršćani češće razmišljali o očinskoj opomeni prvog pape: «Provodite sa strahom vrijeme svog boravka u tuđini. Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim – srebrom ili zlatom – od svega bezvrijednog nego skupocjenom Krvlju Krista, nevina i janjeta bez mane», o kada bi poslušali poticaj apostola naroda:«Otkupljeni ste skupocjeno, proslavite dakle Boga u vašem tijelu»!

Koliko bi dostojnije i poticajnije bilo njihovo ponašanje, koliko spasonosnija za sve čovječanstvo bila prisutnost Crkve Kristove u svijetu! Kada bi svi ljudi prihvatili pozive Božje milosti koja ih želi spasiti, jer je Bog htio da svi budu otkupljeni Krvlju njegova Jedinorođenog Sina i sve poziva da budu udovi njegova mističnog tijela Crkve, kakvi bi samo bratski odnosi bili među pojedincima i narodima.

**Današnje čovječanstvo više nego ikad prije ima potrebu iskusiti
učinkovitost otkupiteljske Krvi Kristove**
(sv. Ivan Pavao II)

Znak prolivene Krvi kao izraz darovanog života na mučenički način za svjedočanstvo vrhunske ljubavi, čin je Božjeg prilagođavanja našoj ljudskoj situaciji. Bog je izabrao znak Krvi jer nijedan drugi znak rječitije ne izražava cjelovitost darivanja osobe. Otajstvo tog darivanja nalazi svoj izvor u spasenjskoj volji Očevoj i svoje ostvarenje u sinovskoj poslušnosti Isusa Krista, pravog Boga i pravog čovjeka po djelu Duha Svetoga. Zbog toga povijest našeg spasenja ima neizbrisivi znak trojstvene ljubavi...

Današnje čovječanstvo nerijetko ranjeno ranom mržnje i nasilja, više nego ikad prije ima potrebu iskusiti učinkovitost otkupiteljske Krvi Kristove. Njegova Krv, koja nije uzalud prolivena, u sebi ima snagu Božje ljubavi te zalag nade, pomirenja i otkupljenja. A za crpsti iz tog izvora treba se vratiti križu Kristovu, usredotočiti pogled na Sina Božjega, na njegovo probodeno Srce, na njegovu prolivenu Krv... Krv Kristova nije ispaštanje grijeha, nije samo pravednost nadoknade, nego je još više objava beskrajne i milosrdne ljubavi. Ne obnavlja samo dostojanstvo čovjeka ranjena grijehom nego uzdiže čovjeka na sudjelovanje u božanskoj naravi. Ne prestanite nikada braćo i sestre produbljivati shvaćanje ovog Otajstva pravednosti i ljubavi; širite ga cijelim svijetom....

Pred tim čudesnim djelom Božjim svi se vjernici s vama sjedinjuju u slavljenju Boga Jedinoga i Trojstvenoga u znaku Predragocjene Krvi Kristove. Ali ispovijedati ustima treba biti sjedinjeno sa svjedočanstvom života. Mnoga su dobra djela koja nam nadahnjuje razmatranje žrtve Kristove. To nas potiče uistinu da dademo naš život za Boga i braću bez pridržaja, sve do prolijevanja krvi, kao što su to činili mučenici....

Marija, Majka Predragocjene Krvi
(Iz molitvenika Slavimo Krv Kristovu)

Mariju zovemo Majkom Predragocjene Krvi, jer je njezin božanski Sin od nje dobio tijelo i krv. Pratila ga je cijeli svoj život. Bio je to put "Sedam žalosti". "Tvoju će dušu probosti mač" navijestio joj je starac Šimun u hramu. Dok je Isus umirao na križu, skupljala je Marija pod križem njegovu dragocjenu Krv. Postala je suotkupiteljica, započevši svoje trpljenje već svojim "da" u Nazaretu pa sve do velikog "da" na Kalvariji.

Tu je zajedno sa svojim Sinom i u svom Sinu trpjela za nas. Marijino poslanje nije bilo završeno pod križem. Izgubila je Sina, ali nije tu ostala, jer Bog je bio njezina snaga. Ona je živjela

iz vjere, zato je i mogla izdržati pod križem dok su se skoro svi drugi učenici razbježali. Isus povjerava Majku Ivanu i Ivana Majci. Kakva zamjena! Ali Marija je prihvaća. Ona ne prihvaća samo Ivana, ona prihvaća s njim cijelu Crkvu, cijelo čovječanstvo, jer je za sve trpjela. Marija zajedno s učenicima čeka dolazak Duha Svetoga. Ona, zaručnica Duha Svetoga, priprema svojom jakom vjerom i prisutnošću buduće pastire Crkve na silazak Duha Svetoga. Svima nama je postala Majka, snagom predragocene Krvi.

"Preporučam nježnu pobožnost prema Presvetoj Djevici Mariji. Sve predajte u njene ruke i ne bojte se. U svim potrebama utecite se žalosnoj Gospi... u strahu, patnjama, mukama utecite se s povjerenjem ovoj našoj osloboditeljici i vidjet ćete čudesa. Vi znate da mi nemamo nikog drugog nego Isusa i Mariju koji su za nas sve." (bl. Marija de Mattias)

"Kako je lijepo prebivati s Marijom podno križa... s Majkom Božjom i Majkom našom, s Odvjetnicom grešnika, s Posrednicom svega svijeta, s Učiteljicom istine. Uz katedru križa Majka nas uči ljubiti Isusa Krista obliivenog krvlju." (sv. Gašpar del Bufalo)

6. POBOŽNOST KRVI KRISTOVOJ U ISKUSTVIMA SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA

Pobožnost Predragocjenoj Krvi, oružje za naše vrijeme (sv. Gašpar del Bufalo)

Htio bih imati tisuće jezika kako bih raznježio svako srce prema Predragocjenoj Krvi Kristovoj. To je temeljna pobožnost koja obuhvaća sve druge, ona je temelj, potpora i bit katoličke pobožnosti. Pobožnost Predragocjenoj Krvi, evo oružja za naše vrijeme. O koliko me zanima ova pobožnost. Moram priznati, u svim svojim ograničenostima (snazi, novcu i sposobnostima) sve zalažem za to veliko dobro. To je cijena našeg spasenja i to je razlog moga povjerenja za spasenje, ovoj pobožnosti želim posvetiti svoj život i svećenik sam da prikazujem Krv Kristovu. Posvuda Božanska Krv treba očistiti zemlju.

Eto u čemu se sastoji duh naše pobožnosti.... Nema sumnje da je pobožnost Božanskoj Krvi mistično oružje za naša vremena. Ah koliko više trebamo objavljivati njenu slavu... Gospodin je u svakom vremenu podizao pobožnosti prikladne kako bi postale zaštita od potoka nepravde. Ako smo u prošlosti vidjeli da je Crkva bila napadana u jednoj ili drugoj istini vjere, u naše vrijeme je potpuni rat protiv religije i Raspetog Gospodina. Priliči dakle ponovno ukazati na slavu Križa i Raspetoga.... treba ponovno reći narodima kojom cijenom su otkupljene ljudske duše. Treba kazati kojim putovima Krv Isusova čisti duše... podsjetiti da se ta Krv svako jutro prikazuje na oltarima.

A kako je sam svetac prakticirao pobožnost svjedoči nam slijedeća epizoda. Sv. Gašpar je držao pučke misije kad su ga obavijestili da je neki javni teški grešnik na umoru te da je odbijao sakramente. Svetac je pošao do sobe u kojoj je umirući ležao. Stao je do uzglavlja s križem u ruci i govorio mu o Krvi Kristovoj. Njegove su riječi bile proživljene i dirljive, ali je umirući ostao ravnodušan. Tada je sv. Gašpar kleknuo i počeo pored njega moliti i činiti pokoru, pa ipak nije uspio potaći umirućeg na pokajanje. Pa ipak se nije predavao te mu je rekao: «Brate, ne želim da propadneš i neću prestati dok ne zadobijem tvoju dušu za Krista». Nakon nekog vremena umirućeg je zahvatila Božja milost, zaplakao je, ispovjedio se i umro svecu na rukama.

Ne udaljujte vaše srce od Krvi Kristove (Bl Marija De Matias)

Duša izabranica Krvi Kristove, bl. Marija de Mattias, rodila se u Vallecorsi 4.2. 1805.g., a umrla u Rimu 20. 8. 1886.g. Slušajući riječi sv. Gašpara odlučila je postati redovnicom, ali kad je otišla s njime se posavjetovati on joj je po Božjem nadahnuću kazao da je Gospodin zove na drugo poslanje i povjerio ju je duhovnom vodstvu vlč. Giovannia Marlinia. Ubrzo je ostavila obitelj i preselila se u Acuto u pokrajini Lazio gdje je uz mnoge poteškoće otvorila prvu kuću i školu sestara Klanjateljica

Krvi Kistove. Uz puno molitve i žrtve osnovala je i druge kuće i škole za kršćanski odgoj ženske mladeži. Bila je jako pobožna Krvi Kristovoj i cijeli život je širila tu pobožnost među narodom. Proglašena je blaženom 1950 u Rimu. Tijelo joj počiva u crkvi posvećenoj Krvi Kristovoj u rimskoj četvrti Latino. Evo nekoliko njenih misli o pobožnosti Krvi Kristovoj:

«Kako je utješno vidjeti Zaručnice božanskog Jaganjca, Klanjateljice njegove predragocjene Krvi, ujedinjene jednom voljom Božjom, jednodušne, jednog srca, čiji himan zahvalnosti neizmjerne Božjoj dobroti odjekuje čitavim Rajem, dok prikazuju Krv njegova Sina za pomirenje Neba sa zemljom i zemlje s Nebom.

Jedina naša briga neka bude da, koliko je moguće, svima objavimo ljubav rassetoga Isusa, pokrivenoga Krvlju i Ranama za naše spasenje. Ako su naša srca zahvaćena ovom ljubavlju, blago nama. Oh! Kojeg mira . . .

Ohrabrimo se, moje drage kćeri; duše, duše u bok Isusa Krista. Nastojimo izvojevati pobjedu na slavu božanske Krvi. Revno se oduševljavajmo i ispunjajmo srce ljubavlju za čast blagoslovljenog Boga; privodimo duše Isusovom boku. Isusova je Krv sva naša nada i sve naše dobro. Krv prolivena uz toliko boli i s toliko ljubavi za naše vječno spasenje. Ispunimo srce hrabrošću i ne bojmo se ni smrti, da bi ga svi u svim trenucima slavili, blagoslivljali i ljubili ...

Trebamo se, koliko je do nas, pobrinuti da se sve više slavi predragocjena Krv, i ne umoriti se čineći dobro, na korist nama i bližnjemu, jer to je naša glavna svrha zbog koje nas je Bog pozvao u ovu sv. Družbu. Mnogo molimo Gospodina da nam udijeli konačnu ustrajnost, da bismo jednog dana primile krunu u Nebu».

Živio Isus, živio njegov Križ!

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Sestra Katarina od sv. Bernarda – Ivana Guyonne (Luiza) iz Rambervilliersa, svjesna koliko mora biti zahvalna Ljudevitu za svoje zvanje, piše bratu u Pariz i poslije toliko godina želi ga vidjeti. Ako je već u Parizu, mogao bi nastaviti još malo put prema istoku i doći do nje. Zahvaljujući toj sestriškoj želji ostao nam je jedan od najljepših bisera koje je napisao Montfort, Pismo od 15. kolovoza 1713:

Živio Isus, živio njegov Križ! Kad bi ti znala moje križeve i moja poniženja u pojedinostima, sumnjam da bi tako živo željela vidjeti me, jer u svakom kraju gdje se nađem uvijek pružam jedan krak križa svojim najboljim prijateljima da ga nose, često protiv moje i protiv njihove volje. Nitko me ne može podržavati niti se usuđuje izjasniti za mene, a da zbog toga ne bi trpio, a često pada i pod udar pakla protiv koga se borim, svijeta komu se protivim i tijela koje progonim. Mravinjak grijeha i grešnika što ih napadam ne pušta nikakva mira ni meni ni mojima.

Uvijek u pripravnosti, uvijek na bodljikama, na oštrom kamenju, osjećam se kao lopta u igri: još nije udarena s jedne strane, već je biju s druge krutim udarcem. To je sudbina siromašnog grešnika. Tako sam bez predaha i bez odmora već 13 godina, otkako sam izišao iz sv. Sulpicija.

Ipak, draga sestro, blagoslivljaj Boga za mene, jer sam zadovoljan i radostan posred svih svojih patnja, te ne vjerujem da na svijetu ima išta slađe za mene od najgorčega križa, kad je natopljen u Krvi Rassetoga Isusa i u mlijeku njegove božanske Majke.

No, osim ove nutarnje radosti, imamo još jednu veliku korist kad podnosimo križeve. Želio bih da proživljavaš ono što ja proživljavam. Nikad nisam postigao toliko obraćenja koliko nakon najoštrijih i najnepravednijih zabrana. Hrabro, predraga sestro, nosimo nas troje naš križ u dva suprotna područja kraljevstva. Nosi ga dobro sa svoje strane, ja ću nastojati pomoću Božje milosti da ga nosim sa svoje strane, i ne tužimo se, ne mrmljajmo, ne skidaj ga i ne ispričavaj se, i ne plačimo poput djece koja proljevaju suze i koja se tuže na to što im se daje da nose stotine librica zlata, ili kao onaj zemljoradnik koji je očajavao nad time što su mu polje pokrili zlatnicima da ga obogate”.

Osjetih veliku žalost misleći na to kako je ta Krv kapala na zemlju a da se nitko nije požurio da je pokupi
(Terezija od Djeteta Isusa)

Gledajući jedne nedjelje sliku našega Gospodina na križu, dirnula me Krv koja je kapala iz jedne od njegovih božanskih ruku. Osjetih veliku žalost misleći na to kako je ta Krv kapala na zemlju a da se nitko nije požurio da je pokupi, i ja odlučih da ću u duhu stalno biti podno križa da hvatam božansku rosu koja je tekla s njega, shvaćajući da ću je tada morati rasipati na duše... Neprestano je također u mom srcu odzvanjao uzvik Isusov na križu: »Žedan sam!« (Iv 19, 28) Te su riječi raspirivale u meni nepoznat i veoma živ žar ... Htjela sam napojiti svoga Ljubljenoga, a sama sam se osjećala kako me pali žeđa za dušama... Ali tada me još nisu privlačile duše svećenika, nego duše velikih grešnika; gorjela sam od želje da ih otmem vječnome ognju. Da potakne moju revnost, dragi mi je Bog pokazao da su mu moje želje ugodne.

Čula sam govoriti o velikom zločincu koji je upravo bio osuđen na smrt zbog užasnih zločina, a po svemu se činilo da će umrijeti bez pokajanja. Ja sam htjela pod svaku cijenu spriječiti da ne dođe u pakao, i da to postignem, upotrijebila sam sva sredstva koja se mogu zamisliti. Osjećajući da sama od sebe ne mogu ništa, prikazala sam dragom Bogu sve neizmjerne zasluge našega Gospodina i blago svete Crkve. Napokon sam zamolila Celinu da dade čitati misu na moje nakane. Nisam se usudila da sama zamolim misu bojeći se da ne bih bila prisiljena priznati da je to za velikog zločinca Pranzinija.

Nisam to htjela reći ni Celini, ali ona me svojim tako nježnim i tako upornim pitanjima natjerala da joj odam svoju tajnu. Ona ne samo da mi se nije rugala, nego me još zamolila da mi smije pomoći da obratim svoga grešnika. Ja prihvatih njezinu pomoć sa zahvalnošću, jer bih bila voljela da se svi stvorovi ujedine sa mnom da izmolimo milost za krivca.

Osjećala sam u dnu srca sigurnost da će naše želje biti ispunjene, ali da se ohrabrim i uzmognem dalje moliti za grešnike, rekoh dragom Bogu da sam potpuno uvjereni da će oprostiti jadnom nesretniku Pranziniju, i da ću to vjerovati i onda ako se ne ispovjedi i ne pokaže nikakva znaka kajanja; toliko pouzdanja imam u neizmjerne milosrđe Isusovo, ali ga ipak molim samo »jedan znak« kajanja za moju jednostavnu utjehu ...

Moja molitva bila je doslovce uslišana! Usprkos tatinoj zabrani da ne smijemo čitati nikakvih novina, nisam smatrala da sam neposlušna ako pročitam mjesta koja su govorila o Pranziniju. Sutradan iza njegova smaknuća dođe mi pod ruku dnevnik »La Croix«. Otvorih ga žurno, i što vidjeh?... Ah, suze odadoše moje uzbuđenje, te sam se morala sakriti... Pranzini se nije ispovjedio, popeo se na stratište i spremao se da turi glavu u kobni otvor, kad se najednom, obuzet nenadanim nadahnućem, okrenuo, pograbio raspelo koje mu je pružao svećenik, i poljubio tri puta njegove presvete rane! ... Zatim je njegova duša otišla da primi milosrdnu osudu Onoga koji izjavljuje da će na nebu biti veća radost nad jednim grešnikom koji se pokaje nego nad devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanja... (Lk 15, 7)

Dobila sam »znak« koji sam molila, i taj je znak bio vjerna slika milosti koje mi je Isus udijelio da me privuče da molim za grešnike. Nije li pred Ranama Isusovim, kad sam vidjela kako teče njegova božanska Krv, ušla u moje srce žeđa za dušama? Htjela sam ih napojiti ovom neokaljanom Krvi koja ih je imala očistiti od njihovih mrlja; i usne »moga prvoga djeteta« pripíše se na presvete Rane!... Kako li neizrecivo slatka odgovora!... Ah, poslije ove jedinstvene milosti moja je želja za spašavanjem duša rasla svakoga dana, bilo mi je kao da čujem Isusa kako mi govori kao Samaritanki: »Daj mi piti!« (Iv 4, 7) To je bila prava uzajamna ljubav: dušama sam davala Krv Isusovu, Isusu sam prikazivala te iste duše, osvježene božanskom rosom. Tako mi se činilo da mu gasim žeđu, i što sam mu više davala piti, to se više povećavala žeđa moje uboge male duše, i tu mi je žarku žeđu davao On kao najsladi napitak svoje ljubavi...

Piti tekućinu iz Kristovih grudi

(Sv. Veronika Giuliani)

Dok sam, neku noć, provela u molitvi, doživjela sam zanos, pri čemu mi je Gospodin dao na znanje kako će mi, do malo vremena, udijeliti posebnu milost; međutim mi nije povjerio o čemu namjerava. Jedino me je ostavio u radosnom raspoloženju, što ga nisam znala sebi protumačiti; ali kad sam, poslije zanosa, bila pri uporabi svojih osjetila, počela sam, kao da sam bez pameti, trčati. Našla sam se u vrtu, a nisam znala kako sam odlučila poći ondje. U trenutaku, našla sam se u crkvi, i govorila sam glasno: Ljubavi moja, kad ću te ljubiti? Sada je čas, sada više neću stati.

I osjetila sam kako ljubljeno Srce užije dušu, i nisam nalazila mjesto da se smirim. Sad sam se našla u klausturu, onda u hodnicima, i u ćeliji gdje sam govorila: Isuse moj, što želiš od mene? Ja sam tvoja: a tvoje je i moje srce; stoga, isto ljubljeno Srce ljubi te za me, a ista ljubav, što je ista, ljubi ona tvoju beskrajnu ljubav. O Bože! Dok sam to govorila, osjećala sam kako više ne mogu. Nastavila sam ponovo: «Ja te hoću ljubiti, o moje najveće Dobro. O ljubavi neizmjerana, o Ljubavi beskrajna, o Ljubavi nedokučiva, a kad ću te ljubiti? Hajdemo, mučenja, na noge nevolje, dođite na me; deder, veselo, o križevi, o patnje, dođite na me. Treba ljubiti; treba služiti najvišem Dobru. Dođite, o sva trpljenja, dođite na me. Deder, veselo; žurite. Ja više ne mogu!»

Dok sam ovako govorila, po usvojenom načinu mnogo sam se bičevala, ali bez ikakve koristi. Sve sam jače željela muke, pa sam u duši osjećala nešto, ne znam što, od čega sam dobivala poticaj na razdragano veselje; a ljubavno srce dozvolilo mi je osjetiti svoju nazočnost. Sad usplamtjelo ognjem; pa skakanjem i premetanjem u zraku. Nije mlatilo, nego podrhtavalo, i bilo uzrok, da mi drhti sasvim ona strana na kojoj se smjestilo.

O Bože! Ne mogu govoriti o onome što sam ja doživljavala. Svi čini što ih je meni učinio, pružali su mi intimno upoznavanje sebe, i osjećala sam kako me drži posve zauzetom, da me pripravi za novu milost, meni obećanu. Već samo sjećanje na Gospodnje obećanje bilo je dovoljno, da me učini sličnom bezumnoj osobi. U takvom sam raspoloženju provela čitavu noć, a tako i dan. Na mahove sam se osjećala u tami i u velikoj suhoći. Međutim, što me je više morila suhoća, sve me je jače vukla čežnja, da potražim iznova najveće Dobro, i da ga ljubim. [...]

Dok sam noću molila, i pošto sam svladala mnoge navale napasti, doživjela sam smirenje sa uzdignućem i viđenjem našega rassetoga Spasitelja. On mi je rekao, da mi dolazi povratiti srce, da ga ponovo rani. U taj čas iz njegovih svetih grudi izašlo je ranjeno Srce, te se vratilo i smjestilo unutra ljubljenog Srca. A ja sam sve to spoznala preko nutarnjeg priopćavanja što mi ga je Gospodin davao. I dao mi je na znanje, da je nova milost: njegova volja dati kušati tekućinu iz njegovih svetih grudi.

U tom času, u sjajnom svjetlu, vidjela sam kako otuda curi spomenuta tekućina, nalik krvi pomiješanoj s vodom; i žarko sam čeznula da se ondje približim. Ali mi je Gospodin kazao: «Nije još došao čas; ali budi spremna, jer ćeš se u njoj nasladiti».

U trenutku je viđenje prestalo. Ja sam došla k sebi kao izbezumljena. Nešto malo poslije svete pričesti, neposredno doživjela sam uzdignuće s viđenjem našega proslavljenog Gospodina. On mi je pokazao onaj veliki križ i rekao mi: «Ovaj pripada tebi». U tom času vidjela sam njegove svete Rane, u velikom i lijepom sjaju. Na sami već pogled, one su me očarale. Ona rana na grudima činila mi se kao glas, što me zove da joj se približim.

U tom času vidjela sam njegove svete Rane u vanredno jakom svjetlu. Izgledalo mi je kako anđeli, u zlatnim kaležima, skupljaju ovu tekućinu. U tom času, Gospodin mi je dao vidjeti kako, u rečenom vremenu, daje kušati ovu nebesku tekućinu svojim dražim dušama; ali nisam dobila obavijest o kojima on govori. Pri kraju meni se približio, i udijelio mi tu milost. Ne znam prikazati ni slast, ni miris, a ni snagu, ni hrabrost što mi je dao. Ne mogu ništa reći. Ne znam, ako nisam bila u Raju, gdje sam se ja nalazila. Okusih nebesku ukusnu tekućinu. A od učinaka što ih je proizvela u meni, ipak će se vidjeti njezini izričaji. Duša mi je ostala osvojena na način, da mi se činilo kako ona stalno posjeduje, pred sobom i u sebi, takav dar. Prigodom onog kušanja bila je uza me Majka sv. Klara sa mnogim drugim sveticama.

Učinilo mi se, između dvije ili tri prigode, da sam bila imala izvjesne tajne rane u srcu. I baš u tom času mi se učinilo kako mi je naš Gospodin nešto, ne znam što, bio priopćio duši. To je nešto što ne mogu opisati. Međutim, to mi olakšava bolje upoznavanje sebe, jako preziranje svake zemaljštine i čežnju za raznovrsnim trpljenjem. U tom času se obnavljala bol i, pri samom činu, mislila sam kako shvaćam lišavanje, što ga moram vršiti, kako bi mi se duh ponovo vratio u svoje središte, koje je Bog.

U istom trenutku mi se učinilo da shvaćam kako ga je Bog stvorio čistim i golim; u kakvom se stanju nalazi danas, okružen s mnoštvom nesavršenosti, i kako će se morati povratiti k onoj čistoći i golotinji, lišenju od svega, za ponovno sjedinjenje sa najvišim Dobrom. Prva točka mi pomaže upoznati njegovu beskrajnu ljubav prema nama; druga mi točka pomaže shvatiti beskonačno milosrđe, kojim nas podnosi, premda smo puni grijeha i nezahvalnosti; u trećoj točki divim se velikoj Božjoj dobroti, koja nalazi mnoge načine i razna sredstva, da nam pomogne upoznati naše mane i popraviti se od njih; dariva nam bol, da očistimo svoju savjest; dopušta nam i vrijeme, da uništimo i uklonimo svaku nezahvalnost; a da nam obdaru duh snagom i hrabrošću, On se isti priopćuje, i prisno se sprijateljuje u intimnosti duše.

On ondje boravi, daje pouči kako će se na pravi način uputiti na put križa, kao što je učinio On, boraveći ovdje na zemlji; stavlja je na muke što je bude iz dubokog sna naravnih pomanjkanja što se svjesno ne shvaćaju za grijeh. Međutim kakva li se bol, koja li se muka, trpi svakoga dana! Može se govoriti o trpljenju tjelesnom, a o ovome nije moguće. Ono je nutarnje.

Isusa, samo Isusa i to Raspetoga (*Sv. Gemma Galgani*)

Sv. Gemma Galgani je umrla 1903. u Lucci. Bila je vrlo pobožna Predragocjenoj Krvi, a program njenog života je bio: «Isusa, samo Isusa i to Raspetoga». Tome je težila u svojim ekstazama. Isus joj je govorio: «Gledaj ove Rane, ovu Krv i moj križ. Sve to je djelo ljubavi – O Isuse za koga trebam moliti – odgovorila je svetica – sjeti se grešnika oni su sinovi tvoje Krvi.» Od mladosti je kušala gorki kalež patnje, a uvijek ju je podnosila s herojskom podložnošću volji Božjoj. Isus joj je kazao:

«U tvom životu dat ću ti puno prilika za zadobiti zasluge za Nebo, ako budeš znala podnositi patnju». Cijeli život sv. Gemme je bila jedna kalvarija. Pa ipak je ona najveće patnje zvala «darovima Božjim» i prikazivala se kao žrtva zadovoljštine za grešnike. Govorila je: «Treba samo naučiti ljubiti. Škola je cenakul, učitelj je Isus, nauk za naučiti su njegovo Tijelo i njegova Krv... Da, vidim da me Isus posebno ljubi.... osjećam da mi je uzo srce i uresio moju dušu svojom Predragocjenom Krvlju».

Patnjama koje joj je slao Gospodin su se dodavale đavolska dosađivanja i to joj je još više uzrokovalo trpljenje. Život sv. Gemme je tako postao molitva i žrtva do mučeništva. Svojoj se miljenici Raspeti Isus Predragocjenom Krvlju obliven više puta u ekstazama ukazao, o ona ga je sva u ljubavi motrila.

Prekriti ću se tvojom Krvlju Isuse i tada Bog neće vidjeti moje grijeha (*Sv. Marija Magdalena de Pazzi*)

U povijesti Katoličke Crkve bilo je više duša koje su se prikazale kao duše žrtve za zadovoljštinu za grijeha ljudi. Jedna od njih je bila i sv. Marija Magdalena de Pazzi porijeklom iz plemićke obitelji iz Firenze. Bila je jako pobožna Krvi Kristovoj i provodila je život u pokori i molitvi. Puno puta na dan je prikazivala Vječnom Ocu Predragocjenu Krv Kristovu za grešnike.

Jednoga dana joj se ukaže Isus prekriven Krvlju, a ona je od njega molila da može s njim podijeliti njegove muke. Isus joj je odgovorio: «Moja Krv ne traži osvete kao Abelova, nego samo milosrđe. Moja Krv veže ruke Božanskoj Pravdi». Tada mu je svetica odgovorila: «Prekrit ću se tvojom Krvlju Isuse i tada Bog neće vidjeti moje grijeha». Toliko se puta govori pa što su sveci

učinili za ljude? Molili su dan i noć, a tko bi na čovječanstvo zazivao Božje milosrđe da nije bilo tih velikodušnih duša.

Željela sam mu obrisati onaj tako mučan znoj

(Sv. Terezija Avilska)

Već je moja duša bila umorna i, premda je htjela, nisu je nevaljale navike koje sam imala pustile da se odmori. Dogodilo mi se, kada sam jednoga dana ušla u kapelicu, da sam vidjela jednu sliku koju bijahu onamo donijeli na čuvanje, a tražili su je za neku svečanost što se slavila u kući. Bijaše to slika jako izranjenog Krista i tako nabožna da me je, vidjevši je, svu zbunila videći ga takvoga, jer je lijepo prikazivala ono što je prošao zbog nas. Toliko sam požalila što sam bila tako slabo zahvalila onim Ranama, te mi se čini da mi se srce paralo, pa sam se bacila pokraj njega snažno roneći suze i moleći ga da mi već jednom dade snage da ga ne vrijeđam.

No ovaj put mi je, čini mi se, prikoristilo više ovo sa slikom o kojoj govorim, jer se više gotovo nisam pouzdavala u sebe i sve sam svoje pouzdanje stavljala u Boga. Čini mi se da sam mu tada rekla kako se neću dignuti odande sve dok mi ne učini ono što sam ga molila. Sigurno vjerujem da mi je koristilo, jer sam se otada jako popravljala.

Ovo je bio moj način molitve: kako nisam mogla razumski razmatrati, nastojala sam si Krista predstavljati u sebi. Osjećala sam se bolje - po mojem mišljenju - na onim mjestima gdje sam ga vidjela osamljenijega. Meni se činilo, budući da je bio sam i ožalošćen, da će kao potrebita osoba prihvatiti i mene. Takvih sam prostodušnosti imala puno.

Posebno sam se jako dobro osjećala s molitvom u vrtu. Tamo sam mu bila u pratnji. Mislila sam, koliko sam mogla, na onaj znoj i tugu što ju je tamo podnio. Željela sam mu obrisati onaj tako mučan znoj, no sjećam se da se nikada nisam usudila to i učiniti, budući da su mi se predočavali moji tako teški grijesi. Bivala bih tamo s njime koliko god su me puštale moje misli, jer je bilo puno onih koje su me uznemirivale. Puno sam godina, najveći broj večeri, radila ovako: kad bih se preporučivala Bogu da spavam, prije nego što bih usnula, uvijek sam malo razmišljala o ovom otajstvu molitve u vrtu, čak dok još nisam bila redovnica, jer mi je bilo rečeno da se dobivaju mnogi oprosti. Držim da je moja duša tim putem puno dobila zato što sam počela ponirati u molitvu a da nisam znala što je. Tako redovita navika navodila me je da to ne propuštam, kao što nisam propuštala prekriziti se prije spavanja.

Pozivam vjernike neapobožnost Krvi Kristovoj

(Bl. papa Ivan XXIII)

Papa Ivan XXIII je bio jedan od velikih promicatelja Predragocjene Krvi. Njegovo apostolsko pismo *Inde a Primis* je prvi papinski dokument objavljen s ciljem da se među vjernicima potakne širenje pobožnosti Predragocjenoj Krvi Kristovoj u njemu veliki papa donosi i svoje osobno svjedočanstvo. Evo dijela teksta pisma koji o tome govori:

«Cijenjena braćo, pozdrav i apostolski blagoslov! Više puta od prvih mjeseci naše papinske službe pozvali smo vjernike riječima, koje su istinski odraz naših osjećaja, na živu i svakodnevnu pobožnost gorljivo gledajući prema izrazu Gospodinova božanskog milosrđa prema dušama, Crkvi i cijelom svijetu čiji je Isus Otkupitelj i Spasitelj, govorimo o pobožnosti Predragocjenoj Krvi.

Ova pobožnost bila nam je ulivena u obiteljskom ozračju u kome smo kao dijete odrastali i, još se sa živim osjećajima sjećamo molitve Litanija Predragocjene Krvi koje su naši stari molili u mjesecu srpnju».

7. POSEBNE POBOŽNOSTI I NAČINI ČAŠĆENJA KRVI KRISTOVE

U pobožnoj i svetačkoj tradiciji Katoličke Crkve ustalilo se više načina štovanja Presvete Krvi Kristove. Našim čitateljima donosimo najvažnije.

7. 1. Sveta Misa: Gospodin Isus je ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi

Sveta Misa je vrhunac kršćanskog bogoštovlja i pobožnosti. Gospodin Isus je, kako nas uči Drugi vatikanski Koncil, ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi, da ovjekovječi žrtvu na križu kroz stoljeća, sve dok ne dođe, tako da Crkvi, svojoj ljubljenoj zaručnici, povjeri spomen-čin svoje smrti i uskrsnuća, vazmenu gozbu na kojoj se On blaguje, duša napunja milošću i daje nam se zalag buduće slave. Vjernici su pozvani da kao zajednica sudjeluju u tom otajstvu ne kao nijemi svjedoci, nego da ga kroz obrede razumiju, pa da svjesno, pobožno i djelatno sudjeluju u svetoj Misi, tom najvišem činu naše vjere.

Drugi vatikanski Koncil u pastoralnoj konstituciji o svetoj liturgiji kaže: "Duhovni se život ipak ne sastoji samo od sudjelovanja u svetoj liturgiji. Doista, kršćanin, pozvan da moli u zajednici, mora uz to ući i u svoju sobu i moliti Oca u tajnosti, štoviše, kako nas Apostol uči, mora moliti bez prestanka. Posebno se preporučuju pobožne vježbe kršćanskog naroda, ako su u skladu s crkvenim zakonima i propisima, osobito kada se vrše po nalogu Apostolske stolice", (br. 12-13)

Euharistijsko otajstvo ne završava sa svetom Misom, nego u stoljetnoj tradiciji Katoličke Crkve imamo štovanje i pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu i Predragocjenoj Krvi Kristovoj i izvan svete Mise. Ipak valja naglasiti da je svaka pobožnost Isusu u krajnjoj liniji povezana s njegovim Vazmenim otajstvom, jer je Euharistija spomen-čin njegove Muke, Smrti i Uskrsnuća; tako da je svaka pobožnost Presvetom Sakramentu i Predragocjenoj Krvi usko sjedinjena sa Misnom žrtvom ili stoga što pripravlja na njeno slavlje, ili stoga što je kao jedan produžetak našeg misnog bogoštovlja. Dakle, pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj je bitno euharistijska jer se na oltarima događa spomen – čin Kristove muke i prolijevanja njegove Predragocene Krvi.

7. 2. Razmatranja o Muci i Krvi Kristovoj

Razmatranje ili meditacija je jedna od bitnih karakteristika kršćanskog duhovnog života, pa tako i pobožnosti Predragocjenoj Krvi Kristovoj. A o samoj metodi sv. Gašpar del Bufalo ovako piše:

Upute za razmatranje o Krvi Kristovoj: Svetac preporuča da upremo pogled u Krista koji prolijeva svoju Krv i prizovemo u naš razum slijedeće misli: **1. Tko je Onaj koji je dao svoju Krv za mene?** Sin Božji. Da je to bio neki prijatelj kako bih mu bio zahvalan! A ljudi prema Isusu ne osjećaju zahvalnost, naprotiv nezahvalni su. Možda sam i ja došao do toga da sam ga psovao i vrijeđao teškim grijesima. **2. Što mi je dao Sin Božji?** Svoju Krv. Ne zlatom ili srebrom, kliče sv. Petar, nego njegovom Krvlju ste otkupljeni. Koje sam ja zasluge imao? Nikakve! Zna se da majka daje vlastitu krv za svoju djecu. Tko ljubi daje krv za ljubljenoga. Ali ja sam po grijehu bio neprijatelj Bogu, pa ipak On nije gledao na moje grijehe nego samo na svoju ljubav. **3. Kako mi je dao svoju Krv?** Dao je svu svoju Krv do posljednje kapi, u mucu, pogrdama, patnjama najgore vrste. U zamjenu za toliku bol i ljubav Isus hoće moje srce, želi da bježim od grijeha i ljubim ga svom snagom. Ljubimo Boga pribijena na križ za nas, ljubimo ga jako i njegove patnje neće biti uzaludne a njegova Krv neće biti beskorisno prolivena.

7. 3. Molitve krunica na čast Krvi Kristove

a. Krunica Krvi Kristove

Nastanak krunice Krvi Kristove: Sluga Božji monsijor Francesco Albertini kako bi što bolje proširio pobožnost Predragocjenoj Krvi, u Rimu je utemeljio bratovštinu Predragocene Krvi

Kristove. Dok je pisao statute bratovštine u samostanu palotinki u Rimu čula se vika i šumovi po cijelom samostanu. Prestrašenim sestrama je časna Marija Agnesa od Utjelovljene Riječi kazala:

«Ne bojte se! To se đavao ljuti jer naš ispovjednik piše nešto što ga strašno ljuti i zbog čega mu je jako žao». Sluga Božji je sastavljao Kronicu Krvi Kristove, a đavo mu je u duši bio pobudio toliko skrupula da je već bio odlučio uništiti je kad mu je videći ga ista sestra na glasu svetosti uskliknula: «O oče kako nam lijep dar donosite!» - «Koji? – odgovori mons. Albertini.

«Kronicu Krvi Kristove – nastavi redovnica. Nemojte je uništiti jer će se njena molitva raširiti po cijelom svijetu i čini će jako puno dobra dušama». Tako je i bilo, a Albertini je kasnije bio imenovan za biskupa Teracine gdje je i sveto preminuo.

(U raznim molitvenicima na čast Krvi Kristove našli smo različite prijedloga za molitve koje treba moliti kod svakog otajstva. Mi slijedimo uputu patera R. Bernardo C.PP.S. misionara Krvi Kristove koju on donosi u knjizi objavljenj s crkvenim dopuštenjem: Il mese del preziosissimo sangue, Rim 1950. st. 19. Iz iste knjige je i svjedočanstvo o nastanku Krunice)

Krunica se započinje ovako: R. Bože u pomoć mi priteci! O. Gospodine pohiti da mi pomogneš! Slava Ocu... (Za svako otajstvo moliti Oče naš, Zdravo Marijo i 5 x Slava Ocu.... Na kraju se ponavlja zaziv: Molimo te Gospodine pomози svojoj djeci, koju si otkupio Predragocjenom Krvlju.)

1. Otajstvo: Gospodin proljeva Krv kod obrezanja

"Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus"(Lk2,21)

2. Otajstvo: Gospodin proljeva Krv u smrtnoj borbi u Getsemanskom vrtu

" I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju. " (Lk 22,44)

3.Otajstvo: Gospodin Proljeva Krv kod bičevanja

"Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne." (Mt 27,26)

4. Otajstvo: Gospodin proljeva Krv kod krunjenja trnovom krunom

"Spletaše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: "Zdravo, kralju židovski!" (Mt 27,29)

5.Otajstvo: Gospodin proljeva Krv na križnom putu

"I noseći svoj križ, iziđe on na mjesto zvano Lubanjska, hebrejski Golgota." (Iv 19,17)

6.Otajstvo: Gospodin proljeva Krv kod razapinjanja

"I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio: 'Oče, oprostí im, ne znaju što čine!' (Lk 23,33-34)

7. Otajstvo: Gospodin proljeva Krv i vodu kod probijanja boka.

"Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda." (Iv 19,33-34).

b. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu Tijela i Krvi Kristove

(Objavljena u molitveniku «Isuse ja se uzdam» u te s odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. VIII. 1976: Moli se na običnu Gospinu kronicu)

Vjerujem...Triput: Budi hvaljen i slavjen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramenta od sada i do vijeka!

1. Prva desetka: *Veliko zrno*: Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na desnoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijehе protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna; Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i do vijeka u naknadu za obeščašćenja u crkvi počinjena!

2. Druga desetka: *Veliko zrno*: Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijehе protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i do vijeka u naknadu za grešno ponašanje kod svete Mise!

3. Treća desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na desnoj nozi svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusa Krista od sada i do vijeka u naknadu za nečudoredno ponašanje kod svete Pričesti!

4. Četvrt a desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj nozi svoga sina Isusa Krista u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i do vijeka u naknadu za kletve, psovke, zloupotrebe i drskosti protiv Presvetog Sakramenta!

5. Peta desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rana svoga Sina Isusa Krista kao nadoknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i do vijeka u naknadu za svetogrdno primanje presvetog Oltarskog Sakramenta!

7. 4. Molitve sedam prikazanja Predragocjene Krvi Kristove

U svetačkoj i pobožnoj tradiciji se ukorijenila pobožnost sedam prikazanja Krvi Kristove na čast sedam prolijevanja Krvi našeg otkupitelja koje nam svjedoči Evanđelje 1. kod obrezanja 2. u Getsemanskom vrtu 3. kod bičevanja 4. kod trnova krunjenja 5. na križnom putu 6. kod razapinjanja 7. kod probijanja Kristova boka. Našim čitateljima donosimo molitve koje smo pronašli vezane uz ova prikazanja Krvi Kristove.

a. Sedam molitava svete Brigite

(Izvadak iz spisa sv. Brigite s Imprimaturom od L. Muscari, Vicarius Generalis -Hydrunti 7.1. 1918; a u Italiji su objavljene s imprimaturom Vatikana P. Canissius Van Lierde, Vic. Generalis Civitatis Vaticanae 9.7. 1984. u izdavačkoj kući Shalom)

Gospodin Isus Krist je sv. Brigiti objavio dvije serije molitava koje On želi da se mole na čast njegove Muke s velikim obećanjima milosti za sve koji ih budu molili. **Petnaest molitava sv. Brigite** na čast Muke i Rana Isusovih je objavljeno u više izdanja pa i u molitveniku *Isuse ja se uzdam u te* s odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. VIII 1976. Manje poznato i prošireno u Hrvatskoj je **Sedam molitava sv. Brigite** na čast Muke i Krvi Isusove. Isus je objavio sv. Brigiti da je za vrijeme svoje Muke dobio gotovo 6 000 udaraca i da je za nas prolio više od 30 000 kapljica svoje Presvete Krvi dodajući: "Znaj da ću udijeliti slijedećih pet milosti svakome tko bude svaki dan častio moju Presvetu Krv kroz 12 godina moleći 7 Očenaša i 7 Zdravo Marija s molitvama koje ti objavljujem". Isus dalje svetici nabraja obećane milosti. Osoba koja bude molila ove molitve: **1.** Neće ići u čistilište; **2.** U Nebu će biti pridružena mučenicima kao da je prolila svoju krv za vjeru; **3.** Onaj tko moli ove molitve može izabrati tri osobe iz svoje obitelji ili rodbine i Isus je obećao sv. Brigiti da će te osobe po ovim molitvama On dovesti i održati u stanju posvetne milosti. **4.** Nitko iz obitelji osobe koja izmoli ove molitve neće u slijedeće četiri generacije propasti u paklu; **5.** Osoba će mjesec dana ranije spoznati o svojoj smrti.

Ako osoba koja odluči moliti ove molitve misli da bi mogla umrijeti prije isteka 12 godina Isus je obećao sv. Brigiti da će u tom slučaju primiti nakanu osobe kao da je izmolila molitve i udijelit će joj sve obećane milosti. Isto tako, ako onaj tko moli iz nehotičnog zaborava ili zbog opravdanih razloga preskoči molitvu jedan ili više dana može je nadoknaditi moleći drugi dan dva puta iste molitve. Pobožnosti objavljene sv. Brigiti odobrila je Sveta kongregacija za širenje vjere (De propaganda fide) i papa Klement XII. (od 1730. do 1740.), a nalazi se u knjižici *Objave sv. Brigite*. I sv. Ivan Pavao II u apostolskom pismu od 8.9. 1991. prigodom 6 stoljeća kanonizacije

sv. Bigite pohvalno govori o toj svetici. Sv. Brigita govoreći o molitvama koje joj je Isus objavio piše bratu: "Pređragi moj brate, bila sam u najvećim mukama života. U patnjama, bolesna, siromašna i kušala sam gorčinu napuštenosti. S ljubavlju sam svake večeri molila ove molitve i moj život se čudesno preobrazio. Gospodin je vjeran svojim obećanjima i ispunio me je radošću, doveo do blagostanja i utjehe. Ono što je Isus učinio za mene, bijednu grešnicu, učiniti će i za tebe, dragi moj brate. Moli svaki dan ove molitve". Podrazumijeva se da ove molitve ne mogu i ne smiju nadomjestiti sakramentalnu praksu nedjeljne mise i redovne ispovijedi vjernika koji ih moli.

Uvodna molitva: Gospodine Isuse želim uputiti Ocu ovu tvoju molitvu sjedinjujući se s ljubavlju s kojom si je Ti posvetio u svome Srcu. Prenesi je sa mojih usana u svoje Srce. Usavrši je i dopuni na savršen način tako da može iskazati Presvetom Trojstvu svu čast i radost koje si Mu Ti iskazao moleći je na zemlji. Neka čast i radost prožmu tvoju svetu ljudsku narav na proslavu tvojih svetih Rana i tvoje svete Krvi koja je iz njih potekla.

1. *Molitva: Isusovo obrezanje* - Vječni Oče, po prečistim rukama rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti prve Rane, prve boli i prvu Krv koji je On prolio kao naknadu i zadovoljštinu za moje grijeha iz mladosti i grijeha svih ljudi te kao zaštitu protiv prvih smrtnih grijeha osobito mojih srodnika po krvi. Oče naš ... Zdravo Marijo...

2. *Molitva: Isusova muka u Getsemanskom vrtu*- Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti užasne muke Srca Isusova u Getsemanskom vrtu i prikazujem Ti svaku kaplju njegovog krvavog znoja kao naknadu i zadovoljštinu za sve grijeha moga srca i grijeha svih ljudi, kao zaštitu protiv tih grijeha i za proširenje ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Oče naš ... Zdravo Marijo...

3. *Molitva: Bičevanje Isusovo*- Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti tisuće udaraca, strašne boli i Predragocjenu Krv Isusovu koju je prolio za vrijeme bičevanja kao naknadu i zadovoljštinu za moje tjelesne grijeha i grijeha svih ljudi, kao zaštitu protiv tih grijeha i za očuvanje nevinosti, osobito mojih srodnika po krvi. Oče naš ...i Zdravo Marijo...

4. *Molitva: Krunjenje trnovom krunom* - Vječni Oče, po prečistim Marijinim rukama i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti Rane, Boli i Predragocjenu Krv koja je istekla iz Isusove glave kad je bio okrunjen trnovom krunom kao naknadu i zadovoljštinu za sve grijeha moga duha i grijeha svih ljudi, kao zaštitu protiv tih grijeha i za izgradnju Božjeg kraljevstva na zemlji. Oče naš ... Zdravo Marijo...

5. *Molitva: Isusov križni put*- Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti boli i trpljenja koja je Isus proživio noseći Križ na Kalvariju. Na poseban način Ti prikazujem njegovu presvetu Ranu na ramenu i Predragocjenu Krv koja je iz nje istekla kao naknadu i zadovoljštinu za moje grijeha pobune i odbacivanja križa te grijeha svih ljudi, za grijeha mrmljanja i odbijanja tvojih svetih planova, za sve druge grijeha govora i jezika, kao zaštitu protiv tih grijeha te za pravu ljubav prema svetom Križu. Oče naš ... Zdravo Marijo...

6. *Molitva: Isusovo razapinjanje* - Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti tvoga Sina pribijena i uzdignuta na Križu, njegove Rane na rukama i nogama te Presvetu Krv koja je iz njih istekla, njegovo krajnje siromaštvo i savršenu poslušnost, njegove strašne boli Tijela i Duše, predragocjenu Smrt i nekrvno obnavljanje njegove žrtve u svim svetim misama slavljenima na zemlji. Prikazujem Ti sve ovo kao naknadu i zadovoljštinu za povrede i kršenja svetih zavjeta i redovničkih pravila kao naknadu i zadovoljštinu za moje grijeha i grijeha svih ljudi, za bolesnike, umiruće, svećenike, laike, za nakane svetog oca Pape, za obnovu kršćanskih obitelji, za jedinstvo u vjeri, našu domovinu, jedinstvo svih naroda u Kristu i u svetoj Crkvi te za one koji su izvan nje. Oče naš ...i Zdravo Marijo...

7. *Molitva: Rana presvetog Srca Isusova* – Vječni Oče, udostoj se primiti Krv i Vodu koji potekoše iz presvetog Srca Isusova i beskrajne zasluge koje iz njega proizlaze za potrebe svete Crkve te kao naknadu i zadovoljštinu za grijeha svih ljudi. Molimo te budi nam blag i milosrdan. Krvi Kristova, zadnji sadržaju Presvetog Srca Isusova, očisti me i očisti svu moju braću od svakoga grijeha! Vodo iz Presvetog Srca Isusova, oslobodi me od svake zaslužene kazne za moje grijeha i ugasi Čistilišnu

vatru za mene i za sve duše u Čistilištu. Amen. Oče naš ... Zdravo Marijo..., Slava Ocu i Pokoj vječni.

b. Sedam prikazanja Krvi Kristove

1. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za našega papu sve biskupe i svećenstvo.

da u poslušnosti Duhu koji nas vodi odgovore na poslanje koje si im povjerio. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

2. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za sve one koji se nalaze na vodećim položajima u društvu, da upravljaju narodima prema tvome planu, poštujući dostojanstvo čovjeka. Otkupio si nas. Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

3. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za sve one koji u tebe ne vjeruju, da sjedinjeni u zajednici iste vjere postignemo zajedništvo s tobom po Kristu. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

4. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za sve one koji u tebe ne vjeruju, da upoznaju tajnu tvoje ljubavi koja nam se očitovala u životu tvoga Sina. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

5. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za sve redovničke zajednice, da budu otvorene za sve ono što Crkva od njih očekuje i time pripomognu izgradnju mističnoga tijela Kristova. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

6. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za sve bolesnike i patnike u cijelomu svijetu, da svoju patnju sjedinjuju s Kristom i tako pridonesu djelu otkupljenja. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

7. Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove! Za svu našu braću i sestre koji pođoše pred nama u vječnu domovinu, da im prema svome milosrđu dadeš udio u svojoj uskrsnoj radosti. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

Pomolimo se! Molimo te, Gospodine da, sjećajući se patnja i prolijevanja Krvi Krista, našega otkupitelja, ostvarimo svoje poslanje na zemlji te postanemo dionici obećanih vječnih dobara. Po Kristu Gospodinu našem. Amen!

c. Sedam prikazanja Krvi Kristove po Marijinom zagovoru

(Sastavio ih je sluga Božji p. Bartolomej da Saluzo (1588-1617) i on je preporučivao ovu molitvu moliti 9 dana za redom kao jednu vrstu devetnice za zadobiti milosti koje tražimo)

Sva si lijepa, o Marijo ljaga istočnog grijeha te nije okaljala. Ti si prečista o Djevice Marijo, Kraljice Neba i zemlje, Majko Božja. Pozdravljam te častim i slavim zauvijek. O Majko tebi e utječem i tebe zazivam. Pomozi mi preslatka Majko Božja, pomozi mi Kraljice Neba, pomozi mi preblaga Majko i Utočište grešnika, pomozi mi Majko mog ljubljenog Isusa.

Budući da nema stvari koja se od tebe ne dobije po snazi Muke tvoga Sina Isusa Krista, živom vjerom te molim da mi isprosiš milost za koju te molim u srcu. To te molim po Božanskoj Krvi Isusovoj koju je prolio za naše spasenje. Neću prestati tebe zazivati dok me ne uslišaš. O Majko milosrđa, pun sam povjerenja da ću zadobiti milost koju tražim jer je molim po beskrajnim zaslugama Krvi tvoga preljubljenog Sina. O preslatka Majko zbog beskrajnih zasluga Predragocjene Krvi tvog preljubljenog Sina, o preslatka Majko zbog zasluga Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina udijeli mi milost *(navesti nakanu svoje molitve)*.

Prvi zaziv: To te molim Presveta Majko, po čistoj, neokaljanjoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio kod obrezanja u nježnoj dobi od samo 8 dana. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Drugi zaziv: To te molim Presveta Majko, po čistoj, neokaljanjoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio obilno znojeći se krvavim znojem u Getsemanskom vrtu. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Treći zaziv: To te molim, Presveta Majko, po čistoj, neokaljanjoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus obilno prolio kad su ga skinuli do gola vezali za stup i nemilosrdno bičevali. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Četvrti zaziv: To te molim, Presveta Majko po čistoj, neokaljanjoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio iz svoje svete glave kada je bio okrunjen trnovom krunom. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Peti zaziv: To te molim Presveta Majko po čistoj, neokaljanjoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio noseći svoj križ na Kalvariju, a osobito po živoj Krvi koja je tekla s njega i s kojom si ti miješala svoje suze prateći ga na putu prema najvećoj žrtvi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Šesti zaziv: To te molim Presveta Majko po čistoj, neokaljanjoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio kad su mu skinuli odjeću, pribili ruke i noge na križ tvrdim čavlima. To te molim osobito zbog Krvi koju je tvoj Sin prolio za vrijeme svoje bolne i razdiruće agonije. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Sedmi zaziv: Usliši me prečista Djevice i Majko Marijo po preslatkoj i otajstvenoj Krvi i vodi koje su istekle iz Srca Isusova kada ga je koplje probolo. Po toj prečistoj Krvi udijeli mi milost za koju te molim. Zbog Predragocjene Krvi kojoj se duboko klanjam i koja je moje piće na gozbi Gospodnjoj, usliši me o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo, po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Završna molitva: Anđeli i sveci nebeski koji gledate Slavu Božju, sjedinite svoje molitve s molitvom drage Majke i Kraljice Marije Presvete i isprosile mi od Nebeskog Oca milost za koju molim po zaslugama Predragocjene Krvi našeg Božanskog Spasitelja. I vi, svete duše iz Čistilišta, molite za mene i tražite milost za koju molim po Predragocjenoj Krvi koju je moj i vaš Spasitelj prolio iz svojih Rana.

Ja i za vas Vječnom Ocu prikazujem Predragocjenu Krv Isusovu da biste mogli u potpunosti uživati u Bogu i gledati ga licem u lice, slaviti ga zauvijek u nebeskoj slavi pjevajući: *Otkupio si nas Gospodine Krvlju svojom i učinio nas svećenicima u kraljevstvu Boga našega.* O dobri i ljubljeni moj Gospodine, slatki i milosrdni, smiluj mi se, svim živima i pokojima dušama, koje si otkupio svojom Predragocjenom Krvlju. Amen. Blagoslovljena Isusova Krv sada i uvijek. Amen.

d. Sedam prikazanja Presvete Krvi protiv sedam glavnih grijeha

(Prema Kanižličevom molitveniku.)

1. Isuse, Spasitelju svijeta, koji si se htio osmi dan nakon rođenja svojega podvrći obrezivanju, da nam dadeš izgled poniznosti i posluha, molim te za neoskvrnjenu Krv za nas prolivenu, digni od mene oholost, i udijeli mi ponizno, poslušno i tebi ugodno srce.

2. Isuse, ljubitelju duše moje, koji si se od neizrecive tuge i žalosti u vrtu krvavim znojem znojio, da izbrišeš grijeh prvoga oca našega Adama, što je zabranjena voća okusio, molim te za ovu presvetu prolivenu Krv, ustegni moju neumjerenost u jelu i pilu i daj mi da gladuje i žeda duša moja tebe, koji jedini zasititi možeš.

3. Isuse, čistih duša zaručnice, koji si dopustio, da tvoje tijelo za stup privezano nemilo bičuju, da zadovoljiš pravdi Božjoj za bludnost i tjelesne naslade, molim te za presvetu Krv tvoju kod

bičevanja prolivenu, probodi strahom svojim tijelo moje i udijeli mi uspomenu strahovitoga Suda tvojega, da te nikakvim tjelesnim raspuštenostima ne uvrijedim.

4. O Isuse, kralju nad svima kraljevima, koji trnjem okrunjen i trskom po glavi udaran u ovoj mucu nisi pokazao nikakva znaka nestrpljivosti, molim te za presvetu Krv iz probijene glave prolivenu, udijeli mi milost, da nagla srditost ne pridobije moje naravi, i da krotkost tvoju i strpljivost vazda slijedim.

5. O Isuse, sviju dobara djelatlju, koji podnese ljutu muku, kada krvnici odjeću za Rane priljubiše, molim te za prolivenu onda presvetu Krv tvoju, oslobodi me lakomih želja za zemaljskim i vremenitim stvarima, i udijeli mi milost, da ne škrtareći pokažem milosrđe i kršćansku ljubav, ubogima i potrebitima.

6. O Isuse, vrelo dobrote i darežljivosti, koji si tako obilato na drvu križa iz ruku i nogu svojih kao iz četiri vrutka presvetu Krv svoju prolio, molim te za ovu presvetu Krv za me prolivenu, digni iz srca mojega svaku zavist i udijeli mi milost, da svakomu iz ljubavi kršćanske želim vremenito dobro i ovu istu želju u svakoj prigodi za ljubav tvoju djelom posvjedočim.

7. O Isuse, živote naš, koji si dopustio, da se poslije smrti tvoje presveto Tijelo na prsima otvori, da nam ukažeš goruću ljubav svoju, molim te za presvetu Krv i Vodu, koja proteče iz prsa tvojih, probudi moje mlako i lijeno srce na službu tvoju. Rani me, Isuse, ljubavlju svojom, i udijeli mi milost, da ti u napredak gorućim nastojanjem služim i svim te srcem ljubim. Amen.

e. Razmatranje o sedam prolijevanja Krvi Kristove

(Biskup Lang)

1. *Bilo je prvi put osmi dan iza njegova poroda, kad su ga obrezali i kad je dobio slavno ime Isus.* Mali je Isus živo osjećao ono rezanje svojega tijela oštrim nožem, jer je bio kod potpune svijesti, a njegovo je tijelo bilo tako nježno. Tad je potekla po prvi put Krv iz njegova presvetog Tijela. To bijaše prva žrtva, koju On vidljivo učini Ocu nebeskomu; a one kapljice Krvi bijahu prvijenci njegove Krvi, koju će kasnije proliti, sveti i svečani zalog ove Krvi, koju će sam proliti u svojoj večernjoj žrtvi na drvetu križa. Tko bi mogao shvatiti, kolikom bogoljubnošću se Marija klanjala onoj Krvi i prikazivala je Ocu nebeskomu! Tako je Gospodin započeo svoj život Krvlju, da ga zapečati i završi Krvlju.

2. *Drugi put je Gospodin prolio svoju Krv u smrtnoj borbi na brdu Maslinskom.* Božanski je Spasitelj vruće čeznuo za tim da za nas prolije svoju Krv i da za nas umre. »Krštenjem, reče sam, treba da se krstim (krštenjem Krvi) i kako mi je teško, dok se ne svrši« (Lk 12,50). Ali kad je došao čas trpljenja blizu, opirala se snažno tomu njegova čovječanska narav i On reče: »Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ova čaša.« (Mt 26,39).

Ali Otac nebeski posla anđela svojega, da Isusa kao čovjeka utješi i da mu javi da Otac nebeski hoće da On trpi. Tada Gospodin počne opet usrdno moliti i padne u smrtnu tjeskobu te od žestine borbe udari sveta Krv na sve pore na tijelu i Krv poteče, kako veli sv. Luka: »I budući u borbi, moljaše se dalje; znoj pak njegov bijaše kao kaplje Krvi, koje kapahu na zemlju« (Lk 22,44). Tako proli Gospodin Krv svoju za nas u smrtnoj boli.

3. *Treći put je Isus prolijevao svoju Krvcu, kad su ga po nalogu Poncija Pilata vojnici bičevali.* Pilat je htio, da na taj način udobrovolji bijesne Židove i umiri njihovu mržnju, da ne traže dalje smrti Isusove. Ali vojnici nisu znali za milosrđe. Udarali su svom okrutnošću oštrim bičevima po presvetom Tijelu, a bilo je to najnježnije i najosjetljivije tijelo, što je ikad bilo u ljudskom rodu. To bijahu strahovite boli.

Inače je bilo propisano, koliko se udaraca smije dati okrivljeniku, ali kod nevinoga Isusa nisu na to pazili, nego što je Isus mirnije i krotkije trpio, to su ponosni vojnici strasnije udarali i stotinu i stotinu groznih udaraca zadali nevinome tijelu. Tijelo je Isusovo bilo kao jedna rana, izgledao je, kako veli prorok, više kao gubavac, kojemu se živo tijelo od gube raspada, nego kao čovjek u naponu muževnosti. Prorok je stoljeća prije u duhu gledao te rane i prorekao: »Od pete na nozi do tjemena glave nema na njemu zdravoga mjesta... Vidjesmo ga kao gubavca izudarana«. Jasno je, da je pod tim udarcima Krv Božja na sve strane brizgala i tekla i odijelo i krvnike i zemlju najobilnije

nakvasila. A Sin Božji, u najvećoj boli tijela i duše pritajio je one rane i onu krvcu za grijeh svijeta, osobito za sve nečiste grijeh, za neumjerenosti u jelu i pilu, u zabavama i igrama i za sve razmaženosti i lijenosti.

4. *Četvrti put Isus je prolijevao krv, kad su ga vojnici i bez naloga Pilatova oštrim bodljivim trnjem okrunili i kad su trskom trnje nemilo u glavu zabijali.* Kako li je glava nježna i osjetljiva! Pa božanska glava mora primiti u se čitav vijenac oštrog i velikoga trnja: okrutnost ljudska, nezadovoljna tim, uzimlje trsku i zabija trnje u glavu! Glava Gospodnja šumjela je i gorjela od užasne boli. A Krv sveta, ona je kao potočić briznula i potekla niz svete obraze Isusove i ocrlenila ih, pa i vlasi božanske bijahu prepune Krvi. A te boli i tu Krv žrtvuje Isus Ocu nebeskomu za nas; žrtvuje ju za sve naše ohole, pohlepne i nečiste misli, za svu nevjeru i bahatost, za sve nemilosrdne i tašte misli, a i za sve opake i grešne želje i za sve što čovječji jezik riječima sagriješi.

5. *Peti put je Gospodine prolio svoju Krv, kad je nosio svoj teški križ na Kalvariju.* Tijelo je Isusovo bilo puno rana, a križ težak, kako li se potom pod težinom križa iz svetih Rana na tijelu istisnula Krv i nakvasila onaj križni put. Život naš je kao jedan neprekidni put križa i treba biti nakvašen ako ne našom krvlju, a ono suzama, mukama i svakojakim problemima. A Krv Kristova zaslužila nam je, da se muke naše olakšaju i da svoj križni put sretno dovršimo. Koliku li mu hvalu za to dugujemo!

6. *Šesti put je Isus svoju predragocjenu Krv prolijevao na gori Kalvariji.* Došavši na Kalvariju, krvnici su mu skinuli odjeću s tijela, a pri tom mu opet ozlijedili Rane na Tijelu, o koje se priljepila odjeća i Krvca je nanovo potekla. Ali još više, kad su ga bez milosrđa na križ pribijali i s križem u vis podigli, te dno križa spustili u jamu. O kako li se je onda streslo Tijelo na križu i proširile se Rane, a Krv je bujicom potekla na zemlju.

A tako je za ona tri sata, što je Isus na križu visio, Krv neprestano curila na tlo, sad jače sad slabije, sve dok nije Isus umro. To izlijevanje Krvi i upala svetih Rana prouzrokovalo je u Gospodinu onda silnu žeđu i On zavapi: »Žedan sam« (Iv 19,29). Tim bje dovršena ona velika krvna žrtva, koja je zadovoljila pravdi Božjoj i donijela svijetu žuđeno spasenje. O kako li rado i često moramo misliti na ovo nepojmljivo djelo pravde i milosrđa Božjega!

7. *Sedmi put je prolivena Krv Isusova poslije smrti njegove.* Kad su došli krvnici, da prelome kosti na nogama razapetima na Kalvariji, da bi ovi što prije umrli, a onda još istu večer bili ukopani, jer je drugi dan bio veliki blagdan, učiniše to jednome i drugome razbojniku, koji bjehu s Isusom razapeti; ali Isusu nisu prelomili golijeni, jer je bio već umro, a tako je bilo i od proroka prorečeno, nego jedan vojnik, po imenu Longin, uzme sulicu i zarine ju u presveti bok Isusov sve do božanskog Srca i namah poteče, kako svjedoči sv. Ivan evanđelist, Krv i voda, znak da je uistinu umro.

To bijahu zadnje kapljice Krvi Isusove, i tako nam je dao svu svoju dragocjenu krvcu za spasenje naše. Ljubeći nas, ljubio nas je do kraja. A tim draže moraju nam biti zadnje kapljice Krvi, jer su potekle iz sredine otvorena Srca i to božansko Srce ostalo je nama zauvijek otvoreno i sigurno utočište. Evo, kako je sve Isus prolijevao za nas Krv svoju, a ti u promatranju svojem možeš promatrati čas ovo čas ono prolijevanje. Ali da ti bude ovo promatranje na korist, promisli pobožno:

Tko je onaj, koji proljeva Krv ovu? Za mene i za sve ljude, da se oslobodimo grijeha, da živimo sveto i u Nebo dođemo. Na koji način je ova Krv prolivena? U najvećim mukama, ali s najvećom ljubavlju. Promatrajući to tako, treba da probudimo u duši svojoj razna sveta čuvstva i čine raznih kreposti. Čine poklonstva, zahvalnosti, ljubavi, samilosti. Treba da se poklonimo Krvi Isusovoj, jer je svakoga poklona dostojna, da smo zahvalni Isusu za toliku žrtvu i muku, u kojoj je prolio svu svoju Krv, da probudimo u sebi sućut s trpljenjem Isusovim, da ga ljubimo svim srcem, kako je On nas ljubio i Krvlju svojom zasvjedočio, pa da i mi i djelima i trpljenjem zasvjedočimo Isusu svoju ljubav. Na ovakav način častiti Presvetu Krv Spasiteljevu njemu je veoma milo, a nama veoma korisno.

7. 5. Svetkovina i mjesec Predragocjene Krvi Kristove

Priprava na svetkovinu. Na poticaj svećenika iz Družbe Misionara Krvi Kristove Giovannia Merlinija, godine 1849. papa Pio IX je odredio da se u cijeloj Katoličkoj Crkvi slavi blagdan Krvi Kristove prve nedjelje u srpnju. Papa Pio X je proslavu blagdana prenio na 1. srpanj.

S obnovom rimskog liturgijskog kalendara nakon Drugog Vatikanskog Koncila blagdan Krvi Kristove je spojen sa onim; Tijela Kristova te se u četvrtak nakon Presvetog Trojstva slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, dok je slavljenje svetkovine Krvi Kristove 1. srpnja ostavljeno svim ustanovama i crkvama koje u nazivu imaju Krv Kristovu. Kao pripravu na svetkovnu Presvetog Tijela i Krvi Kristove možemo moliti devetnicu Predragocjenoj Krvi ili neke druge molitve tog velikog otajstva naše vjere.

Mjesec srpanj je u katoličkoj pobožnoj tradiciji posvećen na poseban način čašćenju Predragocjene Krvi Kristove. Onima koji žele častiti na takav način Krv Kristovu preporučamo da uzmu za svaki dan kroz mjesec dana jednu od svetačkih molitva, razmatranja ili iskustava koje donosimo u poglavljima 4, 5 i 6, te se u molitvenom ozračju zaustave na tekstu, a na kraju mogu izmoliti Litanije Predragocjene Krvi Kristove ili neku od molitava Sedam Prikazanja ili Krunicu Krvi Kristovoj.

7. 6. Pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj kao pomoć dušama u Čistilištu i sredstvo sprječavanja teških grijeha

a. Pobožnost presvetoj Krvi Isusovoj olakšava muke dušama u Čistilištu

Biskup Lang piše: Presveta je Krv Isusova sredstvo kojim možemo pomoći dušama u čistilištu. O kako li one sirote duše u onim teškim mukama čekaju za kapljicom Krvi Kristove! Kako već rekosmo, sveta je Marija Magdalena često u danu za one duše prikazivala Bogu Krv Kristovu, i Bog joj očitova da je time mnogo duša iz Čistilišta izbavila. Nasljedujemo ju i molimo češće u danu ovu molitvicu:

»Vječni Oče, po rukama BI Dj. Marije prikazujem ti predragocjenu krv Sina tvojega za siromašne duše u čistilištu«, a osobito rado to činimo kod sv. Mise. Jednom se ukaza M. Henriku Suzonu duša iz čistilišta i doviknu mu: *»Brate, Krvi, Krvi nam treba, da nam se ublaže muke. Svete Mise, sv. Mise, neka se služe, kako smo si to nekoć obećali«.* Kad je sv. Ivan od Alvera na dušni dan služio sv. Misu i prikazivao Ocu nebeskomu Presveto Tijelo Isusovo, i molio ga da po Krvi Sina svojega oslobodi duše iz čistilišta, vidje kako se veliko mnoštvo onih duša poput žarkih iskrica iz peći vinulo iz čistilišta put nebesa. Nasljedujemo taj lijep običaj, da svaki put kad smo kod svete mise, po Marijinim rukama presvetu Krv Isusovu prikažemo Ocu nebeskomu za duše u čistilištu.

Mnoge i premnoge ćemo tako odmah izbaviti, ili im uvelike muke olakšati, to je izvrsno djelo milosrđa. A Gospodin kaže: *»Blago milosrdnima, jer će milosrđe zadobiti«.* (Mt 5,7) A pamtimo i onu riječ Gospodinovu: *»Kojom mjerom mjerimo, tom će se i nama mjeriti«.* (Lk 6,38) Tko je sada za života tvrda srca prema dušama u čistilištu, ne će poslije svoje smrti naći mnogo duša koje bi se za nj molile; pa može i to biti, da će se za nj i moliti i sv. Mise služiti, a Bog će sve ono možda namijeniti drugim dušama, a ne njegovoj.

b. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj

Sv. Gertruda velika se rodila 16. 1. 1256. u dobrostojećoj obitelji. Odgajana je u samostanu sestara cistercitkinje u Helfti u kojem je kasnije i sama postala redovnica. Napredovala je jako u duhovnom životu. Čitala je crkvene oce, svetačku i mističnu literaturu. Davala je veliku važnost studiju te je zapostavila duhovni život i pala u duboku krizu. Nakon teške duhovne krize uspjela je nadvladati vjersku ravnodušnost. Mistična milost Isusova ukazanja 1280. bila je odlučujuća za njenu duhovnu preobrazbu. Dobila je nevidljive stigmate na srcu te primila mnogobrojne druge

mistične milosti. Poslije teške bolesti umrla je 1302.g. Božje objave koje je primala su ostale u knjigama koje je napisala: *Duhovne vježbe i Poslanik božanskog milosrđa.*

sus je u jednom ukazanju obećao sv. Gertrudi da će svaki puta kad se izmoli ova molitva osloboditi tisuću duša iz Čistilišta.

Vječni Oče, prikazujem Ti Predragocjenu Krv tvoga Božanskog Sina Isusa Krista sjedinjenu sa svim svetim misama koje su se danas slavile širom svijeta, za sve svete duše u Čistilištu, za grešnike diljem svijeta, grešnike u cijeloj Crkvi i za one u našim obiteljima. (Ovu molitvu s obećanjem smo našli u knjižicama pobožnosti na njemačkom i talijanskom jeziku)

c. Pobožnošću presvetoj Krvi Kristovoj možeš spriječiti mnoge teške grijeh

Biskup Lang piše: Smrtni je grijeh veliko i najveće zlo na zemlji. On nas lišava milosti posvećujuće i prijateljstva Božjega, on nam uzima sve zasluge koje smo već stekli za Nebo, i ako u njemu umremo, bit će paklene muke za sve vijek. Nikad na svijetu nećemo pravo spoznati, znači smrtno sagriješiti. Sam Sin Božji morao je umrijeti, da nas od grijeha otkupi. Ali i mali grijeh je zlo; iza smrtnoga grijeha najveće zlo na svijetu.

Sv. Katarini Đenovska dade Gospodin jednom vidjeti grozote lakog grijeha i ova se tako prestrašila, da je skoro od straha umrla, da je viđenje dulje potrajalo. Sveci Božji bijahu pripravnici sve muke pretrpjeti prije, nego li i jedan laki grijeh učiniti; i kad bi jednim lakim grijehom bili mogli osloboditi sve duše iz Čistilišta, oni toga ne bi bili nikad učinili, jer im je bilo više do časti Božje, nego li do ikakva drugoga dobra. Po tom je veliko djelo pred Bogom i na veliku čast Božju, ako tko i jedan smrtni grijeh svojim nastojanjem spriječi. Pa to nije tako teško.

Glasoviti o. Faber uči nas, kako da to učinimo. Veli on: »Kad bismo svaku večer prije počinka molili Majku Božju, neka ona dragocjenu Krv Svoga Sina prikaže Gospodinu Bogu u tu nakanu, da se po Presvetoj Krvi spriječi u noći koji smrtni grijeh, koji bi se inače učinio, i kad bismo svako jutro za cijeli dan to prikazanje ponovili, to bismo mogli mnoge smrtne grijeh spriječiti«.

A tim bismo mogli i za svoje grijeh zadovoljiti i neizrecive zasluge za Nebo steći. Kolika po tom radost i utjeha duši našoj! Molimo dakle rado svaku večer i svako jutro: **»O Presveta i neoskvrnjena Djevice Marijo, molim te usrdno, prikaži Vječnomu Ocu predragocjenu Krv Sina Svojega u nakanu, da se ove noći (ili ovaj dan) koji smrtni grijeh zapriječi«.** Moli k tomu još jednu ili tri Zdravo Marije. Čini to ustrajno i pobožno do konca svojega života; nauči i druge bogoljubne duše tu pobožnost, pa ćeš za Nebo premnogo zasluga steći.

Sv. Marija Magdalena jednom je u djetinjstvu cijelu noć gorko plakala zato što je po danu čula gdje su se dva čovjeka ljutito svađala i psovala. Šesnaest godina kasnije Gospodin joj u viđenju pokaza divnu slavu, koju je onim suzama zavrijedila. O kolika će po tome biti plaća onomu, koji ne samo tuđe već učinjene grijeh oplakuje, nego iz ljubavi k Bogu nastoji te smrtne grijeh spriječiti. Nastojimo dakle i uputama i primjerom, i drugim sredstvima spriječiti smrtne grijeh, a osobito molitvom i prikazanjem Presvete Krvi Isusove.

7. 7. Prinostiti u duhu Krv Isusovu Bogu; još jedan način, kako možemo častiti Krv Kristovu

Biskup Lang piše: Možeš još na jedan i to veoma lagan način slaviti Krv Isusovu, a to je, da u duhu prinostiš Krv Isusovu Ocu nebeskomu ili Presvetom Trojstvu. To dakako učini pomnijivo, pobožno i u ljubavi. To je prikazanje Krvi usrdna i smjerna molitva, jer biva kao da veliš: Oče nebeski! Nisam vrijedan, da budem uslišan, ta život je moj pun grijeha i nesavršenosti, ali pogledaj blago na Krv Jaganjca Božjega. To je Krv preljubljenoga Sina tvojega, to je Krv, koja jače više k tebi za milosrđem i pomilovanjem, nego li je krv Abelova vikala za osvetom.

Ali ovo prikazivanje Krvi Isusove duhom nije samo uzvišena molitva, ono je i više, ono je reći bi žrtva Gospodinu, to je dar, koji mi ponovno prinostimo Ocu nebeskomu, jer je Isus nama ostavio Krv svoju, a ta je opet dar Ocu nebeskomu najdraži. Istina, mi taj dar prinostimo Bogu najdostojnije

u sv. Misi, jer ga ondje prinosimo sa samim Isusom, koji je vrhovni svećenik, i sa službenikom njegovim, svećenikom; ali možemo Krv Isusovu i na ovaj način u duhu sami prinositi i to mnogo puta u danu.

Sv. Marija Magdalena reče jednom: »Svaki put, kad stvor žrtvuje ovu Krv, kojom je otkupljen, prinosi dar od neizmjerne vrijednosti, koje ne može nitko naknaditi.« Ovu vježbu preporuči ovoj svetici sam Gospodin, da suzdrži njegovu desnicu, kad hoće da kazni grješnike. Magdalena poslušala i prikaza svakodnevno, kako već spomenusmo, po 50 puta dragocjenu krv za spasenje živih i mrtvih. Ona je to učinila s velikom pobožnošću; i Gospod joj pokaza ne jednom, kako je po tom mnoge duše na zemlji dovela do obraćenja, a mnoge duše iz čistilišta oslobodila. »Ova se pobožnost mili Bogu, veli Longius, jer ga slavi najboljim i najuzvišenijim načinom«.

Jednom je imala Magdalena ovo viđenje od Gospodina. Ona vidje, gdje svi sveti zaštitnici grada Firenze, a s njima i mnogi drugi sveci, dolaze pred prijestolje Božje i prose za siromašne grješnike, ali nisu bili uslišani. Iza njih dođoše anđeli čuvari siromašnih grješnika, ali ni oni nisu bili uslišani. Poslije dođoše i druge bogoljubne duše i goruće za moljahu velike grješnike, ali žrtvovahu zajedno Ocu nebeskom i Presvetu Krv Isusovu, i ovi bijahu poradi Presvete Krvi uslišani.

Zato je tako lijepa ona molitvica sv. Crkve. »Vječni Oče, prikazujem ti predragocjenu Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za grijeha svoje i za potrebe sv. Crkve.« Tako možemo često učiniti u danu, i kad zvoni i tuče ura, a osobito u napasti, žalosti, u bolesti i pod svetom misom. Božanski Spasitelj reče jednoć sv. Mehtildi: »Ja po svojoj Krvi nadvladam gnjev Oca svojega i pomirujem čovjeka s Bogom.«

Ali najbolji način kako da prikažeš ovu dragocjenu Krv, bit će taj, da usrdno moliš Majku Božju, neka ju Ona na prinese Bogu umjesto nas sa svom bogoljubnošću svojega nevinoga srca. Tako ćeš dobiti mnoge i osobite milosti. To nam preporučuju mnogi službenici Božji, a osobito sveti župnik Ivan Vianney koji nam reče, da je to najbolja molitva. »Djeco moja, reče, zapamtite to. Svaki put, kad sam dobio koju milost, dobio sam ju na taj način. To ne prevari nikad«.

U životu sv. Dominika čitamo, kako mu se jednom, kad je propovijedao o Majci Božjoj, pričinilo, da vidi gdje Bl. Djevica pobožne slušateljke škropi Krvlju Sina svojega. A poznato je ono čudo, koje se zbilo pod sv. Misom, koju je jednoć čitao sv. Dominik. Tristo osoba, među njima i kralj i kraljica, vidješe, gdje za podizanja sv. kaleža Marija Presvetu Krv izli na prisutne i na čitavu Crkvu.

Htjelo se time živo predočiti, kako po svetoj Krvi velike milosti dobivaju svi prisutni, a i čitava Crkva. Molimo dakle Majku Božju osobito kod sv. mise, da se udostoji Krv Sina svojega prikazati Ocu nebeskomu za obraćenje grješnika, za umiruće, za duše u Čistilištu, za biskupe i svećenike, za rodbinu i dobročinitelje, za sve naše osobne potrebe i za potrebe cjelokupne Crkve i domovine. Ono, što prinosimo Bogu po Krvi Kristovoj jest neizmjereno više vrijedno, nego li sve ono za što ga prosimo. Molimo ga dakle sa svim svetim pouzdanjem.

7. 8. Zazivi Presvetoj Krvi Isusa Krista

Očisti nas, o sveta Krvi! – *ponavlja se poslije svakog zaziva:* Predragocjena Krvi Spasitelja mojega; Krvi Novoga zavjeta; Cijeno našega spasenja; Izvora Božjih milosti; Izvora žive vode; Zalogu vječnoga blaženstva; Žrtvo vječne pravednosti; Ključu vrata nebeskih; Očišćenje naših duša, Izbavljenje iz naših nevolja; Sredstvo spasenja za naše grijeha; Sredstvo za oproštenje grijeha; Naplato naših dugova; Otpuštenje zasluženih kazna; Životno vrelo onima koji žedaju za spasom; Ufanje siromašnima; Utjeho žalosnih; Okrepa slabih; Liječe bolesnih; Pomirenje grješnika; Radosti pravednika; Utočište sviju kršćana; Utjeho patrijarha; Čeznuće proroka; Jakosti apostola; Pouzdanje mučenika; Opravdanje ispovjedalaca; Posvećenje djevica; Blagosti svetih!

Oslobodi nas, Isuse! – *ponavlja se poslije svakog zaziva:* Od svakoga zla, Od svake nepravde, Od duha bludnosti, Od svake oholosti i taštine, Od svake lakomosti i zavisti, Od svake neumjerenosti; Od svake srditosti i mržnje, Od svake lijenosti, Od rata i pobune, Od gladi i skupoće, Od kuge i raznih bolesti, Od štetnih oluja, Od nagle i zle smrti, Od vječnoga prokletstva, Po svojoj dragocjenoj i svetoj Krvi, Po velikoj cijeni našega spasenja, Po svetoj Krvi, koju si kod svojega

obrezanja prolio, Po svetoj Krvi, koja je na brdu Maslinskom iz tvojih svetih žila tekla, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su te tvoji neprijatelji zlostavljali, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su te grozno bičevali, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su te oštrim trnjem okrunili, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kad si svoj teški križ na Kalvariju nosio, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su s Tvojega ranjenoga tijela odijelo ti skidali, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kad su te na križ razapinjali, Po svetoj Krvi, koju si na križu viseći prolio, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kad su ti kopljem sveti bok otvorili, Po svetoj Krvi, koju si na posljednjoj večeri svojim učenicima pružio, Po svetoj Krvi, koja se svaki dan u svetoj misi Gospodinu Bogu prikazuje,

Tebe molimo, usliši nas!- *ponavlja se poslije svakog zaziva:* Mi grješnici, Da nas poštediš, Da nam oprostiš, Da se udostojiš pravu nam pobožnost udijeliti, Da se udostojiš Božji strah nam udijeliti, Da se udostojiš nježnu nam ljubav prema sebi udijeliti, Da se udostojiš gorljivu ljubav k svemu dobru nam udijeliti, Da se udostojiš radosnu nam poslušnost prema svom svetom zakonu udijeliti, Da se udostojiš pravu nam mržnju na grijeh i svako zlo udijeliti, Da se udostojiš iskreno nam pokajanje zbog naših grijeha podijeliti, Da se udostojiš pomoći nam, da svoj život od srca popravimo, Da se udostojiš svojom svetom Krvlju duše naše oprati, Da se udostojiš svojom dragocjenom Krvlju duše naše pokrijepiti, Da se udostojiš svojom svetom Krvi nas u našim nevoljama utješiti, Da se udostojiš svojom svetom Krvi s Bogom nas pomiriti. Da se udostojiš svojom svetom Krvi do svake nam kreposti pomoći, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi u ljubavi nas Božjoj stalne učiniti, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi u napastima nas očuvati, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi za služene nam kazni oprostiti, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi u samrtnom času biti nam na pomoći, Da se udostojiš, po svojoj svetoj Krvi podati nam milost, da sretno umremo, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi od muka čistilišnih nas osloboditi, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi sve nas u Nebu blaženima učiniti.

8. MOLITVE KRVI KRISTOVOJ S POSEBNIM NAKANAMA

Posveta predragocjenoj Krvi Kristovoj

(Iz molitvenika Slavimo Krv Kristovu)

Hvala ti, Gospodine Isuse Kriste, što si postao čovjekom da na zemlji objaviš ljubav vječnog Oca. Hvala ti, Sine Božji; ti si uzeo naše tijelo i krv da nam postaneš bratom i prijateljem. Hvala ti, dobri pastiru, što si dao svoj život za svoje stado da opereš i posvetiš svojom Krvlju sve one koji tvoju riječ primaju i tako imaju udioništvo u žrtvi pomirenja. Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo sa svim anđelima i svetima, jer si svojom Krvlju uništio krivnju čovječanstva. Veličamo te što si dajući svoj život, darovao nam novu nadu; umirući za nas, smrt nam je postala prelazom u uskrsnuće; iskazujući nam milosrđe, postajemo u zajedništvu s tobom izvorom milosrđa i pomirenja.

Spasitelju naš, hvalimo te i slavimo što si nas po krštenju i potvrdi pridružio svom otajstvenom tijelu - Crkvi. Po Euharistiji zapečaćuješ vez ljubavi i mira; po sakramentu pomirenja liječiš rane našeg zemaljskog putovanja ili obnavljaš život milosti ako nije izgubljen. Isuse, veličamo te i častimo radi tvoje riječi i sakramenata koji nas čine živim udovima Crkve. Zahvaljujemo ti za one, koji umjesto tebe upravljaju tvojim stadom koje si stekao svojom vlastitom Krvlju. Gospodine, hvala ti također za sve ljude preko kojih smo smjeli primiti vjeru. Hvala ti za sve one koji su nas vodili putem ljubavi. Danas ti želimo posebno zahvaliti što u tvojoj svetoj Krvi nalazimo smisao življenja, trpljenja i umiranja. Iz ljubavi si postao čovjekom, trpio i umro na križu; tako si nam omogućio da i mi možemo darovati svojim životom, trpljenjem i smrću istinsku ljubav Bogu Ocu i svim ljudima.

Zato se danas (iznova) posvećujemo tvojoj predragocjenoj Krvi. Obnavljamo svoju krsnu posvetu i želimo biti svjesniji, radosniji i spremniji članovi tvoga tijela - Crkve. Želimo svojim životom nadopunjavati što još manjka otkupljenju svijeta. Naše vrijeme je tvoje. Naša je radost da tebe razveseljujemo. Želimo da svojim trpljenjem sudjelujemo u tvojoj otkupiteljskoj ljubavi. S tobom želimo dati svoju krv i život za spasenje čovječanstva.

Gospodine, dopusti da budemo s tobom "rijeka milosrđa" koja pobjeđuje strah i zle duhove; koja daje snagu onima koji su u opasnosti, koja tješi i jača trpeće, koja pokazuje put onima koji ga traže, koja potiče zalutale na obraćenje, koja ohrabruje Bogu posvećene, koja pomaže umirućima a pokojnima dariva vječni mir.

Gospodine Isuse Kriste, radi svoje predragocjene Krvi, daruj nam vjernost ovoj posveti koju ti danas upravljamo (obnavljamo). Učini da budemo revni u promatranju i štovanju otajstva tvoje ljubavi. Jačaj nas u širenju ove pobožnosti da bi još mnogi svjesnije imali udjela u molitvama predragocjene krvi i u našem životu koji neka služi proslavi Oca u Nebu i spasenju čovječanstva. Amen.

Posveta i dnevno prikazanje Ocu u sjedinjenju s Krvlju Kristovom

(Bl. Tommaso Marija Fusco)

Zaodjeni me Oče, haljinom ljubavi i po zaslugama Predragocjene Krvi Isusa Krista ispuni me Božanskim Duhom. Prikazujem ti misli, riječi, djela i trpljenja današnjeg dana sjedinjene s onim što je Isus Krist trpio. Predajem se u tvoje božanske ruke. Oče želim ono što ti hoćeš, jer ti to hoćeš, kako ti hoćeš i do kada ti hoćeš.

O divna Krvi mog Gospodina tebi posvećujem svoju osobu, život, misli, poteškoće i trpljenja. Raspoloživa sa mnom kako ti želiš. Kraljuj Gospodine, u mom razumu po motrenju tvoje uzvišenosti, kraljuj u mom pamćenju po sjećanju na tvoja dobročinstva, kraljuj u mojoj volji po podložnosti tvojoj volji, a pogotovu kraljuj u mome srcu, posveti sve moje osjećaje, sklonosti, želje i učini ga potpuno slobodnim od svih stvorenja. Amen.

O predragocjena Krvi Isusova

O predragocjena Isusova Krvi, ti si bila prolivena da cijelom čovječanstvu pokažeš svoje milosrđe! Mi smo sada jako blizu tebi. Izlij se na nas u svome neizmjernom obilju! Evo naše glave, naših ruku, naše volje, pameti, sjećanja, misli, želja i nagnuća, naših aktivnosti, naše vanjske i unutarnje osjećajnosti! Operi nas od svega onoga što je prljavo; izbriši naše mrlje, ozdravi ono što je u nama bolesno; obrati nas i preobrazi svojom snagom, da mogemo ostati sjedinjeni s tobom. O neizmjerna čistoćo, očisti nas, ukrasi nas, nahrani nas, blagoslovi i spasi nas! Amen.

Pouzdanje u Krv Kristovu

(Za one koji se bore za oslobođenje od ovisnosti)

Gospodine Bože, Ti si mi dao život i zdravlje, no nisam poštivao Tvoje darove. Svojom lakomislenošću i zanemarivanjem postao sam ovisnik. Nepotrebno sam popuštao kušnjama, a sada se osjećam kao u zatvoru. Moja sloboda je ograničena, moje zdravlje slabo. Postao sam problem drugima i samome sebi. Želim se osloboditi svoje ovisnosti, ali mi nedostaje snage. Toliko sam puta pokušavao započeti novi život, ali svaka izgubljena bitka bi povećavala moju nutarnju prazninu, odbojnost prema samom sebi i prema životu uopće. A ipak, želim živjeti, želim započeti nanovo, želim pobijediti ono što me ograničava i drži u lancima. *(Navedi u srcu svoje konkretne ovisnosti, kojih se želiš osloboditi).*

Posvješćujući sebi da je Krv Tvoga Sina pobijedila pakao i smrt, želim se otvoriti i primiti tu Božansku snagu, taj lijek s Neba. Znam da vlastitim snagama ne mogu ništa promijeniti, zato se želim boriti zajedno s anđelima i sa svima koji se uzdaju u snagu Kristove Krvi.

Učvrsti moju slabu volju svojom ljubavlju, da ne bih tražio utjehu kod ljudi i da se više ne vratim ovisnosti. Želim razborito izbjegavati susrete, poznanstva, situacije koje su za mene kušnja i ustrajati u molitvi s Riječju Života, kada me vuče sila zla. Daj mi mudrost kako bih znao kada trebam izdržati u borbi, a kada je najbolja borba izbjeci kušnju.

Gospodine Isuse, svako oslobođenje od ovisnosti je bolno. Bojim se toga trpljenja, no ipak, želim gledati na Tebe, koji si ustrajao na Križnom putu. Snagom Tvoje Krvi želim ustrajati i kada

imam dojam da više nemam snage i da nisam u stanju izdržati. Neka me Tvoja ljubav učvrsti i daje mi ustrajnost. Neka Duh Sveti, koji je dao snagu i pobjedu mučenicima, spasi također i mene i sve koji žele novi život, dostojan čovjeka i kršćanina. Amen.

Za milost opraštanja

Gospodine Isuse, Spasitelju! Ne želiš da na zlo zlom uzvratimo nego da zlo pobjeđujemo dobrim. Trebamo se pomiriti s onima koji nam se čine nesimpatičnima, koji su nas ranjavali ili nam nanijeli nepravdu. Nije lako moliti se iskreno i iz svega srca za one koji su daleko od nas zbog svog karaktera, svojih pogleda ili loših iskustava, za one s kojima više ne bismo htjeli imati ništa zajedničko.

Ali Tvoja Predragocjena Krv nam govori da ljubiš svakoga. Bez iznimaka. Platilo si također i za one koje izbjegavamo ili odbijamo. I sami smo već toliko puta primili oprostjenje. Svakodnevno Te molimo za oprostjenje naših grijeha, «kako i mi otpuštamo dužnicima našim.» Zato te, Gospodine, molimo za tvojega Duha. On neka očisti naša srca, našu ljubav i naš pogled na druge. Želimo tvojim očima gledati čovjeka. Želimo vidjeti svako dobro, čak i onda kada nam ljudske slabosti i ograničenja zamrače sliku.

Molimo za milost istinskog i potpunog praštanja kako bismo mogli ljubiti poput Tebe, i kako bi tvoja spasiteljska Krv ponovo dotaknula duše naših bližnjih. Daj da znamo oprostiti kako bismo i sami primili oprostjenje i postali radost i slava tvojemu i našem Ocu na nebesima. Amen.

Za milost dobre smrti

Gospodine, Bože moj, znam da ništa u mome životu nije tako sigurno kao moja smrt i da ništa nije tako nesigurno kao trenutak završetka života na ovoj zemlji. Zahvaljujem Ti za vjeru koja mi daje nov pogled na tu stvarnost. Gledajući na smrt i uskrsnuće tvoga Sina više se ne moram bojati svoje smrti. Zahvaljujući Kristovoj Krvi, mogu mirno čekati na susret sa Suce: čeka me kuća Oca koji me ljubi i mjesto koje mi je pripremio Spasitelj. No, ipak molim, da se dobro priprelim za smrt. Daj mi Svoga Duha, kako bih uvijek bio spreman na završetak zemaljskog života, pomiren s Tobom i sa svima. Želim biti također spreman i za život, posao i trpljenje, ako je to potrebno za ispunjenje Tvojih planova koje imaš za mene i za moju braću. Neka se ispuni Tvoja volja u svemu. Amen.

Molitva za umiruće

(sv. Ivan Pavao II)

Svemogući i vječno živi Bože, Oče siromaha, snago bolesnika, nado umirućih! Hvala ti za dar ljudskog života, a osobito za obećanje vječnog života. Mi znamo da si uvijek blizu svima koji su slomljena srca, svim siromasima, slabima i bolesnima. Bože koji si pun nježnosti i sućuti, primi molitve koje ti upravljamo za svoju bolesnu braću i sestre. Umnoži im vjeru i pouzdanje u tebe. Ojačaj ih svojom ljubaznom nazočnošću i ozdravi ih, ako ti je milo, te daj njihovim tjelesima i dušama obnovljenu snagu.

Ljubazni Oče, blagoslovi umiruće, blagoslovi sve koji će se uskoro s tobom susresti licem u lice. Mi vjerujemo da si od smrti učinio vrata vječnog života. Čuvaj našu umiruću braću i sestre u svojoj ljubavi i vodi ih sigurnom rukom u domovinu vječnog života s tobom. Bože, izvore svake jakosti, pogledaj i štiti sve one koji se posvećuju bolesnicima i umirućima. Daj im duh hrabrosti i nježnosti. Podrži ih u njihovim naporima da donesu okrepu i ozdravljenje. Daj da sve više i više budu znak tvoje preobrazujuće ljubavi. Daj da svi uvide da si ti ljubazni Otac, Bog milosrđa i sućuti. Amen.

Preporuke umirućih

Isuse, Marijo, Josipe, pomozite mu (joj) u posljednjoj borbi! Isuse, Marijo, Josipe, dajte da u miru s vama usnem i počivam. Pođi kršćanska dušo s ovoga svijeta, u ime Boga Oca svemogućega koji te je stvorio, u ime Isusa Krista koji te otkupio, u ime Duha Svetoga koji se u te izlio. Danas ti bilo mjesto u miru i prebivalište kod Boga, sa svetom Bogorodicom Marijom, svetim Josipom i sa svima anđelima i svecima Božjim. Preporučujem te dragi brate (draga sestro) svemogućem Bogu i predajem te onomu koji te je stvorio. Neka ti na odlasku iz ovoga života dođe ususret Djevica Marija, anđeli i svi sveti. Oslobodio te Krist koji se udostojao za te umrijeti; neka te on smjesti u svoj Raj da ga gledaš licem u lice za svu vječnost.

Vječni Oče prikazujem ti zasluge Predragocjene Krvi Isusa Krista, tvoga ljubljenoga Sina i našeg Božanskog Spasitelja, za sve one koji će danas umrijeti, sačuvaj ih od paklenih muka i dovedi u vječnu Domovinu.

"Kaže se da će vaša bolest dugo trajati. Nemojte gubiti hrabrosti, nego trpite iz ljubavi prema Bogu. Vaša nebeska kruna će biti lijepa. Proći ćemo kroz mnoge nevolje prije nego uđemo u Nebo. Imajte veliko pouzdanje u predragocjenu Krv Isusovu. Molimo Boga da nam objavi dragocjenost patnje. Duši koja ljubi Isusa Krista, trpljenje je drago i uvijek joj se čini da nije trpjela za onoga koji je toliko trpio, umro razapet iz ljubavi prema nama." (*bl. Marija De Mattias*)

Pomirne molitve za duše u Čistilištu

(Biskup Lang)

O dobrostivi Gospodine Isuse Kriste, očisti moje nečisto srce svojom svetom Krvlju! Kapljice te Krvi spasile bi cijeli svijet! Tvoja sveta Krv neka bude moja utjeha i ufanje. O sveta Krvi, spasonosna kupelji svih bolesnika, probudi u meni ljubav prema mojemu Bogu i Spasitelju! Tebe dakle molimo, dođi u pomoć dušama, koje još u čistilištu trpe, koje si ti svojom dragocjenom Krvlju otkupio. Vječni Oče, prikazujem ti predragocjenu Krv Isusa Krista u zadovoljštinu za svoje grijeha i za potrebe sv. Crkve. Vječni Oče, prikazujemo ti Krv, Muku i smrt Isusa Krista, žalosti presvete Djevice Marije i sv. Josipa u zadovoljštinu za naše grijeha, za utjehu siromašnim dušama u Čistilištu, za potrebe sv. majke Crkve i za obraćenje grješnika.

Molitva na čast presvetoj Krvi Isusovoj

(papa Pio VII je udijelio djelomični oprost za one koji mole ovu molitvu)

O predragocjena Krv vječnoga života, cijeno i otkupnino cijeloga svijeta, pilo i kupelji spasenja za naše duše, koja bez prekida braniš ljude pred prijestoljem milosrđa Svevišnjega! Ja ti se klanjam s najdubljim štovanjem i želim, koliko mi je moguće, da ti nadoknadim sve uvrede i zlostavljanja koja ti ljudi neprestano nanose, posebno oni koji se usuđuju drsko bezbožne psovke protiv tebe izricati. O, tko ne bi hvalio ovu Krv od neizmjerne vrijednosti?

Tko se ne bi užgao ljubavlju prema Isusu, koji ju je prolio? Što bi bilo od mene, da me nije ova božanska Krv otkupila? Pa, tko ju je iz presvetih žila Gospodina mojega sve do zadnje kapljice istisnuo? Ah, to nije zacijelo bio nitko drugi, nego njegova božanska ljubav. O neizmjerne Ljubavi, koja si nam darovala ovaj balzam pun spoznanja! O neprocjenjivi balzame, koji si potekao iz vrela neizmjerne Ljubavi; oh, učini da te sva srca i svi jezici časte i slave i tebi hvalu daju sada i u vijeke vijeka! Amen!

9. SVETIŠTA KRVI KRISTOVE U SVIJETU I HRVATSKO SVETIŠTE KRVI KRISTOVE U LUDBREGU

a. Ostaci i čašćenje presvete Krvi Kristove u svijetu i kod nas u Ludbregu

Biskup Lang piše: Po Božjoj providnosti imamo nešto ostataka Presvete Krvi Isusove. Sveta nas povijest uči, da su kršćani u prvim stoljećima s pogibiju života sabirali i čuvali krv svetih mučenika. Tako su na grobu sv. Stjepana, prvog mučenika, našli posudicu s njegovom krvlju. Ne zna se izvjesno, da li su Marija, Majka Isusova, Josip iz Arimateje i pobožne žene na Kalvariji poslije, kako su pomazali sv. tijelo Isusovo, sahranili i predragu Krv, koja je tekla iz Rana Isusovih. O tom nam sv. Evanđelje ništa ne pripovijeda.

Ali nije sve zapisano u Evanđelju, što se s Isusom događalo, kako to veli sv. Ivan evanđelist. Ali nam pobožna predaja, kojoj možemo vjerovati, veli, da je presveta Bogorodica sama rupcem pobrala nekoliko kapljica Presvete Krvi i vode, koja je iz grudi Isusovih potekla, i da je to ostavila sv. Ivanu. Poslije nekoliko stoljeća prešao je taj rubac u vlasništvo crkve Sv. Marka u Veneciji, gdje se i danas čuva.

Predaja pripovijeda, da je već vojnik (Longin), koji je probo Srce Isusovo, osjetio moć Presvete Krvi njegove. Vele da je bio na jedno oko slijep i da mu je jedna kapljica Presvete Krvi Isusove pala u to oko, te je odmah progledao. Pripovijedaju, da je poslije postao kršćanin, biskup i mučenik, koji se slavi 15. ožujka. - Tako je svojom krvlju vratio Isusu Krv, što ju je kopljem prolio.

U Steinzu u Tirolu čuvaju Predragocjenu Krv Isusovu, koju je, kako se pripovijeda, sakupila Marija Magdalena na Kalvariji.

Presveta Krv Isusova časti se i u Ludbregu, u Podravini, još od vremena pape Julija II. (1503-1513) i pape Pija VI. (1775-1799), koju pobožni kršćani iz daleka rado pohađaju, da joj iskažu svoje veliko štovanje. Presvetoj Krvi u Ludbregu svake se godine hodočasti u tri dana i na prvu nedjelju u mjesecu rujnu. Zašto se časti Presveta Krv Isusova u Ludbregu, najljepše se ističe u buli (papinskom pismu) sv. oca Leona X. iz 1512 g., koja se čuva u župskom arhivu u Ludbregu.

U Ludbregu je oko 1410. g. živio svećenik koji je mnogo o tom razmišljao, da li je doista poslije pretvorbe (i podizanja) u kaležu prava Krv Isusova pod prilikom vina. Jednoga je dana služio sv. misu. Izrekavši nad kaležom riječi pretvorbe, posumnja o nazočnosti Presvete Krvi pod prilikom vina. Zato stavivši kalež na oltar, zaviri u nj. I gle, u kaležu ne bijaše više prilike vina, nego prava Krv koja kipi.

Bog je učinio čudo, da mu rasprši sumnju. Svećenik se prepadne, spremi tu Krv i zazida je zajedno s kaležom iza žrtvenika u gradskoj kapelici. Tu je to dosta dugo čuvao, ne kazujući o svemu nikome ništa. No naskoro svećenik oboli. Bolestan ležao je dulje vremena. Napokon se dađe ispovjediti, a poslije ispovijedi kaže sve ispovjedniku, što se dogodilo s kaležom. Priznavši sve, premine blago u Gospodinu.

Ta je sveta Krv poslana u Rim, sv. Ocu papi. Stvar se je dugo istraživala. Otprilike sto godina poslije tog događaja, preda molbu plemić Tomo Zercz, vlasnik imanja Lethgenut, papi Juliju II., da se stvar riješi. Papa je sve dao istraživati dvojici opata: de Boersu i de Chyaku, koji su tada boravili u Zagrebu, no sv. otac Julije II. naskoro umre, a njegov nasljednik Leon X. ispitivanje dovrši i izda o tome spomenutu bulu. Kalež, kako se u toj Papinoj buli spominje, s Presvetom Krvi predan je u Ludbreg župskoj crkvi Sv. Trojstva za vječno klanjanje i čuvanje.

Od onoga su se vremena u toj crkvi po štovanju sv. Krvi dogodila mnoga čudesa, kako to svjedoči knjiga spomenica, što se čuva u župskom dvoru u Ludbregu. Dugo je vremena u župskoj crkvi u Ludbregu bila čašćena ta Presveta Krv. No kako je ovo mjesto bilo otvoreno turskim napadajima, prenijeli su je u grad Gotalovac.

Posljednji je potomak iz toga grada bio Stjepan Pucz, predstavnik zagrebačkog kaptola. Poslije je ta Presveta Krv došla u ruke obitelji Pasztory i Szegyen. A kad su bili Turci sretno protjerani iz Kaniže, donesena je opet u Ludbreg. Poradi veće sigurnosti spremila se u gradsku kapelicu, koja još i danas stoji. Odatle se uoči svakog proštenja u procesiji nosila u župsku crkvu, dok je nije župnik Jambreković 1815 g. posve zadržao u župskoj crkvi.

b. Poznatija svetišta u Italiji

Svetište u Lancianu: Događaj u Lancianu se s pravom smatra prvo veliko euharistijsko čudo u Katoličkoj Crkvi vezano uz slavljenje Svete Mise. Čudo se dogodilo oko 750 g. u crkvi san Legonziana. Neki monah reda sv. Bazilija dok je slavio sv. Misu je posumnjao u stvarnu Isusovu prisutnost pod posvećenim prilikama. Tada nakon pretvorbe posvećena hostija je postala tijelo, živo meso, a vino se pretvorilo u pravu krv koja se ubrzo zgrušala u 5 dijelova. Ta hostija meso i ostaci krvi se i danas čuvaju u svetištu u Lancianu.

Svetište u Firenzi: Današnja crkva sv. Ambrozija u Firenzi bila je u sastavnom dijelu samostana benediktinki. Ujutro 30. 12 1230.g. svećenik Ugucione je slavio Svetu Misu skupa sa zajednicom časnih sestara. U trenutku purifikacije kaleža nakon pričesti, ne zna se iz kojeg razloga malo posvećenog vina je ostalo u kaležu. Sutradan kad je isti svećenik uzeo kalež za ponovno služenje Svete Mise u njemu je primijetio zgrušanu krv. Časne sestre su bile svjedokom događaja, neki vjernici i sam tadašnji biskup Firenze koji je bio prisutan. Ubrzo se događaj proćuo i mase vjernika su dolazile štovati to čudo. Kako bi hodoćasnici mogli vidjeti krv odgovorni su je premjestili u staklenu ampulu u kojoj se i danas nalazi u istoj crkvi gdje se čudo dogodilo.

Svetište u Orvietu i svetkovina Tijela Kristova: U Boseni 1263.g. svećenik Petar iz Praga je iz Češke hodoćastio na grobove apostola Petra i Pavla. na povratku iz Rima slavio je Svetu Misu u Bolseni na grobu sv. Kristine. Mućile su ga sumnje o stvarnoj Isusovoj prisutnosti pod posvećenim prilikama kruha i vina. U trenutku kada je lomio posvećenu Hostiju među rukama više nije vidio uobićajenu bijelu boju hostije nego nešto crvenkasto kao pravo meso iz kojega je na korporal kapala svježa krv i natapala korporal oblikujući liku ćovjeka.

Uznemireni svećenik je odložio ćudեսnu hostiju u kalež sve prekrrio velom i ostavio u sakristiji. Bio je duboko potresen i smatrao taj događaj kaznom za svoju nevjeru. Źarko je želio oprostenje i prema predaji otišao do pape koji je tada bio u mjestu Orvietu i sve mu pripovjedio. Papa mu je udijelio oprostenje grijeha, a on se vratio u Češku. I sam Papa Urban IV je bio duboko impresioniran pripovijesti svećenika hodoćasnika te je naložio da se događaj istraži. Poslao je u Bolsenu biskupa Maltraga skupa s najuglednijim teolozima tog vremena sv. Tomom Akvinskim i sv. Bonaventurom. Nakon ozbiljnog istraživanja papa je došao do zakljućka o istinitosti ćuda. Papa Urban IV, sigurno i pod utjecajem događaja u Bolseni je ustanovio svetkovinu Tijela Kristova *Corpus Domini*, i odredio da se slavi u cijeloj Crkvi. Ostaci euharistijskog ćuda se i danas ćuvaju u katedrali u Orvietu.

Svetište u Casciai: U gradu poznatom po sv. Riti, u svetištu posvećenom svetici ćuva se relikvija Euharistijskog ćuda koje se dogodilo u Sieni 1330. Neki svećenik pozvan da posjeti bolesnika na samrti uzeo je posvećenu hostiju i stavio je u brevijar. Kad je kod bolesnika otvorio brevijar da ga pričesti duboko uznemiren je primijetio da je iz posvećene hostije izlazila svježa krv koja je natopila obadvije stranice njegova brevijara. Prestrašen je otišao u Casciau i sve pripovjedio p. Šimunu, budućem blaženiku. Relikvija krvave hostije i krvlju natopljene stranice se kroz stoljeća ćuva i ćasti u Casciai. Mnoge pape su potvrdile ćašćenje relikvije i udijelili svetištu posebne oproste.

Svetište u Ferrari: U Ferrari u crkvi sv. Marija in Vado, na Uskrs 1171. g. neki svećenik dok je slavio Svetu Misu, bio je u srcu napastovan sumnjom o stvarnoj Isusovoj prisutnosti u Euharistiji. Prije podizanja, kad je on lomio posvećenu hostiju, iz nje je briznula krv i to tako snažno da je pošpricala okolne zidove. Događaj tog euharistijskog ćuda se proćuo po svem svijetu te su vjernici na ćast Tijela i Krvi Kristove u Ferrari podigli velićanstvenu baziliku.

9. POTICAJNI PRIMJERI POBOŹNOSTI KRVI KRISTOVOJ

1. Papa Pio IX 1848.g. zbog okupacije Rima je bio primoran potražiti utoćište u Gaeti. Sluga BoŹji vel. Giovanni Merlini, drugi nasljednik sv. Gašpara del Bufalo u upravljanju DruŹbom misionara Predragocjene Krvi, mu je došao u posjetu i prorekao Svetom Ocu da će se ubrzo vratiti u Rim, ako bude proširio na cijelu Katolićku Crkvu blagdan Predragocjene Krvi Kristove. Papa

nakon što je razmišljao i molio, 30. 06. 1849. mu je odgovorio da će to učiniti, ne kao zavjet nego, spontano, ako se proročanstvo ostvari. Ubrzo se Papa mogao vratiti u Rim, i bio je vjeran svome obećanju. Desetog kolovoza iste godine potpisao je dekret proslave blagdana Predragocjene Krvi Kristove za cijelu Crkvu na prvu nedjelju u srpnju.

Papa sv. Pio X je 1914. odredio da se blagdan Predragocjene Krvi slavi 1. srpnja, a Pio XI 1934 je blagdan uzdigao na viši liturgijski nivo. Papa Pavao VI s obnovom rimskog liturgijskog kalendara nakon Drugog Vatikanskog Koncila 1970. blagdan Krvi Kristove je spojio sa onim Tijela Kristova te se u četvrtak nakon Presvetog Trojstva slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, dok je slavljenje svetkovine Krvi Kristove 1. srpnja ostavljeno svim ustanovama i crkvama koje u nazivu imaju Krv Kristovu.

2. Sluzi Božjem vlč. Giovanniju Merliniju, dok je propovijedao pučke misije u Segni u talijanskoj pokrajini Laziju, je jednoga dana došao neki čovjek koji je bio prodao dušu đavlu. Ugovor je on potpisao i predao Sotoni koji mu se bio ukazao. Nesretni čovjek je na misteriozan način redovito svaki dan dobivao 20 škuda, ali nije više imao mira. U to vrijeme to je bila značajna svota, pa ipak stalno je bio u dugovima zbog velikih poroka u koje je padao.

Bio je na rubu očaja, kad je čuo o svetom misionaru koji propovijeda u mjestu. Pošao ga je potražiti, pao mu pred noge i čuo iz usta vlč. Giovannia Merlinia ove utješne riječi: «Imaj vjere, sinko, Krv Kristova će ponovno kupiti tvoju dušu». Sluga Božji nije prestajao moliti i činiti pokoru za spasenje duše. Na kraju je Krv Kristova trijumfiral nad đavlom koji je bio primoran vratiti ugovor koji je onaj nesretnik bio potpisao. Što reći za one koji za bijedni užitak prodaju dušu đavlu? O kada bi razmišljali o tome koliko su muke njihove duše stajale Isusa!

3. Najveća relikvija natopljena Krvlju Kristovom je Svet Križ na kome je Isus umro. Sv. Jelena i sv. Makarije na čudesan način su pronašli tu dragocjenu relikviju koja je tri stoljeća bila ostavljena u Jeruzalemu. Nakon što su ga Perzijanci osvojili sa sobom su odnijeli i Kristov Križ. Kada je car Heraklije pokorio Perziju htio je osobno vratiti tu dragocjenu relikviju u sveti grad. Počeo se uspinjati putem Kalvarije kada ga je neka čudesna sila zaustavila i nije mu dopuštala da nastavi uspon. Tada mu se približi sveti biskup Zaharija i reče mu:

«Caru nije moguće tako raskošno obučen ići putem koji je Isus prošao u tolikom siromaštvu, poniznosti i patnji». Nakon što je odložio svećane haljine i nakit car je mogao nastaviti put i svojim rukama položiti sveti Križ na mjesto gdje je Isus bio razapet. I mi često puta umišljamo da možemo nositi križ s Kristom i istovremeno biti navezani na naše užitke i vlastitu oholost. To nije moguće. Da bi se moglo slijediti Isusa na njegovu križnom putu treba biti ponizan.

4. Pripovijeda p. Matteo Crawley da se neki veliki grešnik u Španjolskoj otišao ispovjediti. Iako su njegovi grijesi bili jako teški svećenik mu je dao odrješenje. Ali nedugo zatim, ponovno je pao u iste grijeha, a svećenik misleći da nema dobru volju da se oslobodi od grijeha reče mu: «Ne mogu te odriješiti, na putu si prokletstva, odlazi ti od otkupljenja nemaš koristi».

Jadni čovjek na te riječi zaplaka, a s raspela se začu glas: «O svećeniče, nisi ti dao svoju krv za ovu dušu!» I ispovjednik i pokornik se raskajani preneraziše kad su vidjeli da iz Isusova kipa na raspelu iz boka kaplje krv.

5. Ivanu Gualbetru, plemenitašu vičnom mačevanju je jedan sumještanim ubio brata Hugu, u borbi suparničkih plemenitaških obitelji. Ivan se zakleo da će se osvetiti i počeo je tragati za ubojicom. Ujutro na Veliki Petak 1003. pronašao ga je i susreo licem u lice u jednoj uskoj gradskoj ulici. Odmah ga je napao s nakanom da ga ubije. A tada je nesretnik koji se nije mogao obraniti zavapio i molio oprostjenje u ime Isusa Krista Raspetoga.

Ivan je nadljudskim naporom vratio mač u korice i kazao mu: «Da samo Isusu Raspetome za ljubav opraštam ti». I sav uznemiren u duši uđe u prvu crkvu i pade na koljena pred raspelom. A tada na svoje zaprepaštenje vidje kako je Isusova trnjem okrunjena glava oblivena krvlju s raspela prema njemu nagnje u znak pozdrava. Ponosni vitez, baci mač i povuče se u samoću i molitvu u Vallombrosa. Njemu se kasnije pridružiše i drugi te on postade utemeljitelj monaha Vallombrosina. Ne samo to nego je tako napredovao u duhovnom životu da se potpuno posvetio i časti se u Crkvi kao sv. Ivan Gualbetri.

Oprostiti našem neprijatelju Isusu za ljubav je herojski čin pobjede nad vlastitom ohološću. Ako se oprašta Isusu za ljubav on se nama naklanja govoreći nam da su nam oprošteni naši grijesi.

6. Službenica Božja Marija Rosa Carafa iz plemenite napuljske obitelji je umrla 1890.g. Gajila je u životu posebno pobožnost Krvi Kristovoj i puno molila za duše u Čistilištu. Jedan put na Dušni dan Isus joj je u viđenju pokazao Čistilište. More kao od plamena se pokazalo njenom prestrašenom pogledu, a Isus joj je rekao: «Kćeri moja imaš na raspolaganju veliko sredstvo za ugaziti ovaj plamen. Uzimaj Krv iz moga Srca i njome škropi duše u Čistilištu».

Ona tako učini i vidje mnoge svete duše kako kao neke svijetleće zvijezde uzlaze u Nebo. Tada službenica Božja reče Isusu: «Gospodine, želim osloboditi sve ove duše». A Isusu joj odgovori: «Kada bi ljudi mislili na Predragocjenu Krv, blago koje imaju na raspolaganju mogli bi osloboditi na tisuće duša koje ovdje trpe». Hoćemo li i mi biti neosjetljivi na patnje tolikih koji čekaju na naše molitve u Čistilištu? Razmišljajmo i o tome da su duše iz Čistilišta uvijek čudesno pomagale svojim zagovorom onima koji su se za njih molili.

(Primjeri pod brojevima 1- 6 su iz *R. Bernardo C.P.P.S. Il mese del preziosissimo sangue ,autor je misionar Krvi Kristove, a knjiga je objavljena s crkvenim dopuštenjem, Rim 1950. st. 39-40).*

Čudesna Presvete krvi Isusove (Biskup Lang)

Veliki su i divni nauci o Presvetoj Krvi što smo ih do sada razmišljali. Sada opet razmotrimo čudo, koje se događa u duši čovječjoj kod svake dostojne i pobožne sv. pričesti. Sv. Pavao (I. Kor 10,16) piše: »Čaša blagoslova, koju blagoslivljamo, nije li zajednica krvi Kristove?« O doista, divnih li riječi apostolovih!

Čovjek grješnik smije se dotaknuti Presvete Krvi Kristove, smije piti Krv Božju, smije se s Kristom sjediniti, tako da je Krist u njemu, a on u Kristu. Zato neka bude srce naše čisto, da bude vrijedno primiti tu Presvetu Krv, da nam bude na zdravlje duši i za život vječni. A da nam bude srce čisto, rado razmišljamo o Presvetoj Krvi Isusovoj i štujmo njegovo Božansko i Presveto Srce. Spominjimo se na one lijepe riječi, što ih je rekla sv. Margareta Alacoque: »O kako je slatko, kako je utješno umrijeti, ako smo za života rado častili ono Presveto Srce, koje će nas suditi«.

Ako za života češće dostojno i valjano pripravljeni primamo sakramente pokore i oltara, ako rado dolazimo na službu Božju, ako se čvrsto uzdamo u moć Presvete Krvi Isusove, ako smrt nađe dušu našu poštropljenu Krvlju Isusovom, kao što je nekoć u Egiptu anđeo Gospodnji, kad je ubijao prvence egipatske, našao poštropljena kućna vrata naroda izraelskoga, pa ostavio njihove prvence, onda se smijemo tvrdo nadati da ćemo po ovoj Presvetoj Krvi ući u kraljevstvo Gospodnje. Čujmo jedan lijepi primjer:

Pripovijeda se, da je živio neki otac, opak i bezbožan, koji nije mario za Crkvu, a proklinjao je i razuzdano živio, da je strahota. Svoju dobru i pobožnu ženu opakim je svojim životom tako žalostio i tako je zlostavljao, da je od tuge i žalosti umrla. Još mu je ostala jedna dobra kćerka, koja je bila uistinu pobožno, nedužno dijete. Ona se molila i neprestano plakala, da bi joj se otac popravio i k Bogu se već jednom okrenuo.

Jednoga dana dođe otac opet pijan kući. Dobro dijete padne na koljena pred ocem, te ga zamoli sklopljenim rukama i suznih očiju, neka se popravi i obrati. Nečovječni otac kao divlji i razdraženi tigar gurne nogom dijete u prsa tako, da mu se je kćerka onesvijestila i zanijemila, te joj krv potekla iz ustiju. Kad je to razjareni otac vidio, kao da su ga gonili nečisti duhovi, pobjegne od kuće sav uzrujan, što je nedužno dijete tako nemilosrdno udario, i otiđe u vrt.

Međutim za neko vrijeme dođe dobro dijete k sebi, sklopi svoje nedužne ruke i opet stane moliti slabim glasom: »Oče nebeski, koji si pun smilovanja, ja ne prestajem moliti, dok mi se otac ne popravi. Do sada sam ti za nj prikazivala svoje suze i molitve, a danas ti prikazujem za njega evo i svoju krv. Smiluj mu se, samo neka se popravi, pa rado umirem«.

Nesretni otac sav je u očajanju vikao po vrtu, dok nije onako mamuran i umoran pao na zemlju i tvrdo zaspao. Za spavanja je imao strašan san. Pričinilo mu se, da stoji pred Suceom Božanskim, na

oštrom i pravednom sudu Božjem. Sud se posljednji započne i prikaže mu se anđeo, koji je čekao, da vagne sva njegova djela.

Na lijevu stranu vage stavi anđeo sve grijeha toga bezbošca, njegove strašne i velike kletve, surovosti i nemilosrđa i sva zla djela njegova života, i zdjelica od vage duboko padne. Grješnik se od velikog straha stao tresti na svem tijelu pred oštrim i pravednim sudom Božjim, dok se najednom ne prikaže drugi anđeo, koji je vodio za ruku nedužno ljubazno dijete. - Otac prepozna u tom djetetu dobru kćerku. Ona brzo pristupi i položi na desnu stranu vage sve svoje molitve i suze, sve zle riječi i udarce, koje je nedužna dobila od nemilosrdnoga oca, sve uzdisaje i sve noći, koje je provela u molitvi za oca, ali sve je to bilo premalo, lijeva je zdjelica sveudilj teža od desne.

Žalosnim očima pogleda dijete na pravednoga i milosrdnoga suca, položi svoju krv na desnu zdjelicu i reče: »Svoju krv dajem, da oca oslobodim«. U tom času skoči lijeva zdjelica vage, i otac bi spašen. Otac se na to probudi u vrtu, pohita kući i nađe kćerku mrtvu. Usnice su joj bile krvave od krvi, koju je darovala za svoga oca. Strašni san i grozne prikaze su tako potresle oca, da su ga opametile. Popravio se, lijepo se iza više godina ispovjedio i stao provoditi život dobra, kreposna i pobožna kršćanina. Kad je evo krv čovječja od tolike moći, da nam se Bog smiluje, od kolike je onda cijene i moći Presveta Krv Isusova?

Odmah poslije općeg potopa dao je Bog zakon: »Tko prolije krv čovječju, neka se i njegova prolije, jer je čovjek stvoren na sliku i priliku Božju«. (Br. 35,32). Znamo iz Sv. pisma, kad je Kain ubio brata svoga Abela, da ga je Bog prokleo i rekao: »Što si to učinio? Krv brata tvoga više sa zemlje k meni u nebo«. (Pos. 4,10).

Ako je pred Bogom krv siromašnoga čovjeka, koji nije ništa skrivio, od tolike cijene, od koliko je veće cijene i časti pred njim Krv jedinorođenoga Sina? Što je krv svih ljudi, ako se usporedi samo s jednom kapi Presvete Krvi Isusove? Pa eto vidimo neizmjernu ljubav Božju, kako nam Isus ovu Presvetu Krv daje, da po njoj dobijemo oprostjenje grijeha, milost Božju i spasenje duše svoje.

Živio neki mladić u mjestu L., koji se podao kartanju i grješnom životu. Kad je jedne večeri zaigrao sve, što je imao, i veliki dug načinio, počeo je psovati Boga i Isusa govoreći u svom očaju: »Sada o tebi, Isuse, ništa više neću čuti niti se više bojim tebe i tvojih prijatelja, jer gore ništa ne možeš učiniti, nego li što si mi ovu večer učinio«. O bezbožni jeziče, dakle ništa gore? Čekaj malo, pa ćeš se uvjeriti. Vozio se kući sa svojim prijateljima, kola se prevalila, a on si prebio nogu. K toj bolesti dođe još i groznica te su liječnici rekli da za nekoliko dana mora umrijeti. Sada spozna da mu Isus može i više učiniti, ali mjesto da se pokaje, počeo je u očaju još više huliti na Boga govoreći: »Bože, kad već imaš u tom veselje da me mučiš, kad si mi uzeo novac i zdravlje, onda mi daj još i najveće zlo, a to je vječno prokletstvo«.

Tko neće, kad takvo što čuje, zatvoriti sebi uši, tko se neće nebu čuditi, da je zadržalo vatru, te ga nije pretvorilo u prah i pepeo. A slušajte svršetak! U očaju toga nesretnika udahnu Bog u njegova dušobrižnika dobru misao. On stupi u sobu i reče bolesniku: »Čujte, mladi čovče, jedan vaš dobar prijatelj je ovdje, koji bi se još prije smrti htio s vama oprostiti«. - »Tko je taj?« zapita bolesnik, »kažite mu, neka unide«. - Sluga Božji ispod svoje časne halje izvadi krvavo raspelo i reče: »Gledajte ovo raspelo, vidite Isusa Krvlju obličena, to je vaš najbolji prijatelj, koji želi s vama govoriti«. - Milost Božja obasja i smekša bolesnika. Nepomično je gledao u raspetoga Spasitelja, a on kao da duši njegovoj govori:

»Sinko, sad ću ti pokazati, da ti mogu najbolje i da neću najgore učiniti. Ja sam te već toliko puta mogao u paklu imati, ali po Presvetoj Krvi mojoj dobio si milost da ću te vidjeti u nebeskom blaženstvu«. Na to bolesnik proplače i sav u suzama pograbi raspelo iz ruku svećenikovih, poljubi ga, iskreno se ispovjedi i pričesti tako skrušeno, da se ni ispovjednik nije uzdržati od suza. Malo iza toga čistu dušu svoju predade Gospodinu Bogu...

I mi ćemo jednom ležati na smrtnoj postelji i nama će jednom doći posljednji čas, možda i prije, nego li se nadamo. I nas će plašiti naši grijesi i strašan sud Božji. Zato ne izgubimo nikada ufanja u moć Presvete Krvi Isusove. Isus naš dobar Spasitelj i za nas ju je prolio. On nas je na drvetu križa otkupio i svoju Presvetu Krv proljevao da duše naše očisti i posveti. - O, molimo sada i na čas smrti svoje, neka nam svojom Presvetom Krvlju otvori vrata nebeska. Više puta molimo molitvicu, za koju je sv. otac papa Pio X. za čas smrti podijelio potpuni oprost: »**Gospodine Bože moj, već**

sada mirna i draga srca iz ruke tvoje primam smrt koje mu drago vrsti, kako se tebi sviđa sa svim njezinim tjeskobama, mukama i bolima. Amen«.

DODATAK:

MOLITVE ZA OSLOBAĐANJE OD MOĆI TAME Za privatnu upotrebu vjernika iz novog obreda za Egzorcizam (Prevedene iz talijanskog izdanja, Vatikan 2001, st. 96-102)

Glas koncila od 14. 2. 1999. donio je članak o javnom predstavljanju novog obrednika za Egzorcizam s imprimaturom pape Ivana Pavla II na kome je pročelnik zbora za bogoštovlje kardinal J.A.M. Estevez rekao da trebamo razlikovati dvije vrste djelovanja đavla:

"Prvo je djelovanje spektakularnije, a to je opsjednutost, đavolsko posjedovanje. To se ne javlja baš često. No, s druge strane su svakodnevni đavolski utjecaji, preko laži, korupcije, nasilja, razuzdanog erotizma, itd... Da je đavolsko djelovanje uvijek prisutno nitko ne treba stavljati u sumnju. No, rekao bih da nije uvijek potrebno posegnuti za egzorcizmom, jer se egzorcizam obavlja pred izrazito posebnom i točnom pojavom, to jest opsjednutošću ili đavolskim posjedovanjem". Kardinal Estevez pojasnio je i to da je egzorcizam pridržan svećenicima koje biskup odredi za te zadaće.

No, u obredniku postoje i "privatne molitve koje svatko može moliti, kako bi od Gospodina zatražio da udalji moć Zloga. No one ne mogu postati javnim i zajedničkim činima, jer su privatne molitve osobe koja od Gospodina, kao i od Majke Božje ili svetog Mihaela Arkandela, traži zaštitu protiv zlih sila". Našim čitateljima donosimo prijevod tih molitava.

1. Bože moj smiluj mi se, smiluj se svome sluzi, mnoštvo zlih duhova postavlja mi zamke i ja sam kao razbijena posuda. Istrgni me iz ruku mojih neprijatelja, budi uza me, traži me ako se izgubim, nakon što si me našao vrati me sebi, i ne ostavi me nakon što si me sebi vratio tako da u svemu budem tebi po volji i spoznam da si me moćnom rukom otkupio. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

2. Svemogućí Bože, koji daješ prognanima dom, vodiš zarobljene do blagostanja pogledaj na moju žalost i dođi mi u pomoć. Porazi mog smrtnog neprijatelja da bih nakon što nestane njegove prisutnosti ja mogao ponovno pronaći slobodu u miru te ponovno u vedroj i mirnoj molitvi naviještao tvoju veličinu, jer Ti daruješ pobjedu svome narodu. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

3. Bože Stvoritelju i zaštitniče ljudskog roda, koji si stvorio čovjeka na svoju sliku i na čudesan način ga obnovio milošću Krštenja, svrni svoj pogled na mene, tvoga slugu i poslušaj moje prošnje; neka u mom srcu zasja sjaj tvoje slave i neka me ona oslobodi od svakog straha i zebnje te mi povрати vedrinu razuma i duha tako da te mogu slaviti i blagoslivljati skupa sa svojom braćom i sestrama u tvojoj Crkvi. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

4. Bože milosrđa i izvore svakog dobra, ti si htio da tvoj Sin podnese za nas muku križa kako bi nas oslobodio od moći našeg smrtnog neprijatelja. Pogledaj milostivo na moje poniženje i moju patnju, ti koji si u krsnom zdencu mene učinio novim stvorenjem, pomози mi pobijediti napadaje Zloga i ispuni me milošću tvoga blagoslova. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

5. Bože ti si htio učiniti me sinom svijetla po milosnom posvojenju, ne dopusti Zlome da me obavije svojom tamom, nego daj da mogu uvijek ostati u sjajnom svjetlu slobode koju si mi darovao. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

ZAZIVI PRESVETOM TROJSTVU: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... Samo Bogu neka je slava i čast... Blagoslivljajmo Oca, Sina i Duha Svetoga, hvalimo i uzvisujmo ga u vijeke... Mi te zazivamo, slavimo i klanjamo ti se, Presveto Trojstvo... O Preblašeno Trojstvo ti si naša nada, spasenje i naša čast... O Preblašeno Trojstvo oslobodi me, spasi me, obnovi moj život... Svet, svet, svet, svemogućí Gospodin Bog, koji bijaše, koji jest i koji dolazi... Tebi čast i vlast Presveto Trojstvo, tebi slava i moć u vjekove, Tebi hvala, slava i čast u vijeke vjekova... Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože smiluj mi se.

ZAZIVI KRISTU GOSPODINU: Isuse, Sine Boga živoga (*smiluj mi se -ponavlja se iza svakog zaziva*), Isuse, sliko Očeva... Isuse, vječna Mudrosti... Isuse, sjaju vječnog svjetla... Isuse riječi života... Isuse, sine Djevice Marije... Isuse, Bože i čovječe... Isuse, vrhovni i vječni svećeniče... Isuse, navjestitelju kraljevstva Božjega... Isuse, pute, istino i živote... Isuse, kruše života... Isuse, istinski trsu... Isuse, brate siromaha... Isuse, prijatelju grešnika... Isuse, liječniče duše i tijela... Isuse, spasenje potlačenih... Isuse, utjeho bijednika... Ti koji si došao na svijet, Ti koji si oslobodio one koje je tlačio đavao... Ti koji si visio na križu... Ti koji si prigrlio smrt za nas... Ti koji si htio ležati u grobu... Ti koji si sišao nad pakao... Ti koji si uskrsnuo od mrtvih... Ti koji si uzišao na Nebo... Ti koji si poslao Duha Svetoga na apostole... Ti koji sjediš s desna Ocu... Ti koji ćeš doći suditi žive i mrtve...

Po otajstvu tvoga Utjelovljenja (*oslobodi me Gospodine - ponavlja se iza svakog zaziva*), Po tvome svetom rođenju... Po tvome svetom krštenju i postu... Po tvojoj Muci i Križu... Po tvojoj smrti i tvome ukopu... Po tvome svetom Uskrsnuću... Po tvome slavnom Uzašašću... Po izljevu Duha Svetoga... Po tvome dolasku u slavi...

Pri slijedećoj molitvi svaki put kad se spomene križ valja se prekrižiti: Spasi me Kriste otkupitelju po snazi tvoga Križa +: Ti koji si spasio Petra na moru, smiluj mi se. Po znaku tvoga svetoga Križa + oslobodi nas Kriste od naših neprijatelja. Po tvome svetome Križu + spasi nas, Kriste otkupitelju, Ti koji si u tvojoj smrti poništio našu smrt i uskrsnućem obnovio život. Klanjamo se tvome Križu + Gospodine, častimo tvoju slavnu muku, Ti koji si za nas trpio smiluj nam se. Klanjamo ti se Kriste i slavimo te jer si svojim svetim Križem + svijet otkupio.

ZAZIVI BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI: Pod tvoju se obranu utječemo sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibelji uvijek izbavi, Djevice slavna i blagoslovljena... Utjeho žalosnih moli za nas, pomoćnice kršćana moli za nas... Daj da te mogu uvijek slaviti, Presveta Djevice i daj mi snage za borbu protiv tvojih neprijatelja... Majko moja, ufanje moje, Djevice Marijo Majko Božja moli Isusa za mene... Slavna Kraljice svijeta, Marijo uvijek Djevice, ti koja si rodila Krista, Gospodina i Spasitelja zagovaraju za naš mir i naše spasenje... Marijo, Majko milosti i Majko milosrđa, brani nas od neprijatelja i primi nas u času smrti... Dođi mi u pomoć Djevice Marijo u svim mojim mukama, progonstvima i potrebama, moli za mene svoga preljubljenoga Sina da me oslobodi od svakog zla i pogibelji duše i tijela...

Spomeni se o predobrostiva Djevice Marijo kako se još nikada nije čulo da si ikoga zapustila koji se tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zaprosio. Tim pouzdanjem ohrabren, utječem se i ja k tebi, Djevice djevica. K tebi Majko, dolazim, pred tobom, eto stojim ja grešnik i uzdišem. Nemoj Majko Riječi Božje prezreti mojih riječi, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

ZAZIV SV. MIHAELU ARKANĐELU: Sveti Mihaele Arkanđele brani nas u boju protiv pakostima i zasjedama đavolskim budi nam zaklon! Neka mu zapovijedi Bog, ponizno molimo, i ti vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge zlobne duhove, koji svijetom obilaze na propast duša, Božanskom jakošću u pakao protjeraj. Amen.

Slijedeće molitve za ozdravljenje i oslobođenje su uzete iz knjige rimskog egzorciste don Gabriela Amorta "Liberaci dal male – Oslobodi nas od zla". Iz autorova uvoda: „Često su me molili da napišem molitve za oslobođenje od zlih i đavolskih utjecaja koje bi bile na dohvat svima i mogle bi se moliti bez ikakvog naknadnog dopuštenja. Očigledno, tvrdim prije svega, da su sakramenti i Sveto Pismo učinkovitiji od naših privatnih zaziva. Podsjećamo isto tako da kada se obraćamo Gospodinu uvijek iznova najvažnije je imati vjeru. Iz moje prakse mogu tvrditi da je po važnosti slijedeći red u prakticiranju vjere da bi se prihvatila oslobađajuća Gospodinova prisutnost: 1. Ispovjed koja je sakrament direktno usmjeren na oslobođenje duša od utjecaja đavla. Ona podrazumjeva praštanje od srca; 2. Sveta misa; 3. Pričest; 4. Klanjanje; 5. Biblijske i liturgijske molitve, psalmi, himni, vjerovanje, svet...; 6. Krunica.

Samo u svjetlu ovih općih pojmova, molitve koje se sugeriraju mogu imati njihovo pravo vrednovanje i dajući im vrijednost da ne kažemo automatsku – magičnu, nego u vjeri onoga koji se ponizno obraća Ocu, Isusu, Mariji, anđelima, svetima“.

„Sveti Mihaele, arkandele, brani nas u boju protiv opakostima i zasjedama đavolskim budi nam zaklon! Neka mu zapovjedi Bog, ponizno molimo, i ti vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge zlobne duhove, koji svijetom obilaze na propast duša, božanskom jakošću u pakao protjeraj“. Amen. Papa Leon XIII

„Uzvišena Kraljice neba i anđela koja si primila od Boga poslanje i moć da satreš glavu Sotonu, mi te ponizno molimo da pošalješ anđele s Neba da bi se po tvojoj zapovjedi borili protiv zlih duhova na svakom mjestu, te da potisnu njihove nasrtaje i da ih prognaju u vječni ponor. Amen“. Sv. Pio X, Papa

„Isuse Spasitelju, Gospodine moj i Bože moj, Bože moj i sve moje koji si nas po žrtvi križa otkupio i slomio moć Sotone, ponizno te molim da me oslobodiš od svakoga zlog i đavolskog utjecaja. To te molim u tvoje sveto ime, zbog tvojih svetih rana, po tvojoj svetoj krvi, po tvome svetom križu i po zagovoru Bezgrešne i pod križem žalosne Majke Marije. Krv i voda koji izadoše iz tvoga svetoga srca neka siđu na mene da me očiste, oslobode i izliječe“. Amen.

„Duše Božji, Duše ljubavi, Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, Bezgrešna Djevice, anđeli, arkandeli, sveci Božji siđite na mene. Oblikuj me Gospodine, napuni me tobom. Udalji od mene sve zle sile, uništi ih, razori ih, tako da se ja mogu dobro osjećati i dobro činiti. Otjeraj od mene sve zle sile, čaranja, vračanja, crne mise, praznovjerja, magiju, uroke, prokletstva, svako đavolsko uznemiravanje, opsjednuće i posjednuće đavolsko, sve ono što je zlo, grijeh, oholost, blud, zavist, ljubomoru, zlobu, nevjernost...; fizičku, psihičku, moralnu, duhovnu, duševnu i đavolsku bolest.

Sažeži sva ova zla u paklu da nikada više ne dodirnu mene ni bilo koje stvorenje Božje. Zapovjedam snagom Boga živoga, u ime Isusa Krista spasitelja, po zagovoru Bezgrešne Majke Marije, svim nečistim dusima i svakoj zloj prisutnosti koja me muči i uznemiruje da me odmah sada i zauvijek ostave te da odstupe u pakao, vječno prognani i vezani od sv. Mihaela Arkandela, sv. Gabriela, sv. Rafaela, naših anđela čuvara, zgaženi pod petom Presvete i Bezgrešne Djevice Marije. Amen.“

„Pohodi Bože našu kuću (ovo mjesto, polje...) i udalji od nas sve đavolske zasjede, pošalji tvoje svete anđele da nas čuvaju u miru i tvoj blagoslov neka siđe na nas i uvijek ostane sa nama. Po Kristu Gospodinu našem. Amen“

„Gospodine Isuse koji si zapovjedio svojim apostolima da zažele mir svima koji su živjeli u kućama u koje su zalazili, posveti molimo te i ovu kuću i sve koji u njoj prebivaju po ovoj našoj poniznoj molitvi punoj povjerenja. Izlij na ovu obitelj svoj blagoslov i mir. Neka joj dođe spasenje kako je došlo u Zakejevu kuću kada si ti u nju ušao. Zapovjedi svojim anđelima da bdiju nad njom, da je čuvaju i da odagnaju svaki đavolski utjecaj. Udijeli svima koji stanuju u ovoj kući milost da se tebi svide živeći kreposno tako da zasluže, u svoje vrijeme, da budu prihvaćeni od tebe u vječni dom na nebesima. To te molimo u ime našega Gospodina Isusa Krista. Amen.“

„Kirie eleison, Gospodine smiluj se. Gospodine Bože naš, Kralju vijekova, svemogući i svemoćni Ti koji si sve sazdao i sve preobražavaš jedino svojom svetom voljom; Ti koji si u Babilonu pretvorio u rosu sedam puta jače užarenu peć i spasio svoja tri mladića; Ti koji si učitelj i liječnik naših duša; Ti koji si spasenje onima koji se tebi obraćaju. Ponizno te molimo i zazivamo uništi, otjeraj i nagnaj u bijeg svaku đavolsku silu, svaku sotonsku prisutnost i zavodjenje, svaki zli

utjecaj, vraćanje, prokletstva i uroke koje su opake osobe predane zlu i đavlu učinile nad Tvojim slugom (ime osobe za koju se moli).

Daj Gospodine da umjesto zavisti i vraćanja dođe na njega obilje tvojih dobara, snaga, uspijeh i ljubav; Ti Gospodine koji ljubiš ljude, pruži svoju moćnu i uzvišenu mišicu te dođi u pomoć i pohodi tvoju sliku i pošalji joj snažnog Anđela mira zaštitnika duše i tijela, da udalji i otjera svaku zlu silu i svako prokletstvo i urok pokvarenih i zavidnih osoba tako da Ti pod tvojim okriljem i zaštitom sluga tvoj pjeva “ Gospodin mi je zaštita i snaga neću se bojati što mi može učiniti čovjek” i još “ Zla se ne bojim jer ti si samnom, Ti si moj Bog, moja snaga, moj moćni Gospodar, Gospodin mira, Otac budućega vijeka”.

Da, Gospodine Bože naš, smiluj se svojoj slici i spasi slugu svojega (ime) i oslobodi od svake prijetnje, štete, posljedice i utjecaja nastalih zbog uroka, vraćanja i prokletstva, zaštiti ga i postavi iznad svakoga zla, po zagovoru više nego blagoslovljene, slavne Gospe, Majke Božje i Vazda Djevice Marije, slavnih Arkandela i svih tvojih svetih. Amen.“

„Gospodine ti si velik, ti si Bog, ti si Otac. Mi te molimo po zagovoru i uz pomoć sv. Mihaela, sv. Gabriela, sv. Rafaela da bi naša braća i sestre bile oslobođeni od zloga.

Od muka, strahova, žalosti, opsjednuća... oslobodi nas Gospodine!

Od mržnje, bluda, zavisti, ljubomore, bijesa...

Od zatvorenosti pred tobom i životom...

Od svake primisli na abortus, ubojstvo i samoubojstvo...

Od psovke, podijeljenosti u obitelji, loših prijateljstava...

Od vraćanja, magije i svih zlih utjecaja...

Pomolimo se: Gospodine koji si kazao “ Dajem vam svoj mir” po zagovoru Djevice Marije oslobodi nas od svakoga prokletstva i dopusti nam da uvijek možemo uživati tvoj mir. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

„Gospodine Isuse Kriste, ti si došao da ozdraviš srca ranjena i progonjena, molim te da ozdraviš traume i rane koje uznemiruju moje srce. Na poseban način te molim da ozdraviš one koje su u meni izvor grijeha i nepovjerenja. Molim te da uđeš u moj život, da me izliječiš od psihičkih rana koje sam zadobio u prvim godinama i od onih iz cijeloga mog života.

Gospodine Isuse, ti poznaješ moje probleme, ja ih stavljam sve u tvoje srce dobrog pastira i molim te da po snazi velike rane otvorene na tvome srcu da izliječiš male rane koje nosim u svome srcu.

Ozdravi rane mojih sjećanja da ništa od onoga što sam proživio ne ostavlja moju dušu u žalosti, brizi, mucu i zabrinutosti. Izliječi Isuse sve one rane koje su u mom životu bile uzrokom grijeha. Ja hoću da oprostim svim osobama koje su me povrijedile, pogledaj na one unutarnje rane koje me sprečavaju da oprostim.

Ti si došao da izliječiš srca skršena, izliječi moje srce. Izliječi one rane koje su uzrokom fizičkih bolesti. Ja ti predajem moje srce, primi ga Gospodine, očisti ga i daj mi osjećaje tvoga Božanskog Srca. Pomozi mi da budem blag i ponizan.

Dopusti mi Gospodine da ozdravim od žalosti koja me pritišće zbog smrti dragih osoba, daj da ja mogu zadobiti mir i sigurnost da si ti Uskrsnuće i Život. Učini Isuse da ja budem svjedok tvoga uskrsnuća, tvoje pobjede nad grijehom i smrću i tvoje žive prisutnosti među nama. Amen.”

POBOŽNOST MUCI, KRIŽU I PRESVETIM RANAMA ISUSOVIM

Sadržaj

Predgovor

1. Crkveni nauk o Muci Isusovoj i njenom štovanju u pučkoj pobožnosti

2. POBOŽNOST MUCI KRISTOVOJ

2.1. Razmatranja o važnosti štovanja Muke Kristove i duhovnih plodova koji iz tog proizlaze

2. 2. Razmatranja o Muci Kristovoj

2. 3. Litanije na čast Muke Kristove

2. 4. Molitve na čast Muke Kristove

3. POBOŽNOST SV. KRIŽU KRISTOVU

Molitve

Razmatranja

Litanije

Križni put

4. POBOŽNOST RANAMA ISUSOVIM

4. 1. Sestra Marija Marta Chambon i Pobožnost Ranama Isusovim

4. 2. Sveta Ura i Krunica svetim Ranama

4. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana Ranama Isusovim

4. 4. Petnaest molitava sv. Brigitte

5. RAZMATRANJA I MOLITVE O MARIJINOM SUDJELOVANJU U MUCI KRISTOVOJ

6. Pobožnost Muci i Ranama Isusovim u duhovnom iskustvu svetaca

Predgovor

Među raširenijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je svakako i pobožnost Muci, Ranama i Križu Kristovu. Neradi se o jednoj pobožnosti među mnogima, nego je ta uzdignuta u Crkvi na posebno mjesto i nalazi se u središtu objave zbog bitne povezanosti Muke s događajem Uskrsnuća Isusova. Brojni su crkveni dokumenti koji o tome pišu a među njima i *Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu.

Pobožna i svetačka tradicija jednodušno daju prvorazrednu vrijednost razmatranjima i drugim različitim oblicima pobožnosti Muci Kristovoj jer je u njoj ljubav Božja dosegla vrhunac svog izražaja i ostvarenja. Pobožnost Muci Kristovoj je usko i bitno sjedinjenja sa spomen-činom svete euharistijske Isusove žrtve i proslave. Sveci jednodušno uče, pobožnost Muci Kristovoj je učinkovita za obraćenje, te postaje put suobličenju s Isusom Kristom sve do dostignuća savršenstva slobode djece Božje i vršenja volje Božje u ljubavi.

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*Spomen dan Blažene Djevice Marije Žalosne 15. 09. 2006.
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

1. CRKVENI NAUK O MUCI ISUSOVOJ I NJENOM ŠTOVANJU U PUČKOJ POBOŽNOSTI

Katekizam katoličke Crkve uči:

Svi grešnici bili su uzročnici Muke Kristove

«Crkva, u Učiteljstvu svoje vjere i u svjedočenju svojih svetaca, nije nikad zaboravila da su »sami grešnici bili uzročnici i kao oruđe svih muka što ih je pretrpio božanski Otkupitelj«. Uzimajući u obzir to da naši grijesi vrijeđaju samoga Krista, Crkva ne oklijeva pripisivati kršćanima najtežu odgovornost u mucu Isusovoj, odgovornost kojom su oni prečesto opterećivali jedino Židove:

«Krivce te užasne krivnje moramo vidjeti u onima koji nastavljaju opet padati u svoje grijeh. Budući da su naša zlodjela učinila da Gospodin naš Isus Krist podnese muku Križa, oni koji uranjaju u nered i zlo, sigurno »sami sebi iznova razapinju i ruže Sina Božjega«. Treba priznati da je u tom slučaju naš vlastiti grijeh veći nego grijeh Židova. Jer oni, po svjedočanstvu apostolovu, »da su upoznali Kralja slave, nikad ga ne bi bili razapeli«. Mi, naprotiv, ispovijedamo da ga poznajemo. I kad ga niječemo svojim činima, na neki način stavljamo na nj svoje ubojite ruke. I nisu ga raspeli zli dusi; razapeo si ga ti s njima i još ga razapinješ, uživajući u porocima i grijesima».

Otkupiteljska smrt Kristova u Božjem nacrtu spasenja

Isus predan po nepromjenljivom Božjem naumu

Nasilna smrt Isusova nije bila plod slučaja u nesretnu stjecaju okolnosti. Ona pripada otajstvu nauma Božjega, kako jeruzalemskim Židovima sveti Petar tumači već u svome prvom govoru na Pedeseticu: On je predan »po odlučenu naumu i promislu Božjemu« (Dj 2,23). Taj biblijski način govora ne znači da su oni koji su »predali Isusa« (Dj 3,13) bili samo pasivni izvršitelji jednog scenarija unaprijed od Boga napisana. Bogu su svi časovi vremena prisutni u svojoj aktualnosti. On dakle zasniva svoj vječni naum »predodređenja« uključujući u nj slobodni odgovor svakog čovjeka svojoj milosti: »Rote se, uistinu, u ovome gradu na svetog Slugu tvoga Isusa, kog pomaza, rote se Herod i Poncije Pilat zajedno s narodima i pucima izraelskim da učine što tvoja ruka i tvoja volja predodredi da se zbude« (Dj 4,27-28). Bog je dopustio čine proizašle iz njihove zaslijepljenosti da bi izvršio svoj naum spasenja.

Taj Božji naum spasenja po usmrćenju »Sluge, Pravednika« bio je unaprijed naviješten u Pismu kao otajstvo sveopćeg otkupljenja, to jest otkupa koji ljude oslobađa ropstva grijehu. U ispovijesti vjere, za koju kaže da ju je »primio«, sv. Pavao ispovijeda da je »Krist umro za naše grijeh po Pismima« (1 Kor 15,3). Otkupiteljska smrt Isusova ispunjuje osobito proroštvo o Sluzi patniku. Sam Isus prikazao je smisao svoga života i svoje smrti u svjetlu Sluge patnika. Nakon Uskrsnuća, dao je to tumačenje Pisma učenicima iz Emausa, zatim i samim apostolima.

Bog ga za nas grijehom učini

Dosljedno tome sv. Petar može apostolsku vjeru u Božji naum spasenja jasno izraziti ovako: »Ta znate da od svog ispraznog načina života što vam ga oči namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane. On bijaše doduše predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremena radi vas« (1 Pt 1,18-20). Grijesi ljudi, kao posljedica istočnoga grijeha, potvrđeni su smrću. Šaljući svoga vlastitog Sina u stanje sluge, stanje čovječanstva palog, i zbog grijeha, smrti namijenjenoga. »Njega, koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu« (2 Kor 5,21).

Isus nije upoznao osude kao da bi sam bio sagriješio. Ali u svojoj otkupiteljskoj ljubavi, koja ga je "uvijek sjedinjavala s Ocem, on je preuzeo nas u našoj udaljenosti od Boga zbog grijeha, tako da je u naše ime mogao reći na Križu: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?« (Mk 15,34; Ps 22,1). Učinivši ga tako solidarnim s nama grešnicima, Bog »ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao« (Rim 8,32), da budemo pomireni s njime »po smrti Sina njegov« (Rim 5,10).

Bog je začetnik opće otkupiteljske ljubavi

Predajući svoga Sina za naše grijehе, Bog očituje da njegov naum o nama jest naum dobrohotne ljubavi koja prethodi svakoj zaslugи s naše strane: »U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za grijehе naše« (1 Iv 4, 1 O). »Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije «(Rim 5,8). Ta je ljubav bez isključivosti, Isus je to pripomenuo u zaključku prispodobe o izgubljenom ovci: »Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima neće da propadne nijedan od ovih malenih« (Mt 18,14). On tvrdi da daje svoj život »kao otkupninu za mnoge« (Mt 20,28); taj izraz nije restriktivan: suprotstavlja ukupnost čovječanstva jedinom osobi Otkupitelja koji se predaje da bi je spasio. Crkva, slijedeći apostole, uči da je Krist umro za sve ljude bez iznimke. »Nema, nije bilo i neće biti nijednog čovjeka za kojega Krist nije trpio«.

Krist je sam sebe prikazao Ocu za naše grijehе

Sav Kristov život je žrtva Ocu

Sin Božji koji je sišao «s neba ne da vrši svoju volju nego volju onoga koji ga posla» (Iv 6,38), «ulazeći u svijet veli: Evo dolazim Bože vršiti volju tvoju. U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek» (Heb 10,5-10). Od prvog časa svoga Utjelovljenja, Sin prihvaća Božji naum spasenja u svome otkupiteljskom poslanju: »Moja je hrana vršiti volju Onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo« (Iv 4,34). Žrtva Isusova za grijehе svega svijeta (1 Iv 2,2) izraz je njegova zajedništva ljubavi s Ocem: »zbog toga me ljubi Otac što polažem život svoj« (Iv 10,17). »Ali neka svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi je zapovjedio Otac« (Iv 14,31).

Ta želja da prihvati naum otkupiteljske Očeve ljubavi prožimlje sav život Isusov, jer njegova otkupiteljska Muka bitni je razlog njegova Utjelovljenja: »Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas« (Iv 12,27). »Čašu koju mi dade Otac zar da ne pijem?« (Iv 18,11). I još na Križu prije nego će »sve biti svršeno«, on kaže: »Žedan sam« (Iv 19,28).

Jaganjac koji oduzima grijeh svijeta

Nakon što je prihvatio da ga krsti s grešnicima, Ivan je Krstitelj vidio i pokazao u Isusu »Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta« (7v 1,29). On tako očituje da je Isus u isti mah i Sluga patnik, koji se šuteći, pušta voditi na klanje noseći grijeh mnoštva, i Vazmeni jaganjac, simbol otkupljenja Izraelova u vrijeme prve Pashe. Sav život Kristov izražuje njegovo poslanje: »da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge« (Mk 10,45).

Isus slobodno prihvaća otkupiteljsku ljubav Očevu

Prihvaćajući svojim ljudskim srcem ljubav Očevu za ljude, Isus ih je »do kraja ljubio« (Iv 13,1), jer »veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje« (Iv 15,13). Tako je, u patnji i smrti, njegovo čovječstvo postalo slobodnim i savršenim oruđem njegove božanske ljubavi koja hoće spasenje ljudi. Zaista, on je slobodno prihvatio svoju muku i smrt iz ljubavi za svoga Oca i za ljude koje Otac hoće spasiti: »Nitko mi ne oduzima život, nego ja ga sam od sebe polažem« (Iv 10,18). Odatle vrhunska sloboda Sina Božjega kad sam ide prema smrti.

Na posljednjoj večeri Isus je pred ostvario slobodnu žrtvu svoga života

Isus je slobodnu žrtvu samoga sebe potpunoma izrazio na večeri koju je blagovao s dvanaesticom apostola, »one noći kad bijaše predan« (7 Kor 11,23). Uoči svoje muke, dok je bio još slobodan, Isus je od te Posljednje Večere s učenicima učinio spomen-čin svoje dragovoljne žrtve Ocu za spasenje ljudi: »Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje« (Lk 22,19). »Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijehа« (Mt 26,28).

Euharistija koju u tom času ustanovljuje bit će »spomen« njegove žrtve. Isus apostole uključuje u vlastitu žrtvu i traži od njih da je trajno uprisutnjuju. Time Isus postavlja apostole za svećenike Novoga Saveza: »Za njih posvećujem samoga sebe da i oni budu posvećeni u istini« (Iv17,19).

Smrtna borba u Getsemaniju

Čašu Novoga Saveza, što ju je prikazujući samoga sebe, Isus anticipirao na Posljednjoj Večeri, prihvaća zatim iz ruku Očevih u smrtnoj borbi u Getsemaniju, postajući »poslušan do smrti« (Fil 2,8). Isus moli: »Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ova čaša (...)« (Mt 26,39). Tako

izrazuje užas što ga smrt predstavlja za njegovu ljudsku narav. Ona je kao i naša, namijenjena vječnom životu; k tome, za razliku od naše, savršeno je izuzeta od grijeha koji je uzrok smrti; ali, nadasve, ona je uzeta od božanske osobe, »začetnika života« (Dj 3,15), Onoga koji živi (Otk 1, 1). Prihvaćajući svojom ljudskom voljom da se vrši volja Očeva, Isus prihvaća smrt kao otkupiteljsku, da »u tijelu svom grijehe naše ponese na drvo« (7 Pt 2,24).

Kristova smrt jedina je i konačna žrtva

Kristova je smrt i Vazmena žrtva što ostvaruje konačno otkupljenje ljudi po Jaganjcu Božjem koji oduzima grijeh svijeta (Iv 1,29) i ujedno žrtva Novoga Saveza koja iznova uspostavlja zajedništvo čovjeka s Bogom pomirujući ga s njime krvlju »koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha« (Mt 26,28).

Ta je Kristova žrtva jedina, ona dovršuje i nadilazi sve žrtve. Ponajprije, ona je dar samog Boga Oca: Otac predaje svoga Sina da nas pomiri sa sobom; istodobno je žrtva Sina Božjega postalog čovjekom, koji, slobodno i iz ljubavi, prikazuje svoj život Ocu u Duhu Svetomu, da dade zadovoljštinu za naš neposluh.

Isus svojim posluhom nadomješta naš neposluh

»Doista, kao što su neposluhom jednog čovjeka mnogi postali grešnici, tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici« (Rim 5,19). Svojim posluhom do smrti, Isus je uzeo mjesto Sluge patnika koji »žrtvuje (...) život svoj za naknadnicu«, dok nosi »grijehe mnogih« koje on opravdava »uzimajući na sebe njihove krivice«. Isus je nadoknadio za naše krivnje i zadovoljio Ocu za naše grijehe.

Svoju žrtvu Isus dovršuje na križu

»Ljubav do kraja« (Iv 13,1) jest ono što Kristovoj žrtvi daje vrijednost otkupljenja i zadovoljštine. On nas je u žrtvi svoga života sve poznavao i ljubio. »Jer Ljubav nas Kristova obuzima kad promatramo ovo: jedan za sve umrije, svi dakle umriješe« (2 Kor 5,14), Nijedan čovjek, pa bio i najsvetiji, nije bio sposoban uzeti na sebe grijehe svih ljudi i prikazati se kao žrtva za sve. Prisutnost u Kristu božanske Osobe Sina, koja nadilazi i istodobno obuhvaća sve ljudske osobe, i koja Ga postavlja Glavom svega čovječanstva, čini mogućom njegovu otkupiteljsku žrtvu za sve.

»Po svojoj svetoj mucij, na drvu Križa, on nam je zaslužio opravdanje«, naučava Tridentski koncil ističući jedinstveni značaj žrtve Krista - »začetnika vječnoga spasenja« (Heb 5,9). A Crkva štuje Križ pjevajući: »O zdravo, Križu, nado sva!«.

Naše udioništvo u žrtvi Kristovoj

Križ je jedina žrtva Krista, jedinog »posrednika između Boga i ljudi« (1 Tim 2,5). A budući da se, u svojoj utjelovljenoj božanskoj Osobi, »na neki način sjedinio sa svakim čovjekom«, on »pruža svim ljudima, na način koji Bog poznaje, mogućnost da budu pridruženi Vazmenom otajstvu«. On svoje učenike pozivlje da uzmu svoj križ i idu za njim, jer »on je trpio za nas, i ostavio nam primjer da idemo njegovim stopama«. On zaista hoće da svojoj otkupiteljskoj žrtvi pridruži one koji su njezini prvi korisnici. To se nadasve ostvaruje u osobi njegove Majke, prisnije nego itko drugi pridružene otajstvu njegove otkupiteljske patnje: Osim Križa nema dragih ljestava za uspon u nebo».

Direktorij o liturgiji i pučkoj pobožnosti o štovanju Muke Kristove

«Brojni i raznoliki izražaji pobožnosti prema rassetome Kristu poprimaju osobitu važnost u Crkvama posvećenima otajstvu Križa ili onima u kojima se časte relikvije smatrane vjerodostojnim relikvijama drveta Križa (*lignum Crucis*). »Našašće Križa«, koje se prema tradiciji dogodilo u prvoj polovini 4. st. s kasnijim širenjem veoma čašćenih dijelova po čitavome svijetu, odredilo je znatan porast štovanja Križa.

U očitovanjima pobožnosti prema Kristu rassetome uobičajeni elementi pučke pobožnosti, kao što su pjesme i molitve, geste poput pokazivanja, ljubljenja, ophoda i blagoslova križem, prožimaju se na različite načine, dajući mjesta pobožnim vježbama, ponekad dragocjenima po svojoj sadržajnoj i formalnoj vrijednosti.

Pa ipak, pobožnost prema svetome Križu često treba objašnjenje. Treba vjernicima pokazati bitnu vezu Križa s događajem Uskrsnuća: Križ i prazan grob, Kristova smrt i Uskrsnuće nerazdruživi su u evanđeoskome pripovijedanju i u spasenjskome Božjem planu. U kršćanskoj vjeri, Križ je izražaj pobjede nad silama tame i zbog toga ga se predstavlja obogaćena draguljima te je postao znakom blagoslova, bilo kada se križem znamenjuje samoga sebe ili kada se znamenuju druge osobe ili pak predmeti.

Evandeoski tekst, osobito detaljan u pripovijedanju različitih prizora Muke i kao težnja prema specifikaciji i diferencijaciji koja je vlastita pučkoj pobožnosti, omogućile su da vjernici pozornost usmjere na pojedine vidike Kristove muke i da od nje stvore predmet posebnih pobožnosti: pobožnosti prema »*Ecce Homo (Evo čovjeka)*« izrugivanome Kristu» s trnovim vijencem i grimiznim plaštem« (Iv 19,5), kojega Pilat pokazuje puku; prema svetim Gospodinovim ranama, osobito prema probodenu boku i životodajnoj krvi koja je iz njega provrela (usp. Iv 19,34); prema spravama muke, kao što su: stup za bičevanje, pretorijske stube, trnov vijenac, čavli, koplje kojim je proboden; prema svetome platnu ukopa.

Ti su izražaji pobožnosti, koje su u nekim slučajevima promicale osobe znamenite po svetosti, ispravni. Ipak, da bi se u razmatranju otajstva Križa izbjeglo pretjerano cjepkanje, bit će prikladno naglasiti cjelokupnost složenoga viđenja događaja Muke prema biblijskoj i patrističkoj predaji».

2. POBOŽNOST MUCI KRISTOVOJ

2.1. Razmatranja o važnosti štovanja Muke Kristove i duhovnih plodova koji iz tog proizlaze

Isusova muka je najveći razlog da mu uzvratimo ljubav *(Sv. Ljudevit Montforski)*

Jedan od najsnažnijih razloga koji nas mogu, po mom mišljenju, potaknuti da uzvratimo ljubav Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti, jesu njegove boli koje je htio podnijeti da nam zasljedimo svoju ljubav. Postoji najjači motiv, kaže sv. Bernard koji me neodoljivo sili da ljubim Isusa Krista, a to je, o moj dobri Isuse, kalež gorčine koji si za nas ispio da tako izvedeš djelo otkupljenja po kojemu si postao drag našim srcima. To, naime, vrhunsko dobročinstvo koje si nam iskazao i taj divni dokaz tvoje ljubavi nužno povlače našu ljubav, jače nas privlače k tebi i nukaju nas na sebedarje i uzvraćanje ljubavi. I dalje obrazlaže riječima: Moj je dragi Spasitelj mnogo podnio i mnogo pretrpio da nas sve otkupi. Koliko li nam je muka i tjeskoba uklonio!

No, ono što nam još jasnije pokazuje tu veliku ljubav te Mudrosti prema nama jesu okolnosti koje prate samo Isusovo trpljenje.

Prva ta okolnost jest uzvišenost njegove osobe koja, jer je u svemu neizmjerana, neizmjerano uzdiže sve što je pretrpjela. Da je Bog poslao kojeg serafina ili anđela, ma i najnižeg reda da postane za nas čovjekom i da umre, bilo bi to veličanstveno djelo dostojno da mu kroz cijelu vječnost zahvaljujemo. A koliku nam je prekomjernu ljubav iskazao sam Stvoritelj neba i zemlje, Jedinorođeni Božji Sin i Vječna Mudrost kad je sam došao za nas položiti život uz koji su životi svih anđela, ljudi i svih stvorenja zajedno manje vrijedni od života mušice kad se usporedi sa svim kraljevima svijeta. Kakvo li nas mora obuzeti udivljenje i kolika treba biti naša zahvalnost!

Druga okolnost jesu osobine osoba za koje trpi. To su ljudi, ružna i njemu neprijateljska stvorenja, kojih se nije trebao bojati i od kojih se nije imao čemu nadati. Bilo je takvih prijatelja koji su umrli za svoje prijatelje, no da li se ikada našao tko osim Sina Božjega da umre za svoje neprijatelje? – *“Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas”* (Rim 5, 8-9.).

Treća okolnost jest mnoštvo, težina i trajanje njegovih trpljenja. Mnoštvo njegovih boli bilo je tako veliko da je nazvan *čovjek boli* (Iz 53, 3.), u kojemu *od pete do glave nigdje zdrava mjesta, već ozljede, modrice, otvorene rane* (Iz 1, 6.). Taj dragi prijatelj naših duša trpio je u svemu: izvana i iznutra, u duši i u tijelu.

Trpio je u svojim dobrima: da ne govorimo o njegovu siromaštvu pri rođenju, o bijegu i boravku u Egiptu i o cijelom njegovu životu, a u Muci bio je lišen čak i svojih haljina koje su međusobno podijelili vojnici i gola ga prikovali na križ, ne ostavivši mu ni komad krpe da bi se mogao pokriti.

Odrekao se svoje časti i dobra glasa, bio je zasićen pogrdama, a nazvaše ga bogohulnikom, zavodnikom, pijanicom i izjelicom i opsjednutim od zloga. Lišio se i svoje mudrosti, jer su ga smatrali nezalicom i varalicom, i postupali su s njim kao s luđakom i bezumnikom. Kao da je odložio i svoju moć: držali su da je čarobnjak i neki šarlatan koji svoja nazovi čudesa čini u savezu s đavlom.

Trpio je i od svojih učenika: jedan ga je prodao i izdao, prvi među njima ga je zanijekao, a svi ga ostaviše i napustiše. Trpio je od svih vrsti ljudi: od kraljeva i upravitelja, od sudaca, upravitelja i dvorjana, od vojnika, prvosvećenika i svećenika, crkvenih ljudi i svjetovnjaka, Židova i pogana, muškaraca i žena, jednom riječju: trpio je od sviju. Njegova sveta Majka još mu je povećavala boli kad ju je vidio uronjenu u more žalosti dok je stajala pod križem.

Naš dragi Spasitelj trpio je na svim dijelovima svoga tijela. Glava mu je bila trnjem okrunjena, kosa i brada počupane, obrazi iščuškani, lice pokriveno pljuvačkom, vrat i ruke stegnute užetima, ramena opterećena i izderana od tereta križa, a ruke i noge probodene čavlima. Bok mu je bio otvoren sulicom, a cijelo mu je tijelo bilo izbrazdano bez milosrđa s nekih pet tisuća udaraca, tako da su se vidjele napola gole kosti.

I sva su mu se sjetila kupala u moru boli: oči su mu gledale grimase i poruge njegovih neprijatelja i suze žalosti prijatelja, uši su slušale uvrede i lažna svjedočenja, kletve i grozne hule koje su ta nesretna usta rigala protiv njega, njegov je nos osjećao zadah pljuvački što su mu pokrivalice lice. Usta su mu gorjela od žeđi koju su mu utražili octom i žući, dok su mu udovi i cijelo tijelo osjećali neizrecive boli prouzročene bičevima, trnjem i čavlima.

Njegova je presveta duša bolno trpjela zbog grijeha svih ljudi koji su vrijeđali njegova ljubljenog Oca, kao i zbog vječne osude tolikog broja duša koje ne prihvaćaju njegovu Muku i Smrt kao izvor spasenja. Duša mu je suosjećala ne samo sa svim ljudima zajedno, već i sa svakim pojedinim koga poimence poznavala.

Što je još više povećavalo njegove muke bilo je njihovo trajanje, jer su one počele časom začeca i trajale su sve do smrti, jer je On kao vječna i neizmjenjiva Mudrost jasno vidio sva ta trpljenja koja će morati pretrpjeti. Tomu svemu dodajmo još najokrutnije i najstrašnije trpljenje od svih, a to je bila njegova posvemašnja zapuštenost na križu da je uzviknuo: “*Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?*” (Mt 27, 46.).

Iz svega ovoga možemo zaključiti sa sv. Tomom i drugim svetim ocima da je naš Isus trpio više od svih mučenika zajedno, od onih koji su bili, kao i od onih koji će doći do konca vjekova. Ako je, dakle, najmanja patnja Sina Božjega vrijednija i učinkovitija nego smrt i uništenje svih anđela i ljudi zajedno umjesto nas, kakva li mora biti naša žalost zbog grijeha, naša zahvalnost i naša ljubav prema njemu koji je za nas trpio sve ono što se može pretrpjeti, i to s tolikom ljubavlju! A uza sve to, on to nije morao učiniti! “*Namjesto određene mu radosti podnese križ*” (Heb 12, 2.).

Prema svetim ocima to znači da je Isus Krist, Vječna Mudrost, mogao ostati u slavi na nebesima neizmjenjivo udaljen od naših bijeda, ali je iz ljubavi prema nama više volio sići na zemlju i postavši čovjekom za nas umrijeti na križu. A kad je već postao čovjekom, mogao je svom tijelu dati istu radost, istu besmrtnost i blaženstvo koje sada uživa, ali on to nije htio, samo da može trpjeti.

Sv. Rupert dodaje da je vječni Otac u času utjelovljenja predložio svom Sinu da spasi svijet bilo radostima, bilo trpljenjem, slavom ili prezirom, bogatstvom ili siromaštvom, životom ili smrću. Tako je Gospodin mogao otkupiti svijet, da je samo htio živjeti u radostima, užicima, u slavi i bogatstvu, u časti i pobjedi, i na taj način sve ljude dovesti u raj. No, On je radije odabrao trpljenje i križ da uzvрати Ocu više slave, a nama ljudima zasvjedoči više ljubavi.

Štoviše, on nas je toliko ljubio da nije htio skratiti svojih muka, već ih je naprotiv produžio u želji da još mnogo više pretrpi. I zato je na križu, zasićen pogrdama i uronjen u more muka, uzviknuo kao da mu još nije dosta: “*Žedan sam!*” (Iv 19, 27.). A čega je bio žedan? “*Žedaš*“, veli sv. Lovro Justinijani, “od žara svoje ljubavi, od preobilnog svog milosrđa i dobrohotnosti prema nama. Žedan si nas samih i žedaš da nam se dadeš da trpiš iz ljubavi prema nama.”

Nakon svega toga ne moramo li i mi uzviknuti sa sv. Franjom Paulskim: “O ljubavi! O Bože ljubavi! Kako je neizmjerena i preobilna ta ljubav koju si nam pokazao u svojoj mucii i smrti!” Ili sa sv. Magdalenom Paciškom: “O ljubavi! O ljubavi! Kako si malo poznata!” A sveti je Franjo ponavljao vukući se po blatu usred ulice: “O Isuse, moja raspeta ljubavi, tako te malo poznaju! O Isuse, moja ljubavi, kako si malo ljubljen!”

I zaista, sveta Crkva ponavlja svaki dan: “*Svijet ga nije upoznao*” (Iv 1,10) I ako zdravo promislimo, spoznati što je Isus za nas pretrpio i ne uzvratiti mu žarkom ljubavlju, gotovo je moralno nemoguća stvar.

Duhovni plodovi koji proizlaze iz razmatranja Muke Kristove

(Sv. Alfons Marija Liguori)

1. Ljubitelj duša, naš preljubljeni Otkupitelj, kazao je da kod dolaska na zemlju kao čovjek nije imao drugog cilja osim da upali sveti plamen ljubavi u ljudskim srcima: *Došao sam da bacim oganj na zemlju, pa kako bih volio da se već zapalio* (Lk 12, 49). Ah, kako je lijepe plamene ljubavi zapalio u tolikim dušama, posebno patnjama koje je htio trpjeti kod svoje smrti, kako bi nam pokazao beskrajnu ljubav kojom nas je ljubio! Ah, koliko sretnih srdaca u Isusovim Ranama, kao u nekim pećnicama ljubavi, se zapalilo ljubavlju, tako da se nisu ustručavali prikazati Isusu dobra, život i same sebe, nadvladavajući velikom hrabrošću sve poteškoće na koje su nailazili u opsluživanju božanskog zakona, iz ljubavi prema Gospodinu koji iako Bog, htio je toliko trpjeti zbog ljubavi prema njima! Upravo to je bio savjet koji nam je dao apostol kako ne bi promašili i kako bi brzo hodili putem koji vodi u Nebo: *Promotrite pomno onoga koji je od grešnika podnio takovo protivljenje protiv samoga sebe, da ne sustanete i ne klonete duhom!* (Heb 12,3).

2. Upravo zbog toga je sv. Augustin zaljubljen, gledajući Isusa na križu svega izranjena, tako divno molio: «Upiši, moj ljubljeni Spasitelju u moje srce, svoje Rane da u njima uvijek čitam tvoju patnju i tvoju ljubav; da bi imao pred svojim očima veliku patnju koju si Bože moj za mene pretrpio, i ja trpio u miru sve muke koje ću morati pretrpjeti; i da bi gledajući tvoju ljubav koju si mi iskazao na križu, ja ne ljubim i ne mognem ljubiti ništa drugo osim tebe».

3. Od kuda su sveci crpili jakost i dobijali hrabrost da trpe patnje, mučenici mučeništvo ako ne iz Muka Isusa Krista Raspetoga? Sv. Josip iz Leonessa kapucin, vidjevši da ga mučitelji žele vezati konopcima, kako bi mu bolno zarezali u tijelo, on uze u svoje ruke raspelo i reče: «Kakvi konopci, evo mojih veza, moj Gospodin pribijen na Križu meni za ljubav. On sa svojom ljubavlju i patnjama me veže kako bi podnio svaku muku njemu za ljubav». I tako je trpio bez da je bio vezan, gledajući Isusa koji *kao ovca nijema pred onima koji je strižu, nije otvorio usta svoja* (Iz 53, 7). Tko bi mogao reći da trpi nevin gledajući Isusa *kojega za naše grijeha probodoše* (Iz 53, 5)? Tko bi se mogao buniti da trpi zbog neke udobnosti kad je Isus *postao poslušna do smrti na Križu* (Fil 2,8)? Tko bi mogao prigovoriti za uvrede gledajući Isusa kako prema njemu postupaju kao prema luđaku, tuku ga, izruguju, udaraju, pljuju mu u lice, obješen na sramnom mučilu?

4. Tko bi mogao ljubiti drugo osim Isusa gledajući kako je umro u tolikim mukama prezren kako bi zadobio našu ljubav? Jedan pustinjač je molio Boga da ga pouči što bi mogao činiti kako bi došao do savršene ljubavi. Gospodin mu je objavio da, za doći do savršene ljubavi nema boljeg sredstva od čestog razmatranja njegove Muke. Plakala je sv. Terezija Avilska i žalila se zbog nekih knjiga koji su je bili poučili da napusti razmatranje Muke Isusove, jer bi to navodno bila prepreka za kontemplaciju Božanstva; te je svetica uskliknula: « O Gospodine moje duše, dragi moj raspeta Isuse, ne sjećam se nikada ovog mišljenja, a da mi ne izgleda da sam učinila veliku izdaju. Je li moguće Gospodine da bi mi ti bio zaprekom za veće dobro? I od kuda su mi došla sva dobra, ako ne od tebe?» Zatim je nadodala: «Vidjela sam da za udovoljiti Bogu i da bi nam udijelio velike milosti, On hoće da to prođe preko ruku ove svete ljudske naravi, u kojoj se njegova Božanska uzvišenost naslađuje».

5. Govorio je p. Baldasar Alvarez da je nepoznavanje blaga koja imamo u Isusu, propast kršćana, te mu je razmatranje Muke Isusove bilo najdraže, pogotovu njegovih, muka, siromaštva, prezira, pogrda. Svoje pokornike je poticao na često razmatranje Muke Otkupitelja, govoreći im da ne

smatraju da su bilo što postigli ako ne dođu do toga da uvijek imaju pogled uprt u Srce rassetog Isusa.

6. Tko želi uvijek rasti u kreposti, uči sv. Bonavnetura, neka uvijek razmatra o Kristu patniku, i dodaje da nema korisnije pobožne vježbe za učiniti dušu svetom od čestog razmatranja Muke Kristove.

7. Između ostalog, govorio je sv. Augustin, da vrijedi jedan suza prolivena sjećajući se Muke Isusove, više nego hodočašće u Jeruzalem i godina posta o kruhu i vodi. Da, jer je s tim ciljem naš Gospodin trpio kako bi mi o tome razmišljali; jer razmišljajući o njegovoj Muci nije moguće ne zapaliti se njegovom božanskom ljubavlju: *Ljubav Kristova nas nuka* (2 Kor 5,14). Malo njih ljube Isusa, jer je malo onih koji razmatraju patnje koje je za nas pretrpio; a tko ih često razmatra, ne može živjeti da ne ljubi Isusa. *Ljubav Kristova nas nuka*. Osjećamo da nas njegova ljubav tako privlači da mu se ne možemo oduprijeti i ne ljubiti Boga koji je toliko trpio da bi bio ljubljen.

8. Zato je i Apostol Pavao govorio da ne želi znati drugo do li Isusa Krista i to Rassetoga, to jest ljubav koju nam je pokazao na križu. I uistinu iz kojih knjiga bi mogli bolje naučiti znanost svetaca, koje je ljubav prema Bogu, nego od rassetog Isusa? Sluga Božji, fra Bernardin iz Corliona kapucin budući da nije znao pisati, njegovi poglavari su ga htjeli naučiti. On je otišao pomoliti se pred Rassetom, a Isus mu je s križa odgovorio: «Koje knjige, koje učenje, evo ja sam tvoja knjiga gdje možeš uvijek čitati ljubav koju sam imao za tebe». O velike li isitne, za razmatrati cijeli život i svu vječnost; Bog je umro iz ljubavi prema nama. O velike li isitne!

9. Jednoga dana sv. Toma Akvinski je posjetio sv. Bonaventuru i pitao ga kojoj se knjigom služio za tako lijepi nauk kao što ga je on opisao. Sv. Bonaventura mu pokaza sliku Rassetoga svu izlisanu od poljubaca i reče mu: «Evo moje knjige iz koje crpim sve što sam napisao, on me je poučio sve ono malo što sam saznao». Svi sveci, uistinu, naučili su umijeće ljubavi prema Bogu učeći od Rassetoga. Fra Giovanni d' Alvernia svaki puta kad bi pogledao Isusa izranjenoga nije mogao suzdržati suze.

10. Evo dakle, knjige; Rasseti Isus, i ako mi iz nje budemo još učili, biti ćemo dobro poučeni, bojati se grijeha, i biti rassetjeni ljubavlju tako ljupkog Boga, čitajući u Isusovim Ranama, zloću grijeha koja je dovela Boga da trpi tako gorku smrt kako bi zadovoljio Božjoj Pravdi; i ljubav koju nam je pokazao Spasitelj želeći toliko trpjeti kako bi nam pokazao koliko nas ljubi.

11. Molimo Majku Božju, da nam isprosi od Sina milost ulaska u plamen ljubavi gdje gore tolika zaljubljena srca, da bi u njemu izgorjele sve naše zemaljske ljubavi, da bi mogli gorjeti tim sretnim plamenovima koje na zemlji dušu čine svetom a blaženom u Nebu.

Krist je puno više ljubio, nego što je trpio

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Sveti Ivan Avilski, koji je toliko bio pobožan prema Isusu Kristu rassetome da je u svakoj propovijedi o tome govorio, u jednoj je svojoj raspravi pod nazivom: «O ljubavi Božjoj prema ljudima» iznio veoma žarke i lijepe misli, koje ovdje donosim:

«Ti, Otkupitelju, toliko ljubiš čovjeka da Te mora ljubiti svaki onaj tko razmatra ovu ljubav. Tvoja ljubav sili srca, kako to kaže apostol Pavao. Ljubav Isusa Krista prema ljudima potječe iz njegove ljubavi prema Bogu. Zato je rekao na Posljednjoj večeri: 'Ali neka svijet upozna da ljubim Oca i da tako činim kako mi je zapovjedio Otac. Ustanite, pođimo odavde!' (Iv 14,31). Ali kamo? Da na križu umrem za ljude. Nijedan razum ne može shvatiti koliko gori ovaj oganj u srcu Isusa Krista. Kao što mu je bilo zapovjedbno da pretrpi jednu smrt, On bi ih isto tako pretrpio tisuću jer bi ih u svojoj ljubavi sve podnio. I da je ono što je po zapovijedi pretrpio za sve ljude, morao pretrpjeti za spas samo jednoga čovjeka, On bi to učinio za svakoga posebno, kako je to za sve zajedno učinio. I kao što je tri sata visio na križu, On bi na njemu ostao do sudnjega dana, da je bilo potrebno - tolika je u Njega bila ljubav.

Dakle, Isus Krist je mnogo više ljubio nego što je trpio! O Božanska Ljubavi, daleko li si bila veća nego što si se izvana pokazala. Mnogobrojne rane i modrice govore nam o velikoj ljubavi, ali

nam ne kazuju svu njenu veličinu. Veća je bila iznutra nego što se vani pokazala. Bila je to samo jedna iskra onog golemoga mora neizmjerne ljubavi.

Najveći je znak ljubavi položiti život za svoje prijatelje; ali nema znaka kojim je Isus Krist mogao dovoljno izraziti svoju ljubav. To je ona ljubav kojom dobre duše ostaju izvan sebe i čude joj se kad je upoznaju. Od nje im gori nutrina, one žele mučeništvo, raduju se trpljenju, uživaju na užarenu roštilju, šeću po žeravici kao po ružama, čeznu za nevoljama, vesele se onome čega se svijet boji, prihvaćaju željno ono od čega svijet zazire. Sveti Ambrozije piše da za dušu, koja se vjenčala s Isusom Kristom na križu, ništa nije tako slavno kao nositi sa sobom znakove Raspetoga.

A kako da Ti platim, Isuse moj, ovu ljubav? Dostojno je da se krv nadoknadi krvlju. Daj da se vidim obojen tom krvi, na taj križ pribijen. Sveti križu, primi još i mene na sebe. Proširi se, trnova kruno, da i ja u te mogu staviti svoju glavu. Čavli, pustite nevine ruke moga Gospodina i probijte moje srce ljubavlju i sažaljenjem. Zato si, Isuse moj - kako podsjeća apostol Pavao - umro da živima i mrtvima zagospodariš ne kaznama, nego ljubavlju: 'Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima' (Rim 14,9).

O Isuse, otimaču srdaca, snaga Tvoje ljubavi slomila je i naša, tako tvrda, srca. Svojom ljubavi rasplamtio si cijeli svijet. Preljubazni Gospodine, napoji naša srca ovim vinom, spali ih ovim ognjem, rani ih ovom strjelicom svoje ljubavi. Već ovaj križ ranjava moje ranjeno srce. Preslatka Ljubavi, što si učinila? Došao si da me izliječiš, a eto, Ti si me ranio. Došao si da me naučiš živjeti, a učinio si me gotovo ludim? O premudra ludosti, ne daj da ikada bez Tebe živim. Gospodine, sve što vidim na križu, poziva me na ljubav: drvo, lik, rane Tvoga tijela, a osobito ljubav Tvoja, pozivaju me da Te ljubim i da Te nikada ne zaboravim.

Naše pouzdanje u ljubav i zasluge Isusa Krista

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Pouzdanje u Krista: Prorok David je položio svu nadu spasenja u svoga budućeg Otkupitelja rekavši: "U tvoje ruke duh svoj predajem: otkupi me, Gospodine, Bože vjerni" (Ps 31,6). Još veće mora biti naše pouzdanje u Isusa Krista nakon što je došao i izvršio djelo otkupljenja! Zato svaki od nas može s još većim pouzdanjem izricati i uvijek ponavljati navedene riječi. Imamo velikih razloga da se radi uvreda, Bogu nanesenih, bojimo vječne smrti; ali imamo također mnogo većih razloga nadati se vječnom životu radi zasluga Isusa Krista. Svojom vrijednosti one su beskonačno veće da nas spase nego što su naši grijesi da nas upropaste. Mi smo sagriješili i zaslužili pakao; ali Otkupitelj je došao da sebe optereti svim našim grijesima i da svojim trpljenjem za njih zadovolji: "A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo" (Iz 53,4). Svojom smrću na križu Krist je izbrisao našu osudu: "izbrisa zadužnicu koja je svojim odredbama bila nama protivna; ukloni je prikovavši je na križ" (Kol 2,14). Pribio ju je na križ, da mi, gledajući osudu našega prokletstva radi počinjenih grijeha, gledamo ujedno križ, gdje ju je Isus Krist, umirući, svojom krvi izbrisao i da se tako ponovno nadamo oproštenju i vječnom spasenju. Koliko nas bolje zagovara krv Isusa Krista i postiže nam božansko milosrđe nego što je protiv Kaina govorila Abelova krv: "Vi ste pristupili... Posredniku novog Saveza - Isusu - i krvi škropljeničkoj što snažnije govori od Abelove" (Heb 12,24). Kao da je apostol Pavao htio reći: Blago vama što ste se nakon grijeha utekli Isusu raspetome; On se svojom krvlju postavio za posrednika mira između vas i Boga. Istina je da protiv vas viču vaši grijesi, ali još jače Otkupiteljeva krv govori vama u prilog, a na njen glas mora se božanska pravda ublažiti.

Istina je da ćemo za sve svoje grijeha morati položiti račun vječnom sucu, ali tko će nam suditi? To je Sin Božji: "Otac doista ne sudi nikome, sav je sud predao Sinu" (Iv 5,22). Hrabro dakle! Naš sudac je naš Otkupitelj. Stoga sveti Pavao piše: "Tko će nas osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu - on se baš zauzima za nas" (Rim 8,34). To je sudac koji je, da nas ne osudi na vječnu smrt, osudio na smrt samoga sebe, i kao da mu to nije bilo dosta, sada je u nebu naš zagovornik kod Oca. Piše sveti Toma da Villanova: "Čega se bojiš, grješniče, ako mrziš svoj grijeh? Kako te može osuditi onaj koji je umro da te ne osudi? Ako se njemu vratiš, kako te može otjerati od sebe onaj koji je s neba došao da te potraži kad si od njega bježao?"

Velike Kristove zasluge: Ako se bojimo da ćemo zbog svoje slabosti podleći napastima protiv kojih se moramo boriti, poslušajmo savjet apostola Pavla: "Postojano trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu, te sjedi zdesna prijestolja Božjega" (Heb 12,2).

Pođimo dakle, velikodušno u borbu, gledajući rassetoga Isusa koji nam s križa nudi svoju pomoć, pobjedu i krunu. U prošlosti smo pali, jer nismo gledali rane i pogrde što ih je pretrpio naš Otkupitelj i tako se nismo utekli njegovoj pomoći. Budemo li ubuduće imali pred očima što je On iz ljubavi prema nama pretrpio i kako nam je spreman pomoći ako se njemu obratimo, naše nas napasti sigurno neće nadvladati. Sveta Terezija je govorila ohrabrujući: "Ne shvaćam strah pred sotonom kad možemo zazivati Boga pred kojim sotona dršće. Sav naš napor malo koristi ako se ne prestanemo pouzdavati u sebe i umjesto toga sve svoje pouzdanje ne položimo u Boga."

Muka Kristova i sveta Euharistija za nas su dvije velike tajne nade i ljubavi u koje nikada ne bismo mogli vjerovati da nam vjera za njih ne jamči. Svemogući Bog je postao čovjekom, prolio je svu svoju krv i od boli umro na križu, a zašto? Da iskupi naše grijeha i spasi nas! Ne samo to. Da se s nama sav sjedini, daje nam za hranu to isto tijelo, za nas na križu žrtvovano! Oh! Ove dvije tajne morale bi biti dostatne da zapale sva ljudska srca!

Nijedan grješnik, ma kako raskalašen bio, ne smije očajavati i sumnjati u ljubav Božju, uvijek bogatu milosrdem i spremnu na opraštanje. "Kako mi može uskratiti milost potrebnu za spasenje - pita se sveti Bonaventura - onaj koji je toliko učinio i pretrpio da me spasi?"

Apostol Pavao nas potiče: "Pristupajmo, dakle, smjelo Prijestolju milosti, da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!" (Heb 4,16). Prijestolje milosti je križ otkud Isus, kao sa svog prijestolja, dijeli milost i milosrđe svakome tko se njemu uteče. Ali treba se uteći brzo, sada, kad možemo naći pomoć prikladnu za naše spasenje, jer će možda doći vrijeme kad će biti prekasno. Dakle, brzo i s velikim pouzdanjem zagrlimo križ Isusa Krista i pođimo s velikim pouzdanjem k njemu. Neka nas ne plaši naša bijeda; u rassetom Isusu naći ćemo svako bogatstvo, svaku milost (usp. I Kor 1,5-7). Zasluge Isusa Krista obogatile su nas svim božanskim blagom; po njima smo postali sposobni za svaku željenu milost. Sveti Leon Veliki kaže da nam je Isus svojom smrću pribavio više dobra nego što nam je đavao grijehom nanio zla. To nam razjašnjava ono što je sveti Pavao napisao u Poslanici Rimljanima: "Ali s darom nije kao s grijehom... gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost" (Rim 5,15.20).

Time nas je Spasitelj potaknuo da se nadamo svakoj milosti i svakom dobru od njegovih zasluga. I poučio nas je da ćemo zbog njegovih zasluga sigurno biti uslišani kod njegovog vječnog Oca: "Zaista, zaista, kažem vam: što god zaištete u Oca, dat će vam u moje ime" (Iv 16,23). A zar nam može Otac uskratiti neku milost kad nam je dao svoga jedinorođenog Sina koga ljubi kao sebe samoga? "Ta on ni sina svoga nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?" (Rim 8,32). Pišući da će nam sve darovati, sveti Pavao time izražava da nijedna milost nije isključena: ni oprostjenje, ni ustrajnost, ni sveta ljubav, ni savršenstvo, ni raj. Sve, sve nam je dao! Ali ga treba moliti, jer "Gospodin je bogat prema svima koji ga prizivlju" (Rim 10,12).

Jako sam važan kad je Bog umro za mene: Želim ovdje dodati neke lijepe misli što ih je u svojim pismima iznio sveti Ivan Avilski o tome kako se mnogo moramo pouzdati u zasluge Isusa Krista.

"Ne zaboravite da između vječnoga Oca i nas postoji posrednik Isus Krist. Po njemu smo ljubljani i povezani tako jakim vezama ljubavi da ih ništa na svijetu ne može razriješiti ako ih sam čovjek ne ras-kine smrtnim grijehom. Krv Kristova traži milosrđe za nas; njen poklik je toliko jak da se buka naših grijeha ne čuje. Smrću Isusa Krista, umiru i naši grijesi. 'Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje je pomor tvoj, o Podzemlje!' (Hoš 13,14). Duše koje se gube, ne propadaju zbog pomanjkanja zadovoljštine, nego zbog toga što se nisu htjele pomoću sakramenata okoristiti zaslugama Isusa Krista.

Našu zadovoljštinu Isus je preuzeo na se kao da je njegova; zato je i naše grijeha, makar ih nije počinio, nazvao svojima i za njih je tražio oprostjenje. Molio je iskrenom ljubavi, kao da za sebe moli, da budu ljubljani koji se njemu približe. I što je tražio, to je i postigao. Bog je, naime, odredio da budemo s Isusom tako sjedinjeni, da budemo i On i mi ili ljubljani ili omrznuti. A budući da Isus

nije omražen, niti to može biti, i mi smo ljubljani ako smo ljubavju povezani s Isusom. Bog ljubi njega, dakle, ljubi i nas. Više nam Isus Krist može pribaviti ljubavi nego što sami sebi možemo navući mržnje. Jer vječni Bog više ljubi Sina nego što može mrziti grješnike. 'Oče - reče Isus - hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja' (Iv 17,24).

Veća ljubav svladala je manju mržnju; zato je nama oprošteno, zato smo ljubljani. Zbog tako velike ljubavi sigurni smo da nećemo biti napušteni. Gospodin kaže preko Izaije: 'Može li žena zaboravit svoje dojenče, ne imat sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila tebe ja zaboraviti neću. Gle, u dlanove sam te svoje urezao' (Iz 49,15-16). Krist nas je vlastitom krvi urezao u svoje dlanove. Zato nas ništa ne smije smesti, jer sve ovisi o onim rukama koje su bile pribijene na križ zbog ljubavi prema nama. Ništa me, dakle, ne može toliko prestrašiti koliko me Isus Krist može umiriti. Neka me uznemire počinjeni grijesi, neka me straši budućnost, demoni neka me napastuju... ali ako tražim oprostnje od Isusa Krista, koji me do smrti ljubio, kako mogu sumnjati u spasenje? Jako sam važan kad je Bog umro za mene! Isus je sigurna luka, brižan pastir za sve koji se u njega uzdaju. On je naš branitelj i preuzeo je našu parnicu. Došao je isplatiti naše dugove, otkupio nas je svojom krvlju, ne zato da nas napusti, nego da nas obogati. Kako može, dakle, pobjeći, okrenuti nam leđa onaj koji nam je došao u susret? Mogu li djeca sumnjati da ih ljubi otac koji daje svoj život za njih? Kako možemo misliti da je Isus Krist na nas zaboravio kad nam je ostavio samoga sebe u svetoj Euharistiji?

2. 2. Razmatranja o Muci Kristovoj

Kako treba razmatrati Gospodinovu muku

(Sv. Petar Alkantarski)

Ponajprije naglašavam, da u Kristovoj mucij valja napose šest stvari razmatrati, i to: žestinu njegovih boli da bismo s njim suosjećali. Nadalje treba da razmatramo težinu svojih grijeha, koji bijahu uzrokom ovih muka, da bismo ih okajali. Zatim treba da razmatramo veličinu ovoga dobročinstva, da bismo mu za nj bili zahvalni. Nakon toga ćemo razmatrati o prikladnosti ovoga otajstva, da bi nas obuzelo divljenje. I napokon ćemo razmatrati mnoštvo Kristovih kreposti, koje u mucij napose dolaze do izražaja, da bismo ih s jedne strane što bolje uočili, a s drugim opet da bismo im se divili. Zato ćemo gdjekada u samim razmatranjima iz dubine srca suosjećati s Kristovim bolima koje su bile izvanredno velike, kako zbog nježnosti njegova tijela, tako zbog izvanredne njegove ljubavi, a i zato, što ih je bez ičije utjehe podnio.

Tu i tamo ćemo u sebi razbuditi bol zbog svojih grijeha razmatrajući kako su oni bili uzrokom tih groznih patnja. A gdjekada ćemo opet u sebi raspirivati ogranj ljubavi, razmatrajući Kristovu bezgraničnu ljubav, koju je na križu očitovao i cijelom svijetu objavio. A sjetit ćemo se i onoga dobročinstva, što nam ga je pružio u mucij, jer nas je uz tako veliku cijenu i tako obilnim zaslugama otkupio, a mi sami uživamo plodove i blagodati toga otkupljenja.

Koji puta ćemo razmišljati o tome, kako je Bog izabrao prikladan način, da izliječi našu bijedu, tj. da zadovolji za naše opačine, da iziđe u susret našim potrebama, da nas učini dionicima svoje milosti da suzbije našu oholost, da nas potakne na prezir svijeta, da bi nas pridobio za ljubav i radosno podnošenje križa, siromaštva, strogosti, nepravdi i napokon sviju drugih hvalevrijednih napora. Osim toga neće biti naodmet dobro uočiti primjere onih kreposti, koje su se prvenstveno isticale u cijelom Kristovu presvetom životu i mucij, naime, njegovu krotkost, strpljivost, poslušnost, milosrđe, siromaštvo, ljubav, poniznost, dobrohotnost, čednost i ostale kreposti, koje odsijevaju gotovo u svim njegovim djelima slično kao što zvijezde sjaju na nebeskom svodu.

To treba da učinimo prvenstveno zato, da bismo ih, koliko možemo, nasljedovali, izbjegavali besposlicu, da bismo razum i milost, koju smo u tu svrhu od njega primili, posvema za ovo upotrijebili; da bismo ga prema svojim silama, koliko on dopusti nasljedovali i stupali njegovim tragom. Ovo je najbolji i najkorisniji način razmatranja Gospodinove muke, da bismo se naime odlučili za nasljedovanje, od kojeg ćemo prijeći na preoblikovanje, da bi svatko mogao s apostolom reći: »Živim, ali ne više ja, u meni živi Krist.« (Gal 2, 20)

Osim toga u razmatranju Gospodinove muke treba da promatramo Krista kao da ga imamo pred očima i kao da nazočni gledamo, što je pretrpio. A ne smijemo samo prionuti uz povijest muke, nego treba da svratimo pažnju i drugim okolnostima. Posebice ćemo posvetiti pažnju ovim stvarima: tko je onaj, koji trpi, za koga, kako i zašto trpi. Onaj koji trpi, Bog je svemogući, beskonačni, neizmjerni. — Za koga trpi? Za najnezahvalnije stvorenje cijeloga svijeta, koje je zaboravilo njegova dobročinstva. — Kako trpi? S najdubljom poniznošću, ljubavlju, dobrohotnošću, blagošću, milosrđem, strpljivošću, čednošću itd. — Zašto trpi? Ne zbog svoje koristi niti zbog naših zasluga, nego zbog neizmjerne ljubavi, milosrđa, dobrote i neizmjerne ljubavi prema nama.

Napokon, nije dosta samo razmatrati o njegovim vanjskim bolima, nego također i o unutrašnjoj tjeskobi. Daleko se više toga može pronaći u Kristovoj duši negoli u tijelu, kako zbog bolnijeg doživljavanja patnja, tako zbog drugih učinaka i stvarnosti, koja u njoj postoje.

O Isusovoj molitvi u Getsemanskom vrtu i uhićenju

(Sv. Petar Alkantarski)

Danas ćemo razmatrati o Kristovoj molitvi u vrtu, na koji način je molio i napokon o porugama i pogrdama, što ih je podnio u Aninoj kući. Razmatraj, dakle, kako je Krist, pošto je s učenicima dovršio otajstvenu večeru, otišao na Maslinsko brdo da moli, prije nego što će započeti svoju muku. Time nas je htio poučiti, da se u svim protivštinama i napastima sadašnjega života moramo utjecati molitvi kao svetom sidru. Njezina snaga ili suzbija žestinu naših nevolja neprijateljske navale, ili nam, što je još veća i odličnija milost, pruža dovoljno snage, da ih strpljivo i ustrajno podnosimo.

Kao pratioce je uzeo trojicu učenika, koji su mu od ostalih bili draži. Sv. Petra, Jakova i Ivana. Oni bijahu svjedoci i promatrači njegova slavnog preobraženja, da bi na jednak način bili svjedoci i njegov smrtne borbe i da bi promatrali ono sasvim drugačije obličje, što ga je On, koji im je dao da ga gledaju u tak slavnom i blistavom obličju, sada uzeo poradi ljudi.

Tad im je rekao: »Vrlo mi je žalosna duša do smrti. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom.« (Mt 26, 38) Odijelivši se nato od učenika, koliko se može kamenom dobaciti, prostro se po zemlji ničice i ovako je s najvećim poštovanjem i podložnošću molio Oca: »Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež. Ali neka ne bude moja volja nego tvoja!« (Mt 26, 39) A kad je ovu molitvu ponovio treći puta, upao je u toliku smrtnu borbu, da se znojio krvavim znojem, koji je s njegova božanskoga tijela obilno tekao na zemlju. Promatraj Gospodina u ovoj tjeskobi i razmišljaj, kako je jedan dio patnja, koje su njegovu nježnom i finom tijelu pripremane, bilo i predviđanje; drugi dio bilo je predstavljanje grijeha cijeloga svijeta, za koje će poći na križ i u smrt; treći dio predstavlja predviđanja nezahvalnosti mnogih, koji za toliko dobročinstvo uopće neće mariti, niti će od njega primiti ikakvu korist. Sve mu je to tako duboko sjelo u dušu, da ga je nevjerojatnom tjeskobom i strahom ispunilo.

Njegova osjetila i nježno tijelo bijahu toliko uznemireni, da su mu svi snage i elementi tijela bili posve rastrojani i uzdrmani, a kroz otvorene pore je odasvud izbijao krvavi znoj. Ako je tijelo bilo ovako nemilo pogođeno, a što istom da reknemo o duši, koja je bila nositeljica ovih boli, kako je istom ona to osjećala?

Kad je Krist dovršio molitvu, došao je onaj njegov licemjerni prijatelj, izdajica Juda, okružen paklenom četom; došao je onaj, koji se zbog toga odrekao apostolstva, da bi mogao biti četovođa sotonske rulje. Gledaj na čelu cijeloga mnoštva, kako bestidno stupa i prilazi k predobrom učitelju, da njega, koga je prije prodao, poljupcem mira i znakom prijateljstva preda u ruke njegovih neprijatelja. »U taj čas reče Isus svjetini: 'Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i toljagama, da me uhvatite. Svaki sam dan sjedio u hramu i učio, ali me niste uhvatili.« (Mt 26, 55) »Ali ovo je vaš čas i vlast tame.« (Lk 22, 53)

Ovo je otajstvo dostojno divljenja. Što bi nas naime moglo većma začuditi i zadiviti nego gledanje jedinorođenoga Sina Božjega, ali ne samo u obličju grešna čovjeka, nego i u obličju osuđena čovjeka? »Ovo je, reče, vaš čas i vlast tame.« Iz ovih se riječi, kad kaže: »Ovo je vaš čas i vlast tame«, razabire, da je ovo najnedužnije Janje bilo tada prepušteno đavolskoj nečovječnosti i

bezdusnosti. Đavao je po svojim slugama i pomoćnicima na nj izlio svu divljinu i okrutnost, koju su samo mogli izmisliti. Promisli sada, koliko se uzvišeno Božje veličanstvo poradi tebe ponizilo, kad se Isus po tome, što je bio izručen đavolskoj vlasti, snizio do dna svijuz zala.

Zaista ova kazna nije pripadala njemu, koji je bio slobodan od svakoga grijeha, nego je većma odgovarala tvojim opačinama, ali joj se On svojevolumno podvrgao i htio je prihvatiti, da bi se ti na taj način oslobodio od đavlove vlasti. Jedva što je izgovorio ove riječi, kada je sav onaj; čopor vukova gladnih i željnih plijena nasrnuo na ove dražesno i umiljato Janje. I svaki je od njih, koliko je samo mogao, navlačio ga, natezao, tukao i na nj najokrutnije nasrtao. O divljačkog li i neljudskog uhićenja o strašnih li i grozних udaraca, poruga, natezanja, kojim su ga mučili!

Užasno su urlali, onako, kao što čine pobjednici, kad svladaju neprijatelja, pa se natovareni plijenom vraćaju kući, ili poput lovaca, koji se vraćaju: lovinom. One ruke, koje su izvodile čudesna djela, grubim su užetom tako okrutno svezane, da je na njima koža razderana, te su zato i raskrvavljene. I tako su ga svezana pogrđujući i udarajući navlačili ulicama grada Jeruzalema. Promatraj ga, kako ovim putem stupa; sam, ostavljen od svijuz učenika, opkoljen silnim mnoštvom neprijatelja. Tako su ga tjerali i požurivali, da je od zasopljenosti gotovo obnemogao.

Boja mu se sasvim izmijenila, lice mu je pocrvenjelo, a cijelo je tijelo od naporna hoda i požurivanja bilo sasvim iscrpljeno. Ipak osim toga još nešto promatraj. Premda je ona krvožedna svjetina s Isusom okrutno i divljački postupala navlačila ga, ipak u njegovu licu možeš vidjeti izvanrednu umiljatost i dobrotivost, u očima divnu ozbiljnost u držanju božansku otmjenost, koju nisu mogla ni najokrutnija mučila cijeloga svijeta, neću reći uništiti nego je nisu mogla ni potamnjeti. Nakon svega ovog; pođi s Kristom Gospodinom u kuću velikoga svećenika; Ane, da ondje vidiš, kako je nagrađen za onaj blag odgovor, što ga je uzvratilo velikom svećeniku, koji ga je pitao za njegovu nauku i učenike, naime, da mu je jedan od stražara čvrstom rukom prilijepio onu znameniti ćušku govoreći: »Zar ovako odgovaraš velikom svećeniku?« A Krist mu je na to odgovorio: »Ako sam zlo govorio, dokaži, da je zlo! Ako li sam dobro govorio, zašto me udaraš?« (Iv 18, 23)

Razmatraj ovdje, dušo moja, ne samo ovaj blagi odgovor, nego i trag te ćuške, utisnute u Kristov obraz i njegovo lice, koje je jednako vedro i spokojno, koje nimalo nije pomućeno tolikim i tako sramotnim poniženjem. U svojoj je unutrašnjosti o sebi ponizno tako mislio i osjećao, da bi spremno pružio i drugi obraz, kad bi to mučitelj zahtijevao.

O Isusu koji se krvlju znoji u Getsemanskom vrtu

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Isus Krist znajući da je već došao čas njegove Muke, nakon što je oprao svojim učenicima noge, ustanovio Presvetu Euharistiju, u kojoj nam je ostavio cijeloga samog sebe, otišao je u Getsemanski vrt, gdje je znao da će doći njegovi neprijatelji kako bi ga uhvatili. Tada je u vrtu počeo moliti, a spopao ga silan strah, velika nemoć, velika tuga: *Zapade u strah i tjeskobu* (Mk 14, 33). Najprije je kušao strah od teške smrti koju je morao pretrpjeti na Kalvariji, i od svih muka i patnji koje će pratiti tu istu smrt. Tijekom muke, bičevanje, trnovo krunjenje, čavli i druga sredstva mučenja prouzrokovala su mu patnju jednu poslije druge, ali u Getsemanskom vrtu predskazanje cijele Muke sa svim mučilištima su ga razapinjala. Sve je prihvatio nama za ljubav, ali prihvaćajući spopao ga strah i smrtna tjeskoba. *A kad se nađe u smrtnoj borbi još je žarče molio* (Lk 22, 44).

U strašnoj tjeskobi zbog onoga što je morao pretrpjeti molio je Oca da ga oslobodi: *Oče moj, ako je moguće neka me mimoide ovaj kalež* (Mt 26,39). Isus je tako molio da nas pouči da u progonstvima možemo tražiti od Boga da nas od njih oslobodi, ali u isto vrijeme trebamo se predati u njegovu volju, i reći kao što je tada kazao Isus: *Ali neka ne bude moja nego tvoja volja* (Mt 26,39). Da, moj Isuse neka ne bude moja nego tvoja volja. Prihvaćam sve križeve koje mi želiš poslati. Ti, nevin si toliko trpio meni za ljubav, pravedno je da i ja grešnik koji sam zaslužio Pakao trpim ono što si ti u svojoj ljubavi odredio.

Spopala je Isusa smrtna muka tako velika da je mogao umrijeti, da On sam, nije zadržao smrt, kako bi za nas umro razapet nakon što je bio mučen: *Duša je moja žalosna do smrt* (Mk 14, 34). Ta

velika žalost je bila prouzrokovana time što je vidio buduću nezahvalnost ljudi, koji umjesto da odgovore na tako veliku ljubav vrijeđali su ga tolikom grijesima, koje kad je Isus vidio počeo se krvlju znojiti: *A znoj mu postade kao guste kaplje krvi što padahu na zemlju* (Lk 22,44).

Gospodine moj nisu već bili okrutni mučitelji, bičevi, trnje, križ, okrutni su bili moji grijesi koji su te toliko ožalostili u Getsemanskom vrtu. Udijeli mi dakle, udio u mucu i odbojnosti koje si kušao u vrtu, kako bi i ja gorko oplakivao sve do smrti uvrede koje sam ti nanio. Ljubim te moj Isuse, prihvati jednog grešnika koji te želi ljubiti. O Marijo, preporuč mi svom ožalošćenom Sinu koji trpi meni za ljubav.

Isus uhvaćen i odveden pred Kaifu

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Budući da je Isus znao da su Židovi već blizu, da su došli uhvatiti ga, podigao se iz molitve i pošao njima u susret; dopustio je protivljenja da ga uhvate i svežu. *Uhvatiše Isusa i svezaše ga* (Iv 18,12). O čuda li velika, Bog svezan kao nevaljalac od svojih stvorenja! Dušo moja gledaj kako ga jedan hvata za ruke, drugi veže, treći udara; nevini Jaganjac dopušta da ga vežu i udaraju koliko žele, i šuti: *Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svoja, ko janje na klanje odvedoše ga* (Iz 53,7). Ne govori, ne žali se jer se je sam bio prikazao da umre za nas, i zato dopušta da ga vežu kao janje bez da otvori usta.

Isus vezan ulazi u Jeruzalem. Oni koji su spavali, na buku naroda koji je prolazio, probudili su se i pitali tko je zarobljenik koga su vodili te su im odgovorili: «Isus Nazarećanin otkriven kao lažljivac i zavodnik». Dovedli su ga pred Kaifu, koji kad ga je vidio obradovao se te ga je pitao o njegovim nauku i njegovim učenicima. Isus odgovori da je otvoreno naučavao te neka pita one koji su ga slušali: *Oni znaju što sam ja govorio* (Iv 18, 21). A poslije ovog odgovora jedan od slugu ga udari govoreći: *Tako odgovaraš velikom svećeniku* (Iv 18, 21). Ah moj Bože, kako jedan tako blag i ponizan odgovor zaslužuje takav udarac? O moj Isuse ti sve trpiš kako bi zadovoljio uvrede koje sam ja učinio nebeskom Ocu.

Zatim ga veliki svećenik u ime Božje zaklinje da kaže je li on uistinu Sin Božji. Isus odgovri da jest, na to Kaifa razdera svoje haljine i okrenu se drugim svećenicima govoreći: *Čemu nam još trebaju svjedoci? Čuli ste sada pogrdu, što vam se čini?* A oni odgovoriše: *Zaslužuje smrt* (Mt 26 65). Tada kako nam to donosi evanđelje počеше svi pljuvati mu u lice i tući pokrivajući mu lice izrugivajući su mu govorili: *Pogodi tko te udario* (Mt 26, 68).

Evo te moj Isuse, postao si u ovoj noći predmetom pogrde svjetine. Ah kako ljudi mogu vidjeti te tako poniženog zbog ljubavi prema njima i ne ljubiti te! A kako sam ja došao do toga da te vrijeđam tolikom mojim grijesima nakon što si ti toliko pretrpio za mene? Ljubavi moja, oprosti mi, ne želim te više nikada povrijediti. Ljubim te moje najveće dobro, i kajem se više od svega što sam te vrijeđao. Ljubim te najviše dobro žao mi je što sam te prezirao. O Marijo, majko moja, moli svoga mučenoga Sina da mi oprosti.

Isus pred Kaifom, Petrovo zatajane i bičevanje

(Sv. Petar Alkantarski)

Danas ćeš razmatrati, kako je naš Krist Gospodin bio odveden velikom svećeniku Kajfi i kakve je sve muke podnio cijele noći: kako ga je sv. Petar zatajio i kako je kasnije okrutno bio bičevan. Prvo, dakle, razmatraj, kako je Krist iz Anine kuće bio odveden u Kajfinu kuću. Dolikuje, da ga putem pratiš. Ondje ćeš gledati veliku pomrčinu sunca pravde. Ondje ćeš vidjeti ono božansko lice, koje anđeli žele promatrati, kako je ogavnim židovskim pljuvotinama izobličeno. Kad je naime Spasitelj među njima stajao i veliki svećenik ga pod zakletvom pozvao, da rekne, tko je on, i kad je, kako je trebalo, odgovorio, oni koji nisu bili dostojni tako svečana odgovora, zaslijepljeni sjajem ovoga neizmjernog svjetla, navališe na nj poput bijesnih pasa i svu žuč svoje opakosti izbljuvaše na njega. Natječući se počeli su ga ćuškat i tući.

Nogama i ostrugama su ga udarali i gazili. Pljuvali su mu u ono božansko lice i nagrđivali ga hrakotinama i balama iz nosa. Drugi su mu zamazanom krpom zavezali oči, po licu su ga ćuškali, te

su podrugujući navaljivali, da pogodi, tko ga je udario. O nečuvene li i zaista zadivljujuće poniznost i strpljivosti jedinorođenoga Sina Božjega! O kakvo je lice, koje anđeli s neshvatljivom nasladom promatraju u nebesima, pokriveno odvratnim pljuvačkama i prljavštinom! Ljudi, kad pljuju, okrenu se prema kojem nečistome mjestu, koje je nepristupačno ljudskom pogledu a u ovoj palači se nije našlo nijedno bezvrednije mjesto u koje bi izbacivali svoje hrakotine, nego božansko lice Kristovo. O čovječe, koji si prah i pepeo, kako da se ne odlučiš, promatrajući takav primjer, na prezir samoga sebe i poniženje?

Promatraj nadalje muke i mučila, što ih je naš Spasitelj cijelu onu noć podnosio. Stražari koji su ga čuvali da bi mu s očiju otjerali san, na neobične načine su vrijeđali i izvrgavali ruglu njegovo božansko veličanstvo ismjeujući ga drskim porugama.

Razmisli, dušo moja, kako je tvoj Zaručnik postao metom i ciljem primajući u sebe sve strelice poruga i uvreda, što su ih Židovi na nj upravljali. O okrutne nespokojne li noći, u kojoj, dobri Isuse, nisi mogao spavati od onih koji su uživali u nepravdama i pogrđama, što su ih tebi nanosili. Noć je određena za počinak sviju stvorova, da bi se osjetila i udovi, izmoreni naporom cijeloga dana tada odmorili. Stražari su je upotrijebili zato, da tvoje udove i osjetila izmuče i izmrcvare. Tvoje su tijelo užasno tukli, dušu su ti vrijeđali, ruke noge su ti okovima sputali, po obrazima su te ćuškali lice su ti pljuvali, zavezali su ti oči, da bi tako sve tvoje udove i tvoja osjetila izmučili onda, kad bi morala počivati.

O kako se ove stvarnosti razlikuje od one, koju ti u isto vrijeme u nebesima pjevaju zborovi anđela. Oni su uzvikivali »Svet, Svet!«, a Židovi su urlali: »Zasluzio je smrt, propni ga, propni!« O vi, anđeoski duhovi, koji ste slušali glasove i jednih i drugih, što ste mislili, što ste osjećali dok ste promatrali ono nečovještvo, kojim su s njim postupali na zemlji, a komu se vi tamo gore u nebu s najvećim poštanjem i podložnošću klanjate? A što je sve On, dok ste promatrali, podnio, da bi zadovoljio za grijeh one, koji su ga pogrđivani i zlostavljali? Tko je ikada čuo za tako velikodušnu ljubav, da bi netko zato pošao u smrt, kako bi svojom smrću izliječio svoga kupca od njegovih bolesti i rana?

Pad sv. Petra apostola je mnogo povećao Isusovu tjeskobu i poruge ove tužne noći, jer ga je zatajio onaj, koji mu je više nego ostali bio na srcu i bio mu bliži; njega je odabrao da bude promatrač njegova slavnog preobraženja, njemu je predao prvenstvo u svojoj Crkvi, njega je učinio poglavicom i prvakom apostola, a on ga je u njegovoj nazočnosti i naočigled zatajio, ali ne samo jedanput, nego triput, dodavši također preklinjanja i zakletve, kojima je potvrđivao, da ni ne pozna toga čovjeka. Zar ti se, Petre, taj čovjek činio tako opakim i nepoštenim, te si smatrao, da bi ti bilo ispod časti, ako bi priznao, da ga poznaš? Ne vidiš li, kako ga na ovaj način osuđuješ prije nego što će ga osuditi veliki svećenici, kad ga naime smatraš takvim, da nije vrijedan, da bi ga ti poznavao? Jesi li uopće mogao Kristu nanijeti veću sramotu?

Krist se žalostan zbog trostrukog Petrova zatajenja okrenuo prema njemu i pogledao ga, da bi svojim pogledom zalutalu ovcu priveo na pravi put. O pogleda čudesne moći! O skrivena li pogleda velikoga značenja! Sv. Petar je dobro razumio, što znači ovaj pogled, jer u njemu je snaga i značenje. Malo bi pijetlov pjev pridonio njegovu skrušenju i obraćenju, da nije bilo pogleda Krista Spasitelja. Njemu su Isusove oči govorile i u njemu izvele onu čudesnu promjenu. Petrovu vjeru nisu izgradile samo one suze, što su iz njegovih oči; obilno tekle, nego i one, što ih je također Spasitelj prolio.

Razmatraj, što je Krist nakon ovih nepravdi podnio kad je radi bičevanja bio privezan uza stup. Kad je sudac uvidio, da neće moći zadovoljiti bijes onih pakleni nakaza, odlučio je, da ga daje oštro izbičevati šibama i bičevima, da mu se cijelo tijelo izmrcvari; nadao se da će na ovaj način smekšati okorjela židovska srca i tako uspjeti, da ne zahtijevaju okrutnu smrt, kad ga ugledaju; razmrcvarena i izobličena.

Uđi, dušo moja, duhom u Pilatov pretorij i budi spremna na suze, jer će ti one, ako pomno promotriš što se ondje zbiva, trebati. Gledaj, kako će oni podli i zloglasni mučitelji nečovječno Spasitelja lišiti odjeće. Promatraj Kristovu poniznost, kojom dopušta da bude ogoljen. On ne otvara svojih usta niti ijednom riječju protuslovi zbog svih nepravdi i pogrda, kojima su ga zlostavljali.

Pazi, kako mu presveto tijelo s više konopaca privezuju za stup, da bi po miloj volji, kako i koliko budu htjeli, mogli bičevima protiv njega bjesnjeti.

Promatraj, kako gospodar anđela sam stoji usred okrutnih krvnika, bez ikakvih zagovornika i zaštitnik koji bi s njim suosjećao, promatrajući izdaleka okrutno njegovih muka. Ne čuješ li kako fijuču šibe i bičevi kojima su, natječući se, nježno Kristovo tijelo udara razdirali i mrcvarili, dodavajući udarac udarcu, masnicu masnici, ranu rani? Ne vidiš li, kako je cijelo njegovo presveto tijelo za najkraće vrijeme zbog nečovječnosti bičevalaca izgledalo kao da je pokriveno jednom golemom ranom? Ne vidiš li, kako mu se koža zajedno s mesom otkida, kako mu odasvud iz cijeloga tijela od glave do pete teče krv? Zar nije najužasnije gledati među ostalim ranama onu ponajveću, koja se nalazi među plećima, na onome mjestu, koje se zove kralježnica? Ona je golema zato, što je gotovo sva snaga udaraca padala na to mjesto.

Gledaj, kako Krist, Spasitelj svijeta, nakon tako surova divljanja mučitelja, udarcima izranjen po cijelom tijelu i kao rastrgan obilazi cijeli pretorij tražeći i skupljajući svoju odjeću, koja mu je kojekuda bila razbacana. I nije upravo nikoga opazio, jer je bio okružen okrutnim mučiteljima, tko bi mu iskazao kakvu takvu čovječnost. Nije se našao nitko, tko bi mu rane isprao, očistio, povezao i uobičajeni lijek stavio na modrice. Isto tako se nije nitko našao, tko bi samo pružio ruku i pomogao mu da se obuče. Svaka ova pojedinost zaslužuje, da se brižno i pažljivo promotri i da se o njoj razmišlja, da bi se tako u srcu razbudilo veće suosjećanje.

O Isusovom bičevanju i trnovom krunjenju

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Tada Pilat naloži da uzmu Isusa i da ga bičuju (Iv 19,1). O Nepravedni suče, proglasio si ga nevinim, a zatim ga osuđuješ na tako okrutnu i sramotnu kaznu. Gledaj moja dušo kako nakon ove nepravedne osude krvnici hvataju nevinog Božjeg Jaganjca i vode u pretorij te ga konopcima vežu za stupac. O sveti konopci koji ste na stupac vezali ruke moga Otkupitelja povežite moje bijedno srce s njegovim božanskim Srcem tko da od danas ne želim ništa osim onoga što Isus hoće za mene.

Evo uzimaju u ruke bičeve, i na dani znak, počinju posvuda bičevati ono presveto tijelo koje je u početku pomodriilo od udaraca a zatim je posvuda počela teći krv. Ajme, ruke i bičevi krvnika su se već natopile krvlju, već je i zemlja sva natopljena krvlju. O Bože od jakosti udaraca zrakom leti ne samo krv Isusova nego i komadići tijela Isusova. Njegovo božansko tijelo je posve izmrcvareno pa ipak krvnici nastavljaju dodavati rane na rane, patnje na patnje.

A što u međuvremenu čini Isus? On ne govori, ne žali se, strpljivo trpi veliku patnju kako bi zadovoljio božjoj pravdi. Brzo dušo moja, idi operi se u njegovoj Božanskoj Krvi. Ljubljeni moj Gospodine, gledam te svega izbičevanog za mene, ne mogu dakle, više sumnjati da me jako ljubiš. Svaka tvoja rana je znak više nego siguran tvoje ljubavi koja više nego s pravom traži moju ljubav. Ti mi bez ustručavanja Isuse daješ svoju Krv, pravedno je da ti ja bez ustručavanja darujem svoje bijedno srce. Primi ga Gospodine i daj da ti bude uvijek vjerno.

O Bože da Isus nije drugo trpio osim jednog udarca meni za ljubav trebao bih gorjeti od ljubavi prema njemu govoreći: «Bog je htio biti udaren za mene». Ali ne, On se nije zadovoljio jednim udarcem, nego kako bi zadovoljio za moje grijeha htio je da mu svi udovi budu izbičevani, kao što je to proreкао Izajija, te je imao izgled gubavca izranjena od glave do pete. Dušo moja dok je Isus bio bičevan mislio je na tebe i prikazivao je Bogu svoje teške patnje kako bi te oslobodio vječnih bičeva u Paklu. O Bože ljubavi, kako sam mogao živjeti tolike godine a da te nisam ljubio. O rane Isusove, izranite me vi ljubavlju prema Bogu koji me je toliko ljubio. O Marijo, majko milosti, isprosi mi ti ovu ljubav.

O tome kako je Isus bio trnjem okrunjen, osuđen i nosio svoj križ

(Sv. Petar Alkantarski)

Danas treba razmatrati, kako je Krist bio trnjem okrunjen, kako je bio izveden pred narod, osuđen, vođen na stratište i kako je nosio križ. U Pjesmi nad pjesmama nas zaručnica pozivlje, da

promatramo ove strašne muke, kad kaže: »Izidite, kćeri sionske, i vidite kralja Salamona pod dijademom, kojim ga mati ovjenčala na dan svadbe njegove, na dan radosti njegova srca.« (P 3, 11) Što radiš, dušo moja? Što razmišljaš, srce moje? Zašto si zanijemio, jezice moj? O preslatki Spasitelju, kad otvorim svoje oči i kad promatram ovaj žalosni prizor, što ga gleda: očima svoje duše i o njemu razmatram, srce mi se kida od boli. Što je ovo, Gospodine? Zar za čovjekovo otkupljenje nije dostajalo to, što si već pretrpio, bliza smrt krv tako obilno da sada prolivena, zar je trebalo da predragocjena Krv tvoje glave, koja je bila pošteđena od bičevanja, bude oštrim trnjem silovitom žestinom izazvana i prolivena?

Da bi, dušo moja, ovaj prizor, ovaj žalosni prizor što bolje osjetila, predoči sebi prvotnu ljepotu svoga Spasitelja, a zatim promatraj onaj njegov sasvim suprotan izgled u ovom tako bijednom stanju. Budeš li prvotnu ljepotu kako treba promatrao, doživjet ćeš onu nadasve divnu ljepotu lica, posebnu ljupkost i dražest očiju, divnu slatkoću njegovih riječi, izvanrednu čednost i otmjenost njegova ponašanja, umiljatu poniznost i svakog štovanja vrijednu krasotu i dostojanstvo u kretnjama cijelog tijela i u držanju. Zatim, pošto se naužiješ gledajući ovaj uzor velike miline, ponovno svrati svoj pogled na njega i promatraj ga u onom bijednom stanju, u kojem se sada nalazi.

Promatraj onaj grimiz, koji mu je za porugu zaogrnut, zatim kako umjesto kraljevskog žezla u ruci drži trsku, gledaj vijenac spleten od najoštrijega trnja, što ga nosi na glavi mjesto dijadema; gledaj nadalje kako su mu zamagljene oči, lice blijedo i smrtnog izgleda, kako mu je lice zakrvavljeno i odvratnim židovskim pljuvotinama nagrđeno. Pomnjivo ga promatraj izvana i iznutra. Srce mu je od bolova i žalosti oslabjelo tijelo mu je prekriveno ranama i masnicama, učenici su ga ostavili, Židovi traže njegovu smrt, vojnici ga izruguju, svećenički ga prvaci preziru, odbačen je kao lažni kralj, koji da je sebi ovaj naslov samovoljno prisvojio nepravedno je optužen i lišen svake ljudske pomoći.

Ali nemoj ovo razmatrati kao nešto, što se dogodilo davno, prije mnogo stoljeća, nego to sebi predstavi kao nešto, što se sada zbiva i što se odvija pred tvojim očima; nemoj to promatrati ni kao nečije tuđe boli, nego ih promatraj kao svoje, koje su upravo tebi zadane. Postavi samoga sebe na mjesto onoga, koji sve to trpi i nastoj se uživjeti, kakve bi boli i muke ti podnosio, kad bi tvoja glava bila probodena oštrim trnjem, koje se zabilo kroz kost do samoga mozga. Što ti spominjem trnje, kad nisi kadar podnijeti, ni ako te igla ubode? Kolika je to bila bol, što ju je ova tako nježna glava zbog ovoga novog i nečuvenoga načina mučenja osjećala?

Kad je Spasiteljevo krunjenje, popraćeno mnogim izrugivanjem i ismijavanjem, dovršeno, sudac ga je ovako okrunjena izveo pred sav narod rekavši: »Evo čovjeka!« Time kao da je rekao: Ako želite smrt ovoga čovjeka, gledajte ga kako je od smrti samo za malo udaljen; štoviše, on se u takvu stanju nalazi, da većma zaslužuje vašu samilost negoli zavist. Ako se bojite, da će se proglasiti kraljem, pogledajte ga, kako je izobličen, da je jedva zadržao čovječji izgled. Zar se bojite da bi vam ove ruke, koje su tako čvrsto svezane, mogle nanijeti neko nasilje? Zar strahujete da bi vam mogao neko zlo nanijeti čovjek, koji se nalazi u tako žalosnu stanju i čije je cijelo tijelo na tako bijedan način okljaštreno i oslabljeno?

Razmatraj, dušo moja, u kakvu je tada stanju bio tvoj Spasitelj, kad je i sam sudac mislio, da će se njegovi bijesni neprijatelji, kad ga ugledaju, ganuti na samilost i da će zajednički proplakati. Iz ovoga zaključi, kako je žalosno vidjeti kojega kršćanina tako tvrda i kamena srca, a da ne suosjeća s Kristovim patnjama i mukama, jer njegove su boli bile takve da je sudac mislio, kako će ganuti neprijatelja. Kad je Pilat vidio, da ni ovo strašno mučenje, što ga je upriličilo za ovo najkrotkije Janje, da bi tako ublažio bijes Židova, ništa ne koristi, sjeo je na sudačku stolicu, da Kristu izrekne konačnu presudu.

Križ je već vani bio pripravljen i ona smrtonosna zastava, koja je bila znak Spasiteljeve smrti, bijaše razvijena. I tako, kad je ova okrutna presuda proglašena, gomilajući muke na muke, na ona nježna, rastrgana i razmrcvarena ramena naprtiše preteški križ, da ga nosi do stratišta. Međutim, blagi Gospodin ne samo da ga nije odbacio, nego ga je zajedno sa svim našim grijesima, iz neizmjerne i neshvatljive ljubavi prema nama, na svoja ramena i rado prigrlio, jer je to zahtijevala poslušnost Ocu. Tada je nedužni Izak, noseći na slabim ramenima strahoviti teret križa, izišao van na mjesto žrtvovanja. Jednostavni puk i pobožne žene plaćući su ga slijedile. Ta tko bi mogao

zaustaviti suze, gledajući Kralja gospodara anđela, kako korak po korak opterećen golemim mučilom, klecajući, pognuta tijela, zamagljenih očiju, zakrvavljena lica, okrunjen trnovom krunom, tetura ulicama, a od galame, vike i urlanja rulje gotovo je oglušio?

Ostavi časom, dušo moja, ovaj užasni prizor i učestalim jecajima i uzdisajima, plačnih očiju, lica žalosna sa suzama pođi u kuću preblazene Djevice. A kad o stigneš, plačnim glasom ovako joj progovori: »O, Gospodarice anđela, Kraljice neba, vrata raja, odvjetnici svijeta, utočište grešnika, spasu pravednika, radosti svetaca učiteljice kreposti, ogledalo čistoće, uzore strpljivosti mjerilo svekolikog savršenstva! O, bijedna li i nesretna mene, Gospo, što sam do sada očima vjere gledao? kako je moguće, da sam do sada mogao ostati živ, pošto sam gledao ono, što se zbivalo pred mojim očima? Jecanje mi prekida riječi, ne dopuštaju mi da nešto drugo kažem, nego da sam tvoga jedinca Sina, a svoga Gospodina, ostavio u rukama neprijatelja, opterećena teškim križem, što ga nosi na stratište, na koji će ga odmah propeti.»

Koja ljudska duša, koje srce, koji duh može shvatiti onu bol, što ju je tada osjećala preblazena Djevica Marija? Srce joj je iznemoglo, lice joj je i cijelo tijelo probio samrtni znoj i smrt bi smjesta nastupila, da nije po posebnom Božjem djelovanju sačuvana za bolja i sretnija vremena, da bi stekla veće zasluge i odličniju nagradu. Blažena je Djevica ustala i dala se na put te je slijedila stope svoga Sina. Da joj ona silna želja, kojom je čeznula da vidi svoga Sina, nije vraćala sile, što joj ih je oduzela bol, ne bi onamo stigla. Izdaleka čuje zveket oružja, zaglušenu buku svjetine i viku mnoštva, koje je obznanjivalo smaknuće Kristovo.

Nakon toga opazi blijesak mačeva i kopalja, a na putu je opazila krvav trag svoga Sina. Također je tu i tamo opažala raspršene kapi krvi, koje su dosta jasno pokazivale kojim je putem prošao te nije trebala na putu nikakva vodiča niti ju je tko morao požurivati. A poslije se, ubrzavši korake, približila svome Sinu, otvorila je svoje oči, koje su od bola i mnogih suza pomodrile i bile zastrte samrtnom tamom, da gleda njega, koji joj je bio draži od vlastite duše.

O kakva se tada borba vodila u srcu preblazene Djevice Marije između ljubavi i straha! Žarko je željela vidjeti svoga Sina, ali se s druge strane nije usuđivala u njega tako bijedna i vrijedna upraviti svoj pogled. Ipak su se napokon, kad se Sinu bliže primakla, ona dva nebeska svjetlila međusobno pogledala. Zrakama svojih pogleda jedno drugome srce probodoše, jer su njihovi jezici od silne boli sasvim zanimali. Majčino je srce govorilo Sinu, a Sinovo srce ju je ovim riječima korilo: «Zašto si ovamo došla, ljubljena moja golubice i slatka moja Majko? Tvoja bol obnavlja moje muke, a moje patnje ranjavaju tvoje srce. Vрати se, majko moja, povрати se svojoj kući, tvojoj časti i djevičanskoj čistoći ne dolikuje da budeš u nečistom društvu ovih razbojnika i ubojica.» Ovako slično su jedno drugom za vrijeme cijeloga puta tužna srca govorili, dok nisu stigli na stratište.

O razapinjanju, Marijinoj supatnji i sedam Isusovih riječi na križu

(Sv. Petar Alkantarski)

Danas treba razmatrati o otajstvu križa i o sedam riječi, što ih je Krist izgovorio na križu. Probudi se dušo moja, i razmatraj o otajstvu svetoga križa, koji je urodio plodom zadovoljštine, te je tako izravnana šteta, što ju je cijeli ljudski rod pretrpio na drvetu života.

Razmatraj, kako su Kristu Spasitelju, jedva što su došli na Kalvariju — koja je još više njegovu si učinila sramotnom — njegovi mučitelji svukli njegovu i odjeću, osim donje haljine, koja nije bila šivena. Gledaj, kako ovo nedužno Janje strpljivo podnosi da bude lišeno odjeće, nije otvorilo ni svojih usta, nije izgovorilo i jednu riječ zbog tako divljačkog i nečovječna postupka. Krist je sve dragovoljno podnio i u svemu je uza svu sramežljivost želio biti posve ogoljen da bismo mi dobili neko bolje pokrivalo, nego što je ono načinjeno od smokvina lišća, kojim je Adam, praotac ljudskog roda, pokrio golotinju svoga tijela, da njime pokrijemo golotinju svojih grijeha.

Neki su naučitelji mišljenja, da su vojnici užasno okrutno s glave skinuli trnovu krunu, zadavajući mu tako nove muke, kako bi s njega mogli svući nešivenu haljinu. I krunu su mu odmah nakon svlačenja ponovno nabili na glavu. Tako su mu bodljike novim ranama i ubodima prouzročile neizmjernu muku i izranile mu presvetu glavu. Veoma je vjerojatno, da su vojnici, koji ga za cijele muke ni u čemu nisu štedjeli, nego su najokrutnijim mučenjem, koliko su samo mogli, na njemu

iskalili svoj bijes, ovako okrutno prema njemu postupali, napose zato, što sv. evanđelist kaže, da su s njim radili, što god im se prohtjelo.

Ova mu se haljina zbog zgrušane krvi tako uz rane njegova svetog tijela prilijepila i tako mu jako uz kožu prionula da su divlji vojnici, kad su je s užasnom okrutnošću i bešćutnošću svlačili, obnovili sve Kristove rane. Mnoge su mu komadiće mesa i gotovo cijelu kožu oderali tako, da je presveto Kristovo tijelo, posvuda izranjeno, bilo oguljeno i raskrvavljeno od glave do pete, te je izgledalo, kao jedna velika i neisprekidana rana.

Razmatraj sada, dušo moja, neizmjernu Božju dobrotu i milosrđe, koje u ovim patnjama tako blistavo sja. Gledaj, kako ovdje stoji posve gol onaj, koji nebo prekriva oblacima i polja odijeva cvijećem i prijetnim zelenilom, koji darežljivo odijeva sve stvorove. Promisli, kakvu je ovo dragocjeno tijelo, tako izranjeno i ogoljeno, podnijelo hladnoću, jer nije samo bilo lišeno odjeće, nego nije imalo ni cijele kože, nisu mu ni rane bile povezane, nego su bile otvorene i izložene svim nepogodama zraka. Ako sv. Petar, koji je dosta dobro bio obučan, nije prošle noći mogao od sebe otkloniti studen, možemo lako zamisliti, koliku je studen moralo podnositi ono nadasve nježno tijelo, koje je bilo posve golo i posvuda izranjeno?

Razmatraj zatim, kako je Krist bio na križ propet i koliku je podnio bol, kada su mu debeli čavli probijali najosjetljivije dijelove tijela. Razmisli, kako blažena Djeвица Marija, nije bila bešćutna dok je sve ovo gledala svojim očima i svojim ušima slušala udarce čekića, koji su se češće ponavljali, dok su probijane Sinove ruke i noge. Naprotiv, zajedno sa Sinovim rukama i nogama bilo je i Majčino srce probadano. Kad je Krist bio prikovan na križ, odmah su ga uzdigli u pripremljenoj jami. Gledaj, kako Kristovi krvnici i mučitelji, potaknuti zloćom, pošto su uzdigli križ, pustiše ga, da strašan tresak padne u rupu. Tako je presveto tijelo koje je o čavlima čvrsto visjelo, bilo strahovito potreseno a njegove su se rane uz strahovitu bol znatno proširile. Može li se, Spasitelju moj i Otkupitelju, naći tako tvrdo i kameno srce, koje takav prizor ne bi smekšalo kad su se i same stijene, suosjećajući s mukama, što si Ti na križu podnio, raspukle?

Obuzeše te, Gospodi smrtne muke, oluja i morski vali te okružiše. Vode dođoše do grla, upao si na dno ponora, ne nalaziš mjesta gdje bi mogao nogom stati. Kada te je, Gospodine, i nebeski Otac ostavio, što onda možeš očekivati od ljudi. Tvoji neprijatelji galame protiv tebe, prijatelji ti ranjavaju srce, duša je tvoja žalosna i shrvana, i nema nikoga da te utješi. Gledajući užasnu veličinu tvojih muka i zadovoljštine, što je daješ za moje grijehe, spoznajem težom veličinu svojih opaćina, koje su prouzročile ove tvoje muke.

Promatram te, Kralju moj, na križ pribijena. Gledam tvoje tijelo, kako visi o željeznim čavlima; motrim kako visi bez ikakva olakšanja. Ako bi htio nogama podržavati težinu cijeloga tijela i pružiti mu neko olakšanje, prekomjerno će se povećati rane na nogama. A s svu težinu prepusti rukama, veličina tereta će silno proširiti rane na rukama. Ali ni glava ne nalazi nikakva počinka, jer nema drugog jastuka osim trnova vijenca.

O presveta Djevice, kako bi ti rado i spremno pružila svoje ruke, da mu nadomjestite jastuk, ali to tebi nije dano, nego je dano samo krakovima križa; a ako je ova božanska glava htjela neko olakšanje, da bi otpočinula, umjesto olakšanja bi se u nju trnje još dublje zabilo. Majčina nazočnost je silno povećala Sinove boli. Jednako okrutno razapeše na križ i dušu Kristovu kao što mu je na vidljiv način bilo razapeto tijelo.

Presveti Isuse, ti si u jednom danu podnio dvostruki križ. jedan tjelesni, a drugi duhovni; jedno je bio križ patnje, a drugo križ supatnje; na jednom ti je tijelo probodeno željeznim čavlima, a na drugom su ti čavli boli proboli dušu. Tko bi, o dobri Isuse, mogao izraziti, što si pretrpio, dok si gledao tjeskobu svoje presvete Majke, za čiju si dušu znao, da je zajedno s tobom raspeta na križ? Kad bi pogledao u ono mačem boli probodeno, prežalosno Srce; kad bi svojim zakrvavljenim očima promatrao ono predivno lice, kako je blijedo i slično licu umirućega; kad bi slušao uzdahe one duše, koja je bila više nego mrtva, zato što ne može umrijeti; kad bi napokon njezini uzdisaji doprli do tvojih ušiju i kad bi preda te iznijeli bolne tužaljke prouzročene ovom nepodnošljivom bolju, opazio bi kako obilno teku suze iz prečistih očnih izvora.

Konačno razmatraj sedam riječi, što ih je Krist izrekao na križu. Ocu je rekao: »Oče, oprostí im, jer ne znaju, što čine!« — Razbojniku je kazao: »Još danas ćeš sa mnom biti u raj!« — Majci je

rekao: »Ženo, evo ti sina!« A narodu reče: »Žedan sam!« I ponovno reče Ocu: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?« — »Svršeno je.« — »U tvoje ruke predajem duh svoj!«

Promisli, dušo moja, s kolikom se ljubavlju zauzimao za svoje mučitelje i neprijatelje. S kolikom blagošću je i milostivošću prigrlio razbojnika, koji ga je priznao Spasiteljem. S kolikom je osjećajem Majku povjerio zaštiti svog ljubljenog učenika. S kolikom je žarom posvjedočio koliko silno žeda za spasenjem ljudi. Kakvim je glasom izrekao svoju molitvu i očitovao veličinu svoje bijede božanskom veličanstvu. Kako je savršeno ispunio poslušnost, koju je od njega zahtijevao Otac. Kako je napokon svoju dušu predao u blažene ruke Očeve.

U svakoj ćeš od ovih riječi moći zapaziti pouku koja te potiče na neku krepost. U prvoj nas upućuje na ljubav prema neprijateljima, u drugoj na milosrđe prema grešnicima, u trećoj na ljubav prema roditeljima, u četvrtoj kako treba žediti za spasenjem bližnjih, u petoj, kako treba da se uteknemo molitvi, kad nas pritisnu nevolje i kad nam se čini, da nas je Bog zaboravio, u šestoj nas upućuje na poslušnost i ustrajnost; u sedmoj na posvemašnje predanje u Božje ruke, a to je najviši vrhunac našega savršenstva.

Isusu na Križu

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Isus je na Križu. Evo dokaza Božje ljubavi. Evo zadnjeg pojavljivanja Utjelovljene Riječi na ovoj zemlji; bol i patnja ali još više ljubav. Sv. Franjo Paulski motreći jednog dana božansku ljubav u osobi Isusa Krista raspetoga u ekstazi tri puta kliknu: *O ljubavi! O ljubavi! O ljubavi!* Želio je time reći da nećemo nikada moći razumjeti koliko je velika bila Božja ljubav prema nama kada je htio umrijeti umjesto nas. O ljubljeni moj Isuse kada te gledam na križu izvana vidim samo Rane i Krv, ako promatram tvoje Srce vidim ga svega u mucu ožalošćena. Čitam na Križu da si kralj ali koje kraljevske znakove imaš, ne vidim druge porpore osim tvog rastrgano tijela i krvi, ni druge krune od one koja ti glavu probada. Ali sve te proglašava kraljem ljubavi, da, jer ovaj križ, čavli, kruna, rane sve su to znakovi ljubavi.

Isus s Križa ne traži od nas toliko samilost koliko našu ljubav, a ako traži samilost to je samo zato da nas potakne na ljubav. On zaslužuje svu našu ljubav već time što je beskrajna dobrota, a raspet na križu izgleda ta traži da ga ljubimo barem iz samilosti. O Isuse moj, tko da te ne ljubi kad te gleda na Križu i ispovijeda da si Bog? O koje strijele ljubavi šalješ duši s ovog prijestolja ljubavi! O kolika si srca sebi s Križa privukao! O Rane mog Isusa, pećnice ljubavi dopustite da uđem u vas kako ne bi gorio od plamena u Paklu koji sam zaslužio, nego svetim plamenom ljubavi za Boga koji se istrošio od muka i htio umrijeti za mene. Dragi moj Otkupitelju, prihvati grešnika koji se kaje što te je uvrijedio, a sada čezne da te ljubi. Ljubim te beskrajna dobroto, ljubim te beskrajna ljubavi. Poslušaj Isuse: ljubim te, ljubim te! O Marijo, Majko lijepe ljubavi isprosi mi ljubav koja će me istrošiti za Boga koji se potpuno predao za mene.

O Isusovoj smrti, skidanju s križa i ukopu

(Sv. Petar Alkantarski)

Danas ćemo razmatrati: zabadanje koplja u Spasiteljevo tijelo, Kristovo skidanje s križa, naricanje žena i ostalo što se dogodilo u vezi s njegovim ukopom. Prvo razmatraj kako su se neprijatelji Krista Gospodina, pošto je na križu izdahnuo, uvelike obradovali, ali ih još nije napustilo divljanje i bijes na Krista niti su ga posve iskalili, jer su ga željeli iskaliti i na njegov mrtvu i ukočenu tijelu, da bi mu se tako i mrtvom osvetili. Zato su ždrijebom razdijelili njegovu odjeću i kopljem proboli njegov predragocjeni bok. O bezdušnih li mučitelja! Okrutnih li srdaca! Zar toliko omalovažavati one muke, što ih je ovo tijelo podnijelo prije smrti i smatrate da ni mrtav ne smije ostati pošteđen? Zar se može naći tako strašno neprijateljstvo, koje bjesni i na pokojnike?

Dajte, podignite malo svoje divlje oči i promatrajte ono mrtvo lice, one izvrnute oči, onu naklonjenu glavu i cijelo ono tijelo prekriveno sivilom i mrtvačkim izgledom. Iako imate srca tvrđa

od dijamanta, pa kad bi ona bila još okrutnija od ove okrutnosti što je u sebi nosite, ipak će vas ovaj pogled smekšati.

Evo dođe stotnik, koji je veoma snažno zarinuo koplje u gola prsa Kristova. Od ovog se udarca uzdrmao križ, a bok je iz sebe izlio krv i vodu, da bi se uništili grijesi cijeloga svijeta. O rajska rijeko, koja zato tečeš, da natopiš cijelu zemlju! O predragocjena Rano boka, koju ti je više zadalo jamstvo tvoje ljubavi prema ljudima negoli neprijateljsko željezo! O vrata neba, prozore raja, mjesto počinka, kulo jakosti, svetište pravednika, gnijezdo bijelih golubica, grobe hodočasnika, cvjetna počivaljko zaručnice Salamonove! Zdravo Rano svetoga boka, koja ranjavaš pobožna srca! Zdravo otvore, koji ranjavaš pravedničke duše! Zdravo ružo, nevjerojatne ljepote! Zdravo ognju neprocjenjive vrijednosti! Zdravo vrata, koja nam pružaju otvoren ulazak Srcu Kristovu, dokaze njegove ljubavi prema nama i jamčevino vječne sreće i blaženstva.

Razmatraj, kako istoga dana pred večer dođoše Josip i Nikodem, koji prislonivši ljestve na križ, oslobodiše tijelo našeg Spasitelja i skinuše ga. A preblažena je Djeвица Marija, pošto su sve muke dovršene, primila s križa skinuto tijelo svoga Sina i uzela, da bi ga pripravila za pokop. Kad su ga spuštali s križa, ponizno je molila ondje sakupljenu svetu zajednicu, da joj ga predaju u ruke, kako bi joj bilo omogućeno, da se približi Sinovu tijelu, da mu utisne posljednje poljupce i zagrljaje, čega ju je lišio križ, da mu ih utisne i da ih od njega primi. To joj nisu mogli uskratiti, jer da su joj priječili podvostručili bi tjeskobu njezina srca.

Kad je blažena Djeвица zagrlila Sina, kakve je tada njezino Srce osjećalo boli, kakvu iznemoglost? Anđeli mira, plačite zajedno s ovom presvetom Djevicom, plačite, nebesa, plačite zvijezde, plačite svi stvorovi svijeta! Kad je blažena Djeвица zagrlila Sinovo izranjeno tijelo najtješnje ga je u svom krilu obujmila. Samo joj je za ovo preostalo nešto snage, koja se radala iz ljubavi njezina Srca. Svoje lice utiskivala je među trnje, da bi mogla ljubiti i što više primakla usta k ustima, a time je prouzročila, da je među Sinovim trnjem i ranama koje je polijevala suzama i sebe mnogo raskrvarila. Slatka Majko, ovo li je tvoj preslatki Sin? Ovo li je onaj kojega si slavno začela i s neizmjernom radošću rodila. Gdje su nestale tvoje stare utjehe, gdje radosti, gdje naslade? Ovo li je ono predivno zrcalo, u kojem si se običavala ogledati? Svi su nazočni zajedno s njom plakali. Plakale su i ostale tu nazočne Marije. Naricali oni plemeniti ljudi, naricalo je nebo i zemlja sa svim stvorenjima zajedno s bl. Djevicom.

Naricao je i onaj sv. evanđelist, koji je grleći tijelo preljubeznoga Učitelja, govorio: «O dobri moj Učitelji Gospodine, tko će me ubuduće odgajati i poučavati? Tko će me odsada savjetovati u nesigurnim stvarima? Na čijim ću grudima sada počivati? Tko će mi odsada objavljivati nebeske tajne? Kako je neočekivano došla ova promjena. Jučer sam ležao na tvojim svetim grudima, gdje si priopćivao slavu i radosti budućeg života. A sada te rukama dotičem i grlim mrtvoga, da bih ti se odužio za ono dobročinstvo. Zar je to ono tvoje lice, koje sam promatrao na Taboru kao slavno i preobraženo? Je li to ono lice, sjajnije i svjetlije od sunca, koje sam gledao?

Naricala je ona blažena grešnica Magdalena, koja je ponovno ljubila Spasiteljeve noge i govorila: O svjetlosti mojih očiju, jedina ljekarijo moje duše! Tko će me, ako opet upadnem u grijeh, primiti? Tko će liječiti moje rane? Tko će me zagovarati? Tko će me braniti od farizejskih osuda? O kako se ove noge razlikuju od onih, koje sam natapala suzama! O ljubavi srca moga, zašto da ne umrem s tobom? O živote duše moje kako mogu kazati da te ljubim, dok te, još sama živa, pred sobom promatram?

Tako je naricala i jadikovala cijela ova zajednica, natapajući suzama Isusovo presveto tijelo. Kad je grob bio priređen, presveto tijelo je bilo pomazano miomirisnim pomastima. Umotali su ga u čisto platno, a ručnikom su mu povezali glavu. Stavili su ga na nosila i odnijeli do mjesta ukopa. Ondje su ga položili u grob. Grob je bio zatvoren kamenom. Marijino je lice bilo prekriveno oblakom žalosti. Kad se ondje od Sina oprostila, sve više je počela osjećati osiromašenje i osamljenost. Tada je spoznala, da je lišena svoga najvećeg dobra. Srce joj je ostalo s njezinim blagom sahranjeno u grobu.

2. 3. Litanije na čast Muke Kristove

Litanije o mucu i smrti Isusovoj

(Iz molitvenika Slava Presvetoj Krvi Kristovo, biskup J. Lang)

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože!
Duše Sveti, Bože!
Sveto Trojstvo, jedan Bože!
Isuse, za trideset srebrnjaka prodani,
Isuse, u vrtu do smrti ožalošćeni,
Isuse, u molitvi krvavim znojem obliveni,
Isuse, od Jude himbenim poljubcem izdani,
Isuse, konopcima kao razbojnik svezani,
Isuse, na sud Anin i Kaifin vođeni,
Isuse, od sluge teškim udarcima udarani,
Isuse, od Kaife psovkom okrivljeni,
Isuse, u Tvoj božanski obraz popljuvani,
Isuse, licem prikrivenim i udarcima ismijavani,
Isuse, od Heroda kao luđak u bijeloj haljini poniženi,
Isuse, Pilatu kao zločinac predani,
Isuse, od ubojice Barabe gori proglašeni,
Isuse, ljutim bičevima rastrgani,
Isuse, na pogrdu crvenom haljinom odjeveni,
Isuse trnjem okrunjeni,
Isuse, od pete do vrh glave jednom ranom učinjeni,
Isuse, na smrt nepravedno osuđeni,
Isuse pod teškim križem satrveni,
Isuse, kao janje na krvavu žrtvu povedeni,
Isuse, čavlima na križ pribijeni,
Isuse, među dva razbojnika na križu uzdignuti,
Isuse, na križu pogrđeni,
Isuse, žučju i octom napojeni,
Isuse iz ljubavi prema nama na križu umrli,
Isuse, u prsa ranjeni,
Isuse, s križa u krilo žalosne Majke položeni,
Isuse, od žalosne Majke Svoje suzama oplakani,
Isuse, u grob ukopani,

Smiluj nam se!

Od svakoga zla,
Od svakoga grijeha,
Od nagle i nepripravne smrti,
Od smrti vječne,
Zbog pregorke muke i smrti svoje,
Zbog predragocjene krvi svoje na križu prolivene,
Zbog pet smrtnih rana Svojih,

Oslobodi nas Isuse!

Zbog patnji žalosne Majke Svoje,

Mi grešnici, Tebe molimo usliši nas!
Da se udostojiš živo spominjane krvi i muke i smrti Svoje u našem srcu probuditi,
Da se udostojiš pravu pokoru i sretnu i nam smrt milostivo udijeliti,
Da se udostojiš u Svojoj svetoj milosti i ljubavi nas uzdržati,
Da se udostojiš svim vjernim mrtvima pokoj vječni darovati,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Isuse!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Isuse!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Isuse!

Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Oče naš. Zdravo Marijo.

Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo, Te, jer si po svojem svetom križu svijet otkupio.
Gospodine, usliši molitvu moju! I vapaj moj k Tebi da dođe!

Pomolimo se: Gospodine Isuse Kriste, Otkupitelju svijeta, koji si presvetu Krv svoju prolio za otpuštanje grijeha, tebe ponizno molimo zbog pregorke muke, koju si za nas na križu umirući podnio, smiluj se nama, i prinesi za nas Ocu nebeskomu neprocijenjeno dostojanstvo Krvi, Muke i smrti Svoje, da sretno odemo s ovoga svijeta i postanemo dionici tvojega otkupljenja. Koji s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Moli za nas, sveta Bogorodice! Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se: Neka moli za nas, prosimo, Gospodine, sada i na čas smrti naše pred dobrotom Tvojom Blažena Djevica Marija, majka tvoja, kojoj presvetu dušu prođe mač boli u vrijeme muke i smrti Tvoje, kad s najvećom žalošću promatraše, gdje dragocjenu Krv Svoju proljevaš do zadnje kapi za spasenje naše. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

Pomolimo se: Bože, koji si jedinorođenoga Sina svoga mukom i prolivenom Krvi iz pet Rana njegovih čovječansku narav grijehom izgublenu ispravio, udijeli nam, molimo, da koji primljene od njega Rane štujemo na zemlji, dostojni budemo neprocijenjene Krvi njegove plod zadobiti na nebu. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

2. 4. Molitve na čast Muke Kristove

(Napomena priređivača: Najraširenije molitve i pobožnosti na čast Muke Kristove u Katoličkoj Crkvi su: Križni put, Žalosna otajstva Gospine krunice, Brigistine molitve i Krunica Božanskom Milosrđu od sv. Faustine Kowalske. Zbog nedostatka prostora u predviđenom formatu ove knjižice ne donosimo ove molitve koje možete naći u brojnim izdanjima na hrvatskom jeziku pa i u onima našega centra.)

Isuse, ljubavi moja, kakvu li mi nadu ulijeva Tvoja muka!

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Isuse, ljubavi moja, kakvu li mi nadu ulijeva Tvoja Muka! Kako se mogu bojati da neću dobiti oprostjenje grijeha, raj i sve potrebne milosti, kad mi je svemogući Bog dao svu svoju Krv? Isuse, nado moja, ljubavi moja, da mene ne izgubiš, htio si izgubiti svoj vlastiti život.

Ljubim Te više od svega, Otkupitelju moj i Bože moj. Ti si se sav predao za me i ja Ti darujem svu svoju volju i ponavljam: ljubim Te i uvijek ću govoriti: ljubim Te. Tako ću uvijek govoriti u

ovom životu i umrijeti želim tako da mi posljednje riječi budu: Bože moj, ljubim Te, kako bih Te od toga trenutka počeo ljubiti ljubavlju koja kroz cijelu vječnost neće prestati.

Ljubim Te, dakle, a jer Te ljubim, kajem se radi svakoga zla kojim sam Te uvrijedio. Bijedan li sam! Da ne izgubim neko kratko zadovoljstvo, toliko sam puta izgubio Tebe, beskonačno dobro. Ova mi je misao najveća muka; ipak se tješim da je tu beskonačna dobrota koja neće prezreti srce koje ljubi. Kad bih mogao umrijeti za Tebe, koji si umro za me!

Otkupitelju moj, nadam se od Tebe vječnom spasenju u drugom životu, a u ovome nadam se ustrajati u Tvojim ljubavi i zato odlučujem da ću je ovdje uvijek tražiti. A Ti mi po zaslugama svoje smrti daj da ustrajem u toj molitvi. To molim i tome se nadam i od Tebe, Kraljice moja Marijo.

Isusu u Getsemanskom vrtu

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Ljubljeni Isuse! U ovom vrtu ne vidim ja ni bičeve ni tnovu krunu ni oštre čavle, koji Te probadaju, a Tvoje presveto lice ipak oblijeva krv. To je na pomisao grijeha mojih i ostalih ljudi. Naši grijesi prouzrokovali su tvoj krvavi znoj. Da smo mi manje griješili, manje bi Ti bio trpio u Getsemanskom vrtu i na gori Kalvariji. Mi smo svojim grijesima mučili Tvoje ljubezno Srce, koje nas je toliko ljubilo. Trpeći Spasitelju! Kad već nemam drugog sredstva da Te utješim, osim da se kajem za svoje grijehe, ja se kajem i mrzim na njih od svega svoga srca. Daj mi tako jako kajanje, da za svega svoga života oplakujem grijehe svoje i svega svijeta. Neka to bude mala naklada za neizmjernu ljubav, koju si nam iskazao. Neka Tvoja dragocjena Krv opere sve ljage naših duša.

Priznajem: odveć je maleno dobro, što Ti u naknadu nudim. Ali ja združujem svoje pokajanje s onim mukama, koje je Tvoje Srce osjećalo, kad si se u Getsemanskom vrtu molio i krvavim znojem znojio. Ja združujem ono malo dobra što uz Tvoju milost činim, s neizmjernim zaslugama upravo Tvoga presvetoga Srca. U njemu se ufam za stalno, da ću naći oproštenje i milost, da Tebi, Bogu i Spasitelju svome, s pravom revnošću i stalnom ljubavlju služim.

Vežanom Isusu

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Moj Bože, što vidim? Bog svezan? ... Od koga? ... Od ljudi! ... Od crvi koje je On stvorio! ... Nebeski Anđeli, gdje ste? Što govorite?... A ti, dragi Isuse, kako si se dao svezati? Što imaju zajedničko - opaža sv. Bernard - užad robova i zločinaca s Tobom, koji si Sveti nad svetima, Kralj nad kraljevima, Gospodar nad gospodarima?

Ali, ako te ljudi vezuju, zašto se Ti ne odriješiš, i oslobodiš se od muka i smrti, koju Ti pripravlja? ... Ah, znam i razumijem, moj izmučeni Isuse, nisu ove uze, koje Te vezuju, ljubav Te drži vezana i potiče da trpiš i umreš za naše spasenje. O božanska ljubavi, kliče sv. Lovro Justinijan, ti si samo mogla svezati Boga i potaknut Ga da umre za ljubav ljudi... Hvala Ti Isuse! Moje Ti srce nikada neće prestati pjevati pjesmu zahvalnicu. I nikada više neću Te uvrijediti, nego ću Te svega svoga života, sjećajući se Tvoje gorke muke i smrti, ljubiti svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom i pameti svojom. A Ti me, dragi Isuse, blagoslovi i dopusti, da Te nastavim ljubiti kroz svu vječnost u vječnom blaženstvu kraj Tebe. Amen.

Dušo moja, ljubi Boga svezana kao krivca radi tebe

(Sv. Alfons Marija Liguori)

O Vječna Riječi, provela si trideset i tri godine u znoju i nevoljama, dala si krv i život da spasiš ljude, ukratko, ništa nisi pošteđela da Te oni ljube; pa kako to da ima ljudi koji to znaju, a ipak Te ne ljube?

Oh Bože! I ja sam među tim nezahvalnicima. Vidim krivicu, koju sam Ti nanio, smiluj mi se! Prikazujem Ti ovo nezahvalno srce: nezahvalno, ali raskajano. Jest, dragi moj Otkupitelju, nadasve se kajem što sam Te prezreo. Kajem se i ljubim Te svom dušom svojom.

Dušo moja, ljubi Boga svezana kao krivca radi tebe, Boga izbičevana kao roba radi tebe; Boga izrugana radi tebe; Boga, napokon, koji je kao razbojnik umro na križu radi tebe.
Da, Spasitelju moj, Bože moj, ljubim Te. Sjećam se uvijek što si za me pretrpio da Te više ne zaboravim ljubiti.

Užeta, koja ste vezala Isusa, stisnite me uz Njega; trnje, što si obrubilo Isusa, rani me ljubavlju prema Njemu; čavli, koji ste proboli Isusa, pribijte me na Isusov križ, da živim i umrem združen s Isusom.

O Krvi Kristova, opoji me svetom ljubavi. Smrti Isusova, daj da umrem svakoj zemaljskoj ljubavi! Noge probodene Gospodina moga, uz vas se privijam: oslobodite me od Pakla, koji sam zaslužio. Isuse moj, u Paklu Te ne bih mogao više ljubiti, a ja Te hoću ljubiti uvijek. Ljubljeni moj Spasitelju, spasi me, privini me k Sebi, ne dopusti da Te ikada više izgubim.

Marijo, utočište grješnika, majko moga Spasitelja, pomози grješniku koji želi ljubiti Boga i Tebi se preporuča; pomози mi radi Tvoje ljubavi prema Isusu Kristu.

Izbičevani Isus

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Podimo svi u pretorij, srca taknutoga bolju, promatrajmo Kralja slave zlostavljanog poput lopova. On će zbog nas, o grešnici, trpjeti te boli. Četiri krvnika puna bijesa poput grabežljivih životinja, uz pogrđne riječi, razvlače s njega skromnu mu odjeću. On zbog nas, o grešnici trpi, ove boli. Divlja svjetina svukavši Isusa rugala mu se i ismijavala ga kako bi ga još više ponizili. Pritijesnili su ga, vezali za stup srama te mu govorili rugajući se: Vidite ga? kako je lijep! Jedan drži zavezano uže, drugi drži željezni lanac, ostali pune ruke oruđa poput đavola paklenih. O, začuđujuće li stvari! Ova četa vojnika na nevinom tijelu iskušava svoju ruku. On zbog nas, o grešnici trpi ove boli.

Tijelo mu pokrivaju ranama i trgaju udarcima, Sve same modrice, ožiljci i rane. Ne može više izdržati, ovaj dobri Učitelj. Krv mu teče potocima, kosti mu se vide a meso u komadima pada. Jao! On je od iznemoglosti pao na svoju vlastitu Krv, i opet ne prestaju tući ovog nevinog. O nemilosrdna svjetino, zaustavi svoj bijes. Mi smo zapravo grešnici, bolje udarajte nas. Da, mi grešnici zaslužujemo ove boli. Promatrajte kako trpi ovo strašno mučenje bez žaljenja i mrmljanja, toliko je žarka njegova ljubav. Zbog nas, grešnici, on podnosi ove boli. O Svevišnje Milosrđe pogledaj svoga Isusa, svoga Sina, zaustavi kaznu, i neka mi budemo kažnjeni.

Svjetina ga, klonuloga, nije više mogla udarati, ali u svojoj neizmjerljivoj ljubavi On nije sit trpljenja. Grešnici, to su naši grijesi, naše putenosti, koje su ovom Srcu milosrđa prouzročile toliko trpljenje. Dođi, razvratni grešniče, pogledaj bol koju uzrokuješ Sinu Jedincu Svevišnjega Stvoritelja. Ti ga, nezahvalni čovječe, dovodiš u ovo stanje. Dođi u Krvi njegovih žila pronaći svoje ozdravljenje i ne povećavaj više njegove patnje slijedeći svoju strast. Činimo pokoru, oplakujmo dan i noć ove grijehe, budimo zahvalni uzvratimo ljubavlju na ljubav. O dobrodušni Spasitelju, zbog ovog tijela, mučena udarcima, stišaj svoj gnjev i oprosti nam! Jer mi, grešnici, zaslužujemo ove patnje.

Isus okrunjen trnovom krunom

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Nakon što je Isus s mukom skupio svoje potrgane haljine pogledajte kakao ga vode grubo, udarajući nogama. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli. Slijedimo, kršćani stope ovog nevinog Jaganjca jer put kojim prolazi ostaje zarumenjen njegovom Krvlju. Poput životinje, vode ga pod udarcima biča, ukočenog od studeni, zaustavljaju ga na vratima palače. Čim je stupio u dvoranu između ovih razbojnika ogrnuše ga kao kralja kako bi mu se narugali. Kako bi ga osramotili prebacuju mu preko leđa stari ogrtač istovremeno trgajući s njega njegov koji mu se zalijepio za krvlju oblivenu kožu. Oštar kamen dali su mu za kraljevsko prijestolje kako bi ga bolje vidjeli, kako bi ga više ponizili. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli

Kao žezlo, u njegove svete ruke staviše tanku trsku. Svi su mu se rugali govoreći: Gle, kako je lijep! Okruniše ga trnovom krunom uz udarce štapom, rugajući mu se i vičući poput đavala. Starom krpom povezali su mu oči Govorili su mu: Pogodi tko te udario, nesretniče. Nisi li ti lažni prorok koji nas je htio obmanuti? Drugovi, zlostavljajte ga, ne prestajte ga tući. Pljuvali su mu lice velikim ispljuvcima u znak "poštovanja" uz nečuvane povike. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Klanjali su mu se s podsmijehom šamarajući ga: Zdravo, kralju Židovski, evo te lijepo uređenoga! Za razgovor dobiva samo drske riječi, jedni mu plaze jezik a drugi cere zube. Ne, nisu to ljudi nego bijesni demoni. Vidite li kako ga tuku? Jedan jače od drugoga. Neće li nas potresti ovo biće samilosno? Nije li razumljivo? Jao! To je za nas grešnici. Da mi grešnici, uzrokuje njegove boli. On trpi i podnosi sve ni oči ne podignuvši, ne žali se i ne mrmlja zbog ovog okrutnog mučenja. Od pete do glave prekriven je ranama od udaraca Ah! da se radi o životinji svi bismo s njom suosjećali! Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Naša nepodnošljiva oholost u težnji za veličinom istinski je krvnik koji mu uzrokuje ove boli. Oholi čovječe, dođi i posrami se. Pogledaj svoga Boga prezrenoga. Što ćeš mu, dakle, odgovoriti, ti koji želiš biti cijenjen? Naše srce puno gorčine i žarkog kajanja staje preda nj i izgara vidjevši Isusa kako trpi. Imajmo uvijek na umu ovog ljubeznog Spasitelja, neka prezir bude naša slava, a trpljenje naša sreća! O Isuse samilosni, zbog nepravednog prezira pogledaj milostivim pogledom raskajana srca do tvojih nogu. Jer mi grešnici, njemu uzrokuje ove boli.

Isusu zapostavljenu Barabi

(o. J. Vlahović)

Isuse, kralju vječne slave, Ti, pravi i živi Bog, svjetlost nebeskoga Oca; ti sam svemoguć i svet, eto si zapostavljen lupežu i ubojici Barabi! Stvoritelju, vladaru vjekova, zašto trpiš tolike uvrede? Ah, znam Isuse moj! To si učinio da osudiš moje slavohleplje, moju oholost, što sam se više puta smatrao kreposnijim, učenijim, boljim nego što sam uistinu! Ah, i zato si pretrpio toliko uvreda, jer sam više cijenio stvorenje nego tebe, svoga Stvoritelja! Ah, Bože duše moje! sve ću unaprijed žrtvovati, i čast i blago i sam život, da ti ovakve uvrede ne prouzrokuje. Ti ćeš uvijek biti jedini kralj moje duše i srca; Ti moja jedina ljubav za života, na smrti i nakon smrti.

Isus osuđen

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Slijedimo predragog Učitelja kojeg vuku s užetom oko vrata kako bi ga pred sudom pokazali kao luđaka. Zbog nas, o grešnici, On trpi boli. Toliko mu je zla naneseno da u ovom jadnom stanju, u koje su ga doveli mučitelji, nije više prepoznatljiv. Pilat, iako bezbožnik, ganut je vidjevši ga. Želi mu spasiti život znajući da je nevin. Na koncu, da bi stišao bijes pobunjenog naroda pokazuje ga u stanju u kojem su ga predali mučitelji. Čim su ga ugledali začuli su se povici. Svi mu se rugaju i dovikuju cereći se. Zbog nas, o grešnici, On trpi boli.

Njegovo izobličeno lice pokriveno ispljuvcima, njegovo iskidano tijelo uopće ne dira ove nezahvalnike. Njegove boli i njegovo bijedno stanje umjesto da takne njihova srca, udvostručuje njihov gnjev i ispunja ih bijesom. Pilat reče: «Evo čovjeka, imajte s njim samilosti!» On se mora spram njega odrediti a tek ga je upoznao. Na ove riječi, narod lupajući nogama povika: «Neka ga razvežu, svuku i razapnu». Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Isus nosi svoj križ

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Svi su ga napustili. Hoće li umrijeti pod ovim teretom? Nema nikog tko se ne užasava križa. Jedan siroti stranac, prolaznik, imenom Šimun Cirenac, obećanjima i prijetnjama prisiljen je na križ staviti ruke. Isus reče skupini žena koje su oplakivale njegove boli: «Plaćite radije nad vašim dušama i dušama vaše djece». Pogledajte jedno stanje, u koje je doveden ovaj nevini. Što će tek biti

s krivcem i oholim grešnikom? Veronika, potaknuta snažnom i žarkom ljubavlju ne bojeći se gužve, probija se kako bi vidjela ljubljenoga Isusa.

Briše njegovo krvavo i izobličeno lice, a Isus za nagradu ostavlja ga otisnuta na rupcu. I što, dakle! Je li moguće, bijedni grešniče, da je tvoje srce neosjetljivo na boli tvoga Spasitelja? Kako naši grijesi čine njegov teški teret, ne povećavajmo više njegove patnje griješeći ponovo. Isuse, nakon što je tvoja neizmijerna ljubav nosila naše grijehe, iskaži nam svoje milosrđe, kako bi nam bili svi grijesi oprošteni. Jer mi, grešnici, zaslužujemo ove boli.

Isus razapet

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Ova bijesna svjetina, ponovno trga s njega krvavu haljinu koja mu se zalijepila za kožu. Dok najokrutnije sve pripremaju za njegovu smrt, njih nekoliko najpohlepnijih bacaju kocku za njegovu haljinu. Vukući ga za kosu krvnici viču: «Ovdje će završiti tvoj jadni život lezi tu, nesretniče». Pogledajte kako ga obaraju na zemlju kako bi ga prikovali za drvo. Ali pogledajte kako Isus žarko grli taj križ. Vuku ga za svete ruke s velikom okrutnošću, kako bi ih pribili na pripremljene rupe. O okrutno barbarstvo! Udova rastegnutih tijela izmučenog, žila napregnutih. Dok leži na leđima pod nogama ovih neljudi, pribijaju čavlima njegove ruke i noge. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

O koje boli mu uzrokuju oštri čavli! Tijela pribitog, poput sita, gubi krv i malaksaje. Dođi, grešniče, i promatraj blagog Isusa na samrti koji te moli u svojoj bijedi da misliš na njegove patnje. Kako bi trpio još i više, umjesto vina i meda, za piće mu daju ocat pomiješan sa žući. Pogledajte kako podnosi toliki prezir i tolika zla? Daleko od toga da prigovara štoviše, On moli za svoje krvnike. Nazočnost njegove Majke povećava ove boli, videći je kako na određen način i Ona umire svakim časom. Ah! Vidim ga kako predaje duh ispuštajući veliki uzdah. Za nas, o grešnici, On trpi ove boli.

Osjećam da mi duša gubi svijest videći moga Boga kako umire. Nebo i zemlja zajedno pokazuju svoju bol, osjećam da zemlja drhti i more bijesni. Čak su i sunce i mjesec izgubili svoj sjaj, jedino je čovjek ostao hladan u ovoj sveopćoj boli. O grešnici, činimo pokoru, jer je On trpio za nas. Uzmimo udjela u njegovim patnjama, cjelivajmo njegove noge i njegove čavle. Kako bi nas dotaknuo nježnošću On obara glavu na prsa. Vidite kako nas privlači i kako nam pruža ruke? Ne prekidajmo tu tišinu doli da bismo uzdišući rekli: «Gotovo nitko ne misli na blagog Isusa na umoru». Nađimo utočište u njegovom svetom boku, koplje nam je načinilo ovo utočište kako bismo mi bili na sigurnom. Uzviknimo žalosnim glasom: «Oprosti nam naše grijehe o, Isuse samilosni, oprosti nam naše grijehe jer mi grešnici zaslužujemo ove boli».

Zazivi sedam posljednjih Isusovih riječi na Križu

(o. J. Vlahović)

1. Premilosrdni Isuse, koji si s neizrecivom ljubavlju molio svog nebeskog Oca: «Oče oprosti im, jer ne znaju što čine»: oprosti moje grijehe, kao što i ja opraštam onima, koji su me uvrijedili. *Slava Ocu...*

2. Milostivi i pravedni Isuse, koji si raskajanog razbojnika obradovao, govoreći mu: «Danas ćeš sa mnom biti u raj»; i meni, nevoljnom grješniku, daj mjesta u tvojoj slavi. *Slava Ocu...*

3. Slatki Isuse, koji si na križu viseći, ostavio svojoj Majci Ivana za sina, govoreći: «Evo ti sina»; a Ivanu ostavio Mariju za Majku, riječima: «Evo ti Majke»; molim te, stavi me pod njezinu majčinsku zaštitu, i udijeli mi milost da joj uvijek budem vjeran sin, da zaslužim njezinu pomoć za života i na strašnom času moje smrti. *Slava Ocu ...*

4. Prežalosni Isuse, koji si u gorkoj mucii svoga Srca vapió svome Ocu nebeskom: «Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!» ne ostavi Ti mene, osobito u smrtnoj borbi, i daj mi mjesta u tvojim presvetim Ranama. *Slava Ocu . . .*

5. Isuse, Kralju mučenika, koji si želio da još više za nas trpiš, željan naše ljubavi vapio si: «Žedan sam!» Pobudi, molim te, u mom srcu goruću žeđ za štovanje tvoje muke i Rana, i za spasenjem moje duše. *Slava Ocu...*

6. Isuse Bože, koji, ispunivši na križu naše otkupljenje, rekao si: «Svršeno je»; daj molim te, da i ja sretno ispunim i dovršim sve, što od mene tražiš i da spasim svoju dušu. *Slava Ocu...*

7. Isuse, utjeho umirućih, jedino moje ufanje, Ti si umirući vapio nebeskom Ocu: «U ruke tvoje prdajem duh moj!»; molim te, primi na samrti moju dušu u krilo svoga milosrđa, i odvedi je u vječnu slavu. *Slava Ocu ...*

Raspetom Isusu na Križu

(Sv. Pio V, papa)

1. Raspeti Isuse Kriste, Sine Blažene Djevice Marije, otvori svoje uši i uslišaj me kao što si slušao Vječnoga Oca kod preobraženja na gori Tabor. *Slava Ocu...*

2. Raspeti Isuse Kriste, Sine Blažene Djevice Marije, otvori svoje oči i dobrohotno me pogledaj kao što si s drveta Križa pogledao svoju žalosnu Majku Mariju. *Slava Ocu...*

3. Raspeti Isuse Kriste, Sine Blažene Djevice Marije, otvori svoja usta i progovori mi kao što si govorio sv. Ivanu apostolu, kada si ga s Križa dao za sina svojoj Majci. *Slava Ocu...*

4. Raspeti Isuse Kriste, Sine Blažene Djevice Marije, otvori svoje ruke i zagrlj me kao što si s Križa zagrljio cijeli ljudski rod. *Slava Ocu...*

5. Raspeti Isuse Kriste, Sine Blažene Djevice Marije, otvori svoje srce i primi moje srce te usliši i udjeli mi milost za koju te molim, ako je to u skladu s tvojom svetom voljom. *Slava Ocu...*

Raspetom Isusu za sretnu smrt

(o. J. Vlahović)

Gospodine Isuse Krste, Sine Boga živoga, zbog velike žalosti, koja ti je mučila dušu dok si molio u Getsemanskom vrtu, i zbog straha i muke koja te je bila obuzela, kad si govorio: «Žalosna je duša moja sve do smrti»; ponizno te molim, utješi me i pomozmi na strašnom času smrti, i ulij mi nadu u tvoje beskrajno milosrđe. Ljubljani Isuse, ne zapusti me u taj odlučujući čas! Kao što je tebi nebeski Otac poslao svoga Anđela, da te tješi i hrabri, i meni ga pošalji, da mi pomogne. Spomeni se svojih Rana, Krvi, muka i patnje koje si radi mene pretrpio. Tvoje sam stvorenje; tvoja je duša, koju imam, kupio si je na drvu križa neprocjenjivim blagom; čuvaj je dakle, kao svoju stvar, ne daj, da me đavao prevari.

Daj mi potrebnu jakost, da svladam njegove napadaje, kad me bude napastovao da posumnjam u istinitosti katoličke vjere; da se uzoholim zbog učinjenih dobrih djela; da zdvajam zbog mojih teških grijeha. Okrijepi me, moj slatki Isuse, krepošću svoje svemogućnosti. U patnjama i bolima daj mi potrebnu strpljivost, da uvijek budem predan u volju Božju. Ne molim, Gospodine, lagane muke, kratku bolest, blagu smrt. Sve ovo prepuštam tvom očinskom milosrđu, kako će korisnije biti za moju dušu. Samo ponizno molim, da za me prikažeš nebeskom Ocu jednu kap krvavog znoja, kojega si u vrtu prolio; muku i gorčinu, koje si na križu kušao; boli i patnje, koje si podnio kad ti je duša ostavljala tijelo, da smrtne muke, koje budem trpio, zasluže mi oprostjenje grijeha i smrt raskajanog pokornika. Isuse moj, milosrđe moje!

Pred propetim Isusom

Crkva je za mnoge pobožne vježbe udijelila oprost, pa tako i za neke molitve. Moleći slijedeću molitvu nakon svete pričest ili pred raspelom, dobiva se svaki put potpuni oprost, koji se može namijeniti i za duše u Čistilištu. Oprost je udijelio papa Lav XII., 17. rujna 1825, ako još doda Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na nakane svetog oca Pape.

Evo, moj dobri i preslatki Isuse, pred licem se tvojim bacam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem: utisni mi u srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi, te pravu pokoru za

moje grijeha i čvrstu odluku da ih popravim. To molim promatrajući u sebi i gledajući u pameti tvojih pet svetih rana i imajući pred očima ono što je prorok David rekao o tebi, dobri Isuse: Proboli su ruke moje i noge moje, izbrojiti mogu sve kosti moje.

Molitva rassetomu Isusu za sretnu Smrt

(Biskup Josip Lang)

Raspeti moj Isuse! Primi milostivo ovu molitvu, koju sada tebi upravljam za smrtni čas moga života, kada će pomanjkati sva sjetila moja. Kada dakle, preslatki Isuse, nemoćne i oborene oči moje ne budu mogle više tebe gledati: spomeni se žarkoga onoga pogleda, koji sada Tebi obraćam, i smiluj mi se! Kada se osuše usne moje, te ne budem više mogao Tvojih presvetih Rana poljubiti: spomeni se žarkih poljubaca, kojima Tvoje presvete Rane sada ljubim, i smiluj mi se! Kada moje hladne ruke, ne budu više mogle zagrliti Tvoj križ: spomeni se ljubavi, kojom te sada ljubim i smiluj nam se! Kada se napokon ukoči moj jezik, a ja više ne budem mogao govoriti, spomeni se ovoga sadašnjega zaziva moga: Isuse i Marijo, vama izručujem svoju dušu!

Klanjanje Isusu na Križu

(o. J. Vlahović)

1. Gospodine Isuse, klanjam se tebi koji visiš na križu, trnjem okrunjen: molim te, da me tvoj križ oslobodi od duha tmina. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

2. Gospodine Isuse, klanjam se tebi izranjenu na križu, žučju i octom napojenu; molim te da tvoje Rane budu lijek mojoj duši. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

3. Gospodine Isuse, zbog pregorka muke, koju si na križu pretrpio, kad je tvoja plemenita duša izašla iz tvog blagoslovljenog tijela; molim te, smiluj se duši mojoj, kad se s tijelom rastane i povedi je u vječni život. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

4. Gospodine Isuse, klanjam ti se, Ti koji si sišao nad Pakao, iz kojega si izveo zarobljene duše; ne daj, molim te, da ja padnem u mjesto tmina. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

5. Gospodine Isuse, klanjam ti se u grobu postavljenu, mirisima i pomašću pomazanu, daj da mi tvoja smrt vječni život donese. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

6. Godine Isuse, klanjam ti se uskrsnulom od mrtvih, Ti koji si uzašao na Nebo i sjediš s desnu Boga Oca: daj da tebe nasljedujem i sretno tebi u vječnost dođem. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

7. Gospodine Isuse, dobri pastiru, učvrsti pravedne, obrati grješnike, smiluj se svim umirućima i dušama u Čistilištu i meni siromašnom grješniku. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo...*

Isus umro i položen u grob

(Sv. Ljudevit Montfortski)

O grešnici užasni, gotovo je, Isus je umro. Mi smo svi krivci. Što će biti naša sudbina? Zbog nas je, o grešnici, umro u bolima. Ne napuštajmo Kalvariju, izdahnimo svi na ovom mjestu kako bismo se trudili zadovoljiti Božjoj pravdi. Vidite li njegovu svetu Majku kako ga ljubi uzdišući? Njezina je bol gorka jer je njezina ljubav velika. Zbog nas grešnici Ona trpi ove boli. Ona cvili i gubi svijest U svojoj malaksalosti kaže: «Jesi li ovdje Ti, predragi moje duše? O, umrijet ću. Je li ovo što vidim, božansko tijelo moga predragoga Sina? Jao! kako je jadan! Da, to je On prepoznajem ga. Na tvom licu vidim samo pljuvačku i krv. Nema više ljepote, ni milosti. O moj Sine, kakva promjena! Od kuda ove modrice, dvije raskršene ruke, zgrušana krv, rane, probodene ruke i noge?»

Pomiješajmo s njegovim suzama i naše, obujmimo njegove svete noge i u Krvi njegovih vena operimo sve svoje grijeha. Kako bi smo izbjegli osvetu srditog Boga Oca, zaklonimo se na sigurno u njegov sveti bok. Tražimo istinski duboki mir s Isusom u grobu kako bismo živjeli daleko od svijeta i načinili novo srce. Isprosi nam, o Marijo, oproštenje od svog Sina. Želimo promijeniti svoj život, usliši naša skrušena srca. O slatki Isuse, neka strelica ljubavi tvoga Srca zasiječe naša

srca da umremo od boli. Utisni u naše sjećanje svoju smrt i svoje boli, kako bismo imali u slavi udjela u tvome veličanstvu. Od sada ćemo ti biti zahvalni na svim tvojim dobročinstvima.

Želim častiti tvoje muke
(Sv. Grgur iz Nareka)

O Isus, Bože svega svijeta, želim častiti tvoje muke koje si trpio. Ti si stajao pred sudom stvorenja, u ljudskoj naravi kao što je moja; nisi govorio Ti koji daješ riječ, nisi podizao glasa, Ti koji si stvorio jezik; nisi vikao, Ti pred kojim drhti zemlja; usprkos svojih dobročinstava nisi ih korio; usprkos njihove zlobe nisi im zatvorio usta; nisi predavao zbnunjenosti one koji su te predavali na mučenje i smrt. Nisi se opirao kad su te vezali, nisi se ozlojadio kad su te udarali po licu; nisi se uvrijedio kad su te pljuvali; kad su te tukli šakama nisi bjesnio; kad su ti se izrugivali nisi se srdio; kad su te tukli nisi okretao svoje lice.

Razodjenuli su te, sinuli ti haljinu kao da si nemoćan, bičevanju su dodali još i prezir, predali te bijesnoj svjetini, prisilili da klekneš i na glavu stavili trnovu krunu prezira. Daleko od toga da su ti dopustili trenutak predaha, o izvore života, pritisnuli te da nosiš sredstvo smrti. Ti si ga velikodušno prihvatio, blago uzeo, strpljivo podigao. Kao da si krivac natovario drvetom patnji. Na ledima si nosio oruđe života, kao ljiljan iz doline. Vani su te potjerali kao žrtvu paljenicu, objesili te kao nevina jaganjca, na oltaru Križa ispržili te kao žrtvu, tebe nedodirljivog pribili čavlima kao razbojnika; Tebe kome se klanjaju Kerubini kao dostojnog prezira.

Tebe koji si darovatelj života, kao dostojnog smrtno kazne, tebe koji si navijestio Evandjelje kao oskrvniljca zakona, Gospodina i ispunjenje proročanstava kao prekršitelja Pisma. Tebe koji si sjaj slave i pečat neistraživih misli Očevih, kao prekršitelja volje Onoga od koga si rođen a nestvoren prije svih vjekova, tebe koji si uistinu Blagoslovljen kao izgnanika, tebe koji si plamne koji izgara, kao osuđenog zatvorenika, tebe koji si dostojan strahopoštovanja na Nebu i na zemlji, kao čovjeka pravedno kažnjena, tebe koji si skriven i nepristupačnom svijetlu kao roba zemaljskog razapeše.

**Molitva Isusu na čast pojedenih muka koje je pretrpio i
traženje kreposti koje iz njih proizlaze**
(Sv. Alfons Marija Liguori)

Isuse moj, zbog poniženja koje si pokazao kad si učenicima oprao noge, molim te udijeli mi milost istinske poniznosti, tako da se pred svima snizim, poglavito pred onima koji me preziru. Isuse moj, zbog muke i smrtno tjeskobe koju si pretrpio u Gesemanskom vrtu, koja je bila dovoljna da od nje umreš, molim te oslobodi me od paklenih muka, od toga da bi živio daleko od tebe, bez da bi te ikada više mogao ljubiti. Isuse moj, zbog odbojnosti i odvratnosti koje si tada kušao prema mojim grijesima koje si tada imao pred očima, udijeli mi istinsko pokajanje za sve grijehe kojima sam te uvrijedio. Isuse moj, zbog muke koju si kušao kade si vidio da te Juda poljupcem izdaje, udijeli mi milost da ti budem vjeran i da te nikada više ne izdam, kao što sam to činio u prošlosti.

Isuse moj, zbog muke koju si kušao kad su te vezali kao razbojnika i vodili pred suce, molim te veži me slatkim vezama svoje svete ljubavi, tako da se nikad više ne rastavimo od tebe jedinog istinskog dobra. Isuse moj, zbog svih udaraca, uvreda i pljuvanja koje si doživio one noći u Kaifinoj kući, udijeli mi milost da trpim u miru tebi za ljubav sva protivljenja koja ću doživjeti od ljudi. Isuse moj, zbog ismijavanja koje si doživio kod Heroda, kada se prema tebi ponašao kao prema luđaku, udijeli mi milost da strpljivo podnosim sve što će ljudi o meni govoriti ili se neprimjereno ponašati.

Isuse moj, zbog uvrede koju si pretrpio kad si vidio da Židovi više vole Barabu od tebe, daj mi milost da strpljivo podnosim kada sam nepravedno prezren na užrb drugih. Isuse moj, zbog patnje i boli koje si doživio na svom svetom tijelu kada si okrutno bio bičevan, udijeli mi milost da strpljivo podnosim sve tjelesne patnje, nemoći poglavito svoju smrt. Isuse moj, zbog boli koju si kušao na svojoj svetoj glavi kad su te okrunili trnovom krunom, udijeli mi milost da nikada ne pristanem na misli koje tebe vrijeđaju. Isuse moj, zbog prihvaćanja svoje smrti na križu na koju te osudio Pilat

udijeli mi milost da u predanju prihvatim moju smrt sa svim mukama koje će je pratiti. Isuse moj, zbog patnje koju si kušao kad si nosio križ na Kalvariju, udjeli mi milost da strpljivo podnosim sve križeve svoga života.

Isuse moj, zbog patnje koju si pretrpio kad su ti čavlima probili ruke i noge molim te da do tvojih nogu prikuješ moju volju kako ne bi želio ništa izvan onoga što Ti hoćeš. Isuse moj, zbog gorčine koju si kušao kad su te žući i octom napojili daj da te ne vrijeđam neumjerenošću u jelu i piću. Isuse moj, zbog muke koju si kušao kad si se na križu opraštao od svoje Majke, udijeli mi milost da se oslobodim neurednih veza prema svojim najbližima ili bilo kojem drugom stvoru tako da moje srce uvijek i potpuno samo tebi pripada. Isuse moj, zbog napuštenosti koju si kušao na Križu i od svoga Oca, udijeli mi milost da strpljivo podnosim sve napuštenosti bez da ikada izgubim povjerenje u tvoju dobrotu.

Isuse moj, koji si kušao tri sata smrtnu agoniju umirući na križu udijeli mi milost da s predanjem tebi iz ljubavi budem trpio patnje moje smrtno muke. Isuse moj, zbog velike patnje koju si doživio kad se tvoja sveta duša odijelila od tijela udijeli mi milost da u trenutku kada se moja duša bude dijelila od tijela prikažem ti moju patnju skupa s činom savršene ljubavi kako bih došao u Nebo i ljubio te licem u lice svim svojim snagama u svu vječnost. A ti Majko moja Marijo zbog mača boli koji ti je probo dušu kada si gledala svoga Sina kako predade dušu i nakloni glavu, molim te da mi pomogneš u času moje smrti da dođem u Raj slaviti te i zahvaljivati ti za sve milosti koje si mi od Boga isprosila. Amen.

1. POBOŽNOST SV. KRIŽU KRISTOVU: MOLITVE, RAZMATRANJA I LITANIJE

Pozdrav svetomu Križu

(Opat Eckbert)

Zdravo, Križu, znače Boga živoga, znače najvećega slavlja! Zdravo, o predivno i najizvrsnije drvo, pred kojim se moraju skriti cedar i čempres, lovorika i palma, maslina i vinova loza! Sjajnije od sunca, svjetlije od svijuzi zvijezda ovoga svijeta svijetliš onima, koji te promatraju očima vjere i ljubavi! Nekoć su te proklinjali, a ime tvoje bijaše sramotno. Sada si se iz najdublje nizine vinuo čudesnim rastom u nebeske visine i sjajiš pače na kraljevskoj kruni!

Tko je oprao tvoju sramotu, tko te uzvisio do takove časti? Nitko, nego onaj, koji sam čini čudesa, Isus Krist, jedinorođeni Sin Boga živoga, gospodar Neba i zemlje! Grešna ga je zemlja odbila od sebe, a ti si ga Križu primio, i nosio slatko breme njegova Tijela! Posvećen si, kada te dotaknulo njegovo Tijelo, poškopila njegova sveta Krv! Gle, tako te pomaza Bog tvoj uljem radosti pred tvojim drugovima, odlikovao te nad sva ostala šumska drveća, postalo si svetim oltarom Jaganjca Božjega. Jest, ti si sveti oltar, jer je na tebi prikazan prvi put neokaljani Jaganjac, koje je izmirilo Nebo sa zemljom.

Molitva sv. Križu

(o. J. Vlahović)

Sveti Križu, založe života, zastavo Kralja slave, prijestolje milosrđa, žrtveniće ljubavi, oplemenjeni i posvećeni neprocjenjivom Krvlju Jaganjca Božjega, duboko ti se klanjam, smjerno štujem, na moje srce te privijam. Na tebi je visio Isus, Spasitelj moje duše, na tebi je poništena moja osuda vječne smrti koju je prouzročio grijeh, po tebi sam izmiren s nebeskim Ocem, po tebi su otvorena Rajska vrata. Križu sveti po tebi je Spasitelj svijeta pobijedio, razoružao pakao i podložio. Daj da i ja po tebi svladam svoje neprijatelje koji me žele zauvijek upropastiti. Križu sveti, Isus te je svojom Krvlju natopio, želim te i ja natopiti mojim suzama u znak poštivanja tisući te puta želim poljubiti. Jao, do sada te nisam ljubio! Isuse Ti me učiš da moram svoj križ nositi, patnje života pretrpjeti ako želim doći tebi u vječnost. A ja sam od svoga križa zazirao, odbijao ga dok si Ti moj Isuse svoj Križ prigrlilo i do kraja iznio. Sveti Križu, miljeniče moga Gospodina Isusa Krista želim

te prigrliti i do svoje smrti za Isusom hoditi, a Ti Gospodine ojačaj moje slabe snage svojom milošću i daj da ti budem vjieran u životu i u smrti. Amen!

Križ Kristov, najveća kraljeva tajna

(Sv. Ljudevit Montforski)

«Evo što je, po mom mišljenju, najveća *kraljeva tajna* (Tob 12, 7.), najveće otajstvo Vječne Mudrosti: to je Križ. O kako su misli i putovi Vječne Mudrosti udaljeni i različni od misli i putova ljudi, pa i od onih najmudrijih! Taj veliki Bog želi otkupiti čovjeka, otjerati i sputati đavle, zatvoriti pakao i otvoriti ljudima Nebo i povratiti vječnome Ocu beskrajnu slavu. Evo te velike odluke, toga teškog djela i ogromnog pothvata. Kojim će se sredstvom poslužiti ta Mudrost “*koje se snaga prostire s jednoga kraja svijeta na drugi, i blagotvorno upravlja svemirom?*” (Mudr 8, 1.). Ona ima svemoguću mišicu i samo jednim jedinim njezinim pokretom može uništiti sve što joj se protivi i učiniti sve što hoće; jednom jedinom riječi svojih ustiju može sve stvoriti i sve uništiti. Potrebno je da samo nešto htjedne, i sve će se dogoditi.

Ali njezina ljubav daje zakone njezinoj svemoći. Želi se utjeloviti da pokaže ljudima svoje prijateljstvo, sama želi sići na zemlju, da se čovjek popne na Nebo. Neka bude! Ali prije nego li će se ta Utjelovljena Mudrost pojaviti u slavi i veličanstvu, praćena milijunima i milijunima anđela i izabranika, i prije nego li će u sjaju slave, bez sramote, poniženja, siromaštva i slabosti, poraziti sve svoje neprijatelje, ona će za se pridobiti srca ljudi svojom milinom i svojim čarima, svojom veličinom i svojim bogatstvom. Da, upravo tako! Ali čudne li stvari!

Među Židovima ona vidi predmet sablazni i užasa, a među poganima predmet ludosti, (usp. 1Kor 1,23.) jer vidi komad drva kojega preziru i odbacuju, kojim su sramotili i mučili najveće zločince i robove, a to se drvo nazivalo vješalima, drvetom križa ili križem. I ona gleda taj križ i u njemu nalazi svoju nasladu, uzljubila ga je iznad svih velikih i znamenitih stvari na nebu i na zemlji, jer on će biti oruđe njezinih pobjeda i ukras njena veličanstva, njezina bogatstva, vlast njezina kraljevstva, prijatelj i zaručnik njezina srca. “*O dubino mudrosti i znanja Božjega!*” (Rim 11, 33.) Kako je iznenađujuć njezin izbor, i kako su njezini sudovi i njezine odluke uzvišeni i neshvatljivi! A kako je tek neizreciva njezina ljubav prema tom križu!

Utjelovljena je Mudrost ljubila taj križ već od svog djetinjstva: “*Uzljubih ga od svoje mladosti*” (Mudr 8, 2.). Još u utrobi svoje Majke dok nije ni ušla u svijet, već ga je primila iz ruku vječnoga Oca i stavila ga usred svog srca da u njem kraljuje, govoreći: - “*Milje mi je, Bože, vršiti volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim*” (Ps 40 (39), 9.). Bože, moj Oče, dok ostajem u tvom krilu, izabirem taj križ, izabirem ga u krilu moje Majke; ljubim ga svim srcem i stavljam ga u svoje srce da bude moj zaručnik i moj gospodar.

I za vrijeme čitava života ona ga je gorljivo tražila. I kad je trčala kao ožednjeli jelen iz grada u grad i iz sela u selo, kad je divovskim korakom stupala prema Kalvariji, i kad je češće govorila svojim apostolima i učenicima, pa čak i prorocima u svom preobraženju, o svojoj mucu i o smrti, često je ponavljala: - “*Vruće sam želio*” (Lk 22, 15.), a svi njezini koraci, sva zanosna traženja i osjećaji, smjerali su prema križu, jer je smatrala za najveću sreću i čast umrijeti u njegovu zagrljaju.

Ona se već u svom utjelovljenju zaručila s njim u najvećoj ljubavi, nosila ga je i tražila s neopisivom radošću, tako da je čitav njezin život bio neprestani križ te je mogla reći idući u susret križu i smrti na njemu na Kalvariji: “*O kako sam tjeskoban dok se to ne izvrši!*” (Lk 12, 50.). Tko će mi ga zabraniti? Tko će me zaustaviti? O kada ću te zagrliti, dragi Križu Kalvarije!?

Konačno je stigla k ispunjenju svojih želja. Bila je obasuta pogrdama, bila je pribijena i kao srasla s križem, i radosno je umrla u zagrljaju tog dragog prijatelja kao na prijestolju slave i pobjede.

Ne vjerujte da se nakon smrti, da lakše trijumfira, Mudrost odijelila od križa, da je odbacila križ. Ni izdaleka! Ona se toliko sjedinila s njim i kao da se njemu pritjelovila, da nema ni anđela, ni čovjeka, ni bilo kojeg stvorenja na nebu ni na zemlji koji bi je mogao od njega rastaviti. Veza je nerazrešiva i savez je vječan: Nikada nećeš naći Križa bez Isusa, ali ni Isusa bez Križa.

Po njezinoj smrti pogrdje Križa postale su slavom, siromaštvo i golotinja bogatstvom, boli uživanjem, a trpljenja postadoše ugodna, jer je na neki način taj Križ pobožanstvenila da je naredila da mu se zajedno s njom klanjaju svi anđeli i ljudi. Ona ne želi da se čast klanjanja iskazuje makar samo relativno, ni kojem stvorenju, ma bilo ono ne znam kako uzvišeno poput njezine presvete Majke, osim njezinu dragom Križu. Na veliki dan suda prestat će čašćenje relikvija svetaca, čak i onih najuzvišenijih, a zapovjedit će prvim kerubima i serafima da idu po svem svijetu i saberu čestice pravoga Križa koje će njezina ljubav tako divno ujediniti da će sazdati onaj pravi Križ na kojem je i umrla. I taj će Križ nositi Anđeli u pobjedničkom slavlju i pjevati pjesme radosnice. Taj će Križ ići pred njom na presjajnom oblaku i po njemu i s njime sudit će svijet.

Kako će se tada razveseliti prijatelji Križa kad ga ugledaju! A kako će tek biti očajni njegovi neprijatelji kad vide sav njegov sjaj i slavu. Vikat će planinama da ih pokriju i paklu da ih proguta.

Čekajući veliki dan svoje proslave u konačnom sudu, Vječna Mudrost želi da Križ bude znak, oznaka i oružje svih izabranika. Neće primiti ni jedno dijete koje ne bude imalo tu oznaku, neće primiti ni jednog učenika koji ga ne bude nosio na svom čelu tako da zbog njega ne pocrveni, u svom srcu, tako da se protiv njega ne buni, i na svojim ramenima, tako da ga ne vuče za sobom niti ga odbaci. Ona govori: - *“Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!”*(Mt 16, 24.) Neće primiti nijednog vojnika koji ga ne uzme kao svoje oružje za obranu, za napad da pobijedi i uništi svoje neprijatelje. Ona im dovikuje: *“Imajte povjerenja, vojnici moji, ja sam vaš kapetan, ja sam pobijedio križem svoje neprijatelje i vi ćete također pobijediti po tom znaku.”*

U taj je Križ ona pohranila tolika blaga, milost, život i radost, i njegovu spoznaju daje samo svojim ljubimcima. Ona često *otkriva sve druge tajne svojim prijateljima* (usp.Iv 15, 15.), kao i apostolima, ali blago Križa otkriva tek onima koji su to zaslužili velikom vjernošću i svojim naporima. Kako je potrebno biti ponizan, malen, umrtvljen, okrenut u svoju dušu i prezren od svijeta da bismo spoznali otajstvo Križa, koji je još i danas, i to ne samo među Židovima i poganima, među Turcima i hereticima, među mudracima ovoga svijeta i lošim katolicima, već i među pobožnim, i vrlo pobožnim osobama predmet sablazni i ludosti, prezira i bijega.

Od Križa se ne bježi na području teorije, jer se nikad nije toliko govorilo i pisalo o njegovoj uzvišenosti i ljepoti kao danas, već na području prakse, jer ga se bojimo, na nj se tužimo, ispričavamo se i od njega bježimo kad treba bilo što pretrpjeti. *Zahvaljujem ti, Oče*, reče jednog dana u zanosu radosti na pogled ljepote Križa ta Utjelovljena Mudrost, *što si sakrio od mudrih i umnih ovoga svijeta* ljepotu i blago mojega Križa, *i što si ih objavio poniznima i malenima* (Lk 10, 21).

Ako je spoznaja tajne Križa toliko posebna milost, što je tek kad duša uživa u njemu i stvarno ga posjeduje! Takav dar Vječna Mudrost daje samo svojim najvećim prijateljima, nakon mnogih molitava, želja i preklinjanja. Ma kako bio uzvišen dar vjere, kojim se posebno dopadamo Bogu, njemu se približujemo i nadvisujemo svoje neprijatelje, a bez kojega bivamo odbačeni, dar Križa još je mnogo veći.

Sveti Petar, kaže sv. Ivan Krizostom, mnogo je sretniji u tamnici zbog Isusa Krista nego na Taboru okružen slavom; blaženiji je dok nosi lance na nogama, nego ključeve Raja u rukama. A sv. Pavao smatra većom čašću nositi verige zbog svoga Spasitelja, nego uzdignuće do trećeg neba. Bog je apostolima i mučenicima davao veću milost dajući im da nose njegov križ poniženja, siromaštva i najužasnijih muka, nego da im je dao dar čudesa i obraćenja čitavog svijeta. Svi oni kojima se priopćila Vječna Mudrost žarko su željeli križ koji su tražili i radosno prihvaćali, a kad im se ukazala prilika za trpljenje, klicali bi iz sveg srca sa sv. Andrijom: *“O dragi Križu, tako dugo željkovani!”*

Križ je dobar i dragocjen iz mnogo razloga: čini nas sličnim Isusu Kristu; po njemu postajemo dostojna djeca nebeskog Oca dostojni udovi Isusa Krista i dostojni hramovi Duha Svetoga. Bog Otac *kažnjava svu svoju djecu koju prihvaća* (Heb 12, 6.). Isus Krist priznaje za svoje samo one koji nose svoje križeve. Duh Sveti kleše i obrađuje svaki živi kamen nebeskog Jeruzalema, tj. sve predodređenike. Križ je dobar jer prosvjetljuje duh i daje mu veću spoznaju nego što mu daju sve knjige svijeta: *“Tko nije ništa iskusio, malo znade!”*(Sir 34, 10).

Ako ga dobro nosimo, postaje izvor, hrana i svjedočenje ljubavi. On u srcu raspiruje vatru božanske ljubavi i odvaja ga od stvorenja. On podržava i povećava tu ljubav. I kao što je drvo hrana vatri, tako je i Križ hrana ljubavi. On je najsigurniji dokaz da ljubimo Boga, a Bog se tim dokazom služi da nam pokaže svoju ljubav, no također traži taj dokaz da mi njemu zasvjedočimo svoju ljubav. Križ je dobar jer je obilan izvor svih slasti i utjeha i jer daje radost, mir i milost u duši. Konačno, Križ je dobar jer donosi onome tko ga nosi *izvanredno veliku vječnu slavu*. (2 Kor 4, 17.)

Kad bismo poznavali cijenu Križa, obavljali bismo devetnice i devetnice, kako kaže sv. Petar Alkantarski, da dobijemo taj ljupki djelićak raja. Govorili bismo sa sv. Terezijom: - "Trpjeti ili umrijeti!" - ili sa sv. Magdalenom Paciškom: - "Ne umrijeti, nego trpjeti!" Molili bismo s blaženim Ivanom od Križa milost da smijemo nešto pretrpjeti i biti prezreni za Gospodina. Taj je blaženik nakon svoje smrti rekao jednoj službenici Božjoj: "Od svih zemaljskih stvari na nebu se ništa ne štuje osim Križa." - "Imam neprocjenjivih križeva, reče Gospodin jednome od svojih slugu, jer je to nešto najvrednije što moja draga svemoguća Majka može od mene zadobiti za svoje vjerne sluge."

Svjetski mudraci, velikani ovoga svijeta, vi ne razumijete otajstveni ovaj govor. Previše volite užitke, tražite samo lagodnosti, ljubite jedino dobra ovoga svijeta, previše se bojite prezira i poniženja, jednom riječju: vi ste neprijatelji Isusova Križa.

Istina, i vi poštujete i hvalite općenito križ, ali ne onaj vaš, koji izbjegavate koliko god možete, ili ga vučete nevoljko za sobom, mrmljajući i nestrpljivo se na nj tužeći. Čini mi se da vidim pred sobom krave koje su i protiv svoje volje vukle kovčeg zavjetni u kojemu je bilo pohranjeno najveće blago svijeta: *mukale su idući* (1 Sam 6, 12.).

«Ogroman je broj nesretnika i luđaka», kaže Mudrost, jer je neizmjeran broj onih koji ne shvaćaju cijenu Križa i nose ga protiv svoje volje. Ali vi, istinski učenici Vječne Mudrosti, koji zapadate u razne kušnje i trpljenja, koji trpите progonstvo zbog pravednosti, koje smatraju kao smeće ovoga svijeta, utješite se i razveselite, poskakujte od veselja, jer je Križ koji nosite dragocjeni dar na kojem vam mogu zavidjeti i blaženici da im je to još moguće. Sva čast, slava i krepost Božja i ona Svetoga Duha počiva na vama, jer će biti velika vaša nagrada na nebesima, ali i na zemlji zbog duhovnih milosti i darova koje vam taj Križ pribavlja.

Pijte, prijatelji Isusa Krista, pijte iz njegova Kaleža gorčine, i postat ćete njegovim prijateljima. Trpите s njime, i bit ćete s njime i proslavljeni. Trpите strpljivo, pače i radosno. Još samo malo, a onda dolazi sretna vječnost nakon trenutka muke» (LJVM 167 -180).

Pobjeda križa

(Sv. Ljudevit Montforski)

Križ je duboko otajstvo, bez puno svjetla ne može ga se spoznati. Da bi se razumjelo križ, potreban je uzvišen duh, a potrebno ga je shvatiti kako bismo se spasili. Narav zazire od križa, um se protiv njega bori, učenjaci ga ne poznaju, a đavao nastoji potući. Često čak ni pobožni nemaju križ u srcu, iako kažu da ga ljube, u stvari su lažljivci. Križ je neophodan, uvijek nas prati trpljenje. Valja se popeti na Kalvariju ili zauvijek propasti. Sveti Augustin zapisa da je čovjek odbačen, ako ga Bog ne popravlja, ako ga ne kuša. Putem križa ide se u domovinu. On je put života, to je put kraljeva. Svaki kamen je isklesan po svojoj mjeri da bi naposljetku bio postavljen na sveti Sion. Čemu služi pobjeda najvećem osvajaču, ako nema ove slave da pobijedi trpeći, ako mu uzor nije Isus koji je umro na križu, ako poput nevjernika odbaci drvo križa.

Isus Krist je križem svezao pakao, porazio buntovnika, osvojio svemir; dao ga je kao oružje svojim dobrim slugama. Križ očarava, razoružava ruke i srce. Pobijedit ćeš u tom znaku, rečeno je Konstantinu. Svaka velika pobjeda je stavljena pod okrilje križa. Čitajte u povijesti o njegovim čudesnim djelima, velikim pobjedama na zemlji i na Nebu. Usprkos sjetilima i naravi, politici i razumu, istina potvrđuje, uvjerava da je križ veliki dar. U tom vladaru nalazimo istinu, milost, mudrost i božanstvo. Bog se nije mogao obraniti od ove iznimne ljepote, križ je učinio da on siđe među nas ljude. Dolazeći na svijet rekao je: Da, Gospodine želim križ. Predobri križu, postaviti ću te u središte moga srca. Križ je smatrao tako lijepim da je postao njegova vječna pratnja, zaručnica

njegova srca. Još od najranijega djetinjstva kad je njegovo srce uzdisalo, bilo je to za križem kojeg je toliko ljubio.

Od svoje mladosti tražio ga je velikim koracima. Umro je od nježnosti i ljubavi u zagrljaju križa. Želim krštenje, uzviknuo je Isus jednog dana, predragi križu koji ljubim, ljubavi moja. Nazvao je svetog Petra sablaznom sotonom kad ga je ovaj htio odvratiti od križa. Njegovom križu se klanja, a njegovoj Majci ne. O neizreciva veličino, nepoznata na zemlji. Ovaj križ, raspršen po zemlji na puno mjesta, biti će skupljen, uskrišen i prenesen na nebesa. Križ na oblaku pun sjajne privlačnosti, sudit će svojim likom mrtvima i živima. Križ će vapiti za osvetom prema svojim neprijateljima, a radost i oproštenje darovat će svojim prijateljima. On će donijeti slavu svim blaženima i pjevati o pobjedi na zemlji i na nebu. Sveci tijekom svog života ne traže drugo doli križ, on je njihova velika želja, on je njihov izbor. Nezadovoljnici će križevima koje im je nebo dodijelilo, sami dodati druge križeve i svi će propasti.

Okovi svetoga Petra donijeli su mu više časti nego to što je bio Spasiteljv vikar na zemlji. O dobri križu, uzviknuo je sveti Andrija, pun vjere, neka umrem na tebi, kako bi mi dao život. Pogledajte sv. Pavla koji zaboravlja svoju uznesenost na nebo i ne hvali se osim križem. Više je cijenio užasne tamnice nego divnu ekstazu koja ga je uznijela na nebo. Bez križa duša je posustala, mlitava, troma i bez srca. Križ je čini gorljivom i punom snage. Čovjek ne zna kad ništa ne trpi, a razmišlja čim dobro podnosi neku patnju. Duša koja ne poznaje kušnje, nije visoko cijenjena. To je neiskusna duša koja nije još ništa naučila. O uzvišena slasti koju kuša duša koja trpi, ako rado prihvati svoju muku bez traženja utjehe. Po križu se dobiva blagoslov, po križu nam Bog daje oproštenje. On želi da sve bude obilježeno ovim pečatom, ništa mu ne izgleda lijepo na što On nije stavio pečat križa.

Kad Bog stavi svoj pečat križa, profano postaje sveto, uklanja se ljaga i postaje Božje vlasništvo. Bog želi vjerniku staviti pečat na čelo i na srce prije svakog djelovanja kako bi postao pobjednikom. Taj pečat je naša sigurnost, naša zaštita, naša jedina nada i naše savršenstvo. On je tako dragocjen da bi se duše u nebu radosno vratile i trpjele ovdje na zemlji. Ovaj znak ima toliku snagu da svećenik na oltaru ne koristi nikakvo drugo sredstvo da bi privukao Boga s neba; on čini nad hostijom nekoliko znakova križa, po ovom znaku života događa se čudo. Po ovom divnom znaku on daje hostiji neobično ugodan miris; tamjan prikazuje te ju posveti; tom krunom Isus želi biti ukrašen. Mudrost vječna još uvijek traži vjerna srca dostojna ovoga dara. Ona traži istinskog mudraca koji ljubi trpljenje, koji će hrabro nositi križ do smrti.

O križu, moram zašutjeti jer te umanjujem govoreći. Ja sam presmion, drznik; jer sam te primio namrštena srca, nisam te poznavao, oprosti mi moj grijeh. Križu predragi, sada, kada sam te upoznao, učini u meni svoje prebivalište i daj mi tvoje zakone. Ispuni me, vladaru moj, svojom čistom ljubavlju i učini da upoznam tvoje najskrovitije urese. Videći te tako lijepoga, želim te imati, no moje nevjerno srce zadržava moje želje. Ako želiš, učitelju, oživjeti moju tromost, potpomoći moju slabost, dajem ti svoje srce. Uzet ću te kao svoj život, svoj užitek, svoju čast za mog jedinog prijatelja, moju jedinu sreću. Utisni se, milošću, u moje srce i na moju ruku, na moje čelo i moje lice, neću se zbog tog znaka sramiti. Uzet ću za moje bogatstvo tvoje veliko siromaštvo. Uzet ću za moje nježnosti tvoju blagu oporost. Neka tvoja mudra ludost i tvoja sveta sramota budu cijeli moj život slava i uzvišenost. Smatram pobjedom kad si me svojom krepošću pobijedio, na tvoju veću slavu. Ali ja nisam dostojan da umrem pod tvojim udarcima niti da budem znakom protivljenja. BOG SAM.

Pouka o križu i trpljenju

(Sv. Ivan Marija Vianney)

Htjeli, ne htjeli, moramo trpjeti. Nekoji ljudi trpe poput dobroga razbojnika, a drugi su kao onaj zli. Obojica su morali trpjeti iste muke, no jedan je znao steći trpljenjem zasluge: primio je u duhu trpljenje kao pokoru. Kada se poslije toga obratio raspetom Spasitelju, čuo je iz njegovih usta utješljivu riječ: »Zaista još danas bit ćeš sa mnom u raj«. Drugi pak ponavljaše bogumrske kletve i psovke, mrmljaše, te je umro u najgroznijem zdvajanju.

Dva su načina trpljenja: trpljenje s ljubavlju i trpljenje bez ljubavi. Sveci su trpjeli posve strpljivo, radosno i postojano, jer su ljubili. Mi pak trpimo mrmljajući, srdito i nezadovoljno, jer ne ljubimo. Kada bismo uistinu Boga ljubili, tada bi također ljubili i križeve, što više željeli bismo ih i tražili bismo ih. Veselili bi se, da možemo trpjeti iz ljubavi prema Onomu, koji je toliko trpio za nas. Zar imamo uzroka, da se tužimo? Gledaj siromašne pogane! Oni ni su tako sretni da poznaju Boga i njegove neizmjerne savršenosti, a ipak nose tolike i iste križeve poput nas, ali nemaju istog veselja kao odabranici.

Velite, da je teško trpjeti. Ne, trpjeti je utješljivo, ugodno i sreća, ali dok trpimo moramo ljubiti, a ljubiti dok trpimo. Gledajte, djeco moja, na putu križa težak je samo prvi korak. Strah pred križevima naša je najveća pogreška. Činili mi što mu drago, ipak nas stigne križ, jer mu nikako ne možemo izbjegnuti. Zašto ne ljubimo dakle svoj križ, zašto ga ne upotrijebimo kao štap u nebo? Na žalost većina ljudi odvraća se od križa. Što se pak više od njega udaljuju, to ih još jače udara i pritište. Budite mudri i pođite mu u susret, kao apostol Andrija, Kada je vidio podignut križ, na kome je imao izdahnuti, uskliknuo je: »Zdravo, mili križu! Primi me ti naručaj svoj! Otmni me ljudima i vrati me mome Učitelju, koji me je spasio po tebi !«

Upamtite dobro, djeco moja: tko ide u susret križu, izbjegne križevima! Moguće da se i sastane s križevima, ali je zadovoljan, jer ih želi i žarko ljubi. Križevi ga združuju s Isusom, čiste ga, odvraćaju od ovoga svijeta, odstranjuju mu iz srca sve zapreke, pomažu mu u životu, kako nam pomaže most preko vode. Promatrajte svece: ako nisu bili proganjani, tada proganjahu sami sebe. Jednoć se potuži neki pobožni redovnik Gospodinu, da ga proganjaju, ovako: »Gospodine, što učinih, da me tako zlostavljaju? Gospodin mu odgovori: »A što učinih ja, kada me onako zlostavljahu na Kalvariji? Redovnik ga razumje, proplaka, zamoli oprošten je i nije se nikada više tužio. Kršćanin, živi među križevima kao riba u vodi. Promatrajte sv. Katarinu, imala je dvije krune, jednu čistoće, a drugu mučeništva. I sretna je ova svetica, jer je više ljubila trpljenje od grešnog užitka.

Koliku slast u trpljenju kušaju one duše, koje su se sasvim predale Bogu! Njihovo je trpljenje kao ocat, u koji smo nalili mnogo ulja. Ocat ostaje uvijek ocat, ali blagost ulja umanju njegovu žestinu, te je gotovo ni ne opažamo.

U jednoj župi bijaše neki dječak kojega je bolest teško prikovala uz krevet. Rekoh mu: »Zar ne, sinko moj, ti trpiš mnogo?« Mali odgovori: »Ne, gospodine župniče, danas ne osjećam ništa od mojih jučerašnjih, a sutra ne ću više ništa osjećati od mojih današnjih boli«. »Zar ne bi želio ozdraviti?« »Ne, jer prije nego sam obolio, bijah vrlo nevaljan, pa bih mogao opet postati, ako bih ozdravio. Zato volim da ostanem bolestan do volje Božje.«

Ta patnja bijaše sigurno ocat, ali ju je blažilo ulje. Mi toga ne shvaćamo, jer smo odviše zadahnuti zemaljskim dubom. Posramljuju nas eto djeca, u kojima Duh Božji. Tužimo se, mrmljamo i prkosimo, kad nam dragi Bog pošalje križeve. Vrlo smo osjetljivi na sve, što nas stigne, uvijek bismo htjeli biti ovijeni u svilu!

Križem zaslužujemo Nebo. Bolesti, napasti i trpljenja i to su križevi, koji nas vode u nebo. Brzo će proći zemaljski život sa svim svojim patnjama. Pogledajmo svece, koji su već u nebesima. Dragi Bog ne zahtijeva od nas tjelesno mučeništvo. On traži samo mučeništvo srca i volje. Naš je uzor božanski Spasitelj, Uzmimo zato svoj križ na se i slijedimo ga. Radimo poput Napoleonovih vojnika. Jednom su morali preko nekoga mosta, na koji bijahu upereni topovi, i nitko se nije usudio preko mosta, Tada Napoleon uze barjak, i pođe prvi preko mosta, a svi ostali nagrnuše za njim. Učinimo i mi tako i pođimo za dragim Spasiteljem, koji ide s križem pred nama,

Križ su nebeske ljestve. Kako je utješno trpjeti, kad nas vidi Bog, pa možemo na večer pri ispitivanju savjesti reći: Sretna si, dušo moja, jer si danas bila dvije ili tri ure slična Isusu Kristu; bila si zajedno s njim bičevima, trnjem krunjena i razapeta. O, koliko će biti to blago za smrt! Ugodno će biti umrijeti, ako budemo živjeli s križem.

Morali bismo trčati za križem, kao lakomci za novcem. Jedino nas križevi mogu osigurati za sudnji dan., Veseliti ćemo se na sudnji dan, što smo trpjeli, ponosni ćemo biti, što bijasmo ponižavani, a naše žrtve bit će jedino naše bogatstvo.

Ako vas tko zapita: »Što moram činiti da se obogatim?« — »Raditi!« reći ćete. A hoćemo li doći u nebo, moramo trpjeti. Bog nam kaže put po Šimunu Cirencu, koji zove svoje prijatelje da mu pomognu nositi križ. Bog hoće da svoj pogled ne odvrćemo nikada od križa. Zato ga stavljamo u kuće, na putove, raskršća i brda, da promatrajući ga sjetimo se koliko nas je Bog ljubio, Križ obuhvaća svijet, jer gleda na sve četiri strane svijeta. Za svaku je jedan dio određen. Križevi su na putu u nebo kao čvrsti kameni most, koji vodi preko rijeke. Kršćani, koji ne trpe, prelaze rijeku po slabom mostu, i uvijek su u strahu, da im se ne sruši pod nogama.

Tko ne ljubi križ, može se doduše spasiti, ali će biti kao malena zvijezda na nebu. Tko se pak za dragoga Boga borio i topio, sjat će kao sjajno sunce. Preobraze li se naši križevi u plamenu ljubavi, slični su hrpi trnja, koje bacimo na oganj, i ona izgori, a ostane samo pepeo. Trnje je tvrdo i oštro, ali je pepeo mekan. Metni zreo grozd u tijesak, iscurit će sladak sok. I naša duša pod pritiskom križa daje sok, koji nas krijepi i hrani. Jesmo li bez križa, suhi smo; nosimo li bilo kakav križ s pouzdanjem, čutimo slatkoću, kao da smo već u nebu. S nama je i dragi Bog i bl. Djevica i svi sveci.

Nevolje nas vode do podnožja križa, a križ nas dovodi pred nebeska vrata. Hoćemo li prispjeli onamo, moramo ići uzbrdice, biti poniženi, prezreni i pogaženi. U ovoj dolini suza sretni su samo oni, koji usred patnja sačuvaju mir srca, jer oni kušaju radost djece Božje. Sva su trpljenja slatka, ako trpimo sjedinjeni, s Isusom, Promatrajte dobro život svetaca, gledajte put, kojim su oni išli. Kad nisu imali ništa trpjeti, mislili, da su nesretni i da ih je Bog zapustio.

Litanije svetom Križu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože!

Smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože!

Duše Sveti, Bože!

Sveto Trojstvo, jedan Bože!

Sveti Križu Isusov

(ponavlja se za svaki zaziv: Daj da te uvijek sve više ljubimo!)

Sveti Križu Isusov, temelju Crkve,

Sveti Križu Isusov, barjaku kršćana,

Sveti Križu Isusov, otkupljenje ljudi,

Sveti Križu Isusov, čašćen od anđela,

Sveti Križu Isusov, porazu đavli,

Sveti Križu Isusov, nado grešnika,

Sveti Križu Isusov, utjeho pokornika,

Sveti Križu Isusov, radosti pravednika,

Sveti Križu Isusov, navješčaju apostola,

Sveti Križu Isusov, jakosti mučenika,

Sveti Križu Isusov, mudrosti naučitelja,

Sveti Križu Isusov, luko brodolomnika,

Sveti Križu Isusov, utvrdo opsjedanih,

Sveti Križu Isusov, potpore slabih,

Sveti Križu Isusov, utjeho ožalošćenih,

Sveti Križu Isusov, lijeku bolesnih,

Sveti Križu Isusov, uskrsnuće mrtvih po grijehu,
Sveti Križu Isusov, radosti svećenika,
Sveti Križu Isusov, mrtvljenje monaha,
Sveti Križu Isusov, čistoća djevica,
Sveti Križu Isusov, kruno supružnika,
Sveti Križu Isusov, svijetlo u tminama,
Sveti Križu Isusov, temelju spasenja,
Sveti Križu Isusov, putu života,
Sveti Križu Isusov, obrano u opasnostima,
Sveti Križu Isusov, savjete u sumnji,
Sveti Križu Isusov, uništenje grijeha,
Sveti Križu Isusov, čuvaru milosti,
Sveti Križu Isusov, mjero slave,
Sveti Križu Isusov, užasu Pakla,
Sveti Križu Isusov, ključu Raja,
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Oče naš. Zdravo Marijo.

Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo, Te, jer si po svojem svetom Križu svijet otkupio.
Gospodine, usliši molitvu moju! I vapaj moj k Tebi da dođe!

Pomolimo se: Gospodine Isuse Kriste, Otkupitelju svijeta, koji si presvetu Krv svoju prolio za otpuštanje grijeha, tebe ponizno molimo zbog pregorke muke, koju si za nas na Križu umirući podnio, smiluj se nama, i prinesi za nas Ocu nebeskomu neprocijenjeno dostojanstvo Krvi, muke i smrti Svoje, da sretno odemo s ovoga svijeta i postanemo dionici tvojega otkupljenja. Koji s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

KRIŽNI PUT

PRIPRAVNA MOLITVA: Premilostivi Bože, Isuse Kriste! Evo duša moja ide za tobom s rastuženom Majkom tvojom Marijom i prati te na teškom putu tvoje pregorke muke. Okrijepi me svojom milošću da mogu strpljivo nositi svoj križ, što sam ga zaslužio svojim grijesima! Daj mi jakost da ne klonem i ne iznemognem na tom putu! Daj da mi svaka postaja bude korak u nebo! Amen.

Stala plaćuć tužna Mati, Gledala je kako pati Sin joj na križ uzdignut.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt
Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Gledaj nedužnog Isusa gdje stoji pred sućem! Slušaj kako ga krivo potvaraju i tuže, a on i ne otvara svojih usta! Razdraženi narod, koji ga je prije nekoliko dana slavio kao kralja, mahnilo viče: "Propni ga, propni!" Osudiše ga, a on drage volje prima osudu, samo da nas oslobodi od osude vječnog prokletstva.

Pomolimo se! Gospodine Isuse! Na tu nepravednu osudu pristao sam i ja po grijehu. I ja sam te osudio svojim zlim životom. Oprosti mi! Daj mi milost da i ja ponizno i strpljivo primam krivi sud, te da se oslobodim osude na vječne muke! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Dušom njenom razboljenom,
Rastuženom, ražaljenom
Prolazio mač je ljut.*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ
Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Gledaj teški križ, što ga na Isusa navališe njegovi neprijatelji. Ne nosi ga on za sebe, već za tebe i za cijeli svijet. Grijesi tvoji i grijesi svih ljudi tište njegova sveta ramena, a ti još nećeš da se popraviš. Skini sa sebe teško breme svojih grijeha u skrušenoj, valjanoj ispovijedi!

Pomolimo se! Preblagi Spasitelju, Isuse Kriste! Ti si dragovoljno primio na sebe križ što ti ga prirediše moji grijesi i grijesi svega svijeta. Daj mi milost da oćutim teško breme svojih grijeha i da ih skrušeno oplaćem! Amen.

Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*O koliko uciviljena
Bješe ona uzvišena
Majka Sina jedinog!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem
Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Kako su teški naši grijesi! Pod njihovim teretom pada onaj, koji sve drži svojom svemoćnom riječju. A pada zato da se i mi podignemo iz svojih zloća. Gledaj kako isus strpljivo podnosi sve pogrde i nemile udarce! A ti se tužiš na svaku malenkost i nepromišljeno mrmljaš, ti, koji si i više toga zaslužio.

Pomolimo se! Nedužni Isuse Kriste! Pod težinom mojih grijeha padaš ti, da mene bijednika podigneš. Okrijepi me, dragi Isuse, da nikada više ne padnem u grijeh! Daj mi milost da me nikakvo zlo ne odijeli od tvoje ljubavi! Amen.

Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Bol bolova sve to ljući
Blaga Mati gledajući
Muke slavnog Čeda svog.*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku
Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Gledaj Isusovu žalosnu Majku kako rasplakana ide za svojim Sinom! Kolika joj bol obuze srce, kad ga vidje onako nagrdena i izmućena? A tko joj prouzroči toliku bol? Mi i naši grijesi. Hoćemo li i nadalje svojim grijesima zadavati bol Spasiteljevoj svetoj Majci? Ne, nikada više!

Pomolimo se! Predragi Isuse! Molim te za onu tugu, što si je podnio, kad si susreo svoju Majku: udijeli mi pravu pobožnost prema svojoj svetoj Majci! A ti, prežalosna Majko, pomози mi da se uvijek spominjem muke tvoga Sina, i da po njoj dođem u nebo! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

Koji čovjek ne bi plako

Majku Božju videć tako

U tjeskobi tolikoj?

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Spasitelj je tako iznemogao da već ne može nositi križa; ali tvrdo ljudsko srce nema smilovanja. Isus je mnogoga bolesnika ozdravio, mnogomu mrtvacu vratio život. Sada sam treba pomoći, ali mu nema nikoga u pomoć. Ne preosta, dakle, drugo njegovim neprijateljima, već da prisile Šimuna, te pomogne Isusu nositi križ. O sretna li Šimuna! A kako ti nosiš križ?

Pomolimo se! Premili moj Isuse! Prosvijetli me svojom milošću da spoznam kolika je vrijednost tvoga križa; i daj mi milost da križ od tebe meni poslan, zagrlim i nosim drage volje, dokle god ti hoćeš! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

Tko protužit neće s Čistom,

Kada vidi gdje za Kristom

Razdire se srce njoj?

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Među silnom svjetinom, koja se naslađivala Isusovim mukama, našla se jedna pobožna žena, te požali Isusa. Ona mu pruži rubac da otare svoje krvavo lice. A za nagradu Spasitelj joj vraća sliku svoga presvetog obraza utisnutu u rubac. Kako je lijepo ogledalo dobila sveta Veronika! Ogledaj se često u to ogledalo!

Pomolimo se! Predobri Isuse, koji si smrtnim znojem svoga lica meni spasio život: daj vrati mojoj duši ljepotu, koju je primila na krštenju! Daj mi onako nježno srce, kakvim ti je Sveta Veronika pružila rubac, te i meni utisni u srce biljeg svoje muke! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

Zarad grijeha svoga puka

Gleda njega usred muka,

I gdje bičem bijen bi.

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Eto i opet pada Isus, da iz gliba grijeha podigne tebe i sve ljude. Kako ga moraju boljeti rane na presvetom tijelu? Ali još više nego rane bole ga tvoji grijesi, u koje neprestano padaš. Prigni već jednom svoju oholu glavu, budi od srca ponizan i nauči se Bogu za ljubav i za pokoru svojih grijeha strpljivo podnositi svaki križ!

Pomolimo se! Ljubljeni Isuse! Ti opet padaš pod teškim bremenom križa. Molim te za boli, što si ih oćutio kod ovoga pada, podigni me iz mojih grijeha, i ne daj da se ikada više u njih vratim! Amen.

Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Gleda svoga milog Sina,
Ostavljenog sred gorčina,
Gdje se s dušom odijeli.*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Bogoljubne žene požališe Isusa, kad ga vidješe svega krvava i izranjena, i zato uzeše nad njim plakati. A Isus im reče: "Kćeri jeruzalemske, ne oplakujte mene, nego oplakujte sebe i svoju djecu!" I tebi Isus veli isto, što je rekao ženama: "Ne oplakuj, sinko i kćeri, mene, nego oplakuj sebe i svoje grijeh!" A gdje su tvoje suze, da oplacheš svoje grijeh?

Pomolimo se! Premili Isuse, koji voliš da oplakujem svoje grijeh, nego tvoje muke, daj mi milost da skrušenim srcem oplachem grijeh i uvrede, što sam ti ih nanio, i da zavrijedim veseliti se s tobom u kraljevstvu nebeskom! Amen.

Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Vrelo milja, slatka Mati,
Bol mi gorku osjećati,
Daj, da s tobom procvilim.*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Po treći put pada Isus pod križem, ali ga ne prestaje nositi, dok ne dovrši djelo ljudskoga spasenja. Zašto ti nećeš da nosiš križ, koji te vodi u nebo? U križu je spasenje, u križu je zaštita i obrana, u križu je život. Zato prigri križ, da živiš u vijeke!

Pomolimo se! Premili Isuse, koji si od silne muke i po treći put pao pod križem, ali se opet pridigao i prigrio teški križ, da dovršiš za me žrtvu, daj mi jakost i ustrajnost da sa strahom i trepetom mislim na spasenje svoje duše, i da me breme grijeha ne obori u vječni ponor, odakle nema spasenja! Amen.

Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Neka ljubav srca moga
Gori sveđ za Krista Boga,
Da mu u svem omilim.*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Gledaj kako Isusovi krvnici i odijelo s njega svukoše! Oh, strahote! Gol stoji Bog, koji sve odijeva. Njegovo presveto i prečisto tijelo izvrgava se ruglu. Zbog naše tašte gizde i puste taštine on mora podnositi toliku sramotu; mora biti bez odijela da nas zaodjene odijelom nedužnosti, koje smo izgubili sramotnim mislima, riječima i djelima.

Pomolimo se! Nedužni Isuse, koji si na Kalvariji bio sramotno svučeni, daj mi milost da i ja svučem sa sebe staru zlu ćud i zle požude! Daj da sve, što je taštima ljudima slatko, meni bude gorko, a ti jedini da mi budeš prava slast i utjeha! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

Rane drage, Majko sveta,

Spasa za me razapeta

Tisni usred srca mog.

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Promisli kako oštrim čavlima pribijaju na križ svete Isusove ruke, koje su toliko dobra učinile ljudima! Promisli kako mu probijaju noge, koje su koračale jedino za ljudsko spasenje! Što si ti zaslužio, koji si svojim rukama počinio tolike nepravde; koji si često stupao po zabranjenom i krivom putu? Božjoj se pravdi mora svakako potpuno zadovoljiti: bolje na ovom svijetu, nego na drugom.

Pomolimo se! Klanjam ti se, moj Isuse, i molim te za svetu tvoju muku: daj da mi protrnu sva uda od svetoga straha! Daj da razapnem grešne požude svoga tijela, i da vazda budem tvoj! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

Neka dođu i na mene

patnje za me podnesene

Sina tvoga ranjenog.

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.

Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

U groznim mukama Spasitelj visi na križu, a njegovi ga neprijatelji još ruže i grde. Ali on ih ne proklinje, već za njih moli: "Oče, oprostite im, jer ne znaju što čine!" Opraštaš li i ti svojim neprijateljima? Isus je umro, da mi živimo. Svojom smrću Isus je pobijedio smrt.

Pomolimo se! Strpljivi Isuse, koji si na križu izdahnuo: molim te, pritegni me k sebi na sveti križ! Zaslužio sam nesretnu smrt, ali te molim za tvoju pregorku smrt, smiluj mi se i daj da jednom s križem u ruci umrem u tvojoj milosti! Amen.

Oče naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Daj mi s tobom suze Hvat,
Raspetoga oplakivat,
Dok na svijetu budem ja.*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa
Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Promisli koliku je bol morala oćutjeti blažena Djevica Marija, kad joj u krilo položiše mrtvo tijelo predragoga Sina! Maćem prevelike žalosti grijeh probode njezino majćinsko srce. Oplaći svoje grijehe i žali Majku, koja za te toliko trpi! Čuvaj se ponovnog pada, da je i opet ljuto ne ucviliš! Pomolimo se! Rastužena Majko Isusova i Majko moja! Molim te za onu preljutu bol, što si je pretrpjela, kad si primila u krilo mrtvo tijelo božanskog Sina: primi i moju dušu na samrti u svoje materinsko krilo! Amen.
Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...
Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*U tvom društvu uz križ stati,
S tobom jade jadovati
Želja mi je jedina.*

ČETRINAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob
Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Pobožni Josip Arimatejac i Nikodem iskazaše Spasitelju posljednju počast položivši mu sveto tijelo u novu grobnicu, u kojoj ne bijaše još nitko ukopan. No Isusovo tijelo nije ostalo u grobu; domalo je ustalo slavno iz groba i opet se združilo s dušom. I tebe će jednom položiti u grob. Gledaj da ti tijelo bude izmućeno trudom i naporom dobrih djela, da tako slavno ustane na vjećni život! Pomolimo se! Isuse, početniće života, daj da na tvom grobu oživim novim životom, i da umrijevši posvema grijehu, s tobom jednom uskrsnem na vjećni život! Amen.
Oće naš... Zdravo, Marijo... Slava Ocu...
Smiluj nam se, Gospodine! - Smiluj nam se!

*Kada dođu smrti ćasi,
Kriste, Bože, nek me spasi
Majke tvoje zagovor.*

ZAVRŠNA MOLITVA: Predobri Isuse! Zahvaljujem ti na milosti, koju si mi udijelio kod ove pobožnosti. Primi ovu moju bogoljubnost na slavu svoje muke, na zadovoljštinu za moje grijehe, na utjehu i pomoć dušama u ćistilištu! O, ne daj, Isuse, da neizmjerana vrijednost tvoje presvete krvi bude za me izgubljena, nego mi udijeli milost svoju i uvedi me poslije ovoga života u vjećnu radost! Amen. Hvaljen budi Isus Krist, raspeti naš Otkupitelj, i njegova pod križem žalosna Majka Marija!

*Kad mi zemlja tijelo primi,
Dušu onda uzmi ti mi
U nebeski blažen dvor.*

4. POBOŽNOST RANAMA ISUSOVIM

Razmatranje otajstava Muke i Rana Isusa Krista veliko sredstvo za postizanje savršenstva i izvor snage u protivštinama

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Život Isusa Krista je bio glavni predmet izučavanja svetaca. Oni su razmišljali o njegovim krepostima i patnjama i tako su stigli do kršćanskog savršenstva. Sveti Bernard je počeo s takvim pobožnim vježbama i ustrajao u njima do kraja: “Od početka mojeg obraćenja – kaže – napravih jednu kiticu miomirisne pomasti, sastavljenu od muke mog Spasitelja i postavih je u moje srce misleći na bičeve, trnje i čavle njegovih muka. Potrudih se čitavom dušom razmatrati svaki dan o tim otajstvima”.

To je isto tako bila vježba mučenika. Mi se divimo načinu na koji su oni znali pobijediti najokrutnije muke. Ali otkuda je mogla doći – primjećuje sveti Bernard – ta divna ustrajnost mučenika ako ne od rana Isusa Krista, o kojima su oni često razmišljali? Gdje je bila duša ovih velikodušnih i jakih ljudi, kada je tekla njihova krv i kada su njihova tijela bila zlostavljana tjelesnim mukama? U ranama Isusa Krista! I te rane su ih učinile nepobjedivima.

Presveta Majka Spasiteljeva je razmišljala cijeli svoj život o krepostima i mukama svoga Sina. Kada je kod njegovog rođenja čula Anđele kako pjevaju radosni hvalospjev, kada je vidjela pastire kako mu se klanjaju u štali, zadivljenom je dušom razmišljala o svim tim otajstvima. Ona je uspoređivala veličinu Utjelovljene Riječi i njegovu duboku poniznost, slamu i jasje s prijestoljem i krilom Očevim, Božju moć i mudrost sa slabošću i jednostavnošću jednog djeteta.

Djevica Marija jednog dana reče Svetoj Brigiti: “Kada sam promatrala ljepotu, skromnost i mudrost svoga Sina, moja duša je bila izvan sebe od sreće. I kada sam razmišljala da će njegove ruke i noge biti probodene čavlama, prolijevala sam bujicu suza i srce mi se lomilo od tuge i boli”.

Poslije Uzašašća Isusa Krista, Blažena Djevica Marija je provela ostatak svoga života posjećujući sveta mjesta koja je Spasitelj posvetio svojom prisutnošću i svojim mukama. Tu je razmišljala o njegovoj velikoj ljubavi i njegovim dubokim patnjama. Isto to je učinila i sveta Marija Magdalena koja je živjela trideset godina sama u svetoj špilji. Sveti Jeronim kaže da je to bila pobožnost prvih kršćana. “Oni su dolazili iz svih krajeva svijeta – piše Jeronim – u Svetu Zemlju da bi, posjećujući sveta mjesta rođenja, muke, patnji, njegove smrti i promatrajući svete predmete dublje utisnuli u svoje srce ljubav i spomen na Spasitelja svijeta.”

Svi kršćani imaju samo jednu vjeru, klanjaju se samo jednom Bogu, nadaju se istom blaženstvu u Nebu. Svi priznaju samo jednog Posrednika, Isusa Krista. Svi moraju nasljedovati ovaj božanski primjer i zato trebaju razmatrati otajstva njegova života, njegove kreposti, i njegovu slavu.

Pogrešno je vjerovati da je razmišljanje o istinama vjere i o otajstvima Isusovog života samo za svećenike, redovnike i za one koji su se povukli iz ovoga svijeta. Ako redovnici i svećenici imaju obvezu razmatranja o velikim istinama naše svete vjere da bi dostojno odgovorili na svoj poziv, laici su isto toliko dužni to činiti barem zbog opasnosti u kojima se nalaze svaki dan da se izgube. Trebaju se zato naoružati ustrajnim prisjećanjem na život, kreposti i muku Spasitelja, koje predstavlja petnaest otajstava svete krunice.

4. 1. Sestra Marija Marta Chambon i Pobožnost Ranama Isusovim

(Knjižicu s ovim gore naslovom početkom dvadesetog stoljeća tiskao je samostan časnih sestara Pohodačenja Marijina u Chamberyu u Francuskoj s imprimaturom od 21. 11. 1923. + Dominicus, Archiep. Camberinesis. Knjižica je izašla u velikom broju izdanja i ubrzo nakon toga je prevedena na gotovo sve evropske jezike. Na hrvatskom je tiskana 1930. u Zagrebu. Donosimo kraći sažetak poruke te knjižice.

Život Sestre Marije Marte Chambon

Franciska Chambon rodila se u kršćanskoj obitelji 6.3. 1841. u selu Croix- Rouge nedaleko od Chamberya u Francuskoj. Još od djetinjstva pokazivala je osobite znakove duboke pobožnosti. U

devetoj godini imala je duhovno viđenje Raspetog Isusa, a na prvoj pričesti i Djeteta Isusa. Odlučila se za redovnički život i sa 21. godinom ušla je u samostan Pohoda Marijina u Chamberyu. Kao redovnica odlikovala se skrovitošću, poniznošću, pobožnošću i pokorom. Svoja iskustva Isusovih ukazanja i poticaja na pobožnost njegovim Ranama dijelila je s duhovnikom i poglavaricama. Oni su to zapisivali i tako je nastala ova knjižica. Sestra Marija Marta Chambon umrla je 21. 3. 1907. na glasu svetosti.

Poticaji na štovanje Isusovih rana

«Jedno me boli», govoraše dragi Spasitelj Svojoj maloj služavci, "a to je, što ima duša, koje smatraju pobožnost Mojim Ranama kao nešto čudnovato, nedostojno, neprikladno... Zato ta pobožnost opada i zaboravlja se. U Nebu ima svetaca, koji su gajili veliku pobožnost Mojim Svetim Ranama, no na zemlji nema više gotovo nikoga tko bi Me štovao na taj način....

Presveta Djevica dođe jednog dana Pohoda, da utvrdi našu mladu sestru na njenom putu. Pojavivši se u pratnji svetih osnivača reda Pohoda i sv. sestre Margarete Marije, reče joj Ona dobrohotno: «Ja dajem Svoj Plod redu Pohoda, kao što sam Ga nosila u posjete svojoj nećakinji Elizabeti. Tvoj sveti Osnivač opisao je napore, krotkost i poniznost Moga Sina; tvoja sveta majka Ivana de Chantal Moju velikodušnost; tvoja sveta sestra Margareta Marija opisala je Presveto Srce Moga Sina, da Ga dade svijetu.... A ti, kćeri, ti si odabrana, da zaustaviš Pravdu Božju, koristeći se zaslugama Muke i Svetih Rana Moga jedinoga i preljubljenog Sina Isusa.»....

Pozivi i bodrenja Presvete Djevice umnažahu se u raznim oblicima. "Ako hoćete blaga, trebate ih crpiti iz Svetih Rana Moga Sina Sva rasvjetljenja Duha Svetoga izlaze iz Rana Isusovih, no vi ćete primiti od tih darova toliko, koliko bude u vama poniznosti."....

I sam Isus, da utvrdi Svoju službenicu, sa Svoje strane u više navrata uvjerava je, kako je ona doista zvana da ponovno oživi pobožnost spasonosnim Ranama. "Ja te odabrah da probudiš pobožnost Mojim Svetim Ranama u ovim nesretnim vremenima, u kojima živite." Zatim pokazujući joj Svoje Svete Rane kao knjigu u kojoj je hoće naučiti čitati, dobri Učitelj doda: "Ne skreći oči s te knjige. I ti ćeš naučiti više nego najveći učenjaci. Pobožnost Svetim Ranama postiže sve."

Svaki dan i svaki čas, da je potakne na žarki apostolat, otkriva joj Isus neprocjenjivo blago ovih izvora života. "Nijedna duša, iza Moje Svete Majke, nije imala milosti kao ti, da danju i noću gleda Moje Svete Rane. Kćeri, prepoznaj blago ovoga svijeta, jer svijet Ga ne želi prepoznati! Hoću da ovako vidiš Moje Rane, da bolje shvatiš što sam učinio, kad sam došao na svijet da trpim za te. Kćeri kad god prikazujete Mome Ocu zasluge Mojih Božanskih Rana, stječete golemo bogatstvo. Slični ste čovjeku, koji je našao u zemlji veliko blago. Ali budući da vi ne možete sačuvati ovo bogatstvo, Bog ga i Moja Božanska Majka uzimaju natrag, da vam ga vrate u času smrti i primijene zasluge dušama, koje ga trebaju. Jer vi trebate koristiti blago Mojih svetih Rana. Ne valja da ostanete siromasi, jer je vaš Otac vrlo bogat!.... Vaše blago? To je Moja Sveta Muka!

Ako je netko u nuždi, neka dođe s vjerom i pouzdanjem, neka crpi trajno iz blaga Moje Muke i Mojih Rana!»

Isus hoće da Ga ljubimo srcem Serafina. Pokazujući sestri Mariji Marti skupinu anđeoskih duhova oko oltara, reče Isus: "Oni promatraju ljepotu i svetost Božju!.... Oni joj se dive, klanjaju se, ali je ne mogu nasljedovati. A što se vas tiče, vi trebate posebno razmatrati boli Isusove, da postanete Njemu slični. K Mojim Ranama trebate pristupati toplu, goruća srca, te žarko uzdisati, da dobijete milosti koje tražite." Isus traži da to činimo žarkom vjerom: "One su potpuno svježije, trebate ih prikazivati kao da je prvi puta. U promatranju Mojih svetih Rana nalazite sve za sebe i za druge. Ja sam ti ih pokazao da uđeš u njih."

Isus traži da to činimo u apostolskom duhu, te da se nikada ne umorimo. "Mnogo treba moliti, da se pobožnost Mojim svetim Ranama raširi svijetom. Moje Svete Rane drže svijet. Trebate moliti za ustrajnost u ljubavi prema Mojim Ranama, jer one su izvor svih Milosti. Trebate ih često zazivati.... i poticati bližnje Trebate o njima govoriti i često se na to vraćati, da usadite tu pobožnost u dušama. Trebat će dugo, da se utvrdi ta pobožnost. Radite srčano!

Obećanja Isusova

Isus se nije zadovoljio samo time, da je Mariji Marti povjerio Svoje Svete Rane, da joj je izložio važne razloge koristi ove pobožnosti, kao i uvjete koji joj osiguravaju uspjeh, već je dao i obećanja štovateljima njegovih Rana. Gospodin reče sestri Marti Mariji:

«Ja ću dati sve što me budete molili zazivajući Svete Rane. Trebate širiti njihovu pobožnost.

- Sve što molite dobit ćete, jer je zasluga Moje Krvi bezgranične cijene. Mojim Ranama i Mojim božanskim Srcem možete sve dobiti.

- Iz Mojih Rana, -kaže Isus-, izlaze plodovi svetosti. Kao što zlato očišćeno u posudi za taljenje postaje ljepše, tako trebaš staviti svoju dušu i duše svojih sestara u Moje Svete Rane. Tu će se one usavršiti kao zlato u peći Vi se možete uvijek očistiti u Moj Svetim Ranama.

- Moje će Rane popraviti i zaliječiti vaše rane....

- Moje će Rane pokriti sve vaše pogreške

- Oni, koji ih štuju, postići će pravu spoznaju Isusa Krista.

- Razmatrajući o Njima vi ćete tu naći uvijek novu hranu ljubavi.

- Svete Rane daju svemu veliku cijenu.

- "Kćeri moja, zaroni svoje čine u Moje Rane pa će onda to biti nešto. Svi vaši čini, pa i najneznatniji, zaronjeni u Moju Krv, polučit će samim tim neograničenu zaslugu i zadovoljiti Moje Srece!

- Opetujte često kod bolesnika ovaj uzdah: Moj Isuse, oprosti i smiluj se po zaslugama Svojih svetih Rana! Ova će molitva olakšati dušu i tijelo."

- Grešnik, koji moli molitvu: "**Vječni Oče, ja Ti prikazujem Rane Isusove, da se izliječe Rane naših duša**", postići će svoje obraćenje."

- Sv. Rane spašavaju svijet i osiguravaju dobru smrt. "Moje će vas Rane sigurno spasiti.... One će spasiti svijet.

- Treba umirati ustima pritisnutim na ove sv. otvore ... - Nema smrti za dušu, koja umre u Mojim Ranama. One daju pravi život."

- Svete Rane daju nam svu moć pred Bogom. "Vi niste ništa po sebi, no vaša duša, sjedinjena s Mojim Ranama, postaje moćna; ona dapače može učiniti više stvari najedanput, i zaslužiti i dobiti za sve potrebe, a da nije potrebno ništa posebno odrediti."

- Gospodin je često ponovio sestri Mariji Marti obećanje, da će Sveta Crkva trijumfirati pomoću Svetih Rana i Bezgrešne Djevice. "Kćeri, treba da dobro izvršiš svoju zadaću, da prikazuješ Moje Božanske Rane Mome Vječnome Ocu, jer odatle će doći trijumf Crkve, koji će ići preko Moje Bezgrešne Majke."

No odmah od početka Gospodin odvrća sestru od svake obmane, kao i od svakog nesporazuma. Ne radi se o materijalnom trijumfu, o vidljivoj pobjedi, o kojoj sanjaju neke duše Lađa Petrova neće nikada biti bez valova. Katkad ćemo drhtati zbog njihovih strahota Boriti se, uvijek se boriti, to je zakon života naše Crkve. "Ne razumiju što traže, kad traže njen trijumf.... Moja Crkva neće nikada imati vidljiva trijumfa."

Ipak se kroz sve borbe i tjeskobe nastavlja u Crkvi i po Crkvi djelo Isusa Krista: spas svijeta. Djelo se Kristovo ispunja to bolje, što više naše molitve - koje imaju svoje mjesto u Božjem planu -traže pomoć Neba. A razumije se, da se Nebo napose lako može umilostiviti, kad se zazivaju Rane Otkupitelja. Isus često ističe ovu stvar:

"Zazivanje sv. Rana pribavit će Crkvi neprekidnu pobjedu Trebaš bez prekida crpsti iz ovih izvora za trijumf Moje Crkve."...

O dragi Učitelju, koliko već vremena tražiš, da to činim, a pobjeda ne dolazi!" povika ona jednom u svojoj prostodušnosti. -"Kćeri, odvрати blagi Spasitelj, vi biste morali biti zadovoljni već time što vas oštrije ne kaznim Ti zaustavljaš Moju ruku. - Obećajem ti trijumf, ali malo po malo."

- "Blagodat svetih Rana dovlači Milost s Neba i uzdiže u Nebo duše iz čistilišta. Kad god budete gledale Razapetoga Boga čistim srcem, dobit ćete oslobođenje pet duša iz čistilišta, jednu za svaku

Ranu. Istu Milost postići ćete obavljajući Križni put, ako je vaše srce vrlo čisto, vrlo slobodno; ista Milost kod svake postaje po zaslugama svake od Mojih Rana.

Kad prikazujete Moje Svete Rane za grešnike, ne treba zaboraviti to činiti i za duše u Čistilištu, jer ima malo ljudi, koji misle da im ga olakšaju. Svete su Rane blago nad sva blaga za duše u čistilištu."

Da okruni ova Svoja veličanstvena obećanja, Gospodin pokazuje napokon u Svojim Ranama "zalog naše buduće slave", te daje sestri Mariji Marti da gleda sreću, koju u Nebu pribavlja njihovo razmatranje.

"Duše, koje ponizno mole i razmatraju Moju Muku, jednog će dana učestvovati u Slavi Mojih Božanskih Rana. Njihovi će udovi zadobiti blistavu ljepotu i slavu. Što više budete promatrali Moje bolne Rane na zemlji, to više ćete ih promatrati Slavne na Nebu! Duša, koja je za života čistila i služila se Ranama Isusa Krista, te ih prikazivala Vječnome Ocu za duše u čistilištu, bit će u času smrti praćene Presvetom Djevicom i Anđelima, a Gospodin na Križu, sav sjajeći od slave, primit će je i okruniti." Gospodinovi zahtjevi za štovanje svetih Rana U zamjenu za tolike Milosti Isus je tražio od zajednice samo dvije pobožnosti, o kojima ćemo kazati par riječi: **Svetu Uru i Kronicu Svetih Rana.**

4. 2. Sveta Ura i Krunica svetim Ranama

Presveta Djevica je učila službenicu Božju Martu Chambon, kako se treba obavljati pobožnost svete ure. Ukazavši se u liku Majke Božje od Sedam Žalosti, držeći Svog Sina u rukama, reče: "Kćeri, prvi put sam promatrala Rane dragoga Sina kad je Njegovo Tijelo bilo položeno u Moje ruke Ja sam razmatrala Njegove boli i nastojala sam, da se preliju u Moje Srce. Gledala sam Njegove božanske noge, jednu za drugom, odatle sam prešla k Srcu, gdje sam vidjela onu veliku Ranu, najdublju za Moje majčinsko Srce Promatrala sam lijevu ruku, zatim desnu i napokon trnovu krunu. Sve Mi ove Rane probijahu Srce Eto, to je Moja Muka.... Sedam je mačeva u Mome Srcu, zato treba štovati Svete Rane Moga Božanskog Sina po Mome Srcu." (*Za obavljanje pobožnosti svete ure možemo se poslužiti razmatranjima o Isusovoj Muci i Ranama koje donosimo u ovoj knjižici ili drugim sličnima.*)

Krunice svetih Rana

(U pobožnoj katoličkoj tradiciji postoje dvije vrste molitve krunice sv. Ranama. Jedan je vezana uz privatne objave sestri Marti Chambon, a druga potječe od sv. Alfonsa Liguoria)

1. Gotovo u isto vrijeme (1867 -1868) izrazi Gospodin Svoju drugu želju sestri Marti Chambon i poglavarice samostana uvedoše dnevno moljenje "**Krunice svetih Rana**". -Evo, kako se od početka počela moliti ova Krunica.

(Moli se na običnu kronicu od 5 desetica).

Na mjesto "Vjervanja" i na tri prva zrna molila se lijepa molitva, koju dugujemo nadahnuću jednog svećenika iz Rima:

"O Isuse, božanski Otkupitelju, budi nam milostiv, nama i cijelome svijetu. - Amen. Bože jaki, Bože sveti, Bože besmrtni, smiluj se nama i cijelome svijetu. - Amen.

Smiluj nam se, milostiv nam budi, o Isuse, u sadašnjim mukama, zaštiti nas Svojom Predragocjenom Krvlju. - Amen.

Vječni Oče, udijeli nam milost po Krvi Isusa Krista, Tvoga jedinoga Sina, udijeli nam Milosrde, usrdno te molimo! – Amen!

Na velika zrnca umjesto Očenaša moli se zaziv:

Vječni Oče prikazujem Ti Rane Gospodina našega Isus Krista da se izliječe rane naših duša.

*Na mala zrna moli se 10 puta zaziv: **Moj Isuse oprosti i smiluj se po zaslugama ma Svojih Svetih Rana.***

Na kraju se izmoli tri puta zaziv koji se moli i na velika zrna. (Za molitvu ove krunice Crkva je udijelila djelomični oprost svaki puta kad se krunica izmoli).

"Pobožnost je Svetim Ranama lijek za ova vremena puna nepravde - govoraše Spasitelj sestri Marti- Ja želim tu pobožnost, zazive Ranama treba moliti velikim žarom."

2. Krunica Isusovim ranama od sv. Alfonsa Marije Liguoria

1. Gospodine moj Isuse Kriste, klanjam se rani tvoje lijeve noge. Hvala ti, što si ju za me pretrpio s tolikom boli, s tolikom ljubavlju. Suosjećam s tobom tvoju muku i muku žalosne tvoje Majke. Po zaslugama te tvoje svete rane molim te, da mi oprostiš moje grijehе, za koje se iz svega srca kajem, više nego za ikakvo drugo zlo, jer sam njima uvrijedio tvoju neizmjernu dobrotu. Žalosna Majko, moli Isusa za me. Po ranama koje si, moj Isuse, pretrpio s tolikom ljubavlju, uz toliku tvoju bol, smiluj mi se o Bože moj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu....*

2. Gospodine moj Isuse Kriste, klanjam se rani tvoje desne noge. Hvala ti, što si ju za me pretrpio s tolikom boli, s tolikom ljubavlju. Suosjećam s tobom tvoju muku i muku žalosne tvoje Majke. Po zaslugama te tvoje svete rane molim te, da mi dadneš jakost, te odsada ne padam u smrtni grijeh, nego da po tvojoj milosti ustrajem do smrti. Žalosna Majko, moli Isusa za me. Po ranama koje si, moj Isuse, pretrpio s tolikom ljubavlju, uz toliku tvoju bol, smiluj mi se o Bože moj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu....*

3. Gospodine moj Isuse Kriste, klanjam se rani tvoje lijeve ruke. Hvala ti, što si ju za me pretrpio s tolikom boli, s tolikom ljubavlju. Suosjećam s tobom tvoju muku i muku žalosne tvoje Majke. Po zaslugama te tvoje svete rane molim te, da me oslobodiš od pakla, koji sam ja često zaslužio, a gdje ako padnem ne bih te mogao više ljubiti. Žalosna Majko, moli Isusa za me. Po ranama koje si, moj Isuse, pretrpio s tolikom ljubavlju, uz toliku tvoju bol, smiluj mi se o Bože moj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu....*

4. Gospodine moj Isuse Kriste, klanjam se rani desne tvoje ruke. Hvala ti, što si ju za me pretrpio s tolikom boli, s tolikom ljubavlju. Suosjećam s tobom tvoju muku i muku žalosne tvoje Majke. Po zaslugama te tvoje svete rane molim te, da mi nebesku slavu udijeliš, gdje ću te savršeno ljubiti svim svojim silama. Žalosna Majko, moli Isusa za me. Po ranama koje si, moj Isuse, pretrpio s tolikom ljubavlju, uz toliku tvoju bol, smiluj mi se o Bože moj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu....*

5. Gospodine moj Isuse Kriste, klanjam se rani tvoga boka. Hvala ti, što si htio i poslije smrti pretrpjeti tu porugu, istina bez boli, ali s prevelikom ljubavlju. Suosjećam sa tvojom žalosnom Majkom, koja je sama kušala svu tu muku. Po zaslugama te svete tvoje rane molim te, da mi udijeliš dar svoje svete ljubavi, da te uvijek na ovom svijetu ljubim, te dođem u Nebo, da te licem u lice ljubim kroz sve vjeka vjekova. Žalosna Majko, moli Isusa za me. Po ranama koje si, moj Isuse, pretrpio s tolikom ljubavlju, uz toliku tvoju bol, smiluj mi se o Bože moj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu....*

Pomolimo se: Bože, koji si mukom svoga jedinorođenog Sina i prolijevanjem krvi iz njegovih pet rana ljudsku narav, grijehom ranjenu, otkupio udijeli nam, molimo: da Isusove rane štujemo, i da po njegovoj predragocjenoj Krvi oproštenje zadobijemo. Po istome Krstu Gospodinu našem. Amen. (papa Leon XII je 1823, molitvi ove krunice udijelio djelomične oproste).

PETNAEST MOLITAVA SVETE BRIGITE

(Izvadak iz molitvenika: Isuse, ja se uzdam u tebe, s odobrenjem Nadbiskupskog stola u Zagrebu od 24. VIII. 1976. a u Italiji su objavljene s imprimaturamo Vatikana P. Canissius Van Lierde, Vic. Generalis Civitatis Vaticanae 9.7. 1984. u izdavačkoj kući Shalom)

Molitve predstavljaju pobožnost Presvetim Ranama i Muci Spasiteljjevoj, što ih je naš Gospodin Isus Krist objavio svetoj Brigiti Švedskoj (14.VI.1303. – 23.VII.1373.) u crkvi Sv. Pavla u Rimu. Te molitve predstavljaju osobitu pobožnost prema Muci i Ranama našega Gospodina. Tu je pobožnost

odobrila Sveta kongregacija za širenje vjere (De propaganda fide) i papa Klement XII. (od 1730. do 1740.). Nalazi se u knjižici «Objava» sv. Brigite.

Sv. je Brigita dugo željela znati broj udaraca što ih je naš Gospodin primio u svojoj Muci. Jednog joj se dana On ukaza i reče: « Ja sam primio na svom Tijelu pet tisuća četiri stotine i osamdeset udaraca. Ako ih hoćeš častiti kakvom pobožnošću, onda moli petnaest puta Oče naš... i petnaest puta Zdravo Marijo..., s ovim molitvama (što ih ju je On sam naučio) za vrijeme jedne cijele godine. Kada se ta godina svrši, onda će time biti pozdravljena svaka moja Rana. Gospodin je dodao da će svaki koji bude molio te molitve godinu dana bez prekida «osloboditi petnaest duša svoje loze iz čistilišta, petnaest pravednika te iste loze bit će utvrđeno i sačuvano u milosti i obratiti će se petnaest grešnika te iste loze.» «Osoba, koja bude molila te molitve, imat će prve stupnjeve savršenstva.

Petnaest dana prije njezine smrti dat ću joj svoje Predragocjeno Tijelo da po njemu bude oslobođena od vječnog glada; dat ću joj piti svoju Predragocjenu Krv da ne bude vječno žedala. Petnaest dana prije svoje smrti ona će se s gorčinom pokajati za sve svoje grijehе koje će potpuno spoznati. Pred nju ću staviti znak svoga jakog pobjedničkog Križa da joj bude u pomoći i za obranu proti zasjedama njezinih neprijatelja. Prije njezine smrti doći ću sa svojom predragom i ljubeznom Majkom i dobrohotno ću primiti njezinu dušu i voditi je u vječnu radost i ondje ću joj dati piti poseban gutljaj s izvora moga Božanstva, čega neću dati drugima, koji ne mole tih mojih molitava.» Valja znati da će i onome koji bi 30 godina živio u smrtnom grijehu, a koji bi pobožno molio ili odlučio moliti te molitve, Gospodin oprostiti sve njegove grijehе dajući mu milost skrušene ispovijedi, obraniti ga od nagle smrti, osloboditi njegovu dušu od vjernih muka. Ako onaj tko moli iz nehotičnog zaborava ili zbog opravdanih razloga preskoči molitvu jedan ili više dana može je nadoknaditi moleći drugi dan dva puta iste molitve. Ove molitve se mogu moliti i umjesto Križnog puta.

Napomena: Prije svake molitve izmoliti 1 Oče naš i 1 Zdravo Marijo.

1. ISUSOVA MUKA DO KRUNJENJA TRNJEM- Isuse Kriste, vječna slasti za sve one koji Te ljube, radosti što nadilaziš svaku drugu radost i svaku želju, spasenje i ufanje svih grešnika! Ti si pokazao da nemaš većega zadovoljstva od toga da budeš među ljudima, tako da si u punini vremena uzeo i ljudsku narav iz ljubavi prema njima. Sjeti se svih patnja što si ih pretrpio od časa svojega začeca, a osobito za svoje svete Muke, kako je to bilo odlučeno i određeno po Božjem naumu u vječnosti. Gospodine, sjeti se svoje posljednje Večere sa svojim učenicima, kada si im oprao noge, dao im svoje sveto Tijelo i predragocjenu Krv, prorekao im svoju skoruu Muku, a uz to ih i blago tješio. Spomeni se žalosti i gorčine što si ih osjetio u svojoj duši, kako si to i sam posvjedočio kada si rekao: «Žalosna je moja duša do smrti!»

Isuse dragi, sjeti se strahovanja, tjeskoba i boli, što si ih pretrpio u svojem nježnom Tijelu prije svoje Muke na Križu, kako si se oznojio krvavim znojem za svoje trokratne molitve, kako Te je poljupcem izdao Tvoj učenik Juda i uhvatio Te Tvoj narod kojeg si Ti izabrao i uzvisio; kako su Te optužili lažni svjedoci i nepravedno sudila tri suca, u cvijetu Tvoje mladosti, a u svečano vrijeme Pashe! Mili Spasitelju, sjeti se kako si bio lišen svoje vlastite odjeće i za ruglo bio odjeven, najprije od Heroda, kao luđaka u bijelu haljinu, a zatim od vojnika, na pogrdu, i u crvenu haljinu; kako su Ti smrdljivom krpom pokrili oči i Tvoje Sveto Lice; kako su ga ćuškali, krunili Ti glavu trnovom krunom; stavili Ti u ruku trsku i njome Te tukli po glavi; kako su Te privezali uza stup i rastrgali Te udarcima bičeva i još Te obasuli pogrđama i uvredama! Presveti Otkupitelju, po zaslugama svih svojih patnja i boli što si ih pretrpio, prije svoje Muke na Križu, podijeli mi prije moje smrti milost da se savršeno pokajem, da se iskreno i potpuno ispovjedim, da učinim dostojnu zadovoljštinu i da zadobijem oproštenje svih svojih grijehа! Amen!

2. POGRĐIVANJE ISUSA - Isuse, savršena slobodo anđela, rajska naslado, sjeti se strašne žalosti što si je pretrpio kad su Te okružili Tvoji neprijatelji kao bijesni lavovi i vrijeđali Te nebrojenim uvredama, pljuvali Ti u sveto Lice, ćuškali ga i natjecali se tko će Tebe više mučiti drugim

nečuvenim zlostavljanjima. Spasitelju moj, po zaslugama tih svojih boli, pogrda i uvreda, molim Te da me oslobodiš od svih mojih neprijatelja, vidljivih i nevidljivih, i da mi dadeš milost da pod Tvojom zaštitom dođem do savršene punine vječnoga spasenja! Amen!

3. ISUSOVO RASPEĆE NA KRIŽU- Isuse, neizmjerni i neograničeni Stvoritelju neba i zemlje, koji sve obuhvataš i sve držiš u svojoj vlasti, sjeti se pregorke boli što si je pretrpio kad su Ti Židovi uz Križ prevezali Tvoje svete, nježne ruke i noge i probili ih debelim, tupim čavlima; a kada ih nije zadovoljio Tvoj položaj, da uzmognu ugoditi svojem bjesnilu, raširivali su Tvoje Rane, zadavali Ti bol na bol, istegnuli Te na Križu zlobnom okrutnošću, vukli Te na sve strane i iščašili Tvoje udove! Ljubljeni Otkupitelju, usrdno Te molim da mi po zaslugama tih svojih presvetih boli na Križu, punih ljubavi za nas, uliješ strah i ljubav prema Sebi! Amen!

4. ISUSOVA MOLITVA ZA SVOJE MUČITELJE- Isuse, nebeski liječnice, na Križ podignut da svojim ranama izliječiš naše rane, sjeti se boli i ozljeda što si ih pretrpio na svim svojim udovima, od kojih ni jedno nije ostalo na svojem mjestu, tako da nije bilo boli slične Tvojim boli! Od pete do vrh glave ni jedan dio Tvojega Tijela nije bio bez muka. Ali uza sve to trpljenje Ti nisi propustio moliti svojega Oca za svoje neprijatelje: «Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!» Po tom svojem velikom milosrđu i po zaslugama tih svojih boli daj nam milost da spomen na Tvoju pregorku Muku probudi u nama savršeno pokajanje, da zadobijemo oprostjenje svih svojih grijeha! Amen!

5. MILOSRĐE ZA RASKAJANE GREŠNIKE- Isuse, ogledalo vječnoga sjaja, sjeti se kako si u svjetlu svojega Božanstva promatrao preodređenje onih što će se spasiti po zaslugama Tvoje svete Muke, ali si istodobno oćutio i žalost i gorko žalio propast i oćaj velikoga mnoštva onih nesretnih grešnika što će biti osuđeni zbog svojih grijeha! Po tomu bezdanu svoje sućuti i milosrđa, a osobito po dobroti što si je pokazao prema raskajanom razbojniku kada si mu rekao: «Još danas ćeš biti sa mnom u raju», molim Te, blagi Isuse, smiluj se i meni u ćasu moje smrti!

6. ISUSOVA OPORUKA NA KRIŽU - Isuse, preljubezni i živo ųuđeni Kralju, sjeti se boli što si je pretrpio kada su Te svukli do gola, kao bijednika, pribili Te i uzdigli na Krių! Svi su Te Tvoji roćaci i prijatelji ostavili na Kriųu, osim Tvoje ljubljene Majke, koja je vjerno stajala uz Tebe u Tvojim smrtnim borbi. Nju si predao svomu vjernom ućeniku rekavši svojoj presvetoj Majci Mariji: «ųeno, evo Ti sina!», a svetom Ivanu: «Evo ti Majke!» Spasitelju dobri, molim Te da se po maću boli, što je tada probo dušu Tvoje presvete, preųalodne Majke, smiluješ meni u svim mojim ųalostima i nevoljama, tjelesnim i duševnim i da budeš uza me u svim kušnjama, a osobito u ćasu moje smrti! Amen!

7. ISUSOVA ųEĀA- Isuse, neiscrpljivi izvore milosrđa, s dubokim osjećajem ljubavi rekao si na Kriųu: «ųeđam!» To je bila Tvoja ųeĀa za spasenje ljudskoga roda. Premili Spasitelju, raspali naša srca ųeljom da teųimo za savršenstvom u svim svojim djelima! Potpuno ugasi u nama tjelesnu poųudu i ųar svjetovnih ųelja! Amen!

8. NAPITAK NA KRIųU- Isuse, slasti srdaca, naslado duhova, po gorćini ųući i octa, što si ih kušao na Kriųu iz ljubavi prema nama, daj nama milost da dostojno primamo Tvoje Presveto Tijelo i Tvoju Predragocjenu Krv za ųivota i u ćasu svoje smrti, da budu lijek i utjeha našim dušama! Amen!

9. ISUSOV VAPAJ NA KRIųU- Isuse, svesilni Kralju, najviša duhovna radosti, sjeti se boli što si je pretrpio kada si uronjen u gorćinu blize smrti, napadan i vrijeĀan od ųidova, glasno zavapio da si ostavljen od svojega Oca, pa si mu se potuųio: «Boųe moj, Boųe moj, zašto si me ostavio?» Spasitelju moj usrdno Te molim da me po zaslugama te Svoje smrtno tjeskobe ne ostaviš u gorkim bolima moje smrti! Amen!

10. ISUSOVE VELIKE RANE NA KRIŽU- Isuse, početniče i posljednji cilju svih stvari, životvorna silo, sjeti se kako si uronio u bezdan boli od pete do glave. Po zaslugama svojih velikih rana nauči me da s iskrenom ljubavlju vršim Tvoje zapovijedi kojih je put širok i lagan onima koji Te ljube! Amen!

11. ISUSOVE DUBOKE RANE NA KRIŽU- Isuse, duboki bezdane milosrđa, molim Te po zaslugama Tvojih rana, što su prodrle do srži Tvojih kostiju i Tvoje utrobe, izvuci iz grijeha mene bijednika, svega ogrezla u opačinama i sakrij me pred svojim rasrđenim Licem u svoje rane, dok me mine Tvoja srdžba i pravedna zlovolja! Amen!

12. ISUSOVE KRVAVE RANE NA KRIŽU- Isuse, ogledalo istine, pečate jedinstva, svezo ljubavi, sjeti se mnogih rana kojima si bio izranjen od glave do pete, sav rastrgan i crven od prolivene Predragocjene Krvi. O velike boli, što si je pretrpio iz ljubavi prema nama na svomu čitavom nevinom Tijelu! Blagi Isuse, što si za nas još mogao učiniti, a da tog nisi već i učinio? Spasitelju predragi, usrdno Te molim utisni svojom Predragocjenom Krvlju sve svoje rane u moje srce da u njima neprestano čitam Tvoje boli i Tvoju ljubav! Daj da se vjerno spominjem Tvoje Muke i da se tako u mojoj duši obavlja plod Tvojih patnja i da se svakog dana sve više umnoži moja ljubav prema Tebi, sve dok ne stignem k Tebi. Dobri Spasitelju, koji si riznica svih dobara i radosti, za koje Te molim da mi ih dadeš u vječnom životu! Amen!

13. TJESKOBA NA KRIŽU- Isuse, jaki lave, besmrtni i nepobjedivi Kralju, sjeti se boli što si je pretrpio dok su se sve Tvoje sile i Srca i Tijela potpuno iscrple, pa si onda priklonuo glavu i rekao: «Svršeno je!» Po zaslugama te Tvoje tjeskobe i boli, molim Te, Gospodine Isuse, smiluj mi se u posljednjem času moga života kada moja duša bude u tjeskobi i duh moj uznemiren! Amen!

14. ISUSOVA SMRT- Isuse, jedinorođeni Sine Očev, odsjeve i sliko Njegove Biti, sjeti se kako si se ukratko i ponizno preporučio svome Ocu kada si Mu rekao: «Oče moj, u Tvoje ruke predajem duh svoj!» Tijelo Ti je bilo ranama rastrgano, Srce slomljeno i Ti si izdahnuo, pun milosrđa za nas, samo da nas otkupiš. Kralju svetaca, po zaslugama Tvoje predragocjene smrti ojačaj me i pomози mi da se oduprem zlom duhu tijela i krvi, da umrem svijetu i živim samo Tebi! Molim Te, primi u času smrti moju hodočasničku i prognanu dušu, koja se vraća k Tebi!

15. ISUSOVO POSLJEDNJE SVEPROLIĆE KRVI- Isuse, pravi plodni trse, sjeti se kako si obilno i velikodušno prolio svu svoju Krv iz svoga svetoga Tijela, kao grožđe pod tjeskom! Od udarca vojnikova koplja potekla je iz Tvojeg probodenog Srca Krv i Voda, tako da u njemu nije ostala ni jedna jedina kap. Bio si uzdignut na Križu kao kitica mirhe. Nježno Ti je Tijelo uvenulo, sokovi su Tvoje utrobe presahnuli, srž se Tvojih kostiju osušila. Po zaslugama te Tvoje gorke Muke i po Tvojim prolivenoj Predragocjenoj Krvi molim Te, dobri Isuse, primi moju dušu kada budem u svojoj smrtnoj borbi! Amen!

ZAKLJUČNA MOLITVA: Moj blagi i vjerni Isuse, raspeti Otkupitelju, rani moje srce da mi pokajničke suze boli i ljubavi budu hranom dan i noć! Svega me obrati k Sebi da Ti moje srce bude vječitim stanom, da Ti se moje vladanje sviđi i da Ti kraj mojega života toliko omili da me poslije moje smrti primiš u nebo da Te zauvijek slavim sa svim svetima! Amen! Pomolimo se! Gospodine Bože, koji si blaženoj Brigiti objavio po svom Sinu nebeske tajne, daj nama, svojim slugama, po njezinu pobožnom zagovoru, da se veselo radujemo pri objavi Tvoje vječne slave! Po istom Kristu Gospodinu našem! Amen! Sveta Brigito, moli za nas!

4. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana Ranama Isusovim

Molitva sv. Faustine Isusovim Ranama

Raspeti Isuse, molim Te daj mi milost da uvijek i posvuda u svemu vršim volju Tvoga Oca. Ali kad mi bude suviše teško padala Božja volja, molim Te Isuse, neka mi iz Tvojih Rana teče snaga, a moje usne neka ponavljaju: Neka bude Tvoja volja Gospodine.

Slavne Rane uskrslog Isusa

(Marguerit d'Oyngt, kartuzijanac)

Na časnim rukama i nogama uskrslog Isusa vidjele su se slavne Rane koje je zadobio trpeći nama za ljubav. Iz tih slavnih Rana izlazila je takva svjetlost kao da sva ljepota Božanstva prolazi kroz njih. Ono slavno tijelo je bilo tako čisto i prozirno da se jasno vidjela duša; bilo je tako plemenito i sjajno da se moglo jasnije u njemu zrcaliti nego u nekom kristalu, bilo je tako lijepo da su se u njemu kao ocrtavali anđeli i sveci kao da su u njemu bili predstavljeni. Lice uskrslog Isusa je bilo tako lijepo da su anđeli neprestano željeli gledati ga i nisu se mogli nasititi divljenja.

Neka tvoje rane budu lijek moje duše

(sv. Grgur, papa)

O Gospodine Isuse Kriste Klanjam se Tebi na križu obješenu i trnovom krunom okrunjena; molim te, da me križ tvoj oslobodi od anđela kazne. O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam se tebi na križu ranjenom, žuči i octom napojenom; molim Te, da rane tvoje budu lijek duše moje. O Gospodine Isuse Kriste! Poradi one gorčine, što si je podnio radi mene bijednika na križu, osobito onaj čas, kada je plemenita duša tvoja izašla iz blagoslovljenog tijela tvoga; molim te, smiluj se duši mojoj, kad bude izlazila iz tijela, i uvedi je u život vječni. O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam Ti se položenom u grobu, pomazanom mirom i mirisima: molim Te, da Tvoja smrt bude moj život. O Gospodine Isuse Kriste Klanjam Ti se, koji si sašao nad pakao i oslobodio sužnje: molim te, ne dopusti mi, da tamo dođem. O Gospodine Isuse Kriste, klanjam ti se uskrsnulom od mrtvih, uzašlom na nebesa, gdje sjediš o desnu Oca; molim te, da budem dostojan tamo te slijediti. O Gospodine Isuse Kriste, dobri pastiru! Očuvaj pravednike, grješnicima budi milosrdan, svima vjericima blag, i smiluj se meni najvećem grješniku. Amen.

Pozdrav svetim Isusovim ranama

(Iz Kanižličeva molitvenika)

Evo, o ljubljeni Isuse, koji si htio biti zaručnik moje duše, padam ničice poniznim srcem pred noge tvoje, da ti iskažem i posvjedočim ljubav i zahvalnost. Ali što ću ti uzvratiti, raspeti moj Spasitelju, koji si me do kraja ljubio; koji si me na rukama i na nogama i još u srcu svom me velikim doista i očitim biljezima napisao? Ah, tko će mi dati da kako ti mene i ja tebe vazda nosim upisana u srcu svojem i o tebi imam vazda živ spomen! O preslatki i predobri Isuse, kako si me velikom i neprocijenjenom ljubavlju zagrlio, hoteći, da mi ne samo noge i ruke nego i premilostive prsi tvoje budu otvorene, da obilno s nebeskih darova utišaš i ispuniš želju moju. Primi, molimo te ponizno, ovu pobožnost moju namijenjenu na čast pet presvetih rana tvojih; ufam se, Otkupitelju premilostivi, da me od ovih vrutaka života i spasenja mojega neće nitko odbiti. Amen.

Zbog Isusovih rana oprosti moje grijehe

(sv. Anselmo)

Pogledaj milosrdno, vječni Oče, milostivoga Sina svoga, gdje za mene smrt trpi. Pogledaj jedinoga Sina svoga po svemu tijelu izranjena, i zbog njegovih rana oprosti milostivo moje grijehe, koja su

učinile ruke i noge moje; spomeni se prsa njegovih, koja je probolo koplje, i okrijepi me izvorom koji iz njih teče. Amen.

Napiši svojom krvlju u mom srcu svoje rane

Sv. Augustin

Napiši svojom krvlju u mom srcu svoje rane, Gospodine, da u njima mogu shvatiti muku i ljubav; daj mi razumjeti tvoju muku, da strpljivo podnosim sve svoje tegobe; daj mi shvatiti tvoju ljubav, da mi omrznu sve svjetovne ljubavi. Amen.

Klanjanje Raspetom Isusu i molitva njegovim svetim Ranama za Crkvu

(Iz molitvenika Pregate)

1. Raspeti moj Gospodine Isuse Kriste, duboko ti se klanjam u zajedništvu s Marijom, tvojom Majkom, svim anđelima i svecima, zahvaljujem Ti što si htio pretrpjeti tako velike patnje iz ljubavi prema meni zadovoljiti za sve moje grijehе, molim te zbog tvoje svete Rane na desnoj ruci udijeli svojoj Crkvi pobjedu nad njenim i tvojim neprijateljima da bi tvoja djeca mogla sveto hoditi putem tvojih zapovijedi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

2. Raspeti moj Gospodine Isuse Kriste, duboko ti se klanjam u zajedništvu s Marijom, tvojom Majkom, svim anđelima i svecima, zahvaljujem Ti što si htio pretrpjeti tako velike patnje iz ljubavi prema meni zadovoljiti za sve moje grijehе, molim te zbog tvoje svete Rane na lijevoj ruci za siromašne grešnike i umiruće, poglavito one koji odbijaju izmiriti se sa tobom u času smrti. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

3. Raspeti moj Gospodine Isuse Kriste, duboko ti se klanjam u zajedništvu s Marijom, tvojom Majkom, svim anđelima i svecima, zahvaljujem Ti što si htio pretrpjeti tako velike patnje iz ljubavi prema meni zadovoljiti za sve moje grijehе, molim te zbog tvoje svete Rane na desnoj nozi pošalji svojoj Crkvi nova svećenička i redovnička zvanja, molimo te za sve svećenike i redovnike da budu svjedoci tvoje ljubavi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

4. Raspeti moj Gospodine Isuse Kriste, duboko ti se klanjam u zajedništvu s Marijom, tvojom Majkom, svim anđelima i svecima, zahvaljujem Ti što si htio pretrpjeti tako velike patnje iz ljubavi prema meni zadovoljiti za sve moje grijehе, molim te zbog tvoje svete Rane na lijevoj nozi za sve progonjene, patnike, siromahe i duše u Čistilištu, poglavito one koje su bile pobožne tvojim svetim Ranama. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

5. Raspeti moj Gospodine Isuse Kriste, duboko ti se klanjam u zajedništvu s Marijom, tvojom Majkom, svim anđelima i svecima, zahvaljujem Ti što si htio pretrpjeti tako velike patnje iz ljubavi prema meni zadovoljiti za sve moje grijehе, molim te zbog svete Rane tvoga boka za jedinstvo tvoje Crkve u tvom Duhu, mir u svijetu, našu domovinu kao i za moje vječno spasenje. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Molitva Rani Isusova ramena

(Iz molitvenika Oče oprosti)

Sv. Bernard je želio saznati koja je bila najveća bol na tijelu koju je Isus pretrpio za vrijeme svoje Muke i dugo je molio Gospodina da mu to objavi. Gospodin mu je kazao: «Imao sam ranu na ramenu duboku tri prsta, i otkrivene tri kosti noseći križ. Ova rana mi je prouzročila najveću muku na tijelu i nije poznata od ljudi. Ti je objavi vjernicima i znaj da bilo koju milost me budu pitali u ime te rane biti će im udijeljena, i svima onima koji iz ljubavi prema toj rani budu častili dnevno sa 3 Očenaša, Zdravo Marije i Slava Ocu, oprostiti ću malene grijehе, neću se sjećati smrtnih grijehа, neće umrijeti od iznenadne smrti, a na času smrti pohoditi će ih blažena Djevica Marija te će zadobiti milost i milosrđe»

Ljubljeni moj Gospodine Isuse Kriste, blagi Jaganjče Božji, ja siromašni grešnik, klanjam ti se i častim tvoju Svetu Ranu na ramenu koji si zadobio noseći križ na Kalvariju, do te mjere da su se

vidjele tvoje kosti, molim te po jakosti i zaslugama te tvoje Rane da mi buše milostiv, oprostiš mi sve moje grijehе, utješiš me u času moje smrti i odvedeš u vječno Kraljevstvo. Amen. 3 *Očenaša, Zdravo Marije i Slava Ocu...*

5. RAZMATRANJA I MOLITVE O MARIJINOM SUDJELOVANJU U MUCI KRISTOVOJ

Upravo Ona ga je dojila, branila, uzdržavala, odgajala i žrtvovala za nas *(Sv. Ljudevit Montfortski)*

Bog Sin je sišao u njezino djevičansko krilo, kao novi Adam u svoj zemaljski raj, naslađivati se i otajstveno izvoditi čudesa milosti. Bog, koji je postao čovjekom, smatrao je svojom slobodom svoje utamničenje u Marijinu krilu; svoju je snagu pokazao kad je pustio da ga nosi ova djevojčica. Držao je svojom i Očevom slavom sakriti svoj sjaj u svakome stvoru na ovoj zemlji i otkriti ga samo Mariji. Proslavio je svoju nezavisnost i svoje veličanstvo oviseći o ovoj ljubeznoj Djevici u svom začecu, u svom rođenju, u svom prikazanju u hramu, u svom skrovitom životu kroz trideset godina, sve do svoje smrti kojoj je htio da i Ona prisustvuje, da s njom zajedno prinese jednu te istu žrtvu i da se s njezinom privolom žrtvuje Vječnome Ocu, kao nekoć Izak Abrahamovom privolom Božjoj volji (usp. Pos 22,2). Upravo Ona ga je dojila, branila, uzdržavala, odgajala i žrtvovala za nas.

Marija, Majka boli *(sv. Alfons Liguori)*

Kako nazivamo Isusa Kraljem boli i Kraljem mučenika, jer je u svom životu trpio više nego li svi ljudi, tako nazivamo s punim pravom i Mariju Majkom boli i Kraljicom mučenika, jer je trpjela najveće boli, što ih je ikada tko mogao pretrpjeti iza muka njenoga Sina. Ne možemo sumnjati, da je Marija uistinu mučenica. Da bude netko mučenikom, dosta je po neospornom mišljenju, da pretrpi smrtnu muku, makar i ne uslijedi uistinu smrt. Po sv. Tomi dovoljno je za čast mučenika, da posjedujemo najsavršeniji stupanj poslušnosti, tako da smo pripravnici žrtvovati svoj život. Marija nije postala mučenicom, kako primjećuje sv. Bernard, po krvničkom maču nego po svojim gorkim duševnim patnjama.

Iako krvnički mač nije ranio njezino tijelo, bilo je njezino blagoslovljeno Srce probodeno mačem boli radi muka njezinoga Sina, a ta bol bijaše dovoljna, da je usmrti ne jedanom nego tisuću puta, Muka je Kristova, kako kaže sv. Bernard, počela već njegovim rođenjem; tako je i Marija, koja je u svemu slična svomu Sinu, trpjela cijeli svoj život. Ime Marija osim drugoga značenja znači i »gorčinu mora«. Kao što je more gorko i slano, tako je i život Marijin bio uvijek pun gorčine radi muke Spasiteljeve, koja joj je neprestano lebdjela pred očima. Marija je jasno spoznala i znala, da će Spasitelj umrijeti na okrutan način, zato je bila puna srdačne sućuti prema nedužnom Spasitelju i prije nego je postala njegovom Majkom.

Ta je bol pogotovu neizmjereno porasla, kada je postala Majkom Spasiteljevom. Poradi svih tih muka, koje je imao pretrpjeti njezin jadni sin, bila je cijeli svoj život mučenica. Opat Rupert stavlja u usta blažene Djevice slijedeće riječi; »O Bogom izbavljene duše, draga moja djeco, ne žalite me samo radi patnji prigodom smrti moga preljubljenoga Sina. Mač boli, koji mi je navijestio Šimun, probadao je cijeli život moju dušu. Kada sam ga dojila mlijekom, kada mi je počivao u naručju, već sam mislila na njegovu gorku smrt. Promislite dakle, kako dugo i gorko sam morala trpjeti«.

»Provela sam cijeli svoj život u boli i suzama, jer moja patnja i sućut prema mojemu preljubljenomu Sinu nije nikada nestala pred očima mojim. Uvijek sam gledala muku i smrt, koju je imao pretrpjeti«. Blažena Djevica je sama objavila sv. Brigiti, da joj je čak i poslije smrti i uzašašća njezinoga Sina njegova muka bila uvijek na pameti. Srce njezino, puno neizrecive ljubavi, bavilo se tom mišlju ne samo pri jelu nego i pri poslu. Poradi toga i piše Tauler: »Cijeli je život Marijin bio neprekidna patnja, jer je nosila u svom srcu samo tugu i bol«.

Vrijeme obično ublažuje bol uciviljenih. Nije tako bilo kod Marije, jer su njezine boli porasle s vremenom. Isus je sve više očitovao svoju ljepotu i ljubežljivost, što je više rastao u dobi. Jednako se sve više približavalo vrijeme njegove smrti, vrijeme njegova raspeća na Kalvariji, i tako je danomice rasla bol u duši Marijinoj, da ga mora na ovom svijetu izgubiti, jer će On umrijeti strašnom smrću u neizrecivoj muci. »Kao što raste ruža među trnjem«, reče anđeo sv. Brigiti, »tako je godinama rasla patnja Majke Božje. Rasla je ruža, ali je raslo i trnje, i tako je i ova izabrana ruža Gospodinova bila sve više mučena trnjem tuge i boli, što je više napredovala u dobi. »Marija je trpjela duševne boli, a drugi su mučenici trpjeli tjelesne muke«. »Muke duše«, kako reče Gospodin sv. Katarini Sijenskoj, »ne možemo usporediti s tjelesnim mukama«.

O tomu piše Arnold iz Chartresa: »Da smo bili prisutni na Kalvariji kod smrti Gospodinove, kod one velike žrtve neokaljanoga Jaganjca, bili bismo ondje vidjeli dva velika oltara za žrtve: jedan je bio tijelo Kristova, a drugi Srce Marijino. Sin je u neizrecivim mukama žrtvovao svoje tijelo na drvu križa, a u isto je vrijeme Marija svojom sućuti u duši žrtvovala Bogu u neizrecivim bolima svoje Srce«.

Marija je žrtvovala svoga božanskoga Sina, a drugi su mu mučenici žrtvovali svoj vlastiti život. Sv. Antonin kaže, da je Mariji život njezinoga Sina bio neprispodobivo miliji od njezinoga vlastitoga života. Poradi toga trpjela je Marija u svom srcu ne samo boli, što su mučile tijelo njezinoga Sina, nego joj je i pogled na te boli zadavao mnogo veće boli, nego da ih je morala sama trpjeti. Budući da je Marija neizrecivo ljubila svoga jedinoga Sina, trpjela je gledajući, kao što je On trpio, na vlastitom tijelu. Udarci bičem, trnje, križ, sva zlostavljanja riječju koja ranjavahu nedužno tijelo Kristovo, probadala su u isto vrijeme materinje Srce Marijino koje je ljubilo. Sv. Laurencije Justinijan uvjerava nas, da je Srce Marijino priličilo zrcalu, u kojem su se mogle vidjeti sve pogrde, udarci, rane, jednom riječju sve, što je Isus morao trpjeti. Sv. Bonaventura veli, da su se tako sve rane tijela Kristova ujedinile u Srcu Marijinom.

Marija je trpjela bez ikakve utjehe, a mučenici naprotiv puni utjehe. To je neizmjereno ogorčavalo mučeništvo Majke Božje. Mučenici su istina trpjeli strašne muke, ali su im te muke omiljele, jer im ih je osladila ljubav prema Isusu Kristu. Velike je muke trpio Bonifacije, jer noževima razrezaše njegovo tijelo, pod nokte mu zatjeraše oštre šiljke, usta mu zališe tekućim olovom, pa je ipak neumorno klicao: »Hvala ti, Gospodine Isuse Kriste«. Što su sveti mučenici više ljubili Isusa, to su manje osjećali svoje muke i boli. Jest, sama pomisao na muke njihovoga raspetog Spasitelja mogla ih je potpuno utješiti. Samo Marija, majka boli, nije mogla crpsti utjehe iz svoje ljubavi prema Isusu promatrajući njegovu muku.

Jedini uzrok Marijinih boli bila je muka njezinoga Sina, a u isto vrijeme ju je mučila ljubav prema Sinu Isusu. Njezino mučeništvo je baš bilo u tomu, što je vidjela svoga nedužnoga Sina toliko trpjeti, a Ona je gajila prema njemu najsrdačniju sućut. Što ga je više ljubila, to je gorča i neutješnija bila njezina bol »Velika je kao more tvoja nevolja, tko će te izliječiti?« — O Kraljice Neba, drugim je mučenicima ljubav umanjivala muku i iscijelila rane; tko može ublažiti tvoju tugu, tko će iscijeliti bolne rane tvoga srca — reci, tko ih može iscijeliti? Tvoj Sin, koji bi te jedini mogao utješiti, svojom je mukom jedini uzrok tvojih boli. Tvoja je ljubav prema njemu i tvoje cijelo mučeništvo.

»Druge mučenike«, kako piše sv. Diaz, »slikamo s njihovim mučilima: Pavla s mačem, sv. Andriju s križem, sv. Lovru s roštiljem, a Mariju slikamo s njezinim mrtvim Sinom u naručju, jer je po ljubavi, koju je prema njemu gajila, postao oružjem njezinoga mučeništva«.

Zamislimo bl. Djevicu Mariju, kako gleda svoga Sina, gdje umire na križu i pri tom primjenjuje s pravom na sebe riječi Jeremije proroka, pa nam dovikuje: »O vi svi, koji prolazite putem, pogledajte i vidite, ima li boli, kao što je moja bol? O vi svi, što živite na zemlji, a nemate sućuti prema meni, pogledajte me bar malo sada, gdje vlastitim očima vidim svoga preljubljenoga Sina umirati; promislite, mogu li svi što trpe i stradaju, naći bol, koja bi bila mojoj jednaka!« »Ne«, odgovara sv. Bonaventura, »ni ma koja bol nije gorča od tvoje, jer nitko nije nikada imao tako ljubznoga Sina«.

Isto tako kaže i sv. Laurencije Justinijan: »Nikada nije bilo ljubeznijega sina od Isusa, nikada majke, koja je ljubila kao Marija. Nije dakle nikada ni ma kakova ljubav priličila ljubavi Marijinoj, kako bi onda ikakva bol mogla priličiti boli Marijinoj?« Poradi toga uvjerava sv. Ildelfons bez

promišljanja, da smo premalo rekli, velimo li, da bol Marijina nadmašuje muke sviju ljudi zajedno. Tako piše i sv. Bazilije iz Seleucije: »Kao što sunce nadmašuje sjajem sve zvijezde, tako premašuju patnje Marijine boli sviju ljudi«.

Sv. Bonaventura pita bl. Djevicu: »Zašto si se, o Gospe moja, htjela žrtvovati na Kalvariji? Zar nije bilo dosta za naše spasenje, da se dao razapeti sam Bog! Zar si ti, Majka njegova, morala biti s njim razapeta?« Smrt je Isusova bila sigurno dosta, da izbavi ovaj svijet, da, tisuću svjetova. Marija naša preljubezna Majka, htjela je nešto i sama doprinijeti za naše spasenje svojom mukom i bolima, koje je pretrpjela na Kalvariji. Sv. Albert Veliki piše: »Moramo li našem Spasitelju zahvaljivati na mukama, koje je pretrpio radi nas, to moramo zahvaljivati i Majci Božjoj na mukama, koje je dragovoljno pretrpjela za naše spasenje pri smrti svoga Sina. Kažemo »dragovoljno«, jer je anđeo objavio sv. Brigiti, da bi naša preljubezna i milosrdna majka pretrpjela radije sve moguće muke, nego da se ljudi ne spase i propadnu.

Neizmijerna ljubav Marijina zaslužuje sigurno našu zahvalnost. Dokažimo je barem time, da često mislimo na njezine boli i da osjećamo samilost. Majka Božja potužila se jednom sv. Brigiti, da uopće malo ljudi i misli na njezine boli. Zato je osobito opomenula sveticu: »I ako me mnogi zaboravljaju, ne zaboravi me barem ti, kćeri moja; gle, koliko sam trpjela, nasljeđuj me, koliko možeš i suosjećaj sa mnom«. Slijedeći nam događaj pokazuje, kako je Majci Božjoj ugodno sjećanje na njezine boli. Godine 1239. ukazala se Marija sedmorici svojih vjernih službenika, kasnijim utemeljiteljima Reda Servita. U rukama je držala crno odijelo i zapovjedi im, hoće li joj omiljeti, neka često misle na njezine boli i kao spomen na te boli nose žalobno odijelo. — Sam je božanski Spasitelj objavio sv. Veroniki iz Binaska, da mu je donekle milije, suosjećamo li patnje njegove Majke nego li njegovu vlastitu bol i muku. »Kćeri moja«, reče joj, »sigurno su mi drage suze prolivene radi moje muke; no jer neizmijerno ljubim svoju Majku Mariju, još mi je milije razmatranje onih boli, što ih je pretrpjela prigodom moje smrti.

Božanski je Spasitelj obećao osobite milosti onima, koji pobožno štiju žalosti Marijine, Po kazivanju Pelbartusa sv. Elizabeti od Schonaua bude sapćeno slijedeće: Poslije Marijina uznesenja na Nebo veoma je žudio sv. Ivan apostol još jedanput vidjeti bl. Djevicu Mariju. Gospodin mu udijeli tu milost. Njegova predraga Majka mu se ukaza, a pratio ju je njezin božanski Sin. Sveti je Ivan čuo kako je Marija molila osobitu milost za štovatelje njenih žalosti. Božanski Spasitelj im obeća ove četiri milosti. Prvo: milost prave pokore poradi njihovih grijeha prije smrti. Drugo: svoju moćnu zaštitu u svim njihovim bolima i nevoljama, osobito u času njihove smrti. Treće: posebnu postojanu pobožnost prema njegovoj gorkoj mucii kao i osobitu nagradu zato na nebesima. Četvrto: povjerit će ih rukama svoje preljubijene Majke Marije, da Ona po svojoj volji s njima gospoduje, pa da im isprosi sve milosti, koje Ona želi.

Hvalospjev patnjama presvete Djevice podno križa

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Promatrajmo ožalošćenu Mariju podno križa Spasiteljeva. Pogledajmo njenu svetu dušu probodenu oštricom žive boli. Ona cvili i uzdiše u poletima patnje ljubavi. Marija trpi veliko mučeništvo skriveno našim očima. Umirući Isus je njezina muka. Ljubav, njeno najveće mučeništvo. Njeno srce je velika žrtva. O Bože kako je velika njezina patnja. Videći na sramnom drvu križa predmet svih svojih želja Ona trpi u duši više od svih mučenika.

Marija osjeća iste udarce kao i njen predragi umirući Sin. To je jedinstven odjek njegovih povika i istinski odraz njegove patnje. Suze teku obilno, Ona drhti, gubi svijest, tijelo je klonulo, ali ga njena velika ljubav krijepi. Grešnici, mi svojim grijesima činimo od Marije i Isusa dvije nevine žrtve. Ah! Ne griješimo nikada više. O naša božanska Učiteljice, suosjećamo s tobom. Svojim srcem, punim nježnosti, moli svog predragog Sina za nas. Probodi naše srce strjelicom ljubavi svoga Srca kako bi u njemu načinila ranu te tako i mi uzmemo udjela u tvojoj boli. Učini nas dionicima tvojih patnji, o Majko lijepe ljubavi, da bismo okajali svoje grijeha i dali ti neku zadovoljštinu.

Mrtvom Isusu u Marijinom krilu

(o. J. Vlahović)

Isuse, Otkupitelju svijeta, vladaru vjekova, raskajana srca klanjam se tvom izranjenom i mrtvom tijelu u krilu tvoje prežalosne Majke! Živa privrženost spram goruće ljubavi, koju si mi svojim djelima dokazao, privlači me tvojim presvetim ranama, da ih izljubim i suzama natopim. A kako da k tebi pristupim, ljubavi moja, kad sam ti ja isti te rane zadao? Bojim se do njih doći, da ih svojim dahom ne obesčastim, da ih svojim doticajem ne povrijedim! Ne smijem ni pogled na tebe mrtvoga iz strahopoštovanja, da ne uskipi ta pravedna Krv, kojom je obiveno tvoje presveto tijelo. S toga, kao grešnik prignutih koljena, glavom k zemlji pognutom, ispovijedam svoje grijeha, te pokorno vapijem: Smiluj se, ubijeni Isuse onome zbog čiji si grijeha umro! Prežalosna Majko Marijo zbog ljute boli i gorčine koja je mučila tvoje premilo majčino Srce, kad si u svom krilu držala mrtvo tijelo svoga Isusa, prikaži mu moje skrušeno srce i isprosi mi milost da mu budem vjeran.

Žalosnoj Gospi

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Žalosna Majko Isusova i moja! Pridružujem se Tvojim bolima, koje si osjećala prigodom muke i smrti Tvoga dragoga Sina, a moga ljubljenog Otkupitelja. Zahvaljujem ti za sve ono, što si i Ti pretrpjela za naše spasenje. Grešnik sam i nemam drugog uzdanja, da se spasim, osim po zaslugama smrti Tvoga Sina. Molim Te, za ljubav onog Sina koga si ti pratila u Njegovim mukama i na Kalvariji na svoje krilo mrtva primila, da mi po zaslugama te presvete muke isprosiš oproštenje mojih grijeha, sretnu smrt i vječno spasenje. Amen.

Žalosna Majko, pomози nam

(Sv. Gašpar Bufalo)

O Bezgrešna i Žalosna Marijo zbog nas si bila podno Križa. Ti si u svoje Srce prihvaćala Krv koju je Tvoj Sin prolijevao, trpjela si u Srcu, trnje i čavle koji su ga mučili i primala nas za svoje sinove, daj da ostanemo u tvome slatkome Srcu. Marijo lijepo je s tobom stajati podno Križa, Majko Božja i Majko naša, Odvjetnice grešnika, Posrednice, Gospodarice svemira, Učiteljice istine... Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utolimo žeđ našega Spasitelja koji je žedan duša. Žalosna Majko, pomози nam da se penjemo putem Kalvarije između Isusa koji nosi Križ i Tebe koja ga slijediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvome Srcu.

Gospe, tko da s tobom ne sažaljeva

(Sv. Gema Galgani)

Majko moja gdje da te pronađem? Ti si uvijek kod Isusovih nogu. Majko moja, koliko si trpjela kad si vidjela mrtvog Isusa, kad si se morala od njega odvojiti. Kako si mogla, Majko moja, reci mi, kako si mogla gledati Isusa pribijena na križu? Tko da se ne sažali nad tobom, Majko moja? Vidim da se nisi mogla zasititi u promatranju njegovih rana. Je li moguće ne ljubiti tebe koja si toliko trpjela za mene? Tko da s tobom ne sažaljeva, oh kad bi mogla... O koje li tvoje muke, Isusa se više nije prepoznavalo. O Bože, Isus je mrtav, Majka plače, a samo ja da ostanem bezosjećajna? Ne vidim samo jednu žrtvu, vidim ih dvije: jednu Isusovi, drugu Marijinu.

Majko moja, da te netko vidi s Isusom ne bi znao reći tko će prije izdahnuti, Ti ili Isus? Koje li samilosti promatrati te svake subote pod Križem. A najveća mi je bol to što sam ja bila uzrokom tvoje žalosti. Ako Ti mogu biti olakšanje ove moje male patnje, primi ih Majko moja. O kako si ožalošćena, Majko moja. Tko je bio uzrokom tolikoj boli? Ja, ja sam ti ih prouzrokovala onim mačem. Skinite, skinite Isusa s križa, inače će moja Majka umrijeti... skinite ga, skinite ga! Znam da

je patnja toliko velika da se može nazvati ljuta bol. O kako umiješ prihvatiti Križ za mene, i za sve duše koje žele živjeti bez križa! O Isuse moj, o Majko moja!

Sedam žalosti Presvetog Srca Marijina (Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

Bože, u pomoć mi priteci! Gospodine, pohiti mi u pomoć! Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome. Kako bijaše na početku, tako i sada i svagda u vijeke vjekova. Amen.

1. Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog žalosti, koju je tvoje nježno Srce osjetilo kad je čulo proročanstvo svetoga starca Šimuna. O, ljubezna Majko, po tvom ožalošćenom Srcu isprosi mi od Boga krepost poniznosti i dar svetoga straha Božjega. *Zdravo Marijo ...*

2. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog onoga straha, koji je tvoje nježno Srce osjetilo kod bijega u Egipat i za vrijeme tvoga boravka u tuđoj zemlji. O, ljubezna Majko, po ovoj bojazni tvoga Srca isprosi mi krepost darežljivosti, osobito prema siromasima, i dar pobožnosti. *Zdravo Marijo...*

3. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog straha, koji je obuzeo tvoje brižno Srce, kad se tvoj mili Isus izgubio. O, ljubezna Majko, po tvom zabrinutom Srcu isprosi mi krepost čistoće i dar znanja. *Zdravo Marijo...*

4. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog groze, koja je obuzela tvoje majčinsko Srce kad si susrela Isusa kako nosi teški križ. O, ljubezna Marijo, po tvom ljupkom Srcu punom boli isprosi mi krepost strpljivosti i dar jakosti. *Zdravo Marijo...*

5. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog muka, koje je tvoje jako Srce podnijelo, kad si gledala Isusa na križu u smrtnoj borbi. O, ljubezna Majko, po tvom bolnom Srcu isprosi mi krepost umjerenosti i dar savjeta. *Zdravo Marijo...*

6. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog rane, koja je tvomu ožalošćenom Srcu zadana kad je koplje otvorilo bok Isusov i probolo njegovo premilo Srce, i kad si njegovo mrtvo tijelo u svoje prečisto krilo primila O, ljubezna Majko, po tvom rastrganom Srcu isprosi mi krepost bratske ljubavi i dar razuma. *Zdravo Marijo...*

7. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog tajne boli koju je tvoje premilo Srce trpjelo kad je Isus bio u grob položen. O, ljubezna Majko, po tvom silno rastuženom Srcu isprosi mi krepost revnosti i dar mudrosti. *Zdravo Marijo...*

Moli za nas, žalosna Djevice! Da postanemo dostojni obećanja Kristovih. *Pomolimo se:* Molimo Te, Gospodine Isuse Kriste, udijeli nam milostivo, da se preblažena Djeвица Marija, Majka tvoja, čiju je presvetu dušu u času tvoje muke mač boli probo, sada i u času smrti naše, kod tvoga božanskoga milosrđa za nas zauzme. Po tebi, Isuse Kriste, Spasitelju svijeta, koji s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ, Bog od vijeka do vijeka. Amen.

6. POBOŽNOST MUCI I RANAMA ISUSOVIM U DUHOVNOM ISKUSTVU SVETACA

(*Gotovo da nema sveca čiji duhovni put nije označen otajstvom Muke Kristove. Zbog ograničenosti broja stranica predviđenog formata ove knjžice donosimo samo nekoliko svetačkih svjedočastava*)

Otajstveni putovi Križa izvori duhovne plodnosti (Iz života sv. Ljudevita Montfortskoga)

Negdje usred misija Montforta zadesi novo trpljenje, bolest. Prepustimo riječ de Bastieresu: "Bolest izgledaše smrtno opasna. Imao je trajne i žestoke napade groznice, visoku temperaturu i bolne napadaje grčeva u stomaku i bubrezima. Ali na veliko iznenađenje on ni jedan dan nije prestao obavljati sav program predviđen u misijama. Ispovijedao je i propovijedao kao da je savršeno zdrav. Vidio sam ga više puta kako se penje na propovjedaonicu dršćući od groznice i savijajući se od grčeva, licem koje je nalikovalo na mrtvacu. Videći ga reklo bi se da u tom trenutku neće imati snage izreći ni jedne riječi, a naprotiv, ne sjećam se da sam ga ikada čuo propovijedati s

više snage i duhovnog pomazanja kao tada, ni na dirljiviji način kao kad su bolovi bili najteži. Činio je to tako da su svi plakali i bili potreseni u dubini srca. A njegova bolest, koja se morala pogoršavati, na kraju misija na čudesan način je nestala.”

Evo kako je dan prije završetka misija, Montfort htio podići križ. Vrijeme je bilo hladno, padala je kiša skoro cijeli dan i svi putovi su bili blatnjavi. Usprkos svega Montfort je naložio narodu da bosih nogu nose križ do mjesta postavljanja, a da bi ih bolje u to uvjerio on je prvi izuo obuću. Odmah zatim 200 bosih ljudi dođoše k njemu želeći nositi križ. Iako je Montfort još imao groznicu, i on je pomagao nositi križ do mjesta gdje će ga postaviti, ne obazirući se na nepogodno vrijeme, hladnoću i bolest. Nakon što je križ bio postavljen, sv.Ljudevit je neobično snažno propovijedao. Neke osobe koje su nosile križ se razboliše, a njemu samome se povrati savršeno zdravlje. “Siguran sam – zaključi dosjetljivo de Bastieres – da nijedan liječnik ne bi propisao sličan način da se ozdravi od temperature, groznice i grčeva”.

Sutradan Montfort, De Bastieres, i ostali članovi misionarske ekipe se oproste sa župnikom. Ljudevit milo i ljubezno s toliko ljubavi pozdravi župnika da su svi bili očarani, moleći ga da mu oprost i za sve neugodnosti te doda: “Uvjeravam vas, gospodine župniče, da ću moliti Gospodina za vas dok sam živ. Previše vam dugujem da bih vas mogao zaboraviti i bio bih radostan kad bih mogao naći još koji trenutak da vam budem na raspolaganju”. Siromašnom i posramljenom župniku uistinu više ništa nije bilo jasno. A mi moramo zahvaliti De Bastieresu za ova i mnoga druga svjedočanstva koja je zapisao kao prvi svjedok događanja u kojima se vidi do koje je mjere u sv.Ljudevitu zasjao paradoks križa, poruke Evanđelja i nasljedovanja Krista patnika. Ljudevit odavno živi vrhunce mistike duhovnoga braka s Križem Kristovim a kako je u konkretnom životu to proživljavao vidi se najbolje iz izvještaja ovih misija i onih koje slijede.

Iz La Chevroliera misionarska ekipa prelazi u Vertou. Nova župa, nove misije i potpuno suprotno iskustvo. Župnik i narod otvoreno i velikodušno prihvaćaju Ljudevita i misionare. Vjernici masovno dolaze slijediti program misija. Svi su oduševljeni propovijedima sv.Ljudevita, narod ne dopušta da išta nedostaje ni misionarima ni siromasima koje je Montfort redovito okupljao za vrijeme svih misija u kući u kojoj su boravili misionari a koju je on uvijek nazivao kuća Providnosti.

De Bastieres je doživio puno iznenađenja i neočekivanih obrata slijedeći sv.Ljudevita, ali smatramo da je ovo koje slijedi jedno od najvećih. Njegov izvještaj: “Jedne večeri uz me pod ruku poslije večernje molitve i odvede u svoju sobu. Pitao sam ga što želi? Izgledao mi je tako ožalošćen te sam vjerovao da mu se dogodila neke nesreća. On uzdahnuvši tako žalosnim glasom da mi se srce sledi reče: “Dragi moj prijatelju, kako nam je loše ovdje!” – “Naprotiv – odgovorih gdje bi nam moglo biti bolje? Sve nam dobo ide i u izobilju smo”. Svetac odgovori: “Loše nam je ovdje, i naše misije će biti bez plodova, jer nisu utemeljene na križu. Ovdje nas previše vole i ja zbog toga trpim. *Kojeg li križa biti bez križa!* Koje li žalosti za mene! Kanim sutra prekinuti misije. Što vi kažete na to? Neće li nam biti bolje u nekoj drugoj župi gdje ćemo nositi Isusov Križ, umjesto da stojimo ovdje i ništa ne radimo?”

De Bastieres shvati da Montfort uistinu želi prekinuti misije te ga na sve načine počeo nagovarati da nastave Božje djelo, jer nije njihova krivica, ako nedostaju križevi. S puno muke u to uvjeri Ljudevita, a svetac odsutnost križa primi kao križ i prikaza Bogu za uspjeh misija koji na kraju ne izostade.

Pokušavalo se dati i psihološke interpretacije ovog događaja, u smislu da je Montfort u sebi stvorio podsvjesni osjećaj progonjene osobe te osjeća nelagodu u za njega povoljnim okolnostima, ali ovakve interpretacije ostaju daleko ispod duhovnog nivoa Montfortove svetosti. Takva objašnjenja ne uzimaju u obzir mistično zaručničku stvarnost sjedinjenja sv. Ljudevita s Križem Kristovim, te dimenziju duhovne plodnosti rađanja ljudi na živu vjeru po sudjelovanju u tajni križa Kristova. Baš to iskustvo kao tajnu svoga života i plodnog apostolata sv. Ljudevit će opisati u jednom pismu koje ćemo još susresti. Montfort živi onu duhovnu stvarnost koju je još sv. Pavao apostol u poslanici Galaćanima opisao riječima: *Dječice moja koju ponovno u bolovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama* (Gal 4,19).

Sve milosti koje sam postigao, isprosió sam ovom molitvom

(Sv. Ivan Marija Vianney)

Dragi Spasitelj boravi u presvetom Sakramentu kao žrtva. Naviknite se na slijedeću molitvu, koju Bog vrlo rado sluša: milite blaženu Djevicu Mariju, da Ona vječnom Ocu za obraćenje grešnika prikaže svoga krvlju oblivenoga i ranama pokrivenog božanskog Sina. Od svih molitava, ova je najbolja, jer konačno uspjeh svih molitava ovisi od imena i zasluga Kristovih. Ovo dobro zapamtite, djeco moja! Sve milosti koje sam postigao, isprosió sam ovom molitvom. Ona nikada ne zataji!

Križ je dar i da je odlika nositi ga na sebi

Blažena Marija De Mattias

Uočimo, ljubljena kćeri, da zakon koji nam je dan da idemo putem muka i patnja, nije neki okrutni izum našeg ljubljenog Boga, jer to ne može biti u tom presvetom i preslatkom Srcu; nego je to učinak nježne i prisne ljubavi prema nama, da popravi naše nereda i da nas učini dostojnima Njega. Klanjajmo se s dubokim poštovanjem i pravom privrženošću uzvišenom otajstvu Križa. Ako nemamo u srcu osjećaja tako čiste istine, ako nismo iznutra uvjereni da je najveće dobročinstvo što ga možemo primiti iz ruke Božje, da nas On smatra dostojnima sramote Križa, i da je ta milost bolja od svih izvanrednih darova svetaca, potpuno smo slijepe i trebamo neprestano moliti Boga za ovo divno svjetlo.

Isus i Žalosna Gospa nas uče: prvo, da je Križ dar i da je odlika nositi ga na sebi. Drugo: kako smo daleko od ovih dvaju uzora savršenosti, kad smo bez Križa. Na trećem mjestu: kako je velika sljepoća onoga koji ne želi i ne razumije ove sreće. Neka Križ bude uvijek s nama u cijelom našem životu da bismo kasnije mogle uživati slavu u Nebu s našom raspetom Ljubavlju.

Promatraj moje Rane

(Bl. Anđela Folinjska)

Isus, božanski zaručnik naše duše, najsladji prijatelj, želi da pamtimo njegova dobročinstva i da ih iznad svega cijenimo. On kuša preobilnu radost kao i Djevica Marija i svi rajski sveci, kada mi pobožno i s ljubavlju razmišljamo o otajstvima Krunice, koja su najočigledniji dokazi njegove ljubavi prema nama, i najbogatiji darovi koje nam može dati. Upravo po tim darovima Djevica Marija i svi sveci uživaju vječnu slavu.

Blažena Anđela Folinjska je jednog dana molila Našeg Gospodina da je nauči s kojom bi ga pobožnošću mogla još više častiti. I ukaza joj se Isus pribijen na križu te joj reče: "Kćeri moja, razmatraj moje rane." I tako ona nauči od ljubljenog Spasitelja da mu ništa nije bilo draže od razmatranja njegove muke. Zatim joj je Isus pokazao rane svoje glave, otkrio joj je puno pojedinosti o pretrpljenim mukama i dodao: "Sve to sam trpio za tvoje spasenje. Što ti možeš učiniti da me ljubiš istom ljubavlju kojom sam ja tebe ljubio?"

Razmatraj tajne moje muke

Sv. Gertruda Velika

Radi spasenja ljudi — dodao je još Spasitelj — ljubim osobito križ, jer sam njime pribavio toliko žuđeno spasenje rodu ljudskom, kao što pobožni ljudi katkada misle si većom ljubavlju na ona mjesta i dane, u kojima su zaslužili da prime veće milosti«.

Sveta je Gertruda poslije toga živo zaželjela jedan komadić Gospodinu toliko omiljeloga drveta križa, da štujući njegov sveti križ omili još više Gospodinu. Gospodin joj odgovori: »Hoćeš li imati relikvije, koje mogu istinski privući moje srce onome koji ih posjeduje, tada razmatraj tajne moje muke i pritom razmišljaj ozbiljno o onim riječima, koje sam govorio s većom ljubavi, Prepiši ih, čuvaj, razmišljaj često o njima, pa budi uvjereni, da ćeš time više steći moju milost nego li drugim relikvijama, I sam bi te razum mogao o tomu poučiti, da te nisam ja poučio mojom objavom. Hoće

li prijatelj podsjetiti prijatelja na prijašnju ljubav i prijateljstvo, mnogo će mu uspješnije reći: »Spomeni se one ljubavi koju si osjećao u svom srcu na rastanku, kada si to i to govorio«, nego kada bi mu rekao: »Spomeni se svoje ljubavi, kada si sjedio na tom i na tom mjestu i bio obučen u to i takovo odijelo«. Zato ti možeš vjerovati, da su moje najdragocjenije relikvije, koje možeš imati na zemlji, riječi ljubavi moga predobrostivoga Srca«.

Krista ne možemo posjedovati bez križa

(sv. Ivan od Križa)

Križ je palica, o koju se upiru sluge Kristove na putu savršenosti; tko pak odbacuje križ od sebe, lako pada i teško će napredovati... O vi duše, koje želite živjeti mirno i sigurno, kada biste razumjele, kako vam koristi trpjeti, da se sjedinite s Bogom, ni na koji način ne biste tražile utjehe, nego bi rado nosile križ, i ako je zaliven octom i žuči... Krista ne možemo posjedovati bez križa, jer nas je On pozvao, da ga lišeni sviju stvari slijedimo s križem, a ne da uživamo u ugodnostima sadašnjega života. Isto tako, kao što će se izabranici na drugom svijetu očistiti materijalnim ognjem tame, tako će se u sadašnjem životu očistiti trpljenjem i stradanjima. Molitva i križ Kristov, u kojima je poniznost i trpljenje, jesu oruđe, kojim sluge Božje pobjeđuju sotonu i tijelo... Ne pušta Bog dušu da stenje u zapuštenosti i u stradanjima zato, da je kazni, nego da je obogati.

Najuspješnije sredstvo, da ušćuvamo duh i da potaknemo revnost, jest trpljenje i šutnja i nastojanje, da vježbom sputamo sjetila i zavolimo samoću. Zadovolji se Kristom, koji je razapet, s njim trpi i počivaj, bez njega ti ne godi ni trpjeti ni počivati. Tko ne traži Kristov križ, ne traži ni njegove slave; hoćeš li posjedovati Krista, traži ga samo u križu.

Ići putem križa

(sv. Terezija Avilska)

Tko hoće nasljedovati Krista, neće li da zabludi, mora ga slijediti na istom putu, kojim je On naprijed kročio na putu križa. Ne hodajmo novim putem, kojim još nitko nije hodao, tako da nastojimo uživati mir i veselje, nego starim putem, kojim je išao sam Gospodin i sveci, to jest putem križa, rada i strogosti; drugačije ne ćemo naći Gospodina. Zadaća je onih, koji nasljeduju Krista, da trpe po uzoru Kristovu i visoko uzdignu križ, te ga tako čvrsto drže u rukama, da ga ne puštaju iz ruku ni onda, kada su u pogibli.

Učinci pobožna života, osobito savršenijega, razmatranja i viđenja, nisu mir i bezbrižnost, nego napor i brižljivost dopasti se Bogu i trpjeti za njega, kako se desilo sv. Pavlu, koji nije bio ni jedan dan, čak ni jednu noć bez tjeskoba. Tko umije valjano cijeniti život svoje duše, taj se neće obazirati ni na udarce ni na rane, ili na kakovo drugo zlo, koje ga bije, mora li se boriti za život svoje duše. Brzo će skršiti moć đavla onaj, koji velikodušnom i odlučnom dušom postojano ide naprijed i trpi sve, što god ga snađe. Tko je čvrsto odlučio nasljedovati Krista, snašle ga makar kakove nevolje i pošao on kuda mu drago, makar ga razapeli na križ, ne treba se ničega bojati, jer će biti s njim Krist.

Razmatranje muke Kristove bile su moje kupke, koje su me očistile

(Bl. Ivana od Križa)

Razmatranje muke Kristove bile su moje kupke, koje su me očistile. Nestalo je sve privrženosti svijetu, oslobodila sam se svih zemaljskih radosti, i ništa me nije moglo okrijepiti, osim ljubavi prema momu rassetom Spasitelju. Radi sa mnom, što god hoćeš, o božanski Spasitelju! Trpjeti hoću s tobom, trpjeti i umrijeti za tebe!

Duše, koje ljube, zadubljuju se danju i noću sve više u trpljenja s neizrecivom ljubavlju prema Spasitelju. Radije traže trpljenje nego li škrtac zlato; ugodno im je samo trpljenje. Trpljenje je pravi znak ljubavi: mnogo i bolno trpjeti sa srdačnom radosti za onoga, koga ljubimo. Ne trpe li s drugima, sami će si nametnuti trpljenje trpljenjem, pa će ga prikazati svomu Spasitelju.

Pobožna majka svete Veronike Giuliani

Iz životopisa svete Veronike Giuliani, klarise saznajemo da je njezina majka na poseban način častila Svete Rane Isusove. Ta je žena rodila sedam kćeri. Dvije su umrle već u povojima. Oko godine 1664. kada je svetoj Veroniki bilo tek četiri godine, majka joj teško oboli. Na smrtnoj postelji okupila je oko sebe pet svojih kćerkica, te je kao baštinu svakoj od njih darovala jednu od pet Rana Isusovih i poučila da će u toj Rani u životu uvijek naći utočište. Najmlađu Veroniku zapala je Rana na Kristovom boku. Majka, koja je vjerojatno na poseban način častila pet Rana Isusovih, u miru je zaklopila oči, a djevojčice su rasle i jedna za drugom odlazile u samostan. Najmlađa Veronika je doživjela ukazanje Isusa sa Ranama, a u trideset i šestoj godini života primila svih pet Isusovih Rana i vidljive znakove Isusove trnove krune na svojoj glavi.

Sv. Gemma Galgani primila Isusove rane na dar

Sveta Gemma je izabrana duša koja je na pragu ovog stoljeća uoči blagdana Presvetog Srca Isusova, 8. lipnja 1899. Dobila milost Isusovih Rana. Evo njene ispovijesti: "Navečer obuze me brže i ranije nego obično veoma živo kajanje za grijehe, kakvo još nisam osjetila te sam mislila da ću umrijeti. Nešto kasnije, sve su sile moje duše ušle u neku tajanstvenu sabranost... Poslije ove unutrašnje sabranosti uskoro izgubih svijest i nađoh se u prisutnosti svoje Nebeske Majke. S njene desne strane nalazio se moj Anđeo koji mi odmah zapovijedi izmoliti čin pokajanja. Potom mi Majka upravi ove riječi:

"Moj Sin Isus ti želi dati jednu milost. Hoćeš li je znati cijeniti?" Moja bijeda nije znala ništa odgovoriti. Marija nastavi: "Bit ću ti Majka, hoćeš li se pokazati kao prava kći?" Tada raširi svoj plašt i pokrije me njime. Isti tren pojavi se Isus. Njegove Rane bile su otvorene, ali nisu krvarile. Iz njih su izbijali žarki plamenovi. U tren oka ti su plamenovi dotakli moje ruke, moje noge i moje srce. Osjetih da umirem i već sam padala, kad me moja Majka podupre, držeći me neprestano pod svojim plaštom. Ostala sam više sati u tom položaju. Zatim me Ona poljubi u čelo i sve iščeznu.

Nađoh se kako klečim u svojoj sobi. Imala sam jake bolove u rukama, nogama i srcu. Opazih, dok sam se dizala, kako iz njih teče krv. Zavila sam što sam bolje mogla bolne dijelove i potpomognuta od svoga Anđela legla u krevet." Kod svete Gemme rane su redovito nastajale četvrtkom u osam navečer, a prestajale petkom u tri poslije podne. Nikada se nisu javljale u drugo vrijeme. Sveta Gemma Galgani je više puta proživljavala Isusovo krvavo znojenje. Iz cijelog je njezinog tijela izbijao znoj i krv. To se dešavalo dok je promatrala Isusovu smrtnu muku u Getsemaniju ili kad bi čula neku strašnu psovku. Kod doživljavanja bičevanja dobila bi rane - brazde po tijelu, rukama i nogama. Najprije su to masnice, zatim bi pukla koža, onda su nastajale brazde i duboke rane do kosti, napokon bijaše sva rascijepana. Krv bi tekla a haljine se ljepila. I ove bi rane nestale sa ostalima.

Trnovu krunu skinuo je Isus sa svoje glave i stavio na svetu Gemmu. To se prvi puta dogodilo u zanosu. Sva je glava bila izbodena strašnim ubodima. Krv je tekla iz rana, očiju, ušiju i sljepoočnica. Drugog dana bi Isus skinuo trnovu krunu sa Gemmine glave i stavio na svoju, sve su rane i boli prestale, i osjećala se bolje od prije zanosa. Sveta Gemma dobiva i ranu na lijevom ramenu, na kojem je Gospodin Isus nosio križ. Rana na ramenu je bila vrlo široka, duboka i stalno krvava. Zadavala je Gemmi teške boli i silila je da hoda nagnuta na stranu. Nestajala je petkom uvečer, kao i ostale. Tako se sveta Gemma izgarana, više ognjem Božanske Ljubavi nego bolešću, preselila svom ljubljenom Isusu 11. travnja 1903. na Svetu subotu.

Sjećajte se moje gorke Muke

(Sv. Faustina Kowalska)

Sv. Faustina Kowalska opisala je svoje mistične doživljaje u svom Dnevniku. Ima tu i prekrasnih detalja o Isusovim Ranama. Ostadoše Isusu samo pet Rana "Jednom sam stavljena pred Božanski sud. Pojavih se pred Gospodinom licem u lice. Isus je bio takav kao u svojim patnjama. Nakon

nekoj vremena iščezle su Rane: ostadoše samo pet, na rukama, nogama i boku. Odmah sam spoznala stanje svoje duše tako kako je Bog vidi." Otac nas gleda kroz Isusove Rane "Jednom 1933. godine čula sam glas u svojoj duši: 'Održi jednu devetnicu za domovinu. Devetnica neka se sastoji od litanija svih Svetih. Moli ispovjednika za dozvolu. Kod slijedeće ispovijedi dobila sam dopuštenje i iste večeri započeli s devetnicom. Ali na kraju litanija ugledah veliku Svjetlost i u njoj Boga Oca. Između ove Svjetlosti i Zemlje vidjela sam Isusa pribijena na križ, tako da je Bog - htijući gledati na Zemlju - morao gledati kroz Isusove Rane. Shvatih da Bog blagoslivlja Zemlju radi Isusa."

Isus je naložio Sv. Faustini: "Piši slijedeće: Prije nego što dođem kao Pravedni Sudac, doći ću kao Kralj Milosrđa. Prije nego što započne Dan Pravednosti dat će se ljudima slijedeći znak na nebu. Svo svjetlo na nebu ugasit će se i bit će velika tama po cijeloj Zemlji. Onda će se pojaviti znak Križa na nebu i iz svih otvora gdje su bile probijene ruke i noge Spasiteljeve izvirat će velika svjetlost, koja će neko vrijeme osvjetljavati Zemlju. To će se dogoditi kratko prije Sudnjeg dana." (Dnevnik 83)

Korisno je razmatranje Isusovih Rana: "Kad sam prije osmodnevnih duhovnih vježbi išla svom duhovnom ocu i molila da mi dopusti za to vrijeme određena mrtvenja, nisam dobila dopuštenje za sva za koje sam molila, nego samo za neka. Smjela sam jedan sat razmatrati o Isusovoj Muci i prihvatiti jedno određeno poniženje. Bila sam nezadovoljna da nisam dobila sve dopuštenim zašto sam molila. Nakon povratka kući otišla sam na kratko u kapelu i čula sam sljedeće riječi u duši: 'Kroz jedan sat razmatrati moju bolnu muku veća je zasluga nego se godinu dana bičevati do krvi. Razmatranje mojih bolnih Rana od velike je koristi tebi, a meni čini veliku radost.'" (Dn 369)

Vjerujmo Isusovim Ranama. Isus reče sestri Faustini: "Moje Srce trpi jer i same izabrane duše ne razumiju kako je veliko moje Milosrđe. Njihovo ponašanje je u nekom određenom smislu nepovjerenje. Kako to jako vrijeđa moje Srce. Sjećajte se moje gorke Muke. I kad ne vjerujete mojim Riječima barem vjerujte mojim Ranama!" Iz Isusovih Rana teče Milost: "Molila sam na nakanu jednog svećenika da mu Bog pomogne i u određenim stvarima. Iznenada ugledah Raspetog Gospodina. Isus bijaše zatvorio svoje oči. Uronio je u Muku. Pozdravih njegovih pet Rana, svaku pojedinačno i zamolih blagoslov za tog svećenika. Isus mi je omogućio unutrašnje saznati kako mu je draga ta duša. I ja osjetih kako Milost teče iz Isusovih Rana na tu dušu, koja je kao Isus bila raspeta na Križu." (Dn 988)

Pomoć u Isusovim Ranama Isus reče Faustini: "Kad misliš da patnje nadilaze tvoje snage, pogledaj na moje Rane, onda ćeš se izdići iznad prezira i suda ljudi. Razmatranje moje Muke pomoći će ti se uzvisiti iznad svega." (Dn 1184) Iz Rane Srca Isusova teku sve Milosti. Isus je rekao sestri Faustini: "Iz svih mojih Rana teče kao rijekama Milosrđe za duše, ali Rana mojeg Srca je izvor neistraživog Milosrđa. Iz tog izvora teku sve Milosti za duše. Gorim od zraka smilovanja. Želim ih izliti na duše ljudi. Objavljuj cijelom svijetu o mojem Milosrđu." (Dn 1190)

POBOŽNOST IMENU, GLAVI I LICU ISUSOVU

Sadržaj

Predgovor

1. POBOŽNOST PRESVETOM IMENU ISUSOVU

1. 1. Povijest pobožnosti imenu Isusovu
1. 2. Litanije i krunica Presvetom Imenu Isusovu
1. 3. Devetnica nadoknade za psovke
1. 4. Pohvale Imenu Božjemu u naknadu za psovke
1. 5. Isusova krunica
1. 6. Molitve i razmatranja svetaca o Imenu Isusovu

2. POBOŽNOST PREMA PRESVETOJ GLAVI GOSPODINA ISUSA KRISTA

2. 1. Povijest i teološki temelji pobožnosti Isusovoj glavi
2. 2. Molitve i litanije Glavi Isusovoj

3. POBOŽNOST PRESVETOM LICU ISUSOVU

3. 1. Povijest pobožnosti licu Isusovu
3. 2. Obećanja Isusa Krista vjernicima koji budu štovali njegovo Presveto Lice
3. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana svetom Licu
3. 4. Molitve nadoknade, posveta i litanije presvetom Licu
3. 5. Devetnica i trodnevnica svetom Licu Isusovu
3. 6. Medaljica Presvetog Lica Isusova
3. 7. Pobožnost svetom Licu u iskustvima svetaca i duhovnih velikana

Predgovor

U ovom malom priručniku sabrali smo pobožnosti manje poznate i prakticirane u hrvatskom narodu ali ne i u Katoličkoj Crkvi. Radi se o pobožnosti *Imenu, Glavi i Licu Isusovu*. Te pobožnosti su nastale u raznim povijesnim kontekstima ali imaju trajnu vrijednost u Crkvi. Svaka pobožnost je izraz štovanja Isusa Krista, a cilj joj je pobuditi ljubav prema našem Spasitelju i potaći vjernike na dosljedan kršćanski život. Crkva uči da je kršćansko štovanje usredotočeno na osobu Isusa Krista koja je samo jedna i to božanska, te po Isusu u Duhu Svetom imamo pristup Ocu. Tako da i pobožnosti *Imenu, Glavi i Licu Isusovu* nisu bitno različite, sve tri su sastavni dio pobožnosti i čašćenja Osobe Sina Božjega, Bogo - čovjeka u njegovu presvetom čovještvu pod pojedinim vidikom.

O tome govori i *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu. Donosimo nekoliko citata iz Direktorija koji bi nam mogli pomoći da bolje shvatimo tu stvarnost.

«Tipičan izraza pučke pobožnosti su pobožne vježbe, međusobno veoma različite prema povijesnome podrijetlu i sadržaju, prema govoru i stilu, prema načinu uporabe i prema onima kojima su namijenjene. Drugi vatikanski sabor uzeo je u razmatranje pobožne vježbe, podsjetio je da ih se žarko preporučuje, pokazujući tako uvjete koji jamče ispravnost i valjanost!

U svjetlu naravi i vlastitih obilježja kršćanskoga bogoslužja očito je ponajprije da pobožne vježbe trebaju biti sukladne zdravu nauku i zakonima te odredbama Crkve. Osim toga, trebaju biti u skladu sa svetom liturgijom, voditi brigu - koliko je to moguće - o vremenima liturgijske godine i promicati »svjesno i aktivno sudjelovanje u zajedničkoj molitvi Crkve.

Pobožne vježbe pripadaju području kršćanskoga bogoštovlja. Zbog toga je Crkva uvijek osjećala potrebu da bude pozorna na njih, jer se preko njih Boga dostojno slavi i čovjek prima duhovno dobro i poticaj za vođenje dosljedna kršćanskog života ...

Oduvijek i na svakome mjestu pučka pobožnost pokazuje zanimanje za izvanredne pojave i činjenice, često povezane s privatnim objavama. Premda se to ne može ograničiti samo na ozračje marijanske pobožnosti, nje se to osobito tiče, zbog »viđenja« i pripadnih »poruka«. U tome pogledu vrijedi ono što spominje Katekizam Katoličke crkve: »Tijekom stoljeća bilo je takozvanih 'privatnih' objava. Neke je od njih priznao crkveni autoritet. One ipak ne pripadaju u polog vjere. Uloga im nije da 'poboljšaju' ili 'upotpune' konačnu Kristovu objavu, nego da pomognu da se od nje u određenome povijesnom razdoblju potpunije živi. Pod vodstvom Učiteljstva Crkve osjećaj vjernika znade razlučiti i prihvatiti ono što je u takvim objavama Crkvi istiniti poziv Krista ili njegovih svetaca.

Pučka pobožnost rado se usredotočuje na Kristov lik, na lik Sina Božjega i Spasitelja čovjek: ispunjena je ganućem kada se pripovijeda o njegovu rođenju i prepoznaje beskrajnu ljubav koja struji iz Djeteta, pravoga Boga i pravoga našeg brata, siromašna i progonjena od njegova djetinjstva; uživa u prikazivanju brojnih događaja iz javnoga života Gospodina Isusa, Dobroga pastira koji pristupa carinicima i grješnicima; čudotvorca koji ozdravlja bolesne i priteče u pomoć potrebnima; Učitelja koji govori istinito; poglavito pak voli razmatrati otajstva muke Kristove, jer u tim otajstvima osjeća njegovu bezgraničnu ljubav i mjeru njegove solidarnosti s ljudskim trpljenjem: Isusa, izdana i napuštena, bičevana i okrunjena trnovom krunom, raspeta između razbojnika, skinuta s križa u utrobu zemlje, oplakana od prijatelja i učenika ...

Potrebno je prosvijetliti vjernike o posebnome obilježju kršćanske molitve koja za naslovnika ima Oca, posredstvom Isusa Krista, u snazi Duha Svetoga.

Konačno, potrebno je da pobožnost prema Kristovoj mucu vodi vjernike prema punu i svjesnu sudjelovanju u euharistiji u kojoj je kao hrana dano tijelo Kristovo, prineseno u žrtvi za nas (usp. 1 Kor 11, 24); i kao piće dana je Isusova krv prolivena na križu za novi i vječni savez i za otkupljenje svih grijeha».

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*Spomen dan Bezgrešnog Srca Marijina 16. 6. 2007.
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

1. POBOŽNOST PRESVETOM IMENU ISUSOVU

1. 1. Povijest pobožnosti imenu Isusovu

Štovanje imena Isusova ima svoje korijene u Novom Zavjetu. Anđeo Božji sv. Josipu objavio ime Spasitelja svijeta još prije njegova rođenja. «Tek što je to u sebi odlučio, ukaza mu se u snu anđeo Gospodnji i reče mu: Josipe Sine Davidov, nemoj se bojati dovesti kući ženu svoju Mariju jer je ono što je ona začela, od Duha Svetoga. Roditi će sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih» (Mt 1, 20-22).

Dakle, značenje imena Isusova je Spasitelj. Novi zavjet često govori o važnosti imena Isusova pozivajući se na Stari zavjet gdje se pojmom «Ime» označavao sam Bog. U vrijeme Isusova života učenici su u ime Isusovo činili čudesa i đavle izgonili. «Vratiše se radosno sedamdesetorica te rekoše: Gospodine čak nam se zli duhovi pokoravaju u tvoje ime» (Lk 10,17).

Isus je prije svoje muke apostolima govorio o ljubavi i povezanosti s njime te prošnji u njegovo ime: «Niste vi izabrali mene nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i rod donosite, i da vaš rod ostane, i da vam Otac dade što god zamolite u moje ime. Ovo vam zapovijedam ljubite jedni druge» (Iv 15, 16-17).

Nakon Isusova uskrsnuća otajstvo njegove osobe i djela spasenja je bila izražena pojmom ime. «Spasenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kome nam se treba spasiti!» (Dj 4, 12)... «Da se na ime Isusovo prigne svako koljeno na Nebu i na zemlji i da svaki jezik prizna na slavu Boga Oca: Isus Krist je Gospodin» (Fil 2, 10-11). Za apostole je rečeno: «A oni ostaviše veliko vijeće veseli što im je udijeljena čast da podnesu zlostavljanje za ime Isusovo» (Dj 5, 41).

U Novom zavjetu nalazimo i sažetak ispovijesti vjere izražene imenom Isusovim. «Tko god zazve ime Gospodnje spasiti će se» (Rim 10, 13).

Crkveni oci iz prvih stoljeća kršćanstva obilno koriste novozavjetne tekstove vezane uz ime Isusovo te u teološkim razmišljanjima na taj način izražavaju ispovijed vjere u Isusa Spasitelja, kao i otajstvo Spasenja te naše sudjelovanje u njemu. Na poseban način valja spomenuti sv. Augustina, sv. Abrozija, sv. Ivana Zlatoustog sv. Grgura iz Nise ... Ovaj posljednji je u pismu Nemesiu pisao o pobožnosti imenu Isusovu i čudima koja su se događala na zazivanje tog imena. I svetačka kasnija tradicija svjedoči o važnosti i širenju pobožnosti imenu Isusovu.

Papa Grgur X bulom od 21. 9. 1274. potiče bl. Ivana iz Vercellia, generalnog upravitelja otaca dominikanaca da se taj red zauzme za širenje pobožnosti Imenu Isusovu. Oci dominikanci su se trudili propovijedanjem i pisanjem, a u mnogim Crkvama su podigli oltare na čast imenu Isusovu sa prikazom obrezanja u hramu.

Franjevački izvori govore da je i sv. Franjo gajio pobožnost imenu Isusovu do te mjere da mu se je na spomen tog imena znalo lice ražariti.

Veliki apostol pobožnosti imenu Isusovu je sv. Bernardin Sijenski. Djevovao je kao pučki misionar u Italiji. Svuda gdje je propovijedao pozivao je na tu pobožnost. On je prvi u katoličkoj Crkvi iznašao i osobno skicirao i simbol pobožnosti imena Isusova. Simbol se sastoji od sunca iz kojeg izbijaju zrake a u sredinu su urezana tri slova IHS koja predstavljaju istovremeno tri prva slova imena Isusova na grčkom jeziku, kao i kraticu latinske izreke *Iesus Hominum Salvator*, (Isus Spasitelj čovjeka). Nakon sv. Bernardina u franjevačkom redu kao apostole pobožnosti imena Isusova treba svakako spomenuti bl. Alberta iz Sarteanu i fra Bernardina iz Feltre.

Prvu bratovštinu Presvetog imena Isusova utemeljio je pater Andrea Diaz, dominikanac 1432. u Lisabonu u Portugalu. Utemeljenje bratovštine je povezano uz veliku kugu koja je harala gradom. Pobožni pater Diaz je inzistirao na javnom štovanju imena Isusova na istoimenom oltaru kako bi Bog zaustavio smrtonosnu bolest. Nakon gorljive propovijedi o snazi imena Isusova 20. studenog p. Diaz je blagoslovio vodu i pozvao prisutne da je odnesu oboljelima. Svi oboljeli koji su dodirnuli vodu odmah su ozdravili. Cijeli grad se pokrenuo i u nekoliko tjedana kuga je prestala. Taj čudesni događaj je bio povod za osnivanje bratovštine Presvetog imena Isusova koja se brzo širila ne samo u Portugalu nego i u cijeloj Crkvi. Mnoge pape su bratovštini udijelili posebne oproste i odobrili razne pobožnosti na čast imena Isusova.

Sv. Ignacije Loyolski je usvojio simbol imena Isusova IHS, i on se nalazi na prvoj stranici konstitucija družbe Isusove koje je svetac napisao. Oko simbola IHS sv. Ignacije je napisao: «Samo je u tom imenu sigurno spasenje». tako je i Družba Isusova u povijesti katoličke Crkve odigrala značajnu ulogu u širenju ikonografije i pobožnosti imenu Isusovu. U Rimu na stropu možda najpoznatije isusovačke crkve u svijetu *Al Gesù* nalazi se freska trijumf imena Isusova.

Iako se ime Isusovo štovalo od prvih vremena kršćanstva tek u 14-tom stoljeću je počelo javno liturgijsko štovanje imena Isusova. Papa Clemnet VII 1530. je franjevačkom redu odobrio molitvu službe čitanja imena Isusova. Papa Inocent XIII je dekretom od 12. 6. 1723. na cijelu crkvu proširio slavljenje blagdana Imena Isusova koji se nakon nekoliko pomicanja u kalendaru bio ustalio na datum 2. 1. svake godine. U naknadnim promjenama liturgijskog kalendara blagdan je bio ukinut da bi sv. Ivan Pavao II ponovno uvrstio Ime Isusovo u liturgijski kalendar 3. 1. kao neobavezan spomendan.

1. 2. Litanije i krunica Presvetom Imenu Isusovu

Litanije presvetog imena Isusova

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, (smiluj nam se)

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Isuse, Sine Boga živoga,

Isuse, sjajnosti Očeva,

Isuse, jasnoću svjetlosti vječne,

Isuse, kralju slave,

Isuse, sunce pravde,

Isuse, Sine Marije Djevice,

Isuse, ljubezni,

Isuse, divni,

Isuse, Bože jaki,

Isuse, Oče budućega vijeka,

Isuse, Anđele velikoga savjeta,

Isuse mogućí,

Isuse strpljivi,

Isuse poslušni,

Isuse, krotka i ponizna srca,

Isuse, ljubitelju čistoće,

Isuse, ljubitelju naš,

Isuse, Bože mira,

Isuse, početniče života,

Isuse, ugledu kreposti,

Isuse, revnitelju duša,

Isuse, Bože naš,

Isuse, utočište naše,

Isuse, Oče ubogih,

Isuse, blago vjernika,

Isuse, dobri pastiru,

Isuse, svjetlosti istinita,

Isuse, mudrosti vječna,

Isuse, dobroto beskrajna,

Isuse, pute i živote naš,

Isuse, radosti anđela,

Isuse, kralju patrijarha,

Isuse, učitelju apostola,

Isuse, naučitelju evanđelista,

Isuse, jakosti mučenika,

Isuse, svjetlo priznavalaca,

Isuse, čistoću djevice,

Isuse, kruno sviju svetih.

Milostiv budi, oprosti nam Isuse!

Milostiv budi, usliši nas Isuse!

Od svakoga zla, (oslobodi nas Isuse!)
 Od svakoga grijeha,
 Od srdžbe svoje,
 Od zasjeda vražijih,
 Od duha bludnosti,
 Od smrti vječne,
 Od nemara za nadahnuća tvoja,
 Po otajstvu svetoga utjelovljenja svoga,
 Po rođenju svojem,
 Po djetinjstvu svojem,
 Po božanstvenom životu svojem,
 Po naporima svojim,
 Po smrtnoj borbi i mucu svojoj,
 Po križu i zapuštenosti svojoj,
 Po smrtnoj stisci svojoj,
 Po smrti i pokopu svojem,
 Po uskrsnuću svojem,
 Po Uzašašću svojem,
 Po ustanovljenju presvetog Oltarskog Otajstva,
 Po radostima svojim,
 Po slavi svojoj,
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam Isuse!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas Isuse!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se, Isuse!
 Isuse, čuj nas!
 Isuse, usliši nas!

Pomolimo se: Gospodine, ti si odredio da se na ime Isusovo prigne svako koljeno i svi ljudi u njemu nađu spasenje. Po njegovu obećanju znamo da ćeš nam dati što god zaištemo. Daj da već ovdje na zemlji osjetimo njegovo prijateljstvo i s njim se sjedinimo u vječnoj domovini. Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

Krunica nadoknade Presvetom Imenu Isusovu

Isus i psovači: *Gospodin Isus Krist je objavio službenici Božjoj Mariji od sv. Petra karmelićanki iz Toursa (1816-1848) slijedeću poruku: «Moje ime svi psuju, čak i djeca psuju. Psovka je stršan grijeh koji izravno i otvoreno ranjava moje Srca. Psovač psovkom proklinje Boga, i sam od sebe izgovara svoju osudu. Psovka je otrovna strelica koja probija moje Srce. Dati ću ti zlatnu strelicu kojom ćeš liječiti rane koje mi zadaju psovači. Ponavljaj često slijedeći zaziv, svaki puta kad ga ponoviš raniti ćeš moje srce ljubavlju: «**Budi uvijek slavljeno, čašćeno, ljubljeno i blagoslovljeno uzvišeno ime Božje, na Nebu, zemlji i podzemljem od svih stvorenja koja je Bog stvorio po Presvetom Srcu Isusovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu**».*

Ti ne možeš shvatiti zlobu i užas psovke. Da moju pravednost ne zadržava milosrđe grešnik bi bio poništen te bi se sama nerazumna stvorenja njemu osvećivala, ali imam cijelu vječnost za kazniti ga. Oh kad bi ti znala koji stupnja slave na Nebu se za tebe priprema kada u duhu zadovoljštine za psovke samo jedanput ponoviš Blagoslovljeno divno Ime Božje».

Marija i psovači: *Ah, koliko je morala trpjeti Djevica Marija za vrijeme Muke svoga Sina kad je čula psovke kojima su ga vrijeđali. Ali sigurno ju još više boli što kršćani svakodnevno na milione puta upućuju najružnije psovke presvetom Imenu Božjem i Kristovom. Ona bi radije prihvatila tisuću puta samu smrt kad bi tako mogla spriječiti taj užas. Nebo je više puta poticalo ljude da se oslobode psovke, tog đavolskog poroka.*

Godine 1846. Gospa se ukazala u La Salletu u suzama žaleći se pastirima da više ne može zadržati ruku Božje Pravde prema psovačima i navijestila je teške kazne ako se ne prestane posvati

sveto Ime Božje. Na temelju zaziva koji je Isus objavio sestri Mariji od sv. Petra nastala je krunica i zlatna strelica nadoknade.

Krunica nadoknade

Moli se na običnu krunicu od 5 desetica. Za svaku deseticu se ponavlja:

Na velika zrna se moli Slava Ocu... i zaziv: Budi uvijek slavljeno, čašćeno, ljubljeno i blagoslovljeno uzvišeno i neizrecivo ime Božje, na Nebu, zemlji i podzemljem od svih stvorenja koja je Bog stvorio po Presvetom Srcu Isusovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Na mala zrna. *Deset puta se ponavlja zaziv:* Božansko Ime Isusovo, obrati grešnike, spasi umiruće, oslobodi duši iz Čistilišta.

Na kraju: *Slava Ocu... i Zdravo Kraljice...*

(Uvodni tekst i krunica preuzeti iz: p. F. Avidano, Filotea mariana, Aleksandria, 1957., objavljena s imprimaturom Casali 8. 3. 1957., can. Oddone, vic. gen.)

Zlatna strelica nadoknade za psovke

(Ovaj pobožni zaziv se može povremeno ponavljati u slobodnim trenucima tokom dana te se zato i naziva strelovita molitva)

Spasitelj je kazao časnoj sestri Mariji od sv. Petra: «Bogopsovka je otrovna, strelica, koja uvijek udara u mio je Srce. Ja ću ti dati zlatnu strelicu, da mi njome zadaješ rane ljubavi, da se izliječe one rane što mi ih zadaju zlobni grijesi." Tada je Spasitelj nauči ovaj hvalospjev:

«Budi uvijek slavljeno, čašćeno, ljubljeno i blagoslovljeno uzvišeno ime Božje, na Nebu, zemlji i podzemljem od svih stvorenja koja je Bog stvorio po Presvetom Srcu Isusovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu».

Još je Spasitelj dodao: „Iskorištavaj tu milost, jer ja ću tražiti od tebe račun za to."

1. 3. Devetnica nadoknade za psovke

U katoličkoj tradiciji u Hrvata ustalila se molitva tipa devetnice. Svima koji žele moliti devetnicu presvetom Imenu Isusovu kao nadoknadu za psovke preporučamo da kroz 9 dana mole Litanijska imena Isusova, gore spomenutu krunicu i na kraju slijedeće Pohvale Imenu Božjemu. Na to nas mogu potaći slijedeće riječi svetaca i duhovnih velikana.

Sv. Bernard: «Jezik je psovača kao mač koji probada srce Božje!».

Sv. Alfons Liguori: «Ja ne razumijem, kako se na svaku psovku ne otvori zemlja ispod nogu bogopsovača, te ga ne proguta...».

Sv. Augustin: «Nije težina psovke samo u njezinoj rugobi, nego to, što psovkom činiš grijeh duhovnog ubojstva».

Sv. Toma Akvinski: «Bogopsovka je jedan od najtežih smrtnih grijeha».

Bl. kardinal Alojzije Stepinac: «Hula i psovka su grijesi čiste zloće. Psovka je atentat na Kralja kraljeva, na Božje veličanstvo... Psovač, ljudski govoreći, pljuje Bogu ravno u lice. Psovač svojim zapaljenim jezikom ubija vlastitu dušu! A biti će dvostruko odgovoran pred Bogom, ako je svojim poganim jezikom sablaznio nevine duše i naveo druge, da proklinju Onoga, koji ih je stvorio i svojom ih Krvlju otkupio na drvu križa. Stidite se, psovači! Vaše su psovke najviše pridonijele, da su ovolike strahote (tj. rat i poraće) snašle našu divnu zemlju Hrvatsku, i da im se još uvijek ne vidi kraja!»

Blagopokojni kard. Franjo Kuharić: «Kad bismo skupili sve psovače iz hrvatskog naroda na jednu poljanu, kako bi ta poljana morala biti velika! Koliko bi to bilo mnoštvo! I kad bismo sve te psovače čuli najednom kako psuju, kakva bi to bila užasna vika! A psuje se na poslu i u zabavi, u prijateljskom susretu i u svađi, u veselju i u žalosti, u sreći i nesreći... Molimo za obraćenje

psovača... Možemo u duši reći: *Moj Bože, vjerujem u tebe i ljubim te u ime ovog nesretnog brata ili sestre! Moj Isuse, milosrđe! Blagoslovljen budi Bog! Blagoslovljeno Njegovo sveto Ime! Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek! Blagoslovljena Presveta Djevica Marija!* Neka među vjernicima ponovno oživi naš stari kršćanski pozdrav: Hvaljen Isus i Marija! I to će biti lijek protiv psovke... Prikazujmo pobožnost križnog puta za obraćenje psovača!«

1. 4. Pohvale Imenu Božjemu u naknadu za psovke

Blagoslovljen budi Bog!
Blagoslovljeno Njegovo sveto ime!
Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!
Blagoslovljeno ime Isusovo!
Blagoslovljeno Presveto Srce Isusovo!
Blagoslovljena Predragocjena Krv Isusova!
Blagoslovljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu!
Blagoslovljen Duh Sveti Tješitelj!
Blagoslovljena velika Bogorodica, Presveta Djevica Marija!
Blagoslovljeno sveto i bezgrešno njezino Začće!
Blagoslovljeno njezino slavno Uznesenje
Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke!
Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti Zaručnik!
Blagoslovljen Bog u svojini anđelima i u svojini svecima! Amen!
Blagoslovljen blaženi čas Začća Boga-Čovjeka!
Blagoslovljen blaženi čas Rođenja Boga-Čovjeka!

Svagdanja molitva zaziva protiv psovke

Presveto Srce Isusovo, obrati jadne psovače! Isuse, iskorijeni psovku u našem narodu! Isuse, oprost psovku u našem narodu! (Nadb. Duh. Stol — Zagreb)

1. 5. Isusova krunica

(U ovoj jednostavnoj krunici častimo cijeli život Isusov na taj način da za svaku godinu njegova života molimo molitvu koju nas je on sam naučio, Oče naš).

Isusova krunica se sastoji od 33 Očenaša na uspomenu života Isusova, 5 Zdravo Marija i 1 Vjeronjanje.

(Oprost: djelomični svaki puta kad se moli ova krunica. Potpun oprost jednom u mjesecu, ako se moli svaki dan. Uvjeti: ispovijed i pričest i molitva bar kratka na nakanu sv. Oca. Krunica mora biti blagoslovljena. 11. VIII. 1824.) (Krunica objavljena u molitveniku *Biserje sv. Ante s imprimaturom M. Alaupović, Sarajevo, 16. 4. 1954.*)

1. 6. Molitve i razmatranja svetaca o Imenu Isusovu

O ime Isus, slatko ime!
(Sv. Bernardin Sijenski)

O dobri Isuse, o slatki Isuse, o Isuse Sine Djevice Marije, pun milosrđa i milosti. O slatki Isuse smiluj mi se po velikom milosrđu svome. O predobri Isuse molim te zbog predragocijene krvi tvoje koju si se udostojao na oltaru križa proliti za nas nevoljne grešnike da opreš sva bezakonja naša udostoj se pogledati na mene bijednog grešnika koji ponizno molim za oprostjenje i tvoje presveto ime zazivam. O ime Isus, slatko ime! Ime Isus, ljubljeno ime! Ime Isus, spasonosno ime! Jer što je Isus nego Spasitelj? Isuse, dakle, radi presvetoga imena svoga budi za mene Spasitelj, spasi me! O Predobrostivi Isuse ne dopusti da se izgubim, iz ničega si me stvorio i neprocjenjivom svojom

krvlju otkupio. O dobi Isuse, neka ne propadnem zbog moga bezakonja kad me je već tvoja svemoguća dobrota stvorila.

O premilostivi Isuse, smiluj mi se, dok je još vrijeme smilovanja, da ne propadnem u vrijeme suda. O predragi Isuse, ako sam ja nevoljni grešnik po tvojoj strašnoj pravdi zaslužio vječne muke zbog svojih grijeha, ufajući se u tvoje neizmjereno milosrđe utječem se tebi i nadam se da ćeš mi se smilovati koji si premilosrdni otac milostivi Gospodar. O predragi Isuse, koja korist od krvi tvoje, ako padnem u vječno prokletstvo jer te neće slaviti mrtvi koji padaju u pakao. O premilosrdni Isuse smiluj mi se, o preslatki Isuse oslobodi me, o milosrdni Isuse smiluj se meni grešniku. O Isuse, Isuse, Isuse predobri primi me u broj svojih odabranika, o Isuse spasenje onih koji u te vjeruju, radosti onih koji se u te ufaju, utjeho onih koji te zazivaju. O Isuse, slatko oproštenje svih grijeha udijeli mi milost, ljubav, mudrost, čistoću, poniznost, svetu strpljivost u svim mukama, dopusti mi da te savršeno ljubim, hvalim, da u tebi uživam, tebi služim u tebi se naslađujem ja i svi oni koji zazivaju tvoje presveto ime. Amen.

Isuse tvoje ime je jaka utvrda

(Bl. Henrik Suzone)

Isus u dubini duše je čudo svake nježnosti. Isuse tvoje ime je jaka utvrda koju nijedna oluja ne može oboriti. Nijedna ogrlica ne može tako lijepo uresiti kako to čini tvoje divno ime Isuse. Slatki zvuk harfe se čuje kada ime Isusovo odzvanja. Ah, Isuse zbog ljubavi tvoga imena zaboravi moje velike grijeha! Isus je ranio moje srce, moj Isus se urezao u srcu. Isuse dragi moj gospodine, tvoje ime treba meni biti obrana. Blagoslovi me nježni Isuse, sada i u zadnjem polasku.

Molitva imenu Isusovu

(mons. G. Riva)

S najiskrenijim osjećajem u srcu slavim i blagoslivljam tvoje ime ljubljeni moj Isuse. Tvoje ime je sveto i uzvišeno, i nema nikakve moći na Nebu, na zemlji ni u paklu koja se ne bi poklonila na zazivanje tvoga imena jer samo po tvome uzvišenom Imenu ljudi zadobivaju spasenje, anđeli nebesku slavu, a đavli su poraženi. Tvoje ime Isuse je prosvijetlilo neznanje naroda i dalo nadu u utjehu u svim bijedama ropstva svijeta. Po tebi Presveto Ime se smiruju oluje, stišavaju valovi, udaljavaju sve nedaće, pobjeđuju svi neprijatelji. Ti si ključ svakog blaga jer se svaka milost zadobije po zazivanju tebe, nema drugog imena ni na Nebu ni na zemlji po kome bi se ljudi mogli spasiti.

Ti si kroz stoljeća bilo utočište ožalošćenih, obrana progonjenih, jakost slabih, potpora jakih. Presveto ime Isusovo ti si u ustima slađe od meda, istinska utjeha srca onima koji te ljube, o Ime iznad svakog imena, skriveno svim patrijarsima Starog zavjeta, a nama objavljeno kao sažetak svih najuzvišenijih otajstava Otkupitelja koja su proroci naviještali. Sva stvorenja slavite to sveto tako ljupko Ime. Kličite skupa s anđelima nebeskim Svet, svet, svet, Gospodin Bog sabaot, blagoslovljen onaj koja dolazi u Ime Gospodnje.

Isuse, ljupko ime, božansko ime htio bi da mogu svojom krvlju nadoknaditi sve psovke i uvrede koje se nanose tvome imenu. Obećanjem da ću činiti sve što je u mojoj moći da ti ubuduće bude iskazana ona čast i slava koje zaslužuješ, a molim te za milost da uvijek budeš moja nada u životu, obrana u smrti i radost u Nebu skupa sa svim blaženicima u vječnosti. Amen.

O slavnom imenu Isusa Krista

(Sv. Bernardin Sijenski)

Isusovo ime, sjaj propovjednika Isusovo je ime sjaj propovjednika, zato što čini da se njegova riječ naviješta i sluša sa sjajnom jasnoćom. Što misliš, otkuda u cijelom svijetu tolika, tako nenadana i tako žarka svjetlost vjere ako ne zato što je propovijedan Isus? Zar nije Bog i nas svjetlošću i užitkom tog imena pozvao u svoje divno svjetlo? Rasvijetljenima i onima koji u tom svjetlu vide svjetlost Apostol s pravom veli: Nekad bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu:

hodajte posvuda kao sinovi svjetla. Poradi toga, to ime valja objavljivati da svijetli, a ne da bude sakriveno.

Ipak, ono se u propovijedanju ne smije iznositi nečistim srcem ili okaljanim ustima, već ga valja čuvati u izabranoj posudi i objavljivati. Zato Gospodin kaže o Apostolu: Ovaj mi je izabrana posuda da ponese moje ime pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Izabrana posuda — kaza — u kojoj je izložen na prodaju najugodniji napitak, da bi izazivao na piće svojim rumenilom i sjajnošću u odabranim posudama. Da ponese, veli, moje ime. Paljenjem vatre i čišćenjem njive uništavaju se suhe beskorisne drače i trnje. Izlaskom sunčanih zraka nestaje tmina, pa se lopovi, noćne lualice i provalnici u kuće skrivaju.

Slično tome i Pavlov jezik, dok je narodima propovijedao poput snažnoga groma koji odzvanja, prodornije od vatre, sjajnije od sunca na izlasku, dokončavao je nevjeru, otklanjao lažnost, te je istina počinjala plamtjeti poput voštanice što je snažna vatra rastapa ognjem. On je naime prenosio Isusovo ime riječima, poslanicama, čudesima i primjerom. Hvalio je Isusovo ime ustrajno i slavio ga u ispovijesti.

K tome, Apostol je to ime nosio pred kraljeve i narode i sinove Izraelove. Nosio ga je kao svjetlo, osvjetljivao krajeve i posvuda izjavljivao: Noć je prošla, dan se približio. Odbacimo dakle djela tame i obucimo oružje svjetla. Kao po danu časno okolo hodajmo. Svima je pokazivao upaljenu svjetiljku koja svijetli na svijećnjaku i svugdje je navješćivao Isusa, i to raspetoga. Zato Kristova zaručnica, Crkva, stalno oslonjena na Pavlovo svjedočanstvo, klikće s prorokom govoreći: Bože, od mladosti si me moje učio, odsad ću kazivati tvoja čudesna djela, to jest uvijek. Evo na što potiče prorok: Pjevajte Gospodinu i blagoslivljajte ime njegovo, naviještajte iz dana u dan njegovo spasenje, to jest Isusa, njegova Spasitelja.

Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti

(sv. Ljudevit Montfortski)

Isus Krist, naš Spasitelj, pravi Bog i pravi čovjek, treba biti vrhovni cilj svih naših pobožnosti, inače bi one bile krive i lažne. Isus Krist je *alfa i omega*, (Otk 1,8) početak i svršetak svih stvari (usp. Otk 21,16). Mi se trudimo, kako kaže Apostol, jedino oko toga da svakog čovjeka učinimo savršenim u Isusu Kristu (usp. Ef 4,13), *jer jedino u njemu stanuje sva punina Božanstva* (Kol 2,9) i sve ostale punine milosti, kreposti i savršenosti; *jer smo jedino u njemu bili blagoslovljeni svakim duhovnim blagoslovom*; (Ef 1,3) jer je on naši jedini Učitelj koji nas treba učiti, naš jedini Gospodar o kojem imamo ovisiti, naša jedina Glava s kojom moramo biti sjedinjeni, naš jedini uzor kojemu se trebamo upriličiti, naš jedini liječnik koji će nas izliječiti, naš jedini pastir koji će nas hraniti, naš jedini put koji nas treba voditi, naša jedina istina u koju moramo vjerovati, naš jedini život koji nas treba oživljavati, i u svim stvarima naše jedino sve koje nam ima biti dovoljno.

Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti (usp. Dj 4,12), osim imena Isusova. Bog nam nije stavio drugog temelja našega spasa, naše savršenosti i naše slave nego samo Isusa Krista. Svaka zgrada koja nije postavljena na taj stanac kamen utemeljena je na pomičnom pijesku, i sigurno će se oboriti prije ili kasnije. Svaki vjernik koji nije s Isusom sjedinjen, kao lozova mladica s panjem, otpast će, osušit će se i neće biti ni za što nego da se baci u vatru (usp. Iv 15,6). Ako smo u Isusu Kristu i Krist u nama, ne treba nam se bojati osuđenja (usp. Rim 8,39).

Ni anđeli s neba, ni ljudi na zemlji, ni đavli pakleni niti ikoje drugo stvorenje ne može nam nauditi, jer nas ne može rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Isusu Kristu (usp. Rim 8,39). Po Isusu, s Isusom i u Isusu možemo sve: povratiti svu čast i slavu Ocu, u jedinstvu Duha Svetoga, i sami postati savršeni te našem bližnjemu biti miomiris vječnoga života.

Urezao je ime Isusovo na svom srcu

(Bl. Henrik Suzon, piše o sebi u 3 licu)

Istovremeno u njegovu dušu je bila ulivena neizmjerne vatra koja je potpuno zapalila njegovo srce Božanskom ljubavlju. Jednoga dana kad je to kušao i dok je gorio Božanskom ljubavi, otišao je u ćeliju na svoje skrovito mjesto i upustio se u ljubeznu meditaciju te reče: «O nježni Bože, kada bi mogao iznaći kakav znak ljubavi, koji bi između mene i tebe bio vječni znak ljubavi, svjedočanstvo da sam tvoj, a Ti vječna ljubav moga srca, znak koji nikakav zaborav ne bi mogao nikada više izbrisati»!

U tom zanosu ljubavi, bacio je iza sebe škapular i otkrio grudi, uzeo je u ruke pisaljku pogledao svoje srce i kazao: «O moćni Bože daj mi danas snage i moći da ostvarimo svoju želju, jer danas ti trebaš biti urezan u moje srce». I počeo je pisaljkom po svom tijelu iznad srca upisivati ime Isusovo IHS. Kod bolnih uboda krv je potekla iz tijela i oblila ga. Njemu je u zanosu ljubavi to izgledalo tako ljupko da se nije obazirao na boli. Kad je to učinio, onako ranjen i krvav je otišao iz gornje ćelije do Raspela kleknuo je i kazao:

«Ah moj Gospodine i jedina moja ljubavi pogledaj sada na velike želje moga srca. Gospodine ne mogu te više urezati u sebe. Ah, moj Gospodine molim te da ti dovršiš to djelo, i da se dublje urežeš u moje srce, da u meni upišeš tvoje sveto ime tako da se nikada više ne odijeliš od moga srca».

Tako ranjen ljubavlju je proveo duže vremena, ne zna koliko, zatim je ozdravio, a ime Isusovo IHS je ostalo upisano na njegovu srcu, upravo kao što je to on želio. Slova su bila široka kao spljoštena slama a visoka kao mali prst do zgloba. Tako je do smrti nosio ime Isusovo na srcu, i koliko je bilo otkućaja srca toliko se pokretalo i ime Isusovo. Nosio ga je u tajnosti, tako da ga nikada nijedan čovjek nije vidio osim jednog duhovnog prijatelja u trenutku bliskosti u Bogu.

Kad bi ga ubuduće napadale protivštine, motrio bi divni znak ljubavi i protivština bi postajala lagana. Njegova duša bi ponekad u zanosu ljubavi govorila: «Gospodine vidiš, oni koji se ljube u ovome svijetu nose slike onih koje ljube. Ljubavi moja ja sam te svježom krvlju urezao na moje srce»!

Jednoga jutra vraćajući se s molitve, ušao je u ćeliju, sjeo na stolicu, položio glavu na knjigu starih otaca kao na jastuk. Zatim je ušao u sebe i izgledalo mu je kao da neko svjetlo izbija iz njegova srca te je motrio: pokazao se na njegovu srcu zlatni križ na kome je bilo mnogo dragog kamenja koje je divno sjajilo. On je uzeo kukuljicu od plašta i stavio je na srce želeći tako izraziti da želi sakriti svjetlo koje izbija tako da je nitko ne može vidjeti. Ali prodirući sjaj je tako divno gorio da usprkos što ga je pokušao sakriti nije uspio zakloniti njegovu izvanrednu ljepotu.

Apostol ljupkog imena Isusova

(Bl. Henrik Suzon, piše o sebi u 3 licu)

Sluga vječne Mudrosti je jedanput iz mjesta na visini sišao prema Aqisgranu, Gospi u svetište. Kada se vratio, Gospa se ukazala jednoj svetoj osobi i rekla: «Vidiš sluga mog Sina je došao i sa željom nosio slatko ime Isus posvuda, kao što su to nekada činili učenici, i kao što su oni željeli da ga svi ljudi po vjeri upoznaju, tako on ulaže sve napore kako bi upalio novom ljubavlju isto ime Isus, u svim srcima u kojima je ljubav ohladnjela. Zato će s učenicima nakon smrti zadobiti vječnu nagradu».

Zatim je ta sveta osoba motrila Gospu i vidjela da u ruci ima prekrasnu svijeću koja je tako divno gorjela da je osvjetljavala cijeli svijet, a svugdje unaokolo svijeće je bilo napisano ime Isus. Tada je Gospa rekla toj osobi: «Vidiš, ta svijeća koja gori označava ime Isusovo, jer ono uistinu osvjetljava sva srca koja pobožno prihvate njegovo ime, časte ga u sebi nose sa željom. Moj Sin je izabrao slugu kako bi po njemu u mnogim srcima zapalio ljubav prema svome imenu i pomoći im da dođu u vječno blaženstvo».

Budući da je sveta kćer, ovdje spominjana, na razne načine primijetila da njen duhovni otac ima veliku pobožnost i živu vjeru u ime Isusovo, da ga je nosio u svom srcu, i ona je zadobila posebnu ljubav i iskrenu pobožnost prema imenu Isusovu, te je od crvene svile u obliku IHS željela potajno na sebi nositi. Napravila je bezbroj uzoraka te je molila slugu ga ih položi na svoje srce te ih je slala

posvuda s Božjim blagoslovom svojim duhovnim kćerima. I bilo joj je objavljeno da će Bog sve koji sobom nose ime Isusovo i mole svaki dan njemu na čast jedan Oče naš blagosloviti i udijeliti im milost u času smrti.

Trajna molitva Imena Isusova (Bl. Henrik Suzon, piše o sebi u 3 licu)

Vječni Bog želi da čista duša ispuni jednu njegovu molbu i kaže: «Stavi me kao znak ljubavi na svoje srce!»! Prokušani Božji prijatelj treba uvijek u ustima svoje duše gristi neku dobru izreku ili držati dobru sliku kojima bi se njegovo srce zapalilo ljubavlju prema Bogu; jer u tome je najuzvišenije stanje koje možemo imati u vremenu, da često mislimo na njega, prihvaćamo njegove ljubezne riječi, izbjegavamo ili činimo zbog njega sve stvari, nemamo drugog cilj osim njega samoga.

Oko treba ljuežno motriti, uho biti pažljivo na njegove pouke, srce sjetila i duh ga trebaju ljubezno prigrliti. Kad ga povrijedimo i naljutimo trebamo ga moliti, kada nas kuša trebamo trpjeti, kada se sakrije trebamo tražiti ljubeznu Ljubav i nikada odustati prije nego li ga ponovno pronađemo; kada ga pronađemo trebamo ga nježno i dostojno čuvati. Bilo da stojimo mirno ili hodimo, bilo da jedemo ili pijemo zlatni znak IHS treba biti uvijek urezan u naše srce. Kada ne možemo ništa drugo trebamo ga urezati očima naše duše, trebamo ispuniti usta njegovim nježnim Imenom; treba biti gorljivo prisutno to ime kad smo budni, sanjati ga noću.

Recimo s prorokom: «O ljubljani Bože, Mudrosti vječna, kako si dobar duši koja te traži, koja samo tebe želi» (Tuž 3,25). Vidite to je najbolja vježba koju možete prakticirati jer je kruna svakog nastojanja trajna molitva, i sve drugo se treba prema njoj usmjeravati kao prema svom cilju. Što drugo čine u nebeskoj Domovini osim što motre i ljube, ljube i slave Ljupku Ljubav?

Zbog toga što više ljubezno utisnemo u naše srce Božansku ljubav i koliko je češće motrimo i draže zagrlimo rukama svoga srca, toliko ćemo s više ljubavi biti zagrljeni od njega sada i u vječnosti.

Gledaj na primjer kako je veliki ljubitelj Boga, sv. Pavao, u svoje srce utisnuo ljubezno ime Božje; Isus, te pobožna tradicija kaže da i kad su mu odsjekli glavu ona je još tri puta ponovila: «Isus, Isus, Isus!»! Sv. Ignacije je tijekom svog veliko mučeništva stalno ponavljao Isus. kad su ga pitali zašto to ponavlja reče da je ime Isus upisano u njegovo srce. Kad su ga ubili i rasporeli njegovo srce našli su posvuda zlatnim slovima upisano «Isus, Isus, Isus!»!

Budi Isus vječno slavljen od svijeta nas, a to sa mnom iz dubine duše žele svi koji Boga ljube i radosno kliču: Amen, amen!

Snaga imena Isusova (Sv. Toma Akvinski)

Snaga imena Isusova je velika i višestruka. Ime Isusovo je utočište pokornika, olakšanje bolesnika, pomoć u borbi, naš oslonac u molitvi jer nam zadobije oprostjenje grijeha, milost spasenja duše, pobjedu u napastima, jakost i povjerenje da ćemo zadobiti spasenje.

Isus sv. Gertrudi i sv. Mechtildi o svom imenu

Gospodin je kazao sv. Gertrudi: «Evo urezati ću na tvoje usne moje predostojno ime, želim da ga svima nosiš. Svaki puta kad budeš micala svojim usnama kao bi izrekla moje ime, zasvirati ćeš najljepšu melodiju za moje uši».

Sv. Mechtilda je pitala Isusa: «Moj Gospodine što znači to divno ime koje ti je dao nebeski Otac?» Gospodin joj je odgovorio: «To je ime Spasitelja za sve vjekove, jer ja sam Spasitelj i Otkupitelj svega što postoji, što je bilo i što će biti. Ja sam Spasitelj onih koji su živjeli prije mog utjelovljenja, Spasitelj onih s kojima sam razgovarao dok sam živio na zemlji, Spasitelj onih koji su slijedili moj nauk i koji žele ići mojim stopama, i tako do konca vremena. To je moje predostojno

ime od početka vremena koje mi je odredio moj nebeski Otac, ime koje je iznad svakog drugog imena».

O presvetom imenu Isusovu

(p. B. Vercruyse)

Slušaj anđela, kako sv. Josipu govori: «Nadjeni mu Ime Isus, jer on će otkupiti narod svoj od grijeha njegovih». (Mt 1,21). Moli za milost, da dobro spoznaš veličinu, cijenu i moć presvetoga Imena Isusova.

1. Veličina Imena Isusova. Ovo je presveto Ime veliko po svom porijeklu, jer ga je sam Bog po svom, arkandelu očitovao sv. Josipu. Ime je ovo veliko i po svom značenju, jer znači: Spasitelj svijeta i podsjeća nas na sve što je Isus za nas radio i trpio.

Primjena. Kako svetim strahopoštovanjem i ljubavlju treba da izgovaraš ovo presveto Ime, koje je po sv. Pavlu nad svakim imenom. Zato i jest običaj, da se prigne ili otkrije glava, kad se ovo sveto Ime izgovara. Iskazuješ li i ti dužno poćitanje tom presvetom Imenu ? Ili ga možda izgovaraš lakoumno i bez pobožnosti.

Veseli se i zahvali Bogu, što je i tebe učinio dionikom svoje veličine, kako nas sv. Pavao uvjerava: Vjcran je Bog, koji nas je pozvao u zajednicu s Isusom Kristom, Sinom svojim i Gospodinom našim. I ne izusti Ime Gospodina Boga svoga uzalud.

2. Cijena Imena Isusova. Mnogi sinovi baštine slavno ime od svojih roditelja, ali bez ikakve svoje zasluge; nije tako Sin Božji. Isus je stekao ovo sveto Ime vlastitim zaslugama, kad je naime žrtvovao svoj život za cijelo ćovječanstvo, da ga otkupi od vjećne smrti i opet učini baštinikom neba.

Primjena. Kršćani su djeca Božja, braća, ućenici Isusovi. Svi su ovi nazivi velike cijene, premda ih nismo stekli vlastitim zaslugama, već jedino po milosti dobivenoj na sv. krštenju. Ćuvajmo se stoga svega, zbog ćega bi bili nedostojni toga imena. No nije li pravo, da i mi sami nešto doprinesemo sreći i ćasti toga imena, kad je Isus dragi i život svoj za nj žrtvovao ?

Pobudi živu želju, da Isusu što slićniji postaneš živeći Evandjelje. Tako će se na tebi ispuniti želja apostola, koji veli: Ime Gospodina našega Isusa Krista neka je proslavljeno u vama. Ponovno uzljubi i poštuj svoje sveto kršćansko zvanje, jer tako najviše slavimo Božanskoga Spasitelja.

3. Moć Imena Isusova. Sv. Pavao veli: „Da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu, na zemlji i pod zemljom." Zazivajući ovo presveto Ime ćinili su apostoli najsjajnija ćudesa; u tom Imenu svladali su mućenici svih vjekova sve muke i sve patnje, ispovijedaoci i djevice zamke svijeta; s tim Imenom završuje sv. Crkva svaku molitvu; u tom Imenu ćemo i mi jednom naći jakosti i utjehe u smrtnom ćasu.

Primjena. Zazivajmo velikim pouzdanjem ovo presveto Ime u svim napastima, bolima i protivštinama. Dragi Isus nas sam na to potiće svojim obećanjem: «Štograd zamolite Oca u Ime moje, dat će vam». I opet: «Kada od Oca štograd zatražite u moje Ime, dobit ćete».

Priznaj velićinu, cijenu i moć Njegovoga presvetoga Imena. Moli Mariju, Isusovu Majku, za dar pobožnositi i pouzdanja. Ponavljaj ćesto zaziv: «Isuse, ti si moj Spasitelj!» Bio ti ovaj zaziv na smrtnom ćasu u srcu i na jeziku !

O okolnostima, u kojima je Božansko Dijete primilo presveto ime Isus

(p. B. Vercruyse)

Slušaj arkandela Gabrijela, kako blažennoj Djevici Mariji veli: «Rodit ćeš Sina i nadjeni mu Ime Isus». Moli milost, da ime kršćanina dostojno nosiš.

1. Ime Isusovo nagrada poniznosti. Nadjenuše mu Ime Isus to jest Spasitelj svijeta. Kad je Božansko Djetešće primilo ovo Ime? Onda, kad je bilo obrezano poput grješnika. Primilo je dakle ovo preslavno Ime u ćasu poniženja. On se odriće samoga sebe, primi na se sliku grješnika ali zato mu dade Bog ime nad svakim imenom.

Primjena. Želimo li biti slični Božanskom Spasitelju i biti dostojni imena kršćanina, tada moramo biti od srca ponizni i strpljivi u svakom poniženju, zadao nam ga tko mu drago. Moli od Božanskoga Spasitelja milost, da budeš pravo ponizan, da mu u toj kreposti postaneš što sličniji.

Odluka. Nastojat ću, da sva poniženja — kao iz ruke Božje — dragovoljno primam i strpljivo podnašam.

2. Ime Isusovo nagrada poslušnosti. Nadjenuše mu Ime Isus. Kada? U času, kad se je dragovoljno podvrgao bolnom obrezanju i tim se obvezao, da će se cijelog života podvrgavati Mojsijevom zakonu. Jer je dakle Spasitelj po obrezanju žrtvovao svome nebeskom Ocu svoju volju i svoju slobodu i tako bio poslušan do smrti na križu, zato ga je Bog uzvisio i dao mu Ime nad svako ime.

Primjena. Zavjetom krštenja žrtvovali smo i mi Bogu svoju slobodu, te smo svoju volju podvrgli Evandjelju do smrti. Jesmo li vjerni i ustrajni u kršćanskom životu? Ako nismo, ne smijemo se nadati konačnoj nagradi u vječnom blaženstvu. Priznaj Božanskom Spasitelju svoju nevjeru u vršenju dužnosti i svoju slabost, radi koje tako lako podlegneš i najmanjim napastima.

3. Ime Isusovo nagrada trpljenja. Nadjenuše mu Ime Isus. Kada? Kad je kod obrezanja prolio svoju prvu krv i time se obvezao na mukotrpan život, život odricanja i samozataje, život žrtve, koji se ima svršiti istom na križu.

Primjena. Krist je za nas trpio veli sv. Petar, i dao nam primjer, da pođemo stopama njegovim. Ovo nije samo stav apostola jer i sam Božanski Spasitelj veli: «Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče sebe i neka uzme križ svoj». I opet: «Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, nije mene dostojan».

2. POBOŽNOST PREMA PRESVETOJ GLAVI GOSPODINA ISUSA KRISTA

2. 1. Povijest i teološki temelji pobožnosti Isusovoj glavi

Izabrani je apostol te pobožnosti bila službenica Božja Terezija-Helena Higginson, rođena 27. V. 1844. u Hollywellu u Engleskoj, a umrla 15. II. 1905. Bila je po zanimanju učiteljica. Odlikovana je mnogim izvanrednim milostima i darovima Duha Svetoga, viđenjima, proročkim darom, čudesima, Gospodinovim ranama i Njegovom trnovom krunom. Gospodin je slavio s njome duhovnu mističnu ženidbu, što je najuže sjedinjenje duše i Boga na ovoj zemlji.

Od godine 1879. svu je njezinu dušu zaokupljala pobožnost prema Presvetoj Glavi Isusovoj, što je objavio sam Gospodin u crkvi sv. Aleksandra u Bootle-u. Prema tim je objavama predmet te pobožnosti Sveta Glava Utjelovljene Riječi Božje, Druge Božanske Osobe, ali ne kao sama njezina fizička glava, nego Njezina Sveta Glava kao hram ili svetohranište stvorene Duše Isusa Krista, njezinih umnih sposobnosti i svih duševnih moći Boga-Čovjeka.

Duša je čovječja sva u cijelom tijelu, a osobitim načinom u glavi kao glavnom organu tijela. A kako je presveta Duša Našega Gospodina u Njegovoj božanskoj Osobi bitno sjedinjena s Božanstvom, očito je da je Isusova Sveta Glava božanska i dostojna najvišega štovanja što pripada samo Bogu, tako zvanog štovanja latrije ili klanjanja.

Drugi je opći carigradski sabor godine 553. u kanonu 9. proglasio članak vjere da Utjelovljenoj Riječi Božjoj s Njezinim čovječtvom pripada samo jedno jedino štovanje, jer je Riječ Božja samo jedna Osoba, i osudio kao krivovjerje tvrdnju da Gospodinovoj božanskoj naravi pripada jedno štovanje, a Njegovoj čovječjoj naravi drugo štovanje.

Prema tome članku naše svete vjere sv. Toma Akvinski uči da, s obzirom na onoga koji se u Isusu Kristu štuje, postoji samo jedno jedino štovanje, jer je u Isusu Kristu samo jedna jedina Osoba, i to božanska. Ako se, pak pita za razlog, zašto se Isus Krist štuje, može se dopustiti da postoji jedno štovanje Krista zbog Njegove nestvorene mudrosti, kao Sina Božjega, i drugo štovanje zbog Njegove stvorene mudrosti, kao čovjeka, ali to jedno i drugo štovanje pripada samo Osobi Sina Božjega, drugoj božanskoj Osobi u Presvetom Trojstvu.

Ako se, dakle, pita tko se štuje u pobožnosti Svetoj Glavi, mora se odgovoriti da se u toj pobožnosti štuje Presveta Osoba Sina Božjega.

Osobita vrijednost i izvanredno dostojanstvo pobožnosti prema Isusovoj Svetoj Glavi, prema Njegovu Presvetom Srcu i prema Njegovu Presvetom Licu, stoji baš u tom što se po svima tim trima pobožnostima časti sama Osoba Sina Božjega, a time se časti ujedno i samo Presveto Trojstvo, jer su sve tri božanske Osobe, Otac, Sin i Duh Sveti, nerazdjeljivo sjedinjene u jednom jedinom Božanstvu, ili, što je isto, u jednoj jedinoj božanskoj naravi. I zato je svako štovanje, što se iskazuje Sinu Božjemu, ujedno i štovanje Boga Oca i Boga Duha Svetoga, cijeloga Presvetog Trojstva.

Što se napose tiče međusobnog odnosa između pobožnosti prema Presvetoj Glavi Isusovoj, prema Presvetom Srcu Isusovu i prema Presvetom Licu, valja istaknuti da to nisu bitno različite pobožnosti. One su sve tri zajedno sastavni dio pobožnosti štovanja i čašćenja Osobe Sina Božjega, Boga-Čovjeka zbog Njegova presvetog čovještva.

Predmet pobožnosti prema Presvetom Srcu nije samo fizičko Srce, nego Njegovo etičko Srce, kako kažu bogoslovi, tj. Isusovo Srce puno dobrote, pravde i ljubavi, strpljivosti i mnogoga milosrđa, do smrti poslušno, žrtva za grijeha, i svijuju kreposti bezdno, kako se moli u Litanijama Presvetog Srca.

Isto tako i predmet štovanja Presvetog Lica nije samo fizičko Isusovo Lice, kao najodličniji dio Svete Glave, nego je predmet štovanja Presveto Lice kao ogledalo Isusovih neizrecivih božanskih savršenosti, blagosti, poniznosti, krotkosti, strpljivosti, kad je bilo zaušnicama i trstikom izudarano, popljuvano, trnjem okrunjeno i usprkos tih teških zlostavljanja sjajno od zanosa što vrši volju Vječnoga Oca i trpi za spasenje grešnika, mučitelji Ga nisu mogli gledati, pa su Ga pokrili smrdljivom krpom, po uskrsnuću Lice proslavljeno, sjajnije od sunca.

Kao što je u glavi sjedište umnih sposobnosti i moći duše što ravnaju svim osjetilima tijela i gibanjima srca, tako je i pobožnost prema Presvetoj Glavi, kao prijestolju Božanske Mudrosti, ne samo nadopuna, nego i kruna i savršenstvo pobožnosti prema Presvetom Srcu i Presvetom Licu, kako je to sam Spasitelj više puta protumačio službenici Božjoj Terezi-Heleni Higginson. (*Tekst iz knjige C. Kerr: Tereza-Helena Higginson, str. 123, 137. i 142. Imprimatur, Westmonasterii 2. IX. 1926. Edm. Can. Surmont, vic. gen.*)

2. 2. Molitve i litanije Glavi Isusovoj

Molitva Tereze Higginson svetoj Glavi Isusovoj

Sveta glavo Isusova, hrame Božanske Mudrosti što vodiš sva gibanja Presvetog Srca, nadahnjuj i upravljaj sve moje misli, moje riječi i sva moja djela! Prema obećanju budi lijek proti velikim zlima našega vremena: protiv duhove oholosti i nevjere!

Isuse, po svome trpljenju, po svojoj cijeloj Muci od Getsemanskog vrta do Kalvarije, po trnovoju kruni, što je razdirala Tvoje čelo, po svojoj predragocjenoj Krvi, po svojem Križu, po ljubavi i bolima svoje božanske Majke, daj da slavno pobijedi Tvoja želja da Tvoja Sveta Glava bude čašćena kao hram Božanske Mudrosti, na slavu Božju, na spas duša na radost Tvojeg Presvetog Srca! Amen! (*Imprimatur: 26. II. 1937. G. Puyo, vic.gen. Aire i Dax.*)

Molitva Tereze Higginson Isusu čija je „duša žalosna do smrti“

Sjeti se, Isuse, strašne smrtne borbe što si je pretrpio kad si uronjen u dubine Pravde svojega Oca zavapio: „Oče, ako je moguće, neka me mimoide taj kalež!“, i kad si se satrven najstrašnijom tjeskobom potužio: „Moja je duša žalosna do smrti!“, napokon, kad si umirući ostavljen od svijuju, pa čak i od svojega Vječnog Oca, izustio vapaj potresnog otajstva: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!“

Sjeti se uzdaha, jecaja, tjeskobe svoje Duše, agonije svojega duha, klonulosti svojega Srca! Sjeti se udaraca, uvreda, hula, trnja, krvi, suza, svlačenja, osramoćenja, molitava što si ih molio prije nego se Tvoja presveta Duša odijelila od Tvojeg Presvetog Tijela! Sjeti se Mudrosti svoje Svete

Glave što je pronalazila tolika trpljenja samo da tako dokaže svojoj djeci Ljubav svojega Presvetog Srca! Sjeti se trpljenja svoje ljubljene Presvete Majke Marije!

Sjeti se cijene što sam je ja Tebe stajao i s obzirom na sve to imaj milosrđa sa mnom! O moj raspeti Isuse, moj ljubezni Isuse, zašto je toliko duša u tami i u grijehu? Nisi li Ti svemogući Bog, Bog mudrosti, znanja i svijetla? Nisi li Ti naš Stvoritelj, naš Otkupitelj, naš Posvetitelj, naš sveti, jaki Bog? Zašto je naš i Tvoj neprijatelj tako drzak? Gospodine, za svoju ljubav prema dušama i na slavu svojega Imena digni se i pokaži da si Ti živi Bog! Rasvijetli sve tmine svjetlom svoje Božanske mudrosti! Daj da sva srca izgaraju ognjem Tvoje ljubavi!

Privuci k sebi sve duše da Te svi uzmognemo tješiti oplakujući grijeha što su prouzročili Tvoju neizrecivu žalost! Sakrij nas u svoje svete rane! Operi naše duše u svojoj Predragocjenoj Krvi! Utisni duboko u naša srca sliku svoje Svete Glave da više nikada ne zaboravimo na Tebe, ni trpljenja što smo ih mi Tebi skrivili!

Gospodine, sjeti se nas u svojem Kraljevstvu! Podijeli nam oprostjenje i mir ovdje dolje! Dopusti nam da budemo uz Tebe u Tvojim žalosti, da budemo dostojni zauvijek s Tobom stanovati, koji živiš i kraljuješ s Ocem i s Duhom Svetim u sve vijeke vjekova! Amen! (*Imprlmatur: Ordinarijat Alre i Dax, G. Puyo, vic. gen.*)

Molitva Tereze Higginson u čast hrama Božanske Mudrosti

Gospodine moj i Bože moj, ponizno prostrt pred Tobom klanjam se Tvojim Svetoj Glavi kao prijestolju Božanske mudrosti, hramu moći i umnih sposobnosti Tvoje Presvete Duše. O svijetlo nad svijetlima, po Tvojim slavnim zrakama opažam nove rudnike bogatstva u presvetom Srcu. O sunce pravde, Tvoj mi silni žar daje osjetiti oganj ljubavi kojim izgara presveto Srce. O voljo, uvijek radosno podložena Volji svojega Vječnoga Oca, nadziri me, vladaj nadamnom u svemu! Privuci me k sebi, daj mi zauvijek duboku radost da Tebe gledam, da Tebe ljubim, da Tebe hvalim, da Tebe blagoslivljam, da Tebe proslavim! (*Iz "Sagesse" n. 206 Mars—Avril 1971.*)

Zazivi na čast Presvete Isusove Glave za svaki dan

Mudrosti Presvete Glave, vodi nas na svim našim putovima! Ljubavi Presvetog Srca, daj da izgaramo Tvojim ognjem! (*Imprlmatur: + Celement, biskup biskupije Aire i Dax.*)

Litanije presvetoj Glavi Isusovoj

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se! Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože,

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Glavo Isusova, sazdana od Duha Svetoga u krilu Blažene Djevice Marije, (*Smiluj nam se!*)

Sveta Glavo Isusova, s Riječju Božjom bitno sjedinjena,

Sveta Glavo Isusova, hrame božanske mudrosti,

Sveta Glavo Isusova, ognjište svjetlosti vječne,

Sveta Glavo Isusova, neizmjernoga razuma,

Sveta Glavo Isusova, zaštito od zablude,

Sveta Glavo Isusova, sunce Zemlje i Neba,

Sveta Glavo Isusova, riznice znanja i jamstvo vjere,

Sveta Glavo Isusova, ožarena ljepotom, pravdom i ljubavlju,

Sveta Glavo Isusova, puna milosti i istine,

Sveta Glavo Isusova, živi uzore poniznosti,
 Sveta Glavo Isusova, odsjeve Božjega veličanstva,
 Sveta Glavo Isusova, središte svemira,
 Sveta Glavo Isusova, omiljela Ocu nebeskomu,
 Sveta Glavo Isusova, majčinski milovana od Djevice Marije,
 Sveta Glavo Isusova, počivalište Duha Svetoga,
 Sveta Glavo Isusova, zasjala odsjevom svoje slave na Taboru,
 Sveta Glavo Isusova, koja na zemlji nisi imala gdje počinuti,
 Sveta Glavo Isusova, pomazana mirisnom pomašću Magdalene,
 Sveta Glavo Isusova, koja si kazala Šimunu da Te nije pomazao kad si ušla k njemu,
 Sveta Glavo Isusova, oblivena krvavim znojem u Getsemanskom vrtu,
 Sveta Glavo Isusova, što si plakala zbog naših grijeha,
 Sveta Glavo Isusova, trnjem okrunjena,
 Sveta Glavo Isusova, svetogrdno zlostavljana za vrijeme gorke Muke,
 Sveta Glavo Isusova, utješena Veronikinim hrabrim činom ljubavi,
 Sveta Glavo Isusova, što si se priklonila k zemlji kad si nas spašavala dijeljenjem svoje Duše od svojega Tijela na Križu,
 Sveta Glavo Isusova, svjetlo za svakog čovjeka što dolazi na ovaj svijet,
 Sveta Glavo Isusova, vođo naš i nado naša,
 Sveta Glavo Isusova, što poznaš sve naše potrebe,
 Sveta Glavo Isusova, što dijeliš sve milosti,
 Sveta Glavo Isusova, što upravljaš svim gibanjima božanskoga Srca,
 Sveta Glavo Isusova, što vladaš svijetom,
 Sveta Glavo Isusova, što ćeš suditi sva naša djela,
 Sveta Glavo Isusova, što poznaš tajne naših srdaca,
 Sveta Glavo Isusova, hoćemo da Te upozna i časti cijeli svijet,
 Sveta Glavo Isusova, što ushićuješ anđele i svete,
 Sveta Glavo Isusova, što ćemo Te jednom promatrati bez zastora,
 Isuse, častimo Tvoju Svetu Glavu. I podlažemo se svim odlukama njezine neizmjerne mudrosti.

Pomolimo se! Gospodine Isuse, Ti si se udostojao objaviti svojoj službenici Terezi Higginson svoju žarku želju da vidiš kako štujemo Tvoju Svetu Glavu, daj nam milost da radosno širimo njezinu čast i da u naše duše prodre zraka Tvojega svijetla, da vođeni Tvojom Božanskom mudrošću postignemo nagradu obećanu Tvojim izabranicima! Amen! (*Imprimatur: 26. 7. 1937. G. Puyo, gen. vic. Aire l Dax.*)

3. POBOŽNOST PRESVETOM LICU ISUSOVU

3. 1. Povijest pobožnosti licu Isusovu

U biblijskoj tradiciji u Starom zavjetu pojmom lice Božje izražava se blizina Božje ljubavi, osobni susret s Bogom, poznavanje i posjedovanje Boga, sigurnost njegove zaštite kao i neraskidivo prijateljstvo s Bogom. Zbog toga vjernik u molitvi radosno traži lice Božje, a u poteškoćama vapije željan motrenja lica Božjega. Donosimo samo neke od brojnih citata.

«Tražite Boga i snagu njegovu, tražite svagda lice njegovo!» (1Kr 16,11).

«Moje mi srce govori: Traži lice njegovo! Da, lice tvoje Gospodine ja uvijek tražim. Ne skrivaj lica svoga od mene. Ne odbi u gnjevu slugu svoga». (Ps 27,8-9)

«Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše, niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica tvoja i mišica tvoja, i lice tvoje jer si ih ljubio» (Ps 44,4).

«Dokle ćeš me Bože zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene?» (Ps 13,1).

U Novom zavjetu Isus objavljuje Boga i njegovo lice.

«Pa i Otac koji me posla sam je svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli niti ste lica njegova ikada vidjeli, a ni riječ njegova ne prebiva u vama jer ne vjerujete onomu kojega on posla. Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene, a vi ipak nećete da dođete k meni da život imate. Slave od ljudi ne tražim, ali vas dobro upoznah: ljubavi Božje nemate u sebi. Ja sam došao u ime Oca svoga i vi me ne primate. Dođe li tko drugi u svoje ime, njega ćete primiti. Ta kako biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih, a slave od Boga jedinoga ne tražite! Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu. Vaš je tužitelj Mojsije u koga se uzdate. Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. Ali ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim riječima vjerujete?» (Iv 5,37-47)

Novi zavjet te kršćanska otačka i svetačka tradicija prvih stoljeća s pravom govori da su u Isusu prepoznali puninu objave Božje, te na Isusa primjenjuju poruke Starog zavjeta. Prvi zapisi svetačke tradicije o Isusovu licu govore o njegovoj ljepoti i patnji. Sveti oci kristološki komentiraju redak Ps 45,3: *Lijep si, najljepši od sinova ljudskih po usnama ti se milina prosula stoga te Bog blagoslovio dovijeka.*

Isus se objavio kao lijep i slavan kod preobraženja na gori Taboru, a podnio je muka za naše spasenje te je istovremeno lijep i patnik, nevin i žrtva za naše grijeh.

Dvije relikvije muke Kristove su na poseban način potaknule vjernike na štovanje svetog lica Isusova. Prema prastarjoj tradiciji iz prvih vremena, jedna od žena koje su slijedile Isusa na križnom putu (usp. Lk 23, 26-31) po imenu Veronika je Isusu pružila rubac da se obriše, a na njemu je ostalo utisnuto Isusovo lice. Taj događaj je kao 6-ta postaja ušao u molitvu križnog puta, a ovaj se raširio u cijeloj Crkvi kao jedna od najčešćih kršćanskih pobožnosti. Relikvija Veronikinog rupca je bila donesena u Rim, i čuvala se u bazilici svetog Petra u Vatikanu, gdje se i danas nalazi, te je bila dostupna molitvi i pobožnosti velikog broja hodočasnika koji su stoljećima posjećivali Rim.

Sindone ili Torinsko platno je druga relikvija muke Isusove koja je bila veliki poticaj širenju pobožnosti licu Isusovu. Naime, pobožna tradicija drži da je prva kršćanska zajednica sačuvala platno u koje su Josip iz Arimateje i Nikodem obavili tijelo Isusovo nakon smrti i položili ga u grob. Na platnu koje se danas čuva u katedrali u Torinu u Italiji, od tuda i naziv torinsko platno, vjeruje se prilikom Isusova uskrsnuća ostao je utisnut njegov lik. Brojene slike lica Isusova izrađene na temelju tog lika, a u novije vrijeme, i fotografske kompjuterske rekonstrukcije, su bile daljnji poticaj pobožnosti licu Isusovu.

Još jedna relikvija iz prvih kršćanskih vremena je bila veliki poticaj za pobožnost licu Isusovu. Pobožna tradicija iz prvih stoljeća drži da je Nikodem kojega evanđelje više puta spominje, po zanimanju bio drvodjelja. Poslije Isusova uskrsnuća on je bio odlučio napraviti raspelo koje bi ostalo kao jedno svjedočanstvo događaja kojima je bio svjedokom. On je u duhu nosio sliku Isusa patnika koga je pomazao i položio u grob. Tradicija govori da, dok je radio raspelo, bio ga je uhvatio očaj da neće moći dostojno isklesati lice Gospodinovo, te je počeo gorljivo moliti za to. Iznenada ga je obuzeo duboki san, a kad se probudio u čudu je konstatirao da je lice Isusovo bilo isklesano te je s čuđenjem i divljenjem konstatirao da je lice izradio neki anđeo.

Sv. Gualfredu, koji je dugo živio u svetoj zemlji, a kasnije je postao biskup u Italiji u Piemontu, Bog je objavio o divnom i čudesnom raspelu te ga je svetac sobom ponio kad se povlačio iz svete zemlje. Spletom povijesnih okolnosti raspelo je dospjelo u grad Lucca u Toskani u Italiji gdje se i danas časti kao čudotvorno u katedrali. Tako je pobožnost Luccae postala još jedan izraz ljubavi prema Kristu patniku, s velikim brojem hodočasnika koji već stoljećima dolaze častiti lice Isusovo.

Poticaji na pobožnost svetom licu Isusovu su kroz stoljeća dolazili i iz svetačke mistične tradicije. Svakako treba spomenuti sv. Gertrudu Veliku, sv. Matildu, sv. Mariju Magdalenu de Pazzi, bl. Angelu Folinjsku, sv. Gemmu Galgani.

Pobožnost svetom Licu je bila posebno raširena u Francuskoj u 18-tom stoljeću po spisima i mističnim objavama službenice Božje sestre Marije od sv. Petra karmelićanke iz Toursa (1816-1848), te sluge Božjega Leona Papina Dupona (1797-1876). Kao posljedica tih događanja s dopuštanjem nadbiskupa u Toursu je osnovana i prva nadbraovšitna Presvetog Lica Isusova s ciljem širenja te pobožnosti.

Pobožnost sv. Licu se gajila i u obitelji Guerin, obitelji naučiteljice Crkve sv. Terezije od Djeteta

Isusa i svetog Lica. A da je ta pobožnost bila živa u obitelji svjedoči i činjenica da i njena rođena sestra Celina kao redovnički dodatak imenu koji označava posebnu pobožnost koju posvećena osoba gaji, bio od Presvetoga Lica.

Prema slici Turinskog sv. Platna načinila je sliku Presvetog Lica sestra Genoveva od Presvetoga Lica i sv. Terezije Isusove, rođena sestra sv. Terezije od Djeteta Isusa i Presvetoga Lica Marija Celina. Izvornu sliku čuva Karmel u Lisieuxu. Ta je slika bila osobito draga svetom Piju X. On je svojim finim vlastitim rukopisom pod kopiju te slike na latinskom jeziku napisao, što u hrvatskom prijevodu glasi: «Onima koji razmatraju Muku našega Spasitelja Gospodina Isusa Krista osim oproštenja; danih od vrhovnih Svećenika, blagohotno podjeljujemo apostolski blagoslov». Pijo Papa X.

Pobožnost licu Isusovu se i dalje širila i obogaćivala novim elementima u 20-tom stoljeću sve do naših dana. Valja spomenuti službenicu Božju, časnu Majku Mariju Pierini de Micheli, (1890 – 1945) koja je pripadala redovničkoj družbi *Kćeri Bezgrešnog začeca*. Njoj se ukazala Majka Božja 31. svibnja 1938. i pokazala joj škapular svetog lica. Par godina nakon toga, na temelju tog poticaja, počela se širiti u Katoličkoj crkvi medaljica svetog Lica. Nakon razgovora sa ispovjednikom i duhovnikom sestra je u molitvi dobila potvrdu od Gospe da je time ispunjena njena želja te da i uz medaljicu umjesto škapulara povezana sva dana obećanja i milosti.

Treba spomenuti i časnu službenicu Božju majku Mariju Piu Mastenu (1881-1951) utemeljiteljicu zajednice *Redovnice od Svetoga Lica* koja je gorljivo širila pobožnost Svetom Licu. U Italiji su nastale i druge kongregacije koje su kao karizmu imale širenje pobožnosti prema Presvetom Licu. Svakako treba podsjetiti na bl. Gaetana Catanosu koji je u Reggio Calabriji 1953. utemeljio *Sestre Veronike od Svetog Lica*, te na sluga Božjega don. Ildebrando Gregoria monaha benediktinca, duhovnika službenice Božje časne Majke Marije Pierini de Micheli, koji je poslije drugog svjetskog rata utemeljio *Sestre Benediktinke nadoknaditeljice Presvetom Licu našeg Gospodina Isusa Krista* čija se matična kuća nalazi u mjestu Bassano Romano blizu Rima.

A kao zaključak donosimo citat od *C. Kerr* iz uvoda u drugi dio ove knjižice: «Isto tako i predmet štovanja Presvetog Lica nije samo fizičko Isusovo Lice, kao najodličniji dio Svete Glave, nego je predmet štovanja Presveto Lice kao ogledalo Isusovih neizrecivih božanskih savršenosti, blagosti, poniznosti, krotkosti, strpljivosti, kad je bilo zaušnicama i trstikom izudarano, popljuvano, trnjem okrunjeno i usprkos tih teških zlostavljanja sjajno od zanosa što vrši volju Vječnoga Oca i trpi za spasenje grešnika, mučitelji Ga nisu mogli gledati, pa su Ga pokrili smrdljivom krpom, po uskrsnuću Lica proslavljeno, sjajnije od sunca».

3. 2. Obećanja Isusa Krista vjernicima koji budu štovali njegovo Presveto Lice

(Obećanja iz djela sv. Gertrude Velike, sv. Mechtilde i sestre Marije de saint Pierre sabrana od p. Saudreau-a i objavljena u Les divines paroles, II, st. 156 s. Pariz, s imprimaturu + Josephus, Ep. Andegavensis 28. 10. 1913.)

Isusove riječi upućene vjernicima koji budu štovali Sveto Lice:

1. «Udijeliti ću im tako savršeno pokajanje da će se sami njihovi grijesi preda mnom promijeniti u radost dragocjenog zlata».
2. «Nijedna od tih osoba neće zauvijek biti odijeljena od mene».
3. «Prikazujući moje sveto Lice Ocu umiriti će njegovu srdžbu, i kao kakvim nebeskim novcem, zadobiti će oproštenje siromašnim grešnicima».
4. «Otvoriti ću svoja usta i zagovarati kod oca sve prošnje koje mi prikažu».
5. «Prosvijetliti ću ih svojim svjetlom, ražariti ću ih svojom ljubavlju, učiniti ću ih plodnima dobrim djelima».
6. «Oni će, kao pobožna Veronika, brisati moje ljupko Lice koje su grijesi i uvrede izobličili, a za uzvrat ja ću upisati moje božanske crte u njihovu dušu».
7. «Kod njihove smrti obnoviti ću u njima sliku Božju izobličenu po grijehu».

8. «Zbog sličnosti sa mojim licem, blistati će više od drugih u vječnom životu i sjaj moga lica ispuniti će ih srećom».

Obećanja za pobožnost Svetom Licu:

(Gospodin sestri Mariji od sv. Petra)

(prema molitveniku Isuse ja se uzdam u te, objavljenom s dopuštenjem zagrebačkog nadbiskupskog stola od 24. 8. 1976.)

1. Naš Gospodin mi je obećao da će onim dušama koje štuju Njegovo Lice utisnuti crte svojega Božanstva.
2. „Ovo svakog štovanja dostojno Lice je kao pečat Božanstva, koji posjeduje svojstvo da dušama koje na nj gledaju utisne sliku Boga.”
3. „Po mojem ćete Licu postići spas mnogih duša. Po tom žrtvenom daru neće vam biti ništa uskraćeno. O, kada biste znali kako je mojemu Ocu ugodan pogled na moje Lice!”
4. „Po mojem ćete Licu čudesno djelovati.”
5. „Kako se u kraljevstvu može sve nabaviti novcem koji nosi sliku vladara, tako i vi možete dobiti sve što želite s dragocjenim novcem mojega svetoga čovještva.”
6. „Svi oni koji revno štuju moje Lice u duhu naknade, čine ono što je učinila sveta Veronika.”
7. „Što se više trudite da opet uredite moje Lice koje je svetogrdno bilo iznakaženo, to ću se i ja više brinuti za vašu dušu koja je grijehom bila nagrđena.”
8. „Tko u tom djelu riječju, molitvom ili pismom zastupa Kristovu pravnu stvar, tomu će On biti branitelj kod svojega nebeskog Oca. U času smrti oprat će lice njegove duše, očistiti ga od svih grešnih mrlja i povratiti mu prvotnu ljepotu.”
9. „Koliko god puta budeš prikazivala (Isus govori sestri Mariji) Ocu moje Lice, toliko će puta moja usta zazivati milosrđe.”

3. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana svetom Licu

Molitva svetomu licu

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica)

O divno Isusovo lice jedina ljepoto koja očarava moje srce, udostoj se utisnuti u mene tvoju božansku sličnost, kako ne bi mogao gledati dušu tvoje male zaručnice bez da vidiš sebe. O moj Predragi, tebi za ljubav prihvaćam, da ovdje na zemlji ne vidim salast tvoga pogleda, da ne kušam neizrecivi poljubac tvojih usta, ali te molim da me zapališ tvojom ljubavlju da se brzo istrošim te učiniš da se brzo pojavim pred tobom.

Kantik svetomu licu

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica)

Neiskazan Ti lik je, Spase, za mene zvijezdom vodiljom; ti znaš, da meni tu na zemlji Nebesa su u Licu Tvom. Milinu kriju Tvoje oči, a svete suze krase njih, i kroz plač sav mi ja se smiješim, dok motrim Te sred boli tih.

Sakrivena ću živjet ja, da mogu tebe utješiti; svu tajnu meni otkriva Ljepota Ti, što znaš je kriti. O k Tebi letjet rad bih ja! To Lice carstvo srca mog je, jedincati mi zavičaj, i livada mi cvjetna to je i svagdanji mi sunca sjaj. To dragi mi je lijer u dolu, to mirisa tajnenog vir, što prognanu mi tješi dušu i liva u nju rajski mir.

To slast je moja, pokoj moj i zvučna lira moja to je... O slatki Spase, obraz Tvoj ko mirha je, što srce moje odabra je za nakit svoj. To Lice sve je moje blago, s njim ništa već mi ne treba. Sakrivat ja ću u nj se vijekom i nalik na Te bit ću ja. Odrazi svoje mile crte, svoj divni lik u biću mom, i bit ću sveta, ljude ja ću privlačit k Spasu njihovom. Nebeskim svojim ognjem Ti razgori mene, žarko sjaj mi, da žetva moja dozori. Božanskom usnom skoro daj mi vjekovit cjelov presveti.

Molitva presvetom Licu Gospodinovu
(Prema sv. Tereziji od Djeteta Isusa i svetoga Lica)

Isuse, koji si u svojoj krvavoj mucii postao prezirom svijeta i muž boli, častim Tvoje Božansko Lice, na kojemu je sjala ljepota i blagost Božanstva, a sada je zbog mene postalo kao lice gubavca. U ovim iznakaženim crtama upoznajem Tvoju beskrajnu ljubav i gorim od želje da Tebe ljubim i da postignem da Tebe ljube svi ljudi. Suze što su tako preobilno tekle iz Tvojih očiju čine mi se kao dragocjeni biseri, koje želim skupiti i njihovom beskrajnom cijenom iskupiti duše siromašnih grešnika.

Isuse, Tvoje klanjanja dostojno Lice očaralo je moje srce. Zaklinjem Te, utisni u nj svoju božansku sliku i rasplamti ga svojom ljubavlju da dođem do gledanja Tvojega slavnoga Lica na nebu! Amen!

Prikazna molitva svete Terezije od Djeteta Isusa i svetoga Lica

Vječni Oče, Ti si mi dao kao dragocjenu baštinu svakoga štovanja dostojno Lice svojega božanskoga Sina. Ja Ti Ga prikazujem i molim Te da mi za to udijeliš milost da zaboraviš sve nezahvalnosti Tebi posvećenih osoba i da sve oprostiš siromašnim grešnicima! Amen!

Posveta svetomu licu triju karmelićanki

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica je sastavila ovu posvetnu molitvu za sebe i dvije novakinje)

«O divno Isusovo lice! Kad si se već udostojalo posebno izabrati naše duše kako bi se njima dalo, mi se kanimo tebi posvetiti. Čini mi se Isuse da čujem kako kličeš: «Otvorite mi, sestre moje, drage moje zaručnice, jer je moje Lice prikriveno rosom a moja kosa noćnim kapljicama» (usp. Pj 5,2). Naše duše razumiju tvoj govor ljubavi, želimo obrisati tvoje blago lice i utješiti Te zbog zaborava zlih. U njihovim očima Ti si još kao skriven ... drže te za prezreno biće (usp. Iz 53,3).

Lice ljepše od ruža, ljepše od proljetnih ljiljana, nisi skriveno našim očima! Suze koje zaklanjaju tvoj božanski pogled, izgledaju nam kao dragocjeni dijamanti koje želimo skupiti kako bismo njima kupili beskrajno vrijedne duše naše braće. S tvojih divnih usana čule smo uzdah ljubavi. Shvaćam kako je žeđ kojom izgaraš žeđ ljubavi, kako bismo te napojile mi bismo hitjele beskrajno ljubiti!

Najdraži zaručnice naših duša! Kada bismo posjedovale ljubav svih srdaca, tebi bi je prikazali. Dobro, udijeli nam tu ljubavi dođi ugasi žeđ kod svojih malih zaručnica! Duše, Gospodine, trebaju nam duše. Posebno duše apostola i mučenika, kako bi po njima tvojom ljubavlju mogli zapaliti srca mnoštva siromašnih grešnika.

O divno Lice, znati ćemo zadobiti ovu milost! Zaboravljajući naš progon, na obalama rijeka babilonskih pjevati ćemo ti najslade pjesme (usp. Ps 136,1-4). Budući da si Ti jedina istinska domovima naših srdaca, naše pjesme neće biti pjevane na tuđoj zemlji.

Ljubljeno lice Isusovo! Čekajući vječni dan u kome ćemo motriti tvoju beskrajnu slavu, naša jedina želja je dopasti se tvojim božanskim očima, skrivajući i mi lica kako nas nitko na zemlji ne bi mogao prepoznati. Naš skriveni pogled: evo naše neba o Isuse». *(sestra Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica; sestra Genofella od svetoga Lica i od sv. Terezije; sestra Marija od Trojstva i svetoga Lica)*

Obasjaj nas svojim licem

(Papa Pio IX)

O moj Isuse milosrdno nas pogledaj, obasjaj svakoga od nas svojim Licem, kao što si se osvrnuo na Veroniku, ne da bismo ga vidjeli tjelesnim očima nego neka naše srce vidi tvoje sveto Lice, da bismo sjećajući se tebe uvijek crpili s tog izvora jakosti potrebnu snagu u duhovnim borbama koje nam preostaju. O Sveto Lice Isusovo smiluj nam se! Amen.

Prikazivanje Vječnom Ocu lice Isusa Krista

Vječni Oče, prikazujem Ti Presveto Lice Tvojega ljubljenoga Sina. Ono je neizmijerna otkupnina koja jedina može izbrisati naše dugove. Vječni Oče, ja ti žrtvujem to Lice da ublažim Tvoju zlovolju. Ti znaš da je ono nosilo trnje naših grijeha i otvrdnulo pod udarcima Tvoje pravednosti. Njihove znakove ono još nosi. Gledaj na te božanske rane! One neprestano viču, a i ja vičem s njima: milosrđe, milosrđe, milosrđe za grešnike! *(Iz molitvenika Isuse ja se uzdam u tebe, objavljenog s dopuštanjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu)*

Gospodine Isuse, ne skrivaj nam svoga lica

(sv. Antun Padovanski)

Gospodine Isuse, ne skrivaj nam svoga lica, ne udaljuj se od hrama našega srca i ne ulazi u sudište radi našega grijeha. Ulij u nas svoju milost, budi milostiv prema našim grijesima, oslobodi nas od vječne smrti i povedi nas u svoje kraljevstvo, gdje ćemo s Abrahamom, Izakom i Jakovom, moći vidjeti dan vječnosti. Uz tvoju pomoć, ti koji si dostojan svake časti, snage, pohvale i kraljevstva u vijeke vjekova. Amen.

Pozdrav Presvetom Licu

(prema molitvi sestre Marije od sv. Petra)

Svakoga štovanja dostojno Lice mojega Otkupitelja, pozdravljam Te, molim se Tebi i ljubim Tebe sa svim silama svoje duše. Ponizno Te molim da opet uspostaviš Božju sliku u nama! Amen!

Molitva Isusu u čast njegovog Presvetog Lica

(Službenice Božja sestra Marija od sv. Petra)

Gospodine, kako je divno Tvoje Sveto Lice! Još nakon dvadeset stoljeća možemo se mi, Tvoji otkupljenici, radovati kraljevskim crtama Tvojega Svetoga Lica, što si ga Ti utisnuo u platno zamotan u grobu. Iz njega možemo čitati što si Ti sve pretrpio ... iz ljubavi prema nama!

Isuse, otvori svoje oči i pogledaj mene! Pokloni mi samo jedan pogled, on će rasplamtjeti moje srce ljubavlju prema Tebi. Tada ću vidjeti što si Ti, a što sam ja. Pokloni mi, Gospodine, svoj pogled! Gospodine, otvori svoja usta i govori meni! Daj da čujem Tvoj glas, koji je otvarao slijepcima oči, ozdravljao bolesnike, uskrsavao mrtve! Tvoja je riječ umirivala, tješila, učila.

Isuse, govori također i meni! Gospodine, okreni svoje uho k meni i slušaj moje bijedne riječi! Gospodine, daj da progledam! Očisti moje srce! Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se! Spasi me, Isuse, inače pogiboh! Gospodine, ja se u Tebe pouzdajem da neću propasti u vječnosti.

O divno Lice mog Isusa

(Sluga Božji Leon Dupont)

O divno Lice mog Isusa koje si se iz milosrđa naklonilo prema nama u mucu na križu za spasenje svijeta, i danas se ponovno milosrdno nakloni prema nama siromašnim grešnicima, milosrdno svrni na nas svoj pogled i prihvati nas poljupcem mira. O Srce Isusovo smiluj nam se!

Molitva Presvetom Licu

(Službenice Božja sestra časna majka Pierina od Svetog Lica)

Neka tvoj Lice zasja nad nama Gospodine, jer samo u svjetlu tvog božanstva možemo shvatiti iskonske, bolne ljepote tvoga Svetoga Lica. Krvave suze koje su namočile nevine obraze, govore mi o tvojoj agoniji u Getsemanskom vrtu, strašnom mučeništvu tvoje duše pred užasnim viđenjem nezahvalnosti grijeha koje si u svojoj beskrajnoj ljubavi htio na sebe preuzeti.

Tvoje prikrivene oči govore mi o smrtnoj mucu, tvoja božanska usta otvaraju se i govore: «Oče oprostí im jer ne znaju što čine». O Isuse dopusti nam da motreći tvoje Lice uđemo u ponore patnje i ljubavi tvoga Srca, da tvoje patnje postanu naše, da sjedinimo naše siromašne nadoknade s tvojima.

Htjeli bismo obrisati ti suze velikodušno prihvaćajući žrtvu, patnju i tvoju svetu volju. Želimo te motriti Isuse istom patnjom ljubavi kojom te je gledala tvoja sveta Majka u tvojoj bolnoj mucu, a budući da je to nemoguće našoj bijedi, polažemo naše nakane, djela i srca u tvoje ruke kako bi ih ti pročistio i učinio dražima tvom božanskom pogledu.

O Isuse, dopusti da ponavljamo s psalmistom: «Lice sam tvoje tražio, lice tvoje Gospodine ja tražim» (usp. Ps 26), iščekujući da te otvoreno gledam u Nebu, daj da hodimo uvijek u svijetlu tvoga Lica kako bi se u naša srca utisnula sličnost s tobom, a naša radost postala trpjeti za tebe.

Zraka tvog božanskog

(Službenica Božja sestra časna majka Pierina od Svetog Lica)

O slatki Isuse, ostani s nama jer večer će, i jedna zraka tvog božanskog Lica kome se klanjamo u liku Presvetog Oltarskog Sakramenta neka prosvijetli naš duh i rasprši tame koje obavijaju čovječanstvo. O ljubljani Isuse ostani s nama, utješi nas u mukama života, nauči nas trpjeti s tobom u miru, učiniti dragocjenom našu patnju. Ostani s nama, ljubljani Učitelju istine da bi hodili s povjerenjem prema vječnom spasenju u slavu kraljevstva Božjega.

O Isuse ostani s nama, hraneći nas svojim prečistim tijelom, kako bi se podigle djevice, apostoli i sveci te obnovili lice zemlje. Slatki Isuse, izvore svakog dobra, ostani s nama u Euharistiji, poputbini na zemaljskom putu, da bi sjedinjeni sa jednim Pastirom slavili Boga odviše na zemlji u svjetlu vjere, kako bi ga slavili vječno u viđenju ljubavi u Raju.

Pogled na sveto Lice Isusovo, srce pred svetohraništem gdje kuca beskrajna Ljubav koja nikada ne ostavlja, blizu nebeske Majke, čega se bojati?

Srce Isusovo i Srce Marijino se sjedinjuju i djeluju kako bi na potresenu zemlju pala dobrohotna kiša milosti. Iz naših srdaca neka se u poniznosti s povjerenjem podigne molitva koja traži mir i praštanje.

Šesta postaja križnog puta: Veronika pruža Isusu rubac

(Već smo u povijesnom prikazu pobožnosti svetom Licu spomenuli relikviju Veronikina rupca, te da je taj događaj uvršten u pobožnost križnog puta. Donosimo i tu molitvu koja nam može pomoći u razmatanju i pobožnosti)

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te. Jer si svetim križem svojim svijet otkupio.

Među silnom svjetinom, koja se naslađivala mukama Isusovim, našla se jedna pobožna žena, koja požali Spasitelja. Ona mu pruži rubac, da otare svoje krvavo lice. A za nagradu vraća joj Spasitelj sliku svetoga lica svoga, utisnutu u rubac. Kako je lijepo ogledalo dobila sveta Veronika! Ogledaj se u to ogledalo često!

Pomolimo se. Predobri Isuse, koji si smrtnim znojem lica svoga meni spasio život; o daj povрати duši mojoj ljepotu, koju je na krštenju primila! Daj mi onako nježno srce, kakvim ti je sveta Veronika pružila rubac, i utisni mi u srce biljege muke svoje. Amen.

Molba Presvetoj Djevici

Pozdravljam Te i ljubim Presveta Djevice Marijo, Majko Božja, bijeli ljljane Presvetoga Trojstva, blistava ružo nebeske miline. Molim Te, prikaži Vječnom Ocu bolno Lice svojega Sina, da dađe Crkvi svete svećenike po Srcu Isusovu! Amen!

3. 4. Molitve nadoknade, posveta i litanije presvetom Licu

Pozdrav presvetom Licu Isusovu

Blagoslovljen Isus!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo po uzvišenosti i ljepoti svojih nebeskih crta!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo zbog svih riječi koje su izišle iz njegovih božanskih usta!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo zbog svih milosrdnih pogleda njegovih divnih očiju!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo zbog napora apostolata!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo preobraženo na gori Taboru!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo krvavim znojem obliveno u Getsemanskom vrtu!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo u poniženjima koja je u mucu pretrpjelo!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo u smrtnoj mucu na Križu klonulo!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo koje je Marija beskrajnom ljubavlju, vjerom i nadom mrtvo u svom naručju motrila!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo slavom uskrsnuća obasjano!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo koje anđeli i sveti motre u sjaju vječnog božanskog svijetla!

(Preuzeto iz: p. F. Avidano, Filotea mariana, Aleksandria, 1957., objavljena s imprimaturom Casali 8. 3. 1957., can. Oddone, vic. gen.)

Pozdrav presvetom Licu u Presvetom Sakramentu

Pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, Presveto Lice Isusovo, nazočno u Presvetom Sakramentu, sjajnije od sunca.

Pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, Presveto Lice Isusovo, nazočno u Presvetom Sakramentu, plemeniti pečate Božanstva.

Pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, Presveto Lice Isusovo, nazočno u Presvetom Sakramentu, ogledalo Božanskih savršenosti.

Sa svim silama svoje duše obraćam se Tebi i ponizno Te molim da utisneš u moje srce sve crte Božanske slike! Amen!

Pozdrav presvetom Isusovu Licu kao naknada za bogohuljenja

(Iz molitvenika Isuse ja se uzdam u tebe, objavljenog s dopuštenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu)

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, predostojno ogledalo božanskog veličanstva.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje napunjaš nebeskim blaženstvom sve anđele i svete.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, najmilije i najljepše među svom djecom zemaljskom.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, radosti i nasladi sviju, koji vjeruju u Te i koji Te nada sve ljube.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, što savršeno odrazuješ ljubav, nježnost i milosrđe Božje.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si se znojilo krvavim znojem u groznim duševnim tjeskobama poradi naših grijeha.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si užasno trpjele zbog poljupca Judina.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si zbog naših mnogih grijeha bilo zlostavljano okrutnim bičevanjem i bolnim krunjenjem trnovom krunom, koje si bilo nagrđeno i kome je bila oduzeta svaka ljepota.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si šuteći trpjelo sve tjelesne i duševne muke, sva izrugivanja i sve pogrde.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si tako milosrdno Petra pogledalo.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje ublažuje Božju srdžbu.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje ćeš biti uvijek radost i naslada sviju izabranih.

Pohvale presvetom Licu kao naknada za bogopsovke

(Iz molitvenika Isuse ja se uzdam u tebe, objavljenog s dopuštenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu)

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, uzvišeni pečate Božanstva!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, ogledalo Božanstva!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, radosti i nasladi svih anđela i svetaca!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što si zbog naših grijeha bilo zlostavljano, iznakaženo i lišeno svake svoje ljepote!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što si se tako milosrdno okrenulo prema svojem apostolu Petru, kada Te je on tri puta zatajio!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, za nas popljuvano, izudarano i izranjeno!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što si se utisnulo u koprenu svete Veronike!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, sjajno preobraženo na svetom platnu!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što ublažuješ Božju srdžbu!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što ćeš biti vječna nagrada, radost i naslada svih izabranika na nebu!

Pomolimo se! Pun miline Isuse, Ti nisi ni na jednom dijelu svojega Božanskoga Tijela toliko pretrpio za nas kao na svojem Svetom Licu, koje je zbog naših grijeha bilo okrutno iznakaženo i obasuto bezbožnim psokama. Svrni svoje Sveto Lice na nas kao što si ga okrenuo prema apostolu Petru, da i mi proniknuti savršenim pokajanjem iz ljubavi prema Tebi zavrijedimo gledati Ga u Nebu! Amen!

Posveta Svetom Licu

(Sluga Božji don. Ildebrando Gregori OSBCS)

O presveto Lice mog slatkog Isusa, živi i vječni izrazu ljubavi i božanskog mučeništva koje si trpio za otkupljenje ljudi klanjam ti se i ljubim te. Danas i zauvijek posvećujem tebi cijelo moje biće. Prikazujem ti po prečistim rukama Bezgrešne Kraljice sve molitve, misli, djela i trpljenja današnjeg dana i cijeloga mog života kao zadovoljštinu za grijeha siromašnih grešnika. Učini da postanem istinski apostol. Neka me tvoj blagi pogled prati uvijek u životu i smrti.

Preslatki moj Gospodine Isuse, ti poznaješ našu sadašnjost i našu budućnost, a mi je ne poznajemo, ponizno klečeći pred tobom tebi se posvećujemo i preporučujemo. Neka u naša srca bude urezano tvoje blagoslovljeno Lice, utisnuto u naše misli istom snagom kao što je upisano na sveto Platno. I kao što ga nikakva sila nije mogla izbrisati sa svetog Platna, tako neka nikakva protivština života, nijedan neprijatelj ne može izbrisati tvoje Presveto Lice iz našega srca. Daj da uvijek nosimo tvoje Sveto Lice u našim srcima i našim mislima kako bismo ga mogli kroz svu vječnost slaviti i blagoslivljati u vječnosti zahvaljujući ti skupa sa izabranima koji su te uvijek ljubili, bili spremni sve poduzeti na tvoju slavu, a sada te konačno uživaju u vječnosti. O Isuse dopusti i nama da te u vijeke slavimo sa tvojim svetima. Amen.

Litanije presvetom Licu Isusovu

(Imprimatur: Regensburg, 8. XI. 1958.)

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se! Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!

Oče nebeski Bože,

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože

Duše Sveti Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveto Lice Sina, živoga Boga, *(pogledaj nas i smiluj nam se!)*
Sveto Lice Isusa Krista,
Sveto Lice našega Otkupitelja, rođena od presvete Djevice Marije,
Sveto Lice, ogledalo Božjeg veličanstva,
Sveto Lice, što ga anđeli uvijek žele gledati,
Sveto Lice najljepšega među ljudskom djecom,
Sveto Lice sjajnije od sunca,
Sveto Lice obliveno krvavim znojem u Getsemaniju,
Sveto Lice, poniženo izdajničkim poljupcem,
Sveto Lice, nemilosrdno udarano zaušnicama,
Sveto Lice svetogrdno popljuvano,
Sveto Lice razderano ubodima trnja,
Sveto Lice osramoćeno pogrđama,
Sveto Lice žestoko udarano trstikom,
Sveto Lice pokriveno smrdljivom krpom,
Sveto Lice, zaliveno suzama,
Sveto Lice, opsovano, pogrđeno i vrijeđano mnogim pogrđama,
Sveto Lice, zamrljano krvlju,
Sveto Lice, zlostavljano na sve načine,
Sveto Lice, utisnuto na koprenu svete Veronike,
Sveto Lice, priklonjeno u smrti Isusovoj na križu,
Sveto Lice Isusovo, čudesno sjajno na svetom Platnu,
Sveto Lice, radosti i naslado nebeskoga dvora,
Sveto Lice, okrepo pravednika na zemlji
Sveto Lice, utjeho uciviljenih,
Sveto Lice, uzore svih kreposti,
Sveto Lice, slasti vjernih duša,
Sveto Lice, ufanje grešnika,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se. Gospodine!

R. Pokaži nam svoje Lice, svake ljubavi dostojni Otkupitelju!

O. I bit ćemo spašeni.

Pomolimo se! Isuse, moj Otkupitelju, pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, ponovo pogrđivana bogopsovkama. Prikazujem Ti po prežalosnom i bezgrešnom Srcu Tvoje božanske Majke klanjanje svih anđela i svetaca kao miomirisnu žrtvu, i ponizno Te molim da snagom svoga svetoga Lica uspostaviš i obnoviš u meni i u svim ljudima Svoju sliku, koja je iznakažena našim grijesima! Amen!

Vječni Oče, prikazujem Ti po prečistim rukama bezgrešne Djevice svakoga klanjanja predostojno Lice Tvojega ljubljenoga Sina kao naknadu za psovke proti Tvojemu svetom Imenu i za obraćenje bijednih grešnika! Amen!

3. 5. Devetnica i trodnevica svetom Licu Isusovu

Devetnica

(Kroz devet dana mole se svih 5 zaziva, a kao se ima više vremena mogu se na kraju nadodati i litanije svetom Licu. Imprimatur 27. 5. 1941. p. Castiglioni, vic.gen. Mediolani).

Znak križa. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

1. O slatko Lice Isusovo koje si s beskrajnom ljupkošću gledao pastire u štalici u Betlehemu i svete kraljeve koji su došli pokloniti ti se, blago pogledaj i moju dušu koja se pred tobom baca na koljena,

slavi te i zahvaljuje ti. Usliši moju molitvu koju ti upućujem (*izreči nakanu*). *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

2. O slatko Lice Isusovo koje si se potreslo pred ljudskim nedaćama, obrisao si suze ožalošćenima, bolesne liječio pogledaj blagonaklono na bijede moje duše i tjelesne slabosti koje me muče. Zbog suza koje si prolio učvrsti me u dobru, oslobodi me od zla i udijeli milost za koju te molim. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

3. Milosrdno Lice Isusovo koje si došlo u ovu suznu dolinu, i toliko suosjećao s našim slabostima, da si se nazvao Liječnikom bolesnih, dobrim Pastirom zalutalih, ne dopusti da me Sotona nadvlada, čuvaj me uvijek svojim pogledom i daj da budem među onim dušama koje su ti na utjehu. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

4. Presveto Lice Isusovo, dostojno slave i ljubavi zasjalo božanstvom na gori Taboru, krvlju obliveno u Getsemanskom vrtu, a prekriveno pljuvačkom i udarcima u Muci, svrni na mene svoj milosrdni pogled kojim si pogledao raskajanog razbojnika. Daj da shvatim božansku mudrost skrivenu u poniznosti i ljubavi. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

5. Božansko Lice Isusovo, natopljeno krvlju, napojeno octom u Muci prije smrti, kazao si: «Žedan sam!»; Lice preljubljeno od svoje Majke u njenom naručju pod križem, Lice zauvijek proslavljeno kod uskrsnuća sačuvaj uvijek tvoju blagoslovljenu žeđ ljubavi prema meni i mojim dragima. Po Marijinim rukama milostivo primi moje molitve i usliši me u mojem potrebama. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

Trodnevnica

(Tri dana se mole svi zazivi, a ako se ima više vremena na kraju se mogu izmoliti i Litanije svetog Lica; Preuzeto iz: p. F. Avidano, Filotea mariana, Aleksandria, 1957., objavljena s imprimaturom Casali 8. 3. 1957., can. Oddone, vic. gen.)

1. O divno Lice Isusovo, pogledaj milostivo na mene i zbog tvojih svetih suza udijeli mi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

2. O divno Lice Isusovo, poslušaj dobrostivo moje siromašne prošnje i zbog udaraca koje si pretrpilo udijeli mi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

3. O divno Lice Isusovo, sjeti se da si oprostio raskajanom razbojniku, otvori svoja usta i zagovaraj me kod Oca nebeskoga i udijeli mi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Vječni Oče prikazujem ti divno Lice Isusovo, po Marijinom udostoj se udijeliti mi milost za koju te molim kao i sve one koje su mi potrebne za vječno spasenje. *Zdravo Karljice...*

3. 6. Medaljica Presvetog Lica Isusova

Medaljica Presvetog Lica je znak ljubavi Isusa Krista koji je umro na Križu za otkupljenje ljudi i znak Isusa Krista žrtvovanoga koji živi u Presvetom Sakramentu. Medaljica Presvetog Lica Isusova je Marijin dar svijetu, dar Isusove i naše Majke.

U noći 31. 5. 1938. časnoj majci, službenici Božjoj Mariji Pierini de Micheli, (1890 – 1945) koja je pripadala redovničkoj družbi *Kćeri Bezgrešnog začeca* za vrijeme euharistijskog klanjanja u samostanskoj kapelici u Milanu ukazala se Gospa i pokazala joj šakpular – medaljicu svetog Lica. Majka Božja je držala u ruci kao medaljicu koja je s jedne strane imala urezanu sliku Lica Isusova umrla na križu, oko slike Lica Isusova pisalo je *Illumina, Domine, Vultum Tuum super nos*; (Obasjaj nas Gospodine svjetlom svoga lica). Na drugoj strani medaljice je bila slika Presvete Hostije iz koje su izlazile zrake, a oko nje je pisalo *Mane nobiscum, Domine* (Ostani s nama Gospodine).

Nebeska Majka se približila časnoj sestri i kazala: «Slušaj dobro i kaži svom ispovjedniku da je ova medaljica oružje obrane, štit jakosti, zalog milosrđa koje Isus hoće udijeliti svijetu u ovim vremenima sjetilnosti i mržnje protiv Boga i Crkve. Đavolske mreže se postavljaju za iskorijeniti vjeru iz srdaca, zlo se širi. Malo je istinskih apostola: potreban je nebeski lijek, a taj lijek je Presveto Lice Isusovo. Svi koji će nositi ovu medaljicu i prema mogućnostima svakog utorka klanjati se Isusu u Presvetom Sakramentu kako bi nadoknadili uvrede koje su zadane Licu moga Sina Isusa za vrijeme njegove Muke i koje mu svakodnevno zadaju u Presvetom Sakramentu biti će

učvršćeni u vjeri; spremni braniti vjeru, imati će milosti potrebne za nadvladati nutarnje i vanjske duhovne poteškoće, zadobiti će pomoć u opasnostima za dušu i tijelo, imati će vedru smrt s pogledom osmijeha mog Božanskog Sina».

Nakon razgovora sa ispovjednikom slugom Božjim don. Ildebrandom Gregoriem benediktinskim monahom silverstinom (ogranak reda benediktinaca) sestra je u molitvi dobila potvrdu od Gospe da je bit njene duhovne poruke ista bilo da se radi o škapularu ili medaljici te da isto vrijede dana obećanja i milosti.

Crkveno dopuštenje za širenje medaljice Presvetog Lica dogodilo 9. 8. 1940. godine s blagoslovom milanskog kardinala Schustera koji je i sam bio pobožan svetom Licu. Veliki apostol širenja medaljice svetog Lica postao je sluga Božji monah Ildebrando Gregorio koji je riječju i spisima proširio pobožnost Presvetom Licu Isusovu i štovanje njegove medaljice u Italiji, Aziji, Americi i Australiji. Medaljica Presvetog Lica se brzo širila u cijeloj katoličkoj Crkvi, a sa mnogih strana su pristizala svjedočanstvima o uslišanjima i zadobivenim milostima. S blagoslovom tadašnjeg pape Pavla VI jednu medaljicu Presvetog Lica američki astronauti su ostavili i na mjesecu.

3. 7. Pobožnost svetom Licu u iskustvima svetaca i duhovnih velikana

1. Službenica Božja sestra Marija od sv. Petra karmelićanka iz Toursa (1816-1848), te sluga Božji Leon Papin Dupon (1797-1876): Na poticaj službenice Božje sestre Marije od sv. Petra, karmelićanke iz Toursa u Francuskoj pobožnost svetom Licu prisutna u Crkvi od prvih vremena je dobila novi zamah u cijelom svijetu. Naime poniznoj sestri koja je izgarala od ljubavi prema Isusu na posebna način se dojmilo sve više širenje bezboštva u Francuskoj. Sestra Marija koja je posebno bila pobožna Majci Božjoj, a odlikovala se u štovanju presvetog Oltarskog Sakramenta gajila je duh pokore i davanja zadovoljštine Isusu za uvrede koje mu se svakodnevno nanose.

Dok je molima križni put imala je običaj da kod svake postaje poljubi zemlju. Jednog dana moleći križni put bila je sva obuzeta dubokom molitvom kad je čula Isusove riječi:

«Ja tražim Veronike koje će obrisati i štovati moje božansko Lice koje ima malo štovatelja. Moje ime se posvuda psuje. Čak ga i djeca psuju. Psovka je đavolski grijeh, njome grešnik sam sebi izriče vlastitu osudu. Ona je otrovna strijela koja stalno ranjava moje srce».

Tada je Isus sestru Mariju poučio i strelovitu molitvu nadoknade tražeći od nje da je često moli kao zadovoljštinu za grijehe ljudi.

„Svi stvorovi na nebu, na zemlji i pod zemljom, što su proizašli iz Božjih ruku, vazda hvalili, blagoslivljali, ljubili, obožavali i veličali neizrecivo Božje Ime po Presvetom Srcu Isusovu u presvetom Oltarskom Otajstvu! Amen!”

Bio je to početak mističnog iskustva sestre Marije s naglaskom na pobožnost svetom Licu, te se u cijeloj Crkvi ponovno pobudilo štovanje svetog Lica Isusova. Nekoliko glavnih crtica o tome donijeli smo u poglavlju koje govori o obećanjima Isusa Krista vjernicima koji budu štovali njegovo Presveto Lice.

Sestra Marija je zamolila ispovjednika da razgovara s nadbiskupom Toulusa o poticajima na pobožnost Svetom Licu Isusovu. što je ovaj i učinio.

Sluga Božji Leon Papin Dupon (1797-1876), je pohađajući Karmel u Toulusu upoznao sestru Mariju od sv. Petra koja ga je potakla na pobožnost nadoknade Svetom Licu Isusovu. On je u dvorani vlastite kuće izložio sliku Svetog Lica i počeo s štovanjem okupljajući oko sebe grupu vjernika. Pored slike je bio stavio svjetiljku koja je stalno gorjela. Ubrzo je dvorana, koju će kasnije nadbiskup Toulusa posvetiti kao kapelicu, postala hodočasničko mjesto gdje su mnogi dobivali velike milosti i ozdravljenja. A sam Dupon je riječju i primjerom cijelom Francuskom širio pobožnost Svetom Licu te je bio prozvan prijatelj svetog Lica. Kao posljedica tih događanja s dopuštanjem nadbiskupa u Toursu je osnovana i prva nadbraovšitna Presvetog Lica Isusova s ciljem širenja te pobožnosti u cijeloj Crkvi.

2. Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica: Pobožnost svetom Licu je bila posebno raširena u Francuskoj u 18-tom stoljeću po spisima i mističnim objavama službenice Božje sestre Marije od sv. Petra karmelićanke iz Toursa (1816-1848), koju sv. Terezija od Djeteta Isusa (1873- 1897) spominje u svojim djelima, a svetica je u tu pobožnost bila upućena u najprije obiteljskom krugu, a zatim i u Karmelu gdje ju je potaknuta od časne majke Agneze od Isusa još više produbila. Na dan svog redovničkog oblačenja svetica je prvi puta potpisala listić «sestra Terezija od Djeteta Isusa i od Svetog Lica. Donosimo najvažnije odlomke iz djela sveteice o pobožnosti Svetom Licu.

«Mali cvijetak, presađen na goru Karmel, imao se rascvasti u sjeni Križa. Suze i krv Isusova postadoše njegovom rosom, a njegovim suncem posta Božansko Lice pod koprenom suza ... Dotada nisam bila prodrila do dubine blaga što se krije u Svetom Licu; upoznala sam ga preko vas, ljubljena moja Majko. Kao što ste nekoć prvi od nas svih pošli u Karmel, tako ste isto prvi prodrli u tajne ljubavi što se kriju u Licu našega Zaručnika. Tada ste me pozvali i ja sam shvatila..., Shvatila sam što je prava slava. Onaj čije kraljevstvo nije od ovoga svijeta (usp. Iv 18, 36) pokazao mi je da se prava mudrost sastoji u tome da »hoćeš biti nepoznata i smatrana ništicom« (Nasljeduj Krista I, 2, 3) i u tome da »tražiš radost u preziranju same sebe« ... (Nasljeduj Krista III, 49, 7) Ah, željela sam da poput Isusova lica i »moje bude uistinu skriveno, da me nitko na zemlji ne pozna« ... (Iz 53, 3)

Žedala sam za tim da trpim i da budem zaboravljena ... Kako je pun milosrđa put kojim me je dragi Bog uvijek vodio. Nikada nije dao da poželim nešto a da mi to nije ispunio; tako mi se njegova gorka čaša pokazala puna slasti... Poslije krasnih blagdana mjeseca svibnja, poslije polaganja zavjeta i oblačenja naše ljubljene Marije, najstarije sestre, kojoj je najmlađa imala sreću da stavi vijenac na glavu na dan njezina vjenčanja, trebalo je da nas pohodi kušnja...

Prethodne godine u mjesecu svibnju (1. svibnja 1887) imao je tata napadaj paralize u nogama. Tada smo se vrlo uznemirile, ali jaki temperament moga dragoga kralja brzo je to nadvladao, i naša su strahovanja iščezla. Međutim smo više, nego jedanput za vrijeme puta u Rim primijetili da se lako umara, da nije više tako veseo kao obično... Osobito sam opazila njegov veliki napredak u savršenosti; po primjeru sv. Franje Saleškog uspio je postati gospodar svoje prirodene naglosti do te mjere da se činilo da ima najblažu ćud na svijetu...

Zemaljske stvari kao da su ga jedva dirale, lako je svladavao suprotnosti ovoga života; napokon, dragi ga je Bog preplavljivao utjehama; za vrijeme svakidašnjih pohoda Presvetom Sakramentu njegove bi se oči često punile suzama, a njegovo lice odisalo nebeskim blaženstvom... Kad je Leonija izašla iz Zavoda od Pohodjenja, on se nije žalostio, nije nimalo prigovarao dragom Bogu što nije uslišio njegove molitve koje mu je upravio da izmoli zvanje svoje drage kćerke; dapače, s nekom je radošću pošao po nju ...

Evo, s kakvom je vjerom tata primio rastanak sa svojom malom kraljicom: javio ga je svojim prijateljima u Alenfonu ovim riječima: »Pređragi prijatelji, jučer je Terezija, moja mala kraljica, ušla u Karmel!... Samo Bog može tražiti tako veliku žrtvu... Nemojte me žaliti, jer je moje srce preplavljeno radošću.«

Bilo je vrijeme da tako vjeran sluga primi nagradu za svoja djela, bilo je pravo da njegova plaća bude nalik na plaću koju je Bog dao Nebeskom Kralju, svome Sinu jedincu... Tata je upravo prikazao Bogu jedan oltar, a sam je bio žrtva, izabrana da bude žrtvovana s Janjetom bez ljage. Vi znate, ljubljena moja Majko, naše gorčine mjeseca lipnja, a osobito 24. lipnja 1888. godine. Te su se uspomene tako duboko usjekle u naša srca da ih nije potrebno zapisivati... O draga Majko, koliko smo trpjele!... A to je tek bio samo početak naše kušnje...

Sv. Terezija je svjesna da je pobožnost prema svetom Licu milosti zato moli: «Vječni Oče, Ti si mi dao kao dragocjenu baštinu svakoga štovanja dostojno Lice svojega božanskoga Sina. Ja Ti Ga prikazujem i molim Te da mi za to udijeliš milost da zaboraviš sve nezahvalnosti Tebi posvećenih osoba i da sve oprostiš siromašnim grešnicima!»

Svetica piše: «Isus gori od ljubavi prema nama ... Gledaj njegovo ljubljeno lice! Motri njegove ugasle i oborene oči! Promatraj njegove rane.... Gledaj Isusa u njegovo lice ... Tu ćeš vidjeti koliko nas ljubi». (Pismo 63).

«Sjeti se da je božanstvo tvoga Lica bilo uvijek nepoznato među tvojima! Dobro znaš da si meni ostavio tvoju slatku sliku, i znaš da sam te prepoznala! Da, prepoznajem te i u suzama o

Vječno Lice, otkivam tvoje milosti. Sjeti se, tvoj prikriveni pogled utješio je moje suze» (Pjesma 24,14).

3. Bl. Gaetan Catanoso (1879-1963). Rođen u mjestu Chioro, Reggio Calabria u Italiji u pobožnoj seljačkoj obitelji. Kao dječak je stupio u sjemenište gdje se isticao pobožnošću prema Majci Isusovoj, mucu i presvetom Sakramentu. Za svećenika je zaređen 1902. godine u Reggio Calabrij. Kod ređenja je obećao Isusu da neće nikada učiniti svojevolutnog grijeha i da će se truditi živjeti u Božjoj prisutnosti. Prve dvije godine svećeništva proveo je kao odgajatelj u sjemeništu, a zatim je postao župnik Pentidattilu gdje je bio kao zapaljen pobožnošću prema Svetom Licu.

Blaženik piše: «Sveto Lice je moj život, ono je moja snaga. Isus treba mnoge Veronike kao zadovoljštinu za grijehove psovke i svetogrđa te mnoge Šimune Cirenice za tolike siromahe bez utjehe potrebne pomoći».

Jednom dubokom intuicijom blaženik je povezo pobožnost Svetom Licu sa euharistijskim štovanjem: «Pobožnost Svetom Licu se usredotočuje na Veronikin rubac na koji je naš Gospodin utisnuo svojim Predragocijenom Krvlju crte svoga božanskog Lica. To je jedna dragocjena relikvija koju Crkva čuva i koju mi štujemo. Ali ako želimo štovati stvarno Lice Isusovo, ne samo njegovu sliku, mi to Lice nalazimo u božanskoj Euharistiji, gdje je s Krvlju i Tijelom Isusa Krista pod bijelim prilikama hostije skriva Lice našeg Gospodina». Blaženik je dalje govorio da se Lice Kristovo skriva i u svakom čovjeku, koji je stvoren na sliku Božju, i koji trpi pogotovu tamo gdje su duše izobličene zbog grijeha.

Blaženik se 1918. godine upisao u bratovštinu Svetog Lica iz Toulusa, a u svojoj župi je osnovao udrugu Svetog Lica i pokrenuo list s ciljem širenje te pobožnosti. Malo nakon toga 1921. bio je premješten za župnika u Reggio Calabrij gdje je 1953. utemeljio *Sestre Veronike od Svetog Lica*, s ciljem širenja pobožnosti Svetom Licu i pomaganja siromasima. Sveto je proživio svoj svećenički život i blago preminuo 4. 4. 1963. Njegove zadnje riječi su bile: «Kako je lijep Gospodin, kako je lijep Gospodin». sv. Ivan Pavao II ga je 4.5. 1987. proglasio blaženim.

4. Službenica Božja Marija Pierini de Micheli, (1890 – 1945) i sluga Božji don. Ildebrando Gregori (1894- 1985) benediktinski monah silverstin (ogranak reda benediktinaca). Još od djetinjstva Marija Pierina de Micheli je bila iznimno pobožna. Kad je imala 12 godina u župnoj Crkvi sv. Petra u Milanu gledala je kako vjernici na veliki petak ljube križ i čula riječi: «*Nitko mi ne da poljubac u lice kao nadoknadu za Judin poljubac*». U svojoj jednostavnosti mislila je da su svi čuli te riječi. I odgovorila je: «*Isuse strpi se, ja ću poljubiti tvoje lice kao znak nadoknade i zadovoljštine*».

Kao djevojka je ušla redovničku zajednicu *Kćeri bezgrešnog začeca* i ubrzo se istakla po svojoj pobožnosti. Za vrijeme klanjanja križu znala je čuti riječi: «*Poljubi me*»! Što je redovito i činila.

Neodoljivo ju je privlačila pobožnost Svetom Licu u kojem je motrila Isusovu ljepotu kao i znakove njegovih nutarnjih i vanjskih muka te je molitvom i pokorom nastojala na sve načine davati mu zadovoljštinu.

Jedne večeri prvog petka u korizmi 1936. g. nakon što ju je Isusu učinio dionicom svoje muke u Gesemanskom vrtu vidjela ga je lica prekrivena krvlju a On joj je kazao: «*Želim da moje Lice, koje odražava moje nutarnje muke bude više čašćeno. Tko me tako motri, tješi me*»!

Iste godine na utorak u velikom tjednu službenica Božja je imala još jedno mistično iskustvo. Isus joj je kazao: «*Svaki puta kada se motri moje Lice izliti ću svoju ljubav u srca po mom Licu i tako će mnoge duše zadobiti spasenje*»!

Početak 1937. Isus je ponovno govorio sestri Mariji Pijerini: «*Neprestano prikazuj vječnom Ocu moje sveto Lice. Po tom prikazivanju zadobije se spasenje i posvećenje mnogih duša. A ako ga prikazuješ za moje svećenike, događaju se čudesne stvari*».

«*Motri moje Lice i udubi se u ponore patnje moga srca. Tješi me i traži duše koje će se žrtvovati sa mnom za spasenje svijeta*».

U noći 31. 5. 1938. službenica Božja je doživjela ukazanje Majke Božje i dobila objavu o *Medaljici Presvetog Lica Isusova*, o čemu možete više pročitati u poglavlju ove knjižice s tim naslovom.

Iste godine Isus joj je kazao: «*Vidiš li koliko trpim! Pa ipak malo osoba me razumije. Koliko nezahvalnosti i od onih koji kažu da me ljube! Dao sam svoje Srce kao simbol moje velike ljubavi prema ljudima, i dajem moje lice kao simbol moje patnje za grijehе ljudi. Želim da se moje lice časti jednim blagdanom koji će padati na karnevalski utorak koji prethodi početku korizme i da se za nj pripravi devetnicom u kojoj će se vjernici sjediniti sa mnom dajući zadovoljštinu i sudjelujući u mojim patnjama*».

Drugom zgodom Isus je kazao: «*Želim da se moje Lice časti na poseban način utorkom*»!

Časna majka Marija Pierini de Micheli je sveto proživjela svoj redovnički život a umrla je 26. 7. 1945. O svojoj smrti je napisala: «Osjećala sam ogromnu potrebu živjeti uvijek više sjedinjena s Isusom i žarko ga ljubiti kako bi moja smrt bila samo prijelaz ljubavi prema Isusu zaručniku».

Majka Marija Pierini je svoja iskustva dijelila sa **slugom Božjim don. Ildebrandom Gregorijem** (1894- 1985) monahom benediktincem, koji joj je postao i duhovnikom. On je obavljao odgovornu službu generalnog opata u svojoj družbi. Uz mnoga zaduženja širio je i pobožnost Svetom Licu a poslije drugog svjetskog rata utemeljio *Sestre Benediktinke nadoknaditeljice Prevetom Licu našeg Gospodina Isusa Krista* čija se matična kuća nalazi u mjestu Bassano Romano blizu Rima.

5. Časna službenica Božja majka Marija Pia Mastena (1881-1951) utemeljiteljica zajednice Redovnice od Svetoga Lica. Tereza Mastena rodila se 7.12. 1881. u Bovoloneu u Italiji u duboko kršćanskoj obitelji u kojoj se zajednički štovalo Sveto Lice Isusovo. Još od malena Tereza je osjećala duboku sklonost prema molitvi i pokori, a osjećala je otajstvenu želju i za mučeništvom te je činila, za dijete, teške pokore kao zadovoljštinu za grijehе ljudi koji su se prema njoj odražavali na Licu Isusovu.

Činila je djela ljubavi, a na dan svoje prve pričesti 19. 3. 1891. po njenim riječima učinila je, a da nije ni shvaćala sav domet tog čina, vječni zavjet čistoće, i doživjela mistično iskustvo u kome joj se činilo da je vidjela križ i Lice Isusovo. Nakon toga osjećala je veliki poticaj na apostolat među vršnjacima. S 19 godina ušla je u redovničku zajednicu *Sestara Milosrđa* u Veroni i promijenila ime u Marija Pia. Brzo je napredovala na putu svetosti. Nakon premještaja u Treviso, među sestrama je pokrenula «mistični lanac» s ciljem poticanja na savršenstvo i davanja zadovoljštine i proslave Lica Isusova.

Za vrijeme molitve križnog puta 1924. dok je razmatrala šestu postaju Isus joj je rekao: «*Zaručnice daj mi svoje srce ... Želim u njemu vidjeti urezanu sliku moga izranjenog Lica. Urezano u tebe ono će zadobiti novu ljepotu, novi sjaj i tvoje srce će se raširiti, zapaliti ljubavlju, i željeti će samo gledati i motriti moje Lice, Lice božanskog zaručnika*».

Sestra Marija Pia je htjela u svakom čovjeku, pogotovu u grešnicima, vidjeti utisnuto Lice Isusovo, zato je gorljivo pitala na zadovoljštinu i obnovu Isusove slike u dušama. Pod vodstvom monsinjora E. Beccegata utemeljila je redovničku zajednicu *Redovnice od Svetoga Lica* s motom: «*Naš glavni cilj je širiti, nadoknaditi; obnoviti sliku slatkog Isusa u dušama*».

Dala je tiskati na tisuće slika Isusova lica sa Torinskog platna i slala ih je po cijelom svijetu, uključujući tada komunističku Rusiju jer su u njenom duhu odzvanjale riječi koje joj je Isus kazao:

«*Slika moga svetog Lica privući će blagonakloni pogled moga Oca na duše i potaknuti ga na praštanje i milosrđe. Po mome svetom Licu svijet će biti spašen*».

Službenica Božja je preminula u Gospodinu 28. 6. 1951 u Rimu, a njen grob se nalazi u matičnoj kući redovničke zajednice koju je osnovala u Trevisu.

POBOŽNOST USKRSNOM OTAJSTVU, BOGU OCU I PRESVETOM TROJSTVU

Sadržaj

Predgovor

1. CRKVENI NAUK O USKRSNUĆU ISUSOVU, LITURGIJI I NJEGOVU ŠTOVANJU U PUČKOJ POBOŽNOSTI

1. 1. Katekizam katoličke Crkve
1. 2. Uskrsno otajstvo u pučkoj pobožnosti i liturgiji prema Direktoriju

2. POBOŽNOSTI O POVEZANOSTI MARIJE S OTAJSTVOM ISUSOVA USKRSNUĆA

2. 1. Majčin čas
2. 2. Susret Uskrsnuloga s Majkom i Vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga
2. 3. Govor naučiteljstva Crkve o ukazanju uskrslog Isusu svojoj Majci Mariji
2. 4. Kraljice neba, raduj se

3. POBOŽNOST BOŽANSKOMU MILOSRĐU

3. 1. Kristove riječi svetoj sestri Faustini Kowalskoj
3. 2. Veliko obećanje Milosrdnog Isusa za pomoć umirućima
3. 3. Krunica na čast Božanskog Milosrđa
3. 4. Devetnica na čast Božanskomu Milosrđu
3. 5. Zazivi Božanskomu Milosrđu

4. POBOŽNOST USKRSNOM OTAJSTVU

4. 1. Put svijetla - Via lucis
4. 2. Molitve Uskrslog Isusu
4. 3. Zazivi hvale i slave uskrsnuću Isusovu
4. 4. Razmatranja svetaca i duhovnih velikana o Uskrsnuću Isusovu

5. POBOŽNOST UZAŠAŠĆU ISUSOVU

- 5.1. Devetnica, molitve i razmatranja

6. POBOŽNOST BOGU OCU

6. 1. Oče naš i molitve svetaca Bogu Ocu
6. 2. Krunice Bogu Ocu i devetnica
6. 3. Litanije Bogu Ocu
6. 4. Hvale i zazivi vječnom Ocu

7. POBOŽNOST PRESVETOM TROJSTVU

7. 1. Devetnica Presvetom Trojstvu
7. 2. Litanije Presvetom Trojstvu
7. 3. Anđeoska krunica Presvetom Trojstvu

Predgovor

U Katoličkoj svetačkoj i pobožnoj tradiciji glavni naglasak Kristova štovanja je bila njegova muka i smrt, dok je pobožnost vezana uz njegovu proslavu i uskrsnuće bila manje prisutna u svijesti vjernika. U novije vrijeme u Crkvi, s pravom se naglašava u teologiji i pobožnosti povezanost tih otajstava te su se razvili i novi oblici pobožnosti koji se odnose na uskrsnuće i proslavu Gospodina Isusa Krista kao i na Marijino sudjelovanje u tom najvišem otajstvu naše vjere. O tome govori i *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu.

“Potrebno je jednako tako da izražaji pučke pobožnosti naglase glavnu i temeljnu vrijednost Kristova uskrsnuća. Pozornost puna ljubavi upućena čovječstvu trpećega Spasitelja, tako živa u pučkoj pobožnosti, treba biti uvijek povezana s perspektivom njegove proslave. Samo pod tim uvjetom bit će u svojoj cjelovitosti izložen spasenjski Božji plan u Kristu i u svome će nerazdruživu jedinstvu biti zahvaćeno Kristovo vazmeno otajstvo; samo tako će biti ocrtan istinski lik kršćanstva koje je pobjeda života nad smrću, slavlje onoga »koji nije Bog mrtvih, nego živih« (Mt 22,32), slavlje Krista, Živoga, koji je bio mrtav i sada živi zauvijek (usp. Otk 1,28) i slavlje Duha Svetoga »koji je Gospodin i životvorac”. (br. 80)

Budući da Direktorij *Pobožnost Božanskom milosrđu* svrstava među pobožnosti vazmenog vremena donosim glavne oblike i izričaje te u novije vrijeme jako raširene pobožnosti.

Kršćanska molitva je uvijek upućena Ocu posredstvom Isusa Krista, u snazi Duha Svetoga. Pa ipak pobožnosti u kojima se izravno slavi Božje oćinstvo nisu tako brojne u katoličkoj tradiciji. Sabrali smo one do kojih smo došli pa ih donosimo našim čitateljima i moliteljima.

I na kraju valja vjernicima posvijestiti da u molitvi Crkva blagoslivlja Boga Oca i klanja mu se kao izvoru stvaranja i spasenja kojima nas je blagoslovio u Sinu i po Sina da nam dade Duha posinjenja. *Tako da kršćanska molitva ima karakteristiku trojstvenosti* te ovaj naš mali priručnik s pravom završava s pobožnosti Presvetom Trojstvu.

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*Spomen dan Prikazanja Gospodinova u hramu, svijećnica 2. 2. 2007.
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

1. CRKVENI NAUK O USKRSNUĆU ISUSOVU, LIRURGIJI, I NJEGOVU ŠTOVANJU U PUČKOJ POBOŽNOSTI

1. 1. Katekizam katoličke Crkve uči

Krist je sašao nad pakao

«Česte tvrdnje Novog zavjeta po kojima je Isus »uskrsnuo od mrtvih» (Dj 3,15; Rim 8,11; 1 Kor 15,20) pretpostavljaju da je on prije Uskrsnuća bio u boravištu mrtvih. To je prvotni smisao što ga je apostolsko propovijedanje dalo boravku Isusovu među mrtvima: Isus je kao svi ljudi upoznao smrt i stigao je k njima svojom dušom u boravište mrtvih. Ali on je onamo sišao kao Spasitelj, proglašujući Radosnu vijest duhovima koji su ondje bili zatvoreni.

Boravište mrtvih u koje je umrli Krist sišao, Sveto pismo zove pod zemljem, Šeolom ili Hadom, jer su oni koji se ondje nalaze lišen gledanja Boga. To je zaista, u očekivanju Otkupitelja, stanje svih mrtvih zlih ili pravednih, što ne znači da im je udes istovjetan kako to Isus pokazuje u prisposobi o siromašnom Lazaru primljenom u »krilo Abrahamovo«. »Upravo te svete duše, koje su čekale svog Osloboditelja u Abrahamovu krilu, Isus je oslobodio kad je sišao k mrtvima«. Isus nije sašao nad pakao da oslobodi proklete ni da razori pakao prokletstva, nego da oslobodi pravedne koji su mu prethodili.

»Zato je i mrtvima naviještao evanđelje« (1 Pt 4,6). Silazak nad pakao jest puno dovršenje evanđeoskog navještaja spasenja. To je posljednja faza mesijanskog poslanja Isusova, faza sažeta u vremenu ali neizmjerana u svom stvarnom značenju; da se otkupiteljsko djelo proteže na sve ljude svih vremena i svih mjesta, jer svi koji su spašeni postali su dionici Otkupljenja.

Krist je dakle sišao u dubinu smrti, da bi »mrtvi čuli glas Sina Božjega i da bi oni koji su ga čuli živjeli«.499 Isus, Začetnik života« (Dj 3,15) »smrću obeskrijepi onoga koji ima moć smrti, to jest đavla, pa oslobodi one koji - od straha pred smrću- kroz sav život bijahu podložni ropstvu« (Heb

2,14-15). Uskrsli Krist sada drži »ključeve smrti i Podzemlja« (Otk 1,18), i »na ime Isusovo« prigiba se »svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika« (Fil 2,10).

«Velika tišina sad vlada na zemlji, velika tišina i velika samoća. Velika tišina jer Kralj spava. Zemlja je uzdrhtala i smirila se jer je Bog u tijelu zaspao i otišao probuditi one koji su spavali vjekovima (...). Ide tražiti Adama, našega praoca, izgublenu ovcu. Želi sići da pohodi sve koji sjede u tmuni i u sjeni smrti. Ide od njihove boli osloboditi Adama u okovima i Evu, zarobljenu s njime, on istodobno njihov Bog i njihov Sin (...). »Ja sam Bog tvoj, i zbog tebe postah tvojim Sinom. Ustani, ti što spavaš, jer te nisam stvorio da budeš ovdje okovan u boravištu mrtvih. Ustaj od mrtvih, ja sam život mrtvih.« (Iz drevne homilije na veliku subotu).

Treći dan uskrsnuo od mrtvih

»I mi vam navješćujemo evanđelje: obećanje dano ocima, Bog je ispunio u djeci, nama, uskrisivši Isusa« (Dj 13,32-33). Uskrsnuće Isusovo najviša je istina naše vjere u Krista, kao središnja istina vjerovana i življena u prvoj kršćanskoj zajednici, prenesena kao temeljna Predaja, utvrđena spisima Novoga zavjeta, propovijedana kao bitni dio Vazmenog otajstva zajedno s Križem: *Krist uskrsnuo od mrtvih, Smrću satre smrt, onima u grobovima život darova.*

Povijesni i nadnaravni događaj

Otajstvo uskrsnuća Kristova zbiljski je događaj s povijesno ustanovljenim očitovanjima, kako svjedoči Novi zavjet. Već sveti Pavao može oko godine 56. pisati Korinćanima: »Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijeha naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici« (1 Kor 15,3-5). Apostol tu govori o živoj predaji Uskrsnuća za koju je doznao nakon svog obraćenja pred vratima Damaska.

Prazan grob

»Što tražite Živoga među mrtvima? Nije ovdje, nego uskrsnu!« (Lk 24,5-6). U okviru događaja Uskrsnuća, prvo što susrećemo jest prazan grob. On sam po sebi nije izravan dokaz. Odsutnost Kristova tijela iz groba mogla bi se protumačiti i drukčije. Unatoč tome, prazan grob bitni je znak za sve. Kad su ga otkrili bio je učenicima prvi korak k spoznaji činjenice Uskrsnuća. To je ponajprije slučaj svetih žena, zatim i Petrov. Učenik »kojega je Isus ljubio« (Iv 20,2) tvrdi da je, ušavši u prazni grob i vidjevši »povoje gdje leže« (Iv 20,6), »vidje i povjerava« (Iv 20,8). To pretpostavlja da je on, iz stanja u kojem se nalazio prazni grob, ustanovio da odsutnost tijela Isusova nije mogla biti ljudsko djelo, i da se Isus nije naprosto vratio zemaljskom životu kao što je bio slučaj s Lazarom.

Ukazanja uskrsloga

Marija iz Magdale i pobožne žene koje su krenule da miomirisnom pomašću dovrše uređenje tijela Isusova, pokopanog u žurbi na Veliki petak uvečer zbog početka subote, prve su susrele Uskrsloga. Tako su žene bile prve vjesnice Uskrsnuća Kristova i za same apostole. Ovima se Isus ukazuje poslije, najprije Petru, zatim Dvanaestorici. Petar, pozvan utvrđivati vjeru svoje braće, vidi dakle Uskrsloga prije njih, i na temelju njegova svjedočanstva zajednica kliče: »Doista uskrsnu Gospodin, i ukaza se Šimunu« (Lk 24,34).

Sve što se zbilo onih vazmemih dana obvezuje svakog apostola – i na sasvim poseban način Petra - u izgradnji novoga doba koje je započelo na Uskrsno jutro. Kao svjedoci Uskrsloga oni ostaju temeljnim kamenjem njegove Crkve. Vjera prve zajednice vjernika zasniva se na svjedočanstvu konkretnih ljudi koji su poznati kršćanima i većinom još živi među njima. Ti svjedoci Uskrsnuća Kristova prije svega su Petar i Dvanaestorica, ali ne samo oni: Pavao jasno govori o više od pet stotina osoba kojima se Isus ukazao svima odjednom, k tome o Jakovu i o svim apostolima.

Pred tim svjedočanstvima nemoguće je tumačiti Uskrsnuće Kristovo izvan fizičkog reda i ne priznati ga kao povijesnu činjenicu. Proizlazi iz činjenice da je vjera učenika bila podvrgnuta korjenitoj kušnji muke i smrti na križu njihova učitelja, koju je on naprijed navijestio. Potres izazvan mukom bio je tako velik da učenici (barem neki od njih) nisu odmah povjerovali vijesti o Uskrsnuću. Daleko od toga da nam pokažu zajednicu zahvaćenu mističnim zanosom, Evanđelja nam pokazuju učenike potištenima i prestrašenima, jer nisu povjerovali pobožnim ženama kad su se

vratile s groba; »njima se te riječi pričine kao tlapnja« (Lk 24, 11). Kad se Isus ukaza jedanaestorici na Uskrs uvečer, »prekori njihovu nevjeru i okorjelost srca što ne »vjerovaše onima koji ga vidješe uskrsnuće od mrtvih« (Mk 16,14).

Čak i suočeni sa zbiljom uskrslog Isusa učenici još sumnjaju, toliko im se to čini nemogućim: oni misle da vide duha. »Oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili« (Lk 24,41). Toma će iskustiti istu kušnju sumnje pri zadnjem ukazanju u Galileji o kojem izvješćuje Matej, »neki posumnjaše« (Mt 28,17). Stoga je bez temelja hipoteza da bi Uskrsnuće bilo »proizvod« vjere (ili lakovjernosti) apostola. Baš naprotiv, njihova se vjera u Uskrsnuće - pod djelovanjem milosti Božje - rodila iz izravna iskustva zbiljnosti uskrslog Isusa.

Stanje uskrslog čovjštva Kristova:

Uskrsli Isus uspostavlja s učenicima izravne odnose time što ga oni dodiruju i s njime blaguju. On ih tako poziva da priznaju da on nije duh, ali nadasve da ustanove da je uskrslo tijelo kojim se on pojavljuje ono isto koje je bilo mučeno i raspeto, jer on još nosi tragove muke. To pravo i stvarno tijelo istodobno posjeduje nova svojstva uskrslog tijela: ono nije više u ovom prostoru i vremenu, nego se može na svoj način uprisutniti gdje i kada hoće, jer njegovo čovjštvo ne može više biti zadržano na zemlji, ono sad pripada samo božanskom području Očevu. Stoga je uskrsli Isus savršeno slobodan ukazivati se kako hoće: u liku vrtlara ili u drugom obličju, različitom od onoga koje je učenicima bilo dobro poznato, upravo zato da potakne njihovu vjeru.

Uskrsnuće Kristovo nije bilo povratak zemaljskom životu, kao što su to bila uskrišenja što ih je izveo prije Vazma: uskrišenje kćeri Jairove, mladića iz Naima, Lazara. Ti čini bili su čudesni događaji, ali osobe na kojima se čudo dogodilo našle su iznova moću Isusovom, »običan« zemaljski život. Kasnije su opet umrle. Uskrsnuće Kristovo bitno je različito. U svome uskrsnom tijelu, on prelazi iz stanja smrti u drugi život onkraj vremena i prostora. Isusovo je tijelo u Uskrsnuću ispunjeno moću »nebeski čovjek«. Duha Svetoga; ono sudjeluje u božanskom životu u stanju svoje slave tako da sveti Pavao može o Kristu reći da je on »nebeski čovjek«.

Uskrsnuće kao transcendentni događaj

«O noći«, pjeva uskrsni Eksultet, »koja jedina zavrijedi znati vrijeme i čas kad je Krist od mrtvih ustao«. Zaista, nitko nije bio svjedok očevidac samog događaja uskrsnuća, i nijedan ga evanđelist ne opisuje. Nitko nije mogao reći kako se ono fizički zbilo. Njegova najnutarnija bit, prijelaz u drugi život, još je manje zamjetljiva ćutilima. Povijesni je događaj ustanovljiv po znaku praznoga groba i po zbiljnosti susreta apostola s uskrsnim Kristom. Uskrsnuće ipak, time što nadvisuje i nadilazi povijest, ostaje u srcu otajstva vjere. Stoga se uskrsli Krist ne ukazuje svijetu nego svojim učenicima, »onima koji su uzašli s njim iz Galileje u Jeruzalem, onima koji su sad njegovi svjedoci pred narodom« (Dj 13,31).

Uskrsnuće - djelo Presvetoga Trojstva

Uskrsnuće Kristovo je predmet vjere ukoliko je ono transcendentni zahvat samoga Boga u stvoreno i u povijest. U njemu tri božanske Osobe djeluju zajedno očitujući istodobno svoju vlastitu izvornost. Ono se zbilo po moći Oca koji je Krista, svoga Sina »uskrisio« i tako na savršen način njegovo čovjštvo - s njegovim tijelom - uveo u Trojstvo. Uskrsnućem od mrtvih Isus je konačno postavljen »Sinom Božjim u snazi po Duhu posvetitelju« (Rim 1,3-4). Sveti Pavao ističe očitovanje moći Božje po djelu Duha koji je mrtvo čovjštvo Isusovo oživio i pozvao ga u slavno stanje Gospodina.

Sin pak vlastito Uskrsnuće izvršuje snagom svoje božanske moći. Isus naviješta kako treba da Sin čovječji mnogo pretrpi, umre, i zatim da uskrsne (u aktivnom značenju te riječi). Drugdje, on izričito tvrdi: »Ja polažem život svoj, da ga opet uzmem (...). Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga« (Iv 10,17-18). »Vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo« (I Sol 4,14).

Crkveni oci promatraju Uskrsnuće polazeći od božanske osobe Kristove koja je ostala sjedinjena s njegovom dušom i tijelom, i kada su bili smrću odijeljeni jedno od drugoga: »Po jedinstvu božanske naravi koja ostaje prisutnom u svakome od dvaju dijelova čovjeka, ta se dva dijela opet sjedinjuju. Tako smrt nastaje rastavom ljudskog spoja, a Uskrsnuće sjedinjenjem dvaju rastavljenih dijelova«.

Smisao i spasotvorno značenje Uskrsnuća

»Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista naše propovijedanje, uzalud i vjera vaša« (1 Kor 15,14). Uskrsnuće je prije svega potvrda svega onoga što je sam Krist činio i naučavao. Sve istine, pa i one najnedostupnije ljudskom duhu, nalaze svoje opravdanje ako je Krist, uskrsnuvši, dao konačni dokaz svoje božanske vlasti koji je bio obećao.

Uskrsnuće Kristovo jest ispunjenje obećanja Staroga Zavjeta i samoga Isusa za njegova zemaljskog života. Izraz »po Pismima« pokazuje da Uskrsnuće Kristovo ispunja ta proročanstva. Uskrsnućem je također potvrđena istina božanstva Isusova. On je bio rekao: »Kad uzdignete Sina čovječjega, tada ćete spoznati da Ja Jesam« (Iv 8,28). Uskrsnuće Kristovo dokazalo je da je on zaista »Ja Jesam«, Sin Božji i Bog sam. Sveti Pavao mogao je izjaviti Židovima: »Obećanje dano ocima Bog je ispunio djeci, nama uskrisivši Isusa, kao što je i pisano u Psalmu drugom: Ti si Sin moj, danas te rodih« (Dj 13.32-33).⁵³⁹ Uskrsnuće Kristovo tijesno je povezano s otajstvom Utjelovljenja Sina Božjega. Ono je, po vječnom naumu Božjem njegovo ispunjenje.

Postoji dvostruki vidik u Vazmenom otajstvu: svojom smrću Krist nas oslobađa od grijeha, a svojim Uskrsnućem otvara nam pristup u novi život. Taj je život ponajprije opravdanje koje nam vraća milost Božju, »da kao što Krist slavom očevom bi uskrišen od mrtvih i mi tako hodimo u novosti života« (Rim 6,4). On se sastoji u pobjedi nad smrću grijeha i u novom udioništvu u milosti. On ostvaruje posinovljenje kojim ljudi postaju braćom Kristovom, kako Isus zove učenike nakon Uskrsnuća: »Idite, javite mojoj braći« (Mt 28,10; 7v 20,17). Braća ne po naravi, nego po daru milosti, jer posinovljenje provida stvarno dioništvo u životu jedinoga Sina, životu koji se potpuno objavio u njegovu Uskrsnuću.

Na koncu, Uskrsnuće Kristovo - i sam uskrsli Krist - jest počelo i izvor našega budućeg uskrsnuća: »Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih (...), jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživiljeni!« (7 Kor 15,20-22). U očekivanju tog ispunjenja, uskrsli Krist živi u srcu svojih vjernika. U njemu kršćani kušaju »snage budućega svijeta« (Heb 6,5), i njihov je život ponesen od Krista u krilo božanskog života, »da oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih umrije i uskrsnu« (2 Kor 5,15).

Isus uzašao na nebesa, sjedi o desnu Boga Oca svemogućega

»Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu« (Mk 16,19). Tijelo Kristovo proslavljeno je već od časa Uskrsnuća, kako dokazuju nova i vrhunaravna svojstva što ih ono otada trajno uživa.« Ali za četrdeset dana, dok on s učenicima prijateljski jede i pije i poučava ih o Kraljevstvu Božjemu, njegova slava ostaje još zastrta pod prilikom obična čovječtva. Zadnje ukazanje Isusovo završuje konačnim ulaskom njegova čovječtva u slavu Božju simboliziranu oblakom i nebom, »gdje on otad sjedi o desnu Bogu. Na posve izniman i jedinstven način on će se ukazati Pavlu »kao nedonoščetu« (7 Kor 15,8) u posljednjem ukazanju koje će samoga Pavla učiniti apostolom.

Zastrti značaj slave Uskrsloga za to vrijeme nazire se u njegovoj otajstvenoj riječi Mariji Magdaleni: »Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uziđoh Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, k Bogu svomu i Bogu vašemu« (Iv 20,17). To ukazuje na razliku očitovanja između slave Krista uskrsloga i slave Krista uzvišenoga o desnu Ocu. Povijesni i ujedno transcendentni događaj Uzašašća označuje prijelaz od jedne slave k drugoj.

Ova zadnja etapa ostaje tijesno sjedinjena s prvom, to jest sa silaskom s neba u Utjelovljenju. Samo onaj koji je »izašao od Oca« može se »vratiti k Ocu«: Krist. »Nitko nije uzašao na nebo doli onaj koji siđe s neba« (Iv 3,13). Prepušteno svojim naravnim silama, čovječtvo nema pristupa u »dom Oca« (Iv 14,2), u život i u sreću Božju. Samo je Krist mogao otvoriti taj pristup čovjeku i dati mu nadu da ćemo »kao udovi njegova Tijela biti s njime u istoj slavi gdje je on, naša Glava i prvijenac.«

»A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi« (Iv 12,32). Uzdignuće na Križ označuje i navješćuje uzdignuće u Uzašašću na nebo. Ono je ovomu početak. Isus Krist, jedini Svećenik novoga i vječnog Saveza, »ne uđe u rukotvorenu svetinju (...), nego u samo nebo, da se sada pojavi pred licem Božjim za nas« (Heb 9,24). U nebu Krist trajno vrši svoje svećeništvo; »zato

i može do kraja spašavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih zauzme.« (Heb 7,25). Kao »Veliki svećenik budućih dobara« (Heb 9,11), on je središte i glavni vršitelj bogoslužja kojim se časti Otac nebeski.

Krist sada sjedi o desnu Ocu: »Pod desnom Očevom razumijevamo slavu i čast božanstva, gdje je onaj koji je prije svih vjekova postojao kao Sin Božji, kao Bog i istobitan Ocu, tjelesno sjeo nakon što se utjelovio i njegovo tijelo bilo proslavljeno«.

Sjesti o desnu Ocu znači početak Kraljevstva Mesijina, ispunjenje viđenja proroka Danijela u pogledu Sina čovječjega: »Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast -njegova vlast je vječna, nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti« (Dn 7,14). Od toga časa, apostoli su postali svjedocima »Kraljevstva kojemu neće biti kraja«.

1. 2. Uskrsno otajstvo u pučkoj pobožnosti i liturgiji prema Direktoriju

Liturgijska godina i pučka pobožnost

Liturgijska godina je vremenski ustroj unutar kojega Crkva slavi cijelo Kristovo otajstvo: «od Utjelovljenja i Rođenja do Uzašašća, do dana Pedesetnice i očekivanja blažene nade i dolaska Gospodnjega». U liturgijskoj godini »slavlje vazmenoga otajstva [...] ima povlašteno mjesto u kršćanskome bogoslužju, u njegovu svagdanjemu, tjednome i godišnjemu razvoju«. Iz toga slijedi da u odnosu između liturgije i pučke pobožnosti kao uporišna točka treba biti smatrana povlaštenost slavlja liturgijske godine iznad bilo kojega drugog izražaja ili čina pobožnosti.

Velika subota

«Na Veliku subotu Crkva se zaustavlja pokraj Gospodinova groba, razmatrajući njegovu muku i smrt, silazak nad pakao i iščekujući u molitvi i postu njegovo uskrsnuće». Pučka pobožnost ne smije ostati strana posebnu obilježju Velike subote. Stoga se blagdanski običaji i predaje povezane s tim danom, na koji se nekada anticipiralo vazmeno slavlje, trebaju pridržati za Vazmenu noć i dan Uskrsnuća.

»Majčin čas«

U Mariji, prema učenju predaje, kao da je okupljeno čitavo tijelo Crkve: ona je »sveopći zbor vjernika«. Stoga je Djevica Marija koja zastaje pokraj križa svoga Sina - kako ju predstavlja crkvena predaja - ikona Djevice Crkve koja bdije pokraj groba svoga Zaručnika, u iščekivanju slavlja njegova uskrsnuća.

Na tome neposrednu uvidu odnosa između Marije i Crkve nadahnjuje se pobožna vježba Majčin čas: dok tijelo Sina leži u grobu a njegova je duša sišla nad pakao, kako bi navijestila svojim predcima neposredno oslobađanje iz kraja tame, Djevica, ispunjena vjerom, anticipirajući i uosobljujući Crkvu, čeka Sinovljevu pobjedu nad smrću.

Nedjelja uskrsnuća Gospodnjega

Na nedjelju Uskrsnuća Gospodnjega, najveću svetkovinu liturgijske godine, postoji velik broj očitovanja pučke pobožnosti: sva su ona bogoštovni izražaji koji uzvisuju novo stanje i slavu Krista uskrsnuloga, kao i božansku energiju koja proistječe iz njegove pobjede nad grijehom i smrću.

Susret Uskrsnuloga s Majkom

Pučka pobožnost svojom je intuitivnošću shvatila da je pridruživanje Sina Majci trajno: u času boli i smrti, u času radosti i uskrsnuća. Liturgijska je tvrdnja, prema kojoj je Bog ispunio radošću Djevicu Mariju u uskrsnuću Sina, bila takoreći prevedena i gotovo prikazana od strane pučke pobožnosti u pobožnoj vježbi *Susreta Majke s uskrsnulim Sinom*. Na uskrsno jutro susreću se dvije povorke, jedna koja nosi lik ožalošćene Majke i druga koja nosi lik Krista uskrsnuloga, kako bi označile daje Djevica Marija bila prva i potpuna sudionica otajstva Sinovljeva uskrsnuća.

Za tu pobožnu vježbu vrijedi primjedba koja je dana i za procesiju za »mrtvim Kristom«: njezino odvijanje ne smije po primiti vidike koji nadvisuju važnost samih liturgijskih slavlja na nedjelju Uskrsnuća, niti dati prostora neprimjerenim mješavinama.

Vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga

Na nekim mjestima na završetku Vazmenoga bdijenja ili poslije druge večernje nedjelje Uskrsnuća vrši se kratka pobožna vježba: blagoslivlja se cvijeće koje će se podijeliti vjernicima u znak vazmene radosti i časti se lik Blažene Djevice Žalosne, na koji se ponekad stavlja vijenac, dok se pjeva Kraljice neba (Regina caeli). Vjernici, koji su se pridružili boli Blažene Djevice zbog muke Sina, isto tako se žele s njome radovati zbog događaja uskrsnuća. Ta pobožna vježba, koju se ne smije pogrešno miješati s liturgijskim činom, u suzvučju je s događajima vazmenoga otajstva i predstavlja daljnji dokaz kako pučka pobožnost shvaća združenost Majke sa spasenjskim djelom Sina.

U vazmenome vremenu

Put svjetla (Via lucis)

U novije vrijeme, u različitim se krajevima proširila pobožna vježba zvana *Via lucis* (Put svjetla). U njoj vjernici, poput onoga što se događa u Križnome putu (*Via Crucis*), idući putem razmatraju različita ukazanja u kojima je Isus - od Uskrsnuća do Uzašašća, a u perspektivi paruzije, drugoga dolaska - očitovao svoju slavu učenicima u iščekivanju obećanoga Duha (usp. Iv 14,26; 16, 13-15; Lk 24,49), učvrstio njihovu vjeru, završio pouke o Kraljevstvu, dodatno definirao sakramentalni i hijerarhijski ustroj Crkve.

Putem pobožne vježbe *Via lucis* vjernici se prisjećaju središnjega događaja vjere - Kristova uskrsnuća - i svoga stanja kao učenika koji su u krštenju, vazmenome sakramentu, prešli iz tame grijeha u svjetlo milosti (usp. Kol 1,13).

Stoljećima je Križni put (*Via Crucis*) posredovao sudioništvo vjernika na prvome trenutku vazmenoga događaja - Muci - i pridonio da se učvrste njegovi sadržaji u svijesti puka. Analogno tomu u naše vrijeme, Put svjetla *Via lucis* - uz uvjet da se odvija u vjernosti evanđeoskomu tekstu - može djelotvorno posredovati životno vjerničko shvaćanja drugoga trenutka Vazma Gospodnjega - Uskrsnuća.

Put svjetla može jednako tako postati izvanrednom pedagogijom vjere, jer kao što se kaže: dolazi se po križu do svjetla. Naime, metaforom hoda, *Via lucis* vodi od uočavanja zbilje boli - koja u Božjemu planu ne predstavlja životno odredište - do nade, do dosezanja istinskoga cilja čovjeka: oslobođenja, radosti, mira, što su bitno vazmene vrijednosti.

Konačno, *Via lucis*, u društvu koje često nosi pečat »kulture smrti«, sa svojim izražajima tjeskobe i ništavila, jest poticaj za uspostavljanje »kulture života«, tj. kulture otvorene prema iščekivanju nade i prema sigurnostima vjere.

Pobožnost Božanskomu milosrđu

Povezana s Vazmenom osminom, u novije vrijeme i nakon poruka redovnice Faustine Kowalske (proglašene svetom 30. travnja 2000.) progresivno se proširila osobita pobožnost prema Božanskome milosrđu koje je udijelio Krist, mrtav i uskrsnuo, vrelo Duha Svetoga, koji oprašta grijeh i vraća radost spašenosti. Budući da liturgija »Druge vazmene nedjelje ili Božanskoga milosrđa« - kako se sada zove - čini prirodni okvir u kojemu se izražava prihvaćanje milosrđa Otkupitelja čovjeka, neka se vjernici odgajaju tako da bi shvatili tu pobožnost u svjetlu liturgijskih slavlja tih vazmenih dana. Naime »vazmeni Krist je konačno utjelovljenje milosrđa, njegova povijesno - spasenjskoga, a ujedno i eshatološkoga živog znaka. U istome duhu, liturgija Vazmenoga vremena u naša usta stavlja riječi psalma: «O ljubavi Gospodnjoj pjevat ću dovijeka» (Ps 88,2).

POBOŽNOSTI O POVEZANOSTI MARIJE S OTAJSTVOM ISUSOVA USKRSNUĆA

2.1. Majčin čas

Pobožnost prozvana Majčin čas, kako to opisuje i preporuča Direktorij, odnosi se na događaj Velike subote "dok tijelo Sina leži u grobu a njegova je duša sišla nad pakao, kako bi navijestila svojim predcima neposredno oslobađanje iz kraja tame, Djevica, ispunjena vjerom, anticipirajući i uosobljujući Crkvu, čeka Sinovljevu pobjedu nad smrću». U izradi Majčinog časa prilagodili smo talijansko izdanje od E. Tonilolo, L ora della Madre, Rim 1983, objavljen s imprimaturom G. Canestri, vicegerente, od 25. 3. 1983.

Ulazna pjesma, znak križa i pozdrav: Milost Gospodina našega Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama.

Uvod: Braćo i sestre jučer smo motrili Raspetog Gospodina Isusa Krista, vidjeli smo da je bio izdan, napušten, osuđen i ubijen; skupa s Majkom i malim brojem vjernika pratili smo ga do groba. Danas se on odmara pod zemljom, obavijen platnom u novom grobu. Danas je subota počinka Gospodnjeg, počinak Otkupitelja koji je izvršio djelo spasenja koje mu je bio povjerio Otac. On se odmara na nekom mjestu, ne u grobu nego u vjeri svetih. Danas je dakle, njegov odmor u vjeri Majke, jedine koja je uvijek vjerovala i vjeruje da će On uskrsnuti od mrtvih.

Velika subota je Marijina subota, čas njene vjere, čas u kojemu ona kao Družica Otkupitelja nadopunja u sebi ono što nedostaje Muci Kristovoj, u patnji srca i tami duha, u trenutku u kojemu kao Majka Crkve u ime svih otkupljenika vjeruje, nada se i ljubi. Da bi mogli dostojno s Marijom živjeti njen i naš Čas vjere u iščekivanju Kristova Uskrsnuća ponizno molimo Gospodina da iz ljubavi prema Majci svojom krvlju opere naše grijeha. *Kratka šutnja.*

Himan: Mračna šutnja nad svijetom
noć mrkla širila se srcima
ugasilo se svjetlo vjere
Riječ je sada u grobu šutjela

Apostoli su bili raspršeni
samo ti si Marijo vjerovala
moleći čekala si novi dan
povratak Života od mrtvih

Majko vjernika i Uskrsnuća
svijetli pute Crkvi
daj da s radošću i vjerni
i mi izričemo tvoj «neka mi bude»

Tebi moćni Oče neka je čast
Tebi Sine, pobjedniče smrti
Tebi Duše, izvore života
Presvetom Trojstvu neka je slava. Amen.

Psalmodija: Ps 16 (15). Gospodin — moja baština

Ant. Tijelo mi spokojno počiva

Čuvaj me, Bože,*
jer se tebi utječem.
Gospodinu rekoh: »Ti si moj Gospodar,*
nema mi blaženstva bez tebe!«
Svetima na zemlji, odličnim ljudima,*
sva naklonost moja!

Gomilaju patnje svoje *
 koji slijede bogove tuđe.
 Ja ljevanica njihovih nalijevat neću, *
 ime im spominjat neću usnama.
 Gospodin mi je baština i čaša: *
 Ti u ruci držiš moju sudbinu.
 Na divnu zemlju padoše mi konopi, *
 vrlo mi je mila moja baština.
 Blagoslivljam Gospodina koji me svjetuje, *
 te me i noću srce opominje.
 Gospodin mi je svagda pred očima; *
 jer mi je zdesna da ne posrnem.
 Stog mi se raduje srce i kliče duša, *
 pa i tijelo mi spokojno počiva.
 Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju *
 ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
 Pokazat ćeš mi stazu života, puninu radosti lica svoga, *
 sebi zdesna blaženstvo vječno. *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...*
Ant. Tijelo mi spokojno počiva.

Ps 116 (115) Ant. 2. Uzet ću čašu spasenja i tebi ću prinijeti žrtvu hvale.

Ja vjerujem i kada kažem: *
 »Nesretan sam veoma.« U smetenosti svojoj rekoh: *
 »Svaki je čovjek lažac!«
 Što da uzvratim Gospodinu *
 za sve što mi je učinio?
 Uzet ću čašu spasenja *
 i zazvati ime Gospodnje.
 Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje *
 pred svim pukom njegovim.
 Dragocjena je u očima Gospodnjim *
 smrt pobožnika njegovih.
 Gospodine, tvoj sam sluga,
 tvoj sluga, sin službenice tvoje: *
 ti si razriješio okove moje.
 Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne, *
 zazvat ću ime Gospodnje.
 Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje *
 pred svim pukom njegovim, u predvorjima Doma Gospodnjega, *
 posred tebe, Jeruzaleme! *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...*
Ant. Uzet ću čašu spasenja i tebi ću prinijeti žrtvu hvale.

Ps 116 (114). Pjesma zahvalnica Ant. 1. Gospodine, život mi od smrti izbavi, noge od pada.

Ljubim Gospodina, jer čuje *
 vapaj molitve moje:
 uho svoje prignu k meni *
 u dan u koji ga zazvah.
 Užeta smrti sapeše me,
 stegoše me zamke Podzemlja, *
 snašla me muka i tjeskoba.
 Tada zazvah ime Gospodnje: *
 »Gospodine, spasi život moj!« —

Dobrostitiv je Gospodin i pravedan, *
pun sućuti je Bog naš.
Gospodin čuva bezazlene: *
u nevolji bijah, on me izbavi.
Vrati se, dušo moja, u svoj pokoj, *
jer Gospodin je dobrotvor tvoj:
On mi život od smrti izbavi, *
oči moje od suza, noge od pada.
Hodit ću pred licem Gospodnjim *
u zemlji živih. *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...*
Ant. Gospodine, život mi od smrti izbavi, noge od pada.

Čitanja: Iz Evandjelja po Ivanu (19, 25 - 42)

Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" I od toga časa uze je učenik k sebi. Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: "*Žedan sam.*" A ondje je stajala posuda puna octa. I natakoshe na izopovu trsku spužvu natopljenu *octom* pa je primakoshe njegovim ustima. Čim Isus uze ocat, reče: "Dovršeno je!" I prignuvši glavu, preda duh. Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu. Dođoše dakle vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti. Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda. Onaj koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govori istinu da i vi vjerujete jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: *Nijedna mu se kost neće slomiti.* I drugo opet Pismo veli: *Gledat će onoga koga su proboli.*

Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od Židova - bio učenik Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo Isusovo. I dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skinu Isusovo tijelo. A dođe i Nikodem - koji je ono prije bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko sto libara smjese smirne i aloja. Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj za ukop. A na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen. Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

*Otpjev: R. Kao janje na klanje odvedoše njega * predadoše ga na smrt da oživi narod svoj.
O. Sam se ponudio na smrt među zlikovce je bio ubrojen. Da živi narod svoj.*

Iz govora Grgura iz Nikomedie, biskupa

Predmet našeg govora je stalna prisutnost herojske Majke na grobu Sina. Dok su se uistinu svi povukli, samo Majka Marija goreći velikim plamenom ljubavi s vjerom i neustrašivom hrabrošću, sjedila je pored groba, ne podsjećajući se na hranu i san, usredotočena da se nasiti Uskrsnućem koje čini blaženim. Samo je Majka, dakle, bila svjedok događaja koji su prethodili Uskrsnuću i čula je blago i utješno podrhtavanje zemlje, koje je probudilo one koji su bili mrtvi i uspavalo straže koje su bdjele na grobu.

Zato smatram da je njoj prvoj bilo navješteno božansko Uskrsnuće: kao što se uistinu radovala neizrecivom Utjelovljenju, tako je klicala zbog ukazanja i sjaja uskrslog Sina. Bila je Majka, njoj su bila povjerena otajstva utjelovljenja, njoj samoj Gospodin je pokazao čudesa Uskrsnuća, na uzvišeniji način nego Apostolima i vjernim ženama, pa i iznad anđeoskih razumijevanja. Zato je nju odmah i prija nego druge obavilo izjaravajuće svjetlo uskrsnuća. Zaslužuje dakle, ovaj dan radosti započeti zahvalom koju je Marija izrekla dok je sjedila na grobu. Ona je uistinu u nutarnjoj šutnji provela vrijeme koje je prethodilo uskrsnuću, prisjećajući se i razmišljajući o neizrecivom otajstvu: govorila je Onome koji je ispunio nečuveni Božji plan i tako mu u šutnji govorila:

«Gospodine, u svojoj božanskoj naravi ne možeš trpjeti i besmrtan si, ali kao čovjek si trpio u našoj ljudskoj naravi; sada ležiš u krilu zemlje, ti koji nisi ostavio Očevo krilo. U cijeli svijet ne

može se zatvoriti tvoje božanstvo, a u jednom grobu zatvoreno je tvoje tijelo. Radosno te prihvaćaju duše pravednika; radosnim glasom ti kliču, otkupitelju; prosvijetljene tvojim ižaravajućim sjajem navješćuju tvoju otajstvenu ljubav prema čovjeku. Pokaži i stanovnicima svijeta trofeje tvoje pobjede. Ti koji si na nevidljiv način svuda prisutan, objavi se u ljepoti koja tebi pripada. Obasjaj zemlju sjajem tvoga uskrsnuća. Uskrsni u tijelu, Ti koji ne možeš biti zatvoren u božanstvu. Probudi se, dakle, Ti koji besan bdiješ kroz stoljeća! Ustani, i neka te hvalama okruži zajednica naroda. Ustani u obranu tvojih siromaha, rasprši do uništenja protivne sile.

O sunce pravde, oslobodi svjetla tvog ponovnog rođenja. Neka budu svijetu objavljene bljesci tvoje pobjede; neka svima bude poznato tvoje spasenje: *Neka vide siromasi i neka se raduju* (Ps 68,33). Da i ja vidim žuđeno lice mog najpoželjnijeg Gospodina; da motrim nadljudsku ljepotu Božanskog Sina, i vidim podizanje slave proslavljenog Boga, da mogu ponovno slušati njegov glas koji govori blage riječi pune milosti. Kao što si kod rođenja, prvo Majku obradovao, tako joj se ukaži i navijesti joj prvoj radost tvoga Uskrsnuća. Ukaži se, Ti koji uvijek ostaješ s njom, čuvajući je nepobjedivu».

Dok je Djevica, vična u Bogu, tako slavi i moli; Sin joj objavi sjaj uskrsnuća; jer je dužnost častiti Majku, počasti je svojim prvim ukazanjem. Bilo je uistinu pravedno, da prva prihvati radost svijeta Ona koja je nama bila uzrok punine radosti; Ona kojoj su bila povjerena nebeska otajstva, Ona koju je u Muci Kristovoj probolo bezbroj mačeva. Bilo je pravedno, da kao što je bila dionicom patnji svoga Sina, kuša unaprijed božansku radost. O Gospe, koji si ga prva vidjela i navijestila, objavi i našim srcima Kristov sjaj, naše preslatko svjetlo! Njemu, slava, čast, hvala s ocem i duhom Svetim, sada i u vijeke vjekova. Amen.

*Otpjev: R. Hvala Bogu koji nam daje pobjedu * po Gospodinu našem Isusu Kristu.*

*O. Uistinu si blagoslovljena među ženama jer si prokletstvo Eve u blagoslov okrenula.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu.*

Završna molitva: Nakon što smo motrili i kušali patnju i nadu Majke Božje, obratimo se Kristu, našem životu, riječima drevnih otaca, i molimo i u nas ulije herojsku vjeru koju je po Duhu Svetome darova svojoj Majci.

Pomolimo se: O Sine Djevice, o Bože Djevice i Stvoritelju svijeta! Tvoja je Muka, tvoja duboka mudrost! Ti znaš što si bio i što si postao. Da bi spasio čovjeka Ti si se udostojao prihvatiti sramotnu patnju, kao jaganjac uzao si na sebe naše grijeha i uništio ih svojom smrću, Spasitelju koji si uskrsnuo i sve spasio, Ti si udijelio milost tvojoj Majci da ti može klicati. «O Sine moj i Bože moj». Po Kristu Gospodinu našem. Amen. *Završna pjesma.*

2. 2. Susret Uskrsnuloga s Majkom i Vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga

Za ove dvije pobožnosti, preporučene od Direktorija, kao što se vidi iz gore citiranog teksta, bilo da se obavljaju kao procesija ili blagoslov cvijeća, a mogu se i privatno obaviti jednostavno u meditaciji ili pred kipom Majke Božje, bitno je da izražavaju radost susreta uskrslog Isusa i Marije. U tu svrhu možemo se poslužiti za razmatranje i slijedećom molitvom.

Radost Kraljice neba *(sv. Ljudevit Montfortski)*

O velika Kraljice neba, neka tvoje ljubljeno Srce više ne bude u tuzi, neka zaigra od radosti, Isus je uskrsnuo. O preslatka Istino! Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Naši su grijesi izbrisani, davao poražen, Isus ogrnut slavom nad svima je pobijedio. Oholi su poniženi, neće se više podići. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Isus je zatvorio pakao, izvukao naše pretke iz okova, otvorio vrata vječne slave, uspostavio opći mir. Uistinu, Isus je pobjednik za spasenje grješnika. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo!

O Majko predivne Ljubavi, drhti od radosti ovoga dana. Neka anđeli, ljudi i mi svi, takvi kakvi smo, slavimo ovaj dan pjevajmo Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! O dostojna Majko Božja, neka te

cijeli svijet slavi, o preslavna Djevice, o tisuću puta blažena, što si nosila ovog velikog Kralja. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Isprosi nam od Isusa udjela u svim njegovim krepostima, u njegovu novom životu kako bi svatko zauvijek obznanjivao: Isus je uskrsnuo! Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! BOG SAM.

Prežalosnoj Djevici poslije Isusova uskrsnuća (o. Jerko Vlahović)

Dosta je tvojih jada i tvojih suza, preslavna i preljubezna Majko Marijo! Uskrsnuo je tvoj božanski Sin! Ah! kako je krasno njegovo lice, sjajne blagoslovljene rane, divno presveto tijelo! Rajski mir i blagost iz njega odsijevaju! Veseli se dakle i raduj, presretna Majko! Tvoj Sin svojom mukom, smrću i uskrsnućem pobijedio je smrt, svladao pakao, grijeh uništio. Anđeoska vojska, čete svetih otaca, koje je iz predpakla izveo, njegovi vjerni sljedbenici, pobožne žene, nebo i zemlja, sva stvorenja raduju se i vesele slavodobitnom Isusovom uskrsnuću, i tebi svesrdno čestitaju!

Ako se svi ovi raduju i vesele, tebi se je neizmjerne više radovati i veseliti, jer si mu Majka, i što si ujedno s njime najužasnije muke trpjela. Dopusti mi, slavna Bogorodice, da se i moja duša sa svemirom raduje i veseli uskrsnuću svoga Otkupitelja, da se ujedno s tobom radujem i veselim, kao što sam s tobom tugovao i suze ronio nad mrtvim Isusom. U ovaj slavni i veseli dan za tebe, milost mi isprosi, slatka Majko, da skršim verige svojih grijeha, da svladam svijet i pakao, da uskrsnem na duhovni život, da ljubim Isusa Sina tvoga i tebe, slavna Kraljice mučenika, i moćna Kraljice neba i zemlje.

2. 3. Govor naučiteljstva Crkve o ukazanju uskrslog Isusu svojoj Majci Mariji

Još od prvih vremena kroz stoljeća se u katoličkoj Crkvi proteže tradicija prema kojoj se Isus nakon Uskrsnuća prvo ukazao svojoj Majci Mariji. Iako sv. pismo o tome ne govori izričito mnogi sveci i pape govore o tom događaju. Donosimo samo neka svjedočanstva.

Sv. Ignacije Loyolski piše: «Isus se prvo ukazao bl. Djevici Mariji. O tome se, doduše, ništa ne govori u Svetom pismu, no smatra se da je to rečeno kad je rečeno da se ukazao tolikom drugima, jer Sveto pismo pretpostavlja da smo razboriti, kao što je pisano: *Zar ste još bez razuma* (Mt 15,16). (Duhovne vježbe 299).

Sv. Antun Padovanski uči: «Naprotiv, Blažena Djeвица Marija, nakon što je njezin Sin Isus položen u grob, nije se udaljavala, kao što neki kažu, već je ostala stalno bdijući u suzama, dok ga nije prva vidjela gdje uskrsava: zato vjernici njoj u čast svetkuju Veliku Subotu».

Veliki papa naših dana Ivan Pavao II, uči: «Nakon odlaganja Isusa u grob, Marija je ostala jedina koja je držala živ plamen vjere, pripremajući se tako prihvatiti radosni i iznenađujući navještaj uskrsnuća. Iščekivanje koje je živjela na Veliku subotu je jedan od najuzvišenijih trenutaka vjere Majke Gospodinove; u tami koja je obavijala svemir, Ona polaže potpuno povjerenje u Boga života i vraćajući se na riječi Sina nada ne potpunom ostvarenju božanskih obećanja.

Evandjelja donose različita ukazanja Uskrsloga, ali ne i susret Isusa sa svojom Majkom. Ta šutnja ne treba nas dovesti do zaključka da se poslije Uskrsnuća Isus nije ukazao svojoj Majci; naprotiv nas poziva da tražimo razloge tog izbora od strane evandelisti. Pretpostavljajući «propust» taj izbor bi se mogao pripisati činjenici da ono što je potrebno za našu spasonosnu spoznaju bilo je povjerenje riječima svjedocima od Boga preodabranima (Dj 10,14), to jest apostolima, koji su velikom snagom svjedočili o uskrsnuću Gospodina Isusa. Prije nego njima, Uskrsli se ukazao nekim pobožnim ženama zbog Crkvene funkcije: «Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju, ondje će me vidjeti» (Mt 28,10).

Ako autori Novog Zavjeta ne govore o susretu Majke s uskrslim Sinom, to se možda može pripisati činjenici da bi slično svjedočanstvo moglo biti promatrano, od strane onih koji su negirali uskrsnuće Gospodina previše interesno i dakle ne dostojno povjerenja. Između ostalog Evandjelja donose samo manji broj ukazanja uskrslog Isusa i sigurno ne potpuni izvještaj onoga što se

dogadalo u 40 dana poslije Pashe. Sv. Pavao podsjeća na jedno ukazanje «braći kojih je bilo zajedno više od petstotina» (1 Kor 15,6). Kako opravdati da jedan događaj poznat svima nije donesen u Evanđelju, usprkos njegove izvanrednosti? To je očiti znak da druga ukazanja Uskrsloga, iako su bila svim poznata nisu donesena.

Djevica, prisutna u prvoj zajednici učenika (usp. Dj 1,14), kako bi mogla biti isključena iz broja onih koji su susreli njenog božanskog Sina uskrsnula od mrtvih? *Naprotiv, dopušteno je smatrati da je vjerojatno Majka bila prva osoba kojoj se uskrsli Isus ukazao.* Odsutnost Marije iz grupe žena koje su u zoru išle na grob (usp. Mc 16,1), ne bi li mogla biti znak činjenice da je Ona već bila susrela Isusa? Ovaj zaključak našao bi potvrdu također u činjenici da prve svjedokinje uskrsnuća, po Isusovoj želji, bile su žene koje su ostale vjerne u podnožju križa, i dakle čvršće u vjeri.

Jednoj od njih, Mariji Magdaleni, uistinu Uskrsli povjerava poruku za prenijeti Apostolima (usp. Iv 20,17-18). I ovaj element dopušta možda misliti da se Isus prvo ukazao svojoj Majci, Onoj koja je ostala najvjernija i u kušnji sačuvala cjelovitu vjeru. Na kraju, jedinstvena i posebna karakteristika prisutnosti Djevice na Kalvariji i njeno savršeno sjedinjenje sa Sinom u trpljenju na Križu izgleda pretpostavlja jedno njeno posebno sudjelovanje u otajstvu Uskrsnuća.

Jedan autor iz petog stoljeća, Sedulio smatra, da se Krist pokazao u sjaju uskrslog života prija svega svojoj vlastitoj Majci. Uistinu, ona koja je u Navještenju bila put njegova ulaska u svijet bila je pozvana proširiti čudesnu vijest uskrsnuća, kako bi postala navjestiteljica njegova slavnog dolaska. Obavijena slavom uskrsloga, Ona anticipira «sjaj» Crkve (usp. Sedulio, Carmen Pascale, 357, CSEL 10,104 s).

Budući da je slika i uzor Crkve koja čeka Uskrsloga, i u grupi učenika ga susreće za vrijeme pashalnih ukazanja, izgleda razborito vjerovati da je Marija imala osobni susret s Uskrsnim Sinom kako bi i ona uživala puninu pashalne radosti. Prisutna na Kalvariji na Veliki petak i u Cenakulu te na dan Pedesetnice Presveta Djevica je vjerojatno bila i povlašteni svjedok uskrsnuća Kristova, dopunjujući tako svoje sudjelovanje u svim bitnim trenucima Pashalnog Otajstva. Prihvaćajući uskrslog Isusa, Marija je između ostalog i zalag čovječanstva, koje se nada doći do punine ostvarenja po uskrsnuću od mrtvih.

U pashalnom vremenu, kršćanska zajednica obraćajući se Majci Gospodina, poziva ju na radost: «Kraljice Neba raduj se, aleluja!» Tako se sjeća Marijine radosti zbog uskrsnuća Isusova šireći kroz vrijeme riječi «raduj se» koje joj je uputio arkandeo kod Navještenja, kako bi postala uzrok radosti cijelom čovječanstvu. (*L osservatore romano, La catechesi marina di Giovanni Paolo II, Vatikan 1998, st. 175- 177*).

2. 4. Kraljice neba, raduj se

(Od uskrsnog bdijenja do Duhova moli ova molitva se moli 3 puta dnevno, ujutro, na podne i navečer umjesto Anđeo Gospodnji)

Kraljice Neba, raduj se - Aleluja! Jer koga si bila dostojna nositi – Aleluja!

Uskrsnu kako je rekao - Aleluja! Moli Boga za nas – Aleluja

Veseli se i raduj, Djevice Marijo – Aleluja! Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu – Aleluja!

Pomolimo se: Bože koji si se udostojao razveseliti svijet uskrsnućem svoga Sina Isusa Krista: daj molim te, da po njegovoj Majci Mariji, izbavimo se iz sadašnje žalosti i postignemo radosti vječnog života! Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

3. POBOŽNOST BOŽANSKOMU MILOSRĐU

*(Vidjeli smo u prvom poglavlju da Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji Pobožnost Božanskom milosrđu svrstava među pobožnosti vazmenog vremena. Ova pobožnost raširena u cijeloj Katoličkoj Crkvi po životu i spisima sv. Faustine Kowalske koju je sv. Ivan Pavao II 30. 4. 2000. proglasio svetom prema samom poticajima svetice može se obavljati na više načina kao i izvan vazmenog vremena. Sam papa na poticaj svetice je drugu vazmenu nedjelju proglasio i nedjeljom Božanskog milosrđa. Apostolska penitenzerija je dekretom od. 29. 6. 2002. odredila da se na taj dan može dobiti potpuni ili djelomični oprost. **Za potpuni oprost** treba se ispovjediti, pričestiti, moliti Zdravo Marijo, Slava Ocu na nakane sv. oca Pape te sudjelovati u Pobožnosti na čast Božanskog Milosrđa pred Presvetim izloženim ili u tabernakulu kajući se iskreno za svoje grijehе. A ako se nije u mogućnosti sudjelovati u spomenutoj pobožnosti barem izmoliti pred Presvetim Vjerovanje i Oče naš dodajući zaziv: Milosrdni Isuse, uzdam se u te!*

***Za djelomični oprost** potrebno je da vjernik Milosrdnom Isusu upravi neki od pobožnih zaziva koji su od Crkve odobreni za javnu pobožnost. Te zazive imamo u molitvama koje slijede na čast Božanskog milosrđa).*

3.1. Kristove riječi svetoj sestri Faustini Kowalskoj

(Proglašena blaženom 18. travnja 1993., a svetom 30. travnja 2000.)

"Obećavam da se duša koja bude štovala ovu sliku neće izgubiti (misli se na sliku prozvanu Milosrdnog Isusa). Već na ovome svijetu obećavam joj pobjedu nad neprijateljima, posebno pak u smrtnom času. Ja, Gospodin, štitić ću je kao svoju čast. Zrake na slici označuju krv i vodu koje potekoše iz dubine mojega milosrđa, u času kad je moje umiruće srce na Križu bilo kopljem probodeno."

"Kćeri moja, govori cijelome svijetu o mojem neiscrpnome milosrđu. Ja želim da blagdan božanskoga milosrđa bude utočište svih duša, poglavito svih grješnika. Toga dana izlit će se punina mojega milosrđa. Ja ću izliti čitavo more milosti na duše koje se budu približile tomu izvoru. Tko god se toga dana ispovijedi i pričesti, dobit će potpun oprost od grijeha i kazna za grijehе. Neka se nitko ne boji pristupiti k meni, makar njegovi grijesi bili najopakiji. Želim da se blagdan mojega milosrđa svečano proslavi na prvu nedjelju nakon Uskrsa."

"Duše koje šire štovanje mojega milosrđa štitić ću cijelog života kao što majka štiti svoje dijete, a na smrtnome času bit ću im spasitelj, a ne sudac. U tom zadnjem času duša nema druge zaštite osim mojega milosrđa. Sretne li duše koja je već za života bila uronjena u moje milosrđe, jer je neće stići pravda!"

"Prije nego dođem kao pravedan sudac, otvorit ću širom vrata svojega milosrđa. Tko pak ne želi proći kroz vrata milosrđa, morat će proći kroz vrata pravde."

"Duše koje mole krunicu Božanskoga Milosrđa, bit će u svojem životu uključene u moje milosrđe, napose u smrtnome času."

"Čovječanstvo neće naći mira tako dugo dok se s posvemašnjim pouzdanjem ne obrati na moje milosrđe. Kaži bolesnome čovječanstvu da se mora uteći mojemu milosrdnomu srcu i ja ću ga obdariti mirom."

3.2. Veliko obećanje Milosrdnog Isusa za pomoć umirućima

Gospodin je kazao sv. Faustini: "Ako se ova krunica božanskom milosrđu bude molila kod nekoga umirućega, ublažit će se gnjev Božji, a beskrajno Milosrđe zagrlit će dušu umirućega, primjenjujući na nju bolne patnje svojega Božanskoga sina."

3.3. Krunica na čast Božanskog Milosrđa (stara verzija)

Moli se na običnoj krunici ovako:

Na prva tri zrna moli se:

Očenaš, Zdravomarijo, Vjerovanje.

Na svih pet desetica moli se:

a) na velika zrnca:

Vječni Oče, prikazujemo ti tijelo i krv, dušu i božanstvo tvojega preljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za svoje grijeha i grijeha cijeloga svijeta.

b) na mala zrnca (10 puta):

Po pregorkoj mucu Isusovoj smiluj se nama i cijelomu svijetu.

c) na kraju krunice doda se (tri puta):

Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelomu svijetu.

Isus je rekao sveti: "Moli trajno krunicu koju sam te naučio. Onomu tko je bude molio udijelit će se veliko milosrđe već za života, a posebno na času smrti."

3.3.1. Krunica na čast Božanskog Milosrđa (nova verzija)

Moli se na običnoj krunici ovako:

Na prva tri zrna moli se:

Oče naš, Zdravo Marijo, Vjervanje.

a) na velika zrnca:

Vječni Oče, prikazujem ti tijelo i krv, dušu i božanstvo preljubljenoga Sina tvojega, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za grijeha naše i cijeloga svijeta.

b) na mala zrnca (deset puta)

Po njegovoj pregorkoj mucu, budi milosrdan nama i cijelomu svijetu.

(Po pregorkoj mucu Isusovoj, - budi milosrdan nama i cijelome svijetu.)

Na kraju krunice doda se tri puta:

Sveti Bože, Sveti Jaki Bože, Sveti Besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelome svijetu.

Zaključna molitva:

O Krvi i Vodo što potekoste iz Srca Isusova kao izvor milosrđa za nas, uzdam se u tebe!

Marijo, Majko milosrđa, moli za nas!

Isuse, uzdam se u tebe! (triput)

Smiluj se nama i cijelomu svijetu, Gospodine

3.4. Devetnica na čast Božanskomu Milosrđu

Isus je priopćio sestri Faustini želju da se kao priprema za "Blagdan Božanskoga milosrđa" obavi devetnica Njemu u čast. Devetnica započinje na Veliki petak, a završava u subotu uoči Bijele nedjelje. Ta se devetnica može moliti i u svako drugo vrijeme. Gospodin je rekao sestri Faustini: "Želim da ovih devet dana dovodiš duše k izvoru mojega milosrđa kako bi u njemu našle snagu, milost i hrabrost za ovaj život, posebno u trenutku smrti. Za ove pobožnosti dijelit ću svakojake milosti."

Evo kako se moli devetnica:

Prvi dan, ISUS: "Danas mi prinesi sve ljude, naročito grješnike, i uroni ih u more mojega milosrđa. Time mi smanjuješ gorčinu zbog izgubljenih duša." Kao odaziv tomu Isusovomu pozivu moli se najprije: **Očenaš, Zdravomarijo i Slava Ocu, zatim Krunica na čast Božanskoga milosrđa. Na kraju se preporučuju i Zazivi Božanskomu milosrđu.**

Drugi dan, ISUS: "Danas mi prinesi duše svećenička i redovnika, uroni ih u moje beskrajno milosrđe. One su mi dale snage da izdržim svoju pregorku muku. Po njima će se izliti rijeke mojega milosrđa na cijelo čovječanstvo." *(Slijede molitve kao prvoga dana.)*

Treći dan, ISUS: "Danas mi prinesi sve vjerne i pobožne duše, uroni ih u more mojega milosrđa. Ove su me duše krijepile na mojem putu muke, one su mi bile kapljica utjehe u moru gorčine." *(Slijede molitve kao prvoga dana.)*

Četvrti dan, ISUS: "Danas mi prinesi pogane i one koji me još ne poznaju. U svojoj pregorkoj mucu ja sam na njih mislio, a njihov je budući žar tješio moje srce. Uroni ih u more mojega milosrđa." *(Slijede molitve kao prvoga dana.)*

Peti dan ISUS: "Danas mi prinesi duše krivovjercaca i otpadnika, uroni ih u more mojega milosrđa. Za moje pregorku muku one su rastrgle moje tijelo i moje srce - moju Crkvu. Ako se one vrate u

krilo Crkve, izliječit će moje rane i ja ću osjetiti utjehu u svojim bolima." (*Slijede molitve kao prvoga dana.*)

Šesti dan, ISUS: "Danas mi prinesi nježne i ponizne duše, kao i duše male djece, uroni ih u moje milosrđe. One su najslabije mojemu srcu, i davale su mi snagu u mojoj pregorkoj smrtnoj mucu. Bile su kao zemaljski anđeli koji bdiju na mojim oltarima. Na njih ću izliti slapove milosti, jer su samo ponizne duše u koje stavim sve svoje povjerenje u stanju primiti moje darove." (*Slijede molitve kao prvoga dana.*)

Sedmi dan, ISUS: "Danas mi prinesi one duše koje na poseban način štiju i časte moje milosrđe. Te duše najviše sudjeluju u mojim patnjama i najviše su prodrle u moj duh. One su živa slika mojega milosrdnoga srca. Ove će se duše u budućem životu pojaviti u posebnome sjaju i ni jedna od njih neće doći u pakao. U njihovome smrtnome času bit ću uz njih." (*Slijede molitve kao prvoga dana.*)

Osmi dan, ISUS: "Danas mi prinesi duše iz čistilišta i uroni ih u bezdan mojega milosrđa da bi rijeke moje krvi ublažile njihove muke! Ove su mi siromašne duše drage dok zadovoljavaju Božanskoj pravednosti. Možete pomoći tim dušama da im ublažite patnje crpeći iz blaga Crkve oprostite i prinoseći žrtve zadovoljštine. O, kad biste vidjeli njihove patnje, ne biste im. prestali prinostiti darove svojih molitava kako bi otplatile dug mojoj pravednosti. " (*Slijede molitve kao prvoga dana.*)

Deveti dan, ISUS: "Danas mi prinesi mlake duše i uroni ih u more mojega milosrđa. Ove mi duše najbolnije ranjavaju srce. One su me najviše rastužile u Maslinskome vrtu i istrgnute iz mojega srca vapaj: 'Oče, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego Tvoja volja!' Za njih je moje milosrđe jedini spas. " (*Slijede molitve kao prvoga dana.*)

3.5. Zazivi Božanskomu Milosrđu

Ovo nisu litanije, nego zazivi Božanskomu milosrđu. Isus je objavio sestri Faustini veliku moć ovih zaziva. "Božja je ljubav cvijet, a milosrđe je plod toga cvijeta. Ako neka duša sumnja, neka čita zazive Božanskomu milosrđu i steći će pouzdanje!" (sestra Faustina).

Božansko milosrđe, ti neshvatljiva tajno Presvetoga Trojstva: - *ponavlja se Uzdamo se u Te!*

Božansko milosrđe, ti izrazu Njegove najveće moći,

Božansko milosrđe, koje si se objavilo u stvaranju nebeskih duhova,

Božansko milosrđe, koje si nas iz ništavila pozvalo u život,

Božansko milosrđe, koje obuhvaćaš čitav svijet,

Božansko milosrđe, koje nam daruješ besmrtan život,

Božansko milosrđe, koje nas zaštićuješ od zasluženih kazna,

Božansko milosrđe, koje nas oslobađaš od bijede grijeha,

Božansko milosrđe, koje nam u Riječi što je Tijelo postala daruješ opravdanje,

Božansko milosrđe, koje se na nas izlivaš iz rana Kristovih,

Božansko milosrđe, koje nam izvireš iz Presvetoga Srca,

Božansko milosrđe, koje si nam dalo Presvetu Djevicu za Majku milosrđa,

Božansko milosrđe, vidljivo u ustanovljenju Crkve koja obuhvaća cijeli svijet,

Božansko milosrđe, vidljivo u ustanovljenju i dijeljenju svetih sakramenata,

Božansko milosrđe, neograničeno u sakramentu krštenja i pokore,

Božansko milosrđe, neizmjereno u sakramentu oltara i svećeništva,

Božansko milosrđe, koje si nas pozvalo k svetoj vjeri,

Božansko milosrđe, u obraćenju grješnika,

Božansko milosrđe, koje posvećuješ pravednike,

Božansko milosrđe, koje usavršuješ svete,

Božansko milosrđe, vrelo bolesnicima i patnicima,

Božansko milosrđe, utjehu i blago svih onih koji su skršena srca,

Božansko milosrđe, ufanje onih koji očajavaju,

Božansko milosrđe, koje uvijek i svagdje pratiš sve ljude,

Božansko milosrđe, koje nas ispunjaš milostima,

Božansko milosrđe, mire umirućih,
Božansko milosrđe, koje nas čuvaš od paklenoga ognja,
Božansko milosrđe, koje olakšavaš patnje dušama u čistilištu,
Božansko milosrđe, ti slasti i neizmjerne radosti sviju svetih,
Božansko milosrđe, beskrajno u svim tajnama vjere,
Božansko milosrđe, neiscrpivi izvore čudesa,
V. - Bog je milosrdan i pun samilosti, spor na srdžbu i pun dobrote.
R. - Zato ću do vijeka klicati milosrđu Božanskomu.

Pomolimo se: O Bože, čijemu milosrđu nema kraja, čija je samilost neiscrpiva, pogledaj milostivo na nas, umnoži u nama djelo svojega milosrđa da ne očajavamo ni u najvećim iskušenjima, nego da se uvijek u sve većem pouzdanju predajemo Tvojim svetoj volji, ljubavi i milosrđu! Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Kralju milosrđa, koji nam s Tobom i s Duhom Svetim iskazuje milosrđe u sve vjeka vjekova! Amen!

4. POBOŽNOST USKRSNOM OTAJSTVU

4.1. Put svjetla - Via lucis

Da bi bolje shvatili smisao ove pobožnosti potičemo vjernike da pročitaju njeno objašnjenje iz Direktirija koje smo citirali u poglavlju 1.2. ove knjižice. Najprikladnije liturgijsko vrijeme za moljenje Puta svjetla jest vazmeno vrijeme pogotovu u vazmene nedjelje, ali se može moliti i tokom nedjelja kroz godinu jer kako nas podsjeća Konstitucija o svetoj liturgiji u broju 106. drugog Vatikanskog koncila svake nedjelje Crkva svetkuje vazmeno otajstvo Isusove muke smrti i uskrsnuća. Može se moliti osobno ili u grupi za vrijeme duhovnih vježbi i obnova. U izradi hrvatskoga izdanja *Put svjetla* koristimo se slijedećim autorima: S.Palumbieri, R.C. Gibbins, P.F.Taveyra i grupe T.R. 2000.

PUT SVIJETLA

Hodimo i mi s uskrsnim Isusom

(Uvodna napomena: između svake postaje mogu se pjevati prikladne pjesme, moliti Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.... ili ponavljati kratke zazive; Smiluj nam se Gospodine ili Slava tebi uskrsli Isus)

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Uvodna molitva: S blagdanom Uskrsnuća slavimo pobjedu Kristovu. Naša je duša puna radosti i mi se nadamo da ćemo uskrsnuti skupa s Otkupiteljem na jedan novi život. Sv. Pavao apostol nam govori "Ako ste suuskrsli s Kristom tražite što je gore, gdje Krist sjedi s zdesna Bogu"(Kol 3,1). Pođimo ponovno putem uskrsnuća Isusova, dana Gospodnjega bez zalaska, za cijelu Crkvu i za svakoga od nas. Uskrsnuće Isusovo se odnosi na nas i na cijeli svijet koji čeka objavljivanje sinova Božjih.

Daruj nam Oče Duha Svetoga da možemo dublje shvatiti otajstvo Uskrsa tvoga Sina Isusa koje obasjava svojim svjetlom svakog čovjeka, jer Ti nas Oče po svome Sinu vodiš iz tame smrti na svijetlo novoga života. Daj nam milost da budemo svjedoci Uskrsnuća Isusa Krista. Amen.

PRVA POSTAJA: ISUS JE USKRSNUO OD MRTVIH

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: «Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob. I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji side s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe.

A anđeo progovori ženama: Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih, evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam». (Mt.28,1-7)

Kratko razmatranje: Spasitelj Isus je umro da bi uskrsnuo na život bez kraja i otvorio rajska vrata svima koji u njega vjeruju. Poslije tame svijetlo, poslije žalosti radost, poslije smrti život. Uskrsno jurto je početak dana bez kraja. Uskrsnuće otkriva pravi, duboki i otajstveni smisao Isusova života, njegovih djela, pouka, čudesa njegovog prividnog poraza u smrti koji skriva Božju pobjedu, pobjedu spasenja. "Ne bojte se ..." oduvijek je čovjek iščekivao i trajno iščekuje ovu riječ, a evo po Isusovu uskrsnuću ona je ostvarena. (*Kratka stanka*)

Pomolimo se: Udijeli nam, molimo svemogući Bože, da naviještamo životnu snagu uskrslog Gospodina. Primili smo zalag njegova Duha, daj da nam prožme cijelo biće. Marijo, hramu Duha Svetoga Ti nas vodi putem svjedočanstva svijetla tvoga uskrsloga Sina. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

DRUGA POSTAJA: UČENICI DOLAZE NA PRAZAN GROB

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: 'Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.' Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerava. Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih." (Iv 20,1-9)

Kratko razmatranje: Marija Magdalena i Petar ... koliko čuđenja zbog praznoga groba. Oni se uznemiruju jer naslućuju novost koju ne razumiju, ali Ivan ljubljani učenik počinje vjerovati u svemogućnost Božju. Bog može, hoće i učinio je najveće čudo jer je Otac koji je vjeran. Uskrisio svoga Sina i potvrdio je njegov život i riječi. Ljubav je jaka kao smrt ... ljubav Božja je jača od smrti.

Pomolimo se: Bože vječnog milosrđa ti uskrsnućem svoga Sina Isusa Krista užiješ vjeru svoga svetoga naroda. Daj nam milost da uvijek dublje shvaćamo tajne naše vjere. Po Kristu Gospodinu našem.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

TREĆA POSTAJA: ISUS SE UKAZUJE MARIJI MAGDALENI

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "A Marija je stajala vani kod groba i plakala. Zaplakana zaviri u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo - jedan kod glave, drugi kod nogu. Kažu joj oni: 'Ženo, što plačeš?' Odgovori im: 'Uzeše Gospodina mojega i ne znam gdje ga staviše.' Rekavši to, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus. Kaže joj Isus: 'Ženo, što plačeš? Koga tražiš?' Misleći da je to vrtlar, reče mu ona: 'Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga stavio i ja ću ga uzeti.' Kaže joj Isus: 'Marijo!' Ona se okrene te će mu hebrejski: 'Rabbuni!' - što znači: 'Učitelju!' Kaže joj Isus: 'Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uzidiš Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu

vašemu.' Ode dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: Vidjela sam Gospodina i on mi je to rekao.'" (Iv 20,11 -18}

Kratko razmatranje: Možemo samo zamisliti koliko ljubavi je Marija Magdalena imala u srcu jer se nije udaljavala od groba i plačući je tražila tijelo Isusovo. Na tu ljubav koja ga traži Isus odgovara još većom ljubavlju zovući je po imenu. Čuvši zov ljubavi Marija Magdalena prepoznaje Gospodina te mu se u poniznosti klanja s poštovanjem kao ona koja traži svjetlo života odgovara: "Rabbuni – Učitelju".

Pomolimo se: Bože ti nas veseliš uskrsnućem Isusa Krista tvoga Sina. Daj da po njemu postignemo radosti vječnoga Uskrsa. Po Kristu Gospodinu našem.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

ČETVRTA POSTAJA: USKRSLI ISUS NA PUTU U EMAUS

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "I gle, dvojica su od njih toga istog dana putovala u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo, I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga - bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: 'Što to putem pretresate među sobom?' Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: 'Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?'

A on će: 'Što to?' Odgovore mu: 'Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.' A on će im: 'O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?' Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu." (Lk 24,13-27)

Kratko razmatranje: Isus je kazao "Ja sam put..., po njemu se Bog objavljuje čovjeku, po njemu čovjek ide Bogu. Isus prilazi i postaje suputnik dvojice učenika koji gube nadu te idu u Emaus. Kao prijatelj Isus se približava da bi ih učvrstio i obasjao svjetlom riječi koje govore o smrti i uskrsnuću. Uskrsli Isus, suputnik i učitelj, a da to dvojica i ne znaju, u njihovim srcima budi vjeru. I dok su slušali riječi Pisma počinje u njima gorjeti srce. Uskrsli Isus donosi radost, svjetlo i nadu u srce Kleofe, kao i svih onih koji traže Boga i vjeru na putovima života.

Pomolimo se: Budi s nama Gospodine, dao si nam milost vjere, udijeli nam i milost novog života po uskrsnuću tvoga Sina Isusa Krista koji s tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

PETA POSTAJA: USKRSLI ISUS SE OBJAVLJUJE U LOMLJENJU KRUHA

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: 'Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!' I uniđe da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: 'Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?' U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu

jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: 'Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!' Nato oni pripovjedu ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.' (Lk 24,28-35)

Kratko razmatranje: «Ostani s nama jer večer je...». Čudesni prijatelj dvojice učenika, sijeda s njima za stol i tada u gesti euharistije koju slavi oni prepoznaju uskrsloga Isusa. To je prva večera nebeskog uskrslog Isusa, predokus vječne gozbe kraljevstva nebeskoga. Uskrsli je pripremao svoje učenike objašnjavajući pisma i sada mogu blagovati kruh nebeski koji je za njih pripremio. Prepoznaju Isusa ali njega nestane s njihovih očiju. Njihova vjera postaje radost naviještanja pri povratku u Jeruzalem. Neka i nama svaka sveta misa bude istinski susret s uskrsnim Isusom i našom braćom te duboki poticaj da svijetu donosimo radosnu vijest spasenja.

Pomolimo se: Gospodine mi u Euharistiji slavimo spomen vazmenog otajstva kojim si obnovio izvorno ljudsko dostojanstvo i dao mu nadu uskrsnuća. Molimo te da u tvojoj vječnoj ljubavi postignemo što u vjeri slavimo po Kristu Gospodinu našem.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

ŠESTA POSTAJA: USKRSLI ISUS SE UKAZUJE SVOJIM UČENICIMA

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: 'Mir vama!' Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: 'Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.' Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: 'Imate li ovdje što za jelo?' Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede." (Lk 24,36-43)

Kratko razmatranje: Uskrsli Isus želi drugovati sa svojim učenicima, dopušta da ga gledaju, da mu se dive, da ga dodirnu, čak i blaguje s njima. Sve što se zbilo onih uskrsnih dana obavezuje svakoga vjernika jer apostoli kao prvi svjedoci uskrsloga Isusa postaju i prvi navjestitelji evanđelja. Vjera prve zajednica vjernika zasniva se na svjedočenju onih kojima se Isus ukazao.

A sam proslavljeni Isus daruje svojim mir: «Mir vama». Uznemirena, prestrašena i ožalošćena srca apostola ove riječi su došle kao lijek na ranu. I koliko su prije učenici bili rastuženi sad su puno više radosni, sretni i blaženi. Mir Kristov je naše najveće bogatstvo, jer smo po Isusu izmireni, s Bogom, s bližnjima i sami sa sobom. To je mir Ljubavi koja je sve pobijedila da spasi onoga koga ljubi, to jest svakog brata čovjeka.

Pomolimo se: Bože od tebe nam spasenje i posinjenje. Pogledaj sinove i kćeri koji u Krista vjeruju: udijeli im pravu slobodu i vječnu baštinu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

SEDMA POSTAJA: USKRSLI ISUS DAJE APOSTOLIMA VLAST OTPUŠTANJA GRIJEHA

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: «I uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: 'Mir vama! To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: 'Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.' To rekavši, dahne u njih i kaže im: 'Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.» (Iv 20,19-23)

Kratko razmatranje: Isus koji je pobijedio smrt i đavla, želi srušiti i okove ljudskih strahova i grijeha. Naviješta i donosi mir. Mir se u ljudskom životu ne stiče jednom zauvijek, nego ga stalno

treba tražiti i s Kristom graditi. Taj mir koje traži svako ljudsko srce uskrsli Isus daje svojim učenicima. Ljudska volja je nestalna i ranjena grijehom, Isus je to dobro znao upravo zato je apostolima dao vlast opraštanja grijeha. Sam Isus svojim Križem i Uskrsnućem je pomirio svijet s Ocem. Svojim apostolima i Crkvi preko njih Isus daruje moć praštanja grijeha, dar velikog Božjeg milosrđa, dar Uskrsloga koji želi da se njegova ljubav po praštanju izlije u grijehom izranjena ljudska srca. Uskrsli Isus ima vlast i moć uskrsnuti i srca mrtva po grijehu na radost novog života.

Pomolimo se: Gospodine prosvijetlio si nas po križu i uskrsnuću tvoga Sina. Molimo te udijeli nam duh ljubavi da među ljudima promičemo mir što nam ga je on ostavio. Po Kristu gospodinu našem. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

OSMA POSTAJA: USKRSLI ISUS SE UKAZUJE I UTVRĐUJE U VJERI TOMU APOSTOLA

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: Vidjeli smo Gospodina! On im odvrati: 'Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati. Nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: 'Mir vama!'

Zatim će Tomi: 'Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.' Odgovori mu Toma: 'Gospodin moj i Bog moj!' Reče mu Isus: 'Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!'" (Iv 20,24-29)

Kratko razmatranje: Isus hoće da Toma stavi ruku u njegov probijeni bok. I dok je apostol dodirivao Isusove rane njegovo srce se oslobađalo i liječilo od nevjere. Toma se klanja uskrsnom Isusu, prvi od svih učenika naziva ga svojim Bogom i ispovijeda vjeru riječima: "Gospodin moj i Bog moj". U ovom događaju vidimo pobjedu vjere nad nevjerom i sumnjom. Za nas on ostaje svjedočanstvo i primjer kako bi i mi ozdravili od naše nevjere, jer učenik koji sumnja motreći u duhu znakove patnje uskrsloga Isusa dolazi do vjere koju smjelo ispovijeda. Toma je pozvan da dodirne rane Isusove za sve nas i da nas pouči kako ozdraviti u našim sumnjama.

Pomolimo se: Bože ti si Vazmenim otajstvom dao lijek našoj slabosti. Prati nas uvijek svojim milošću i uvedi u savršenu slobodu, da u nebu uživamo radost, koje je predokus Uskrsnuće tvoga Sina. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

DEVETA POSTAJA: USKRSLI ISUS SUSREĆE SVOJE UČENIKE NA TIBERIJANSKOM JEZERU

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. Kaže im Šimun Petar: 'Idem ribariti. Rekoše: 'Idemo i mi s tobom.' Izadoše i udoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. Kaže im Isus: 'Dječice, imate li što za prismok?' Odgovoriše mu: 'Nemamo.' A on im reče: 'Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete.' Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: 'Gospodin je!' Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju

haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesto lakata.

Kad iziđu, na kraj, ugledaju pripremljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh. Kaže im Isus: 'Donesite riba što ih sada uloviste.' Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. Kaže im Isus: 'Hajde, doručkujte!' I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: 'Tko si ti?' Znali su da je Gospodin. Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu." (Iv 21,1-13)

Kratko razmatranje: Tiberijadsko jezero mjesto poznato učenicima. Mnogi su na njemu odrastali, mnoge uspomene iz druženja s Isusom su uz njega vezane. A učenici se bili vratili svome uobičajenom poslu. Uskrsli Isus ih upravo tu susreće, gdje su sami sebi najbliži kada su nakon uzaludnog napora u tami noći na njegovu riječ u osvit dana uhvatili mnoštvo riba.

"Gospodin je" kliknu ljubljeni učenik. Nazivom Gospodin učenici izražavaju poštovanje prema Uskrsnomu i pouzdanje kada se žele približiti Isusu. Poslije uskrsnuća tako su učenici izražavali ispovijest vjere u Isusovo božanstvo. Susret s uskrsnim Isusom postaje čin klanjanja, a u prvoj se zajednici vjernika rađaju prve ispovijesti vjere. Uskrsnome Isusu pripada čast i slava vlastite Bogu Ocu jer je On njegov Sin, iste Božje naravi. Uskrsli Isus je uvijek s nama i trajno nam govori: «Bacite mreže!» Poslušni njegovoj riječi i mi po vjeri ubiremo plodove našeg truda na putu u vječnu Domovinu.

Pomolimo se: Gospodine neka nam život bude u skladu s vazmenim otajstvima. Što radosno slavimo neka nas trajno hrani i potiče. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

DESETA POSTAJA: USKRSLI ISUS POTVRĐUJE PETROVO PRVENSTVO

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Nakon doručka upita Isus Šimuna Petra: 'Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?' Odgovori mu: 'Da, Gospodine, ti znaš da te volim.' Kaže mu: 'Pasi jaganjce moje!' Upita ga po drugi put: 'Šimune Ivanov, ljubiš li me?' Odgovori mu: 'Da, Gospodine, ti znaš da te volim!' Kaže mu: 'Pasi ovce moje!' Upita ga treći put: 'Šimune Ivanov, voliš li me?' Ražalosti se Petar što ga upita treći put: 'Voliš li me?' pa mu odgovori: 'Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim.' Kaže mu Isus: 'Pasi ovce moje!'" (Iv 21,15-17)

Kratko razmatranje: "Šimune ljubiš li me više nego ovi"... Poslije ispovjedi vjere "Ti si Krist, Sin Boga živoga" Petar je imao milost da od Isusa čuje riječi: "Ti si Petar stijena, na toj stijeni sagradit ću svoju Crkvu». Nakon sablazni križa i Petrova zatajenja ponovo se u ljubavi susreću Uskrsli Isus i Petar. Tri svjedočanstva ljubavi kao odgovor na tri zatajenja zbog umišljenosti i straha otvaraju nove putove. Ljubav uskrslog Isusa pobjeđuje strah i grijeh, tako Petar iznova čuje od Isusa da mu povjerava svoju Crkvu. Ljubimo i mi Kristovu Crkvu i molimo za svetog Oca.

Pomolimo se: Bože ti si u svom mudrosnom naumu sagradio svoju Crkvu na Petru stijeni, glavi apostolskog zbora. Slugu svojega papu našega... postavio si Petrovim namjesnikom i pastirom svoje Crkve. Daj da s povjerenim stadom milostivo postigne nagradu koju si obećao svojim vjernima. Po Kristu gospodinu našem.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

JEDANAESTA POSTAJA: USKRSLI ISUS POVJERAVA UČENICIMA SVEOPĆE POSLANJE

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: 'Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!' 'I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta.' (Mt 28,16-20)

Kratko razmatranje: Moć koju je Isusu dao Otac On predaje svojoj Crkvi. Apostoli su poslani naviještati Riječ koju su primili i svjedočiti ljubav Božju. Oni su poslani učiti narode evanđelju. Za one koji uzvjeruju krštenje je dar po kojemu se ulazi u ljubav Očevu po Sinu u Duhu Svetome. Crkva je zajednica vjernika koju je Isus htio bez razlike na kulture, jezike i narode svi su pozvani da čine jedno tijelo. Uskrsli Isus je htio da sav njegov nauk po propovijedanju apostola Crkve postane sveta baština naše vjere. Da bi utvrdio učenike u povjerenju on obećava svoju prisutnost dan za danom sve do svršetka svijeta. Koje li utjehe, svakodnevno nas prati naš Uskrsli Gospodin, kome je dana sva vlast na nebu i na zemlji!

Pomolimo se: Bože ti zalutalima pokazuješ svjetlo istine, da se na pravi put vrate. Daj svim kršćanima da odbace što je kršćanstva nedostojno a traže što mu priliči. Po Kristu Gospodinu našem.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

DVANAESTA POSTAJA: USKRSLI ISUS UZLAZI NA NEBO

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Nato ga sabrani apostoli upitaše: 'Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?' On im odgovori: 'Nije vaše znati vremena i zgone koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.

Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima, I dok su netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći i rekoše im: 'Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo.'" (Dj 1,6-11)

Kratko razmatranje: Isus je uskrsnućem pobijedio smrt i ušao u vječni život. I njegovo tijelo je proslavljeno, slavno i prožeto slavom Božjom. Četrdeset dana po Uskrsu Isus se ukazuje svojim, oni ga dodiruju, on jede i hodi s njima te ima obećava poslati najveći dar, Duha Svetoga. Tako Onaj koji je "izišao od Oca" može se "vratiti Ocu" jer je ispunio svoje poslanje. Uzašašće Kristovo označuje konačni ulazak Isusova čovještva u slavu Očevu. Uzašavši jednom zauvijek u nebesko svetište, Isus Krist nas bez prestanka zagovara kao posrednik kod Oca koji nam trajno osigurava izljev Duha Svetoga.

Pomolimo se: Svemogućí Bože obdari nas svetom radošću i zahvalom jer Kristovo Uzašašće je i naše uzdignuće jer smo u nadi svi pozvani u slavu kamo je pred nama ušao Krist, Naša Glava. Koji s tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vjeke vjekova. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

TRINAESTA POSTAJA: UČENICI S MARIJOM U MOLITVI ZA SILAZAK DUHA SVETOGA

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Onda se vratiše u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotnji hod. I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljevi – svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom." (Dj 1,12-14)

Kratko razmatranje: Silazeći s brda uznesenja apostoli skupa s Marijom i ženama mole. Isus nije više vidljiv njihovim očima ali je prisutan po vjeri u molitvi. Prva zajednica vjernika moli za puninu Duha Svetoga i njegove darove. Molitva prve Crkve je prožeta molitvom Marije, majke Isusove i pobožnih žena. Po Marijinom pristanku i djelu Duha Svetoga Sin Božji se utjelovio. Ona ga je rodila, odgajala, "... i napokon, po Mariji Duh Sveti počinje uvoditi u zajedništvo s Kristom ljude miljenike Božje ljubavi i uvijek ga prvi primaju ponizni: pastiri, mudraci, Šimun i Ana, zaručnici iz Kane i prvi učenici. Na kraju ovoga poslanja Duha, Marija postaje "Ženom", novom Evom, "majkom živih", Majkom "čitavoga Krista". I kao takva ona je nazočna s Dvanaesticom "jednodušno postojanima u molitvi" u zoru "posljednjih vremena" koja Duh u jutro Pedestnice započinje očitovanjem Crkve" (Katekizam katoličke Crkve br.725-726)

Pomolimo se: Bože, tvoj Sin je prije uzašao na Nebo obećao apostolima Duha Svetoga. Kao što su oni primili Duha Svetoga i mnogovrsnu nebesku mudrost, tako i nama po Marijinu zagovoru udijeli darove svoga Duha. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

ČETRINAESTA POSTAJA: USKRSLI ISUS ŠALJE DUHA SVETOGA, TE CRKVA LJUDIMA NAVJEŠTA EVANĐELJE I MOLI NJEGOV POVRATAK

P. Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te ...

O. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.

Riječ Božja: "Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu, i eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. A u Jeruzalemu su boravili Zidovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod nebom. Pa kad nastaje ona huka, strč a se mnoštvo i smete jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom." (Dj 2,1-6)

Kratko razmatranje: "Nitko ne može reći Gospodin Isus osim u Duhu Svetome (1Kor 12,3). Bog odasla u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče Abba Oče" (Gal 4,6). Na dan Pedesetnice Uskrsli Isus šalje svojega Duha. Tog je dana ispunjeno njegovo obećanje i potpuno objavljeno otajstvo Presvetog Trojstva. Od toga prvog dolaska Duh Sveti On ne prestaje dolaziti i uvoditi učenike u razumijevanje otajstava vjere. Crkva Kristova kao prvina Kraljevstva u Duhu Svetome navješta evanđelje, raduje se u Kristu, podnosi težinu progonstva, nada se novom nebu i novoj zemlji gdje će pravednost prebivati i moli da ponovo dođe Isus Krist i preobrazi cijeli svijet.

Pomolimo se: Svemogućí vječni Bože ti si htio poslati svoga Sina i Duha Svetoga. Daj da Duh Sveti ujedini ljude koji trpe od podjele, nesporazuma i otuđenja te svi narodi u istoj vjeri proslave ime tvoje u iščekivanju preobrazbe cijeloga svijeta. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

P. Raduj se Marijo Majko svijetla jer je tvoj Sin Isus uskrsnuo

O. Pobijedio je tamu groba te obnavlja i prosvjetljuje cijeli svemir.

Završna molitva: Bože ti si uskrsnućem svoga Sina Isusa Krista obradovao cijeli svijet, molimo te izbavi nas od sadašnje žalosti i daj da se nauživamo vječne radosti, po Kristu Gospodinu našem. Amen.

4.2. Molitve Uskrsnom Isusu

Po tvom slavnom uskrsnuću uskrisi i mene iz groba mojih poroka i grijeha

(Sv. Augustin)

Gospodine Isuse, pobožni Isuse, dragi Isuse koji si se udostojao umrijeti za naše grijeha i uskrsnuti za naše opravdanje, molim te po tvom slavnom uskrsnuću, uskrisi i mene iz groba mojih poroka i grijeha, kako bi zaslužio uistinu sudjelovati u tvome uskrsnuću. Preslatki Gospodine, koji si slavno uzašao na Nebo u svoju slavu i sjediš s desna Ocu, moćni Kralju podigni me u visine, do tebe, kao bi trčao na tvoj poziv, i ne bi posustao dok me ti vučeš i vodiš. Privuci usta moje ožednjele duše na izvor vječnog zasićenja, iz dubine me povuci vječnom izvoru kako bi na njemu pio prema mojoj mogućnosti i uvijek živio o Bože moj, živote moj.

Neka moj duh Gospodine dobije orlovska krila i poleti, te dospije do sjaja tvoje slave kako bi se nasitio tvojih otajstava na gozbi nebeskih građana, u tvom pashalnom otajstvu, obilnom izvoru; neka u tebi otpočine moje srce koje je kao veliko more uzburkano velikim strujama. Predragocjeni, željeni, ljubljani moj Gospodine kada ću te vidjeti? Kada ću se pojaviti pred tvojim licem? Kada ću se nasititi tvoje ljepote? Kada ćeš me izvesti iz ovoga mračnog zatvora kako bi ispovjedio tvoje ime bez da više budem zbunjivan? ... Što da radim ja bijednik opterećen lancima svoje smrtnosti? ... Dok smo u tijelu idimo prema Gospodinu. Ovdje nemamo postojano boravište, tražimo budući grad jer je naša domovina na Nebu. Udjeli mi milost da, dok nosim sobom ove krhke udove, pristajem uz tebe jer tko pristaje uz Gospodina jedan je duh s njime.

Neka u svim ljudima nađe mjesta tvoj uskrsni pozdrav: «Mir vama»

(Papa Pio XII)

O uskrsli Isuse, stalno živ u svojoj ljudskoj naravi, zahvaljujemo ti za dar života koji si svojim uskrsnućem darovao našim dušama i svojoj Crkvi. Daj da tvoja djeca ovdje pobožno sabrana opslužuju tvoje zapovijedi, ustaju u sjedinjenju s tobom. Molimo te da dušama koje lutaju, svijetlo Uskrsa obasjava put povratka u kuću Očevu. One koji se nazivaju tvojim imenom a zaboravili su što to od njih zahtijeva uzdigni na krepostan život. Otvori za svoju ljubav i prosvijetli srca i razum onima koji se predaju sumnji, negiranju i protivljenju tvog spasenjskog nauka, ili se prepuštaju zavodljivostima ovoga svijeta. Obnovi radost svoje Crkve, obriši suze udova koji trpe, utješi ožalošćene i progonjene zbog pravednosti. Neka u svim ljudima nađe mjesta pozdrav koji si ti Uskrsli uputio učenicima: «Mir vama». Amen.

Radujem se tvome uskrsnuću

Slavodobitni moj Otkupitelju, uvelike se radujem i veselim što si svojim divnim uskrsnućem posramio svoje kivne neprijatelje, što si pobijedio smrt, razoružao Pakao i proslavio svoje izmučeno tijelo. Neka se raduje tvoja Majka, Crkva Zaručnica, koja je žalosno trpjela zbog smrti svoga Božanskog Zaručnika. Isuse moj zbog svoga slavnog Uskrsnuća udijeli mi milost da umrem sebi i svijetu te da kao Ti uskrsnem na novi božanski neumrli život milosti. Svemogući Gospodine učini u meni ovo čudo milosrđa da duhovno uskrsnem na život svjetla i kršćanskog savršenstva. Daj da napredujem u svakoj kreposti, dođem tebi koji si izvor kreposti, života i svjetlosti. *(p. J. Vlahović iz molitvenika Kraljica mučenika, tiskano s crkvenim odobrenjem u Ljubljani 1917. st 263)*

Molitva presvetim ranama uskrslog Isusa

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi)

1. Uskrsli moj Isuse, klanjam se slavnoj Rani tvoje lijeve noge, pobožno ju cjelivam i smjerno vapijem: Okrijepi me Isuse da uvijek bježim od grešnih prigoda i da se čuvam putova koji vode u propast. *Slava Ocu, Zdravo Marijo....*
2. Uskrsli moj Gospodine, klanjam se slavnoj Rani tvoje desne noge, pobožno ju cjelivam i pokorno vapijem: Daj Isuse da uvijek kreposno i kršćanski živim, da dođem u rajsku slavu. *Slava Ocu, Zdravo Marijo....*
3. Uskrsli moj Gospodine, klanjam se slavnoj Rani tvoje lijeve ruke, pobožno ju cjelivam i ponizno vapijem: Oslobodi me Isuse svake nesreće duše i tijela. *Slava Ocu, Zdravo Marijo....*
4. Uskrsli moj Gospodine, klanjam se slavnoj Rani tvoje desne ruke, pobožno ju cjelivam i skrušeno vapijem: Blagoslovi Isuse dušu moju a poslije smrti u Raj je primi. *Slava Ocu, Zdravo Marijo....*
5. Uskrsli moj Gospodine, klanjam se slavnoj Rani tvoga boka, pobožno ju cjelivam i pouzdano vapijem: Raspali Isuse u mom srcu živu vatru ljubavi prema tebi, da te žarko ljubim za života i poslije smrti. *Slava Ocu, Zdravo Marijo....*

Mariji: Presveta Djevice, zbog prevelike radosti koja ti je obuzela dušu i Srce vidjevši svoga Sina Isusa slavno uskrsloga, isprosi mi milost da i ja uskrsnem na novi kreposni život pokore i ljubavi.
3 Zdravo Marijo....

4. 3. Zazivi hvale i slave uskrsnuću Isusovu

(Zazivi za privatnu upotrebu vjernicima u molitvi su napravljeni na temelju Novozavjetnih tekstova o uskrsnuću Isusovu i Vazmenih liturgijskih molitava Rimskoga misala njima se želi slaviti i zahvaljivati Isusu za veliku ljubav koju nam je objavio i darovao svojim uskrsnućem)

Oče Nebeski po uskrsnuću tvoga Sina koji je pobijedio smrt
Duše Sveti po uskrsnuću Isusovu
Isuse Kriste, Sine Božji naš vazmeni Jaganjče,

Slava ti!

Sveta Marijo
Sveti Anđeli vjesnici uskrsnuća

*Moli za nas!
Molite za nas!*

Po tvome svetom uskrsnuću prvoga dana u tjednu
Zbog svjedočanstva Anđela pobožnim ženama da si uskrsnuo
Zbog pohoda Petra i Ivana tvojemu grobu
Zbog ukazanja Mariji Magdaleni
Zbog ukazanja dvojici učenika na putu u Emaus
Zbog poslanja koje si dao da se navijesti učenicima tvoje uskrsnuće
Zbog tvoga ukazanja učenicima da ih utvrdiš u vjeri
Zbog tvoga pozdrava učenicima “Mir vama”
Zbog poklona tvojih učenika kad su te vidjeli u Galileji
Zbog ljubavi koju su iskazao ukazavši se apostolu Tomi
Zbog toga što si potvrdio prvenstvo apostolu Petru
Zbog poslanja tvojih apostola da idu i naviještaju Evandelje svemu stvorenju
Zbog tvoje obećanja da si sa svojim učenicima u sve dane do svršetka svijeta
Zbog tvojih riječi da tko uzvjeruje da će se spasiti a tko ne uzvjeruje da će se osuditi
Zbog znakova koji će pratiti one koji uzvjeruju
Zbog obećanja dara Duha Svetoga tvojim učenicima
Zbog blagoslivljanja tvojih učenika u Betaniji rastajući se od njih
Zbog tvoga svetoga Uzašašća na nebo gdje sijediš s desna Ocu

Slava ti Isuse!

Zbog dara Duha Svetoga apostolima ustrajnim u molitvi skupa s učenicima, ženama i Marijom tvojom majkom

Hvala ti Isuse

Jer si svojom smrću uništio našu smrt,
Jer si Vječnom Ocu Adamov dug platio
Jer je tvojom smrću iskupljena naša smrt
Jer pobjedom nad grijehom sav svemir dižeš i obnavljaš
Jer svoje vjerne po svem svijetu od bijede grijeha i opačina svijeta oslobađaš
Jer si raskinuo okove smrti i kao pobjednik od smrti ustao
Jer po svome Uskrsnuću ništiš grijeh, pereš krivice, vraćaš nevinost palima i radost tužnima
Jer si svojim uskrsnućem obnovio naš život
Jer je tvojim uskrsnućem naš život uskrsnuo.
Jer se po tebi za vječni život rađaju djeca svijetla
Jer po tvome uskrsnuću vjernima se otvaraju rajske dveri
Jer se sveudilj za nas prinosiš Vječnom Ocu,
Jer nas vječno zagovaraš i braniš,
Jer čovjeku vraćaš puninu života,
Jer si nam otvorio pristup vječnom životu
Jer po tvome uskrsnuću vjernima si dao oganj svoga sjaja
Jer nam otvaraš put da čiste duše prispijemo na blagdan vječne slave
Jer slavnim svijetlom uskrsnuća raspršuješ tmine pameti i srca
Jer dokidaš mržnju, svladavaš nasilje, uspostavljaš slogu i ljubav
Jer se po tebi nebesko sa zemaljskim i božansko s ljudskim povezuje
Jer smo po Božjem milosrđu zbog naše krivice zadobili takvoga i tolikoga Otkupitelja
Jer si ti zvijezda Danica koja ne zna zalaza, povratnik od mrtvih koji svijetli svakom čovjeku
Jer živiš i kraljuješ u vjeke vjekova

Hvala ti Isuse!

Zbog radosti nebeskog mnoštva anđela

Zbog divne pažnje Božje prema nama

Zbog radosti svih spašenika i zemlje tolikom svijetlom obasjane

Zbog veselja Majke Crkve

Zbog divnoga svijetla Milosrđa Božjega

Slava ti Isuse!

Pomolimo se: Bože ti si po svome sinu Jedincu pobijedio smrt i otvorio nam pristup u vječni život. Udijeli nama koji slavimo spomen Uskrsnuća tvoga Sina da se obnovimo u tvome Duhu i s Kristom Ustanemo na svijetlo novoga života. Po Gospodinu našem Isusu Kristu koji s Tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vijekova. Amen.

4.4. Razmatranja svetaca i duhovnih velikana o Uskrsnuću Isusovu

Krist je uskrsnuo i još je s nama

(Bl. Luigi Orione)

Braćo, naš Jaganjac koji oduzima grijeh svijeta je žrtvovan. On je postao naša Žrtva, Otkupitelj, naša Gozba. Uskrsnuo je kako bi postao božanski kvasac našeg uskrsnuća i naš život. Krist je uskrsnuo, i još je s nama! Naša nada je puna besmrtnosti. Krist je uskrsnuo i hodi ispred nas, pobjedonosni Kralj, nepobjedivi Kralj. Aleluja! Uskrsnuo je! O braćo moja zašto i mi ne uskrsnemo od mlakosti na gorljivost duha? Zašto, ako se netko osjeća daleko od božanskih izvora milosti ne želi uskrsnuti od smrti grijeha na život u Kristu i tako za svoju dušu dobiti mir i vedrinu, živu vjeru i odlučnost u dobru?

Krist je uskrsnuo! Što nam preostaje u ovo pobjedonosno vrijeme? Sa svetim odlukama, čistim nakanama, ponizna srca hodimo Isusu u osvit dana nakon što smo se lišili tame po dobroj ispovijedi. I nosimo mu balzam i mirisne pomasti: tamjan dobrih djela i naše kreposti.

Neka nas ne zaplaši veliki kamen, to jest zapovijedi napisane na kamenu, kamen je postao lagan, odgurnut je. Uskrsnuće Isusovo je učinilo laganim sve zapovijedi, osvjetlilo je sva otajstva, nebeskom nadom je utješilo naš život. Radost i sreća uskrsnuća čini vjeru utješnom, čini srcu blagima Isusove riječi i daje nam predokus radosti našeg uskrsnuća na vječni život i slavu Isusa Krista! Aleleuja!

Kličimo i radujmo se neizrecivom radošću uskrsnuću Isusovu, otkupljeni i posvećeni od Krista budimo uvijek i svuda kvasac vjere, čestitosti, čistoće da nas Gospodin ispuni svojom radošću. Neka naš život bude gorljiva svetost, neka naše srce živi u Kristu, neka svijetli i sve zapali ljubavlju Kristovom.

Slava Uskrsloga

(Marguerit d'Oyngt, kartuzijanac)

Na časnim rukama i nogama uskrslog Isusa vidjele su se slavne Rane koje je zadobio trpeći nama za ljubav. Iz tih slavnih Rana izlazila je takva svjetlost kao da sva ljepota Božanstva prolazi kroz njih. Ono slavno tijelo je bilo tako čisto i prozirno da se jasno vidjela duša; bilo je tako plemenito i sjajno da se moglo jasnije u njemu zrcaliti nego u nekom kristalu, bilo je tako lijepo da su se u njemu kao ocrtavali anđeli sveci kao da su u njemu bili predstavljeni. Lice uskrslog Isusa je bilo tako lijepo da su anđeli neprestano željeli gledati ga i nisu se mogli nasititi divljenja.

Mir Uskrsloga

(Ludolf Saksonskit, kartuzijanac)

«Isus osobno stade među njih i reče: Mir vama!»(Lk 24,36). Ne mir ovoga svijeta, jer su morali poći u susret mnogim protivštinama, nego mir srca i mir vječnosti, prvi u sadašnjem svijetu drugi u budućem. O jednom i drugom miru je rečeno: «Dajem vam svoj mir», mir srca u ovom trenutku a posebno vječni mir. Kaže dakle, neka s vama bude mir izmirenja kojeg im On naviješta jer ga je ostvario s Bogom, mir ljubavi i poniznosti koje im je zapovjedio opsluživati, mir vječnosti i besmrtnosti koje im je obećao dati. Onaj koji je došao zbog mira nudi mir. Onaj koji je uskrsnuo od mrtvih, kao prvu stvar učenicima preporuča mir, pokazujući na takav način da svi koji čuvaju mir i sklad sa svojim srcem i tijelom doći će do motrenja Njega samoga.

I nemojmo misliti da sada proslavljeni Isus Pobjednik ima manje blagosti

(Sv. Ljudevit Momntforski)

Nakon tri grozna sata na križu Spasitelj svijeta je izdahnuo u svojoj trideset i trećoj godini života. Josip iz Arimateje imao je snage zamoliti Pilata za Isusovo tijelo koje je položio u novi grob. Ne zaboravimo ni to da je cijela priroda pokazala svoju žalost nad Isusovom smrću različitim čudesnim znacima koji se dogodiše u času kad je Isus izdahnuo. Uskrsnuo je, i nekoliko se puta ukazao svojoj svetoj Majci i učenicima kroz četrdeset dana. Poveo je učenike na Maslinsku goru, odakle je, njima naočigled, svojom vlastitom snagom uzašao na nebo da sjedne s desne Ocu, dok je na zemlji ostavio tragove svojih svetih stopa.

Od časa kad je vječna Mudrost po Križu ušla u nebo, potrebno je da i mi ulazimo u nebo istim putem. Kud god se vi okrenuli, kaže “Nasljeduj Krista” svuda ćete naći križ. Naći ćeš križ kao odabranik, ako ga nosiš kako treba, strpljivo i radosno, iz ljubavi prema Bogu; naći ćeš ga i kao odbačenik, ako ga nosiš nestrpljivo i protiv volje, kao i toliki jadnici koji će ponavljati čitavu vječnost u paklu: “*Bazali smo stazama propasti*” (Mudr 5, 7.), uzalud smo se trudili i patili brinući se za svijet, i konačno, evo smo osuđeni. Prava se Mudrost ne nalazi na zemlji niti u srcu onih koji žive po vlastitim prohtjevima. Ona se tako trajno nastanila u križu, da je nećete naći izvan njega na

ovome svijetu, i tako se sjedinila i pritielovila križu, da se s pravom može reći da je Mudrost Križ i da je Križ Mudrost.

I nemojmo misliti da sada proslavljeni Isus Pobjednik ima manje blagosti i spremnosti da nam se približi. Nasuprot, njegova slava na neki način usavršava njegovu blagost. On i sada više želi opraštati nego se pokazati u slavi i više mu je stalo pokazati nam bogatstvo svog milosrđa negoli slave.

Ako pogledamo kroz povijest, vidjet ćemo, kad se ta slavna Utjelovljena Mudrost objavila svojim prijateljima, da im se nije pokazala uz munje i grmljavinu, nego na ljubak i blag način i nije uzela veličanstvenost vrhovne Gospodarice svemira i Boga nad vojskama, već nježnost zaručnika i milinu prijatelja.

Nakon svega ovoga, nećemo li još više zavoljeti tu Vječnu Mudrost koja nas je toliko ljubila i još nas uvijek ljubi a koje ljepota i milina nadvisuje sve što je najljepše i najljupkije i na nebu i na zemlji!

Prikazujem ti moje tijelo i moju dušu na čast i slavu tvoga divnog Uskrsnuća

(Sv. Gertruda Velika, govori o sebi u 3 licu)

U slavnoj noći divnog Uskrsnuća Gospodinova, dok je pobožno molila jutarnju molitvu ukaza joj se Gospodin Isus pun snage, ljepote u slavi svoje božanske uzvišenosti i sjaju svoje besmrtnosti. Ona se ponizno pred njim prostrla klanjajući se do njegovih nogu i rekla: «O moj neusporedivi Zaručniče, slavo i časti anđela, koji si se udostojao izabrati mene za zaručnicu, zadnju od svih tvojih stvorenja, moje srce i moja duša žedaju samo da ti budeš čašćen i slavljen, i ljubim kao samu sebe tvoje najbliskije prijatelje. Molim te, ljubljeni moj Gospodine, da u ovaj trenutak, na čast tvoga slavnog Uskrsnuća, udostojiš oprostiti kazne svim dušama koje su ti posebno drage. Za isprositi ovu milost, prikazujem ti u sjedinjenju sa tvojom Mukom, sve što je moje srce i moje tijelo trpjeli u njihovim trajnim patnjama i bolestima».

Tada Gospodin, s neizrecivom dobrotom, pokaza joj veliko mnoštvo duša koje je oslobodio od njihovih grijeha i reče joj: «Evo sve ove duše dajem na dar tvoj ljubavi. Vidjeti će se vječno u Nebu da su bile oslobođene po tvojim molitvama i to će ti biti vječno na čast pred mojim svetima». Ona upita: «Koliki je broj tih duša»? Gospodin odgovori: «Njihov broj poznaje samo moja božanska spoznaja». Ona je razumjela da ove duše iako slobodne od njihovih muka, još nisu u posjedu vječne radosti, i zato se sva predala božanskom milosrđu za trpeti na tijelu i duši sve što bi Gospodin dopustio, kako bi se On udostojao primiti ih u vječno blaženstvo. Ovo prikazanje Gospodin prihvati i u tom trenutku primi sve one duše u nebesku radost.

Nekoliko trenutka kasnije ona osjeti živu bol na boku te je kleknula pred raspelom. Gospodin je primijenio na one duše zasluge ove patnje na uvećanje njihove slave i reče im: «Predstavljam vam ovo prikazanje pobožnosti koje je moja zaručnica prikazala meni s velikom ljubavlju da uveća vašu vječnu slavu: vi joj na svoj način uzvratite tako da prikazete vaše molitve za nju.

Kasnije u žaru pobožnosti prikazala se Gospodinu govoreći: «O moj ljubljeni zaručniče evo ja nedostojna stupam predate, moj Gospodine i Kralju kraljeva, i prikazujem ti moje tijelo i moju dušu da ti služe dok sam u životu, na čast i slavu tvoga divnog Uskrsnuća». Isus joj je odgovorio: «Ova tvoja dobra volja bit će kao žezlo pred mojim božanskim veličanstvom i ja ću se njome dičiti vječno pred Presvetim Trojstvom i svim svetima kao darom moje ljubljene». Ona nastavi: «O moj Gospodine iako sam ti prikazala moju volju po daru tvoje milosti, ipak bojim se da ću ubuduće zaboraviti na moje prikazanje zbog ljudske nepostojanosti». Gospodin nadoda: «Nije važno, moja ruka neće nikada zaboraviti žezlo koje mi je jedanput prikazano, nego će uvijek misli na njega i na zalag tvoje ljubavi prema meni. Svaki put kad obnoviš ovu nakanu, žezlo će se u mojoj ruci prekriti najljepšim cvijećem i ukrasiti dragim kamenjem».

Dok je ona s tim osjećajima ljubavi spremala se pjevati uskrsnu jutarnju molitvu u sabranosti svih nutarnjih i vanjskih sjetila intonirali su pozivnik pjevajući Aleluja, ona reče Gospodinu: «Pouči me, najbolji među učiteljima kako te mogu pobožno slaviti s pjesmama Aleluja koja se tako često ponavlja u ovoj svetkovini». Gospodin odgovori: «Moći ćeš me dostojno slaviti s pjesmom Aleluja

ako se sjediniš s pohvalama cijelog nebeskog dvora koji me tako pozdravlja tim pozdravom. Promatraj da u riječi Aleluja imamo sve samoglasnike izuzev samoglasnika *o* (*napomena prevodioca: u evropskim jezicima Aleluja se piše sa slovom i, to jest, Alleluia*) koji izražava patnju, a ponavlja se dva puta slovo *a*.

Slavi me s samoglasnikom *a* sjedinjujući se sa uzvišenom pjesmom svih svetih koji slave neizrecivu slast koju mojoj ljudskoj naravi prouzrokuje pobožanstvenjenje, onoj ljudskoj naravi koja je sada uzdignuta u salvu vječnog života nakon gorke Muke i smrti koju je trpjela za vas. Sa slovom *e* slavi neizrecivu sreću koju kušam u ljudskoj naravi motreći uzvišeno i nedjeljivo Trojstvo. Sa slovom *u* slavi neizrecivu očaranje koje nalazim u skladu Trojstva uvijek dostojna klanjanja i neprekidnoj pjesmi anđela i blaženih duhova. Sa slovom *i* slavi neizrecive izljeve slasti koje na moju ljudsku narav obilno sipa Presveto Trojstvo. Na kraju sa zadnjim samoglasnikom *a*, koji stoji umjesto *o* koji nedostaje, slavi neshvatljivo, neizrecivo, uzvišeno izlivanje svega Božanstva u moju pobožanstvenjenu ljudsku narav, jer ona sada umjesto Muke i smrti ima dvostruki dar besmrtnost i nemogućnost da više trpi».

Dok je ona nastavljala moliti jutarnju, sa svakim psalmom i antifonom dobivala je posebna prosvjetljenja popraćena neizrecivim duhovnim slastima koji su priličili Uskrsnuću Gospodinovu, kao njihovoj uzajamnoj ljubavi i sjedinjenju s Bogom. Pripovijesti o tim milostima obradovao bi dosta pobožnog čitatelja, ali ću to prešutjeti zbog želje da skratim, jer suvišna opširnost rađa dosadu, i povjeravam ih božanskoj dobroti od koje proizlaze sva dobra koja tako obilno Gospodin daruje svojoj izabranici.

Želim promatrati božanski sjaj njegovih očiju (Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)

U svijetlu ove slatke zore, sestro moja, pohitimo na njegov grob. Želim vidjeti uskrslog divnog Učitelja, Ljubljenoga koji mi je uzeo srce. Duša moja želi biti očarana njegovim osmjehom, njegovim prvim pogledom. Sigurna sam da me već čeka, trči sa mnom sestro moja! Vjera sve može, Isus je to rekao, trči dakle sestro njemu u susret. Ja, sirota, ljubim ga i sigurna sam da će mi danas biti dano vidjeti ga. Ljubav! Ne znam što je ta riječ, ali me očarava i privlači. Moja duša, boravište Božje ljubavi uvijek može pjevati: «On u meni ljubi».

Želim promatrati svjetlo njegova pogleda, božanski sjaj njegovih očiju. Motreći Oca vječne Riječi, sa mnom će biti Trojstvo i cijelo Nebo. U mom srcu će sjajiti njegovo svjetlo, pročistiti će me u svojim plamenovima. Gospodine neka me tvoja ljubav sažeže, gori u meni sveti plamenu dan i noć! Moja ljubav ga je ranila. O sveta opojenosti! Neće mi više ništa moći odbiti, on koji se ne zna oduprijeti našoj nježnosti, on koji nas je stvorio za ljubav!

Brzo, blistavo viđenje, vidjeti ću ga licem u lice, zauvijek biti u njemu izgubljena. Svrni svoj pogled na mene, čašćena Riječi, svijetla ljepoto moga Boga! Kada ću biti pred njim, svu moju ljubav će moći zadobiti, sestro moja, jer njegova dobrotu je beskrajna, njegova sreća je u darivanju. Dobro poznajući njegovu nježnost i darežljivost mog Isusa crpsti ću bez prestanka iz blaga njegova srca plamene ljubavi.

Živjeti iz ljubavi je živjeti njegov život, preobraziti se u gorljive apostole. Duša uronjena u ljubav sestro, sve zadobije, svemoguća je! Gorljivo ću mu uputiti jednu molitvu koju će sigurno s radošću primiti: sve ove zatvorene zbog tvoje ljubavi, majke i sestre, jako ih utješi! Znam da među svojim karmelićankama nalazi odmor, svoj mir! Živjeti u ovom lijepom gnijezdu je tako slatko za ponizno srce. Sebi privlači svoje ljubljenе zaručnice, srca gorljiva ljubavlju za njegovu slavu, neka u njemu budu žive hostije koje ižaravaju Boga!

Sestro idemo, nemoj sumnjati ni za trenutak u svom srcu, na kraju smo našeg puta. Evo vidiš Gospodinov grob! Što kažeš sestro, Isus je dobrotu. Čega se možeš bojati? Ničega! O da, sestro, neće mnogo zakasnuti Ljubljeni tako velikoga srca. Toliko ljubi svoje karmelićanke, Karmel koji živi od predanja. Znaš Gospodine, tvoje smo novakinje. Dođi biti ćeš sva naša radost. Ti si mi rekao Gospodine da popuštaš ljubavi, nemoj to zaboraviti!

Ja vjerujem i nadam se tvom dolasku jer te toliko ljubim, jer nas ljubiš. Pokaži se odmah pogledu! Zar ne znaš Isuse? Magdalena je ovdje Isuse, Isuse, Isuse, Isuse, Isuse, Magdalene, tvoje Magdalene su ovdje, ovdje sam, Magdalena je tu! Požuri se jer u samostanu završava sat odmora, moramo ponovno ući zbog molitve da zajedno zapjevamo Aleluja. Dođi Gospodine, daj da prva motrim onoga koga ljubi moje srce. Želim te vidjeti, u tvom svjetlu obavijena slavom i sjajem. Samo ojačaj moje smrtno oči da ne izgore od tvog plamena. Ali ni to mi više nije važno. Zahvati me, odnesi me sa sobom, božanski orlu!

Ali ako želiš ostati ću još na zemlji. Zar nisam već pronašla moje Nebo? Ti si moje Nebo, otajstvo vjere, dok čekam vječno motrenje licem u lice. Ali govori mi Isuse, kaži mi o Ocu, kako bi te slušala znati ću šutjeti. Ti si mi kazao, sjeti se, moj Kralju da su tvoje tajne i moje tajne. Sjeti se, moje te srce žudi, uzdiše, traži tebe dan i noć. Divna Riječi koja me privlačiš i upaljuješ što činiš, zašto još nisi ovdje? Nisi nestrpljiv da susretneš svoju zaručnicu, da joj uzvikneš da je tvoja ljubljena? Nećeš li je jednoga dana u mjesto ljubavi sobom odvesti da bude zauvijek s tobom?

O Isusovu silasku nadpakao, uskrsnuću, ukazanjima i uzašaću na Nebo

(Sv. Petar Alkantarski)

Danas ćeš razmatrati: o Kristovu silasku u podzemlje ili limb, o uskrsnuću i o različitim ukazanjima, kojima je omogućio, da ga vidi kako bl. Djevica Marija, tako i Magdalena te ostali učenici; i napokon ćeš razmatrati njegovo slavno uzašašće na nebo.

Razmatraj o onoj nevjerojatnoj radosti, što su je doživjeli sveti oci u limbu zbog Otkupiteljeva dolaska. On je došao, da ih oslobodi iz onih tamnih boravišta. Kako su ga veličali, kako zahvaljivali, što ih je uveo u toliko željkovanu i kroz mnoge vjekove žudenu luku spasenja. Koji se povrate iz Indije, običavaju reći, kako misle da se svi prijašnji naponi dobro isplate već samo poradi jedine radosti, što je dožive prvoga dana nakon svog povratka u domovinu. Ako dvogodišnje ili trogodišnje progonstvo i dugotrajnost nekoga napornog puta može u čovjekovoj duši probuditi toliku radost, a što će istom učiniti odijeljenost od predrage domovine, koja je trajala tri ili četiri tisuće godina? Zamisli, kakvu su radost sveti oci onoga dana doživjeli, kad su ušli u posjed vječne domovine?

Razmatraj zatim radost preblazene Djevice Marije kojom je bila obuzeta kad je vidjela Sina uskrsloga o mrtvih. Sigurno je i nesumnjivo, da je ona koja je zbog njegove muke i smrti osjećala najveću bol, također zbog njegova uskrsnuća doživjela veću radost negoli drugi. Što misliš, kolika je bila ona ugodnost i zanos, kad je opazila Sina, kojega je još malo prije oplakivala kao mrtva, sada ga je gledala živa, proslavljena i okružen velikim mnoštvom svetih praotaca, što ih je doveo s sobom? Što je rekao? Što učinio? Kako ju je poljubio? Kakvim ga je stiskala zagrljajima? Kako radosne suze su njezine oči od silne radosti ronile? Kako je željela pratiti Sina, da joj je to bilo dopušteno?

Osim toga razmatraj radost svetih Marija, poimenice one, koja je stajala kod Kristova groba; tada je naime zaplakala, kad je opazila ljubimca svoje duše, kojega je tražila. Bez sumnje se bacila do njegovih nogu, kad ga je opazila živa, a tražila ga je među mrtvima. Promisli, da se zato nakon Majke najprije ukazao njoj, koja ga je žarče ljubila, brižljivije i ustrajnije tražila negoli drugi, da naučiš, kako je potrebno, da bi našao Boga, da ga sa suzama brižljivo tražiš.

Nakon ovog razmatraj, kako se ukazao učenicima, obučen kao stranac dok su išli u Emaus. Razmatraj, kako im se uljudno priključio kao suputnik, kako je s njima povjerljivo razgovarao, kako je zgodno prikriivao svoju osobu i napokon s kolikom im se ljubavlju učitovao i njihove usne ostavio pune ugodnosti i naslade. Neka tvoji razgovori budu slični razgovorima ovih učenika, s bolju i osjećajem razgovaraj o Kristovim mukama i patnjama kao što su ova dva učenika putujući o njemu razgovarali. Usudujem se sa sigurnošću tvrditi da ti on ne će uskratiti svoju nazočnost.

U otajstvu Gospodinova uzašašća najprije razmatraj, kako je Krist svoje uzašašće odgodio za četrdeset dana, da bi se kroz to vrijeme učenicima češće ukazivao i poučavao ih raspravljajući s njima o kraljevstvu Božjem. Nije ih htio ostaviti i uzići na nebesa prije nego što je njihova srca raspoložio, da s njim moraju duhovno uzići na nebo.

Tako ćeš opaziti, da su oni već po tjelesnoj nazočnosti Krista Gospodina, tj. po osjetilnoj utjehi pobožnosti umjeli duhovno letjeti u visinu srcem i težiti prema Nebu, i da se nisu plašili nikakvih pogibelji. U tome se divno pokazuje providnost i način, na koji on svoje vodi i njima upravlja: kako naime jača slabe, vježba jake, mlijekom napaja malene, a odraslima pruža tvrdnu hranu; jedne tješi, a druge kuša. Pojedincima se napokon prilagođuje, prema onom stupnju napretka, do kojega su dospjeli. Zato onaj, kojega on jača ne smije zbog toga ništa biti preuzetan, jer je ono jačanje hrana slabih i znak velike slabosti; a ni onaj, kojega on udara i kuša ne smije klonuti duhom, jer zna, da je kušnja, u mnogo slučajeva, svjedočanstvo velika i jaka duha.

Krist uzlazi na nebesa na očigled učenicima, da bi bili svjedoci ovoga otajstva, koje su očima promatrali. Nitko drugi ne može bolje svjedočiti za božanska djela od onoga, koji ih je iskustveno doživio. Zato, tko sa sigurnošću želi upoznati kako je dobar, kako je sladak, kako mio Bog prema nama i kakva je snaga i djelovanje božanske milosti, ljubavi, providnosti i božanskih utjeha neka upita one, koji su ovo stvarno iskusili; ovi će ga tim stvarima izvrsno poučiti.

Krist je osim toga htio na očigled učenicima ući da bi ga pratili očima i duhom, da bi njegov odlazak doživjeli duhovno i da bi se zbog njegove odsutnosti bojali ostati sami, a i zato da bi se bolje pripravili za primanje božanske milosti. Prorok Elizej, kad se je prorok Ilija imao od njega uzeti i odijeliti molio, da bi mu se dao njegov duh. Dobri učitelj je odgovorio: »Mного tražiš, ako me budeš vidio kad budem uznesen ispred tebe, bit će ti tako; ako pak ne budeš vidio, neće ti biti. (2Kr 2, 10).

Na jednak način će i oni postati baštinicima duha Kristova, koje će ljubav zbog njegova odlaska poticati da tuguju i da teško snose njegovu odsutnost, koji dok borave u ovom izgnanstvu, neprestano uzdišu za njegovom nazočnošću. Takav je bio onaj svetac, koji kaže: »Ti si otišao, tješitelju moj a da se na me nisi osvrnuo, odlazeći svoje si blagoslovio, a ja nisam to vidio; anđeli su obećali da ćeš se povratiti, a ja toga nisam čuo.« — Tko može shvatiti samoću, neraspoloženje, zapomaganje i suze preblazene Djevice Marije, ljubljenog učenika, Marije Magdalene i ostalih apostola, dok su promatrali, kako se Krist od njih dijeli i kako im se uzima ispred očiju onaj koji je njihova srca ponio sa sobom?

A ipak se i o njima kaže, da su se radosni vratili u Jeruzalem zbog silne ljubavi kojom su prema njemu gorjeli. Ista ona ljubav koja im je Kristov odlazak učinila teškim, poticala ih je da se silno raduju i da se osjećaju sretnima. Narav je prave ljubavi u tome, da se ne traži vlastita korist, nego dobro i čast ljubljenoga.

Još nam preostaje da razmatramo s kakvim je slavljem i klicanjem ovaj uzvišeni pobjednik bio uveden u nebeski Grad, kakve su zbog njega u nebesima pripravljene svečanosti, kako su ga veličanstveno, kako sjajno primili nebeski stanovnici. Kako je to bio divan prizor, gledati kako u redovima ljudi združeni s anđelima ulaze u nebeski Grad da zaposjednu ona sjedišta, koja su mnogo tisuća godina bila prazna. Ipak sve njih nadmašuje čovječanstvo Kristovo, koji je sjeo o desnu Očevu. U svemu ovome treba razmatrati, kako bismo naučili, da one napore, koji se poduzimaju iz ljubavi prema Bogu, ne omalovažavamo. I zato je trebalo da onaj, koji se ponizio ispod sviju stvorova, bude nad sve uzvišen, da bi se ljubitelji istinske slave držali ovoga puta. Potrebno je, da onaj, koji želi biti uzvišen, samoga sebe podloži svima.

Ovo je dan, koji učini Gospod, radujmo se i veselimo u njemu!

(Bl. Alojzije Stepinac)

Tako nas poziva sveta mati Crkva u Misi na blagdan Uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista. Možda čudno zvuči u našim ušima danas; riječ - radujmo se i veselimo se! Danas, kada tisuće ljudi plaču na zemlji. Danas, kad se na sve strane čuje jauk unesrećenih. Danas, kad se na sve strane diže dim od spaljenih ognjišta. Danas, kad se na sve strane diže prah od razrušenih gradova. Pa ipak, braćo! I danas, i danas možda više nego inače, vrijedi poziv svete Crkve na blagdan Uskrsnuća Gospodinova - ovo je dan, koji učini Gospodin, radujmo se i veselimo se u njemu! Jer Uskrsnuće Gospodina našega Isusa Krista ima nešto što zaslađuje svaku gorčinu, što liječi svaku bol, što briše svaku suzu, što nadoknađuje svaki gubitak.

Vi znadete kako su se apostoli, nakon što je bio uhvaćen Gospodin Isus Krist, razbježali na sve strane. Preplašeni, žalosni, zdvojni, izgubivši vjeru u uspjeh Kristove stvari. Ta sv. Petar mogao je samo da gorko plače, ali ne da tješi druge. Ona dva učenika, koja su putovala u Emaus, bili su podobni da još jače utuku nadu u drugima, ali ne da i koga učvrste u nadi. Sv. Toma apostol bio je podoban, da produbi sumnju u dušama drugih, ali ne i da izbije kome sumnju iz duše. I evo baš u tim žalosnim okolnostima najviše odsijeva čovjekoljubivost Krista Gospodina prema apostolima i učenicima. Na njihovu nevjeru odgovara darovima dostojnim jednoga Boga, i podobnim da razvesele rastužena i klonula srca.

Prvi dar uskrsloga Krista jest da se javio svojim učenicima, ne obazirući se na njihovu nevjeru. A znate li što znači prisutnost Kristova? Tamo gdje se je Krist pojavio za života, tamo su uzimali đavli iz opsjednutih ljudi, tamo se vraćalo zdravlje bijednim gubavcima, tamo je utjeha napunjala žalosna srca, tamo je ulazila sigurnost i odlučnost u duše, tamo su se sušile suze rasplakanih, tamo se vraćao grešnicima mir u rastrgane duše. Je li dakle čudo kad sveta Crkva pjeva o Kristu Isusu:

Na Isusov se spomen sam u duši budi dragi plam, al vrh radostima je svim u društvu milom kad si s Njim! (Himan Imena Isusova)

I doista, tek što su Ga ugledali apostoli nakon uskrsnuća, kadli se potpuno preobraziše. "I tada se obradovaše učenici, vidjevši Gospodina." (Iv 20,20). Jer ono što čini Krist, kad se pojavio u njihovoj sredini, bila je utješna riječ, koja je odmah postala djelom: "Mir vama!" (Iv 20, 19). To je drugi dar Krista Gospodina nakon uskrsnuća. U uzburkana, prestrašena, ožalošćena i ojađena srca, pala je ova riječ Isusova kao kapljica balzama na ranu. I koliko su prije bili rastuženi i žalosni, toliko su sada bili sretni i blaženi prema riječima Svetoga -Pisma: "Prema veličini boli mojih u srcu mojem: utjehe tvoje razveseliše dušu noju." (Ps 94, 19). Mir Kristov! Da li ste se kada ozbiljno zamislili, što on znači za čovjeka? Ta što je sve bogatstvo ovoga svijeta u poredbi sa spoznajom, da smo u miru s Bogom? Što su sve časti ovoga svijeta u poredbi sa užitkom toga? Zato možemo reći sa sv. Pavlom apostolom, da mir Kristov "nadilazi svaki um!" (Fil 4, 7).

Treći dar Spasiteljjev apostolima nakon svoga slavnog Uskrsnuća bilo je uvjerenje i obećanje apostolima, da ono što je Krist za života stvorio i oni očekivali, ne samo da nije propalo, nego je čvršće no što je ikad bilo. Iza Uskrsnuća primaju apostoli misiju i obećanje: "Idite dakle i naučavajte sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio. I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta!" (Mt 28,19-20). Braćo! Položaj u kojem se danas nalazi kršćanstvo, nije ništa bolje ružičast od onoga, u kojem su se nalazili apostoli iza smrti Kristove. Bog kao da je sakrio lice svoje i kao da ne mari više za ovu zemlju i čovječanstvo, koje je u ovih nekoliko zadnjih decenija izvršilo tolike zločine pred Bogom. Izgleda naoko kao da je sve propalo. Ta crkve su u mnogim krajevima svijeta razorene, redovnici i svećenici izgnani, crkvena imovina većim dijelom uništena, mladež podivljala, obiteljski život rastrovan, javni moral jednak skoro nuli, bogohulstva na dnevnom redu, sigurnost života nikakva. Jednom riječju pišu se, ljudski sudeći, crni dani kršćanstvu. I koje čudo, ako nalazimo mnogo katolika, koji su objesili glave i spremaju se da sve napuste kao nekoć učenici iz Emausa i nevjerni apostol Toma. A ipak?

Ipak nasuprot svemu zlu, što ga gledaju naše oči u crnim danima sadašnjice, stoji činjenica, da je Isus Krist među nama živ, da mir Njegov, taj veliki dar Božji, ne manjka ni danas nijednom čovjeku dobre volje, i da je konačna pobjeda sigurno Njegova. Isus Krist je i sada, kad luđaci misle da su ga utukli u dušama ljudi, među nama živ. Jer, kako govori sv. Pavao apostol, "Krist uskrsnuvši od mrtvih više umire, smrt više ne vlada njime!" (Rim 6, 9). Jer Krist je konačno Bog, za koga veli isti apostol Pavao propovijedajući Atenjanima, da "nije daleko ni od jednog od nas, jer u njemu živimo i mičemo se i jesmo" (Dj 17, 27-28).

Ne zaslužuje li dakle svaki onaj koji i časak sumnja u tu činjenicu isti prijekor, koji su zaslužili i učenici na putu u Emaus: "O bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega što su govorili proroci!" (Lk 24, 25). I ne zaslužuje li isti ukor, koji je zaslužio i Toma apostol, kad ga je oslovio Gospodin nakon Uskrsnuća riječima, pokazujući rane svoje: "Metni prst svoj ovamo i vidi ruke moje i pruži ruku svoju i metni u rebro moje, i ne budi nevjeran, nego vjeran." (Iv 20,27).

Stoji i činjenica, da nijednom čovjeku dobre volje ne manjka mir Kristov ni danas, usred oluja vremena u kojem živimo usred zlobe koja nas okružuje, usred nevolja i briga koje nas taru. Nitko naime do sada nije opovrgao riječi Svetoga Pisma da "velik mir uživaju, oni koji ljube zakon Tvoj!" (Ps 119,165). Da, Gospode! Ako nemir razdire duše pojedinaca, to su si sami krivi, jer su prekinuli vezu s Tobom, živim čokotom čovječanstva. Jer tko Tebe ne priznaje, Sina Božjega, taj ne priznaje ni Boga Oca, ni Duha Svetoga. A tko Boga ne priznaje, tomu je mjesto među bezbožnicima, za koje stoji pisano: "Nema mira bezbožnicima!" (Iz 48, 22).

A koliko god se oni upirali, da unište i spomen na Tebe, Gospodine Isuse Kriste, na zemlji, konačna pobjeda mora i bit će Tvoja! Jer zemaljski vladari i zemaljske veličine, kad umiru, gube ne samo život nego i svaku vlast i svaku moć. Ti si, Gospodine Isuse Kriste, vidio već mnogo Julijana Apostata, kako se trude da Tvoje sveto ime izbrišu sa zemlje. Ali si vidio i žalosni njihov svršetak. I svaki od nas, koji je malo učio povijest, moći će se o tome osvjedočiti. Kad se Julijan Apostata spremao na perzijsku vojnu, Libamus, učitelj govorničtva, koji je kao izobražen poganin imao veliki upliv na nesretnog cara, pitao je jednoga kršćanina u Antiohiji: "No što radi Sin Drvodjelje?" Mislio se time narugati Isusu Kristu. A kršćanin mu mirno odgovori: "On pravi sada jedan lijes!" Bio je to lijes za cara Julijana, koji je malo iza toga zaglavio u bitci uz povik: "Pobijedio si, Galilejče!"

Nema li dakle pravo sveta Crkva, kad na veliki blagdan slavnog Kristovog Uskrsnuća poziva svoje vjernike: "Ovo je dan, koji učini Gospod, radujmo se i veselimo u njemu!" (Ps 118, 24). Ta nije najveći pobjednik onaj, koji satire u prah i pepeo gradove i sela. Niti onaj, koji razgoni kao pljevu silne zemaljske vojske. Niti onaj pred kojim dršću pojedinci u brizi za zemaljski život. Nego Onaj, koji je gospodar života i smrti, i vremenite i vječne, i dobra i zla, a to je Isus Krist, koji je na današnji dan slavno uskrsnuo iz groba. Što god se dakle zbivalo oko nas, i kakve god nas pogibelji okružuju i prijete ili budu prijetele, nema razloga da strepimo ili da plačemo, nego imajući nepokolebivu vjeru u Njega, Spasitelja našega, slijedimo glas svete Crkve: "Ovo je dan, koji učini Gospodin, radujmo se i veselimo u njemu!" - Amen.

Sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih

(Sv. Toma Akvinski, Stožeri vjere)

Smrt se Isusova zbila, kao što je rečeno, odjeljenjem duše od tijela, kako to biva i u ostalih ljudi. Ali je Božanstvo bilo tako neraskidivo združeno s čovjekom Kristom da je — unatoč odjeljenju duše od tijela -Božanstvo uvijek ostalo na najsavršeniji način združeno i s dušom i s tijelom. Zato je Sin Božji u grobu bio s tijelom, a s dušom je sišao »nad pakao« u carstvo smrti.

Četiri su razloga zašto je s dušom sašao nad pakao

1. Da podnese cijelu kaznu za grijeh i tako okaje čitavu krivicu. Kazna za grijeh čovjeka nije samo tjelesna smrt nego se odnosi i na dušu jer se grijeh tiče i duše; zato je ona bila lišena gledanja Boga. Da bi se ta kazna oprostila, još nije bila dana Bogu zadovoljština. Stoga su poslije smrti — u vrijeme prije Kristova dolaska — svi, pa i sveti oci, silazili u carstvo smrti. Da u potpunosti podnese kaznu što su je grešnici zaslužili, Krist htjede ne samo umrijeti nego i dušom svojom sići »nad pakao«. Zbog toga se kaže u Psalmu 87,5: »Broje me k onima što u grob silaze, postadoh sličan nemoćniku, slobodan između mrtvih« (po Vulg.). Drugi su tu bili kao sluge, a Krist kao slobodan.

2. Da na savršen način priteče u pomoć svojim prijateljima. Imao je, doista, svojih prijatelja ne samo na svijetu nego i u carstvu smrti. Naime, po tom je netko Kristov prijatelj što živi u ljubavi. U carstvu mrtvih bilo je mnogo onih koji su preminuli s ljubavlju i vjerom u Onoga koji je imao doći, kao Abraham, Izak, Jakov, Mojsije, David i drugi pravedni i savršeni muževi. Budući da Isus bijaše već pohodio svoje na svijetu i svojom smrću im pritekao u pomoć, htjede također posjetiti i svoje u carstvu mrtvih i donijeti im pomoć sišavši k njima. To se slaže s Knjigom Sirahovom 24, 45 (Vulg.): »Prodrijet ću u cijelo podzemlje, vidjet ću sve koji spavaju i prosvijetlit ću sve koji se uzdaju u Gospodina«.

3. Da potpuno pobijedi đavla. Tada neki kralj potpuno pobijedi drugoga kad ga ne samo svlada na bojnem polju nego ga napadne u vlastitom domu te osvoji njegovu prijestolnicu i kuću. Krist pak bijaše đavla pobijedio i svladao na križu. Zato i kaže, u Evandjelju po Ivanu 12,31: »Sada je sud ovome svijetu, sada će knez ovoga svijeta (tj. đavao) biti izbačen«. Stoga, da ga potpuno pobijedi, htjede mu oteti sjedište njegova kraljevstva i vezati ga u vlastitoj kući, a to je pakao. Sade, dakle, nad pakao, razori sve njegovo, sveže ga i oplijeni. Tako je napisano u Poslanici Kološanima 2,15: »Oplijeni Vrhovništva i Vlasti, javno to pokaza, u pobjedničkoj povorci ih sa sobom vodi« (po Vulg.).

Kao što je Krist primio u posjed nebo i zemlju, htjede primiti u posjed i Podzemlje, da se tako — prema Poslanici Filipljanima 2,10 — »na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika«. A i u Evandjelju po Marku 16,16: »U ime će moje izganjati zloduhe«.

4. Konačno, da oslobodi svete koji su bili u carstvu mrtvih. Krist je htio pretrpjeti smrt da žive oslobodi od smrti; slično je htio saći nad pakao, u carstvo mrtvih, da oslobodi one koji bijahu tamo. To naznačuje Zaharija 9,11: »A i tebi, zbog krvi tvoga Saveza, vratit ću sužnje tvoje iz jama bezvodnih«. Nešto se slično nalazi kod Hošee 13,14: »Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih izbaviti. Bit ću tvoja smrt, o smrti, ujed tvoj, Podzemlje« (po Vulg.). No premda je Krist potpuno uništio smrt nije i Podzemlje. Nije naime sve oslobodio iz Podzemlja nego samo one koji su bili bez smrtnog grijeha.... Na taj je način, dakle, pojašnjeno da je Krist sašao nad pakao i zašto je to učinio.

Iz toga možemo izvući četiri zaključka za našu kršćansku izgradnju.

1. Moramo imati čvrstu nadu u Boga. Jer, u ma kolikoj se nevolji čovjek našao, ipak se uvijek mora nadati Božjoj pomoći i u nju se uzdati. Doista, ništa nije tako teško kao nalaziti se u carstvu mrtvih. Ako je, dakle, Krist oslobodio one koji bijahu tamo, mnogo se više svaki prijatelj Božji mora nadati da će ga on osloboditi od svake nevolje. Tako piše u Knjizi Mudrosti 10, 13—14: »Ona (tj. Božja Mudrost) nije ostavila prodanog pravednika... S njime je u tamnicu sišla, te ga ni u okovima nije zapustila«. A jer Bog posebno pomaže svojim slugama, onaj koji služi Bogu treba da se na poseban način osjeća sigurnim. Tako stoji u Knjizi Sirahovoj 34,14: »Tko se boji Gospoda, ne boji se ničega i ne straši se, jer je Gospod nada njegov«.

2. Moramo pobuditi strah, a kloniti se preuzetnosti. Premda je Krist trpio za grešnike i sašao nad pakao, nije ipak oslobodio sve, nego samo one koji su bili bez smrtnoga grijeha, kako rekoh. A one koji su umrli u smrtnom grijehu, ostavio je (u paklu). Zbog toga neka se nitko ne nada oproštenju koji je tamo sišao u smrtnom grijehu. I tako će dugo ostati u paklu koliko sveti oci u raj, kao što stoji napisano u Evandjelju po Mateju 25,46: »Otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni«.

3. Moramo biti brižljivi. Budući da je Krist radi našega spasenja sašao nad pakao, i mi moramo češće duhom tamo silaziti da promotrimo one kazne; tako je činio onaj sveti Ezekija, koji kod Izaije 38,10 ovako kaže: »Govorio sam: U podne dana svojih ja moram otići. Na vratima podzemlja mjesto mi je dano«. Doista, tko često u duhu tamo silazi za vrijeme života, neće lako tamo sići u času smrti, jer to promišljanje odvraća od grijeha. Vidimo da se ljudi ovoga svijeta čuvaju krivičnih djela zbog vremenite kazne; koliko se više, dakle, moraju čuvati paklene kazne, koja je veća i po trajanju, d po žestini, i po mnogostrukosti! Zato veli Knjiga Sirahova 7,36: »U svim svojim djelima misli na svoj konac, pa nećeš nikada grijешiti«.

4. Moramo tu gledati uzor ljubavi. Krist je sašao nad pakao da oslobodi svoje. I mi moramo tamo silaziti da pomognemo svojim. Oni su, naime, nemoćni, ali mi možemo pomoći onima koji su u čistilištu. Bio bi okrutan onaj koji ne bi pomogao ljubljenoj osobi u zemaljskom zatvoru, ali bi bio mnogo okrutniji onaj koji ne bi pomogao prijatelju u čistilištu, jer nema usporedbe ovozemaljskih i čistilišnih kazna. Zato se u Knjizi o Jobu 19,21 kaže: »Smilujte mi se, prijatelji moji, jer Božja me je ruka udarila«; a u Drugoj knjizi o Makabejcima 12,46: »Svakako, sveta i pobožna misao. Zato je (Juda Makabejski) za pokojne prinio žrtvu naknadnicu, da im se grijesi oprost«.

A pomazemo im uglavnom na tri načina, kako uči Augustin: misama, molitvama i milostinjama. Sv. Grgur dodaje četvrti način: post. Tomu se ne smijemo čuditi jer i na ovome svijetu prijatelj može zadovoljiti za prijatelja. Dakako, sve to važi dok govorimo o onima koji su u čistilištu.

Potrebno je da čovjek spozna dvije stvarnosti: slavu Božju i paklenu kaznu. Ljudi, slavom privučeni i kaznama prestrašeni, čuvaju se grijeha i od njih se odvrćaju. Ali je veoma teško spoznati te zbilje. Zato se s obzirom na slavu (Božju) govori u Knjizi Mudrosti 9,16: »Što je na nebu, tko će istražiti?« To je, doduše, zemaljskim bićima teško, kako se kaže u Evanđelju po Ivanu 3,31: »Tko je sa zemlje, zemaljski govori«, ali nije teško duhovnim bićima, jer »tko dolazi s neba, on je iznad sviju«, kako se kaže na navedenom mjestu. Zbog toga je Bog sišao s neba i utjelovio se da nas pouči o nebeskim zbiljama.

Bilo je također teško upoznati paklene kazne. U Knjizi Mudrosti 2,1 stoji napisano: »Još nije poznat tko bi se iz Podzemlja izbavio«. Tako su govorili bezbožnici, ali se sada to ne može kazati jer Krist, kao što je sišao s neba da nas pouči o nebeskoj stvarnosti, tako je ustao iz carstva smrti da nas pouči i o toj zbilji. Zbog toga je potrebno vjerovati ne samo da je postao čovjekom i umro nego i da je uskrsnuo od mrtvih. Zato se i kaže: »Treći dan uskrsnuo od mrtvih«.

Mnogi su uskrsnuli od mrtvih, kao Lazar, sin udovice iz Naima i kći nadstojnika sinagoge. Ali se uskrsnuće Kristovo razlikuje od uskrsnuća ovdje spomenutih i ostalih; razlikuje se u četiri točke:

1. Razlika je gledom na uzrok uskrsnuća. Oni koji su uskrsnuli nisu uskrsnuli svojom snagom, nego Kristovom ili na zagovor nekog sveca. A Krist je uskrsnuo vlastitom snagom, jer nije bio samo čovjek nego i Bog, i božanstvo Riječi nikad nije bilo odijeljeno ni od duše ni od tijela. Radi toga, kad Krist ushjede, njegovo se tijelo združilo s dušom. U Evanđelju po Ivanu 10, 18 Isus izjavljuje: »Vlast imam položiti ga (život), vlast imam opet ga uzeti«. I premda je umro, nije umro iz slabosti ili nužde, nego u snazi i dobrovoljno. To je očito jer, kad je ispustio duh, zavikao je jakim glasom, a to ne mogu učiniti oni koji umiru iz nemoći. Radi toga je satnik kazao, kako čitamo u Evanđelju po Mateju 27,54: »Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj!« Kao što je svojom vlašću položio svoj život, tako ga je svojom vlašću opet uzeo. Zato se i kaže da je »uskrsnuo«, a ne da je bio uskrišen, kao od nekoga drugoga. Tomu se ne protivi ono što je napisano u Djelima apostolskim 2,32: »Toga Isusa uskrisi Bog!« Uskrisio ga je, naime, Otac i Sin; jer je ista moć Oca i Sina.

2. Razlika je s obzirom na život na koji je uskrsnuo. Krist je uskrsnuo na život slavni i neraspadljivi, kao što kaže i Apostol u Poslanici Rimljanima 6,4: »Krist bi uskrišen od mrtvih slavom Očevom«, dok su drugi bili uskrišeni na isti život kojim su živjeli prije, kao npr. Lazar i drugi.

3. Razlika je i gledom na djelotvornost i plod, jer snagom uskrsnuća Kristova uskrsavaju svi. To je naznačeno u Evanđelju po Mateju 27,52: »Tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše«. A Apostol kaže u Prvoj poslanici Korinćanima 15,20: »Krist uskrsnuo od mrtvih, prvina usnulih«.

Ali, svrati pozornost na to da je Krist kroz muku ušao u svoju slavu, da nas pouči kako i mi možemo u nju stići. U Evanđelju po Luki 24,26 čitamo: »Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi i tako uđe u svoju slavu?«, a u Djelima apostolskim 14,21: »Kroz mnoge nam je nevolje ući u kraljevstvo Božje«.

4. Razlika je, konačno, u pogledu vremena. Uskrsnuće ostalih dogodit će se na koncu svijeta, osim što je nekima dana povlastica da uskrsnu prije, kao npr. Blaženoj Djevici, i kako se pobožno vjeruje, sv. Ivanu Evanđelisti; Krist je, naprotiv, uskrsnuo treći dan. Razlog je tomu što je on uskrsnuo, umro i rodio se radi našega spasenja, pa zato htjede uskrsnuti kad je dovršio naše spasenje. Da je uskrsnuo odmah, ne bi se vjerovalo da je umro. A da je puno odgodio, učenici ne bi ustrajali u vjeri, pa onda ne bi bilo koristi od njegove muke. To naznačuje Psalam 29,10: »Kakva je korist od krvi moje, kakva korist da se raspadnem?« (po Vulg.). Zato je uskrsnuo treći dan: i da bude jasno da je umro, i da učenici ne izgube vjeru.

Ti spasenjski događaji nam pružaju četiri poticaja za duhovnu izgradnju

1. Hrabre nas u nastojanju da iz smrti duše, u koju smo upali grijehom, ustanemo na život pravednosti. Ta se pravednost stiče obraćenjem. Tako Apostol kaže u Poslanici Efežanima 5,14: »Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih, i zasvijetlit će ti Krist«. To je prvo uskrsnuće, o kojem govori i Otkrivenje 20, 6: »Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća!«

2. Potiču nas da ne odgađamo duhovno uskrsnuće sve do smrti, nego da to učinimo odmah, jer je Krist uskrsnuo treći dan. Tako kaže Knjiga Strahova 5,70 »Ne oklijevaj se vratiti Gospodinu, i ne odgađaj iz dana u dan«. Jer, u bolesti nećeš misliti na spasenje, a ustrajanjem u grijehu gubiš dio

svih dobrih djela što se vrše u Crkvi i upadaš u mnoga zla. Takođe đavao, što dulje nekoga posjeduje, teže ga pušta, kaže Beda.

3. Uče nas da ustanemo na neraspadljiv život, tj. da ne umremo ponovno, nego ustanemo s namjerom ne grijehiti više. U tom smislu govori Poslanica Rimljanima 6,9.11—13: »Krist uskrišen od mrtvih više ne umire, smrt njime više ne gospoduje... Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Neka, dakle, ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu, da slušate njegove požude; i ne predaji-te grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu«.

4. Navode nas da ustanemo na život novi i slavni, tj. da izbjegavamo prigode i uzroke smrti i grijeha. To je naznačeno u Poslanici Rimljanima 6,4: »Kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi hodimo u novosti života«. Taj novi život je život pravednosti, koja obnavlja dušu i vodi je u život slave. Amen.

5. POBOŽNOST UZAŠAŠĆU ISUSOVU

Devetnica Uzašašću Isusovu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva s molivom uzašašću Isusovu ili, ako imamo više vremena, možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Ljubljani moj Isuse, koji si užišao na Nebo nakon što si ispunio svoje poslanje na zemlji, udijeli mi milost da me pozoveš na svoj sud nakon što sam izvršio tvoju volju na zemlji. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

2. Ljubljani moj Isuse, koji si prija Uzašašća ljubezno prekorio apostole zbog tvrdoće da povjeruju udijeli mi milost da čvrsto vjerujem sve što si se ti udostojao objavit. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

3. Ljubljani moj Isuse, koji si uzlazeći na Nebo blagoslovio apostole, molim te bogoslovi moju dušu da bi po uzoru na njih, prve svjedoke tvog božanstva, sve svoje povjerenje stavili u tebe te da nikada ne postanemo nedostojni tvoje pomoći. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

4. Ljubljani moj Isuse, koji si uzlazeći u Nebo nama otvorio rajska vrata koja su bila zatvorena po grijehu, udijeli mi milost da uvijek tako živim da nakon smrti mogu spremno ući u Nebo. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

5. Ljubljani moj Isuse, koji si na dan Uzašašća bio uzdignut od Oca nada sve anđele s desna Božanstva udijeli mi milost da te nasljeđujem u trpljenju kako bi jednoga dana uzdignut, bio s tobom u slavi nebeskog Kraljevstva. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

6. Ljubljani moj Isuse, koji si nakon nekoliko dana poslao Duha Svetoga na apostole, udostoj se i na mene izliti Duha Svetoga posvetitelja, da se potpuno obnovi moja duša. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

7. Ljubljani moj Isuse, koji u sjaju svoje slave, trajno zagovaraš ljude pokazujući vječnom Ocu Rane koje si zadobio u svojoj muc, zagovaraj i prikaži svoje Rane i za moju dušu koja se toliko puta tebi odupirala. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

8. Ljubljani moj Isuse, naš Zagovorniče koji sjediš s desna Ocu umiri Božju srdžbu, isprosi mi potpuno vršenje volje Božje, da po tvojim zaslugama zadobijem ono mjesto u Nebeskoj slavi koje si Ti za mene platio cijenom svoje Predragocjene Krvi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

9. Ljubljani moj Isuse, koji ćeš se prema anđeoskim riječima (usp. Dj 1, 10) jednoga dana vratiti isto onako kako si uzašao Ocu i suditi žive i mrtve, udijeli mi milost svete ustrajnosti do kraja kako bi zauvijek bio s tobom u vječnosti. Istu milost molim za sve osobe koje su mi se preporučile u molitve kao i za one za koje sam dužan moliti. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Uzlazi veliki Pobjednič *(Mons. Giuseppe Riva)*

Uzlazi moj dragi Isuse, neka tvoje prečisto proslavljeno tijelo bude postavljeno iznad svih stvorova, jer si se ponizio i sišao nad pakao priliči da budeš uzdignut s desna Ocu. Uzlazi veliki Pobjednič, idi u Nebo koje si zadobio svojim krepostima, primi kraljevstvo koje ti pripada. Sobom vodiš i zatočenike koje si oslobodio iz njihovih tamnica kako bi učinio što slavnijim tvoju pobjedu. Konačno nakon muke i trpljenja sjedi s desna Ocu. Ti si razorio vrata Pakla, pravedno je da otvoriš vrata Neba. Prikazu nebeskom Ocu svoje svete Rane koje će vječno ostati otvorene kako bi nas zagovarale. Ljubljeni moj Spasitelju, prema tvome obećanju, pošalji nam Duha Svetoga da nas pouči, tješi, brani, učini dostojnima onih mjesta u Nebu koje si za nas pripremio svojim Uzašašćem.

Isuse moj, nakon što si ti uzišao na Nebo, ne želim ništa drugo osim da budem oslobođen spona ovoga tijela kao bi uživao tvoju prisutnost u slavi tvoga kraljevstva. Kada će završiti ovo progonstvo u kojem već toliko vremena uzdišem? Kada ću doći u vječnu Domovinu za kojom toliko žudim. O Isuse nado ostavljenih duša, utjeho ožalošćenih, obećao si da ćeš sve sebi privući, sada kada si u Nebu ispuni svoja obećanja, privuci me sebi, daj ma umrem sam sebi kako bi živo samo za tebe u iščekivanju vječnog susreta u Raju. Amen.

Uzašašće našeg Gospodina *(sv. Augustin)*

Nitko ne uzlazi na nebo nego onaj koji je sišao s nebesa. Danas je Gospodin naš Isus Krist uzašao na nebo, a s njim nek uzade i naše srce. Čujmo Apostola kako govori: Ako ste uskrsnuli s Kristom, čeznite za onim što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Ocu. Tražite ono što je gore, a ne ono što je na zemlji. Kao što je on uzašao a da nije od nas odstupio, tako smo i mi ovdje već s njim, iako se još s našim tijelom nije ostvarilo ono što nam je obećano.

On je već uzvišen nad nebesa, a ipak trpi na zemlji u bolima koje podnosimo mi kao njegovi udovi. A to je posvjedočio kad je s neba povikao: Savle, Savle, zašto me progoniš? I ono: Bio sam gladan i nahranite me. Zašto ne bismo tako djelovali na zemlji da već s njim otpočinem na nebu, kad nas vjera, ufanje i ljubav ovdje s njim spajaju? Dok je on tamo i s nama je, a dok smo mi ovdje, i s njim smo. Ono on radi i božanstvom i moći i ljubavlju, a mi ovo, iako ne možemo božanstvom kao on, ipak možemo ljubavlju po njemu. On nije napustio nebo kad je sišao k nama, niti je od nas odstupio kad je opet uzašao na nebo. Sam svjedoči da je bio tamo, dok je prebivao ovdje: Nitko ne uzlazi na nebo, nego koji je s neba sišao, Sin čovječji, koji je na nebu.

To je rečeno zbog jedinstva, jer je on naša glava, a mi njegovi udovi. On je glava i nitko drugi, jer je on zbog nas postao Sin Čovječji, a mi zbog njega sinovi Božji. Pa i Apostol ovako govori: Kao što je jedno tijelo, a ima mnogo udova, tako su jedno tijelo svi udovi tijela, iako ih je mnogo. Tako i Krist. Ne kaže: tako Krist, nego: tako i Krist. Krist dakle ima mnogo udova, a jedno tijelo. Sišao je s neba iz milosrđa, i nije uzašao sam, nego i mi uzlazimo kad smo u njemu po milosti. Prema tome, sam je Krist sišao i on je sam uzašao. Ne zato što bi se dostojanstvo glave tijelom zatamnilo, nego zato što se jedinstvo tijela ne može rastaviti od glave.

Uzašao na nebesa, sjedi o desnu Boga Oca svemogućega *(Sv. Toma Akvinski, Stožeri vjere)*

Osim u Kristovo uskrsnuće, treba vjerovati i u njegovo uzašašće, koje se zbilo četrdeseti dan. Zato kažemo: »Uzašao na nebesa«. U vezi s tim treba primijetiti troje: Uzašašće je bilo uzvišeno, razložno i korisno.

Prvo: bilo je uzvišeno jer je uzašao na nebo. Nebo se uzimlje u tri značenja

1. »Nebo« može značiti prostor nad svim tvarnim nebesima. Na to misli Apostol u Poslanici Efežanima 4,10 kad kaže: »Uzađe iznad svih tvarnih nebesa«. To je prvi put započelo s Kristom, jer ljudsko tijelo prije bijaše samo na zemlji; i Adam je bio u raji zemaljskom, (a ne nebeskom).

2. Riječ »nebo« ima i drugo značenje: iznad duhovnih nebesa, tj. iznad duhovnih bića. U tom smislu Poslanica Efežanima 1,20 govori: »Posjede ga sebi zdesna na nebesima iznad svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog imena ne samo na ovom svijetu nego i u budućemu. Sve mu podloži pod noge«.

3. »Nebo« znači i položaj s desne strane Očeve. To je naznačeno kod Danijela 7,13: »Gle na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji. On se približi Pradavnome«. A u Evanđelju po Marku 16,19 piše: »I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu«.

Dakako, kad je riječ o Bogu, desna strana se ne uzimlje doslovno, nego u prenesenom smislu. Kad se kaže da Krist sjedi zdesna Ocu, to znači da je, ukoliko je Bog, jednak Ocu, a ukoliko je čovjek, da uživa najveće prednosti. To je već đavao priželjkivao, kako čitamo kod Izaije 14,13: »Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zornoj ću stolovati gori na krajnjem sjeveru. Užadi ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu«. To je postigao samo Krist, pa zato kažemo. »Uzašao je na nebesa«. A u Psalmu 109,1 pjevamo: »Reče Gospodin (Jahve) Gospodinu mojemu: Sjedi mi zdesna!«

Drugo: uzašašće Kristovo, ukoliko znači uzlazak na nebo, bilo je razložno, i to s tri razloga:

1. Krist spada u nebo zbog svoje naravi. Prirodno je da se svatko vrati tamo odakle vuče podrijetlo. A Krist vuče podrijetlo od Boga, koji je nad svime. U tom smislu sam Isus kaže, u Evanđelju po Ivanu 16,28: »Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu«; također u gl. 3, 13: »Nitko nije uzašao na nebo doli onaj koji siđe s neba, Sin čovječji«. Premda i sveci uzlaze na nebo, ne uzlaze kao Krist. Krist, naime, uzide svojom moći, a sveci privučeni od Krista, kao što je naznačeno u Pjesmi nad pjesmama 1, 3: »Povuci me za sobom«. Ili se može kazati i ovako: nitko ne uzlazi na nebo doli Krist; zato sveti uzlaze samo ukoliko su udovi Krista, koji je glava Crkve. U Evanđelju po Mateju 24,28 čitamo: »Gdje budu strvine, ondje će se skupljati i orlovi«.

2. Kristu pripada nebo zbog njegove pobjede. Doista, Krist je poslan na svijet da se bori protiv đavla, i u toj je borbi odnio pobjedu. Zbog toga je zaslužio da bude uzvišen nad sva stvorenja. U Otkrivenju 3,21 izjavljuje: »Ja pobijedih i sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo«.

3. Krist je zaslužio da uzađe na nebo — zbog svoje poniznosti. Doista, nitko nije bio tako ponizan kao Krist, koji premda je Bog, htjede postati čovjekom, i premda je Gospodar, htjede preuzeti lik sluga, postavši poslušan do smrti, kako piše u Poslanici Filipljanima 2,7 — 8, i siđe čak nad pakao. Stoga je zaslužio da bude uzvišen do neba, do Božjeg prijestolja. Poniznost je put k uzvišenju, kako čitamo u Evanđelju po Luki 14,11: »Koji se ponizuje, bit će uzvišen«, i u Poslanici Efežanima 4,10: »Koji siđe, isti je onaj koji i uzađe ponad sva nebesa, da sve ispuni«.

Treće: uzašašće Kristovo bilo je korisno s obzirom na troje:

1. Najprije, zbog vodstva: uzašao je da nas tamo povede. Mi, naime, nismo znali puta, a on nam ga je pokazao. To je naznačeno kod Miheja 2,13: »Pred njima će ići njihov kralj, Gospodin«. Također nam je svojim uzašašćem osigurao posjed nebeskoga kraljevstva, kao što kaže u Evanđelju po Ivanu 14,2: »Idem pripremiti vam mjesto«.

2. Zatim, radi naše sigurnosti: uzašao je da se zauzima za nas, kako čitamo u Poslanici Hebrejima 7,25: »Može do kraja spašavati one koji po njemu pristupaju k Bogu — uvijek živ, da se za nas zauzima«; također čitamo u Prvoj Ivanovoj poslanici 2,1: »Zagovornika imamo kod Oca — Isusa Krista«.

3. Najzad, radi toga da k sebi privuče naša srca. To je u smislu onoga što kaže Evanđelje po Mateju 6,21: »Gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce«. Na taj način ćemo manje cijeniti ovozemno (nego nebesko), kao što Apostol potiče u Poslanici Kološanima 3,1: »Ako ste suuskršli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim!«

Slanje Duha Svetoga po Isusu

(Sv. Brigita – Objave)

Krist je objavio na Duhove svojoj zaručnici Brigiti sljedeće: «Ja, koji s tobom govorim, jesam onaj koji je jednog ovakvog dana, kao danas, poslao Duha Svetoga na apostole. On je došao tada na trostruk način k njima: prvo kao bujica, drugo kao vatra, treće u obliku jezika. Došao je k njima kroz zatvorena vrata, jer bili su sami a imali su trojako dobro: prvo – imali su potpunu volju sačuvati čistoću i u tom smislu trijezno živjeti; drugo – imali su osobitu poniznost; treće – sve njihovo htijenje bilo je usmjereno Bogu, jer nisu tražili ništa nego samo Njega.

Oni su bili poput čistih ali praznih posuda. Stoga je došao Duh Sveti i ispunio ih. Došao je poput bujice, jer ispunio je sve njihove udove božanskom radošću i božanskim mirom. Došao je poput vatre, jer On je zapalio njihova srca božanskom ljubavi u takvoj mjeri da oni osim Boga ništa više nisu ljubili i osim Njega ničega se više nisu bojali.

Treće – došao je u obliku jezika, jer Duh Sveti je poput jezika u ustima, a ustima on ipak ne škodi, već im više pomaže kod govora, a bio je sada u njihovoj duši. Duh Sveti nije dopuštao da žele bilo što više od mene; On ih je učinio u božanskoj mudrosti govorljivim; i u snazi ove mudrosti govorili su sada uz pomoć jezika svu istinu.

Budući su ove posude zbog svoje težnje bile prazne, dolikovalo je da Duh Sveti dođe k njima; jer On ne može ući k onima koji su puni i ispunjeni. Tko je uostalom napunjen ako ne oni koji su puni svih grijeha i prljavštine svake vrste?

Takvi su ljudi kao tri gnusne posude... Prva posuda napunjena je častohlepljem svijeta i pohlepom koja preda mnom i mojim svetim licem zaudara gore od ljudske nečistoće. Što je sve prolazno drugo nego ljudska nečistoća? Na ovoj gadnoj nečistoći pali su bijednici.

U drugoj posudi je neizmjerne nečistoća i neumjerenost u svim djelima. Ja takve ne mogu podnijeti, a još manje u njih ući po mojoj milosti. Kako ću ja, istinska čistoća, pristupiti takvoj nečistoći? Kako bih ja, koji sam vatra istinske ljubavi, mogao zapaliti njih koje razgara tako odvratna vatra nečistoće? Treća posuda je njihova oholost i drskost. Ovo su glavni grijesi koji čovjeka uništavaju iznutra i izvana u dobru i otimaju mu od Boga primljenu milost, a čine ga dostojnim prezira i Bogu i blišnjemu. Tko je tako napunjen, ne može biti ispunjen milošću Duha Svetoga. «

POBOŽNOST DUHU SVETOMU

SADRŽAJ:

Uvod
Devetnica Duhu Svetomu
Litanije Duhu Svetomu
Molitve svetaca Duhu Svetomu
Zaziv Duha Svetoga
Himan Duhu Svetomu
Razmatranja svetaca o Duhu Svetome
Tri krunice Duhu Svetome

Dodatak

Jasne granice za molitve ozdravljenja
Novi obrednik egzorcizma
Molitve za ozdravljenje i oslobodjenje
od utjecaja đavolskoga
Deset pravila za borbu protiv Đavla
(Mons. Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački)

UVOD

"Onaj koga je Otac poslao u naša srca, Duh njegova Sina (usp. Gal 4,6), stvarno je Bog; istobitan s Ocem i Sinom, On je za njih neodvojiv, koliko u intimnom životu Trojstva, toliko i u svom darivanju ljubavi za svijet." (Katekizam Katoličke Crkve HBK, članak 8)

Duh Sveti je najveća Sila svemira. Puše kada hoće, koliko hoće i kamo hoće. Neda se pokoriti, manipulirati, upotrijebiti za neke naše ciljeve, ma kako nam oni izgledali uzvišeni i sveti. On je Bog, istobitan s Ocem i Sinom i od njih nerazdvojiv, kako nas uči članak vjere Katoličkog Katekizma. Njemu se smijemo obraćati samo u poniznoj i skrušenoj molitvi. Njemu moramo dati dužno poštovanje i slavu. Stoga, pobožnost Duhu Svetomu jedna je od temeljnih i najvažnijih pobožnosti u našoj vjeri. Duha Svetoga trebamo zazivati u pomoć prije svakog našeg djelovanja, a osobito prije molitve.

Ako nam je tajnica kakvog zemaljskog moćnika, kojega dolazimo moliti za pomoć, prijateljica, smatramo daje već pola posla obavljeno. A, ako je ta tajnica, koja nas treba zagovoriti još i njegova zaručnica, onda je stvar riješena.

Kroz Svećenički Marijanski pokret, po svome odabranom sinu don Stefanu Gobbiju, Presveta Djeвица Marija naučila nas je, da prije svake Krunice izmolimo tri puta ovu molitvu:

"Dođi, Duše Sveti, dođi po moćnom zagovoru Marije, svoje preljubijene Zaručnice!"

Već je sv. Dominik ustvrdio da nema takvog problema

kojeg ne bi mogli riješiti po molitvi Svete Krunice, a sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski je rekao, da će teško upasti u grijeh onaj tko svaki dan moli sva tri otajstva Marijine Krunice. Stoga, nema straha za one koji se, po poniznoj Službenici Gospodnjoj, obraćaju za pomoć Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetomu. Problem nastaje kada netko, pod svaku cijenu i na neki drugi način, želi zadobiti milost koja nije u skladu sa Božjom Voljom i planom koji Bog ima s njime. Ponekad Bog i dopusti da mu se oduzme križ, ali i kruna vječne slave, koju taj križ sa sobom donosi.

Zato, molimo Presvetu Djevicu Mariju, da nam od Duha Svetoga, u ovom čudnom vremenu, izmoli, ponajprije, dar raspoznavanja duhova, da ne budemo zavedeni. I da nam izmoli puninu milosti

darova Duha Svetoga: mudrosti, razum, savjet, jakost, znanje, pobožnost i strah Božji, da u svemu tražimo i vršimo uvijek i samo Volju Božju.

"Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!"

(Mt 26,39)

DEVETNICA DUHU SVETOMU (sv. Alfons Marija Liguori)

Devetnica u slavu Duha Svetoga je među svima važnija, jer ona je prva održana od svetih Apostola i Blažene Djevice Marije u blagovaonici posljednje večere i obdarena je povlasticama i darovima Duha Svetoga, koje nam je sam Isus Krist, po svojoj Muci, zaslužio. To nam je govorio i sam Isus, kada je učenicima rekao, da nam ne bi mogao poslati Duha Svetoga kad ne bi umro: "Bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama." (Iv 16,7)

Znamo dobro po vjeri, da je Duh Sveti ljubav između Vječnoga Oca i Njegovog Sina i zbog toga je to dar ljubavi, koji Gospodin daje našim dušama, a koji je najveći od svih darova i osobito se dopada Duhu Svetome. O tome govori i sv. Pavao u svojoj poslanici: "Ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!" (Rim 5,5)

Prema tome u redu je, da u ovoj devetnici prije svega promatramo velike vrline božanske ljubavi, da dobijemo želju daju postignemo i da nastojimo pobožnim djelima, osobito molitvom, biti njezini dionici, jer ju je Bog obećao onome, koji Ga za nju moli: "Otac vaš s neba obdarit će Duhom Svetim one koji ga zaištu!" (Lk 11,13)

PRVI DAN

Ljubav je oganj, koji gori!

U Starom zavjetu Bog je naredio, da na njegovom oltaru neprestano gori oganj: "Neka na žrtveniku trajno gori vatra; neka se ne gasi." (Lev 6,6)

Sv. Grgur je rekao, da su Božji oltari naša srca, gdje On hoće da uvijek gori vatra njegove ljubavi. I zato se Vječni Otac nije zadovoljio time što nam je dao Isusa Krista, Sina svoga, da nas po svojoj smrti spasi, već nam je htio darovati Duha Svetoga, da stanuje u našim dušama, te da ih uvijek drži zapaljene ljubavlju. I sam Isus je govorio, da je upravo došao na zemlju zapaliti naša srca tim svetim ognjem i da ništa drugo ne želi, nego da vidi kako taj oganj gori: "Oganj dođoh baciti na zemlju, i što hoću, nego da se zapali!" (Lk 12,49)

Ali On, zaboravivši na uvrede i nezahvalnosti primljene od ljudi na zemlji, uzašavši na Nebo posla nam Duha Svetoga. O, preljubezni Otkupitelju, zar nas Ti uvijek toliko ljubiš; kako u svojim mukama, tako i u svojoj Slavi? I zato se Duh Sveti htio u blagovaonici pojaviti u liku plamenih jezika: "I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici, te siđe po jedan na svakoga od njih." (Dj 2,3) Prema tome sveta Crkva nam nalaže moliti: "Molimo Te, Gospodine, da nas Duh Sveti zapali onim ognjem, koji je Gospodin Isus Krist bacio na zemlju i htio da se žestoko rasplamsa." To je bio onaj oganj, koji je zapalio svece, te su za Boga činili velike stvari, ljubili neprijatelje, željeli biti prezirani, lišili se svih zemaljskih dobara i s veseljem su prigrlili muke i smrt. Ljubav ne zna biti lijena i nikada ne kaže: "Dostaj!". Duša, koja ljubi Boga, želi činiti sve, samo da mu omili i da zadobije njegovu ljubav. Taj oganj se rasplamsava u razmatrajućoj molitvi: "U meni srce je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi oganj." (Ps 39,4)

Ako, dakle, želimo gorjeti od ljubavi prema Bogu, obljubimo molitvu; molitva je ona blažena peć, u kojoj gori ta božanska ljubav.

Bože moj, do sada nisam učinio ništa za Tebe, koji si tako velike stvari učinio za mene. Moja te hladnoća tjera na to, da me odbaciš od sebe! Duše Sveti, zagrij što je hladno, oslobodi me

od ove moje hladnoće i zapali u meni veliku želju da ti omilim. Ja se sada odričem svake svoje želje i htio bih prije umrijeti, nego li ti se i najmanje zamjeriti.

Ti si se prikazao u liku plamenih jezika, a ja ti prikazujem svoj jezik, da Te više ne vrijeda. O, Bože, Ti si mi jezik dao da Te njime hvalim, a ja sam se njime služio, da Te vrijeđam i na to druge navodio. Iz svega srca žalim zbog toga. Po ljubavi Isusa Krista, koji Te je toliko proslavio svojim jezikom, učini, da Te i ja odsada poštujem, neprestano Te hvaleći, zazivajući Te često u pomoć i govoreći o tvojoj dobroti i neizmjerne ljubavi, koju zaslužuješ. Ljubim Te, moje najveće dobro, ljubim Te, Bože ljubavi! O, Marijo, Ti si Zaručnica predragoga Duha Svetoga; isprosi mi Ti ovaj sveti oganj.

Izmoli Litanije Duhu Svetomu str. 357

DRUGI DAN

Ljubav je svjetlo koje rasvjetljuje!

Jedna od najvećih šteta, koju nam je prouzročio Adamov grijeh je ta, da nam je potamnio um po strasti koja zasjeni razum. Sirote li duše, kojoj strast zapovijeda! Strast je vio koprena, koja nam ne dopušta vidjeti istinu. Kako. ce bježati pred zlom onaj, koji zlo ne poznaje? Što više rastu naši grijesi, to više raste tmina. No, Duh Sveti, koji se zove Preblašeno svjetlo, jest onaj, koji ne samo da zapaljuje srca da ljube, već raspršuje tminu i čini da spoznamo taštinu zemaljskih dobara, cijenu dobara vječnih, važnost spasa, vrednotu milosti, Božju dobrotu i beskrajnu ljubav, koju zaslužuje, i ljubav neizmjernu, koju ima nas. Tjelesan čovjek ne razumije što je od Duha Božjega. (1 Kor 2,14) Čovjek zaprljan zemaljskim nasladama slabo razumije te istine i zato, nesretnik, ljubi ono što bi morao mrziti, a mrzi ono što bi morao ljubiti.

Sv. Marija Magdalena vapila je: "O, ljubavi nepoznavane, o, ljubavi neljubljene!"

Sv. Terezija je govorila da Boga ne ljube, jer Ga ne poznaju. Zato su sveci od Boga uvijek molili svjetlo: Pošalji svjetlo, rasvijetli tmine moje! Otvori oči moje! Bez svjetla ne možemo izbjeći propasti, niti možemo naći Boga.

O sveti i božanski Duše, ja vjerujem da si Ti pravi Bog i to isti jedini Bog s Ocem i Sinom. Ja ti se klanjam i priznajem te za darovatelja svega svjetla, kojim si mi dao da spoznam zlo, koje sam učinio uvrijedivši Te i dužnost koju imam da Te ljubim. Hvala ti za sve to i kajem se iz svega srca što sam Te uvrijedio. Zaslužio sam da me ostaviš u mojim tminama, ali vidim da me još nisi ostavio. Duše vječni, i nadalje me rasvjetluj i daj mi da još više spoznam tvoju neizmjernu dobrotu. Udijeli mi jakost da Te od sada ljubim svim srcem svojim. Daj mi milost da, osim Tebe, ništa drugo ne ljubim. To Te molim po zaslugama Isusa Krista.

Ljubim Te, najveće moje dobro, ljubim Te više nego samoga sebe. Želim biti sav tvoj, primi me i ne dozvoli da se ikada više od tebe rastavim. O, Marijo Majko Božja, budi mi svojim zagovorom uvijek u pomoći.

Litanije Duhu Svetomu na strani 357

TREĆI DAN

Ljubav je voda koja zasićuje!

Ljubav se također zove "živo vrelo": živi vrutak, oganj, ljubav. Naš Otkupitelj je rekao Samarijanki: "A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada." (Iv 4,14) Ljubav je voda koja zasićuje! Tko ljubi Boga svim srcem, ne traži i ne želi ništa više, jer u Bogu nalazi svako dobro. Zato, zadovoljan Bogom, uvijek veselo govori: "Bog moj i sve moje!" Bože moj, Ti si sve moje dobro. Zato se Bog žali na tolike duše koje traže nevoljne i kratkotrajne naslade od stvorova, a ostavljaju Njega, neizmerno Dobro i Vrelo svakog veselja: "Mene ostaviše, Izvor vode žive, te iskopaše si studence, studence ispucane što vode držati ne mogu." (Jr 2,13)

Ali, Bog koji nas ljubi, želi da budemo zadovoljni, vapi i svima naviješta: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni!" (Iv 7,37) Tko želi biti blažen, neka dođe k meni i ja ću ga učiniti

blaženim u ovom i u drugom životu: "Neka pije koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!'" (Iv 7,38)

Dakle, onaj tko vjeruje i ljubi Isusa Krista bit će obdaren tolikom milošću, da će iz njegova srca, tj. iz volje, koja je kao utroba duše, poteći mnogo izvora svetih kreposti, koje mu neće služiti samo da sačuva svoj život, već i da dade život drugima. A ta voda je upravo duh Sveti, ljubav osobna, koju je Isus Krist obećao poslati s Neba nakon svoga uzašašća.: "To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada doista ne bijaše još došao Duh, jer Isus još nije bio proslavljen." (Iv 7,39)

Ključ, koji otvara prolaze te blažene vode, je molitva, kojom postizemo svako dobro uslijed obećanja: tražite i dobit ćete! Mi smo slijepi, siromašni i slabi, ali molitva nam daje svjetlo, jakost i obilate milosti. S molitvom se sve postiže. Tko moli, prima što god želi! Bog nam daje svoje milosti, ali hoće da Ga za njih molimo.

Gospodine, daj mi tu vodu! Isuse moj, molim Te sa Samarijankom, daj mi tu vodu tvoje ljubavi, neka učini da zaboravim na zemaljsko, i da živim jedino za Tebe, koji si neizmerno ljubezni. Natopi što je suho! Duša moja je suha zemlja, koja ne rađa ništa osim grmlja i trnja; Ti joj udahni milost, da urodi plodom slave za Tebe, prije nego li otiđe s ovoga svijeta.

O, Izvore žive vode, o najveće dobro, koliko puta sam Te ostavio zbog blata ove zemlje, koje me udaljilo od tvoje ljubavi! O, da sam umro, a da Te nisam uvrijedio! Od sada neću ništa tražiti, osim Tebe, Bože moj! Budi mi u pomoći i daj mi da ti budem vjeran. Marijo, nado moja, drži me uvijek pod svojim plaštem.

Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

ČETVRTI DAN

Ljubav je rosa koja oploduje!

Upravo tako hoće sveta Crkva da molimo: Izljev Duha Svetoga neka očisti naša srca i oplodi nutarnjim škropljenjem svoje rose. Ljubav oploduje dobre želje, svete odluke i sveta djela duša; to je cvijet i plod Duha Svetoga. Ljubav se naziva rosa, jer ublažuje želju zlih požuda i napasti. Zbog toga se Duh Sveti naziva "lahorom u vrućini". Ta rosa silazi u naša srca za vrijeme molitve. Dovoljno je nekoliko minuta moliti, da se utiša svaka strast mržnje ili neuredne ljubavi, ma kako ona žestoka bila.

"Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi." (Pj 2,4) Sveto razmišljanje je upravo ta odaja u kojoj se uređuje ljubav, koja ljubi bližnjega kao sama sebe, a Boga iznad svega. Tko ljubi Boga, ljubi molitvu, a tko ne ljubi molitvu, nemoguće je da pobijedi strasti.

O, Sveti i božanski Duše, neću više živjeti sebi; dane života, koji mi još preostaju, želim provesti ljubeći Tebe i nastojeći ti omiljeti. Zato Te molim, da mi udijeliš dar molitve. Dođi u moje srce i nauči me pravilno moliti. Daj mi jakost, da ne zapustim zbog nemara molitvu u vrijeme duhovne suše, i daj mi milost da uvijek molim i to one molitve koje su tvome Srcu najmilije. Ja sam se po svojim grijesima već bio izgubio, ali vidim da me Ti želiš spasiti i posvetiti tolikom nježnom ljubavlju, koju mi iskazuješ. I ja želim biti svet, da ti omilim i da sve više ljubim tvoju neizmjernu dobrotu. Ljubim Te, moje najveće dobro, moje sve, i jer Te ljubim, sav se tebi predajem. O, Marijo, nado moja, štiti me i brani.

Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

PETI DAN

Ljubav je mirovanje koje okrepljuje!

Ljubav se naziva "umornima odmore" i "žalostima utjeha"! Ljubav je mirovanje koje okrepljuje, jer glavni zadatak ljubavi je sjediniti volju ljubitelja sa Voljom Ljubljenoga. Duši, koja ljubi Boga, u svakoj kušnji koju podnosi, u svakoj boli koju trpi, u svakom gubitku što joj se

dogodi, dovoljno je protumačiti, kako je to Volja Ljubljenoga. Samo u riječi: "I mir Božji, koji je iznad svakog razuma, čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu." (Fil 4,7)

Sv. Marija Magdalena Pacijska kada bi samo čula riječ "Volja Božja", osjetila je da se ispunjena radošću.

U ovom životu svatko treba nositi svoj križ. Sv. Terezija je rekla, daje križ težak samo za onoga koji ga vuče, a ne za onoga koji ga zagrlji. Tako Gospodin zna dobro raniti i izliječiti: "On ranjava, ali i ranu povija, udara, i svojom zacjeljuje rukom." (Job 5,18)

Svojom slatkom pomašću, Duh Sveti čini slatkima sve naše rane i muke. Da, Gospodine, jer se tebi tako svidjelo. U svim nezgodama, koje nam se dogode, moramo govoriti: "Neka bude tako, Gospodine, jer se tako tebi svidjelo!" A kad nas uhvati strah pred vremenitim zlom, koje nam se može dogoditi, recimo: "Učini Ti, moj Bože, što god želiš; sve već sada prihvaćam." I zato je vrlo dobro, kako je sv. Terezija činila, da se preko dana često prikažemo Bogu.

Ah, moj Bože, koliko sam se puta, da učinim svoju volju, suprotstavio tvojoj Volji i prezreo je? Kajem se zbog toga više nego zbog ičega drugoga. Gospodine, od sada ću Te ljubiti svim srcem svojim. Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša! Reci mi što želiš od mene i ja ću sve učiniti. Tvoja Volja bit će uvijek jedina moja želja, jedina moja ljubav.

O, Duše Sveti, pomози mojoj slabosti! Ti si sama dobrota. Kako mogu ljubiti išta drugo, osim tebe? Svojom nježnom ljubavi, prigrlj k sebi sve moje osjećaje. Ostavljam sve, kako bi se samo tebi predao. Primi me i pomazi me. O, Majko moja, Marijo, u Tebe se uzdam!

Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

ŠESTI DAN

Ljubav je krepost koja daje jakost!

"Jer ljubav je jaka kao smrt!" (Pj 8,6) Kao što nema snage koja bi se mogla oduprijeti smrti, tako za dušu koja ljubi, nema teškoće koju ljubav ne bi prevladala. Kada se radi o tome, da se omili ljubljenomu, ljubav prevladava sve: gubitak, prezire, muke. Ništa nije tako teško, da oganj ljubavi ne bi to mogao prevladati. To je najsigurniji znak, po kojem se raspoznaje da li je duša, koja istinski ljubi Boga, vjerna u ljubavi - kako u sreći tako i u protivštinama.

Sv. Franjo Saleški je govorio daje Bog tako blag kad nas tješi, kao što je blag kada nas bičuje, jer sve čini iz ljubavi. Što nas u ovom životu više bičuje, to nas više ljubi.

Sv. Ivan Krizostom je sretnijim smatrao sv. Pavla u okovima, nego kada je bio uznesen u treće Nebo. Zato su se sveti mučenici usred muka veselili i zahvaljivali Gospodinu za milost što im je dao da trpe za Njegovu ljubav. A drugi su sveci, kada nije bilo okrutnika da ih muče, postali sami svoji okrutnici, namećući si razne pokore, samo da omile Bogu. Sv. Augustin je rekao, da se ne muči onaj koji ljubi, ali ako se i muči, ta mu je muka draga. U onom što se ljubi, ako se i trpi, sama se muka ljubi.

O, Bože duše moje, kažem da Te ljubim, a što onda činim za tvoju ljubav? Ništa! To je, dakle, znak da Te ne ljubim ili da Te premalo ljubim. Isuse moj, pošalji Duha Svetoga, da dođe i udjeli mi jakost, da trpim za tvoju ljubav i da učinim nešto za Tebe, prije nego što me stigne smrt. Ne dopusti da umrem, ljubljeni moj Otkupitelju, ovako hladan i nezahvalan, kao što sam do sada bio! Daj mi snage da, nakon tolikih grijeha kojima sam zaslužio Pakao, ljubim trpljenje. Moj Bože, Dobroto i Ljubavi, želiš stanovati u mojoj duši, iz koje sam te toliko puta istjerao; dođi, stanuj, posjeduj je i svu je učini svojom.

Ja Te ljubim, Gospodine moj, a ako Te ljubim, Ti si već sa mnom. Umnoži plamenove, umnoži vezove, da ne želim, ne tražim, ne ljubim ništa drugo osim Tebe, i da tako sputan nikada se ne rastavim od tvoje ljubavi. Isuse moj, ja želim biti sav tvoj! O, Kraljice i Odvjetnice moja, Marijo, isprosi mi ljubav i ustrajnost.

Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

SEDMI DAN

Ljubav čini, da Bog stanuje u duši!

Duh Sveti zove se gost duše. To je ono veliko obećanje, što je Isus Krist dao, onome koji Ga ljubi, kada je rekao: "Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek." (Iv 14, 15-16) Zato Duh Sveti ne ostavlja nikada duše, ako Ga ona ne istjera. On ne ostavlja, ako nije ostavljen.

Bog prebiva u duši koja Ga ljubi; ali rekao je da nije zadovoljan, ako Ga ne ljubimo svim srcem. Sv. Augustin piše, da rimski senat nije htio Isusa staviti među bogove govoreći, da je On oholi Bog, jer hoće da se njemu jedinome klanjamo. A tako i je: On neće drugoga u onom srcu koje Ga ljubi, hoće biti sam i sam da u njemu stanuje, sam da bude ljubljen, i kada vidi da nije sam, jedini koji je ljubljen, ljubomorani je. Sv. Jakov piše: "Mislite li da uzalud Pismo veli: 'Ljubomorno čezne za duhom što gaje nastanio u nama?'" (4,5)

Jednom riječju, kako kaže sv. Jeronim, Isus je ljubomorani. Zato Zaručnik nebeski hvali onu dušu, koja poput grlice živi samotna i sakrivena od svijeta, jer neće da svijet ima dio one ljubavi, koju On želi za sebe. Zato i hvali svoju zaručnicu, zovuć je vrtom zatvorenim: "Ti si vrt zatvoren, sestro moja, nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen." (Pj 4,12) Vrt je zatvoren za svaku ljubav zemaljsku. Zar možda ne zaslužuje Isus svu našu ljubav? Sve je tebi dao, ništa si nije zadržao, veli sv. Krizostom. On ti je dao svu svoju Krv i život, ne preostaje mu ništa više, što bi ti još mogao dati. Moj Bože, vidim da hoćeš da budem sav tvoj. Ja sam Te toliko puta izagnao iz svoje duše, a ti se nisi ustezao, da se opet povratiš i sa mnom sjediniš. Uzmi me svega sada u posjed. Sad se sav tebi dajem, primi me, Isuse moj, i ne dopusti da i časa živim bez tvoje ljubavi. Ti tražiš mene, a ja ne tražim drugoga osim Tebe. Ti ljubiš mene, a ja ljubim Tebe. Budući da me ljubiš, sveži me s tobom, da od tebe više ne otiđem. Kraljice Neba, u Tebe se uzdam!

Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

OSMI DAN

Ljubav je vez koji spaja!

Kao što je Duh Sveti, koji je ljubav nestvorena, vez nerazrješivi, koji spaja Oca sa Riječju vječnom, tako je On taj koji sjedinjuje dušu s Bogom.

Sv. Augustin je rekao, daje ljubav krepost, koja nas veže s Bogom. Zato je, pun radosti, sv. Lovrinac Justinijanski zavapio: "Tvoj vez, o ljubavi, ima toliku snagu, da je mogao svezati Boga i spojiti Ga s našim dušama!"

O, ljubavi, koliko je velik tvoj vez, kojim se Bog mogao svezati? Vezovi svjetovni, vezovi su smrtni, ali vezovi Božji, vezovi su života i spasa. Tako je, jer vezovi Božji, pomoću ljubavi, spajaju nas s Bogom, koji je pravi i jedini naš život.

Prije dolaska Isusa Krista, ljudi su bježali pred Bogom, jer priljubljeni uz zemlju ustručavali su se sjediniti sa svojim Stvoriteljem. No, Gospodin ih je tim vezovima ljubavi pritezao k sebi. Ti vezovi su dobročinstva, svjetlo, pozivi k ljubavi Njegovoj, obećanja Neba, a iznad svega je bio dar, koji nam je dao Isus Krist Žrtvom na križu i Presvetim Oltarskim Sakramentom i darom Duha Svetoga. Zato je prorok zavapio: "Skinu okov sa svoga vrata, izgnana kćeri sionska." (Iz 52,2)

O, dušo, ti si stvorena za Nebo, razriješi se vezova zemaljskih i spoji se vezom svete ljubavi sa Bogom. Imajte ljubav, jer ona je vez savršenosti. Ljubav je vez, koji u sebi spaja sve kreposti i čini dušu savršenom. Sv. Augustin je rekao: "Ljubi i čini što hoćeš! Ljubi Boga i čini što hoćeš, jer tko ljubi Boga, nastoji izbjeći sve što se ne mili Ljubljenomu, i gleda da mu u svemu udovolji."

Dragi moj Isuse, previše si me obvezao, da Te ljubim, previše Te je stajalo, dok si sebi pribavio ljubav moju, previše bi bio nezahvalan, kada bih Te malo ljubio ili kada bih dijelio srce svoje između stvorova i Tebe, nakon što si mi dao Krv i život. Ja se želim odreći svega i sva svoja osjetila staviti u Tebe. Ali, ja sam preslab da izvršim tu svoju želju; Ti, koji mi je daješ, daj mi jakost daje i izvršim.

Rani, ljubljeni moj Isuse, slatkom strelicom svoje ljubavi moje nevoljno srce, da iznemognem od želje za tobom, da uvijek samo Tebe tražim, da za tobom jedinim čeznem i Tebe uvijek nađem. Isuse moj, Tebe jedinoga hoću, i ništa više. Daj da to ponavljam cijeloga života, a posebno na smrtnom času: samo Tebe hoću, i ništa više! O, Marijo, Majko moja, učini da od sada ništa drugo ne želim, osim Boga!
Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

DEVETI DAN

Ljubav je blago svakoga dobra!

Ljubav je ono blago, za koje Evanđelje govori, da treba ostaviti sve da bi se postiglo, jer ljubav nas čini dionicima prijateljstva Božjega! Sv. Augustin je rekao: "Zašto, čovječe, tražiš dobra? Traži jedino Dobro, u kojem su sva dobra!" No, Boga ne možemo naći, dok ne ostavimo zemaljske stvari. Sv. Terezija piše: "Ocijeli srce od stvorova i naći ćeš Boga. Tko nađe Boga, nalazi što traži."

"Sva radost tvoja neka bude Jahve: On će ispuniti želje tvoga srca!" (Ps 37,4) Srce čovječe neprestano traži dobra, koja ga mogu usrećiti. Ali, ako ih ide tražiti u stvorovima, koliko god da ih primi, nikada neće biti zadovoljan; ali, ako neće drugo nego Boga, Bog će zadovoljiti svim njegovim željama. Tko je na ovoj zemlji sretniji od svetih? A, zašto? Zato jer oni hoće i traže jedino Boga!

Neki je vladar išao u lov, pa u šumi susretne pustinjaka i upita ga što radi u toj pustinji? No, pustinjač upita vladara što on tu radi. Vladar mu odgovori: "Idem u lov na divljač." Pustinjač na to odgovori: "A ja idem u lov na Boga!"

Sv. Klementu neki je okrutnik nudio zlato i drago kamenje, ako se odrekne Isusa Krista, no svetac uzdahne i zavapi: "Bog se zamjenjuje za malo blata!" Blago onome tko zna raspoznati ovo blago božanske ljubavi i teži da ga postigne. Tko ga postigne, sam će se lišiti svega, da osim Boga, drugo ništa nema. Sv. Franjo Saleški je rekao: "Kada u kući izbije požar, sve stvari se bacaju kroz prozor."

Otac Pavao Segneri mlađi, veliki sluga Božji, znao je reći, daje ljubav kradljivac, koji nas lišava svih zemaljskih osjećaja, tako da govorimo: Što drugo da želim osim Tebe, Gospodine Bože moj? Bože moj, ja do sada nisam tražio Tebe, već sebe i svoje zadovoljstvo, a time sam okretao leđa tebi, najvećemu Dobru. Ali me tješi što prorok Jeremija govori, da je Gospodin dobar duši, koja Ga traži. Ljubljeni moj Gospodine, poznajem zlo, što sam ga učinio, ostavivši Tebe, i zbog toga žalim iz svega srca. Poznajem neizmerno blago, a to si Ti. Neću zlorabiti to svjetlo: ja ostavljam sve i odabirem Tebe za jedinu svoju ljubav.

Moj Bože, moja ljubavi, sve moje, ja Te ljubim, Tebe želim, za tobom čeznem! Dođi, Duše Sveti, i svojim ognjem uništi u meni svaki osjećaj, koji nije za Tebe! Učini da ja budem sav tvoj, da sve prevladam, da ti omilim. O, Odvjetnice i Majko moja, Marijo, pomози mi svojim zagovorom!
Litanije Duhu Svetomu na strani 357.

DESETI DAN*

**Ako netko ovu devetnicu započne na samo Spasovo, onda je potrebno još i razmišljanje za deseti dan, koje se stoga tu stavlja. Samo se po sebi razumije, da se ova devetnica u čast Duhu Svetome može obaviti uvijek kada se želi isprositi kakva milost!*

Što više čovjek ljubi Boga, postaje svetiji! Sv. Franjo Borgija je govorio, da je molitva ono što u srce čovječe uvodi ljubav Božju; a mrtvljenje je ono što sa srca skida zemlju, da ga učini sposobnim primiti oganj ljubavi. Što više zemlje ima u srcu, to manje ima mjesta za svetu ljubav. Zato su sveci nastojali što više mrtviti samoljublje i svoje osjećaje. Svetih ima malo, ali treba živjeti sa malo njih, ako se hoćemo sa nekolicinom spasiti. Sv. Ivan Klimački piše: "Živi sa nekolicinom, ako hoćeš da sa nekolicinom kraljuješ."

Sv. Bernard kaže: "Savršeno ne može biti, nego samo izvanredno. Tko želi savršeno živjeti, treba živjeti izvanredno." Prije svega, trebamo imati želju da se posvetimo. Osim želje, trebamo i donijeti odluku. Neki uvijek žele, ali nikako da prijeđu na djela. Sv. Terezija je govorila, da se tih neodlučnih duša đavao ne boji; a nasuprot njima, Bog je prijatelj odvažnih duša. Đavao želi prikazati kao oholost misao raditi puno za Boga. Bila bi oholost, kada bismo se pouzdavali to činiti oslanjajući se na vlastite sile. No, nije oholost odlučiti se postati svet uzdajući se u Boga i govoreći: Sve mogu u onome, koji me jača! Treba se ohrabriti, odlučiti i započeti. Molitva sve može. Ono što mi ne možemo po svojim silama, moći ćemo s pomoću Božjom, koji je obećao, da će nam dati što god od Njega zamolimo. "Što god hoćete, ištite i bit će vam." (Iv 15,7) Dragi moj Otkupitelju, Ti želiš moju ljubav i zapovijedaš I mi, da Te ljubim. Ne, Bože moj, reći ću ti, oslanjajući se na Milosrđe tvoje, ne plaše me moji počinjeni grijesi, jer njih | sada mrzim više nego ikoje drugo zlo, i znam da Ti zaboravljaš na uvrede one duše, koja se kaje i koja Te ljubi. Budući da sam Te više od drugih uvrijedio, želim Te, s tvojom pomoći, ljubiti više od drugih.

Gospodine moj, Ti hoćeš da budem svet, i ja hoću biti svet, da ti omilim. Ljubim Te, Dobroto neizmijerna! Sav se ; predajem tebi. Ti si jedino moje dobro, jedina moja ljubav. Primi me, ljubavi moja, i učini, da budem sav tvoj, i ne dozvoli da Te ikada više uvrijedim. Daj da se sav za Tebe istrošim, kao što si se Ti sav istrošio za mene. O, Marijo, Zaručnice, koja najviše ljubiš Duha Svetoga, isprosi mi ljubav i vjernost!

Litanije Duhu Svetomu

LITANIJE DUHU SVETOMU

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Duše Sveti, čuj nas!
Duše utješitelju, usliši nas!
Oče, nebeski Bože,
Sine, Otkupitelju svijeta Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Duše Sveti, koji izlaziš od Oca i Sina,
Duše Sveti, po čijem su nadahnuću
govorili proroci,
Duše Sveti, koji svjedočiš za Isusa Krista,
Duše Sveti, naš božanski Učitelju,
Duše Sveti, po kojemu je Djevica Marija
začela Sina Božjega,
Duše Sveti, koji stanuješ u nama,
Duše istine,
Duše mudrosti,
Duše razuma,
Duše jakosti,
Duše pobožnosti,
Duše dobrog savjeta, Duše znanja, Duše straha Božjeg,
Duše milosti i milosrđa, Duše ljubavi, Duše radosti, Duše mira,
Duše strpljivosti, Duše blagosti,
Duše dobrote i duhovne miline,
Duše ustrajnosti,
Duše umjerenosti,
Duše poniznosti,

Duše krotkosti,
Duše vjere i ufanja,
Duše čistoće,
Duše savjesnosti,
Duše razboritosti,
Duše života i spasa,
Duše kreposti,
Duše svih milosti,
Duše Sveti, koji proničeš Božje tajne, Duše Sveti, koji nam pomažeš u molitvi, Duše Sveti, po kome smo se duhovno preporodili, Duše Sveti, koji nam srca napunjaš božanskom ljubavlju,
Duše Sveti, upravitelju misli i namjera srca,
Duše Sveti, čistitelju naših duša,
Duše Sveti, čijom milošću postajemo Božja djeca,
Duše Sveti, posvetitelju i ravnatelju Crkve,
Duše Sveti, koji si, poput gorućih jezika, sišao nad apostole,
Sigurna pomoći u svakoj nevolji,
Slasti početnika u tvojoj službi,
Jakosti u tebi napredujućih,
Kruno savršenih,
Radosti anđela,
Svjetlo patrijarha,
Pobjedo mučenika,
Znanje priznavaoca,
Čistoćo djevica,
Pomasti svih svetih,
Milostiv budi, oprosti nam Duše Sveti!
Milostiv budi, usliši nas Duše Sveti!
Od svakoga zla,
Od svakoga grijeha,
Od svih napasti i zasjeda đavolskih,
Od svake preuzetnosti i zdvojnosti,
Od poricanja objavljenih istina,
Od grešne okorjelosti i bezbožnosti,
Od svake nečistoće duše i tijela,
Od duha bludnosti,
Od krivovjerja i svih zabluda,
Od svakog zloga duha,
Od zle i vječne smrti,
Po Tvojem izlaženju od Oca i Sina,
Po divnom djelovanju Tvoje milosti,
Po bezgrešnom Začeću Djevice Marije,
Po otajstvenom Začeću Isusa Krista,
Po Tvojem silasku nad Isusa u rijeci Jordanu,
Po Tvom silasku nad apostole,
Na veliki dan suda Božjega,
Mi grešnici, Tebe molimo, usliši nas!
Da nam se smiluješ,
Da po tebi sveto živimo,
Da se udostojiš sve udove Crkve oživjeti i posvetiti, Da se udostojiš svojom svetom milošću uvijek nas pratiti i preteći,
Da se udostojiš dati nam darove prave svetosti, pobožnosti i molitve,

Da se udostojiš sve naše misli, riječi i djela sebi upraviti i posvetiti,
 Da se udostojiš dati nam da postignemo pravu poniznost i sve kreposti, Da obnoviš u nama
 pravednost i poštenje, Da se udostojiš zasaditi u nama dar krotke strpljivosti,
 Da se udostojiš dati nam milost suza,
 Da se udostojiš udahnuti nam iskrene osjećaje
 milosrđa i ljubavi,
 Da nas obogatiš božanskom istinom i milošću,
 Da se udostojiš utvrditi nas u milosti svojoj,
 Da nas primiš među svoje odabrane,
 Da se udostojiš uslišiti nas,
 Da po tebi Bogu živimo,
 Duše Sveti Bože, molimo Te, usliši nas!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 izlij na nas Duha Svetoga! Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 pošalji na nas obećanoga Duha Očevog! Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, daj nam
 Duha Dobroga!
 Duše Sveti, čuj nas! Duše Utješitelju, usliši nas!
 Oče naš,...
 Blagoslivljajmo Oca i Sina sa Duhom Svetim! Hvalimo Ga i uzvisujmo u sve vijeke! Amen.
 Pomolimo se! Bože, koji si svjetlošću Duha Svetoga poučio srca vjernih, daj da u tom istom Duhu
 spoznamo što je pravo i Njegovoj se utjesi vazda radujemo!
 Gospodine, zapali nam srce ognjem Duha Svetoga, da ti čistim tijelom služimo i neokaljanim srcem
 omilimo!
 Bože, kome je svako srce otkriveno, kome svačija volja govori i kome nije skrivena nijedna tajna,
 očisti izljevom Duha Svetoga misli srca našega, da zaslužimo savršeno Te ljubiti i dostojno Te
 hvaliti. Po Kristu Gospodinu našem! Amen. (*Litanije Duhu Svetome su iz molitvenika "Rajska
 vrata" (189B.g.), od dr. Josipa Stadlera, metropolite i nadbiskupa vrhbosanskog.*)

MOLITVE DUHU SVETOMU

Molitve Duhu Svetomu za blagdane i nedjelje

(sv. Alfons Marija Liguori)

Bože, Duše Sveti, evo nas pred tobom, da proslavimo tvoje veličanstvo i Tebe za tvoje
 milosti zazovemo. Dođi k nama i udostoji se nastaniti u našim srcima. Nauči nas moliti i pokaži
 nam kako da Te slavimo i u svemu ti omilimo. Udahni u nas pravu pobožnost i sačuvaj nas od svake
 nemarnosti i rastresenosti. Sjedini nas sa sobom, da budemo jedno u tebi. Daj da Te tako slavimo i
 zazivamo, te da nađemo milost pred tobom i zavrijedimo vječnu nagradu, Ti, koji s Ocem i Sinom
 živiš i kraljuješ, Bog u sve vijeke vjekova. Amen.

Oče, nebeski Bože, Ti si nas stvorio, da se po nama proslaviš, da nas učiniš dionicima svoje
 dobrote, pred tobom se ničice klanjamo, da ti se sa nebeskim stvorovima poklonimo i da Te hvalimo
 i slavimo.

Hvala ti i slava u vijeke! Od tebe očekuju sva stvorenja, da im daš hranu u pravo vrijeme. Ti
 otvaraš ruku svoju i napunjaš sve što živi blagoslovom. Ako li samo odvratiš lice svoje, sve mora
 poginuti; oduzmeš li dah svoj, pretvara se sve u prah. Pošalji Duha Svojega i sve će se nanovo
 stvoriti, i obnovit ćeš lice zemlje.

Hvala ti i slava u vijeke! Riječju Gospodnjom utvrđena su nebesa i dahom usta Njegovih sav ukras
 njihov.

O, Bože, Ti Oče svjetlosti, od koga svako dobro dolazi, udijeli nam sa tjelesnim kruhom i
 duhovnu hranu, milost Duha Svetoga! Podrži pravednike u dobru, poboljšaj grešnike, podaj svima

Duha svoga, da uvijek misle i rade što je ispravno, da uzmognemo svi mi, koji bez tebe ne možemo opstati, potpuno po tvojoj Volji živjeti, po Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

O, Isuse, pobjedniče nad smrću i Paklom, uzašao si na Nebo i poveo sa sobom pravednike iz Nadpakla i primio si od Oca darove za ljude, da ih među njima podijeliš kao nagradu za pobjedu. Ti uzlaziš na Nebo, da sve napuniš svojim darovima.

Hvala ti, Isuse, u vijek! Gospodine, velike stvari činiš svojoj Crkvi, njome upravljaš velikom moći, milosrđe tvoje traje od koljena do koljena za sve, koji se tebe boje. Čudnovat si u svecima svojim; daješ im jakost i snagu za borbu i vodiš ih k savršenstvu.

Hvala ti, Isuse, u vijek! Zapovijedi, Isuse, moći svojoj, da dovršiš ono što si za nas započeo!

O, Isuse, Kralju slave i Gospodaru sila, koji si pobjedonosno uzašao na Nebo, ne dopusti da se žalostimo, nego nam pošalji obećanoga Utješitelja, Duha Očevog, da nam udijeli blago tvojih milosti, što si nam ih stekao svojom mukom i smrću. Ti, koji živiš i kraljuješ u vijek vjekova. Amen.

Duše Sveti, Duše Očev i Sinov, Ti si pravi Bog, djelitelj svih milosti Kristovih. Ti si u plamenim jezicima sišao nad apostole i udijelio im puninu svojih milosti.

Užeži u nama svoju ljubav! Ti si ljubav između Oca i Sina. Po tebi se izljeva Božja ljubav u naša srca. Krštenjem posvećuješ ljude i činiš ih djecom Božjom i djecom svete majke Crkve. Ti stanuješ i djeluješ u njima kao u svojem hramu, da ih učiniš po uzoru Isusu. Ti si onaj, koji nas u Kristu potvrđuje, daješ nam se u srce, kao zalog i pečat.

Užeži u nama svoju ljubav! Blago onima, koje Duh Božji vodi oni su djeca Božja i subaštinici Kristovi. Očisti, Oče nebeski, srca naša, ulij u njih Duha Svetoga i oplodi ih rosom milosti na svet život. Po Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Bože moj, velik si i moćan u svojem Kraljevstvu i slavan u svojoj svetoj Crkvi. Ti si je ustanovio na spas ljudi, kao zaručnicu neokaljanu, sebi si je pridružio. Ti je učiš svjetlom Duha Svetoga i uvodiš je u svaku istinu; Ti je posvećuješ milošću i njom upravljaš do svršetka svijeta.

Štiti i uzvisi svoju svetu Crkvu! Dođi, najveći Gospodaru, i posveti prebivalište svoje. Ti prebivaš usred Crkve svoje i u pravo vrijeme joj pritečeš pomoć. Rasprši njezine neprijatelje dahom usta svojih i pokaži se našim Osloboditeljem. Ti si naše utočište u protivštinama i naša nada u nevoljama.

Štiti i uzvisi svoju svetu Crkvu! Podigni se, Gospodine, i raspršit će se neprijatelji tvoji, i razbježat će se pred licem tvojim oni, koji Te mrze. Molimo Te, milosrdni Bože, dođi pomoći svetoj Crkvi svojoj, da se, Duhom Svetim sjedinjena, nikakvom navalom neprijateljskom ne potrese. Po Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva Duhu Svetomu za svaki dan

(sv. Augustin)

O, božanska Ljubavi, sveta zajednico Svemoćnog Oca i Prebalaženog Sina, svemoćna pomoći, Duše Sveti, predobri Tješitelju žalosnih! Izlij se svojom jakim silom u dno srca moga, prebivaj u njemu i razveseli sve tamne kutove te zapuštene kuće trakom svoga sjajnoga svjetla; pohodi me i oplodi obilnom rosom svojih milosti tvrdu zemlju duše moje, koja odavno potpuno suha gine i vene.

Rani strelicom svoje ljubavi moju nutrinu, užeži i pronikni spasonosnim plamenom duh moj, rasvijetli me ognjem svete revnosti i sažeži sve što je nečisto, a što se tako čvrsto drži duše mi i tijela! Napoji me rijekom svojih slasti, da više ne pođem za otrovnom slašću ovoga svijeta. Sudi mi, Gospodine, i odvoji me od naroda nesvetoga, uči me vršiti tvoju Volju, jer Ti si Bog moj! Vjerujem da Ti svakoga, u kome stanuješ, činiš hramom Oca i Sina. Blago onome, tko Te za gosta primi, jer će se, po tebi, u njemu nastaniti i Otac i Sin.

Dođi, predobri Tješitelju žalosne duše, Zaštitniče i Pomoćniče u sreći i nesreći. Dođi, Štite slabih, Pomoćniče palih! Dođi, Učitelju poniznih, Uništitelju oholih! Dođi, preljubezni Oče sirotih, Okrepitelju bolesnih, Zvijezdo morskina onih, koji plovo na moru, luko spasa, jedini ukrase svih živih i jedini spase svih umirućih!

Dođi, Duše Sveti, smiluj mi se i promjeni me po svojoj volji. Udostoji se k meni doći, da ti moja poniznost prema tvojoj veličini, moja slaboća prema tvojoj jakosti, prema punini tvoga Milosrđa, omili. Po Isusu Kristu, mojem Spasitelju, koji s Ocem, u tvomej jedinstvu, živi i kraljuje u sve vijeke vjekova. Amen.

Duhu Svetomu za pobožnost Njegovoj Zaručnici

(sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

O, Duše Sveti, udijeli mi sve ove milosti i zasadi, zalijevaj i uzgajaj u duši mojoj ljubeznu Mariju, to pravo Drvo života, da raste, cvjeta i donese obilne plodove života.

O, Duše Sveti, udijeli mi veliku pobožnost i veliku naklonost prema Mariji, svojoj božanskoj Zaručnici, daj da nađem veliku pomoć u njezinom majčinskom krilu i neprestano utočište u njezinom milosrđu, da u njoj, na naravan način, oblikuješ u meni Isusa Krista, velikog i moćnog, sve do punine njegove savršene dobi. Amen.

Molitva Duhu Svetomu da po Mariji, svojoj Zaručnici, oblikuje Božje sinove

(sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Duše Sveti, spomeni se da proizvedeš i uobličiš sinove Božje sa svojom božanskom i vjernom Zaručnicom Marijom. Ti si s njome i u njoj uobličio glavu izabranih; Ti moraš s njome i u njoj uobličiti i udove. Od tebe ne proizlazi nijedna božanska osoba u Bogu, ali zato Ti sam uobličuješ sve božanske osobe izvan Boga, i svi sveti koji su bili i koji će biti do kraja svijeta bit će djelo tvoje Ljubavi, koja se ujedinjuje s Marijom. Spomeni se svoje zajednice. To je tvoja zajednica, stvorena tvojom Milošću; ako čovjek na nju prvi stavi ruku, neće ništa postići; ako što svojega stavi s tvojim, pokvarit će sve, srušit će sve. Svoje se zajednice spomeni: to je tvoje djelo, veliki Bože; Ti ga ostvari, jer je ono posve božansko: od svih strana svoje vladavine skupi, pozovi, saberi svoje izabranike, da podigneš četvrt protiv svojih neprijatelja.

Duše Sveti Bože ljubavi

(Sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Dođi Oče svjetla, dođi Bože ljubavi, oblikuj moju molitvu, pokaži mi istinu, daj da u moju dušu siđe žar tvog plamena, neka prožme moju dušu i ispuni je Bogom. Dođi Duše Sveti koji podižeš mučenike, ispovjedaoce, apostole, proroke, velike heroje i velika srca. Moj spasitelj je slijedio tvoje vodstvo, da bi ga nasljedovao vodi i mene kao njega. Duše Sveti, ti koji činiš čuda nemoćnim smrtnicima, nadahnjuješ proroštva neukim siromasima snagom svoje milosti ojačaj moju slabost, govoreći dubinama moga srca istopi led koji je u mojoj duši. Udalji me od pomodarstva, puta kojim mnogi hode, od tog komotnog privida punog bezumnosti i nepravde. Pokaži mi put gotovo svima nepoznat koji bez privida sigurno vodi ravno u Nebo k tebi.

Duše Sveti milošću otvori moje uši da čuju riječi vjere, da bi opsluživao divote tvog božanskog zakona, da bi samo Boga slušao preko svakog propovjednika, i vičući odbacio lažni svijet. Govori, tvoje riječi tražim dan i noć, govori sruši idole koji se bore protiv tvoje ljubavi, govori da bi pjevao pobjedu protiv svih mojih neprijatelja, govori da bih posjedovao slavu i njoj se podložio. Govori Duše Sveti, učini da u mom srcu provrije izvor žive, čiste i spasonosne vode koja će spasiti najveće grešnike, ozdraviti neizlječive, na kojemu će otvoriti oči i zadobiti oprostjenje najveći grešnici i poletjeti k nebesima. Više od Magdalene, od Lazara u grobu, od Samaritanke tražim tu vodu, želim je piti, znam da je dragocjeni dar, i što je dar veći Ti ćeš biti više proslavljen.

Podupri moju nemoć, živuća sam trstika, zaustavi moju nepostojanost. Mijenjam se više od vjetra, rasprši moje neznanje, slijepac sam od rođenja smiri moje strasti u protivnom ću propasti. Bez tebe moja duša je pustinja, prazni se od svakog dobra. Bez tebe trčim putem propasti i za sitnicu padnem, ne mogu ni misliti, ni reći, ni činiti bilo kakvo dobro za Boga osim ako mi ti u svemu pomogneš. Udijeli mi tvoju mudrost, slast istine, ljubav koja potiče a ne sili volju, tu plodnu

milost, očaravajuću privlačnost, sveti i duboki mir i svemoguću pomoć. Ako želiš da plačem, da mi je srce potrešeno tad mi daj mržnju na moje grijehе, daj da te dobro upoznam i uzljubit ću te. Obrati me veliki učitelju i bit ću obraćen.

Ti se ne želiš protiviti mojoj zloj volji i zbog toga se trebam bojati moje vlastite slobode. Privlačnostima i pozivima tvoje milosti prečesto sam se opirao, predajem se svom vlašću uzmi mjesta u meni. Veliki Bože budi učitelj mom srcu kako bih ljubio, mom duhu kako bi spoznao, mom jeziku kako bih poticao, mojim sjetilima i moćima kako bih dobro činio i trpio i u svemu ti služio. Učini od mog srca hram, od mog jezika instrument da svima govorim rječito i primjerom. Po Isusu i Mariji u meni moćni vladaj da bi vječno slavio samo Boga. Djevice sveta i vjerna, zaručnice Duha Svetoga, promijeni moje buntovno u ponizno i raskajano srce. Daj mi poslušno srce vjerno glasu Duha da bi živio sveto Evandjelje njegove savjete i zapovijedi.

Duhu Svetom, izvoru mira i svjetla
(Bl. Mirjam od raspetoga, karmelićanka)

Duše sveti Izvore mira i svjetla: dođi me prosvijetliti! Gladna sam: dođi me nahraniti! Žedna sam: dođi me napojiti! Slijepa sam: dođi da progledam! siromašna sam: dođi me obogatiti! Neznajuća sam: dođi me poučiti! Dođi, moja utjeho! Dođi, moja radosti! Dođi, moj mire, moja snago, moje svjetlo! Duše Sveti, tebi se predajem! Duše Sveti, prosvijetli me! Ljubavi Božja, sažgaj me! Na pravi put vodi me! Marijo, Majko moja, pogledaj me! S Isusom blagoslovi me! Od svakoga zla, od svake prijevare, od svake opasnosti, očuvaj me!

Molitva Duhu Svetom; ostajem s vama
(sv. Edith Stein)

Ti li si slatko svjetlo, što me ispunja i moga srca tamu rasvjetljuje? Vodiš me poput majčine ruke, i ako bi me napustio, ne bih više znala ni korak učiniti. Ti si prostor koji okružuje moj bitak i u sebi ga skriva. Iz tebe otpušten u ništavilo se pada, iz kojeg ti na svjetlo uzdižeš. Ti, bliži meni nego ja samoj sebi i unutarjniji od moje najdublje nutrine a ipak nedokučiv i neshvatljiv, kojeg ni jedno ime ne obuhvaća: Duše Sveti – vječna ljubavi! Nisi li ti slatka mana, što se iz srca Sina u moje srce pretače, anđela i svetaca hrana? On, koji je iz smrti ustao na život, on je i mene na nov život probudio iz sna smrti. I nov život daje mi iz dana u dan, i jednom neka me njegova punina prožme, život od tvoga života – da, ti sam: Duše Sveti – vječni živote!

Ti li si zraka, koja od prijestolja suca bljesnu i prodrije u dubinu noći duše, koja nikad sebe samu ne spozna? Milosrdno-neumoljivo prodire ona u bore skrivene. Uplašena od pogleda sebe same, ustupa prostor svetom strahu, početku one mudrosti, koja dolazi iz visine i u visinu nas čvrsto usidruje, u tvom djelovanju, koje nas nanovo stvara: Duše Sveti – zrako sveprožimajuća! Ti li si punina duha i snage, kojim Janje skida pečate s Božjeg vječnog promisla? Tobom poticani jašu glasnici Suda svijetom i oštrim mačem razlučuju kraljevstvo svjetla od kraljevstva noći. Onda će biti novo nebo i nova zemlja, i sve dolazi na svoje pravo mjesto, po tvome dahu: Duše Sveti – pobjednička silo!

Ti li si graditelj, koji vječnu katedralu sazda, što od zemlje kroz nebo seže? Tobom oživljeni uzdižu se stupovi visoko i stoje nerazorivo čvrsti. Označeni vječnim imenom Božjim uspravljaju se prema svjetlu, noseći kupolu, koja sveti hram okrunjujući zatvara, tvoje djelo koje svijet obuhvaća: Duše Sveti – Božja oblikujuća ruko! Ti li si, koji svjetlo zrcalo stvori, najbliže prijestolju Svevišnjega nalik moru od kristala u kojem se božanstvo ljubeći motri? Ti se priginješ nad tvoga stvorenja najljepšim djelom i bliješteći svijetli ti tvoj vlastiti sjaj ususret. I svih bića čista ljepota sjedinjena u dragom liku Djevice, tvoje zaručnice bez mane: Duše Sveti – Stvoritelju svemira!

Ti li si slatka pjesma ljubavi i svetog straha, što vječno odjekuje oko prijestolja Trojstva, svih bića čisti zvuk u sebi spaja? Suglasje koje glavi udove pridružuje, u kojem svaki svoga bitka

tajanstven smisao sretan nalazi te kličući izharava, slobodno opušten u tvome strujanju: Duše Sveti – vječno klicanje!

Molitve Duhu Svetome
(Sv. Katarina Sijenska)

Dođi, Duše Sveti, u moje srce i svojom moći privuci ga sebi! Daj mi svoju ljubav i strah! Čuvaj me, Gospodine Isuse Kriste, od svake zle misli. Ogrij me svojom presvetom ljubavlju, sveti moj Oče i mili moj Gospodine, pomaži mi u svakom mojem radu. Amen.

Slatka ljubavi i neprocjenjivo dobro, ti služiš i poslužuješ svoje najbjeđnije stvorove. O ljubavi! O vatro ljubavi! Budući da je Duh Sveti čvrsto odijelo koje odbija svaki udarac, odijelo vatre protiv hladnoće, hrana da ne umreš od gladi, krevet da se odmoriš. On Duh Sveti, slatki je pratilac duše. On će biti uz nas na koncu našeg života, da se odmorimo na krevetu u tihom moru božanske Biti, gdje ćemo vječno gledati Boga.

Vječnom Ocu za dar Duha Svetoga
(Sv. Katarina Sijenska)

O Oče, ognju ljubavi! Ti si nam dao najobilnijega i najblažega Duha Svetoga da nam bude poslužiteljem. On je ljubav, On je ona čvrsta ruka koja je držala probodenu i čavlina prikovanu Riječ na drvu križa. On je učinio da ono preslatko tijelo dade svu svoju krv koja nam jedina može dati život i držati skupa svaki kamen naše zgrade. Svaka nam krepost dobro dolazi i daje život ako se samo temelji na Kristu i ako je orošena njegovom krvlju. Da, on nas je sazdao sa svojom krvlju i podigao tako čvrsti zid da ga ni đavli, ni stvorovi, ni tuča, ni oluje, ni vjetar ne mogu srušiti ako to mi ne želimo.

Duše Sveti usavrši u nama Isusovo djelo
(sv. papa Ivan XXIII)

Duše Sveti, utješitelju, usavrši u nama djelo koje je započeo Isus, daj da naša molitva koju obavljamo u ime čitavoga svijeta bude snažna i postojana; ubrzaj kod svakoga od nas sazrijevanje do dubokog duhovnog života; daj oduševljenje našem apostolatu koji želi dostići sve ljude i sve narode, sve koje je otkupila Kristova krv i koji su njegova baština. obuzdaj u nama preuzetnost i uzdigni nas prema svetoj poniznosti, prema pravom strahu Gospodnjem, prema plemenitoj hrabrosti.

Neka nas nijedna zemaljska sputanost ne spriječi da budemo vjerni našem zvanju, neka nikakav interes ne sputava zahtjeve pravednosti, neka nikakva proračunatost ne ograniči neizmjerne prostore ljubavi na uskogrudnost sebičnosti. Neka nam bude veliko traženje i poštovanje istine, spremnost na žrtvu sve do križa i do smrti, i neka napokon sve odgovara zadnjoj molitvi Sina nebeskom Ocu i onom izlijevanju Tebe Svetoga Duha ljubavi koju htjedoše Otac i Sin izliti na svoju Crkvu i njezine ustanove, na pojedine ljude i na sve narode. Amen.

Duše Sveti liječi naše rane
(Sv. Ante Padovanski)

Duše Sveti koji si ljubav Oca i Sina, udostoj se pokriti svojom ljubavlju množinu naših grijeha. Tebi neka je čas i slava u vijekove vjekova. Ponizno te molimo, Duše Sveti, da poput plemenitog Samaritanca izliješ lijek svoga milosrđa na rane naše duše. Zavij ih zavojima svoje milosti, stavi naš duh u sedlo posluha, povedi nas u zaklon obraćenja, povjeri nas straži skrušenosti duha, da dugo ostanemo pod tvojom skrbi da bismo uz zalog istinske pokore zadobili izgubljeno spasenje. A nakon što ga opet dobijemo, učini da imamo snage vratiti se putu koji vodi tebi, a s

kojega smo skrenuli. Uz tvoju pomoć ti koji s Ocem i Sinom živiš i kraljuješ jedini Bog u vijeke vjekova. Amen.

Duše Sveti svojom ljubavlju pokrij naše grijeh

(Sv. Ante Padovanski)

Duše Sveti koji si ljubav Oca i Sina udostoj se pokriti svojom ljubavlju mnoštvo naših grijeha. Ognju ljubavi siđi na svakoga od nas i učini da naš jezik uzmogne ispovjediti grijeha pa da, priznavajući ih bez ikakvog prikrivanja zavrijedimo život nebeski te da s anđelima pjevamo vječnu hvalu. tebi neka je čast i salva u vijeke vjekova. Amen.

Duh Sveti i poljubac

(Sv. Geltruda)

O Duše Sveti, ljubavi, Ti si slatki poljubac presvetog Trojstva, koji sjedinjuje Oca i Sina. Ti si onaj blagoslovljeni poljubac kojim je Bog poljubio čovječanstvo po Isusu Kristu. O preslatki poljupče, tvoj vez neka ne ostavi mene zrnice prašine, tvoji zagrljaji neka me obuhvate da bi postala jedno s Bogom. Daj da kušam tvoje slasti živuću Bože i dopusti mi da se potpuno s tobom sjedinim. Ti si moje bogatstvo, ništa drugo na nebu i na zemlji ne sanjam, ne želim i ne nadam se.

Duše Sveti, Ti si nagrada svetaca

(Sv. Marija Magdalena de Pazzi)

Dođi Duše Sveti, dođi Očevo sjedinjenje, naslado Riječi, slavo anđela. Duše istine, ti si nagrada svetaca, svjetlo u tami, bogatstvo siromaha, blago onih koji ljube, zasićenje ogladnjelih, utjeho hodočasnika. Dođi Duše Sveti odmora, radosti i hrano naših duša. Dođi Duše koji potičeš svaku čistu misao, lahore svake utjehe, sažetku svake jasnoće. Dođi Duše Sveti i iskorijeni sve što sprječava da budem potpuno tvoja. Amen.

Duh Sveti i cjelovito predanje

(Sv. Ivan Eudes)

Duše Sveti potpuno se predajem tebi. Zagospodari potpuno mojom dušom vodi me u svakom mom djelovanju i daj da živim kao pravo Božje dijete, kao zdravi ud Isusa Krista i kao osoba koja je rođena od tebe, tebi potpuno pripada i koju ti dokraja posjeduješ, potičeš i vodiš. Amen.

Duh Sveti i nada

(Sv. Šimun)

Dođi Duše Sveti, dođi svjetlo istine, dođi vječni živote, dođi skriveno otajstvo, dođi bezimeno blago, dođi neizreciva stvarnosti, dođi osobo koja izmiče ljudskom shvaćanju, dođi besmrtna radosti, dođi istinska nado svih spašenika, dođi uskrsnuće mrtvih, dođi Ti kojega je moja siromašna duša željela i želi, dođi ljubitelju samoće meni samotnjaku koji kao što vidiš je sam, dođi Ti koji si postao moja čežnja, Ti koji si učinio da te žudim, Ti kojega ljudsko srce me može ne željeti. Dođi moj udahu i živote moj, dođi utjeho moje bijede, dođi moja radosti i slavo moja, moja vječna slasti. Zahvaljujem Ti jer si bez pomiješanosti i promijene postao sa mnom jedan duh, te iako si Bog iznad svih stvari postao si za mene sve u svim stvarima.

Duše Sveti izliječi nas! Neizreciva hrano besplatno darovana, svijetli plaštu koji pokrivaš i štitiš, Ti čistiš od svake mrlje moći koja iscrpljuješ đavle, danu bez zalaza, daru koji nikome nije odbijen. Duše Sveti izliječi nas, Ti sveprisutno djelovanje, svakodnevna duhovna obnova, udijele u Božjoj svetosti, jako svijetlo u kome se vidi Bog, krila Božje ljubavi koja uzdižu u visoko, Ti

objavo otajstava vjere, slobodo od svake ispraznosti, drugovanje svetosti djece Božje, nutarnji ukrasu vjernika, utjeho prisnosti s Bogom, dođi! Amen.

Duh Sveti i srce
(Sv. Pavao od Križa)

O Duše Sveti, duše beskrajnog svijetla, beskrajne slasti, dođi u moje srce! Dođi beskrajno dobro, dođi beskrajna ljubavi! Dođi sami istiniti Bože s Ocem i Sinom! Dođi beskrajna ljubavi, boravi u ovom siromašnom raskajanom srcu! Dođi ljubavi moja, i slasti moja! O svjetlo moje, o živote moj, o utjeho moja, o blago moje, o bogatstvo moje, o moje istinsko dobro, o moja jedina nado, o Bože moj, o sve moje! Dođi uzdišem umirući od ljubavi, dođi ne mogu više trpjeti muku da te ne ljubim! Dođi i sažezi me sve do srži mojih kostiju! Amen.

Duh Sveti i preobraženje
(Sv. Robert Bellarmino)

Duše Sveti, kad ti, božanska vatro, dolazeći s visina počinješ zapaljivati ljudsko srce strasti odmah slabe i gube njihovu snagu. O blažena vatro koja ne izgaraš nego prosvjetljuješ, a ako izgaraš sažižeš zla duhovna stanja duše da se život ne bi ugasio. Tko će me obaviti ovim plamenom? Vatrom koja me čisti, koja iz mog duha odstranjuje tamu i mrak krive savjesti svijetlom istinske mudrosti koja preobražava u goruću ljubav hladnoću lijenosti. Tvoj plamen ne dopušta mom srcu da otvrdne nego ga svojim toplinom uvijek čini gipkim, poslušnim i pobožnim. Neka me on oslobodi od teškog tereta zemaljskih zabrinutosti i svjetovnih želja i neka na krilima svete kontemplacije koja hrani i umnaža ljubav nosi moje srce toliko u visinu da mogu ponoviti s prorokom: Razveseli dušu sluge svoga, Gospodine, jer tebi dušu uzdižem! (Ps 86.4). Amen.

Duh Sveti i početak
(Sv. Bazilije Veliki)

Duše Sveti, Duše dobrote dođi! U tebi ljepota prvotne slika zasja u duši, po tebi strasti slabe, po tebi se đavli odgone, u tebi se opraštaju grijesi, ti dijeliš darove i karizme, po tebi se uzdižu srca, ti vodiš slabe za ruku. Duše Sveti, Duše dobrote dođi! U tebi napredni postaju savršeni, po tebi svi imaju dostatnu milost u tebi je svetost moguća, po tebi se ostvaruje sud Kristov, u tebi se događa uskrsnuće duhovno, po tebi duša postaje hramom Božjim. Duše Sveti, Duše dobrote dođi! Amen.

Duh Sveti i stvorenja
(Sv. Albert Veliki)

Gospodine Isuse, koji si se vratio Ocu pošalji nam Duha Svetoga tješitelja koji se bori u nama, ukazujući na grijeh prisutne u svijetu a koje grijeh skriva, i čini da istinska pravednost i krajnji sud iziđu na vidjelo. Pošalji tvoj Duh ljubavi da se svijet zapali, tvoj Duh istine da bi svijetu dao savjet, tvoj Duh punine da se svijet ostvari, tvoj Duh obraćenja da se svijet vrati Ocu koji sjedinjuje u sebi sva stvorenja. Amen.

Plamen Duha Svetoga
(Sv. Efreem Sirac)

Hvala ti Gospodine Isuse za plamen i Duh u krilu tvoje Majke Marije, plamen i Duh tvoga krštenja na Jordanu, vatru i Duha Svetoga u kaležu i kruhu. U tvome Kruhu je skriven Duh koji se ne jede. U tvome vinu prisutna je vatra koja se može piti. Duh je tvome Kruhu, Vatra u tvome vinu, najčudesnije otajstvo koje su našu usne ikada okusile.

Duh Sveti i Kraljica
(Don. Jakov Alberione)

O Duše Sveti po zagovoru Marije kraljice Duhova izliječi moj razum od nepromišljenosti, neznanja, zaborava, tvrdoće, predrasuda, zabluda, zastranjenja i daj da u svemu vidi Isusa Krista, Mudrost. Ozdravi moje osjećaje od ravnodušnosti, nepovjerenja, zlih sklonosti, strasti, žalosti, daj da imam pravedne i dobre osjećaje i sklonosti u svemu u Isusu Kristu Životu. Ozdravi moju volju od bezvoljnosti, olakosti, nepostojanosti, lijenosti, protivljenja i zli navika i daj da zaživi u meni Isus Krist Put, i nova ljubav prema onome što ljubi Isus i prema Isusu Kristu samome. Božanski uzdigni moj razum darom Razuma, mudrost darom Mudrosti, znanje darom Znanja, razboritost darom Svijeta, pravednost darom Pobožnosti, jakost darom Jakosti i umjerenost darom Straha Božjega. Amen.

Duh Sveti i svetost
(Sv. Augustin)

Duše Sveti uzdiši u meni, da mislim na svete stvari. Potakni me da ljubim svete stvari, zavedi me da tražim, ojačaj me da gledam na njih, štiti me da više ih ne izgubim. Dođi Duše Sveti koji u nekima činiš čudesa, u drugima naviještaš istinu, u nekima čuvaš djevičanstvo, u drugima čuvaš bračnu stidljivost. Dođi Duše Sveti koji činiš nešto u nekim svecima a drugo u drugima, a svakome dopuštaš da ostvare djelo i daješ da žive. Amen.

Duh Sveti i snaga
(Papa Pavao VI)

Duše Sveti izvorna snago u svemiru obnovi tvoja čudesa! Ti sveopća prisutnosti, skladu vremena spasenja, Božji poticaju u nutrinama, Ti otajstveni kao što je to ljubav, desnice Očeva, energijo koja iz križa izlaziš obnovi tvoja čudesa! Duše Sveti pomazanje milosti, budioče pozaspalih snaga, sjedinjenje s Kristom, duhovni odmoru pravednika, mjero kršćanske zrelosti, snago neosvojiva obnovi tvoja čudesa!

Duše Sveti blago Božje i blago duše
(Ivan Ruysbroeck)

O Duše Sveti Ti si blago božje i blago duše, veza ljubavi koja obuhvaća i prožima sve duhove sabrane u jedinstvo radosti i slasti. Ti si ljubav koja razdire i kojom izgaraju oni koji ljubljeni. Ti si Božji prst koji je stvorio svemir i razdijelio sve svoje nadnaravne milosti svima koji su se tebi obratili. Ti si ocean bez granica iz kojega proizlazi svako dobro i gdje svako dobro ostaje. Ti si svijetlo sunce koje sja i širi svoju toplinu u zenitu duše koji privlači razum. Ti si živi izvor neprekidni koji iz nutrine prema vani teče u sedam glavnih rijeka. Ti si onaj koji daje sedam darova koji čine kraljevstvo duše plodno svim krepostima. Amen.

Duh Sveti i naše slabosti
(Sv. Izidor Seviljski)

Pred tobom Duše Sveti osjećamo sav teret naših slabosti ali smo ipak svi sabrani u tvoje ime, dođi i pomози nam, siđi u naša srca, pokaži nam put koji trebamo slijediti, učini Ti sam u nama ono što tražiš od nas. Ti sam nadahnjuj i vodi naše odluke jer samo Ti sa Ocem i njegovim Sinom nosiš tako sveto i slavno ime. Ti koji ljubiš red i mir ne dopusti da povrjeđujemo pravednost, da zalutamo u neznanju, da sudimo birajući po ljudskim simpatijama, da nas uvjetuju osobe ili službe.

Duše Sveti privuci nas sebi darom svoje milosti da budemo jedno s tobom te se ni u čemu ne udaljimo od istine. Učini da mi sabrani u tvoje sveto ime znamo kontemplirati dobrotu skupa s odlučnošću tako da sve činimo u skladu s tobom isčekujući da nam po vjernom vršenju dužnosti bude u budućnosti darovan vječni život. Amen.

Duše Sveti Posvetitelju

(Bl. Jelena Guerra)

Dođi Duše Sveti, dođi vječna ljubavi koji obnavljaš tvojim posvetnim djelom lice zemlje, dođi jer svijet prepun nasilja i besmislica ne može biti obnovljen nego po tvojoj beskrajnoj mudrosti i svemogućom kreposti. Dođi najčišće svjetlo i prosvijetli one koji upravljaju narodima da ih vode u duhu Evanđelja kako bi djelovali svi za opće dobro. Dođi Duše Sveti i obnovi svijet.

O obećani i žučeni Utješitelju, Duše Sveti koji proizlaziš od Oca i Sina koji si uslišao jednodušnu molitvu Isusovih učenika bratski sabranih u Cenakulu i sišao na Crkvu koje se rađala zapali ponovno, molimo te tvoj Božanski plamen u srcima ljudi. Neka tvoja svjetlost zasja do na kraj zemlje i sjedini bratske Crkve. Amen.

Duh Sveti i pobožnost

(Bl. Jelena Guerra)

Isuse pošalji svoga Svetoga Duha neka On prožme moju dušu, neka je zapali i posveti da više ne živim nego u Duhu Svetome, da tako nalikujem na tebe koji si od jaslica do križa činio i trpio vođen jedino Ljubavlju. Što bi mi moj Isuse koristilo zajedništvo s tobom bez zajedništva sa tvojim Svetim Duhom? Zato te molim i ponavljam izli tvoga Duha, udijeli mi ga kao svjetlo koje obasjava, kao učitelja koji podučava, kao vođu koji upravlja, kao izvor koji gasi žeđ, čisti i oplođuje, kao pratilac na putu i utjeha, kao vez koji me utvrđuje uvijek u tvome prijateljstvu. Dođi Duše Sveti koji si promijenio hladna i plašljiva srca u srca zapljena ljubavlju puna svete odvažnosti, učini u meni što si učinio na dan Pedesetnice, prosvijetli, zapali, ojačaj ovu dušu i osposobi je da uzvratu svome Bogu ljubav za ljubav. Neka se ta ljubav sastoji u svetim djelima i trajnom umiranju sebi u iskrenoj poniznosti, gorljivoj pobožnosti i velikodušnoj žrtvi. Amen.

Ponovno rađanje

(Bl. Jelena Guerra)

Gospodine Isuse molim te udijeli tvoga Svetoga Duha mojoj duši, ponovno me krsti u tvojoj krvi, pridruži me euharistiskoj žrtvi, obogati me uvijek novim većim milostima pogotovu uli mi dar iskrene i ustrajne molitve. Daj mi novo srce očišćeno tvojom ljubavlju da moja osjećaji iako siromašni tebi budu po volji. Pohodi Gospodine ovo siromašno srce i preobrazi ga u izabranu posudu. Potvrdi moje nakane kako ne bi bile iskrivljene i odveć ljudske i daj da moja djela budu po tvojoj volji. Učini da nalikujem na tebe po strpljenju da mi postane milo s tobom raditi i trpjeti. Daj Gospodine da govorim osluškujući tvoga Svetoga Duha da te tako slave moje riječi i budu na duhovnu korist bližnjemu. Tebi predajem cijelo moje biće da ga Ti tvojim Duhom oblikuješ, obnoviš, preobraziš i potpuno sebi suobličiš.

Molim te Isuse da se ponovno rodim, da se rodim odozgo, molim te ponovno me krsti i obnovi u tvom Svetom Duhu. Neka samo On nadahnjuje moje misli, ptiče moju volju, bude centar mojih osjećaja, vodi moje riječi, podupire moju nadu, potiče moja djela i bude njihov cilj i prijatelj moga srca, moj životni pratilac, moja utjeha u smrti i blago u vječnosti...Neka moj život bude trajno rađanje i rast u Duhu Svetome. Amen.

Slatki goste duše (Bl. Jelena Guerra)

O Duše Sveti slatki goste duše ulij u nas, molimo te, blistave zrake svoga svijetla da shvatimo uzvišenu i utješnu istinu tvog boravka u nama. Daj da budemo duboko svjesni da Ti uistinu boraviš u nama, i još više daj da osjetimo tvoju prisutnost za vrijeme molitve budući da imamo milost da molimo s tobom naše na žalost hladne i rastresene molitve. Sjedini s njima neizrecive uzdahe tvoje ljubavi. O Božanski duše probudi nas iz naše pospanosti i pomози nam da znamo vrednovati tolike milosti i na njih odgovoriti.

A gdje da idem moj Bože ako se udaljim od tvoga Duha? Zar nije tvoj Duh odmor u naporima, utjeha u plaču i najbolji tješitelj u najbolji tješitelj u mukama? Ti si Duše Sveti rekao da onim koji Boga ljube sve se na dobro okreće. Oživi moju vjeru pa da vjerujem u ova utješna obećanja koje bude nadu. Ne molim da me oslobodiš od patnji nego da patnje pretvoriš u vježbanje u istinskim krepostima i rast u svetoj ljubavi. Slatki goste duše daj da osjetim tvoju dobrohotnu prisutnost jer si obećao da ćeš biti sa tvojom vjernom sluškinjom kada trpi. Molim te za mirnu strpljivost i jakost da trpim bez grijeha, bez tužaljki, bez potištenosti duha nego u vedrom miru i sa zaslugom, čekajući u čvrstom povjerenju utješne učinke tvoje dobrote, da se odmorim pod tvojim krilima i u tvoje ruke položim svoj duh, svoje tijelo i sve svoje kako bi se na meni uvijek vršila tvoja sveta volja.

O Duše Sveti, vječna ljubavi, slatki prijatelju i goste duše dođi, dođi u mene i ulij tvoju snagu svim mojim moćima, upali svojom ljubavlju moje srce, dođi boravi u meni i ne dopusti da grijeh, nepostojanost i lijenost me odvoje od tebe koji si slatki gost duše. Želim da Ti to budeš za mene da bi i ja mogao biti tvoj gost u Nebu i tako uroniti u ponor tvoje ljubavi s tobom Duše Sveti, Ocem i Sinom za svu vječnost. Amen.

Pohod Cenakulu (Bl. Jelena Guerra)

O Duše Sveti, vječna ljubavi, Tješitelju vjernih Kristovih prijatelja koji su ponizni i siromašna srca, usuđujem se i ja hodočastiti u jeruzalemski Cenakul gdje divno ti prve vjernike ispuni puninom milosti i darova. Klanjam ti se, zahvaljujem ti, želim te u sebi i molim da po otajstvu Pedesetnice izliješ i na mene i na sve one koji su sa mnom duhovno sabrani u Cenakulu. O Duše Svetosti ispuni nas tvojom milošću i udostoj se duboko nas preobraziti i obratiti kao što si to učinio s apostolima. O blažena Djevice Marijo ti koja si u Cenakulu bila Majka i učiteljica Isusovim učenicima budi i meni Majka i učiteljica i daj da u ovim danima mognem djelatno rasti u Duhu. A vi učenici Kristovi koji ste prvi obavljali duhovnu obnovu molite za mene.

Neka plamen Cenakula bude upaljen u moje srce i trajno gori do vječnom Vazama. Dođi Duše Sveti po tebi sve bolje i bolje upoznajemo moć, dobrotu, milosrđe Nebeskog Oca i savršenu ljubav koja nas s njime vezuje. Dođi Duše beskrajne moći i kreposti koji si izveo neizrecivo otajstvo Utjelovljenja, dođi i pohodi naš duh i daj da dublje upoznamo Sina Božjega koji je po tebi za nas spasenje postao Sinom čovječnijim. Dođi dahu života i učini da smrtnici uistinu vjeruju da si Duh Oca i Sina.

Dođi božanska Ljubavi od koje proizlazi misionarski duh koji oblikuje istinske apostole, dođi i zapali tvoj plamen u srcima i pošalji ih spašavati duše po cijeloj zemlji. Dođi Duše Sveti kao što si došao u Cenakul gdje si se pokazao u obliku jezika, dođi očisti naše srce, naš jezik da bi naš govor bio uvijek svet i usmjeren na izgradnju tvoga kraljevstva i na dobro bližnjega. Amen.

Molitva za plodove Duha Svetoga (Bl. Jelena Guerra)

Duše Sveti, beskrajno svjetlo, istino, ljubavi i dobroto koji boraviš u nama kao slatki Gost duše daj da budemo sposobni donijeti plodove svetosti, molimo te ulij u naše duše svoj život. Dođi,

o dođi Duše Sveti! Dođi dahu života, božanski plamenu i daj da živeći po Duhu donosimo plodove ljubavi, radosti, mira, strpljivosti, dobrohotnosti, dobrote, izdržljivosti, blagosti, vjernosti, čednosti, uzdržljivosti i čistoće. Dođi, o dođi Duše Sveti! Dođi dahu života, božanski plamenu i uvijek nas vodi i upravljaj nama.

Neka vjera bude Ljubav koja vjeruje, neka nada bude ljubav koja isčekuje, neka klanjanje bude ljubav koja se baca na koljena, neka molitva bude ljubav koja te susreće, neka napor bude ljubav koja čini, neka mrtvljenje bude ljubav koja se žrtvuje. Neka samo ljubav vodi naše misli, riječi i djela. O Bože koji si svojoj Crkvi dao udio u nebeskim dobrima čuvaj dar svoje ljubavi da bude uvijek djelatna u nama snaga tvoga Duha. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

Molitva za sedam darova Duha Svetoga

(Bl. Jelena Guerra)

Dođi Duše Sveti, Duše Mudrosti, daj da kušamo slast Božje Riječi, nježnost njegove ljubavi i beskrajni mir koji dolazi u našu dušu kao odgovorimo na Božji poziv. Dođi Duše Sveti, Duše Razuma, daj da znamo gledati naš život i u njemu otkriti tvoju prisutnost Ljubavi koja nas poziva da ljubimo. Dođi Duše Sveti, Duše Znanja, učini nas sposobnima slijediti Isusa na putu života koji nam je objavljen i koji nam predlaže Božja riječ dan za danom. Dođi Duše Sveti, Duše Jakosti, ojačaj našu vjeru, daj da naše srce postane blago i spremno u osluškivanju volje Božje.

Dođi Duše Sveti, Duše Savjeta, nadahni nam što trebamo tražiti od Gospodina i daj da se ponašamo dosljedno dostojanstvu poziva na koji smo pozvani. Dođi Duše Sveti, Duše Pobožnosti, oblikuj u nama svijest da smo ljubljena djeca Očeva stvoreni na sliku njegova Sina Isusa i ispunjeni radošću Duha Posvetitelja. Dođi Duše Sveti, Duše Straha Božjega, kraljuj nad našom voljom i daj nam osjećaj da hodimo u tvojoj prisutnosti u radosti velikodušnog i besplatnog služenja. Amen.

Čin posvete Duhu Svetome

(Bl. Jelena Guerra)

Duše Sveti, Božji Duše koji si s obiljem svog svijetla i darova sišao na prvu zajednicu sabranu na dan Pedesetnice u dvorani Cenakula evo nas pred tobom i molimo da obnoviš u nama ono što si učinio u onaj dan. Da bi se to dogodilo mi ti se posvećujemo i prikazujemo ti naš duh, našu volju i naše srce. Otkupiteljsko djelo Isusa Krista, utjelovljene Riječi koje je On učinio iznad svega po svojoj Muci i smrti e htio povjeriti svojoj Crkvi Ti si Duše Sveti dovršio na dan Pedesetnice koji neprestano traje.

Da bi u nama Tvoje djelo bilo sve jače i plodonosnije i da bi ovaj dio tvoje Crkve živio u trajnom napretku tebi se bez pridržaja potpuno posvećujemo i predajemo. Tvoje svijetlo neka obasja naš razum da uvijek tražim istinu i neka nas ne zavedu lažni proroci, tvoja milost neka ojača našu volju e učini je sposobnom oduprijeti se đavolskim zasjedama i pokvarenostima, tvoji darovi neka nas preobrazu u apostole koji svjedoče riječima i djelima.

O Božanski Duše obnovi i za nas čudesa svoje milosti koja su se dogodila u prvoj kršćanskoj zajednici kod tvog dolaska i daj da živimo u tebi i vodimo Kristu i Crkvi sve duše koje susrećemo te tako doprinesemo divnom planu spasenja ljudskog roda koji je na dan Pedesetnice dao prve čudesne plodove. Amen.

Duše Sveti, daj mi nutarnji pogled!

(sv. Augustin)

Dođi u moj život, Duše Sveti, Duše mudrosti, i daj mi nutarnji pogled, da vidim i čujem, da se ne navežem na materijalni svijet, nego da uvijek težim za duhovnim stvarima. Dođi u mene, Duše Sveti, Duše ljubavi, ispuni moje srce ljubavlju. Dođi u mene, Duše Sveti, Duše istine, i daj mi,

da dođem do spoznanja istine u svoj njenoj punini. Dođi u mene, Duše Sveti, izvore žive vode za život vječni, daj mi milost, da gledam Očevo lice u životu i radosti bez kraja. Amen.

Duše Sveti, preori zemlju moga srca!

(sv. Grgur iz Nareka)

O, moćni Duše, ulij u moju dušu rosu svoje blagosti, preplavi je puninom svoje milosti. Preori tvrdu zemlju moga srca, da mogu prihvatiti Riječ i donijeti plod. Samo po tvojoj beskrajnoj mudrosti svi darovi cvatu i sazrijevaju u nama. Ispruži svoju desnicu nada mnom i ojačaj me po milosti svoga velikoga milosrđa: Rasprši maglu zablude i tamu grijeha iz moje duše, da mogu odvojiti svoj duh i srce od zemaljskih stvari i podići ih prema Nebu. Amen.

Duše Sveti, Tješitelju

(sv. Anselmo)

Svemogući Duše Tješitelju, prožmi dubine moga srca sa svojom božanskom moći. Dođi u mene, slatki goste duše, obasjaj sjajem svoga svjetla svaki mračni kutak moga srca. Dođi u mene, slatka utjeho, pohodi i oplodi svojom rosom moj neplodni i tamom isušeni duh. Dođi u mene, izvore žive vode, da se napojim na potocima tvoje ljubavi, da ne bi više nalazio radost u ispraznim užicima ovoga svijeta.

Duše Sveti, daj mi nutarnji pogled!

(sv. Augustin)

Dođi u moj život, Duše Sveti, Duše mudrosti, i daj mi nutarnji pogled, da vidim i čujem, da se ne navežem na materijalni svijet, nego da uvijek težim za duhovnim stvarima. Dođi u mene, Duše Sveti, Duše ljubavi, ispuni moje srce ljubavlju. Dođi u mene, Duše Sveti, Duše istine, i daj mi, da dođem do spoznanja istine u svoj njenoj punini. Dođi u mene, Duše Sveti, izvore žive vode za život vječni, daj mi milost, da gledam Očevo lice u životu i radosti bez kraja. Amen.

Duše Sveti, preori zemlju moga srca!

(sv. Grgur iz Nareka)

O, moćni Duše, ulij u moju dušu rosu svoje blagosti, preplavi je puninom svoje milosti. Preori tvrdu zemlju moga srca, da mogu prihvatiti Riječ i donijeti plod. Samo po tvojoj beskrajnoj mudrosti svi darovi cvatu i sazrijevaju u nama. Ispruži svoju desnicu nada mnom i ojačaj me po milosti svoga velikoga milosrđa. Rasprši maglu zablude i tamu grijeha iz moje duše, da mogu odvojiti svoj duh i srce od zemaljskih stvari i podići ih prema Nebu. Amen.

Duše Sveti, blažen onome, koji zasluži Tebe ugostiti!

(sv. Anselmo)

Svemogući Duše Tješitelju, prožmi dubine moga srca sa svojom božanskom moći. Dođi u mene, slatki goste duše, obasjaj sjajem svoga svjetla svaki mračni kutak moga srca. Dođi u mene, slatka utjeho, pohodi i oplodi svojom rosom moj neplodni i tamom isušeni duh. Dođi u mene, izvore žive vode, da se napojim na potocima tvoje ljubavi, da ne bi više nalazio radost u ispraznim užicima ovoga svijeta.

Blažen onaj, koji zasluži Tebe ugostiti, s tobom će doći i nastaniti se Otac i Sin. Dođi, zvijezdo mornara, sigurna luko brodolomnika. Dođi, sjaju svakog stvorenja, jedini spase umirućih. Amen.

Duh Sveti i vječnost
(sv. Alfonso Marija Liguori)

Duše Sveti, koji si bezbrojnim milostima ispunio Marijinu dušu i ulio u srca apostola ljubav i gorljivost, zapali svojom ljubavlju i moje srce. Ti si Božji duh; daj mi jakost protiv zlih duhova. Ti si vatra; upali i u meni plamen ljubavi. Ti si svjetlo; prosvijetli me i daj da upoznam svijet. Ti si golubica; udijeli mi čistoću u djelima. Ti si blagi lahor povjetarca, pun ljupke miline; rasprši oluje mojih strasti. Ti si jezik; nauči me kako Te bez prestanka slaviti. Ti si oblak; osjeni me svojom zaštitom. Ti si darovatelj svih nebeskih darova; udijeli mi život milosti, posveti me svojom ljubavi; vodi me svojom mudrošću, u svojoj dobroti primi me kao posvojeno dijete i spasi me po svome milosrđu, da se umorim i sustanem ljubeći Te, blagoslivljajući Te i slaveći Te u ovome životu, i zauvijek u vječnosti. Amen.

Duh Sveti i Evanđelje
(sv. Toma Akvinski)

Duše Sveti, dođi u moju dušu i podaj mi svoj razum, da mogu upoznati Oca i meditirati riječi evanđelja. Daj mi tvoj žar, da Te, potaknut tvojom Riječi, tražim u osobama, koje susrećem i događajima današnjeg dana. Daj mi tvoju mudrost, da znam živjeti i suditi u svjetlu Riječi ono što sam danas proživio. Udijeli mi ustrajnost, da sa strpljenjem dublje ponirem u poruku Božju, objavljenu u Evanđelju, i da zadobijem svjetlo za život, da ljubim život i Gospodina Života. Daj mi tvoje pouzdanje, da znam od sada biti u otajstvenom zajedništvu s Bogom, u iščekivanju da se sjedinim s njim u vječnosti, gdje će Njegova Riječ konačno biti potpuno objavljena i potpuno ostvarena. Amen.

Duh Sveti i misao
(kardinal J. H. Newman)

Gospodine, treba mi tvoj nauk. Ti me pouči svrsishodno potrebama svakoga dana. Treba mi pravi osjećaj za Boga, da, spoznajući jedan dio objavljenih stvari vjere, budem spreman prihvatiti druge. Daj da razumijem istinu o tebi i da imam srce otvoreno za sve ostale istine ili spasi me barem da ne gledam krivo istinu i da je takovom prikazujem. Treba mi svjetlo Duha Svetoga, koji je prosvjetljivao duh svetih Otaca, da učim ono što su oni učili, da mislim kako su oni mislili i, pogotovo, spasi me svake posebnosti moje misli koja nije istinita, a koja me vodi daleko od tebe. Duše Sveti, daj mi da znam razlučiti pravo i lažno u svakom umnom radu. Amen.

Duh Sveti i Božji mir u duši
(Fenelon)

Gospodine, gdje je Duh Sveti, koji treba biti moj život? Gdje je On, koji je duša moje duše? Ne osjećam Ga i ne nalazim Ga. U svojim osjećajima nalazim samo slabost, u duši raspršenost i laž. U mojoj volji samo nepostojanost i podijeljenost između tvoje ljubavi i tisuću beskorisnih stvari. Gdje je, dakle, tvoj Duh? Zašto ne dođe u moju dušu i ne stvori mi novo srce, koje će biti po tvome? O, Bože moj, shvaćam da će se udostojiti tvoj Sveti Duh doći i kraljevati u mojoj jednoj duši, ako se potpuno otvori. Dođi, Duše Sveti! Ti ne možeš naći većeg, golog siromaha, bjednijeg, napuštenijeg i slabijeg od mogega srca. Dođi i sa sobom donesi mir, ali ne onaj ljudskog obilja, koje teče kao rijeka, nego mir uzvišeni; mir, koji dolazi od žrtve, strpljenja, siguran u gorčinama, čist, dubok, koji se ne uznemirava, jer se temelji na odricanju samoga sebe. Amen.

Duše Sveti, u tebi mogu reći: Abba, Oče

(sv. Bernard)

Duše Sveti, dušo duše moje, samo u tebi mogu uzviknu ti Abba, Oče. Ti, Duše Božji, potičeš molitvu u momu srcu i govoriš mi što treba moliti. Duše ljubavi, probudi u meni ljubav, jer samo Ti možeš probuditi tu ljubav, da idem putevima Božjim. Duše svetosti, Ti istražuješ dubine duše u kojoj stanuješ i ne podnosiš u njoj ni najmanje nesavršenosti; sažeži ih sve ognjem svoje ljubavi. O, Duše slatki i blagi, usmjeri uvijek moju volju prema svojoj, daje mogu jasno spoznati, žarko ljubiti i sprovesti u djelo. Amen.

Duh Sveti i rane srca

(sv. Hildegarda)

Plamenu Duha Svetoga tješitelja, životvorni Duše svega stvorenja, Ti si jedini svet, Ti si izvor svake ljepote. Ti si svet; udostoji se svojom pomasti pomazati skršena srca. Ti si svet; dahom svetosti liječi duboke rane naših duša. Štite života, nado svih članova Crkve, zaklone ljepote, spasi blagoslovljene. Zaštiti one, koje je neprijatelj zarobio, oslobobodi utamničene, koje Božja moć, usprkos svemu, hoće spasiti. Po tebi su oblaci gonjeni vjetrom, po tebi iz stijene ističe izvor žive vode i teku potoci, po tebi se zemlja pokriva zelenilom. Ti vodiš i upravljaš mudracima, nadahnjuješ mudrost i daruješ radost. Slava tebi, koji si sam Slava i radost života, nada i čast bez mrlje. Ti, koji daruješ svako svjetlo. Amen.

Duše Sveti, očisti moju dušu

(Sv. Franjo Asiški)

Svemogući Bože, vječni pravedni i milosrdni Oče, daruj mi, da po tvojoj milosti uvijek vršim tvoju Volju i da želim ono što Ti hoćeš. Očisti moju dušu, da obasjana svjetlom Duha Svetoga i upaljena njegovom ljubavlju, može slijediti primjer Tvoga Sina i našega Gospodina, Isusa Krista. Daj mi da po tvojoj milosti dođem k tebi, Uzvišeni i Svemogući Bože, koji živiš i kraljuješ u slavi, u savršenom Trojstvu i Jedinstvu, u sve vijeke vjekova. Amen.

Duhu Svetomu, da budem potpuno Božja

(sv. Terezija Avilska)

Duše Sveti, Ti sjedinjuješ moju dušu sa Ocem. Potiči je gorljivim željama i učini da izgara plamenom tvoje ljubavi. Duše Sveti, koliko si dobar sa mnom! Daj da Te uvijek slavim i blagoslivljam za veliku ljubav, koju izlivaš u moje srce. Bože moj i Stvoritelju, da lije moguće, da postoji netko tko Te ne ljubi?

Toliko vremena nisam Te ljubila. Oprosti mi, Gospodine! Duše Sveti, daj mi svoju ljubav i dopusti, da moja duša bude potpuno Božja i da mu služi bez ikakvih osobnih interesa, nego samo jer je Otac moj, koji me ljubi. Moj Bože i sve moje, ima li, možda, koja druga stvar, koju bi mogla željeti? Samo Ti si dovoljan! Amen.

Molitva Duhu Svetomu

(sv. Katarina Sienska)

Dođi, Duše Sveti, u moje srce i svojom moći privuci ga k Sebi! Daj mi svoju ljubav i svoj strah! Čuvaj me, Gospodine Kriste, od svake zle misli. Ogrij me svojom presvetom ljubavlju, sveti moj Oče i mili moj Gospodine, pomaži mi u svakom mojem radu. Amen.

Dodi, Duše Sveti, u srce svakoga čovjeka

(sv. Ivan Pavao II)

Dodi, Duše Sveti, dođi, Duše Tješitelju, dođi i utješi srce svakoga čovjeka, koji plače u "očaju. Dođi, Duše Sveti, dođi, Duše istine i ljubavi, dođi i napuni srce svakog čovjeka, koji bez ljubavi i istine ne može živjeti. Dođi, Duše Sveti, dođi, Duše života i radosti, dođi i daruj svakom čovjeku puninu zajedništva sa Ocem i Sinom, u životu i u vječnoj radosti, za koju je stvoreno i određeno ljudsko srce. Amen.

Molitve Duhu Svetomu pape Pija XII

Duše Sveti, ponizno Te molim, da uvijek budeš uz mene, da u svim stvarima radim samo po tvojim svetim nadahnućima! Dođi, Duše Sveti, i ulij u duše vjeru, ufanje i ljubav!

Molitva kardinala Merciera Duhu Svetomu

Duše Sveti, dušo moje duše, klanjam ti se i molim Te, prosvijetli me, vodi me, jačaj me, tješi me. Reci mi što moram učiniti; daj mi svoje naloge! Obećajem ti, da ću se podložiti svemu što Ti želiš od mene i prihvatiti sve što budeš dopustio da me snađe. Daj mi samo milost da spoznam i vršim Tvoju Volju.

Podaj nam, Svemogući Bože, da revnim molitvama zavrijedimo primiti Duha Svetoga, da Njegovom milošću budemo izbavljeni od svih napasti i da zadobijemo oprostjenje svojih grijeha. Amen.

Molitve blaženog kardinala Alojzija Stepinca

1. za sedam darova Duha Svetoga

Duše Sveti, Tješitelju, dođi u srca naša sa svojom Milošću i svetom Ljubavi i daj nam dar mudrosti, da sa slašću razmatramo Božje Istine, i da nam Bog bude jedino mjerilo u prosuđivanju svih božanskih i ljudskih stvari.

Daj nam dar razuma, da duhom svojim što dublje zaronimo u otajstva svete vjere, koliko je to u ovom zemaljskom životu moguće.

Daj nam dar savjeta, da se sklanjamo pred zasjedama đavla i svijeta, a u dvojbi da uvijek prigrlimo ono stoje na slavu Božju i za naše spasenje.

Daj nam dar jakosti, da osobitom odlučnošću svladavamo sve napasti i ostale zapreke u duhovnom životu.

Daj nam dar znanja, da pravo spoznamo što i kako trebamo vjerovati i da u duhovnom životu ne odemo krivim putem.

Daj nam dar pobožnosti, da Bogu, svetima i službenicima Crkve iskazujemo čast i dužno štovanje, nevoljnima da, za Ljubav Božju, pritičemo u pomoć.

Daj nam dar straha Božjega, da se čuvamo grijeha, bojeći se uvrijediti Boga iz sinovskog poštovanja prema Božjem Veličanstvu.

2. za dvanaest plodova Duha Svetoga

Duše Sveti, Tješitelju, dođi u srca naša sa svojom Milošću i svetom Ljubavi i udijeli nam dvanaest svojih plodova: ljubav, radost, mir, strpljivost, dobrohotnost, dobrotu, izdržljivost, blagost, vjeru, čednost, uzdržljivost i čistoću.

3. za stožerne kreposti

Duše Sveti, Tješitelju, dođi u naša srca sa svojom Milošću i svetom Ljubavi i daj nam krepost razboritosti, da, imajući na umu Vječni Život, uvijek ispravno prosudimo što nam je činiti, a što izbjegavati.

Daj nam krepost pravednosti, da svakome dajemo ono što mu pripada.

Daj nam krepost duševne jakosti, da nas nikakva nevolja, progonstvo, pa ni smrt ne ometa u vršenju dobra.

Daj nam krepost umjerenosti, da svladavamo zle požude i razumno se služimo sjetilnim dobrima.

4. za bogoslovne kreposti

Duše Sveti, Tješitelju, dođi u naša srca sa svojom Milošću i svetom Ljubavi i daj nam krepost vjere, da Milošću Božjom, čvrsto držimo za istinu sve što je Bog objavio i što nam po svojoj Crkvi predlaže vjerovati, ne zato što bismo naravskim razumom spoznali istinitost objave, već zato što nam je to objavio Bog koji ne može prevariti niti biti prevaren.

Daj nam krepost ufanja, da po zaslugama Isusa Krista i radi Božje Dobrote, Svemoćnosti i Vjernosti očekujemo Vječni Život i sve potrebna milosti koje je Bog obećao onima koji čine dobro.

Daj nam krepost ljubavi, da ljubimo Boga najviše radi Njega samoga, a bližnjeg i samog sebe poradi Boga. Amen!

Molitva Duhu Svetomu

(nepoznati autor)

Dođi Duše Presveti, prosvijetli moju pamet da spoznam uvijek što mi je činiti, što je Božja Volja. Podaj mi milost, da uvijek i na vrijeme prepoznam glas svijesti kao Tvoj glas, i daj mi snage da ga prihvatim i da mu se nikada više ne oduprem.

Pomozi mi, da mogu dobro iskoristiti vrijeme, uvijek slaveći Boga, ma što god radio. Probudi u mojoj duši smisao za žrtvu i odricanje. Uništi moje sebeljublje, da mogu samo za Boga živjeti. Prosvijetli me, da mogu sabrano i iskreno moliti, donositi dobre odluke i izvršavati ih.

Ukloni iz moje duše svaku sumnju i daj mi jakosti da se potpuno predam tebi, da me Ti vodiš, po Marijinom primjeru, u zajedništvu sa Isusom i Bogom Ocem. Amen!

Dođi Duše Sveti, duša moja čezne za tobom. Srce moje je doista nečisto, ali Ti ga možeš očistiti. Srce je moje mračno, ali Ti ga možeš prosvijetliti. Srce je moje zlobno, ali Ti ga možeš prožeti ljubavlju. Srce je moje žalosno, ali Ti ga možeš utješiti.

Srce je moje slabo, ali Ti ga možeš ojačati.

Srce je moje hladno, ali Ti ga možeš zapaliti. Srce je moje sklono zemaljskim stvarima, ali Ti ga možeš ispuniti nebeskim željama. Srce je moje puno grijeha, ali Ti ga možeš uresiti svim krepostima. Srce je moje nestalno i promjenjivo, ali Ti ga možeš učiniti ustrajnim.

Dođi Duše Sveti, Ti Oče siromaha, dođi, ispuni me svojom ljubavlju! Amen!

ZAZIV DUHA SVETOGA

Dođi, Duše Presveti,
sa Neba nas posjeti zrakom svoje milosti.
Dođi, Oče ubogih,
djelitelju dara svih, dođi, srca svjetlosti.
Tješitelju tako blag,
ti nebeski goste drag, pun miline hlade tih.
Umornima odmore,
u vrućini lahore, razgovore žalosnih.
Sjaju svjetla blaženog,

sjaj u srcu puka svog, napuni nam dušu svu.
Bez božanstva tvojega.
čovjek je bez ičega, tone sav u crnom zlu.
Nečiste nas umivaj, suha srca zalijevaj, viđaj rane ranjenim.
Mekšaj čudi kamene, zagrij grudi ledene, ne daj nama putem zlim.
Svim što vjeru imaju,
što se u Te ufaju, sedam svojih dara daj.
Daj nam krepost zaslužnu i smrt lijepu, blaženu, daj vjekovit svima Raj. Amen.

HIMAN DUHU SVETOMU

O, dođi, Stvorče, Duše Svet, Pohodi duše vjernika,
Poteci višnjom milosti, U grudi štono stvori ih!
Ti nazivaš se Tješitelj, Blagodat Boga Svevišnjeg,
Studenac živi, ljubav, plam, pomazanje duhovno.
Darova sedam razdaješ, Ti prste desne Očeve,
Od Vječnog Oca obećan, Ti puniš usta besjedom.
Zapali svjetlo u srcu, Zadahni dušu ljubavlju,
U nemoćima tjelesnim Potkrepljuj nas bez prestanka!
Dušmana od nas otjeraj I postojan mir nam daj,
Ispred nas idi, vodi nas, da svakog zla se klonimo!
Oca da upoznamo I Krista, Sina Njegova I u Te, Duha Njihova,
Da vjerujemo sveudilj!
Sva slava Ocu Vječnomu
I uskrslomu Sinu mu Sa Tješiteljem Presvetim Nek bude sad i uvijek! Amen.
Pošalji Duha svojega i postat će! Aleluja! I obnovit ćeš lice zemlje! Aleluja!
Pomolimo se! Bože, koji si svjetlošću Duha Svetoga poučio srca vjernih, daj da u tom istom Duhu
što je prav mislimo i Njegovoj se utjehi vazda radujemo! Amen.

RAZMATRANJA SVETACA O DUHU SVETOME

Duh Sveti i Marija

(sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Priznajem sa svom Crkvom daje Marija puko stvorenje izašlo iz ruku Svevišnjega, pa je, u usporedbi s njegovim neizmjernim Veličanstvom, manja od atoma; ili, radije Ona nije ništa jer je On sam Onaj koji jest (Iz 3,14 dosljedno, ovaj veliki Gospodin, uvijek neovisan i dostatan sam sebi, nije uopće ni najmanje trebao Presvetu Djevici niti je treba, da može izvršiti svoju Volju i očitovati svoj Slavu. Njemu je dosta htjeti, pa će sve biti. Međutim kažem i ovo: uzevši stvari kako stoje, otkad je Bog stvori Presvetu Djevicu, On je po njoj htio početi i dovršiti svoj najveća djela, pa možemo slobodno vjerovati da On neće svoj postupak promijeniti kroz vjekove, jer On je Bog, timalo ne mijenja ni svoje misli ni svoje ponašanje (usp Heb 1,12).

Kako su se tri božanske osobe Presvetoga Trojstva vladale kod Utjelovljenja i prvog dolaska Isusa Krista, tako se vladaju uvijek, na nevidljiv način u svetoj Crkvi, i tako će se vladati sve do konca vjekova, kod zadnjeg dolaska Isusa Krista.

Bog Duh Sveti hoće u njoj i po njoj oblikovati sebi odabranike, pa joj kaže: U mojim odabranicima puštaj korijenje. (Si 24,13) Puštaj, miljenice moja i Zaručnice moja, korijenje svih svojih kreposti u moje odabranike, da se sve više množe. Toliko sam se u tebi nasladio kada si, živeći na Zemlji, vršila najuzvišenije kreposti da te još i sada želim naći na Zemlji, a da ne moraš ostaviti Nebo. Stoga se obnavljaj u mojim odabranicima, da u njima s uživanjem gledam korijenje tvoje nepobjedive vjere, tvoje duboke poniznosti, tvoga općeg mrtvljenja, tvoje uzvišene molitve,

tvoje žarke ljubavi, tvoga stalnog ufanja i svih tvojih kreposti. Ti si moja Zaručnica uvijek jednako vjerna, jednako čista i jednako plodna kao što si nekoć bila.

Neka mi tvoja vjera daruje vjernike, tvoja čistoća neka mi daje djevice, tvoja plodnost neka mi daje izabranike koji su moji hramovi.

Kada se Presveta Djevica Marija ukorijeni u kojoj duši, Ona tu tvori čudesa milosti, kako to samo Ona može, jer samo je Ona plodna Djevica, koja niti je kada imala niti će ikada imati sebi slične u čistoći i plodnosti. Marija je proizvela sa Duhom Svetim najveće djelo što gaje ikada bilo ili će ga biti: Boga-Čovjeka; i Ona će, dosljedno, proizvesti najveće stvari i u zadnja vremena. Njoj je pridržana tvorba i odgoj velikih svetaca, koji će se pojaviti pri koncu svijeta, jer samo ova izvanredna i čudesna Djevica može u zajedništvu sa Duhom Svetio proizvesti osobite i izvanredne stvari.

Kada Duh Sveti, njezin Zaručnik, nade Mariju u kojoj duši. On tamo leti i ulazi u svoj svojoj punini, te se toj duši daje obilatije što više mjesta ona daje njegovoj Zaručnici. Jedan od najglavnijih razloga zašto Duh Sveti ne čini sada golema čudesa u dušama jest taj, što u njima ne nalazi dovoljno sjedinjenja sa svojom vjernom i nerazdruživom Zaručnicom. Kažem: nerazdruživom Zaručnicom, jer Duh Sveti, ta bitna ljubav Oca i Sina, otkada je zaručio Mariju da proizvede Isusa Krista, Glavu odabranika, i Njega u odabranicima, otada se nije više rastavio od nje. jer mu je Ona uvijek ostala vjerna i plodna. (Svi citati su preuzeti iz "Rasprave o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji")

Živa voda Duha Svetoga (sv. Ćiril Jeruzalemski, biskup)

Voda, koju ću mu dati, postat će u njemu izvorom one žive vode što struji u Život Vječni. To je nova vrsta vode, koja živi i struji u Život Vječni, a struji u onima koji su dostojni. Zbog kojega je razloga milost Duha nazvana vodom? Jer pomoću vode sve postoji: voda uzdržava biljke i životinje, voda kao kiša pada s neba, i to pada na isti način u istome obliku, a proizvodi različite učinke; jedan je učinak u palmi, a drugi u lozi, ipak je voda svima sve. Ona je uvijek ista i ne postoji na drugačiji način. Dok kiša pada ne mijenja se, nego se upriličuje onomu koji je prima i u svakom stvorenju proizvodi ono što mu treba i što odgovara njegovoj naravi.

Na isti način Duh Sveti, koji je jedan i uvijek isti i nedjeljiv, svakome pojedinome dijeli milost kako hoće. I kao što gotovo osušeno drvo dobro zalijevano propupa, isto tako grešna duša donosi svete plodove, kad po pokori zavrijedi primiti darove Duha Svetoga. Iako je Duh Sveti jedan i nepromjenjiv, ipak je on po volji Božjoj i u Kristovo Ime izvor i uzrok različitih kreposti.

Tako se služi nečijim jezikom u jednom slučaju u naučavanju mudrosti, a u drugom proroštvom da prosvijetli nečiju pamet. Jednome daje moć da tjera vragove, a drugome sposobnost da tumači božanska Pisma. Jednoga učvršćuje u umjerenosti, a drugoga nadahnjuje da bude milosrdan. Jednoga poziva na post i strogi pokornički život, a drugoga poučava da prezire zemaljske stvari, a nekoga pripravlja na mučeništvo. U svakome različito djeluje, a sam je u sebi uvijek isti, kao što je pisano: Svakome se. pojedinom objavljuje Duh na opću korist.

On blago i nježno pristupa, pa Ga ugodno i milo doživljujemo. A jaram je njegov vrlo lagan. Dolazak mu najavljuju sjajne zrake svjetla i znanja. Njegovo je srce milosrdno kao u pravoga zaštitnika, jer dolazi spasiti, ozdraviti poučiti, opomenuti, ojačati, utješiti i rasvijetliti pamet, i to najprije onomu tko ga prima, a onda preko njega i drugima.

Pa kao i onaj koji je bio u mraku, kad se pojavi sunčevo svjetlo, vidi svojim očima i jasno promatra što prije nije vidio, tako je i u duši rasvijetljen onaj koji je zavrijedio darove Duha Svetoga, pa obdaren nadnaravnim svjetlom vidi i ono što prije nije vidio.

Djelovanje Duha Svetoga

(sv. Bazilije Veliki, biskup)

Tko se ne bi oduševio i tko ne bi ozbiljno razmišljao o najvećoj naravi, kada čuje nazive Duha? Nazvan je Duhom Božjim i Duhom Istine koji od Oca proizlazi. A osobit je i poseban njegov naziv Duh pravi, Duh poglaviti, Duh Sveti, što je njegov posebni i njemu svojstven naziv. Sva živa bića snažno za njim žude. On ih svojim dahom natapa i pomaže, da postignu svoj vlastiti i prirodni cilj. On je izvor svetosti i svjetlo pomoću kojeg razum spoznaje. On daje svoje rasvjetljenje svakom razumnom biću da može spoznati istinu.

Po naravi je nedostupan, ali u svojoj dobroti dopušta da Ga možemo doseći. Sve ispunja svojom snagom, ali se saopćuje samo onima koji su Ga dostojni. Ne daje svima u istoj mjeri, nego svoju silu dijeli prema veličini vjere.

Jednostavan je u svojoj biti, ali djeluje na razne načine. Sav je prisutan na pojedinim mjestima, a sav je i na svakom mjestu. Tako se daje da sam ništa ne gubi. Svi postaju njegovi dionici, ali tako da On sam ostaje čitav, poput sunčeva svjetla koje iskazuje blagodat pojedincu, kao da ga jedino on uživa, a u isto vrijeme obasjava zemlju, i more, i zrak.

Tako je i Duh Sveti uza svakoga onoga koji Ga je vrijedan kao da je samo uz njega, a ipak svima dijeli dosta i obilno milosti. Koji sudjeluju u njegovu životu, sudjeluju koliko im dopušta njihova narav, a ne koliko bi im se On mogao dati.

On uzdiže srca prema visinama, On vodi slabe, a usavršuje one koji su već uznapredovali. On rasvjetljuje one koji su očišćeni od svakog grijeha i oduhovljuje ih po zajedništvu koje imaju s njim. I kao što svijetli i sjajni predmeti, obasjani sunčanom zrakom, i sami postaju izvanredno blistavi i iz sebe izaraju kao drugo svjetlo, tako i duše pune Duha Svetoga, njime obasjane, i same postaju duhovnije i drugima oko sebe posreduju njegovu milost.

Tu je vrelo poznavanja budućnosti, razumijevanja otajstava, shvaćanja tajni, podjele darova, nebeskoga života i veselja s anđelima. Odatle izvire beskrajna radost, ustrajnost u Bogu i sličnost s Bogom, a odatle i ono od čega se ništa uzvišenije ne može željeti da postajemo božanstveniji, tj. da se pobožanstvenujemo.

Uloga Oca u Kristu

(sv. Hilarije, biskup)

Gospodin Isus je zapovjedio da se krsti u ime Oca i Sina 54 i Duha Svetoga, tj. u ispovijedanju i Začetnika, i Jedinorođenoga i Dara.

Jedan je Tvorac svega. Jedan je Bog Otac od koga sve potječe. Jedan je Jedinorođeni, Gospodin naš Isus Krist, po kojemu je sve stvoreno. Jedan je i Duh, dar u svima.

Sve je, dakle, uređeno njegovom snagom i dobrotom: jedna moć od koje postoji sve, jedan porod po kojemu također sve postoji ijedan poklon savršene nade. I ne vidimo da što nedostaje tolikoj savršenosti po kojoj je u Ocu i Sinu i Duhu Svetome neizmjernost u vječnome, lik u slici, uživanje u poklonu.

A koja je njegova uloga u nama kaže nam sam Gospodin Isus: Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete shvatiti. Bolje je za vas da ja odem. Ako odem, poslat ću vam Branitelja.

I opet: Ja ću moliti Oca i poslat ću vam drugoga Branitelja, Duha istine koji će ostati s vama zauvijek. On će vas uvesti u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i objavit će vam budućnost. On će me proslaviti, jer će uzeti od onoga što je moje i to objaviti vama. To je samo nešto od onoga što se može nazvati kao put razumijevanja, što zapravo hoće sam Darovatelj, i koji je razlog i smisao poklona. Budući da smo mi slabi i ne možemo shvatiti ni Oca ni Sina, to nas Duh Sveti iz velike ljubavi prema nama dobrotivo prosvjetljuje da shvatimo gotovo i neshvatljivo otajstvo Utjelovljenja.

Dar Duha Svetoga primamo, dakle, zbog znanja. To će protumačiti ova usporedba. Narav ljudskog tijela ostaje besplodna, ako prestanu postojati neki uvjeti njegovog djelovanja. Na primjer, očima se nikako ne možemo služiti, ako nema svjetla ili ako nije dan; uši ne mogu vršiti svoje

službe, ako nema glasa ili zvuka; nos neće znati za svoju službu, ako nema nikakva mirisa. U tim slučajevima ljudska narav zadržava svoje sposobnosti, ali ne može djelovati bez određenih uvjeta. Isto tako ljudski duh, doduše, po naravi može upoznati Boga, ali pravo i potpuno znanje ima samo onda kad po vjeri primi dar Duha Svetoga.

Očito je daje Kristov dar - Duh Sveti - jedan i potpun za sve nas. Uvijek je i svugdje preobilan, a daje se u tolikoj mjeri, uolikoj želimo zaslužiti. On je s nama do svršetka svijeta. On nas tješi u našem iščekivanju, On nam je zalag nade da ćemo djelovati po njegovim darovima, On je svjetlo naše pameti, On je sjaj našega duha.

Jedinstvo Crkve izražavaju svi jezici

(nepoznati autor, iz Propovijedi nekog afričkog pisca iz VI. stoljeća)

Govorili su svim jezicima. Bog je htio pokazati daje Duh Sveti prisutan na taj način, da svaki koji ga primi govori svim jezicima. A treba znati, da je to onaj Duh Sveti po kojemu je ljubav razlivena u našim srcima.

Budući da je ljubav trebala sabrati Crkvu Božju po cijelom krugu zemaljskom, onda je mogao i jedan čovjek, primivši Duha Svetoga govoriti svim jezicima, a sada kada je Crkva u Duhu Svetom sabrana po cijelome svijetu, samo jedinstvo Crkve izražavaju svi jezici.

Prema tome, ako netko zapita koga od nas: "Kad si primio Duha Svetoga, zašto ne govoriš svim jezicima?", ovaj mora odgovoriti: "Pa ja doista govorim svim jezicima, jer sam elan Kristova tijela, to jest Crkve, koja govori svim jezicima. Što je onda drugo Bog htio pokazati prisutnošću Duha Svetoga, ako ne svoju Crkvu koja će govoriti svim jezicima?"

Tako se ispunilo što je obećao Gospodin: Nitko ne ulijeva novo vino u stare mjevove, nego novo vino ulijeva u nove mjevove, pa će se oboje sačuvati. A kad su ih neki čuli da govore svim jezicima, s pravom su rekli: Napili su se slatkoga vina. već su, naime; postali novi mjevovi, obnovljeni svetom milošću, da se opijeni novim vinom, to jest Duhom Svetim, i govoreći svim jezicima raspale u ljubavi i tim očitim čudom unaprijed navijeste katoličku Crkvu, koja će se proširiti među sve narode i jezike.

Zato ovaj dan slavite kao udovi jedinstva Kristova tijela, tj. Crkve. Nećete uzalud slaviti, ako sami budete ono što slavite: ako budete prianjali uz onu Crkvu koju Gospodin napunja Duhom Svetim i raširenu po cijelom svijetu priznaje za svoju, a ona Gospodina priznaje za svoga Utemeljitelja i Zaručnika. On kao Zaručnik nije izgubio svoje zaručnice i nitko mu nije dao drugu u zamjenu.

Apostol govori vama koji ste sabrani iz svih naroda, tj. Kristovoj Crkvi, Kristovim udovima, Kristovom tijelu, Kristovoj zaručnici: Podnosite jedan drugoga u ljubavi i nastojte međusobno sačuvati jedinstvo Duha povezani vezom mira.

Pazite, kad je zapovjedio da podnosimo jedan drugoga, naglasio je da je tu potrebna ljubav. A kad je spomenuo nadu u jedinstvo, istakao je vezu mira. To je kuća Božja, sazidana od živog kamenja, u kojoj Domaćin rado boravi. I ne smije se dogoditi da ga uvrijedi rušenje te kuće, tj narušavanje jedinstva Crkve.

Poslanje Duha Svetoga

(sv. Irenej, biskup)

Kad je Gospodin Isus dao svojim učenicima vlast da preporučaju ljude, rekao im je: Idite i naučavajte sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Bog je obećao po prorocima da će izliti Duha Svetoga na svoje sluge i službenice, da bi mogli vršiti proročku službu. Zato je i sišao na Sina Božjega kad je postao čovjekom. Po njemu se nastanio u ljudskom rodu, i počiva u ljudima i prebiva u Božjem stvoru. Duh Sveti u ljudima vrši Božju Volju i preobražava ih od stare grešnosti u novi život po Kristu.

Sveti Luka izvješćuje kako je taj Duh poslije Kristova Uzašašća, zapravo na blagdan Duhova, sišao na učenike. On ima vlast da sve narode uvede u život i da započne novi zavjet. Duh je ujedinio različite narode da bi svi jezici složno slavili Boga. On je prikazao Bogu Ocu prvine svih naroda.

Stoga je Gospodin obećao poslati Zagovornika (Tješitelja) koji će nas privesti k Ocu. Kao što se od brašna bez vode ne može umijesiti tijesto, ni pripremiti jedan kruh, tako ni od nas mnogih ne može postati jedno tijelo u Kristu Isusu bez nebeske vode. Kao što suha zemlja bez vlage ne može donijeti roda, tako ni mi koji smo bili kao suho drvo nikada nećemo bez nebeske kiše donijeti prave plodove.

Tjelesa su se naša ujedinila po onom pranju koje daje neraspadljivost, tj. po sv. Krštenju, a Duh Sveti ujedinjuje naše duše. Duh je Božji sišao na Gospodina Isusa, i to Duh mudrosti i razuma, Duh savjeta i jakosti, Duh znanja i pobožnost i Duh straha Božjega. Krist Ga onda predaje svojoj Crkvi šaljući Ga kao Zagovornika na svu zemlju, gdje je po Gospodinovoj riječi Đavao pao kao munja. Zato nam je potrebna Božja rosa da se ne zapalimo i da ne ostanemo бесплодни. Gdje imamo tužitelja, tu imamo i Zagovornika. Gospodin je Isus predao Duhu Svetom čovjeka koji je upao među razbojнике. On mu se smilovao i zavio mu rane, te dao dva denara da po Duhu dobije sliku i natpis i Oca i Sina. Dužni smo, stoga, raditi s povjerenim denarom i ponovno ga predati Gospodinu zajedno s dobitkom.

KRUNICE DUHU SVETOME

Krunica Duhu Svetomu

Napomena! Ova Krunica moli se na običnu krunicu.

Kao uvod moli se Vjeronanje apostolatsko, Oče naš, tri

Zdravo Marijo i Slava Ocu. Kod ove prve tri Zdravo

Marije doda se iza riječi Isus:

- koji neka nam, po Duhu Svetom, umnoži vjeru!
- koji neka nam, po Duhu Svetom, učvrsti ufanje!
- koji neka nam, po Duhu Svetom, usavrši ljubav!

Zdravo, Marijo,... poslije riječi Isus dodaju se otajstva:

1. koji neka osposobi naše srce, da primimo puninu milosti Duha Svetoga!
2. koji neka nam izmoli Duha Svetoga i umnoži i ojača u nama tri bogoslovne kreposti!
3. koji neka nas, po Duhu Svetom, jača, prosvjetljuje, upravlja, vlada nad nama, vodi nas i posvećuje!
4. koji neka užeže naše srce ljubavlju Duha Svetoga i napuni ga dubokom poniznošću, odanošću, predanjem, jakošću i svetošću!
5. koji neka nam izmoli sedam darova i dvanaest plodova Duha Svetoga i neka nam udijeli sva dobra i odvрати od nas svako zlo!

(Imprimatur: Biskupski ordinarijat u Regensburgu 11. II 1961.)

Ovu je Krunicu dobila od Gospodina majka Katarina Vogl u godini 1930. Rođena je 3. XII. 1871. u Renholdingu u Bavarskoj, umrla je na glasu svetosti 4. I. 1956. Bila je članica Trećega reda sv. Franje pod imenom Monika. Njezin je ispovjednik bio 40 godina pobožni franjevac o. Bonaventura Blattmann, koji je bio i ispovjednik kardinala Eugena Pacelli (kasnije pape Pija XII.). Poslije smrti o. Bonaventure, njezin je ispovjednik bio Alfons Maria Weigl, koji je napisao njezin prekrasni životopis.

Majka Katarina Vogl odlikovana je kroz 30 godina poukama Gospodinovim i Njegove Presvete Majke. Po njihovim je uputama sve radila, trpjela i žrtvovala "u ime svih i za sve duše" do konca svijeta. U tom se sastoji sveobuhvatna ljubav.

Osobito je štovala Duha Svetoga. Gospodin joj je rekao 2. XII. 1930.: "Draga dušo, gotovo su svi ljudi izgubili Duha Svetoga, najviše dobro duše. Odatle na cijelom svijetu ta tama i pometnja jezika. Duha su Svetoga svagdje isključili, a ipak nitko ne može ništa učiniti bez Duha Svetoga. Zato mi ti sjedinjena s Marijom i po Mariji ne možeš prinositi snažnije molitve, negoli je Krunica Duhu Svetomu u ime svih i za sve duše."

Naš Gospodin joj je 30.1. 1931. ponovno rekao: "Dijete, ti ne možeš shvatiti veličinu koja se krije u zazivima Krunice Duhu Svetomu. Ja ću vam poslati na tu molitvu velike muževe pune Duha Svetoga."

Presveta Djevica joj se 4. X. 1930. tuži: "Duh se Sveti jako malo štuje. Drago dijete, ti mi donosiš najljepše ruže s krunicom Duhu Svetomu."

Predraga Majka joj je rekla 16. VII. 1930.: "Ja sam Zaručnica Duha Svetoga. Zazivaj me često u Krunici Duhu Svetomu! Ti zazivi u njoj sadržani bit će mojim zagovorom osobito uslišani od Presvetog Trojstva. Po tim će milostima čovječanstvo biti ispunjeno ljubavlju, jer Duh Sveti je Ljubav." Kraljica od Karmela rekla joj je 16. VII. 1947.: "Ja sam Majka Velike pobjede od časa kada sam začela Isusa. To sam ime odredila za sadašnje vrijeme. Mnogo molite da moje kraljevstvo brzo dođe!" Majko Velike pobjede, Marijo, izvojuj siromasima pobjedu i daruj čovječanstvu mir!

Sveti Otac papa Pavao VI. opominje nas i traži da se što više produbljuje, obavlja i širi štovanje i pobožnost prema Duhu Svetom.

Krunica Duhu Svetome za isprobiti njegovih sedam darova

Bl. Jelena Guerra

1. Dođi Duše Sveti, Duše Mudrosti, odvoji nas od zemaljskih stvari i ulij u naše duše ljubav i slast prema nebeskim stvarima. Oče sveti, u ime Isusovo pošalji svoga Duha Svetoga da obnovi svijet! (*zaziv se ponavlja 7 puta iza svih 7 dijelova krunice*).

2. Dođi Duše Sveti, Duše Razuma, obasjaj naš duh svjetlom vječne istine i obogati svetim mislima.

3. Dođi Duše Sveti, Duše Znanja, budi ti Učitelj naših duša i pomози nam da živimo tvoje napatke.

4. Dođi Duše Sveti, Duše Savjeta, daj da budemo spremni slušati tvoja nadahnuća i vodi nas putem spasenja.

5. Dođi Duše Sveti, Duše Jakosti, udijeli nam snagu, postojanost i pobjedu u borbama protiv naših duhovnih neprijatelja.

6. Dođi Duše Sveti, Duše Pobožnosti, dođi i boravi u našem srcu, zagospodari njime i posveti sve njegove osjećaje.

7. Dođi Duše Sveti, Duše Straha Božjega, kraljuj nad našom voljom i daj da budemo uvijek spremni radije bilo što trpjeti nego li sagriješiti.

Zazivi Mariji: O Prečista Djevice Marijo koja si u svom Bezgrešnom začecu oblikovana od Duha Svetoga i postala izabrano svetohranište božanstva, moli za nas da božanski Tješitelj brzo dođi i obnovi lice zemlje. Zdravo Marijo...

O prečista Djevice Marijo koja si u otajstvu Utjelovljenja po Duhu Svetome postala istinskom Majkom Božjom moli za nas da božanski Tješitelj brzo dođi i obnovi lice zemlje. Zdravo Marijo...

O prečista Djevice Marijo koja si u molitvi skupa sa apostolima u Cenakulu bila do kraja ispunjena Duhom Svetim, moli za nas da božanski Tješitelj brzo dođi i obnovi lice zemlje. Zdravo Marijo...

Pomolimo se: Neka dođe tvoj Duh Gospodine i preobrazi našu nutrinu svojim darovima, neka stvori u nama novo srce da možemo biti po tvom ukusu i suobličiti se tvojoj volji. Po Kristu Gospodinu našem Amen.

KRUNICA OTAJSTAVA DUHA SVETOGA

Krunica otajstava Duha Svetoga je objavljena u pastoralnom priručniku talijanske biskupske konferencije "Spirito Santo, dono di verita" - Duh Sveti, dar istine- st.90-91, 1998 godine, u izdanju nacionalnog komiteta pripreve za jubilej 2000 godine. U prijevodu na hrvatsko jezik mi smo napravili male izmjene koje ne mijenjaju bitno duh ove molitve koja želi u vjernicima produbiti

svijest o prisutnosti i ulozi Duha Svetoga u povijesti spasenja, u životu Isusa Krista i životu Crkve. Kao što se vidi iz sadržaja ova molitve, ona se temelji na Svetom pismu i sva je sva prožeta svetopisamskim tekstovima.

Moli se kao Marijina krunica od pet desetki Svaka desetka sadrži Očenaš, 10 Zdravo Marijo i Slava Ocu. Iza svakog zaziva "blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus doda se pojedina misao koja se odnosi na otajstva Duha Svetoga.

Prvo Otajstvo: DUH SVETI U DVA ZAVJETA Oče naš...

Zdravo Marijo milosti puna Gospodin je s tobom, blagoslovljena ti među ženama, blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus...

1. Duh Sveti je lebdio nad vodama u početku stvaranja (Pos 1,2)
2. Bog udahnuje Duha u nosnice života prvog čovjeka (Pos 2,7)
3. Bog uzima Duha čovjeku koji je sagriješio (Post 6.3)
4. Duh je svjetiljka nutrine (Izr 20,27)
5. Duh boravi u nutrini srca (Ez 37,9)
6. Duh daruje život mrtvim tijelima (Ez 37,9)
7. Duh će počivati na Pomazaniku (Iz 11,2)
8. Duh je obećan svim ljudima (Jl 3,1)
9. Duh obnavlja lice zemlje (Ps 104,30)
10. Duh je novi zakon ljubavi.

Slava Ocu...

2. Otajstvo: DUH SVETI U ŽIVOTU ISUSA KRISTA Oče naš...

Zdravo Marijo milosti puna Gospodin je s tobom, blagoslovljena ti među ženama, blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus...

1. Koji je bio začat po Duhu Svetome (Lk 1,35)
2. Na kojega siđe Duh Sveti te ga ispuni na dan njegov krštenja (Lk 3,22;4,1)
3. Kojega je Otac opečatio Duhom Svetim (Iv 6,27; 2 Kor 1,22; Ef 4,30)
4. Koji je bio vođe Duhom Svetim u pustinju da bude kušan od Sotone (Lk 4,1)
5. Koji se vrati u Galileju sa silom Duha Svetoga (Lk 4,14)
6. Koji reče na početku svog poslanja da je Duh Sveti Njemu (Lk 4,17)
7. Koji se u Duhu Svetom uzradova jer Otac otajstva kraljevstva objavljuje malenima (Lk 10,21)
8. Čije su riječi duh i život (Iv 6,63)
9. Iz kojega je izlazila snaga koja je sve ozdravljala (Lk 4,14;6,19)
10. Koji je po Duhu Svetom izgonio đavle (Mt 12,28)

Slava Ocu...

Treće otajstvo: U DUHU SE ISUS ŽRTVUJE OCU TE NAM DARUJE DUHA SVETOGA Oče naš...

Zdravo Marijo milosti puna Gospodin je s tobom, blagoslovljena ti među ženama, blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus...

1. Koji je po vječnom Duhu prinio sam sebe Bogu kao žrtvu bez mane (Heb 9,14)
2. Koji umirući povjerava Duh u ruke Očeve i predade Duh učenicima (Lk 3,46:Iv 19,30)
3. Koji u Duhu siđe nad pakao propovijedati spasenje (Ipt 3,19)
4. Koji bijaše opravdan Duhom i promjeni osudu na smrt (ITm 3,16:Iv 16,8)
5. Koji po Duhu Svetom bi postavljen Sinom Božjim u snazi uskrsnućem od mrtvih (Rim 1,4;8,11)
6. Koji dahne u učenike i darova im Duha Svetoga za oprostjenje grijeha (Iv 20,22)

7. Koji u Duhu Svetom izabra svoje učenike (Dj1,2)
8. Koji u Duhu Svetom podučio svoje apostole i dade im poslanje da propovijedaju Evanđelje
9. Koji u Duhu Svetom bijaše uznesen na nebo (Dj 1,2)
10. Koji na dan Pedesetnice posla Duha Svetoga na apostole okupljene u molitvi sa Marijom i ženama te Petar pun Duha propovijeda (Dj 1,12-14:2,1-37)

Slava Ocu...

Četvrto otajstvo: DAROVI I PLODOVI DUHA SVETOGA Oče naš

Zdravo Marijo milosti puna Gospodin je s tobom, blagoslovljena ti među ženama, blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus...

1. Koji nam daruje Duha mudrosti i razuma
2. Koji nam daruje Duha savjeta i jakosti
3. Koji nam daruje Duha znanja i pobožnosti
4. Koji nam daruje Duha straha Božjega
5. Koji nam daruje Duha slobode, pravde i istine
6. Koji nam donosi plodove Duha ljubavi i radosti
7. Koji nam donosi plodove Duha mira i velikodušnosti
8. Koji nam donosi plodove Duha dobrote i dobrohotnosti
9. Koji nam donosi plodove Duha vjernosti i krotkosti
10. Koji nam donosi plodove Duha poniznosti i čistoće

Slava Ocu...

Peto otajstvo: KARIZME DUHA SVETOGA Oče naš...

Zdravo Marijo milosti puna Gospodin je s tobom, blagoslovljena ti među ženama, blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus...

1. Koji daruje karizmu apostolata (1Kor 12,28)
2. Koji daruje karizmu proroštva (1Kor 12,10)
3. Koji daruje karizmu nagovora (Rim 12,8)
4. Koji daruje karizmu razlučivanja (1Kor 12,10)
5. Koji daruje karizmu riječi (1 Kor 12,10)
6. Koji daruje karizmu naučavanja (1 Kor 12,28)
7. Koji daruje karizmu upravljanja (1 Kor 12,28)
8. Koji daruje karizmu činjenja čudesa (1 Kor 12,9-10: Rim 12,8)
9. Koji daruje karizmu molitve (Rim 12,8; 1 Kor 12,28)
10. Koji daruje karizmu djelatne ljubavi (Rim 12,8: 1 Kor 12,28)

Slava Ocu..

DODATAK

Budući da se u Katoličkoj Crkvi u posljednje vrijeme šire različiti načini molitava za ozdravljenje, iscjeljenje i oslobađanje, Kongregacija za nauk vjere i Kongregacija za bogoštovlje dala je JASNE UPUTE, koje za naše čitatelje donosimo iz "Glasa Koncila " br. 49, 3. prosinca 2000. godine:

JASNE GRANICE ZA MOLITVE OZDRAVLJENJA

Kongregacija za nauk vjere, čiji je pročelnik kardinal Joseph Ratzinger, objavila je 23. studenoga "Naputak o molitvama za (dobivanje) ozdravljenja od Boga". U njemu se na 18 stranica teksta opširno iznose teološki aspekti toga pitanja, kojima se onda pridodaju i disciplinske norme koje se pri takvim bogoslužjima i molitvama moraju obdržavati.

U uvodnome dijelu odmah ističe, da je prirodna čovjekova želja da bude sretan, da je u dubini njegova srca ukorijenjena težnja da bude slobodan i oslobođen od bolesti, ali i da uspije shvatiti njezin smisao kad ga ona pogodi. Crkva bolest shvaća kao "sredstvo sjedinjena s Kristom i duhovnog čišćenja", a za one koji pomažu bolesnoj osobi izvanredna je to prilika za "pokazivanje kršćanske ljubavi".

Molitva za ozdravljenje je iskustvo prisutno u svako doba Crkve, pa tako i u ovo naše. No, ono što je danas novo jest sve veći broj molitvenih okupljanja, koja su ponekad povezana i s liturgijskim slavljinama i kojima je cilj od Boga izmoliti ozdravljenje. U slučajevima koji i nisu tako rijetki izjavljuje se da su se ozdravljenja doista i dogodila, pa se isto to očekuje i u tijeku drugih takvih molitvenih susreta. "U tom se kontekstu ponekad poziva na navodnu karizmu ozdravljenja", ističe dokument Kongregacije za nauk vjere, koji se nadalje pita i o načinima i mogućnostima razlikovanja tih molitvenih okupljanja pod liturgijskim vidom, a za to osobito mora skrbiti crkvena vlast, koja je dužna "bdjeti i dati prikladne norme za ispravno ostvarenje liturgijskih slavlja".

Upravo zato prikladnim se pokazalo, u skladu s kanonom 34. crkvenoga zakonika, objaviti ovaj naputak koji će od pomoći osobito biti mjesnim biskupima da bi "bolje mogli voditi vjernike na tome području, potičući ono što je dobro i ispravljajući ono što treba izbjeći".

Bolest i ozdravljenje: pravi smisao i vrijednost ekonomije spasenja

Pojašnjavajući doktrinarne aspekte cijeloga pitanja u pet opširnih paragrafa prvog poglavlja, dokument ističe daje Bog pozvao svakoga čovjeka na radost, no naše nas svakodnevno iskustvo uči da postoje i toliki oblici patnje i bola. Zbog njih u svojim obećanjima otkupljenja Bog naviješta radost srca, koja je povezana s oslobođenjem od patnji. Bog je onaj koji oslobađa od svakoga zla. Puni odgovor na pitanje o smislu i razlogu bolesti daje Novi zavjet. Isus se u svom javnom djelovanju često susretao s bolesnima. Mnoge od njih na čudesan je način ozdravio, a ozdravljenja su znak njegova mesijanskog poslanja. Ona pokazuju pobjedu kraljevstva Božjeg nad svakom vrstom zla, te su spasenjski znakovi, jer su ujedno i oslobođenje, otpuštenje grijeha. I prva je evangelizacija u apostolsko doba popraćena brojnim čudesnim ozdravljenjima, koja su jačala snagu evanđeoskog navješćaja. Crkva je uvijek prihvaćala bolesnike, ne samo kao predmet svoje skrbi, već je za njih osobito molila. Molili su za ozdravljenje, svoje ili drugih, pojedini kršćani, ali i cijela Crkva u Liturgiji, osobito u sakramentu bolesničkog pomazanja. No, molitvom se nikada nije namjeravalo isključiti potrebu da se bolesnik "utječe i upotrijebi naravna sredstva, koja mu koriste u očuvanju i stjecanju zdravlja", ističe dokument dodajući da su i crkveni oci "normalnim smatrali da vjernik od Boga moli ne samo zdravlje za dušu, već i za tijelo".

"Karizma ozdravljenja" u aktualnom kontekstu

U dugoj povijesti Crkve "nije nedostajalo svetih taumaturga koji su čudesno ozdravljali". No, "karizma ozdravljenja" ne ulazi među te taumaturške fenomene, pojašnjava dokument, dodajući da su doktrinarna objašnjenja potrebna upravo zbog "molitvenih okupljanja koja se organiziraju sa svrhom dobivanja čudesnih ozdravljenja među bolesnim sudionicima, ili molitava ozdravljenja po završetku euharistijske pričesti s istim ciljem". O ozdravljenjima, koja su povezana s molitvenim mjestima - poput svetišta, pokraj relikvija mučenika ili drugih svetaca - u povijesti Crkve postoje brojna svjedočanstva. Među njima ističu se, primjerice, sv. Martin iz Toursa, katedrala sv. Jakova u Composteli ili pak najpoznatije marijansko svetište Lurd. "No, takva ozdravljenja ne impliciraju 'karizmu ozdravljenja'", ističe dokument i donosi svoj sud o molitvenim okupljanjima s ciljem ozdravljenja, ističući da se ona razlikuju od onih slavlja koja su predviđena u liturgijskim knjigama. Ako se ta liturgijska slavlja "ostvaruju u poštivanju liturgijskih normi, onda su dopuštena, a često i prikladna, kao što je slučaj mise pro infirmis. Ako ne poštuju liturgijsku normativu, nedostaje im zakonitosti !

Dopuštene su i legitimne molitve koje spadaju u pučku pobožnost, "ako im se ne izokrene izvorni smisao. "Karizma ozdravljenja" - pojam koji se u dokumentu stavlja pod navodne znakove - "ne može se pripisati određenom sloju vjernika", upozorava dokument, jer se pri svakoj molitvi vjernik mora prepustiti i "povjeriti najslobodnijoj volji Duha Svetoga, koji nekima daruje posebnu karizmu ozdravljenja, kako bi se očitovala snaga milosti Uskrsloga".

Disciplinske odredbe

Nakon iznošenja doktrinarnog nauka, dokument u deset članaka i više paragrafa iznosi "disciplinske odredbe, ističući već u prvom članku daje "svakome vjerniku dopušteno Bogu upućivati molitve za ozdravljenje. No, kada se one mole u crkvi ili na nekom drugom svetom mjestu, prikladno je da ih predvodi zaređeni služitelj. Te molitve za ozdravljenje mogu se smatrati liturgijskima, ako su uključene u liturgijske knjige, koje je odobrila mjerodavna crkvena vlast. "Inače nisu liturgijske", kaže se u drugome članku dok treći ističe da se liturgijske molitve za ozdravljenje slave prema propisanom obredu i u misnom ruhu, kako je određeno u Ordo benedictionis infirmorum Rimskoga misala. Eventualne prilagodbe obreda blagoslova bolesnika, ukoliko ih smatra prikladnima ih eventualno potrebnima, mogu izvršiti samo biskupske konferencije uz prethodnu reviziju Svete Stolice, ističe treći danak. Četvrti pak određuje da dijecezanski biskup ima pravo odrediti norme za vlastitu partikularnu Crkvu glede liturgijskih slavlja za ozdravljenje, u skladu s kanonom 838. paragraf 4., a svi koji organiziraju takva slavlja moraju ih se i pridržavati. "Dopuštenje za održavanje takvih slavlja mora biti eksplicitno, pa i onda kada ih organiziraju ili na njima sudjeluju biskupi ili kardinali", određuje 3. paragraf te točke i dodaje da dijecezanski biskup može drugome biskupu zabraniti sudjelovanje ili organiziranje takvih molitava, dok peti članak određuje da se neliturgijske molitve za ozdravljenje moraju jasno razlikovati od onih liturgijskih, a oni koji ih predvode - ističe treći paragraf - moraju "brižno izbjegavati" sve oblike "histeriziranja, neprirodnosti (umjetnog držanja), teatralnosti ili senzacionalizma".

želi li se netko služiti društvenim sredstvima komunikacije - osobito televizijom - pri tim molitvama za ozdravljenje, bilo da su one liturgijske ili nisu, mora znati da je i to u nadležnosti dijecezanskoga biskupa, određuje šesti članak, dok sedmi članak nalaže da se u "slavlje presvete Euharistije, sakramenta i liturgije časova ne smiju uvoditi molitve ozdravljenja, liturgijske ili neliturgijske", a dopušteno je u molitvama vjernika dodati posebne intencije molitava za ozdravljenje bolesnika.

"Služba egzorcizma mora se obavljati u strogoj podređenosti dijecezanskom biskupu", određuje osmi članak, ističući da se molitve egzorcizma - koje su sadržane u Rimskome obredniku - moraju razlikovati od slavlja ozdravljenja, bila ona liturgijska ili neliturgijska.

"Apsolutno je zabranjeno uključivati takve molitve egzorcizama u slavljenje svete Mise, sakramenata i liturgije časova", ističe treći, zadnji paragraf osmoga članka. Preposljednji, deveti članak sve voditelje slavlja za ozdravljenje upozorava i određuje im da moraju nastojati "očuvati ozračje vedre pobožnosti među okupljenima, te upotrijebiti nužnu mudrost, ako se dogode ozdravljenja među nazočnima; po završetku slavlja moći će prikupiti - s jednostavnošću i brižnošću - eventualna svjedočanstva, te tu činjenicu podastrijeti mjerodavnoj crkvenoj vlasti".

"Upotreba vlasti dijecezanskoga biskupa obvezatna je i nužna kada se verificiraju zloporabe u takvim slavljenjima za ozdravljenje, liturgijskima ili neliturgijskima, u slučaju očitog skandala za zajednicu vjernika, ili kada je riječ o teškim nepoštivanjima liturgijskih ili disciplinskih normi", određuje deseta točka, koja završava pojašnjenjem da je sv. Ivan Pavao II, u audijenciji potpisanom prefektu, odobrio taj napatuk o kojemu je odlučilo redovito zasjedanje Kongregacije za nauk vjere, te naložio njegovo objavljivanje. Na blagdan Uzvišenja sv. Križa, 14. rujna ove godine dokument su potpisali pročelnik Kongregacije za nauk vjere kardinal Joseph Ratzinger i tajnik te Kongregacije nadbiskup Tarcisio Bertone.

VATIKAN
NOVI OBREDNIK EGZORCIZMA
(*Glas Koncila", 14. veljače 1999.g.*)

I u doba kompjutora i nuklearne energije, u 21. stoljeću koje, zajedno s Bogom, u "ropotarnicu" sve više tjera i Njegova vječnog protivnika - Sotonu, još se osjeća miris sumpora. Nečastivi - i Crkva je uvjereni u to - još uvijek je na djelu, premda se počesto uspješno skriva i iza skepticizma kraja tisućljeća. A u tome je i njegova najveća lukavost: da povjerujemo kako ga nema, rekao je francuski pjesnik Charles Baudelaire. Upravo je zato Katolička Crkva osjetila potrebu "oštrjenja oružja" protiv neprijatelja kojega nam se više ne prikazuje s rogovima, krilima šišmiša i sličnim atributima, koji su bili tako dragi naivnoj srednjovjekovnoj ikonografiji. No, to ne znači daje danas bezopasniji.

Katolička Crkva naučava da su demoni bića velike inteligencije i moći. No, uvijek su i ostaju stvorenja, pa ne mogu spriječiti izgradnju Kraljevstva Božjega. "Strategija" Sotone i njegovih "drugova" jesu laž, prijevara i unošenje nereda.

"Iza laži i prijevara, koje nose slike Velikoga Lažljivca, razvijaju se nesigurnosti i sumnje u svijetu koji više nema sigurnosti i Istine i gdje vlada relativizam i uvjerenje daje sloboda u tome, da je baš sve dopušteno. Na taj se način više ne razumije, daje prava sloboda u poistovjećivanju s Voljom Božjom, koja je izvor dobra i jedine moguće sreće", rekao je, na javnom predstavljanju novog teksta "De exorcismis" Rimskoga obrednika, pročelnik Zbora za bogoštovlje, kardinal Jorge Arturo Medina E ste vez. Tekst je predstavljen u Tiskovnom uredu Svete Stolice, 27. siječnja 1999.g.

Objavljivanje obrednika "De exorcismis", s imprimatur-om pape Ivana Pavla II, kruna je rada koji je započeo još 80-tih godina, bio određeno vrijeme podložan promišljanju, a u njegovoj su pripremi tražena i mišljenja biskupskih konferencija po svijetu. Sadašnji obrednik, kao i ostale liturgijske knjige, donosi nove tekstove i čine, imajući u vidu načela koja su sadržana u koncilskoj konstituciji o liturgiji "Sacrosanctum concilium".

Stari obrednik objavljen je davne 1614. godine, a u njemu su bile sadržane molitve i čini prikladni srednjem vijeku, dok je sam tijekom egzorcizma bio bliži dramaturgiji nego liturgiji. Zato su sadašnje promjene u obredniku pozornost posvetile pojednostavljenju izvanjskih aspekata i prikazivanju novih tekstova u svjetlu biblijskih tekstova.

Teologija Crkve o molitvi egzorcizma nije mijenjana. No, iznova su promišljene premise u kojima se pojašnjavaju kanonske norme, kojima se izbjegavaju zloupotrebe.

Tekst i molitve za istjerivanje Nečastivog prilagođene su novim potrebama trijeznosti suvremenoga jezika i nadasve iskustvima različitih Crkava po cijelome svijetu. Praksa istjerivanja Zloga stara je koliko i same religije, no u kršćanstvu je izravno povezana s osobom Bogočovjeka Isusa Krista, kojeg nam Evanđelje u više prizora prikazuje kako istjeruje zle duhove. "Tehnički" gledano, oblik "blagog" egzorcizma postoji već u samome sakramentu Krštenja, no svečani postupak istjerivanja demona iz tijela opsjednute osobe, tzv. "veliki egzorcizam", sasvim je nešto drugo. Takav egzorcizam može vršiti samo svećenik kojega je biskup za to ovlastio. No, novi tekst veliku pozornost posvećuje i izbjegavanju nesporazuma, glede stvarne opsjednutosti i nekih pojava, koje se mogu pripisati psihičkom neredu.

Kardinal Medina Estevez istaknuo je, da je potrebno, prije svega, utvrditi cijeli niz nedvosmislenih pokazatelja, među kojima su:

1. izgovaranje mnogih riječi na nepoznatom jeziku i njihovo razumijevanje, znanje o dalekim ili nepoznatim stvarima,
2. iskazivanje snage, koja je iznad stvarnih mogućnosti opsjednutog,
3. žestoko odbacivanje i mržnja na Boga, Djevice Marije, svece, križ i svete slike.

U novom tekstu, koji je napisan na latinskom, nakon deset godina pomnog i marljivog rada, a koji sada biskupske konferencije s krajnjom pozornošću moraju prevesti na svoj jezik, ništa nije prepušteno slučaju ili improvizaciji. Tako su, osim samoga pravoga i navlastitoga obreda

egzorcizma, predviđene i molitve za općenito "čišćenje" mjesta, stvari ili osoba, kao i zazivi koje vjernici mogu osobno moliti, ako su otkrili da su žrtvom đavolskog utjecaja.

U emisiji emitiranoj na Vatikanskom radiju, 31. siječnja, kardinal Medina Estevez je rekao: "Novi obrednik je u skladu s II. vatikanskim saborom. No, želim istodobno istaknuti, da je tekst ostao u kontinuitetu sa starim obredom, tako da nije riječ o dva proturječna obreda, već je riječ o prilagođavanju jeziku našega doba, ne zbog suprostavljanja prošlosti, već kako bi se prilagodili novim načinima razmišljanja. Današnje društvo, pak, sve manje priča o đavolu, a sve češće govori o "spiritističkim seansama", o magiji, crnim misama, dok je za katoličku vjeru postojanje demona neupitno. U Evanđelju nam i Krist govori o demonu. Sveti Pavao nam govori o zlim si ama. A sile zla nisu nešto apstraktno, već osoba, koja đavao i njegovi sljedbenici. Stoga smatram daje potrebno biti oprezan, da se ne upadne pod njegov utjecaj. Kad osobe glume da ne; vjeruju više u postojanje demona, on nažalost, djeluje velikom slobodom."

Govoreći potom o aktualnosti obrednika u današnje okružju, kardinal Estevez ističe, da se mora razlikovat dvije vrste djelovanja:

"Prvo je djelovanje spektakularnije, a to je opsjednutost đavolsko posjedovanje. To se ne javlja baš često. No, druge strane, svakodnevni đavolski utjecaj preko laž korupcije, nasilja, razuzdanoga erotizma, itd. Da je đavolsko djelovanje uvijek prisutno, nitko ne treba stavljati sumnju. No, rekao bih da nije uvijek potrebno posegnuti z egzorcizmom, jer se egzorcizam obavlja pred izrazit« posebnom i točnom pojavom, tj. opsjednutošću ili đavolskim posjedovanjem."

Kardinal Estevez pojasnio je i to, da je egzorcizam pridržan svećenicima koje odredi biskup za te zadaće. No u obredniku postoje i "privatne molitve, koje svatko može moliti, kako bi od Gospodina zatražio da udalji moć Zloga No, one ne mogu postati javnim i zajedničkim činima, je su privatne molitve osobe koja od Gospodina, kao i o Majke Božje ili svetoga Mihaela Arkandela traži zaštitu protiv zlih sila".

S obzirom da te privatne molitve za oslobođenje još nisu prevedene na hrvatski jezik, našim čitateljima donosimo ove molitve:

MOLITVE ZA OZDRAVLJENJE I OSLOBOĐENJE OD UTIJECAJA ĐAVOLSKOGA

Slijedeće molitve su uzete iz knjige poznatog i priznatog rimskog egzorciste don Gabriela Amortha „Liberaci dal male - Oslobodi nas od zla“. Iz autorovog uvoda: Često su me molili da napišem molitve za oslobođenje od zlih i đavolskih utjecaja koje bi bile na dohvat svima i mogle bi se moliti bez ikakvog naknadnog dopuštenja. Očigledno, tvrdim prije svega, da su sakramenti i Sveto Pismo učinkovitiji od naših privatnih zaziva. Podsjećamo isto tako da kada se obraćamo Gospodinu uvijek iznova najvažnije je imati vjeru. Iz moje prakse mogu tvrditi da je po važnosti slijedeći red u prakticiranju vjere da bi se prihvatila oslobađajuća Gospodinova prisutnost: 1. Ispovijed koja je sakrament direktno usmjeren na oslobađanje duša od utjecaja đavla. Ona podrazumijeva praštanje od srca. 2. Sveta misa; 3. Pričest; 4. Klanjanje; 5. Biblijske i liturgijske molitve, psalmi, himni, vjerovanje, svet...6. Krunica.

Samo u svijetlu ovih općih pojmova molitve koje se sugeriraju mogu imati njihovo pravo vrednovanje i dajući im vrijednost da ne kažemo automatsku o magičnu nego u vjeri onoga koji se ponizno obraća Ocu, Isusu, Mariji, anđelima, svetima.

SVETOM MIHAELU ARKANĐELU

Sveti Mihaele Arkandele brani nas u boju protiv pakostima i zasjedama đavolskim budi nam zaklon! Neka mu zapovijedi Bog, ponizno molimo, i ti vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge zlobne duhove, koji svijetom obilaze na propast duša, Božanskom jakošću u pakao protjeraj. Amen. (Papa Leon XIII)

MARIJI KRALJICI NEBA

Uzvišena kraljice Neba i anđela koja si primila od Boga poslanje i moć da satareš glavu Sotoni, mi ponizno molimo da pošalješ anđele s neba da bi se po tvojoj zapovijedi borili protiv zlih duhova na svakom mjestu, te da potisnu njihove nasrtaje i da ih prognaju u vječni ponor. Amen. (sv. Pio X, Papa)

GOSPODINU ISUSU

Isuse Spasitelju, Gospodine moj i Bože moj, Bože moj i sve moje koji si nas po žrtvi Križa otkupio i slomio moć Sotone, ponizno te molim da me oslobodiš od svakoga zlog i đavolskog utjecaja. To te molim u tvoje sveto ime, zbog tvojih svetih rana, po tvojoj svetoj krvi, po tvome svetome križu i po zagovoru Bezgrešne i pod križem žalosne majke Marije. Krv i voda koji izadoše iz tvoga svetoga srca neka siđu na mene da me očiste, oslobode i izliječe. Amen.

DUHU SVETOME (za oslobođenje od svakoga zloga utjecaja)

Duše Božji, Duše ljubavi, Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, Bezgrešna Djevice, anđeli, arkandeli, sveci Božji siđite na mene. Oblikuj me Gospodine, napuni me tobom. Udalji od mene sve zle sile, uništih razorih tako da se ja mogu dobro osjećati i dobro činiti.

Otjeraj od mene sve zle sile, čaranja, vraćanja, crne mise, praznovjerja, magiju, ureke, prokletstva, svako đavolske uznemirivanje, opsjednuće i posjednuće đavolske, sve ono što je zlo, grijeh, oholost, blud, zavist, ljubomoru, zlobu, nevjernost....; fizičku, psihičku, moralnu, duhovnu, duševnu i đavolsku bolest.

Sažeži sva ova zla u paklu da nikada više ne dodirnu mene ni bilo koje stvorenje božje. Zapovijedam snagom Boga živoga, u ime Isusa Krista Spasitelja, po zagovoru Bezgrešne majke Marije, svim nečistim dusima i svakoj zloj prisutnosti koja me muči i uznemiruje da me odmah sada i zauvijek ostave te da odstupe u pakao vječni prognani i vezani od sv. Mihaela Arkandela, sv. Gabrijela, sv. Rafaela, naših anđela čuvara, zgaženi pod petom Presvete i Bezgrešne Djevice Marije. Amen.

MOLITVE BLAGOSLOVA (za oslobođenje kuća, mjesta, polja ... od Đavolske prisutnosti)

Pohodi Bože našu kuću (ovo mjesto, polje..) i udalji od nas sve đavolske zasjede, pošalji tvoje svete anđele da nas čuvaju u miru i tvoj blagoslov neka siđe na nas i uvijek ostane s nama po Kristu Gospodinu našem. Amen. Gospodine Isuse koji si zapovjedio tvojim apostolima da zažele tvoj mir svima koji su živjeli u kućama u koje su zalazili, posveti molimo te i ovu kuću i sve koji u njoj prebivaju po ovoj našoj poniznoj molitvi punoj povjerenja. Izlij na ovu obitelj tvoj blagoslov i mir. Neka joj dođe spasenje kako je došlo u Zakejevu kuću kada si Ti u nju ušao. Zapovijedi tvojim anđelima da bdiju nad njoj, da je čuvaju i da odagnaju svaki đavolski utjecaj. Udijeli svima koji stanuju u ovoj kući milost da se Tebi svide živeći kreposne tako da zasluže, u svoje vrijeme, da budu prihvaćeni od tebe u vječni dom na nebesima. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA PROTIV PROKLETSTVA. VRAĆANJA I UROKA (iz grčkog obrednika)

Kirie eleison, Gospodine smiluj se. Gospodine Bože naš, Kralju vjekova, svemoguću i svemoćnu Ti koji si sve sazdao i sve preobražavaš jedino svojom svetom voljom; Ti koji si u Babilonu pretvorio u rosu sedam puta jače užarenu peč i spasio svoja tri mladića; Ti koji si učitelj i liječnik naših duša; Ti koji si spasenje onima koji se tebi obraćaju ponizno te molimo i zazivamo uništi, otjeraj i nagnaj u bijeg svaku đavolsku silu, svaku sotonsku prisutnost i zavodjenje, svaki zli utjecaj, vraćanje, prokletstva i ureke koje su opake osobe predanu zlu i đavlu učinile nad Tvojim slugom (ime osobe za koju se moli).

Daj Gospodine da umjesto zavisti i vraćanja dođe na njega obilje tvojih dobara, snaga, uspjeh i ljubav; Ti Gospodine koji ljubiš ljude, pruži svoju moćnu i uzvišenu mišicu te dođi u pomoć i pohodi tvoju sliku i pošalji joj snažnog Anđela mira zaštitnika duše i tijela, da udalji i otjera svaku zlu silu i svako prokletstvo i urok pokvarenih i zavidnih osoba tako da Ti pod tvojim okriljem i zaštitom tvoj sluga pjeva " Gospodin mi je zaštita i snaga neću se bojati što mi može učiniti čovjek"

i još " Zla se ne bojim jer ti si sa mnom, Ti si moj Bog moja snaga, moj moćni Gospodar, Gospodin mira, Otac budućega vijeka".

Da, Gospodine Bože naš, smiluj se svojoj slici i spasi slugu svojega (ime) i oslobodi od svake prijetnje, štete, posljedica i utjecaja nastali zbog uroka, vraćanja i prokletstva, zaštiti ga i postavi iznad svakoga zla, po zagovoru više nego blagoslovljene, slavne Gospe, Majke Božje i vazda Djevice Marije, slavnih Arkandela i svih tvojih svetih. Amen

MOLITVA ZA OSLOBOĐENJE

Gospodine ti si velik, ti si Bog ti si Otac. Mi te molimo po zagovoru i uz pomoć sv. Mihaela, sv. Gabriela, sv. Rafaela da bi naša braća i sestre bili oslobođeni od Zloga. Od muka, strahova, žalosti, opsjednuća Oslobodi nas Gospodine (ponavlja se poslije zaziva)

Od mržnje bluda, zavisti, ljubomore, bijesa... Od zatvorenosti pred tobom i životom.....

Od svake primisli na abortus, ubojstvo i samoubojstvo... Od psovke, podijeljenosti u obitelji, loših prijateljstava Od vraćanja, magije i svih zlih utjecaja.....

(mogu se spontano nastaviti zazivi za oslobođenje od onih problema koji nas muče)

Pomolimo se; Gospodine koji si kazao " Dajem vam svoj mir" po zagovoru Presvete Djevice Marije oslobodi nas od svakoga prokletstva i dopusti nam da uvijek možemo uživati tvoj mir. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA ZA UNUTARNJE OZDRAVLJENJE

Gospodine Isuse Kriste ti si došao da ozdraviš srca ranjena i progonjena, molim te da ozdraviš traume i rane koje uznemiruju moje srce. Na poseban način te molim da ozdraviš one koji su u meni izvor grijeha i nepovjerenja. Molim te da uđeš u moj život, da me izliječiš od psihičkih rana koje sam zadobio u prvim godinama i od onih iz cijeloga mogega života.

Gospodine Isuse ti poznaješ moje probleme, ja ih stavljam sve u tvoje srce dobrog pastira i molim te da po snazi velike rane otvorene na tvome srcu da izliječiš male rane koje nosim u mom srce. Ozdravi rane mojih sjećanja da ništa od onoga što sam proživio ne ostavlja moju dušu u žalosti, brizi, mucu i zabrinutosti. Izliječi Isuse sve one rane koje su u mom životu bile uzrokom grijeha. Ja hoću da oprostim svim osobama koje su me povrijedile, pogledaj na one unutarnje rane koje me sprječavaju da oprostim. Ti si došao da izliječiš srca skršena, izliječi moje srce. Izliječi one rane koje su uzrokom fizičkih bolesti. Ja ti predajem moje srce, primilo Gospodine, očisti ga i daj mi osjećaje tvoga Božanskog Srca. Pomozi mi da budem blag i ponizan. Dopusti mi Gospodine da ozdravim od žalosti koja me pritišće zbog smrti dragih osoba, daj da ja mogu zadobiti mir i sigurnost da si ti Uskrsnuće i život Učini Isuse da ja budem svjedok tvoga uskrsnuća, tvoje pobjede, nad grijehom i smrću i tvoje žive prisutnosti među nama. Amen.

MOLITVA PRIKAZANJA

O Božanske Srce Isusovo, prikazujem ti po Bezgrešnom Srcu Marije, Majke Crkve, u zajedništvu s Euharistijskom Žrtvom, molitve, dijela i trpljenja današnjeg dana kao naknadu i zadovoljštinu za grijeha (druge osobne nakane za nas ili druge osobe) za spasenje svih ljudi po milosti Duha Svetoga na slavu Boga Oca. Amen.

MOLITVA ZA FIZIČKO OZDRAVLJENJE

Gospodine Isuse, klanjam ti se i zahvaljujem po vjeri, koju si mi dao na Krštenju. Ti si Sin Božji, koji je postao čovjekom, Ti si Mesija, Spasitelj. U ovom trenutku želim ti reći kao Petar: nema pod nebom drugog imena danog ljudima, po kojemu se možemo spasiti. Prihvaćam Te, Gospodine Isuse, u svom srcu i u svom životu,

želim da budeš moj apsolutni Gospodar. Oprosti mi grijeha,

kao što si oprostio grijeha onome uzetomu u Evanđelju.

Očisti me svojom Božanskom Krvlju. Pred tvoje noge stavljam svoje trpljenje i svoju bolest.

Ozdravi me, Gospodine, po moći tvojih proslavljenih Rana,

po tvome Križu, po tvojoj Predragocjenoj Krvi. Ti si Dobri Pastir,

a ja sam jedna od ovaca iz tvoga stada:
imaj smilovanja prema meni.
Ti si Isus koji je rekao: "Molite i dat će vam se."
Gospodine, galilejski je narod dolazio
i stavljao svoje bolesnike pred tvoje noge,
i Ti si ih ozdravljao.
Ti si uvijek isti.
Ti imaš uvijek istu snagu.
Vjerujem da me možeš ozdraviti,
jer imaš istu onu sućut
koju si osjećao prema bolesnicima,
koje si susretao,
jer Ti si Uskrsnuće i Život.
Hvala ti, Isuse, za ono što ćeš učiniti,
prihvaćam plan tvoje ljubavi, koji imaš sa mnom.
Vjerujem da ćeš mi objaviti svoju slavu.
I još prije nego znam kako ćeš mi pomoći
zahvaljujem ti i hvalim Te.

SVIMA KOJI MOLE MOLITVE za oslobođenje i ozdravljenje od đavolskog utjecaja još se preporuča po mogućnostima i vremenu; -Posveta Mariji i Pobožnost Bezgrešnom Srcu Marijinu -molitva Duhu Svetome, himni "O dođi Stvorče...i osobni kratki zazivi. -pobožnost Krvi i Muci Kristovoj, na primjer Litanije Krvi Kristove i kratki osobni zazivi " krvi Kristova operi me, oslobodi me, spasi me.... -Litanije Imena Isusova Činiti pokoru, post po mogućnosti i u skladu s zdravstvenim stanjem osobe, pokora u širem smislu ne gledanjem televizije, ovom ili onim malim odricanjima.

DESET PRAVILA ZA BORBU PROTIV ĐAVLA

Mons. Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup, na Cvjetnicu ove godine, nakon pobožnosti Križnoga puta na Ksaveru u Zagrebu, istaknuo je da valja svjesno, slobodno i odgovorno nastaviti životnu borbu, pa je iznio deset pravila za borbu protiv napasnika, Đavla:

1. Nemoj zaboraviti da Đavao postoji On 'je lažac i otac laži' (Iv 8,44). Prva laž kojom nas želi obmanuti jest da nas uvjeri da ne postoji.
2. Nemoj zaboraviti da je Đavao napasnik. On je napas tovaio Adama, Izraela i samog Isusa. On napastuje, stavlja na kušnju i potiče na zlo svakog čovjeka. Nemoj si umišljati da ćeš biti pošteđen ili da si neranjiv.
3. Nemoj zaboraviti da je Đavao veoma lukav i domišljat. On stalno vreba i postavlja zamamljive zamke, kao što je to učinio i prvom čovjeku, Adamu, kojemu je pokazao zavodljive strane zabranjenog voća koje je 'dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno' (Post 3,6).
4. Bdij: u očima i u srcu. I budi čvrst: u duhu i životu. Prvi papa, sveti Petar, potiče nas: 'Otriježite se! Bдите! Protivnik vaš, Đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre' (1 Pt 5,8). A apostol Pavao kaže: 'Jačajte se u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj. Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima Đavolovim. Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništva, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. Zbog toga posegnite za svom opremom Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se kada sve nadvladate' (Ef 6,10- 13).
5. Čvrsto vjeruj u Kristovu pobjedu nad napasnikom. Tate vjera čini sigurnim i nepokoljebljivim nasuprot svim napastima. Krist je najjači. On je rekao: 'Ako Ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama Kraljevstvo Božje' (Mt 12,28)
6. Imaj uvijek na pameti da te Krist čini dionikom svoje pobjede. Kao što je učio sv.Ćiril Jeruzalemski: 'Krv žrtvovanog jaganjca, Krist Isus je snaga koja tjera demone' (Mistagoška

kateheza,1). To je milost sakramenta, posebno Euharistije. To je milost koju nam pruža Crkva i u blagoslovinama, kao stoje to blagoslovljena ili sveta voda.

7. Slušaj Riječ Božju. Sveti Petar nasuprot Đavlu kao 'ričučem lavu' potiče nas: 'Oprite mu se stameni u vjeri' (1 Pt 5,9). Vjera se rađa i hrani u slušanju Riječi Božje, koja je 'nozi mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi' (Ps 119,105).

8. Budi ponizan i svjestan svoje krhkosti. S pouzdanjem se trebamo predavati Gospodinu koji je za nas molio ovako: 'Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga' (Iv 17,15)

9. Uvijek moli, bez prestanka moli. Borba i pobjeda u napasti moguća je samo pomoću molitve. Isus u molitvi pobjeđuje napasnika. On nam govori: 'Bdijete i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo' (Mt 26,41).

10. Klanjaj se Gospodinu, Bogu svome, njega jedinoga časti i njemu jedinome služi tamo gdje raste dobro, slabi zlo; to je načelo i naravnog zakona. Sredina u kojoj je dobro u cijeni, u kojoj se o dobrim stvarima govori, u kojoj se dobra djela opaža i dobre vijesti prenose, slabi privlačnost zla. Na taj stil života potiče nas Isus kada kaže: 'Gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce' (Mt 6,21)."

"Svi zajedno više gajimo pobožnost Duhu Svetomu. Razvrat je kao prije općeg potopa. Neprijatelji pripravljaју novi Veliki petak. Bog mora biti ubijen. Ne napadaju samo neke članke vjere ili pojedine moralne zasade, već se sve napada. Izvanredna vremena traže izvanredna sredstva, a to je Duh Sveti sa sedam svojih darova." (Blaženi kardinal Alojzije Stepinac, 16. prosinca 1958.g.)

POBOŽNOST BOGU OCU

Isus Krist nam je objavio Oca i izmirio nas s njime te po njemu u Duhu Svetome imamo pristup Ocu. Isus je u svemu uvijek bio usmjeren na Oca i vršenje njegove volje što se na poseban način očituje u Getsemanskom vrtu i kod Isusove smrti na Križu. Tako da sva kršćanska molitva usmjerena na Oca i nosi obilježje trojstvenosti.

Katekizam Katoličke Crkve uči: "Za kršćansku molitvu nema drugog puta osim Isusa. Bila naša molitva osobna ili zajednička, usmena ili nutranja, nema pristupa k ocu, osim ako molimo u ime Isusovo. Sveto Isusovo čovječstvo jest put po kojemu nas Duh Sveti uči moliti Boga našeg Oca... Kršćanska molitva je poglavito upravljena Ocu; no, upravljena je i Isusu, osobito zazivanjem njegova svetog imena: Isuse Kriste, Sine Božji, Gospodine smiluj se nama, grešnicima"! (KKC 2664 i 2680).

Crkva uči: "U svjetlu do sada izloženih načela nužno se uočava da se pučka pobožnost oblikuje i uspostavlja dijalog između Boga i čovjeka po Kristu u Duhu Svetome. Nema dvojbe da je ona, bez obzira na nedostatke koji se tu i tamo susreću - kao što je, na primjer, pretapanje osoba Boga Oca i Isusa - u sebi nosi obilježje Božje trojstvenosti.

Pučka pobožnost zapravo je veoma osjetljiva prema otajstvu Božjega očinstva: izražava ganuće pred njegovom dobrotom; zadivljena je pred njegovom snagom i mudrošću; veseli se zbog ljepote stvorenoga i slavi njegova Stvoritelja; zna daje Bog Otac pravedan i milosrdan i da se brine za siromašne i ponizne; naviješta da on zapovijeda činiti dobro i nagrađuje one koji žive pošteno, slijedeći ispravan put, a mrzi zlo i od sebe udaljuje one koji ustraju na putu mržnje, nasilja, nepravde i laži..." (Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji br.79)

Sam Isus je svoje učenike kad su ga pitali da ih nauči moliti naučio Oče naš. Isusova molitva Očenaša koju nam je darovao je temeljna molitva kršćanina i najljepša molitva upućena Oca koja ukazuje na svu ljepotu Božjeg Očinstva. Svetačka i pobožna tradicija katoličke Crkve, osim jednostavnih molitva upućenih Ocu, nije razvila puno oblika pučke pobožnosti u kojima bi se slavilo otajstvo Božjeg Očinstva. Našim čitateljima i moliteljima donosimo one najvažnije.

6. 1. Oče naš i molitve svetaca Bogu Ocu

Oče naš

(Isus Krist, Sin Božji i Spasitelj svijeta)

«Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje, dođi kraljevstvo tvoje budi volja tvoja, kako na Nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. Ne uvedi nas u napast nego izbavi nas od zla» Amen.

Molitva i razmatranje Očenaša

(Sv.Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Možemo zvati sretnim onoga tko moli molitvu koju je Gospodin naučio razmišljajući pažljivo o svakoj riječi. Tu će naći sve ono što mu je potrebno i sve što treba željeti. Ovom čudesnom molitvom, prije svega, zarobljavamo Božje Srce zazivajući ga imenom *Oče*.

Oče naš. Najnježniji od svih očeva, svemoguć u stvaranju, čudesan u uzdržavanju, preljubazan u svojoj Providnosti, uvijek dobar, dapače beskrajno dobar u Otkupljenju! Bog je naš Otac a mi smo svi braća, raj je naša domovina i naša baština. Zar nije dosta samo to da ljubimo Boga i bližnjega i oslobodimo se svih navezanosti na zemlju? Ljubimo, dakle, jednoga Oca i ponavljajmo mu na tisuće puta: *Oče nas koji jesi na nebesima*. Ti koji ispunjaš zemlju beskonočnošću svoje biti, ti koji si svugdje prisutan; ti koji si u Svecima po svojoj slavi, u osuđenima po svojoj pravednosti, u pravednicima po svojoj milosti, u grješnicima po svojoj ustrajnoj strpljivosti, učini da se uvijek sjećamo svog nebeskog porijekla, da živimo kao tvoji pravi sinovi i da uvijek sve naše goruće želje budu prema tebi usmjerene.

Sveti se ime tvoje. Ime Gospodnje je sveto i strašno - reče kralj prorok - i nebo odzvanja od neprestane slave serafina kojom slave svetost Gospodina Boga nad vojskama- kliknu Izaija. S tim

riječima tražimo da ga cijela zemlja upozna te da se klanja otajstvima tako velikog i svetog Boga; da On bude upoznat, da ga ljube i da mu se klanjaju bezbožnici, Turci, Hebreji, pogani i svi nevjernici; da mu svi ljudi služe i slave ga živom vjerom, čvrstom nadom i žarkom ljubavlju odričući se svakoga grijeha. Jednom riječi, tražimo da svi ljudi budu sveti jer je i on Svet.

Dođi kraljevstvo tvoje. Kraljuj, o Gospodine, u našim dušama, svojom milošću u ovome životu, kako bismo zaslužili kraljevati s tobom poslije smrti, u tvome kraljevstvu koje je najviša i vječna sreća u koju vjerujemo, kojoj se nadamo i koju iščekujemo: sreća koju nam je Očeva dobrota obećala, koju su nam zasluge Sina Božjega omogućile, i koju nam Duh Sveti po svome svjetlu objavljuje.

Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Ništa naravno ne izmiče promislama Božje providnosti, koja je sve predvidjela i sve uredila još prije nego li se nešto dogodi. Ni jedna zapreka ne može je spriječiti u ostvarenju cilja koji je odredila. Zato kada tražimo od Boga da vrši svoju volju, nemojmo se bojati, kaže Tertulian, da se netko može uspješno usprotiviti ostvarenju njegovih planova, ali ponizno prihvatimo sve ono što je on htio providonosno za nas pripremiti. A mi molimo da vršimo uvijek i u svemu njegovu presvetu volju, koju spoznajemo po zapovijedima, s istom spremnošću, ljubavlju i ustrajnošću kojom ga Anđeli i sveci slušaju u nebu.

Kruh naš svagdašnji daj nam danas. Isus Krist nas uči tražiti od Boga ono što nam je u životu potrebno za dušu i tijelo. Ovim riječima ponizno ispovijedamo našu bijedu i iskazujemo čast Božjoj Providnosti, izjavljujući da očekujemo od njegove dobrote sva vremenska dobra. Riječju *kruh* tražimo od Boga ono što je neophodno za život; suvišno je isključeno iz te prošnje. Taj kruh tražimo *danas*, tj. ograničavamo svaku našu brigu na tekući dan, s pouzdanjem u Boga za sutradan. Tražeći kruh svagdašnji mi ispovijedamo našu trajnu potrebu Božje zaštite i pomoći.

Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. Naši grijesi, kažu sv. Augustin i Tertulian - jesu naši dugovi koje imamo kod Boga, dugovi za koje njegova pravednost zahtijeva da budu isplaćeni do zadnjeg novčića. Svi mi imamo ove žalosne dugove. Ali usprkos našim brojnim grijesima, približimo mu se s povjerenjem i kažimo mu iskrenim kajanjem: "Oče naš, koji jesi na nebesima, oprosti grijeha našeg srca i naših ustiju, grijeha naših djela i propusta, koji nas čine neizmerno krivima u očima tvoje pravde. Da, oprosti ih zato što i mi, sinovi jednoga tako blagoga i milosrdnog Oca, opraštamo iz poslušnosti i ljubavi onima koji su nas uvrijedili."

I ne uvedi nas u napast nego izbavi nas od zla. I nemoj dozvoliti da zbog svoje nevjernosti tvojim milostima podlegnemo napastima svijeta i tijela. Nego *oslobodi nas od zla* koje je grijeh, od zemaljskih muka, i od vječne muke koju smo zaslužili.

Amen. Izraz je to vrlo utješan jer je – kaže Sveti Jeronim – kao pečat stavljen od Boga našim prošnjama na završetku kako bi nas uvjerio da nas je uslišao. To je kao da nam sam Bog kaže: "Amen! Neka vam bude po vašim prošnjama. Ja sam ih uslišao." To je značenje riječi *Amen*.

Molitva Očenaša i vježbanje u kršćanskim krepostima

(Sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Pobožno moleći ovu božansku molitvu mi vršimo toliko čina najplemenitijih kršćanskih kreposti koliko je riječi koje izgovaramo. Na riječi *Oče naš koji jesi na nebesima*, vršimo čine vjere, klanjanja, poniznosti. Moleći da *se sveti njegovo ime* te da bude slavljeno, pokazujemo žarku gorljivost za njegovu slavu. Moleći ga da *dođe njegovo kraljevstvo*, vršimo čin nade. Želeći da *se vrši njegova volja kako na nebu, tako i na zemlji*, pokazujemo duh savršene poslušnosti. Tražeći od *njega kruh svagdašnji*, živimo siromaštvo duha i slobodu od navezanosti na zemaljska dobra. Moleći ga da nam oprosti naše grijeha, vršimo čin kajanja. *Opraštajući onima koji su nas uvrijedili*, vršimo čin savršenog milosrđa. Pokorno moleći *pomoć u napastima*, vršimo čine poniznosti, razboritosti i jakosti. Čekajući da nas *oslobodi od zla*, vježbamo strpljivost. Napokon, moleći sve to, ne samo za sebe, nego i za svoga bližnjega, i za sve članove Crkve, ponašamo se kao prava djeca Božja, nasljedujemo ga u njegovoj ljubavi koja obuhvaća sve ljude i ispunjamo zapovijed ljubavi prema svome bližnjemu.

Kada molimo ovu molitvu a srce i jezik se slažu i naše nakane su usklađene smislu riječi koje ponavljamo, odbacujemo sve grijehе i opslužujemo sve Božje zapovijedi. *Dok razmišljamo da je Bog na nebu*, to jest beskrajno nad nama po veličini svoje uzvišenosti, u nama se bude osjećaji dubokog poštovanja za Božju prisutnost, te prožeti pravednim strahom, odbacujemo oholost i ponizujemo se do svog ništavila. Kad izgovaramo ime *Oče*, sjetimo se da smo od Boga posredstvom naših roditelja primili život i da su nas naši učitelji odgajali; svi oni – roditelji i učitelji – tu na zemlji zastupaju Boga i njegove su žive slike. Dakle, mi ih trebamo poštivati, ili bolje rečeno, poštivati Boga u njihovim osobama i dobro paziti da ih ne bismo prezreli i ožalostili.

Kada želimo da *sveto ime Božje bude slavljeno*, daleko smo od toga da ga obeščašćujemo. *Kad smatramo Božje kraljevstvo svojom baštinom*, odričemo se svake navezanosti na dobra ovoga svijeta. Kad iskreno tražimo za svoga bližnjega ista dobra koja želimo i za sebe same, odričemo se mržnje, nesloge i zavisti. *Kad molimo Boga za kruh naš svagdanji*, gnušamo se proždrljivosti i neumjerenog uživanja hrane. *Kad iskreno molimo Boga za oproštenje, tako kako mi opraštamo onome tko je nas uvrijedio*, suzbijamo svoju srditost, svoje osvete, uzvraćamo dobrom na zlo, i ljubimo svoje neprijatelje. Kad skrušeno molimo Boga da *nam u trenutku napasti ne dopusti pasti u grijeh*, time pokazujemo da izbjegavamo lijenost i tražimo sredstva za borbu s porocima i za spasenje. Na kraju, kad molimo Boga da *nas izbavi od zla*, strahujemo od njegove pravde, i blago nama jer strah Božji je početak mudrosti: strah Božji nas potiče da izbjegavamo grijeh.

Tumačenje Očenaša

(Sv. Franjo Asiški)

O Presveti Oče naš, Stvoritelju, Otkupitelju, Tješitelju i Spasitelju naš. *Koji jesi na Nebesima*, u anđelima i svetima, rasvjetljuješ ih za spoznaju jer si Ti, Gospodine, svjetlo, nastanjuješ se u njim a ispunjaš ih blaženstvom jer si Ti Gospodine najveće dobro, vječno dobro od kojega je svako dobro, bez kojega nema dobra. *Sveti se ime tvoje*, neka zasja u nama spoznaja tebe da spoznamo koliko je širina dobročinstava tvojih, duljina obećanja tvojih, visina veličina i dubina sudova. *Dođi kraljevstvo tvoje*, da ti po milosti u nama vladaš i učiniš da dođemo u kraljevstvo tvoje gdje je jasno gledanje tebe, savršena ljubav prema tebi, blaženo zajedništvo s tobom i vječno uživanje tebe.

Budi volja tvoja kako na Nebu tako i na zemlji. Da te ljubimo svim srcem, da uvijek mislimo na tebe, svom dušom, da uvijek želimo tebe svim umom, da sve svoje nakane tebi upravljamo i da tvoju salvu u svemu tražimo; svim silama svojim da utrošimo sve snage svoje i osjećaje duše i tijela u služenju tvojoj ljubavi i nizašto drugo. I da danas svoje bližnje ljubimo kao same sebe i da, koliko nam je moguće, sve privlačimo tvojoj ljubavi, da uživamo u dobru drugih kao i u svome i da suosjećamo s njima u protivštinama i da nikoga ni u čemu ne vrijeđamo.

Kruha naš svagdanji. Svoga ljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, daj nam danas: na spomen i razumijevanje i poštovanje ljubavi koju je za nas imao i za sve što je za nas rekao, učinio i pretrpio. *I otpusti nam duge naše*. Po svome neizrecivom milosrđu, po snazi muke tvoga ljubljenoga Sina i po zaslugama i zagovoru preblašene Djevice i svih izabranika tvojih. *Kako i mi otpuštamo dužnicima našim*. I što potpuno ne opraštamo, Ti Gospodine učini da potpuno oprostimo, da radi tebe istinski ljubimo neprijatelje i da ih kod tebe pobožno zagovaramo, da nikome ne uzvraćamo zlom za zlo i da nastojimo tebi u svemu koristiti. *I ne uvedi nas u napast*. Niti u skrivenu niti u očit, niti u iznenednu niti u nezgodnu. *Nego nas izbavi od zla*. Prošloga sadašnjega i budućega. Amen.

Pred tobom je svaka moja želja

(Sv. Augustin)

Milosrdni Oče na tvoja vrata kucaju sve uzburkane želje moje nutrine, krik suza mojih očiju. Pred tobom je svaka moja želja i moj jecaj ti nije skriven. Gospodine ne skrivaj više svoga lice od mene i ne srđi se na tvoga slugu. Oče milosrđa poslušaj moj uzdah, pruži mi svoju ruku koja je najbolja pomoć, izvuci me iz dubine voda, iz jezera bijede, iz prljavoga blata da u njemu ne propadnem, pod milosrdnim pogledom tvojih očiju daj da stignem tebi, Gospodine Bože moj, da

promatram bogatstva tvoga kraljevstva, zauvijek gledam tvoje lice i pjevam tvome svetom imenu. Gospodine koji činiš čudesne obraduj moje srce sjećanjem na tebe, koji prosvjetljuješ moju mladost i ne prezireš moju starost. Amen.

Oče velikog milosrđa
(*Sv. Faustina Kowalska*)

Bože velikog milosrđa, ti si nam poslao svoga jedinorođenog Sina kao dokaz tvoje neiscrpive ljubavi i milosrđa. Ti ne odbacuješ grešnike, nego si im štoviše otvorio blago tvojega neiscrpivog milosrđa, iz kojega mogu crpsti puninu, ne samo opravdanje nego najveću svetost do koje može dospjeti duša. Oče velikog milosrđa, željela bih da se sva srca s povjerenjem obrate tvome beskrajnom milosrđu. Nitko se ne može opravdati pred tobom ako ga ne prati tvoje neiscrpivo milosrđe. Kad nam ti sam razotkriješ tajnu tvoga milosrđa vječnost neće biti dostatna za zahvalu.

Isus nas uči zvati te Oče
(*Sv. Ciprijan*)

Koliko je velika tvoja dobrotu Gospodine Isuse! Ti si nas naučio moliti Boga zovući ga imenom Oče. Kriste ti si Sin Božji a po daru tvoje ljubavi i ja sam postao njegov sin. Gospodine Isuse nitko nikada se ne bi usudio obratiti Bogu zovući ga Oče da nas to Ti sam nisi podučio. Isuse pomози mi da kada zovem Boga Ocem da se uvijek prisjetim da sam pozvan da živim kao njegov sin. Sretan sam da imam Boga za Oca i htio bih Isuse da i on bude zadovoljan sa mnom kao sinom. Isuse daj da postanem živi hram u kome svi ljudi mogu prepoznati Božju prisutnost.

Milosrdni Oče
(*Sv. Anselmo iz Aoste*)

Svemogući Bože, milosrdni Oče, dobri Gospodine smiluj se meni grešniku i oprostí moje grijehе. Oslobodi me od svih zamki, ne dopusti da padnem u napast i ne prepusti me neurednim strastima u mislima, riječima i djelima. Daj da izbjegavam ono što ti ne želiš i vršim tvoju svetu volju te da vjerujem, nadam se, ljubim i živim na način na koji Ti želiš. Udijeli mi pobožnost i poniznost, suzdržljivost i pokoru da te ljubim, molim, slavim i dopadam ti se tak da svaki čin i misao budu prema tebi usmjereni. Daj mi čist i jednostavan duh pobožan, iskren, djelatan. Daj mi mudrost i ljubav, lakoću u vršenju tvojih zapovjedi. Daj da se ne umorim hodeći prema dobru. Ne zapusti me moj Gospodine, ne prepusti me ni mojoj ljudskoj slabosti ni neznanju, niti mojim zaslugama niti bilo čemu drugome što nije po tvome milosrdnom naumu spasenja. Ti sam dobrohotno raspoloží i upravljaj sa mnom mojim mislima i djelima po tvojoj volji da se u meni i po meni uvijek vrši tvoj volja. Oslobodi me od zla i vodi me putem vječnog života. Amen.

Da vidim svoje grijehе
(*Sv. Efremlj Sirac*)

Gospodine i Gospodaru mog života ne prepusti me duhu lijenosti, mlakosti, raspuštenosti, oholosti i rječitosti. Udijeli tvome sluzi duh razbora, poniznosti, strpljenja i ljubavi. Da, Gospodine i Gospodaru učini da vidim svoje grijehе i ne osuđujem svoga brata, Ti koji si blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen.

Molitva zagovora Ocu za obitelj
(*sv. Ivan Pavao II*)

Bože od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji. Oče koji si Ljubav i Život, neka svaka obitelj na zemlji posredstvom tvoga Sina Isusa Krista, "rođena od žene" i posredstvom Duha Svetoga, izvora Božje ljubavi postane istinsko svetište života i ljubavi za nove naraštaje koji se

uvijek obnavljaju. Neka tvoja milost vodi misli i djela supruga prema dobru njihovih obitelji i svih obitelji svijeta. Neka mladi naraštaji nađu u obiteljima oslonac za razvoj svoje osobnosti i rast u ljubavi i istini. Neka se ljubav ojačana milošću sakramenta braka pokaže jačom od svake slabosti i krize kroz koje, ponekad prolaze naše obitelji. Bože molimo te po zagovoru Svete Obitelji iz Nazareta, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodno vršiti svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima. Ti si Život, Istina i Ljubav u zajedništvu sa Sinom i Duhom Svetim. Amen.

Svemogućem Ocu (Sv. Terezija Avilska)

Gospodine, priznajem tvoju veliku moć. Ako si svemoćan, kao što i jesi, što je nemoguće onome koji sve može? Htjedni Ti, Gospodine moj, htjedni, jer vjerujem, ako sam i bijedna, da možeš štogod ushtjedneš, i što više slušam o tvojim većim čudesima i promišljam da možeš više učiniti, više se utvrđuje moja vjera pa vjerujem odlučnije da ćeš Ti i učiniti. A čemu se treba čuditi što radi Svemogući? Ti znaš dobro, moj Bože, da sam u svim svojim nevoljama poznavala tvoju veliku moć i milosrđe. Neka mi vrijedi, Gospodine, ono čim te nisam vrijeđala. Daj mi, Bože moj, milost sada i unaprijed, pa otkupi izgubljeno vrijeme pa da stupim pred tebe u svadbenom ruhu (Mt 22, 11-12), jer možeš, ako hoćeš.

Oče u svjetlu tvoje Riječi (Sv. Bruno)

Oče nije moja zasluga ako sam ljubio tvoj zakon i opsluživao tvoje zapovijedi, ako sam hodio daleko od svakog zlog puta i nisam se udaljio od tvojih sudova. Sve to je bio tvoj dar a ne moje djelo. Uistinu tvoja Riječ, to jest tvoj Sin, je bila svjetiljka putu moga duha i svjetlo mome srcu. On me je prosvijetlio i obasjao prve otkucaje moje ljubavi koji su sami bili tvoj dar a ne plod mojih napora. Gospodin Isus je bio svjetlo koje je vodilo prve korake moje volje pomoću svoje milosti tako da nije slabila nego jačala iz dana u dan te sam mogao ljubiti i opsluživati tvoj zakon.

Tvoja Riječ je bila svjetlo mojim stazama jer nije darom svoje milosti obasjala samo početne korake moje volje nego i naknadni rast u ljubavi i vjernosti tvojim propisima. I kao što se jednom čovjeku koji je u tami dadne svjetiljka kako bi vidio gdje hoditi da ne padne i ozlijedi se, tako i meni tvoja Riječ bijaše svjetlom na mom putu. Mogao sam obećati, potvrditi, učvrstiti na neopoziv način da ću čuvati u mome srcu tvoje pravedne odredbe. Znam da mi ova odluka ne bi bila moguća da me tvoja Riječ nije obasjavala svojim svjetlom. Daj mi, dakle, život po tvojoj Riječi, živjeti sukladno tvojoj Riječi i po zaslugama tvoga Sina daj da živim kreposno kako bih mogao ustrajati u onome što sam obećao. Amen.

6. 2. Krunice Bogu Ocu

. Moli se na običnu Gospinu krunicu. (U ovoj krunici se razmatra o Božjoj Očevoj ljubavi proslavi u nekim najvažnijim trenucima u povijesti spasenja od samog početka pa do njenog ispunjenja)

Uvodne molitve: *Vjerovanje, Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

Prvo otajstvo: U prvom otajstvu razmatramo o ljubavi i proslavi Božjoj kada je u rajskom vrtu nakon grijeha Adama i Eve obećao ljudima poslati Spasitelja svijeta. *Za svako otajstvo moliti Slava Ocu, 10 Očenaša i na kraju Zdravo Marijo i Slava Ocu.*

Drugo otajstvo: U drugom otajstvu razmatramo o proslavi Boga Oca kod naviještenja Utjelovljena Sina Božjega kada je Marija dala prikazala svoj pristanak Bogu u ime cijelog čovječanstva. *(Molitve kao kod prvog otajstva).*

Treće otajstvo: U trećem otajstvu razmatramo o proslavi Boga Oca u Getsemanskom vrtu kada se Isus potpuno predao u ruke volje Očeve kako bi ispunio plan spasenja ljudi. *(Molitve kao kod prvog otajstva).*

Četvrto otajstvo: U četvrtom otajstvu razmatramo o proslavi Boga Oca u Isusovoj smrti i uskrsnuću kad je Bog pokazao snagu svoje Očinske ljubavi koja je jača od smrti. (*Molitve kao kod prvog otajstva*).

Peto otajstvo: U petom otajstvu razmatramo o proslavi Boga Oca na svršetku svijeta kada će Isus suditi žive i mrtve, definitivno uspostaviti kraljevstvo Božje i sve predati u ruke Očeve. (*Molitve kao kod prvog otajstva*).

(*Krunica po uzoru na ono objavljenu u talijanskom molitveniku Pregate, editrice Mir*)

2. Mala krunica predanja u volju Očevu – Devetnica Bogu Ocu

(*U ovoj krunici se razmatranje usredotočuje na trostruku Isusovu molitvu predanja volji Božjoj u Gesemanskom vrtu. Ova pobožnost se može obavljati kao jednostavna molitva tipa krunice ili kao devetnica moleći je kroz 9 dana. Ako je molimo kao devetnicu možemo na kraju dodati za svaki dan molitvu Litanija Bogu Ocu.*)

Uvodne molitve: *Vjerovanje, Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu... (Izreći svoju nakanu)*

1. Zatim Isus ode malo dalje, pade ničice i pomoli se: «Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja nego tvoja volja!» (Mt 26, 30). *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

2. Govorio je: «Abba, Oče! Sve je tebi moguće. Otkloni ovaj kalež od mene! Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš!» (Mk 14, 36). *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

3. Potom se udalji od njih koliko bi se moglo kamenom dobaciti, kleče na koljena te poče moliti: «Oče! Ako hoćeš, otkloni ovaj kalež od mene! Ali neka ne bude moja nego, tvoja volja!» (Lk 22, 41-42). *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Pomolimo se: Oče, koji si kušao beskrajnu ljubav kad si slušao ovo prošnju koju ti je Isus više puta uputio i kojom te je beskrajno proslavio, molim te da uslišaš i mene dok u ime Isusovo siromašnim srcem molim ovu istu molitvu. Daj da te i ja proslavim sinovskom odanošću i zahvalnošću te mi udijeli milost za koju te molim, po Marijom zagovoru, u potpunoj podložnosti tvojoj Očinskoj volji i odluci. Po Kristu Gospodinu našem. Amen!

(*Iz molitvenika p. F. M. Avidano, s. m., Filotea mariana, un segreto di felicità, 1957, objavljeno s imprimaturom Casali, 8.5. 1957, can. Oddone, Vic. gen.*)

6. 3. Litanije Bogu Ocu

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se! Kriste čuj nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeski, Bože,

(smiluj nam se!)

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Oče, stvoritelju svijeta,

Oče uzvišene slave,

Oče beskrajne ljubavi,

Oče neizrecive dobrote,

Oče neizrecive providnosti,

Oče svakog obilja,

Oče izvore Vječne Mudrosti,

Oče nedokučive svetosti,

Oče neizrecive blizine i nježnosti,

Oče beskrajnog milosrđa,

Oče pravedni,

Oče nepromjenjive beskonačnosti,

Oče skroviti i sveprisutni,
 Oče nepomućene radosti i mira,
 Oče čudesno strpljivi,
 Oče neizrecive božanske ljepote,
 Oče neograničene svemogućnosti,
 Oče neizrecive darežljivosti,
 Oče Isusov i naš Oče,
 Oče divoto Crkve Kristove,
 Oče nado kršćana,
 Oče darovatelju života obitelji,
 Oče pomoći siromaha,
 Oče ljubitelju malenih,
 Oče radosti svećenika i redovnika,
 Oče koji ohole silnike rušiš s prijestolja,
 Oče koji uzvisuješ ponizne,
 Oče zaštitu u svim opasnostima i potrebama,
 Oče koji jedini možeš ugasiti žeđ naše duše,
 Oče pravednika i slavo svetih,
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj se nama, Gospodine!
 Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas! Gospodine, smiluj se! Oče naš.
 Pomolimo se: Oče sveti po tvome Sinu Isusu Kristu u Duhu Svetome i Marijinom zagovoru udijeli nam mir i spasenje. Amen! (*Litanije po uzoru na one objavljenu u talijanskom molitveniku Pregate, editrice Mir*)

6. 4. Hvale i zazivi vječnom Ocu

Pohvale nebeskomu Ocu u obliku litanija, naslovljene Hvale i zazivi Vječnom Ocu, sastavila je bl. Marija od Propetoga i objavila g. 1964. u Rimu. Pobožnost vječnom Ocu bila je najmilija Marijinu srcu a ostavila ju je u nasljeđe i svojoj Družbi. Obraćala se i papama i očima Drugoga vatikanskog sabora da se zauzmu da bi se ta pobožnost obnovila među Božjim pukom.

Za recitiranje Hvala i zaziva, Crkva je, uz uobičajene uvjete, dala i potpun oprost, ako se mole cijeli mjesec, inače oprost od sedam godina. Stoga se preporuča njihovo pojedinačno i zajedničko moljenje kao iskaz naše djetinje hvale nebeskog Oca i prilog našem duhovnom zajedništvu s blaženom Marijom od Propetoga, glasnicom Božje ponude na svetkovanje Života i gozbu spasenja koja se nudi vjernicima posvemašnjom otvorenosti Božjem prijateljstvu.

Uvodna molitva: Zahvaljujemo Ti, svemogući Bože, na svim dobročinstvima Tvojim, koji živiš i kraljuješ u vijekе vjekova. Amen. Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo Tebi, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože, jer je po tajni utjelovljene Riječi očima naše duše sinula nova svjetlost Tvoga sjaja. Te, dok tjelesnim očima spoznajemo Boga, on nas zanosi ljubavlju prema nevidljivim dobrima. I stoga s anđelima i arkandelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu Tvoje slave pjevamo bez prestanka: Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot...

HVALE

1. Oče naš vječni, radi velike slave Tvoje... *Hvalimo Te!* (*ponavlja se iz svakog zaziva*)
2. Oče naš vječni, od kojega sve proizlazi i kojemu se sve vraća...
3. Oče naš vječni, Bože svemogući Stvoritelju, koji si po svojoj vječnoj Riječi stvorio sve, vidljivo i nevidljivo...

4. Oče naš vječni, Bože svemogući, koji si stvorio anđeoske čete radi svoje slave, da nas čuvaju i vode u vječni život...
5. Oče naš vječni, Bože svemogući, koji cijelim svemirom upravljaš i sve uzdržavaš...
6. Oče naš vječni, koji si nas stvorio na svoju sliku i priliku i dostajao se posiniti nas da Te hvalimo i u vijeke slavimo...
7. Oče naš vječni, koji se skrbiš za sve što živi...
8. Vječni naš milosrdni Oče, koji nam daješ sve što nam treba za vremeniti i vječni život...
9. Oče naš vječni, koji si nam po svom Sinu u svetom krštenju dao milost posinovljenja...
10. Oče naš vječni, koji si nam dao da se zovemo i jesmo djeca Tvoja...
11. Oče naš vječni, koji si nam dao svoga Jedinorođenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista za naše spasenje i život...
12. Oče naš vječni, koji si nam dao svoga Svetoga Duha da nas prosvjetljuje, pročišćuje i posvećuje...
13. Oče naš vječni, koji uslišavaš svakoga koji Te moli u ime Tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista...
14. Oče naš vječni, koji si svojim vjernima pripravio u svome Kraljevstvu vječno blaženstvo...
15. Oče naš vječni, koji si nam dao da budemo baštinici Tvoga nebeskog Kraljevstva...
16. Oče naš vječni, Bože milosrđa, koji pokajanim grješnicima opraštaš sve grijehе...
17. Oče naš vječni, koji nas neizmjerно ljubiš...
18. Oče naš vječni, koji sipo svom Sinu ustanovio svetu Crkvu svoju i u njoj svete sakramente za naše vječno spasenje...

ZAZIVI

Gospodine Bože, Oče naš nebeski, u ime Tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, koji je rekao: "Što god zaištete u Oca dat će vam u moje ime" (Iv 16,23), sada Te ponizno molimo:

19. Oče naš vječni, u ime Tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista... *Smiluj nam se! (tri puta)*
20. Oče naš vječni, sveti se Ime Tvoje po svoj zemlji... *Molimo Te, usliši nas! (ponavlja se iz svakog zaziva)*
21. Oče naš vječni, dođi Kraljevstvo Tvoje u sve narode na zemlji...
22. Oče naš vječni, u ime Tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, i po njegovoj predragocjenoj Krvi, učini da sva Tvoja djeca budu jedno u Tebi...
23. Oče naš vječni, koji jesi na nebesima, po svom Jedinorođenom Sinu, Isusu Kristu, po kojem si uspostavio svoje Kraljevstvo na zemlji, svim kršćanima dobrotivo podijeli milost jedinstva...
24. Oče naš vječni, da se svi narodi ljubavljju ujedine u ispovijedanj u prave vjere te bude jedno stado i jedan pastir...
25. Oče naš vječni, da nam sve oprostiš i sve nas spasiš po zaslugama svoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista...
26. Oče naš vječni, da nas svojim Svetim Duhom prosvjetliš, pročistiš i posvetiš...
27. Oče naš vječni, da nas svojom milošću na "hvalu slave" (Ej1,12) svoje uzdržiš...
28. Oče naš vječni, da svima nama, bijednim grješnicima, svoje veliko milosrđe udijeliš...
29. Oče naš vječni, Bože milosrđa, da nam radi presvetog Imena Sina svoga sve grijehе milostivo oprostiš...
30. Oče naš vječni, da sve naše misli, riječi i djela sebi upraviš...
31. Oče naš vječni, da Te od sada svim srcem sve više ljubimo...
32. Oče naš vječni, da svim grješnicima milost obraćenja dobrotivo udijeliš...
33. Oče naš vječni, Bože milosrđa, da svima koji su na času smrti iskreno pokajanje i posljednju milost dobrotivo udijeliš...
34. Oče naš vječni, da svim vjernim mrtvima vječni pokoj dobrotivo udijeliš...
35. Oče naš vječni, da uvijek dragovoljno Tvoju svetu volju izvršavamo...
36. Oče naš vječni, da nas napasti nikada ne svladaju...
37. Oče naš vječni, da nas uvijek od svakoga zla duše i tijela oslobodiš...

38. Oče naš vječni, da nas od vječne smrti izbaviš...
39. Oče naš vječni, da svim narodima mir i pravu slogu dobrostivo udijeliš...
40. Vječni naš nebeski Oče, da darove svoga Svetog Duha na Svetog Oca Papu, Slugu svoga N. N., na naše biskupe, svećenike, redovnike, redovnice i misionare, obilno izlijevaš...
41. Oče naš vječni, da svima udijeliš milost da Te hvale i slave sada i navijeke...

Pomolimo se: Bože, komu je vlastito vazda se smilovati i oprostiti, primi našu molitvu da nas i sve sluge svoje na zemlji, vezane okovima grijeha, milosrđe Tvoje dobrostivo oslobodi. Usliži molimo, Gospodine, molbe onih koji Ti se ponizno obraćaju, i onima koji se kaju oprosti grijeha, te nam svima dobrostivo udijeli milost i oproštenje.

Svemogući vječni Bože, smiluj se sluzi svome Papi našem N. N. i vodi ga svojom milošću putem vječnoga spasenja, da ono što je Tebi milo Tvojim nadahnućem želi i Tvojom pomoću izvrši. Bože, od koga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela, daj slugama svojim onaj mir, koji samo Ti možeš dati, da naša srca budu poslušna Tvojim zapovijedima, a današnja vremena, bez neprijateljskog straha, po Tvojim zaštiti mirna. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

POBOŽNOST PRESVETOM TROJSTVU

Crkva uči: "Potrebno je, dakle, da se u pučkoj pobožnosti posvijesti veza s Presvetim Trojstvom koju - kao što je rečeno - ona, premda kao klicu, nosi u sebi. Radi toga se daju neke naznake, kako slijedi.

- Potrebno je prosvijetliti vjernike o posebnome obilježju kršćanske molitve koja za naslovnika ima Oca, posredstvom Isusa Krista, u snazi Duha Svetoga». (Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji br. 80).

7. 1. Devetnica Presvetom Trojstvu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Devetnicu molimo tako da kroz devet dana ponavljamo slijedeću molitvu i litanije Presvetom Trojstvu)

Klanjam ti se i slavim te svim srcem Presveto Trojstvo, nedjeljivo Božanstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, jedini pravi Bože u tri različite i jednake osobe u slavi i uzvišenosti. U vama, po vama i za vas postoje sva stvorenja, o Biti istobitna, Istino neizreciva, Živote pravi, Temelju prvi, naš zadnji Cilju. Stvorili ste me na vašu sliku i priliku, učinite molim vas da vašoj svetoj volji budu usklađene moje misli, riječi, želje, osjećaji, sva ljubav moga srca i sva moja djela da bi nakon što sam vas ovdje motrio po vjeri kao u zrcalu i otajstvu dospio konačno u Nebo, gledao vas licem u lice i kroza svu vječnost s vama sjedinjen kušao božansku ljubav. *3 Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome ...*

Ocu: Bože Oče, izvore svakog bića od kojega svako oćinstvo na Nebu i na zemlji, Ti koji si prije stvaranja svijeta nas predodredio u svome ljubljennom Sinu Isusu Kristu za nebesku slavu, dajući svoga Sina za naše otkupljenje i spasenje, posinio si nas u Njemu i po Njemu te smo postali tvoja djeca daj da ti se uvijek klanjamo u duhu i istini, vjerno opslužujemo tvoje zapovjedi te zaslužimo s anđelima sudjelovati u vječnom životu i Rajskoj sreći. *3 Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome ...*

Sinu: Sine Božji, rođen od Oca prije svih vjekova, svjetlo od svjetla, pravi Bože od pravoga Boga, jednak i istobitan s Ocem, sjaju slave Očeve, Liku njegove biti, vječna Riječi po kojoj je sve stvoreno, u kome prebiva punina milosti, kome je dana sva vlast na Nebu i na zemlji, koji ćeš u svojoj slavi doći na koncu vremena suditi žive i mrtve, Ti koji si se udostojao uzeti našu slabu ljudsku narav i postao poslušan do smrti na Križu, prolio si za nas do zadnje kapi svoju Presvetu Krv, daj da budemo uvijek zahvalni za ta dobroćinstva te da nasljeđujemo tebe na putu ljubavi, služenja i muke te budemo dostojni sudjelovati u salvi tvoga kraljevstva. *3 Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome ...*

Duhu Svetome: Duše Sveti Bože, koji izlaziš od Oca i Sina, bitna i nepromjenjiva Božja ljubavi, izvore svakog dobra, djelitelju svake milosti, snago i utjeho, posvetitelju i usavršitelju duša, Duše tješitelju, darovatelju 7 darova i ustrajnosti do kraja, Pomazanje duhovo, Ljubavi neugasiva po čijem djelu se dogodilo veliko otajstvo utjelovljenja Sina Božjega, širenje navještaja Radosne vijesti po cijelom svijetu, sačuvala cjelovita baština vjere kroz stoljeća pobudi u nama hrabrost i jakost navještanja Evandjelja sličnu kao kod apostola kako bi usprkos svega protivljenja i progonstava u svijetu ostali vjerni katoličkoj vjeri i baštinili vječno spasenje. *3 Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome ...*

Završna molitva: O presveto jedino i nerazdijeljeno Trojstvo, čija su djela nerazdijeljena, koje si mene svemogućom svojom snagom «na sliku i priliku stvorilo», da budem po tri moći duše moje razumu, pameti i volji, tvojega jedinoga božanstva i u božanstvu triju različitih osoba živa slika i prilika, i da tebe uživam u vijeke; o moj Stvoritelju, Spasitelju, Posvetitelju, sveta Trojice, jedini Bože, kako ću ja tebi dostojno zahvaliti na ovom daru i drugim svim dobroćinstvima? Evo prinosim ti sebe samoga, djelo ruku tvojih, svoju dušu i tri njezine moći i obećajem da ću neću grijesima kaljati tvoju sliku i priliku, nego da ću nastojati rasti u krepostima imajući uvijek pred očima raspetoga Isusa Krista i nasljeđujući njega. Prikazujem ti svoju dušu i tijelo, svoje osjećaje sve što mislim i radim u svemu želim tebe hvaliti pjevajući s anđelima: Svet, svet, svet Gospodin Bog sabaot; puna su nebesa i zemlja slave tvoje. Amen.

7. 2. Litanije Presvetom Trojstvu

(Iz molitvenika „Vječno klanjanja“ D.J. Valsera, O.S.B., Imprimatur. Split, 28. IV. 1934. Biskup Kvirin Klement;)

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se! Kriste čuj nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeski, Bože, (smiluj nam se!)

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Bože jedini u naravi,

Bože u tri Osobe,

Bože, Oče, Sine i Duše Sveti,

Bože Sine, Ljubezni Otkupitelju,

Bože Duše Sveti, oživljavajući Tješitelju,

Neizmjerni, Sveti Bože,

Sveti jaki, sveti neumrli Bože,

Bože, kojega nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti,

Bože, u kojemu, iz kojega i po kojemu je sve,

Bože, u kojemu živimo i jesmo,

Bože, koji jesi, koji bijaše i koji ćeš po sve vijeke biti,

Bože, koji otvaraš svoju ruku i obasipaš sve što živi svojim blagoslovom,

Milostivo budi, oprosti nam, Presveto Trojstvo!

Milostivo budi, usliši nas, Presveto Trojstvo!

Od svakog zla (oslobodi nas Presveto Trojstvo!)

Od svakog grijeha

Od oholosti i pretvaranja

Od neumjerenosti i grješne sklonosti za zemaljska dobra,

Od nevjere i krivovjerja,

Od lijenosti u Tvojim službi,

Od svake nečistoće u mislima riječima i djelima,

Po svojoj neizmjernoj svemogućnosti,

Po bogatstvu svoje dobrote i ljubavi,

Po neizmjernoj veličini tvog milosrđa i strpljenja,

Na dan sudnji,

Mi grješnici, (tebe molimo usliš nas!)

Da se Tebi, Presveto Trojstvo, jedinom klanjamo,

Da Tebi vjerno služimo života svoga,

Da nikad ne obeščastimo Tvoga svetog imena,

Da svetkujemo Tebi posvećene dane s dostojnom pobožnošću,

Da iskazujemo svojim roditeljima i poglavarima štovanje i ljubav,

Da ne naškodimo ni jednom čovjeku ni na duši ni na tijelu,

Da nikoga ne varamo niti tuđa dobra ne prisvajamo,

Da sačuvamo svoje srce od svake nedopuštene misli i želje,

Da ne okaljamo svojega tijela ni jednim grješnim djelom,

Da bližnjega ne osuđujemo i ničim ne naškodimo njegovu dobru,

Da Tebe, trojedini Bože, ljubimo nadasve, a bližnjega kao sama sebe,

Da nikad ne preziremo obilja Tvoje dobrote, ljubavi i strpljivosti,

Da se u mucu i križu pouzdajemo u Tvoju svetu providnost,

Da se uvijek posvećujemo živoj, svetoj i Bogu ugodnoj žrtvi,

Presveto Trojstvo,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj se nama, Gospodine!

Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas! Gospodine, smiluj se! Oče naš.

Pomolimo se! Svemogući, vječni Bože, koji si nama svojim slugama udijelio milost, da u svijetlu prave vjere veličanstvo vječnoga Trojstva spoznamo i u tom se veličanstvu Jedinstvu klanjamo, udijeli nam čvrstu vjeru, da i u najtežim nevoljama od staze kreposti ne odstupimo i da nas ništa od Tvoje ljubavi ne odijeli. Po Isusu Kristu, Sinu Tvojemu, Gospodinu našem. Amen.

7. 3. Anđeoska krunica Presvetom Trojstvu

(Iz molitvenika od A. Kanižlića: Pobožnost molitvena na salvu Presvetoj Trojici, s dopuštenjem zagrebačke nadbiskupije)

Iz autorova uvoda: Krunica koja se moli na salvu Presveto Trojstvu, zove se još i anđeoska, jer ju anđeli kerubini i serafini bez prestanka pjevaju hvaleći i slaveći Presveto Trojstvo.

Uvodne molitve: Znak Križa, Vjerovanje, Oče naš i 3 Zdravo Marije, zaziv: Blagoslivljamo Oca, Sina sa Duhom Svetim, Hvalimo i uzvisujemo ga u vijekе.

Krunica se sastoji od 3 desetica na slavu Trojstva, a svaka ima po devet zaziva kao podsjećanje na devet anđeoskih korova koji u Nebu slave Boga.

Za svaku od 3 desetice: Oče naš, Zdravo Marijo,

Zaziv se ponavlja devet puta: Svet, svet, svet, Gospodin Bog Sabaot, puna su nebesa i zemlja slave tvoje, hosana u visini, Slava Ocu, i Sinu i Duhu Svetome, kako bijaše na početku tako i sada i vaza i u vjeka vjekova. Amen.

Na kraju svake desetice: Blagoslovljeno sveto i nerazdjeljivo Trojstvo. Amen.

7 4. Molitve svetaca Presvetom Trojstvu

O Presveto Trojstvo, uzvišeni Bože

(Sv. Albert Veliki)

O Presveto Trojstvo, uzvišeni Bože veoma blagi i dobrotvorni Oče, Sine i Duše Sveti, Bože jedini uzdam se u vas. Pučite me, upravljate sa mnom, podržite me. Oče, svojom beskrajnom moći smiri u sebi moje pamćenje i ispuni ga svetim božanskim mislima. Sine svojim vječnom mudroču rasvijetli moj razum, daj da spoznam tvoje uzvišene istine i moju bijedu. Duše Sveti koji si Očeva i Sinova ljubav, svojom neshvatljivom dobrotom prenesi moju volju u sebe i zapali je neugasivim ognjem nesebične ljubavi. Zašto ne mogu o preljupko Trojstvo, zašto te ne mogu slaviti i ljubiti tako savršeno kao tvoji anđeli i sveti i Nebu? Ah barem Gospodine slavim koliko mogu tvoju mudru i dobrohotnu vrhovnu moć.

Moj Gospodine i moj Bože, izvore i svršetku moj, Ti si neshvatljivo jednostavna bit, savršeno mirovanje neograničeno ljupka, ponore slatkoće i uživanja, moje ljubljeno svijetlo i potpuna sreća moje duše, oceanu neizrecive radosti, savršena punino svakog dobra, moj Bog i sve moje, što mi je još potrebno kada Vas imam. Vi ste moje jedino i nepromjenjivo dobro. Moram samo Vas tražiti. Ne tražim i ne želim nego samo Vas Presveta Trojice. Gospodine kucam, otvori mi. Otvorite siročetu koje Vas zaklinje. Uronite me u ponor svog božanstva. Učinite me jednim duhom sa Sobom, da mogu unutar sebe uživati Vaše radosti. Amen.

Presvetome Trojstvu za sjedinjenje u ljubavi

(Sv. Gertruda)

Presveto Trojstvo, Oče Sine i Duše Sveti, tvoja božanska svemogućnost neka me vodi i upravlja, tvoja Božanska mudrost neka me pouči i prosvijetli, tvoja božanska dobrota neka mi pomogne i usavrši moju vjeru da bih mogla uzvratiti Tebi savršenom vjerom bez mrlje u trenutku smrti. Oče

nebeski udostoj se pripremiti moju dušu za vječnu svadbu tvoga Sina. Isuse Kriste, Sine Boga živoga, daj da te ljubim svom dušom i svim mojim snagama jer Ti si moj Gospodin i Bog moj. Duše Sveti Tješitelju, sjedini zauvijek moje srce s Isusom u ono zajedništvo ljubavi kojim sjedinjuješ Oca i Sina. Amen.

O Trojstvo, slatka ljubavi (Sv. Katarina Sijenska)

O Moćno i vječno Trojstvo, najslađa neizreciva Ljubavi, čija duše se ne bi upalila pored tolike ljubavi? Koje bi srce moglo braniti se da se ne istroši za Vas? Bezdane nesebične ljubavi, Vi ste tako žestoko povezani uza svoja stvorenja da izgleda kako ne možete živjeti bez njih! A ipak Presveta Trojice Vi ste naš Bog! Nismo vam nikako potrebni. Naše dobro ne dodaje ništa Vašoj veličini jer ste nepromjenjivi. naše zlo ne može Vam uzrokovati nikakvu štetu jer ste uzvišena i vječna Dobrota. Što Vas dakle, potiče na toliko milosrđe! Ljubav, jer Vi nemate nikakve obaveze prema nama, ništa od nas ne trebate.

Ljubav Vas je natjerala i još Vas tjera da budete milosrdni svojim stvorenjima obasipajući ih beskrajnim milostima i darovima bez mjere. Dobro iznad svake dobrote, dao si sam svoga jedinog Sina, da živi s nama, povezan s našim raspadljivim i mračnim bićem. Ljubav je uzrok tome daru jer si nas ljubio prije nego li si nas stvorio. Vječna veličino postao si malen da učiniš čovjeka velikim. Kamogod se okrenem Presveto Trojstvo nalazim samo ogranj Vaše bezdan ognja vaše nesebične ljubavi. Amen.

Klanjam ti se Presveto Trojstvo (Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)

O moj Bože, Trojstvo kojemu se klanjam, pomози mi potpuno zaboraviti sebe da se smjestim u Tebi, nepomična i mirna, kao da mi je duša već u vječnosti! Neka ništa ne pomuti moj mir i ne izvuče me iz Tebe, o moj Nepromjenjivi, nego neka me svaki časak što više unese u dubinu Tvoje tajne! Smiri moju dušu, učini je svojim nebom, svojim dragim boravištem i mjestom svoga odmora da te nikad tu ne ostavim samoga, već da budem čitava, posve budne vjere, potpuna klanjateljica, čitava predana tvome stvaralačkom činu.

O moj dragi Kriste, raspeti iz ljubavi, htjela bih biti zaručnica tvoga srca, htjela bih te proslaviti, htjela bih te voljeti i umrijeti za Tebe, no osjećam svoju slabost. Molim Te da me zaogrneš sobom, poistovjetiš moju dušu sa svim pokretima svoje duše, da me zaroniš u sebe, zamijeniš u meni, tako da moja duša bude samo odsjev Tvoga života. Dođi u mene kao klanjalac, otkupitelj i spasitelj.

O vječna Riječi, izraze moga Boga, hoću da mi život prođe Tebe slušajući, hoću biti posve poučljiva da naučim sve od tebe. Zatim hoću u svim noćima, svim prazninama, svim nemoćima upirati oči u Tebe i ostati u Tvojim velikoj svjetlosti. O zvijezdo moja predraga, začaraj me da ne mogu više napustiti Tvoje obasjavanje. O vatro što izjedaš, Duše ljubavi, siđi na mene da se u mojoj duši ostvari kao utjelovljenje Riječi, da joj k tome budem čovječstvo u kome obnavlja svu svoju tajnu.

O Oče, i Ti pogledaj na svoj siromašni maleni stvor, zakloni ga svojom sjenom, vidi u njem svoga Ljubljenoga koji Ti se sasvim sviđa. O moja Trojice, moje sve, moja srećo, beskrajna samoćo, neizmjernosti u kojoj se gubim. Predajem se Vama do kraja, sakrijte se u meni, da se ja sakrijem u Vama i očekujem odlazak te promatram u Vašoj svjetlosti bezdan vaše veličine.

Poklonstvena molitva (Bl. Franjo i Bl. Jacinta, fatimski vidioci molitvu su naučili od Anđela)

Moj Bože, ja vjerujem u te, klanjam ti se, ufam se u te i ljubim te! Molim te da oprostiš onima koji ne vjeruju u tebe, koji ti se ne klanjaju, koji se ne ufaju u tebe i koji te ne ljube! Presveto Trojstvo, Oče Sine i Duše Sveti ponizno te molim i prikazujem Ti predragocijeno tijelo, krv, dušu i božanstvo Isusa Krista koji je prisutan u svim svetohraništima širom svijeta, kao naknadu za sve

uvrede, svetogrđa i nemarnosti kojima te vrijeđaju ljudi. Po neizmjenim zaslugama njegova presvetog Srca i bezgrešnog Srca Marijina molim te obrati jadne grešnike!

Istinsko svjetlo

(Sv. Augustin)

O tri suvječne i jednake osobe, Oče Sine i Duše Sveti istiniti Bože koji jedini boraviš u vječnosti u nepristupačnom svijetlu, koji si svojim moći stvorio zemlju i koji zemaljsku kuglu vodiš svojom razboritošću, Sveti, Sveti, Sveti Gospodine, Bože nad vojskama, strahopoštovani i jaki, pravedni i milosrdni, čudesni dostojni hvale i ljupki jedan Bože U tri osobe, jedna si bit, moć, mudrost i dobrota jedno i nerazdjeljivo Trojstvo zazivam te otvori mi vrata pravednosti da bi kad prođem kroz njih ispovjedio tebe Gospodine.

Zazivam te blaženo i blagoslovljeno Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, ljubavi, milosti i darivanju. Zazivam te Roditelju, Rođeni i Preporučajući, istinsko svjetlo od svijetla, svjetlo istinito, izvore, rijeko i napajanje od kojega je sve i za koje je sve i u kojemu je sve, živeći Živote koji oživljavaš živa stvorenja, istino Očeva, Sinovljeva i Duha Svetoga, jedna si bit, krepost, dobrota i blaženstvo od kojega, po kome i u kome je svako blaženstvo. Bože istiniti i vrhovni živote u kome sve živi što istinski blaženo živi.

Zazivam te Presveto Trojstvo

(Sv. Petar Damjan)

Klanjam ti se, hvalim te, slavim i blagoslivljam svemogućí Oče, Sine i Duše Sveti, jedan Bože u tri osobe. Bože moj, kralju moj i Gospodine moj pomози mi oprosti mi, očisti me posveti me. Udijeli mi, pravednost, razboritost, jakost i umjerenost. Daj mi vjeru, ufanje i ljubav. Daruj mi duh mudrosti, razuma savjeta, jakosti znanja, pobožnosti i straha Božjega. Promijeni moje srce od kamena u srce od mesa, daj mi skrušenost i pokajanje srca kako bih oplakivao moje bezbrojne grijehе. Gospodine nisam dostojan ući u tvoju Crkvu ni podići pogled Nebu, ni izgovoriti mojim usnama tvoje ime ali ti si me stvorio kako si htio i znao, smiluj mi se Gospodine Bože moj. Amen.

Presveto Trojstvo bezdani oceane

(Sv. Katarina Sijenska)

O vječno Trojstvo! Ti si bezdano more. Što više u njega uranjam više nalazim tebe, a čim više tebe nalazim, tim te više tražim. O tebi se nikako ne može reći dosta je! Duša koja se zasiti u tvojim dubinama, još bez prekida želi tebe jer te uvijek gladije o Vječno Trojstvo! Uvijek želi da u tvom svijetlu gleda svoje svjetlo. Kao što košuta žudi za izvor vodom tako duša moja gine za tim da se otme tamnom zatvoru tijela, pa da te uistinu gleda...O vječno Božanstvo, bezdani oceane! Bi li mi mogao dati što više od samoga sebe? Ti si oganj što uvijek podjednako gori i nikad se ne gasi. Ti si oganj što u sebi proždire svako sebeljublje. Ti si oganj što tali svaki led i što rasvjetljuje u svome svjetlu mi dade upoznati svu istinu. Ti si svjetlo nad svakim svjetlom.

Ti si najveće i beskrajno dobro, dobro nad svim dobrima. Dobro koje usrećuje, neobuhvatno dobro, neprocjenjivo dobro. Ljepota što nadilazi sve ljepote, mudrost nad sve mudrosti, pače nadilazi i samu mudrost. Ti si o kruše anđeoski u žaru svoje ljubavi darovao se ljudima. Ti si odjeća što pokriva svaku golotinju, hrana koja svojom slatkoćom veseli sve koji gladuju. Jer ti si sladak bez trunka gorčine. O vječno Trojstvo, ti mi pokazuješ put velikoga savršenstva da ti služim u svijetlu ne u mraku, da budem zrcalo čista i sveta života i da konačno napustim ovaj jadni život u kojemu sam dosada i svojom krivnjom u tami služila. Odjeni me Presveto Trojstvo odjeni me samim tobom, da ovaj smrtni život sprovedem u pravoj poslušnosti i u svjetlu svete vjere kojom si zablješćio dušu moju. Amen.

Želim te ljubiti više od ikoga

(Sv. Faustina Kowalska)

Pravi jedini Bože u Presvetom Trojstvu, želim te ljubiti kako te još nije ljubila nijedna ljudska duša. iako sam mala i neobično bijedna, duboko sam porinula sidro svog povjerenja u bezdan tvog milosrđa, moj Bože i moj Stvoritelju. Usprkos svojoj velikoj bijedi ne bojim se ničega, nego se nadam vječno pjevati zahvalnu pjesmu. Neka nijedna duša ne sumnja, pa makar bila najbjednija od svih, dokle god živi može dospjeti do velike svetosti jer jaka je moć Božje milosti. Na nama je ne opirati se Božjem djelovanju. Tebi neka je hvala i čast, o Presveto Trojstvo, vječni Bože. Neka milosrđe, što teče iz tvoje nutrine, nas zaštiti od tvoje pravedne srdžbe. neka odzvanja slava tvoga neshvatljivog milosrđa. Amen.

Svjetlost, sjaj, milost u Trojstvu i iz Trojstva

(Sv. Atanazije)

Neumjesno bi bilo tražiti drevnu predaju, nauku i vjeru katoličke Crkve izvan onoga što je Gospodin predao, Apostoli propovijedali i oči sačuvali. Na tome se, naime, zasniva Crkva, i ako netko od toga odstupi, on onda nije niti se ikako može zvati kršćaninom.

Trojstvo je sveto i savršeno, njega spoznajemo u Ocu i Sinu i Duhu Svetome, te nema ništa stranog ili izvana primiješana, niti se sastoji od stvoritelja i stvorenja, već čitavo ima stvaralačku i činiteljsku moć; narav mu je slična i zasebna, jedne je djelotvornosti i djelovanja. Otac po Riječi u Duhu Svetome sve čini i tako se čuva jedinstvo svetoga Trojstva. Zato se u Crkvi jedan Bog propovijeda koji je nad svime, sve je po njemu i on je u svemu. Nad svime svakako kao Otac, kao počelo i i/vor; sve je po njemu naravno po Riječi; konačno, on je u svemu u Duhu Svetome.

Kad Korinćanima piše o duhovnim stvarnostima, blaženi Pavao sve svodi ovako na jednoga Boga Oca kao na glavu: Milosni su darovi različiti, ali je isti Duh. Različite su i službe, ali je isti Gospodin. Različiti su i učinci, ali je isti Bog koji čini sve u svima.

Ono što je Duh pojedincima razdijelio, to Otac daje po Riječi. Jer sve što je Očevo, jednako je i Sinovo: stoga sve što daje Sin u Duhu, uistinu je Očev dar. Slično, kad je u nama Duh, u nama je također Riječ od koje smo ga primili, a u Riječi je i Otac, pa se tako ostvaruje ona: Doći ćemo ja i Otac, i kod njega ćemo se nastaniti. Gdje je pak svjetlo, tu je i neki sjaj; isto tako gdje je sjaj, tu je jednako i njegovo djelovanje i sjaj milosti.

To isto Pavao u Drugoj poslanici Korinćanima uči ovim riječima: Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga neka budu sa svima vama. Milost, dakle, i dar što nam se u Trojstvu daje, daje se od Oca po Sinu u Duhu Svetome. Kako se milost daje iz Oca po Sinu, u nama ne može biti zajedništvo dara nego u Duhu Svetome. Postavši dakako

Tebe Boga hvalimo

Tebe Gospodinom priznajemo. Tebe vječnog Oca sva zemlja poštuje. Tebi svi anđeli, Tebi nebesa i sve vlasti, Tebi kerubi i serafi kliču bez prestanka: Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot! Puna su nebesa i zemlja veličanstva slave Tvoje.

Tebe hvali slavni apostola zbor, Tebe proroka dična četa, Tebe mučenika svijetla vojska, Tebe po svem svijetu sveta uzvisuje Crkva. Oca neizmjernog veličanstva, Časnog Tvojeg istinitog i jedinog Sina. I Svetoga Tješitelja Duha. Ti Kralju slave, Kriste. Ti si Očev vjekovječni Sin. Ti, da za naše spasenje postaneš čovjekom, nisi se strašio krila Djevice. Ti, svladavši oštrinu smrti, otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.

Ti sjediš zdesna Bogu u slavi Očevoj. Vjerujemo da ćeš doći kao Sudac. Tebe, dakle, molimo, pomozí svojim slugama, koje si otkupio dragocjenom krvlju. U vječnoj slavi daj, da se ubrojimo među svete Tvoje! Spasi puk svoj, Gospodine i blagoslovi baštinu svoju! I vladaj njima i uzdiži ih u sve vijek! Iz dana u dan blagoslivljamo Tebe I hvalimo ime Tvoje Tvoje u vijek i u vijek vjekova.

Dostoj se, Gospodine, u dan ovaj sačuvati nas od grijeha! Smiluj se nama, Gospodine, smiluj se nama! Nek bude milosrđe Tvoje, Gospodine, nad nama kako se ufamo u Tebe! U Tebe se, Gospodine, ufam: o da ne budem postidjen dovijeka!

Marijo hramu Presvetoga Trojstva

(Sv. Ćiril Aleksandriski)

Pozdravljamo Presveto i otajstveno Trojstvo koje nas sve zoveš u zajednicu Marije svete majke Božje. Pozdravljamo te o Marijo Majko Božja časno blago cijeloga svijeta, neugasiva svjetiljko, kruno djevica, žezlo pravovjerja, neuništivi hrame u kome prebiva onaj kojega nijedno mjesto ne može obuhvatiti, skupa Djevice i Majko po kojoj je u svetom Evandelju nazvan blaženim onaj koji dolazi u ime Gospodnje. Zdravo Ti koja si u svoje djevičansko krilo prihvatila onoga koji je beskrajna i beskonačan.

Po tebi je proslavljeno i čašćeno Presvet Trojstvo. Po tebi je dragocjeni Križ slavljen i čašćen u svakom kraju zemlje. Po tebi kliču Nebesa, raduju se anđeli i arkandeli. Po tebi vjernici dolaze do milosti svetog krštenja. Po tebi dolazi ulje radosti, utemeljene su Crkve u svem svijetu, narodi dolaze do pokore. Neka na nas spadne da slavimo i klanjamo se Božjem Jedinstvu, da služimo u božjem strahu Presveto Trojstvo pjevajući hvale Mariji uvijek Djevici koja je hram Božji, čiji je Sin zaručnik bez ljage, njemu neka je čast i slava u vijeke vjekova. Amen.

Posveta Presvetom Trojstvu

(Sv. Franjo Saleški)

Tebi predajem i posvećujem cijeloga sebe, tebi Bože Oče moj sjećanje i moja djela, tebi Bože Sine moj razum i moje riječi, tebi Bože Duše Sveti moju volju i moje misli; tebi presveto Čovječstvo Isusa Krista moje srce i moje tijelo, moj jezik i moja sjetila i sva trpljenja.

OCU, SINU, DUHU SVETOME I PRESVETOM TROJSTVU

Najljepše molitve svetaca

Predgovor

Na raznim evropskim jezicima i u raznim izdanjima posljednjih godina na veliko u se šire molitve kojima su sveci iskazivali svoju veliku ljubav prema Bogu. Svetačke molitve imaju jednu posebnu duhovnu snagu jer su pisane od osoba koje su duboko doživljavale Boga i iskazivale mu veliku ljubavi te nešto od toga zapisali u svojim molitvama koje mogu i nas potaći da veću ljubav.

U našoj osobnoj molitvi i meditaciji možemo uzeti jedni ili više od ovih molitvama te moliti sa svecima i učiti moliti od njih. Već duže vremena smo prikupljali ove tekstove na različitim jezicima i iz različitim priručnika i knjiga, pa stoga ne donosimo citate izvora kako ne bismo otežali tekst. Dao Bog i Majka Božja da ova mala knjižica donese obilje duhovnih plodova u Hrvatskom narodu i potakne mnoge na veću ljubav Trojedinom Bogu

MOLITVE BOGU OCU

Molitva i razmatranje Očenaša

Sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski

Možemo zvati sretnim onoga tko moli molitvu koju je Gospodin naučio razmišljajući pažljivo o svakoj riječi. Tu će naći sve ono što mu je potrebno i sve što treba željeti. Ovom čudesnom molitvom, prije svega, zarobljavamo Božje Srce zazivajući ga imenom *Oče*.

Oče naš. Najnježniji od svih očeva, svemoguć u stvaranju, čudesan u uzdržavanju, preljubazan u svojoj Providnosti, uvijek dobar, dapače beskrajno dobar u Otkupljenju! Bog je naš Otac a mi smo svi braća, raj je naša domovina i naša baština. Zar nije dosta samo to da ljubimo Boga i bližnjega i oslobodimo se svih navezanosti na zemlju? Ljubimo, dakle, jednoga Oca i ponavljajmo mu na tisuće puta: *Oče nas koji jesi na nebesima*. Ti koji ispunjaš zemlju beskonačnošću svoje biti, ti koji si svugdje prisutan; ti koji si u Svecima po svojoj slavi, u osuđenima po svojoj pravednosti, u pravednicima po svojoj milosti, u grješnicima po svojoj ustrajnoj strpljivosti, učini da se uvijek sjećamo svog nebeskog porijekla, da živimo kao tvoji pravi sinovi i da uvijek sve naše goruće želje budu prema tebi usmjerene.

Sveti se ime tvoje. Ime Gospodnje je sveto i strašno - reče kralj prorok - i nebo odzvanja od neprestane slave serafina kojom slave svetost Gospodina Boga nad vojskama - kliknu Izaija. S tim riječima tražimo da ga cijela zemlja upozna te da se klanja otajstvima tako velikog i svetog Boga; da On bude upoznat, da ga ljube i da mu se klanjaju bezbožnici, Turci, Hebreji, pogani i svi nevjernici; da mu svi ljudi služe i slave ga živom vjerom, čvrstom nadom i žarkom ljubavlju odričući se svakoga grijeha. Jednom riječi, tražimo da svi ljudi budu sveti jer je i on Svet.

Dođi kraljevstvo tvoje. Kraljuj, o Gospodine, u našim dušama, svojom milošću u ovome životu, kako bismo zaslužili kraljevati s tobom poslije smrti, u tvome kraljevstvu koje je najviša i vječna sreća u koju vjerujemo, kojoj se nadamo i koju iščekujemo: sreća koju nam je Očeva dobrota obećala, koju su nam zasluge Sina Božjega omogućile, i koju nam Duh Sveti po svome svjetlu objavljuje.

Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Ništa naravno ne izmiče promislama Božje providnosti, koja je sve predvidjela i sve uredila još prije nego li se nešto dogodi. Ni jedna zapreka ne može je spriječiti u ostvarenju cilja koji je odredila. Zato kada tražimo od Boga da vrši svoju volju, nemojmo se bojati, kaže Tertulian, da se netko može uspješno usprotiviti ostvarenju njegovih planova, ali ponizno prihvatimo sve ono što je on htio providonosno za nas pripremiti. A mi molimo da vršimo uvijek i u svemu njegovu presvetu volju, koju spoznajemo po zapovijedima, s istom spremnošću, ljubavlju i ustrajnošću kojom ga Anđeli i sveci slušaju u nebu.

Kruh naš svagdašnji daj nam danas. Isus Krist nas uči tražiti od Boga ono što nam je u životu potrebno za dušu i tijelo. Ovim riječima ponizno ispovijedamo našu bijedu i iskazujemo čast Božjoj Providnosti, izjavljujući da očekujemo od njegove dobrote sva vremenska dobra. Riječju

kruh tražimo od Boga ono što je neophodno za život; suvišno je isključeno iz te prošnje. Taj kruh tražimo *danas*, tj. ograničavamo svaku našu brigu na tekući dan, s pouzdanjem u Boga za sutradan. Tražeći kruh svagdašnji mi ispovijedamo našu trajnu potrebu Božje zaštite i pomoći.

Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. Naši grijesi, kažu sv. Augustin i Tertulian - jesu naši dugovi koje imamo kod Boga, dugovi za koje njegova pravednost zahtijeva da budu isplaćeni do zadnjeg novčića. Svi mi imamo ove žalosne dugove. Ali usprkos našim brojnim grijesima, približimo mu se s povjerenjem i kažimo mu iskrenim kajanjem: "Oče naš, koji jesi na nebesima, oprosti grijehe našeg srca i naših ustiju, grijehe naših djela i propusta, koji nas čine neizmjerljivo krivima u očima tvoje pravde. Da, oprosti ih zato što i mi, sinovi jednoga tako blagoga i milosrdnog Oca, opraštamo iz poslušnosti i ljubavi onima koji su nas uvrijedili."

I ne uvedi nas u napast nego izbavi nas od zla. I nemoj dozvoliti da zbog svoje nevjernosti tvojim milostima podlegnemo napastima svijeta i tijela. Nego *oslobodi nas od zla* koje je grijeh, od zemaljskih muka, i od vječne muke koju smo zaslužili.

Amen. Izraz je to vrlo utješan jer je – kaže Sveti Jeronim – kao pečat stavljen od Boga našim prošnjama na završetku kako bi nas uvjerio da nas je uslišao. To je kao da nam sam Bog kaže: "Amen! Neka vam bude po vašim prošnjama. Ja sam ih uslišao." To je značenje riječi *Amen*.

Kasno sam te uzljubio o ljepoto

Sv. Augustin

Sa sigurnošću u savjesti znam: Ljubim te Gospodine. Ti si pogodio svojim Riječju moje srce i ja sam te uzljubio. Nebo i zemlja i sve svari koje su u njima sa svih strana mi govore da te ljubim. A što ljubim kada tebe ljubim? Ne neku tjelesnu ljepotu, ni neku prolaznu kratkotrajnu stvar. Pa ipak

ljubim svjetlo, glas, miris hranu, nasladu nutarnjeg čovjeka, gdje se kuša okus koji nezasitnost ne umanjuje i gdje se nalazi tjeskoba koju zasićenost ne raspršuje. To ljubim kada ljubim Boga.

A što je to? Rekoh svim stvarima na dohvat moga tijela: govorite mi o mome Bogu, kažite mi nešto o njemu. I one na sav glas uzviknuše: on nas je stvorio, mi nismo tvoj Bog, traži uzvišenije od nas! Tada se obratih sam sebi, tebi dušo moja, koja si vrijednija od tijela jer ga oživljavaš. Ali i za tebe, život tvoga života je Bog. Koga ljubim, dakle kada ljubim moga Boga? Tko si Ti koji iznad moje duše i gdje stanuješ moj Gospodine? Jer se sjećam dana kad sam te upoznao, i tamo te pronalazim svaki puta kad se prisjećam na tebe.

Kasno sam te uzljubio, o Ljepoto stara i uvijek nova, kasno sam te uzljubio! Ti si bio u meni, a ja sam bio izvan sebe, i tražio sam te neprikladno se dajući tvojim stvorenjima. Ti si bio samnom, ali ja nisam bio s tobom. Zvao si me, i tvoj usklik je pobijedio moju gluhoću, Ti si me prosvjetlio i svoj sjaj je pobijedio moju sljepoću, proširio si svoj miris i ja sam odahnuo: i sada tebe žudim. Kušao sam te, i sada sam gladan i žedan tebe. Dodirnuo si me i gorim od želje za tvojim mirom.

Pred tobom je svaka moja želja

Sv. Augustin

Milosrdni Oče na tvoja vrata kucaju sve uzburkane želje moje nutrine, krik suza mojih očiju. Pred tobom je svaka moja želja i moj jecaj ti nije skriven. Gospodine ne skrivaj više svoga lice od mene i ne srdi se na tvoga slugu. Oče milosrđa poslušaj moj uzdah, pruži mi svoju ruku koja je najbolja pomoć, izvuci me iz dubine voda, iz jezera bijede, iz prljavoga blata da u njemu ne propadnem, pod milosrdnim pogledom tvojih očiju daj da stignem tebi, Gospodine Bože moj, da promatram bogatstva tvoga kraljevstva, zauvijek gledam tvoje lice i pjevam tvome svetom imenu. Gospodine koji činiš čudesa obraduj moje srce sjećanjem na tebe, koji prosvjetljuješ moju mladost i ne prezireš moju starost. Amen.

Oče i u samim kaznama je tvoje milosrđe

Sv. Faustina Kowalska

Hvali dušo moja Gospodina za sve i salvi njegovu milosrđe jer je njegova dobrota beskrajna. Sve prolazi, a njegovu milosrđu nema granica i nema kraja. Iako bijes dospijeva do granica, milosrđu nema kraja. O Bože moj, i u samim kaznama kojima pohadaš zemlju vidim bezdan tvoga milosrđa, jer dok nas kažnjavaš odviše na zemlji oslobađaš nas od vječne kazne. Radujte se, vi sva stvorenja jer ste bliže Bogu u njegovu beskrajnom milosrđu nego dijete srcu svoje majke. O Bože, ti si samo milosrđe najvećim grešnicima koji se iskreno kaju. Što je veći grešnik to je veće traženje Božjeg milosrđa.

Isuse predaj me tvome Vječnom Ocu

Sv. Faustina Kowalska

O Bože koliko želim da te upoznaju duše koje si pozvao u život iz nepojmljive ljubavi. O moj Stvoritelju i Gospodine, osjećam da ću malo odškrinutu zavjesu neba da zemlja ne očajava nad tvojom dobrotom. Učini me Isuse, milom i čistom žrtvom pred licem tvoga Nebeskog Oca. Isuse preobrazi mene bijedni grešnicu u sebe, jer ti sve možeš i predaj me tvome vječnom Ocu. pred tobom želim biti hostija spreman na žrtvu, pred ljudima obični mali kruh. Miris moje žrtve neka je samo tebi poznat. O vječni Bože, u meni gori neugasiva vatra zazivanja tvoga milosrđa. osjećam i razumijem da je to moja zadaća ovdje i u vječnosti. Ti sam si mi zapovjedio govoriti o tvome velikom milosrđu i dobroti.

Oče velikog milosrđa

Sv. Faustina Kowalska

Bože velikog milosrđa, ti si nam poslao svoga jedinorođenog Sina kao dokaz tvoje neiscrpive ljubavi i milosrđa. Ti ne odbacuješ grešnike, nego si im štoviše otvorio blago tvoga neiscrpivog milosrđa, iz kojega mogu crpsti puninu, ne samo opravdanje nego najveću svetost do koje može dospjeti duša. Oče velikog milosrđa, željela bih da se sva srca s povjerenjem obrate tvome beskrajnom milosrđu. Nitko se ne može opravdati pred tobom ako ga ne prati tvoje neiscrpivo milosrđe. Kad nam ti sam razotkriješ tajnu tvoga milosrđa vječnost neće biti dostatna za zahvalu.

Tumačenje Očenaša

Sv. Franjo Asiški

O Presveti Oče naš, Stvoritelju, Otkupitelju, Tješitelju i Spasitelju naš. *Koji jesi na Nebesima*, u anđelima i svetima, rasvjetljuješ ih za spoznaju jer si Ti, Gospodine, svjetlo, nastanjuješ se u njim a ispunjaš ih blaženstvom jer si Ti Gospodine najveće dobro, vječno dobro od kojega je svako dobro, bez kojega nema dobra. *Sveti se ime tvoje*, neka zasja u nama spoznaja tebe da spoznamo koliko je širina dobročinstava tvojih, duljina obećanja tvojih, visina veličina i dubina sudova. *Dođi kraljevstvo tvoje*, da ti po milosti u nama vladaš i učiniš da dođemo u kraljevstvo tvoje gdje je jasno gledanje tebe, savršena ljubav prema tebi, blaženo zajedništvo s tobom i vječno uživanje tebe.

Budi volja tvoja kako na Nebu tako i na zemlji. Da te ljubimo svim srcem, da uvijek mislimo na tebe, svom dušom, da uvijek želimo tebe svim umom, da sve svoje nakane tebi upravljamo i da tvoju salvu u svemu tražimo; svim silama svojim da utrošimo sve snage svoje i osjećaje duše i tijela u služenju tvojoj ljubavi i nizašto drugo. I da danas svoje bližnje ljubimo kao same sebe i da, koliko nam je moguće, sve privlačimo tvojoj ljubavi, da uživamo u dobru drugih kao i u svome i da suosjećamo s njima u protivštinama i da nikoga ni u čemu ne vrijeđamo.

Kruha naš svagdanji. Svoga ljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, daj nam danas: na spomen i razumijevanje i poštovanje ljubavi koju je za nas imao i za sve što je za nas rekao, učinio i pretrpio. I otpusti nam duge naše. Po svome neizrecivom milosrđu, po snazi muke tvoga ljubljenoga Sina i po zaslugama i zagovoru preblašene Djevice i svih izabranika tvojih. Kako i mi otpuštamo dužnicima našim. I što potpuno ne opraštamo, Ti Gospodine učini da potpuno oprostimo, da radi tebe istinski ljubimo neprijatelje i da ih kod tebe pobožno zagovaramo, da nikome ne uzvraćamo zlom za zlo i da nastojimo tebi u svemu koristiti. I ne uvedi nas u napast. Niti u skrivenu niti u očitu, niti u iznenednu niti u nezgodnu. Nego nas izbavi od zla. Prošloga sadašnjega i budućega. Amen.

Molitva i zahvala

Sv. Franjo Asiški

Svemogući, presveti, svevišnji, najviši Bože, Oče sveti i pravedni, Gospodine, Kralju neba i zemlje, zahvaljujemo ti radi tebe samoga, što si po svojoj svetoj volji i po jedinome svome Sinu s Duhom Svetim stvorio sve duhovno i tjelesno i što si nas, stvorene na svoju sliku i priliku postavio u raj. A mi smo pali po svojoj krivnji. I zahvaljujemo ti, što si nas po svome Sinu stvorio, da si tako po svojoj svetoj ljubavi kojom si nas ljubio, učinio da se on, pravi Bog i pravi čovjek, rodi od slavne vazda Djevice preblašene svete Marije, i što si htio da kao zarobljenici budemo otkupljeni njegovim križem, krvlju i smrću.

I zahvaljujemo ti što on, Sin tvoj, ima doći u slavi svoga veličanstva da osuđenike koji se nisu obratili niti su te spoznali baci u oganj vječni, a onima koji su te spoznali, koji su te štovali i u pokori ti služili da reče: Dođite blagoslovljeni Oca mojega, primite kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta. A budući da mi, bijedni i grešni, nismo vrijedni ni da tvoje spomenemo ime, molimo te i zaklinjemo da Gospodin naš, Isus Krist, tvoj ljubljeni Sin u kome ti je sva milina, skupa s Duhom Tješiteljem tebi zahvaljuje, kako je tebi i njemu po volji, mjesto svih, jer je on tebi dostatan za sve i po njemu si nam toliko dobra učinio. Aleluja.

Isus nas uči zvati te Oče

Sv. Ciprijan

Koliko je velika tvoja dobrota Gospodine Isuse! Ti si nas naučio moliti Boga zovući ga imenom Oče. Kriste ti si Sin Božji a po daru tvoje ljubavi i ja sam postao njegov sin. Gospodine Isuse nitko nikada se ne bi usudio obratiti Bogu zovući ga Oče da nas to Ti sam nisi podučio. Isuse pomози mi da kada zovem Boga Ocem da se uvijek prisjetim da sam pozvan da živim kao njegov sin. Sretan sam da imam Boga za Oca i htio bih Isuse da i on bude zadovoljan sa mnom kao sinom. Isuse daj da postanem živi hram u kome svi ljudi mogu prepoznati Božju prisutnost.

Primi me Oče

Sv. Ignacije Antiohiski

Primi me Gospodine, predajem ti potpuno moju slobodu, moj razum i moju volju. Ti si mi darovao sve što posjedujem i ja ti sve uzvraćam. Sve je za tebe, Ti svime upravljaј kako hoćeš. Daj mi samo tvoju ljubav i tvoju milost. Ja te ne molim ništa više.

Samo me Ti možeš ozdraviti

Sv. Šimun

O Bože i Gospodaru svih stvari koji imaš vlast nad svakim životom i svakom dušom, samo Ti me možeš ozdraviti, poslušaj dakle, molitvu mene nesretnika. Po djelovanju tvoga božanskoga Duha učini da umre i nestane zmija koja se skriva u meni. Gospodine udijeli mi poniznost srca i misli prikladne grešniku koji je odlučio vratiti se tebi. Ne ostavi zauvijek dušu koja se tebi podložila, ispovjedila tvoje ime, izabrala tebe, cijeni te časti više od cijeloga svijeta. Ti znaš

Gospodine da želim biti spašen, iako mi je moj zao život preprekom ali tebi Gospodine je moguće sve što je nemoguće smrtnicima.

Svemogući Gospodine

Sv. Polikarp

Bože Svemogući Gospodine, Oče tvogega ljubljenog i blagoslovljenog sluge Isus Krista u kome si se nama objavio; Bože anđela i moći i svih stvorenja i svih pravednika koji žive u tebi, ja te blagoslivljam jer si me učinio dostojnim ovoga dana i ovoga časa da budem dionikom kaleža Tvojega Sina Isusa i brojnih mučenika za uskrsnuće na život vječni, duše i tijela u neraspadljivom Duhu. Daj da pred Tvojim licem bude prihvaćena ova žrtva. Slavim te i hvalim po vječnom svećeniku Isusu Kristu, tvome ljubljenome slugi po kome Tebi u Duhu Svetome svaka čast sada i u vjeke vjekova. Amen.

Sveti Anđeli pomozite mi slaviti mog Gospodina

Sv. Petar Alkantranski

Užezi moju dušu Gospodine, probodi me, neka me sažeže plamen tvoje ljubavi da bi bio u Tebi i Ti u meni! Nebo i zemlja, anđeli i sveci pomozite mi slaviti Gospodina! Serafini, gorući duhovi ljubavi, koji poznajte ljubav i njenu snagu, pomozite mi da izgorim u ljubavi. O jedina moja nado, moja slavo, moje utočište i moja radosti, ljubljeni moj, slasti moga srca, vječno svjetlo koje svijetli u mom nutarnjem raju jedini Gospodine dostojan ljubavi.

Kada ćeš me pozvati? Kad ćeš me privući da s tobom budem jedno u duhu, tako da se ne mogu više nikad udaljiti od tebe! O ljubljeni, o ljubljeni mog bića, slasti mog života, usliši me, ne gledaj na moju nedostojnost, neka nadanom bude tvoje milosrđe.

Samo Ti

Sv. Ciprijan

Samo ti postojiš Bože. Bez tebe i izvan tebe ne postoji nitko. Molimo te Gospodine Svemogući Bože koji si vidljiv samo Sinu kojega slušaju anđeli i arkandeli, molimo te Gospodine Oče, daj nam svjetlo razuma, nevinost bez mrlja grijeha, iskrenu pobožnost, svetu savjest, čistu jednostavnu i postojanu u vjeri protiv napasti svijeta.

Neusporediva ljubav

Bl. Camila Batista

O ljubavi neusporediva koliko li se snizilo tvoje veličanstvo, koliko li se ponizila tvoja mudrost! O vječni Oče, tko si ti, a tko sam ja? Zar nisi ti izvor svakog savršenstva, najviše dobro svakog stvorenja, a ja ništa? Zar nisi ti sama ljubav i milosrđe, a ja samo mržnja? Zar nisi ti neugasivo svjetlo a ja samo tama? O dobroto blagosti, o milino srca moga, radosti duše moje! Što si to u meni našao, da si mogao svrnuti tako nježno svoje dobrotivo srce i zavoljeti mene?

Bogu stvoritelju u smiraj noći

Sv. Ambrozije

Bože stvoritelju svih stvorenja, ti daješ svakom danu sjaj svjetla i noć s mirnim počinkom, da odmor obnovi umorne udove, odagna napor i rasprši brige. zahvaljujemo ti za ovaj dan i ova večer i molimo te da nam priskočiš u pomoć. Daj da ti pjevamo iz sveg srca snažnim glasom, da te ljubimo velikom ljubavi i klanjamo se tvome veličanstvu. I kada tama noći zamjeni svjetlo dana neka se vjera ne potamni nego neka obasjava tame noći. ne dopusti da naše duše spavaju a da prije

nisu molile oprostjenje, neka vjera štiti naš odmor od svih zamki tame. Oslobodi nas nečistoće, ispuni tvojom svetom mišlju i ne dopusti da zloduh ometa naš mir. Amen.

Da te slavim u sve vjekove

Sv. Toma Akvinski

Bože samo tebe tražim! U dubini moje duše odgovaram negativno na svaki zov stvorenja, i svakoj ljubavi koja nije tvoja odgovaram: premala si; svakom svijetlu koje nije Svjetlo kažem: tama si; svakoj želji koja nije tvoja slava kažem: nisi mi dostatna; svakoj ljudskoj pohvali kažem: ne činiš me velikom; svemu što nisi Ti o Bože kažem: ne tražim tebe, ne trebam tebe.

Gospodine daj mi veliku ljubav, sigurnost bez tame, nepomućenu radost, dobra koja ne prolaze. Udijeli mi to brzo, daj mi ih zauvijek, daj mi ih beskrajno. O Bože ne dolazi samo kao u prolazu! Daj da budem tvoje trajno i stalno boravište! Ostani samnom! Trebao sam te zazivati te i zadržati od prvog trenutka, ali sam lutao kao izgubljena ovca. Dan zalazi, primi moju kasnu molitvu! Dođi, ostani, oprosti moje zaborave i moju nemarnost. Dođi jer si Ti dobar, jer poznaješ moju bijedu. Dođi i ostani do dana bez zalaska u vječnosti.

Udostoj se Oče

Sv. Benedikt

Udostoj se Oče dobri i sveti da mi daruješ razum koji te shvaća, osjećaj koji te prepoznaje, dušu koja se u tebi raduje, marljivost koja te traži, mudrost koja te nalazi, duh koji te poznaje, srce koje te ljubi, misao koja je stalno na tebe usmjerena, djela koja slave tebe, uši koje te čuju, oči koje te vide, jezik koji te ispovijeda, riječ koja se tebi sviđa, strpljenje koje te slijedi, ustrajnost koja te čeka, savršeni svršetak i tvoju svetu prisutnost, uskrsnuće, nagradu i život vječni. Amen.

Tražim samo milost da te ljubim

Sv. Ivan Marija Vianney

Ljubim te Bože moj, i jedina moja želja je ljubiti te do zadnjeg časa mog života. Ljubim te beskrajno ljubezni Bože, i htio bih najradije umrijeti iz ljubavi prema tebi, nego li živjeti samo jedan čas a da te ne ljubim. Ljubim te. Gospodine i jedina milost koje tražim je da te vječno ljubim. Ljubim te, Bože moj, i ne želim nego zbog radosti da ću te savršeno ljubiti, ljubim te beskrajno dobri Bože i bojim se pakla samo zato jer u njemu nema nikada slatke utjehe da se tebe ljubi. Bože moj, ako moj jezik ne može u svakom trenutku govoriti da te ljubim, želim da Ti to moje srce ponavlja svaki put kad udahnem.

Bože moj udijeli mi milost da trpim ljubeći tebe i ljubim trpeći. Ljubim te moj božanski Spasitelju, jer si bio zbog mene razapet, ljubim te Bože moj jer me držiš ovdje na zemlji razapetim za tebe. Ljubiti raspetoga Bogo-Čovjeka za nas je ljubav iz zahvalnosti. Ljubiti Boga koji nas razapinje je ljubav iz velikodušnosti. Bože moj daj mi milost da umrem ljubeći te. Bože moj, koliko se više bliži konac mog života povećaj i usavrši moju ljubav.

Klanjam ti se

Sv. Petar Damiani

Klanjam ti se, častim te, slavim te, zahvaljuje ti jedini Bože u osobe. Oče Sine i Duše Sveti. Pomozi mi, odriješ me, očisti me, operi me, Bože moj i Kralju moj. Daj mi pravednost, jakost, razboritost, umjerenost. Daj mi savršenu vjeru, nadu i ljubav. Udjeli mi duha mudrosti, razuma, znanja, savjeta, jakosti, pobožnosti i straha božjega. Daj mi nebeske blagoslove i obilje zemaljskih dobara. Mekšaj moje kameno srce. Daj mi milost pokore i iskreno pokajanje. Oslobodi me od mojih mnogobrojnih grijeha. Gospodine nisam dostojan da uđeš u moj dom. Nisam dostojan da podignem oči prema

nebu i da kažem mojim ustima tvoje ime ali ti me poznaješ, smiluj mi se, Gospodine Bože moj. Amen.

Svemogući Bože

Sv. Ivan Gualbert

Zahvaljujem ti Gospodine, svemogući Bože, za tvoje beskrajno milosrđe, jer si me po svetom krštenju oslobodio do mrlje istočnog grijeha i za novi život u Duhu. Zahvaljujem ti za dar vjere i što si me pribrojio tvojim vjernicima. Hvala ti jer si me čuvao ove noći. Daj mi milost da ovaj dan provedem sveto i mudro služeći tebi u poniznosti. Dovrši djelo tvoga milosrđa koje si započeo u meni. Udijeli mi da mislim, govorim i činim slijedeći uvijek tvoju svetu volju. Čuvaj me u tvojoj dobroti i daj da, iako nedostojan, dođem do blaženog gledanja Tvoga lica. Amen.

Milosrdni Oče

Sv. Anselmo iz Aoste

Svemogući Bože, milosrdni Oče, dobri Gospodine smiluj se meni grešniku i oprosti moje grijeha. Oslobodi me od svih zamki, ne dopusti da padnem u napast i ne prepusti me neurednim strastima u mislima, riječima i djelima. Daj da izbjegavam ono što ti ne želiš i vršim tvoju svetu volju te da vjerujem, nadam se, ljubim i živim na način na koji Ti želiš. Udijeli mi pobožnost i poniznost, suzdržljivost i pokoru da te ljubim, molim, slavim i dopadam ti se tak da svaki čin i misao budu prema tebi usmjereni. Daj mi čist i jednostavan duh pobožan, iskren, djelatan. Daj mi mudrost i ljubav, lakoću u vršenju tvojih zapovjedi. Daj da se ne umorim hodeći prema dobru. Ne zapusti me moj Gospodine, ne prepusti me ni mojoj ljudskoj slabosti ni neznanju, niti mojim zaslugama niti bilo čemu drugome što nije po tvome milosrdnom naumu spasenja. Ti sam dobrohotno raspolaži i upravljaj sa mnom mojim mislima i djelima po tvojoj volji da se u meni i po meni uvijek vrši tvoja volja. Oslobodi me od zla i vodi me putem vječnog života. Amen.

Oprosti mi

Sv. Grgur Nissanski

Gospodine Bože, Oče neka pred tvojim očima ne bude moj grijeh ako sam zbog krhkosti ljudske naravi pogriješio u riječima, mislima i djelima, oprosti mi, Ti i tvoj Sin koji na zemlji ima vlast opraštati grijeha, kako bi se ja ohrabrio i u trenutku kada moja duša bude napuštala tijelo bude sva lijepa bez mrlje. Neka moj duh besprijekoran i čist bude prihvaćen kao ugodan miris pred tvojim licem. Amen.

Ti si svet

Sv. Franji Asiški

Ti si svet Gospodine, jedini Bože koji činiš čudesne stvari. Ti Bože jaki, veliki, uzvišeni Ti si svemogući Kralj. Ti Oče sveti kralju neba i zemlje, Ti presveto Trojstvo u jedinstvu, Gospodine Bože nad bozima ti si Dobro, svako dobro, najviše dobro gospodine Bože živi i istiniti. Ti si ljubav, mudrost, poniznost, strpljenje i ljepota. Ti si krotkost, sigurnost i mir. Ti si radost i veselje, Ti si naša nada, naša pravednost i umjerenost, naše bogatstvo i dostatnost. Ti si ljepota i blagost. Ti si zaštita, čuvar i naš branitelj. Ti si jakost i olakšanje. Ti si naša nada, vjera i ljubav. Ti si naša ljupka ljepota, Ti si naš vječni život veliki Gospodine i dostojan ljubavi, svemogući Bože i milosrdni Spasitelj.

Svemogući i vječni Bože

Sv. Gertruda

Svemogući i vječni Bože pogledaj milostivo na naše molitve i udjeli nama tvojim slugama koji smo se sabrali u tvojoj ljubavi da častimo tvoje ime, pravu vjeru, svetu pobožnost, savršenu ljubav, ustrajnost i postojanost u činjenju dobra. Po zaslugama i zagovoru svetih daj postojanost našim srcima, smirenu odlučnost, veliko strpljenje, vjeru bez mrlja grijeha, svetu poslušnost, trajan mir, pročišćen duh i svetu savjest, razboritost duha, nutarnju jakost, život besprijekoran bez sjene grijeha da smjelo hodeći ovom zemljom zaslužimo radosni ući u tvoje kraljevstvo. Amen

Zahvalna molitva Bogu, Stvoritelju i Ocu

Sv. Katarina Sijenska

O ponore ljubavi, čini se kao da si lud za svoja stvorenja kao da ne bi mogao živjeti bez njih, dok si ti naš Bog koji nisi potreban nas. Od našeg dobra tebi ne raste tvoja veličina jer si ti nepromjenjiv. Naše te zlo ne oštećuje jer si ti vrhovno i vječno dobro. Tko te potiče na toliko milosrđe? Ljubav, ne dužnost ili potreba koju bi mogao imati od nas jer smo mi krivci i zli dužnici.

O vječni Oče! O ognju i ponore ljubavi! O vječna ljepoto, nado, o utočište grešnika! O neizmjerljiva širino, o vječno i neizmjerljivo dobro, ti koji si lud od ljubavi! Zar si ti potreban tvoga stvorenja? Da, kako mi se čini, jer se ti držiš načina kao da ne bi bez njega mogao živjeti, premda si ti život od kojega svaka stvar prima život, a bez tebe nijedna ne može živjeti. Zašto si dakle toliko, zaljubljen u nas do ludila? Zašto si se zaljubio u svoje stvorenje? Zašto se njime naslađuješ i proširuješ se u samome sebi, i kao opijen za njegovo spasenje tražiš ga dok on od tebe bježi? On se udaljuje, a ti se približuješ. Bliže nisi mogao doći nego da si se zaogrnuo njegovim čovječtvom.

Što da rečem na sve to? Učinit ću kao Jeremija koji je govorio: *Ah, ah, Gospodine neznam govoriti* (Jer 1,6). Jezik stvorenja ne može iskazati osjećaj duše koja te neizmjerljivo želi. Čini mi se da bih mogla reći onu Pavlovu riječ: *Niti jezik može izreći, niti uho čuti, niti oko vidjeti, niti srce zamisliti ono što sam ja vidio*. A što si vidio? Vidio sam otajstvene tajne Božje. A ja što da kažem? Ne dodajem tome ništa s ovim grubim svojim osjetima, nego samo sebi, dušo moja kažem da si kušala i vidjela vrhovnu i vječnu providnost. Sada ti zahvaljujem, vrhovni i vječni Oče, na tvojoj prekomjernoj dobroti koju si pokazao meni, bijednoj, koja nije dostojna milosti.

Bogu stvoritelju za ljuski napredak

sv. Ivan Pavao II

Bože naš stvoritelju, Ti koji si dao svjetlo ljudskom duhu, prati i oplodi Duhom Svetim rad znanstvenika, udijeli im milost da se odgovorno odnose prema svim darovima tvoga stvaranja. Daj da svi koji upravljaju narodima i ljudima žive savjesno i imaju duh razlučivanja da se koriste dostignućima znanosti i tehnike za napredak naroda i mir na zemlji a ne na njihovu štetu ili čak propast. Nauči nas Gospodine da znamo podrediti ljudsko znanje vječnoj mudrosti. U duhovnoj pomutnji naših dana ojačaj našu vjeru, daj nam široke horizonte da nam napredak u tehnici pomogne bolje upoznati Tebe i više nas Tebi približi, Bože naš stvoritelju koji si dao svjetlo ljudskom duhu.

Molitva za milost ustrajnosti do kraja

Sv. Alfons Marija Liguori

Vječni Oče, ponizno ti se klanjam i zahvaljujem ti što si me stvorio i otkupio po Isusu Kristu, zahvaljujem ti što sam postao kršćanin, što si mi dao pravu vjeru i što si me posinio po svetom krštenju. Zahvaljujem ti što si strpljivo čekao na pokoru poslije tolikih mojih grijeha i što si mi oprostio, kako se nadam, sve uvrede kojima sam te povrijedio. Ponovo se kajem za sve čime sam uvrijedio tvoju beskrajnu dobrotu.

Zahvaljujem ti jer si me sačuvao od ponovnih padova u grijeh u koje bi pao da me tvoja očinska ruka nije čuvala. Moji neprijatelji ne prestaju i neće prestati da se bore sve do smrti da ponovno padnem u grijeh i postanem njihovim robom. Ako me Ti ne budeš čuvao u uvijek pomagao ja ću bijedan ponovo izgubiti tvoju milost zato te molim zbog ljubavi Isusa Krista da mi dadneš svetu ustrajnost do smrti. Isus, Tvoj Sin, nam je obećao da ćeš nam dati sve ono što molimo u njegovo ime. Molim te dakle po zaslugama Isusa Krista, za mene i za sve one koji žive u tvojoj milosti, za milost da se više nikada ne odijelimo od tvoje ljubavi, da te ljubimo zauvijek u ovom i u drugom životu. Marijo Majko Božja moli Isusa za mene. Amen!

Molitva za milost neprestane molitve u kušnjama

Sv. Alfons Marija Liguori

O Vječni Oče, Bože moje duše, ja se uzdam u tvoju dobrotu, da budem u tvojoj milosti i da si mi Ti već oprostio sve moje grijeha kojim sam te uvrijedio. Zato ti zahvaljujem od svega srca u i nadam se da ću ti zahvaljivati kroz cjelu vječnost.

Svjestan sam da sam pao jer se tebi nisam utjecao kad sam bio napastovan. Čvrsto odlučujem u buduće da ću se uvijek tebi utjecati pogotovu u napasti da te ponovo uvrijedim. Odlučujem da ću se uvijek utjecati tvome milosrđu zazivajući sveta imena Isusa i Marije, siguran u molitvi da ćeš mi dati milost da se oduprem mojim neprijateljima. odlučujem i obećavam da ću tako činiti, ali čemu će koristiti sva moja obećanja ako mi Ti ne pomogneš po tvojoj milosti živjeti moje odluke da se uvijek tebi utječem u svim opasnostima.

Pomozi mi Vječni Oče zbog ljubavi Isusa Krista i ne dopust da ja propustim utjecati se tebi uvijek kada budem napastovan. Siguran sam da ćeš mi pomoći kada se tebi utječem, ali se bojim da ću propustiti da se tebi utječem i da će mi ova nemarnost postati uzrokom moje propasti i gubitka Tvoje milosti što bi bila najveća nesreća koja bi mi se mogla dogoditi. Oče zbog zasluga Isusa Krista, daj mi milost molitve, veliku milost da molim uvijek i da dobro molim.

O Marijo, Majko moja uvijek kada sam se tebi utjecao ti si mi izmolila milost da ne padnem. Sada se ponovo tebi utječem da mi izmoliš još veću milost da se uvijek tebi utječem i tvome sinu u svim mojim potrebama. Kraljice moja, ti mi zadobi sada od Boga ono što te molim, da ljubim Isusa Krista, da ustrajno molim i da nikada ne propustim molitvu sve do moje smrti. Amen!

Svakodnevna molitva da se zadobiju milosti potrebne za vječno spasenje

Sv. Alfons Marija Liguori

Vječni Oče, tvoj Sina nam je obećao da ćeš nam dati sve milosti koje molimo u njegovo ime. U ime Isusovo i po njegovim zaslugama molim te za mene i za sve ljude slijedeće milosti. Molim te da mi dadneš živu vjeru da vjerujem sve ono što naučava sveta Crkva. Daj mi tvoje svjetlo da spoznam ispraznost dobara ovoga svijeta i veličinu vječnog dobra koje si Ti. Daj da spoznam svu rugobu grijeha koje sam počinio da se ponizim i da ih zamrzim svom dušom. Daj da upoznam tvoju dobrotu i da te ljubim svim srcem. Daj da upoznam tvoju ljubav koji mi daruješ te da od sada budem zahvalan za tvoju dobrotu. Daj mi čvrstu nadu u tvoje milosrđe da primim po zaslugama Isusa Krista i zagovoru Marije oproštenje svih mojih grijeha, svetu ustrajnost do kraja i konačno slavu u raju. Daj mi veliki ljubav prema Tebi da se znam odvojiti od svih neurednih ljubavi i zemaljskih navezanosti te privrženosti sebi samome da ljubim drugo doli Tebe i ne tražim ništa drugo osim Tvoje slave.

Molim te da mi daš savršeno pristajanje uz tvoju svetu volju, da prihvatim u miru sve patnje, nemoći, prezire, progone, duhovne suhoće, gubitak vremeniti dobara, poštovanja, rodbine i svakog drugog križa koji će mi doći iz tvojih ruku. Ja se potpuno predajem Tebi da činiš sa mnom i sa svim stvarima ono što ti hoćeš, a ti mi daju svjetlo o snagu da u svemu vršim tvoju svetu volju. Posebno te molim mi pomogneš u trenutku smrti da žrtvujem svoj život sa svom ljubavi u sjedinjenju sa velikom žrtvom života koju ti na Križu prinese Isus, tvoj Sin na Kalvariji. Molim te da mi dadneš

pokajanje za sve grijehе da uvijek oplakujem do smrti uvrede koje sam nanio Tebi najvećem dobru koji si dostojan svake ljubavi i koji si me toliko ljubio.

Molim te da mi dadneš duh prave poniznosti i blagosti da mogu prihvatiti u miru i s radošću sve prezire, nezahvalnosti i zlostavljanja od ljudi. Isto tako Te molim da mi daš savršenu ljubav da mogu željeti dobro onome tko mi čini zlo i da se zauzmem za dobro koliko mi je u mogućnosti barem u molitvi za sve osobe koje su me uvrijedile.

Molim te na kraju da mi dadneš ljubav prema pokori, da znam mrtviti moje osjećaje koji se bune protiv ljubavi Božje, da znam proturječiti mome sebeljublju i s time Te molim da mi daš svetu čistoću tijela da se znam oduprijeti svim neurednim napastima utječući se Tebi i tvojoj svetoj Majci. Daj mi milost da slušam upute moga duhovnog vođe i svih mojih poglavara. Daj mi čistu nakanu da sve ono što činim bude na slavu Božju. Daj mi veliku pobožnost prema Muci Isusovoj i zagovoru Bezgrešne Marije. Daj mi ljubav prema Presvetom Sakramentu i nježnu pobožnost prema Tvojoj svetoj Majci. Daj mi pogotovu svetu ustrajnost i milost da ju molim u napastima i na času smrti.

Preporučujem ti svete duše iz čistilišta, moju rodbinu i dobročinitelje, na poseban način ti preporučujem sva koji me mrže i koji su me povrijedili. Molim te da preobraziš u njima zlo koje su učinili na dobro. Preporučam ti na kraju sve nevjernike, heretike i sve siromašne grešnike daj njima svjetlo i snagu da iziđu iz grijeha.

O Bože predostojna ljubavi, objavi se svima da te upoznaju i uzljube, pogotovu meni koji sam više od drugih nezahvalan, da bi po tvojoj dobroti jednoga dana u vječnosti u raju mogao pjevati tvome milosrđu, kako se nadam po zaslugama tvoje krvi i zagovoru Marije. O Marijo Majko Božja moli Isusa za me. Tako neka bude. Amen.

Da vidim svoje grijehе

Sv. Efrem Sirac

Gospodine i Gospodaru mog života ne prepusti me duhu lijenosti, mlakosti, raspuštenosti, oholosti i rječitosti. Udijeli tvome sluzi duh razbora, poniznosti, strpljenja i ljubavi. Da, Gospodine i Gospodaru učini da vidim svoje grijehе i ne osuđujem svoga brata, Ti koji si blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen.

Molitva zagovora Ocu za obitelj

sv. Ivan Pavao II

Bože od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji. Oče koji si Ljubav i Život, neka svaka obitelj na zemlji posredstvom tvoga Sina Isusa Krista, "rođena od žene" i posredstvom Duha Svetoga, izvora Božje ljubavi postane istinsko svetište života i ljubavi za nove naraštaje koji se uvijek obnavljaju. Neka tvoja milost vodi misli i djela supruga prema dobru njihovih obitelji i svih obitelji svijeta. Neka mladi naraštaji nađu u obiteljima oslonac za razvoj svoje osobnosti i rast u ljubavi i istini. Neka se ljubav ojačana milošću sakramenta braka pokaže jačom od svake slabosti i krize kroz koje, ponekad prolaze naše obitelji. Bože molimo te po zagovoru Svete Obitelji iz Nazareta, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodno vršiti svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima. Ti si Život, Istina i Ljubav u zajedništvu sa Sinom i Duhom Svetim. Amen.

Dnevna molitva

Sv. Terezija od Djeteta Isusa

Milosrdni Oče, molim Te u ime Tvojega ljubljenog Sina, Blažene Djevice Marije i svih svetaca, užezi moju braću i sestre svojim Duhom ljubavi i udijeli im milost da u drugima mogu buditi veliku ljubav prema Tebi. Amen.

Molitva zaljubljene duše

Sv. Ivan od Križa

Gospodine Bože, Oče moj Ljubljeni! Ako te sjećanje na moje grijehе još zadržava da mi ne dadneš ono što te molim, čini, moj Bože, s obzirom na njih, kako hoćeš, jer je to stvar koju želim više od svega; ali, daj, radi po svojoj dobroti i milosrđu, pa ću te prepoznati po tome što mi ih opraštaš. Ako pak čekaš na moja djela, da prema djelima uslišaš moju molbu, podaj mi ih ti i izvrši ih ti u meni, pa neka se ispuni tvoja volja u trpljenju što ga od mene hoćeš primiti. No ako ne čekaš na moja djela, na što drugo čekaš, preblagi Gospodaru moj? I zašto još oklijevaš? Jer ako ono što te molim u tvom Sinu ima, konačno, biti milost i milosrđe, primi moj obol, jer ga tražiš, i daj mi ono Dobro koje ti sam hoćeš da mi dadneš.

Tko se može osloboditi od ovih niskih ljudskih načina, ako ga ti ne uzdigneš k sebi u čistoj ljubavi, Bože moj? Kako će se k tebi uzdignuti čovjek rođen u zabačenosti i blatu, ako ga ti, Gospodine, ne uzdigneš svojom rukom kojom si ga oblikovao? Nećeš mi, moj Bože, oduzeti ono što si mi jednom dao u svome jedinorođenom Sinu Isusu Kristu, u kojem si mi dao sve što tražim. Stoga ću se radovati u sigurnosti da nećeš kasniti ako te čekam. Ali zato ti, dušo moja, umećeš zakašnjenja, kad već ovoga časa možeš ljubiti Boga u svom srcu? Moja su nebesa i moja je zemlja. Moji su svi narodi. Pravednici su moji, moji su grešnici. Anđeli su moji, i Majka Božja i sve su stvari moje. I Bog je moj i za mene, jer je Krist moj i sav za mene. Što, dakle, tražiš i što pitaš, dušo moja? Tvoje je sve to i sve je to za tebe!

Ne skreći na manje i ne zadovoljavaj se mrvicama što padaju sa stola tvoga oca. Izađi i slavi se svojom slavom. U noj se sakrij i uživaj i postići ćeš da će se ispuniti želje tvoga srca.

Svemogućem Ocu

Sv. Terezija Avilska

Gospodine, priznajem tvoju veliku moć. Ako si svemoćan, kao što i jesi, što je nemoguće onome koji sve može? Htjedni Ti, Gospodine moj, htjedni, jer vjerujem, ako sam i bijedna, da možeš štogod ushtjedneš, i što više slušam o tvojim većim čudesima i promišljam da možeš više učiniti, više se utvrđuje moja vjera pa vjerujem odlučnije da ćeš Ti i učiniti. A čemu se treba čuditi što radi Svemogući? Ti znaš dobro, moj Bože, da sam u svim svojim nevoljama poznavala tvoju veliku moć i milosrđe. Neka mi vrijedi, Gospodine, ono čim te nisam vrijeđala. Daj mi, Bože moj, milost sada i unaprijed, pa otkupi izgubljeno vrijeme pa da stupim pred tebe u svadbenom ruhu (Mt 22, 11-12), jer možeš, ako hoćeš.

Molitva za ljubav Božju

Sv. Vinko Paulski

Bože moga srca, tvoja beskrajna dobrota ne dopušta mi da dijelim svoju ljubav drugima tebi na užtrb. Samo Ti posjeduj moje srce i moju slobodu. Kako bih mogao ljubiti druge bez tebe ili možda samoga sebe? Ah. Ti me ljubiš više nego li ja ljubim samoga sebe, beskrajno želiš moje dobro i možeš ga sprovesti u djelo više od mene koji ništa nemam i svemu se nadam od tebe. O Bože moje jedino dobro! O beskrajna dobroto! Zašto te ne ljubim kao svi serafini zajedno? Ah prekasno je da bi ih mogao nasljedovati: O beskrajna dobroto kasno sam te uzljubio!

Ali barem Ti prikazujem svom snagom svoje ljubavi ljubav Presvete Kraljice anđela i svih svetih. O Bože moj, pred nebom i zemljom darujem ti moje srce takvo kakvo je. Klanjam se iz ljubavi prema Tebi svim odredbama tvoje Očinske Providnosti koje se odnose na mene. Pred cijelim nebeskim dvorem odbacujem sve ono što bi me moglo odvojiti od tebe. O najveće dobro, želiš da te grešnici ljube, udjeli mi veliku ljubav prema Tebi i zapovijedaj mi ono što želiš.

Bogu, Gospodinu milosrđa

Sv. Bazilije Veliki

Blagoslivljamo te Previsoki Bože, Gospodine milosrđa koji za nas neprestano činiš velike i neistražive stvari, slavne i uzvišene. Ti nam šalješ san da nas odmoriš u našoj slabosti i okrijepiš naše umorno tijelo. Hvala ti što nisi dopustio da propadnemo zbog naših neposlušnosti, nego si s nama ljubezno u ljubavi postupao, i dok smo bili obuzeti obamrlošću probudio si nas da slavimo tvoju moć. Zato molimo tvoju neusporedivu dobrotu da prosvijetli oči našeg duha i probudi naš razum iz dubokog sna mlakosti. Otvori naše usne i ispuni ih tvojom slavom tako da možemo bez rastresenosti, pjevati tebi slaviti te ispovijedati tvoje ime Bože slavljani i svima i od svijeta, oče bez počela sa tvojim jedinorođenim Sinom i duhom Svetim dobrim darovateljem života neka je slava sada i u vijeke vjekova. Amen.

Bože jedina nado

Sv. Beda Časni

O Bože jedina nado vječnog života ovome svijetu, ti koji jedini bijednicima ostaješ sigurno sidro spasa, udijeli mi tvoju veliku pomoć u tako tvrdoj borbi i spasi od poraza tvoga slugu veliki kralju; učini da slabo tijelo ne klone samo pred bezbrojnim strijelama užasnog tiranina. Sjeti se da sam sličan pepelu, vjetru, sjeni! Kao nježna vlas trave prolazi moj život, ali tvoje milosrđe koje od vječnosti sjaji neka oslobodi tvoga slugu od zabluda.

Ako se zametnu borbe, ako više neprijateljska zmija, ako krvoločni neprijatelj potiče svoje na rat, pod Tvojom vodstvom pobjeda će biti lagana, priklješteni od tebe tvoji neprijatelji neće nas moći uznemirivati. Oslobodi me Previsoki od paklenih zasjeda i daj da pridem tvome istinskome svjetlu kako bih zasjao u tvom hramu veliki Kralju i imao udjela u svetim nebeskim korovima.

Oče u svjetlu tvoje Riječi

Sv. Bruno

Oče nije moja zasluga ako sam ljubio tvoj zakon i opsluživao tvoje zapovijedi, ako sam hodio daleko od svakog zlog puta i nisam se udaljio od tvojih sudova. Sve to je bio tvoj dar a ne moje djelo. Uistinu tvoja Riječ, to jest tvoj Sin, je bila svjetiljka putu moga duha i svjetlo mome srcu. On me je prosvijetlio i obasjao prve otkucaje moje ljubavi koji su sami bili tvoj dar a ne plod mojih napora. Gospodin Isus je bio svjetlo koje je vodilo prve korake moje volje pomoću svoje milosti tako da nije slabila nego jačala iz dana u dan te sam mogao ljubiti i opsluživati tvoj zakon.

Tvoja Riječ je bila svjetlo mojim stazama jer nije darom svoje milosti obasjala samo početne korake moje volje nego i naknadni rast u ljubavi i vjernosti tvojim propisima. I kao što se jednom čovjeku koji je u tami dadne svjetiljka kako bi vidio gdje hoditi da ne padne i ozlijedi se, tako i meni tvoja Riječ bijaše svjetlom na mom putu. Mogao sam obećati, potvrditi, učvrstiti na neopoziv način da ću čuvati u mome srcu tvoje pravedne odredbe. Znam da mi ova odluka ne bi bila moguća da me tvoja Riječ nije obasjavala svojim svjetlom. Daj mi, dakle, život po tvojoj Riječi, živjeti sukladno tvojoj Riječi i po zaslugama tvoga Sina daj da živim kreposno kako bih mogao ustrajati u onome što sam obećao. Amen.

Oče ne gleda na naše grijeh

Sv. Ante Padovanski

Oče ne gledaj na naše grijeh, radije pogledaj na lice tvoga Sina pokriveno pljuvačkom zbog naših grijeha izobličeno ljuskama i suzama, kako bismo se mi grešnici s tobom pomirili. On ti pokazuje svoje lice da Ti, gledajući ga, budeš milostiv prema nama koji smo bili uzrokom njegove Muke. Ti koji si blagoslovljen i slavljani u vijeke. Amen.

Pjesma stvorova zahvalnica

Sv. Franjo Asiški

Svevišnji, svemoćni, Gospodine dobri! Tvoja je hvala i slava i čast i blagoslov svaki, tebi to jedinom pripada dok čovjek nijedan dostojan nije ni da ti sveto spomene ime. Hvaljen budi Gospodine moj sa svim stvorenjima svojim, napose s bratom suncem. Od njega nam dolazi dan i svojim nas zrakama grije. Ono je lijepo i sjajne je svjetlosti puno, slika je svevišnji tvoga božanskog sjaja. Hvaljen budi Gospodine moj po bratu našem mjesecu i sestrama zvijezdama koje su sjajne i drage i lijepe po nebu prosuo svojem. Hvaljen budi Gospodine moj po bratu našem vjetru, po zraku, oblaku, po jasnoj vedrini i svakom vremenu tvojem kojim uzdržavaš svoje stvorove.

Hvaljen budi Gospodine moj po sestrici vodi, ona je korisna, ponizna, draga i čista. Hvaljen budi Gospodine moj po bratu našem ognju koji nam tamnu rasvjetljuje noć. On je lijep i ugodan silan i jak. Hvaljen budi Gospodine moj po sestri i majci nam zemlji. Ona nas hrani i nosi slatke nam plodove, cvijeće šareno i bilje donosi. Hvaljen budi Gospodine moj po onima koji opraštaju iz ljubavi tvoje i podnose rado bijede života. Blaženi koji sve podnose s mirom jer ćeš ih vječnom okruniti krunom. Hvaljen budi Gospodine moj po sestri nam tjelesnoj smrti kojoj nijedan smrtnik umaći neće. Jao onima, koji u smrtnom umiru grijehu, a blaženi koje ti nađeš po volji presvetoj svojoj jer im druga smrt nauditi neće. Hvalite i blagoslivljajte Gospodina moga, zahvaljujte njemu, služite njemu svi u poniznosti velikoj! Amen.

MOLITVE ISUSU KRISTU

Molitva zahvalnosti Isusu za dar Majke Marije

Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski

Ljubljeni moj Isuse, dopusti da ti se obratim kako bih ti iskazao svoju zahvalnost za milost koju si mi udijelio dajući me svojoj svetoj Majci po pobožnosti ovog ropstva; da bi tako ona bila moja zagovornica kod tvog Veličanstva i moja sveopća nadopuna u mojoj prevelikoj bijedi. Jao! Gospodine, ja sam tako bijedan, da bih se bez ove dobre Majke sigurno izgubio. Da, Marija mi je kod tebe u svemu potrebna: potrebna mi je da te ublaži u tvojoj pravednoj srdžbi jer sam te toliko vrijeđao; potrebna mi je da suzdrži vječne kazne tvoje pravde koje zaslužujem; potrebna mi je da mogu gledati tebe, tebi govoriti, tebe moliti, tebi se približiti i tebi se svidjeti; potrebna mi je da spasim svoju dušu i duše drugih; potrebna mi je, jednom riječju, da mogu uvijek vršiti tvoju svetu volju i tražiti u svemu tvoju najveću slavu. Ah, zašto ne mogu objaviti čitavome svijetu ovo milosrđe koje si imao prema meni!

Zašto da cijeli svijet ne zna da bih ja bez Marije bio već osuđen! Zašto se ne mogu dostojno zahvaliti na tako velikom dobročinstvu! Marija je u meni – “dana mi je”. Oh, kakvo blago! Oh, kakva utjeha! i da ne bih bio, iza toga, sav njezin! Oh, kakve nezahvalnosti, moj dragi Spasitelju! Pošalji mi radije smrt nego da mi se takva nesreća dogodi: jer više volim umrijeti nego živjeti a da ne budem sav Marijin. Ja sam je tisuću i tisuću puta uzeo za sve dobro moje sa sv. Ivanom Evanđelistom, podno križa, i isto toliko puta predao se njoj; ali, ako to još nisam učinio onako dobro kako ti to želiš, moj dragi Isuse, činim to sada kako ti hoćeš da učinim; i ako vidiš u mojoj duši i u mome tijelu nešto što ne pripada toj slavnoj Kneginji, molim te da to iščupaš i baciš daleko od mene, jer ono što ne pripada Mariji, nije tebe dostojno.

Traženje sjedinjenja s Isusom Kristom, Božjom Mudroču

Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski

O božanska Mudrosti, gospodarice neba i zemlje, ponizno prostrt pred tobom molim za oproštenje što se usuđujem govoriti o tvojoj veličini, premda sam tolika neznalica i grešnik. Ne gledaj, molim te, na tminu moga duha i na ljage mojih usta, a ako ih već gledaš, ukloni ih pogledom

svojih očiju i dahom svojih usta. Tako si divna i blaga, i očuvala si me od tolikih zala puneći me svojim dobročinstvima, a tako si nepoznata i prezrena. Kako bih mogao šutjeti!? Ne samo da me pravda i zahvalnost tjeraju da govorim o tebi, me na to nuka i moja vlastita korist, premda će moj govor biti tek dječje tepanje. Da, ja tek samo tepam jer sam još dijete, ali to će me tepanje naučiti pravilnu govoru, dok dođem do punine tvoje dobi. Uviđam da u svemu ovome što pišem nema ni duha ni reda, ali me obuzela tako velika želja da te posjedujem, da te tražim (usp. Mudr 8,18) na sve strane poput Salomona. A to što te nastojim upoznati na ovom svijetu proizlazi iz onoga što si obećala da će svi koji te otkriju i pronađu imati život vječni (Usp. Sir 24). Primi, dakle, moja ljubljena gospodarice, moja tepanja kao uzvišene govore, primi poteze moga pera kao mnogobrojne korake koje činim da te pronađem, i podaj sa svoga uzvišenog trona toliko blagoslova i svjetla na ovo što činim i što govorim o tebi da se svi koji to čuju rasplamte novom željom da te ljube i posjeduju sada i u vječnosti.

Molitva posvete Isusu Kristu po Marijinim rukama ili sveto ropstvo ljubavi

Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski

O vječna i utjelovljena Mudrosti! O preljubezni i poklona dostojni Isuse, pravi Bože i pravi čovječe, jedini Sine vječnoga Oca i Marije vazda Djevice! Duboko ti se klanjam u krilu i slavi tvoga Oca u vječnosti i u djevičanskom krilu Marije, tvoje predostojne Majke, u vrijeme tvoga utjelovljenja. Zahvaljujem ti što si poništio sama sebe uzevši oblik roba, da me izbaviš iz okrutnog vražjeg ropstva; hvalim te i slavim zato što si se htio u svemu podložiti Mariji, svojoj svetoj Majci da me učiniš po njoj svojim vjernim robom.

Ali, jao! Nezahvalan i nevjeran kakav jesam, nisam čuvao zavjete i obećanja koja sam ti tako svečano zadao na svom krštenju; nisam ispunio svoje obveze; ne zaslužujem se zvati ni tvojim djetetom ni tvojim robom; i, budući da u meni nema ništa što ne zaslužuje tvoj prezir i tvoju srdžbu, ne usuđujem se sam približiti tvome svetom i uzvišenom Veličanstvu.

Radi toga se utječem zagovoru i milosrđu tvoje presvete Majke, koju si mi dao za posrednicu kod tebe; i njezinom se pomoću nadam isprositi od tebe pokajanje i oprostjenje svojih grijeha, postići i sačuvati Mudrost.

Pozdravljam te, dakle, o Marijo bezgrješna, živo svetohranište Božanstva, u koje se sakrila Vječna Mudrost i hoće da joj se tu klanjaju anđeli i ljudi! Pozdravljam te, o Kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podložno - sve što je pod Bogom. Pozdravljam te, o sigurno utočište grješnika, čije milosrđe nikome nikada nije bilo uskraćeno; ispuni težnje moje za Božanskom Mudrošću, i primi u tu svrhu zavjete i darove koje ti prinosi moja nevrijednost.

Ja N. N., nevjerni grješnik, obnavljam i potvrđujem danas pred tobom i predajem u tvoje ruke zavjete svoga krštenja: odričem se zauvijek Sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, utjelovljenoj Mudrosti, da nosim za njim svoj križ sve dane svoga života, i da mu budem vjerniji nego što sam bio do sada; ja te, o Marijo, danas izabirem pred cijelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Predajem ti i posvećujem, u svojstvu roba, svoje tijelo i svoju dušu, svoja izvanjska i unutarnja dobra, pa i samu vrijednost svojih dobrih djela, prošlih, sadašnjih i budućih, prepuštajući ti potpuno i neograničeno pravo da raspolažeš sa mnom i sa svim što mi pripada, bez izuzetaka, kako se tebi sviđi, na veću slavu Božju u vremenu i vječnosti.

Primi, o dobrostiva Djevice, ovaj mali dar moga ropstva na čast i u jedinstvu s podložnosti kojom se Vječna Mudrost htjela podložiti tvome majčinstvu; kao priznanje moći koju vi oboje imate nad tim crvićem i bijednim grešnikom, i u zahvalu za povlastice kojima vas je obdarilo Presveto Trojstvo. Svečano izjavljujem da ću od sada, kao tvoj pravi rob, tražiti samo tvoju čast i u svemu te slušati. O Majko divna! Predstavi me svome dragom Sinu kao svoga vječnog roba, te kao što me je po tebi otkupio da me po tebi i primi. O Majko milosrđa! pomози mi da zadobijem pravu Božju mudrost i radi toga me uvrsti u broj onih koje ti ljubiš, učiš, upravljaš, hraniš i braniš kao svoju djecu i svoje robove. Djevice vjerna, daj da budem u svakoj stvari tako savršen učenik,

nasljedovatelj i rob utjelovljene Mudrosti, Isusa Krista, tvoga Sina, da dostignem tvojim zagovorom, po tvome primjeru do punine njegove dobi na zemlji i slave u nebu. Tako budi. Amen.

Posveta Srcu Isusovu

Sv. Marija Margareta Alakok

Ja N.N. darujem i posvećujem presvetom Srcu Gospodina našega Isusa Krista svoju osobu i svoj život, svoja djela, muke i patnje, da od sada jedino njega štujem, ljubim i slavim. To je moja čvrsta odluka: da budem sva njegova, da njemu za ljubav činim sve, odričući se svega što bi njemu moglo biti mrsko. Tebe dakle, o Presveto Srce, odabirem za jedini predmet svoje ljubavi, za zaštitnika svoga života, za sigurnost svoga spasenja, za lijek protiv svoje slabosti i nestalnosti, za naknadnika svih pogrešaka svoga života i za svoje sigurno utočište.

Budi Ti, o predobro Srce, moje opravdanje pred Ocem svojim, i odvрати od mene zaslužene udarce njegove srdžbe. O Srce puno ljubavi, u tebe postavljam sve svoje ufanje jer se bojim svega od svoje zloće i slabosti, svemu se nadam od tvoje dobrote. Uništi u meni sve što bi Ti moglo biti neugodno ili protivno. Neka se tvoja čista ljubav usadi u moje srce, da nikada na te ne zaboravim, niti da se rastavim. Zaklinjem te tvojom neizmjernom dobrotom, da moje ime bude uvijek upisano u tebi. Sva moja sreća i slava neka bude u tome da živim u umrem kao tvoj rob.

Svesrdna prošnja Srcu Isusovu

Sv. Marija Margareta Alakok

Sva snižena u duši bacam se preda te presveto božansko Srce Isusovo da Ti prikažem svoju hvalu, da Ti se poklonim, da te ljubim i slavim koliko god mogu. Tebi kao najmilijem prijatelju duše svoje, izručujem sve svoje potrebe i nužde, sve nevolje, siromaštvo zapuštenost, slabost, lijenost, mlakost, sve rane svoje duše i molim te usrdno, neka te to gane na sućut te mi pritečeš u pomoć po svom milosrđu. O Srce ljubavi spasi me! Zaklinjem te sa svim što te može ganuti, da meni i svima koji su u jednakoj pogibelji za spasenje, udijeliš milost konačne ustrajnosti u milosti i ljubavi svojoj.

Ah Srce Božansko, ne daj da propadnem zbog svojih opačina. Učini samnom što god hoćeš, samo neka ostanem vazda u tvojoj ljubavi. Nemoj me odbaciti od sebe, jer sve ufanje stavljam u tebe. Molim te i zazivam te kao jedino spasenje od svakoga zla, a najviše od grijeha. Uništi ga u meni i oprosti mi sve zlo što ga počinih protiv tebe. Kajem se za sve čime te uvrijedih, i od srca te molim da mi oprostiš. O svake ljubavi predostojno Srce, daj da i svi koji se preporučiš molitvi mojoj i za koje sam dužna moliti, osjetimo tvoju presvetu zaštitu. O srce milosrđa, omekšaj tvrda srca grešnika i okrijepi duše pokojnika u Čistilištu. Budi utočište umirućima, utjeha potištenima i nemoćnima, a napokon budi meni, o Srce ljubavi, sve u svemu. Osobito budi utočište duši mojoj na času smrti moje, te je onda primi u naručaj milosrđa svoga. Amen.

Srce koje gori ljubavlju, klanjam Ti se

Sv. Marija Margareta Alakok

O preljubljeno Srce moje jedine ljubavi, Isusovo Srce! Budući da ne mogu ljubiti, častiti i slaviti sukladno veličini želje koju mi Ti daruješ, pozivam Nebo i zemlju da to čine za mene i sjedinjujem se sa gorućim Serafinima kako bi te ljubila. O Srce koje gori ljubavlju, koje raspaljuje Nebo i zemlju najčišćim svojim plamenovima kako bi sažgalo sve da bi sva stvorenja odisala tvoju ljubav! Učini ili da umrem ili da trpim ili barem me preobrazi svu u srce kako bi te ljubila izgarajući u tvom živom plamenu. O božanska vatro, najčišći plamenu Isusa, moje jedine ljubavi, raspali me bez poštete, sažezi me, zašto me još uvijek štediš? Ne zaslužujem nego plamen i za vatru sam prikladna. O čiste ljubavi Neba i zemlje, dođite u moje srce i sažezite me tako da postanem sam pepeo.

O plamenu Božanstva koji raspaljuje, dođi, dođi, izli se u mene, zapali me, sažezi me u plamenu koji oživljuje one koji u njemu umiru. O užgano Srce koje živiš iz ljubavi, svetište

Božanstva, hramu uzvišenog Veličanstva, žrtveniku božanske ljubavi, Srce koje gori ljubavlju za Boga i za mene klanjam Ti se, ljubim te, rastačem se iz ljubavi i poštovanja pred tobom. Sjedinjujem se sa tvojim svetim krepostima, želim goriti tvojom ljubavlju i živjeti tvojim životom. Koje li radosti znati da si sretan i zadovoljan! O koliko želim sudjelovati u tvojim milostima, patnjama, slavi i koliko bih željela radije umrijeti i trpjeti nego uvrijediti te. Neka moj život bude ostajati u tišini, poništena pred tobom kao svjetiljka koja gori i izgara pred Presvetim Sakramentom. Ljubiti, trpjeti i umrijeti. Amen.

Srcu Isusovu za grešnike

Sv. Veronika Julijani

Gospodine moj i Spasitelju, Isuse Kriste, ne molim milost tvoga presvetog Srca samo za sebe, već vapijem k tebi i za spasenje nevoljnih grešnika koje si otkupio svojim dragocjenom Krvlju. Daj da svi dođu k tvome Srcu, tom izvoru, tome moru neizmjerne ljubavi, da se u njemu očiste od svojih grijeha, i da od sada i do vijeka ljube jedino tebe, jedinog zaručnika svoje ljubavi. Udijeli svima, kao i meni blaženi život u svome Srcu. Amen.

Molitva imenu Isusovu

Sv. Bernardin

O dobri Isuse, o slatki Isuse, o Isuse Sine Djevice Marije, pun milosrđa i milosti. O slatki Isuse smiluj mi se po velikom milosrđu svome. O predobri Isuse molim te zbog predragocijene krvi tvoje koju si se udostojao na oltaru križa prolići za nas nevoljne grešnike da opreš sva bezakonja naša udostoj se pogledati na mene bijednog grešnika koji ponizno molim za oprostjenje i tvoje presveto ime zazivam. O ime Isus, slatko ime! Ime Isus, ljubljeno ime! Ime Isus, spasonosno ime! Jer što je Isus nego Spasitelj? Isuse, dakle, radi presvetoga imena svoga budi za mene Spasitelj, spasi me! O Predobrostivi Isuse ne dopusti da se izgubim, iz ničega si me stvorio i neprocjenjivom svojom krvlju otkupio. O dobi Isuse, neka ne propadnem zbog moga bezakonja kad me je već tvoja svemoguća dobrotu stvorila.

O premilostivi Isuse, smiluj mi se, dok je još vrijeme smilovanja, da ne propadnem u vrijeme suda. O predragi Isuse, ako sam ja nevoljni grešnik po tvojoj strašnoj pravdi zaslužio vječne muke zbog svojih grijeha, ufajući se u tvoje neizmjerne milosrđe utječem se tebi i nadam se ćeš mi se smilovati koji si premilosrdni otac milostivi Gospodar. O predragi Isuse, koja korist od krvi tvoje, ako padnem u vječno prokletstvo jer te neće slaviti mrtvi koji padaju u pakao. O premilostivi Isuse smiluj mi se, o preslatki Isuse oslobodi me, o milosrdni Isuse smiluj se meni grešniku. O Isuse, Isuse, Isuse predobri primi me u broj svojih odabranika, o Isuse spasenje onih koji se u te vjeruju, radosti onih koji se u te ufaju, utjeho onih koji te zazivaju. O Isuse, slatko oprostjenje svih grijeha udijeli mi milost, ljubav, mudrost, čistoću, poniznost, svetu strpljivost u svim mukama, dopusti mi da te savršeno ljubim, hvalim, da u tebi uživam, tebi služim u tebi se naslađujem ja i svi oni koji zazivaju tvoje presveto ime. Amen.

Isuse Kriste sve moje

Sv. Augustin

Ti si Krist, moj sveti otac, moj milostivi Bog, moj veliki kralj, moj dobri pastir, moj jedini učitelj, moj predobri pomoćnik, moj prekrasni miljenik, moj živi kruh, moj vječni svećenik, moj vođa u domovinu, moje pravo svjetlo, moja sveta slast, moj put koji me upravlja, moja prejasna mudrost, moja čista prostodušnost, moj slatki mir, moja svekolika sigurnost, moja lijepa baština, moj vječni spas.

Kriste Isuse, ljubezni Bože, zašto sam ljubio, zašto želio kroz sav svoj život išta osim tebe, Isusa, svoga Boga? Gdje sam bio, kad nisam mislio na te? O vi, sve želje srca moga, barem odsada usplamtite i gorite za Gospodinom Isusom. Poletite, dosta ste okasnile. Žurite se za ciljem kojim idete. Svojski tražite onoga koga tražite. Isuse, proklet bio koji tebe ne ljubi; gorčine se napunio koji

tebe ne voli. O slatki Isuse, nek te ljubi, nek u tebi uživa, nek se za tobom zanosi svaka dobra duša, posvećena tvojoj hvali. Bože srca moga i baštino moja. Isuse Kriste, neka moje srce umre sebi, i ti budi život moj! Neka se u mojoj duši užeže živi plamen tvoje ljubavi i razgori se u savršenu vatru! Nek plamsa uvijek na žrtveniku moga srca! Nek upali svu moju nutrinu i bukti do dna moje duše. Na dan svog svršetka neka dođem k tebi skončan od tvoje ljubavi. Amen.

Isuse jedini prijatelju
Sv.Klaudio la Colombiere

Isus ti si jedini pravi prijatelj. Ti ne samo da sudjeluješ u mojim patnjama nego ih uzimaš na sebe i poznaješ tajnu po koji preobraziš moje patnje u radost. Ti me dobrotivo slušaš i kad ti iznosim moje gorčine uvijek ih zasladauješ. Svuda te nalazim, nikada se ne udaljavaš od mene. Bilo gdje da idem ti si prisutan. Nije ti dosadno slušati me niti ti dosadi činiti mi dobro. Ako te ljubim siguran sam da ćeš mi uzvratiti ljubav, ne trebaju ti moja dobra niti ti osiromašuješ darujući me. Iako sam siromašan čovjek nitko mi ne može ukrasti tvoje prijateljstvo. Sama smrt koja dijeli prijatelje mene će s tobom sjediniti. Sve protivštine života ne mogu ne udaljiti od tebe nego naprotiv nikada ne živim tvoju prisutnost kao u njima. Ti mi nikada nisi bliži doli kada mi izgleda da se sve protivi meni i da se sve protiv mene urotilo. Samo ti sa čudesnom strpljivošću uspijevaš podnositi sve moje mane. Sve moje nevjernosti i nezahvalnosti, iako te vrijeđaju, ne sprječavaju te da budeš uvijek spreman samo ako ja to želim da mi daruješ tvoju milosti i ljubav. Amen.

Isuse moja snago u kušnjama
Sv.Klaudio la Colombiere

Da Isuse Bože moj, ti ćeš biti moja snaga, moj duhovni vođa, moj savjetnik, moje strpljenje, moje znanje, moj mir, moja pravda, moja razboritosti. Tebi ću se utjecati u napastima, u suhoćama u protivštinama i strahovima. Ničeg se više ne želim bojati, niti prijevara niti đavolskih zamki niti moje slabosti, jer ćeš ti biti moja snaga u svim kušnjama i obećaj mi da ćeš to biti srazmjerno mome povjerenju. Ono što je čudesno jest da u trenutku kada me stavljaš u takovo stanje daruješ mi i to pouzdanje. Bio ti vječno slavljen i ljubljen od sveg stvorenja ljubljeni moj Gospodine. Što bih ja postao da ti nisi moja snaga? I budući da si ti moja snaga, kako em uvjeravaš, što ne mogu učiniti za tvoju slavu? "Sve mogu u onome koji me jača" (Fil 4,13) Ti si uvijek u meni i ja u tebi na bilo kojem mjestu, u bilo kojoj opasnosti, bilo koji neprijatelj da mi prijete, uvijek imam samnom moju snagu. Dosta mi ova sigurnost da ima mir kada u jednom trenutku se javljaju sve moje tjeskobe, tuge u pobuni naravi koja se toliko snažno buni da se bojim za moju ustrajnost na putu savršenstva na koju si me Gospodine pozvao. Amen.

Isuse rani moje srce
Sv. Bonaventura

Gospodine Isuse Kriste rani tvojim svetim ranama moje srce, napoji tvojom krvlju moju dušu, da ja bilo gdje da idem vidim tebe Raspetoga i da sve mi što potakne moje poglede izgleda u crveno obojeno tvojom predragocienom krvlju. Gospodine daj da ja sa svom silinom duše tebe tražim i da ne nađem ništa izvan tebe, da nijednu drugu stvar osim tvojih svetih rana ne kontempliram. Udjeli mi milost Gospodine da se sva moja utjeha sastoji u tome da budem pribijen s tvojim ranama, i da moja najveća žalost bude misliti na nešto izvan tebe. Neka moje srce ne nalazi počinka dok ne nađe tebe. Ti koji si istinska bit, daj da u tebi nađem svoj mir i potpuno zadovoljenje mojih želja.

Isusu za Crkvu i svećenike

Sv. Faustina Kowalska

O moj Isuse molim te za cijeli Crkvu, daruj joj ljubav i prosvijetljene tvoga Duha. podari snagu riječima svećenika da omekšaju okamenjena srca i da se tebi povrate, Gospodine. Daruj nam svetih svećenika, ti sam ih uzdrži u svetosti. O božanski i vječni svećeniče neka ih posvuda prati snaga tvoga milosrđa i neka ih zaštiti od padova i zamki đavolskih koje on posvuda neprestano postavlja dušama svećenika. Gospodine neka snaga tvoga milosrđa sve satire i uništi što bi moglo pomračiti svetost jednog svećenika, jer ti sve možeš.

Zahvala za kalež gorčine

Sv. Faustina Kowalska

Isuse zahvaljujem ti za svakodnevne male križeve, za ometanje mojih namjera, za poniženja od drugih, za grube susrete s osobama, za neutemeljena okrivljavanja, za slabo zdravlje za iscrpljenost, za zatajenje vlastite volje, za poništavanje vlastitoga ja, za manjkavo priznanje u svemu, za poništavanje svih planova. Zahvaljujem ti Isuse za nutarnje muke, za duhovnu suhoći, za tjeskobe, strah, nesigurnost, za tamu i nutarnju turobnost, za napasti i različite kušnje, za muke koje se teško mogu izraziti, posebno za one u kojima nas nitko ne razumje, za čas smrti, za težinu borbe u njoj, za svu njenu gorčinu.

Hvala ti Isuse što si ti najprije pio kalež gorčine prije nego što si mi ga pružio razblažena. sada sam primila usnama taj kalež tvoje svete volje, neka mi bude kako je oduvijek odredila tvoja mudrost. Želim ispiti kalež određenja do posljednje kapi, ne ispitujući. U gorčini je moja radost, u neutješnosti moja nada. U tebi Gospodine sve je dobro, sve što pruža tvoje očinsko srce. Ne uzdižem utjehu nad gorčinom, niti gorčinu nad utjehom, za sve ti zahvaljujem Isuse moje blago je tebe gledati neshvatljivi Bože. U meni nema nijedne kapi krvi koja ne bi gorila od ljubavi prema tebi. O nestvorena ljepoto, tko te samo jednom upozna taj ne može ništa drugo ljubiti. Osjećam beskrajni bezdan moje duše koji ništa ne može ispuniti, do li Bog sam.

Isuse učini velikim moje srce

Sv. Faustina Kowalska

O Isuse, razumijem da je tvoje milosrđe neistraživo, stoga te molim učini moje srce tako velikim da može preuzeti potrebe svih živih duša na cijelom svijetu. O Isuse moja ljubav doseže i preko granica ovoga svijeta sve do u čistilištu trpeći duša. za njih ću oprosnim molitvama moliti milosrđe. Božje milosrđe je neistraživo i neiscrpivo kao što je i sam Bog nedokučiv. O Isuse učini moje srce osjetljivim za svaku duševnu ili tjelesnu muku. O moj Isuse, ja znam da ti tako s nama postupaš kao što mi postupamo sa svojim bližnjim. Moj Isuse učini moje srce po tvome milosrdnom srcu, pomoz mi ići kroz život i pri tome svakome činiti dobro.

Isuse s tobom se ne bojim oluja života

Sv. Faustina Kowalska

Isuse moja duša je puna čežnje i s tobom se želim sjediniti, ali tvoja djela me zadržavaju. Broj duša koje ti trebam dovesti nije potpun. Čežnem za mukom i trpljenjem. Neka se na meni ostvari sve što si ti odvijeka odredio o moj Stvoritelju i Gospodine. razumijem samo tvoj jezik, samo on mi daje snagu. Tvoj Duh Gospodine je Duh mira, a moja dubina nije ničim uznemirivana, jer Ti boraviš tamo. Gospodine znam da se nalazim pod tvojim posebnim pogledom, planove koje samnom imaš ne ispitujem plašljivo. Moja zadaće je primati sve iz tvoje ruke.

Ničeg se ne bojim, premda bjesni oluja i užasne munje sjevaju oko mene. Tada se osjećam usamljenom, ali osjeća te moje srce, raste moje povjerenje i vidim tvoju svemoć što me drži. S tobom Isuse idem kroz život, ispod duga i kroz oluje i užasne munje sjevaju oko mene. Tada se osjećam usamljenom, ali osjeća te moje srce, raste moje povjerenje i vidim tvoju svemoć što me

drži. Idem kroz život pjevajući tvome milosrđu. neće zanimati moja pjesma ljubavi dok ne bude preuzeta od anđeoskih korova. Nema nikakve snage koja bi me mogla zadržati na putu prema Bogu.

Isuse obuci nas krilima kreposti

Sv. Ante Padovanski

Gospodine Isuse uzdigni nas od zemaljskih stvari krilima kreposti, obuci nas bjelinom nevinosti, da uzmognemo nositi teret slabosti naše braće i zaslužimo doći k tebi koji si ponio naše slabosti. Isuse dohvati nas svojom milostivom rukom, učini da iziđemo iz zdenca grijeha tvojim siromaštvom i tvojom poniznošću izliječi nas od zla pohote i škrtosti, kako bismo sačuvali jedinstvo duha i dospjeli do tebe. Gospodine Isuse Kriste poniznoću iskorijeni laž naše oholosti, siromaštvom odagnaj lakomost, strpljivošću srdžbu, posluhom svoje Muke potisni neposlušnost, kako bismo zavrijedili s tobom se uvijek radovati. Uz tvoju pomoć ti koji si blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen.

Isuse daj mi srce puno ljubavi prema Tebi

Sv. Toma Akvinski

Isuse koji me toliko ljubiš molim te uslišaj me. Daj da tvoja volja bude moja želja, moja strast i moja ljubav. daj da ja ljubim sve što je tvoje a pogotovu Tebe samoga. Daj mi srce puno ljubavi za tebe da me ništa ne može udaljiti od tebe. Daj mi srce jako i vjerno koje se ništa ne boji i nikada ne sustaje, srce pravedno koje ne poznaje krive putove zla, srce nepobjedivo uvijek spremno da se bori, srce hrabro koje se ne zaustavlja pred preprekama, srce blago i ponizno kao što je tvoje, Gospodine Isuse.

Isusu na Križu za strpljenje

Sv. Katarina Sijenska

Strpljivi Isuse, koji si nam dao život, ti si zaista strpljivo preuzeo na se naša bezakonja i ponio ih na drvo Križa, kaznivši tako svoje vlastito tijelo! Oprao si naše duše svojom krvlju. Preporodio si nas na život milosti u svojoj krvi što si je prolio s tako gorućom ljubavlju i s istinskom strpljivošću. Nestovrena ljubavi našeg Boga! Poučio si me, preslatka ljubavi, da podnosim strpljivo poput jaganjca ne samo oštre riječi nego također i teške udarce, kao i nepravde i gubitke.

Hoćeš da budem nevinna i neokaljana, to jest da ne naškodim nikome, ne samo onima koji nas ne progone nego jednako i onima koji nas vrijeđaju. Hoćeš da molimo za njih kao i za svoje osobite prijatelje, preko kojim možemo činiti dobro i zaslužiti veliku nagradu. Isuse, preslatka ljubavi daj da uvijek vršimo tvoju volju, kao što je uvijek vrše tvoji sveci i anđeli na Nebu. Isuse slatki, Isuse Ljubavi. Amen.

Isuse izbriši sve moje grijeha

Sv. Geltruda Velika

Ljubljeni Isuse, po Tvome blagoslovljenom i pažljivom slušanju pokornika, izbriši grijeha koje sam učinila slušajući. Isuse po živoj, blagoj i svemogućoj riječi koja izlazi iz tvojih blagoslovljenih usta izbriši grijeha koje sam ja svojim klevetavim jezikom učinila. Po savršenstvu tvojih djela i po ranama tvojih ruku izbriši sve grijeha koje sam učinila po mojim nepravdnim rukama. Po bolnom naporu tvojih blagoslovljenih nogu i po svetim ranama izbriši sve nepravde koje sam učinila hodeći. Po čistoći nakane koja je posvećivala tvoje misli, po ljubavi kojom je gorjelo Tvoje presveto Srce izbriši sve grijeha i nepravde iz mojih misli i moga pokvarenog srca. Po plemenitosti i beskrajnoj svetosti tvoga život izbriši sve grijeha kojima sam okaljala moj život. Operi me u Tvojim predragocjenoj Krvi, očisti i uništi sve mrlje moga srca i moje duše da bi po tvojim svetim zaslugama ja bila čista u tvojim očima i da zaslužim u buduće vjerno opsluživati tvoje zapovjedi. Amen.

Isuse pobjedi grijeh i kraljuj u mojoj duši

Sv. Bernard

Dođi Gospodine Isuse, iskorijeni svaki korijen zloće iz moje duše. Dođi i kraljuj u njoj. Škrtost se podiže i traži mjesta u meni, taština i umišljenost žele mnome ovladati, oholost želi biti kraljica u meni, bludnost više ovdje ja zapovijedam, ogovaranje, zavist i bijes se tuku u meni kako bi vidjele kome ću dati prednost. Sa moje strane činim što mogu da se oduprem, borim se dok imam daha, zazivam tebe Isuse, Spasitelju moj, branim se tebi za ljubav, jer ispovijedam da tebi pripadam. Želim da Ti budeš moj Bog i vičem: Nemam drugih Bogova osim tebe Isuse! Dođi Isuse, moj Gospodine, svojim moći rasprši sve moje neprijatelje. Dođi i kraljuj u meni jer si ti moj kralj i Bog moga života. Amen.

Isuse obuci me u Tebe da budem dostojna zaručnica

Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva

Ljubljeni moj Gospodine Isuse Kriste, raspeti zbog ljubavi, toliko želim biti dostojna zaručnica tvoga Srca. hitjela bih da budeš obučen u slavu, da te ljubim do smrti a vidim da sam potpuno nemoćna. Molim te dakle obuci me u Tebe, uli u moju dušu tvoje osjećaje, posjeduj me, daj da se uronim u Tebe, zamjeni moj život s tvojim da bi moj život mogao izjaravati Tebe. Amen.

Isuse dopusti mi da te nasljedujem

Sv. Ivan od Križa

Isuse udjeli mi trajnu želju da te nasljedujem u svemu što činim. Obasjaj moj duh da ja motreći tvoj primjer naučim živjeti kako si ti živio. Pomozi mi Gospodine da se odrekнем svega onoga što nije na veću slavu Božju. I sve zbog ljubavi tvoje Isuse koji si u cjelom tvom životu htio samo vršiti volju Očevu. Moj Gospodine daj da ti ja služim čistim i nepodijeljenim srcem a d zbog toga za uzvrat ne očekujem uspjehe i radost. daj Isuse da ti služim i da te ljubim bez ikakvih drugih nakana doli samo tvoje slave i časti. Amen.

Isuse ulij u moju dušu tvoju svetu ljubav

Sv. Ivan Bosco

Gospodine Isuse ti si mislio na mene prije nego li sam postojao i ljubio si me beskrajnom ljubavi. Ti si me otkupio tvojim krvlju i u presvetome sakramentu darovao si se meni kao hrana. Hvala ti Isuse. Gospodine ti poznaješ moju bijedu, slabost i moje nagnuće na zlo. Dođi u moje srce Isuse i očistiti ga od svakoga grijeha da može odgovoriti na tvoju ljubav ljubeći te više od svega. Dođi Bože moj i svako moje dobro, tebe želi moje srce. Dođi moj Spasitelju radosti moja i sve moje. Dođi i ulij u moju dušu tvoju svetu ljubav. Amen.

Nauči me ljubiti

Majka Tereza iz Kalkute

Gospodine nauči me da ne govorim kao mjed koji ječi ili cimbal koji zveči, nego s ljubavlju. Učini Isuse da budem sposobna razumjeti i daj mi vjeru koja premješta gore ali s ljubavlju. nauči me ljubavi koja je uvijek strpljiva i ljubezna, nikada ljubomorna, preuzeta, egoistična i preosjetljivu, ljubav koja nalazi radost u istini, uvijek spremna oprostiti, vjerovati nadati se i podnositi, da bi na kraju kad se sve stvari rastoče i kada sve bude jasno ja mogla biti slab ali postojan odraz tvoje savršene ljubavi.

Gospodine kad sam gladna pošalji mi nekoga kome je potrebna hrana, kad sam žedna pošalji mi nekoga kome je potrebno piće. Kad mi je hladno pošalji nekoga tko se treba zgrijati, kad sam ožalošćena pošalji mi nekoga da ga tješim, kad mi moj križ postane pretežak, pošalji mi nekoga s

kim ću njegov križ podijeliti; kad sam siromašna pošalji me nekoga u potrebi; kad nemam vremena pošalji mi nekoga kome mogu pomoći nekoliko trenutaka; kad sam ponižena daj da mogu nekoga pohvaliti; kad sam obeshrabrena, pošalji mi nekoga koga treba ohrabriti, kad trebam razumijevanje drugih pošalji mi nekoga tko treba moje razumijevanje, kada trebam nekoga tko će se brinuti o meni pošali mi nekoga za koga se ja moram pobrinuti; kada mislim samo na sebe, privuci moju pažnju na druge osobe. Amen.

Isuse ja nema drugog vremena nego samo danas

Sv Tereza iz Lisieuxa

Gospodine Isuse moj život je jedan prolazni trenutak, jedan trenutak koji bježi i odlazi. Ti znaš Bože moj da ja za ljubiti te nemam drugog vremena doli samo danas. Nije važno Gospodine ako je budućnost nepoznata i tamna. Ne ja te ne mogu moliti za sutra. Isuse danas čuvaj čisto moje srce, pokri me tvojom sjenom i neka to ne bude nego samo danas. Ja neman drugo vrijeme nego damo ovo prolazno danas da bi donijela plod u tvojoj ljubavi, jedan grozd u kojemu svako zrno je jedna duša. Isuse udjeli mi danas žar jednog apostola. Amen.

Molitva djetetu Isusu

Sv. Alfons Marije Liguori

Moj Isuse, Sine Stvoritelja neba i zemlje, Ti u jednoj hladnoj štalici imaš jaslje za kolijevku, malo slame za krevet i siromašnu odjeću. Anđeli Te okružuju i slave ali ne umanjuje tvoje siromaštvo. predragi Isuse, Otkupitelju naš, što si siromašniji to te više ljubim, jer si zaglio siromaštvo da nas privuče tvoja ljubav. Da si se rodio u palači, da si imao kolijevku od zlata, da su te služili najveći zemaljski kraljevi ljudi bi te više poštovali, ali manje ljubili; umjesto toga ova štalica gdje ležiš, ovo grubo odijelo, slama na kojoj počivaš, jaslje koje ti služe za kolijevku; sve to potiče naša srca da Te ljube! reći ću ti sa sv. Bernardom: "Što više postaješ siromašan zbog mene to si draži mojoj duši"! Jer ako si takav postao, to si učinio dan nas obogatiš svojim dobrima, to jest tvojom milošću i slavom. Isuse tvoje siromaštvo je ponukalo tolike svece da sve ostave: bogatstva, časti, krune, da bi živjeli siromašni s Tobom siromahom. O moj Spasitelju pomози mi da ne budem navezan na zemaljska dobra, da budem dostojan tvoje svete ljubavi da Te posjedujem, beskrajno Dobro. Još ću te moliti sa sv. Ignacijem Loyolskim: "Daj mi tvoju ljubav i bit ću bogat, ne tražim drugo, dosta je imati samo Tebe, moj Isuse, moj Živote, moje Sve! Ljubljena majko Marijo isprosi mi milost da ljubim Isusa i da uvijek budem od njega ljubljen"! Amen.

Isuse daj mi kruh ljubavi

Sv. Bernardica

Gospodine moj Isuse molim te daj mi kruh ljubavi, kruh poniznosti, kruh poslušnosti. Gospodine Bože moj daj mi kruh snage da se odrekнем svoje volje i da je poistovjetim sa tvojom voljom. Isuse gospodine moj daj mi kruh nenavezanosti na stvorenja i kruh strpljenja da znam prihvatiti patnje srca. Da bi bila dostojna da Ti služim u siromasima spremna sam na sve i na najteže patnje. Daj mi Isuse kruh života da naučim ne željeti drugo nego samo i u svemu željeti tebe. Amen

Zahvala za životna poniženja

Sv. Bernardica

Zahvaljujem ti Isuse za siromaštvo u kome su živjeli mama i tata, za to što nam ništa nije uspjevalo, za pad mlina, za to što sam morala čuvati djecu, stražariti uz ovce, za stalni umor... Hvala ti Bože moj za javnog tužioca i za komesara, za žandare, za tvrde riječi svećenika Peyramale.. Za dane kad si dolazila Marije Gospo i za one kad nisi došla, neću ti se znati odužiti već

tek u raju. Ali i za dobivenu pljusku, za podsmjehe, za klevete, za one koji su me držali ludom, za one koji su me sumnjičili misleći da lažem, da radim iz koristi...hvala ti Majko.

Za pravopis koji nikad nisam znala, za pamćenje kojeg nikada nisam imala, za moju neukost i moju glupost, hvala Ti. Hvala ti, jer kad bi postojalo na zemlji neukije i gluplje dijete ti bi ga bila odabrala. Hvala Ti Isuse zato što je moja majka umrla daleko, za bol koju sam osjetila kad me je moj otac, umjesto da zagrlji svoju mali Bernardincu nazvao: sestro Marijo Bernardico. Hvala ti za srce koje si mi dao, toliko nježno i osjetljivo, a koje si napunio gorčinom...

Za to što je majka Jozefina javno rekla da od mene nema nikakve koristi, hvala ti, za sarkazam majke učiteljice, za njen grubi glas, njezinu nepravednost, njezinu ironiju i za kruh poniženja, hvala ti. Zato što sam bila takva da je Majka Tereza mogla o meni reći: Nikad joj dosta ne popuštajte. Hvala što sam bila ona povlaštena kad je dolazilo do strogih ukora tako da su druge časne sestre govorile: Kako je lijepo što nisam Bernardinca. Hvala ti što sam bila Bernardinca kojoj su prijтели zatvorom pošto sam vidjela tebe Majko...ta Bernardinca toliko bijedna, nikakva da je svijet gledajući govorio: Ovo bi to trebala biti ta? Bernardinca koju su ljudi gledali kao rijetku životinju. za ovo tijelo koje si mi dao, dostojno sažaljenja koje trune..., za ovu bolest koja peče kao vatra i bolest gušenja, za moje trule kosti, za znojenje i temperaturu, za tupe i oštre bolove...hvala Ti moj Bože. Za ovu dušu koju si mi dao, za pustinju nutarnje suhoće. za tvoje noći i Tvoje munje, tvoju šutnju i tvoje gromove, za sve. Za Tebe i kad si bio prisutan i kad si mi nedostajao hvala ti Isuse.

Pouzdanje u Isusove zasluge

Sv. Alfons Marija Liguori

Isuse ljubavi moja, kakvu li mi nadu ulijeva tvoja muka! Kako se mogu bojati da neću dobiti oprostjenje svojih grijeha, raj i sve potrebne milosti kad mi je svemogući Bog dao svu svoju Krv? Isuse, nado moja, ljubavi moja, da mene ne izgubiš, htio si izgubiti svoj vlastiti život. Ljubim te više od svega, Otkupitelju moj i Bože moj. Ti si se sav predao za me i ja ti darujem svu svoju volju i ponavljam: ljubim te i uvijek ću govoriti, ljubim te. Tako ću uvijek govoriti u ovom životu i umrijeti želim tako da mi posljednje riječi budu: Bože moj ljubim te, kako bih te od ovoga trenutka počeo ljubiti ljubavlju koja kroz cijelu vječnost neće prestati.

Ljubim te dakle, a jer te ljubim, kajem se radi svakog zla kojim sam te uvrijedio. Bijedan li sam! da ne izgubim neko kratko zadovoljstvo, toliko sam puta izgubio tebe, beskonačno dobro. Ova mi je misao najveća muka, ipak se tješim da je tu beskonačna dobrotа koja neće prezreti srce koje ljubi. Kad bih mogao umrijeti za tebe, koji si umro za mene. Otkupitelju moj nadam se od tebe vječnom spasenju u drugom životu, a u ovom nadam se ustrajati u tvojoj ljubavi i zato odlučujem da ću je ovdje uvijek tražiti. A ti mi po zaslugama svoje smrti daj da ustrajem u toj molitvi. To molim i tome se nadam i od tebe, Kraljice moja Marijo. Amen.

Isuse dat ću se potpuno

Sv. Bartolomea Capitanio

Gospodine Isuse Ti si me naučio da ljubav prema tebi ne može nikada biti odijeljena od ljubavi prema bližnjemu. Od sada moj Gospodine sve ono što si mi darovao neću čuvati za mene. Život, zdravlje, talenti, misli, riječi, djela, dobra sve ću staviti na raspolaganje drugima. Pogotovo ću ljubiti najsiromašniju braću i nastojat ću da osjete svu moju ljubav. Bože moj ako bih zbog njih bila primorana trpjeti i glad bit ću sretna. Odričem se svake nepotrebne stvari i živjet ću samo od onoga što je uistinu neophodno pa da budem na raspolaganju malenima, siromasima i bolesnicima. Isuse ovo Ti svečano obećavam i želim učiniti. Amen.

Isuse živjet ću samo zato da te ljubim

Sv. Gemma Galgani

Ljubim te Isuse, pomози mi da te ljubim još više. Isuse htjela bi te ljubiti onom istom čistoćom kojom te ljube djevice, istom jakošću kojom te ljube mučenici, istom ljubavlju kojom te ljubi tvoja majka Marija. Ljubiti ću te Isuse, uvijek ću te ljubiti u osvit dana i u smiraj noći. Ljubiti ću te svakoga časa u svakom trenutku moga života. Živjet ću da te ljubim i umrijet ću da te ljubim. Kada ću Isuse prijeći iz tame u svjetlo, iz smrti u život, iz straha da te izgubim u radost da te posjedujem? Dođi Gospodine Isuse!

Isusu u Getsemaskom vrtu

Sv. Alfons Marija Liguori

Ljubljeni Isuse! U ovom vrtu ne vidim ja ni bičeve ni trnovu krunu ni oštre čavle koji te probadaju, a tvoje presveto lice ipak oblijeva krv. To je zbog tvoje pomisli na moje grijehе i grijehе svih ljudi. Naši grijesi prouzrokovali su tvoj krvavi znoj. Da smo mi manje grijeshili manje bi ti trpio u Getsemaskom vrtu i na gori Kalvariji. Mi smo svojim grijesima mučili tvoje ljubezno Srce koje nas je toliko ljubilo. Trpeći Spasitelju! Kad već nemam drugog sredstva da te utješim, osim da se kajem za svoje grijehе, ja se kajem i mrzim na ih od svega srca svoga. Daj mi duboko i snažno kajanje da za cijeloga svoga života oplakujem grijehе svoje i one cijeloga svijeta. Neka to bude mala nadoknada za neizmjernu ljubav, koju si nam iskazao. Neka tvoja dragocjena krv opere sve ljage naših duša.

Priznajem odveć je maleno dobro koje ti nudim za nadoknadu. Ali ja sjedinjujem svoje pokajanje s mukama koje je tvoje Srce osjećalo kad si se u Getsemaskom vrtu molio i krvavim znojem znojio. Ja sjedinjujem ono malo dobra što uz tvoju pomoć činim s neizmjernim zaslugama tvoga presvetoga Srca. U tvoje Presveto Srce se stalno uzidam da ću naći oproštenje i milost, da tebi, Bogu i Spasitelju svome s pravom revnošću i stalnom ljubavlju služim. Amen.

Moj Isuse, nećemo se nikada rastaviti

Sv. Gemma Galgani

Gospodine moj Isuse, kad se moje usne približavaju tvojima da te poljubim daj da osjetim žuć kojom te napojiše. Kad se moja ramena naslone na tvoja daj da osjetim tvoje bičeve. Kad se tvoje Tijelo daje meni daj da osjetim tvoju Muku, kad se moja glava tebi privija daj da osjetim tvoje trnje, kad se moja bok približava tvome daj da osjetim kolje kojim te probodoše. Umro si na križu daj da i ja umrem iz ljubavi. Oh kad bi mogla mojom krvlju oprati sva mjesta na kojim si bio vrijeđan. O Bože moj, Isuse moj, Spasitelju moj, htjela bi za tebe uvijek gorjeti, živjeti umrijeti iz čiste ljubavi. Uzdišem za trenutkom kad ću uroniti u tebe. O sveta ljubavi zapali me! Sve mi je dosadno, sve mi je muka, ništa ne želim od ovoga svijeta, želim jedino tebe ljubiti. Nebeska ljubavi.

Molitva Predragocjenoj Krvi

Sv. Gašpar del Bufalo

O Rane i Predragocjena Krvi moga Gospodina ja vas vječno blagoslivljam. Ljubavi moga izranjenoga Gospodina! Koliko smo daleko od toga da Tebi budemo suobličeni. Krvi Isusa Krista balzame naših duša, izvore svakog milosrđa, daj da moj jezik krvlju zarumenjen svakodnevnim slavljenjem svete Mise tebe blagoslivlje sada i zauvijek. Gospodine tko te neće ljubiti? Tko neće goriti ljubavlju za Tebe? Tvoje rane, tvoja Krv, tvoj trnje, Križ: božanska Krv na poseban način prolivena do zadnje kapljice kojim gromkim glasom više mome jadnom srcu! Jer Ti si bio u agoniji da me spasiš, umro si za mene, i ja ću dati, ako treba, život, da dođem do blaženog posjedovanja Neba. Isuse Ti si za nas postao otkupljenje. Iz tvoga otvorenog boka, korablje spasa, ognja ljubavi,

poteče Krv i Voda spomen dobara sakramenata i žalosti tvoje ljubavi, Isuse koji si nas oprao u tvojoj Krvi. Amen.

Slavnoj i predragocjenoj Krvi Kristovoj

Sv. Katarina Sijenska

Slavna i predragocijena Krvi Kristova ti si naša kupelj i pomazanje našim ranama. Da ti si uistinu kupelj jer u kupaonici nalaziš toplu vodu i sve ostalo što je potrebno. Zato i kažem da u nam Ti u toj slavnoj kupaonici daješ toplinu božanske ljubavi, to jest vječnoga Boga u kome prebiva Riječ koja je bila u početku. Nalaziš vodu u krvi jer iz krvi izlazi voda milosti. Neprocjenjiva preslatka ljubavi ogradio si se zidom našeg čovječtva čime te je zaogrnilo vrhovno vječno uzvišeno Božanstvo. Ti si sada Bog-Čovjek. Tako je savršeno to sjedinjenje koje ni smrt ni bilo koje stvorenje ne može rastaviti. Zato se tu i nalazi toliko veselja, svježine i utjehe u krvi. Zato se u krvi nalazi oganj božanske ljubavi. Krepošću božanskog Bića Krv jaganjca dobiva svu svoju vrijednost. Ali time tim sjedinjenjem ljudske naravi sa Bogom žrtva te Krvi dobiva svu svoju vrijednost.

O Krvi Kristova ti rastjeruješ tamu i daješ čovjeku svjetlost da upozna istinu kao i svetu volju vječnog Oca. Ti ispunjaš dušu milošću koja joj daje život i oslobađaš je od vječne smrti. Slatka Krvi ti oslobađaš dušu od sebeljublja koje je slabi. Ti je zaogrćeš ognjem božanske ljubavi. Milostiva Krvi kroza te i u tebi se nalazi blago Božjeg milosrđa. Ti si ona slavna Krv gdje svaki nezalica može prepoznati i vidjeti istinu vječnoga Oca, istinu neizrecive ljubavi koja nas je stvorila na sliku i priliku Božju. Vječna Krvi, kažem vječna jer si sjedinjena s vječnom božanskom naravi. Slatka Krvi koja uskrisuješ mrtve. Krvi ti si dala život. Ti si otklonila tamu s očiju slijepih duša i dala im svjetlost. Slatka ljubavi, ti si uklonila nesloge, zaodjenula si gole, nahranila gladne, napojila žedne, kao i one koji još danas žedaju za tom krvlju. Mlijekom svoje slatkoće nahranila si djecu, to jest one koji su se pokazali malenima i s iskrenom poniznošću, kao i nevine s anđeoskom čistoćom. Krvi Kristova tko se ne bi htio tobom opojiti! Jedino oni sebičnjaci koji ljube sami sebe i ne osjećaju tvoj miris.

Sve je tvoje Gospodine raspolaži mojom slobodom

Sv. Ignacije Loyolski

Vječni Gospodaru svih stvari! Uz tvoju milost i pomoć prinosim Ti evo svoju žrtvu pred neizmjernom tvojom dobrotom i pred licem tvoje preslavne Majke i svih svetaca i svetica nebeskog dvora te izjavljujem da želim i da hoću i da je to moja promišljena odluka samo ako je na veću službu Tebi i na tvoju proslavu da slijedim tebe podnoseći svaku nepravdu i svaku porugu i sve siromaštvo u zbilji kao i srcem, samo ako me Tvoje presveto Veličanstvo bide hitjelo odabrati i primiti u takav život i stalež.

Uzmi, Gospodine i primi svu moju slobodu, moju pamet, moj razum i svu moju volju, sve što imam i posjedujem. Ti si mi to dao, tebi Gospodine sve vraćam, sve je tvoje raspolaži sa svime po svojoj volji. Daj mi samo svoju ljubav i milost i to mi dosta.

Pa i kad ne bi bilo Raja ljubio bi te

Sv. Franjo Ksaverski

Ti znaš o Bože moj da ako te ljubim nije zbog Raja koji si mi obećao. Ako se bojim uvrijediti te nije zbog Pakla koji bi zaslužio. Ti sam me privlačiš, Ti sam i vidjeti te Bože moj i Gospodine Isuse prikovana na Križu u smrtnim mukama. Tvoja ljubav je tako zagospodarila mojim srcem da kad i ne bi bilo Raja ljubio bi te, kad i ne bi bilo pakla svetim strahom bi te se bojao. Ništa od onoga što mi daruješ ne potiče moju ljubav jer i kad se ne bi nadao onome čemu se nadam jednako bi te ljubio kao što te ljubim!

Molitva pod križem

Sv. Terezija Avilska

O Bože, Ti koji vječito živiš, misliš li da Te ja ljubim radi budućih nagrada koje si mi obećao u svom Kraljevstvu? Misliš li da Te ljubim radi palmi, radi harfi, radi divota i krasota, radi slasti kojima se nadam u Kraljevstvu? O ne, radi toga Isuse Te ja ne ljubim. Ljubim te zato jer si bio bijedan i jadan, jer si pretrpio sve one boli, jer si podnio sva poniženja... Ti si Bog, a okovan si lancima i krvnici Te vode na stratište... Ljubim Te zato jer si bio natjeran da vapiš svome Ocu: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!..." Ljubim Te više radi Tvoje smrtne muke i radi Tvoje smrti, nego li radi Tvoga uskrsnuća. Zamišljam da Ti kao uskrsnuli i kao Onaj koji uzlazi plavim svodom u svoje Kraljevstvo i koji pod nogama držiš cijeli svemir, mnogo manje trebaš svoju službenicu nego onda kad visiš na križu.

I dok stojim pored Tebe u smrtnoj Tvojjoj mucij, čini mi se kao da sam se vratila u krajeve koje poznajem: kao da sam već jednom promatrala taj brežuljak, taj put natopljen grimizom Tvoje krvi.... Čini mi se kao da sam ja ta Magdalena, svetica Tvoja preljubljena, koja jeca tu, pod Tvojim križem. Meni se čini da sam to ja... Znam da je ona velika svetica. Ipak znam da u mojem srcu njezino srce plače, sve suze njezinih očiju izviru ispod mojih očnih kapaka. Moja je zdvojnost tako velika i tako grozna da dvije zdvojnosti tako slične ne mogu ni opstojati... Ne... Ona Te nije više ljubila od mene... Znam da sam slaba i da su moja djela manje zaslužna pred Tobom, ali usprkos tome: ona Te nije više ljubila od mene...

Jedan jedini put ona se bacila pod Tvoje noge, u prašinu natopljenu Tvojom krvlju, a ja?! Koliko sam puta to učinila?! Jer, evo, nemalo svaku večer obnavlja se za me kalvarijska žrtva. I nakon tolikih proteklih vjekova ja u svoj ozbiljnosti i stvarnosti proživljavam ovaj čas, u koji je, dok je vladala tama, naočigled cijelog svijeta umro Bog, moj Stvoritelj... Svojim pogledima žudno gledam križ Tvojega mučeništva na kojemu jasno razabirem bjelinu Tvojega tijela osvjetljenu svjetlošću moje ljubavi, dok je cijeli dio moje ćelije utonuo u grobnu tamu.

Ti i ja, Gospodine, i nitko više. Mi smo tako tijesno jedno uz drugo, a ipak tako rastavljeni. Ja tako nisko klečim pod Tvojim nogama, a Ti tako uzvišen visiš nada mnom u toj stravičnoj beskonačnosti, čavlina prikovan na te cedrove grede. Klečim na koljenima, bez riječi, bez šapta, ali cijelo moje tijelo dršće radi muka Tvojega tijela, trnje s Tvoje glave zabija se u moje sljepoočnice. Čavli s Tvojih ruku razdiru moje ruke, rana Tvojih prsiju krvari u mojem srcu. I makar klečim ovdje dolje u prašini, to se ja ipak u živoj vjeri i ljubavi stapam sa svojim Bogom... da se i ja osjećam razapeta s Njim, tamo gore..

Isuse pogledaj na moju bijedu

Sv. Faustina Kowalska

O Isuse ti vidiš kako sam slaba, stoga ostani uvijek uza me. Ti moj najbolji učitelju vodi sve moje djelovanje i cijelo moje biće. Stvarno Isuse bojim se kad pogledam na svoju bijedu. Ipak istodobno smirujem se kad pogledam tvoje neiscrpivo milosrđe, koje je za cijelu vječnost veće nego moja bijeda. ovo držanje odijeva me tvojim moći i radošću koja dolazi iz spoznaje tebe, nepromjenjiva istino, ti štitiš vječno.

Isuse vječna istino ojačaj moje slabe snage. Ti gospodine sve možeš. Znam da su moji naponi bez tebe ništavni. O Isuse ne skrivaj se preda mnom, jer bez tebe ne mogu živjeti. Usliši vapaj moje duše! tvoje milosrđe Gospodine je neiscrpivo smiluj se mojoj bijedi. Tvoje milosrđe nadilazi razum anđela i ljudi zajedno. Iako mi se čini da me ti ne čuješ svoje sam povjerenje uronila u more tvoga milosrđa. Znam da me nećeš razočarati u mom povjerenju. Hvala ti Isuse da mogu spoznati bezdan moje bijede. Znam da sam bezdan ništavila. Bez štita tvoje milosti u jednom trenutku propala u ništavilo. Stoga zahvaljujem ti, o Bože sa svakim kucajem srca za tvoje veliko milosrđe prema meni. Amen.

Molitva za poniznost
Sv. Terezija od Djeteta Isusa

O Isuse, za vrijeme svoga zemaljskog hodočašća rekao si: «Učite se od mene jer sam krotak i ponizan srcem i naći ćete mir dušama svojim»(Mt 11, 29). Svemogući vladaru neba, da, moja duša nalazi pokoj kada vidi kako se Ti zaodjeven odijelom sluge tako duboko ponizuješ perući noge svojim apostolima. Sjećam se tada onih riječi, što si ih izgovorio da nas poučiš kako ćemo vršiti poniznost: «Primjer sam vam dao, kako ja učinih vama, tako i vi činite. Nije sluga veći od svoga gospodara. Kada to znate, blago vama, ako to činite.» (Iv. 15 –17) Ja razumijem, o Gospodine, ove riječi koje su izašle iz Tvoga blagoga i poniznog Srca i hoću ih, tvojom pomoću, djelatno izvršiti. Hoću da se u poniznosti snizujem i svoju volju podlažem volji mojih susestara, a da im se ni najmanje ne protivim, ili da istražujem da li imaju ili nemaju pravo zapovijedati mi. Nitko, o moj Preljubljeni, nije imao ovo pravo prema Tebi, a ipak si bio pokoran, ne samo preblatenoj Djevici i sv. Josipu, nego i samim tvojim krvnicima. Sada u svetoj Hostiji vidim kako se spuštaš u najdublje poništenje. S kakvom poniznosti, o Kralju slave, pokoravaš se svim Tvojim svećenicima i ne činiš razlike među onima koji Te ljube, i onima koji su, nažalost, mlaki ili hladni u Tvojim službi. Oni mogu sat prikazivanja Svete Žrtve požurivati ili odlagati, Ti si uvijek spreman da na njihovu riječ siđeš s nebesa.

O moj Preljubljeni, kako krotak i ponizan mi se ukazuješ pod koprenom bijele Hostije! Da me naučiš poniznosti, nisi se mogao dublje poniziti. Zato ću i ja, da odgovorim tvojoj ljubavi, izabrati zadnje mjesto dijeleći tako Tvoja poniženja kako bi jednom «mogla imati dijela s Tobom» u kraljevstvu nebeskom. Zaklinjem Te, moj božanski Isuse, pošalji mi jedno poniženje svaki put kad pokušam izdići se iznad drugih.

Ali, o Gospodine, Ti poznaš moju slabost. Svako jutro odlučujem da ću se vježbati u poniznosti, a navečer spoznajem da sam učinila mnogo pogrešaka oholosti. Tada sam u napasti da postanem malodušna, ali znadem – malodušnost nije drugo nego oholost. Stoga, o moj Bože, stavljam sve svoje pouzdanje samo u Tebe. Pošto Ti sve možeš, udostoj se u moju dušu usaditi krepost koju molim. Da postignem ovu milost od Tvojega beskrajnoga milosrđa, često ću ponavljati pred Tobom: «Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome!» Amen.

Svetome licu Gospodinovu
Sv. Terezija od Djeteta Isusa

O Isuse, koji si u svojoj okrutnoj mucii postao «prezir ljudi i muž boli», častim Tvoje božansko Lice na kojem je nekada sjala ljepota i blagost božanstva, i koja je sada radi mene postalo kao lice gubavca! U ovim iznakaženim crtama ipak upoznajem Tvoju beskrajnu ljubav i gorim od želje da Te ljubim i da učinim da Te svi ljudi ljube. Suze, koje su tako preobilno tekle iz Tvojih očiju, čine mi se kao dragocjeni biseri koje ću skupiti i njihovom beskrajnom cijenom kupiti duše siromašnih grešnika.

O Isuse, Tvoje klanjanja dostojno Lice jedina je ljepota koja očarava moje srce! Zaklinjem Te, utisni svoju božansku sliku duboko u moje srce i rasplamti ga svojom ljubavlju da uskoro dođem do gledanja Tvojega slavnog Lica na nebu. Amen.

MOLITVE DUHU SVETOME

Duše Sveti Bože Ljubavi

Sv.Ljudevit Marija Grignon Montfortski

Dođi Oče svjetla, dođi Bože Ljubavi, oblikuj moju molitvu, pokaži mi istinu, daj da u moju dušu siđe žar tvog plamena, neka prožme moju dušu i ispuni je Bogom. Dođi Duše Sveti koji podižeš mučenike, ispovjedaoce, apostole, proroke, velike heroje i velika srca. Moj spasitelj je slijedio tvoje vodstvo, da bi ga nasljedovao vodi i mene kao njega. Duše Sveti, ti koji činiš čuda nemoćnim smrtnicima, nadahnjuješ proroštva neukim siromasima snagom svoje milosti ojačaj moju slabost, govoreći dubinama moga srca istopi led koji je u mojoj duši. Udalji me od pomodarstva, puta kojim mnogi hode, od tog komotnog privida punog bezumnosti i nepravde. Pokaži mi put gotovo svima nepoznat koji bez privida sigurno vodi ravno u Nebo k tebi.

Duše Sveti milošću otvori moje uši da čuju riječi vjere, da bi opsluživao divote tvog božanskog zakona, da bi samo Boga slušao preko svakog propovjednika, i vičući odbacio lažni svijet. Govori, tvoje riječi tražim dan i noć, govori sruši idole koji se bore protiv tvoje ljubavi, govori da bi pjevao pobjedu protiv svih mojih neprijatelja, govori da bih posjedovao slavu i njoj se podložio. Govori Duše Sveti, učini da u mom srcu provrije izvor žive, čiste i spasonosne vode koja će spasiti najveće grešnike, ozdraviti neizlječive, na kojemu će otvoriti oči i zadobiti oprostjenje najveći grešnici i poletjeti k nebesima. Više od Magdalene, od Lazara u grobu, od Samaritanke tražim tu vodu, želim je piti, znam da je dragocjeni dar, i što je dar veći Ti ćeš biti više proslavljen.

Podupri moju nemoć, živuća sam trstika, zaustavi moju nepostojanost. Mijenjam se više od vjetra, rasprši moje neznanje, slijepac sam od rođenja smiri moje strasti u protivnom ću propasti. Bez tebe moja duša je pustinja, prazni se od svakog dobra. Bez tebe trčim putem propasti i za sitnicu padnem, ne mogu ni misliti, ni reći, ni činiti bilo kakvo dobro za Boga osim ako mi ti u svemu pomogneš. Udijeli mi tvoju mudrost, slast istine, ljubav koja potiče a ne sili volju, tu plodnu milost, očaravajuću privlačnost, sveti i duboki mir i svemoguću pomoć. Ako želiš da plačem, da mi je srce potrešeno tad mi daj mržnju na moje grijeha, daj da te dobro upoznam i uzljubit ću te. Obrati me veliki učitelju i bit ću obraćen.

Ti se ne želiš protiviti mojoj zloj volji i zbog toga se trebam bojati moje vlastite slobode. Privlačnostima i pozivima tvoje milosti prečesto sam se opirao, predajem se svom vlašću uzmi mjesta u meni. Veliki Bože budi učitelj mom srcu kako bih ljubio, mom duhu kako bi spoznao, mom jeziku kako bih poticao, mojim sjetilima i moćima kako bih dobro činio i trpio i u svemu ti služio. Učini od mog srca hram, od mog jezika instrument da svima govorim rječito i primjerom. Po Isusu i Mariji u meni moćni vladaj da bi vječno slavio samo Boga. Djevice sveta i vjerna, zaručnice Duha Svetoga, promijeni moje buntovno u ponizno i raskajano srce. Daj mi poslušno srce vjerno glasu Duha da bi živio sveto Evanđelje njegove savjete i zapovijedi.

Molitva Duhu Svetom za svaki dan

Sv. Augustin

O božanska ljubavi, sveta zajednico Svemogućega Oca i prebalaženoga Sina, svemoguća pomoći, Duše Sveti, predobri tješitelju žalosnih! Izlij se svojom jakom silom u dno srca moga, prebivaj u njemu i razveseli sve tamne kutove te zapuštene kuće trakom svoga svijetla; pohodi me i oplodi obilnom rosom svojih milosti tvrdu zemlju moje duše, koja odavno potpuno suha gine i vene. Rani strelicom svoje ljubavi moju nutrinu, užezi i pronikni spasonosnim plamenom duh moj, rasvijetli me ognjem svete revnosti i sažezi sve što je nečisto, a što se tako čvrsto drži duše mi i tijela! Napoji me rijekom svojih slasti, da više ne pođem za otrovnom slašću ovoga svijeta. Sudi mi Gospodine, i odvoji me od naroda nesvetoga, uči me vršiti tvoju volju, jer Ti si Bog moj! Vjerujem da Ti svakoga u kome stanuješ, činiš hramom Oca i Sina. Blago onome, tko Te za gosta primi, jer će se po te u njemu nastaniti Otac i Sin.

Dođi, predobri Tješitelju žalosne duše, Zaštitniče i Pomoćniče u sreći i nesreći! Dođi, štite slabih, pomoćniče palih! Dođi, učitelju poniznih, uništitelju oholih, dođi preljubezni Oče sirotih,

okrepitelju bolesnih, zvijezdo morska onih koji plove na moru, luko spasa, jedini ukrase svih živih i jedini spas umirućih! Dođi, Duše Sveti, smiluj mi se i promijeni me po svojoj volji. Udostoj se k meni doći, da ti moja poniznost prema tvojoj veličini, moja slaboća prema tvojoj jakosti, prema punini tvoga milosrđa omili. Po Isusu Kristu, mojemu Spasitelju, koji s Ocem, u tvome jedinstvu živi i kraljuje u sve vijeke vjekova. Amen.

Duhu Svetome za pobožnost Njegovoj Zaručnici

Sv.Ljudevit Marija Grignion Montfortski

O Duše Sveti! udijeli mi sve ove milosti i zasadi, zalijevaj i uzgajaj u duši mojoj ljubeznu Mariju, to pravo Drvo života, da raste, cvjeta i donese obilne životne plodove. O Duše Sveti! udijeli mi veliku pobožnost i veliku naklonost prema Mariji, svojoj božanskoj Zaručnici, daj da nađem veliku pomoć u njezinu materinskom krilu i neprestano utočište u njezinu milosrđu, da u njoj – na naravan način – oblikuješ u meni Isusa Krista, velikog i moćnog, sve do punine njegove savršene dobi. Tako budi.

Duhu Svetome da po Mariji svojoj zaručnici oblikuje Božje Sinove

Sv.Ljudevit Marija Grignion Montfortski

Duše Sveti, spomeni se da proizvedeš i uobličiš sinove Božje sa svojom božanskom i vjernom Zaručnicom Marijom. Ti si s njome i u njoj uobličio glavu izabranih; ti moraš s njome i u njoj uobličiti i udove. Od tebe ne proizlazi nijedna božanska osoba u Bogu, ali zato ti sam uoblikuješ sve božanske osobe izvan Boga, i svi sveti koji su bili i koji će biti do kraja svijeta bit će djelo tvoje ljubavi koja se ujedinjuje s Marijom. Spomeni se svoje zajednice. To je tvoja zajednica, stvorena tvojom milošću; ako čovjek na nju prvi metne ruku, neće ništa postići; ako što svojega metne s tvojim, pokvarit će sve, srušit će sve. Svoje se zajednice spomeni: to je tvoje djelo, veliki Bože; ti ga ostvari, jer je ono posve božansko: od svih strana svoje vladavine skupi, pozovi, saberi svoje izabranike da podigneš četu protiv svojih neprijatelja.

Duše Sveti daj mi nutarnji pogled

Sv. Augustin

Dođi u moj život Duše Sveti, Duše mudrosti, daj mi nutarnji pogled da vidim i čujem, da se ne navežem na materijalni svijet nego da uvijek težim za duhovnim stvarima. Dođi u mene Duše Sveti, Duše ljubavi ispuni moje srce ljubavlju. Dođi u mene Duše Sveti, Duše istine daj mi da dođem do spoznanja istine u svoj njenoj punini. Dođi u mene Duše Sveti, izvore žive vode za život vječni dam mi milost da gledam Očevo lice u životu i radosti bez kraja. Amen.

Duše Sveti preori zemlju moga srca

Sv Grgur iz Nareka

O moćni Duše ulij u moju dušu rosu tvoje blagosti, preplavi je puninom tvoje milosti. Preori tvrdu zemlju moga srca da mogu prihvatiti Riječ i donijeti plod. Samo po tvojoj beskrajnoj mudrosti svi darovi cvatu i sazrijevaju u nama. Ispruži tvoju desnicu nada mnom i ojačaj me po milosti tvoga velikog milosrđa. Rasprši iz moje duše magle zabluda i tame grijeha da mogu podići moj duh i srce od zemaljskih stvari prema nebu. Amen!

Duše Sveti blažen onome koji zasluži Tebe ugosti

Sv. Anselmo

Svemoguću Duše Tješitelju prožmi dubine moga srca sa tvojom božanskom moći. Dođi u mene, slatki goste duše, obasjaj sjajem tvoga svjetla svaki mračni kutak moga srca. Dođi u mene slatka utjeho pohodi i oplodi tvojom rosom moj neplodni i tamom isušeni duh. Dođi u mene izvore

žive vode da se napojim na potocima tvoje ljubavi da ne bi više nalazio radost u ispraznim užicima ovoga svijeta. Blažen onaj koji zasluži Tebe ugostiti, s Tobom će doći i nastaniti se Otac i Sin. Dođi, zvijezdo mornara, sigurna luko brodolomnika. Dođi sjaju svakoga stvorenja, umirućih jedini spase. Amen.

Duh Sveti i vječnost
Sv. Alfons Marija Liguori

Duše Sveti koji si bezbrojnim milostima ispunio Marijinu dušu i ulio u srca apostola ljubav i gorljivost zapali tvojom ljubavlju i moje srce. Ti si Božji Duh daj mi jakost protiv zlih duhova. Ti si vatra upali i u meni plamen ljubavi. Ti si svjetlo: prosvijetli me daj da upoznam svijet. Ti si golubica: udjeli mi čistoću u djelima. Ti si blagi lahor povjetarca pun ljupke miline rasprši oluje mojih strasti. Ti si jezik, nauči me kako te bez prestanka slaviti. Ti si oblak, osjeni me tvojom zaštitom. Ti si darovatelj svih nebeskih darova udijeli mi život milosti, posveti me tvojom ljubavi, vodi me tvojom mudrošću, u tvojoj dobroti primi me kao posvojeno dijete i spasi me po tvome milosrđu da se umorim i sustanem ljubiti te blagoslivljati te i slaviti te u ovome životu i zauvijek u vječnosti. Amen.

Duh Sveti i Evanđelje
Sv. Toma Akvinski

Dođi Duše Sveti u moju dušu. Daj mi tvoj razum da mogu upoznati Oca i meditirati riječi evanđelja. Daj mi tvoj žar da te, potaknut tvojom Riječi tražim, u osobama koje susrećem i događajima današnjega dana. Daj mi tvoju mudrost da znam živjeti i suditi u svjetlu Riječi ono što sam danas proživio. Udjeli mi ustrajnost da sa strpljenjem dublje ponirem u poruke Božju objavljenu u Evanđelju i da zadobijem svjetlo za život, da ljubim život i Gospodina Života. Daj mi tvoje pouzdanje da znam od sada biti u otjastvenom zajedništvu s Bogom u iščekivanju da se sjedinim s njim u vječnosti gdje će njegova Riječ konačno biti potpuno objavljena i potpuno ostvarena.

Duh Sveti i misao
Kardinal J.H. Newman

Gospodine treba mi tvoj nauk, Ti me pouči svrsishodno potrebama svakoga dana. Treba mi pravi osjećaj za Boga da spoznajući jedan dio objavljenih stvari vjere budem spreman prihvatiti druge. daj da razumijem istinu o tebi i da imam srce otvoreno za sve ostale istine ili spasi me barem da gledam krivo istinu i da je takovom prikazujem. Treba mi svjetlo Duha Svetoga koji je prosvjetljivao duh svetih Otaca da učim ono što su oni učili da mislim kako su oni mislili i pogotovu spasi me svake posebnosti moje misli koja nije istinita a koja me vodi daleko od tebe. Duše Sveti daj mi rad da znam razlučiti pravo i lažno u svakom umnom radu. Amen.

Duh Sveti i božji mir u duši
Fenelon

Gospodine gdje je Duh Sveti koji treba da bude moj život? On koji je duša moje duše, gdje je? Ne osjećam ga i ne nalazim ga. U mojim osjećajima nalazim samo slabost, u mojoj duši raspršenost i laž u mojoj volji samo nepostojanost i podijeljenost između tvoje ljubavi i tisuću beskorisnih stvari. Gdje je dakle tvoj Duh? Zašto ne dođe u moju dušu i ne stvori mi novo srce koje će biti po srcu tvome? O Bože moj, shvaćam da će se udostojiti tvoj Sveti Duh doći i kraljevati u mojoj jadnoj duši ako se potpuno otvori. Dođi Duše Sveti, Ti ne možeš naći većeg, golog siromaha, bjednijeg, zapuštenijeg i slabijeg od mogega srca. Dođi i sobom donesi mir, ne onaj mir ljudskog obilja koje teče kao rijeka nego mir uzvišeni, mir koji dolazi od žrtve, strpljenja, siguran u gorčinama, čist, dubok, koji se ne uznemirava jer se temelji na odricanju samoga sebe. Amen.

Duše Sveti u tebi mogu reći: Abba, Oče

Sv. Bernard

Duše Sveti, dušo duše moje samo u tebi mogu uzviknuti Abba, Oče. Ti Duše Božji potičeš molitvu u mom srcu i kazuješ mi što treba moliti. Duše ljubavi probudi u meni ljubav, samo ti možeš probuditi tu ljubav da hodim putevima Božjim. Duše svetosti tu istražuješ dubine duše u kojoj stanuješ i ne podnosiš u njoj ni najmanje nesavršenosti, sažeži ih sve ognjem tvoje ljubavi. O Duše slatki i blagi usmjери uvijek moju volju prema tvojoj da ja nju mogu jasno spoznati, žarko ljubiti i sprovesti u djelo. Amen.

Duh Sveti i rane srca

Sv. Hildegarda

Plemenu Duha Svetoga tješitelja, životvorni Duše svega stvorenja Ti si jedini svet, ti si izvor svake ljepote. Ti si svet, udostoj se tvojom pomasti pomazati skršena srca, ti si svet, dahom svetosti liječi duboke rane naših duša. Štite života, nado svih članova Crkve, zaklone ljepote, spasi blagoslovljene. Zaštiti one koje je neprijatelj zarobio, oslobodi utamničene koje božja moć usprkos svemu hoće da spasi. Po tebi su oblaci gonjeni vjetrom, po tebi iz stijene ističe izvor žive vode i teku potoci, po tebi se zemlja pokriva zelenilom. Ti vodiš i upravljaš mudracima, nadahnjuješ mudrost i daruješ radost. Slava tebi koji si sam Slava i radost života, nada i čast bez mrlje, Ti koji daruješ svako svjetlo. Amen

Duše Sveti očisti moju dušu

Sv. Franjo Asiški

Svemogući Bože, vječni pravedni i milosrdni Oče daruj mi da po tvojoj milosti uvijek vršim tvoju volju i da želim ono što ti hoćeš. Očisti moju dušu da obasjana svjetlom Duha Svetoga i upaljena njegovo ljubavlju može slijediti primjer Tvoga Sina i našega Gospodina Isusa Krista. Daj mi da po tvojoj milosti dođem k tebi uzvišeni i svemogući Bože koji živiš i kraljuješ u slavi u savršenom trojstvu i jedinstvu za sve vijeke vjekova. Amen.

Duhu Svetome, da budem potpuno Božja

Sv. Terezija Avilaska

Duše Sveti ti sjedinjuješ moju dušu s Ocem, potiči je gorljivim željama i učini da izgara plamenom tvoje ljubavi. Duše Sveti koliko si dobar sa mnom, daj da te uvijek slavim i blagoslivljam za veliku ljubav koju izlivaš u moje srce. Bože moj i Stvoritelju jeli moguće da postoji netko tko te ne ljubi? toliko vremena nisam te ljubila! Oprosti mi Gospodine. Duše Sveti daj mi tvoju ljubav i dopusti da moju duša bude potpuno Božja i da ga služi bez ikakvih osobnih interesa nego samo jer je Otac moj koji me ljubi. Moj Bože i sve moje ima li možda koja druga stvar koju bi mogla željeti? Samo Ti si dostatan. Amen.

Duše Sveti dođi u srce svakoga čovjeka

sv. Ivan Pavao II

Dođi duše Sveti, dođi Duše Tješitelju, dođi i utješi srce svakoga čovjeka koji plače u očaju. Dođi Duše Sveti, dođi Duše svjetla dođi i oslobodi srce svakoga čovjeka od tame grijeha. Dođi Duše Sveti, dođi Duše istine i ljubavi, dođi i napuni srce svakog čovjeka koji bez ljubavi i istine ne može živjeti. Dođi Duše Sveti, dođi Duše života i radosti, dođi i daruj svakom čovjeku puninu zajedništva s Ocem i Sinom, u životu i u vječnoj radosti za koju je stvoreno i određeno ljudsko srce. Amen.

Duhu Svetom, izvoru mira i svjetla
Bl. Mirjam od raspjetoga, karmelićanka

Duše sveti! Izvore mira i svjetla: dođi me prosvijetliti! Gladna sam: dođi me nahraniti! Žedna sam: dođi me napojiti! Slijepa sam: dođi da progledam! siromašna sam: dođi me obogatiti! Neznajuća sam: dođi me poučiti! Dođi, moja utjeho! Dođi, moja radosti! Dođi, moj mire, moja snago, moje svjetlo! Duše Sveti, tebi se predajem! Duše Sveti, prosvijetli me! Ljubavi Božja, sažgaj me! Na pravi put vodi me! Marijo, Majko moja, pogledaj me! S Isusom blagoslovi me! Od svakoga zla, od svake prijevare, od svake opasnosti, očuvaj me!

Molitva Duhu Svetom; ostajem s vama
Bl. Edith Stein

Ti li si slatko svjetlo, što me ispunja i moga srca tamu rasvjetljuje? Vodiš me poput majčine ruke, i ako bi me napustio, ne bih više znala ni korak učiniti. Ti si prostor koji okružuje moj bitak i u sebi ga skriva. Iz tebe otpušten u ništavilo se pada, iz kojeg ti na svjetlo uzdižeš. Ti, bliži meni nego ja samoj sebi i unutarjiji od moje najdublje nutrine a ipak nedokučiv i neshvatljiv, kojeg ni jedno ime ne obuhvaća: Duše Sveti – vječna ljubavi! Nisi li ti slatka mana, što se iz srca Sina u moje srce pretače, anđela i svetaca hrana? On, koji je iz smrti ustao na život, on je i mene na nov život probudio iz sna smrti. I nov život daje mi iz dana u dan, i jednom neka me njegova punina prožme, život od tvoga života – da, ti sam: Duše Sveti – vječni živote!

Ti li si zraka, koja od prijestolja suca bljesnu i prodrije u dubinu noći duše, koja nikad sebe samu ne spozna? Milosrdno-neumoljivo prodire ona u bore skrivene. Uplašena od pogleda sebe same, ustupa prostor svetom strahu, početku one mudrosti, koja dolazi iz visine i u visinu nas čvrsto usidruje, u tvom djelovanju, koje nas nanovo stvara: Duše Sveti – zrako sveprožimajuća! Ti li si punina duha i snage, kojim Janje skida pečate s Božjeg vječnog promisla? Tobom poticani jašu glasnici Suda svijetom i oštrim mačem razlučuju kraljevstvo svjetla od kraljevstva noći. Onda će biti novo nebo i nova zemlja, i sve dolazi na svoje pravo mjesto, po tvome dahu: Duše Sveti – pobjednička silo!

Ti li si graditelj, koji vječnu katedralu sazda, što od zemlje kroz nebo seže? Tobom oživljeni uzdižu se stupovi visoko i stoje nerazorivo čvrsti. Označeni vječnim imenom Božjim uspravljaju se prema svjetlu, noseći kupolu, koja sveti hram okrunjujući zatvara, tvoje djelo koje svijet obuhvaća: Duše Sveti – Božja oblikujuća ruko! Ti li si, koji svijetlo zrcalo stvori, najbliže prijestolju Svevišnjega nalik moru od kristala u kojem se božanstvo ljubeći motri? Ti se priginješ nad tvoga stvorenja najljepšim djelom i bliješteći svijetli ti tvoj vlastiti sjaj ususret. I svih bića čista ljepota sjedinjena u dragom liku Djevice, tvoje zaručnice bez mane: Duše Sveti – Stvoritelju svemira!

Ti li si *slatka* pjesma ljubavi i svetog straha, što vječno odjekuje oko prijestolja Trojstva, svih bića čisti zvuk u sebi spaja? Suglasje koje glavi udove pridružuje, u kojem svaki svoga bitka tajanstven smisao sretan nalazi te kličući izarava, slobodno opušten u tvome strujanju: Duše Sveti – vječno klicanje!

Molitve Duhu Svetome
Sv. Katarina Sijenska

Dođi, Duše Sveti, u moje srce i svojom moći privuci ga sebi! Daj mi svoju ljubav i strah! Čuvaj me, Gospodine Isuse Kriste, od svake zle misli. Ogrij me svojom presvetom ljubavlju, sveti moj Oče i mili moj Gospodine, pomaži mi u svakom mojem radu. Amen.

Slatka ljubavi i neprocjenjivo dobro, ti služiš i poslužuješ svoje najbjeđnije stvorove. O ljubavi! O vatro ljubavi! Budući da je Duh Sveti čvrsto odijelo koje odbija svaki udarac, odijelo vatre protiv hladnoće, hrana da ne umreš od gladi, krevet da se odmoriš. On Duh Sveti, slatki je pratilac duše. On će biti uz nas na koncu našeg života, da se odmorimo na krevetu u tihom moru božanske Biti, gdje ćemo vječno gledati Boga.

Vječnom Ocu za dar Duha Svetoga

Sv. Katarina Sijenska

O Oče, ognju ljubavi! Ti si nam dao najobilnijega i najblažega Duha Svetoga da nam bude poslužiteljem. On je ljubav, On je ona čvrsta ruka koja je držala probodenu i čavlima prikovanu Riječ na drvu križa. On je učinio da ono preslatko tijelo dade svu svoju krv koja nam jedina može dati život i držati skupa svaki kamen naše zgrade. Svaka nam krepost dobro dolazi i daje život ako se samo temelji na Kristu i ako je orošena njegovom krvlju. Da, on nas je sazdao sa svojom krvlju i podigao tako čvrsti zid da ga ni đavli, ni stvorovi, ni tuča, ni oluje, ni vjetar ne mogu srušiti ako to mi ne želimo.

Duše Sveti vodi me

Kardinal Mercier

Duše Sveti, dušo duše moje, klanjam Ti se, i molim te, prosvijetli me, vodi me jačaj me, tješi me! Reci mi što moram učiniti; daj mi svoje naloge! obećajem ti, da ću se podložiti svemu što Ti želiš od mene i prihvatiti sve što budeš dopustio da me snađe. Daj mi samo milost da spoznam i vršim tvoju volju. Podaj nam, Svemogućí Bože, da revnim molitvama zavrijedimo primiti Duha Svetoga, da njegovo, milošću budemo izbavljani od svih napasti i da zadobijemo oprostjenje svojih grijeha.

Duše Sveti ljubavi Oca i Sina nadahnjui mi uvijek što trebam misliti, što i kako trebam reći, što trebam prešutjeti, što trebam pisati, kako trebam djelovati, što činiti da bi tražio tvoju slavu, dobro duša i moje posvećenje. O Isuse u tebe stavljám sve svoje povjerenje. Amen.

Duše Sveti usavrši u nama Isusovo djelo

Bl. papa Ivan XXIII.

Duše Sveti, utješitelju, usavrši u nama djelo koje je započeo Isus, daj da naša molitva koju obavljamo u ime čitavoga svijeta bude snažna i postojana; ubrzaj kod svakoga od nas sazrijevanje do dubokog duhovnog života; daj oduševljenje našem apostolatu koji želi dostići sve ljude i sve narode, sve koje je otkupila Kristova krv i koji su njegova baština. obuzdaj u nama preuzetnost i uzdigni nas prema svetoj poniznosti, prema pravom strahu Gospodnjem, prema plemenitoj hrabrosti.

Neka nas nijedna zemaljska sputanost ne spriječi da budemo vjerni našem zvanju, neka nikakav interes ne sputava zahtjeve pravednosti, neka nikakva proračunatost ne ograniči neizmjerne prostore ljubavi na uskogrudnost sebičnosti. Neka nam bude veliko traženje i poštovanje istine, spremnost na žrtvu sve do križa i do smrti, i neka napokon sve odgovara zadnjoj molitvi Sina nebeskom Ocu i onom izlivanju Tebe Svetoga Duha ljubavi koju htjedoše Otac i Sin izliti na svoju Crkvu i njezine ustanove, na pojedine ljude i na sve narode. Amen.

Molitve Duhu Svetome

Bl. kardinal Alojzije Stepinac

1. za sedam darova Duha Svetoga: Duše Sveti, Tješitelju, dođi u srca naša sa svojom milošću svetom ljubavlju i daj nam *dar mudrosti*, da sa slašću razmatramo Božje istine, i da nam Bog bude jedino mjerilo u prosuđivanju svih božanskih i ljudskih stvari. Daj nam *dar razuma*, da duhom svojim što dublje zaronimo u otajstva svete vjere, koliko je to u ovom zemaljskom životu moguće. Daj nam *dar savjeta*, da se sklanjamo zasjedama đavla i svijeta, a u dvojbi da uvijek prigrlimo ono što je na slavu Božju i za naše spasenje. Daj nam *dar jakosti*, da osobitom odlučnošću savladavamo sve napasti i ostale zapreke u duhovnom životu. Daj nam *dar znanja*, da pravo spoznamo što i kako trebamo vjerovati i da u duhovnom životu ne odemo krivim putem. daj nam *dar pobožnosti*, da Bogu, svetima i službenicima Crkve iskazujemo čast i dužno štovanje, nevoljnima da za ljubav Božju pritječemo u pomoć. Daj nam *dar straha Božjega*, da se čuvamo grijeha, bojeći se uvrijediti Boga iz sinovskog poštovanja prema Božjem Veličanstvu.

2. za dvanaest plodova Duha Svetoga: Duše Sveti, dođi u srca naša sa svojom milošću i svetom ljubavlju i udijeli nam dvanaest svojih plodova: *ljubav, radost, mir, strpljivost, dobrohotnost, dobrotu, izdržljivost, blagost, vjeru, čednost, uzdržljivost i čistoću.*

3. za stožerne kreposti: Duše Sveti, Tješitelju, dođi u naša srca sa svojom milošću i svetom ljubavlju i daj nam *krepost razboritosti*, da imajući na umu vječni život, uvijek ispravno prosuđujemo što nam je činiti, a što izbjegavati. Daj nam *krepost pravednosti*, da svakome dajemo ono što mu pripada. Daj nam *krepost duševne jakosti*, da nas nikakva nevolja, progonstvo, pa ni smrt ne ometa u vršenju dobra. Daj nam *krepost umjerenosti*, da svladavamo zle požude i razumno se služimo sjetilnim dobrima.

4. za bogoslovne kreposti: Duše Sveti, Tješitelju, dođi u naša srca sa svojom milošću i svetom ljubavlju i daj nam *krepost vjere*, da milošću Božjom čvrsto držimo za istinu sve što je Bog objavio i što nam predlaže po svojoj Crkvi vjerovati, ne zato što bi bismo naravskim razumom spoznali istinitost objave, već zato što nam je to objavio Bog koji ne može prevariti niti biti prevaren. Daj nam *krepost ufanja*, da po zaslugama Isusa Krista i radi Božje dobrote, svemogućnosti i vječnosti očekujemo vječni život i sve potrebne milosti koje je Bog obećao onima koji čine dobro. Daj nam *krepost ljubavi*, da ljubimo Boga najviše radi njega samoga, a bližnjega i samog sebe poradi Boga. Amen!

Duše Sveti liječi naše rane

Sv. Ante Padovanski

Duše Sveti koji si ljubav Oca i Sina, udostoj se pokriti svojom ljubavlju množinu naših grijeha. Tebi neka je čas i slava u vijeke vjekova. Ponizno te molimo, Duše Sveti, da poput plemenitog Samaritanca izliješ lijek svoga milosrđa na rane naše duše. Zavij ih zavojima svoje milosti, stavi naš duh u sedlo posluha, povedi nas u zaklon obraćenja, povjeri nas straži skrušenosti duha, da dugo ostanemo pod tvojom skrbi da bismo uz zalog istinske pokore zadobili izgubljeno spasenje. A nakon što ga opet dobijemo, učini da imamo snage vratiti se putu koji vodi tebi, a s kojega smo skrenuli. Uz tvoju pomoć ti koji s Ocem i Sinom živiš i kraljuješ jedini Bog u vijeke vjekova. Amen.

Duše Sveti svojom ljubavlju pokrij naše grijehe

Sv. Ante Padovanski

Duše Sveti koji si ljubav Oca i Sina udostoj se pokriti svojom ljubavlju mnoštvo naših grijeha. Ognju ljubavi sidi na svakoga od nas i učini da naš jezik uzmogne ispovjediti grijehe pa da, priznavajući ih bez ikakvog prikrivanja zavrijedimo život nebeski te da s anđelima pjevamo vječnu hvalu. tebi neka je čast i salva u vijeke vjekova. Amen.

Duh Sveti i poljubac

Sv. Geltruda

O Duše Sveti, ljubavi, Ti si slatki poljubac presvetog Trojstva, koji sjedinjuje Oca i Sina. Ti si onaj blagoslovljeni poljubac kojim je Bog poljubio čovječanstvo po Isusu Kristu. O preslatki poljupče, tvoj vez neka ne ostavi mene zrnce prašine, tvoji zagrljaji neka me obuhvate da bi postala jedno s Bogom. Daj da kušam tvoje slasti živuću Bože i dopusti mi da se potpuno s tobom sjedinim. Ti si moje bogatstvo, ništa drugo na nebu i na zemlji ne sanjam, ne želim i ne nadam se.

Duše Sveti, Ti si nagrada svetaca

Sv. Marija Magdalena de Pazzi

Dođi Duše Sveti, dođi Očevo sjedinjenje, naslado Riječi, slavo anđela. Duše istine, ti si nagrada svetaca, svjetlo u tami, bogatstvo siromaha, blago onih koji ljube, zasićenje ogladnijih,

utjeho hodočasnika. Dođi Duše Sveti odmora, radosti i hrano naših duša. Dođi Duše koji potičeš svaku čistu misao, lahore svake utjehe, sažetku svake jasnoće. Dođi Duše Sveti i iskorijeni sve što sprječava da budem potpuno tvoja. Amen.

Duh Sveti i cjelovito predanje

Sv. Ivan Eudes

Duše Sveti potpuno se predajem tebi. Zagospodari potpuno mojom dušom vodi me u svakom mom djelovanju i daj da živim kao pravo Božje dijete, kao zdravi ud Isusa Krista i kao osoba koja je rođena od tebe, tebi potpuno pripada i koju ti dokraja posjeduješ, potičeš i vodiš. Amen.

Duh Sveti i nada

Sv. Šimun

Dođi Duše Sveti, dođi svjetlo istine, dođi vječni živote, dođi skriveno otajstvo, dođi bezimeno blago, dođi neizreciva stvarnosti, dođi osobo koja izmiče ljudskom shvaćanju, dođi besmrtna radosti, dođi istinska nado svih spašenika, dođi uskrsnuće mrtvih, dođi Ti kojega je moja siromašna duša željela i želi, dođi ljubitelju samoće meni samotnjaku koji kao što vidiš je sam, dođi Ti koji si postao moja čežnja, Ti koji si učinio da te žudim, Ti kojega ljudsko srce me može ne željeti. Dođi moj udahu i živote moj, dođi utjeho moje bijede, dođi moja radosti i slavo moja, moja vječna slasti. Zahvaljujem Ti jer si bez pomiješanosti i promijene postao samnom jedan duh, te iako si Bog iznad svih stvari postao si za mene sve u svim stvarima.

Duše Sveti izliječi nas! Neizreciva hrano besplatno darovana, svijetli plaštu koji pokrivaš i štitiš, Ti čistiš od svake mrlje moći koja iscrpljuješ đavle, danu bez zalaza, daru koji nikome nije odbijen. Duše Sveti izliječi nas, Ti sveprisutno djelovanje, svakodnevna duhovna obnova, udijele u Božjoj svetosti, jako svjetlo u kome se vidi Bog, krila Božje ljubavi koja uzdižu u visoko, Ti objavo otajstava vjere, slobodo od svake ispraznosti, drugovanje svetosti djece Božje, nutarnji ukrasu vjernika, utjeho prisnosti s Bogom, dođi! Amen.

Duh Sveti i srce

Sv. Pavao od Križa

O Duše Sveti, duše beskrajnog svijetla, beskrajne slasti, dođi u moje srce! Dođi beskrajno dobro, dođi beskrajna ljubavi! Dođi sami istiniti Bože s Ocem i Sinom! Dođi beskrajna ljubavi, boravi u ovom siromašnom raskajanom srcu! Dođi ljubavi moja, i slasti moja! O svjetlo moje, o živote moj, o utjeho moja, o blago moje, o bogatstvo moje, o moje istinsko dobro, o moja jedina nado, o Bože moj, o sve moje! Dođi uzdišem umirući od ljubavi, dođi ne mogu više trpjeti muku da te ne ljubim! Dođi i sažeci me sve do srži mojih kostiju! Amen.

Duh Sveti i preobraženje

Sv. Robert Bellarmino

Duše Sveti, kad ti, božanska vatro, dolazeći s visina počinješ zapaljivati ljudsko srce strasti odmah slabe i gube njihovu snagu. O blažena vatro koja ne izgaraš nego prosvjetljuješ, a ako izgaraš sažižeš zla duhovna stanja duše da se život ne bi ugasio. Tko će me obaviti ovim plamenom? Vatrom koja me čisti, koja iz mog duha odstranjuje tamu i mrak krive savjesti svijetlom istinske mudrosti koja preobražava u goruću ljubav hladnoću lijenosti. Tvoj plamen ne dopušta mom srcu da otvrdne nego ga svojim toplinom uvijek čini gipkim, poslušnim i pobožnim. Neka me on oslobodi od teškog tereta zemaljskih zabrinutosti i svjetovnih želja i neka na krilima svete kontemplacije koja hrani i umnaža ljubav nosi moje srce toliko u visinu da mogu ponoviti s prorokom: Razveseli dušu sluge svoga, Gospodine, jer tebi dušu uzdižem! (Ps 86.4). Amen.

Duh Sveti i početak

Sv. Bazilije Veliki

Duše Sveti, Duše dobrote dođi! U tebi ljepota prvotne slika zasja u duši, po tebi strasti slabe, po tebi se đavli odgone, u tebi se opraštaju grijesi, ti dijeliš darove i karizme, po tebi se uzdižu srca, ti vodiš slabe za ruku. Duše Sveti, Duše dobrote dođi! U tebi napredni postaju savršeni, po tebi svi imaju dostatnu milost u tebi je svetost moguća, po tebi se ostvaruje sud Kristov, u tebi se događa uskrsnuće duhovno, po tebi duša postaje hramom Božjim. Duše Sveti, Duše dobrote dođi! Amen.

Duh Sveti i stvorenja

Sv. Albert Veliki

Gospodine Isuse, koji si se vratio Ocu pošalji nam Duha Svetoga tješitelja koji se bori u nama, ukazujući na grijeh prisutne u svijetu a koje grijeh skriva, i čini da istinska pravednost i krajnji sud iziđu na vidjelo. Pošalji tvoj Duh ljubavi da se svijet zapali, tvoj Duh istine da bi svijetu dao savjet, tvoj Duh punine da se svijet ostvari, tvoj Duh obraćenja da se svijet vrati Ocu koji sjedinjuje u sebi sva stvorenja. Amen.

Plamen Duha Svetoga

Sv. Efrem Sirac

Hvala ti Gospodine Isuse za plamen i Duh u krilu tvoje Majke Marije, plamen i Duh tvoga krštenja na Jordanu, vatru i Duha Svetoga u kaležu i kruhu. U tvome Kruhu je skriven Duh koji se ne jede. U tvome vinu prisutna je vatra koja se m može piti. Duh je tvome Kruhu, Vatra u tvome vinu, najčudesnije otajstvo koje su našu usne ikada okusile.

Duh Sveti i Kraljica

Don. Jakov Alberione

O Duše Sveti po zagovoru Marije kraljice Duhova izliječi moj razum od nepromišljenosti, neznanja, zaborava, tvrdoće, predrasuda, zabluda, zastranjenja i daj da u svemu vidi Isusa Krista, Mudrost. Ozdravi moje osjećaje od ravnodušnosti, nepovjerenja, zlih sklonosti, strasti, žalosti, daj da imam pravedne i dobre osjećaje i sklonosti u svemu u Isusu Kristu Životu. Ozdravi moju volju od bezvoljnosti, olakosti, nepostojanosti, lijenosti, protivljenja i zli navika i daj da zaživi u meni Isus Krist Put, i nova ljubav prema onome što ljubi Isus i prema Isusu Kristu samome. Božanski uzdigni moj razum darom Razuma, mudrost darom Mudrosti, znanje darom Znanja, razboritost darom Svijeta, pravednost darom Pobožnosti, jakost darom Jakosti i umjerenost darom Straha Božjega. Amen.

Duh Sveti i svetost

Sv. Augustin

Duše Sveti uzdiši u meni, da mislim na svete stvari. Potakni me da ljubim svete stvari, zavedi me da tražim, ojačaj me da gledam na njih, štiti me da više ih ne izgubim. Dođi Duše Sveti koji u nekima činiš čudesu, u drugima naviještaš istinu, u nekima čuvaš djevičanstvo, u drugima čuvaš bračnu stidljivost. Dođi Duše Sveti koji činiš nešto u nekim svecima a drugo u drugima, a svakome dopuštaš da ostvare djelo i daješ da žive. Amen.

Duh Sveti i snaga

Papa Pavao VI

Duše Sveti izvorna snago u svemiru obnovi tvoja čudesa! Ti sveopća prisutnosti, skladu vremena spasenja, Božji poticaju u nutrinama, Ti otajstveni kao što je to ljubav, desnice Očeva, energijo koja iz križa izlaziš obnovi tvoja čudesa! Duše Sveti pomazanje milosti, budioče pozaspalih snaga, sjedinjenje s Kristom, duhovni odmoru pravednika, mjero kršćanske zrelosti, snago neosvojiva obnovi tvoja čudesa!

Duše Sveti blago Božje i blago duše

Ivan Ruysbroeck

O Duše Sveti Ti si blago božje i blago duše, veza ljubavi koja obuhvaća i prožima sve duhove sabrane u jedinstvo radosti i slasti. Ti si ljubav koja razdire i kojom izgaraju oni koji ljubljeni. Ti si Božji prst koji je stvorio svemir i razdijelio sve svoje nadnaravne milosti svima koji su se tebi obratili. Ti si ocean bez granica iz kojega proizlazi svako dobro i gdje svako dobro ostaje. Ti si svijetlo sunce koje sja i širi svoju toplinu u zenitu duše koji privlači razum. Ti si živi izvor neprekidni koji iz nutrine prema vani teče u sedam glavnih rijeka. Ti si onaj koji daje sedam darova koji čine kraljevstvo duše plodno svim krepostima. Amen.

Duh Sveti i naše slabosti

Sv. Izidor Seviljski

Pred tobom Duše Sveti osjećamo sav teret naših slabosti ali smo ipak svi sabrani u tvoje ime, dođi i pomoz nam, siđi u naša srca, pokaži nam put koji trebamo slijediti, učini Ti sam u nama ono što tražiš od nas. Ti sam nadahnjuj i vodi naše odluke jer samo Ti sa Ocem i njegovim Sinom nosiš tako sveto i slavno ime. Ti koji ljubiš red i mir ne dopusti da povrjeđujemo pravednost, da zalutamo u neznanju, da sudimo birajući po ljudskim simpatijama, da nas uvjetuju osobe ili službe.

Duše Sveti privuci nas sebi darom svoje milosti da budemo jedno s tobom te se ni u čemu ne udaljimo od istine. Učini da mi sabrani u tvoje sveto ime znamo kontemplirati dobrotu skupa s odlučnošću tako da sve činimo u skladu s tobom iščekujući da nam po vjernom vršenju dužnosti bude u budućnosti darovan vječni život. Amen.

Duše Sveti Posvetitelju

Bl. Jelena Guerra

Dođi Duše Sveti, dođi vječna ljubavi koji obnavljaš tvojim posvetnim djelom lice zemlje, dođi jer svijet prepun nasilja i besmislica ne može biti obnovljen nego po tvojoj beskrajnoj mudrosti i svemogućom kreposti. Dođi najčišće svjetlo i prosvijetli one koji upravljaju narodima da ih vode u duhu Evanđelja kako bi djelovali svi za opće dobro. Dođi Duše Sveti i obnovi svijet.

O obećani i žučeni Utješitelju, Duše Sveti koji proizlaziš od Oca i Sina koji si uslišao jednodušnu molitvu Isusovih učenika bratski sabranih u Cenakulu i sišao na Crkvu koje se rađala zapali ponovno, molimo te tvoj Božanski plamen u srcima ljudi. Neka tvoja svjetlost zasja do na kraj zemlje i sjedini bratske Crkve. Amen.

Duh Sveti i pobožnost

Bl. Jelena Guerra

Isuse pošalji svoga Svetoga Duha neka On prožme moju dušu, neka je zapali i posveti da više ne živim nego u Duhu Svetome, da tako nalikujem na tebe koji si od jaslica do križa činio i trpio vođen jedino Ljubavlju. Što bi mi moj Isuse koristilo zajedništvo s tobom bez zajedništva sa tvojim Svetim Duhom? Zato te molim i ponavljam izli tvoga Duha, udijeli mi ga kao svjetlo koje

obasjava, kao učitelja koji podučava, kao vođu koji upravlja, kao izvor koji gasi žeđ, čisti i oplođuje, kao pratilac na putu i utjeha, kao vez koji me utvrđuje uvijek u tvome prijateljstvu.

Dođi Duše Sveti koji si promijenio hladna i plašljiva srca u srca zapljena ljubavlju puna svete odvažnosti, učini u meni što si učinio na dan Pedesetnice, prosvijetli, zapali, ojačaj ovu dušu i osposobi je da uzvrati svome Bogu ljubav za ljubav. Neka se ta ljubav sastoji u svetim djelima i trajnom umiranju sebi u iskrenoj poniznosti, gorljivoj pobožnosti i velikodušnoj žrtvi. Amen.

Ponovno rađanje

Bl. Jelena Guerra

Gospodine Isuse molim te udijeli tvoga Svetoga Duha mojoj duši, ponovno me krsti u tvojoj krvi, pridruži me euharistiskoj žrtvi, obogati me uvijek novim većim milostima pogotovu uli mi dar iskrene i ustrajne molitve. Daj mi novo srce očišćeno tvojom ljubavlju da moja osjećaji iako siromašni tebi budu po volji. Pohodi Gospodine ovo siromašno srce i preobrazi ga u izabranu posudu. Potvrdi moje nakane kako ne bi bile iskrivljene i odveć ljudske i daj da moja djela budu po tvojoj volji. Učini da nalikujem na tebe po strpljenju da mi postane milo s tobom raditi i trpjeti. Daj Gospodine da govorim osluškujući tvoga Svetoga Duha da te tako slave moje riječi i budu na duhovnu korist bližnjemu. Tebi predajem cijelo moje biće da ga Ti tvojim Duhom oblikuješ, obnoviš, preobraziš i potpuno sebi suobličiš.

Molim te Isuse da se ponovno rodim, da se rodim odozgo, molim te ponovno me krsti i obnovi u tvom Svetom Duhu. Neka samo On nadahnjuje moje misli, ptiče moju volju, bude centar mojih osjećaja, vodi moje riječi, podupire moju nadu, potiče moja djela i bude njihov cilj i prijatelj moga srca, moj životni pratilac, moja utjeha u smrti i blago u vječnosti...Neka moj život bude trajno rađanje i rast u Duhu Svetome. Amen.

Slatki goste duše

Bl. Jelena Guerra

O Duše Sveti slatki goste duše ulij u nas, molimo te, blistave zrake svoga svijetla da shvatimo uzvišenu i utješnu istinu tvog boravka u nama. Daj da budemo duboko svjesni da Ti uistinu boraviš u nama, i još više daj da osjetimo tvoju prisutnost za vrijeme molitve budući da imamo milost da molimo s tobom naše na žalost hladne i rastresene molitve. Sjedini s njima neizrecive uzdahe tvoje ljubavi. O Božanski duše probudi nas iz naše pospanosti i pomoz nam da znamo vrednovati tolike milosti i na njih odgovoriti.

A gdje da idem moj Bože ako se udaljim od tvoga Duha? Zar nije tvoj Duh odmor u naporima, utjeha u plaču i najbolji tješitelj u najbolji tješitelj u mukama? Ti si Duše Sveti rekao da onim koji Boga ljube sve se na dobro okreće. Oživi moju vjeru pa da vjerujem u ova utješna obećanja koje bude nadu. Ne molim da me oslobodiš od patnji nego da patnje pretvoriš u vježbanje u istinskim krepostima i rast u svetoj ljubavi. Slatki goste duše daj da osjetim tvoju dobrohotnu prisutnost jer si obećao da ćeš biti sa tvojom vjernom sluškinjom kada trpi. Molim te za mirnu strpljivost i jakost da trpim bez grijeha, bez tužaljki, bez potištenosti duha nego u vedrom miru i sa zaslugom, čekajući u čvrstom povjerenju utješne učinke tvoje dobrote, da se odmorim pod tvojim krilima i u tvoje ruke položim svoj duh, svoje tijelo i sve svoje kako bi se na meni uvijek vršila tvoja sveta volja.

O Duše Sveti, vječna ljubavi, slatki prijatelju i goste duše dođi, dođi u mene i ulij tvoju snagu svim mojim moćima, upali svojom ljubavlju moje srce, dođi boravi u meni i ne dopusti da grijeh, nepostojanost i lijenost me odvoje od tebe koji si slatki gost duše. Želim da Ti to budeš za mene da bi i ja mogao biti tvoj gost u Nebu i tako uroniti u ponor tvoje ljubavi s tobom Duše Sveti, Ocem i Sinom za svu vječnost. Amen.

Pohod Cenakulu

Bl. Jelena Guerra

O Duše Sveti, vječna ljubavi, Tješitelju vjernih Kristovih prijatelja koji su ponizni i siromašna srca, usuđujem se i ja hodočastiti u jeruzalemski Cenakul gdje divno ti prve vjernike ispuni puninom milosti i darova. Klanjam ti se, zahvaljujem ti, želim te u sebi i molim da po otajstvu Pedesetnice izliješ i na mene i na sve one koji su samnom duhovno sabrani u Cenakulu. O Duše Svetosti ispuni nas tvojom milošću i udostoj se duboko nas preobraziti i obratiti kao što si to učinio s apostolima. O blažena Djevice Marijo ti koja si u Cenakulu bila Majka i učiteljica Isusovim učenicima budi i meni Majka i učiteljica i daj da u ovim danima mognem djelatno rasti u Duhu. A vi učenici Kristovi koji ste prvi obavljali duhovnu obnovu molite za mene.

Neka plamen Cenakula bude upaljen u mom srce i trajno gori do vječnom Vazama. Dođi Duše Sveti po tebi sve bolje i bolje upoznajemo moć, dobrotu, milosrđe Nebeskog Oca i savršenu ljubav koja nas s njime vezuje. Dođi Duše beskrajne moći i kreposti koji si izveo neizrecivo otajstvo Utjelovljenja, dođi i pohodi naš duh i daj da dublje upoznamo Sina Božjega koji je po tebi za nas spasenje postao Sinom čovječnijim. Dođi dahu života i učini da smrtnici uistinu vjeruju da si Duh Oca i Sina.

Dođi božanska Ljubavi od koje proizlazi misionarski duh koji oblikuje istinske apostole, dođi i zapali tvoj plamen u srcima i pošalji ih spašavati duše po cijeloj zemlji. Dođi Duše Sveti kao što si došao u Cenakul gdje si se pokazao u obliku jezika, dođi očisti naše srce, naš jezik da bi naš govor bio uvijek svet i usmjeren na izgradnju tvoga kraljevstva i na dobro bližnjega. Amen.

Molitva za plodove Duha Svetoga

Bl. Jelena Guerra

Duše Sveti, beskrajno svjetlo, istino, ljubavi i dobroto koji boraviš u nama kao slatki Gost duše daj da budemo sposobni donijeti plodove svetosti, molimo te ulij u naše duše svoj život. Dođi, o dođi Duše Sveti! Dođi dahu života, božanski plamenu i daj da živeći po Duhu donosimo plodove *ljubavi, radosti, mira, strpljivosti, dobrohotnosti, dobrote, izdržljivosti, blagosti, vjernosti, čednosti, uzdržljivosti i čistoće*. Dođi, o dođi Duše Sveti! Dođi dahu života, božanski plamenu i uvije nas vodi i upravljaj nama.

Neka vjera bude Ljubav koja vjeruje, neka nada bude ljubav koja iščekuje, neka klanjanje bude ljubav koja se baca na koljena, neka molitva bude ljubav koja te susreće, neka napor bude ljubav koja čini, neka mrtvljenje bude ljubav koja se žrtvuje. Neka samo ljubav vodi naše misli, riječi i djela. O Bože koji si svojoj Crkvi dao udio u nebeskim dobrima čuvaj dar svoje ljubavi da bude uvijek djelatna u nama snaga tvoga Duha. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

Molitva za sedam darova Duha Svetoga

Bl. Jelena Guerra

Dođi Duše Sveti, Duše *Mudrosti*, daj da kušamo slast Božje Riječi, nježnost njegove ljubavi i beskrajni mir koji dolazi u našu dušu kao odgovorimo na Božji poziv. Dođi Duše Sveti, Duše *Razuma*, daj da znamo gledati naš život i u njemu otkriti tvoju prisutnost Ljubavi koja nas poziva da ljubimo. Dođi Duše Sveti, Duše *Znanja*, učini nas sposobnima slijediti Isusa na putu života koji nam je objavljen i koji nam predlaže Božja riječ dan za danom. Dođi Duše Sveti, Duše *Jakosti*, ojačaj našu vjeru, daj da naše srce postane blago i spremno u oslušivanju volje Božje.

Dođi Duše Sveti, Duše *Savjeta*, nadahni nam što trebamo tražiti od Gospodina i daj da se ponašamo dosljedno dostojanstvu poziva na koji smo pozvani. Dođi Duše Sveti, Duše *Pobožnosti*, oblikuj u nama svijest da smo ljubljena djeca Očeva stvoreni na sliku njegova Sina Isusa i ispunjeni radošću Duha Posvetitelja. Dođi Duše Sveti, Duše *Straha Božjega*, kraljuj nad našom voljom i daj nam osjećaj da hodimo u tvojoj prisutnosti u radosti velikodušnog i besplatnog služenja. Amen.

Krunica Duhu Svetome za isprositi njegovih sedam darova

Bl. Jelena Guerra

1. Dođi Duše Sveti, Duše *Mudrosti*, odvoji nas od zemaljskih stvari i ulij u naše duše ljubav i slast prema nebeskim stvarima. **Oče sveti, u ime Isusovo pošalji svoga Duha Svetoga da obnovi svijet! (zaziv se ponavlja 7 puta iza svih 7 dijelova krunice).**

2. Dođi Duše Sveti, Duše *Razuma*, obasjaj naš duh svjetlom vječne istine i obogati svetim mislima.

3. Dođi Duše Sveti, Duše *Znanja*, budi ti Učitelj naših duša i pomoz nam da živimo tvoje napatke.

4. Dođi Duše Sveti, Duše *Savjeta*, daj da budemo spremni slušati tvoja nadahnuća i vodi nas putem spasenja.

5. Dođi Duše Sveti, Duše *Jakosti*, udijeli nam snagu, postojanost i pobjedu u borbama protiv naših duhovnih neprijatelja.

6. Dođi Duše Sveti, Duše *Pobožnosti*, dođi i boravi u našem srcu, zagospodari njime i posveti sve njegove osjećaje.

7. Dođi Duše Sveti, Duše *Straha Božjega*, kraljuj nad našom voljom i daj da budemo uvijek spremni radije bilo što trpjeti nego li sagriješiti.

Zazivi Mariji: O Prečista Djevice Marijo koja si u svom Bezgrešnom začecu oblikovana od Duha Svetoga i postala izabrano svetohranište božanstva, moli za nas da božanski Tješitelj brzo dođi i obnovi lice zemlje. *Zdravo Marijo...*

O prečista Djevice Marijo koja si u otajstvu Utjelovljenja po Duhu Svetome postala istinskom Majkom Božjom moli za nas da božanski Tješitelj brzo dođi i obnovi lice zemlje. *Zdravo Marijo...*

O prečista Djevice Marijo koja si u molitvi skupa sa apostolima u Cenakulu bila do kraja ispunjena Duhom Svetim, moli za nas da božanski Tješitelj brzo dođi i obnovi lice zemlje. *Zdravo Marijo...*

Pomolimo se: Neka dođe tvoj Duh Gospodine i preobrazi našu nutrinu svojim darovima, neka stvori u nama novo srce da možemo biti po tvom ukusu i suobličiti se tvojoj volji. Po Kristu Gospodinu našem Amen.

Čin posvete Duhu Svetome

Bl. Jelena Guerra

Duše Sveti, Božji Duše koji si s obiljem svog svijetla i darova sišao na prvu zajednicu sabranu na dan Pedesetnice u dvorani Cenakula evo nas pred tobom i molimo da obnoviš u nama ono što si učinio u onaj dan. Da bi se to dogodilo mi ti se posvećujemo i prikazujemo ti naš duh, našu volju i naše srce. Otkupiteljsko djelo Isusa Krista, utjelovljene Riječi koje je On učinio iznad svega po svojoj Muci i smrti e htio povjeriti svojoj Crkvi Ti si Duše Sveti dovršio na dan Pedesetnice koji neprestano traje.

Da bi u nama Tvoje djelo bilo sve jače i plodonosnije i da bi ovaj dio tvoje Crkve živio u trajnom napretku tebi se bez pridržaja potpuno posvećujemo i predajemo. Tvoje svjetlo neka obasja naš razum da uvijek tražim istinu i neka nas ne zavedu lažni proroci, tvoja milost neka ojača našu volju e učini je sposobnom oduprijeti se đavolskim zasjedama i pokvarenostima, tvoji darovi neka nas preobraze u apostole koji svjedoče riječima i djelima.

O Božanski Duše obnovi i za nas čudesa svoje milosti koja su se dogodila u prvoj kršćanskoj zajednici kod tvog dolaska i daj da živimo u tebi i vodimo Kristu i Crkvi sve duše koje susrećemo te tako doprinesemo divnom planu spasenja ljudskog roda koji je na dan Pedesetnice dao prve čudesne plodove. Amen.

MOLITVE PRESVETOM TROJSTVU

O Presveto Trojstvo, uzvišeni Bože

Sv. Albert Veliki

O Presveto Trojstvo, uzvišeni Bože veoma blagi i dobrotvorni Oče, Sine i Duše Sveti, Bože jedini uzdam se u vas. Pučite me, upravljate samnom, podržite me. Oče, svojom beskrajnom moći smiri u sebi moje pamćenje i ispuni ga svetim božanskim mislima. Sine svojim vječnom mudrošću rasvijetli moj razum, daj da spoznam tvoje uzvišene istine i moju bijedu. Duše Sveti koji si Očeva i Sinova ljubav, svojom neshvatljivom dobrotom prenesi moju volju u sebe i zapali je neugasivim ognjem nesebične ljubavi. Zašto ne mogu o preljupko Trojstvo, zašto te ne mogu slaviti i ljubiti tako savršeno kao tvoji anđeli i sveti i Nebu? Ah barem Gospodine slavim koliko mogu tvoju mudru i dobrohotnu vrhovnu moć.

Moj Gospodine i moj Bože, izvore i svršetku moj, Ti si neshvatljivo jednostavna bit, savršeno mirovanje neograničeno ljupka, ponore slatkoće i uživanja, moje ljubljeno svijetlo i potpuna srećo moje duše, oceanu neizrecive radosti, savršena punino svakog dobra, moj Bog i sve moje, što mi je još potrebno kada Vas imam. Vi ste moje jedino i nepromjenjivo dobro. Moram samo Vas tražiti. Ne tražim i ne želim nego samo Vas Presveta Trojice. Gospodine kucam, otvori mi. Otvorite siročetu koje Vas zaklinje. Uronite me u ponor svog božanstva. Učinite me jednim duhom sa Sobom, da mogu unutar sebe uživati Vaše radosti. Amen.

Presvetome Trojstvu za sjedinjenje u ljubavi

Sv. Gertruda

Presveto Trojstvo, Oče Sine i Duše Sveti, tvoja božanska svemogućnost neka me vodi i upravlja, tvoja Božanska mudrost neka me pouči i prosvijetli, tvoja božanska dobrota neka mi pomogne i usavrši moju vjeru da bih mogla uzvratiti Tebi savršenom vjerom bez mrlje u trenutku smrti. Oče nebeski udostoj se pripremiti moju dušu za vječnu svadbu tvoga Sina. Isuse Kriste, Sine Boga živoga, daj da te ljubim svom dušom i svim mojim snagama jer Ti si moj Gospodin i Bog moj. Duše Sveti Tješitelju, sjedini zauvijek moje srce s Isusom u ono zajedništvo ljubavi kojim sjedinjuješ Oca i Sina. Amen.

O Trojstvo, slatka ljubavi

Sv. Katarina Sijenska

O Moćno i vječno Trojstvo, najslađa neizreciva Ljubavi, čija duše se ne bi upalila pored tolike ljubavi? Koje bi srce moglo braniti se da se ne istroši za Vas? Bezdane nesebične ljubavi, Vi ste tako žestoko povezani uza svoja stvorenja da izgleda kako ne možete živjeti bez njih! A ipak Presveta Trojice Vi ste naš Bog! Nismo vam nikako potrebni. Naše dobro ne dodaje ništa Vašoj veličini jer ste nepromjenjivi. naše zlo ne može Vam uzrokovati nikakvu štetu jer ste uzvišena i vječna Dobrota. Što Vas dakle, potiče na toliko milosrđe! Ljubav, jer Vi nemate nikakve obaveze prema nama, ništa od nas ne trebate.

Ljubav Vas je natjerala i još Vas tjera da budete milosrdni svojim stvorenjima obasipajući ih beskrajnim milostima i darovima bez mjere. Dobro iznad svake dobrote, dao si sam svoga jedinog Sina, da živi s nama, povezan s našim raspadljivim i mračnim bićem. Ljubav je uzrok tome daru jer si nas ljubio prije nego li si nas stvorio. Vječna veličino postao si malen da učiniš čovjeka velikim. Kamogod se okrenem Presveto Trojstvo nalazim samo ogranj Vaše bezdan ognja vaše nesebične ljubavi. Amen.

Presveto Trojstvo siđi u moju dušu

Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva

Duše ljubavi, siđi na mene i učini da moj život izarava Isusa Krista, da on u meni može obnoviti sve svoje otajstvo. To vječni Oče nagni se nad ovim malim stvorenjem, osjeni ga sjenom Duha Svetoga i u njemu gledaju jedino tvoga ljubljenoga Sina u kojem imaš svu milinu. O moja Presveta Trojice, sve moje, moje blaženstvo, beskonačnosti u kojoj se gubim predajem se vama kao dar. Siđite u moju dušu da se izgubim u vama u iščekivanju da dođem gledati u vašem svjetlu ponor vaših veličina. Amen.

Klanjam ti se Presveto Trojstvo

Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva

O moj Bože, Trojstvo kojemu se klanjam, pomози mi potpuno zaboraviti sebe da se smjestim u Tebi, nepomična i mirna, kao da mi je duša već u vječnosti! Neka ništa ne pomuti moj mir i ne izvuče me iz Tebe, o moj Nepromjenjivi, nego neka me svaki časak što više unese u dubinu Tvoje tajne!

Smiri moju dušu, učini je svojim nebom, svojim dragim boravištem i mjestom svoga odmora da te nikad tu ne ostavim samoga, već da budem čitava, posve budne vjere, potpuna klanjateljica, čitava predana tvome stvaralačkom činu.

O moj dragi Kriste, raspeti iz ljubavi, htjela bih biti zaručnica tvoga srca, htjela bih te proslaviti, htjela bih te voljeti i umrijeti za Tebe, no osjećam svoju slabost. Molim Te da me zaogrneš sobom, poistovjetiš moju dušu sa svim pokretima svoje duše, da me zaroniš u sebe, zamijeniš u meni, tako da moja duša bude samo odsjev Tvoga života. Dođi u mene kao klanjalac, otkupitelj i spasitelj.

O vječna Riječi, izraze moga Boga, hoću da mi život prođe Tebe slušajući, hoću biti posve poučljiva da naučim sve od tebe. Zatim hoću u svim noćima, svim prazninama, svim nemoćima upirati oči u Tebe i ostati u Tvojim velikoj svjetlosti. O zvijezdo moja predraga, začaraj me da ne mogu više napustiti Tvoje obasjavanje.

O vatro što izjedaš, Duše ljubavi, siđi na mene da se u mojoj duši ostvari kao utjelovljenje Riječi, da joj k tome budem čovječstvo u kome obnavlja svu svoju tajnu.

O Oče, i Ti pogledaj na svoj siromašni maleni stvor, zakloni ga svojom sjenom, vidi u njem svoga Ljubljenoga koji Ti se sasvim sviđa.

O moja Trojice, moje sve, moja srećo, beskrajna samoćo, neizmjernosti u kojoj se gubim. Predajem se Vama do kraja, sakrijte se u meni, da se ja sakrijem u Vama i očekujem odlazak te promatram u Vašoj svjetlosti bezdan vaše veličine.

Novo rođenje

Sv. Gertruda

Oče sveti Ti si me po Tvome Sinu Isus Kristu u Duhu Svetome po vodi rodio na novi život. Udjeli mi Gospodine potpuno oprostjenje od svih mojih grijeha i dar Duha Svetoga za život vječni. Isus sunce pravde obuci me u Tebe da mogu uvijek živjeti vršeći tvoju svetu volju. Isuse sunce bez zalaska upali u mom srcu živi oganj tvoje beskrajne ljubavi. Pomози mi, Gospodine moj i Bože moj da čuvam neokaljanu i besprijekornu bijelu haljinu moga krštenja. Tako, da kada me budeš pozvao sebi, imam na dar život vječni, radost bez kraja i čar gledanja tvog božanskog lica. Amen.

Čin prikazanja milosrdnoj ljubavi

Sv. Terezija od Djeteta Isusa

O moj Bože, Presveto Trojstvo! Želim te ljubiti i širiti ljubav prema tebi, raditi za proslavu Svete Crkve spašavajući duše koje su na zemlji i oslobađajući one koje trpe u čistilištu. Želim

savršeno ispuniti tvoju volju i postići stupanj slave koju si mi pripremio u svom kraljevstvu; jednom riječju, želim postati svetica, ali osjećam svoju nemoć i molim te, o moj Bože, da ti budeš moja svetost!

Budući da si me ti ljubio toliko da si mi dao svoga jedinog Sina da mi bude Spasitelj i Zaručnik, beskrajno bogatstvo njegovih zasluga pripada meni: ja ti ga prinosim u sreći, moleći te da gledaš na me samo kroz Lice Isusovo i u njegovu Srcu koje gori od ljubavi.

Prikazujem ti također sve zasluge svetaca (koji su na nebu i na zemlji), njihove čine ljubavi kao i čine ljubavi svetih anđela. Napokon ti, Presveto Trojstvo, prikazujem ljubav i zasluge Blažene Djevice, moje ljubljene Majke. Njoj povjeravam svoju žrtvu moleći je da je donese pred tebe. Njezin božanski Sin, moj ljubljeni Zaručnik, rekao nam je u dane svoga smrtnog života: "Sve što zamolite moga Oca u moje ime, dat će vam." Uvjeren sam dakle da ćeš uslišati moje želje; znam, o moj Bože, ovo: što nam više želiš dati, to nam veću želju ulijevaš. Osjećam u svom srcu neizmjerne želje i s pouzdanjem te molim da dođeš i zaposjedneš moju dušu. Ah, ne mogu primati svetu pričest toliko puta koliko želim, ali, Gospodine, nisi li ti svemoguć?... Ostani u meni kao u svetohraništu, ne udaljuj se nikada od svoje male hostije... Htjela bih te tješiti što su ti zli ljudi nezahvalni; molim te da mi oduzmeš slobodu da činim što ti se ne sviđa; ako u slabosti katkada padnem, neka odmah tvoj božanski pogled očisti moju dušu uništavajući sve moje nesavršenosti, kao vatra što svaku stvar pretvara u sebe...

Zahvaljujem ti, moj Bože, za sve milosti koje si mi udijelio, osobito što si učinio da prođem kroz kušnju patnje. S radošću ću te promatrati u posljednji dan noseći žezlo križa; budući da si se udostojao dati mi u dio ovaj križ, tako dragocjen, nadam se da ću ti biti slična u nebu i vidjeti kako na mom proslavljenom tijelu blistaju sveti znakovi tvoje Muke...Poslije zemaljskog progonstva nadam se da ću uživati u tebi u vječnoj Domovini, ali ja ne želim skupljati zasluge za nebo, hoću raditi samo za tvoju ljubav, s jednim ciljem da tebe razveselim, da tješim tvoje presveto Srce i da spašavam duše koje će te vječno ljubiti.

Uvečer ovoga života pojaviti će se pred tobom praznih ruku, jer te ne molim, Gospodine, da brojiš moja djela. Sva naša pravedna djela imaju mrlje u tvojim očima. Zato hoću da se odjenem tvojom pravednošću i da od tvoje Ljubavi primim vječno posjedovanje tebe samoga. Ne želim drugoga prijestolja ni druge krune osim tebe, moj Ljubljeni!...

U tvojim očima vrijeme nije ništa, jedan jedini dan je kao tisuću godina: ti me dakle možeš u jednom času pripremiti da se pojavim pred tobom...Da bih živjela u činu savršene ljubavi, ja se prikazujem kao žrtva paljenica tvojoj Milosrdnoj Ljubavi, moleći te da me spaljuješ bez prestanka puštajući da mi dušu poplavljuju valovi beskrajne nježnosti koji su zatvoreni u tebi, i da tako postanem mučenica tvoje ljubavi, o moj Bože!...

Neka to mučeništvo, pošto me pripravi da se pojavim pred tobom, učini napokon da umrem i da se moja duša nezaustavno vine u vječni zagrljaj tvoje Milosrdne Ljubavi...Hoću, o moj Ljubljeni, da ti pri svakom kucaju svoga srca obnovim ovo prikazanje bezbroj puta sve do časa kad sjene iščeznu a ja ti budem mogla ponavljati svoju ljubav u vječnom gledanju licem u lice!...

Poklonstvena molitva

Bl. Franjo i Bl. Jacinta, fatimski vidioći molitvu su naučili od Anđela

Moj Bože, ja vjerujem u te, klanjam ti se, ufam se u te i ljubim te! Molim te da oprostiš onima koji ne vjeruju u tebe, koji ti se ne klanjaju, koji se ne ufaju u tebe i koji te ne ljube! Presveto Trojstvo, Oče Sine i Duše Sveti ponizno te molim i prikazujem Ti predragocijeno tijelo, krv, dušu i božanstvo Isusa Krista koji je prisutan u svim svetohraništima širom svijeta, kao naknadu za sve uvrede, svetogrđa i nemarnosti kojima te vrijeđaju ljudi. Po neizmjernim zaslugama njegova presvetog Srca i bezgrešnog Srca Marijina molim te obrati jadne grešnike!

Istinsko svjetlo

Sv. Augustin

O tri suvječne i jednake osobe, Oče Sine i Duše Sveti istiniti Bože koji jedini boraviš u vječnosti u nepristupačnom svjetlu, koji si svojim moći stvorio zemlju i koji zemaljsku kuglu vodiš svojom razboritošću, Sveti, Sveti, Sveti Gospodine, Bože nad vojskama, strahopoštovani i jaki, pravedni i milosrdni, čudesni dostojni hvale i ljupki jedan Bože U tri osobe, jedna si bit, moć, mudrost i dobrota jedno i nerazdjeljivo Trojstvo zazivam te otvori mi vrata pravednosti da bi kad prođem kroz njih ispovjedio tebe Gospodine.

Zazivam te blaženo i blagoslovljeno Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, ljubavi, milosti i darivanju. Zazivam te Roditelju, Rođeni i Preporučajući, istinsko svjetlo od svijetla, svjetlo istinito, izvore, rijeko i napajanje od kojega je sve i za koje je sve i u kojemu je sve, živeći Živote koji oživljavaš živa stvorenja, istino Očeva, Sinovljeva i Duha Svetoga, jedna si bit, krepost, dobrota i blaženstvo od kojega, po kome i u kome je svako blaženstvo. Bože istiniti i vrhovni živote u kome sve živi što istinski blaženo živi.

Himan slave Trojstvu

Sv. Šimun

Slava tebi Bože što si nas na počecima dragovoljno stvorio. Slava tebi jer si nas pozvao da budemo na tvoju živu sliku i priliku. Slava tebi Gospodine jer si nas obdario slobodom i razumom. Slava tebi Oče pravedni koji si nas u svojoj ljubavi htio zagrliti. Sava tebi sveti Sine Božji koji si uzeo naše tijelo da nas spasiš. Slava tebi Duše Sveti koji si nas obogatio tvojim darovima. Slava tebi Bože koji si nas doveo do spoznaje tvog božanstva. Slava tebi Gospodine što si nas učinio prikladnim sredstvima za tvoju službu. Slava tebi Gospodine koji nas pozivaš u tvoje sjajno nebesko boravište. Slava tebi Gospodine koji si nas učinio dostojnima slaviti te skupa sa Anđelima. Neka te salvi svaki jezik Oče, Sine i Duše Sveti. Od Raja pa do dubina ponora neka je slavljeno Presveto Trojstvo. U svim vremenima i od svih stvorenja salva tebi u vijeke vjekova. Amen.

Slavim te u tvojim otajstvima

Sv. Ivan Eudes

O Presveto Trojstvo klanjam ti se i blagoslivljam te. Slavim te u tvojim otajstvima, sjedinjujem se sa svom ljubavi i svom salvom koje Božanske osobe međusobno iskazuju i prikazuju Ti svu salvu koji ti Bože imaš u samome sebi, skupa sa cijelom Crkvom slavim te i beskrajno zahvaljujem. Slavimo te zbog tvoje velike slave. O Oče moj kako i koliko se radujem videći da tvoj Sin i Duh Sveti te ljube i slave od uvijek i za svu vječnost ljubavju i slavom koji odgovaraju tvojoj veličini! O jedinorođeni sine Božji kako i koliko kliče moja duša videći ljubav i beskrajnu salvu koju primaš od svog Oca i od Duha Svetoga. O Duše Sveti, kako i koliko se raduje moje srce videći slast i radost koju te stalno obasiplju Otac i Sin.

O Presveto Trojstvo koje li radosti, kliktanja i sreće za mene znati da ste Vi prepuni neizrecive slave, nezamislivog blaženstva i beskrajno bezbrojnim neusporedivim blagom i svjetlošću. Posvećujem se sav Vama. I kad bih imao u sebi sav stvoreni svijet i živote svih ljudi i anđela te kad bih imao u pod svojom vlašću milijune svjetova bio bih spreman sve to prikazati tebi na čast. O moj Bože iskaži svu svoju moć i beskrajnu dobrotu i potpuno zagospodari samnom i zaposjedni me da tako postanem tebi posvećen i da znam Gospodine potpuno i zauvijek žrtvovati samoga sebe na tvoju čistu salvu. Amen.

Slavim te

Sv. Augustin

Slavim te svjetlo moje koje si me prosvijetlilo i ja sam te upoznao. Kako sam te upoznao? Upoznao sam te kao jedinoga istinitoga i živoga Boga moga Stvoritelja. Upoznao sam tebe

Stvoritelju Neba i zemlje, svega vidljivoga i nevidljivoga, istiniti Bože, svemogućí i besmrtni, nevidljivi i neobuhvatljivi, beskrajni, vječni i nepristupačni, temelju svega stvorenoga vidljivog i nevidljivog po kome je sve stvoreno i sve opstoji. Upoznao sam tebe vječni Bože, Oče, Sine i Duše Sveti, tri osobe u jednoj biti, savršeno jednostavne i nedjeljive naravi.

Spoznao sam da Otac koji ni od koga ne proizlazi, da Sina proizlazi od Oca i Duh Sveti od njih obadvojice su bez početka i bez kraja Jedan i Trojstveni Bog stvoritelj svih vidljivih i nevidljivih, materijalnih i duhovnih stvari. Upoznao sam tebe i slavim te Nerođeni Oče, Jedinorođeni Sine i tebe Duše Sveti Tješitelju, nedjeljivo Trojstvo u tri jednake, istobitne i vječne osobe. Trojstvo u Jedinstvu i Jedinstvo u Trojstvu. Vjerujem pravičnim srcem i ispovijedam ustima da bi bio spašen. Amen.

Marijo hramu Presvetoga Trojstva *Sv. Ćiril Aleksandrski*

Pozdravljamo Presveto i otajstveno Trojstvo koje nas sve zoveš u zajednicu Marije svete majke Božje. Pozdravljamo te o Marijo Majko Božja časno blago cijeloga svijeta, neugasiva svjetiljko, kruno djevica, žezlo pravovjerja, neuništivi hrame u kome prebiva onaj kojega nijedno mjesto ne može obuhvatiti, skupa Djevice i Majko po kojoj je u svetom Evandjelju nazvan blaženim onaj koji dolazi u ime Gospodnje. Zdravo Ti koja si u svoje djevičansko krilo prihvatila onoga koji je beskrajna i beskonačan.

Po tebi je proslavljeno i čašćeno Presvet Trojstvo. Po tebi je dragocjeni Križ slavljen i čašćen u svakom kraju zemlje. Po tebi kliču Nebesa, raduju se anđeli i arkandeli. Po tebi vjernici dolaze do milosti svetog krštenja. Po tebi dolazi ulje radosti, utemeljene su Crkve u svem svijetu, narodi dolaze do pokore. Neka na nas spadne da slavimo i klanjamo se Božjem Jedinstvu, da služimo u božjem strahu Presveto Trojstvo pjevajući hvale Mariji uvije Djevici koja je hram Božji, čiji je Sin zaručnik bez ljage, njemu neka je čast i slava u vijeke vjekova. Amen.

Klanjam ti se *Sv. Petar Damjani*

Klanjam ti se, hvalim te, slavim i blagoslivljam svemogućí Oče, Sine i Duše Sveti, jedan Bože u tri osobe. Bože moj, kralju moj i Gospodine moj pomози mi oprosti mi, očisti me posveti me. Udijeli mi, pravednost, razboritost, jakost i umjerenost. Daj mi vjeru, ufanje i ljubav. Daruj mi duh mudrosti, razuma savjeta, jakosti znanja, pobožnosti i straha Božjega. Promijeni moje srce od kamena u srce od mesa, daj mi skrušenost i pokajanje srca kako bih oplakivao moje bezbrojne grijehе. Gospodine nisam dostojan ući u tvoju Crkvu ni podići pogled Nebu, ni izgovoriti mojim usnama tvoje ime ali ti si me stvorio kako si htio i znao, smiluj mi se Gospodine Bože moj. Amen.

Presveto Trojstvo bezdani oceane *Sv. Katarina Sijenska*

O vječno Trojstvo! Ti si bezdano more. Što više u njega uranjam više nalazim tebe, a čim više tebe nalazim, tim te više tražim. O tebi se nikako ne može reći dosta je! Duša koja se zasiti u tvojim dubinama, još bez prekida želi tebe jer te uvijek gladauje o Vječno Trojstvo! Uvijek želi da u tvom svijetlu gleda svoje svijetlo. Kao što košuta žudi za izvor vodom tako duša moja gine za tim da se otme tamnom zatvoru tijela, pa da te uistinu gleda... O vječno Božanstvo, bezdani oceane! Bi li mi mogao dati što više od samoga sebe? Ti si oganj što uvijek podjednako gori i nikad se ne gasi. Ti si oganj što u sebi proždire svako sebeljublje. Ti si oganj što tali svaki led i što rasvjetljuje u svome svjetlu mi daje upoznati svu istinu. Ti si svjetlo nad svakim svjetlom.

Ti si najveće i beskrajno dobro, dobro nad svim dobrima. Dobro koje usrećuje, neobuhvatno dobro, neprocjenjivo dobro. Ljepota što nadilazi sve ljepote, mudrost nad sve mudrosti, pače nadilazi i samu mudrost. Ti si o kruše anđeoski u žaru svoje ljubavi darovao se ljudima. Ti si odjeća što pokriva svaku golotinju, hrana koja svojom slatkoćom veseli sve koji gladauju. Jer ti si sladak

bez trunka gorčine. O vječno Trojstvo, ti mi pokazuješ put velikoga savršenstva da ti služim u svijetlu ne u mraku, da budem zrcalo čista i sveta života i da konačno napustim ovaj jadni život u kojemu sam dosada i svojom krivnjom u tami služila. Odjeni me Presveto Trojstvo odjeni me samim tobom, da ovaj smrtni život sprovedem u pravoj poslušnosti i u svjetlu svete vjere kojom si zablješćio dušu moju. Amen.

O Trojstvo, svjetlo blaženo

Sv. Anselmo

O Trojstvo, svjetlo blaženo umnoži našu vjeru, učvrsti ufanje i usavrši ljubav, oslobodi nas, spasi nas, opravdaj nas. O preblaženo Trojstvo slomi okove naših poroka, oprosti naše grijehе, oslobodi nas naših bijeda, udalji od nas naše zabrinutosti, pogledaj milostivo na naša progonstva, oslobodi nas protivljenja, usliši nas u svom milosrđu da slobodni od svakog zla uvijek u tvojoj volji utemeljimo našu radost i sreću. Dođi milosrdni Gospodine i boravi među nama da te znamo pronaći u našim srcima.

Sveto i nepodijeljeno Trojstvo neizreciva dobroto dobrohotno primi moje prošnje, kao što si htio da sudjelujem u tvojim sakramentima bez moje zasluge nego samo po tvojoj dobroti tako te molim da do smrti ustrajem u vjeri, nadi i ljubavi. Štiti me, brani me od svakog zla, udjeli mi sve što mi može biti od koristi, oslobodi me od vječnih muka uvedi me u vječnu nepomućenu radost. O Bože Jedini i Trojstveni primi molitvu tvoga poniznog slugе, udjeli mi da tebe tražim u mome djelovanju, mudrost koja te otkriva, dušu koja te poznaje, oči koje te vide, život po tvojoj volji, ustrajnost da ne klonem, ispunjenje cilja i vječnu nagradu.

O Bože Oče vjernika spasenje onih koji u tebe vjeruju, usliši molitvu tvoga slugе koji te usrdno prosi. Prečisti Sine Božji koji si se rodio od Djevice Marije, Ti koji sjediš s desna Ocu primi moje srce koje ti prikazujem i posvećujem. O Duše Oca i Sina koji si prst desnice Božje, pohodi nutrinu moje duše i ispuni je tvojom milošću. Presveto Trojstvo u jedinstvu Božje biti usliši moje molitvi, primi moje prošnje. Povećaj o Trojstvo moju vjeru, a Ti Božje Jedinstvo moju nadu i dok Ti se klanjam o Bože utvrdi me u ljubavi. Amen.

Utvrdi moje krštenje

Sv. Ilarije

Bože molim te sačuvaj bez ljage bogoštovlje moje vjere i daj da do zadnjeg uzdaha osjećam svjedočanstvo moje savjesti. Daj da ja koji sam kršten u ime Oca, Sina i Duha Svetoga uvijek budem utvrđen u onome što ispovijedam u ispovijesti vjere moga prilikom moga preporađanja, da se tebi Oče klanjam i tvome Sinu kao i tebi te da primim kao svog Duha Svetoga koji proizlazi od tebe po tvome jednorodnom Sinu. Uistinu imam dostojan svjedoka za ono što vjerujem, onoga što reče: Oče sve što je moje tvoje je i sve što je tvoje moje je, Isusa Krista, mog Gospodina koji je u Tebi i kao Ti Bog blagoslovljeni u vijeke vjekova. Amen.

Presvetom Trojstvu u vječnom svjetlu

Sv. Gertruda

Presveto Trojstvo u krilu kojega bliješći vječnim sjajem živo Božanstvo, Ljubav i Mudrost! Oče, Ljubavi jedini izvore moći što je vaša narav, vi kojemu je Mudrost bitna, u kojemu dobrota neprestano izvire, ljubavi žarka kao oganj, svetost određena da se rasproste na svako biće, dobrota i raspoređena da se raširi u sve što ste Vi stvorili, vama hvala, čast i slava, zahvala, moć i svjetlo: to želi moje srce ispunjeno zahvaljivanjem. Riječ koja ste visoki libanonski cedar i pružate visoko iznad Kerubina grane svoga Božanstva uzvišenom veličanstvu, vama se svidjelo da potražite na dnu ove bijedne doline hisopovu stabljiku da je sjedinite sa sobom tijesnom vezom i da iz nje učinite svoju zaručnicu u beskrajnoj ljubavi. Duše Sveti, Bože ljubavi, ljubavna vezo Svetog Trojstva, vi dolazite i radujete se među ljudskom djecom, u svetoj čistoći, koja djelovanjem vaše sile očarava, cvate ovdje kao ruža među trnjem.

Duše Sveti, Ljubavi kažite mi koji put vodi slatkom boravištu, gdje je životna staza na te livade oplodene Božanskom rosom, gdje se napajaju žedna srca. Ljubavi, vi jedina znadete put koji vodi u život i istinu. U vama se ispunja veza puna slasti koja sjedinjuje božanske osobe Presveto Trojstva. Po vama su Duše Sveti, razliveni na nas najdragocijeniji darovi. Od vas proizlazi plodno sjemenje koje proizvodi životne plodove. Od vas ističe med tako slatkih strasti kojih nema nigdje do li u Bogu. Po vama silaze na nas plodonosne vode božanskih blagoslova, tako dragih darovi Duha, ali tako rijetki ovdje na zemlji.

Sine Božji, Ljubavi pripravite me na stazu koja vodi k tebi, stazu plemenite ljubavi. Privučena tebi čistim osjećajima slijedit ću te od sada kamo god budeš išao do u visine gdje kraljuješ i zapovijedaš u uzvišenu veličanstvu svoje božanske biti, do tog boravišta gdje šireći blago svoje nježnosti u neprestanom izgaranju božanske ljubavi, vodiš sjajne vodite sjajne korove tisuća i tisuća djevica odjevenih bijelim haljinama koje neprestano pjevaju slatku pjesmu vječnog zaručništva. Isuse ljubavi, čuvaj me u toj bijednoj dolini sjenom svoje nesebične ljubavi i poslije dugog progona, čistu me uvedi u svoje svetište. daj mi mjesto u redovima tog djevičanskog zbora. Tu ću se napajati na izvor vodama tvoje božanske nježnosti. Tu ću se nasiti uživajući tvoju ljubav. Amen. takav bio krik sviju bića.

Zaziv Trojstvu za spasenje

Sv. Ante Padovanski

Ponizno te molimo, o Trojstvo i Jedinstvo, kada dođe dan žalosti i dan posljednjeg ognja te pukne onaj srebreni konop duša koju si oblikovao sigurna neka ti potrči u susret. Prihvati je pa da, oslobođena od pritiska pakosnika, uzmogne zavrijediti da se uzdigne k tebi u slobodi i u slavu djece Božije. Uz tvoju pomoć ti što blagoslovljen si Trojдини Bože, u vijeke vjekova. Amen.

Presvetom Trojstvu za oprostjenje grijeha

Sv. Katarina Sijenaska

Vječno Trojstvo, svojim sam te grijehom strašno uvrijedila, tolikom nemarom, neznanjem, nezahvalnošću neposluhom i tolikim drugim manjkavostima. Jadne li mene koja nisam vršila tvoje zapovijedi, bilo one što svi moraju opsluživati, bilo one koje je meni tvoja dobrota dala na osobit način. Ah, kako sam zločasta! Nisam opsluživala tvoju zapovijed kojom si naredio da ti uvijek dajem čast i da usmjeravam sav svoj rad prema svome bližnjemu. Naprotiv, izbjegavala sam rad upravo onda kad je to bila prijeka potreba. Zar mi ti nisi zapovjedio, Bože moj, da odbacim od sebe svaku brigu za samu sebe i da jedino tražim salvu i hvalu tvoga imena za spasenje duša i onoga jedinog jela što se nalazi na stolu tvoga presvetog križa koji me razveseljuje?

Ja sam tražila svoju vlastitu utjehu, a ti si me uvijek pozivao da budem samo tvoja uza te sa svim slatkim ljubaznim i žarkim željama, sa suzama i poniznim stalnim molitvama za spas čitavog svijeta, kao i za obnovu svete Crkve. Povjerio si mi da si se upravo služio tim molitvama i dobrim željama da pokažeš svoje milosrđe svijetu i tako obnoviš ljepotu svoje zaručnice Crkve. Ali ja jedna nisam odgovarala tvojim željama i ostala sam spavati na krevetu svoje nemarnosti. Ah, nesretne mene! Postavio si me da upravljam dušama i povjerio mi tolike drage sinove da ih ljubim osobito ljubavlju te da ih upravim prema tebi na njihovom životnom putu. No ja sam bila ogledalo ljudske slabooće. Nisam se posebno brinula za njih niti sam ih pomagala svojim poniznim i stalnim molitvama pred tvojim licem, niti sam dala dovoljno primjera dobra života ni opominjala savjetima svete nauke.

Kako sam zločasta! Kako sam s veoma nedovoljnim poštovanjem primila bezbrojne darove, kao i milosti slatkih patnja muka i kako se je to tebi sviđalo da ih daruješ mome slabom i krhkom tijelu, niti sam se služila njima s tolikom žarkom željom i gorućom ljubavlju s kojom si ih ti davao. Ljubavi moja, ti si me izabrao zbog svoje prevelike dobrote za svoju zaručnicu već od mojeg ranog djetinjstva, ali ja nisam bila dovoljno vjerna. Naprotiv, bila sam ti nevjerna jer nisam stalo mislila na tebe samoga, kao ni na tvoja neopisiva dobročinstva. Nisam usmjeravala pogled svoga uma da se jedino sjećam tvojih darova. Nisam upravljala svoju volju da te iskreno ljubim sa svim svojim

silama. Pozovi me, gospodine i evo ja dolazim k tebi, ne sa svojim zaslugama, nego jedino pomoću tvoga milosrđa za koje te molim u snazi tvoje krvi, krvi. krvi. Oče u tvoje ruke predajem duh svoj. Amen.

Presveto Trojstvo želim te ljubiti

Sv. Faustina Kowalska

Pravi Jedini Bože u presvetom Trojstvu, želim te tako ljubiti kako te nije još ljubila nijedna ljudska duša. Iako sam mala i neobično bijedna, duboko sam porinula sidro svog povjerenja u bezdan tvog milosrđa, moj Bože i moj Stvoritelju, usprkos svojoj velikoj bijedi ne bojim se ničega, nego se nadam vječno pjevati zahvalnu pjesmu. neka ni jedan duša ne sumnja pa makar bila najbijedinija od svih, dokle god živi može dospjeti do velike svetosti, jer jaka je tvoja milost. Na nam je ne opirati se Božjem djelovanju. O Isuse, kad bih samo mogla maglom postati pred tobom, da zemlju pokrijem, da tvoj sveti pogled ne vidi užasne grijeha. O Isuse kad promatram svijet i njegovu ravnodušnost prema tebi, stalo teku suze iz mojih očiju. Kad pak vidim ohladnjelu samostansku dušu srce mi krvari.

O vječno Trojstvo

Sv. Katarina Sijenaska

O Trojstvo, vječno Trojstvo, ognju, bezdane ljubavi! Ljubljeni plamene! Nije li bilo dosta da nas stvorite na svoju sliku i sličnost, da nas preporodite na milost u Krvi Isusovoj. Zar nam je još trebalo dati cijelo Trojstvo za hranu! Vaša ljubav je to hitjela. O Vječno Trojstvo ne samo da ste nam dali svoju Riječ u Otkupljenju i Euharistiji, nego ste i Sebe čitava dali iz ljubavi svojemu stvoru. Da, duša vas posjeduje jer ste vi najviša Dobrota. Amen.

Ocu, Sinu, Duhu Svetome

Sv. Gertruda

Oče Sveti primi me u svoje nježno očinstvo, da pošto dovršim vijek u kojem sam, za tvoju ljubav počela trčati, primim tebe kao plaću svoje trke u vječnoj baštini. Oče sveti, tom ljubavlju kojom isijavaš svjetlo svoga lica na mene, daj da u tebi napredujem u svakoj svetosti i kreposti.

Ljubljeni Isuse primi me u svoje veoma slatko bratstvo. Nosi samnom dnevni teret i žegu, budi mi utjehom u svim mojim naporima, moj pratilac i vođa u svim smjerovima mog putovanja. Isuse po toj ljubavi koje te je potakla da me otkupiš svojom krvlju odjeni me čistoćom svoga najsvetijeg života.

Duše Sveti, Bože ljubavi prihvatite me u svojoj milosrdnoj ljubavi. Budi Gospodar i učitelj cijelog mog života i nježan prijatelj moje duše. Božanski Branitelju Ti čija je moć jednaka svetosti, tom ljubavlju koja te je natjerala da me privežeš uza se kad si mi dao duhovno ime, daj da te ljubim cijelim srcem, da prianjam uza te svom dušom da istrošim sve svoje snage služeći i ljubeći te, da živim po tvojoj nakani i da spremna po tebi budem puštena u trenutku svoje smrti neokaljana i odjevena na božansku svadbu što je ti pripravljaš.

Želim te ljubiti više od ikoga

Sv. Faustina Kowalska

Pravi jedini Bože u Presvetom Trojstvu, želim te ljubiti kako te još nije ljubila nijedna ljudska duša. iako sam mala i neobično bijedna, duboko sam porinula sidro svog povjerenja u bezdan tvog milosrđa, moj Bože i moj Stvoritelju. Usprkos svojoj velikoj bijedi ne bojim se ničega, nego se nadam vječno pjevati zahvalnu pjesmu. Neka nijedna duša ne sumnja, pa makar bila najbjednija od svih, dokle god živi može dospjeti do velike svetosti jer jaka je moć Božje milosti. Na nama je ne opirati se Božjem djelovanju. Tebi neka je hvala i čast, o Presveto Trojstvo, vječni

Bože. Neka milosrđe, što teče iz tvoje nutrine, nas zaštiti od tvoje pravedne srdžbe. neka odzvanja slava tvog neshvatljivog milosrđa. Amen.

Presveto Trojstvo radujem se tvojoj ljepoti

Sv. Faustina Kowalska

O Presveto Trojstvo, koje skrivaš nutarnji život Oca, Sina i Duha Svetoga, ti vječna radosti, ti neshvatljiva dubino ljubavi što se izlivaš na sva stvorenja i usrećuješ ih, neka ej slava i čast tvom imenu do vijeka. Kada prepoznam tvoju veličinu i tvoju ljepotu o moj Bože, neizrecivo se radujem da je Bog kome služim tako velik. U ljubavi i radosti ispunjam tvoju svetu volju i što te bolje spoznajem to te istinskije želim ljubiti. Gorim od čežnje ljubiti te sve više. Amen.

Trojedini milosrdni Bože

Sv. Faustina Kowalska

Trojedini milosrdni Bože klanjamo ti se, neistraživ, nemjerljiv, neshvatljiv si. Nijedan anđeo neba ne može te istražiti, u četama ti pjevaju bez prestanka *svet,svet, svet...* Slavimo te dobri Stvoritelju i Gospodine, svemoguću milosrdni i neshvatljivi u svim stvarima. Tebe ljubiti pjevajući ti vječnu himnu je smisao našeg bića *svet,svet, svet...* Budi blagoslovljen milosrdni Bože, vječna si ljubav. Nad plavetnilom neba i njegovim obzorjem, čete čistih duhova te hvale i pjevaju bez prestanka *svet,svet, svet...* Tebe gledajući znam, snagom tvoje milosti, ti bi mogao pozvati nova bića u tvoju slavu, u višu postaviti ih nebesku diku. da to nisi učinio anđeli tvome milosrđu zahvaljuju *svet,svet, svet...*

Neki svijetli duh nije htio priznati tvoje milosrđe. Zaslijepljen ohološću napustio je tvoju službu, za sobom povuče druge čete anđela. Kao sotona iz neba bi protjeran u pakao. Vjerni anđeli kliču tvome milosrđu. Sretni izdržati su mogli tu kušnju, hvala Isusu Kristu što dokaza spremnost na žrtvu, hvala njegovoj Majci Djevici Mariji što je bila čista i ponizna. Čisti anđeli uroniše u Božju ljubav klanjajući se pjevaju hvale tvome milosrđu. Ostavši u svjetlu i Božjoj ljepoti ponizno te spoznaju o Presveto Trojstvo. Amen.

Vječno Trojstvo

Sv. Faustina Kowalska

Pokaži mi o Bože, tvoje milosrđe, prema Isusovu osjećaju i doživljaju Srca. Čuj moje uzdahe, suze i molbe, moje raskajno Srce. Svemoguću, vječno milosrdni Bože, neiscrpivo je tvoje smilovanje. Kao more širi se moja bijeda i potreba, a ti mi daješ pouzdanje, nadu siromaha. Vječno Trojstvo, dobri Bože, ti darivaš milosrđe u nebrojivoj punini. Uzdajem se u tvoje milosrđe i poznajem te ako Gospodina usprkos zastoru i ljusci. Gospodine neka odzvanja slava svemoći tvoga milosrđa na cijeloj zemljanoj kugli. Tvoja hvala i slava neka su beskrajne, ti dušo opjevaj Božju dobrotu. Amen.

Posveta Presvetom Trojstvu

Sv. Franjo Saleški

Tebi predajem i posvećujem cijeloga sebe, tebi Bože Oče moj sjećanje i moja djela, tebi Bože Sine moj razum i moje riječi, tebi Bože Duše Sveti moju volju i moje misli; tebi presveto Čovječstvo Isusa Krista moje srce i moje tijelo, moj jezik i moja sjetila i sva trpljenja.

POBOŽNOST MAJCI BOŽJOJ MARIJI

u glavnim Kristovim otajstvima

Sadržaj

Predgovor

1. Nauk crkve o štovanju Gospe u pučkoj pobožnosti i Isusovima otajstvima

KRUNICA, SAŽETAK CIJELOG EVANĐELJA

Metoda molitve krunice po uputama i razmatranjima sv. Ljudevita Montfortskoga

3. BEZGREŠNO ZAČEĆE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

3. 1. Devetnica Bezgrešnoj s razmatanjima iz djela sv. Maksimilijana Kolbea

3. 2. Molitve i litanije Bezgrešnoj

4. MARIJA U OTAJSTVU UTJELOVLJENJA SINA BOŽJEGA

4. 1. Devetnica naviještenju utjelovljenja Sina Božjega - Blagovijesti- s razmatranjima iz djela sv. Ljudevita Montfortskoga

4. 2. Molitve i Litanije Utjelovljenja Sina Božjega

5. MARIJA U OTAJSTVU ISUSOVA ROĐENJA

5. 1. Devetnica otajstvu rođenje Gospodnjeg

5. 1. Molitve Mariji u otajstvu rođenje Gospodnjeg

6. MARIJA U OTAJSTVU MUKE I SMRTI ISUSA KRISTA

6. 1. Devetnica žalosnom srcu Marijinu

6. 2. Litanije prežalosne Djevice Marije

6. 3. Molitve i razmatranja svetaca

6. 4. Gospin plač

7. MARIJA U OTAJSTVU ISUSOVA USKRSNUĆA

7. 1. Majčin čas

7. 2. Susret Uskrsnuloga s Majkom i Vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga

7. 3. Govor naučiteljstva Crkve o prvom ukazanju uskrslog Isusu svojoj Majci Mariji

7. 4. Kraljice neba, raduj se

8. DUH SVETI I MARIJA

8. 1. Nauk Crkve

8. 2. Marija, zaručnica Duha Svetoga po nauku sv. Ljudevita Montfortskoga

8. 3. Molitve

9. UZNESENJE B. D. MARIJE - VELIKA GOSPA

9. 1. Devetnica uznesenju Blažene Djevice Marije s razmatanjima iz djela sv. Bernarda

9. 2. Lauretanske litanije i molitve na čast Marijina uznesenja

Predgovor

Među najraširenijim i najvažnijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je svakako pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji. Citat crkvenog učiteljstva s drugog vatikanskog sabora čini nam se najbolji uvod u knjižicu:

«Djevica Marija koja je po anđelovu navještenju primila u srce i u tijelo Božju Riječ i svijetu donijela Život, priznaje se i časti kao prava Majka Boga i Spasitelja. Na uzvišen način otkupljena s obzirom na zasluge svoga Sina i s njim sjedinjena s nerazrješivom vezom, odlikovana je velikom ulogom i dostojanstvom da bude Majka Božjega Sina, i zato premila kći Oca i svetište Duha Svetoga, po kojemu daru odlične milosti daleko nadvisuje sve druge stvorove nebeske i zemaljske. Ujedno je pak združena u Adamovu rodu sa svim ljudima koji trebaju spasenje, dapače je »uistinu majka udova Kristovih ... jer je ljubavlju sudjelovala da se u Crkvi rode vjernici, koji su udovi one Glave«. Zato se ona pozdravlja i kao preodlični i sasvim osobiti ud Crkve i njezin tip i najizvrsniji uzor u vjeri i ljubavi, te je Katolička Crkva, poučena od Duha Svetoga, s djetinjom ljubavlju štuje kao preljubeznu majku.

Crkva s pravom štuje posebnim štovanjem Mariju, koja je po Božjoj milosti uzvišena poslije Sina iznad svih anđela i ljudi, kao presvetu Božju Majku, koja je imala dio u Kristovim misterijima. Već od najstarijih vremena Blažena Djevica se štuje pod nazivom »Bogorodice«, pod čiju se zaštitu vjernici molitvama utječu u svim pogiblima i potrebama. Osobito od Efeškog sabora štovanje Božjeg naroda prema Mariji divno je poraslo u iskazivanju časti i u ljubavi, u zazivanju i nasljedovanju, prema njezinim proročkim riječima: *Blaženom će me zvati svi naraštaji jer velika mi djela učini svevišnji* (Lk 1, 48). Ovo štovanje, kakvo je uvijek u Crkvi postojalo, iako je sasvim posebno, ipak se bitno razlikuje od poklonstvenog štovanja koje se iskazuje utjelovljenoj Riječi jednako kao Ocu i Duhu Svetomu, i njega upravo podupire. Jer različni oblici pobožnosti prema Božjoj Majci, koje je Crkva odobrila u granicama zdrave i pravovjerne nauke, i prema prilikama vremena i mjesta i prema čudi i značaju vjernika, čine to da se, dok se Majka časti, Sin, radi kojega je sve (usp. Kol 1, 15-16) i u kojemu je vječni Otac »htio da stanuje sva punina« (Kol 1, 19), pravo upoznaje, ljubi, slavi i da se vrše Njegove zapovijedi.

Sveti Sabor izrijekom uči tu katoličku nauku i ujedno opominje sve sinove Crkve da plemenito promiču štovanje prema Blaženoj Djevici, osobito liturgijsko, i da uvelike cijene praksu i pobožne vježbe prema njoj što ih je tokom vjekova preporučilo učiteljstvo Crkve, i neka savjesno vrše ono što je u prošlim vremenima bilo odlučeno o štovanju slika Kristovih, Blažene Djevice i svetaca. Također živo opominje bogoslove i propovjednike božanske riječi da se u promatranju posebnog dostojanstva Bogorodice brižljivo čuvaju i od svakog krivog pretjerivanja i od prevelike umne skučenosti. Gajeći pod vodstvom Učiteljstva proučavanje Svetoga Pisma, svetih Otaca i crkvenih Učitelja te crkvenih liturgija neka ispravno osvijetljaju uloge i povlastice Blažene Djevice, koje uvijek imaju za svrhu Krista, vrelo sve istine, svetosti i pobožnosti. Neka marljivo odbijaju sve što bi, bilo u riječima, bilo u činjenicama, moglo odijeljenu braću ili bilo koga drugoga navesti u zabludu s obzirom na pravu nauku Crkve. Dalje, neka se vjernici sjete da prava pobožnost nije u neplodnom i prolaznom osjećaju ni u nekoj ispraznoj lakovjernosti, nego da izlazi iz prave vjere, koja nas vodi do toga da priznajemo uzvišenost Majke Božje i da se potičemo na sinovsku ljubav prema Majci i na nasljedovanje njezinih kreposti.» (*Svjetlo naroda* 53; 66-67)

U ovoj knjižici smo sabrali izraze pučke pobožnosti prema Gospi u najvažnijim Kristovim otajstvima iz svetačke i pobožne tradicije Katoličke Crkve, dok ćemo u drugoj knjižici izložiti pobožnost prema Gospi u liturgijskoj godini i crkvenoj tradiciji. Na taj način vjernici u molitvi mogu kontemplirati jedinstveno i neponovljivo Marijino poslanje u Isusovom životu i Crkvi. Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije 15. 08. 2007.
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

1. NAUK CRKVE O ŠTOVANJU GOSPE U PUČKOJ POBOŽNOSTI I ISUSOVIM OTAJSTVIMA

Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji o čašćenju svete Majke Gospodinove uči:

«Pučka pobožnost prema Blaženoj Djevici, različita u svojim izražajima i duboka u svojim obrazloženjima jest značajna i opća crkvena činjenica. Ona provire iz vjere i ljubavi Božjega puka prema Kristu, Otkupitelju ljudskoga roda i iz predodžbe spasenjskoga poslanja koje je Bog povjerio Mariji iz Nazareta, zbog čega Djevica nije samo Majka Gospodina i Spasitelja, već i - na planu milosti - Majka svih ljudi.

Zapravo »vjernici lako shvaćaju životnu vezu koja sjedinjuje Sina i Majku. Znaju da je Sin Bog, i daje ona, Majka, i njihova majka. Neposredno uviđaju neokaljanu svetost Djevice, i - premda ju časte kao slavnu kraljicu u nebu - ipak su sigurni da ih ona, puna milosti, zagovara te stoga mole puni pouzdanja njezinu zaštitu. Najsiromašniji ju osjećaju osobito bliskom. Znaju daje ona bila siromašna poput njih, da je mnogo trpjela, da je bila strpljiva i krotka. Osjećaju sućut zbog njezine boli u razapinjanju i smrti Sina, raduju se s njom zbog Isusova uskrsnuća. S radošću slave njezine blagdane, rado sudjeluju u procesijama, kreću na hodočašća u svetišta, vole pjevati u njezinu čast, prinose joj zavjetne darove. Ne dopuštaju da je itko uvrijedi i instinktivno nemaju povjerenja u onoga tko ju ne časti«.

I Crkva potiče svu svoju djecu - svete službenike, redovnike, vjernike laike - da svoju osobnu i zajedničku pobožnost gaje i pobožnim vježbama koje ona odobrava i preporučuje. Liturgijsko bogoštovlje, naime, bez obzira na njegovu objektivnu važnost i nezamjenjivu vrijednost, primjernu djelotvornost i normativan karakter, ne iscrpljuje sve izražajne mogućnosti Božjega puka da časti svetu Majku Gospodinovu.

Odnosi između liturgije i pučke marijanske pobožnosti trebaju biti uređeni u svjetlu načela i odredaba koje su u ovome dokumentu više puta naznačene. U svakome slučaju, u odnosu prema pučkoj pobožnosti Božjega naroda, liturgija treba biti »primjeran oblik«, vrelo nadahnuća, trajno uporište i konačan cilj.

Ipak, ovdje je prikladno sažeto podsjetiti na neke zahtjeve koje je Učiteljstvo Crkve izrazilo u odnosu na marijanske pobožne vježbe. Njih treba uzeti u obzir u trenutku u kojemu se priprema na stvaranje novih pobožnih vježba ili na reviziju već postojećih ili pak jednostavno na njihovo smještanje u bogoslužni čin. Pastiri duguju pozornost prema marijanskim pobožnim vježbama zbog njihove važnosti. One su, s jedne strane, plod i izraz marijanske pobožnosti nekoga naroda ili neke zajednice vjernika, a s druge su strane, važan uzrok i čimbenik »marijanske fizionomije« vjernika, »stila« koji usvaja vjernička pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji.

Temeljni zahtjev Učiteljstva u odnosu na pobožne vježbe jest da se one dovedu u »okrilje jedinstvena kulta koji se s pravom naziva kršćanskim, jer od Krista vuče korijene učinkovitosti, u Kristu pronalazi ili ima pun izraz i po Kristu u Duhu vodi k Ocu«. To znači da marijanske pobožne vježbe - premda ne sve na isti način i u istoj mjeri - moraju:

- izraziti trojstveno obilježje, koje razlikuje i obilježava štovanje Boga prema novozavjetnoj objavi, obilježje Oca, Sina i Duha Svetoga; kristološku sastavnicu koja osvjetljuje jedino i nužno Kristovo posredništvo; pneumatološku dimenziju, budući da od Duha potječe i u Duhu se vrši svaki istinski izražaj pobožnosti; crkveni karakter, po kojemu kršteni - tvoreći sveti Božji narod - okupljeni mole u ime Gospodnje (usp. Mt 18,20) i u životnome prostoru zajedništva svetih.

- trajno posezati za Svetim pismom, razumijevanim u krilu svete predaje; ne zanemariti, ali samo u cjelovitu isповijedanju vjere Crkve, zahtjeve ekumenskoga gibanja; uzeti u obzir antropološke aspekte bogoštovnih izražaja na takav način da odražavaju ispravno poimanje čovjeka i odgovore na njegove zahtjeve. Očitovati eshatološku napetost, bitnu za evandeosku poruku; istaknuti misionarsku zauzetost i dužnost svjedočenja, što obvezuje Gospodinove učenike». (br. 183-185)

Katekizam Katoličke Crkve uči:

Opće crte Isusovih otajstava

«Sav Kristov život jest Objava Oca: njegove riječi i djela, njegova šutnja i trpljenje, njegov način postojanja i govorenja. Isus može reći: »Tko vidi mene, vidi Oca« (Iv 14,9), a Otac: »Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!« (Lk 9,35). Budući da se naš Gospodin utjelovio da izvrši Očevu volju, i najmanji potezi njegovih Otajstava očituju »ljubav Božju prema nama« (1 Iv 4,9).

Sav je Kristov život Otajstvo Otkupljenja. Otkupljenje je prije svega plod krvi i križa, ali to Otajstvo je na djelu u cijelom Kristovu životu: već u njegovu Utjelovljenju, kojim nas je, postavši siromašan, obogatio svojim siromaštvom; u njegovu skrovitom životu koji, njegovom podložnošću, popravlja našu nepokornost; u njegovoj riječi koja čisti slušatelje; u liječenjima i otklinjanjima što ih je vršio, po kojima je »uzeo naše slabosti i ponio boli« (Mt 8,17); u njegovu Uskrsnuću kojim nas opravdava.

Sav Kristov život je Otajstvo ponovnog okupljanja svega pod jednu glavu (Rekapitulacija). Što god je Isus učinio, rekao i trpio, imalo je za cilj da palog čovjeka obnovi u njegovu prvotnom pozivu:

Kada se utjelovio i postao čovjekom, obnovio je u sebi samom dugu povijest ljudi i ukratko nam pribavio spasenje, tako da smo u Kristu zadobili ono što bijasmo izgubili u Adamu, tj. da budemo na sliku i priliku Božju. Upravo zato je Krist prošao kroza sve dobi života, da time povrati svim ljudima zajedništvo s Bogom.

Naše zajedništvo u Isusovima otajstvima

Svekoliko Kristovo bogatstvo je »namijenjeno svakom čovjeku i tvori dobro za svakoga«. Od svoga utjelovljenja »radi nas ljudi i radi našeg spasenja« sve do smrti »za naše grijeh« (1 Kor 15,3) i Uskrsnuća »za naše opravdanje« (Rim 4,25), Krist nije živio svoj život za se, nego za nas. A i sada je »naš zagovornik kod Oca« (1 Iv 2,1), »uvijek živ da se za nas zauzima« (Heb 7,25). Sa svim što je živio i trpio za nas jednom za uvijek, On ostaje uvijek »pred licem Božjim za nas« (Heb 9,24).

U cijelom svom životu Isus se pokazuje kao naš uzor: On je »savršen čovjek« koji nas poziva da postanemo njegovi učenici i pođemo za njim; svojim poniženjem dao nam je primjer da ga nasljedujemo, svojom molitvom privlači molitvi, svojim siromaštvom poziva da slobodno prihvatimo oskudicu i progonstva.

Sve što je Krist živio, on nam omogućuje živjeti to u njemu i da on to živi u nama. »Utjelovljenjem se naime Sin Božji na neki način sjedinio sa svakim čovjekom«. Pozvani smo da tvorimo jedno s njime; kao udovima svoga Tijela on nam daje učestvovati u onome što je sam živio u svome tijelu za nas i kao naš uzor:

Moramo u sebi nastavljati i nadopunjavati stanja i Otajstva Isusova i često ga moliti da ih sam dovrši i ostvari u nama i u čitavoj svojoj Crkvi (...) jer Sin Božji je naumio da uspostavi stanovito zajedništvo te svoja otajstva u nama i u svoj svojoj Crkvi nekako proširi i nastavi po milostima koje nam želi priopćiti i plodovima što ih tim otajstvima želi u nama izvesti. Time želi da ih u nama dovrši«. (br. 516-521)

2. KRUNICA, SAŽETAK CIJELOG EVANĐELJA

Molitva svete krunice u kojoj razmatramo cijeli Isusov život je svakako jedna od najvažnijih katoličkih molitava pučke pobožnosti. Veliki papa naših dana *Ivan Pavao II* koji je za krunicu kazao «moja najdraža molitva» nas uči: «*Moleći svetu krunicu mi uistinu motrimo Krista na privilegiran način, to jest na onaj isti način Marije njegove Majke, razmišljamo o otajstvima života, muke i uskrsnuća Gospodinova očima i srcem One koja je bila najbliža svome Sinu*». (2.10. 1988.)

Crkveno učiteljstvo s pravom molitvu krunice naziva sažetak cijelog Evandjelja: «*Svi će me naraštaji zvati blaženom* (Lk 1,48). Pobožnost Crkve prema Blaženoj Djevici svojstvena je kršćanskom kultu. Crkva opravdano posebnim štovanjem časti Blaženu Djevicu. Doista, već od najstarijih vremena Blažena se Djevica časti pod nazivom 'Bogorodica', pod zaštitu koje se vjernici molitvom utječu u svim pogiblima i potrebama (...). To štovanje (...) iako je sasvim osobito, ipak se bitno razlikuje od poklonstvenog štovanja koje se iskazuje utjelovljenoj Riječi jednako kao Ocu i Duhu Svetomu, i koje upravo podupire; ono nalazi izražaj u svetkovinama posvećenim Majci Božjoj i u marijanskoj molitvi kao što je Sveta krunica, »sažetak cijelog Evandjelja«. (*Katekizam Katoličke Crkve br. 971*).

Brojna su svjedočanstva iz svetačke i pobožne tradicije o raznim uslišanjima kao i o pobožnim obećanjima za molitelje krunice. Donosimo ona najpoznatija.

Obećanja kraljice sv. krunice dana bl. Alanu de la Roche

Godine 1349. strašna kuga poharala je sve europske države. Grozna pošast trajala je tri godine i opustošila gradove i sela. Nakon prestanka te nevolje, zapovjedila je Majka Božja bl. Alanu, dominikanskom redovniku, da obnovi Bratovštinu sv. Krunice.

Pobožna tradicija drži daje Majka Božja po njemu je dala 15 obećanja moliteljima sv. krunice:

1. Tko moju krunicu ustrajno moli, postiže osobite milosti.
2. Obećavam svima koji pobožno mole psaltir moje krunice, osobito zaštitu i velike milosti.
3. Krunica je moćni štiti protiv Zloga; ona uništava opačinu, sprječava grijeh i iskorjenjuje krivovjerje.
4. Po krunici ponovno niču kreposti i djela Bogu ugodna. Duše po njoj dobivaju puninu Božanskog milosrđa. Ona obraća srca tako da počnu prezirati zemaljsko, a ljubiti nebesko. Ubrzava njihov duhovni napredak. Mnoge se duše spašavaju po krunici.
5. Duša, koja se pouzdano po krunici meni utječe, neće biti izgubljena.
6. Svi koji krunicu pobožno mole razmatrajući otajstva, neće slomiti teškoće. Bit će pošteđeni od iznenadne smrti. Ako su u grijehu, dobit će milost obraćanja, a ako su pravedni, milost ustrajnosti i dioništvo vječnoga života.
7. Vjernici, koji moju krunicu pobožno mole neće umrijeti bez sv. sakramenata.
8. Želim da svi, koji moju krunicu mole za vrijeme svoga života, da u času svoje smrti postanu dionici Božjih spoznaja, milosti, kao i zasluga Božjih svetaca, u svoj svojoj punini.
9. Brzo ću spasiti duše iz čistilišta koje su za života voljele moju Krunicu.
10. Djeca vjerna mojoj krunici uživat će u nebeskom sjaju.
11. Sve što se moli po krunici, dobiva se.
12. Tko moju krunicu širi, dobiva moju pomoć u svim svojim nevoljama.
13. Postigla sam od svoga Sina milost, da svi koji su u Bratovštini sv. Krunice, imaju za života zagovornike u nebeskim blaženicima, po smrti svoje braće i sestara.
14. Svi koji moju krunicu mole, moja su draga djeca i braća Isusa Krista, moga jedinorodenoga Sina.
15. Pobožnost prema sv. Krunici je osobita oznaka odabranih.

Kao što je poznato i u Lurdu i u Fatimi prilikom ukazanja Blažena Djevica Marija je tražila molitvu svete krunice kao moćno sredstvo za pomoć u obraćenju. Donosimo lijepo svjedočanstvo vidjelice iz Fatime sestre Lucije:

«Blažena Djevica Marija je krunici podarila takvo djelovanje da ne postoji nijedan materijalni, duhovni, nacionalni i međunarodni problem koji se putem nj i naše žrtve ne bi mogao riješiti».

1. Klasični način molitve svete Krunice

*Preporučuje se moliti zaziv koji je Anđeo naučio vidioco u Fatimi: **Isuse, ovo je Tebi za ljubav za obraćenje grešnika, kao pomoć dušama u Čistilištu i kao naknada za uvrede koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinom.***

Znak križa i Apostolsko vjerovanje

Oče naš ...

Zdravo Marijo 3 puta, a nakon riječi Isus se dodaje:

- koji neka nam umnoži vjeru
- koji neka nam učvrsti ufanje
- koji neka nam usavrši ljubav

Slava Ocu ...

Za svaku pojedinu desetihu se moli 1 Oče naš, 10 Zdravo Marija i 1 Slava Ocu; iza riječi Isus se kod svake Zdravo Marije dodaje zaziv koji slijedi u pojedinim otajstvima.

Iza svakog otajstva preporučuje se zaziv koji je Anđeo u Fatimi naučio vidioco: **O moj Isuse, oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u Raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije tvoje milosrde.**

Po novom tjednom rasporedu molitve sv. Krunice koji je predložio sv. Otac Ivan Pavao II:

RADOSNA OTAJSTVA - mole se ponedjeljkom i subotom

1. Koga si Djevice po Duhu Svetom začela.
2. Koga si Djevice Elizabeti u pohode nosila.
3. Koga si Djevice rodila.
4. Koga si Djevice u Hramu prikazala.
5. Koga si Djevice u Hramu našla.

OTAJSTVA SVJETLA - mole se četvrtkom

1. Koji je na rijeci Jordanu kršten bio.
2. Koji nam se na svadbi u Kani objavio.
3. Koji nam je Kraljevstvo Božje navijestio i na obraćenje nas pozvao.
4. Koji se na gori preobrazio i svoju nam slavu objavio.
5. Koji nam se u otajstvu Euharistije darovao.

ŽALOSNA OTAJSTVA - mole se utorkom i petkom

1. Koji se za nas krvlju znojio.
2. Koji je za nas bičevan bio.
3. Koji je za nas trnjem okrunjen bio.

4. Koji je za nas teški križ nosio.
5. Koji je za nas raspet bio.

SLAVNA OTAJSTVA - *mole se srijedom i nedjeljom*

1. Koji je od mrtvih uskrsnuo.
2. Koji je na Nebo uzašao.
3. Koji je Duha Svetoga poslao.
4. Koji je Tebe Djevice na Nebo uzeo.
5. Koji je Tebe Djevice na Nebu okrunio.

Ako netko moli cijeli Ružarij, sva četiri otajstva, sv. Otac predlaže da se moli po gore navedenom rasporedu.

Metoda molitve krunice po uputama i razmatranjima sv. Ljudevita Montfortskoga

Sv. Ljudevit Montfortski bio je veliki molitelj ružarija. Svetac je razradio i posebnu metodu moljenja krunice. Evo njegovih savjeta: „Nakon što zazoveš Duha Svetoga da bi dobro molio krunicu, na trenutak se saberi pred Bogom, i na način kako ću ti kasnije pokazati, prikaži pojedine desetice. Prije nego što započneš deseticu, zaustavi se na trenutak, duže ili kraće, ovisno o vremenu kojim rasplažeš, kako bi sagledao otajstvo koje slaviš, te po tom otajstvu i po zagovoru Presvete Djevice uvijek traži jednu od krjeposti koja je na poseban način sadržana u tom otajstvu i koja ti je najpotrebnija. Navjše pazi na dvije pogriješke koje čine gotovo svi koji mole krunicu. Prva je da ne formuliraju nikakvu nakanu prije nego je počnu moliti. Ako ih pitaš za što mole ne znaju ti odgovoriti. Zbog toga uvijek imaj na pameti da moliš za neku milost, da nasljeđuješ neku krjepost ili da se oslobodiš od nekoga grijeha. Druga pogriješka u koju se redovito pada moleći krunicu je ta da već od početka molitve mislimo samo na to da je čim prije završimo” (TSK 126).

Osim što je sv. Ljudevit propovijedao o krunici u svim svojim pučkim misijama i napisao ovu knjigu o uzvišenosti svete krunice, on je sastavio i pet praktičnih metoda razmatranja svete krunice. Mi u ovom pastoralnom izdanju *Čudesne tajne svete krunice za obratit se i spasiti se* donosimo sažetak dviju najvažnijih metoda koje najbolje odražavaju duh molitve svete krunice kako ju je zamišljao sv. Ljudevit. Skrećemo pažnju na ove elemente takvog načina molitve svete krunice:

1. Uvod je u svako otajstvo u obliku molitve koja je upućena gospodinu Isusu (usp. Otk 22, 20). Na taj nas način Montfort želi odmah dovesti u osobni i neposredni odnos s Isusom Kristom koga susrećemo u njegovim otajstvima.

2. Po Marijinom zagovoru moli se za krjepost koja je na poseban način vezana uz to otajstvo života Isusa i Marije. Montfort se oslanja na karakterističnu postavku francuske škole duhovnosti, a posebno na kardinala de Berulla, koja razlučuje u otajstvima života Isusa Krista povijesne prolazne činjenice i trajno nutarnje stanje milosti i tako kardinal može reći da ta otajstva „kao događaj pripadaju prošlosti, ali su sada prisutna po njenim krjepostima”. (De Berulle, *Opuscule de piété*, 77, 1052). Sličnu misao donosi i Katekizam katoličke Crkve u broju 521, citirajući sv. Ivana Eudesu, koji i sam pripada istoj školi duhovnosti: „Moramo u sebi nastavljati i dopunjavati stanja otajstva Isusova i često ga moliti da ih sam dovrši i ostvari u nama i u svoj svojoj Crkvi (...) jer Sin Božji je naumio uspostaviti stanovito zajedništvo te svoja otajstva u nama i u svoj svojoj Crkvi nekako proširiti i nastaviti po milostima koje nam želi priopćiti i plodovima što ih tim otajstvima želi u nama izvesti. Time želi da ih u nama dovrši” (sv. Ivan Eudes, *Tractatus de regno Jesus*).

3. Na ovaj je način krunica istovremeno marijanska i kristološka molitva. Zapravo kontempliramo s Marijom otajstva života Isusa Krista u skladu s poslanjem koje je majka Božja imala u povijesti spasenja, a koje se sastoji u tome da nas vodi k svome Sinu.

4. Na kraju napominjemo na važnost zaziva koji slijedi iza *Slava Ocu*. Radi se o molitvi kojom se traži da otajstva Isusova života sada prožmu život molitelja, kako je to naglašeno u gore

navedenoj primjedbi broj 2, te da potaknu rast u krjepostima. Moleći na ovakav način krunicu, mi molimo za sve važnije evanđeoske krjeposti i sve velike potrebe Crkve. U istom duhu molitve otajstava svete krunice kako ju je sastavio sv. Ljudevit, p. Miljenko Sušac, monfortanac, obradio je i nova otajstva svjetla.

O dođi Stvorče, Duše Svet...

U jedinstvu sa svima svetima na nebu, sa svim pravednicima na zemlji, sjedinjujem se s tobom, o moj Isuse, da uzmognem dostojno hvaliti tvoju Presvetu Majku i tebe u njoj i kroz nju. Odbijam svaku rastresenost koja bi mi mogla doći za vrijeme moljenja krunice.

Prikazujem ti, Presveta Djevice, ovo *Vjerovanje* da počastim tvoju vjeru na zemlji i da te zamolim da mi dadeš udjela u njoj!

Vjerujem u Boga Oca...

Prikazujem ti, Gospodine, ovaj *Očenaš*, da ti se poklonim u tvome jedinstvu i da ti dam priznanje, tebi koji si početak i svršetak.

Oče naš...

Prikazujem ti, Presveto Trojstvo, ove tri *Zdravomarije*, da ti zahvalim za sve milosti što si ih ostvario u Mariji i koje si nama dao po njezinom zagovoru.

Zdravo Marijo (triput) nakon riječi *Isus*, doda se:

1. koji neka nam umnoži vjeru!
2. koji neka nam učvrsti ufanje!
3. koji neka nam usavrši ljubav!

Slava Ocu...

RADOSNA OTAJSTVA

Prvo otajstvo: Utjelovljenje Sina Božjega

Plod otajstva: Poniznost

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Beskrajna Božja ljubav

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoga utjelovljenja i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke za duboku poniznost srca. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Žalosno stanje neposlušnog Adama i pravedna osuda njega i njegove djece.
2. Častimo želje patrijarha i proroka koji su čeznuli za dolaskom Spasitelja.
3. Častimo Marijine zavjete i njene molitve koje su potaknule dolazak Mesije.
4. Ljubav Vječnoga Oca koji nam je darovao svoga Sina.
5. Ljubav Sina Božjega koji se je žrtvovao za nas.
6. Poslanje arkandela Gabrijela.
7. Marijina djevičanska suzdržanost i strah.
8. Marijina vjera i njen pristanak na utjelovljenje Sina Božjega.
9. Stvaranje duše i oblikovanje tijela Isusa Krista u Marijinu krilu po djelu Duha Svetoga.
10. Anđeli se klanjaju utjelovljenju Riječi u Marijinom krilu.

Milosti otajstva utjelovljenja neka siđu u moju dušu i neka je učine doista poniznom!

Drugo otajstvo: Pohodjenje Marijino

Plod otajstva: Ljubav prema bližnjemu

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Božja uzvišenost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse Kriste, deseticu na čast pohodjenja tvoje majke rođakinji Elizabeti, i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Marijinu za savršenu ljubav prema bližnjemu. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo radost Marijinog srca i devetomjesečno prebivanje utjelovljene Riječi u njenom krilu.
2. Isus Krist, ulazeći u svijet, prikazuje samoga sebe Ocu kao žrtvu.
3. Radost i zadovoljstvo Isusa Krista u poniznom djevičanskom Marijinom krilu, te Marijino uživanje u svome Bogu.
4. Zabrinutost i sumnja svetog Josipa zbog Marijinog stanja.
5. Izbor odabranika koji su sabrani od Isusa i Marije.
6. Marijin pohod rođakinji Elizabeti i njena gorljiva ljubav.
7. Marijin pozdrav, posvećenje svetog Ivana Krstitelja i njegove majke Elizabete.
8. Marija pjesmom *Veliča* iskazuje svoju zahvalnost Bogu.
9. Marijina ljubav i poniznost u služenju svojoj rođakinji.
10. Uzajamna ovisnost Isusa i Marije te naša ovisnost o Isusu i Mariji.

Milosti otajstva pohodjenja Marijina neka siđu u moju dušu i neka je uistinu učine ljubeznom.

Treće otajstvo: Rođenje Isusovo

Plod otajstva: Prezir bogatstva i ljubav prema siromaštvu

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Beskrajno Božje bogatstvo

Prikazujem ti, Gospodine Isuse Kriste, deseticu na čast tvoga svetoga rođenja u Betlehemu i molim te po tom otajstvu i po zagovoru Marijinu, odvojenost od dobara ovoga svijeta i ljubav prema siromaštvu. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo odbojnost i prezir koje su Marija i Josip pretrpjeli u Betlehemu.
2. Siromašna štalica u kojoj se rodio Sin Božiji.
3. Uzvišena kontemplacija i beskrajna Marijina ljubav kad je porađala svoga Sina.
4. Djevičansko rođenje Vječne Rječi.
5. Anđeli se klanjaju i pjevaju Isusovom rođenju.
6. Očaravajuća ljepota božanskog djeteta.
7. Pastiri sa svojim skromnim darovima dolaze u štalicu.
8. Isusovo obrezanje i njegovo trpljenje iz ljubavi.
9. Nadjenuše mu ime Isus te veličina toga imena.
10. Poklon triju kraljeva i njihovi darovi.

Milosti otajstva Isusova rođenja neka siđu u moju dušu i neka je učine doista siromašnom u duhu!

Četvrto otajstvo: Prikazanje u hramu

Plod otajstva: Čistoća tijela i duše

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Vječna Božja mudrost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoga prikazanja u hramu po Marijinim rukama, i molim te, po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za milost čistoće tijela i srca. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo poslušnost i podložnost Isusa i Marije Zakonu.
2. Isus žrtvuje svoju čast.
3. Marija žrtvuje svoju čast.
4. Radost i hvalospjevi Šimuna i proročice Ane.
5. Isusovo prikazanje i otkup žrtvom dvaju golubića.
6. Herodova okrutnost i pokolj nevine dječice.
7. Josip, Marija i dijete, slušajući anđelovu poruku, bježe u Egipat.
8. Otajstveni boravak svete obitelji u Egiptu.
9. Povratak u Nazaret.
10. Isus raste u milosti i mudrosti.

Milosti otajstva prikazanja u hramu neka siđu u moju dušu i neka je doista učine čistom!

Peto otajstvo: Isusa nađoše u hramu

Plod otajstva: Pravo obraćenje

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Nedokučiva Božja svetost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast otajstva kada te Marija i Josip nađoše u hramu među pismoznancima, nakon što su te izgubili, i molim te, po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke i svetoga Josipa za mudrost, naše obraćenje i za obraćenje onih grješnika koji žive u krivim naukama, koji su odvojeni od Crkve i koji u Boga ne vjeruju. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo skroviti život, marljivost i poslušnost koje je živjela sveta obitelj u Nazaretu.
2. Marija i Josip pronalaze Isusa koji je ostao u hramu kako propovijeda učiteljima zakona.
3. Ivan Krstitelj krsti Isusa.
4. Isusov post i napastovanje u pustinji.
5. Čudesno Isusovo propovijedanje.
6. Isus izabire apostole i daruje im duhovnu vlast.
7. Isusova velika čudesa.
8. Čudesno preobraženje.
9. Isus pere noge učenicima.
10. Ustanovljenje euharistije.

Milosti otajstva Isusova našašća u hramu neka siđu u moju dušu i neka je doista obrate!

OTAJSTVA SVJETLA

Prvo otajstvo: Isusovo krštenje na Jordanu

Plod otajstva: Posvećenje

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Trojstvena Božja ljubav

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvogega krštenja na rijeci Jordanu kada se nebo otvri i Otac te proglasio svojim ljubljenim Sinom, a Duh Sveti sišao na tebe da te uvede u poslanje koje te čeka. Molimo te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke za obnovu krsnoga duha u našem životu. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Isus ostavlja svoj dom i majku Mariju u Nazaretu i ide iz Galileje na Jordan k Ivanu.

2. Prvi susret Ivana Krstitelja i Isusa.
3. „Nisam dostojan odriješti mu obuću na nogama.” Duboka Ivanova poniznost pred Isusom.
4. Ivanov osjećaj nedostojnosti: „Trebalo da ti mene krstiš, a ti dolaziš k meni.”
5. Isus želi vršiti volju Božju: „Pusti sada, dolikuje da sve ispunimo što je u skladu s voljom Božjom.”
6. Ivan krsti Isusa koji želi biti solidaran s ljudima potrebnim spasenja.
7. Isus izlazi iz rijeke Jordana i moli se Bogu.
8. Objava Presvetog Trojstva: na Isusa silazi Duh Sveti u obliku goluba i čuje se glas s neba kako govori: „Ovo je Sin moj ljubljani, u njemu mi sva milina.”
9. Divljenje i strahopoštovanje Ivana Krstitelja i naroda.
10. Duh Sveti odvodi Isusa u pustinju gdje ga đavao napastuje.

Milosti otajstva Isusova svetoga krštenja neka siđu u naše duše i potaknu nas na obnovu krsnoga duha.

Drugo otajstvo: Isusova objava u Kani

Plod otajstva: Povjerenje u Marijin zagovor

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Objavljena Božja slava

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu desetnicu na čast tvoje objave u Kani gdje si pretvarajući vodu u vino po Marijinom zagovoru, objavio svoju slavu i otvorio srca učenika za vjeru. Molimo te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za povjerenje u tebe u našem životu. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Isusov poziv prvih učenika, njihova prva druženja i upoznavanja.
2. Dolazak Isusa s učenicima i majkom Marijom na svadbu u Kanu Galilejsku.
3. Marija primjećuje zbunjenost i posramljenost domaćina zbog nedostatka vina.
4. Marija diskretno obavještava Isusa: „Nemaju vina.”
5. Isus odgovara: „Ženo, što ja imam s tobom? Moj čas još nije došao?”
6. Marijine riječi slugama: „Što god vam rekne, učinite!”
7. Sluge napunjanju šest kamenih posuda vodom, a Isus čini prvo čudo pretvarajući vodu u vino, simbolički označavajući promjenu staroga židovskoga zakona u novost milosti Evandjelja.
8. Ravnatelj stola kuša i hvali novo vino.
9. Isus je objavio svoju slavu, a njegovi učenici vidjevši prvo čudo, povjerovali su da je on Sin Božji.
10. Marijino majčinsko posredovanje u rađanju vjere u srcima učenika.

Milosti otajstva Isusove samoobjave u Kani neka siđu u naše duše i potaknu nas na povjerenje u Isusovu ljubav i Marijin zagovor.

Treće otajstvo: Isusov poziv na obraćenje i navještanje Božjeg kraljevstva

Plod otajstva: obraćenje i prihvaćenje Božjega kraljevstva

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Beskrajno Božje milosrđe

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu desetnicu na čast otajstva tvoga poziva na obraćenje i navještanja Božjega kraljevstva jer ti opraštaš grijeha onima koji s puzdanjem u poniznosti tebi pristupe. Molimo te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke da otvoriš naše duše i srca za pokajanje, spremnost na obraćenje i tvoju ljubav. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Isusove prve riječi upućene ljudima: „Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujete Evandjelju.”
2. Isus ustaje u čovjekovu obranu. Oprašta grijeha, ozdravlja, liječi, čini čudesa i oslobađa ljude od đavolskih utjecaja.

3. Isus proglašava blaženstva: „Blago siromasima duhom, jer njihovo je kraljevstvo nebesko!”
4. “Blago onima koji tuguju, jer će se utješiti!”
5. „Blago krotkima, jer će baštiniti zemlju!”
6. “Blago žednima i gladima pravednosti, jer će se nasiti!”
7. “Blago miolosrdnima, jer će baštiniti milosrđe!”
8. “Blago čistima srcem, jer će Boga gledati!”
9. “Blago mirotvorcima, jer će se sinovima Božijim zvati!”
10. “Blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo Božje!”

Milosti otajstva Isusova poziva na obraćenje neka siđu u naše duše i potaknu nas da otvorimo naše duše i srca pokajanju i ljubavi prema Bogu.

Četvrto otajstvo: Isusovo preobraženje na gori Taboru

Plod otajstva: Divljenje Božjoj ljepoti i jakost u križevima

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Nepromjenjiva Božja beskonačnost i slava

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast otajstva tvoga preobraženja pred učenicima na gori Taboru kada ih je Otac pozvao da te slušaju i tako se priprave za tvoju gorku muku, kako bi stigli do slave uskrsnuća i života Duhom Svetim preobražena. Molimo te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za duh molitve i motrenja tvoje slave te jakosti u našim križevima. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Isus proriče učenicima svoju smrt i upućuje se u Jeruzalem.
2. Isus uzima sa sobom Petra, Ivana i Jakova i penje se na goru Tabor.
3. Isus se pred učenicima preobrazio, lice mu je zasjalo kao sunce, a haljine postale bijele kao svjetlo i tako im pokazao slavu svoga Božanstva.
4. Mojsije i Ilija razovaraju s Isusom o mucu koju treba podnijeti u Jeruzalemu.
5. Učenici u strahopoštovanju i zbunjeni žele zauvijek ostati s Isusom na Taboru.
6. Svijetao oblak prekriva sve prisutne i čuje se Očev glas: „Ovo je Sin moj ljubljeni, u njemu mi sva milina, slušajte ga!”
7. Učenici se silno prestrašise i padoše ničice.
8. Isus im se približava i hrabri ih: „Ustanite i nemojte se bojati.”
9. Učenici podigoše oči, ali ne vidješe nikoga osim Isusa.
10. Ohrabreni i ojačani promatranjem božanske slave Isusove, idu u Jeruzalem.

Milosti otajstva Isusova preobraženja neka siđu u naše duše i potaknu nas na molitvu i motrenje Božje slave te jakost u križevima.

Peto otajstvo: Ustanovljenje euharistije

Plod otajstva: Zahvalnost i ljubav prema Presvetom oltarskom sakramentu

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Božja skrovitost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast otajstva ustanovljenja euharistije po kojoj nas hraniš svojim tijelom i krvlju pod prilikama kruha i vina, svjedočeći tako do kraja svoju ljubav prema ljudima za čije spasenje si se žrtvovao. Molimo te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za zahvalnost i ljubav prema tebi prisutnom u Presvetom oltarskom sakramentu te da nas potakneš na živo sudjelovanje u svetoj misi i na molitvu klanjanja. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Isus s učenicima želi slaviti pashalnu večeru.
2. Dok su bili za večerom, Isus očituje da će ga jedan od učenika izdati.

3. Isus znajući da ide u susret smrti i uskrsnuću, želi svojoj Crkvi ostaviti trajni spomen-čin tog događaja.
4. Isus potaknut Duhom Svetim pronalazi čudesno iznašašće ljubavi po kome će trajno ostati sa svojim učenicima.
5. Isus kaže učenicima: „Svom sam dušom čeznuo blagovati ovu pashu s vama prije svoje muke.”
6. Dok su blagovali, Isus uze kruh, razlomi ga i davaše svojim učenicima govoreći: „Uzmite i jedite od ovoga svi: ovo je tijelo moje koje će se za vas predati.”
7. Zatim uze kalež te zahvali i dade im ga govoreći: „Uzmite i pijte iz njega svi: ovo je kalež novoga i vječnoga saveza koji će se proliti za vas i za sve ljude na otpuštenje grijeha. Ovo činite meni na spomen.”
8. Isusova trajna osobna prisutnost pod posvećenim prilikama kruha i vina.
9. Prisutnost prečistog tijela Isusova, predragocijene krvi Isusove, prečiste duše Isusove i Isusova božanstva u euharistiji.
10. Zahvala Isusu za velku ljubav koju nam iskazuje svakodnevno u svetoj misi.

Milosti otajstva ustanovljenja euharistije neka siđu u naše duše i potaknu nas na sudjelovanje u svetoj misi i na zahvalnost, ljubav i klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu.

ŽALOSNA OTAJSTVA

Prvo otajstvo: Isusova smrtna muka

Plod otajstva: Pokajanje

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Božanska nepomućena radost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoje smrtne tjeskobe u Getsemanskom vrtu i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za pravo pokajanje za svoje grijeha i za potpuno slaganje s tvojom svetom voljom. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo božansku samoću Isusa Krista tokom cijeloga njegovoga života, a na poseban način osamljenost u Getsemaniju.
2. Isusova ponizna i gorljiva molitva pogotovo prije njegove muke.
3. Isusova blagost i strpljivost kojima uvijek podnosi apostole, posebno u Getsemaniju.
4. Gorka muka i trpljenje Isusove duše u Getsemaniju.
5. Krvavi znoj i bol u koju pada.
6. Anđeo smjerno tješi Isusa u mucu.
7. Usprkos odbojnosti ljudske naravi, pristajanje njegove volje uz volju Očevu.
8. Isus se hrabro pojavljuje pred svojim neprijateljima i snaga njegove riječi po kojoj oni padaju na zemlju.
9. Judina izdaja i uhićenje Isusovo.
10. Apostoli napuštaju Isusa.

Isuse, neka milosti otajstva tvoje smrtne tjeskobe i muke siđu u moju dušu i neka je doista skruše i učine tebi sličnom!

Drugo otajstvo: Bičevanje Isusovo

Plod otajstva: Mrtvljenje sjetila

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Čudesno Božje strpljenje

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoga bičevanja i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke za potpuno mrtvljenje mojih sjetila. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo Isusa koji je vezan lancima i konopcima.
2. Isusa udaraju po obrazu u Kajfinoj kući.
3. Petar se tripud odriče Isusa.
4. Isusa u Herodovoj kući oblače u bijelu haljinu i besćutno muče.
5. Isusu skidaju haljinu.
6. Vojnici preziru i vrijeđaju Isusa.
7. Isus je vezan uza stup.
8. Okrutno bičevanje i bolni okovi.
9. Krv koja se izljujeva iz svetih rana izranjenoga tijela.
10. Gubitak krvi i padovi.

Milosti otajstva Isusovoga bičevanja neka siđu u moju dušu i neka je doista nauče pravom odricanju!

Treće otajstvo: Krunjenje trnovom krunom

Plod otajstva: Prezir svjetovnoga duha

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Neizreciva božanska ljepota

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu desetihu na čast tvoga groznoga krunjenja trnovom krunom i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za veliki prezir prema svjetovnome duhu. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Vojnici skidaju Isusa i oblače ga u grimiznu vojnu kabanicu.
2. Spletoše trnovu krunu i pritisnuše mu je na glavu.
3. Povojom mu pokrivaju oči.
4. U desnu mu ruku utisnuše trsku.
5. Isusa pljuju i udaraju po licu.
6. Klecali su pred njim i izrugivali mu se.
7. Isusa prisiljavaju da sjedne.
8. Čupaju mu kosu i bradu.
9. Izruguju se Isusu govoreći: „Zdravo kralju židovski.“
10. Krv obilno prekriva sveto Isusovo lice.

Milosti otajstva trnovog krunjenja neka siđu u moju dušu i neka joj dadnu pravi prezir prema svjetovnome duhu!

Četvrto otajstvo: Križni put

Plod otajstva: Strpljivost u trpljenju

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Neograničena Božja svemogućnost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu desetihu na čast tvoga križnoga puta i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za veliku strpljivost da nosim za tobom svoj križ u sve dane svoga života! *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. I. postaja: Isusa osuđuju na smrt.
2. II. postaja: Isus uzima na sebe križ.
3. III. postaja: Isus pada prvi put pod križem.
4. IV. postaja: Isus susreće svoju svetu majku.
5. V. postaja: Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ.
6. VI. postaja: Veronika pruža Isusu rubac.
7. VII. postaja: Isus pada drugi put pod križem.
8. VIII. postaja: Isus tješi jeruzalemske žene.

9. IX. postaja: Isus pada treći put pod križem.

10. X. postaja: Isusa svlače.

Milosti otajstva križnoga puta neka siđu u moju dušu i neka joj dadnu pravu strpljivost!

Peto otajstvo: Razapinjanje i smrt Isusova na križu

Plod otajstva: Sretan smrtni čas

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Strahopoštovana Božja pravednost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoga razapinjanja i smrti na križu i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za veliku odvratnost prema grijehu, ljubav prema križu, dobru smrt, za one koji sada umiru i za duše u čistilištu! *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. XI. postaja: Isusa pribijaju na križ.

2. Prva riječ: „Oče oprostí im jer ne znaju što čine.“

3. Druga riječ: „Zaista, zaista, kažem ti još danas ćeš biti sa mnom u raj.“

4. Treća riječ: „Ženo, evo ti sina. Sine, evo ti majke.“

5. Četvrta riječ: „Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio?“

6. Peta riječ: „Žedan sam!“

7. Šesta riječ: „Svršeno je!“

8. Sedma riječ: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!“

9. XIII. postaja: Isusa skidaju s križa i polažu u krilo njegove majke.

10. XIV. postaja: Isusa polažu u grob.

Milosti otajstva trpljenja i smrti našega Gospodina Isusa Krista neka siđu u moju dušu i neka je posvete, te neka siđu na umiruće i na duše u čistilištu!

SLAVNA OTAJSTVA

Prvo otajstvo: Uskrsnuće Isusovo

Plod otajstva: Ljubav prema Bogu i apostolski žar

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Božja vječnost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoga slavnoga uskrsnuća i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke Marije, za živu vjeru i za ljubav prema Isusu i za apostolski žar. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo Isusov silazak nad pakao.

2. Radost i izlazak pravednika staroga svijeta iz limba.

3. Sjedinjenje duše i tijela našega Gospodina Isusa Krista u grobu.

4. Isus čudesno ustaje iz groba.

5. Pobjeda nad smrću, grijehom i đavlom.

6. Svojstva slavnoga tijela Isusova.

7. Isus prima od Oca svaku vlast na nebu i na zemlji.

8. Isus se ukazuje svojoj majci, apostolima i učenicima.

9. Nebeski razgovori i objed s učenicima.

10. Isus daruje apostolima autoritet i vlast i šalje ih propovijedati Evanđelje svemu stvorenju.

Milosti otajstva uskrsnuća našega Gospodina Isusa Krista neka siđu u moju dušu i neka je učine vjernom i da gori ljubavlju!

Drugo otajstvo: Uzašašće

Plod otajstva: Čežnja za nebom

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Božja beskonačnost i sveprisutnost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast tvoga slavnoga uzašašća i molim te po tom otajstvu i po zagovoru tvoje Presvete Majke, za čvrstu nadu i za goruću čežnju za nebom. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Isus obećaje apostolima poslati Duha Svetoga i zapovjeda im da se priprave da ga prime.
2. Isusovi učenici se skupljaju na Maslinskoj gori.
3. Isus uzlazeći na nebo blagoslivlje svoje učenike.
4. Očaravajuće uzdignuće Isusovo iznad nebeskog svoda.
5. Vječni Otac i cijeli nebeski zbor trijumfalno dočekuju Isusa.
6. Isus svojom pobjedničkom moći otvara vrata nebeska kamo još nije ušao ni jedan smrtnik.
7. Isus sjeda s desna Ocu kao ljubljani Sin u svemu jednak Ocu.
8. Isus prima vlast da sudi žive i mrtve.
9. Zadnji Isusov dolazak u slavi kad će se pokazati sav njegov sjaj, moć i uzvišenost.
10. Isus će pravedno prosuditi na općem sudu vječno nagrađujući dobre i kažnjavajući zle.

Milosti uzašašća Isusova neka siđu u moju dušu i neka je ispune nadom i učine nebeskom!

Treće otajstvo: Silazak Duha Svetoga

Plod otajstva: Darovi Duha Svetoga

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Sveopća Božja providnost

Prikazujem ti, Duše Sveti, ovu deseticu na čast tvoga duhovskog otajstva i molim te po tom otajstvu i po zagovoru Marije, tvoje vjerne i plodne zaručnice, za ljubav i božansku Mudrost da je uistinu upoznamo, da je kušamo i vršimo, te da svi ljudi imaju u tom udjela! *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo u istini Duha Svetoga koji proizlazi od Oca i Sina i koji je srce božanstva.
2. Duh Sveti je poslan od Oca i Sina na apostole.
3. Veliki šum kod silaska Duha Svetoga, znak njegove snage i moći.
4. Jezici Duha Svetoga nad apostolima da bi im dao dar razumjevanja pisma i ljubav Božju.
5. Punina milosti kojom Duh Sveti obdaruje Mariju svoju vjernu zaručnicu.
6. Divno ponašanje svetaca i Isusa Krista, kojega je Duh sveti vodio za vrijeme njegova života.
7. Dvanaest plodova Duha Svetoga.
8. Sedam darova Duha Svetoga.
9. Molimo za dar mudrosti i silazak Duha u srca ljudi.
10. Molimo za pobjedu nad trima nečistim dusima oprečnim Duhu Svetome: duh tijela, duh svijeta i đavao.

Milosti otajstva silaska Duha Svetoga neka siđu u moju dušu i neka je učine mudrom u očima Božjim!

Četvrto otajstvo: Uznesenje Marijino na nebo

Plod otajstva: Ljubav prema Mariji

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Neizreciva Božja darežljivost

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast bezgrješnoga začeca i uznesenja tijela i duše tvoje Presvete Majke na nebo i molim te po tim otajstvima i po zagovoru Marijinom za pravu pobožnost prema njoj tako da dobro živimo i sretno umremo. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo Marijino vječno predodređenje u Božjem naumu kao remek-djelo Božje.
2. Marijino bezgrješno začeće i punina milosti u krilu njene majke.
3. Marijino rođenje obradova cijeli svijet.
4. Marijino prikazanje i njen boravak u hramu.
5. Marijin besprijekoran život bez ikakva grijeha.
6. Veličina Marijinih krjeposti.
7. Marijino plodno djevičanstvo i porođaj Isusa bez bolova.
8. Marijino bogomajčinstvo i njen savez s tri osobe Presvetoga Trojstva.
9. Marijina dragocjena smrt iz ljubavi.
10. Uskrsnuće i slavno uznesenje Marijino.

Milosti bezgrješnog začeća i uznesenja Marijina na nebo neka siđu u moju dušu i neka joj dadnu pravu pobožnost prema Mariji!

Peto otajstvo: Krunjenje Marijino

Plod otajstva: Ustrajnost u milosti, krunjenje u slavi

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: Nepristupačna Božja slava

Prikazujem ti, Gospodine Isuse, ovu desetihu na čast slavnoga krunjenja tvoje Presvete Majke Marije na nebu i molim te po tom otajstvu i po njezinu zagovoru za milost ustrajnosti do kraja, napredak u krjepostima sve do smrti i vječnu krunu koja nam je pripravljena. Istu milost molim i za sve vjernike, za sve naše dobrotvore i za sve koji nam se preporučuju u molitve i za one za koje smo dužni moliti. *Oče naš, 10 Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

1. Častimo trostruku krunu kojom je Presveto Trojstvo okrunilo Mariju.
2. Nova radost i slava u nebu zbog Marijine proslave.
3. Častimo Mariju, kraljicu anđela, ljudi i zemlje.
4. Častimo Mariju blagajnicu i djeliteljicu Božjih milosti, zasluga Isusa Krista i darova Duha Svetoga.
5. Posrednica i zagovornica ljudi.
6. Pobjednica i zatornica đavla i krivovjerja.
7. Sigurno utočište grješnika.
8. Majka i odgojiteljica kršćana.
9. Slast i radost pravednika.
10. Utočište živućih, moćna tješiteljica žalosnih, umirućih i duša u čistilištu.

Pomolimo se:

Molimo te, Gospodine Isuse, po otajstvima tvoga života, trpljenja, smrti i slave i po zaslugama tvoje Presvete Majke, obrati grješnike, pomози umirućima, oslobodi duše iz čistilišta i svima nama podaj milost da sveto živimo, sretno umremo i napokon te licem u lice gledamo i kroza svu vječnost ljubimo!

Zdravo Kraljice...

3. BEZGREŠNO ZAČEĆE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Svetkovina bezgrešnog začecé Blažene Djevice Marije slavi se 8. prosinca. Tijekom vjekova Crkva je postala svjesna da je Marija, ispunjena Božjom milošću, bila otkupljena već od svoga začecá. Tu istinu vjere proglasio je Papa Pio IX 1854. Sav sjaj sasvim jedinstvene svetosti, koji Mariju resi već od trenutka njezina začecá dolazi joj od Krista. Jedinstvenom je milošću, u predviđanju zasluga Isusa Krista Spasitelja ljudskog roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha. U ovoj svetkovini Crkva u Mariji promatra znak Božjeg izbora po kome je Ona prva otupljena, te Božju pobjedu nad zlom i grijehom i nadolazak novih vremena, a sveci su gledajući Bezgršnu zanosno kontempliraju ljepotu Marijine duše.

3. 1. Devetnica Bezgrešnoj

(razmatanja iz djela sv. Maksimilijana Kolbea)

Prvi dan: Bezgrešna, Kraljice Neba i zemlje, znam da nisam dostojan približiti se tebi, pasti na koljena pred tobom licem do zemlje, ali jer te mnogo ljubim, usuđujem se tebe moliti da budeš tako dobra pa mi kažeš tko si ti. Želim te sve više upoznati, beskrajno upoznati, i ljubiti te sve većim žarom bez ikakve zapreke. Osim toga, želim i drugim dušama objaviti tko si ti, da te sve veći broj duša upozna što savršenije, da te ljubim sve žarče, tako da ti postaneš, i to što prije, kraljica svih srdaca koja kucaju i koja će uvijek kucati na zemlji.

Ima ih koji do dana današnjega nisu upoznali tvoje ime. Drugi su opet utonuli u blato nemorala i ne odvažuju se podići pogled prema tebi. Neki opet misle da te ne trebaju za postizanje svoga životnog cilja, No, ima ih kojima đavao - koji te nije htio priznati za svoju Kraljicu i zato od anđela postao demon — ne dopušta da pred tobom prignu koljena. Ima ih mnogo koji te ljube, koji te vole, ali kako je malo onih koji su iz ljubavi prema tebi spremni na sve, na napore, na trpljenja, čak i na žrtvu života! Kada ćeš, Gospodo, vladati svakim pojedinim srcem? Kada će svi stanovnici zemlje tebe priznati za Majku, a Oca nebeskoga za Oca, i tako se konačno svi osjećati kao braća?

Tko je Bezgrešna? Bezgrešno začecé ne znači, kako neki misle, da presveta Djevica nije imala oca na zemlji. Ona je došla na svijet u krilu jedne obitelji, kao i sva druga djeca ovoga svijeta, i imala je pravog oca i pravu majku. Za nju je rečeno da je začeta. Dakle, ona nije Bog, koji nema početka. Nije anđeo, koga je Bog izravno stvorio, niti kao praroditelji, koji svoje postojanje nisu primili po začecú. Ona je naprosto nazvana „začecé“, ali to nije isto kao u Isusa koji, premda je bio začet, postoji od vječnosti, jer je Bog. Ali: „Bezgrešno začecé“. Po ovome se ona razlikuje od sve druge Adamove djece. Tako, dakle, ime „Bezgrešno začecé“ s pravom pripada njoj i samo njoj.

Isus Krist, Čovjek - Bog, druga osoba Presvetog Trojstva, pravi je njezin Sin. Ona je njegova prava Majka. Da bi izvršio četvrtu zapovijed, On poštuje svoju Majku, odan joj je. Sin ne prestaje nikada biti sin svoje majke, i tako Isus će uvijek biti njezin Sin, a Ona će uvijek biti njegova Majka. On će joj uvijek biti odan. Isus ju je poštivao od vječnosti i poštivat će je uvijek. Nitko se njemu ne približuje, ne postaje njemu sličan, ne spašava se i ne posvećuje ako nju ne poštuje: nitko, nijedan anđeo, nijedan čovjek, niti ijedno drugo biće.

Ona je Kraljica svemira, Kraljica neba i zemlje. U raji je svi priznaju za svoju Kraljicu. Pakao je mrzi i dršće pred njom. A kolike je duše ovdje na zemlji još ne poznaju ili je malo poznaju ili se čak povezuju s đavlima, ne poštuju je i mrze je? Kroz sva vremena i u raznim krajevima zemaljske kugle bilo je ljudi koji su, raspaljeni ljubavlju prema njoj, širili tu ljubav oko sebe. Davali su život za druge, da bi osvojili što više srdaca za nju i njoj su posvećivali čitav svoj život.

Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne ..

Drugi dan: Kada promatram jedan cvijet, jedan obični poljski cvijet, ne mogu shvatiti kako se može tako nepromišljeno sumnjati u tvorca toga cvijeta, koji mu je odredio strukturu i tako ga satkao da može donijeti plod koji on stvarno proizvodi. Kada bismo mogli bilo gdje pronaći samo jedan sat koji je potpuno pokvaren, bilo bi dovoljno da sa svom sigurnošću utvrdimo kako postoji urar koji je sastavio taj mehanizam. Sat se pokvari, zaustavi se, zarđa, propadne. Bio bi uzaludan pokušaj sijati ga, da iz njega nastanu drugi satovi. A naš cvjetić daje plod od kojega nastaju drugi

cvjetovi, pa ponovo drugi plodovi, i tako dalje, uvijek naprijed, i to se ne događa samo danas, nego kroz vjekove, kroz tisućljeća, kroz stotine tisućljeća. A sličnih cvjetova ima toliko i u tako različitim i mnogobrojnim vrstama da se ne mogu ni izbrojiti. Tako stvorenja na najrazličitije načine obznanjuju slavu Stvoritelja, Oca svemira.

Tko je Bezgrešna? Po samoj sebi Ona nije ništa, kao ni druga stvorenja, ali po Božjem djelu najsavršenija je među stvorovima. Najsavršenija je slika i prilika božanskog bića u jednom čisto ljudskom stvorenju. Ona potječe od Oca po Sinu i Duhu, jer je Stvoritelj onaj koji na svoju sliku, na sliku Presvetog Trojstva, iz ništavila poziva ograničena bića na postojanje iz ljubavi prema svojim ograničenim slikama i prilikama koja ona stvaraju. Bića koja su obdarena slobodnom voljom i razumom znaju i priznaju svoj izvor i znaju da su primili od Boga sve ono što jesu, što mogu i što posjeduju svakog trenutka.

Ona uzvraćaju ljubav bilo zbog onog što su primila, bilo zbog toga što je On, kao neizmjerena savršenost, dostojan neograničene ljubavi. Što se tiče ograničenih bića, ona nisu u stanju da mu uzvrate neograničenu ljubav, ali bar odstranjuju zapreke koje ograničuju ovu ljubav i ometaju borbu da je postignu. Bezgrešna nikada nije imala nikakve ljage grijeha, što znači da je njezina ljubav uvijek bila potpuna, bez ikakve zapreke. Ljubila je Boga čitavim svojim bićem i ljubav ju je sjedinjavala s Bogom od prvog časa života tako savršeno da joj se anđeo mogao na dan navještenja obratiti riječima: „Milosti puna, Gospodin je s tobom" (Lk 1, 28). Ona je, dakle, stvorenje Božje, kćerka Božja, i to tako savršeno kako je samo moguće jednom ljudskom biću.

Ona je Božje oruđe. Potpuno svjesno i slobodno dopušta da je Bog vodi, pokorava se njegovoj volji, hoće samo što On želi, ispunjava njegovu volju, i to najsavršenije, bez ikakvog nedostatka, bez ikakvog odstupanja svoje volje od njegove. Ona je Božje oruđe u savršenoj službi moći i povlastica koje su joj dodijeljene, da može uvijek i u svemu ispunjati jedino i isključivo volju Božju iz ljubavi prema trojedinom Bogu. Ova ljubav dostiže takve vrhunce da nosi svoje božanske plodove. Njezina ljubavna veza s Bogom dosiže tu točku da Ona postaje Majkom Božjom. Otac joj povjerava svoga Sina, Sin silazi u njeno krilo, a Duh Sveti oblikuje s njenim tijelom presveto tijelo Isusovo. *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Treći dan: Bezgrešna prije svog dolaska na svijet: u zamisli Božjoj; kušnja anđela; obećanje raja zemaljskoga; u Starom zavjetu.

U neizmjernom mnoštvu svih bića s različitim savršenostima, Bog je od vječnosti vidio jedno u svakom pogledu savršeno biće, koje je neokaljano od svake ljage grijeha i koje je odražavalo svoja božanska svojstva na tako vjeran način koji je moguć jednom stvorenom biću. Uzradovao se zbog toga i od vječnosti je odlučio da to biće u određeno vrijeme pozove na postojanje.

Dok je Bog stvarao anđele, želio je da oni pri punoj svijesti i voljno dokažu kako uvijek i u svemu žele vršiti njegovu volju. Očitovao im je otajstvo utjelovljenja i navijestio da će pozvati u život jedno ljudsko biće, obdareno dušom i tijelom, i da će ga uzdići na dostojanstvo Majke Božje. Zbog toga će ona postati i njihova kraljica. A oni će je također morati štovati. Bezbrojne čete anđeoskih duhova pozdravile su radosno Onu koju je njihov Stvoritelj odlučio tako uzvišeno uzdići i iskazali su ponizno štovanje svojoj Gospodarici.

No neki među njima, na čelu s Luciferom, zaboravljajući da su sve ono što su bili i što su posjedovali primili od Boga i da sami po sebi nisu potpuno ništa, pobunili su se i nisu se htjeli podložiti volji Božjoj. Mislili su da su mnogo viši od jednog ljudskog bića, koje je zaodjenuto tijelom. Takvo štovanje izgledalo je poniženje za njihovo dostojanstvo. Zanimjela ih je oholost i odbili su da ispune volju Božju.

Zbog toga se odmah na njih sručila vječna kazna: udaljavanje od Boga, pakao. Posjedovali su pronicavi um, jer su bili čisti duhovi. Njihov je čin bio potpuno svjestan i voljan. U njihovom grijehu bile su očite značajke smrtnoga grijeha, a to je bilo povezano s potpunim znanjem onoga što su učinili. Eto zašto su od anđela odmah postali demoni i to zauvijek, i od tada sjećanje na to da je ovo stvorenje postalo potvrda o dobroti anđela i sigurnost za njihovu vječnu sreću, dok je za đavle postalo kamen sablazni i razlog udaljavanja od Boga, ispunjalo je ove paklenom mržnjom prema njoj, mržnjom sličnom onoj koju su imali prema Bogu.

Đavao je opazio u zemaljskom raju jedno biće slično onoj, koja je razlog njegovog bijesa. Ne može dosegnuti Boga, ne može dosegnuti nju, pa iskaljuje svoju mržnju prema njezinoj budućoj majci, prema praroditeljki čovječanstva, i uspijeva je nagovoriti da se usprotivi volji Božjoj i da ne traži savršenost u podvrgavanju Božjim namjerama, nego u prihvaćanju vlastitog razmišljanja.

Pobijedio ju je po oholosti. Ljudsko biće povećava svoja saznanja preko osjetila i zato je daleko od jasnog znanja, koje posjeduje čisto duhovno biće. I stoga je čovjekov grijeh mnogo manje težak. Eto zašto Božje milosrđe obećava praroditeljima Otkupitelja, dok đavlu Bog proriče „da neće izmijeniti božanske planove pobjede, koju je postigao nad majkom unaprijed objavljenog bića." Dapače, proriče „da će mu ona zgaziti glavu", iako će „vrebati na njezinu petu", kako biva do dana današnjega (usp, Post 3, 1 5.)

Izaija tu ženu gleda kroz stoljeća u proročkim nadahnućima i govori: „Evo, Djeвица će začeti i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel"(Iz 7, 14).

„Koji me stvori, odredi mjesto za šator moj" (Sir 24, 8). „Tko je Ona koja dolazi kao što zora sviće, lijepa kao Mjesec, sjajna kao Sunce, strašna kao vojska pod zastavama?" (Pj 6, 10). „Sva si lijepa, prijateljice moja, i nema mane na tebi" (Pj 4, 7). „Što je ljiljan među trnjem, to je prijateljica moja među djevojkama" (Pj 2, 2). „Ništa nečisto ne pada na nju, jer je sjaj svetosti, ogledalo bez ljage Božjeg veličanstva i slika njegove dobrote; ljepša od Sunca i od svega zvijezda, uspoređena sa svjetlošću ona je nadmašuje" (usp. Mudr 7, 25-26, 29). *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Četvrti dan: Bezgrešna za vrijeme zemaljskog života. Došao je i čas njenog dolaska na svijet. Rođena je u skrovitosti i šutnji u jednoj siromašnoj kućici palestinskog sela. O njoj ne govore mnogo ni svete knjige. U njima je vidimo za vrijeme navještenja, kada je postala Majkom Božjom. Slijedimo njezin put u Betlehem, gdje se divimo rođenju njenog Sina, Boga i čovjeka, u siromašnoj pećini. Zatim: bijeg u Egipat pun tjeskobe. Tvrdi život u tuđoj zemlji i na koncu povratak u Palestinu. Brižljivo pronalaženje malog Isusa koji se izgubio u hramu. Kasnije je vidimo uz Sina na svadbi u Kani galilejskoj, gdje pospješuje i postiže prvo čudo u korist dvoje mladih zaručnika. Isus počinje propovijedati, a Ona ostaje u svojoj kući i misli o njegovoj sudbini.

Uhićenje, muka i put prema Kalvariji, Marija se nanovo javlja i prati Isusa do mjesta skončanja. Uz njega je i u času smrti i pritišće na grudi njegovo hladno tijelo skinuto s križa. Još je vidimo u času kada Duh Sveti silazi nad apostole. Ona ostaje među njima kao dobra Majka i poučava te buduće apostole. Prošla su još duga desetljeća, a da o tome nema pisanog dokumenta, i tako do odlaska u raj, nakon mnogo godina provedenih uz Ivana, Isusovog učenika i miljenika. Sveta nam predaja o njoj govori mnogo više. Drugi su o njoj ispriповjediti mnoge stvari. A mnoge pojedinosti možemo također izvesti i iz privatnih objava.

U našoj duši, kada pažljivo ispitujemo nutrinu svoje duše, vidimo kako je široko djelovanje Bezgrešne tamo od početka života svakoga od nas pa sve do sada, kako je velik ulog za dobročinstva koja Ona čuva za budućnost. To su ponajviše tajne svake duše. Dosta se sjetiti, da je bilo koja milost koju primamo svaki dan, svaki sat i svaki čas našeg bivanja, milost koja izvire iz njezina materinskog srca koje nas ljubi.

Bezgrešna dolazi na zemlju kao dobra majka među svoju djecu, da im pomogne u spašavanju njihovih duša. Osim toga, ona želi obraćenje i posvećenje svih duša bez iznimke. No, da izvrši to djelo, služi se sredstvima koja uzima među ljudima, kao što smo vidjeli u gore opisanim ukazanjima. U svakom slučaju, radi se o izvanrednim događajima. Ona vrlo često potiče djecu koja je ljube da surađuju s njom u običnim situacijama svagdanjeg života. Duše koje su njoj posvećene, žive od nje, često misle na nju, ljube je iskrenim srcem i nastoje prepoznati njene želje, koje je sama svojim usnama očitovala ili su prisutne u tihim unutaršnjim nadahnućima, šire njenu volju, privlače sve veći broj duša savršenoj spoznaji i sve žarčoj ljubavi prema božanskom Srcu Isusovu.

Bezgrešna podiže za sebe tisuće takvih posvećenih duša. Zatim, mnoge se od njih međusobno združuju da još bolje i zajedničkom snagom služe svojoj Gospi, i zato su brojne i raznolike udruge koje djeluju isključivo za nju. Ipak, može se sa žaljenjem reći, sa svetim Ljudevitom Montforskim: «Sve do sada Marija nije dovoljno upoznata i to je jedan od razloga zašto Isus Krist nije upoznat,

kako bi morao biti." Još ima ljudi na kugli zemaljskoj koji ne znaju tko su Isus i Marija. Žetva je i dalje velika, dok je radnika još vrlo malo (usp. Lk 10, 2). I zato još je široko, vrlo široko polje za nova nastojanja. *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Peti dan: Kroz stoljeća: Bezgrešna je napustila zemlju, no njen život je sve više prožimao duše i širio se. Kada bi se mogli oglasiti svi ljudi, koji su završili zemaljsko hodočašće ili koji sada žive na ovome svijetu, mogao bi se objaviti golemi broj velikih svezaka, koji bi svjedočili zauzetost Bezgrešne, nježne Majke duša otkupljenih presvetom Krvlju njezina božanskog Sina. No, i ovi svesci mogli bi sadržavati samo ono što bi ti ljudi mogli izreći kao posebnu milost Bezgrešne.

A u stvari, svaka milost dolazi duši iz ruku Posrednice svih milosti i nema trenutka u kojem svakoj duši ne teku uvijek nove milosti: rasvjetljavanja pameti, jačanja volje, poticanja na dobro; redovite, izvanredne milosti, milosti koje se izravno odnose na vremeniti život i posvećenje duše. Samo na Božjem sudu i u raju doznat ćemo za brigu koju je imala ova nježna nebeska Majka prema svakome od nas sve od našeg rođenja; za brigu koju je imala prema svakoj duši, prema svojoj kćerki, da je oblikuje prema uzoru na Isusa, svoga jedinorođenog Sina, praliku svetosti. Čovjeka - Boga. Sjetimo se samo nekih vrlo poznatih događaja iz naših vremena.

Katekizam kaže da je Majka Božja bila izuzeta od ljage istočnog grijeha već od prvog časa svog postojanja, To je bilo općenito poznato svim vjernicima od početka Crkve. To je bilo prisutno po shvaćanju da je presveta Majka bila najčistija, čistija od anđela, bez ikakvog grijeha, itd.

Ipak, Bog je dopustio, želeći još više počastiti svoju Bezgrešnu Majku, da neki srednjovjekovni teolozi ne uspiju ni uz dublje proučavanje tekstova Sv. pisma pomiriti istinu izuzeća Marije od istočnog grijeha s nadahnutom tvrdnjom svetih tekstova: «Svi su sagriješili» (Rim 5, 12) u Adamu, i zato su tu istinu iznosili netočno.

Započele su teorije, mišljenja i rasprave. Među drugima, i franjevačka se škola borila i širila mišljenje prema kojemu je presveta Djeвица potpuno izuzeta od istočnog grijeha, od prvog časa svojeg postojanja i nikada nije bila pod vlašću đavla. To mišljenje zove se također „franjevačka teza". Ova je teza pridobivala sve više pristaša. Tridentinski koncil je jasno istakao namjeru da ne uključi presvetu Djevicu u dekret o univerzalnosti istočnog grijeha. Napokon, došao je čas kada je nakon toliko stoljeća sveta Crkva smatrala prikladnim da se službeno izjasni o ovom pitanju, u želji da se ojača štovanje presvete Djevice i na veću korist vjernika. Papa Pio IX. u jednoj enciklici (bula *Ineffabilis Deus*) proglasio je istinom vjere:

«U čast svetog i nedjeljivog Trojstva, na slavu i ures Majke Božje Djevice, na uzvišenje katoličke vjere i na porast kršćanske vjere, vlašću Gospodina našega Isusa Krista, blaženih apostola Petra i Pavla i našom, proglašavamo, objavljujemo i definiramo da je nauk koji uči da je preblazena Djeвица Marija u času svog začeca, po jedinstvenoj milosti i povlastici svemogućega Boga i zbog zasluga Isusa Krista, Spasitelja ljudskoga roda, bila očuvana od svake ljage istočnog grijeha, da je ta nauka objavljena od Boga i zato u to trebaju vjerovati čvrsto i stalno svi vjernici. Stoga, ako bi se neki - neka to Bog spriječi - usudili misliti drugačije od ovoga što smo mi definirali, neka znaju da su prekinuli s vjerom, da su osuđeni samim svojim sudom i da su se odijelili od jedinstva Crkve ..." (Pio IX P. M. Acta, I, 597). U ovom istom vremenskom razdoblju u svijetu je jako odjeknula objava Čudotvorne medaljice, obraćenje Židova Ratisbonna i ukazanje Bezgrešne u Lurdu. *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Šesti dan: Tko si ti, Gospo? Tko si ti Bezgrešna? Nisam u stanju potpuno dokučiti što to znači biti „stvorenje Božje". Moje snage nadilazi već i to da shvatim što hoće reći „posinak Božji". Ali, tko si ti, Bezgrešna? Ti nisi samo stvorenje, nisi samo pokćerka, nego si Majka Božja, i nisi samo pomajka nego prava Majka Božja. Nije samo riječ o pretpostavci i vjerojatnosti, nego o sigurnosti, o posvemašnjoj sigurnosti, o dogmi vjere.

Ali, da li si ti još Majka Božja? Naslov majke ne podliježe promjenama, Bog će te vječno zvati: «Majko moja» ... Onaj koji je stvorio četvrtu Božju zapovijed, poštivat će te uvijek, vječno ... Tko si ti, božanska?

Sam se utjelovljeni Bog htio zvati «Sinom Čovječjim». Ali ljudi ga nisu shvatili. Kako malo ljudi ima i danas koji ga shvaćaju i kako ga nesavršeno shvaćaju! Pomozi mi da te hvalim, Bezgrešna Djevice! Klanjam ti se, naš nebeski Oče, jer si u njeno čisto krilo položio svoga jedinorođenoga Sina. Klanjam ti se, Sine Božji, jer si se udostojao ući u njeno krilo i postati njezin pravi i stvarni sin. Klanjam ti se, Duše Sveti, jer si se udostojao u njenom bezgrešnom krilu oblikovati tijelo Sina Božjega. Klanjam ti se, Presveto Trojstvo, Bože jedini u svetom Trojstvu, jer si na tako božanski način oplemenio Bezgrešnu.

I neću nikada prestati da ti se najponiznije klanjam, božansko Trojstvo, svaki dan čim se probudim oda sna, licem do zemlje ponavljajući tri puta: „Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku tako i sada i vazda i u vijeke vjekova, Amen”.

Udijeli mi da te hvalim, presveta Djevice! Pomozi mi da te hvalim po osobnom nastojanju i požrtvovnosti! Pomozi mi da živim, radim i trpim, da se istrošim i umrem za tebe, samo za tebe! Pomozi mi da tebi privedem cijeli svijet. Pomozi mi da uvijek pridonosim većem slavljenju tebe, najvećem slavljenju tebe! Pomozi mi da te slavim takvom slavom kakvu ti nikada do sada nitko nije iskazao!

Pomozi drugima da me po žaru nadmaše u slavljenju tebe, a meni da nadvisim njih, te tako u jednom plemenitom natjecanju tvoja slava raste sve dublje, sve brže, sve intenzivnije, kao što želi onaj koji te je tako divno uzdigao iznad svih bića. Bog je u tebi bio više proslavljen nego u svim svecima. Bog je po tebi pozvao i mene u postojanje. Po čemu sam zaslužio ovu sreću? Pomozi mi da te hvalim presveta Djevice!

Kada se pripremaš da nešto čitaš o Bezgrešnoj, nemoj zaboraviti da u tom času stupaš u dodir sa živim pićem, koje te ljubi, koje je čisto i bez ikakve ljage. Zatim se sjeti da riječi koje čitaš ne mogu izreći tko je Ona, jer su to ljudske riječi koje poprimaju ljudske pojmove, to su riječi koje sve stvari opisuju na ljudski način. A Bezgrešna je sasvim Božje biće i zato je na neki način neusporedivo uzvišenija od svega što te okružuje. Ona će ti se sama očitovati kroz misli koje čitaš i Ona će ti pripočeti misli, uvjerenja i osjećaje, što ni sam autor nikako nije bio u stanju zamisliti. Zatim, pomisli što imaš čišću savjest, što je češće čistiš preko pokore, to će više tvoja spoznaja o njoj biti bliža istini.

Priznaj iskreno da bez njene pomoći ne možeš ništa poduzeti na planu spoznaje i njene ljubavi sa svim onim što odatle proizlazi. Priznaj da te Ona treba sve više rasvjetljavati, da Ona sama mora s ljubavlju privlačiti tvoje srce prema sebi. Sjeti se da plod čitanja ovisi o molitvi njoj. I zato nemoj početi s čitanjem a da ne zazoveš njezinu pomoć nekom molitvom. Nemoj se uznemirivati ako ne čitaš mnogo, nego radije za vrijeme čitanja uzdigni svoje srce prema njoj, pogotovo kada se u tvom srcu bude drugačiji osjećaji. Kada završiš čitanje, njoj povjeri klicanje sve ljepšeg ploda. *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Sedmi dan: Njezino ime. Na Bernardičino opetovano pitanje, Bezgrešna je rekla svoje ime: „Ja sam Bezgrešno Začeće”, i zaista ni jednoj drugoj osobi ne pripada to ime, osim njoj samoj. Bog je rekao objavljujući svoje ime Mojsiju: „Ja sam Onaj koji jesam” (Iz 3, 14), jer Bog postoji od vječnosti i za vječnost, postoji uvijek. Njegova je bit postojanje bez ikakvog ograničenja, bilo s obzirom na trajanje i bilo u kojem drugom pogledu. Sve ono što postoji izvan Boga nije postojanje, nego ima postojanje, primilo ga je. I Bezgrešna je zato počela postojati u vremenu.

Među bićima koja imaju početak, anđeli i praroditelji nisu počeli postojati po začeću i Isus Krist, Čovjek - Bog, počeo je postojati po začeću. Ipak, on je bio „začet”, a ne samo začeće. Budući da je bio Bog, Sin je postojao već od vječnosti. Zbog toga jer je bila začeće, ona se razlikuje i od njega i slična je drugim ljudima. No, od prvog časa svog postojanja ona se razlikuje od drugih ljudi, jer je njihovo začeće okaljano istočnim grijehom, ukoliko je riječ o začeću djece praroditelja koji su sagriješili, dok je njeno začeće bilo izuzeto od ovoga zajedničkog zakona, Ona je Bezgrešno začeće. Samo njoj pripada pravo na to ime i dosljedno to je ime bitno definirano.

Bezgrešno začeće. Te su riječi izašle iz usta same Bezgrešne. One pokazuju točno i bitno tko je Ona. Ako ljudske riječi nisu uopće u stanju izreci božansku stvarnost, ni u ovom slučaju, značenje

tih riječi mora biti mnogo dublje, neusporedivo dublje, ljepše i uzvišenije od stvarnosti koju općenito izražavaju ili do čijeg značenja, može doći i najoštroumniji razum.

Ono što je rečeno: „Što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, niti je ikada ušlo u srce čovječje" (Iz 64, 4; 1 Kor 2, 9), može se u punoj mjeri primijeniti i u ovom slučaju. Ipak, moguće je i potrebno - bar u granicama u kojima naš um i naše riječi mogu to učiniti - misliti, govoriti, pisati i čitati o Bezgrešnoj. *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Osmi dan: Tko si ti, Bezgrešno Začeće? Nisi Bog, jer on nema početka; nisi anđeo koji je stvoren izravno iz ništavila; nisi Adam koji je oblikovan od zemaljskog blata; nisi Eva, koja je uzeta od Adama; nisi utjelovljena Riječ, koja postoji od vječnosti i više je „začeta" negoli „začeće". Evina djeca prije začeća nisu postojala i zato se bolje mogu zvati „začeće". No, ti se razlikuješ od njih, jer su začeća okaljana istočnim grijehom, a ti si jedina Bezgrešno Začeće.

Sve ono što postoji-izvan Boga, upravo zato jer proizlazi od Boga, potpuno i u svakom pogledu od Boga, nalikuje na Stvoritelja, i ništa ne postoji kod stvorenja što u sebi ne bi nosilo tu sličnost, jer je sve učinak ovoga prvog uzroka.

Istina je da nam riječi koje označuju stvorene stvarnosti o božanskim savršenostima govore samo nesavršeno, ograničeno, analogno. One su više manje daleka jeka božanskih atributa, kao i različita stvorenja koja ona označuju. Da li je začeće možda iznimka? To je nemoguće, jer na ovom području nema iznimke te vrste.

Otac rađa Sina, a Duh proizlazi od Oca i Sina. U ovo malo riječi sadržano je otajstvo života Presvetog Trojstva i svih savršenosti koje postoje kod stvorova. A one nisu ništa drugo nego jeka druge prirode, himan hvale kroz mnoge tonove ovoga prvog i najljepšeg otajstva. Mi se također moramo služiti riječima koje su uzete iz rječnika stvorova, jer nemamo drugih. No, moramo uvijek, imati na umu da se radi o vrlo nesavršenim riječima. Tko je Otac? Što je to što čini njegovo biće?

On je rađanje, jer rađa Sina, od vječnosti i kroz svu vječnost rađa Sina. Tko je Sin? On je onaj koji je rođen, jer ga uvijek i od vječnosti rađa Otac. A tko je Duh? On je plod ljubavi Oca i Sina. Plod stvorene ljubavi jest stvoreno začeće. Dakle, plod ljubavi, prototip ove stvorene ljubavi, nije ništa nego začeće. Zato je Duh nestvoreno začeće, vječno, prototip svakoga životnog začeća u svemiru. Zato Otac rađa, Sin je rođen, Duh izlazi. To je njihova bit, po kojoj se razlikuju jedan od drugoga. Sjedinjuje ih ista narav. Božanske postojanje po biti. Zato je Duh presveto začeće, neizmjereno sveto, bezgrešno.

Mi svuda u svemiru susrećemo akciju i reakciju jednaku tom djelovanju, ali i protivno, odlazak i povratak, udaljavanje i približavanje, rastavljanje i sastavljanje. No, rastavljanje je uvijek za sjedinjenje, koje je stvaralačko. To nije ništa drugo nego slika presvetog Trojstva u aktivnosti stvaranja. Sjedinjavanje je ljubav, stvaralačka ljubav. Inače, Božja aktivnost ne bi izlazila izvan same sebe. Bog stvara svemir i ovo je djelovanje na neki način rastavljanje. Po prirodnom zakonu, koji je Bog utkao u stvorove, ovi se sa svoje strane usavršavaju, postaju slična ovom Bogu, vraćaju se njemu. Razumni ga stvorovi, zatim, svjesno ljube i sjedinjuju se sve više s njim. Po toj ljubavi vraćaju se njemu.

Osim toga, jedini stvor potpuno ispunjen ovom ljubavlju, božanstvom, jest Bezgrešna, bez ikakve ljage grijeha, ona koja se nikada nije udaljila ni u čemu od božanske volje. Ona je na neizreciv način združena s Duhom Svetim, jer je njegova zaručnica i to je Ona u neusporedivo savršenijem smislu nego što taj pojam može izraziti kod stvorova. *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

Deveti dan: Ona je na neizreciv način združena s Duhom Svetim, jer je njegova zaručnica, i to je Ona u neusporedivo savršenijem smislu nego što taj pojam može izraziti kod stvorova. Kakvo je ovo sjedinjenje? Ono je prije svega unutarnje. To je sjedinjenje njenog bića s bićem Duha Svetoga. Duh Sveti u njoj boravi, živi u njoj i to od prvog trena njenog postojanja, uvijek i zauvijek.

U čemu se sastoji taj život Duha Svetoga u njoj? To je sama ljubav u njoj, ljubav Oca i Sina, ljubav kojom Bog ljubi samog sebe, ljubav cijeloga Presvetog Trojstva, plodna ljubav, začeće. U

stvorenim slikama i prilikama sjedinjena ljubav je vrlo uska. Sveto pismo kaže da će biti dvoje u jednom tijelu (usp. Post 2, 24), a Isus naglašava: „Tako više nisu dva nego jedno tijelo“ (Mt 19, 6).

Duh Sveti živi u duši Bezgrešne i to se ne da bolje usporediti: u njezinom je biću oplođuje i to od prvog časa njenog postojanja i kroz cijeli život, ili navijeke. Ovo nestvoreno Bezgrešno začće na bezgrešan način začinje božanski život u krilu Marijine duše, njeno Bezgrešno začće, i djevičansko krilo njezina tijela pridržano je za njega, koji tu u vremenu začinje - kao što se sve ono što je materijalno događa u vremenu - također i božanski život Čovjeka - Boga.

I tako povratak Bogu, jednaka i protivna reakcija, ide obrnutim putem od stvaranja. Sa stvaranjem (takav hod dolazi) od Oca po Sinu i Duhu, dok ovdje, po Duhu se Sin začinje u njenom krilu i po njemu se ljubav vraća Ocu. Ona, zatim uronjena u ljubav Presvetog Trojstva, od prvog časa svog postojanja zauvijek postaje dopuna Presvetom Trojstvu.

Ne samo da ljubav spaja ova dva bića u sjedinjenju Duha Svetoga s njom, nego je Ona prava ljubav Presvetog Trojstva, dok je drukčija sva ljubav stvorenja i tako se u tom sjedinjenju spaja Nebo sa zemljom, cijelo nebo s cijelom zemljom, sva nestvorena ljubav sa svom stvorenom ljubavlju. To je vrhunac ljubavi.

U Lurdu se Bezgrešna nije nazvala: «Začeta bez grijeha», nego kako pripovijeda sama Bernardica: «U tom času Gospa je stajala uspravna iznad grma divljih ruža, onako kako je prikazana na čudotvornoj medaljici. Na moje treće pitanje njeno lice je poprimilo izraz ozbiljnosti i u isto vrijeme duboke poniznosti. Sklopivši ruke kao kod molitve, podiže ih do u visinu grudi ... podigla je pogled prema nebu ... i šireći polako ruke i naklonivši se prema meni, rekla je glasom u kome se moglo opaziti lagano drhtanje: Ja sam Bezgrešno Začće!»!

Ako kod stvorova zaručnica dobiva ime zaručnika zato što pripada njemu, sjedinjuje se s njime, postaje slična njemu i u jedinstvu s njime postaje stvaralački činilac života, koliko je više ime Duha Svetoga, „Bezgrešno Začće“, ime One u kojoj On živi od ljubavi, koja je plodna u cijeloj nadnaravnoj ekonomiji! *Molitve za svaki dan devetnice: Molitva Bezgrešnoj i litanije Bezgrešne... st.*

3. 2. Molitve i litanije Bezgrešnoj

Bezgrešnoj

(Sv. Maksimilijan Kolbe)

Bezgrešna Djevice, kraljice Neba i zemlje, znam da nisam dostojan tebi se približiti. Ali jer te toliko ljubim, usuđujem se moliti te da budeš tako dobra da mi kažeš tko si ti. Želim te sve više upoznati, beskrajno više, i ljubiti te sve žarče, žarom bez kraja. Želim svima kazati tko si ti da bi te sve više duša dublje upoznalo i žarče ljubilo tako da ti postaneš kraljica svih srdaca koja kucaju i koja će kucati na zemlji. Molim da to bude najbrže moguće. Kada ćeš Bezgrešna uzvišeno kraljevati u svim srcima u i svakom ponaosob? Neka dođe brzo taj dan kada će svaki čovjek tebe prepoznati Majkom a Boga Ocem i kada će konačno svi živjeti kao braća. Amen.

Dnevna molitva Bezgrešnoj

(Sv. Maksimilijan Kolbe)

Bezgrešna i neoskvrnjena Djevice, Kraljice Neba i zemlje, utočište grešnika, naša najmilija Majko, Bog je Tebi povjerio posredovanje svoga milosrđa. Ja siromašni grešnik, padam pred Tobom ničice, ponizno te moleći primi me kao tvoj posjed i vlasništvo. Djeluj u meni i u svim sposobnostima moga tijela, duše, u cijelom mom životu, u mojoj smrti i u mojoj vječnosti kako se tebi dopada. Učini sa mnom što ti želiš i da se ispuni što je pisano o Tebi “satirat će glavu zmiji” i “po tebi su se izjalovile sve zablude svijeta”. Dopusti mi da budem pogodno sredstvo u tvojim čistim i milosrdnim rukama. Daj da mnoge tromе i zabludjele duše učim da te upoznaju i ljube, te da se tako širi što je moguće bolje sveto Isusovo kraljevstvo. Uistinu samo tamo, gdje ti dolaziš, zadobit

ćeš milost obraćenja i posvećenja duša, jer sve milosti iz Srca Isusova dolaze na nas po tvojim rukama. Amen.

Litanije Bezgrešne

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se! Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, smiluj se nama!
Sine, otkupitelju svijeta, Bože, smiluj se nama!
Duše Sveti, Bože, smiluj se nama!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj se nama!

moli za nas!

Sveta Marijo,
Blagoslovljena od Svevišnjega,
Novo stvorenje,
Predraga kćeri Očeva,
Kćeri Adamova,
Očuvana od istočnoga grijeha,
Otkupljena na izvanredan način,
Sva sveta,
Nado i zoro spasenja,
Nado svijeta,
Pobjednice nad zlom,
Izvore neporočnosti,
Nositeljice spasenja,
Ženo nova,
Prijestolje Božje mudrosti,
Hrame Božji,
Majko Božje milosti,
Majko bez ijednog grijeha,
Majko živih,
Djevice bezgrešna,
Djevice od vijeka izabrana,
Djevice prečista,
Djevice neoskvrnjena,
Djevice nepovrijeđena,
Baštinice obećanja,
Marijo, bez grijeha začeta,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta usliši nas,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta Gospodine! smiluj nam se, Gospodine!

Pomolimo se! Pogledaj, Gospodine, na svoj narod. Daj da poput Marije bude spreman primiti vjerom Tvoga sina a zatim ga otkriti svijetu djelima pravednosti i mira. Marija ga je, naime, najprije začela dušom a zatim djevičanskim krilom. To Te molimo po Kristu, Gospodinu našem.

(Francesco Maria Vanoli: Cetebrazioni mariane. Torino 1990, 9-10.)

4. MARIJA U OTAJSTVU UTJELOVLJENJA SINA BOŽJEGA

Svetkovina navještenja Gospodnjega, Blagovijest slavi se 25 ožujka. Svetkovina Utjelovljenja Riječi Božje je blagdan Krista i Djevice zajedno, to jest blagdan Riječi koja postaje Sinom Marijinim, blagdan Djevice koja postaje Majkom Božjom. Na vijest da će Sina Svevišnjega roditi snagom Duha Svetoga, a da ne upozna muža, Marija je poslušnošću vjere sigurna da Bogu ništa nije nemoguće odgovorila neka mi bude. Marija je postala Majka Isusova svim srcem pristala na suradnju s Bogom i posvetila s e osobi i djelu svoga Sina.

4. 1. Devetica naviještenju utjelovljenja Sina Božjega– Blagovijest (razmatranja iz djela sv. Ljudevita Montforskoga)

Prvi dan: Vječna Mudrost je duboko ganuta nesrećom jadnoga Adama i njegovih potomaka. Sa žalošću promatra kako je razbijen njezin počasni brod, rastrgan njezin vjerni portret, razoreno njezino remek-djelo, a njezin namjesnik na zemlji svrgnut s prijestolja. Ona nježno osluškuje njegov plač i uzdahe. Blago gleda znoj njegova čela, suze u očima, napore njegovih ruku, bol njegova srca i žalost njegove duše.

Pričinja mi se da vidim kako ta blaga Gospodarica i po drugi put poziva i okuplja, da tako kažemo, Presveto Trojstvo da bi ono čovjeka popravilo kao što ga je i sazdalo. I na tom savjetovanju kao da se odigrao boj između Vječne Mudrosti i Božje Pravde.

Kao da čujem kako Mudrost govori u prilog čovjeku: da je on uistinu grijehom zaslužio da bude zauvijek sa svojim potomstvom osuđen s buntovnim anđelima, ali treba da mu se iskaže milosrđe, jer je više sagriješio iz slabosti i neznanja negoli iz zlobe. I tumači dalje kako je velika šteta da jedno remek-djelo ostane zauvijek u ropstvu neprijatelja te da milijuni i milijuni ljudi zbog grijeha jednoga budu vječno izgubljeni. S druge pak strane pokazuje na nebu prazna mjesta otpalih anđela koja treba popuniti i ukazuje na veliku Božju slavu u vremenu i vječnosti ako čovjek bude spašen.

Čini mi se također da čujem Pravdu koja odgovara da je čovjek sa svim svojim potomstvom osuđen na smrt i vječno odbačenje te da se osuda mora izvršiti bez odlaganja i milosrđa kao što je izvršena nad Luciferom i njegovim pristašama. Čovjek, nezahvalan za primljene darove, u svojoj je neposlušnosti i oholosti slijedio đavla, pa neka ga sada slijedi i u kazni, jer grijeh mora biti primjerno kažnjen.

Vidjevši da u svemiru nema ničega dostojnijega da okaje čovjekov grijeh, da zadovolji pravdi i da ublaži srdžbu, Vječna Mudrost je pronašla divno sredstvo da spasi toga jadnog čovjeka kojega je nježno ljubila. Čudo neshvatljive i zapanjujuće ljubavi koja ide do skrajnosti! Ta ljubazna i uzvišena Vladarica sama se nudi kao žrtva svome Ocu da zadovolji Pravdi, da mu ublaži srdžbu, a nas da izvuče iz đavolskoga ropstva i paklenoga ognja te nam tako pribavi vječnu sreću.

Njezina je ponuda prihvaćena. Prijedlog je prihvaćen i donesena je odluka: Vječna Mudrost, Božji Sin, postat će čovjekom u odgovarajućem vremenu i u točno određenim okolnostima. Kroz nekih četiri tisuće godina koje su protekle od stvaranja svijeta i Adamova grijeha do utjelovljenja božanske Mudrosti, Adam i njegovi potomci umirali su prema Božjem zakonu koji se okrenuo protiv njih, ali zbog budućega utjelovljenja Božjeg Sina i oni su dobivali milosti da se mogu pokoravati njegovim zapovijedima i da mogu činiti dostojnu pokoru nakon što su te iste zakone prekršili. I, ukoliko su umrli u milosti i prijateljstvu s Bogom, duše su im sišle u limb čekajući svoga Spasitelja da im otvori nebeska vrata. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Drugi dan: Između Vječne Mudrosti i čovjeka postoji nevjerojatno tijesna veza prijateljstva. Mudrost je za čovjeka, a čovjek je stvoren za Mudrost. *Ona je neiscrpiva riznica ljudima* (Mudr. 7, 14.), a ne za anđele, ni za druga stvorenja.

To prijateljstvo Mudrosti prema čovjeku proizlazi iz same njegove biti već u stvaranju, jer je čovjek zgusnuti sadržaj njezinih čudesa, njezin mali i veliki svijet, njezina živa slika i namjesnik na zemlji. I otkad je iz preobilne ljubavi prema čovjeku postala njemu slična postavši i sama čovjekom i predala se u smrt da ga spasi, ona ga ljubi kao svoga brata i prijatelja, kao učenika, sljedbenika,

cijenu svoje krvi i subaštinika svoga Kraljevstva. I kad joj srce kojeg čovjeka odbije ljubav, ili joj se ta ljubav preotme, tad je nad njom izvršen pravi zločin i pravo nasilje.

Ta vječna i toliko ljupka ljepota toliko želi prijateljstvo ljudi, da je nadahnula i knjigu da postigne to prijateljstvo otkrivajući čovjeku svoju uzvišenost i živu želju kojom ga želi imati. Ta je knjiga kao pismo ljubljene svom ljubljenom da zadobije njegovu ljubav. Tako žarkom željom čezne za čovjekovim srcem i tako nježno traži njegovo prijateljstvo, a izrazi i pozivi toliko su puni ljubavi, da, rekao bi, dok ih sluša, da to nije Vladarica neba i zemlje, i da joj je potreban čovjek da tek onda postane sretna.

Da bi našla čovjeka, “navrh brda, uza cestu, na raskršćima, kod izlaza iz grada, kraj ulaznih vrata, ona glasno viče: *Vama, o ljudi, propovijedam i upravljam svoj glas sinovima ljudskim* (Iz 8, 4.). Ja vas tražim, ja vas želim, vama svoj glas upravljam. Poslušajte i dođite k meni, ja ću vas učiniti sretnima! A da ih što jače privuče, ona im govori: *Po meni kraljevi kraljuju i velikaši dijele pravdu. Po meni knezuju knezovi, i odličnici i svi suci zemaljski* (Izr 8,15 sl.).

Ja ljubim one koji ljube mene, i nalaze me oni koji me traže. U mene je bogatstvo i slava, postojano dobro i pravednost. Moj je plod bolji od čista i žežena zlata i moj je prihod bolji od čistoga srebra. Ja kročim putem pravde, sred pravičnih staza, i njima vodim sve koji mi dolaze, da dadem dobra onima koji me ljube i napunim njihove riznice. I budite uvjereni da je moja najveća radost i najveća milina da budem uz djecu čovječju (Izr 8, 31.)

Nakon tolikih nježnih i privlačnih riječi da za se pridobije prijateljstvo ljudi, kao da se još boji da se oni zbog njezina uzvišena sjaja i vrhovnog veličanstva ne usude iz poštovanja pristupiti k njoj. Zato ih dalje uvjerava: *Mudrost je sjajna i ona ne tamni: lako je vide koji je ljube i nalaze je oni koji je traže. Ona pretječe sve koji je žude, i prva im se pokazuje. Tko zorom rani njoj, taj se ne muči: nalazi je gdje sjedi kraj vrata njegovih* (Mudr 6, 12-14.).

Konačno, da bi se vječna Mudrost što više približila ljudima i što bolje im pokazala svoju ljubav, išla je dotle da je postala Čovjekom, da je postala Djetetom, postala je siromahom i za čovjeka umrla na križu. I koliko je puta za vrijeme svoga zemaljskog života uzviknula: *Dođite k meni, dođite svi k meni! Ja sam, ne bojte se; zašto se bojite?* (usp.Mt 11, 28.). Ta ja sam vam sličan, ja vas ljubim. A vi ste grešnici? - Pa upravo njih ja tražim. Ja sam prijateljica grešnika! Udaljili ste se iz ovčinjaka svojom krivnjom? - *Ja sam dobri Pastir!* Opterećeni ste grijesima, prekriveni gnusobama, ucviljeni žalošću? – Baš zato treba da dođete k meni, jer ja ću vas okrijepiti, ja ću vas odmoriti! *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Treći dan: Vječna Riječ, Vječna Mudrost velikom odlukom Presvetog Trojstva odlučila je postati čovjekom da spasi izgubljenog čovjeka. S tom je odlukom, vjerojatno, upoznala i Adama, a starim je patrijarsima obećala, kako nam kaže Sv. Pismo, da će postati čovjekom da otkupi svijet. *“I zato su, žarkim molitvama zazivali Mesiju da dođe - svi sveti ljudi staroga zavjeta kroz one četiri tisuće godina od postanka svijeta. Uzdisali su, plakali i vapili: Oblaci, daždite pravednika, o zemljo, nek iz tebe nikne Spasitelj”*(Iz 45, 8.). – “O Mudrosti, što si proizišla iz usta Svevišnjeg, dođi da nas spasiš!”

Ali njihovi vapaji, njihove molitve i žrtve nisu bile dosta snažne da privuku Vječnu Mudrost, Božjega Sina, iz krila njegova Oca. Dizali su ruke prema nebu, no one su bile prekratke da dosegne do Božjega prijestolja. Prikazivali su trajne žrtve, pa i žrtve svojih srdaca, ali ona nisu bila toliko dragocjena da zasluže primiti tu milost nad svim milostima.

Konačno je došlo vrijeme spasenja, i Vječna *Mudrost sama je sazdala sebi kuću* (Izr 9,1.), boravište dostojno nje same. Ona je oblikovala božansku Mariju u krilu svete Ane uz veću radost nego kad je stvarala svjetove. Nemoguće je, s jedne strane, opisati to neizrecivo davanje Presvetog Trojstva tom divnom biću, a, s druge strane, ne može se sagledati vjernost toga bića kojom je ona odgovarala na milosti svoga Stvoritelja.

Snažna bujica beskrajne Božje dobrote nasilno zaustavljena zbog grijeha ljudi od postanka svijeta, opet je snažno proključala u svoj svojoj punini u srcu Marijinu. U svojoj velikodušnosti Vječna joj Mudrost daje sve one milosti koje bi primio Adam sa svim svojim potomcima da je ostao

u stanju prvotne pravednosti. Konačno, sva punina božanstva, kaže neki svetac, izlila se na Mariju u onoj mjeri u kojoj ju je to čisto stvorenje moglo primiti.

O Marijo, remek-djelo Svevišnjega, divoto Vječne Mudrosti čudo Božje svemogućnosti, bezdane milosti, sa svim svetima izjavljujem da nema nikoga osim Onoga koji te je stvorio tko bi poznao svu visinu, širinu i dubinu milosti kojima te je obasuo!

Božanska je Marija već s četrnaest godina tako snažno rasla u milosti, mudrosti i u savršenoj vjernosti prema Bogu da je zadivila ne samo anđele nego i samoga Boga! Očarala ga je njezina duboka poniznost u kojoj se pred njim snizila do ništavila, privukla ga je božanska čistoća, a njezina živa vjera i žarke molitve pune ljubavi potpuno su ga svladale. Marija je pobijedila tu Mudrost, jer ju je s toliko ljubavi tražila! “O velike li ljubavi Marijine koja je pobijedila Svemogućega!”, veli sv. Augustin.

I začudno, ta je Mudrost htjela iz Očeva krila sići u krilo Djevice da u njemu boravi među ljiljanima njezine čistoće i da joj se posve preda postavši u njoj Čovjekom. Zato joj šalje arkandela Gabrijela da je pozdravi i kaže da je osvojila Srce te iste Mudrosti i da je poželjela da se u njoj utjelovi. Očekuje samo njezin pristanak. Arkandeo je izvršio svoj zadatak i uvjerio Mariju da će postati majkom i ostati djevicom, a iz srca joj je iznudio na to pristanak unatoč opiranja njezine duboke poniznosti. Na taj je pristanak čekalo Presveto Trojstvo sa svim anđelima i cijelim svemirom kroz duga i duga stoljeća, a ona se ponizila pred svojim Stvoriteljem i rekla:

“*Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!*” (Lk 1, 38.). I u tom času pristanka na Božju ponudu dogodiše se čudesa. Duh je Sveti u Marijinu tijelu saznao i divotno uredio malo tijelo, a Bog je stvorio najsavršeniju dušu koja će ikada opstojati. A Vječna Mudrost se ili Božji Sin, u jedinstvu osobe sjedinila s tim tijelom i s tom dušom. I evo najvećeg čuda na nebu i na zemlji, objave prekomjerne Božje ljubavi: “*RIJEČ JE TIJELOM POSTALA*” (Iv 1, 14.), Vječna Mudrost se utjelovila. Bog je postao Čovjekom, a da nije prestao biti Bogom. Taj se Bogo-Čovjek naziva Isus Krist, što znači Spasitelj. I evo kratkog pregleda njegova života. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Četvrti dan: Evo konačno najvećeg sredstva i najčudesnije tajne kako da postignemo i sačuvamo božansku Mudrost: to je nježna i istinska pobožnost prema svetoj Djevici. Samo je Marija ona koja je našla milost pred Gospodinom za se i za čitav ljudski rod, samo je ona utjelovila u svom tijelu i rodila Vječnu Mudrost; samo je ona kadra, da tako kažem, da po Duhu Svetom tu Mudrost utjelovi i u izabranicima.

Svi patrijarsi, proroci i sveci Staroga Zavjeta molili su, vapili i zazivali da se k njima spusti Vječna Mudrost, ali nisu to zaslužili. Našla se jedino Marija, da zbog uzvišenosti svojih kreposti dopre do prijestolja Božanstva i da zasluži tu beskrajnu prednost. Ona je postala Majkom, gospodaricom i prijestoljem Mudrosti.

Ona je toj Mudrosti dostojna Majka, jer ju je utjelovila i rodila kao plod svoga krila: *I blagoslovljen je plod utrobe tvoje, Isus* (usp. Lk 1, 24.). I tako, gdje god je Isus, na nebu i na zemlji, u našim tabernakulima i u našim srcima, s pravom možemo reći da je on plod i izdanak Marijin, da je Marija drvo života, a sam Isus da je njezin plod. Tko god želi u svom srcu posjedovati taj divni plod, mora imati i drvo koje ga je proizvelo: tko želi imati Isusa, mora imati i Mariju.

Marija je gospodarica božanske Mudrosti, ne kao da bi ona bila iznad nje, tj. iznad pravoga Boga, ili da mu je jednaka; i pomisliti tako bila bi hula; već zato što je Božji Sin, Vječna Mudrost bio njoj savršeno podložan kao dijete Majci i što joj je dao neprotumačivu majčinsku i prirodnu vlast nad sobom ne samo za svoga zemaljskog života već i u nebu, jer slava ne uništava narav, nego je usavršuje. I zbog toga je i u nebu, još više nego ikada, Isus Marijino Dijete, a Marija Isusova Majka. I kao takva, ona ima nad njim vlast, i on joj je u neku ruku podložan, naravno, jer on tako želi. Na taj način Marija svojim moćnim zagovorom svoga bogomajčinstva postiže od Isusa sve što želi. I ona te milosti daje kome želi i izvodi ih u dušama u kojima želi.

O kako je sretna duša koja je našla milost u Marije! Ona može biti sigurna da će uskoro posjedovati i samu Mudrost. Jer Marija ljubi one koji nju ljube i punim pregrštima daje im svoje

milosti, a najveća od njih u kojoj su sve ostale sadržane jest Isus, plod njezine utrobe. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Peti dan: Po Presvetoj Djevici Isus Krist je došao na svijet; također po njoj treba da kraljuje na svijetu. Marija je živjela životom sasvim skromnim; zato je Duh Sveti i Crkva nazivlju *Alma Mater* - Majka skromna i tajna. Njezina je poniznost bila tako duboka da je ništa na zemlji nije jače i trajnije privlačilo doli skrivati se samoj sebi i svakom stvoru, da bude poznata jedino Bogu.

Bog je uslišao njezine molitve kojima ga je molila da je sakrije, osiromaši i ponizi, te ju je rado sakrio pogledu skoro svakog ljudskog stvorenja u njezinu začecu, u njezinu životu, u njezinim tajnama, i njezinu uskrsnuću i uznesenju. Ni sami njezini roditelji nisu je poznavali; i anđeli su često pitali jedni druge: *Tko je ta?* Jer im ju je Svevišnji skrivao; ili ako im je i otkrio koju njezinu odliku, ipak im je neizmjereno više toga skrivao.

Bog Otac je privolio da ona za svoga života ne učini nikakva čuda, bar takvo koje bi zadivilo svijet, premda joj je bio dao čudotvornu moć. Bog Sin je privolio da ona skoro ni ne otvori svoja usta, iako joj je bio saopćio svoju mudrost. Duh Sveti je privolio da njegovi apostoli i evanđelisti o njoj reknu sasvim malo, i to samo toliko koliko bijaše potrebno za upoznavanje Isusa Krista, premda je ona bila njegova vjerna zaručnica.

Marija je izvrsno remek-djelo Svevišnjega, koji je za se zadržao spoznaju o njoj i vlasništvo nad njom. Marija je divna Majka Sina, koji ju je drage volje ponizio i sakrio u njezinu životu, da pogoduje njezinoj poniznosti, dajući joj naziv *žena* (Iv 2,4;19,26) kao kakvoj tuđinki, iako ju je u svom srcu cijenio i ljubio više nego sve anđele i ljude. Marija je vjerna Zaručnica Duha Svetoga i zapečaćeni studenac (usp.Pj 4,12) kamo može ući samo on. Marija je svetište i počivalište Presvetoga Trojstvu gdje se Bog nalazi na divniji i božanstveniji način nego na ijednom mjestu svemira, ne izuzevši njegovo boravište nad kerubinima i serafinima; niti je dopušteno ikomu stvoru, ne znam koliko on bio čist, unići tamo bez velike povlastice.

Izjavljujem sa svecima: božanska je Marija zemaljski raj novoga Adama, gdje se on utjelovio po Duhu Svetom, da tu učini nečuvena čudesa. Ona je veliki divni Božji svijet gdje ima neizrecivih ljepota i bogatstava. Ona je Veličanstvo Svevišnjega gdje je on sakrio, kao u svome krilu, svoga jedinoga Sina i s njime sve što ima najodličnijega i najdragocjenijega. Oh! Oh! Koliko li je ovaj svemogućí Bog učinio velikih i otajstvenih stvari u ovom divnom stvoru, tako da je i ona sama, u svoj svojoj dubokoj poniznosti, prisiljena izjaviti: *Velike mi stvari učini Svesilni* (Lk 1,49).

Sveci su izrekli čudesne stvari o ovom svetom Božjem gradu; nisu nikada bili rječitiji i zadovoljniji, kako sami priznaju, nego kad su govorili o Mariji. Još kliču da se ne može pogledom dohvatiti visina njezinih zasluga koje je ona uzdigla sve do božanskoga prijestolja; da se ne može izmjeriti širina njezine ljubavi koju je ona rasprostranila dalje od zemlje; da se ne može pojmiti veličina njezine moći, koju vrši i nad samim Bogom; i, napokon, da se ne može doseći dno dubine njezine poniznosti i svih njezinih kreposti i zasluga, tom pravom bezdanu. O nedokučive visine! O neizrecive širine! O neizmjerne veličine! O nedosežna bezdana!

Svakog dana, od jednoga kraja zemlje do drugoga, u najvišoj visini nebesa, u najdubljoj dubini bezdana, sve naviješta, sve objavljuje divnu Mariju. Devet anđeoskih korova, ljudi svakog spola, dobi, položaja, vjere, dobri i zli, pa i sami đavli, svatko mora, milom ili silom, priznati istinu i nazvati je blaženom.

Svi anđeli na nebesima, po riječima sv. Bonaventure, neprestano joj kliču: "Sveta, sveta, sveta Marijo, Bogorodice i Djevice", upravljaju joj svaki dan milijune milijuna puta anđeoski pozdrav: *Zdravo Marijo*, padajući pred njom i moleći u nje milost, da ih počasti kojom svojom zapovijedi. Sam Sv. Mihael, kako to veli sv. Augustin - premda je poglavica svega nebeskoga dvora, najrevnije joj iskazuje svako vrsnu čast i navodi na to druge, uvijek spremno očekujući tu počast da na njezin mig učini koju uslugu kojom od njezinih slugu. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Šesti dan: Puna je sva zemlja slave njezine, (usp.Iz 6.3) osobito među kršćanima, gdje je mnoga kraljevstva, pokrajine, biskupije i gradovi uzimaju za pokroviteljicu i zaštitnicu. Mnoge katedrale posvećene su Bogu pod njezinim imenom. Nema crkve bez oltara u njezinu čast; nema predjela ni

pokrajine bez koje od njezinih čudotvornih slika pred kojima ljudi ozdravljaju od svih vrsta zala i dobivaju svako dobro. A koliko li je bratovština i kongregacija ustanovljenih u njezinu čast! Koliko li je redova pod njezinim imenom i njezinom zaštitom! Koliko li je subraće i sestara u tolikim bratovštinama, koliko li redovnika i redovnica u tolikim redovima koji objavljuju njezinu hvalu i navješćuju njezino milosrđe! Nema ni malog djeteta koje je ne hvali, tepajući: *Zdravo Marijo*; nema uopće grešnika koji, ma koliko otvrdnuo, nema u sebi koju iskru pouzdanja u nju; nema, dapače, ni đavla u paklu koji je ne poštuje bojeći je se.

Priznajem sa svom Crkvom da je Marija puko stvorenje, izašlo iz ruku Svevišnjega pa je, u usporedbi s njegovim neizmjernim Veličanstvom, manja od atoma; ili, radije, ona nije ništa jer je on sam *Onaj koji jest* (Iz 3,14); dosljedno, ovaj veliki Gospodin, uvijek neovisan i dostatan sam sebi, nije uopće ni najmanje trebao Presvetu Djevicu, niti je treba, da može izvršiti svoju volju i očitovati svoju slavu. Njemu je dosta htjeti, pa će sve biti.

Međutim, kažem i ovo: uzevši stvari kako stoje, otkad je Bog stvorio Presv. Djevicu, on je po njoj htio početi i dovršiti svoja najveća djela, pa možemo slobodno vjerovati da on neće svoj postupak promijeniti kroza sve vjekove, jer je on Bog, te nimalo ne mijenja ni svoje misli ni svoje ponašanje (usp.Heb 1,12).

Bog Otac dao je svoga Jedinca samo po Mariji. Uza sve uzdisaje patrijarha, uza sve molitve proroka i svetaca Staroga zavjeta, kroz četiri tisuće godina, da dobiju to blago, Marija ga je jedina zaslužila i našla milost pred Bogom svojim žarkim molitvama i visokim krepostima. Budući da je svijet bio nedostojan, kaže sv. Augustin, primiti Sina Božjega neposredno iz Očevih ruku, Otac ga je dao Mariji, da ga svijet primi od nje. Sin se je Božji utjelovio za naše spasenje, ali u Mariji i po Mariji. Bog Duh Sveti je oblikovao Isusa Krista, ali tek kad je zatražio njezinu privolu po jednom od prvih službenika svoga dvora. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Sedmi dan: Bog Otac udijelio je Mariji svoju plodnost, koliko je puko stvorenje bilo sposobno za to, dajući joj moć da rodi njegova Sina i sve udove njegova otajstvenog Tijela.

Bog Sin je sišao u njezino djevičansko krilo, kao novi Adam u svoj zemaljski raj, da se tu naslađuje i otajstveno izvodi čudesa milosti. Bog, koji je postao čovjekom, smatrao je svojom slobodom svoje utamničenje u Marijinu krilu; svoju je snagu pokazao kad je pustio da ga nosi ova djevojčica. Držao je svojom i Očevom slavom sakriti svoj sjaj u svakome stvoru na ovoj zemlji i otkriti ga samo Mariji. Proslavio je svoju nezavisnost i svoje veličanstvo oviseći o ovoj ljubeznoj Djevici u svom začecu, u svom rođenju, u svom prikazivanju u hramu, u svom skrovitom životu kroz trideset godina, sve do svoje smrti kojoj je htio da i ona prisustvuje, da s njom zajedno prinese jednu te istu žrtvu i da se s njezinom privolom žrtvuje Vječnome Ocu, kao nekoć Izak Abrahamovom privolom Božjoj volji (usp.Pos 22,2). Upravo ona ga je dojila, branila, uzdržavala, odgajala i žrtvovala za nas.

O divne li i nečuvene ovisnosti samoga Boga, koju Duh Sveti nije mogao prešutjeti u Evandelju, da nam tako pokaže njezinu vrijednost i neizmjernu slavu, iako nam je sakrio skoro sva divna djela koja je ova Utjelovljena Mudrost učinila u svom skrovitom životu, Isus Krist je dao više slave Bogu, svome Ocu, podložnošću svojoj Majci kroz trideset godina, nego bi je bio dao da je obratio sav svijet tvoreći najveća čudesa. Oh! Kako puno slavimo Boga kad se, da mu ugodimo, podlažemo Mariji po primjeru Isusa Krista, našega jedinog uzora!

Ako pomnije pregledamo ostali život Isusa Krista, vidjet ćemo da je on htio početi svoja čudesa po Mariji. On je posvetio svetog Ivana Krstitelja u krilu njegove majke svete Elizabete na Marijinu riječ: netom je Marija progovorila, Ivan se posvetio (usp.Lk 2,51); i to je njegovo prvo i najveće čudo milosti. On je na svadbi u Kani pretvorio vodu u vino na njezinu poniznu molbu (usp.Iv 2,1-12); to je njegovo prvo čudo na prirodi. On je počeo i nastavio svoja čudesa po Mariji, i nastavit će ih tvoriti po Mariji sve do konca vjekova. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Osmi dan: Bog Sin hoće da sebe oblikuje i, na neki način, neprestano utjelovljuje u svojim udovima po svojoj dragoj Majci, te joj veli: *Uđi u baštinu Izraelu* (Si 24,8). Kao da joj time kaže: Bog, moj Otac, dao mi je u baštinu sve narode zemlje, sve ljude, dobre i zle, predodređenike i

odbačenike. Jedne ću voditi zlatnom palicom, a druge gvozdenom. Jednima ću biti otac i odvjetnik, drugima pravedan osvetnik, a svima sudac. Ali ti, moja mila Majko, ti ćeš imati za svoje nasljedstvo i posjed samo predodređenike, kojih je praslika Izrael; kao dobra majka ti ćeš ih roditi, hraniti, odgojiti; a kao njihova vladarica ti ćeš ih voditi, njima upravljati i braniti ih.

Uz to, budući da je Isus plod Marijin sada kao i uvijek, kako to o njemu ponavljaju nebo i zemlja tisuću i tisuću puta svaki dan: *I blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus*, to je sigurno da je Isus Krist zbilja plod i djelo Marijino, kao za svakoga čovjeka koji ga posjeduje, tako i za sve ljude uopće. Zato, ako je koji vjernik oblikovao Isusa u svome srcu, on može slobodno reći: “Velika hvala Mariji! Onaj koga ja posjedujem, njezino je djelo i njezin plod; ja ga bez nje ne bih imao”. Mariji se mogu primijeniti, s većim pravom negoli ih sveti Pavao primjenjuje sebi, ove riječi: *Djeco moja, koju ponovno s bolovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama* (Gal 4,19). Ja rađam - veli Marija - svaki dan djecu Božju, sve dok se Isus, moj Sin, ne oblikuje u njima u puninu svoje dobi.

Sveti je Augustin nadvisio sama sebe i sve što ja rekoh, kad je kazao da su svi predodređenici, kako bi mogli odgovarati slici Sina Božjega, dok su na svijetu, skriveni u krilu Presvete Djevice gdje ih ova dobra Majka čuva, hrani, uzdržava i odgaja, dok ih poslije njihove smrti ne porodi za slavu, a tada i jest pravi njihov rođendan, kako Crkva naziva smrt pravednika. Otajstva milosti, nepoznata odbačenicima, a malo poznata predodređenima.

Bog Duh Sveti hoće u njoj i po njoj oblikovati sebi odabranike, pa joj kaže: *U mojim odabranicima puštaj korijenje.* (Si 24,13) Puštaj, miljenice moja i Zaručnice moja, korijenje svih svojih kreposti u moje odabranike, da se množe sve to više. Toliko sam se u tebi nasladio kada si, živeći na zemlji, vršila najuzvišenije kreposti da te još i sada želim naći na zemlji, a da ne moraš ostaviti nebo. Stoga se obnavljaj u mojim odabranicima, da u njima s uživanjem gledam korijenje tvoje nepobjedive vjere, tvoje duboke poniznosti, tvoga općeg mrtvljenja, tvoje uzvišene molitve, tvoje žarke ljubavi, tvoga stalnog ufanja i svih tvojih kreposti. Ti si moja Zaručnica uvijek jednako vjerna, jednako čista i jednako plodna kao što si nekoć bila. Neka mi tvoja vjera daruje vjernike, tvoja čistoća neka mi daje djevice, tvoja plodnost neka mi daje izabranike koji su moji hramovi.

Kad se Marija ukorijeni u kojoj duši, ona tu proizvodi čudesa milosti, kako to može samo ona, jer samo je ona plodna Djevica, koja niti je kada imala niti će ikada imati sebi slične u čistoći i plodnosti. Marija je proizvela s Duhom Svetim najveće djelo što ga je ikada bilo ili će ga biti: Boga-Čovjeka; i ona će, dosljedno, proizvesti najveće stvari i u zadnja vremena. Njoj je pridržana tvorba i odgoj velikih svetaca, koji će se pojaviti pri koncu svijeta, jer samo ova izvanredna i čudesna Djevica može u zajedništvu s Duhom Svetim proizvesti osobite i izvanredne stvari.

Kada Duh Sveti, njezin Zaručnik, nađe Mariju u kojoj duši, on tamo leti i ulazi u svoj svojoj punini, te se toj duši daje to obilatije što više mjesta ona daje njegovoj Zaručnici. Jedan od najglavnijih razloga zašto Duh Sveti ne čini sada golema čudesa u dušama jest taj, što u njima ne nalazi dovoljno sjedinjenja sa svojom vjernom i nerazdruživom Zaručnicom. Kažem: nerazdruživom Zaručnicom, jer Duh Sveti, ta bitna ljubav Oca i Sina, otkada je zaručio Mariju da proizvede Isusa Krista, Glavu odabranika, i njega u odabranicima, otada se nije više rastavio od nje, jer mu je ona uvijek ostala vjerna i plodna. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

Deveti dan: Ovaj način govora puno bolje pokazuje usko jedinstvo između Isusa i Marije. Oni su tako usko ujedinjeni, da je jedno sasvim u drugome: Isus sav u Mariji, a Marija sva u Isusu; ili radije, Marije više nema, nego je samo Isus u njoj, pa bi se lakše moglo rastaviti svjetlo od sunca negoli Marija od Isusa. Zato možemo nazvati našega Gospodina “Isus Marijin”, a Presvetu Djevicu “Marija Isusova”.

Vrijeme mi ne dopušta ovdje duže tumačiti odlike i veličine otajstva Isusova življenja i vladanja u Mariji, to jest otajstva Utjelovljenja. Zato ću se zadovoljiti da kažem, sa dvije tri riječi, da je ovo prvo, najskrivenije, najuzvišenije i najmanje poznato Isusovo otajstvo; da je Isus u ovom otajstvu izvršio izbor svih odabranika, u dogovoru s Marijom – boraveći u njezinu djevičanskom krilu, koje sveci stoga nazvaše dvoranom Božjih tajna; da je on u ovom otajstvu izveo sva slijedeća otajstva svoga života tim što se je primio da ih izvrši. Ulazeći u svijet Krist govori: *Evo dolazim vršiti tvoju volju* (Heb 10,7); da ovo otajstvo, dosljedno tome, sadrži u jezgri sva otajstva i uključuje volju i

milost svih otajstava, napokon da je ovo otajstvo prijestolje milosrđa za nas, jer pošto se Isusu možemo približiti jedino po Mariji, to ga bez njezina posredovanja ne možemo ni vidjeti ni s njim govoriti. Isus, koji vazda uslišava svoju Majku, s toga prijestolja vazda dijeli milosti i pokazuje svoje milosrđe bijednim grešnicima. *Pristupimo, dakle, s pouzdanjem k prijestolju milosti!* (Heb 4,16).

Otajstvo Utjelovljenja je također prijestolje Kristove darežljivosti prema Mariji, jer je ovaj novi Adam za svog boravka u ovom pravom zemaljskom raju tu skrovito učinio tolika čudesa, da ih ne shvaćaju ni anđeli ni ljudi. Zato sveci nazivaju Mariju Božjom veličanstvenošću kao da je Bog veličanstven jedino u Mariji. *Samo je ondje Gospodin veličanstven* (Iz 33,21). Kristovo utjelovljenje je također prijestolje slave nebeskome Ocu. Isus Krist je, naime, u Mariji savršeno ublažio svog Oca, rasrđena na ljude; u njoj mu je savršeno povratio slavu, koju mu je bio oteo grijeh; u njoj je, žrtvom svoje volje i samoga sebe, dao svom Ocu više slave nego bi mu je ikad bile dale sve žrtve Staroga zakona; u njoj je, napokon, dao nebeskom Ocu neizmjernu slavu, kakve još nikad ne bijaše primio od ljudi. *Moliti Litanije utjelovljenja Sina Božjega.*

4. 2. Molitve i Litanije Utjelovljenja Sina Božjega

Marijo ti si stablo koje nosi plod

(Sv Katarina Sijenska)

Marijo hrame presvetoga Trojstva! Marijo ti si donijela plod! Ti si novo stablo po kome imamo mirisni cvijet Riječi jedinorođenoga Sina Božjega, jer u tebi plodnoj zemlji posijana je ova Riječ. Ti si i zemlja i stablo, Marijo plamena kola božja, Ti si nosila velom prekriveni i skriveni plamen u pepelu tvoje ljudske naravi. Amen.

Posveta Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti po Mariji

(Sv.Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Zdravo, Bezgrešna Marijo, ti živi hrame presvetoga Trojstva, gdje se Vječna Mudrost sakrila da joj se tu klanjaju anđeli i ljudi! Zdravo Kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podloženo sve što je manje od Boga! zdravo sigurno utočište grešnika, kojega milosrđe nije nikada nikome uskraćeno! Usliši moje želje za božanskom Mudročću, i u tu svrhu primi zavjete koje ti prinosim u svojoj neznatnosti. Ja nevjerni grešnik, danas obnavljam i stavljam u tvoje ruke zavjete svoga krštenja. Zauvijek se odričem sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti, da za njim nosim svoj križ sve dane svoga života. A da budem vjerniji nego do sada, ja te o Marijo, danas izabirem pred cjelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Amen.

Litanije Utjelovljenja Sina Božjega

(za privatnu upotrebu)

Gospodine smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeski Bože,

Sine, Otkupitelju svijeta Bože!

Duše Sveti, Bože!

Sveto Trojstvo jedan Bože!

smiluj nam se!

Sveta Marijo,

Sveti arkandele Gabrijele, anđele Utjelovljenja Sina Božjega

moli za nas!

Djevice puna milosti
Djevice Bezgrešna
Djevice poslušna
Djevice osjenjena Duhom Svetim
Službenice Gospodnja
Sveta Marijo, Majko Božja

Vječni Oče, po odluci da tvoja Riječ uzme ljudsku narav u krilu Djevice Marije smiluj nam se!
Po Tvojim vječnim odluci da budemo dionici Njegove božanske naravi
Sine vječnoga Oca
Odsjaju slave i biti Očeve
Sliko i Riječi Očeva po kojoj je sve stvoreno
Po tvom prikazanju vječnoga Ocu
Po poslanju Arkandela Gabrijele Djevici Mariji u Nazaret
Po njoj poslušnosti Božjoj Riječi i silasku Duha Svetoga
Po tvome ulasku u svijet i po tvojoj Riječi “Evo dolazim, Bože, vršiti volju tvoju”
Riječju Tijelom postala i nastanila se među nama
Isuse Kriste, vječna i utjelovljena Mudrosti Božja
Po tvom svetom začecu po Duhu Svetome u Srcu i u krilu Marijinu
Po ljubavi Tvojim i ljubavi Marije koja te je u svome neokaljanom krilu nosila
Po ispunjenju obećanja Božjih Izraelu
Sine Svevišnjega i kralju prijestolja Davidova čijem kraljevstvu nema kraja
Po isčekivanju Spasitelja svih naroda svijeta
Isuse svijetlo istinsko koje prosvjetljuje svakoga čovjeka
Isuse Jedinorođeni Sine Božji pun milosti i istine čiju slavu vidjesmo
Isuse Jedinorođeni Sine u krilu Očevu koji nam objavljuješ Boga
Isuse od čije punine svi mi primismo i to milost na milost
Isuse hrame Božji sveti
Isuse kuću Božja i vrata nebeska
Isuse šatore višnjega
Isuse pastiru naših duša
Isuse željo bregova vječnih
Isuse što u tvom Utjelovljenju Crkva radosno prepoznaje i slavi svoj početak

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta, oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta, usliši nas Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta, smiluj nam se Gospodine!

I Riječ tijelom postala!
I nastanila se među nama!

Pomolimo se: Milost svoju molimo Te Gospodine ulij u duše naše da mi koji smo po anđelovom navještenju spoznali utjelovljenje Krista Sina Tvoga, po mucu njegovoj i Križu k slavu uskrsnuća privedeni budemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

(Ove litanije su sastavljene iz novozavjetnih tekstova i simbola koji se odnose na utjelovljenje te od liturgijskih molitava Rimskog misala od Blagovijesti Navještenja Gospodnjega)

5. MARIJA U OTAJSTVU ISUSOVA ROĐENJA

Čudesno je otajstvo Božića. Slavimo svetkovinu rođenja Isusa Krista, Spasitelja svijeta. Marija je rodila Sina Božjega da bi svi koji vjeruju u njega postali djeca Božje i braća među sobom. Bog je postao posve blizu čovjeku – Emanuel – Bog s nama. Isus se rodio u skromnosti staje. U tom uboštvu očituje se slava neba. I vjernici moraju pred Bogom postati kao djeca da bi ušli u kraljevstvo Božje. Božićno otajstvo se u nama ispunja kad se Krist u nama oblikuje. Božić je upravo otajstvo te čudesne razmijene. Još je papa Pavao VI govorio da božićno vrijeme predstavlja produženi spomen Marijinog božanskog, djevičanskog i spasenjskog majčinstva, jer je ona rodila Spasitelja svijeta. I dok se Crkva klanja Sinu, časti slavnu Majku.

5. 1. Devetnica otajstvu rođenja Gospodnjeg

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva, ili ako imamo više vremena možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Spasitelju naših duša koji si htio doći na ovaj svijet kako bi nas otkupio i spasio klanjamo ti se u krilu tvoje Majke udijeli nam milost da po zagovoru blažene Djevice Marije i sv. Josipa tebe ljubimo svim srcem te tako ostvarimo planove Božjeg spasenja. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
2. Milosrdni Otkupitelju koji si mogao doći na svijet u odrasloj dobi, ali si se htio roditi kao svako dijete i biti devet mjeseci zatvoren u Marijinom djevičanskom krilu u tišini, skrovitosti i samoći iako si Mudrost i Riječ Božja udijeli nam milost da po tome shvatimo ljepotu i važnost povučeniosti u osamu s Marijom kako bi tražili Boga samoga. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
3. Dijete Bože, zatvoren u Marijinom krilu, ti od prvih trenutaka svog života u Mariji molio si svoga Oca i prikazivao se za naše spasenje, udostoj se udijeliti nam milost da živo spoznamo kolika je važnost našeg spasenja kako bismo se trudili dobrim djelima i krepostima Bogu omiljeti. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
4. Slatki Isuse koji si u Marijinu krilu uzišao u Betlehem i tako poslušao Cezarovu zapovijed po zagovoru blažene Djevice Marije i sv. Josipa udijeli mi milost poslušnosti kako bi potpuno izvršio volju Božju. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
5. Ljubljeni Isuse koji si u Betlehemu bio od svijetu odbijen udijeli mi milost da te ja prihvatim kao što su te primili Marija i sv. Josip kada po svetim sakramentima i nadahnućima želiš ući u moju dušu te da strpljivo podnesem svaki prezir i odbojnost. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
6. Vidjevši da si odbijen u Betlehemu, o božansko Dijete, nadahnuo si Mariju i sv. Josipa da potraže sklonište u siromašnoj štatici u kojoj si se htio roditi ti veliku Kralju svemira kako bi prezreo našu oholost i poučio nas poniznosti. Udijeli nam milost da se po uzoru i zagovoru Marije i sv. Josipa suobličimo tvojim željama te da budemo od srca ponizni. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
7. Kad je došao trenutak velike sreće koju su patrijarsi tako željno očekivali u mrkloj noći rodio se u vremenu Kralj kraljeva, istinski Sin Božji i sin Marije Djevice. Blagoslovljen budi u vijeke vjekova naš Spasitelju i blagoslovljena tvoja Majka Marija. Udijeli nam milost po zagovoru blažene Djevice Marije i sv. Josipa da se odrekemo svake pokvarenosti ovoga svijeta u iščekivanju posjedovanja tvoje vječne slave. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
8. Klanjam ti se u jaslicama Dijete Isuse kao na nekom žrtvenom oltaru skupa sa Marijom i sv. Josipom jer si došao na ovaj svijet da preuzmeš na sebe grijeh svih ljudi. Udijeli mi milost pokajanja za moje grijeh i daj da moj život po uzoru na Mariju i sv. Josipa trajno bude žrtva tebi mila. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*
9. Klanjamo ti se u jaslicama božansko Dijete, istinsko svijetlo svijeta koje prosvjetljuje svakog čovjeka, daj da tvoje svijetlo po zagovoru Marije i sv. Josipa pomogne svakom čovjeku shvatiti

rugobu grijeha i odbaciti ga od sebe te prihvatiti tebe Spasitelja svijeta. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

5. 1. Molitve Mariji u otajstvu rođenja Gospodnjeg

Majko moga Gospodina

(Sv. Ildefons iz Toleda)

Majko moga Gospodina, Službenice svoga Sina, Roditeljko Stvoritelja svijeta, molim te, udjeli mi Duh tvoga Sina Isusa Krista, da ja mogu imati Isusa u onome Duhu po kojemu si ga ti rodila, da moja duša primi Isusa u Duhu po kojemu si ti u tvome tijelu začela Isusa, da mogu spoznati Isusa u onome Duhu po kojemu si ti spoznala da u svom krilu nosiš i da ćeš roditi Isusa. Daj da ja ljubim Isusa u onome Duhu u kojemu si mu se Ti klanjala kao Gospodinu i motrila ga kao Sina. Amen

Predraga Majko

(Sv. Tereza od Djeteta Isusa)

Nitko ne želi primiti u gostinjac siromašne strance, mjesta ima za bogate. Mjesta ima za velikaše a u jednoj štalici Kraljica neba mora roditi Boga. Predraga Majko, ljubezna Majko dostojna ljubavi, kolika je tvoja veličina u tako siromašnom mjestu. Kada vidim Vječnog obavijenog u povoje, kada čujem poslušni krik Božje Riječi, predraga Majko, ne zavidim više anđelima jer njihov moćni Gospodin je moj dragi brat. Ljubim te Marijo, po tebi je na našim obalama procvao božji cvijet! Amen.

Dodite narodi

(Sv. Grgur iz Nise)

Dodite narodi, pjevajmo svi Onome koji se rodio od Djevice. Ohrabrimo se vođeni glasom arkandela i kliknimo Svetoj Djevici. Zdravo, Milosti puna! Marija je postala za nas izvor života, izvor svjetla onima koji vjeruju u Krista jer je Ona ta od koje dolazi duhovno svjetlo. Zdravo, Milosti puna, Gospodin je s Tobom i od Tebe nam dolazi Onaj koji je savršen u svetosti i Onaj u kome prebiva punina Božanstva. Zdravo Milosti puna, Gospodin je s tobom! Onaj koji sve posvećuje je sa Službenicom Gospodnjom, s Bezgrešnom. S najljepšom je Najljepši od sinova ljudskih; da bi spasio čovjeka stvorena na svoju sliku rodio se u štalici. Amen.

Božić Marijine djece

(sv. Ljudevit Montforski)

Draga djeco Marijina, blagoslivljajte Gospodina jer je nju ispunio milošću i slašću. Po njoj je divni Gospodin postao Dijete, pođimo svi i čestitajmo joj, ponizno pohodimo tu divnu Majku. O, divna Djevice, o čudo nad čudima, o dobra Majko, tvoja sreća je velika. I naša je jer si nam dala život, jer si slomila naše okove, budi blagoslovljena tisuće puta. Proroštva Staroga zavjeta su se ispunila u tvom Djetetu. Po tebi je Nebo dobilo novu radost, zgazila si glavu đavlu i zadobila oprostjenje grijeha nevjernima. To si učinila bez rata, po jednom pristanku koji je cijela zemlja žudno željela. Slava, čast i blagoslov tvojoj vjeri, Spasitelj je nama došao jer si ti povjerovala anđelovoj riječi.

Kako si ljupka u svojoj čistoći, kako si moćna u svojoj poniznosti! Očarala si Boga i učinila da se On spusti na zemlju. Privučen tvojom ljepotom, nije mogao odoljeti pa je uzeo naše čovječstvo. Po tebi, moćna Kraljice, Bog silazi k našoj niskosti, a ljudska narav se uzdiže do nebesa. O, divnog li čuda! Bog postaje naš brat, Ti oblikuješ svoga Stvoritelja, Spasitelj postaje Dijete i tvoj Otac. Taj moćni Vladar se uistinu pokazao velikim stvarajući tebe, svoje najbolje remek djelo.

Sve je u tebi otajstveno, ali najveće je otajstvo jer si porodila bez boli, Majkom postala ostajući Djevica. Isus ljubi štalicu, ali više od svega tvoje Srce. Ono je njegovo ugodno počivalište, njegova časna palača. Od tvoga krila je učinio najslavnije prijestolje u kojemu On pokazuje svoju veličinu, oprašta grješnicima, daje milost. O, slatke nježnosti, nježni osmjesi, sveta milovanja kojima te obasipa ovaj dragi Sin. Sretnog li tvoga krila, čista i vjerna Djevice, jer si pojmla neizmjernost, jer si nosila i hranila vječnu Mudrost. BOG SAM.

S Bezgrešnom pred jaslicama:

(Sv. Maksimilian Kolbe)

Na što si mislila Ti, o Bezgrešna, kad si po prvi put položila božansko Djetešce na ono malo slamice? Koji osjećaji su bujali u tvom srcu kad si ga povijala, privijala svome Srcu i dojila na svojim grudima? Znala si tko je to Djetešce, jer su proroci o njemu govorili, a Ti si ih razumijevala bolje od svih farizeja i učitelja Pisma. Duh Sveti ti je dao neusporedivo više svjetla nego li svim drugim dušama skupa. Koliko li je otajstava Isusovih Duh Sveti koji je živio i djelovao u tebi objavio samo tvojoj bezgrešnoj duši!

Već od trenutka Navještenja Presveto Trojstvo po Arkandelu Gabrijelu ti je na jasan način predočilo plan otkupljenja i čekalo od Tebe odgovor. U tom trenutku Ti si bila svjesna na što pristaješ i čija ćeš Majka postati. A sada, evo Ga pred Tobom u liku slabog novorođenčeta. Koji li osjećaji poniznosti, ljubavi, zahvalnosti su se budili u tvom Srcu... dok si se divila poniznosti, ljubavi i zahvalnosti koju je utjelovljeni Bog iskazivao prema Tebi. Molim Te, ispuni i moje srce poniznošću, ljubavlju i zahvalnošću!

6. MARIJA U OTAJSTVU MUKE I SMRTI ISUSA KRISTA

Crkvena svetačka i pobožna tradicija na različite načine slavi Marijino sudjelovanje u otajstvu Kristove muke. Drugi Vatikanski koncil jasno o tome govori: «Tako je i Marija napredovala na putu vjere i vjerno sačuvala svoje sjedinjenje sa Sinom sve do Križa, gdje je, ne bez Božjeg nacrt, stajala, sa svojim Jedinorođencem mnogo trpjela i s materinskim se srcem pridružila njegovoj žrtvi, pristajući s ljubavlju na žrtvovanje žrtve koju je sama rodila: i napokon ju je sam Isus Krist, dok je na križu umirao, kao Majku dao učeniku ovim riječima: Ženo evo ti sina» (LG 58).

6. 1. Devetnica žalosnom srcu Marijinu

(Imprimatnr, 31. 3. 1965. Gilles Barthe biskup Toulona)

Ovu devetnicu su u svijetu proširili monasi Kamaldolesi iz Opatije la Sezne-sur-Mer u Francuskoj. U njoj polazeći od biblijskih tekstova razmatramo na poseban način Marijino sudjelovanje u otajstvu našega Otkupljenja. I ovu devetnicu možemo moliti tijekom liturgijske godine kada želimo razmišljati o Marijinim žalostima ili moliti za koju milost. Na poseban način ova devetnica je prikladna kao priprava slavljenje spomedana Blažene Djevice Marije Žalosne, koji se slavi 15. rujna. U tom slučaju devetnica počinje 6. rujna.

Dan nakon blagdana Uzvišenja svetoga Križa Crkva slavi spomen-dan Marijina sudjelovanja u otajstvu Kristove muke, Žalosnu Gospu. Drugi Vatikanski koncil jasno o tome govori: "Tako je i Marija napredovala na putu vjere i vjerno sačuvala svoje sjedinjenje sa Sinom sve do Križa, gdje je, ne bez Božjeg nacrt, stajala, sa svojim Jedinorođencem mnogo trpjela i s materinskim se srcem pridružila njegovoj žrtvi, pristajući s ljubavlju na žrtvovanje žrtve koju je sama rodila: i napokon ju je sam Isus Krist, dok je na križu umirao, kao Majku dao učeniku ovim riječima: «Ženo evo ti sina» (LG 58).

Devetnica pouzdanja i zahvalnosti Žalosnom i Prečistom Srcu Marijinu

Obratimo se svi s pouzdanjem prežalosnom i bezgrešnom Srcu Marijinu, preslatkoj Majci Isusovoj i Majci našoj, da ona svojim moćnim zagovorom isprosi od svoga Sina povratak mira i reda. (Papa Benedikt XV)

- Što treba moliti svaki dan tijekom devetnice?

Čita se jedno štivo na dan. Nakon toga slijedi jedna od dviju posvetnih molitva na kraju devetnice a zatim se moli jedna desetica krunice i litanije prežalosne Djevice Marije. Tko običava dnevno moliti krunicu, ne mora moliti i ovu deseticu. Oni koji to mogu treba da na završetku, devetnice prisustvuju sv. Misi, ispovjedu se i pričeste, jer je žrtva sv. Mise najsavršenije djelo naše vjere i najmoćnija zahvala i molitva.

Prvi dan: Srce Djevice Marije remek - djelo Svevišnjega

Djevice Bezgrešna, Prečista Divna! Po izvanrednoj milosti Ti si bila sačuvana od istočnoga grijeha. Ta savršena čistoća učinila je Srce tvoje posudom neizmjerne ljubavi Božje. Ono je uvijek otvoreno njezinim nadahnućima, darovima i njezinim djelima. S Božjom si ljubavi surađivala bez prestanka. Ti si savršen stvor, jedina koja si dala Bogu dostojan odgovor ljubavi, kakav On očekuje od svih stvorova: potpuno predanje njemu.

Ti si naša Majka. Preporučujemo se tvome Bezgrešnom Srcu da se očistimo. Ono nam nadahnjuje odvratnost i prema najmanjim grijesima. Tvoje nas velikodušno Srce upućuje da svoj život potpuno predamo dragomu Bogu. Na početku ove Devetnice pouzdanja, molim te, Bezgrešno Srce Marijino, da mi pomogneš očistiti se od grijeha, da tako Bogu omilim. U svojoj tjeskobi i u svojoj nevolji dolazim k tebi, Prečisto Srce Marijino, da se potpuno predam tvojoj majčinskoj ljubavi.

Pogledaj na boli koje me pritišću, vidiš mlakost u službi Božjoj. Ja ti se potpuno posvećujem s nakanom da mi ti pomogneš što bolje vršiti svetu volju Božju. Bezgrešno Srce Marijino, ja ti se potpuno predajem: tijelo, dušu, život svoj, cijelo biće svoje, želje svoje i potrebe svoje. (*Reci svoje potrebe...*) Ako je to na slavu Božju, molim te, isprosi mi milosti koje očekujem od tvoje majčinske dobrote. Gospodine Isuse, po Bezgrešnom začecu tvoje Majke, udostoj se uslišati moje molitve i daj mi spoznati sve bolje njezino prežalosno i Bezgrešno Srce.

Bože moj, sveti Oče, ljubavi neizmjerna, kao nadoknadu za premalenu ljubav čovječanstva prikazujem Ti pomirbenu žrtvu Tvoga Sina skupa sa zadovoljstina njezove Majke. Samo su ti oni ljubav ljubavlju uzvratili. (*Slijede molitve za svaki dan devetnice*)

Drugi dan: Ožalošćeno Srce

Tvoje Bezgrešno Srce, o Marijo, Majko naša. doživjelo je bol u svoj svojoj gorčini. Budući da si ti savršena čistoća i Stvoritelju potpuno predana, tvoje Srce je živo osjećalo ranu koju je Božjoj ljubavi zadala ljudska nezahvalnost. Kad si postala Majka Otkupitelja, ti si postala i "Majkom žalosti" i "Majkom radosti". Ti si pristala na žrtvu svoga djeteta i postavši jedno s njegovim Srcem, njega si za nas žrtvovala. Tvoje majčinsko Srce trpjele je sve patnje božanskoga Sina tvoga. Molim Te da mi za vrijeme ove Devetnice otkriješ dubinu svojih boli i patnja Isusovih. Budući da ti poznaješ bol i tjeskobu, smiluj se svim nesretnim srcima.

Pokaži se Majkom našom. Pomozi nam. Budi uz nas. Daj nam svoju vjeru, svoje ufanje i svoju ljubav; daj nam svoju snagu da s tobom zajedno služimo Gospodinu bolje negoli do sada. I, ako je to na veću slavu Božju, isprosi mi milost koju tražim od tvoje majčinske dobrote. (*Reci svoju prošnju...*)

Sveti Oče, prikazujem Ti sve boli Isusova i Marijina Srca da po njima udijeliš svijetu milosrđe i daruješ mu mir. (*Slijede molitve za svaki dan devetnice*)

Treći dan: Prva žalost; kod Isusova prikazanja u hramu

Spomeni se, Majko Božja, one iznenadne žalosti svoga Srca kada je starac Šimun, vraćajući ti božanske Dješe koje si Bogu prikazala, rekao: "Evo, ovaj je postavljen kao znak protivljenja a tebi će samoj mač dušu probosti."

Ti si se oduševljavala velikim stvarima koje su o njemu prorečene, a sada tvoje mlado majčinsko Srce mora očekivati žalosti zbog božanskog Dješe: nasuprot ljubavi mnogih biti će mržnja drugih, i ona će mu smrt zadati i progoniti ga do svršetka svijeta.

Tvoje srce u tom je času postalo još žalosnije, budući da si već predosjećala tajanstvenu smrt svoga božanskog dješe, po kojoj će On ljubavju ljude otkupiti, no ipak od mnogih neće uvijek biti ljubljen. Jedni će biti za njega, drugi protiv njega. Tvoje Dijete će morati zbog mržnje trpjeti. O Majko moja, nisam li bio baš ja onaj koji je ranio tvoje srce tim mačem? Jesam li ja bio uvijek za Isusa, u svim svojim djelima? Radi te žalosti isprosi mi milost da budem od sada vjerniji Isusu koji se kao žrtva za mene u hramu prikazao; da mu budem vjeran u sv. Euharistiji, gdje On nastavlja danomice trpjeti kao uzvišena žrtva za oprostjenje naših grijeha.

Budući da je tvoje ožalošćeno Srce osjetljivo na sve boli posređuj za mene pa mi isprosi, ako je to na slavu Božju, milost koju tražim od tvoje dobrote.

Sveti Oče, prikazujem ti žrtvu tvoga ljubljenoga Sina u svim sv. Misama koje se služe na svijetu. Ona je bila najavljena kod prikazanja u hramu, a izvršila se na Križu. Prikazujem ti njega po ranjenomu Srcu Marijinu, za oprostjenje grijeha cijeloga svijeta. (*Slijede molitve za svaki dan devetnice*).

Četvrti dan: Druga žalost; bijeg u Egipat

Spomeni se Majko žalosti koja ti je obuzela Srce one noći kada te Josip probudio i kazao ti da treba odmah bježati, kako bi se dješe spasilo od Herodove srdžbe. Kolike li tjeskobe! Već se eto, počelo ispunjavati Šimunovo proročanstvo, već je mladi život tvoga djeteta u pogibelji.

Trebalo je odmah krenuti, ostaviti sve, vlastitu kuću, poći u progonstvo, daleko u tuđu zemlju. Tvoje prežalosno Srce nije ni časka oklijevalo i brzo si se spremila. S Djetetom Isusom u svome naručju i s Josipom koji je dijelio tvoj strah, sve ste ostavili da spasite Spasitelja svijeta.

O dobri Isuse, sjeti se tjeskobe svoje božanske Majke i sv. Josipa za vrijeme bijega u Egipat. Sjeti se njezinih izbjegličkih patnja. Smiluj se svima progonjenima koji su primorani napustiti svoju kuću, svoja dobra i poći u progonstvo.

Zbog te ljute boli Srca tvoje Majke, molim te, smiluj se svoj dječici odgojenoj daleko od tebe i bez tebe, te daruj našoj domovini i ostalom svijetu kršćanske škole. Daj nam snage odreći se svega da ušćvamo i ojaćamo tvoju ljubav u našim dušama. Radi ove žalosti, o Marijo, isprosi mi milost koju očekujem od tvoje majčinske dobrote. (*Reci prošnju*)

Sveti Oče, prikazujem ti patnje Srca Isusova kao i sva stradanja sv. Obitelji u progonstvu i daj da narodi i obitelji spoznaju tvoja prava te im se posve podlože. (*Slijede molitve za svaki dan devetnice*).

Peti dan: Treća žalost; Isus ostaje u hramu

Sjeti se, Majko, tjeskobe koja je obuzela tvoje Srce kada si kroz tri dana tražila izgubljenog Isusa. Tvoje dijete, neizmerna ljubav sinovska! Dijete - Bog koji zna sve, sve može i poznaje tvoju bol. Strašne li zbunjenosti! Gdje je On? Zašto vas je ostavio? Je li to već čas da On dade svoj život? I kad si ga pronašla među pismoznancima, ti se klanjaš božanskoj Riječi, iako je ne razumiješ: "Zar niste znali da moram biti u onome što je Oca mojega?"

Radi one trodnevne žalosti za vrijeme njegove odsutnosti, Srce Marijino, poući nas da nikada ne izgubimo Isusa i da ga tražimo bez prestanka, da znamo izgubiti i svoje blagostanje, samo da bismo njega slijedili. Naući nas prihvatiti tajanstvene planove Providnosti, premda ih ne razumijemo

Smiluj se nevoljnim majkama koje izgube svoju malu djecu. Smiluj se svima onima koji su izgubili Isusa. Božanski Spasitelju, radi suza tvoje Majke, privuci k sebi srca izgubljena i narode koji su tebe ostavili. Privedi ih k jedinstvu Crkve. O Marijo, da bismo opet mogli pronaći Isusa, ako

smo ga izgubili, otkrij nam veliko milosrđe njegova Srca u sakramentu sv. ispovijedi, koji nam povraća božanski život.

I dok se sjećamo tvojih suza, dođi mi u pomoć...pomozi mi, isprosi mi milost koju molim i koju očekujem po tvome zagovoru. Sveti Oče, prikazujem ti tjeskobe Srca Marijina za vrijeme ona tri dana odsutnosti, da tvoje službenike obdariš vjernošću i ustrajnošću u njihovom svetom zvanju. *(Slijede molitve za svaki dan devetnice).*

Šesti dan: Četvrta žalost; Marija susreće Isusa na križnome putu

O, Majko, spomeni se svoje žalosti kada si susrela Isusa na križnom putu. Vi ste se samo pogledali. U kakvu si ga stanju vidjela! Njegovo sveto lice prekriveno je krvlju i popljuvano... Puk prema njemu iskaljuje bijes, koji bi i tebe prestrašio da tvoja vjera nije bila još jača. Udaraju na njega koji je sama ljubav i koji je dijelio samo ljubav.

Tvoje žalosno Srce kao da će pući. Ti si ga htjela rasteretiti, pomoći mu, ali nisi to mogla, nego si ga samo preporučila Ocu i pokazala Isusu svoje slomljeno, ali i jako velikodušno Srce s njime sjedinjeno, i kročila si zajedno s njim k cilju otkupljenja, sve do sramotne smrti na križu. Vaša žalosna Srca su se razumjela. Vaša žalosna Srca su se podupirala.

Radi vaših zajedničkih boli, o Božanska Srca Isusa i Marije, smilujte se jadnim dušama koje kao svjetina na Golgoti nastavljaju sa svojom mržnjom prema Spasitelju. Smilujte se jadnim grešnicima! Gledajte ih onim pogledom kojim ste se pogledali na križnom putu, pogledom, koji je prožeo vaše duše posvemašnjom ljubavlju, koja je temelj vaše zajedničke žrtve. Neka taj pogled prati umorne duše sve do njihova susreta s Raspetim.

Pogledaj u ljubavi, Gospodine, svoju Crkvu i zaštiti je. Pomozi njezinom Poglavaru, našem Svetom Ocu. Pomozi onima koji trpe za svoju vjeru radi tvojega imena. Pogledaj milosrdno na zemlje u kojima je vjera progonjena, i radi suza tvoje Majke povrati svuda vjersku slobodu i mir.

Udostoj se svrnuti svoj milosrdan pogled i na mene, na moju bijedu, na moju slabost, na moje propuste, na moje krivice. Isprosi mi oprostjenje, o Majko prežalosna, pomozi mi slijediti Isusa, da znam nositi svoj križ s njime, te mi isprosi milost koju želim i očekujem po tvome zagovoru. Sveti Oče, prikazujem ti sve žalosti Isusa i Marije na križnom putu, s nakanom da za ovaj grešni svijet zadobijem milosrđe i spasenje. *(Slijede molitve za svaki dan devetnice).*

Sedmi dan: Peta žalost, razapinjanje Isusovo

Spomeni se, Gospodine Isuse, patnji svoje Majke za vrijeme razapinjanja. Njezino je žalosno Srce tuklo kao da će pući, kada su krvnici nasilno trgali tvoje odijelo prilijepljeno na nebrojne rane tvoje, kada su čekići zabijali čavle koji su tvoje ruke i noge pribili na drvo križa. Kako je Majka tvoja mogla ostati živa?

Sjeti se vjere, ufanja i ljubavi, i svih kreposti koje su nju održale uspravnom podno tvojega Križa za vrijeme tri sata smrtne borbe. Sjeti se također ljubavi s kojom je primila tvojih posljednjih sedam riječi koje su nam otkrile tvoje neizmjereno milosrđe: "Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine." "Danas ćeš biti sa mnom u Raju."

Pa evo tvoje dragocjene oporuke čovječanstvu: "Ženo, evo ti sina, sine evo Majke. Onda opet žalost tvoje duše koja je dosegla svoj vrhunac: "Žedan sam!"-žedan naše ljubavi, žedan naših duša. Zatim posvemašnja ostavljenost "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Isto tako svjedočanstvo tvoje krajnje ljubavi: "Svršeno je!" Spomeni se konačno, božanski Spasitelju, satrtog Srca Marijina, kada je Ona čula da ti predaješ svoju dušu Ocu: "Oče. u tvoje ruke predajem duh svoj." Radi žrtve tvoje Majke, sjedinjene s tvojom žrtvom podno Križa, smiluj se grešnom čovječanstvu i spasi ga.

O, Srce Marijino, na Golgoti od boli satrto. Srce prečisto, koje je shvatilo svu strahotu otpora prema Bogu i rugobu svijeta, daj nam da shvatimo težinu grijeha i vrijednost vjernosti Božjoj milosti. Prikaži raspetoga Spasitelja za spasenje zalutalog svijeta, za spasenje moje siromašne i jadne duše. Daj mi spoznati ljubav Božju i pomozi mi u svim mojim teškoćama. Gospodine Isuse, prikazujemo ti zasluge Marije, tvoje i naše Majke, podno Križa, da ublažimo tvoju božansku pravdu. *(Slijede molitve za svaki dan devetnice).*

Osmi dan: Šesta žalost, probadanje Isusa kopljem i skidanje sa križa

Draga naša Gospo od svetoga Križa, sjeti se svoje boli kada je vojnik upravio svoje koplje u Srce Isusovo. Tvoje majčinsko Srce osjetilo je mač boli i sve ubode naših grijeha i naše nehajnosti. sve ubode mržnje, krivovjerja i zabluda koje su učinile duše, tako skupo plaćene neizmjernom ljubavlju koja ih je stvorila i otkupila.

Zbog tvoje ljute boli isprosi nam velikodušnost da zadovoljimo ljubavi ranjenog Srca Isusova u svemu onomu što On od nas očekuje i da od danas prebivamo u tom Božanskom Srcu za nas otvorenom.

Sjeti se također svoje neizrecive boli kada si mrtvo tijelo svojega Sina, skinutog s Križa, na ruke primila. Kojom li si ljubavlju, s kojim li poštovanjem promatrala njegove rane istražujući njihovu dubinu! A u tvoje slomljeno Srce mač je prodirao toliko dublje koliko si više otkrivala sve ljuće rane Isusove.

Draga naša Gospo probodena Srca od žalosti pod Križem i ti bi mogla ponoviti mojoj duši riječi koje si rekla Luciji u Fatimi, pokazavši joj svoje trnjem okrunjeno Srce:

"Gledaj moje Srce posve razderano trnjem koje mi ljudi svaki čas zabadaju svojim psokama i nezahvalnostima. Nastoj me barem ti utješiti."

Žalosno Srce Marijino, ja te želim utješiti ljubeći Isusa i želim pridobivati duše za njegovu ljubav. Isprosi mi tu milost i učini me apostolom tvojega kraljevstva. Ali pogledaj i moje brige; posređuj za mene svom svojom majčinskom ljubavlju te mi isprosi milost koju od tvoje dobrote očekujem.

Sveti Oče, prikazujem ti rane Božanskog Spasitelja, osobito one njegova ranjenoga Srca, kao i mačem probodeno Srce njegove svete Majke, da postignemo ozdravljenje naših duša. (*Slijede molitve za svaki dan devetnice*)

Deveti dan: Sedma žalost, Isusov ukop

Sjeti se, Majko, svoje boli kada je trebalo pokopati tijelo Sina tvojega, kolike li žalosti za tvoje Srce: ne moći više gledati ono mило lice! O, dobri Isuse! Spomeni se posljednjega, pogleda svoje Majke na tvoje nekada lijepo, a sada izobličeno lice i sjeti se sve skrbi koju je Ona uložila oko spremanja tvojega tijela.

Spomeni se samilosti koju je osjetilo prežalosno njezino Srce kada te vidjela u grob položenog. U tom krajnjem poniženju Ona ti je kao zadovoljštinu prikazala svoju prečistu ljubav i žrtvu svojega neizrecivog mučeništva, zajedno s tvojim otkupiteljskim patnjama.

Spomeni se zatim nepokolebive vjere koja je podržavala tvoju svetu Majku, jer Ona je vjerovala u tvoje uskrsnuće te ga i očekivala. Sjeti se također njezina satrtoga Srca koje je željelo biti s tobom pokopano, da te ne ostavi i ne prestane se tebi klanjati. O, Marijo!

Zbog te neizmjerne boli srcima koja su ožalošćena gubitkom dragih osoba, smiluj se bolesnicima, progonjenima, svima onima koji trpe. Pomozi im, utješi ih. Smiluj se dušama u Čistilištu... pokojnicima koji su nas poznavali. Prikaži svojih Sedam žalosti Srcu Isusovu za njihovo oslobađanje. Smiluj se i meni, isprosi mi vjernost u svim mojim dužnostima, zdravlje mojoj duši te, ako je to na slavu Božju, daj mi milost koju molim od tvoje majčinske dobrote.

Smiluj se našoj domovini, te joj isprosi da bude uvijek vjerna Crkvi Isusa Krista. Isprosi uskrsnuće dušama koje su zbog grijeha mrtve božanskom životu, isprosi nam svećenička i redovnička zvanja koja će dušama darivati Krista i širiti Božje Kraljevstvo na zemlji. Amen.

Sveti Oče, prikazujem ti okrvavljeno Spasiteljevo tijelo u grob položeno, i neizmjernu bol presvete Majke kao prošnju za povratak izgubljenih duša u jedinstvo Crkve. (*Slijede molitve za svaki dan devetnice*)

Posveta pobožne osobe

(B. Petit)

Žalosno i Bezgrešno Srce Marijino, božansko i čisto prebivalište, zakrili moju dušu svojim majčinskim zagovorom, da bi ona, uvijek bila vjerna glasu Isusovu, mogla udovoljiti njegovoj ljubavi te vršiti njegovu božansku volju.

Želim, Majko moja, da mi uvijek pomažeš svojom otkupiteljskom suradnjom, da se, živući u povezanosti s tvojim Srcem, potpuno sjedinim sa Srcem tvoga božanskoga Sina. Približi me njegovu Srcu putem kreposti i žalosti tvojega Bezgrešnog Srca. Štiti me uvijek. Amen

Posveta prežalosnom i Bezgrešnom Srcu Marijinu

(Za privatnu uporabu vjernicima sastavili monasi kamaldolesi)

Srce Isusovo, kopljem probodeno, koje si nas toliko ljubilo i koje nas toliko želiš spasiti, daj da i ja tebe ljubim i da ti budem vjeran. Radi toga, o moj dobri Spasitelju, posvećujem se prežalosnom i bezgrešnom Srcu tvoje ljubljene Majke.

Da, mila Majko Božja, tebi se posvećujem, tebi se potpuno predajem zauvijek i se uzdam u tvoje prežalosno i Bezgrešno Srce, da me Ti nadahnjuješ i upravljaš u ljubavi prema tvome Božanskom Sinu. Učini da moje srce ne bude više isprazno srce, nego da ono, raspaljeno vatrom tvoga Srca, potpuno prione uz Boga te u ljubavi i služi tvom Božanskom Sinu.

O sveta Srca Isusa i Marije, koji ste uvijek bili sjedinjeni u djelu našega spasenja, spasite mene, spasite nas, spasite Crkvu i cijeli svijet, i učinite srce moje po vašim Srcima. O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo. Prežalosno i Bezgrešno Srce Marijino, moli za nas! Ti si najveći zalog kojim raspolazemo da ganemo ljubav Oca i Srce Sina.

6. 2. Litanije prežalosne Djevice Marije

(Ove litanije sastavio je papa Pio VII)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se! Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, smiluj se nama!

Sine, otkupitelju svijeta, Bože, smiluj se nama!

Duše Sveti, Bože, smiluj se nama!

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj se nama!

Sveta Marijo,

moli za nas!

Sveta Bogorodice,

Sveta Djevo djevica,

Majko Propetoga,

Majko ožalošćena,

Majko tužna,

Majko zapuštena,

Majko ucvijeljena,

Majko rastužena,

Majko lišena svoga Sina,

Majko mačem probodena,

Majko bolima pritisnuta,

Majko tugama napunjena,

Majko prežalosna,

Vrelo suza,

Ogledalo strpljivosti,

Hridino postojanosti,
Nado očajnika,
Utočišće zapuštenih,
Štite progonjenih,
Utjeho nevoljnih,
Liječe bolesnih,
Jakosti slabih,
Luko utopljenika,
Zaklone od oluja,
Utočište žalosnih,
Strahoto neprijatelja Božjih,
Blago pravovjernih,
Obrano apostola,
Kruno mučenika,
Svjetlo ispovjednika
Bisere djevica,
Radosti svih svetih,

Jaganjče Božji ,koi oduzimaš grijeh e svijeta, oprost i nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh e svijeta, usliši nas Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh e svijeta, smiluj nam se Gospodine!

6. 3. Molitve i razmatranja svetaca

Upravo Ona ga je dojila, branila, uzdržavala, odgajala i žrtvovala za nas

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Bog Sin je sišao u njezino djevičansko krilo, kao novi Adam u svoj zemaljski raj, naslađivati se i otajstveno izvoditi čudesa milosti. Bog, koji je postao čovjekom, smatrao je svojom slobodom svoje utamničenje u Marijinu krilu; svoju je snagu pokazao kad je pustio da ga nosi ova djevojčica. Držao je svojom i Očevom slavom sakriti svoj sjaj u svakome stvoru na ovoj zemlji i otkriti ga samo Mariji. Proslavio je svoju nezavisnost i svoje veličanstvo oviseći o ovoj ljubeznoj Djevici u svom začecu, u svom rođenju, u svom prikazanju u hramu, u svom skrovitom životu kroz trideset godina, sve do svoje smrti kojoj je htio da i Ona prisustvuje, da s njom zajedno prinese jednu te istu žrtvu i da se s njezinom privolom žrtvuje Vječnome Ocu, kao nekoć Izak Abrahamovom privolom Božjoj volji (usp. Pos 22,2). Upravo Ona ga je dojila, branila, uzdržavala, odgajala i žrtvovala za nas.

Marija, Majka boli

(sv. Alfons Liguori)

Kako nazivamo Isusa Kraljem boli i Kraljem mučenika, jer je u svom životu trpio više nego li svi ljudi, tako nazivamo s punim pravom i Mariju Majkom boli i Kraljicom mučenika, jer je trpjela najveće boli, što ih je ikada tko mogao pretrpjeti iza muka njenoga Sina. Ne možemo sumnjati, da je Marija uistinu mučenica. Da bude netko mučenicom, dosta je po neospornom mišljenju, da pretrpi smrtnu muku, makar i ne uslijedi uistinu smrt. Po sv. Tomi dovoljno je za čast mučenika, da posjedujemo najsavršeniji stupanj poslušnosti, tako da smo pripravn i žrtvovati svoj život. Marija nije postala mučenicom, kako primjećuje sv. Bernard, po krvničkom maču nego po svojim gorkim duševnim patnjama.

Iako krvnički mač nije ranio njezino tijelo, bilo je njezino blagoslovljeno Srce probodeno mačem boli radi muka njezinoga Sina, a ta bol bijaše dovoljna, da je usmrti ne jedanom nego tisuću puta, Muka je Kristova, kako kaže sv. Bernard, počela već njegovim rođenjem; tako je i Marija, koja je u svemu slična svomu Sinu, trpjela cijeli svoj život. Ime Marija osim drugoga značenja znači i

»gorčinu mora«. Kao što je more gorko i slano, tako je i život Marijin bio uvijek pun gorčine radi muke Spasiteljeve, koja joj je neprestano lebdjela pred očima. Marija je jasno spoznala i znala, da će Spasitelj umrijeti na okrutan način, zato je bila puna srdačne sućuti prema nedužnom Spasitelju i prije nego je postala njegovom Majkom.

Ta je bol pogotovu neizmjerljivo porasla, kada je postala Majkom Spasiteljevom. Poradi svih tih muka, koje je imao pretrpjeti njezin jadni sin, bila je cijeli svoj život mučenica. Opat Rupert stavlja u usta blažene Djevice slijedeće riječi; »O Bogom izbavljene duše, draga moja djeco, ne žalite me samo radi patnji prigodom smrti moga preljubljenoga Sina. Mač boli, koji mi je navijestio Šimun, probadao je cijeli život moju dušu. Kada sam ga dojila mlijekom, kada mi je počivao u naručju, već sam mislila na njegovu gorku smrt. Promislite dakle, kako dugo i gorko sam morala trpjeti«.

»Provela sam cijeli svoj život u boli i suzama, jer moja patnja i sućut prema mojemu preljubljenomu Sinu nije nikada nestala pred očima mojim. Uvijek sam gledala muku i smrt, koju je imao pretrpjeti«. Blažena Djevica je sama objavila sv. Brigiti, da joj je čak i poslije smrti i uzašašća njezinoga Sina njegova muka bila uvijek na pameti. Srce njezino, puno neizrecive ljubavi, bavilo se tom mišlju ne samo pri jelu nego i pri poslu. Poradi toga i piše Tauler: »Cijeli je život Marijin bio neprekidna patnja, jer je nosila u svom srcu samo tugu i bol«.

Vrijeme obično ublažuje bol uciviljenih. Nije tako bilo kod Marije, jer su njezine boli porasle s vremenom. Isus je sve više očitovao svoju ljepotu i ljubežljivost, što je više rastao u dobi. Jednako se sve više približavalo vrijeme njegove smrti, vrijeme njegova raspeća na Kalvariji, i tako je danomice rasla bol u duši Marijinoj, da ga mora na ovom svijetu izgubiti, jer će On umrijeti strašnom smrću u neizrecivoj mucu. »Kao što raste ruža među trnjem«, reče anđeo sv. Brigiti, »tako je godinama rasla patnja Majke Božje. Rasla je ruža, ali je raslo i trnje, i tako je i ova izabrana ruža Gospodinova bila sve više mučena trnjem tuge i boli, što je više napredovala u dobi. »Marija je trpjela duševne boli, a drugi su mučenici trpjeli tjelesne muke«. »Muke duše«, kako reče Gospodin sv. Katarini Sijenskoj, »ne možemo usporediti s tjelesnim mukama«.

O tomu piše Arnold iz Chartresa: »Da smo bili prisutni na Kalvariji kod smrti Gospodinove, kod one velike žrtve neokaljanoga Jaganjca, bili bismo ondje vidjeli dva velika oltara za žrtve: jedan je bio tijelo Kristova, a drugi Srce Marijino. Sin je u neizrecivim mukama žrtvovao svoje tijelo na drvu križa, a u isto je vrijeme Marija svojom sućuti u duši žrtvovala Bogu u neizrecivim bolima svoje Srce«.

Marija je žrtvovala svoga božanskoga Sina, a drugi su mu mučenici žrtvovali svoj vlastiti život. Sv. Antonin kaže, da je Mariji život njezinoga Sina bio neprispodobivo miliji od njezinoga vlastitoga života. Poradi toga trpjela je Marija u svom srcu ne samo boli, što su mučile tijelo njezinoga Sina, nego joj je i pogled na te boli zadavao mnogo veće boli, nego da ih je morala sama trpjeti. Budući da je Marija neizrecivo ljubila svoga jedinoga Sina, trpjela je gledajući, kao što je On trpio, na vlastitom tijelu. Udarci bičem, trnje, križ, sva zlostavljanja riječju koja ranjavahu nedužno tijelo Kristovo, probadala su u isto vrijeme materinje Srce Marijino koje je ljubilo. Sv. Laurencije Justinijan uvjerava nas, da je Srce Marijino priličilo zrcalu, u kojem su se mogle vidjeti sve pogrde, udarci, rane, jednom riječju sve, što je Isus morao trpjeti. Sv. Bonaventura veli, da su se tako sve rane tijela Kristova ujedinile u Srcu Marijinom.

Marija je trpjela bez ikakve utjehe, a mučenici naprotiv puni utjehe. To je neizmjerljivo ogorčavalo mučeništvo Majke Božje. Mučenici su istina trpjeli strašne muke, ali su im te muke omiljele, jer im ih je osladila ljubav prema Isusu Kristu. Velike je muke trpio Bonifacije, jer noževima razrezaše njegovo tijelo, pod nokte mu zatjeraše oštre šiljke, usta mu zališe tekućim olovom, pa je ipak neumorno klicao: »Hvala ti, Gospodine Isuse Kriste«. Što su sveti mučenici više ljubili Isusa, to su manje osjećali svoje muke i boli. Jest, sama pomisao na muke njihovoga raspetog Spasitelja mogla ih je potpuno utješiti. Samo Marija, majka boli, nije mogla crpsti utjehe iz svoje ljubavi prema Isusu promatrajući njegovu muku.

Jedini uzrok Marijinih boli bila je muka njezinoga Sina, a u isto vrijeme ju je mučila ljubav prema Sinu Isusu. Njezino mučeništvo je baš bilo u tomu, što je vidjela svoga nedužnoga Sina toliko trpjeti, a Ona je gajila prema njemu najsrdačniju sućut. Što ga je više ljubila, to je gorča i neutješnija bila njezina bol »Velika je kao more tvoja nevolja, tko će te izliječiti?« — O Kraljice

Neba, drugim je mučenicima ljubav umanjivala muku i iscijelila rane; tko može ublažiti tvoju tugu, tko će iscijeliti bolne rane tvoga srca — reci, tko ih može iscijeliti? Tvoj Sin, koji bi te jedini mogao utješiti, svojom je mukom jedini uzrok tvojih boli. Tvoja je ljubav prema njemu i tvoje cijelo mučeništvo.

»Druge mučenike«, kako piše sv. Diaz, »slikamo s njihovim mučilima: Pavla s mačem, sv. Andriju s križem, sv. Lovru s roštiljem, a Mariju slikamo s njezinim mrtvim Sinom u naručju, jer je po ljubavi, koju je prema njemu gajila, postao oružjem njezinoga mučeništva«.

Zamislimo bl. Djevicu Mariju, kako gleda svoga Sina, gdje umire na križu i pri tom primjenjuje s pravom na sebe riječi Jeremije proroka, pa nam dovikuje: »O vi svi, koji prolazite putem, pogledajte i vidite, ima li boli, kao što je moja bol? O vi svi, što živite na zemlji, a nemate sućuti prema meni, pogledajte me bar malo sada, gdje vlastitim očima vidim svoga preljubljenoga Sina umirati; promislite, mogu li svi što trpe i stradaju, naći bol, koja bi bila mojoj jednaka!« »Ne«, odgovara sv. Bonaventura, »ni ma koja bol nije gorča od tvoje, jer nitko nije nikada imao tako ljubznoga Sina«.

Isto tako kaže i sv. Laurencije Justinijan: »Nikada nije bilo ljubeznijega sina od Isusa, nikada majke, koja je ljubila kao Marija. Nije dakle nikada ni ma kakova ljubav priličila ljubavi Marijinoj, kako bi onda ikakva bol mogla priličiti boli Marijinoj?« Poradi toga uvjerava sv. Ildelfons bez promišljanja, da smo premalo rekli, velimo li, da bol Marijina nadmašuje muke sviju ljudi zajedno. Tako piše i sv. Bazilije iz Seleucije: »Kao što sunce nadmašuje sjajem sve zvijezde, tako premašuju patnje Marijine boli sviju ljudi«.

Sv. Bonaventura pita bl. Djevicu: »Zašto si se, o Gospe moja, htjela žrtvovati na Kalvariji? Zar nije bilo dosta za naše spasenje, da se dao razapeti sam Bog! Zar si ti, Majka njegova, morala biti s njim razapeta?« Smrt je Isusova bila sigurno dosta, da izbavi ovaj svijet, da, tisuću svjetova. Marija naša preljubezna Majka, htjela je nešto i sama doprinijeti za naše spasenje svojom mukom i bolima, koje je pretrpjela na Kalvariji. Sv. Albert Veliki piše: »Moramo li našem Spasitelju zahvaljivati na mukama, koje je pretrpio radi nas, to moramo zahvaljivati i Majci Božjoj na mukama, koje je dragovoljno pretrpjela za naše spasenje pri smrti svoga Sina. Kažemo »dragovoljno«, jer je anđeo objavio sv. Brigiti, da bi naša preljubezna i milosrdna majka pretrpjela radije sve moguće muke, nego da se ljudi ne spase i propadnu.

Neizmijerna ljubav Marijina zaslužuje sigurno našu zahvalnost. Dokažimo je barem time, da često mislimo na njezine boli i da osjećamo samilost. Majka Božja potužila se jednom sv. Brigiti, da uopće malo ljudi i misli na njezine boli. Zato je osobito opomenula sveticu: »I ako me mnogi zaboravljaju, ne zaboravi me barem ti, kćeri moja; gle, koliko sam trpjela, nasljeđuj me, koliko možeš i suosjećaj sa mnom«. Slijedeći nam događaj pokazuje, kako je Majci Božjoj ugodno sjećanje na njezine boli. Godine 1239. ukazala se Marija sedmorici svojih vjernih službenika, kasnijim utemeljiteljima Reda Servita. U rukama je držala crno odijelo i zapovjedi im, hoće li joj omiljeti, neka često misle na njezine boli i kao spomen na te boli nose žalobno odijelo. — Sam je božanski Spasitelj objavio sv. Veroniki iz Binaska, da mu je donekle milije, suosjećamo li patnje njegove Majke nego li njegovu vlastitu bol i muku. »Kćeri moja«, reče joj, »sigurno su mi drage suze prolivene radi moje muke; no jer neizmijerno ljubim svoju Majku Mariju, još mi je milije razmatranje onih boli, što ih je pretrpjela prigodom moje smrti.

Božanski je Spasitelj obećao osobite milosti onima, koji pobožno štiju žalosti Marijine, Po kazivanju Pelbartusa sv. Elizabeti od Schonaua bude sapćeno slijedeće: Poslije Marijina uznesenja na Nebo veoma je žudio sv. Ivan apostol još jedanput vidjeti bl. Djevicu Mariju. Gospodin mu udijeli tu milost. Njegova predraga Majka mu se ukaza, a pratio ju je njezin božanski Sin. Sveti je Ivan čuo kako je Marija molila osobitu milost za štovatelje njenih žalosti. Božanski Spasitelj im obeća ove četiri milosti. Prvo: milost prave pokore poradi njihovih grijeha prije smrti. Drugo: svoju moćnu zaštitu u svim njihovim bolima i nevoljama, osobito u času njihove smrti. Treće: posebnu postojanu pobožnost prema njegovoj gorkoj mucu kao i osobitu nagradu zato na nebesima. Četvrto: povjerit će ih rukama svoje preljubijene Majke Marije, da Ona po svojoj volji s njima gospoduje, pa da im isprosi sve milosti, koje Ona želi.

Hvalospjev patnjama presvete Djevice podno križa

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Promatrajmo ožalošćenu Mariju podno križa Spasiteljeva. Pogledajmo njenu svetu dušu probodenu oštricom žive boli. Ona cvili i uzdiše u poletima patnje ljubavi. Marija trpi veliko mučeništvo skriveno našim očima. Umirući Isus je njezina muka. Ljubav, njeno najveće mučeništvo. Njeno srce je velika žrtva. O Bože kako je velika njezina patnja. Videći na sramnom drvu križa predmet svih svojih želja Ona trpi u duši više od svih mučenika.

Marija osjeća iste udarce kao i njen predragi umirući Sin. To je jedinstven odjek njegovih povika i istinski odraz njegove patnje. Suze teku obilno, Ona drhti, gubi svijest, tijelo je klonulo, ali ga njena velika ljubav krije. Grešnici, mi svojim grijesima činimo od Marije i Isusa dvije nevine žrtve. Ah! Ne griješimo nikada više. O naša božanska Učiteljice, suosjećamo s tobom. Svojim srcem, punim nježnosti, moli svog predragog Sina za nas. Probodi naše srce strjelicom ljubavi svoga Srca kako bi u njemu načinila ranu te tako i mi uzmemo udjela u tvojoj boli. Učini nas dionicima tvojih patnji, o Majko lijepe ljubavi, da bismo okajali svoje grijehe i dali ti neku zadovoljštinu.

Mrtvom Isusu u Marijinom krilu

(o. J. Vlahović)

Isuse, Otkupitelju svijeta, vladaru vjekova, raskajana srca klanjam se tvom izranjenom i mrtvom tijelu u krilu tvoje prežalosne Majke! Živa privrženost spram goruće ljubavi, koju si mi svojim djelima dokazao, privlači me tvojim presvetim ranama, da ih izljubim i suzama natopim. A kako da k tebi pristupim, ljubavi moja, kad sam ti ja isti te rane zadao? Bojim se do njih doći, da ih svojim dahom ne obesčastim, da ih svojim doticajem ne povrijedim! Ne smijem ni pogled na tebe mrtvoga iz strahopoštovanja, da ne uskipi ta pravedna Krv, kojom je obliveno tvoje presveto tijelo. S toga, kao grešnik prignutih koljena, glavom k zemlji pognutom, ispovijedam svoje grijehe, te pokorno vapijem: Smiluj se, ubijeni Isuse onome zbog čijih si grijeha umro! Prežalosna Majko Marijo zbog ljute boli i gorčine koja je mučila tvoje premilo majčino Srce, kad si u svom krilu držala mrtvo tijelo svoga Isusa, prikaži mu moje skrušeno srce i isprosi mi milost da mu budem vjeran.

Žalosnoj Gospi

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Žalosna Majko Isusova i moja! Pridružujem se Tvojim bolima, koje si osjećala prigodom muke i smrti Tvoga dragoga Sina, a moga ljubljenog Otkupitelja. Zahvaljujem ti za sve ono, što si i Ti pretrpjela za naše spasenje. Grešnik sam i nemam drugog uzdanja, da se spasim, osim po zaslugama smrti Tvoga Sina. Molim Te, za ljubav onog Sina koga si ti pratila u Njegovim mukama i na Kalvariji na svoje krilo mrtva primila, da mi po zaslugama te presvete muke isprosiš oprostjenje mojih grijeha, sretnu smrt i vječno spasenje. Amen.

Žalosna Majko, pomози nam

(Sv. Gašpar Bufalo)

O Bezgrešna i Žalosna Marijo zbog nas si bila podno Križa. Ti si u svoje Srce prihvaćala Krv koju je Tvoj Sin prolijevao, trpjela si u Srcu, trnje i čavle koji su ga mučili i primala nas za svoje sinove, daj da ostanemo u tvome slatkome Srcu. Marijo lijepo je s tobom stajati podno Križa, Majko Božja i Majko naša, Odvjetnice grešnika, Posrednice, Gospodarice svemira, Učiteljice istine... Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utolimo žeđ našega Spasitelja koji je žedan duša. Žalosna Majko, pomози nam da se penjemo putem Kalvarije između Isusa koji nosi Križ i Tebe koja ga

slijediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvom Srcu.

Gospo, tko da s tobom ne sažaljeva

(Sv. Gema Galgani)

Majko moja gdje da te pronađem? Ti si uvijek kod Isusovih nogu. Majko moja, koliko si trpjela kad si vidjela mrtvog Isusa, kad si se morala od njega odvojiti. Kako si mogla, Majko moja, reci mi, kako si mogla gledati Isusa pribijena na križu? Tko da se ne sažali nad tobom, Majko moja? Vidim da se nisi mogla zasititi u promatranju njegovih rana. Je li moguće ne ljubiti tebe koja si toliko trpjela za mene? Tko da s tobom ne sažaljeva, oh kad bih mogla... O koje li tvoje muke, Isusa se više nije prepoznavalo. O Bože, Isus je mrtav, Majka plače, a samo ja da ostanem bezosjećajna? Ne vidim samo jednu žrtvu, vidim ih dvije: jednu Isusovu, drugu Marijinu.

Majko moja, da te netko vidi s Isusom ne bi znao reći tko će prije izdahnuti, Ti ili Isus? Koje li samilosti promatrati te svake subote pod Križem. A najveća mi je bol to što sam ja bila uzrokom tvoje žalosti. Ako Ti mogu biti olakšanje ove moje male patnje, primi ih Majko moja. O kako si ožalošćena, Majko moja. Tko je bio uzrokom tolikoj boli? Ja, ja sam ti ih prouzrokovala onim mačem. Skinite, skinite Isusa s križa, inače će moja Majka umrijeti... skinite ga, skinite ga! Znam da je patnja toliko velika da se može nazvati ljuta bol. O kako umiješ prihvatiti Križ za mene, i za sve duše koje žele živjeti bez križa! O Isuse moj, o Majko moja!

Sedam žalosti Presvetog Srca Marijina

(Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

Bože, u pomoć mi priteci! Gospodine, pohiti mi u pomoć! Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome. Kako bijaše na početku, tako i sada i svagda u vijeke vjekova. Amen.

1. Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog žalosti, koju je tvoje nježno Srce osjetilo kad je čulo proročanstvo svetoga starca Šimuna. O, ljubezna Majko, po tvom ožalošćenom Srcu isprosi mi od Boga krepost poniznosti i dar svetoga straha Božjega. *Zdravo Marijo ...*

2. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog onoga straha, koji je tvoje nježno Srce osjetilo kod bijega u Egipat i za vrijeme tvoga boravka u tuđoj zemlji. O, ljubezna Majko, po ovoj bojazni tvoga Srca isprosi mi krepost darežljivosti, osobito prema siromasima, i dar pobožnosti. *Zdravo Marijo...*

3. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog straha, koji je obuzeo tvoje brižno Srce, kad se tvoj mili Isus izgubio. O, ljubezna Majko, po tvom zabrinutom Srcu isprosi mi krepost čistoće i dar znanja. *Zdravo Marijo...*

4. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog groze, koja je obuzela tvoje majčinsko Srce kad si susrela Isusa kako nosi teški križ. O, ljubezna Marijo, po tvom ljupkom Srcu punom boli isprosi mi krepost strpljivosti i dar jakosti. *Zdravo Marijo...*

5. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog muka, koje je tvoje jako Srce podnijelo, kad si gledala Isusa na križu u smrtnoj borbi. O, ljubezna Majko, po tvom bolnom Srcu isprosi mi krepost umjerenosti i dar savjeta. *Zdravo Marijo...*

6. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog rane, koja je tvomu ožalošćenom Srcu zadana kad je koplje otvorilo bok Isusov i probolo njegovo premilo Srce, i kad si njegovo mrtvo tijelo u svoje prečisto krilo primila O, ljubezna Majko, po tvom rastrganom Srcu isprosi mi krepost bratske ljubavi i dar razuma. *Zdravo Marijo...*

7. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog tajne boli koju je tvoje premilo Srce trpjelo kad je Isus bio u grob položen. O, ljubezna Majko, po tvom silno rastuženom Srcu isprosi mi krepost revnosti i dar mudrosti. *Zdravo Marijo...*

Moli za nas, žalosna Djevice! Da postanemo dostojni obećanja Kristovih. *Pomolimo se:* Molimo Te, Gospodine Isuse Kriste, udijeli nam milostivo, da se preblažena Djevica Marija, Majka tvoja, čiju je presvetu dušu u času tvoje muke mač boli probo, sada i u času smrti naše, kod tvoga

božanskoga milosrđa za nas zauzme. Po tebi, Isuse Kriste, Spasitelju svijeta, koji s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ, Bog od vijeka do vijeka. Amen.

6. 4. Gospin plač

»Gospin plač« je najpoznatija korizmena popijevka koja se pjevala u Hercegovini. U Bosni i Slavoniji je također poznata, ali pod imenom »Pláč Gospin«. U užoj Hrvatskoj je slabo poznata. Ove činjenice su me upravo potakle da napišem o toj popijevci neke povijesne crtice. Odatle ćemo se uvjeriti da je »Gospin plač«, ili »Pláč Gospin« od davnina poznata pjesma u kršćanskom svijetu.

Prvi trag toj pjesmi nalazimo u latinsko-kršćanskoj literaturi Engleske iz 11. stoljeća pod imenom '*Planctus beatae Virginis*', a pripisuje se sv. Anselmu (1033. - 1109.).

Iz uvoda spomenutog natpisa saznajemo da je sv. Anselmo uz post i molitvu bl. Gospu molio kako bi mu objavila bol i muku svojega Božanskog Sina. Blažena Gospa mu se ukazala i rekla da je Božanski Spasitelj toliko patio i trpio u svojoj mucu, te nema toga tko bi to mogao bez plača i boli ispričati. No, ona će mu to ipak saopćiti sve redom budući da je u preobraženom stanju, pa stoga i slobodna od svake boli. Sv. Anselmo postavlja pitanja na koja mu Gospa odgovara. Cijeli se »Planctus« dijeli u 16 poglavlja; počinje s molitvom u vrtu Getsemanskom, a završava se time kako položiše Isusa u grob.

Dr. Jos. Pohle, profesor u Bresslau, tvrdio je da je taj »Planctus« u svjetskoj književnosti često bio obrađivan. Iz naše kulturne prošlosti sačuvana je pjesma: »*Pláč B. Djevice Marije*«, koju je napisao Matija Divković (1563. - 1631.), franjevac iz Bosne. Tiskana je bosančicom, a potpun joj naslov glasi: »*Pláč blažene divice Marije, koi plač ispisavši mnoge stvari bogoslovne, fra Matije Divković iz Jelašak, iz provincije bosne argentine, prikaza svetomu oficiju inkvizicioni aliti iziskovanja, sveto oficije vidivši, daje stvar vele bogoljubna; za to dopusti, da se može štampati.*«

Nije pretjerano ustvrditi da se je »Pláč Gospin«, dopuštanjem najvišega crkvenoga sudišta, uz gorljivu revnost sinova sv. Franje udomio prije svega u Bosni i Slavoniji gdje su ga vjernici, mladi i stariji, znali gotovo naizust i svaki su ga dan pred večer pjevali.

Divkovičev »Pláč Gospin« više nije u upotrebi jer njegov tekst obradiše drugi, prije svega fra Marijan Jaić, Brođanin (1795-1858) u svojoj pjesmarici »*Vinac bogoljubnih pisama*« 1856. u Budimu, deseto izdanje, u 372 stiha. Bolje obrađen tekst imao je »Novi vijenac« biskupije bosanske i srijemske, Đakovo 1908. u 428 stihova i »Muka Gospodinova ili Gospin plač« stoje objavljen 1915. u Dubrovniku.

U Hercegovini ovi tekstovi »Pláča Gospina« uopće nisu poznati niti se pjevaju. Za razliku od ovih pjeva se »Gospin plač« fra Anđela Nuića. Svakako ovaj tekst ima veze s Divkovičevim i na njemu se temelji.

Iz Nuićevog teksta se vidi da je to stara narodna pobožna pjesma koja veliča Kristove patnje podnesene za spasenje ljudskog roda. Napisana je u obliku dijaloga između Isusa, Marije i Ivana.

Upravo u epskoj širini opijeva Isusove zadnje časove »po Ivanu evanđelisti koji Gospi plač navi'sti«. Tekst pjesme uglavnom opisuje osjećaje, na početku, vezane uz muku, koji potiču na proživljavanje i vjerničko udioništvo u mucu, te na to nadovezuje opis događanja o kojima priča izvještaj o mucu Isusovoj prema Ivanovu evanđelju. *Tekst ima 668 osmeračkih stihova.*

Osim ovoga u Hercegovini je još poznat i tekst fra Petra Kneževića (Mleci, 1753) koji je kraći, a pjeva se u duvanjskom kraju. Kneževićev se redovito pjevao po kućama, dok je Nuićev bio pjevan samo u crkvi.

U prijašnja vremena dok je Hercegovina bila još pod turskom okupacijom, pa do najnovijih dana, kroz korizmu se, kako smo čuli, nisu pjevale nikakve vesele ni ljubavne pjesme u selima. Umjesto njih pjevao se »Gospin plač«. (*Uvodni tekst je od N. Luburića*)

Gospin plač

(Donosimo cjelovit tekst ove drevne pjesme koja može poslužiti kao molitva i štivo za meditaciju)

Muka gorka Gospodina, Isukrsta Božjeg Sina, po Ivanu evanđelisti, koji Gospi plač navi'sti. Plačnim glasom sve vas molju čujte Majke sad nevolju kojano vas na plač zove, jer u gorkim

mukam' plove; zove duše Bogu mile da zajedno s njom procvile. Vi pošteni redovnici, Isusovi nasljednici, slatke pjesme ostavite, plačne glase sad počnite, sada crkve otvorite te za meštom svi tužite, i puk na plač probudite, za Isusom procvilite. Molim oce drage moje, skup'te sebi sinke svoje, te plačite Božjeg Sina, Isukrsta Gospodina, koji za nas muku prima i na križu umrijet' ima. I vas molim, mile majke ke imate svoje stanke; koje žalost imadoste kada sinke pokopaste: Vaše kćerke poučite, te ih plakat naučite, i nevjeste i djevojke, plačne pjesme sad pjevajte.

Svi ostali pravovjerni, poslušajte srcem smjernim Marijinu gorku tužbu te plačite s njom u družbu. Sve stvorenje sad se druži, tresući se s njom u tuzi. Ondje Gospa sve predaše, te cvileći pogledaše otkuda će čuti glase od Isusa ki nas spase. Eto Ivan cvilec teče kao mrtva Gospa kleče. Kad Ivana zглеda plačna, obrani je rana mačna; kad joj plačno progovori, srce joj se sve otvori, popanu je teške boli i tu pade nice doli, Držati se već ne može žalosno se prenemože.

Tad priteče Magdalena, primi Gospu na koljena, Gospi sestre pritekoše, nad njom kose raspletoše, udri u plač s Magdalenom, za Isusom Gospodinom. Kad se Gospi svijest povrati, poče Ivu zagrljati: *»Ivo dragi, ti m' utazi te mi tužnoj majci kaži: Gdje je Isus moja dika? To je, Ivo, zla prilika da ti tako k meni tečeš, hoću da mi to sad rečeš«*. Tada Ivan pade nice sakriv skutom suzno lice; vele gorko uzdisaše te on Gospi govoraše:

»Crno ruho uzmi na se jer ti nosim tužne glase; Juda izda meštra svoga, zlim Židovim' Sinka tvoga. Od starijih iska pomoć da Isusa izda obnoć. Jerbo obdan ne smijaše, od mnoštva se on bojaše. Oni vojsku pripraviše te je s Judom otpraviše. Na molitvi Isus staše kad se vojska približaše; vas se krvlju on znojaše, tijelo umrijet ne htijaše; anđel s neba k njemu dođe, pokrijepiv ga opet pođe. Kada Isus bi pokrijepljen, s voljom Oca bi sjedinjen; eto Juda s vojskom dođe, suprot vojsci Isus pođe, kad im reče: »Kog ištete?« udariše svi na pete, pokaza im svoju krepost, al na njima bješe slijepost; cjelovom ga Juda izda, u židovske ruke prida.

Kad se Juda s njim pozdravi, podbiše ga kao lavi, podbiše ga oružnici, pobjegoše učenici. Tu bi, Gospe, puko kamen, gdje ga biju palicama; i kamenjem krutum dosti, a oružjem bez milosti. Kad mu zглеdaš, Gospe, lice, zadrhtat ćeš od tužice. Modrice mu ispričane i sve krvlju primješane. Vas izranjen tuđe osta i pogrđen vele dosta: Izmučiše, Gospe, jako, vežuć' ruke naopako; Od zemlje ga podigoše te ga strašno povedoše, s njime Ani dotekoše, zločincem ga svi rekoše. Brzo hodi da ga vidiš, ako vidjet Sinka želiš, što ti od njeg, Majko, tvore, dokle ti ga ne umore».

Kad to Ivan Majci reče, kao mrtva Gospa kleče; strašna groza na nju dođe, britki mač joj srce prođe, ter se stisnu kao kamen, polivši se sva suzama; potamni joj suzno lice od tolike tad tužice, i zavapi: *»Sad hodimo da ga živa zatečemo!«* Poče hodit jedna Mati, gorke suze prol'jevati; Srce strijele probadahu, kaplje krvi kad viđahu, kud bi vođen tud kapahu i po putu svud stajahu. Kad dođoše pred dvor k Ani, ali bjehu tu dvorani; pristupiti ne smjedoše, jer u dvoru Isus bješe. Izdaleka tu slušahu gdje Židovi vapijahu. Jedan dignu tad desnicu dav' Isusu zaušnicu. Kad to začu tužna Mati, poče suze prol'jevati:

»Ajme, Sinko, željo moja, jedna ti je Majka tvoja! Ajme, Sinko, ti li primi zaušnicu među njimi, nemilo te, Sinko, tvore dokle mi te ne umore. Ajme, Juda himbeniče, prezločesti učeniče, ti prodade meštra svoga zlim Židovima Sinka moga. Što ti skrivi moj Sin mili te ti tako men' ucivilo?« Netom Gospa riječ izusti, iz dvora se narod pusti. Prije nego u dvor dođe, hitro Isus svezan prođe, i zavapi:

»Ajme, Sinu, što mimo me šuteć minu? Što toliko hitro bježiš, ali me se Majke stidiš? Obazri se, zlato moje, Marija te Majka zove«. Koje srce, kao kami, plakalo bi tad suzami. Kad pođoše s njim bježeći, pade Majka tu cvileći. Odahnut mu ne dadoše dok Kaifi dotekoše. Vas puk poče na nj vapiti i još krivo svjedočiti da iznosi zakon novi po svim zemljam' cesarovim, te puk mami naglim činom, čineći se Božjim Sinom. Još bijahu primaknuli, vapijući: *»Mi smo čuli; mogu crkvu razoriti i u tri dni sagraditi«*. Sav puk na njeg vapijaše, ali Isus šuteć stase. Usta Kaifa te mu pri'ti: *»Ti Sin Božji hoćeš biti?«*

Na nj se Isus ne ispriči, Neg' mu reče ove riječi: *»Dobro jesi rek'o i sam da Sin Božji pravi jesam. Od sad ćeš me ti vidjeti u oblaku prihoditi, na nebesa uzhodeći, s desnu Oca ja sjedeći«*. Kad Kaifa to razumi, zlo namisli i naumi, razdre skute svoje ljuto i zavapi glasom kruto: *»Ne ištite već svjedoke, ne čuste li ove psovke?«* Kad Židovi razumiše, svi iz glasa zavapiše: *»Na smrt njega da vodimo da već vrijeme ne gubimo. K Pilatu ga!«*, svi rekoše Onda s njime potekoše.

Na obraz mu svi pljuvahu pred Pilatom govorahu: »Sudi da ga umorimo, jer ga kriva nahodimo; jer puk mami naglim činom, čineći se Božjim Sinom«. Ali Pilat to znadaše da pravedan Isus biše. I zavidnost poznavашe, suditi ga ne htijaše. Tad u gradu Irud staše s Pilatom se zlo gledaše; k Irudu ga pilat šalje da mu Irud sudi dalje. Vodeći ga tako ružno, za njim Majka cvileć' tužno vapijaše željno tada: »*Dragi Sinko, kud ćeš sada?*« Kad dođoše prid Iruda, poče Irud tražit' čuda: »Eto vino, eto voda, čini čudo kod naroda; ja ne ištem sada ino neg' od vode čini vino, ko si prije ti činio, i narode začudio«. Mnoge riječi govoraše, ali Isus šuteć' staše. Tad se Irud rugat' poče, da je mahnit jošte reče, i pogrdi Božjeg Sina, Isukrsta Gospodina. Bijelu krpu na njegov' stavi, k Pilatu ga pak otpravi; mir s Pilatom učinivši, k njem Isusa povrativši.

Odatle ga povedoše i Pilatu potekoše. Kad dođoše s njim na vrata, unidoše pred Pilata. Pred Pilatom vapijahu, Protiv njemu govorahu: »Sudi da ga umorimo, jer ga kriva nahodimo, o Pilate, sad ga sudi te nas više ti ne trudi«. Pilat poče tad misliti kako će ih umiriti, kako bi se ukrotili i na smrt ga ne prosili; a za puku ugoditi, čini njega bičem biti. Tu ga biše mnogo ljuto privezaše k stupu kruto; Krv ga svega oblijevaše i po zemlji tecijaše. Šest hiljada biča biše i šest stotin' jošte više. I šezdeset i šest više što Židovi udariše.

Tad pred dvorom Majka staše te žalosno uzdisaše: »*Ajme! Sinko, dušo moja, jedna ti je Majka tvoja, ne dadu mi k tebi prići, sad mi hoće život dići; čujem, Sinko, gdje te biju gdje te bičem' udaraju, ali tužna tvoja Mati ne može ti pomoć dati*«. Kad ču Isus Majku plakat', i sam tužno poče jadat. Od stupa ga odvezaše i po dvoru potezaše, u skrlet ga oblačahu, i oči mu zatvorahu, po obrazu udarahu, rugajuć' se govorahu: »Prorokuj nam tko te udri ako s' Isus ti premudri?« Neki tada pritekoše, trnjem krunu opletoše. Kad trnovu krunu sviše, na glavu mu postavioše. Nabiše je sa svih strana da mu dođe do moždana. Koje srce da ne plače smišljajući oštre drače? Sina Božjeg okruniše, trnja glavu napuniše; sav mu obraz krvav biše, ne može se reći više.

Pokaza ga Pilat puku, uhvativ ga sam za ruku, da ga vide okrunjena, po svem tijelu izranjena, ne bi li se ukrotili te ga na smrt ne prosili. Oni većma vapijahu: »Propni njega!«, govorahu. Tada Pilat sve znadaše da himbeno predan biše. Umirit ih hotijaše zato njima govoraše: »Nahodim ga bez krivine, nije pravo da pogine. Pustite ga rad blagdana, a propnite Barabana, jer je vazda zao bio i ubojstvo učinio«. Barabana svi prošahu, na Isusa vapijahu da puk mami naglim činom, čineći se Božjim Sinom.

Kad ču Pilat prijetnje puka, popada ga strah i muka, u palaču unišavši, upita ga: »Otkuda si?« Ništa Isus tad ne veli, al mu Pilat ovo veli: »Ja te mogu pogubiti, i mogu te otpustiti«. Isus reče: »**O Pilate, što me pitaš stvari za te? Da ti nije ozgor dato, ne bi imao ovlast nato: i koji me tebi preda, vele veći on grijeh ima**«. Otad Pilat hotijaše da ga pusti nastojaše, al' Židovi vapijahu: »Propni njega!«, govorahu, »Jer ako ga ne pogubiš, Cezarovu milost gubiš, jer se kraljem našim čini, te Cezarov on puk buni: Ne imamo mi sad kralja, neg' slušamo svi Cezara«. Cezarom mu zaprijetiše i još k tomu podmitiše. Pilat htijuć njim' ugodit', a zlo blago sebi dobit'.

Izvede ga tad Pilate na sud mjesto Litoštrate. Blizu ura šesta biše kad Isusa osudiše: Pilat puku govoraše: da pravedan on bijaše, te se umi tuđe vodom, opru ruke pred narodom. Kada Pilat ruke umi, reče da ga svak razumi: »Kad na moju sada ne bi, propnite ga vi po sebi; nahodim ga bez krivine, nije pravo da pogine; čist od krvi hoću biti koju ćete sad proliti; Nit' uzimam na se toga krv čovjeka pravednoga, a vi ćete pak viditi što će vam se dogoditi«.

Tad Židovi dotekoše, i Pilatu svi rekoše: »Krv njegovu mi primamo. Svrhu djece uzimamo«. Sami sebe osudiše i ludu se izgubiše. Pravedna ga Pilat htješe. Upisano ime biše da se Isus zovijaše, kralj židovski da bijaše. To Židovim' žao biše te Pilatu svi rekoše: Da to pismo on ne piše, jer židovski kralj ne biše. »Ja sam tako dobro pisa', ne promijenih svoju misa!«. Osudu mu tude štije, pred svim pukom nav'jestiše. Konopom ga pak vezaše i križ teški nosit' daše.

Umiljeno taj križ primi, zagrliv ga poče s njimi. Sav puk za njim tecijaše, vidjeti mu smrt željaše; mnoge žene tu bijahu, za njim plačne sve idahu. Obazre se Isus na nje te im reče tužno stanje: »**Ne plačite, žene, mene, neg' plačite same sebe, i plačite sinke vaše koji mene na smrt daše, jer će vrijeme brzo biti, tužno ćete govoriti: blažene su ne rodivši i prsima ne doživši: Planine se oborite, te nas žive pomorite; kad vam budu grad posjesti, djecu ćete svoju jesti: To će vam se sve zgoditi, ne htjeste se pokoriti**«.

Isus reče govoreći, pođe putem križ noseći. Za njim Majka gredijaše, sva se suzam' oblivaše. Prignu Isus glavu dračnu da ne vidi Majku plačnu. Priteče mu tužna Mati, al ne može njegov poznati; Jer nagrđen vele biše, s razbojnicim' tad iđaše; nego Ivan tu doteče: »Gle ti Sinka!« Majci reče. Kad Marija Sinka zgleđa, studenija bi od leđa; padne pred njim tu cvileći, Sinu svome govoreći:

»Postoj, Sinko, dušo moja, žalosna je Majka tvoja, da te zgleđa tvoja Majka, na čas ovi od rastanka«. Isus Majku tad vidjevši pade k zemlji križ pustivši, suze poče s njom roniti, Majci svojoj govoriti:

»**Ti se, Majko, prenemagaš, meni veću tugu davaš. Neka, Majko, muku trpim, neka mukom svijet otkupim. Ako ćeš mi pokoj dati, nemoj, Majko, već plakati**«. Tada Gospa progovori, Sinu svomu odgovori: »Ajme, Sinko, što to reče, kakve l' riječi sad izreče? Ti umireš, dušo moja, što će tužna Majka tvoja?«

Tu na zemlji Isus staše, već križ nositi ne mogaše. Tad Židovi pritekoše i Šimuna privedoše daše njemu križ nositi, a Isusa zlo voditi. Majku s njime razdijeliše i još više rascviliše. Tu Isusa povedoše i na mjesto dovedoše Kalvarija što se zvaše, gdje puk skupljen vas bijaše. Tuđe na križ s njim udriše i sve rane povrijediše; probodoše ruke, noge, zadaše mu tuge mnoge. Ponoviše njemu rane, Krv poteče na sve strane. Od tolike tad bolesti On proplaka vele dosti. Tad bi propet Sin Marije Na vrh gore Kalvarije. Kada Gospa blizu dođe, već na križu Sinka nađe; sva od tuge tu drhtaše, uz križ ruke uzdizaše:

»Ajme, Sinko, što to činiš što me na križ svoj ne primiš: Primi Sinko, na križ mene nek' i moje lice vene, da na križu tebe družim, pored tebe da ja tužim! Vidim, Sinko, da skončavaš, tužnu Majku kom' ostavljaš?«

Isus Majku kad slušaše, veću muku tad imaše. Prem na križu visijaše, plačnu Majku on tješaše, i videći da se muči, Ivanu je preporučiti: »**Evo t' Ivan moj predragi, nek' ti bude sinak blagi, a ti budi njemu Mati, i sinom ga počni zvati**«. Ivanu se pak obrati: »**Evo t', Ivo, moja mati, sad je imaš ti primiti, nek' je tvoja nova mati; a kad budem izdisati, ne daj Majci križ gledati**«.

Gospa Ivu tad grijaše, suzama se pol'jevaše: »**Zdrav mi budi, novi sinu**«, sve veselje Majku minu. Ivan Gospu tad tješaše vas se suzam' obl'jevaše. Magdalena vapijaše, Križ Isusov zagrljaše: »Oh, Isuse, meni prosti što sagriješih u mladosti«. Isus tada vapijaše i na križu pit' iskaše. Tu Židovi pritekoše. Žuč, kvasinu donesoše, spužvu jednu napuniše pa Isusu piti daše. Kad okusi, ne htje piti, nego Ocu govoriti:

»**Svršen mi je trud i muka što je podnih za grešnike, ad te, Oče, vele molim za svu muku kom se bolim, i za ljubav ku mi nosiš da ovomu puku prostiš. Što mi čine, sad ne znaju, daj im milost nek' se kaju**«.

Kada Isus riječ izusti, prignu glavu duh ispusti. Kada glavu Isus prignu, tad sva tuga Majku stignu. Po ti način tad procvili da svud tužan glas razdi'li. Nebo uze tamnost na se, jer izdahnu koj' nas spase; a zemlja se trese kruto, gdje Marija cvili ljuto. Strahovita trešnja nastala, kamenje se pusto rasta, i grobovi otvoriše, mrtvi iz njih izadoše. Tmine zemlju svu pokriše. Po svem svijetu tamno biše od vremena tad šestoga do vremena devetoga. Ta čudesa tuđe biše i strahote jošte više.

Prestrašeni svi tu stahu; »Sin je Božji«, govorahu. A i stotnik to videći, on zavapi govoreći: »Prav doista ovaj biše i prava ga pogubiše«. Longin s vojskom tu bijaše, s jednim okom ne vidaše. Premda dobro on znađaše da Isukrst mrtav biše, on od svoje zloći hoti kopljem njega udariti tad poteče krv i voda na spasenje sveg naroda; na Longina kaplja pade, odmah okom zdrav ostade. Kad to čudo Longin vidi, Isukrsta odmah sli'di: U prsa se udaraše i proštenje on pitaše.

Tad pod križem Majka staše te žalosno uzdisaše: »Ajme, križu prigni mi ga, moj je Sinak, ne drž' mi ga«. Kad Židovi sve svršiše, odjeću mu razdijeliše; oda nje se tu srećkaše koja koga zapadoše. Pa se u grad povratila, jer već i noć blizu biše. Jadna Majka to vidjevši, pade niče križ pustivši; Krv po zemlji cjelivaše:

»Ajme, Sinko, vapijaše, kad me anđel pozdravljaše, meni Majci govoraše: »O Marijo, zdrava bila, veselje si zadobila Sina Božjeg roditi ćeš i vesela uvijek bit ćeš; a sad tvrdnem kano sti'na Gledajući mrtva Sina«.

Tu pravedni Josip biše i Nikodem još odviše; Isusovi nasljednici i skroviti učenici. Te Pilata tad moliše. Mrtvo tijelo isprosiše. Sa križa ga skinuv milo da polože u grob ti'lo, da u petak ne ostane, da subota ne zastane, jer subota blagdan biše u Židova tad najviše. Kad metnuše uz križ skale, tad ne biše suze male; kad mu krunu tu skinuše, tad žalosti mnogo biše; kad mu čavle izdirahu, Majci srce razdirahu. Uz križ ruke podizaše: »Dajte mi ga«, vapijaše»; snimivši ga Majci daše, jer od tuge umiraše. Majka Sinka tu grijaše, i suzama oblijevaše od žalosti jedva staše, Sinu svome govoraše:

»Koji grijesi tvoji biše, da te tako umoriše? O studence žive vode, lijep nauče duše moje, vele ti si presahnuo, nevjest mi se učinio. Ajme, tvoje lice bijelo vele ti je poblijedjelo; Tvoje oči kada mrahu, kao žarko sunce sjahu, a sada su potamnile i svu svjetlost izgubile; tvoja usta, Sinko medna, gorke žuči napojena; ajme, ruke premedene, ke su sada probodene; ajme, prsa ljuta rana, što preda mnom biše dana. Čavli noge izraniše po svem svijetu ke hodiše. Ajme, tvoji biči ljuti, zlo ti srce moje čuti, s kojim su te ljuto bili, moj predragi Sinko mili. Puk nemili teb' umori, koga s Ocem ti sam stvori: kog' izvede iz Egipta i manom ga još napita, i dobra mu svaka dade, a on toga ne poznade, već krv tvoju tako proli, meni gorke dade boli«.

Mirisom ga pomazaše, jer običaj takav bješe. Kad ga u grob ponesoše, Gospa glasom vapijaše: *»Ajme, Sinko, to sad što je, da ne pukne srce moje; da me s tobom pokapaju, nit' me ovdje ostavljaju«.* Kad ga u grob postaviše, plača, tuge mnogo biše. Od groba se od'jeliše pak sa Gospom svi cviliše, tuge, plača mnogo biše, ne može se reći više. Dragi puče, sad se smili te sa Gospom i ti cvili, na koljena dolje pani, Gospodinu tvom uzdahni: «Slava tebi, Svemogućí, koj' nas spasi umirući, Tebi slava i poštenje, nam' grešnicim' daj proštenje. Sine Božji, budi hvaljen po sve vijeke vjekov'. Amen.»

7. MARIJA U OTAJSTVU ISUSOVA USKRSNUĆA

Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji, kojega je izdala kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenta u Rimu kada govori o vazmenom otajstvu Isusova uskrsnuća potiče i na izraze pučke pobožnosti u kojoj se razmatra i o povezanosti Marije s tim velikim Isusovim otajstvom te pojedinačno nabraja: Majčin čas, susret Uskrsnuloga s Majkom i vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga, a crkvena tradicija na čelu s papom govori i o ukazanju uskrslog Isusa svojoj Majci.

7. 1. Majčin čas

Pobožnost prozvana Majčin čas, kako to opisuje i preporuča Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji, odnosi se na događaj Velike subote "dok tijelo Sina leži u grobu a njegova je duša sišla nad pakao, kako bi navijestila svojim predcima neposredno oslobađanje iz kraja tame, Djeвица, ispunjena vjerom, anticipirajući i uosobljujući Crkvu, čeka Sinovljevu pobjedu nad smrću». U izradi Majčinog časa prilagodili smo talijansko izdanje od E. Tonilolo, L ora della Madre, Rim 1983, objavljen s imprimaturom G. Canestri, vicegerente, od 25. 3. 1983.

Ulazna pjesma, znak križa i pozdrav: Milost Gospodina našega Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama.

Uvod: Braćo i sestre jučer smo motrili Raspetog Gospodina Isusa Krista, vidjeli smo da je bio izdan, napušten, osuđen i ubijen; skupa s Majkom i malim brojem vjernika pratili smo ga do groba. Danas se on odmara pod zemljom, obavijen platnom u novom grobu. Danas je subota počinka Gospodnjeg, počinak Otkupitelja koji je izvršio djelo spasenja koje mu je bio povjerio Otac. On se odmara na nekom mjestu, ni u grobu nego u vjeri svetih. Danas je dakle, njegov odmor u vjeri Majke, jedine koja je uvijek vjerovala i vjeruje da će On uskrsnuti od mrtvih.

Velika subota je Marijina subota, čas njene vjere, čas u kojemu ona kao Družica Otkupitelja nadopunja u sebi ono što nedostaje Muci Kristovoj, u patnji srca i tami duha, u trenutku u kojemu kao Majka Crkve u ime svih otkupljenika vjeruje, nada se i ljubi. Da bi mogli dostojno s Marijom živjeti njen i naš Čas vjere u iščekivanju Kristova Uskrsnuća ponizno molimo Gospodina da iz ljubavi prema Majci svojom krvlju opere naše grijeha. Kratka šutnja.

Himan: Mračna šutnja nad svijetom
noć mrkla širila se srcima
ugasilo se svjetlo vjere
Riječ je sada u grobu šutjela

Apostoli su bili raspršeni
samo ti si Marijo vjerovala
moleći čekala si novi dan
povratak Života od mrtvih

Majko vjernika i Uskrsnuća
svijetli pute Crkvi
daj da s radošću u vjerni
i mi izričemo tvoj «neka mi bude»

Tebi moćni Oče neka je čast
Tebi Sine, pobjedniče smrti
Tebi Duše, izvore života
Presvetom Trojstvu neka je slava. Amen.

Psalmidija: Ps 16 (15). Gospodin — moja baština

Ant. Tijelo mi spokojno počiva

Čuvaj me, Bože,*
jer se tebi utječem.
Gospodinu rekoh: »Ti si moj Gospodar,*
nema mi blaženstva bez tebe!«
Svetima na zemlji, odličnim ljudima,*
sva naklonost moja!
Gomilaju patnje svoje *
koji slijede bogove tuđe.
Ja ljevanica njihovih nalijevat neću, *
ime im spominjat neću usnama.
Gospodin mi je baština i čaša: *
Ti u ruci držiš moju sudbinu.
Na divnu zemlju padoše mi konopi, *
vrlo mi je mila moja baština.
Blagoslivljam Gospodina koji me svjetuje, *
te me i noću srce opominje.
Gospodin mi je svagda pred očima; *
jer mi je zdesna da ne posrnem.
Stog mi se raduje srce i kliče duša, *
pa i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju *
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
Pokazat ćeš mi stazu života, puninu radosti lica svoga, *
sebi zdesna blaženstvo vječno. *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...*
Ant. Tijelo mi spokojno počiva.

Ps 116 (115) Ant. 2. Uzet ću čašu spasenja i tebi ću prinijeti žrtvu hvale.

Ja vjerujem i kada kažem: *
»Nesretan sam veoma.« U smetenosti svojoj rekoh: *

»Svaki je čovjek lažac!«
 Što da uzvratim Gospodinu *
 za sve što mi je učinio?
 Uzet ću čašu spasenja *
 i zazvati ime Gospodnje.
 Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje *
 pred svim pukom njegovim.
 Dragocjena je u očima Gospodnjim *
 smrt pobožnika njegovih.
 Gospodine, tvoj sam sluga,
 tvoj sluga, sin službenice tvoje: *
 ti si razriješio okove moje.
 Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne, *
 zazvat ću ime Gospodnje.
 Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje *
 pred svim pukom njegovim, u predvorjima Doma Gospodnjega, *
 posred tebe, Jeruzaleme! *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...*
Ant. Uzet ću čašu spasenja i tebi ću prinijeti žrtvu hvale.

Ps 116 (114). Pjesma zahvalnica **Ant. 1. Gospodine, život mi od smrti izbavi, noge od pada.**

Ljubim Gospodina, jer čuje *
 vapaj molitve moje:
 uho svoje prignu k meni *
 u dan u koji ga zazvah.
 Užeta smrti sapeše me,
 stegoše me zamke Podzemlja, *
 snašla me muka i tjeskoba.
 Tada zazvah ime Gospodnje: *
 »Gospodine, spasi život moj!« —
 Dobrostiv je Gospodin i pravedan, *
 pun sućuti je Bog naš.
 Gospodin čuva bezazlene: *
 u nevolji bijah, on me izbavi.
 Vрати se, dušo moja, u svoj pokoj, *
 jer Gospodin je dobrotvor tvoj:
 On mi život od smrti izbavi, *
 oči moje od suza, noge od pada.
 Hodit ću pred licem Gospodnjim *
 u zemlji živih. *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...*
Ant. Gospodine, život mi od smrti izbavi, noge od pada.

Čitanja: Iz Evanđelja po Ivanu (19, 25 - 42)

Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" I od toga časa uze je učenik k sebi. Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: "*Žedan sam.*" A ondje je stajala posuda puna octa. I natakošje na izopovu trsku spužvu natopljenu *octom* pa je primakošje njegovim ustima. Čim Isus uze ocat, reče: "Dovršeno je!" I prignuvši glavu, preda duh. Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu. Dođošje dakle vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti. Kada dođošje do Isusa i vidješje da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda. Onaj koji je

vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govori istinu da i vi vjerujete jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: *Nijedna mu se kost neće slomiti*. I drugo opet Pismo veli: *Gledat će onoga koga su proboli*.

Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od Židova - bio učenik Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo Isusovo. I dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo. A dođe i Nikodem - koji je ono prije bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko sto libara smjese smirne i aloja. Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj za ukop. A na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen. Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

Otpjev: R. Kao janje na klanje odvedoše njega * predadoše ga na smrt da oživi narod svoj.

O. Sam se ponudio na smrt među zlikovce je bio ubrojen. Da živi narod svoj.

Govor Grgura iz Nikomedie, biskupa

Predmet našeg govora je stalna prisutnost herojske Majke ma grobu Sina. Dok su se, uistinu svi povukli, samo Majka Marija, goreći velikim plamenom ljubavi s vjerom i neustrašivom hrabrošću, sjedila je pored groba, ne podsjećajući se na hranu i san, usredotočena da se nasiti Uskrsnućem koje čini blaženim. Samo je Majka, dakle, bila svjedok događaja koji su prethodili Uskrsnuću i čula je blago i utješno podrhtavanje zemlje, koje je probudilo one koji su bili mrtvi i uspavalo straže koje su bdjele na grobu.

Zato smatram da je njoj prvoj bilo navješteno božansko Uskrsnuće: kao što se uistinu radovala neizrecivom Utjelovljenju, tako je klicala zbog ukazanja i sjaja uskrslog Sina. Bila je Majka, njoj su bila povjerena otajstva utjelovljenja, njoj samoj Gospodin je pokazao čudesa Uskrsnuća, na uzvišeniji način nego Apostolima i vjernim ženama, pa i iznad anđeoskih razumijevanja. Zato je nju odmah i prija nego druge obavilo izjaravajuće svjetlo uskrsnuća. Zaslužuje dakle, ovaj dan radosti započeti zahvalom koju je Marija izrekla dok je sjedila na grobu. Ona je uistinu u nutarnjoj šutnji provela vrijeme koje je prethodilo uskrsnuću, prisjećajući se i razmišljajući o neizrecivom otajstvu: govorila je Onome koji je ispunio nečuvani Božji plan i tako mu u šutnji govorila:

«Gospodine, u svojoj božanskoj naravi, ne možeš trpjeti i besmrtn si, ali kao čovjek si trpio u našoj ljudskoj naravi; sada ležiš u krilu zemlje, ti koji nisi ostavio Očevo krilo. U cijeli svijet ne može se zatvoriti tvoje božanstvo, a u jednom grobu zatvoreno je tvoje tijelo. Radosno te prihvaćaju duše pravednika; radosnim glasom ti kliču, otkupitelju; prosvijetljene tvojim izjaravajućim sjajem navješćuju tvoju otajstvenu ljubav prema čovjeku. Pokaži i stanovnicima svijeta trofeje tvoje pobjede. Ti koji si na nevidljiv način svuda prisutan, objavi se u ljepoti koja tebi pripada. Obasjaj zemlju sjajem tvoga uskrsnuća. Uskrsni u tijelu, Ti koji ne možeš biti zatvoren u božanstvu. Probudi se, dakle, Ti koji besan bdiješ kroz stoljeća! Ustani, i neka te hvalama okruži zajednica naroda. Ustani u obranu tvojih siromaha, rasprši do uništenja protivne sile.

O sunce pravde, oslobodi svjetla tvog ponovnog rođenja. Neka budu svijetu objavljene bljesci tvoje pobjede; neka svima bude poznato tvoje spasenje: *Neka vide siromasi i neka se raduju* (Ps 68,33). Da i ja vidim žuđeno lice mog najpoželjnijeg Gospodina; da motrim nadljudsku ljepotu Božanskog Sina, i vidim podizanje slave proslavljenog Boga, da mogu ponovno slušati njegov glas koji govori blage riječi pune milosti. Kao što si kod rođenja, prvo Majku obradovao, tako joj se ukaži i navijesti joj prvoj radost tvoga Uskrsnuća. Ukaži se, Ti koji uvijek ostaješ s njom, čuvajući je nepobjedivu».

Dok je Djevica, vična u Bogu, tako slavi i moli; Sin joj objavi sjaj uskrsnuća; i jer je dužnost častiti Majku, počasti je svojim prvim ukazanjem. Bilo je uistinu pravedno, da prva prihvati radost svijeta Ona koja je nama bila uzrok punine radosti; Ona kojoj su bila povjerena nebeska otajstva, Ona koju je u Muci Kristovoj probolo bezbroj mačeva. Bilo je pravedno, da kao što je bila dionicom patnji svoga Sina, kuša unaprijed božansku radost. O Gospe, koji si ga prva vidjela i navijestila, objavi i našim srcima Kristov sjaj, naše preslatko svjetlo! Njemu, slava, čast, hvala s ocem i duhom Svetim, sada i u vijeke vjekova. Amen.

Otpjev: R. Hvala Bogu koji nam daje pobjedu * po Gospodinu našem Isusu Kristu.

O. Uistinu si blagoslovljena među ženama jer si prokletstvo Eve u blagoslov okrenula.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu.

Završna molitva: Nakon što smo motrili i kušali patnju i nadu Majke Božje, obratimo se Kristu, našem životu, riječima drevnih otaca, i molimo ga da i u nas ulije herojsku vjeru koju je po Duhu Svetome darova svojoj Majci.

Pomolimo se: O Sine Djevice, o Bože Djevice i Stvoritelju svijeta! Tvoja je Muka, tvoja duboka mudrost! Ti znaš što si bio i što si postao. Da bi spasio čovjeka Ti si se udostojao prihvatiti sramotnu patnju, kao jaganjac uzao si na sebe naše grijeha i uništio ih svojom smrću, Spasitelju koji si uskrsnuo i sve spasio, Ti si udijelio milost tvojoj Majci da ti može klicati. «O Sine moj i Bože moj». Po Kristu Gospodinu našem. Amen. *Završna pjesma.*

. 2. Susret Uskrsnuloga s Majkom i Vazmeni pozdrav Majci Uskrsnuloga

Za ove dvije pobožnosti, preporučene od Direktorija, bilo da se obavljaju kao procesija ili blagoslov cvijeća, a mogu se i privatno obaviti jednostavno u meditaciji ili pred kipom Majke Božje, bitno je da izražavaju radost susreta uskrslog Isusa i Marije. U tu svrhu možemo se poslužiti za razmatranje i sljedećom molitvom.

Radost Kraljice neba *(sv. Ljudevit Montfortski)*

O velika Kraljice neba, neka tvoje ljubljeno Srce više ne bude u tuzi, neka zaigra od radosti, Isus je uskrsnuo. O preslatka Istino! Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Naši su grijesi izbrisani, đavao poražen, Isus ogrnut slavom nad svima je pobijedio. Oholi su poniženi, neće se više podići. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Isus je zatvorio pakao, izvukao naše pretke iz okova, otvorio vrata vječne slave, uspostavio opći mir. Uistinu, Isus je pobjednik za spasenje grješnika. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo!

O Majko predivne Ljubavi, drhti od radosti ovoga dana. Neka anđeli, ljudi i mi svi, takvi kakvi smo, slavimo ovaj dan i pjevajmo Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! O dostojna Majko Božja, neka te cijeli svijet slavi, o preslavna Djevice, o tisuću puta blažena, što si nosila ovog velikog Kralja. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Isprosi nam od Isusa udjela u svim njegovim krepostima, u njegovu novom životu kako bi svatko zauvijek obznanjivao: Isus je uskrsnuo! Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! BOG SAM.

Prežalosnoj Djevici poslije Isusova uskrsnuća *(o. Jerko Vlahović)*

Dosta je tvojih jada i tvojih suza, preslavna i preljubezna Majko Marijo! Uskrsnuo je tvoj božanski Sin! Ah! kako je krasno njegovo lice, sjajne blagoslovljene rane, divno presveto tijelo! Rajski mir i blagost iz njega odsijevaju! Veseli se dakle i raduj, presretna Majko! Tvoj Sin svojom mukom, smrću i uskrsnućem pobijedio je smrt, svladao pakao, grijeh uništio. Anđeoska vojska, čete svetih otaca, koje je iz predpakla izveo, njegovi vjerni sljedbenici, pobožne žene, nebo i zemlja, sva stvorenja raduju se i vesele slavodobitnom Isusovom uskrsnuću, i tebi svesrdno čestitaju!

Ako se svi ovi raduju i vesele, tebi se je neizmjereno više radovati i veseliti, jer si mu Majka, i što si ujedno s njime najužasnije muke trpjela. Dopusti mi, slavna Bogorodice, da se i moja duša sa svemirom raduje i veseli uskrsnuću svoga Otkupitelja, da se ujedno s tobom radujem i veselim, kao što sam s tobom tugovao i suze ronio nad mrtvim Isusom. U ovaj slavni i veseli dan za tebe, milost mi isprosi, slatka Majko, da skršim verige svojih grijeha, da svladam svijet i pakao, da uskrsnem na duhovni život, da ljubim Isusa Sina tvoga i tebe, slavna Kraljice mučenika, i moguća Kraljice neba i zemlje.

7. 3. Govor naučiteljstva Crkve o prvom ukazanju uskrslog Isusu svojoj Majci Mariji

Još od prvih vremena kroz stoljeća se u katoličkoj Crkvi proteže tradicija prema kojoj se Isus nakon Uskrsnuća prvo ukazao svojoj Majci Mariji. Iako sv. pismo o tome ne govori izričito mnogi sveci i pape govore o tom događaju. Donosimo samo neka svjedočanstva.

Sv. Ignacije Loyolski piše: «Isus se prvo ukazao bl. Djevici Mariji. O tome se, doduše, ništa ne govori u Svetom pismu, no smatra se da je to rečeno kad je rečeno da se ukazao tolikom drugima, jer Sveto pismo pretpostavlja da smo razboriti, kao što je pisano: Zar ste još bez razuma (Mt 15,16). (Duhovne vježbe 299).

Sv. Antun Padovanski uči: «Naprotiv, Blažena Djeвица Marija, nakon što je njezin Sin Isus položen u grob, nije se udaljavala, kao što neki kažu, već je ostala stalno bdijući u suzama, dok ga nije prva vidjela gdje uskrsava: zato vjernici njoj u čast svetkuju Veliku Subotu».

Veliki papa naših dana Ivan Pavao II, uči: «Nakon odlaganja Isusa u grob, Marija je ostala jedina koja je držala živ plamen vjere, pripremajući se tako prihvatiti radosni i iznenađujući navještaj uskrsnuća. Iščekivanje koje je živjela na Veliku subotu je jedan od najuzvišenijih trenutaka vjere Majke Gospodinove; u tamu koja je obavijala svemir, Ona polaže potpuno povjerenje u Boga života i, vraćajući se na riječi Sina nada se potpunom ostvarenju božanskih obećanja.

Evandjelja donose različita ukazanja Uskrsloga, ali ne i susret Isusa sa svojom Majkom. Ta šutnja ne treba nas dovesti do zaključka da se poslije Uskrsnuća Isus nije ukazao svojoj Majci; naprotiv nas poziva da tražimo razloge tog izbora sa strane evandelisti. Pretpostavljajući «propust» taj izbor bi se mogao pripisati činjenici da ono što je potrebno za našu spasonosnu spoznaju bilo je povjereno riječima svjedocima od Boga preodabranima (Dj 10,14), to jest apostolima, koji su velikom snagom svjedočili o uskrsnuću Gospodina Isusa. Prije nego njima, Uskrsli se ukazao nekim pobožnim ženama zbog Crkvene funkcije: «Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju, ondje će me vidjeti» (Mt 28,10).

Ako autori Novog Zavjeta ne govore o susretu Majke s uskrslim Sinom, to se možda može pripisati činjenici da bi slično svjedočanstvo moglo biti promatrano, od strane onih koji su negirali uskrsnuće Gospodina, previše interesno, i dakle ne dostojno povjerenja. Između ostalog Evandjelja donose samo manji broj ukazanja uskrslog Isusa, i sigurno ne potpuni izvještaj onoga što se događalo u 40 dana poslije Pashe. Sv. Pavao podsjeća jedno ukazanje «braći kojih je bilo zajedno više od petstotina» (1 Kor 15,6). Kako opravdati da jedan događaj poznat svima nije donesen u Evandelju, usprkos njegove izvanrednosti? To je očiti znak da druga ukazanja Uskrsloga, iako su bila svim poznata nisu donesena.

Djeвица, prisutna u prvoj zajednici učenika (usp. Dj 1,14), kako bi mogla biti isključena iz broja onih koji su susreli njenog božanskog Sina uskrsnula od mrtvih? Naprotiv, dopušteno je smatrati da je vjerojatno Majka bila prva osoba kojoj se uskrsli Isus ukazao. Odsutnost Marije iz grupe žena koje su u zoru išle na grob (usp. Mc 16,1), ne bi li mogla biti znak činjenice da je Ona već bila susrela Isusa? Ovaj zaključak našao bi potvrdu također u činjenici da prve svjedokinje uskrsnuća, po Isusovoj želji, bile su žene koje su ostale vjerne u podnožju križa, i dakle čvršće u vjeri.

Jednoj od njih, Mariji Magdaleni, uistinu Uskrsli, povjerava poruku za prenijeti Apostolima (usp. Iv 20,17-18). I ovaj element dopušta možda misliti da se Isus prvo ukazao svojoj Majci, Onoj koja je ostala najvjernija i u kušnji sačuvala cjelovitu vjeru. Na kraju, jedinstvena i posebna karakteristika prisutnosti Djevice na Kalvariji i njeno savršeno sjedinjenje sa Sinom u trpljenju na Križu izgleda pretpostavlja jedno njeno posebno sudjelovanje u otajstvu Uskrsnuća.

Jedan autor iz petog stoljeća, Sedulio, smatra da se Krist pokazao u sjaju uskrslog života prija svega svojoj vlastitoj Majci. Uistinu, ona koja je u Navještenju bila put njegova ulaska u svijet bila je pozvana proširiti čudesnu vijest uskrsnuća, kako bi postala navjestiteljica njegova slavnog dolaska. Obavijena slavom uskrsloga, Ona anticipira «sjaj» Crkve (usp. Sedulio, Carmen Pascale, 357, CSEL 10,104 s).

Budući da je slika i uzor Crkve, koja čeka Uskrsloga, i u grupi učenika ga susreće za vrijeme pashalnih ukazanja, izgleda razborito vjerovati da je Marija imala osobni susret s Uskrslim Sinom kako bi i ona uživala puninu pashalne radosti. Prisutna na Kalvariji na Veliki petak i u Cenakulu te

na dan Pedesetnice Presveta Djevica je vjerojatno bila i povlašteni svjedok uskrsnuća Kristova, dopunjujući tako svoje sudjelovanje u svim bitnim trenucima Pashalnog Otajstva. Prihvatajući uskrslog Isusa, Marija je između ostalog i zalag čovječanstva, koje se nada doći do punine ostvarenja po uskrsnuću od mrtvih.

U pashalnom vremenu, kršćanska zajednica obraćajući se Majci Gospodina, poziva ju na radost: «Kraljice Neba raduj se, aleluja!» Tako se sjeća Marijine radosti zbog uskrsnuća Isusova šireći kroz vrijeme riječi «raduj se» koje joj je uputio arkandeo kod Navještenja, kako bi postala uzrok radosti cijelom čovječanstvu. (*L'osservatore romano, La catechesi marina di Giovanni Paolo II, Vatikan 1998, st. 175- 177*).

«Iz cijeloga vazmenog otajstva provire punina radosti i utjehe. U srcu Marijinu ta je radost tako preobilna da postaje vrelom utjehe za sve koji se njoj obraćaju» (sv. Ivan Pavao II)

7. 4. Kraljice neba, raduj se

(Od uskrsnog bdijenja od Duhova ova molitva se moli 3 puta dnevno, ujutro, u podne i navečer umjesto Anđeo Gospodnji)

Kraljice Neba, raduj se - Aleluja! Jer koga si bila dostojna nositi – Aleluja!

Uskrsnu kako je rekao - Aleluja! Moli Boga za nas – Aleluja

Veseli se i raduj, Djevice Marijo – Aleluja! Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu – Aleluja!

Pomolimo se: Bože koji si se udostojao razveseliti svijet uskrsnućem svoga Sina Isusa Krista: daj molim te, da po njegovoj Majci Mariji, izbavimo se iz sadašnje žalosti i postignemo radosti vječnog života! Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

8. DUH SVETI I MARIJA

Ako se pažljivije prouči Novi zavjet lako je uočiti posebnu i nerazrješivu vezu između Marije i Duha Svetoga u otajstvu Božjeg plana spasenja. O tome je crkveni nauk izričit i jasan.

8. 1. Nauk Crkve

Katekizam Katoličke Crkve uči:«Marija, presveta Bogorodica i vazda Djevica, jest remek djelo poslanja Sina i Duha u punini vremena. Prvi put u naumu spasenja, budući da ju je njegov Duh pripremio, Otac nalazi Prebivalište u kojem će njegov Sin i njegov Duh stanovati među ljudima. U tom smislu crkvena je Predaja često najljepše tekstove o Mudrosti čitala misleći na Mariju: Marija je opjevana i predstavljena u Liturgiji kao »Prijestolje Mudrosti«. Na njoj se počinju pokazivati »čudesna Božja djela« koja će Duh dovršiti u Kristu i Crkvi.

Duh Sveti je Mariju pripremio svojom milošću. Dolikovalo je da bude »puna milosti« Majka Onoga u kojemu »tjelesno prebiva sva punina božanstva« (Kol 2,9). Iz čiste milosti, ona je bila začeta bez grijeha kao najponiznije stvorenje i najpodobnije da primi neizrecivi Dar Svemogućega. S pravom je kao »Kćer sionsku« anđeo Gabriel pozdravlja: »Raduj se«. Dok u sebi nosi vječnoga Sina, ona u svom hvalospjevu upravlja Ocu, u Duhu Svetom, zahvalnu molitvu svega Božjega naroda, dakle i Crkve.

U Mariji Duh Sveti oživotvoruje dobrohotni Očev naum. S Duhom Svetim i po njemu Djevica začine i rađa Sina Božjega. Njezino djevičanstvo biva jedinstveno plodno snagom Duha i vjere. U Mariji Duh Sveti objavljuje Očeva Sina koji je postao Djevičinim Sinom. Ona je gorući Grm konačnog Bogojavljenja: ispunjena Duhom Svetim, ona pokazuje Riječ u skromnosti svoga tijela dajući da je upoznaju siromasi i prvine poganskih naroda.

I napokon, po Mariji Duh Sveti počinje uvoditi u zajedništvo s Kristom ljude, »miljenike« Božje ljubavi, i uvijek ga prvi primaju ponizni: pastiri, mudraci, Šimun i Ana, zaručnici iz Kane i prvi učenici.

Na kraju ovoga poslanja Duha, Marija postaje »Ženom«, novom Evom, »majkom živih«, Majkom »čitavog Krista«. I kao takva ona je nazočna s Dvanaesticom, »jednodušno postojanima

u molitvi« (Dj 1,14), u zoru »posljednjih vremena« koja Duh u jutro Pedesetnice započinje očitovanjem Crkve.

8. 2. Marija, zaručnica Duha Svetoga po nauku sv. Ljudevita Montforskoga

Nijedna duhovnost ne može se zrelo živjeti bez oživljavajućeg djelovanja Duha Svetoga. Sv. Ljudevit je duboko svjestan da Duh Sveti svojom milošću budi našu vjeru i proizvodi novi život, koji se sastoji u spoznaji Oca i onoga koga je on poslao, Isusa Krista (usp. Iv 17,3). Duh Sveti, jedna od osoba Presvetog Trojstva, istobitan sa Ocem i Sinom, s njima je na djelu od početka do svršetka plana spasenja. Kada Bog šalje Sina, uvijek šalje i Duha Svetoga, njihovo je poslanje združeno i nerazdvojivo. Svojom smrću i uskrsnućem Isus je postao Gospodinom, te od svoje punine, On kao Spasitelj izlijeva Duha Svetoga na svoju Crkvu, koju Duh izgrađuje, oživljava i posvećuje.

Tako i sv. Ljudevit kada govori o Duhu Svetome redovito ga spominje u odnosu sa druge dvije Božanske osobe, Ocem i Sinom te Marijom u kontekstu ostvarenja Božjeg plana spasenja u povijesti: utjelovljenje, otkupljenje, posvećenje. Svetac tvrdi:

«Kako su se tri božanske osobe Presvetoga Trojstva vladale kod Utjelovljenja i prvoga dolaska Isusa Krista, tako se vladaju uvijek, na nevidljiv način, u svetoj Crkvi, i tako će se vladati sve do konca vjekova, kod zadnjeg dolaska Isusa Krista (PP 22)... Izjavljujem sa svecima : božanska je Marija zemaljski raj novoga Adama, gdje se on utjelovio po Duhu Svetom, da tu učini nečuvena čudesa. (PP 6) ... Marija je proizvela s Duhom Svetim najveće djelo što ga je ikada bilo ili će ga biti: Boga-Čovjeka; i Ona će, dosljedno, proizvesti najveće stvari i u zadnja vremena» (PP 35).

Marija je s Presvetim Trojstvom aktivno surađivala i sudjelovala u otajstvu Utjelovljenja. Duh Sveti je oblikovao i pripremio Djevicu iz Nazareta za to jedinstveno poslanje, tako da je njeno djevičansko krilo postalo «zemaljski raj» Boga, koji je postao čovjekom. Duh Sveti je izvor iz kojeg proizlazi punina milosti i preobilje darova koje je Marija primila. Sa svoje strane Ona je vjerno surađivala i odgovarala do te mjere da je postala trajno i stalno boravište Duha Svetoga. Montfort uči:

«Marija je vjerna Zaručnica Duha Svetoga i zapečaćeni studenac (usp. Pj 4,12) kamo može ući samo On. Marija je svetište i počivalište Presvetoga Trojstvu gdje se Bog nalazi na divnijem i božanstvenijem načinu nego na ijednom mjestu svemira, ne izuzevši njegovo boravište nad kerubinima i serafinima; niti je dopušteno ikomu stvoru, ne znam koliko on bio čist, unići tamo bez velike povlastice».(PP 5)

Marijina majčinska uloga u oblikovanju i posvećenju Crkve sukladno Božjem planu, traje do konca svijeta. «I to Marijino materinstvo u ekonomiji milosti neprekidno traje, od časa pristanka, koji je vjerno dala kod navještenja i koji je nepokolebivo održala pod križem, sve do trajnog proslavljenja svih odabranih» (GS 62). Polazeći od utjelovljenja, Marijine prisutnosti pod križem Isusovim i u molitvi na dan Pedesetnice, sv. Ljudevit promatra ulogu Marije i Duha Svetoga na djelu u Crkvi. Taj povlašteni i jedinstveni odnos između Marije i Duha Svetoga proizlazi iz suradnje na planu spasenja i posebnog osobnog sjedinjenja. Marija živi u ljubavi usko sjedinjena s Duhom Svetim i od njega preobražena. Radi se o jednom nerazrješivom i plodnom savezu, gdje Duh Sveti po Mariji djeluje i daruje svoje darove i milosti. O tom velikom otajstvu svetac piše:

«Duše Sveti, spomeni se da proizvedeš i uobličiš sinove Božje sa svojom božanskom i vjernom Zaručnicom Marijom. Ti si s njome i u njoj uobličio glavu izabranih; ti moraš s njome i u njoj uobličiti i udove. Od tebe ne proizlazi nijedna božanska osoba u Bogu, ali zato ti sam oblikuješ sve božanske osobe izvan Boga, i svi sveti koji su bili i koji će biti do kraja svijeta bit će djelo tvoje ljubavi koja se sjedinjuje s Marijom» (GM 15).

«Bog Duh Sveti je udijelio Mariji, svojoj vjernoj Zaručnici, svoje neizrecive darove i nju je odabrao za djelatnicu svega što ima. Zato Ona dijeli sve njegove darove i milosti kome hoće, koliko hoće i kada hoće, i nijedan se nebeski dar ne daje ljudima ako ne prođe preko njezinih djevičanskih ruku. To je volja Boga koji je htio da sve imamo po Mariji; jer je tako trebalo da Svevišnji obogati, uzvisi i proslavi onu koja se osiromašila, ponizivala i skrivala svojom dubokom poniznošću do dna ništavila za svoga života. Eto, to su osjećaji Crkve i svetih Otaca» (PP 25).

U duhovnosti sv. Ljudevita Marija, dakle, nije samo uzor suradnje s Duhom Svetim. Ona je Majka vjernika kojoj se treba predati i posvetiti, kako bi i u njemu Duh Sveti učinio svoja velika djela. Posveta je najbolji način da otajstveni savez između Duha Svetoga i Marije donese plodove i u našem životu, jer: «Ako ovu pobožnost vjerno obavljamo, ona proizvodi u duši bezbroj učinaka. Ali glavni dar koji duše uživaju jest uspostava Marijina života u duši ovdje na zemlji, tako da ne živi više duša nego Marija u njoj: ili duša Marijina postaje njezina duša, da tako kažemo. Dakle, kada je po neizrecivoj ali istinskoj milosti Marija kraljica u jednoj duši, kakve li sve divote u njoj ne izvodi! Budući da je umjetnica velikih čudesnih djela, posebno u nutrinji, ona tu radi potajno, čak i bez znanja te duše, koja bi pokvarila ljepotu njezinih djela kada bi to saznala» (MT 55)

Dakle u svakodnevnom nastojanju življenja posvete u Duhu Svetome i po Marijinom majčinskom djelovanju, imajući Nju stalo pred očima kao uzor, postepeno dolazi do preobraženja nutarnje stvarnosti naše duše i do oblikovanja Marijina lika u nama. Tako ovaj način življenja duhovnosti prihvaća i usvaja evanđeoski stav duhovnih siromaha i malenih kojima pripada kraljevstvo Božje. Stav koji je Marija jedinstveno, neponovljivo i nenadmašivo živjela te može one koji joj se posvete slobodno voditi tim putem čineći ih dionicima svojih kreposti. Tako se u duši stvara potrebno raspoloženje i stanje koje ne stavlja prepreke životvornom djelovanju Duha Svetoga. Sv. Ljudevit, koji je i sam to kušao u životu tako, divno svjedoči:

«Bog Duh Sveti hoće u njoj i po njoj oblikovati sebi odabranike, pa joj kaže: *U mojim odabranicima puštaj korijenje.* (Si 24,13) Puštaj, miljenice moja i Zaručnice moja, korijenje svih svojih kreposti u moje odabranike, da se množe sve to više. Toliko sam se u tebi nasladio kada si, živeći na zemlji, vršila najuzvišenije kreposti da te još i sada želim naći na zemlji, a da ne moraš ostaviti nebo. Stoga se obnavljaj u mojim odabranicima, da u njima s uživanjem gledam korijenje tvoje nepobjedive vjere, tvoje duboke poniznosti, tvoga općeg mrtvljenja, tvoje uzvišene molitve, tvoje žarke ljubavi, tvoga stalnog ufanja i svih tvojih kreposti. Ti si moja Zaručnica uvijek jednako vjerna, jednako čista i jednako plodna, kao što si nekoć bila. Neka mi tvoja vjera daruje vjernike, tvoja čistoća neka mi daje djevice, tvoja plodnost neka mi daje izabranike koji su moji hramovi.

Kad se Marija ukorijeni u kojoj duši, ona tu proizvodi čudesa milosti, kako to može samo ona, jer samo je ona plodna Djevica, koja niti je kada imala niti će ikada imati sebi slične u čistoći i plodnosti. Marija je proizvela s Duhom Svetim najveće djelo što ga je ikada bilo ili će ga biti: Boga-Čovjeka; i ona će, dosljedno, proizvesti najveće stvari i u zadnja vremena. Njoj je pridržana tvorba i odgoj velikih svetaca, koji će se pojaviti pri koncu svijeta, jer samo ova izvanredna i čudesna Djevica može u zajedništvu s Duhom Svetim proizvesti osobite i izvanredne stvari.

Kada Duh Sveti, njezin Zaručnik, nađe Mariju u kojoj duši, on tamo leti i ulazi u svoj svojoj punini, te se toj duši daje to obilatije što više mjesta ona daje njegovoj Zaručnici. Jedan od najglavnijih razloga zašto Duh Sveti ne čini sada golema čudesa u dušama jest taj, što u njima ne nalazi dovoljno sjedinjenja sa svojom vjernom i nerazdruživom Zaručnicom. Kažem: nerazdruživom Zaručnicom, jer Duh Sveti, ta bitna ljubav Oca i Sina, otkada je zaručio Mariju da proizvede Isusa Krista, Glavu odabranika, i njega u odabranicima, otada se nije više rastavio od nje, jer mu je ona uvijek ostala vjerna i plodna «(PP 34-36)

Kao što se vidi iz tekstova sv. Ljudevita, uzajamno djelovanje Duha Svetoga i Marije se usklađuje u životu vjernika bez miješanja uloga. Duh Sveti je treća Božanska osoba, Gospodin i Životvorac a Marija samo ponizna službenica Gospodnja. Marijina djelatna djevičanska prisutnost ni na koji način ništa bitno ne oduzima niti dodaje prvenstvu djelovanja Duha Svetoga u življenju

vjere, Ona samo ponizno i djelatno s Bogom surađuje. A svetac je to divno djelovanje Duha Svetoga na poetski i duhovni način ovako izrazio:

«Dođi Duše Sveti, Oče svjetla, dođi Bože ljubavi, oblikuj moju molitvu, pokaži mi istinu, daj da u moju dušu siđe žar tvog plamena, neka prožme moju dušu i ispuni je Bogom. Dođi Duše Sveti koji podižeš mučenike, ispovjedaoce, apostole, proroke, velike heroje i velika srca. Moj Spasitelj je slijedio tvoje vodstvo, da bi ga nasljedovao vodi i mene kao njega. Duše Sveti, ti koji činiš čuda nemoćnim smrtnicima, nadahnjuješ proroštva neukim siromasima snagom svoje milosti ojačaj moju slabost; govoreći dubinama moga srca istopi led koji je u mojoj duši. Udalji me od pomodarstva, puta kojim mnogi hode, od tog komotnog privida punog bezumnosti i nepravde. Pokaži mi put gotovo svima nepoznat koji bez privida sigurno vodi ravno u Nebo, k tebi.

Duše Sveti, milošću otvori moje uši da čuju riječi vjere, da bi opsluživao divote tvog božanskog zakona, da bi samo Boga slušao preko svakog propovjednika, i vičući odbacio lažni svijet. Govori, tvoje riječi tražim dan i noć; govori sruši idole koji se bore protiv tvoje ljubavi, govori da bi pjevao pobjedu protiv svih mojih neprijatelja, govori da bih posjedovao slavu i njoj se podložio. Govori Duše Sveti, učini da u mom srcu provrije izvor žive, čiste i spasonosne vode koja će spasiti najveće grešnike, ozdraviti neizlječive, na kojemu će otvoriti oči i zadobiti oprostjenje najveći grješnici i poletjeti k nebesima. Više od Magdalene, od Lazara u grobu, od Samaritanke tražim tu vodu, želim je piti, znam da je dragocjeni dar, i što je dar veći Ti ćeš biti više proslavljen.

Podupri moju nemoć, živuća sam trstika, zaustavi moju nepostojanost. Mijenjam se više od vjetra, rasprši moje neznanje; slijepac sam od rođenja smiri moje strasti u protivnom ću propasti. Bez tebe moja duša je pustinja, prazni se od svakog dobra. Bez tebe trčim putem propasti i za sitnicu padnem, ne mogu ni misliti, ni reći, ni činiti bilo kakvo dobro za Boga osim ako mi ti u svemu pomogneš. Udijeli mi tvoju mudrost, slast istine, ljubav koja potiče a ne sili volju, tu plodnu milost, očaravajuću privlačnost, sveti i duboki mir i svemoguću pomoć. Ako želiš da plačem, da mi je srce potrešeno, tad mi daj mržnju na moje grijeh; daj da te dobro upoznam i uzljubit ću te. Obrati me veliki učitelju i bit ću obraćen.

Ti se ne želiš protiviti mojoj zloj volji i zbog toga se trebam bojati moje vlastite slobode. Privlačnostima i pozivima tvoje milosti prečesto sam se opirao, predajem se svom vlašću uzmi mjesta u meni. Veliki Bože, budi učitelj mom srcu kako bih ljubio, mom duhu kako bi spoznao, mom jeziku kako bih poticao, mojim sjetilima i moćima kako bih dobro činio i trpio i u svemu ti služio. Učini od mog srca hram, od mog jezika instrument da svima govorim rječito i primjerom. Po Isusu i Mariji, u meni moćno vladaj da bi vječno slavio samo Boga. Djevice sveta i vjerna, zaručnice Duha Svetoga, promijeni moje buntovno srce u ponizno i raskajano. Daj mi poslušno srce vjerno glasu Duha da bih živio sveto Evanđelje, njegove savjete i zapovijedi» (P 141).

8. 3. Molitve

Duh Sveti i vječnost

(sv. Alfons Marija Liguori)

Duše Sveti, koji si bezbrojnim milostima ispunio Marijinu dušu i ulio u srca apostola ljubav i gorljivost, zapali svojom ljubavlju i moje srce. Ti si Božji duh; daj mi jakost protiv zlih duhova. Ti si vatra; upali i u meni plamen ljubavi. Ti si svjetlo; prosvijetli me i daj da upoznam svijet. Ti si golubica; udijeli mi čistoću u djelima. Ti si blagi lahor povjetarca, pun ljupke miline; rasprši oluje mojih strasti. Ti si jezik; nauči me kako Te bez prestanka slaviti. Ti si oblak; osjeni me svojom zaštitom. Ti si darovatelj svih nebeskih darova; udijeli mi život milosti, posveti me svojom ljubavi, vodi me svojom mudrošću, u svojoj dobroti primi me kao posvojeno dijete i spasi me po svome milosrđu, da se umorim i sustanem ljubeći Te, blagoslivljajući Te i slaveći Te u ovome životu, i zauvijek u vječnosti. Amen.

Duhu Svetomu za pobožnost Njegovoj Zaručnici

(sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

O, Duše Sveti, udijeli mi sve ove milosti i zasadi, zalijevaj i uzgajaj u duši mojoj ljubeznu Mariju, to pravo Drvo života, da raste, cvjeta i donese obilne plodove života. Duše Sveti, udijeli mi veliku pobožnost i veliku naklonost prema Mariji, svojoj božanskoj Zaručnici, daj da nađem veliku pomoć u njezinom majčinskom krilu i neprestano utočište u njezinom milosrđu, da u njoj, na naravan način, oblikuješ u meni Isusa Krista, velikog i moćnog, sve do punine njegove savršene dobi. Amen.

Molitva Duhu Svetomu da po Mariji, svojoj Zaručnici, oblikuje Božje sinove

(sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Duše Sveti, spomeni se da proizvedeš i uobličiš sinove Božje sa svojom božanskom i vjernom Zaručnicom Marijom. Ti si s njome i u njoj uobličio glavu izabраниh; Ti moraš s njome i u njoj uobličiti i udove. Od tebe ne proizlazi nijedna božanska osoba u Bogu, ali zato Ti sam uobličuješ sve božanske osobe izvan Boga, i svi sveti koji su bili i koji će biti do kraja svijeta bit će djelo tvoje Ljubavi, koja se ujedinjuje s Marijom.

Spomeni se svoje zajednice. To je tvoja zajednica, stvorena tvojom Milošću; ako čovjek na nju prvi stavi ruku, neće ništa postići; ako što svojega stavi s tvojim, pokvarit će sve, srušit će sve. Svoje se zajednice spomeni: to je tvoje djelo, veliki Bože; Ti ga ostvari, jer je ono posve božansko: od svih strana svoje vladavine skupi, pozovi, saberi svoje izabranike, da podigneš četvrt protiv svojih neprijatelja.

Duše Sveti siđi u moju dušu

(biskup Srećko Badurina)

Duše Sveti siđi u moju dušu, osjeni je ognjem i ljubavlju, da s Marijom Isusovom Majkom budem jedna ljubav, jedna volja, da budem čist u onoj koju si stvorio bez ljage. Daj da Krist u meni raste, da ga s Marijom donosim dušama i svijetu; daj da te duše i ja, nakon pobjedonosne borbe, zauvijek vladamo s Njom u blaženoj slavi Presvetog Trojstva. Pouzdajem se da ćeš me primiti, sa mnom raspolagati i moju slabost pretvoriti u jakost. Amen.

9. UZNESENJE B. D. MARIJE - VELIKA GOSPA

Crkva je od prvih vremena vjerovala u Marijino uznesenje dušom i tijelom na Nebo, ali je tek Papa Pio XII 1950. proglasio tu dogmu vjere. Presveta Djevica Marija, pošto je ispunila tijekom svog zemaljskog života, bi dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu, gdje već sudjeluje u slavi Uskrsnuća svoga Sina. Uznesenje Blažene Djevice posebno je sudioništvo u Uskrsnuću njezina Sina i anticipacija uskrsnuća drugih kršćana. Marija je slika i prvina Crkve koja iščekuje potpuno ostvarenje svih Isusovih obećanja. Uznesenje B. D. Marije- Velika Gospa se slavi 15. kolovoza.

9. 1. Devetnica uznesenju Blažene Djevice Marije

(razmatanja iz djela sv. Bernarda)

Prvi dan: Zaista nema toga što me više veseli, ali što me istodobno više straši, negoli držati govor u slavu Djevice Marije. Da i prešutim načas neizrecivu povlasticu zasluga i posve jedinstvenu odliku, Mariju svi prihvaćaju s tolikim osjećajem odanosti, svi je časte i, kako i treba, primaju, tako da, iako se svi trse o njoj govoriti, ipak što god se uzmoglo reći o neizrecivom, manje je dopadno, manje se sviđa i manje je prihvatljivo. Kako ne bi bilo neprikladno što god o neshvatljivoj slavi ljudska pamet može shvatiti?

Jer evo, ako kod nje pohvalim djevičanstvo, čini se da mnoge djevice idu za njom; ako propovijedam poniznost, već ih se manje nalazi koji su po nauci njezinog Sina postali blaga i ponizna srca (Mt 11,21); ako hoću da uzveličam množinu njezina milosrđa, ima nekoliko milosrdnih muževa i žena. A ima nešto u čemu nije vidjela prethodnika niti će vidjeti nasljedovatelja, to jest osobu koja bi imala majčine radosti sa čašću djevičanstva. Marija je - veli se - najbolji dio izabrala; zaista najbolji, jer je dobra plodnost u braku, bolja je djevičanska čistoća, a zacijelo je najbolja djevičanska plodnost ili plodno djevičanstvo. To je Marijina povlastica i neće biti dana drugome, jer se neće oduzeti od nje. Jedinostvena je i odmah je jasno da je neizreciva i kako je nitko me može postići, tako ne može ni govoriti o njoj.

Što ako dodaš i to, komu je majka? Koji bi sad jezik, pa i anđeoski, mogao dostojnim pohvalama uzvisiti Majku Djevicu, i to majku ne bilo čiju nego Božju? Dvostruka novost, dvostruka povlastica, dvostruko čudo, ali posve dostojno i posve prikladno; niti ikojem drugom sinu ne dolikuje majka djevica, niti Bogu dolikuje drukčije rođenje!

Kolika je pak i kako li je dragocjena krepost poniznosti uz toliku čistoću, uz toliku nevinost, uza savjest posve bez krivnje, pače s tolikom puninom milosti? Odakle tebi, o blažena, poniznost, i tolika poniznost? Zaista si dostojna da Bog pogleda na tebe, da zaželi ljepotu tvoju, da bude privučen tvojim predragocjenim miomirisom iz onog vječnog ležaja u krilu Očevu. Jer gle kako se očito slažu pjesma naše Djevice i svadbena popijevka, jer je njezina utroba bila zaručnikova ložnica. Čuj Mariju u evanđelju: Pogleda - veli - na neznatnost službenice svoje (Lk 1,48). Čuj sada istu osobu gdje govori u svadbenoj pjesmi: *Dok se kralj odmara na svojim dušecima, tada nard moj miriše* (Pj 1,12.) Nard je, naime, nezatna trava koja čisti grudi, da bude očito da se nardom označuje poniznost, čiji miris i ures nalazi milost kod Boga. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

Drugi dan: Neka ne govori o tvom milosrđu onaj, o blažena Djevice, koji se sjeća da mu nisi pritekla u pomoć kad te je zazvao u svojim potrebama; a mi, tvoje sluge, na drugim ti krepostima čestitamo, a na ovoj radije čestitamo sebi. Hvalimo tvoje djevičanstvo, divimo se poniznosti, ali nevoljnima je draže milosrđe; milosrđe radije prihvaćamo, češće ga se spominjemo i zazivamo ga. Jer ovo je ona koja je zadobila izbavljenje svega svijeta, izmolila spasenje svima. Poznato je da se je brinula za cijeli ljudski rod. Njoj je rečeno: *Ne boj se, Marijo, našla si milost kod Boga* (Lk 1,30) - očito onu koju si tražila.

Tko bi, dakle, mogao, o blagoslovljena, istražiti dužinu i širinu, visinu i dubinu tvog milosrđa? Jer dužina je njegova sve do posljednjega dana nad onima koji je zazivaju; širina mu ispunja krug zemaljski, tako da je sva zemlja puna i tvog milosrđa; visina mu je dostigla obnovu višnjega grada; a dubina mu je postigla izbavljenje onih koji sjede u tmuni i sjeni smrtnoj. Jer po tebi je nebo napučeno, pakao ispražnjen, popravljene su razvaline nebeskog Jeruzalema, bijednima koji čekaju darovan je izgubljeni život. Tako premoćna i preblaga ljubav obiluje osjećajem samilosti i učinkovitom pomoći, jednako obilno u oba slučaja.

Na ovaj, dakle, izvor neka se požuri naša žedna duša, k ovom brdu milosrđa neka se naša bijeda utječe svim marom. Evo smo te, o blagoslovljena Djevice, dopratili, koliko smo mogli svojim željama i slijedili smo te barem izdaleka; neka sada unaprijed bude tvoja zadaća da milost koju si našla kod Boga iskažeš svijetu: postići svojim svetim molitvama grešnicima oproštenje, bolesnima lijek, malodušnima jakost, žalosnima utjehu, onima koji su u opasnosti pomoć i izbavljenje. Na današnji dan svečanosti i veselja neka ovim tvojim slugama, koji s pohvalama zazivlju slatko ime Marijino, neka — velim — po tebi, blaga Kraljice, dijeli darove tvoje milosti Isus Krist, Sin tvoj, naš Gospodin koji je nad svima Bog blagoslovljeni uvijek. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

Treći dan: Blagoslovljena među svim ženama nije suvišna i upravo po njoj i mi imamo mjesto u izmirenju s Bogom. Treba nam posrednik kod samoga velikog Posrednika Isusa, i nitko od Marije ne će nam biti korisniji.

Odveć okrutno je bilo posredovanje Eve, kojom se poslužila stara zmija kako bi uštrcala svoj otrov i čovjeku, ali tu je vjerna posrednica Marija koja je ljudima posredovala protulijek spasenja. Jedna je bila sredstvo zavođenja druga umilostivljenja; jedan je poticala na prijestup, druga je nosila otkupljenje.

Zašto bi se ljudska slabost bojala približiti Mariji? Ništa tvrdoga ni strašnoga nema kod nje. Ona je sama blagost i svima nudi vunu i mlijeko. Pažljivo pročitaj sve stranice evanđelja, i ako uspiješ u Mariji pronaći bilo koji znak prijekora, tvrdoće, i najmanje ljutnje tada bi je mogao motriti sa sumnjom i bojao bi joj se približiti. Ali ako vidiš, kao što to uistinu i jest, da sve što se o njoj govori zrači milošću, blagošću i milosrđem, tada dakle, zahvali Onome koji u svojoj beskrajnoj dobroti nam je pribavio jednu posrednicu u koju možeš imati puno povjerenje.

Između ostalog ona nam je postala sve, razdala se istom beskrajnom ljubavlju učenima i neukima. Svima otvara krilo svoga milosrđa, da bi svi mogli crpsti iz njene punine, rob će tu pronaći slobodu, bolesnik zdravlje, ožalošćeni utjehu, grešnik oprostjenje, pravednik pronaći milost, anđeo radost, cijelo Presveto Trojstvo biti će proslavljeno, Sin Božji će u Mariji uzeti ljudsku narav, tako da nema nikoga tko ne bi bio predmet njene ljubavi. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

Četvrti dan: Vjeruješ li da je upravo Ona žena obučena u sunce? Priznajem da u pripovjedi o viđenju u Otkrivenju treba shvatiti da se radi o sadašnjoj Crkvi; ali ništa ne priječi da se to pripiše i Mariji. Upravo je ona koja je obučena u sunce.

Kao što sunce ovog svijeta bez razlike izlazi nad dobrima i zlima, tako i Marija bez da se obazire na naše grijehe, svima se pokazuje pristupačna, puna dobrote, i svima u potrebama provida u svojoj velikoj ljubavi. Nikakva mana je ne dodiruje i iznad svega što je slabost ili pokvarenost Ona se uzdiže do vrtoglavih visina, i toliko nadilazi svako drugo stvorenje da se dobro može reći da je mjesec pod njezinim nogama. U protivnom nam ne izgleda da smo izrekli veliku hvalu, govoreći da je mjesec pod njezinim nogama, jer je Marija sigurno bila uzvišena iznad anđeoskih korova i samih Kerubina i Serafina.

Obično je mjesec uzet kao simbol ne samo propadljivosti nego i ludosti zbog promjenjivosti, a ponekad je simbol i sadašnje Crkve zbog toga što svoju svjetlost dobiva od drugog izvora, sunca. Ali i na jedan i drugi način se može s pravom reći da je mjesec pod Marijinim nogama iako na različit način; jer luđak se mijenja kao mjesec, dok je mudrac postojan kao sunce.

S pravom je Marija prikazana kao obučena u sunce jer je prodrila, preko svake zamisli u ponor božanske mudrosti, do te mjere da je izgledala beskrajna u onom nepristupačnom svijetlu, koliko je bilo moguće njenoj stvorenoj naravi. Ovaj plamen čisti usne prorocima i ražaruje Serafine. Ali je drugačije zaslužila Marija, ne samo kao da ju dodirne taj plamen, nego da je njime okružena i obučena, kao zatvorena u plamenu.

Sjajan je plašt ove žene, ali je istovremeno i pun žara i topline jer je tako blještavo sve što u njoj vidimo, ništa nam ne može izgledati tamno i hladno. Ispod njenih nogu je svaka ludost tako da Ona nema ništa zajedničko s brojnim nerazboritim ženama ili sa ludim djevicama. Još više, veliki Luđak, đavao, knez svake ludosti koji je mijenjajući se kao mjesec izgubio sjaj svoje mudrosti, sada leži poništen i pritisnut u bijednom ropstvu pod Marijinim nogama.

Ona je uistinu žena obećana od Boga koja će snagom svoje pete zgaziti glavu staroj zmiji, a ova će joj uzalud, sa svojim brojim lukavstvima, pokušavati ugristi joj petu. Ona sama je razotkrila zasjede svih hereza. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

Peti dan: *Žena obučena u sunce a mjesec joj pod nogama* (Otk 12,1). Ako sada hoćemo pripisati Crkvi simboličko značenje mjeseca, ukoliko nema u sebi izvor svoga sjaja, nego u onome koji kaže *bez mene ne možete ništa učiniti* (Iv 15,5), jasno uvidamo ovu posrednicu o kojoj smo već napominjali. Prigrlimo braćo noge blažene Marije i padnimo nice pred nju, ne ostavljajmo je dok nas ne blagoslovi, jer je ona moćna.

Kao što je žena između mjeseca i sunca, tako je Marija položena između Krista i Crkve. Kako može slaba ljudska narav opstati u užarenoj peći? S pravom ostaješ zbunjen, sveti Mojsije, i tražiš

da to bolje razumiješ. Ali ako se želiš više približiti izuj prije obuću sa svojih nogu i isprazni razum od svih tjelesnih misli. *Idem vidjeti ovo veliko čudo*, reče Mojsije.

Da, uistinu je veliko čudo grm koji gori bez da izgara, ali je isto tako veliki san da ostane neozlijeđena žena obučena u sunce. Nije u naravi grma da ne izgara kad je okružen vatrom, nije u moći žene podnositi neozlijeđena odjeću od sunca. To nadilazi moć ljudske naravi, također i one andeoske, potrebna je veća sila.

Duh Sveti sići će na tebe (Lk 1,35), kazao je arkandeo. Izgleda mi da čujem Marijin odgovor: «Budući da je Duh Bog, a naš je Bog plamen koji izgara». Nastavlja govoriti arkandeo: *Sila svevišnjega će te osjeniti*. Ne moja, ne tvoja moć, nego sila Svevišnjega. Nikakvo čudo ako je žena pokrivena takovom silom mogla podnijeti takvu odjeću od sunca.

Žena obučena u sunce. Potpuno pokrivena svjetlom kao da je ono odjeća. Svjetski čovjek ne uspijeva to razumjeti, za njega je sve što je duhovno besmislica. Ali nije tako mislio apostol Pavao kada je kazao: *Obucite se u Gospodina Isusa Krista* (Rim 13,14).

Kako si mu ti Gospe postala bliska! Ah, koliko si zaslužila da mu budeš blizu i koliko si milosti našla kod njega. On boravi u tebi, a ti u njemu: ti ga oblačiš i od njega si obučena. Oblačiš Isusa tjelesnošću ljudske naravi, a On tebe oblači slavom svoje uzvišenosti. Ti Gospe Sunce oblačiš oblakom, a sama si obučena suncem. Približite se više da vidite ovu Kraljicu s krunom kojom ju je okrunio njen Sin. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije*.

Šesti dan: Djevica, slavno uzlazeći na Nebo, bez sumnje je obilnim porastom obogatila radosti višnjih građana. Ovo je naime ona čiji glas pozdrava čini da se ispune radošću i oni koji su još zatvoreni u majčinoj utrobi (Lk 1,41). Jer, ako se je duša još nerođenog djeteta rastopila čim je Marija progovorila: što mislimo, kakva je mogla biti ushićenost svetih u Nebu kad su zaslužili i da čuju njezin glas i da vide njezino lice i da uživaju njenu prisutnost? A nama, predragi, kakva li nam je prigoda da slavimo svečanost na dan njezina uznesenja, kakav li razlog veselja, kakav li predmet radovanja! Marijinom prisutnošću rasvijetljen je cijeli svijet, tako da već i sama nebeska domovina jasnije sjaji obasjana bljeskom djevičanske baklje; stoga dakle s pravom odjekuje u visinama zahvaljivanje i glas hvale.

No čini se da mi moramo više žaliti negoli se veseliti. Nije li naime dosljedno da koliko netko klikće zbog njezine prisutnosti, da toliko ovaj naš donji svijet žali za njezinom odsutnošću? Neka ipak umukne naše žaljenje, jer ni nama nije ovdje stalna domovina, nego težimo za onom u koju je Marija stigla. Ako smo pravi građani te domovine, zaista je pravedno da je se sjećamo i u progonstvu, pa i na Babilonskim rijekama, pravedno je da budemo učesnici njezine radosti i da sudjelujemo u veselju, a najviše u ovom veselju koje danas na tako silovit način razveseljuje grad Božji da i sami osjećamo tu kišu što natapa zemlju.

Pred nama je pošla naša Kraljica, pred nama je pošla i tako je slavno primljena da nebesnici mogu pouzdano slijediti svoju Vladaricu kličući: Povuci nas za sobom, trčat ćemo za mirisom tvojih pomasti. Naše je izgnanstvo poslalo pred sobom svoju Odvjetnicu koja će, kao sučeva majka i majka milosrđa, moleći, uspješno voditi naše poslove. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije*.

Sedmi dan: Danas je zemlja upravila Nebu dragocjen poklon, da bi se po darivanju i primanju, sretnim savezom prijateljstva, združilo ljudsko s božanskim, zemaljsko s nebeskim, najniže s najvišim; uzvišeni je plod zemlje uznesen onamo, odakle silaze najbolji darovi i savršeni pokloni. Uzlazeći, dakle, blažena Djevica u visine dat će, također i ona, darove ljudima. Kako ne bi dala, kad joj ne manjka za to mogućnost ni volja? Ona je Kraljica neba, milosrdna je i, konačno, majka je jedinorođenog Sina Božjega, i ništa drugo ne može toliko preporučiti veličinu njezine moći ili dobrote. Ili se možda ne vjeruje da Sin Božji časti Majku, ili tko može posumnjati da Marijina utroba nije postala sam osjećaj ljubavi, ona utroba u kojoj je devet mjeseci počivala sama Ljubav koja je od Boga?

A to rekoh radi nas, braćo! jer znam da je teško u tolikoj oskudici naći onu savršenu ljubav koja ne traži svoje. Međutim, da sada ne govorim o dobročinstvima koja postižemo njezinom proslavom,

ako je ljubimo, zaista ćemo se radovati što ide k Sinu; da, čestitat ćemo joj - velim - osim da onoj koja je našla milost ostanemo, što ne dao Bog, mnogostruko nezahvalni. Koga je ona prva primila kad je ulazio u tvrđavu ovoga svijeta, prima danas nju kad ulazi u sveti nebeski grad; i što misliš, kakvom počašću, kakvim klicanjem, kakvom slavom? Nema dostojnijeg mjesta na zemlji od hrama djevičanske utrobe u koji je Marija primila Sina Božjega, ni na Nebu od kraljevskog prijestolja na koje je danas Marijin Sin podigao Mariju. Zaista je sretno oboje to primanje, oboje je neizrecivo, jer je oboje nezamislivo.

Zašto se danas u kršćanskim crkvama čita evandeoski odlomak koji nam daje razumjeti kako je žena blagoslovljena među ženama primila Spasitelja? To je, mislim, zato da prijem koji svetkujemo cijenimo nešto po onom prijemu; pače da po neprocjenjivosti onoga prijema upoznamo neprocjenjivost ovoga. Tko bi mogao, kad bi govorio i andeoskim jezikom, kako je nadolaskom Duha, osjenjenjem sile Svevišnjega, postala tijelom Božja Riječ po kojoj je sve stvoreno, i kako se je veličanstveni Gospodin, koga ne mogu obuhvatiti sva stvorenja, postavši čovjekom zatvorio u djevičansku utrobu? *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

Osmi dan: Ali tko bi mogao zamisliti kako je danas slavno stupala Kraljica svijeta i s kakvim joj je osjećajem poštovanja izašlo u susret čitavo mnoštvo nebeskih četa, s kakvim je pjesmama bila dovedena na prijestolje slave; kako je veselim licem i vedrim čelom bila primljena od Sina i uzvišena nad sva stvorenja onom čašću koju zaslužuje takva Majka i onom slavom koja dolikuje takvom Sinu? Zaista sretnih li poljubaca utisnutih usnama dojenčeta kojemu se majka radovala u svome krilu! A zar nećemo smatrati još sretnijima poljupce koje je danas primila od onoga koji sjedi s desne Ocu u blaženom pozdravu kad je uzlazila na prijestolje slave pjevajući svadbenu pjesmu govoreći: Poljubi me poljupcem usta svojih (Pj 1,1)

Tko da opiše Kristovo rođenje i Marijino uznesenje? Koliko je na zemlji postigla milosti više od drugih, toliko je na Nebu zadobila posebne slave. Jer, ako oko nije vidjelo, ni uho čulo, niti je u srce čovječje ušlo što je Bog pripravio onima koji ga ljube, tko će izreći što je Gospi pripravio Onaj kojega je rodila i što je svima jasno, njoj koja ga je ljubila više od svih? Marija je zaista sretna i mnogostruko sretna i onda kad prihvaća Spasitelja i onda kad je od Spasitelja primljena; u oba slučaja treba se diviti dostojanstvu Djevice Majke, u oba slučaja treba prihvatiti veličanstvo koje se udostojava. Uđe - veli - Isus u neko selo i žena neka primi ga u kuću (Lk 10,38).

No treba da se više bavimo pohvalama, jer je ovaj dan posvećen svetkovanju. A budući da ove riječi današnjeg čitanja pružaju obilnu građu, kad se opet sutra sastanemo, trebat će da govorim predajući bez zavisti ono što mi bude odozgo dano, da se na spomen Djevice ne samo pobudi osjećaj pobožnosti, nego da se izgradi čudorednost na poboljšanje ponašanja, na hvalu i slavu njezinog Sina, Gospodina našega, koji je nad svima Bog blagoslovljen uvijek. Amen. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

Deveti dan: Sad je vrijeme da svako tijelo progovori, kad je uznesena majka utjelovljene Riječi; niti smije prestati sa hvalama ljudska smrtnost, jer se u Djevici uzdiže sama ljudska narav nad andeoske besmrtno duhove. Naša odanost s jedne strane ne može trpjeti da šuti o njezinoj slavi, a s druge strane neplodna misao ne može nešto začeti, niti nevješt jezik može poroditi. Odatle potječe da i sami knezovi nebeskoga dvora gledajući toliku novost ne bez udivljenja kliču: *Tko je ova što dolazi iz pustinje prepuna užitaka?* (Pj 8,5 Vulg), kao da bi jasnije rekli: Koliko je i odakle to obilje užitaka njoj koja dolazi iz pustinje? Jer takvi se užici ne nalaze ni u nama koje u gradu Božjem veseli rijeka i rukavci njezini i koji se iz slavnog lica napajamo potocima njegovih slasti? Tko je ova koja iz pustinje od sunca pripekla uzlazi prepuna duhovnih užitaka?

Zašto da ne nazovem užicima djevičanski ukras sa darom plodnosti, ures poniznosti, kapajuće saće ljubavi, srdačno milosrđe, puninu milosti, povlasticu osobite slave? Uzlazeći iz pustinje, Kraljica je svijeta postala, kako pjeva Crkva, u svojoj raskoši lijepa i ugodna anđelima Božjim. Neka se prestanu čuditi užicima ove pustinje, jer Gospodin okruni godinu dobrotom svojom i zemlja naša dade urod svoj. Što se čude da Marija dolazi iz pustinje prepuna užitaka? Neka se radije čude kako se Krist iz punine nebeskoga kraljevstva spušta siromašan. Jer je čini se, vrijedno mnogo

se većim čudom čuditi da se Sin Božji umanjio na malo manje od anđela, negoli da je Majka Božja uzvišena nad anđele. Njegovo je, naime, poništenje postalo naša punina, njegove bijede postale su užici svijeta. Konačno, *premda bogat, radi nas posta siromah, da se mi njegovim siromaštvom obogatimo* (2Kor 8,9). I sramota križa postala je slava onima koji vjeruju. *Lauretanske litanije i molitva na čast uznesenja B.D. Marije.*

9. 2. *Lauretanske litanije i molitve na čast Marijina uznesenja*

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, (smiluj nam se)

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo,

(moli za nas!)

Sveta Bogorodice,

Sveta Djevo djevica,

Majko Kristova,

Majko Crkve,

Majko Božje milosti,

Majko prebistra,

Majko prečista,

Majko neoskvrnjena,

Majko nepovrijeđena,

Majko ljubezna,

Majko divna,

Majko dobroga savjeta,

Majko Stvoriteljeva,

Majko Spasiteljeva,

Djevice premudra,

Djevice časna,

Djevice hvale dostojna,

Djevice moguća,

Djevice milostiva,

Djevice vjerna,

Ogledalo pravde,

Prijestolje mudrosti,

Uzroče naše radosti,

Posudo duhovna,

Posudo poštovana,

Posudo uzorna pobožnosti,

Ružo otajstvena,

Tornju Davidov,

Tornju bjelokosni,

Kućo zlatna,

Škrinjo zavjetna,

Vrata nebeska,

Zvijezdo jutarnja,

Zdravlje bolesnih,

Utočište grješnika,
Utjeho žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
Kraljice anđela,
Kraljice patrijarha,
Kraljice proroka,
Kraljice apostola,
Kraljice mučenika,
Kraljice ispovijedalaca,
Kraljice djevice,
Kraljice sviju svetih,
Kraljice bez grijeha istočnog začeta,
Kraljice na nebo uznesena,
Kraljice svete krunice,
Kraljice obitelji,
Kraljice mira,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!
Moli za nas, sveta Bogorodice!
Da dostojni postanemo obećanja Kristovih!

Pomolimo se! Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije, vazda Djevice, izbavimo od sadašnje žalosti i naužijemo vječne radosti! Po Kristu Gospodinu našem! Amen!

Pohvale uznesenju B.D.Marije u Nebo
(*Sv.Ivan Damašćanski*)

Ona koja je u porodu sačuvala netaknuto svoje djevičanstvo trebala je neraspadljivim sačuvati i svoje tijelo poslije smrti. Ona koja je u svom tijelu nosila Stvoritelja koji je postao dijete, trebala je prebivati u božanskim svetohraništima. Ona koja je bila zaručnica Očeva, trebala je naći dom u nebeskom odajama. Trebala je gledati svoga Sina u slavi s desna Ocu, Ona koja ga je vidjela na Križu; Ona koja bijaše sačuvana od porođajnih bolova kad ga je rodila i kojoj je mač boli probio dušu kad je gledala Njegovu smrt. Bijaše pravedno da Majka Božja posjeduje ono što pripada Sinu i da bude slavljena od svih stvorenja kao Majka i Službenica Gospodnja. Amen.

Molitva Mariji na Nebo uznesenoj
(*Papa Pio XII*)

O Bezgrešna Djevice, Majko Božja i Majko ljudi. Vjerujemo sa svom gorljivošću naše vjere u Tvoje preslavno uznesenje dušom i tijelom u Nebo, gdje su te svi zborovi anđela i sve čete svetaca pozdravile kao Kraljicu; i mi se združujemo s njima te hvalimo i slavimo Gospodina koji te je uzvisio nad sve druge čiste stvorove, da Ti prikažemo zanos svoje pobožnosti i ljubavi. Zdravo Marijo. Znamo da se tvoj pogled koji je majčinski milovao ponizno i trpeće čovještvo Isusovo na zemlji zasićuje u Nebu gledanjem slave nestvorene Mudrosti. Radosna je tvoja duša dok motri licem u lice Presveto Trojstvo a srce Ti podrhtava od prevelike nježnosti; i mi bijedni grešnici kojima tijelo otežava polet duše, molimo te da očistiš naša osjetila da naučimo već ovdje na zemlji uživati Boga, samoga Boga, u čaru stvorenja. *Zdravo Marijo...*

Uzdamo se da se tvoje milostive oči obraćaju na naše bijede i tjeskobe, naše borbe i slabosti; da se tvoje usne smješkaju našim radostima i našim pobjedama; da čuješ Isusov glas koji Ti govori o svakome od nas kao nekoć svome ljubljenom me učeniku: *Evo Ti sina*; i mi koji te zazivamo kao

našu Majku, mi te uzimamo kao voditeljicu, snagu i utjehu u našem smrtnom životu. *Zdravo Marijo...*

Čvrsto vjerujemo da će se Tvoje oči koje su plakale na zemlji natopljenoj Isusovom krvlju, opet obazreti na ovaj svijet razdiran ratovima, progonstvima i zatiranjima pravednih i slabih. I mi u tami ove suzne doline očekujemo od Tvoga nebeskog svijetla i od Tvoje slatke dobrote olakšanje bolima naših srdaca, kušnjama Crkve i naše domovine. *Zdravo Marijo.* Vjerujemo napokon, da si Ti u slavi u kojoj kraljuješ, odjevena suncem i okrunjena zvijezdama, radost i veselje svih anđela i svih svetaca; i mi na ovoj zemlji kojom prolazimo kao putnici, ojačani vjerom u buduće uskrsnuće, gledamo prema Tebi, našem životu, našem milju, našem ufanju; privuci nas blagim svojim glasom da nam pokažeš jednoga dana, poslije ovoga progonstva Isusa, blagoslovljeni plod utrobe Tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo. *Zdravo Marijo...*

POBOŽNOST MAJCI BOŽJOJ MARIJI U LITURGIJSKOJ GODINI I TRADICIJI CRKVE

Sadržaj

Predgovor

1. Sveci o pobožnosti Mariji
2. Pobožnost Mariji u liturgijskoj godini za sve njene svetkovine, blagdane i spomendane
3. Kratko razmatranje Zdravo Marije
4. Pobožnost tri zdravo Marije
5. Gospina krunica
6. Molitve Mariji za svaki dan u tjednu
7. Sedam Marijinih radosti
8. Sedam Marijinih žalosti
9. Pobožnost Gospi od pojasa
10. Pobožnost Majci Božjoj od suza
11. Krunica na čast Marnijih povlastica
12. O karmelskom školularu
13. Čudotvorna medaljica
14. Neprestani čin ljubavi
15. Posveta Isusu Kristu po Mariji

Predgovor

Među najraširenijim i najvažnijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je svakako pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji.

U prvoj knjižici naslovljenoj *Pobožnost Majci Božjoj Mariji I u glavnim Kristovim otajstvima* sabrali smo izraze pučke pobožnosti prema Gospi iz svetačke i pobožne tradicije Katoličke Crkve u glavnim Kristovim otajstvima, dok smo ovoj knjižici napravili pregled pobožnost prema Majci Božjoj u liturgijskoj godini i tradiciji Katoličke Crkve. Na taj način vjernici u molitvi mogu u molitvi kontemplirati jedinstveno i neponovljivo Marijino poslanje u Isusovom životu i Crkvi.

Naravno da ovo nisu svi izrazi pobožnosti Gospi koje poznaje katolička i svetačka tradicija. Mi smo odabrali one najpoznatije i najraširenije od kojih većinu preporuča i Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji koji je objavila kongregacija za bogoštovlje u Rimu. Na poseban način valja istaknuti da u ovoj knjižici nije obrađena pobožnost *Bezgrešnom Srcu Marijinu*, koja je među najraširenijima u Crkvi nakon poruka Fatimskih ukazanja i posveta Crkve i svijeta Srcu Marijinu koje su razne pape obavile u prošlom stoljeću jer je naš centar već izdao knjižicu o tome pod tim naslovom.

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*Spomen dan B. D. Marije žalosne- 15 rujna, 2007.
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

1. SVECI O POBOŽNOSTI MARIJI

Savršen put

(Sv. Ljudevit Mnotforski)

Ova je vježba pobožnosti prema Presvetoj Djevici savršen put kojim dolazimo Isusu Kristu i s njime se sjedinjujemo, jer je božanska Marija najsvetije i najsvršenije i najsvetije od svih stvorenja; pa i Isus, koji je došao k nama na savršen način, nijednim drugim nego tim je putem išao na svom velikom i

divnom putovanju. Previsoki, Neobuhvatljivi, Nepristupačni, Onaj koji Jest, htio je doći k nama, sićušnim zemaljskim crvićima koji smo ništa. Kako se to dogodilo?

Previsoki spusti se sve do nas savršeno i božanski preko ponizne Marije, a da nije ništa izgubio od svoga božanstva i svetosti; pa tako preko Marije treba da se i najneznatniji penju savršeno i na božanski način k Previsokom bez ikakva straha. Neobuhvatljivi je pustio da ga obuhvati i obujmi malena Marija, a da nije ništa izgubio od svoje neizmjernosti; jednako i mi trebamo dopustiti da nas malena Marija obuhvati i vodi savršeno i neograničeno. Nepristupačni pristupi k našoj ljudskoj naravi preko Marije i s tom se naravi usko sjedini, na savršen način, kao osoba, a da nije ništa izgubio od svoga božanskog Veličanstva; tako isto i mi imamo pristupiti k Bogu preko Marije i savršeno se tijesno sjediniti s njegovim Veličanstvom, bez bojazni da će nas odbiti.

Napokon je Onaj koji Jest htio doći k onome što nije i učiniti da ono što nije postane Bog ili Onaj koji Jest; i to je učinio predajući se na savršen način i podlažući se potpuno poniznoj Djevici Mariji, a da tim nije prestao biti u vremenu Onaj koji Jest od sve vječnosti; na taj način i mi, koji smo puko ništavilo, možemo po Mariji postati slični Bogu, po milosti i slavi, bez straha od ikakve prevare, samo joj se treba predati tako savršeno i potpuno da ne budemo ništa u sebi nego sve u njoj, bez bojazni da ćemo pogriješiti.

Sve da mi netko zacrta novi put kojim se može doći k Isusu, pa da je taj put popločan svim zaslugama blaženika, osvjetljen i uljepšan svim sjajem i ljepotom anđela, pa da se svi anđeli i sveci nađu na njemu, da vode, brane i pomažu one koji budu htjeli stupati tim putem, zaista, otvoreno i po istini kažem da mi je od takva puta, ma koliko on bio savršen, draži neokaljani put Marijin: “Sterem sebi put besprijekoran”(usp.Ps 18,33), stazu ili put bez ikakve ljage i mrlje, bez istočnoga i osobnoga grijeha, bez tmina i sjena; pa ako moj ljubezni Isus dođe u svojoj slavi drugi put na zemlju (kako i hoće) da kraljuje na njoj, on na tom putovanju neće izabrati druge staze nego božansku Mariju po kojoj je došao tako sigurno i savršeno prvi put. Razlika između prvoga i posljednjeg dolaska bit će u tome, što je prvi put bio tajan i skriven, a drugi će put biti sjajan i slavan, ali će ipak oba biti savršena, jer će oba biti Marijina. Jao! Evo tajne koju ljudi ne razumiju: Neka ovdje zamukne svaki jezik.

Zazivaj Mariju gledaj zvijezdu (*Sv. Bernard*)

Bilo tko da si ti koji se na moru ovoga života u olujama osjećaš nošen valovima, ako se ne želiš utopiti ne skidaj pogled sa svjetla Zvijezde mora. Ako zapuhaju vjetrovi napasti, ako si u opasnosti da se nasučesh na hridine progonstava, gledaj Zvijezdu zazivaj Mariju. Ako te uznemiruje pomisao na tvoje grijeha, ako te svladava žalost, ako padaš u ponor očaja, misli na Mariju. U opasnostima, u sumnjama misli na Mariju, zazivaj Mariju. Slijedeći nju nećeš zalutati, zazivajući je nećeš se izgubiti, misleći na nju nećeš griješiti, ako te Ona drži nećeš pasti, predajući se njoj ne trebaš se ničeg bojati, s njenom pomoći svaki napor će ti biti lagan pod njenim vodstvom doći ćeš siguran u vječnu domovinu.

Žarko želim postati sluga Majke Božje (*Sv. Ildefons Toledski*)

Da bih izišao iz moje bijede i zadovoljio za moje grijeha žarko želim postati sluga Majke Božje. Odijeljen od Oca po praroditeljima sada sam po milosti sluga Službenice i Majke Stvoritelja. Kao glina u ruci gospodara Isuse spreman sam biti oblikovan za službu Djevice Marije da joj do kraja života služim. Gospodine svega stvorenja i Sine tvoje Službenice udjeli mi milost da služim tvojoj Majci pa da tako budem tvoj sluga. Neka Ona bude moja Gospodarica u ovom svijetu da bi Ti mogao biti moj Gospodin u vječnosti. Amen.

2. POBOŽNOST MARIJI U LITURGIJSKOJ GODINI ZA SVE NJENE SVETKOVINE, BLAGDANE I SPOMENDANE

BEZGREŠNO ZAČEĆE BLAŽENE DJEVICE MARIJE – 8. PROSINCA

Tijekom vjekova Crkva je postala svjesna da je Marija, ispunjena Božjom milošću, bila otkupljena već od svoga začeca. Tu istinu vjere proglasio je Papa Pio IX 1854. Sav sjaj sasvim jedinstvene svetosti, koji Mariju resi već od trenutka njezina začeca dolazi joj od Krista. Jedinstvenom je milošću, u predviđanju zasluga Isusa Krista Spasitelja ljudskog roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha. U ovoj svetkovini Crkva u Mariji promatra znak Božjeg izbora po kome je Ona prva otupljena, te Božju pobjedu nad zlom i grijehom i nadolazak novih vremena, a sveci gledajući Bezgršnu zanosno kontempliraju ljepotu Marijine duše.

Bezgrešnoj

(Sv. Maksimilijan Kolbe)

Bezgrešna Djevice, kraljice Neba i zemlje, znam da nisam dostojan tebi se približiti. Ali jer te toliko ljubim, usuđujem se moliti te da budeš tako dobra da mi kažeš tko si Ti. Želim te sve više upoznati, beskrajno više, i ljubiti te sve žarče, žarom bez kraja. Želim svima kazati tko si Ti da bi te sve više duša dublje upoznalo i žarče ljubilo tako da Ti postaneš kraljica svih srdaca koja kucaju i koja će kucati na zemlji. Molim da to bude najbrže moguće. Kada ćeš Bezgrešna uzvišeno kraljevati u svim srcima u i svakom ponaosob? Neka dođe brzo taj dan kada će svaki čovjek tebe prepoznati Majkom a Boga Ocem i kada će konačno svi živjeti kao braća. Amen.

Dnevna molitva Bezgrešnoj

(Sv. Maksimilijan Kolbe)

Bezgrešna i neoskrvnjena Djevice, Kraljice Neba i zemlje, utočište grešnika, naša najmilija Majko, Bog je tebi povjerio posredovanje svoga milosrđa. Ja siromašni grešnik, padam pred tobom ničice, ponizno te moleći primi me kao svoj posjed i vlasništvo. Djeluj u meni i u svim sposobnostima moga tijela, duše, u cjelom mom životu, u mojoj smrti i u mojoj vječnosti kako se tebi dopada. Učini samnom što Ti želiš i da se ispuni što je pisano o tebi *satirat će glavu zmiji* i po tebi su se izjalovile sve zablude svijeta. Dopusti mi da budem pogodno sredstvo u tvojim čistim i milosrdnim rukama. Daj da mnoge trome i zabludjele duše učim da te upoznaju i ljube, te da se tako širi što je moguće bolje sveto Isusovo kraljevstvo. Uistinu samo tamo, gdje Ti dolaziš, zadobit ćeš milost obraćenja i posvećenja duša, jer sve milosti iz Srca Isusova dolaze na nas po tvojim rukama. Amen.

Devetnica Bezgrešnoj

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Bezgrešna Djevice koja si od vječnosti bila od Boga ljubljena isprosi nam milost prave pobožnosti i ljubavi prema tebi. *Zdravo Marijo...*

2. Divna Djevice čije je bezgrešno začecje poseban Božji dar tebi od prvog časa postojanja u krilu tvoje majke Ane isprosi nam milost da budemo dostojni obećanja Kristovih. *Zdravo Marijo...*

3. Slatka Djevice Marijo tebe su čudesno začeli roditelji Joakim i Ana koji dugo nisu mogli imati djece isprosi nam milost duhovne plodnosti. *Zdravo Marijo...*

4. Bezgrešna Djevice ti si jedina od svih stvorenja bila sačuvana od ljage istočnoga grijeha, a ostala si cijeli život čista od svakoga osobnoga grijeha isprosi nam milost obraćenja. *Zdravo Marijo...*

5. Bezgrešna Djevice koja si po bezgrešnom začecu bila oslobođena i od sklonosti na grijeh isprosi nam milost duhovne slobodne od svakoga grijeha i sklonosti na grijeh. *Zdravo Marijo...*

6. Djevice predodređena koja si u svom začecu bila utvrđena u Božjoj ljubavi isprosi nam milost da ljubimo Boga i uvijek mu ostanemo vjerni. *Zdravo Marijo...*

7. Presveta Djevice koja si u svom bezgrešnom začecu bila ispunjena puninom milosti isprosi nam sve milosti potrebne za posvećenje i vječno spasenje. *Zdravo Marijo...*

8. Blažena Djevice koja si od prvog časa svog života bila obogaćenima svim potrebnim krepostima isprosi nam živu vjeru, čvrstu nadu i goruću ljubav. *Zdravo Marijo...*

9. Blagoslovljena Djevice čije je bezgrešno začecje kao zvijezda Danica najavilo zoru novog dana i Sunce pravde, tvoga Sina Isusa Krista molim te isprosi božansko svjetlo našem razumu, duhovnu radost našim srcima, obranu u opasnostima, pomoć u napastima, podizanje u padovima, strpljivost u križevima i potpuno predanje u ruke Božje Providnosti. *Zdravo Marijo...*

ROĐENJE GOSPODNJE – BOŽIĆ – 25. PROSINCA

Čudesno je otajstvo Božića. Slavimo svetkovinu rođenja Isusa Krista, Spasitelja svijeta. Marija je rodila Sina Božjega da bi svi koji vjeruju u njega postali djeca Božje i braća među sobom. Bog je postao posve blizu čovjeku – Emanuel – Bog s nama. Isus se rodio u skromnosti staje. U tom uboštvu očituje se slava neba. I vjernici moraju pred Bogom postati kao djeca da bi ušli u kraljevstvo Božje. Božićno otajstvo se u nama ispunja kad se Krist u nama oblikuje. Božić je upravo otajstvo te čudesne razmijene. Još je papa Pavao VI govorio da božićno vrijeme predstavlja produženi spomen Marijinog božanskog, djevičanskog i spasenjskog majčinstva, jer je ona rodila Spasitelja svijeta. I dok se Crkva klanja Sinu, časti slavnu Majku.

Majko moga Gospodina

(Sv. Ildefons iz Toleda)

Majko moga Gospodina, Službenice svoga Sina, Roditeljko Stvoritelja svijeta, molim te, udjeli mi Duh tvoga Sina Isusa Krista, da ja mogu imati Isusa u onome Duhu po kojemu si Ga Ti rodila, da moja duša primi Isusa u Duhu po kojemu si ti u tvome tijelu začela Isusa, da mogu spoznati Isusa u onome Duhu po kojemu si spoznala da u svom krilu nosiš i da ćeš roditi Isusa. Daj da ja ljubim Isusa u onome Duhu u kojemu si mu se Ti klanjala kao Gospodinu i motrila ga kao Sina. Amen

Predraga Majko

(Sv. Tereza od Djeteta Isusa)

Nitko ne želi primiti u gostinjac siromašne strance, mjesta ima za bogate. Mjesta ima za velikaše a u jednoj štalici Kraljica neba mora roditi Boga. Predraga Majko, ljubezna Majko dostojna ljubavi, kolika je tvoja veličina u tako siromašnom mjestu. Kada vidim Vječnog obavijenog u poveje, kada čujem poslušni krik Božje Riječi, predraga Majko, ne zavidim više anđelima jer njihov moćni Gospodin je moj dragi brat. Ljubim te Marijo, po tebi je na našim obalama procvao božji cvijet! Amen.

Devetnica otajstvu rođenje Gospodnjeg

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Spasitelju naših duša koji si htio doći na ovaj svijet kako bi nas otkupio i spasio klanjamo ti se u krilu tvoje Majke udijeli nam milost da po zagovoru blažene Djevice Marije i sv. Josipa tebe

ljubimo svim srcem te tako ostvarimo planove Božjeg spasenja. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

2. Milosrdni Otkupitelju koji si mogao doći na svijet u odrasloj dobi, ali si se htio roditi kao svako dijete i biti devet mjeseci zatvoren u Marijinom djevičanskom krilu u tišini, skrovitosti i samoći iako si Mudrost i Riječ Božja, udijeli nam milost da po tome shvatimo ljepotu i važnost povučeniosti u osamu s Marijom kako bi tražili Boga samoga. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

3. Dijete Bože, zatvoren u Marijinom krilu, ti od prvih trenutaka svog života u Mariji molio si svoga Oca i prikazivao se za naše spasenje, udostoj se udijeliti nam milost da živo spoznamo kolika je važnost našeg spasenja kako bismo se trudili dobrim djelima i krepostima Bogu omiljeti. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

4. Slatki Isuse koji si u Marijinu krilu uzišao u Betlehem i tako poslušao Cezarovu zapovijed po zagovoru blažene Djevice Marije i sv. Josipa udijeli mi milost poslušnosti kako bi potpuno izvršio volju Božju. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

5. Ljubljeni Isuse koji si u Betlehemu bio od svijetu odbijen udijeli mi milost da te ja prihvatim kao što su te primili Marija i sv. Josip kada po svetim sakramentima i nadahnućima želiš ući u moju dušu, te da strpljivo podnesem svaki prezir i odbojnost. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

6. Vidjevši da si odbijen u Betlehemu, o božansko Dijete, nadahnuo si Mariju i sv. Josipa da potraže sklonište u siromašnoj štatici u kojoj si se htio roditi Ti veliku Kralju svemira kako bi prezreo našu oholost i poučio nas poniznosti. Udijeli nam milost da se po uzoru i zagovoru Marije i sv. Josipa suobličimo tvojim željama te da budemo od srca ponizni. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

7. Kad je došao trenutak velike sreće koju su patrijarsi tako željno iščekivali, u mrkloj noći rodio se u vremenu Kralj kraljeva, istinski Sin Božji i sin Marije Djevice. Blagoslovljen budi u vijeke vjekova naš Spasitelju i blagoslovljena tvoja Majka Marija. Udijeli nam milost po zagovoru blažene Djevice Marije i sv. Josipa da se odrekemo svake pokvarenosti ovoga svijeta u iščekivanju posjedovanja tvoje vječne slave. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

8. Klanjam ti se u jaslicama Dijete Isuse kao na nekom žrtvenom oltaru skupa sa Marijom i sv. Josipom jer si došao na ovaj svijet da preuzmeš na sebe grijeh svih ljudi. Udijeli mi milost pokajanja za moje grijeh i daj da moj život po uzoru na Mariju i sv. Josipa trajno bude žrtva tebi mila. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

9. Klanjamo ti se u jaslicama božansko Dijete, istinsko svijetlo svijeta koje prosvjetljuješ svakog čovjeka, daj da tvoje svijetlo po zagovoru Marije i sv. Josipa pomogne svakom čovjeku shvatiti rugobu grijeha i odbaciti ga od sebe te prihvatiti tebe Spasitelja svijeta. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

SVETA OBITELJ ISUSA, MARIJE I JOSIPA – NEDJELJA U BOŽIĆNOJ OSMINI

Pobožnost svetoj obitelji je drevna u Katoličkoj Crkvi i seže u prva stoljeća kršćanstva. U 17-tom stoljeću je postala i liturgijska kada su se počele diljem svijeta širiti bratovštine na čast svete obitelji s ciljem oblikovanja obiteljskog života po uzoru na svetu obitelj. Poseban poticaj na štovanje svete obitelji dao je papa Lav XIII uključujući je u plan kršćanske obnove.

Crkva slaveći blagdan svete obitelji s dubokim poštovanjem promatra sveti život Isusa, Marije i Josipa u skrovitosti Nazareta. Pristajanje vjerom na Božji plan spasenja kršćanska zajednica postaje jedna Božja obitelj i svećenički narod osposobljen da svoj život prikaže Bogu kao žrtvu ugodnu iz ljubavi. Svaka je obitelj pozvana da u suživotu odražava sliku svete Obitelji iz Nazareta. U njoj vidimo potpuno ostvarenu uzajamnu suradnju i savršen odgovor na Božji plan spasenja.

Svetoj Obitelji zajednici ljubavi (sv. Ivan Pavao II)

Sveta Obitelji zajednico ljubavi Isusa, Marije i Josipa, uzore i ogledalo svakoj kršćanskoj obitelji tebi posvećujemo naše obitelji. Otvori srce svake obitelji da prihvati vjeru, da primi Božju Riječ, da svjedoči ljubav, da postane izvor novih svetih zvanja. Prosvijetli duh roditeljima da brižnom

ljubavlju, mudro i ljubeznom pobožnošću sigurno vode djecu prema duhovnim i vječnim dobrima. Probudi u dušama mladih čistu savjest i slobodnu volju da rasu u “milosti i mudrosti” velikodušno prihvaćajući dar Božjeg poziva. Sveta Obitelji iz Nazareta isprosi nam milost da svi mi nasljedujemo ustrajnu molitvu, velikodušnu poslušnost, dostojanstveno siromaštvo i djevičansku čistoću koju si ti živjela, te da otvorimo svoju dušu za vršenje volje Božje te da brižno i nenametljivo pratimo one koji su među nama pozvani da iz bližega slijede Gospodina Isusa Krista koji je dao samoga sebe za nas. Amen.

Molitva zagovora Svete Obitelji za našu obitelj

(sv. Ivan Pavao II)

Bože od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji. Oče koji si Ljubav i Život, neka svaka obitelj na zemlji posredstvom tvoga Sina Isusa Krista, “rođena od žene” i posredstvom Duha Svetoga, izvora Božje ljubavi postane istinsko svetište života i ljubavi za nove naraštaje koji se uvijek obnavljaju. Neka tvoja milost vodi misli i djela supruga prema dobru njihovih obitelji i svih obitelji svijeta. Neka mladi naraštaji nađu u obiteljima oslonac za razvoj svoje osobnosti i rast u ljubavi i istini. Neka se ljubav ojačana milošću sakramenta braka pokaže jačom od svake slabosti i krize kroz koje, ponekad prolaze naše obitelji. Bože molimo te po zagovoru Svete Obitelji iz Nazareta, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodno vršiti svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima. Ti si Život, Istina i Ljubav u zajedništvu sa Sinom i Duhom Svetim. Amen.

Devetnica svetoj obitelji

(Iz talijanskog molitvenika Un segreto di felicità, filoteja mariana, objavljeno s imprimaturuom can. Oddone, vic. gen. Casali 8.5. 1957. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

O Isuse koji si se udostojao u svetoj Obitelji dati tako svijetli primjer, ljubavi poštovanja i poslušnosti prema svojoj Presvetoj Majci Mariji i sv. Josipu tvome poočimu, udijeli milost djeci u svim obiteljima da nasljeđuju tvoj primjer u ljubavi, poštovanju i poslušnosti prema svojim roditeljima, te milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

O Presveta Marijo koja si u svetoj Obitelji dala tako svijetli primjer poniznosti, povučenosti, ustrajnosti i vjernosti prema svom zaručniku sv. Josipu, te majčinske ljubavi prema svome i Božjem Sinu Isusu, isprosi milost suprugama i majkama u svim obiteljima da nasljeđuju tebe i tvoje kreposti, a meni isprosi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

O sv. Josipe koji si u svetoj Obitelji dao divan primjer svete marljivosti u svom poslu, poštovanja i ljubavi prema svojoj zaručnici Mariji te očinske skrbi i ljubavi prema Isusu isprosi očevima svih obitelji milost da nasljeđuju tvoj svijetli primjer i način života u svetoj obitelji, a meni isprosi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

SVETA BOGORODICA MARIJA – 1 SJEČNJA

Bogorodica je jedan od najstarijih titula kojim Crkva časti Mariju. Doista, onaj kojega je Marija po Duhu Svetome začela kao čovjeka i koji je postao njezin Sin po tijelu, jest vječni Sin Očev, druga osoba Presvetog Trojstva. Crkva ispovijeda da je Marija Bogorodica. Tu istinu vjere je 431.g. proglasio Koncil u Efezu. Slaviti svetkovinu Bogorodice u Božićno vrijeme ima cilj proslaviti ulogu koju je Marija ostvarila u otajstvu spasenja te ukazati na jedinstveno dostojanstvo koje ima sveta Majka po kojoj smo zavrijedili primiti Začetnika života.

Marijo Majko Božja

(Sv. Ćiril Aleksandriski)

Zdravo Marijo Majko Božja, sveto blago svemira, neugasiva svjetiljko, kruno djevica, žezlo pravovjerja, neuništivi hrame, svetohranište onoga kojega svijet ne može obuhvatiti. Majko i

Djevice zahvaljujući tebi u evanđelju je slavljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje. Zdravo Ti koja si u svom djevičanskom krilu držala Uzvišenoga. Zahvaljujući tebi križ je čašćen i na cijeloj zemlji se klanja Bogu, Nebo se veseli, anđeli i arkanđeli se raduju, demoni su prognani, đavao napasnik je pao s neba. Zahvaljujući tebi palo čovječanstvo je podignuto do neba, svekoliko stvorenje podloženo idolima došlo je do spoznaje istine. Po tebi sveto krštenje je pomazanje radosti vjernika, po tebi su podignute Crkve po svojoj zemlji, po tebi narodi se sjedinjuju. Što još trebam kazati? Po tebi svjetlo jedinorođenog Sina Božjega zasja onima koji obitavahu u tami i sjeni smrtnoj, po tebi proroci navijestiše budućnost, apostoli navijestiše narodima evanđelje, mrtvi uskrisuju... Amen.

Krist je rođen, Bog od Oca čovjek od majke (Sv. Augustin)

Krist je rođen, Bog od Oca čovjek od majke. Od besmrtnosti Očeve, od djevičanstva Majke, od Oca bez majke, od Majke bez oca, od Oca izvan vremena od Majke bez sjemena, od Oca kao temelj života od majke da dokrajči smrt... Ne možemo još motriti njegovo rađanje od Oca prije zvijezde jutarnje, slavimo njegovo rođenje u srcu noći od Djevice. Amen.

Devetnica Bogorodici Mariji

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Tko da se ne utječe tebi s punim pouzdanjem sveta Bogorodice kad su u tebi sabrane sve milosti, siguran znak uslišanja u svim našim potrebama? Ti si uvijek spremna uslišati naše molitve, a tvoj zagovor je uvijek moćniji od naših prošnji. Majko Bogorodice, Majko svih vjernika uvijek si spreman prihvatiti naše molitve, i kao što to tvrde sveci, Ti nam više želiš udijeliti milost nego li smo je mi spremni moliti. Istinska Majko Božja Isus Krist, spasitelj svijeta se udostojao utjeloviti u tebi te ne odbija ni jednu tvoju prošnju i sve milosti koje On dijeli svojoj Crkvi prolaze preko tvojih ruku. Sveta Bogorodice daj da svi mi po tvom zagovoru budemo dionici njegova Božanskog života. *3 x Zdravo Marijo...*

2. Sveta Bogorodice tko bi mogao sumnjati u tvoj zagovor kada nam je Bog još u Starom Zavjetu preko proroka navijestio sve tvoje privilegije i slike koje predoznačuju tvoje pobjede. Ti si nova Eva određena da zmiji satreš glavu, Ti si Judita koja je odrezala glavu vođi neprijateljske vojske, Ti si kraljica Etera koja je svojim zagovorom spasila izabrani Božji narod od uništenja. Neka se po tvojoj molitvi, sveta Bogorodice i nad nama proslavi svemoć Božja i ona tvog zagovora tako da naš život bude uvijek žrtva Bogu ugodna sjedinjena s žrtvom tvoga i Božjega Sina. *3 x Zdravo Marijo...*

3. Tko bi sveta Bogorodice mogao sumnjati u tvoju ljubav i tvoj zagovor kada te Crkva koju vodi Duh istine u svojim zazivima naziva: uzročne naše radosti, zdravlje bolesnih, utočište grješnika, utjeho žalosnih, pomoćnice kršćana, kraljice anđela ... Sveta Bogorodice daj da i mi možemo kušati u našem životu svemoć tvoga zagovora u koji smo položili našu nadu, udijeli mi milost za koju te molim, te daj da u mukama i radostima našeg života uvijek ostanemo vjerni Božji i tvoji sinovi. *3 x Zdravo Marijo...*

PRIKAZANJE GOSPODINOVO U HRAMU – SVJEĆNICA – 2 VELJAČE

Blagdan prikazanja Gospodnjeg u Hramu, Svijećnica, se slavi 40 dana poslije Božića. Izvorno se nadahnjuje na židovskom zakonu po kome je Majka nakon tog vremena trebala u Hramu prikazati sina prvorođenca Bogu i biti očišćena. Ovim blagdanom završava božićni period liturgijske godine i naviješta se pashalni misterij Isusa Krista. Marija je Djeвица koja prinosi i prikazuje svoga Sina hramu. Crkva s pravom promatra u ovom blagdanu naviještaj općeg spasenja svih ljudi. Šimun prorok u hramu navjesti Mariji da će njen Sin biti znak protivljenja a da će njoj

samoj mač boli probosti dušu. U tom proročkom navještanju vidi se sudjelovanje Majke u Isusovom spasenjskom poslanju. Kao Marija i mi smo pozvani prikazati sebe sjedinjene s Isusom u Duhu Svetome Ocu.

Majko Krista Svećenika

(sv. Ivan Pavao II)

Majko Kristova, Pomazaniku Svećeniku dala si tijelo po pomazanju Duha Svetoga na spasenje siromaha i onih koji su skrušena srca, Majko Spasiteljeva čuvaj u tvom srcu i u Crkvi svećenike. Majko vjere ti si dopratila u hram Sina čovječjega, ispunjenje obećanja danih ocima, prikaži Ocu, na njegovu slavu svećenike tvoga Sina, Kovčega saveza. Amen.

Marijo prikaži me Isusu

(Sv. Bernardica Soubirous)

Marijo čuvaj Isusa u mom srcu. Majko moja prikaži me Isusu. Majko moja uzmi moje srce i uvedi ga u Srce Isusovo. Majko pomози mi, isprosi mi milost da umrem sama sebi, da živim samo za slatkog Isusa i po Isusu. Majko moja “neka mi bude”. Život, patnje, smrt, “neka mi bude” za uvijek, vječno u tvom slatkom srcu. Amen.

Devetnica prikazanja Gospodinova u hramu

(Iz molitvenika *La Filoteia mariana*, objavljenog s imprimaturom C. Betoglio, cenc. eccl. Bergamo 24. 5. 1933. Kroz devet dana se mole sve slijedeće molitve)

1. Presveta Djevice Marijo, ogledalo kreposti, Ti si iz poslušnosti zakonu, iako si čista od svake mrlje grijeha, 40 dana poslije poroda prikazala Isusa u hramu. Isprosi nam milost da čuvamo naše srce čisto od svakoga grijeha te da budemo poslušni Božjim zapovijedima i nauku Crkve. *Zdravo Marijo...*

2. Poslušna kod prikazanja u hramu htjela si prikazati žrtvu same sebe skupa sa svojim Sinom, isprosi nam milost da se i mi možemo prikazati Bogu i kreposno živjeti. *Zdravo Marijo...*

3. Čista Djevice, opslužujući zakon prikazivanja i očišćenja u hramu, iako si oduvijek bila čista, nisi se brinula što su ljudi zbog toga smatrali da si bila okaljana, isprosi nam milost da znamo više cijeniti slavu Božju od ljudskih obzira. *Zdravo Marijo...*

4. Sveta Djevice Marijo, prikazujući svoga i Božjeg Sina Ocu zadivila si cijelo Nebo, prikaži i naše siromašno srce Bogu i svojim zagovorom čuvaj nam srce čistim od svakoga smrtnoga grijeha. *Zdravo Marijo...*

5. Ponizna Djevice, ti si polazući malog Isusa u ruke starcu Šimunu učinila da se njegovo srce ispuni nebeskim slastima, predaj i naše srce Bogu da se ispuni njegovim Svetim Duhom. *Zdravo Marijo...*

6. Slatka Djevice Marijo, kada si čula Šimunovo proroštvo o svojim bolima, spremno si se podložila volji Božjoj, isprosi nam milost da se i mi potpuno predamo volji Božjoj i našim križevima. *Zdravo Marijo...*

7. Djevice podložna, prikazujući svoga i Božjeg Sina u hramu pristala si da budeš sudionicom njegove otkupiteljske žrtve, isprosi nam milost odbojnosti prema svakom grijehu i ustrajnost u traženje slave Božje. *Zdravo Marijo...*

8. Milosrdna Djevice, proročica Ana se ispunila nebeskim svjetlom kad je vidjela kako prikazuješ svoga i Božjega Sina u hramu te je hvalila Boga za njegovo milosrđe, daj da nam po tvom zagovoru, nebeske milost ispune duše te mi zauvijek budemo dionici otkupljenja. *Zdravo Marijo...*

9. Djevice vjerna, koja si sačuvala živu vjeru slušajući riječi proroka Šimuna da će Isus biti znak osporavan na uzdignuće i propast mnogima, sve do Isusova križa pod kojim si stajala isprosi nam milost čvrste vjere i pouzdanja u svim protivštinama života i u samoj smrti. *Zdravo Marijo...*

GOSPA LURDSKA – 11. VELJAČE

Lourdes je mjesto u Francuskoj u kome se Marija od 11. veljače do 16. srpnja više puta ukazala sv. Bernardici i nazvala se Bezgrešno Začeće. Danas je Lourdes jedno od najvećih marijanskih svetišta u svijetu, a spomendan Gospe Lurdske se slavi u cijeloj Katoličkoj Crkvi. Marija u kojoj Crkva kontemplira sveti grad, na rječici Gavi je okupila milijune vjernika koje je Ona utješila, ohrabrila, ozdravila i obratila.

Majci Božjoj Lurdskoj

Majko Božja Lurdska! Kao dokaz, da si uistinu poslanik neba, učinila si da provre izvor u kojem je preko stotinu godina bezbroj tvoje bolesne djece opet našlo svoje duševno i tjelesno zdravlje. Pomozi nas, draga naša Majko, da na ljekovitim izvorima svetih sakramenata, koji su provrijeli iz božanskog Srca tvogega Sina, tvoja djeca, oboljela u duhu i tijelu ponovno nađu svoje ozdravljenje. Amen. *(Molitva preuzeta iz pobožnosti Majci Božjoj Lurdskoj iz svetišta u Zagrebu)*

Majci Božjoj Lurdskoj za milost pokore

Majko Božja Lurdska! Ti si u Lurdu, po svojoj miljenici svetoj Bernardici, najozbiljnije preporučila ljudima da čine pokoru ako žele naći kod Boga milost i oprostjenje. Posebno si svetu kronicu pokazala kao najuspješnije sredstvo spasenja. Posveti nas, mila naša Majko, da dobro shvatimo tvoju poruku pa da pokorom, dobrim djelima i strpljivošću u teškoćama pružimo Bogu zadovoljštinu za svoje grijehе, čestim pobožnim moljenjem svetog ružarija da sebi osiguramo tvoju pomoć i zaštitu u životu i na smrti. Amen. *(Molitva preuzeta iz pobožnosti Majci Božjoj Lurdskoj iz svetišta u Zagrebu)*

Devetnica Gospi Lurdskoj

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Bezgrešna Kraljice koja si se u špilji Massabielle ukazala siromašnoj i zbog neukosti od ljudi premalo cijenjenoj Bernardici, te si na nju svrnula svoj pogled cijeneći nevinost njene duše i gorljivost njenih molitava i objavila joj nebeske tajne, isprosi nam milost da traženje slave Božje bude naše jedino nastojanje te tako postanemo tvoji dostojni sinovi. *Zdravo Marijo...*

2. Bezgrešna Kraljice koja si iskazala siromašnoj Bernardici svoju želju da te na mjestu ukazanja časte u novoj kapelici podignutoj tebi u čast, te si joj rekla da o tome obavijesti svećenike, isprosi nam milost pobožnosti prema tebi i podložnosti učiteljstvu Crkve. *Zdravo Marijo...*

3. Bezgrešna Kraljice koja si učinila da na mjestu ukazanja pred očima Bernardice čudesno provrije novi izvor vode po kojoj su se dogodila brojna čudesna ozdravljenja, te tako cijelom svijetu dala znak vjerodostojnosti tvojih ukazanja, isprosi nam milost da po tvom zagovoru ozdravimo od svih slabosti koje čine naš duh besplodnim te da u našem srcu boravi Duh Sveti, mistični izvor kreposti i svih dobrih dijela koji nas upućuju putem vječnog spasenja. *Zdravo Marijo...*

4. Bezgrešna Kraljice koja si kao maglu na suncu raspršila sve zlobne i lažne sugestije koje su sile zla pokrenule kako bi izokrenuli vjerodostojnost tvojih ukazanja u Lurdu isprosi nam milost da se ne obeshrabrimo zbog bilo kakvog protivljenja te da hrabro kročimo putem spasenja koji si nam ti pokazala. *Zdravo Marijo...*

5. Bezgrešna Kraljice koja si se udostojala ohrabriti Bernardicu glede njenog vječnog spasenja, kada ti je obećala da će se 15 puta vratiti na mjesto ukazanja, kao što je to tvojom pomoći i učinila usprkos svim protivljenjima, isprosi nam milost vjernosti našim obećanjima na koje nas Ti potičeš te tako postignemo nagradu koju je Bog obećao onima koji ustraju u dobru. *Zdravo Marijo...*

6. Bezgrešna Kraljice koja si uvijek cijeli svijet poticala na molitvu svete Krunice i ukazala si se Bernardici s krunicom u ruci te si pratila njenu molitvu, isprosi nam milost ustrajnosti u molitvi i razmatanju otajstava svete krunice te dosljednom životu u nasljedovanju tebe i Isusa. *Zdravo Marijo...*

7. Bezgrešna Kraljice koja si se udostojala proslaviti pobožnu Bernardicu te si joj udijelila postojanost i smirenost u svim ispitivanjima, prijetnjama i progonstvima, te neosjetljivost za vrijeme ukazanja kad su joj vatrom palili ruke dok je ona u ekstazi tebe molila, isprosi nam milost da u se svima progonstvima i opasnostima s pouzdanjem predamo u tvoje majčinske ruke koje će nas osloboditi svakog zla i pomoći nam zadobiti svako dobro. *Zdravo Marijo...*

8. Bezgrešna Kraljice koja si na opetovana pitanje i molbe Bernardice riječju pokora za vlastite grijehе za sve ljude koji su vrijeđali Boga objasnila razlog svoje žalosti, te si na sam dan naviještenja kazala vidjelici: *Ja sam Bezgrešno začće, i tako potvrdila istinu vjere, isprosi nam milost istinske pokore za naše grijehе te da uvijek dostojno častimo tvoje Bezgrešno začće i tako zaslužimo tvoju moćnu zaštitu. Zdravo Marijo...*

9. Bezgrešna Kraljice koja si potakla tolike vjernike da sudjeluju u izgradnji bazilike na mjestu ukazanja u Lurdu, kao trajni spomen na ukazanja poniznoj Bernardici i izraz čašćenja čudotvorne vode koja je potekla po tvom zagovoru, isprosi nam milost da po tvom zagovoru sudjelujemo u duhovnoj izgradnji mističnog tijela tvoga Sina, svete Crkve, te živu zahvalnost za sve milosti i darove koje nam Bog daruje po tvom zagovoru. *Zdravo Marijo...*

NAVJEŠTENJE GOSPODNE – BLAGOVJEST- 25 OŽUJKA

Svetkovina Utjelovljenja Riječi Božje je blagdan Krista i Djevice zajedno, to jest blagdan Riječi koja postaje Sinom Marijinim, blagdan Djevice koja postaje Majkom Božjom. Na vijest da će Sina Svevišnjega roditi snagom Duha Svetoga, a da ne upozna muža, Marija je poslušnošću vjere sigurna da Bogu ništa nije nemoguće odgovorila: «Neka mi bude». Marija je postala Majka Isusova i svim srcem pristala na suradnju s Bogom i posvetila se osobi i djelu svoga Sina.

Marijo ti si stablo koje nosi plod

(Sv Katarina Sijenska)

Marijo hrame Presvetoga Trojstva! Marijo ti si donijela plod! Ti si novo stablo po kome imamo mirisni cvijet Riječi jedinorođenoga Sina Božjega, jer u tebi plodnoj zemlji posijana je ova Riječ. Ti si i zemlja i stablo, Marijo plamena kola božja, Ti si nosila velom prekriveni i skriveni plamen u pepelu svoje ljudske naravi. Amen.

Posveta Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti po Mariji

(Sv.Ljudevit Marija Grignon Montfortski)

Zdravo, Bezgrešna Marijo, živi hrame Presvetoga Trojstva, gdje se Vječna Mudrost sakrila da joj se tu klanjaju anđeli i ljudi! Zdravo Kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podloženo sve što je manje od Boga! Zdravo sigurno utočište grešnika, kojega milosrđe nije nikada nikome uskraćeno! Usliši moje želje za božanskom Mudročću, i u tu svrhu primi zavjete koje ti prinosim u svojoj neznatnosti. Ja nevjerni grešnik, danas obnavljam i stavljam u tvoje ruke zavjete svoga krštenja. Zauvijek se odričem sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti, da za njim nosim svoj križ sve dane svoga života. A da budem vjerniji nego do sada, ja te o Marijo, danas izabirem pred cjelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Amen.

Devetnica Naviještenju

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Predraga Marijo koja si zbog svoje poniznosti i djevičanstva među svim ženama zaslužila biti izabrana za Majku svoga Stvoritelja isprosi nam milost da i mi živimo ove dvije kreposti te da po uzoru na tebe omilimo Gospodinu. *Zdravo Marijo...*

2. Slatka Majko Marijo koja si se zbunila kad si čula pohvale anđelovih riječi isprosi nam milost da i mi po uzoru na tebe ne tražimo ljudske hvale nego slavu Božju. *Zdravo Marijo...*

3. Divna Majko koja si ljubila i cijenila djevičanstvo do te mjere da si od anđela tražila objašnjenje kad je kazao da ćeš postati Majkom Božjom, a on ti je odgovorio da će se to dogoditi po Duhu Svetome, isprosi nam milost da po uzoru na tebe cijenimo stalešku čistoću i ustrajemo u dobrim odlukama. *Zdravo Marijo...*

4. Draga Majko Marijo koja si se neusporedivom poniznošću nazvala službenicom Gospodnjom kada ti je anđeo kazao da ćeš biti Majkom Sina Božjega isprosi nam krepost poniznog služenja Bogu sa svim darovima koje od njega dobivamo. *Zdravo Marijo...*

5. Milosrdna Majko Marijo koja si iz ljubavi prema ljudima prihvatila biti Majkom njihova Spasitelja, iako si znala da će to od tebe zahtijevati najveću žrtvu sudjelovanju u Križu Isusovu, isprosi nam milost da prihvatimo svaku žrtvu koju od nas Bog traži za naše dobro i dobro bližnjega. *Zdravo Marijo...*

6. Bezgrešna Majko Marijo koja si svojim pristankom: *Neka mi bude* postala Majkom Božjom i tako obradovala nebo, utješila zemlju i zgrozila pakao, isprosi nam milost da uvijek imamo veliko povjerenje u tvoju majčinsku zaštitu te tako budemo dionici plodova otkupljenja. *Zdravo Marijo...*

7. Sveta Marijo koja si po Duhu Svetome postala Isusovom Majkom ostajući čista Djevica isprosi nam podložnost i poslušnost djelovanju Duha Svetoga u našim dušama. *Zdravo Marijo...*

8. Presveta Majko Marijo koja si imala tako uzvišen odnos sa Presvetim Trojstvom da si bila istovremeno predraga kći Boga Oca, Majka Sina Božjega i Zaručnica Duha Svetoga isprosi nam milost da uvijek ostanemo čiste duše tako da budemo dostojan hram Presvetog Trojstva. *Zdravo Marijo...*

9. Ponizna Majko Marijo koja si imala milost da u krilu nosiš onoga koga nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti isprosi nam sve potrebne kreposti da budemo dostojno prebivalište Sina Božjega kada po svetoj pričesti silazi u naše duše. *Zdravo Marijo...*

FATIMSKA GOSPA - GODIŠNJICA UKAZANJA-13 SVIBNJA

U jeku prvog svjetskog rata 1917. Gospa se u Fatimi u Portugalu ukazala djeci Luciji, Franji i Jacinti. Od tada je Fatima postala jedno od najvećih marijanskih svetišta u Katoličkoj Crkvi. Marija je pozvala cijeli svijet na obnovljeni duh pokore i molitve, osobito svete Krunice. Samu sebe Marija je nazvala Gospom od Krunice. Hitnost poruke obraćenja Majka Božja je djeci popratila viđenjem Pakla i pozivom Papi i Crkvi da posvete svijet a osobito Rusiju njenom Bezgrešnom Srcu. Milijuni vjernika su se odazvali Marijinoj poruci i primili velike milosti po njenom zagovoru, a gotovo sve Pape prošlog stoljeća su posvećivale i obnavljale traženu posvetu. Na duhovnosti Fatimskih ukazanja nadahnuo se i Svećenički Marijanski pokret, odobren od Crkve i raširen po cijelome svijetu koji broji više od 40 000 svećenika, 300 biskupa i milijune laika.

Posveta Mariji

(sv. Ivan Pavao II 13.5. 1982 u Fatimi)

Majko ljudi i naroda, Ti koja poznaješ njihove patnje i njihove nade, Ti koja majčinski osjećaš svu borbu između dobra i zla, između svjetla i tame, koja potresa suvremeni svijet, primi naš krik koji, potaknuti Duhom Svetim, upravljamo direktno tvome Srcu: zagrlj, s ljubavlju Majke i

Službenice Božje, ovaj naš svijet, koji ti predajemo i posvećujemo, puni nemira za zemaljsku i vječnu sudbinu ljudi i naroda. ... O Bezgrešno Srce! Pomozi nam pobijediti prijetnje zla, koje se danas tako lako ukorjenjuje u srca ljudi i koje po svojim neizmjernim učincima već sada otežavaju život a izgleda kao da priječe put u budućnost...Neka se još jedanput u povijesti svijeta objavi beskrajna spasiteljska moć Otkupljenja, snaga milosrdne Ljubavi! Neka se njom zaustavi zlo! Preobraze savjesti! U tvome Bezgrešnom Srcu neka se svima objavi svjetlo Nade!

Čin posvete Bezgrešnom Srcu Marijinu pripadnika svećeničkog marijanskog pokreta (Molitva s crkvenim odobrenjem)

Fatimska Djevice, majko milosrda, Kraljice neba i zemlje, utočište grešnika, mi pristaše Marijanskog pokreta posvećujemo se na sasvim osobit način tvom Bezgrešnom Srcu. Ovim činom posvete hoćemo s tobom i tvojom pomoću sprovesti u život sve obveze koje smo preuzeli svojim krsnim posvećenjem: osim toga obvezujemo se da ćemo u sebi provoditi ono unutarnje obraćenje što ga Evanđelje toliko zahtjeva i koje nas oslobađa od svake privrženosti prema samima sebi i prema lagodnim nagodbama sa svijetom, da bismo poput Tebe, bili slobodni uvijek vršiti jedino Očevu volju. I dok želimo tebi, premila i milosrdna Majko, povjeriti svoj kršćanski poziv, da Ti njime raspolažeš po svojim planovima spasenja u ovom presudnom času što pritišće svijet, obećanjem da ćemo ga živjeti prema Tvojim željama, naročito što se tiče obnovljenog duha molitve i pokore, revnog sudjelovanja kod slavljenja Euharistije i kod apostolata, svakodnevnog moljenja sv.Krunice, te pokorničkim načinom života, u skladu s Evanđeljem, da bi naš život bio svima dobar primjer u vršenju Božjeg Zakona i u prakticiranju kršćanskih kreposti osobito čistoće.

Obećajmo Ti također da ćemo biti sjedinjeni sa Svetim Ocem, s Crkvenim poglavarima i našim svećenicima, da bismo se tako oduprli širenju osporavanja crkvenog Učiteljstva, što ugrožava same temelje Crkve. Pod tvojom zaštitom želimo štoviše biti apostoli ovog danas toliko potrebnog jedinstva u molitvi i u ljubavi prema Papi na koga zazivamo tvoju osobitu zaštitu. Na kraju Ti obećavamo, da ćemo duše, s kojima dolazimo u dodir, prema svojim mogućnostima, voditi k obnovljenoj pobožnosti prema tebi. Svjesni da je bezboštvo upropastilo vjeru velikog broja vjernika, da je obeščaćenje unišilo u sveti Hram Božji, da se zlo i grijeh sve više šire po svijetu, usuđujem se pouzdano podići oči k tebi, Majko Isusova i naša milosrdna i moćna Majko, pa Te opet danas zazivati i očekivati od tebe spas za svu tvoju djecu, o blaga, o milostiva o slatka Djevice Marijo. Amen.

Devetnica Gospi Fatimskoj

(Iz molitvenika La Filoteia mariana, objavljenog s imprimaturom C. Betoglio, cenc. eccl. Bergamo 24. 5. 1933. Kroz devet dana se mole sve slijedeće molitve)

1. O Djevice i Majko koja si se udostojala trima pastirima ukazati u fatimskom gorju potičići nas tako na povučenost kako bismo bili sa Bogom samim isprosi nam milost molitve i sabranosti kako bismo mogli slušati glas Gospodinov i vršiti njegovu volju. *Zdravo Marijo...*

2. Čista Djevice koja si se ukazala pastirima obučena u sjajnu odjeću pokazujući tako koliko cijeniš svetu čistoću duše i tijela kojom nas je Gospodin obdario na krštenju isprosi nam milost da dostojno cijenimo taj veliki dar, da riječima, djelima i ponašanjem nikome ne budemo na sablazan, nego da svima pomažemo čuvati to divno blago. *Zdravo Marijo...*

3. Marijo, Majko grešnika ti si se ukazala ožalošćena lica zbog uvreda kojima vrijeđamo tvoga božanskog Sina isprosi nam milost savršenog pokajanja i skrušene ispovijedi. *Zdravo Marijo...*

4. Kraljice svete Krunice ti si u rukama nosila ružarij i toliko inzistirala da molimo krunicu kako bismo zadobili milosti koje su nam potrebne isprosi nam milost velike privrženosti svakodnevnoj molitvi krunice. *Zdravo Marijo...*

5. Kraljice mira i naša milosrdna Majko dok se nad Evropom nadvijala pošast rata trima siromašnim pastirima u Fatimi si ukazivala na sredstva kojima se svijet može osloboditi te strašne

nesreće; pokora i molitva krunice, isprosi nam milost mira i općeg boljitka tebi na čast a na slavu svoga Sina. *Zdravo Marijo...*

6. Marijo, utočište siromašnih grešnika koja si učila pastire u Fatimi da mole za nesretne duše koje padaju u Pakao, govoreći jednome od njih da grijesi tijela najviše odvlače duše putem propasti, isprosi nam veliku odbojnost prema grijehu, samilost i gorljivost za spas duša koje žive u opasnosti da budu zauvijek izgubljene. *Zdravo Marijo...*

7. Marijo, zdravlje bolesnih, kada su te pastiri molili za ozdravljenje bolesnika, kazala si da će neki ozdraviti a drugi ne, učeći nas tako da nekad bolest može biti sredstvo kojima se Bog služi za naše spasenje, isprosi nam milost potpunog pristajanja uz volju Božju u svim protivštinama života te jakost da ih prikazemo kao zadovoljštinu za naše grijehе. *Zdravo Marijo...*

8. Presveta Djevice koja si pastirima iskazala želju da se u Fatimi izgradi svetište na čast svete krunice izmoli nam milost dubokog poštovanja prema otajstvima našeg spasenja čiji spomen slavimo u molitvi svete krunice tko da se duhovno okoristimo velikim darovima kojima je Presveto Trojstvo obasulo ljude. *Zdravo Marijo...*

9. Ožalošćena Djevice koja si se ukazala u Fatimi sa srcem probadanim trnovim vijencem tražeći nadoknadu pobožnošću prema tvom Bezgrešnom Srcu obećajući milost sretne smrti i konačni trijumf tvoga Bezgrešnog Srca isprosi nam milost da te uvijek dostojno štujemo, pogotovu u prve subote u mjesecu. *Zdravo Marijo...*

POHOD B. D. MARIJE - 31 SVIBNJA

Evandjelje nam kaže da je Marija nakon Navještenja pohodila svoju rođakinju Elizabetu i ostala s njom tri mjeseca, sve do rođenja Ivana Krstitelja. Blagdan pohoda Marijina je sjećanje na susret Marije i Elizabete, a još više na otajstveni susret djece koje dvije majke nose u utrobama, Prethodnika i Poslanika, Ivana i Isusa. Cijeli susret je prožet radošću Duha Svetoga. Marija klikće u svome Bogu i pjeva Veliča, Elizabeta se napuni Duhom, a čedo joj zaigra u utrobi. Za Mariju pohod Elizabeti je povlašteni trenutak služenja i radosti.

Majci milosrđa (sv. Ivan Pavao II)

Marijo ti si za vrijeme pohoda Elizabeti navijestila vjerno milosrđe Božje: *Od koljena do koljena dobrota je njegova.* Ti si na poseban način, više no itko drugi, iskusila dobrotu Božju i žrtvom svojega Srca sudjelovala u objavi Božjega milosrđa, to jest savršene Božje vjernosti u ljubavi saveza koji je On htio od vječnosti i sklopio u vremenu s čovjekom, narodom i čovječanstvom. Marijo Ti si ta koja poznaje do kraja otajstvo Božjeg milosrđa, znaš mu cijenu, i znaš koliko je ona velika. Majko milosrđa. Otvori naše srce Očevu milosrđu. Amen.

Zagovor Marijin za novu evangelizaciju (sv. Ivan Pavao II)

Marijo Ti si nadahnuta Duhom Svetim rekla da će te svi naraštaji zvati blaženom. Mi preuzimamo pjev prošlih naraštaja, da se on ne bi prekinuo i slavimo tebe, veličamo u tebi ono najsvjetlije i najljepše što je čovječanstvo dalo Bogu: savršeno ljudsko stvorenje, ponovno stvoreno u pravednosti, svetosti u neusporedivoj ljepoti koje nazivamo, Bezgrešna, Puna milosti. Marijo Ti si Nova Eva. Crkva tvoga Sina je svjesna da samo “novi ljudi” mogu evangelizirati, nositi svijetu Radosnu vijest i rađati “novo čovječanstvo”. Molimo Te da po tvome zagovoru u Crkvi nikada ne nedostaje novost Evandjelja, sjeme svetosti i plodnosti. Amen.

Devetnica pohodu B. D. Marije

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Po čistoći nakane koju si ti Marijo imala kad si ostavila svoj dom te se uputila u gorje pohoditi svoju rođakinju Elizabetu, isprosi nam milost da u našim djelima uvijek i u svemu tražimo čistu slavu Božju. *Zdravo Marijo...*

2. Po svetoj brizi da pomogneš Elizabeti i tvom putovanju kroz planski kraj do grada Judina, isprosi nam milost da uvijek gorljivo kročimo putem svetosti te da nas nikada ne zaustave zapreke koje nam postavljaju naši neprijatelji. *Zdravo Marijo...*

3. Po tvojoj dubokoj poniznosti kad si pozdravila rođakinju Elizabetu isprosi nam milost da i mi u svim situacijama života budemo ponizni. *Zdravo Marijo...*

4. Po divnoj radosti koju je Duh Sveti ulio u dušu Elizabete kad si je ti Marijo pozdravila i nježno zagrlila isprosi nam milost istinske pobožnosti prema tebi do kraja našega života da tako postanemo zajedničari nebeskih radosti. *Zdravo Marijo...*

5. Po divnoj radosti od koje ja sv. Ivan zaigrao u majčinskoj utrobi čim je Elizabeta začula tvoj pozdrav Marijo isprosi nam milost da do smrti sačuvamo svetu nevinost koja nam je darovana na našem krštenju. *Zdravo Marijo...*

6. Po poniznom ispovijedanju divnih dijela koja je Svevišnji učinio u tebi Marijo, tako da će te svi naraštaji zvati blaženom isprosi nam milost zahvalnosti Gospodinu za sva dobročinstva i ustrajnog blagoslivljanja tebe, Isusove i naše Majke. *Zdravo Marijo...*

7. Po gorljivoj ljubavi koju si ti Marijo prakticirala u Elizabetinoj kući tijekom boravka od tri mjeseca isprosi nam milost da našem bližnjemu u svim potrebama priskačemo u pomoć. *Zdravo Marijo...*

8. Po uzoru na sve kreposti koje si ti živjela u obiteljskim razgovorima sa svetom Elizabetom isprosi nam milost da riječima i djelima budemo na poticaj našem bližnjemu. *Zdravo Marijo...*

9. Po svetoj ne navezanosti na sebe i svoje bližnje kada si prevela tri mjeseca u kući kod Elizabete isprosi nam milost evanđeoske slobode u svemu našem življenju te istinske ljubavi prema Bogu i bližnjemu. *Zdravo Marijo...*

BEZGREŠNO SRCE MARIJINO – Subota poslije svetkovine Presvetog Srca Isusova

Pobožnost Srcu Marijinu je na poseban način doživjela svoj procvat u 17-tom stoljeću na poticaj sv. Ivana Eudesa. Nakon Fatimskih ukazanja ona postaje sve više prisutna u cijeloj Katoličkoj Crkvi. Sv. Luka u svom Evanđelju reče da je Marija u svom Srcu čuvala sve događaje i o njim razmišljala. Ovim spomendanom Crkva bi hitjela potaći vjernike da vođeni Duhom Svetim dublje upoznaju nutrinu Marijinu, njeno Srce te da sudjeluju u milostima koje joj je Bog udijelio. Marija Isusova i naša Majka ostaje nedostižan i savršen uzor svakom vjerniku koji treba suobličiti svoje biće Isusu Kristu.

Molitva Srcu Isusovu i Marijinu

(Sv. Ivan Eudes)

Pozdravljamo te presveto Srce. Slatko Srce, ponizno Srce pozdravljamo te. Srce koje si se potpuno predalo, mudro Srce pozdravljamo te. Strpljivo i poslušno Srce, vjerno Srce, pažljivo Srce pozdravljamo te. Najsretnije Srce, Srce puno milosrđa pozdravljamo te. Ljubljeno Srce Isusa i Marije pozdravljamo te. Mi ti se klanjamo, zahvaljujemo ti, slavimo te. Ljubimo te svim našim srcem, svom dušom i svom snagom. Darujemo Ti naše srce, predajemo ga, posvećujemo i žrtvujemo. Očisti ga, prosvijetli ga, posveti ga. U njemu živi i kraljuj sada i zauvijek. Amen.

Blagoslovljeno Marijino srce

(Sv. Ivan Eudes)

Blagoslovljeno Marijino Srce, nebu nebesa, u kojemu si Ti Bože uvijek prebivao, Srce koje jesi i bit ćeš vječno čašćeno, hvaljeno i slavljeno na Nebu i na zemlji. Blagoslovljeno Srce koje se uvijek ravnalo samo po većoj ljubavi od svih svetih ljubavi koje su u srcu svih anđela i ljudi koji ljube Boga i bližnjega zbog Boga i u Bogu. Blagoslovljeno Srce koje si Ti Bože savršeno posjedovao od prvog trenutka njegova života i koje nikada nije postojalo a da nije bilo potpuno tvoje, o Bože. Blagoslovljeno Srce koje sve one koji ga ljube vodi da tebe ljube Isuse. Blagoslovljena Djevica Marija, Isuse, koja je uvijek, na svakom mjestu i u svemu upirala pogled u tvoju svetu volju i vršila je u svemu, i nije imala drugih sklonosti, drugih nakana u svim mislima, riječima i djelima nego, da bude po volji tvome božanskom Veličanstvu i vrši tvoju božansku volju.

Blagoslovljeno Srce koje može reći: Pripravno je Srce moje, pripravno! Što nije učinilo, pretrpjelo, ostavilo, dalo tebi za ljubav Bože. Svako djelo, od najvećega do najmanjega, svaka riječ, svi osjećaji i djelovanje duševnih moći bili su posvećeni samo na tvoju slavu Bože. Isuse, blagoslovljeno Srce, koje se je usprkos svoga, na određeni način beskrajnoga dostojanstva Majke Božje, uvijek ponizivalo ispod svih stvorenja, smatrajući se najmanjim i zadnjim od svih. Blagoslovljeno srce službenice tvoje i službenice svih drugih. O Bože, blagoslovljeno Srce Kraljice svih svetih koje je uvijek bilo bezgrešno, ostalo u uzvišenoj ljubavi i čistoći, obuzeto i preobraženo tvojom božanskom svetošću i čistoćom. O Bože, blagoslovljeno Srce tako dobro, ljupko, slobodno, dobrohotno, veliko, puno blagosti, svijetla slika tvoje dobrote, blagosti i ljupkosti.

O Bože, blagoslovljeno Srce koje obiluje krotkošću, samilošću i milosrđem prema bilo kojem grešniku, živa slika tvoga milosrđa bez granica. Blagoslovljeno Srce koje je umrlo svome sebeljublju i svojoj volji, i na ovome svijetu za sebe je tražilo samo da se tebi dopadne Bože, da ti udovolji u svemu i vrši tvoju obožavanu volju. O Isuse, blagoslovljeno Srce tvoje Majke, dobroćudno, slatko i ljubezno sa svima, nesposobno imati i najmanju misao za naškoditi nekome, uvijek spremno činiti svako dobro svakome koliko mu je moguće. Blagoslovljeno Srce, bezdan milosti i svetosti, bezgranični ocean uzvišenosti i savršenstva, neizmjerni svijete veličina i ljepota, koje te Isuse vječno ljubi više od svih anđela i svetih, a koje si Ti počastio i uzvisio iznad svih anđela i svetih. O Majko dobrote, neka svi vjernici blagoslivlju i neprestano ljube tvoje majčinsko Srce! O ljubezno Srce moje predobre Majke, budi ti Srce moga srca, duša moje duše, život moga život. Amen.

Devetnica Srcu Marijinu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Bezgrešno Srce Marijino uvijek obasjano suncem Pravde, Isusom, obasjaj sjajem zrake božanskog svijetla srca nesretnih ljudi koji žive u tami da shvate rugobu grijeha te da sigurno i bez odlaganja pronađu put povratka Bogu. *Zdravo Marijo...*

2. Bezgrešno Srce Marijino slatko utočište siromašnih grešnika, ah koliko je njih po tvom zagovoru kušalo spasonosnu bol grižnje savjesti i odbacilo grijeh te kušalo plodove milost. Draga Majko dovrši djelo koje si započela i svojim zagovorom privedi ih u povjerenju svome Sinu Isusu. *Zdravo Marijo...*

3. Bezgrešno Srce Marijino koje je probo mač boli, isprosi milost onima koji ponovno po grijehu nanose bol tvom Božanskom Sinu, pokajanje za grijehe. *Zdravo Marijo...*

4. Bezgrešno Srce Marijino čišće i jasnije od sunca ožalošćeno zbog ropstva nesretnika koji su vezani lancima strasti, Ti svojim moćnim zagovorom skrši okove grešnika kojima ih davao vuče putem propasti. *Zdravo Marijo...*

5. Bezgrešno Srce Marijino koje si za siromašne grešnike trpjelo s Kristom podno njegova križa, ti koje poznaješ koliko je slab i mlak ljudski duh pomози onima koje obziri i strah od poruga sprječavaju na putu povratka Bogu. *Zdravo Marijo...*

6. Bezgrešno Srce Marijino najnježnije i najmilosrdnije prema nama, iz tebe je proistekla Krv koju je tvoj Sin Isus prolio na križu za spasenje svijeta, pomози grešnicima da raskajana srca pristupe sakramentu ispovijedi. *Zdravo Marijo...*

7. Bezgrešno Srce Marijino hramu božanstva, svetohranište Božje riječi, hramu pun milosti svojim moćnim zagovorom učini da sve kršćanske duše budu slobodne od grijeha te da u njima zablista svjetlo milosti. *Zdravo Marijo...*

8. Bezgrešno Srce Marijino izvore svake milosti, središte uzvišenih kreposti daj da po tvom zagovoru u dušama koje su se podigle iz grijeha zažive kršćanske milosti vjere, ufanja i ljubavi. *Zdravo Marijo...*

9. Bezgrešno Srce Marijino, nado vjernika, slasti nebeska, iskustvo vlastite grešnosti budi strah kod onih koji su se podigli iz grijeha na život milosti. Kraljice Neba i zemlje, utočište grešnika ti si Majka ustrajnosti isprosi svima nama milost ustrajnosti do kraja i slavu u vječnosti. *Zdravo Marijo...*

BLAŽENA DJEVICA MARIJA OD BRDA KARMELA - 16 SRPNJA

Sveto Pismo uzvisuje ljepote gore Karmela (Iz 35,2). U 9.stoljeću prije Krista prorok Ilija nađe na njoj utočište za one koji su ostali vjerni Savezu, te pred Izraelcima pronese žrtvu Bogu (1Kr 18,39). Sjećanje na gorljivog Božjeg proroka je ostalo vezano uz goru Karmel, koja dominira Galilejskom visoravni a smještena je nedaleko od Nazareta. U vrijeme križarskih vojni u 13. stoljeću neki kršćanski pustinjaci okupiše se na Karmelu i pod zaštitom Majke Božje osnovaše redovničku zajednicu. Sam papa Honorije III. 1226. potvrdi pravila zajednice. S povlačenjem križara iz svete zemlje i pustinjački redovnici su se preselili i Evropu. Pobožnost Gospi Karmelskoj se na poseban način prošila poslije Marijinih ukazanja sv. Šimunu Štoku i papi Ivanu XXII i obećanja vezanih uz nošenje škapulara.

U 16. stoljeću sv.Terezija Avilska i sv.Ivan od Križa obnavljaju Karmelski red, a sama gora Karmel u njihovim spisima postade simbol puta uspinjanja duše k Bogu sve do vrhunaca mistike. Slaveći Majku Božju Krmelsku možemo kontemplirati Mariju moliteljicu i sigurnu voditeljicu putem svetosti.

Djevice vjerna

(Bl.Elizabeta od Presvetog Trojstva)

Vjerna Djevice ti ostaješ dan i noć u dubokoj šutnji, u neizrecivu miru, u neprestanoj molitvi prožetoj Bogom s dušom preplavljenom vječnim sjajem. Tvoje Srce kao jedan kristal odsjajava Boga, Gosta koji u njem stanuje, Ljepotu koja ne zalazi. Marijo ti privlačiš nebo i Otac ti predaje svoju Riječ da joj postaneš Majka. Duh ljubavi te pokriva svojom sjenom. U tvoju dušu silazi Trojstvo, cjelo Nebo se otvara i snizuje do tebe. Majko Riječi, otkri mi tvoju tajnu. Poslije Utjelovljenja Gospodinova kako si proživjela na zemlji sva uronjena u adoraciji, neizrecivu miru, u otajstvenoj šutnji, tvoj duh je prodirao u dubine neistraživog, noseći u sebi Božji Dar. Čuvaj me uvijek u Božjem zagrljaju. Daj da ja nosim u sebi znak ove Božje ljubavi. Amen.

Marijo, kraljice moga srca

(Sv Tereza iz Lisieuxa)

Majko želim pjevati zašto te ljubim i zašto se na tvoje ime toliko raduje moje srce. Razmišljajući o tvojoj veličini moja duša se smete. Kada te gledam obavijenu slavom koja nadilazi sjaj blaženika ne usuđujem vjerovati da sam tvoja kći te obaram oči pred tobom. Da bi jedna djevojčica mogla ljubiti svoju majku treba da ona plače skupa s njom, s njom mora podijeliti svoju bol. Kraljice moga srca, da me privučesh sebi na tuđoj obali koliko si plakala zbog mene!

Marijo, kraljice moga srca motreći tvoj život u evanđelju, vidim da si kao i ja patnik i smrtnik te slatko je biti tvoja kćer. Želim te uvijek slijediti, draga Majko i dan za danom živjeti s tobom.

Djevice sveta kada te gledam ushićena uranjam u tvoje srce i otkrivam ponore ljubavi. Tvoj majčinski pogled oslobađa me od svih strahova, uči me plakati i radovati se. Ti ne prezireš naše radosne dane nego ih blagoslivljaš i s nama se raduješ. Ti koja si se osmjehivala meni u osvit života, ponovo mi se osmjehni Majko sada kada je večer već blizu. S tobom sam trpjela Djevice sada u tvom Srcu u vječnosti želim ti pjevati: ljubim te, tvoja sam kći. Amen.

Devetnica Majci Božjoj Karmelskoj

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Milosrdna Djevice u svojoj velikoj dobroti po svom ukazanju prosvijetlila si sv. Šimuna Štoka i udostojala si se s Neba pokazati tebi drago odijelo kako bi kao se njime tvoje sluge i službenice služile kao povlaštenom čašću, po radosti koju kušaš kao naša Majka, udostoj se prihvatiti sve nas među tebi pobožne osobe. *Zdravo Marijo...*

2. Presveta Djevice koja si se udostojala proglasiti svojom braćom i sestrama sve koji budu nosili škapular isprosi nam milost da uvijek živimo dostojni tog uzvišenog bratstva kako bismo zaslužili da nas Ti pohodiš u trenutku naše smrti. *Zdravo Marijo...*

3. Ljubljena Djevice koja si se udostojala nazvati svojom djecom one koji nose dostojno tvoj habit koji si ti sama nazvala znakom *vječnog saveza s tobom*, zbog ljubavi kojom si ljubila svoga Sina Isusa isprosi nam na milost da dostojno živimo kao tvoja djeca te tako budemo uvijek pod tvojom moćnom zaštitom. *Zdravo Marijo...*

4. Slatka Djevice Marijo koja si se udostojala škapular nazvati *zalogom mira s Bogom*, zbog ljubavi koju osjećaš kada vidiš da se vjernici klanjaju tvome Sinu, udostoj se ukloniti sve prepreke koje stoje na putu spasenja, da tako uvijek baštinimo mir koji je vlastiti istinskim klanjateljima Božjim te tako zaslužimo dioništvo u vечноj slavi. *Zdravo Marijo...*

5. Blaga Djevice koja si se udostojala navijestiti da će tvoj škaplar biti uvijek *obrana u pogibeljima* zbog radosti koju si osjećala kad si vidjela svog uskrslog Sina Isusa, brani nas od navala pakelnog neprijatelja da nikada ne izgubimo Božju milost te zaslužimo vječno spasenje.

6. Moćna Djevice odijelo koje si Ti dala učinila si znakom vječnog predodređenja zbog radosti koju si kušala kad si dušom i tijelom bila uznesena na Nebo isprosi nam milost da odbacujemo lažne radosti ovoga svijeta te da tražimo istinske radosti koje nas vode u Nebo. *Zdravo Marijo...*

7. Slavna Djevice koja si obećala da ćeš sačuvati od vječnog ognja one koji umru obučeni u škapular, zbog radosti slave Božje koju kao uzvišena nad sve anđele i svete kušaš u Nebu isprosi nam milost da se čuvamo od svakog grijeha. *Zdravo Marijo...*

8. Djevice Milosrdna koja si obećala da ćeš sve koji umru u škapularu i sačuvaju stalešku čistoću brzo osloboditi iz Čistilišta isprosi nam milost savršenog pokajanja za naše grijeha kako bismo iz ljubavi služili Gospodinu. *Zdravo Marijo...*

9. Djevice divna, Gospo Karmelska, isprosi nam milost da budemo dostojni tvojih obećanja i milosti, da tako živimo da nas drugi prepoznaju kao tvoju ljubljenu djecu. *Zdravo Marijo...*

POSVETA BAZILIKE SVETE MARIJE VELIKE (GOSPA SNJEŽNA) – 5 KOLOVOZA

Po pobožnoj tradiciji usred ljeta 5. kolovoza U Rimu na brežuljku Eskvilnu pao je snijeg, i to je bio poticaj rimskom puku da se na tom mjestu izgradi Crkva na čast Majke Božje. Dogmu Marijina Bogomajčinstva, samo koju godinu prije tog čudesnog događaja, proglasio je 431. Koncil u Efezu. Papa Siksto III. dade izgraditi veličanstvenu Baziliku u čast Bogorodice. Sv. Marija Velika predstavlja remek djelo arhitekture i umjetnosti u službi vjere i pobožnosti. Ona je najznačajnije središte Marijanskog kulta u Rimu, a po uzoru na tu baziliku radile su se mnoga marijanska svetišta diljem svijeta. Pobožna tradicija drži da se u bazilici čuvaju relikvije kolijevke djeteta Isusa, a

cijela crkva je oslikana remek djelima umjetnosti koji sažimlju svetopisamsku poruku Marijinog božanskog materinstva: Marija je hram Boga živoga u svijetu.

Zdravo pjesmo Kerubina

(Sv Efrem Sirac)

Zdravo pjesmo kerubina, pohvalo anđela. Zdravo miru i radosti ljudskoga roda. Zdravo rajski vrtu, zdravo stablo života. Zdravo sigurna utvrdo vjernika, luko spasa brodolomnika. Zdravo, sjećanje Adamovo, zdravo otkupnino Eve, zdravo izvore milosti i besmrtnosti. Zdravo sveti hrame; zdravo prijestolje Gospodnje. Zdravo Ti o čista, koja si satrla glavu zmiji i prognala je u ponor. Zdravo utočište žalosnih, zdravo otkupnino od prokletstva. Zdravo Majko Krista Sina Boga živoga kome pripada slava, čast, klanjanje i hvala sada, svugdje i uvijek vjekova. Amen.

Marijo hrame Božji

(Sv. Katarina Sijenska)

Marijo, Hrame Presvetoga Trojstva! Marijo, ognjište božanskog ognja, Majko milosrđa, Ti si donijela plod života, Isusa. Marijo slatka ljubavi moje duše, u tebi je napisana Riječ koja nam daje životnu nauku. Ti si slika koja nam Riječ predstavlja i razjašnjava. Pokažite nam moć i dobrotu Oca, Mudrost Riječi, i ljubav Duha Svetoga. Amen.

Devetnica Gospi snježnoj

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Po objavi koju si dala istovremeno papi Liberiju i rimskom patriciju Ivanu i želji da se podigne tebi na čast crkva na mjestu u Rimu koje je u kolovozu bilo pokriveno snijegom isprosi nam Marijo poslušnost volji Božjoj u svim situacijama našeg života. *Zdravo Marijo...*

2. Gospe divna po znaku bjeline snijega ukazala si nam na ljepotu čistoće duše koja traži tvoju zaštitu koje želi u svom srcu podići tebi hram isprosi nam milost da bijemo oko čistoće naše duše te postanemo dostojni Božjeg blagoslova. *Zdravo Marijo...*

3. Po posebnoj slavi koju si pribavila crkvi podignutoj u tvoju čast, prozvanoj *sveta Marija velika*, isprosi nam milost prave pobožnosti prema tebi da tako budemo jednog dana dionici vječne slave. *Zdravo Marijo...*

UZNESENJE B.D.MARIJE - VELIKA GOSPA - 15 KOLOVOZA

Crkva je od prvih vremena vjerovala u Marijino uznesenje dušom i tijelom na Nebo, ali je tek Papa Pio XII 1950. proglasio tu dogmu vjere. Presveta Djevica Marija, pošto je ispunila tijekom svog zemaljskog života, bi dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu, gdje već sudjeluje u slavi Uskrsnuća svoga Sina, anticipirajući uskrsnuće svih udova njegova Tijela. Marija je slika i prvina Crkve koja isčekuje potpuno ostvarenje svih Isusovih obećanja.

Pohvale uznesenju B.D. Marije u Nebo

(Sv. Ivan Damašćanski)

Ona koja je u porodu sačuvala netaknuto svoje djevičanstvo trebala je neraspadljivim sačuvati i svoje tijelo poslije smrti. Ona koja je u svom tijelu nosila Stvoritelja koji je postao dijete, trebala je prebivati u božanskim svetohraništima. Ona koja je bila zaručnica Očeva, trebala je naći dom u nebeskom odajama. Trebala je gledati svoga Sina u slavi s desna Ocu, Ona koja ga je vidjela na Križu; Ona koja bijaše sačuvana od porođajnih bolova kad ga je rodila i kojoj je mač boli probio

dušu kad je gledala Njegovu smrt. Bijaše pravedno da Majka Božja posjeduje ono što pripada Sinu i da bude slavljena od svih stvorenja kao Majka i Službenica Gospodnja. Amen.

Mariji na Nebo uznesenoj (*Papa Pio XII*)

O Bezgrešna Djevice, Majko Božja i Majko ljudi. Vjerujemo sa svom gorljivošću naše vjere u Tvoje preslavno uznesenje dušom i tijelom u Nebo, gdje su te svi zborovi anđela i sve čete svetaca pozdravile kao Kraljicu; i mi se združujemo s njima te hvalimo i slavimo Gospodina koji te je uzvisio nad sve druge čiste stvorove, da Ti prikažemo zanos svoje pobožnosti i ljubavi. Zdravo Marijo. Znamo da se tvoj pogled koji je majčinski milovao ponizno i trpeće čovječstvo Isusovo na zemlji zasićuje u Nebu gledanjem slave nestvorene Mudrosti. Radosna je tvoja duša dok motri licem u lice Presveto Trojstvo a srce Ti podrhtava od prevelike nježnosti; i mi bijedni grešnici kojima tijelo otežava polet duše, molimo te da očistiš naša osjetila da naučimo već ovdje na zemlji uživati Boga, samoga Boga, u čaru stvorenja. *Zdravo Marijo...*

Uzdamo se da se tvoje milostive oči obraćaju na naše bijede i tjeskobe, naše borbe i slabosti; da se tvoje usne smješkaju našim radostima i našim pobjedama; da čuješ Isusov glas koji Ti govori o svakome od nas kao nekoć svome ljubljenom me učeniku: *Evo Ti sina*; i mi koji te zazivamo kao našu Majku, mi te uzimamo kao voditeljicu, snagu i utjehu u našem smrtnom životu. *Zdravo Marijo...*

Čvrsto vjerujemo da će se Tvoje oči koje su plakale na zemlji natopljenoj Isusovom krvlju, opet obazreti na ovaj svijet razdiran ratovima, progonstvima i zatiranjima pravednih i slabih. I mi u tami ove suzne doline očekujemo od Tvoga nebeskog svijetla i od Tvoje slatke dobrote olakšanje bolima naših srdaca, kušnjama Crkve i naše domovine. Zdravo Marijo. Vjerujemo napokon, da si Ti u slavi u kojoj kraljuješ, odjevena suncem i okrunjena zvijezdama, radost i veselje svih anđela i svih svetaca; i mi na ovoj zemlji kojom prolazimo kao putnici, ojačani vjerom u buduće uskrsnuće, gledamo prema Tebi, našem životu, našem milju, našem ufanju; privuci nas blagim svojim glasom da nam pokažeš jednoga dana, poslije ovoga progonstva Isusa, blagoslovljeni plod utrobe Tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo. *Zdravo Marijo...*

Devetnica Uznesenju B. D. Marije u Nebo

(*Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve*)

1. Blažena Djevice Marijo zbog ljubavi koju je kušala tvoja duša kada je odlazila s ovoga svijeta u nebesku slavu isprosi nam milost da umremo u ljubavi izmireni s Bogom. *Zdravo Marijo...*

2. Ljubljena Djevice Marijo koja si utješila apostole i druge vjernike koji su se oko tebe okupili prije tvog prelaska u slavu nebesku isprosi nam utjehu Božju u našim patnjama, poglavito u času naše smrti. *Zdravo Marijo...*

3. Bezgrešna Djevice Marijo tvoja smrt nije bila posljedica grijeha nego si umrla iz ljubavi prema Bogu koji je tvoj prečisti duh oslobodio svake spone tako da je mogao slobodno poletjeti tvome Sinu i Bogu isprosi nam milost da i mi završimo život na ovoj zemlji činom čiste ljubavi prema Bogu i da se sjedinimo zauvijek s najvišim Dobrom. *Zdravo Marijo...*

4. Izabrana Djevice Marijo s tobom se radujemo častima kojima su anđeli čistili tvoje sveto tijelo pjevajući himne zahvale i slave oko škrinje zavjetne u kojoj se bio utjelovio Sina Božji. Isprosi nam milost da ostanemo uvijek čisti na duši i tijelu te tako jednog dana postanemo stanovnici Neba. *Zdravo Marijo...*

5. Slavna Djevice Marijo po sretnoj proslavi tvoga tijela koje je bilo odjeveno nebeskom ljepotom bile su obilno nagrađene sve muke koje si podnijela na zemlji. Pomozi nam Majko da radosno nosimo svoj križ na zemlji iz ljubavi prema Isusu te tako budemo jednoga dana dostojni slave uskrsnuća. *Zdravo Marijo...*

6. Proslavljena Djevice Marijo častimo tvoje slavno uznesenje u Nebo gdje su te pratili anđeoski korovi kad te je tvoj Sin Isus uzvisio u neizrecivu slavu nebeskog kraljevstva. Slavna pobjednice udostoj se sa svoga prijestolja pogledati na našu bijedu, odvoji od ovoga svijeta naša srca i privucite ih nebeskim stvarima, isprosi nam milost da se i mi ponizmo na zemlji kako bismo s tobom bili proslavljeni u Nebu. *Zdravo Marijo...*

7. O uzvišena kćeri Vječnoga Oca Marijo, koji te je počastio krunom moći i učinio Kraljicom Neba i zemlje, udostoj se milosrdno i nama na korist pokazati moć svoga zagovora rušeći naše duhovne neprijatelje i neprijatelje Crkve kako bi u nama i svijetu vladao tvoj Sin Isus. *Zdravo Marijo...*

8. O velika Majko Vječne Riječi po vječnoj nebeskoj mudrosti kojom te je obdario tvoj Sin u tvojoj proslavi izmoli svima nama Božje svjetlo da možemo upoznati istinu Evandjelja i dosljedno ga živjeti. *Zdravo Marijo...*

9. O divna zaručnice Duha Svetoga koji te je okrunio savršenom ljubavlju daj da motreći tvoj život i mi te nasljedujemo. Ljubezna Majko koja si sva ljubav prema nama daj da budemo dostojni tvoje ljubavi kako bismo bili sudionici nebeske besmrtnosti slave. *Zdravo Marijo...*

B. D. MARIJA KRALJICA – 22 KOLOVOZA

Od prvih vremena Crkva je zazivala Mariju kao Kraljicu kontemplirajući je s desna svome Sinu Kralju svemira. Dosta je samo podsjetiti se kršćanskom narodu tako drage molitve Zdravo Kraljice...Papa Pio XII, nakon proglašenja dogme o Uznesenju Marijinu dušom i tijelom na Nebo, htio je 1954. u crkveni liturgijski kalendar uvrstiti spomendan Marije Kraljice osam dana nakon svetkovina Uznesenja Marijina. Tako da je spomendan Marije Kraljice u slavi pored svoga Sina Kralja vjekova koja nas majčinski zagovara, jedan produžetak kontemplacije Marijine slave uznesenja. Marijino kraljevanje je kao i cijeli njen život u službi dolaska i ostvarenja Kristova kraljevstva u srcima ljudi, te sv. Ljudevit Montfortski oslanjajući se na tradiciju, Mariju naziva i časti kao Kraljicu srdaca.

Molitva Mariji Kraljici da svrne svoj milostivi pogled na grešnika

(Sv. Alfonz Liguori)

Majko moga Boga, Gospe moja, Ti si Kraljica Neba i zemlje, dolazim predate kao bijednik siromah pred moćnom Kraljicom. S tvojega visokog prijestolja udostoj se svrnuti svoj pogled na mene siromašnog grešnika. Bog te je tako obogatio da pomažeš siromahe i učinio Kraljicom milosrđa da bi mogla tješiti bijednike. Pogledaj milostivo na mene. Pogledaj i ne ostavi me dok me ne preobraziš od grešnika u sveca. Svjestan sam da ništa ne zaslužujem, te da bi zbog moje nezahvalnosti bilo pravedno da izgubim sve milosti koje sam po tebi primio od Gospodina; ali Ti si Kraljica milosrđa i ne misliš na zasluge, nego želiš pomoći bijedniku i siromahu. Tko je siromašniji i kome više treba od mene?

Uzvišena Djevice, znam da si ne samo Kraljica svemira nego i moja Kraljica. Želim potpuno biti u tebi služiti ti, da Ti samnom raspolažeš kako želiš. Zato ti kažem sa sv. Bonaventurinom: "Gospodarice moja, povjeravam se tvojoj nenametljivoj moći, da me Ti podupreš i potpuno sa mnom upravljaš. Ne zaputi me". Vodi me Ti Kraljice moja i ne ostavi me samoga. Zapovijedaj mi, upravljaj sa mnom po svojoj volji, kazni me kad te ne slušam, jer će mi kazne koje dolaze iz tvoje ruke biti spasonosne.

Držim važnijim za mene biti tvoj sluga nego gospodar cijele zemlje. "Ja sam tvoj: vodi me spasenju". Ne želim više biti svoj, tebi se predajem. Ako sam ti u prošlosti slabo služio i propustio toliko prilika da te častim, ubuduće želim biti među tvojim najvjernijim slugama koji te najviše ljube. Od danas ne želim da me itko pretekne u služenju i ljubavi prema tebi, moja ljubljena Kraljice. To ti obećajem i nadam se u tome ustrajati s tvojom pomoći. Amen.

Molitva Mariji Kraljici

(Papa Pio XII)

Iz dubine ove doline suza, kojom čovječanstvo u bolima prolazi; na ovom našem uvijek nemirnom moru uzburkanom vjetrovima strasti; podižemo oči prema tebi Marijo, ljubljena Majko, da se utješimo motreći tvoju slavu da te pozdravimo kao Kraljicu i Gospodaricu Neba i zemlje, našu Kraljicu i Gospodaricu. Sa sinovskim ponosom želimo častiti tvoje kraljevanje i priznati da si dostojna uzvišenosti tvoga bića, slatka istinska Majko Kralja kome kraljevstvo propada po pravu, baštini i pobjedi.

Kraljice sviju nas, Majko i Gospodarice, pokaži nam put svetosti, pomoz nam, vodi nas da se nikada s njega ne udaljimo. Kao što visoko u Nebu Ti upravljaš anđelima koji Te časte njihovom Gospodaricom i četama svetaca koji se raduju motreći tvoju sjajnu ljepotu, tako kraljuj nad cjelim čovječanstvom pogotovu otvarajući putove vjere onima koji još ne poznaju tvoga Sina. Kraljuj nad Crkvom koja ispovijeda i slavi tvoju blagu vladavinu i tebi se utječe kao sigurnom utočištu usred nedaća naših vremena. Pogotovu kraljuj nad onim djelom Crkve koja je progonjena i pritisnuta dajući joj snagu da podnosi protivštine, ustrajnost da ne klone pod nepravednim pritiscima, svjetlo da ne padne u neprijateljske zamke, postojanost da se odupre otvorenim napadajima i u svakom trenutku nepokolebivu vjernost tvome Kraljevstvu.

Kraljuj nad ljudskim razumima, da traže samo istinu, nad voljama da slijede samo dobro, nad srcima da ljube samo ono što Ti ljubiš. Kraljuj nad pojedincima, nad obiteljima, nad zajednicama, nad narodima, nad zborovima moćnika, nad savjetima mudraca kao i nad jednostavnim težnjama ljudi. Kraljuj na trgovima, na ulicama, nad selima i gradovima, nad dolinama i visovima, u zraku na zemlji na moru, primi pobožnu molitvu onih koji znaju da je tvoje kraljevstvo kraljevanje milosrđa, da slušaš svaku molitvu, tješiš svaku bol, u svakoj nesreći pritječeš u pomoć, pomažeš u svakoj bolesti, i gdje skoro na znak tvojih preblagih ruku iz same smrti osmjehujući se uskrisava život. Zadobij svima koji na svim stranama svijeta te časte i slave kao Kraljicu, da mogu jednoga dana u Nebu uživati puninu tvoga kraljevstva gledajući tvoga Sina koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje u vjeke vjekova. Amen.

Devetnica B. D. Mariji Kraljici

(Zazivi na osnovu tekstova zbirke misa B.D. Marije; kroz devet dana mole se slijedeće molitve)

1. Gospodine Bože naš Ti si milosrdan i pravedan, ohole uništavaš, a ponizne uzdižeš, Krista si svoga, koji se ponizio sve do smrti na križu, slavom i čašću okrunjena smjestio sebi desene, kao Kralja kraljeva, Gospodara nad gospodarima; ti si blaženu Djevicu Mariju, svoju poniznu službenicu koja je strpljivo podnijela sramotu Sinova križa, nad korove andeoske uzvisio, te ondje s njima slavno kraljuje, za sve ljude moli kao odvjetnica milosti i kraljica svega stvorenoga molimo te da u našem životu bude Kraljica i Majka. *Zdravo Marijo...*

2. Gospodine Bože naš Marija je blaga Kraljica koja je posebno iskusila tvoje milosrđe te prima sve koji se njoj utječu i uslišava sve koji k njoj iz nevolje viču. Ona je Majka milosrđa uvijek naklonjena molitvama svoje djece da im postigne otpuštenje i izmoli oproštenje grijeha, Ona je službenica dobrote koja za nas neprestano moli svoga Sina da svojom milošću obogati naše siromaštvo a svojom snagom ojača našu slabost, molimo te da i mi u životu iskusimo snagu njenog zagovora. *Zdravo Marijo...*

3. Gospodine Bože naš Blažena Djevica Marija Kraljica navjestiteljke Evandjelja privlači primjerom, grije ljubavlju i pomaže neprestanom molitvom da svemu svijetu navijeste Krista Spasitelja, molimo te da nam isprosi milost dosljednog življenja Evandjelja, te i nas potakne na naviještanje radosne vijesti spasenja. *Zdravo Marijo...*

ROĐENJE B. D. MARIJE (MALA GOSPA) - 8 RUJNA

U ulaznoj pjesmi današnjeg spomendana Crkva moli: Radosno svetkujmo Rođenje blažene Djevice Marije: iz nje se rodilo suce pravde, Krist. Bog naš! Marija spada u niz ljudi koji su omogućili dolazak Spasitelja svijeta. Zbog toga Crkva slavi spomendan njezina rođenja. Njezina veličina i uzvišenost proizlaze iz povezanosti s Kristom. I mi nastavljamo njezino djelo svojim rođenjem ako surađujemo na ostvarenju punine Kristova otajstva u svom životu i vremenu.

Djevice koja se rađaš pomози nam sačuvati vjeru

(sv. Ivan Pavao II)

Djevice koja se rađaš, zoro i nado spasenja cijelome svijetu, svrni dobrotivo tvoj majčinski pogled na sve nas sabrane koji svečano ispovijedamo i slavimo tvoje slave! Djevice vjerna ti koja si uvijek spremno i brižno primala, meditirala i čuvala Božju Riječ isprosi nam milost da i mi uvijek u dramatičnim događajima povijesti znamo sačuvati netaknutu našu kršćansku vjeru, blago koje nam predadoše oci. Amen.

Dodite narodi

(Sv Grgur iz Nise)

Dođite narodi, pjevajmo svi onome koji se rodio od Djevice. Ohrabrimo se vođeni glasom arkanđela i kliknimo svetoj Djevici. Zdravo puna milosti. Marija je postala za nas izvor života, izvor svjetla onima koji vjeruju u Krista jer je Ona ta od koje dolazi duhovno svjetlo. Zdravo puna milosti, Gospodin je s tobom i od tebe nam dolazi onaj koji je savršen u svetosti i onaj u kome prebiva punina božanstva. Zdravo puna milosti, Gospodin je s tobom! Onaj koji sve posvećuje je sa Službenicom Gospodnjom, s najljepšom Bezgrešnom je Najljepši od sinova ljudskih da bi spasio čovjeka stvorena na svoju sliku. Amen.

Devetnica rođenju B. D. Marije

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Djevice izabrana po kojoj je Bog dok si se rađala na zemlji nagovijestio mir ožalošćenim smrtnicima isprosi istinski mir našim srcima, Crkvi i cijelome svijetu. *Zdravo Marijo...*
2. Djevice pozvana još od samog trenutka tvog rođenja počelo se narušavati kraljevstvo sotone, isprosi nam milost da odstranimo sva zapreke djelovanju milosti. *Zdravo Marijo...*
3. Djevice neokaljana koja si se čista rodila i uvijek čisto živjela isprosi nam milost da preostali naš život živimo u čistoći duše i tijela. *Zdravo Marijo...*
4. Nebeska Djevice koja si se rodila u svijetu da ne budeš od svijeta, nego da budeš pobjednica isprosi nam milost da uvijek i u svemu živimo sukladno svetom Evanđelju. *Zdravo Marijo...*
5. Djevice slavna koja si se rodila da uvijek budeš pobjednica svih krivovjerja isprosi i nama živu vjeru djelatnu u ljubavi. *Zdravo Marijo...*
6. Djevice sveta koja si došla na svijet da budeš ogledalo svake kreposti daj da u našem životu uvijek imamo tebe pred očima kako bismo te ljubili i nasljeđovali. *Zdravo Marijo...*
7. Djevice divna tvoja je duša od samog časa stvaranja bila potpuno ispunjena Bogom, molimo te da po tvom zagovoru budemo oslobođeni od svakoga grijeha. *Zdravo Marijo...*
8. Djevice sretna čije je rođenje Bog htio kako bi bila Majaka našeg Spasitelja isprosi nam milost vječnog spasenja. *Zdravo Marijo..*
9. Tvoje rođenje o Djevice Marijo je navijestilo radost svemu svijetu, daj da se i mi radujemo kao što se obradovala tvoja majka sv. Ana, jer si ti od Boga blagoslovljena kao nitko prije i poslije tebe. *Zdravo Marijo...*

B. D. MARIJA ŽALOSNA - 15 RUJNA

Dan nakon blagdana Uzvišenja svetoga Križa Crkva slavi spomendan Marijina sudjelovanja u otajstvu Kristove muke, Žalosnu Gospu. Drugi Vatikanski koncil jasno o tome govori: Tako je i Marija napredovala na putu vjere i vjerno sačuvala svoje sjedinjenje sa Sinom sve do Križa, gdje je, ne bez Božjeg nacrt, stajala, sa svojim Jedinorođencem mnogo trpjela i s materinskim se srcem pridružila njegovoj žrtvi, pristajući s ljubavlju na žrtvovanje žrtve koju je sama rodila: i napokon ju je sam Isus Krist, dok je na križu umirao, kao Majku dao učeniku ovim riječima: Ženo evo ti sina (LG 58).

Molitva žalosnoj Majci Mariji

(Sv. Gašpar Bufalo)

O Bezgrešna i Žalosna Marijo zbog nas si bila podno Križa. Ti si u svoje Srce prihvaćala Krv koju je tvoj Sin prolijevao, trpjela si u Srcu, trnje i čavle koji su ga mučili i primala nas za svoje sinove, daj da ostanemo u tvome slatkome Srcu. Marijo lijepo je s tobom stajati podno Križa, Majko Božja i Majko naša, Odvjetnice grešnika, Posrednice, Gospodarice svemira, Učiteljice istine...

Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utolimo žeđ našega Spasitelja koji je žedan duša.

Žalosna Majko, pomози nam da se penjemo putem Kalvarije između Isusa koji nosi Križ i tebe koja ga slijediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvome Srcu. Amen.

Majko moja, tko da s tobom ne sažaljeva

(Sv. Dema Galgani)

Majko moja gdje da te pronađem? Ti si uvijek kod Isusovih nogu. Majko moja, koliko si trpjela kad si vidjela mrtvog Isusa, kad si se morala od njega odvojiti. Kako si mogla, Majko moja, reci mi, kako si mogla gledati Isusa pribijena na križu? Tko da se ne sažali nad tobom, Majko moja? Vidim da se nisi mogla zasititi u promatranju njegovih rana. Je li moguće ne ljubiti tebe koja si toliko trpjela za mene? Tko da s tobom ne sažaljeva, oh kad bi mogla... O koje li tvoje muke, Isusa se više nije prepoznavalo. O Bože, Isus je mrtav, Majka plače, a samo ja da ostanem bezosjećajna? Ne vidim samo jednu žrtvu, vidim ih dvije: jednu Isusovi, drugu Marijinu.

Majko moja, da te netko vidi s Isusom ne bi znao reći tko će prije izdahnuti, Ti ili Isus? Koje li samilosti promatrati te svake subote pod Križem. A najveća mi je bol to što sam ja bila uzrokom tvoje žalosti. Ako Ti mogu biti olakšanje ove moje male patnje, primi ih Majko moja. O kako si ožalošćena, Majko moja. Tko je bio uzrokom tolikoj boli? Ja, ja sam ti ih prouzrokovala onim mačem. Skinite, skinite Isusa s križa, inače će moja Majka umrijeti... skinite ga, skinite ga! Znam da je patnja toliko velika da se može nazvati ljuta bol. O kako umiješ prihvatiti križ za mene, i za sve duše koje žele živjeti bez križa! O Isuse moj, o Majko moja!

Devetnica Gospi žalosnoj

(Iz molitvenika Srce Marijino od patera Hattlera. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog žalosti, koju je tvoje nježno Srce osjetilo kad je čulo proročanstvo svetoga starca Šimuna. O, ljubezna Majko, po tvome ožalošćenom Srcu isprosi mi od Boga krepost poniznosti i dar svetoga straha Božjega. *Zdravo Marijo ...*

2. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog onoga straha, koji je tvoje nježno Srce osjetilo kod bijega u Egipat i za vrijeme tvoga boravka u tuđoj zemlji. O, ljubezna Majko, po ovoj bojazni tvoga Srca isprosi mi krepost darežljivosti, osobito prema siromasima, i dar pobožnosti. *Zdravo Marijo...*

3. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog straha, koji je obuzeo tvoje brižno Srce, kad se tvoj mili Isus izgubio. O, ljubezna Majko, po tvom zabrinutom Srcu isprosi mi krepost čistoće i dar znanja. *Zdravo Marijo...*

4. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog groze, koja je obuzela tvoje majčinsko Srce kad si susrela Isusa kako nosi teški križ. O, ljubezna Marijo, po tvom ljupkom Srcu punom boli isprosi mi krepost strpljivosti i dar jakosti. *Zdravo Marijo...*

5. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog muka, koje je tvoje jako Srce podnijelo, kad si gledala Isusa na križu u smrtnoj borbi. O, ljubezna Majko, po tvom bolnom Srcu isprosi mi krepost umjerenosti i dar savjeta. *Zdravo Marijo...*

6. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog rane, koja je tvomu ožalošćenom Srcu zadana kad je koplje otvorilo bok Isusov i probolo njegovo premilo Srce, i kad si njegovo mrtvo tijelo u svoje prečisto krilo primila O, ljubezna Majko, po tvom rastrganom Srcu isprosi mi krepost bratske ljubavi i dar razuma. *Zdravo Marijo...*

7. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog tajne boli koju je tvoje premilo Srce trpjelo kad je Isus bio u grob položen. O, ljubezna Majko, po tvom silno rastuženom Srcu isprosi mi krepost revnosti i dar mudrosti. *Zdravo Marijo...*

B. D. MARIJA OD KRUNICE – KRALJICA SVETE KRUNICE - 7 LISTOPADA

Danas Crkva slavi Kraljicu svete Krunice. Povijesno ovaj spomendan se povezuje s kršćanskom pobjedom nad Turcima 1571. kod Lepanta koja se pripisuje Marijinom zagovoru i molitvi svete krunice. Pa ipak, smisao današnjeg dana nije sjećanje na te davne povijesne događaje nego radije razmišljati o Marijinoj ulozi u povijesti spasenja te iskazati Zahvalnost Gospi za sve milosti koje Crkva dobiva po molitvi svete krunice.

Papa Pavao VI u enciklici Marialis cultus zapisa: «Naši su predšasnici poklonili krunici budnu pažnju i zauzetu brigu, u više su navrata preporučivali njezino često recitiranje, zauzimali se za njeno širenje, objašnjavali njenu narav, priznavali joj prikladnost za razvijanje kontemplativne molitve koja istodobno pohvalna i prosbena, podjescali na njezinu unutanju djelotvornost za napredak kršćanskoga života i apostolatskog angažmana. Mi smo, već od prve generalne audijencije pokazali da visoko cijenimo pobožnost krunice, te smo tijekom vremena u mnogim prigodama naglašavali njezinu vrijednost bilo to u redovitim ili posebno teškim vremenima». A sv. Ivan Pavao II 12. svibnja 1991. reče da je krunica njegova najdraža molitva.

Molitva Mariji Kraljici svete krunice iz Pompeja

(Bl. Bartol Longo)

Uzvišena Kraljice pobjeda, Gospodarice Neba i zemlje na spomen čijeg imena se raduje Nebo i drhte ponori, slavna Kraljice krunice, mi pobožna tvoja djeca pred tobom iznosimo osjećaje našeg srca i sa sinovskim povjerenjem donosimo pred tebe naše bijede. S prijestolja tvoje blagosti, gdje kraljuješ Marijo milostivo pogledaj na nas, na naše obitelji, našu domovinu, na Evropu i cjeli svijet. Ti suosjećaš s našim brigama i mukama koje nam zagorčavaju život. Pogledaj Marijo kolike opasnosti u duši, i tijelu, koliko nesreća i žalosti nas muči. Majko moli za nas, isprosi nam milosrđe svoga božanskog Sina i svojim blagošću pobjedi srca grješnika, naše braće, tvojih sinova koji ranjavaju tvoje preosjetljivo Srce a koje je Isus krvlju otkupio. Budi uistinu ono što i jesi, Kraljica mira i praštanja. Amen.

Blagoslovljena krunice

(Bl. Bartol Longo)

Marijo molimo te za milost koju nam ne možeš odbiti, udjeli svima nam tvoju trajnu ljubav i na poseban način tvoj majčinski blagoslov. Blagoslovi sve one koji mole i potiču druge na molitvu Svete Krunice. Blagoslovljena krunice, slatki vjenčiću koji nas vežeš s Bogom, vezo ljubavi koja

nas sjedinjuješ s anđelima, utvrdo spasenja u paklenim nasrtajima, sigurna luko u zajedničkim brodolomima čovječanstva, nećemo te nikada ostaviti. Ti ćeš biti naša utjeha u času agonije, za tebe zadnji poljubac našeg života koji se gasi. Zadnje riječi s naših usana bit će tvoje ime, Kraljice svete krunice, naša draga Majko, Utočište grješnika, Gospodarice i utjeho bijednika. Budi uvijek i svugdje blagoslovljena, na Nebu i na zemlji. Amen.

Devetnica Mariji Kraljici svete krunice

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Po velikom milosrđu koje si ti Gospo iskazala cijelom kršćanskom svijetu kad si tvome sluzi sv. Dominiku objavila uzvišenost molitve svete krunice i preporučila njenu molitvu cijelom svijetu kao lijek za odstranjenje skandala, pobjedu nad krivovjerjima, iskorjenjenje poroka, rast u krepostima i zadobivanje Božjeg milosrđa zagovaraj nas kod svoga Sina i pomози nam da pobožno ustrajemo u tebi tako dragoj molitvi svete krunice. *Zdravo Marijo...*

2. Zbog razmatranja tvojih otajstava Isuse i uzvišenosti molitava od kojih je sastavljena sveta krunica po kojoj tvom prijestolju upućujemo svoje prošnje sjećajući se velikih djela našeg otkupljenja, i Marijinog sudjelovanja u njima, neka nas Ona kod tebe zagovara da postanemo dostojni tvojih obećanja i ustrajemo u milosti do kraja. *Zdravo Marijo...*

3. Zbog slavnih pobjeda Isuse, koje su kršćani u svim stoljećima zadobili po molitvi svete krunice nad svim neprijateljima, neka nas i dalje trajno prati zagovor naše nebeske Majke, i neka tvoj blagoslov na poseban način prati one koji mole i promiču molitvu svete krunice.

PRIKAZANJE B.D.MARIJE (GOSPA OD ZDRAVLJA) - 21 STUDENOG

Po starim tradicijama Marija je kao djevojčica boravila u Jeruzalemskome hramu. Još u 6. stoljeću u Jeruzalemu se slavio blagdan posvete crkve sv. Marije Nove u blizini Hrama, a crkva je bila podignuta kao znak prisjećanja ulaska Majke Božje u Hram. Današnjim spomendanom Crkva slavi Marijinu svetost, njeno prikazanje same sebe Gospodinu od prvih trenutaka kad se budila njena svijest. U Mariji punoj milosti Crkva kontemplira uzor svakog kršćanina koji je posvećen po krštenju te svjesno pristaje uz služenje Bogu.

Slatka djevojčice

(Sv. Ivan Damašćanski)

Prekrasna i slatka djevojčice, ljiljane koji si iznikao u trnju, rastao na kraljevskom i plodnom korijenu Davidovom, po tebi se kraljevstvo obogaćuje svećeništvom. Ružo koja si se pojavila među trnjem Izraela, koja ispunjaš svijet božanskim mirisom! Kćeri Adamova, Majko Božja! Blagoslovljena utroba iz koje si izišla, blagoslovljene ruke koje su te nosile, i usne koje su uživale tvoje nevine poljupce, usne tvojih roditelja... Amen.

Blažena djevojčice

(Sv. Efrem Sirac)

Blažena ti djevojčice koja si nosila lava o kojem je govorio Jakov. On se ponizi...i posta jaganjac predodređen da se popne na drvo Križa da nas spasi. Tvoja je praslika grm koji je darovao janje i tako bi pošteđen život Izaku. Blažena ti i blagoslovljena jer po tebi je izbrisano prokletstvo Eve. Ti si platila zajednički dug naraštaja prevarenih od zmije. Ti si rodila ono blago koje je ispunilo svijet svakim dobrom. Preko tebe je zasjalo svijetlo koje je uništilo kraljevstvo tame. Amen.

Devetnica prikazanju B. D. Marije- Gospi od zdravlja

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi. Kroz devet dana se mole slijedeće molitve)

1. Marijo po svetoj spremnosti po kojoj si se od prvih godina svog života potpuno posvetila Bogu isprosi svima nama milost da naš život provedemo u služenju Bogu. *Zdravo Marijo...*

2. Marijo po anđeoskoj gorljivosti kojom si prvih Godina služila Gospodinu u hramu u Jeruzalemu isprosi nam milost istinske pobožnosti i dostojnog pristupanja svetim sakramentima. *Zdravo Marijo...*

3. Marijo po odvojenosti od roditelja i doma kada si živjela u hramu isprosi nam milost duhovne slobode od svih navezanosti i prihvaćanja volje Božje. *Zdravo Marijo...*

3. KRATKO RAZMATRANJE ZDRAVO MARIJE

(Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski)

Otajstvena narav anđeoskog pozdrava Zdravo Marijo

Anđeoski pozdrav - *Zdravo Marijo* - toliko je uzvišen i plemenit da je blaženi Alan de la Roche zaključio kako ga ni jedno stvorenje ne može razumjeti. "Samo Isus Krist - tvrdio je - rođen od Marije Djevice, sposoban je objasniti ga." On dobiva svoju uzvišenost, poglavito od Presvete Djevice, kojoj je upućen, radi Utjelovljenja Riječi Božje zbog čega je i bio upućen s neba, i od arkandela Gabrijela, koji ga je prvi izgovorio. Anđeoski pozdrav sažima na najkraći način sve kršćansko bogoslovlje o Presvetoj Djevici. On sadrži pohvalu i zaziv. Pohvala sadrži sve ono što čini stvarnu Marijinu veličinu a zaziv sve onog što trebamo moliti i možemo očekivati od njezine dobrote prema nama.

Presveto Trojstvo nam je objavilo prvi dio anđeoskog pozdrava; sveta Elizabeta, prosvijetljena Duhom Svetim, pridodaje drugi; a Crkva na svom saboru u Efezu 431 g. je savjetovala zaključak nakon što je osudila Nestorijevu zabludu i svečano proglasila da je Djevica Marija uistinu Majka Božja. Crkveni sabor je utvrdio da Djevica Marija bude zazivana tom slavnom titulom riječima "Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješnike, sada i na čas smrti naše.

Djevica Marija je osoba kojoj je bio upućen taj božanski pozdrav da bi se ostvarilo najveće i najvažnije djelo na svijetu: Utjelovljenje Vječne Riječi, pomirenje između Boga i ljudi te oslobođenje i otkupljenje ljudskoga roda. Poslanik ove radosne vijesti je bio Anđeo Gabrijel, jedan od najviših dostojanstvenika nebeskog dvora.

Anđeoski pozdrav sadrži vjeru i nadu patrijarha, proroka i apostola. On je postojanost i snaga mučenika, znanje naučitelja, ustrajnost vjernika i život redovnika (blaženi Alan). To je novi himan zakona milosti, radost anđela i ljudi, strava i pomutnja đavola. Zahvaljujući Anđeoskom pozdravu, Bog postade čovjekom, jedna Djevica postade Majka Božja, duše pravednika bijahu oslobođene iz limba, ruševine u nebu bijahu popravljene i prazna prijestolja popunjena; grijeh bijaše oprošten, milost nam je dana, bolesni ozdraviše, mrtvi uskrsnuše, prognanici se vratiše, Presvetom Trojstvu bijaše dana zadovoljština i ljudi zadobiše vječni život. Na kraju, anđeoski pozdrav je duga, znak Božjeg praštanja i milosti darovanih svijetu.

Ako po anđeoskom pozdravu iskazujemo slavu Presvetom Trojstvu, on je isto tako najsavršenija pohvala koju možemo uputiti Mariji. Sveta Matilda je željela upoznati najbolji način kako bi u pobožnosti posvjedočila svoju nježnu ljubav prema Majci Božjoj. Jednog dana u zanosu je vidjela Presvetu Djevicu koja je na prsima nosila zlatnim slovima urezane riječi anđeoskog pozdrava, *Zdravo Marijo*. Ona joj reče:

"Znaj, kćeri moja, da me nitko ne može počastiti ugodnijim pozdravom od onog koje mi posredstvom anđela uputi klanjanja dostojno Trojstvo i po kojem sam uzdignuta na čast Majke Božje. Riječju *Zdravo* (Ave) koja znači ime Eve shvatila sam kako me je Bog u svojoj svemoći sačuvao od svake ljage grijeha i bijede kojima je bila podvrgnuta prva žena. Ime *Marija*, koje znači prosvijetljena Gospa, pojašnjava da me je Bog ispunio mudrošću i svjetlošću da bih kao sjajna zvijezda obasjala nebo i zemlju. Riječi *puna milosti* podsjećaju me da me Duh Sveti toliko ispunio

milošću da je mogu obilno dijeliti onima koji je traže po mom zagovoru. Govoreći mi: *Gospodin s tobom*, u mome srcu se obnavlja neizreciva radost koju sam kušala kad se Vječna Riječ utjelovila u mom krilu. Kada čujem riječi: *Blagoslovljena ti među ženama*, slavim Božje milosrđe što me je uzdiglo na tako visok stupanj sreće. I na kraju na riječi: *Blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus cijelo nebo se raduje sa mnom videći kako je moj sin Isus čašćen i slavljen zato što je spasio ljude.*”

KRATKO RAZMATRANJE ZDRAVO MARIJE

Nalaziš li se u nesretnom stanju onoga koji je u grijehu? Zazivaj božansku Mariju. Kaži joj *Zdravo*, što znači: Pozdravljam te s dubokim poštovanjem, Ti koja si bez grijeha i bez drugih zala! Ona će te osloboditi od nesreće tvojih grijeha. Nalaziš se u tminama neznanja i zabluda? Pozdravi Mariju i kaži joj *Zdravo Marijo*, što znači: osvjetljena sunčevim zrakama pravde i Ona će te učiniti dionikom svoga sjaja. Jesi li izgubio put koji vodi u Nebo? Uteci se Mariji, što znači, Zvijezda mora; zvijezdo sjevernjačo, voditeljice naše plovidbe ovim svijetom. Ona će te odvesti u luku vječnog spasenja. Žalostan si? Uteci se Mariji, što znači: Gorko more, ispunjeno gorčinom kada je bilo na ovome svijetu i koje je sada, u Nebu, postalo more čiste slasti. Ona će pretvoriti tvoju žalost u sreću i tvoje jade u utjehu.

Izgubio si milost? Časti preobilje milosti kojima je Bog ispunio Presvetu Djevicu, i reci Mariji: *Puna milosti* i svih dara Duha Svetog— i Ona će te učiniti dionikom toga blaga. Osjećaš se samim, kao da si napušten od Boga? Obrati se Mariji i reci joj: *Gospodin s tobom* prisnije i dostojanstvenije nego u pravednicima i svecima jer Ti si s njim sjedinjena. On je uistinu tvoj Sin, njegovo tijelo je tvoje tijelo. Budući da si mu ti Majka, Ti si s Gospodinom zbog te uzajamne ljubavi i zato jer mu savršeno nalikuješ. Još joj reci: cijelo Presveto Trojstvo je s tobom, jer Ti si dragocjeni hram. Ona će te čuvati i staviti pod Gospodinovu zaštitu.

Jesi li možda postao predmet Božjeg prokletstva? Reci Mariji : *Blagoslovljena si među ženama* i blagoslovljena od svih naroda zbog tvoje čistoće i plodnosti; zahvaljujući tebi Božje prokletstvo je promijenjeno u blagoslov. I ona će te blagosloviti. Gladan si kruha milosti, kruha života? Približi se njoj koja je nosila kruh živi koji je sišao s Neba; i reci joj: *Blagoslovljen plod utrobe tvoje*, kojega si začela ostavši Djevica, nosila bez muke i porodila ga bez ijedne boli. Blagoslovljen Isus koji otkupi mrtvog čovjeka, koji vrati prognanika u domovinu, opravda grješnika, spasi izgubljenog čovjeka. Bez sumnje, tvoja će se duša nasititi kruhom milosti u ovome životu i vječnom slavom u drugom. Amen.

Završi svoju molitvu govoreći s Crkvom: *Sveta Marijo*, sveta u tijelu i u duši, sveta zbog tvog jedinstvenog i vječnog predanja Bogu na služenje, sveta zbog toga što si Majka Boga koji te je obdario preuzvišenom svetošću kako to i priliči toj neizmjernej časti. *Majko Božja* koja si i naša majka, naša Posrednica i Zagovornica, Blagajnica i Djeliteljica Božje milosti, isprosi nam oprostjenje naših grijeha i pomirenje sa božanskim Veličanstvom.

Moli za nas, grješnike, Ti koja toliko ljubiš bijednike, Ti koja ne prezireš niti odbacuješ grješnike, bez kojih ne bi bila Majka Spasitelja. Moli za nas *sada*, tijekom ovoga kratkog, prolaznog i jasnog života. *Sada*, zato što sigurno imamo samo ovaj trenutak. *Sada*, zato što smo i danju i noću opkoljeni moćnim i okrutnim neprijateljima koji nas napadaju.

I na čas smrti naše, tako strašne i opasne, kada će naše snage biti iscrpljene, kada će naš duh i tijelo biti shrvani od boli i straha. *U času naše smrti*, kada će sotona podvostručiti sve napore da nas zauvijek upropasti; trenutak kada će se odlučiti naša sudbina sretna ili nesretna za cijelu vječnost. Oh, dođi, dakle tada u pomoć svojim jasnim sinovima, milosrdna Majko, zagovornice naša i utočište grješnika. U tom trenutku, udalji od nas đavle, naše optužitelje, naše neprijatelje, čiji će nas strašan izgled prestraviti; dođi i prosvijetli nas u tmini smrti. Vodi nas i prati do suda našeg Suca, koji je isto tako i tvoj Sin, moli se za nas da nam oprost i da nas primi među svoje izabranike u vječnoj slavi. Tako neka bude. *Amen*.

Tko se neće diviti uzvišenosti svete Krunice koja se sastoji od ova dva dijela: *Oče naš i Zdravo Marijo*? Postoji li, možda, Bogu i Presvetoj Djevici ugodnija molitva a lakša, milija i spasonosnija za ljude? Imajmo neprestano u srcu i na usnama ove molitve i tako častimo Presveto

Trojstvo, Isusa Krista našeg Spasitelja i njegovu presvetu Majku Mariju. Na kraju svakog otajstva bilo bi dobro dodati *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vjeke vijekova. Amen.*

4. POBOŽNOST TRI ZDRAVO MARIJE

(Izvadak iz knjige Pobožnost Triju Zdravo Marija koju je napisao svećenik G. Pasquale. knjižica je objavljena u izdanju Sav tvoj, ljubav i žrtva broj 10.)

Sv. Matilda iz Hockeborna, benediktinka, u 13. stoljeću razmišljala je tjeskobno o času, kada će njezina duša napustiti tijelo i ući u vječnost. Tada je žarko zamolila Majku Božju da joj milostivo pomogne na smrtnom času. Nebeska Majka, koja se već često javljala svojoj vjernoj službenici, odgovorila je:

"Da, tvoju ću molbu uslišati, kćeri moja, ali od tebe tražim da dnevno iz ljubavi prema meni izmoliš tri Zdravomarije. Prvu Zdravomariju u čast Boga Oca, koji me odlikovao svojom divnom svemogućnošću. Drugu Zdravomariju u čast moga Sina, koji me ispunio tolikim darovima znanja i mudrosti. Treću Zdravomariju u čast Duha Svetoga, koji je ulio u moje srce puninu svoje ljubavi. Pomoći ću ti na smrtnom času, tješiti te i od đavolske moći obraniti. Ulit ću u tebe svjetlo vjere i spoznaju, da zbog tvoga neznanja ili zablude ne budeš kušana. Na smrtnom času preplavit ću tvoja dušu slašću Božanske ljubavi, da pretvori tvoje smrtne strahove i gorčinu u blaženstvo." (Liber specialis gratiae P.II. Pog. 47)

Je li Gospino obećanje vrijedi za sve?

Netko bi mogao reći da ovo posebno Gospino obećanje je osobno i da se odnosi isključivo na sv. Matildu. Tko tako misli pokazuje da ne poznaje mistiku niti božansku ekonomiju Providnosti. Na primjer kad je Isus umirući sa križa dao Ivanu Mariju za Majku: "Evo ti majke", nije mislio samo na Ivana nego na cijelo čovječanstvo. U onom trenutku Ivan je predstavljao buduće vjernike koji će prepoznati i primiti Mariju za svoju Majku.

Slično je i sa posebnim Gospinim obećanjem koje je dala sv. Matildi, jer ona uistinu nije imala razloga bojati se za svoje vječno spasenje, nego je obećanje svima upućeno. Uistinu bilo bi apsurdno da je Marija samo Matildi obećala velike milosti koje joj nisu bile toliko potrebne, a zatim bi ih uskratila onima koji su u velikoj potrebi. Tako nema razloga da obećanje Majke Božje upućeno sv. Matildi ne bi vrijedilo za svu njenu djecu koja žele isti sretan kraj života, a za to ponizno i pobožno mole. Još jedna potvrda toga je i naglo širenje pobožnosti Triju Zdravo Marija u cijelom kršćanskom svijetu čim je ukazanje obećanja sv. Matildi postalo javno poznato. Sav narod Božji je prepoznao legitimitet tog obećanja.

A kao potvrdu svega toga nalazimo u životu časne službenice Božje sestre Marije Villani, dominikanke koja je umrla 1670. Jednoga dan dok je molila Tri Zdravo Marije zaslužila je da sa usana same Gospe čuje ove utješne riječi: *"Ne samo da ćeš zadobiti milosti koje tražiš nego ti obećavam da ću u životu i smrti biti tvoje Zaštitnica kao i svih onih koji obavljaju pobožnost Triju Zdravo Marija"*.

Odgovor na najčešći prigovor ovoj pobožnosti

Obično oni koji prigovaraju protiv obećanja i prakse pobožnosti Triju Zdravo Marija kažu: "Ako ćemo se po molitvi Triju Zdravo Marija spasiti, možemo dakle nastaviti mirno griješiti, jer svejedno ćemo biti spašeni". Ova primjedba se može odnositi i na pobožnost 9 prvih petaka kao i na pobožnost 5 prvih subota u mjesecu.

Duše koje ispravno shvaćaju vjeru znaju da se nitko ne može spasiti bez slobodnog odgovora na Božju milost koja nas blago i snažno potiče na opsluživanje Božjeg zakona, to jest da činimo dobro, a izbjegavamo zlo kao što to naučava sv. Augustin: "Onaj tko te je stvorio bez tebe, neće te spasiti bez tebe".

Pobožnost Triju Zdravo Marija je sredstvo koje dobrima isprosi potrebne milosti da bi kršćanski živjeli i umrli u prijateljstvu s Bogom, a grešnicima isprosi potrebne milosti za povratak Bogu u iskrenom obraćenju i dobru smrt.

1. Dakle, kršćanin, koji svaki dan moli Tri Zdravo Marije želi prije svega isprobiti potrebne milosti za živjeti vjerodostojan kršćanski život u skladu s voljom Božjom, ispunjavajući svoje staleške dužnosti ljubeći bližnjega. On se boji grijeha i izbjegava ga, a ako zbog ljudske slabosti i padne u grijeh, pa bio on i teški, odmah osjeti želju Da se podigne i sve čini da se vrati u stanje Božje milosti. On će bez sumnje moleći Tri Zdravo Marije zadobiti milosti koje je Gospa obećala i bit će spašen.

2. Grešnik koji iz slabosti ponovno pada u grijeh, nakon nekog vremena se podigne te ponovno padne... i ako s čistom nakanom i iskrena srca svakodnevno moli Tri Zdravo Marije, prije ili poslije zadobiti će, pa makar to bilo u času smrti, milost potpunog obraćenja, iskrenog pokajanja i spasiti će se.

3. Grešnik koji moli Tri Zdravo Marije sa zlom nakanom, to jest sa željom da nastavi grijehiti s preuzetošću da će se spasiti iako svjesno griješi jer je Gospa obećala tu milost, zaslužuje kaznu, a ne milosrđe. Takva osoba sigurno neće ustrajati u svakodnevnom moljenju Triju Zdravo Marija i neće zadobiti obećane milosti jer Gospa nije dala posebno obećanje da bi zloupotrebljavali Božje milosrđe nego da nam pomogne ustrajati u posvetnoj milosti sve do smrti, da nam pomogne slomiti đavolske okove, te da se obratimo i vratimo u kuću Očevu, da dođemo u vječnu rajsku sreću.

Mišljenje crkve

Pobožnost «Triju Zdravo Marija» od tada je prisutna u Crkvi a u prošlom stoljeću doživjela je veliki procvat. Duša tog pokreta bio je kapucin o. Ivan Krstitelj de Blois. Naočigled čudesnog širenja i dobrih plodova postignutih molitvom "Triju Zdravo Marija" pokazala je i Crkva svoju naklonost, davši odobrenje povezano sa nekim povlasticama.

Apostolat o. Ivana Krstitelja de Bloisa pohvalio je papa Lav XIII. i dao mu svoj blagoslov, a pokretu podijelio oprost. Također je bio naredio da svećenici sa vjernicima nakon svake Sv. Mise izmole Tri Zdravomarije. (300 dana oprosta)

Papa Benadikt XV je "od srca i radosno" ispunio molbu inicijatora pokreta "Tri Zdravo Marije", podigavši apostolskim pismom Bloisovo djelo za širenje "Triju Zdravo Marija" u Bratovštinu, s pravom podizanja filijala po cijelomu svijetu, te ju podario oprostima i povlasticama. Također su i brojni kardinali, nadbiskupi i biskupi podupirali ovu pobožnost, uvidjevši njezinu veliku pomoć u vođenju duša.

Tko ljubi Crkvu i s njom osjeća, neće ostati ravnodušan prema njezinom jasnom prosuđivanju. A tko revnuje za duše i ljubi Presvetu Djevicu po toj će pobožnosti vršiti dvije kreposti. Svi mogu doprinijeti širenju pobožnosti "Triju Zdravo Marija"; u prvom redu svećenici, ispovjednici, propovjednici, očevi, majke, odgajatelji, redovnici, redovnice, učitelji i dobri vjernici. Svi mogu djelovati u vlastitoj obitelji, među prijateljima, bolesnicima, u društvima, školama, domovima, bolnicama, radionicama, tvornicama.

Iskustva svetaca

"Ostavimo teologiju, moral, mistiku, askezu. Kaži mi iskreno: štuješ li Mariju?" - Ovo je pitanje postavio don Bosco kleriku, iako je taj već četiri godine bio redovnik, ali je provodio život nedostojan svoga zvanja. Odgovorio je: "Iskreno rečeno, odgovorio je, nisam nikada na to ozbiljno pomislio."

"Onda moli Tri Zdravomarije ujutro i uvečer i dodaj često, a osobito u napasti zaziv: "Marijo, pomoćnice kršćana, moli za mene!"

To mi je obećao prije rastanka. Nakon nekoliko godina slučajno sam ga sreo kaže svetac. Veselo mi je prišao i odao da je od našega razgovora imao cijelo vrijeme čistu savjest. "Raspolažete izvanrednim lijekom, - rekao je -preporučujte svakomu štovanje Majke Božje. Savjetujte im da mole «Tri Zdravomarije» i Njoj se posvete, da ne budu ugroženi." (*Terrone. Lo spirito di san Giovanni Bosco, str. 41*)

Sveta Gemma Galgani molila je svaku večer, duboko sagnuta, Tri Zdravo Marije u čast Bezgrešnog Začeca. Jednom je u tom stavu iznenadi njezina tetka Elisa Galgani i predbacujući joj reče: "Što to radiš Gemma? Zar ne znaš kako je za želudac štetno tako se iskriviti?"

Djevojka joj odgovori: "Baka me je to naučila. Rekla mi je, da Presveta Djevica neće dopustiti grijeha protiv čistoće, ako se ponizno izmole Tri Zdravo Marije."

Gorljivi Marijin štovatelj i promicatelj «Triju Zdravo Marija» je bio je sv. Ivan Marija Vianneyi župnik Arški. Sv. Leonardo gorljivo je širio pobožnost "Triju Zdravo Marija" govorio je: «O dragi moji upoznajte se sa tom lijepom sadržajnom pobožnošću i vršite je do kraja života. Molim i ispovjednike da daju tu pobožnost kao pokoru, jer je najplodonosnija.»

Sv. Alfonzo Liguon zastupao je isto mišljenje o potrebi i uspješnosti o potrebi tog marijanskog apostolata. Ova pobožnost, bila je omiljena tema njegovih misija. Bio je uvjeren da se sa molitvom "Tri Zdravo Marije" svatko može spasiti.

Primjeri milosti zadobivenih po molitvi Triju Zdravo Marija

Đavao ga htjede povući u Pakao

Otac kapucin Giovanni Battista, vatreni širitelj ove pobožnosti zabilježio je: Ovaj čudesan događaj svjedoči milosno djelovanje ove dnevne molitve na čast Bezgrešne, Ljiljana Presvetoga Trojstva. Odigrao se u seocu Sorzano, u španjolskoj pokrajini Rioja. Isusovac o. Santu održao je tamo misije i zabilježio slijedeće: Među seljacima je bio jedan najgori od svih ostalih, odan opačinama i jezoviti psovač. Došao je misionaru ispričovijedati svoj doživljaj i javno ga priznati. Pritom je izjavio da se sada obratio i više ne griješi.

"Kako je to moguće?" - začudio se misionar. "Nedavno sam pri poslu, prema svojoj lošoj navici, izrekao strašnu kletvu, A jedna od mojih mula se ritala i pogodila me usred prsiju. Od snažna udarca pao sam mrtav." - "Ma, ne!" - povika misionar u sumnji da čovjek nije pri pameti. "Rekao sam bio sam mrtav, a dokaz je đavao koji se pojavio da me povuče u Pakao. Najednom se pojavila Presveta Djevica povikavši: "Pusti ga, on je moj ...!" - "I doista, probudio sam se nekoliko dana kasnije potpuno zdrav, zahvaljujući Nebeskoj Zaštitnici."

"A što ste učinili Presvetoj Djevici?"

"Dragi oče, skoro ništa. Doduše, molio sam svaki dan Tri Zdravo Marije i zbog njih me Ona spasila. To možete svima pripovijedati. Od toga sam dana svetac, više ne griješim." ... Ovo tako malo, vjere dostojno izvješće pratio je misionar sa skepsom. Slučajno je slijedeći dan susreo tetku, dobru staricu, navodno od smrti probuđena obraćenika. "Što se dogodilo s vašim nećakom?" - upita misionar.

Tada mu je starica opisala kako je njezin nećak udaren kopitom u prsa pao mrtav pokraj pluga. Odnijeli su ga kući, smatrajući da je mrtav položili su ga na odar. Međutim, liječnik je uskratio dozvolu pokopa jer mu se činilo da čuje slabo kucanje srca. To je stanje trajalo nekoliko dana. Najednom se, na naše veliko čudo, podigao moj nećak s odra uzviknuvši: "Ona me je spasila! Da, Presveta Djevica me spasila! ... Doista, povredama ni traga, nećak se okanio loših navika tako temeljito da se u svojoj jednostavnosti naziva svecem."

Misionar Redentorist izvješćuje

Jednog sam dana saznao da je neki miroljubiv, ali prema vjeri ravnodušan gospodin teško obolio. Nekoliko puta sam ga posjetio i uvijek me prijazno primio. Njegovo se stanje pogoršalo, a srce sve više slabilo. Tada sam odlučio podsjetiti ga na Sakrament pomirenja, kojeg on od vjenčanja nije primio. Na taj se prijedlog njegovo ljubazno lice namrštilo i zlovoljno mi pokazao vrata rekavši: "Ako me želite posjećivati kao prijatelj drago mi je. Ali vi se pokušavate nametnuti mojoj savjesti. Idite i ne dolazite više, ja se neću ispovijedati!"

Morao sam se povući. Ali prije nego što sam izašao iz sobe, kleknuo sam do njegova kreveta i rekao mirnim glasom: "Kad se već ne želite ispovijedati, dozvolite mi da barem u vašoj prisutnosti izmolim Tri Zdravo Marije!"

Odgovorio je: "Što se mene tiče možete! Uostalom, Tri Zdravo Marije su moja jedina molitva. Mojoj sam ženi na smrtnom času obećao da ću tu molitvu stalno za nju moliti i taj zavjet održati. Više ne smijete od mene tražiti."

Tri smo puta izmolili povjerenu mu molitvu. Dižući se, prihvatio je moju ruku i suznih me očiju zamolio: "Ispovijedajte me dragi oče!" Idući je dan primio pobožno sv. Pričest i nakon zahvale blago preminuo.

Oboljela vrtlarica

U malom provincijskom gradiću, dva dana pred svršetak pučkih misija javila je neka pobožna duša misionaru da je neka žena u okolici teško oboljela. Radilo se o nekoj nevjernici, staroj vrtlarici, koja je tvrdila da je samo malo prehladena. Pater se uputio k njoj, no bolesnica nije htjela ni čuti o ispovijedi. Na kraju mu je rekla: "Dođite za tri dana opet, tada ćemo vidjeti kako ću se osjećati."

"To nije moguće, tada neću više biti ovdje!" Darovao joj je sličicu Majke Božje i opomenuo je: "Danas u četiri sata popodne dolazim ponovno. U međuvremenu se pripremite!"

Vrativši se ponovno našao je staricu posve izmijenjenu. Sklopljenih ruku, iskreno se pokajući obavila je generalnu ispovijed, pa je začuđeni pater upita: "Što ste učinili da ste tako veliku milost zaslužili?"

"O, jako malo" - odgovorila je. "Pred četrdeset godina imali smo u župi misije. Tada sam imala dvadeset i pet godina i bila udana. Morala sam pateru obećati da ću svaki dan izmoliti Tri Zdravo Marije. Uvijek sam mnogo radila, odgojila sam petero djece, ali Tri Zdravo Marije nisam nikada zaboravila. Navečer rekla je svojoj kćeri prije spavanja: "Kako sam sretna! Osjećam kao da će mi se Presveta Djevica za ispovijed nakon četrdeset godina nasmiješiti." Sat kasnije je blago, bez smrtne borbe izdahnula.

Svećenik pripovijeda

U L. je jednog dana stigla vrlo bogata dama, ali bezvjernica. Tamo je boravila četiri mjeseca, kad li je osjetila strašne boli u želucu. Tri, na brzinu dozvana liječnika, prosudila su stanje osobito kritičnim. Prijateljica je upita želi li svećenika. Na to joj odgovori: "Ni u kojem slučaju! Dođe li koji, izbacit ću ga iz kuće."

Čuvši to, vruće sam se pomolio Isusu i Mariji i krenuo k bolesnici. Bez zapreke sam ušao i stigao sve do bolesnice. Tek što me ugledala, okrenula mi je leđa i viknula: "Odlazite, ne želim svećenika! Ni riječi o ispovijedi! Nosite se ..." Morao sam se povući. Ali smrt nije tako brzo došla i ja sam cijeli tjedan ponavljao svoje posjete. Nisu me baš lijepo prihvaćali. Konačno je bolesnica jednog dana, nakon mojih upornih molbi, pristala izmoliti sa mnom Tri Zdravo Marije. Na odlasku sam njenim ukućanima rekao: "Spašena je! Treći dan će zatražiti ispovijed!" Dan zatim smo ponovno izmolili Tri Zdravo Marije. Treći me dan, čim sam stupio u sobu, zamolila sv. Sakramente. Još je živjela dva mjeseca pobožno odana u volju Božju. Tri Zdravo Marije otvorile su joj Nebo.

Zazivi za molitvu Triju Zdravo Marija

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od smrtnoga grijeha i paklenoga ognja, po vlasti koju Ti je Vječni Otac dao! *Zdravo Marijo...*

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od smrtnoga grijeha i paklenoga ognja, po mudrosti kojom Te je Tvoj Sin obdario! *Zdravo Marijo...*

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od smrtnoga grijeha i paklenoga ognja po ljubavi koju Ti je Duh Sveti udijelio! *Zdravo Marijo...*

***Molitva triju Zdravo Marija za sretnu smrt** (Prema tradiciji ove zazive je molila sama sv. Matilda)*

O Marijo, Gospe moja sveta, kao što je Bog Otac u svojoj svemogućnosti tebe učinio moćnom, molim te, tako Ti budi uza me na času moje smrti i odagnaj od mene svaku protivnu silu. *Zdravo Marijo...*

O Marijo, Gospe moja sveta, kao što te je Sin Božji obdario tolikom spoznajom i svjetlošću o sebi da cijelo Nebo prosvjetljuješ, tako Ti na času moje smrti moju dušu prosvijetli spoznajom prave vjere da je nijedna zabluda ili neznanje ne smućuje i ne izopači. *Zdravo Marijo...*

O Marijo, Gospe moja sveta, kao što je Duh Sveti tebi obilno udijelio svoju ljubav, tako i Ti na času moje smrti udijeli mi slast Božje ljubavi, neka mi se po njoj sva gorčina smrtne borne pretvori u slast. *Zdravo Marijo...*

5. GOSPINA KRUNICA

(sv. Brigita)

Pobožna tradicija koja potječe od sv. Brigite govori o tome da je Marija dušom i tijelom uznesena na Nebo nakon 63 godine zemaljskog života. To je bio poticaj da se oblikuje nova vrsta molitve krunice prozvana Gospina u kojoj se svaka godina Marijina života na zemlji časti sa jednom Zdravo Marijo, a na kraju se moli 7 Očenaša na spomen 7 Marijinih radosti i žalosti.

Gospina Krunica: Vjerovanje, 63 Zdravo Marije i 7 Očenaša.

(Za ovu molitvu crkva je udijelila djelomični oprost svaki puta kada se moli, a potpuno oprost 1 puta u mjesecu ako se svaki dan moli, uz uobičajene uvjete, ispovijedi, pričesti i jedne molitve na nakane sv. oca pape. Krunica je na hrvatskom objavljena u molitveniku Biserje sv. Ante s imprimaturom u Sarajevu 16. 4. 1954. M. Alaupović, gen. vikar).

6. MOLITVE MARIJI ZA SVAKI DAN U TJEDNU

(sv. Alfons Marija Liguori)

Ponedjeljak: Mariji, da isprosi milost ljubavi prema Isusu i Njoj

O Marijo, shvaćam da si Ti najplemenitije, najuzvišenije, najčišće, najljepše, najbolje i najljupkije stvorenje. O kad bi te svi upoznali, Gospe moja, i ljubili te kao što Ti to zaslužuješ. Tješim se da toliki broj duša u Nebu i na zemlji žive zaljubljeni u tvoju dobrotu i ljepotu. Pogotovu me tješi što te sam Bog ljubi više nego sve anđele i ljude skupa. Ljubljena moja Kraljice, i ja bijedni grešnik te ljubim, ali premalo. Želio bih veću i nježniju ljubav prema tebi i tu mi milost udijeli, jer ljubav prema tebi je veliki znak predodređenja i milost koju Bog udijeli onima koje želi spasiti.

Majko moja vidim da trebam biti najzahvalniji tvome Sinu, te da On zaslužuje beskonačnu ljubav. A Ti želiš samo vidjeti da je On ljubljen, i to je najvažnija milost za koju te molim: isprosi mi veliku ljubav prema tvome Sinu Isusu Kristu. Ti od Boga zadobiješ što tražiš. Isprosi mi milost da budem toliko sjedinjen s voljom Božjom da se nikad od nje ne odijelim. Ne tražim od tebe zemaljska dobra, ni časti ni bogatstva, tražim ono što najviše želi tvoje srce, da ljubim moga Boga. Je li moguće da mi nećeš pomoći u ovoj mojoj želji koja je i tvoja? O ne, Ti mi već pomažeš, već moliš za mene. Moli, moli i ne prestani nikad moliti, dok me ne vidiš u Raju, van opasnosti da izgubim moga Gospodina, i sigurna da ću ga zauvijek ljubiti skupa s tobom, predraga moja Majko.

Utorak: Mariji da bude zaštitnicom

O Marijo, vidim milosti koje si mi isprosila, i nezahvalnost s kojom sam ih živio. Nezahvalan, nisam više dostojan darova, ali neću zbog toga izgubiti povjerenje u tvoje milosrđe koje je veće od moje nezahvalnosti. Moja velika odvjetnica budi mi milosrdna. Ti si djeliteljica svih milosti koje Bog daruje nama bijednicima, i zbog toga te je Bog učinio moćnom i milostivom, da nam priskačeš u pomoć u našim bijedama. Ti si odvjetnica najbjeđenijih i najnapuštenijih grešnika koji se tebi utječu, štiti i mene koji se tebi preporučam. Nemoj mi kazati da je u mom slučaju teško zadobiti pobjedu, jer i u najtežim borbama kad Ti braniš nekoga pobjeda je uvijek sigurna.

U tvoje ruke polažem moje vječno spasenje, predajem ti moju dušu. Ona je bila izgubljena, Ti si je svojim zagovorom spasila. Želim biti upisan među tvoje posebne slugu, ne odbaci me. Ti tražiš

bijednike da ih pridigneš, ne zapusti mene siromašnog grešnika koji se tebi utječem. Moli za mene svoga Sina, koji uvijek čini ono što Ti od njega tražiš. Uzmi me pod svoju zaštitu, i to će mi biti dosta. Ako me Ti štitiš ničeg se ne bojim, ni mojih grijeha jer ćeš mi Ti isprositi oprostjenje i nadoknadu za posljedice grijeha, niti đavli jer si Ti moćnija od cijeloga Pakla, niti moga suca Isusa jer na tvoju molitvu On se udobrostivi. Bojim se jedino da se zbog moje lijenosti propustim utjecati tebi, i tako budem izgubljen. Majko moja isprosi mi oprostjenje svih mojih grijeha, ljubav prema Isusu, svetu ustrajnost, dobru smrt i Raj na kraju života, a posebno mi isprosi milost da se uvijek tebi utječem. Ove milosti su uistinu velike za mene i ja ih ne zaslužujem, ali nisu velike za tebe koja si toliko ljubila Boga i koja si toliko ljubljena od Boga, pa On uslišava sve za što ga Ti moliš. Ti samo otvoriš usne, a Bog Tvoje molitve ne odbija. Moli Isusa za mene, kaži mu da me Ti štitiš i On će mi biti milostiv. Majko moja, uzdam se u tebe, u toj nadi živim i počivam, u njoj želim i umrijeti. Amen.

Srijeda: Mariji, da isprosi milost svete ustrajnosti

O Kraljice Neba, ja koji sam nekad bio bijedni rob Sotone, sad se zauvijek posvećujem da budem tvoj sluga, želim te častiti i služiti ti cijelog mog života, primi me, ne odbij me iako to zaslužujem. O Majko moja u tebe sam stavio sve moje nade, od tebe se nadam svakom dobru. Blagoslivljam i slavim Boga koji mi je u svom milosrđu udijelio ovo povjerenje u tebe, koje smatram velikim zalogom spasenja. U prošlosti sam pao jer se nisam utjecao tebi. Sad se nadam po zaslugama Isusa Krista i tvojoj molitvi da mi je oprosteno. Ali mogu ponovno izgubiti božansku milost. Opasnost nije minula, neprijatelj ne spava. Koliko mi preostaje napasti koje ću morati pobijediti?

O slatka moja Gospo, štiti me i ne dopusti da ponovno postanem njihov rob, uvijek mi pomози. Znam da ćeš mi pomoći i da ću s tvojom pomoći, ako se tebi uteknem pobijediti. Ali bojim se da u opasnosti da padnem propustim zazivati te, i tako se izgubim. Za tu te milost molim, da u paklenim napadajima se uvijek tebi utječem govoreći: Marijo pomози mi, Majko moja ne dopusti da izgubim Boga.

Četvrtak: Mariji, da isprosi milost sretne i dobre smrti

O Marijo, kakva će biti moja smrt? Ja već od sada, razmišljajući o mojim grijesima, i od pomisli na taj veliki i odlučujući čas kad ću umrijeti i biti suđen na moje spasenje ili vječnu osudu, zbunjen sam i drhtim. O preslatka moja Majko u Krvi Isusa Krista i tvom zagovoru je sva moja nada. O utjeho žalosnih, tada me ne ostavi, ne propusti da me utješiš u toj velikoj žalosti. Ako me sad toliko muči grižnja savjesti pri sjećanju na moje grijehe, nesigurnost oprostjenja, opasnost da ponovno padnem, strogost Božje pravde, što će tek onda biti samnom. Ako mi ne priskočiš u pomoć propasti ću. O Gospe moja, prije moja smrti, isprosi mi milost velikog kajanja za moje grijehe, istinskog obraćenja i vjernosti Bogu u životu koji mi preostaje.

Kada dođem na kraj mog života, Marijo nado moja, tada mi pomози u toj velikoj mucu u kojoj ću biti, utješi me da ne očajavam videći moje grijehe koje će đavao stavljati predame. Isprosi mi milost da te često zazivam, da umrem s tvojim svetim imenom na ustima i imenom tvoga Sina. Naprotiv, oprost mi moju smjelost, prije nego li izdahnem, molim te dođi i utješi me svojom prisutnošću. Tu si milost udijelila tolikom broju tebi pobožnih duša, i ja je želim i nadam se zadobiti je. Istina je da sam grešnik i da to ne zaslužujem, ali sam ti pobožan, ljubim te i imam veliko povjerenje u tebe. O Marijo isčekivati ću te, ne ostavi me neutješena. Ako nisam tolike milosti dostojan, barem mi s Neba pomози da iz ovoga života iziđem ljubeći Boga i tebe, te da dođem u Raj da vas vječno ljubim. Amen.

Petak: Mariji, da isprosi milost oprostjenja grijeha i vječnog spasenja

Majko Božja evo pred tvojim nogama mene bijednog grešnika, podložnika pakla, koji se tebi utječe i u tebe se uzda. Ne zaslužujem niti da me pogledaš, ali znam da Ti koja si gledala svoga Sina kako umire da bi spasio grešnike imaš veliku želju da im pomogneš. O Majko milosrđa, pogledaj na moje bijede i smiluj mi se. Znam da te zovu utočište grešnika, nadom očajnika i pomoćnicom napuštenih. Ti si dakle moje utočište, moja nada i moja pomoć. Po tvome zagovoru zadobit ću spasenje. Zbog Isusove ljubavi pomози mi, pruži ruku bijedniku koji je pao i tebi se utječe.

Znam da se Ti tješiš pomažući koliko možeš grešnika, pomози mi sad kad mi možeš pomoći. Svojim grijesima sam izgubio Božju milost i dušu. Predajem se u tvoje ruke, kaži mi što mi je činiti da se povratim u milost moga Spasitelja, želim odmah to učiniti. On me šalje tebi, da mi pomogneš jer želi da se utječem tvome milosrđu, pa da mi, osim zasluga tvoga Sina, Ti i tvoja molitva pomognete da se spasim. Tebi se utječem koja moliš za tolike grešnike, moli Isusa i za mene. Kaži mu da mi oprost i On će mi oprostiti, kaži mu da želiš moje spasenje i On će me spasiti. Neka se vidi dobro koje Ti znaš učiniti onome koji ima povjerenja u tebe. Amen, tako neka bude, tome se nadam, amen.

Subota: Mariji, da isprosi milost da se ne padne u Pakao

O predraga moja Gospe, zahvaljujem Ti jer si mi toliko puta pritekla u pomoć da ne padnem u Pakao, koji sam toliko puta zaslužio svojim grijesima. Bijedan li sam, već sam skoro bio pao u taj zatvor osuđen, i osuda bi možda već nakon prvog smrtnog grijeha bila izvršena da mi Ti milosrdna nisi pritekla u pomoć. Čak te nisam ni molio, nego si Ti u svojoj dobroti zadržala Božju pravednost, i zatim savladala tvrdoću moga srca dovela me do povjerenja u tebe. Ah, pritiješnjen tolikim grijesima pao bih u opasnostima u kojima sam se nalazio, da me Ti ljubljena Majko nisi sačuvala milošću koju si mi zadobila.

O Kraljice moja nastavi me oslobađati od Pakla. Što će mi tvoje milosrđe i darovi koje si mi isprosila ako ću poslije biti osuđen? Ako te prije nisam ljubio, sad poslije Boga najviše tebe ljubim. Ne dopusti da se okrenem od tebe i Boga koji mi je po tebi tolike milosti dao. Ljubljena moja Gospe ne dopusti da te u Paklu zauvijek mrzim i proklinjem. Ti bi trpjela videći osuđena tvoga slugu koji te toliko ljubi.

O Marijo, što mi govoriš? Biti ću osuđen? Bit ću osuđen ako te ostavim. Ali tko bi imao srca ostaviti te? Tko bi mogao zaboraviti ljubav koju si mi iskazala? Gospe moja kad si već toliko učinila za moje spasenje, dovrši to djelo i pomози mi. Želiš li mi pomoći? Ah, što to govorim? Ako Ti, kad sam ja bio zaboravio na tebe, si toliko učinila za mene, koliko više se moram nadati sad kad te ljubim i kad ti se preporučam. Ne gubi se tko se tebi utječe, a gubi se tko se tebi ne utječe. Majko moja ne prepusti me meni samome jer ću se izgubiti, nego udijeli mi milost da se uvijek tebi utječem. Spasi me nado moja, spasi me od Pakla, a još prije od grijeha jer me samo on može odvesti u Pakao.

Nedjelja: Mariji, da isprosi milost da se dođe u Raj

O Kraljice Raja koja si uzvišena nad sve anđeoske korove i najbliža Bogu, iz ove suzne doline pozdravljam te ja siromašni grešnik i molim te svrati na mene svoje milosrdne oči koje gdje gledaju dijele milost. Pogledaj Marijo u kojim sam sada opasnostima da izgubim dušu, Boga i Raj, i u kojima ću biti dok živim na zemlji. U tebe sam Gospe položio svu moju nadu, ljubim te i čeznem da brzo dođem vidjeti te i slaviti u Raju. O Marijo kada će doći dan kad ću vidjeti sebe već spašena, pored tvojih nogu, promatrati tebe Majku moga Spasitelja i moju Majku koja se je toliko založila za moje spasenje. Kad ću poljubiti ruku koja me je toliko puta oslobodila od Pakla, i tolike mi milosti udijelila kad sam zbog mojih grijeha zaslužio da budem prezren i odbačen od svih.

Gospe bio sam Ti toliko nezahvalan za vrijeme života, ali ako dođem u Raj neću više biti takav, ljubiti ću te što mi više bude moguće u svakom trenutku zauvijek, i nadoknadit ću moju nezahvalnost blagoslivljajući i zahvaljujući ti vječno. Beskrajno zahvaljujem Bogu koji mi daje to povjerenje u Krv Kristovu i tvoj zagovor, da ćeš me spasiti, osloboditi od grijeha, isprositi mi milost svijetlo i snagu da izvršim volju Božju i konačno da me dovedeš u rajske dvore. Tvoje sluge su se

tome nadale, i nitko nije ostao razočaran. O ne, ni ja neću biti prevaren. O Marijo, nemam dvojbe, Ti ćeš mi isprositi milost spasenja. Moli svoga Sina Isusa, kao što ga i ja molim po zaslugama njegove muke, da sačuva u meni, i uvijek povećava vjeru da ću biti spašen. Amen.

7. SEDAM MARIJINIH RADOSTI

(Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

1. O, Marijo, koja si se obradovala u svom Srcu. kad si od arkandela Gabrijela čula, da te Bog osobito ljubi, i da te odabrao za Majku svome jedinorođenome Sinu! Po ovoj radosti te molim, isprosi mi milost, da Božja ljubav bude i moja najveća radost; da nju više cijenim nego li sve drugo, te u svemu što mislim, govorim ili činim, nastojim je zaslužiti i svjedočiti. *Zdravo Marijo...*

2. O, Marijo kako si se obradovala u Gospodinu, kad si nepovrijeđena djevičanstva, rodila Stvoritelja kojega je željno očekivao svijet! Isprosi mi milost, da uvijek brižno čuvam čistoću srca, da u njemu ne trpim nikakve neuredne naslade, te se ne dam nikada strastima voditi u mom djelovanju, pa da tako pripadnem onima, o kojima Isus, tvoj božanski Sin reče: Blago čistima srcem jer će Boga gledati. *Zdravo Marijo...*

3. O, Marijo, kako si bila radosna, kad su mudraci s istoka došli, da se tvom Sinu kao pravom Bogu poklone te ga zlatom, tamjanom i smirnom obdare! Isprosi mi milost, da u svako doba spoznam Gospodina Boga kao najvećeg gospodara, te se od srca radujem što sam o njemu ovisan, i da mu uvijek prikazujem živu vjeru, čvrsto ufanje i srce puno djetinje ljubavi. *Zdravo Marijo...*

4. O, Marijo, kolika li je slast obuzela tvoj duh, kad si svoga premiloga Sina, koga si gledala kako u velikim mukama umire na križu, vidjela treći dan slavno uskrsnula! Isprosi mi milost, da iz groba grijeha uskrsnem na nov život, i kao što smrt nema više nad njim vlasti, tako da ni grijeh nikada više ne zavlada u mom smrtnom tijelu, da uistinu uzmognem sa sv. Pavlom reći: "Živim ali ne više ja, nego Krist živi u meni". *Zdravo Marijo...*

5. O, Marijo, tko će izreći tvoju radost, kad si vidjela da tvoj jedinorođeni Sin u sjajnom oblaku na Nebo uzlazi! Po toj radosti molim te, probudi svojim zagovorom u meni čvrstu i živu želju za Nebom, koja će učiniti, da tu radosti kušam u bolima i budem strpljiv, a u dobru neumoran, da se tako služim vremenitim dobrima da ne izgubim vječna. *Zdravo Marijo...*

6. O, Marijo kolikom li te slašću i ushićenjem napunio Duh Sveti kad je na Dan Pedesetnice sve bogatstvo svojih milosti izlio u tvoje prečisto Srce! Isprosi mi milost, da čisteći svoje srce i odbacujući taštinu svijeta, stalno se usrdnom molitvom pripravljam dostojno primati sv. sakramente te budem pripravan za njegov dolazak te postanem i ostanem hram Duha Svetoga. *Zdravo Marijo...*

7. O, Marijo, ne može se pojmiti blaženstvo, koje te je obuzelo, kad si bila slavno u Nebo uznesena, kako bi primila nagradu za svoje kreposti. O, Majko isprosi mi da mogu onako sveto živjeti, i u svemu kao Ti, vršiti volju nebeskoga Oca, pa da i ja jednom dođem u Nebo, te se moje srce s tvojim zauvijek u Bogu uzraduje. *Zdravo Marijo...*

Krunica u čast sedam Marijinih radosti - franjevačka krunica -

(Izmoli se Vjervanje, Oče naš, 3 x Zdravo Marijo, Slava Ocu... a zatim se moli na običnu Gospinu krunicu 7 desetica; 1 Oče naš, 10 x Zdravo Marijo s umetkom koji slijedi i 1 Slava Ocu).

1. Koga si Neoskrvnjena Djevice, s radošću po Duhu Svetom začela.
2. Koga si Neoskrvnjena Djevice, s radošću Elizabeti u pohode nosila.
3. Koga si Neoskrvnjena Djevice, s radošću rodila.
4. Koga si Neoskrvnjena Djevice, s radošću Svetim trima kraljevima na poklon pokazala.
5. Koga si Neoskrvnjena Djevice, s radošću u hramu našla.
6. Koga si Neoskrvnjena Djevice, s radošću prva nakon Uskrsnuća pozdravila.
7. Koji je Tebe, Neoskrvnjena Djevice, s radošću u Nebo primio i za Kraljicu Neba i zemlje okrunio.

Na koncu 2 puta: Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s Tobom, blagoslovljena Ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus! O tri puta divno Srce Marijino, Srce se Božje odrazuje u sjaju tvog djevičanstva, moli za nas grešnike sada i na čas smrti naše! Amen! I Oče naš i Zdravo Marijo po nakani sv. Oca.

8. SEDAM MARIJINIH ŽALOSTI

Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

Bože, u pomoć mi priteci! Gospodine, pohiti mi u pomoć! Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome. Kako bijaše na početku, tako i sada i svagda u vijeke vjekova. Amen.

1. Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog žalosti, koju je tvoje nježno Srce osjetilo kad je čulo proročanstvo svetoga starca Šimuna. O, ljubezna Majko, po tvom ožalošćenom Srcu isprosi mi od Boga krepost poniznosti i dar svetoga straha Božjega. *Zdravo Marijo ...*

2. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog onoga straha, koji je tvoje nježno Srce osjetilo kod bijega u Egipat i za vrijeme tvoga boravka u tuđoj zemlji. O, ljubezna Majko, po ovoj bojazni tvoga Srca isprosi mi krepost darežljivosti, osobito prema siromasima, i dar pobožnosti. *Zdravo Marijo...*

3. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog straha, koji je obuzeo tvoje brižno Srce, kad se tvoj mili Isus izgubio. O, ljubezna Majko, po tvom zabrinutom Srcu isprosi mi krepost čistoće i dar znanja. *Zdravo Marijo...*

4. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog groze, koja je obuzela tvoje majčinsko Srce kad si susrela Isusa kako nosi teški križ. O, ljubezna Marijo, po tvom ljupkom Srcu punom boli isprosi mi krepost strpljivosti i dar jakosti. *Zdravo Marijo...*

5. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog muka, koje je tvoje jako Srce podnijelo, kad si gledala Isusa na križu u smrtnoj borbi. O, ljubezna Majko, po tvom bolnom Srcu isprosi mi krepost umjerenosti i dar savjeta. *Zdravo Marijo...*

6. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog rane, koja je tvomu ožalošćenom Srcu zadana kad je koplje otvorilo bok Isusov i probolo njegovo premilo Srce, i kad si njegovo mrtvo tijelo u svoje prečisto krilo primila O, ljubezna Majko, po tvom rastrganom Srcu isprosi mi krepost bratske ljubavi i dar razuma. *Zdravo Marijo...*

7. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog tajne boli koju je tvoje premilo Srce trpjelo kad je Isus bio u grob položen. O, ljubezna Majko, po tvom silno rastuženom Srcu isprosi mi krepost revnosti i dar mudrosti. *Zdravo Marijo...*

Moli za nas, žalosna Djevice! Da postanemo dostojni obećanja Kristovih. *Pomolimo se: Molimo Te, Gospodine Isuse Kriste, udijeli nam milostivo, da se preblažena Djevice Marija, Majka tvoja, čiju je presvetu dušu u času tvoje muke mač boli probo, sada i u času smrti naše, kod tvoga božanskoga milosrđa za nas zauzme. Po tebi, Isuse Kriste, Spasitelju svijeta, koji s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ, Bog od vijeka do vijeka. Amen.*

Krunica na čast sedam Marijinih žalosti

(Ova je krunica bila objavljena svetom Gabrijelu Possenti, koji je duboko častio Marijine boli. Moli se svaki puta i Slava Ocu, i Oče naš i 7 Zdravo Marijo s ovim dodacima)

1. Čije su Ti muke na Tvoju veliku bol bile po Simeonu prorečene.
2. S kojim si u velikoj boli morala bježati u Egipat.
3. Koga si u velikoj boli tri dana tražila.
4. Koji je Tebe, na Tvoju veliku bol, noseći teški križ susreo.
5. Pod čijim si križem satrvana od boli stajala.
6. Čije je presveto Tijelo, na Tvoju veliku bol, bilo položeno na Tvoje majčinsko krilo.
7. Koga si u najvećoj boli, do groba pratila.

9. POBOŽNOST GOSPI OD POJASA

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.)

Majka sv. Augustina sv. Monika kada joj je umro muž Patricij, odlučila je nasljedovati Mariju i u odijevanju ju je molila da joj objavi kako se ona nosila nakon što je postala udovica, poslije smrti sv. Josipa i nakon što je Isus uzišao na Nebo. Gospa se udostojala ukazati sv. Monici obučena u odijelo koje je nosila kao udovica. Marija je bila obučena u dugu sivu haljinu koja je išla od vrata do nogu, izgledala je kao haljina žalosti ili pokornička haljina. Oko struka je nosila grubi kožni pojas koji se nakon kopče po lijevoj strani pružao skoro do zemlje.

Tada Gospa sama otkopča pojas koji je nosila i dade ga sv. Monici preporučujući joj da ga stalno nosi te da potiče druge vjernike da nose pojas kao znak njene posebne zaštite. Među prvima koji je prihvatio tu praksu bio je njen Sin sv. Augustin. On je napisao i jedno od prvih redovničkih pravila u Katoličkoj Crkvi u kojima spominje i pojas kao znak posebne Marijine zaštite. Ta pravila su imala veliki utjecaj na sva druga napisana u Crkvi nakon toga te je nošenje pojasa s određenim preinakama kao znaka pobožnosti Mariji i posebne Gospine zaštite postalo gotovo opća redovnička praksa.

Budući da su pape obdarile oprostima sve vjernike koji su nosili pojas kao znak posebne Marijine zaštite i učinili ih dionicima duhovnih dobara augustinskog reda, kao i svih drugih redova koji imaju istu praksu nošenja pojasa ta se pobožnost brzo širila u cijeloj Crkvi te se uvriježilo mišljenje da to udruža s najviše zajedništva u duhovnim dobrima zbog mnoštva redova koje obuhvaća. Tako je pojas postao znakom Gospine zaštite, prezira duha svijeta, kršćanskog mrtvljenja i spremnosti da se sveto hodi putem savršenstva. U tradiciji Crkve postojao je blagdan Gospe od pojasa koji se slavio prve nedjelje nakon 28. 8. dana smrti i spomen dana sv. Augustina.

Ubrzo su se počela događati mnoga čudesa po molitvi Gospi i praksi nošenja pojasa te su s crkvenim odobrenjem papa nastajale i bratovštine Gospe od pojasa. Članovi bratovštine za oproste i sudjelovanje u svih duhovnim dobrima bili dužni svakodnevno nositi pojas i moliti kronicu koja se sastojala od 1 vjerovanja, 13 Očenaša, Zdravo Marija i Zdravo Kraljice.

Molitva Gospi od pojasa

Majko Božja Marijo koja si se udostojala ukazati sv. Monici i dala joj pojas kao znak tvoje posebne zaštite isprosi nam milost prave pobožnosti prema tebi i prezir prema duhu ovoga svijeta kako bismo u zajedništvu sa svima onima koji te časte pod ovim znakom istinski živjeli u duhu evanđelju te se jednom s tobom i tvojim Sinom svi se zajedno radovali u vječnoj slavi. *3 x Zdravo Marijo...*

10. POBOŽNOST MAJCI BOŽIJOJ OD SUZA

Mnoge pobožne duše razmišljajući o Marijinim patnjama, bolima i suzama su potaknute na ljubav prema Isusu i Mariji te na pokajanje i davanje zadovoljštine za grijehe koji vrijeđaju Boga. Marija se ukazala sa suzama 1830. g. Bernardinci Laboure, 1846. g. pastirima u La Salettu, ali je pobožnost Marijinim suzama na poseban način vezana uz lakrimaciju njene slike u Siracusi u Italiji. Biskupi Sicilije 1. 09. 1953. g. izjavljuju da ne postoje razlozi za sumnju u događaj lakrimacije Marijine slike. Nadbiskup Siracuse 1956. blagoslovi kamen temeljac za izgradnju svetišta posvećenog čudesnoj slici. Ovo svetište već davno dovršeno može primiti 20 000 hodočasnika.

Mala krunica suzama Marijinim

Sestra Amalija od Isusovog bičevanja, misionarka redovničke zajednice Božanskog Križa koju je utemeljio mons. Code D. Francisco de Campos Barreto, biskup iz Campinasa, San Paolo u Brazilu 8. 11. 1929. g. molila je i prikazala svoj život za svoju rođakinju, jednu mladu majku, teško bolesnu

kojoj liječnici nisu uspijevali pomoći. Čuje glas: "Ako želiš zadobiti ovu milost traži je po suzama moje Majke. Sve ono što mi ljudi mole po tim suzama osjećam se obaveznim da im to udijelim".

Kad je sestra pitala što moliti čula je glas Isusov koji joj je kazao zazive od kojih je poslije sastavljena mala krunica suza Marijinih. Dok je sestra na koljenima molila 8.03. 1930. g. pred oltarom ukaza joj se Marija neizrecivo lijepa s haljinom ljubičaste boje, plavim plaštem a bijeli veo joj je pokrivaio glavu. Majka Božja ljubazno se osmjehujući pokaza sestri bijelu krunicu kojoj su zrna odsjajvaja kao snijeg na suncu. Marija joj reče:

"Evo krunice mojom suzama. Moj Sin je predaje vašoj redovničkoj zajednici kao dio baštine. On ti je objavio zazive. On želi da me se na poseban način štuje s ovom molitvom. On će svim koji budu molili ovu krunicu u čast mojih suza dati velike milosti. Po ovoj krunici će se obratiti mnogi grješnici, pogotovu oni koji su se bavili spiritizmom. Vašoj redovničkoj zajednici pripasti će čast da ponovo dovedete u krilo Crkve i po molitvi obratite mnoge pripadnike ove nesretne sekte. Đavao će biti pobijeđen po ovoj krunici njegovo pakleno kraljevstvo razoreno".

Biskup Campinasa prepuštajući Crkvi sud o nadnaravnosti ovih događaja, daruje crkveno dopuštenje za molitvu Krunice suzama Marijinim i u već spomenutoj redovničkoj zajednici odobrava spomendan Naše Gospe od suza koji se slavi 20. veljače.

Uvodna molitva

Isuse naš raspeti Bože, ponizno dolazimo podno tvoga Križa i prikazujemo ti suze One koje te je pratila na Tvome Križnom putu s tolikom žarkom ljubavlju i sažaljenjem. Usliši, dobri učitelju naše molitve i prošnje zbog ljubavi i suza tvoje svete Majke. Udijeli nam milost da razumijemo bolnu poruku koju nam poručuju suze ove dobre Majke, da bi u svemu vršili tvoju svetu volju na zemlji te da budemo dostojni hvaliti te i slaviti vječno u Nebu. Amen.

Krunica se sastoji od sedam dijelova po sedam zaziva. Sedam puta se ponove ove molitve.

Uvodni zaziv: Isuse sjeti se suza One koja te je najviše ljubila na zemlji, i koja Te sada najžarče ljubi na Nebu.

Zaziv koji se ponavlja sedam puta: Isuse usliši naše prošnje i molitve zbog suza tvoje svete Majke.

Zaziv koji se ponovi 3 puta na kraju: Isuse sjeti se suza One koja te je najviše ljubila na zemlji.

Završna molitva: Marijo, Majko lijepo ljubavi, Majko boli i milosrđa, molimo te sjedini svoje molitve s našima, da tvoj Božanski Sin, kome se obraćamo s povjerenjem, po zaslugama tvojih suza, usliši naše prošnje i udjeli nam milost koju molimo i krunu slave u vječnosti. Amen.

11. KRUNICA NA ČAST MARIJINIH POVLASTICA

MALA GOSPINA KRUNICA NA ČAST DVANEST POVLASTICA BLAŽENE DJEVICE MARIJE SV. LJUDEVITA MONTFORTSKOG

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Hvalimo te Djevice Marijo sjećajući se čudesnih djela koje je Gospodin u tebi učinio. Primi ove moje molitve Presveta Djevice, daj mi snage protiv tvojih neprijatelja.

1. Kruna svetosti

Oče naš...

1. Blažena Ti, Marijo koja si u svome krilu nosila Gospodina i Stvoritelja svijeta! Ostajući Djevica svijetu si dala Stvoritelja. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

2. Blažena Ti, Djevice Sveta i Bezgrješna, ne znam kako dostojno slaviti tvoju veličinu, jer u krilu si nosila Onoga koga nebesa ne mogu obuhvatiti. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

3. Blažena Ti, o Marijo, sva si lijepa, nijedna mrlja grijeha ne zatamni tvoj sjaj. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

4. Blažena Ti, o Marijo tvoje kreposti su brojnije od zvijezda nebeskih. *Raduj se Djevice Marijo, raduje se u vijeke. Zdravo Marijo...*

Slava Ocu...

2. Kruna moći

Oče naš...

1. Blažena si Ti, Marijo, Kraljice svijeta. Prati nas na putu prema vječnoj radosti. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

2. Blažena si Ti, Blagajnice Gospodnjih milosti. Učini nas dionicima tvojih darova. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

3. Blažena si Ti, Marijo, naša Posrednice. Pomozi nam da dublje susretnemo Boga. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

4. Blažena Ti, Marijo, Pobjednice nad đavlima i herezama. Ti budi naša Predvodnica. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

Slava Ocu...

3. Kruna dobrote

Oče naš...

1. Blažena Ti, Marijo, utočište grješnika. Zagovaraj nas kod Gospodina. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

2. Blažena Ti, Majko sirotih. Nauči nas živjeti kao djeca Božja. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

3. Blažena Ti, Marijo, Izvore radosti. Vodi nas vječnoj sreći. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

4. Blažena Ti, Pomoćnice naša u životu i u smrti. Uzmi nas sa sobom u Kraljevstvo Božje. *Raduj se Djevice Marijo, raduj se u vijeke. Zdravo Marijo...*

Slava Ocu...

Pomolimo se: Pozdravljam Te, Marijo, Kćeri Boga Oca, Majko Isusa Krista, Zaručnice Duha Svetoga, uzvišeni Hrame Presvetoga Trojstva. Prepoznamo te kao našu Sestru, milinu čovječanstva, Majku punu ljubavi, nositeljicu Krista, našeg života, znak nade i utjehe, savršena slika Crkve. Učini nas samo jednim srcem i jednom dušom s Tobom, da naviještamo koliko je velik Gospodin i prepoznamo s radošću Njegovu prisutnost u svijetu. Tebi, odabranoj od Boga, za jedinstveno poslanje u povijesti spasenja, posvećujemo same sebe, naše djelovanje i naš život. Utisni svoj pečat u naše duše, da ostanemo uvijek vjerni Bogu. Izlij na nas Svoju ljubav Majke, prati nas na putu života. Utaži našu glad kruhom Riječi i Euharistije, daj da doživimo Tvoju majčinsku skrb prema nama. Ne dopusti da beskorisne i prolazne brige priječe naše traženje Boga. Po djelu Duha Svetoga i Tvojoj vjernoj suradnji neka živi i raste u nama Krist Tvoj Sin da ostvarimo spasonosni Očev plan. Amen.

12. O KARMELSKOM ŠKAPULARU

«Škapular je vanjski znak posebna odnosa, djetinjega i povjerljiva, koji se uspostavlja između Blažene Djevice, Majke i Kraljice Karmela, i pobožnika koji joj se povjeravaju u posvemašnjemu predanju i puni povjerenja pribjegavaju njezinu majčinskom zagovoru; podsjeća na prvenstvo duhovnoga života i potrebe molitve». (*Direktorij o liturgiji i pučkoj pobožnosti br. 205.*)

Smisao i značenje škapulara

(iz knjige S. Dornrea, *Škapular, koju je s odobrenjem zagrebačke nadbiskupije izdao Karmel Brezovica*).

«Premalo je samo obući i nositi škapular. Važnije i vrednije je da se nositelj i član bratovštine uputi u bit i značenje ovog načina bogoštovlja i da svoj život znade upriličiti pred takvim zahtjevima. Želimo zato pomoći postignuću tih ciljeva.

Bit i sadržaj karmelskog škapulara je posveta Mariji. To je određen način potpune predanosti Majci Božjoj. Posvetiti se Mariji znači povjeriti se majčinstvu, skrbi i okrilju njezinom da nas ona vodi Kristu prema načelu i iskustvu Crkve: "Po Mariji k Isusu". Kao znak takve posvemašnje posvete Gospi nosimo škapular.

Budući da škapular označuje posvetu Mariji, može ga nositi svaki katolik, bez obzira je li već član neke redovničke zajednice ili družbe. Ima pače zajednica (kongregacija) kojima je škapularska medaljica oznaka pripadništva toj zajednici.

Posveta ne znači ovdje obvezu na propisanu molitvu koja se moli u stanovitoj prigodi, nego temeljno stanovište i životna forma (oblik) prema kojima se oblikuje naš život. Nošenje škapulara mora se odraziti u osobnom životu nositelja, naime u nasljedovanju Krista po uzoru i primjeru Marijinu.

Tako shvaćena riječ posvete znači preuzimanje obveze i odgovornosti. Posveta Mariji predstavlja suoblikovanje Kristu kako je to činila Marija: u odlučnoj vjeri i ljubavi koja služi drugima. Tko se posvećuje Mariji, svjedoči da ozbiljno shvaća svoj kršćanski život.

Obećanja

Posveta Mariji nije jednostrani ljudski čin, odluka i nastojanje, nego uključuje prihvatanje Gospin i obećanja. Marija obećaje sa svoje strane onome tko joj se posvećuje, posebnu ljubav, majčinsku pomoć i zaštitu.

Uz nošenje škapulara vezana su dva posebna obećanja: **Prvo** je zajamčeno Šimunu Stocku za prvog viđenja: "**Tko u tom haljetku umre, neće trpjeti vječnoga ognja, to je znak spasenja, obrana u pogibeljima, zalog mira i vječnoga saveza sa mnom**".

Drugo je pak "subotnja povlastica", pape Ivana XXII: "**Tko umre odjenut svetim škapularom i sačuva stalešku čistoću, bit će jedne od prvih subota nakon smrti oslobođen čistilišnog ognja**".

(*Slijedi tekst iz knjige franjevcina o. Aleksija Benigara, Pouka o karmelskom škapularu objavljene s Imprimaturom. Datum Zagrebiae, die 10. Julii 1917. Vicarius Generalis: Dr. Dominicus Premuš, m. pr. cons. Epus.*)

1. Postanak karmelskog škapulara i bratovštine

Bratovština kao i štovanje Majke Božje Karmelske, po brdu Karmelu, potječe iz viđenja kojega je imao sv. Šimun Štock, vrhovni poglavar karmelićana 16. srpnja 1251. u Kambridgu. Karmelski red je osnovan u 12. stoljeću. Među prvima je bio križar Berthold iz Kalabrije. Kao križar povukao se sa još nekoliko svojih drugova na brdo Karmel, znamenito po proroku Iliji, da tamo u samoći služi Bogu pod okriljem nebeske Kraljice, koja se na tom brdu na osobiti način štovala. Godine 1208. dade im jeruzalemski patrijarha pravilo, koje je papa Honorije III. potvrdio 1226. godine.

Kad su onamo provalili muhamedovci, pobjegoše bogoljubni monasi u Evropu, gdje se brzo raširiše. U taj red stupi i Simon Stock. On se rodio god. 1164. u Engleskoj, u gradu Hertfordu od odlične i plemenite porodice. Već je od rane mladosti pokazivao znakove izvanredne pobožnosti i

želju za samotnim životom. Da izbjegne pogibeljima ovoga svijeta i zamkama svoga starijega brata, pođe već kao mladić u neku veliku šumu svoje domovine, gdje je provodio pustinjački život. Tu je tako živio punih 20 godina. Prema uputi Gospe, koja mu se ukazala, stupi on u red karmelićana, gdje je s vremenom postao vrhovni poglavar reda.

Kao poglavar reda bijaše u velikoj stisci, budući da je karmelski red bio u Evropi nov, te je bio izložen kojekakvim napadajima neprijatelja; dapače se radilo i o ukinuću toga reda. Kao sveca boljelo ga što je morao gledati kako mnoge duše idu u propast. Zato je u toj stisci dugo molio Marijinu pomoć dok mu se bl. Djeвица Marija 16. srpnja god. 1251. nije ukazala noseći mu škapular reda, te mu reče:

„Primi, moj ljubazni sine, ovaj sv. škapular svoga reda kao znak moje bratovštine, za te i za sve karmelićane. Tko u ovom odijelu umre, taj ne će trpjeti u ognju vječnom. Gle, ovo je znak spasenja, obrana u pogibeljima, zalog mira i vječnoga saveza sa mnom“.

Ovo su ukazanje strogo ispitivali i pronašli istinitim sv. oci pape. Stoga ustanoviše i svetkovinu sv. škapulara. Sv. Simon navijesti odmah cijelomu redu ovu izvanrednu milost, te ustanovi bratovštinu od brda Karmela ne samo za svoju redovničku braću, već i za sve vjernike.

Karmelski škapular je dakle odijelo milosti. Kao takvo zahvaljuje svoj postanak samoj Majci Božjoj. Ona pokloni to odijelo sv. Simonu Stocku kao izvanjski znak njegove bratovštine. Radi toga se i naziva ova bratovština bratovštinom Majke Božje ili naše drage Gospe od brda Karmela.

Svrha ove bratovštine jest štovanje bl. Djevice Marije, a prečista Gospa obećaje svima onima, koji će je pod tim naslovom štovati, noseći znak ove bratovštine, da ne će vidjeti vječnoga ognja ako s ovim znakom umru.

Ovaj se škapular ubrzo raširi po svem svijetu. U tu bratovštinu stupiše mnoge odlične osobe, pače ima i svetaca, koji su s velikim pouzdanjem nosili ovu odjeću Majke Božje. Tako su nosili ovaj škapular sv. Karlo Boromejski, Lovro Justinijan, sv. Pavao od križa, Ljudevit IX., kralj francuski. Potonji se za vrijeme jedne oluje na moru utekao Majci Božjoj Karmelskoj. Spasivši se iz životne pogibelji pođe na brdo Karmel, gdje primi velikom pobožnošću njezin škapular. Kao znak svoje zahvalnosti spram Karmelske Gospe povede on šest karmelićana sa sobom u Francusku i osnuje u Parizu za njih samostan.

I među rimskim papama ima onih koji se nisu ustručavali i u svojem najvećem dostojanstvu zadržati posvećeno odijelo Marijino. Tako je nosio škapular papa Lav XI. Za njega se pripovijeda, kad je bio izabran za papu, te prigodice, kad su skidali s njega kardinalsko odijelo, da ga obuku u papinsko, uze jedan od prisutnih prelata s njega i sv. škapular, koji je nosio od svoje rane mladosti. Tad mu reče papa: „Ostavite mi Mariju, da me Marija ne ostavi“.

Taj su škapular nadalje nosili i mnogi drugi pape, tako Pavao V., Urban VIII., Grgur XV., Aleksandar VII., Benedikt XIV. itd. I među ostalim crkvenim dostojanstvenicima, kao kardinalima, nadbiskupima, biskupima bilo ih je u svako vrijeme mnogo, koji su pristupili ovoj bratovštini.

2. O Škapularu uopće

Kako je nastao škapular i od čega se sastoji

Neki redovnici, kao benediktinci, karmelićani, dominikanci, nose iznad habita još kao posebnu oznaku svoga reda, odijelo iz običnoga sukna, te je dugačko kao habit. Ovu haljinu zovu scapulare ili škapular, što bi hrvatski značilo odjeća, koja pokriva pleća ili naplećak.

Kad su redovnici htjeli da dozvolom sv. Stolice vjernike učine dionicima duhovnih blagodati svoga redovničkoga života, ujedinjujući ih svojim redovima u kongregacijama ili bratovštinama, dali su im za dokaz toga ujedinjenja kakav znak svoga reda kao na primjer konopac, škapular ili što slična. Tako su nastali tako zvani manji škapulari. Oni su imali zamjenjivati redovničku haljinu, napose onaj komad, koji se zvao škapular.

Takav se manji škapular sastoji od dvije suknene krpice, koje su među sobom spojene s dvije vrpce. Boja tih krpica jest boja habita onih redovnika, od kojih je potekla dotična bratovština ili škapular. Boja karmelskoga škapulara i trećega reda sv. Franje jest smeđa, jer karmelićani i franjevci nose habit smeđe ili kestenjaste boje.

Jer ovakvi škapulari potječu od kojega crkvenog reda, to je s primanjem škapulara često spojen pristup u treći red ili kakvu bratovštinu. Tko želi primiti karmelski škapular, mora ujedno stupiti u istoimenu bratovštinu; isto vrijedi i za škapular sedam žalosti bl. Djevice Marije.

Takav se onda škapular ima nositi ne kod sebe već na sebi, poput škapulara redovnika i to tako, da jedan dio pada na prsa, a drugi na pleća. To je uvjet, da se dobiju oprosti škapulara, dotično bratovštine, ako je škapular s njome povezan. Svejedno je, da li se škapular nosi na unutrašnjem odijelu ili ispod njega.

3. Mjesto škapulara može se nositi i medaljica

Sukneni se škapular dosta brzo istroši ili zamaže, budući da se mora nositi o vratu tako, da jedan dio pada na prsa, a drugi na pleća. Ovi i slični razlozi, a napose zdravstveni i olakšanje nošenja škapulara, potakoše papu Pija X., da je god. 1910. izdao odluku, kojom dozvoljava, da svatko, tko je već primio škapular, može mjesto suknenoga škapulara nositi medaljicu iz kovine.

Stavljanje dakle škapulara valja obaviti uvijek suknenim škapularom. Metalni škapular ili medaljica nadomješta posve sukneni, to jest nošenjem ove medaljice mogu se dobiti svi oprosti i povlastice pojedinih škapulara, dapače i subotnja povlastica. Da bude stvar posve jasna spomenut ću ovo:

Na jednoj strani te medaljice ima biti otisnuta slika presvetog Srca Isusova, a na drugoj slika Majke Božje. Ove se slike moraju raspoznavati; ako se istroše, mora se nabaviti druga medaljica.

Takvu medaljicu valja nositi na sebi. To može biti na kojigod način, bilo o vratu, u džepu, ili na lančiću od ure itd. U potonja dva, kao i u sličnim slučajevima treba medaljicu kod odlaganja odjeće objesiti o vrat, ako nije to odlaganje samo za kratko vrijeme kao kod pranja ili kupanja. Ako se naime medaljica odloži za dulje vrijeme, taj se dan ne mogu postići oprosti.

Razlika među škapularom i medaljicom jest ta, što je potrebno, da se nova medaljica uvijek nanovo blagoslovi. Ako je dakle stara medaljica istrošena, pa treba nabaviti novu, valja je svaki put dati blagosloviti, ako želimo steći oproste i povlastice. Kod suknenoga škapulara to nije nužno. Dok se škapular ima nositi uvijek kao odijelo, t. j. da jedan dio visi na prsima, a drugi na leđima, može se medaljica nositi onako, kako je već rečeno.

4. Milosti i korist karmelske bratovštine

Osim toga, što je karmelski škapular blagoslovina Crkve, donša on još i mnogih drugih blagodati i duhovnih koristi. Po njemu obećano nam je naime još i ovo:

a. Blažena smrt i vječno spasenje. Svi se bojimo vječnoga ognja. No oni, koji pobožno nose ovaj škapular u životu i smrti, ne trebaju se odviše bojati, jer je sv. Simon obećao blaženu smrt, a on je to saznao u viđenju, u koje možemo pouzdano vjerovati, jer ga je sv. Crkva odobrila kao pravo i istinito viđenje. Ipak bi ludo radio onaj koji bi grješno živio u nadi da će na smrti ipak imati na sebi škapular, pak će se i spasiti. To bi bila velika preuzetnost.

b. Subotnja povlastica. Druga velika povlastica karmelskoga škapulara jest brzo oslobođenje iz muka čistilišnih. Pod subotnjom povlasticom razumije se obećanje koje je dobio papa Ivan XXII za Gospina ukazanja 3. 3. 1322.g. a glasi: *«Tko umre odjeven u škapular, a sačuva u svom životu stalešku čistoću, biti će jedne od prvih subota nakon smrti oslobođen iz čistilišta».*

Subotnja povlastica odobrena je dekretom sv. rimske opće inkvizicije po papi Pavlu V. 20. siječnja 1613., koji dekret glasi:

„Dopušteno je ocima karmelićanima propovijedati, da kršćanski narodi mogu vjerovati u pomoć, što je primaju duše braće i članova bratovštine bl. Djevice od brda Karmela, što preminuše u ljubavi, a za života nose škapular, stalešku čistoću sačuvaše, male časove Majke Božje moliše ili ako ne umiše čitati, crkvene postove obdržaše, a srijedom i subotom, izuzev da Božić padne u koji ovaj dan, od mesa se uzdržaše, da će im iza njihove smrti poimence u subotu, koju je Crkva posvetila Gospi, ista svojim sveudiljnim zagovorom, pobožnom svojom prošnjom, svojim zaslugama i posebnom svojom zaštitom u pomoć priteći.”

Marija nije dakle htjela svoje miljenike očuvati samo od vječnoga ognja, već se zauzela i za duše, koje trpe u čistilištu.

c. Dioništvo na svim molitvama, sv. misama i zadovoljštinama karmelskoga reda, članova karmelske bratovštine i cijele sv. Crkve. Ova je blagodat posljedica vjerske istine o općinstvu svetih. Svi živi vjernici na zemlji, duše preminulih u čistilištu i blaženi na nebu sačinjavaju pod Isusom Kristom, njihovom nevidljivom glavom, jednu zajednicu, Crkvu. Ova zajednica svih vjernih Crkve Kristove kadra si je među sobom pomagati u raznim potrebama. Svakako ne u tom smislu kao da bi jedan za drugoga mogao zaslužiti vječni spas, nego tako da jedan drugomu pomaže svojom molitvom, zaslugama svojih kreposti.

Mnogo je bilo u karmelskom redu pobožnih muževa i žena, mnogo osoba svetoga života, dapače i takvih, koje je sv. Crkva proglasila svetim. Ovom je redu pripadala sv. Terezija, sv. Ivan od križa, sv. Andrija Korsini, itd. U škapularskoj bratovštini bijahu sv. Franjo Saleški, sv. Alfons Liguori, sv. Karlo Boromejski itd. Ovi svi ugodnici Božji mole bez sumnje i sada, u vječnosti, pred prijestoljem Božjim napose za one, koji su njihova braća po ovoj bratovštini. Njihove zasluge su također vrlo velike, tako da mogu oni i od svoga velikoga bogatstva kao milostinju dijeliti onima koji su s njima sjedinjeni po istom načinu štovanja bl. dj. Marije. Kako li je dakle ugodno biti članom takve bratovštine, po kojoj postajemo posebna braća i štíćenici najvećih ugodnika Božjih!

d. Članovi karmelske bratovštine postaju ujedno dionici i velikih oprosta. A što je oprost? Svako dijete, koje ide u pučku školu, znade dobro, da se pod oprostima ne razumijeva oproštenje grijeha, to se dobiva u skrušenoj sv. ispovijedi, Ali s grijesima su spojene i kazne za grijehe. Svaki teški grijeh vuče za sobom i kaznu, koja je vječna i vremenita. Prva se ima pretrpjeti u mjestu vječnoga prokletstva, u paklu. Ta se kazna oprašta u sv. ispovijedi, dok drugi dio, vremenitu kaznu, moramo pretrpjeti na svijetu ili u čistilištu ili nam oprašta Crkva po tako zvanim oprostima.

Zato da se može steći oprost, valja biti uvijek u posvetnoj milosti, dosljedno, prije treba obaviti valjanu sv. ispovijed. Kad dakle zadobijamo oprost, oprašta nam sv. Crkva vremenite kazne za grijehe na temelju onih propisanih djela koja skrušenim srcem obavljamo, sv. ispovijed, pričest, i molitva na nakanu sv. oca pape. Ovakve oproste podijelila je sv. Crkva karmelskoj bratovštini u obilnoj mjeri.

(Budući da je od vremena kad je A. Benigar pisao ovaj prikaz o škapularu, crkvena praksa o oprostima obnovljena nakon drugog vatikanskog koncila donosimo prikaz oprosta za članove bratovštine iz gore citirane knjige.

Članovi karmelske bratovštine mogu zadobiti potpuni oprost pod uobičajenim uvjetima na dan ulaska u Bratovštinu i na slijedeće blagdane: Svetkovina BDM od Gore Karmela (16. srpnja), blagdan sv. Ilije proroka (20. srpnja), sv. Šmiuna Stocka (16. svibnja), sv. Terezije od Djeteta Isusa (1. listopada) sv. Terezije od Isusa (15. listopada), Svih svetih karmelskog reda (14. studenog, u Hrvatskoj 15. studenog) i sv. Ivana od Križa (14. prosinca).

Svečana proslava Bratovštine je spomen BDM od Gore Karmela (16. srpnja). Članovi je slave prisnim osjećajima ljubavi i zahvalnosti Mariji, obnavljajući na taj dan obvezu pobožne službe prema njoj, vjernosti Isusu Kristu i Crkvi, povjeravajući majčinskom srcu Blažene Djevice cijelu karmelsku obitelj.

Uvjeti za stjecanje potpunog oprosta su slijedeći: sakramentalna sv. ispovijed, sv. pričest, molitva na nakanu sv. Oca i obnova ili polaganje obećanja u bratovštini. To se može dijelom učiniti i prije odnosno nakon spomenutih blagdana. Ali poželjno je i potrebno da se primi sv. Pričest, moli na nakanu sv. Oca kao i položi ili obnovi obećanje dato kod oblačenja u škapular, na sam blagdan. Molitva na nakanu sv. Oca u pravilu je Oče naš i Zdravo Marijo; mogu se međutim uzeti i druge odgovarajuće molitve). *(nastavlja se tekst od Benigara)*

5. Škapular B. D. Marije je čudotvoran

Da su čudesa moguća, vjeruje svaki koji vjeruje u svemogućnost Božju. Čudo je učinak koji Bog čini svojom svemogućnošću mimo prirodnih zakona. Bog može tu i tamo odstupiti od običnoga toka naravi, jer je on sam stvorio prirodu i postavio joj zakone. On je dakle njezin stvoritelj i gospodar. Bog čini čudo kad to iziskuje ili slava Božja, ili spas duša, dotično kad treba dokazati kakvo izvanredno poslanje Božje. Tako čitamo u Evanđelju da je dragi Spasitelj činio čudesa, da uvjeri ljude o svom poslanju. Čudesa je činio Bog i po sv. apostolima, da ljude uvjeri o istinitosti njihove nauke. Spasitelj se služio tu i tamo i kakvim naravnim sredstvom da učini čudo. Slijepcu je namaza oči pljuvačkom i prahom, te mu povрати vid, a sjena sv. Petra bila je također sredstvo, kojim se Bog poslužio, da učini čudo, kao što i rupci sv. Pavla.

Je li dakle čudnovato, ako se gospodin Bog poslužio i škapularom, da pokaže, kako mu je milo, da na taj način štujemo njegovu sv. Majku. Navest ću nekoliko, primjera, koji se mnogima ne će možda činiti kao čudesa, ali ipak daju naslućivati, da Bog pomaže na poseban način onima, koji taj škapular nose.

Obrana u ratu. Neki časnik naiđe iza neke bitke na teško ranjenog vojnika, koji je držao u ruci kronicu i škapular. Vojnik ga zamoli da mu pribavi ispovjednika, jer se bojao da će mu ljuta rana na glavi nabrzo pospješiti smrt. Kugla mu naime prosvirala čelo tako, da je izašla na drugoj strani. Naravnim načinom nije se mogao više dulje uzdržati na životu. Tek kada nakon duljeg vremena dođe ispovjednik, ranjenik se ispovijedi i skrušeno umre. Tako govori taj časnik, koji je bio očevidac toga događaja.

Isti časnik pripovijeda da je on bio prisutan kad se iz neposredne blizine pucalo na nekoga trubača. Ovaj izjavi da je ranjen na prsima. Časnik ga sam pretraži i nađe da je kugla na čudnovati način zapela o škapular Majke Božje koga je nosio. Časnik je sam pogledao kuglu te je svima prisutnima pokazao. Tako Marija štiti svoju vjernu djecu.

Pomoć u požaru. U selu Concesi, kod Trezzo na Addi, u blizini Milana, nastane na samu badnju noć god. 1867. oko 10 s. usred sela silan požar. Cijelo selo bijaše u silnoj pogibelji, budući da je puhao jak vjetar. Od straha pohiti nekoliko pobožnih osoba, koje se inače nisu mogle ničim braniti, u tamošnju crkvu karmelićana da zamole Mariju za pomoć. Prior samostana naloži nekom svećeniku toga samostana da baci u vatru blagoslovljeni škapular. Čim ovaj izvrši nalog svog priora, pokaza se nenadano pomoć Majke Božje. Vatrogasci, koji su kasnije nadošli, nađoše požar već ugašen. Drugo jutro nađoše stanovnici škapular u pepelu posve čitav i kao netaknut. Taj škapular se sada čuva u samostanu bosonogih karmelićana u Concesi.

Pomoć u vodi. Bio je 5. veljače god 1903., kad se gospodin Sak Malcon Kurulzgi sa svojom mladom gospođom Marijom, pa starom svojom majkom i sestrom Safom ukrao u lađu u Bagdadu, da ide u Basorah. Imali su ploviti po rijeci Tigrisu, i to pet dane bez prekida. Međutim gospođica Safa se odviše približi rubu lađe, nesrećno se osklizne na sklizavom tlu i padne u rijeku. Nesrećnica nije znala plivati, a osim toga radi duge i teške odjeće nije mogla ništa učiniti da se spasi. Ipak je ohrabri misao da se preporuči bl. Djevici, da se pograbi za škapular koji je na sebi nosila, te da tako zatraži sigurnu pomoć od naše drage Gospe s gore Karmela.

Putnici su gledali kako se ona čas diže čas opet tone s valovima koji udarahu u kotače lađe. Na zahtjev putnika lađa stane i nekolicina ih uze čamac da potraže nesrećnicu. To potraja 8 do 10 sati. Kad se joj čamac približio, opaze mornari da ona tako rekući sjedi na vodi i u ruci drži škapular, te im govori: „Ne bojte se, spasila me je bl. Djevica od smrti"! Kad je donesoše na lađu, nastade veliko veselje, jer eto opet vide na palubi veselu onu koju su već mnogi kao mrtvu oplakivali. Kad su došli Basorah, zahvališe se Bogu i svetoj Djevici na čudesnom spasenju. Svi putnici koji su bili na ovoj lađi, koja se zvala „Kalifa" - među njima i kršćani i Židovi i muhamedovci - bili su svjedokom ovoga čudnovatoga događaja. Dugo se još vremena pripovijedalo u Bagdadu i Basorahu o čudnovatom spasenju po škapularu Majke Božje od gore Karmela.

Praktične upute i dužnosti vjernika koji oblače škapular

(Na temelju citata iz knjige S. Dornera, Škapular, koju je s odobrenjem zagrebačke nadbiskupije izdao Karmel Brezovica mi smo napisali sažetak praktičnih uputa za one koji primaju škapular)

- Škapular se samo prvi put prima od svećenika ili druge ovlaštene osobe.
- Bit i sadržaj karmelskog škapulara je posveta Mariji. To je određen način potpune predanosti Majci Božjoj.
- Posvetiti se Mariji znači povjeriti se majčinstvu, skrbi i okrilju njezinom da nas ona vodi Kristu prema načelu i iskustvu Crkve: «Po Mariji k Isusu». Kao znak takve posvemašnje posvete Gospi nosimo škapular.
- Posveta ne znači ovdje obvezu na propisanu molitvu koja se moli u stanovitoj prigodi, nego temeljno stanovište i životna forma (oblik) prema kojima se oblikuje naš život. Nošenje škapulara mora se odraziti u osobnom životu nositelja, naime u nasljedovanju Krista po uzoru i primjeru Marijinu.
- Oblačenje u škapular odnosno primitak u škapularsku bratovštinu treba biti obavljeno s dovoljno znanja. Nije naime dovoljno nositi škapular, treba biti na čistu o biti i značenju škapulara; samo tako može se dati pravo mjesto škapularu u vlastitom životu.
- Prvi sukneni škapular mora blagosloviti i staviti svećenik. Nove škapulare iza toga može se nositi bez posebnog blagoslova. Postojano nošenje škapulara prati djelomični oprost koji se množi zaslugom Crkve i vrijednostima naših dobrih djela.
- Da se uskladi pobožnost i zahtjev modernog života, dopustio je papa Pijo X. god, 1910. da se sukneni škapular može zamijeniti medaljicom. Na jednoj strani škapularske medaljice je lik Presv. Srca Isusova na drugoj Majke Božje.
- Oblačenje onih koji žele nositi medaljicu mora biti obavljeno suknenim škapularom. Nakon toga može se bez daljnjega nositi medaljica. Škapularska medaljica ne mora se nositi oko vrata, kao sukneni škapular, premda se to preporučuje. Medaljica se može nositi pričvršćena na odijelo.
- Svaku novu medaljicu mora blagosloviti svećenik.
- Svi koji su iz svećeničkih ruku primili škapular i redovito ga nose pripadaju škapularskoj bratovštini tj. zajednici svih vjernika kojima je nakana štovanjem i nasljedovanjem Marije živjeti kršćanski, što je u duhu i tradiciji karmelskog Reda.
- Nema posebne molitvene obaveze za članove škapularske bratovštine, ali se preporučuje osobna obveza pojedinog člana moliti svakog dana stanovitu molitvu.

(Obrednik za blagoslov i oblačenje škapulara, koji je izdala Hrvatska karmelaska provincija, Remete 200. g. pojašnjava još neke praktične stvari)

- Svjedočanstvo o pristupu u Bratovštinu mora se izvršiti upisom imena vjernika i dana primanja, u knjigu uzetu u tu svrhu. Može se izdati i potvrda s oznakom Bratovštine ili Crkve.
- Članovi su dužni posvetiti obično nešto vermena susretu s Bogom u molitvi, često sudjelovati u Sv. Misi i svakodnevno moliti neki čas iz Časoslova Naroda Božjega, ili neke psalme, ili kronicu, odnosno odgovarajuće molitve.

Koliko je nama poznato nakon primanja škapulara vjernici u Hrvatskoj koji se žele upisati u Škapularsku bratovštinu mogu to učiniti u svim muškim i ženskim karmelskim samostanima.

OBRED PRIMANJA U ŠKAPULARSKU BRATOVŠTINU

Svaki svećenik može blagosloviti škapular znakom svetog križa i zatim ga slaviti na primatelja. No ipak se preporučuje blagoslov i primanje obaviti na način kako slijedi, napose pak u svećanim prigodama kao na primjer na svetkovinu Karmelske Gospe (16. srpnja) ili kad se za primanje škapulara javi više pripravnika. Obrazac koji slijedi može se prilagoditi prilikama, no neka se ne ispuštaju uvodne riječi, blagoslov, slavljanje škapulara, primitak u bratovštinu i posvetna molitva pripravnika. Na početku slavlja neka se pjeva prikladna pjesma.

Skraćenice: S - svećenik, V - vjernik.

POZDRAV I UVOD

S. U Ime Oca i Sina i Duha Svetoga V. Amen.

S. Gospodar slave i djelitelj svih milosti neka bude s vama. V. I s duhom tvojim.

(Svećenik slijedećim riječima uvodi u slavlje:) Tko se pridruži Bratovštini sv. škapulara, slavlja se pod posebnu zaštitu Marijinu i njoj se posvećuje. Ova predanost ne smije se izraziti samo čuvstvima, nego treba prožeti i oblikovati naš život. Tko se Mariji posvećuje u Bratovštini, neka nastoji živjeti po njezinom duhu. Prije svega neka nasljeđuje Mariju u njezinoj vjeri i vjernosti Bogu; kao Marija mora biti pripravan na život ponizne ljubavi. Molitvom, žrtvom i djelotvornom ljubavi neka služi Crkvi i braći ljudima. Svoje predanje i posvetu Mariji neka posvjedoči pravim kršćanskim životom u svom zvanju i svojoj obitelji. Sada ćemo moliti Božji blagoslov i milost vjernosti i ustrajnosti do kraja života. (Svećenik svršava nagovor slijedećom molitvom:)

S. Pomolimo se: Dobrostivi Bože, ti si Karmel na jedinstven način uresio imenom Blažene Djevice Marije. Djetinjim pouzdanjem molimo za njezinu majčinsku zaštitu. Daj da pod njezinom zaštitom osjetimo mir i sigurnost i prispijemo do vječne radosti. Po Kristu Gospodinu našem. V. Amen.

ČITANJE IZ SV. PISMA: Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Uz križ Isusov stajahu Majka njegova, zatim sestra njegove Majke, Marija Kleofina i Marija Magdalena. Kad Isus vidje Majku i kraj nje učenika koga je ljubio, reče Majci: "Ženo, evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti Majke!" I od tog časa uze je učenik k sebi. Riječ je Gospodnja.

BLAGOSLOV ŠKAPULARA

S. Budi ime Gospodnje blagoslovljeno V. Od sada i dovijeka.

S. Pomolimo se: *Gospodine Isuse Kriste, Otkupitelju ljudskoga roda, mi vjerujemo da si od Marije Djevice postao čovjekom. Blagoslovi + ovu odjeću koju tvoj sluga (službenica) želi nositi iz ljubavi prema Tebi i Tvojim djevičanskoj majci. Daruj mu (njoj) duboku povezanost sa Tvojom Majkom da trajno osjeti njezinu majčinsku pomoć i po njezinu primjeru proživljava Evandjelje. Daj mu (joj) vjernost i ustrajnost do smrti. Koji živiš i kraljuješ u vijek vijekova. V. Amen.*

- *Ovom molitvom svećenik blagoslovi škapulare, poškropi svetom vodom; zatim ih položi svakom pojedincu na rame i govori:*

- *Primi, (brate, sestro, dijete) ovu blagoslovljenu haljinu, moli se Presvetoj Djevici da je po njezinim zaslugama nosiš bez ljage i da te brani od svake protivštine i privede u život vječni. V. Amen.*

S. Primanjem i nošenjem škapulara postaješ članom Škapularske bratovštine i imaš udjela u svim duhovnim dobrima Reda B. Dj. Marije od Gore Karmela. - U ime Oca + Sina i Duha Svetoga. V. Amen.

MOLITVA VJERNIH

S. Ljudsko nastojanje ostaje bez snage i ploda ako ga ne blagoslovi Gospodin. Zato ćemo sada zajednički moliti za Božju milost i pomoć. Puni pouzdanja i sigurnosti vapimo Gospodinu Isusu Kristu:

1. Daj svim članovima Škapularske bratovštine snagu da tu odjeću nose u vjernosti i ljubavi i da oblikuju svoj život po primjeru Marijinu.

V. ponavljaju: Tebe molimo usliši nas!

2. Učvrsti naš pogled prema vječnom cilju, učvrsti nadu u život vječni i pomози nam da to i djelom posvjedočimo;

3. Daj da nas majčinska ljubav Marijina prati na životnom putu i da nam bude utjeha u smrtnom času.
 4. Pozovi mladiće i djevojke da Te slijede u Karmelu i daj da ova redovnička obitelj bude trajni znak i svjedočanstvo Tvoje prisutnosti i blizine:
 5. Blagoslovi sve ljude; učini da naša povezanost s dragim nam pokojnicima ostane živa, a oni da nađu vječnu radost u Tebi.
- (Mogu se dodati još i druge nakane.) S. Jer Tvoje je kraljevstvo i slava, i moć u vjekove. V. Amen.

Koji su primili sv. škapular i postali članovima Škapularske bratovštine govore zatim molitvu (posvete) kao zahvalnost Bogorodici koja ih je oblačenjem škapulara na poseban način primila za svoju djecu. Ovu molitvu, koja je i obećanje mogu i ostali obnoviti a preporučuje se češće je obnavljati tijekom života.

POSVETNA MOLITVA - OBEĆANJE

Blažena Djevice, Majko i Kraljice Karmela, posvećujem se Tebi iz zahvalnosti i ljubavi; obećajem Ti služiti u djetinjoi ljubavi i vjernosti. Po Tvome uzoru hoću u vjeri i ljubavi slijediti Tvoga Sina, Isusa Krista. Želim poput Tebe molitvom, žrtvom i djelotvornom ljubavi služiti Bogu i ljudima. Poslušaj, dobra Majko, moje obećanje i primi ga milostivo. Daj mi milost da pod Tvojim okriljem ustrajem u vjernosti Kristu i njegovoj Crkvi. Amen. *Blagoslov i otpust.*

13. ČUDOTVORNA MEDALJICA

Direktorij o liturgiji i pučkoj pobožnosti naučava:

«Marijanske medaljice: Vjernici vole i na sebi nositi - gotovo uvijek obješene oko vrata - medaljice s likom Blažene Djevice Marije. One su svjedočanstvo vjere, znak štovanja Gospodinove Majke, izraz pouzdanja u njezinu majčinsku zaštitu.

Crkva blagoslivlja te predmete marijanske pobožnosti, spominjući da oni »služe za to da se sjetimo ljubavi našega Gospodina ili da se u nama poveća pouzdanje u pomoć Blažene Djevice Marije«, ali upozorava vjernike da ne zaborave da pobožnost Isusovoj Majci zahtijeva osobito »svjedočanstvo kršćanskoga života«.

Između marijanskih medaljica - po svojoj iznimnoj raširenosti - ističe se takozvana »čudotvorna medaljica«. Ona potječe iz 1830. godine, od ukazanja Blažene Djevice Marije poniznoj novakinji Kćeri Ljubavi, budući svetici Katarini Laboure. Medaljica, napravljena prema naznakama koje je Djevica dala ovoj svetici, zbog svoje bogate simbolike nazvana je »marijanskim mikro kozmosom«: ona priziva otajstvo otkupljenja, ljubavi Srca Kristova i žalosnoga Srca Marijina, posredničku ulogu Blažene Djevice Marije, otajstvo Crkve, odnos između zemlje i neba, zemaljskoga i nebeskoga života.

Nov poticaj za širenje »čudotvorne medaljice« dao je sveti Maksimilijan Marija Kolbe i pokreti koji od njega potječu ili se na njemu nadahnjuju. Godine 1917. on je usvojio »čudotvornu medaljicu« kao znak prepoznavanja Pobožnoga saveza Vojske Bezgrješne koju je utemeljio u Rimu, kada je bio redovnik Male braće konventualaca.

»Čudotvorna medaljica«, kao i druge medaljice Blažene Djevice Marije te ostali bogoštovni predmeti, nije neki talisman, niti treba voditi prema ispraznu vjerovanju. Djevičino obećanje prema kojemu će »osobe koje ju nose primiti velike milosti« zahtijeva od vjernika ponizno i uporno prijanjanje uz kršćansku poruku, ustrajnu i zaufanu molitvu, kao i dosljedno življenje».

Povijest postanka čudotvorne medaljice

U noći između 18. i 19. srpnja 1830.g. Katarina je začula da je netko zove. Razgrnuvši zastor postelje, ugledala je dječaka neobične ljepote u bijeloj haljini. Katarina ga je uplašeno upitala tko je i što hoće. Na njegovom anđeoskom licu zatitrao je blagi smiješak, a nježan glas je rekao: "Dođite u

kapelicu sestro Laboure, Djevica vas čeka." Slijedila je dječaka, čiji sjaj je osvjetljavao hodnik, i ušla u kapelu.

U kapeli je vladala takva svjetlost, kao da je polnoćka. Začuje šuštanje haljine, zatim ugleda Presvetu Djevicu kako se duboko poklonila pred Tabernakulom, a potom sjede u duboki naslonjač. S velikim povjerenjem prišla je Katarina Nebeskoj Majci i stavila svoje drhtave ruke na Njena koljena, koja su nekada držala dijete Isusa. Bio je to najljepši trenutak u njenom životu. Tada je progovorila Djevica Marija, licem punim bola:

"Dijete moje, vrijeme je zlo, velika će nevolja doći na Francusku i čitav svijet bit će pogođen nevoljama svake vrste, ali dođite na podnožje oltara. Tu ću obilno dijeliti milost onima koji za nju budu s pouzdanjem molili. Ne bojte se, neću vas ostaviti u ovim teškim kušnjama. Bit će mnogo žrtava među svećenicima, a sam nadbiskup bit će osuđen na smrt. Kćeri moja, Križ će biti prezren, gazit će ga nogama, probost će opet Srce moga Sina, a ulicama će poteći krv!"

Dok je slušala ove riječi, vidjela je Katarina gorke suze koje su tekle niz obraze Presvete Djevice. Shvatila je da će se sve to dogoditi u slijedećih četrdeset godina. Nakon izgovorenih riječi Presveta Djevica je ustala i otišla, a svjetlost u kapelici je polako nestajala. Drugo jutro rekla je sve svom strogom ispovjedniku patru Aladelu.

Drugo ukazanje Blažene Djevice Marije bilo je subotu uvečer, 27. studenog 1830. godine. *Dok je obavljala večernje razmatranje, Katarina je kraj slike sv. Josipa ponovno začula šuštanje svile. podigla je pogled i pred sobom ugledala Presvetu Djevicu. Stajala je uspravno, na zemaljskoj kugli, obučena u bijelu haljinu. Nogama satire glavu zmiji. Glava joj je bila pokrivena bijelom koprenom koja se spuštala s obje strane sve do nogu. U rukama u visini prsiju držala je jednu manju kuglu koja je predstavljala svijet. Pogled joj je bio uperen u Nebo i dok je kuglu prikazivala Bogu, njeno lice je postajalo sve svjetlije. nemoguće je opisati kako je bila rajski lijepa. Odjednom joj se svi prsti prekrili dragocjenim prstenjem koje je bilo obloženo prekrasnim dragim kamenjem. Iz tih dragulja izlazile su sjajne zrake, tako da je cijeli lik blažene Djevice bio ogrnut u sjajno svijetlo. Dok je Katarina bile posve uronjena u promatranje presvete Djevice ona joj je upravila pogled i rekla:*

Kugla koju vidiš označava čitav svijet, Francusku i svaku pojedinu dušu, a zrake označavaju milosti koje izljevam svima koji se za njih mole! Katarina je primijetila kako iz nekih draguljane izlaze nikakve zrake. To ju je jako začudilo a presveta Djevica joj je rekla: Dragulji iz kojih ne izlaze nikakve zrake predstavljaju milosti za koje me nitko ne moli.

Tada Katarina primijeti promjenu na ukazanju. Oko lika Blažene Djevice stvorio se ovalni okvir na kojemu je stajao natpis ispisan zlatnim slovima. MARIJO, BEZ GRIJEHA ZAČETA, MOLI ZA NAS KOJI SE TEBI UTJEČEMO! Djevica lagano raširi i spusti svoje ruke. Draguljima obloženo prstenje obasjavalo je cijelu zemlju. Slika se zatim okrenula. Katarina je ugledala veliko slovo "M", a iznad njega križ. Ispod slova ugledala je dva srca. Srce Isusovo ovijeno trnjem i Srce Marijino mačem probodeno. Naokolo je blistalo dvanaest zvijezda.

Dok je zadivljeno promatrala ovaj veličanstveni prizor začuje riječi: Daj napraviti medaljicu prema ovom uzorku; svi koji je budu nosili s pouzdanjem, primat će velike milosti, osobito ako je budu nosili o vratu i s pouzdanjem.

Tada je ukazanje nestalo. Katarina je sve to ispriopovijedala svom ispovjedniku i istakla želju Blažene Djevice Marije, da se kuje medaljica po ovom uzorku, ali njezin je ispovjednik ostao nepopustljiv. Sumnjajući u objavu, naložio je Katarini da sve to zaboravi.

Ali to je za nju bilo nemoguće, zaboraviti onaj smješak, ono lice; onaj lijepi glas. Ona to ne može. Štoviše, ona osjeća sigurnost da će se usprkos otporu njezina ispovjednika, poruka Presvete Djevice Marije obistiniti na spas Francuske i čitavog svijeta.

I doista, pater Aladel, vidjevši da su se ispunili događaji, objavljeni preko sestre Katarine, osjeća grižnju savjesti i nastoji ispuniti volju Presvete Djevice.

Odlazi nadbiskupu i sve mu potanko ispriopovijedi, počevši od prvih ukazanja sestri Katarini, pa sve do naloga Presvete Djevice, da se daje iskovati medaljica po njenom uzoru. Nadbiskup, inače veliki štovatelj Blažene Djevice Marije, bio je oduševljen. Odmah je naredio da se daje načiniti takva

medaljica i prvih 400 komada zatražio za sebe i svoje svećenike. I tako je prva medaljica načinjena 1832. g. dvije godine nakon njezine objave.

Prvo čudo obraćenja po medaljici

Upravo u to vrijeme borio se sa smrću neki čovjek, koji je u revoluciji otpao od vjere. Tadašnjem pariškom nadbiskupu preuzvišenom Quelenu bio je osobito na srcu spas njegove duše. S medaljicom i velikom vjerom krenuo je u kuću umirućeg. No bolesnik nije želio s njime razgovarati i okrenuo se k zidu! Tada nadbiskup stavi jednu medaljicu bolesniku u krevet i pred kućom klekne i pomoli se: "Marijo pomoz! Pokaži svoju moć preko ove medaljice, kako si i obećala."

Dugo je vadio i molio. Tek što je ustao od molitve, javiše mu da ga umirući zove k sebi. I doista, mogao mu je još pravodobno podijeliti sakramente umirućih. Iste noći umre bolesnik, pomiren s Bogom, s Marijinom medaljicom oko vrata. Poslije toga prvoga čuda započelo je pobjedničko putovanje medaljice širom svijeta. Javljalo se sa svih strana svijeta o čudesnim obraćenjima, ozdravljenjima i pomoći u svim mogućim prigodama. U prvih 10 g. podjeljeno je oko 80 milijuna medaljica. Sami vjernici zbog brojnih milosnih uslišanja medalju su prozvali *čudotvornom medaljicom*.

14. NEPRESTANI ČIN LJUBAVI

(iz molitvenika Isuse ja se uzdam u te, s odobrenjem zagrebačke nadbiskupije)

Naš Gospodin Isus Krist traži od svake duše dobre volje, a osobito od »posve malenih duša« da neumorno ponavljaju »neprestani čin ljubavi«:

Isuse, Marijo, ja vas ljubim, spasite duše!

P. Lorenzo Sales »Jesus parle au monde«. (Imprimatur — Friburgi Helv., die 4. XI. 1957. L. Waeber, vic. gen.) U toj je knjizi svestrano izložena nauka o »neprestanom činu ljubavi«, što su je Naš Gospodin i Njegova Majka učili sestru kapucinku Consolatu (u svijetu Pierinu) Betrone, rođena 6. IV. 1903. u Saluzzo, u Italiji, a umrla 18. VII. 1946. u samostanu Moriondo (Testona).

Taj neprestani čin ljubavi ima izvanrednu molitvenu vrijednost i plodnost po beskrajnoj ljubavi, milosrđu i velikodušnosti samoga Boga Isusa Krista i bezgranične majčinske ljubavi Njegove Presvete Majke, Djevice Marije.

Naš je Gospodin rekao sestri Consolati: »Upamti da taj jedan čin ljubavi odlučuje o vječnom spasenju jedne duše! Zato te neka peče savjest ako izgubiš jedan jedini čin:

»Isuse, Marijo, ja vas ljubim, spasite duše« (8. X 1935.).

»Ne gubi vrijeme, jer svaki čin ljubavi predstavlja jednu dušu.« (Sales, str. 114).

Da pripravi s. Consolatu za blagdan Bezgrešnog Začeca g. 1935. naš joj je Spasitelj rekao ovo: »Kakvu ćeš ti devetnicu prikazati mojoj Majci? Prikaži joj neprekidno: Isuse, Marijo ja vas ljubim, spasite duše! jer joj time daješ sve« (Sales, str. 115). Ljubav je ono što očekujem od svojih stvorova. (Sales, str. 115). »Ne dopuštam ti mnogo usmenih molitava, jer je čin ljubavi plodniji. Jedno 'Isuse, Marijo, ja vas ljubim, spasite duše popravljaju tisuću puta.« (8. X. 1935. Sales, str. 114).

U tom činu spasiteljske ljubavi sjaji i odsijeva izvanredna odlika Presvete Djevice Marije, jer ju je naš Gospodin i u tome činu ljubavi, kao Spasitelj, koji spašava duše, sebi pridružio kao zagovornicu, koja u zajednici s Njime, također spašava duše.

On ju je izabrao da po Njoj, s Njom i u Njoj osobnim djelovanjem Duha Svetoga uz njezin pristanak izvrši svoje najuzvišenije otajstvo Utjelovljenja. On ju je također sebi pridružio, kao suotkupiteljicu na drvu križa, da s njime trpi njegovu muku i njegovu smrtnu tjeskobu na križu i da zajedno s njome, kao Sin sa svojom Majkom, prinese vječnom Ocu svoju krvnu žrtvu zadovoljštine za sve grijeha ljudskoga roda i za njegovo otkupljenje, čime ju je uzvisio na neizrecivo dostojanstvo suotkupiteljice, velike posrednice, sveopće moćne odvjetnice, Majke svih naroda, Kraljice svemire i svih srdaca, Majke neprestane pomoći i djeliteljice svih milosti, što ih je On, uz sudjelovanje Duha Svetoga, zajedno s Njome zaslužio.

O tim se njihovim zajedničkim otajstvima ne može nikada dosta razmišljati i dostojno govoriti.

Isuse, Marijo, ja vas ljubim! Spasite duše, spasite Bogu posvećene! Isuse, Marijo i Josipe, ja vas ljubim, spasite duše, spasite Bogu posvećene!

15. POSVETA ISUSU KRISTU PO MARIJI

Posveta je jedna od pobožnosti i marijanskih duhovnosti koju preporučuje Direktorij izričito preporuča: «Prateći povijest pobožnosti susreću se različita - osobna i zajednička - iskustva »posvete - predanja - povjeravanja Djevici Mariji« (oblatio, servitus, commendatio, dedicatio). Ona se odražavaju u molitvenicima i u statutima marijanskih udruga, društava, u kojima pronalazimo obrasce »posvete« i molitve koje nju imaju u vidu nju ili su sjećanje na nju.

Glede pobožne prakse »posvete Mariji« nimalo nisu rijetki izražaji poštovanja rimskih papa, a poznati su i obrasci koje su oni javno molili.

Veoma poznati učitelj duhovnosti koja podupire takvu praksu jest sveti Ljudevit Maria Grignon Montforski, »koji je kršćanima predlagao posvetu Kristu po Marijinim rukama kao učinkovito sredstvo za vjerno življenje krsnih obećanja«.

U svjetlu Kristove oporuke (usp. Iv 19,25-27), čin »posvete« je svjesno priznavanje jedinstvenoga mjesta koje zauzima Marija iz Nazareta u otajstvu Krista i Crkve, primjerne i sveopće vrijednosti njezina evanđeoskog svjedočanstva, pouzdanja u njezin zagovor i učinkovitost njezine zaštite, mnogovrsne majčinske uloge koju ona vrši kao prava Majka u redu milosti, na korist svih i svakoga od svoje djece. (Direktorij o liturgiji i pučkoj pobožnosti br. 204)

Za one koji žele dublje upoznati živjeti duhovnost posvete Isusu Kristu po Mariji preporučamo knjige iz našeg izdavačkog niza Monfortanska duhovnost. Ovdje našim čitateljima donosimo samo kratki prikaz nauka o posveti. Rasprava o pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji je glavno djelo sv. Ljudevita na kome se nadahnuo i veliki papa naših dana Ivan Pavao II i iz kojega je uzeo svoje geslo Totus tuus – Sav tvoj.

U pisanju *Rasprave o pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji* Montfort sažimlje cijeli svoj život, teološke studije, čitanje svetaca, duhovnih autora, vlastiti put molitve, mistike, svetosti i misionarsku aktivnost. Tako je *Rasprava* izraz zrelosti duhovnog puta sv. Ljudevita, teološki dobro utemeljena na tipičnim postavkama francuske škole duhovnosti a iznad svega pisana je proživljenim svetačkim stilom što joj daje poseban draž. Cilj pisanja *Rasprave* je pastoralni i misionarski. Svetac želi iskustveno uvesti čitatelja u školu duhovnosti posvete Isusu Kristu po Mariji.

“Oh, ugodan li je i mio očima Božjim i njegove Presvete Majke takav Marijin štovatelj, koji nimalo ne gleda sebe u njezinoj službi. Ali, i rijedak li je danas! Upravo zato da ne bude tako rijedak, uzeo sam pero u ruke da stavim na papir ono što sam s uspjehom učio javno i privatno u svojim misijama kroz dugo godina...Nakon svega toga ipak, evo, svečano izjavljujem: neka sam pročitao skoro sve knjige koje raspravljaju o pobožnosti prema Presvetoj Djevici, i neka sam razgovarao s najsvetijim i najmudrijim osobama ovih zadnjih vremena, uza sve to nisam mogao upoznati ni naučiti pobožnu vježbu prema Majci Božjoj sličnu ovoj o kojoj ću govoriti, a koja bi od duše zahtijevala više žrtava za Boga, koja bi je više ispraznila od same sebe i od njezina sebeljublja, koja bi je vjernije sačuvala u milosti i milost u njoj, koja bi je savršenije i lakše sjedinila s Isusom i koja bi, napokon, bila slavija za Boga, posvetnija za dušu i korisnija bližnjemu”. (*Rasprava* 110 i 118)

Prva svjedočanstva pobožnosti posvete ili svetog ropstva ljubavi, škole duhovnosti koja ima svoje korijene i nadahnuća u Evanđelju i nastoji kodificirati Marijinu majčinsku ulogu u životu vjernika te dovesti posvećenika da dublje zaživi svoj odnos s Marijom koju mu Isus daje za Majku, sežu u VII stoljeće. Među velikanima svakako treba spomenuti sv.Sofronija Jeruzalemskog (+ 638.), sv.Germana Carigradskog (+733.), sv.Ivana Damaščanskog (+ 749.), Papu Ivana VII (+ 707), a na poseban način sv.Ildefonsa Toledskog koji o tome i opširno piše. Ipak, u Katoličkoj Crkvi sv.Ljudevit Montfortski više i bolje od drugih sabire evanđeoska nadahnuća, elemente tradicije te

vođen genijem svoje svetosti izlaže posvetu kao jednu autentičnu školu duhovnosti. “Izabrana dušo, evo tajne koju mi je Svevišnji objavio, a koju nisam mogao naći ni u jednoj knjizi, ni staroj ni novoj. Povjeravam ti je pomoću Duha Svetoga.” (Marijina tajna br.1)

Svetac u svojim djelima koristi različite nazive kada govori o duhovnosti Posvete, koju on sam naziva sveto ropstvo ljubavi, posveta Mariji, savršena posveta Isusu Kristu ili posveta Isusu Kristu po Mariji. Sam Montfort je svjestan da upotreba ovog ili onog pojma nije bit duhovnosti koju on naučava, nago pokušaj da se što bolje izrazi jedna evanđeoska stvarnost koja ima svoje korijene u tradiciji Crkve. Montfort je duboko svjestan teološke pozadine svojega nauka; krajnji cilj posvete može biti samo Božanska osoba Isusa Krista.

“Živimo u ponosnu vijeku, u kojemu ima velik broj nadutih mudraca, koji imaju vazda nešto prigovoriti najtemeljitijim i najsolidnijim pobožnim vježbama. Da im, dakle, ne dam prigode nepotrebnih kritika, mislim da je bolje reći “sužanjstvo Isusu Kristu u Mariji” i nazvati se radije “sužanj Isusov” nego li “sužanj Marijin”. U tom slučaju nazivamo ovu pobožnost radije prema njezinoj konačnoj svrsi, a to je Isus Krist, nego prema putu i sredstvu po kojima stižemo k toj svrsi, to jest prema Mariji; premda možemo sasvim dobro i mirno upotrebljavati i jedan i drugi naziv, kako i ja radim.” (Raprava br.245)

Evandeosko nadahnuće: Marijina uloga u Očevom planu povijesti spasenja

Montfort teološki utemeljuje duhovnost posvete u povijesti spasenja. Sva veličina i uloga Marije u tom otajstvenom Božjem planu proizlazi iz Volje Božje koju mi kao vjernici otkrivamo i prihvaćamo kao besplatni dar spasenjske Božje Ljubavi. Prepustimo riječ svecu:

“Priznajem sa svom Crkvom da je Marija puko stvorenje, izašlo iz ruku Svevišnjega pa je, u usporedbi s njegovim neizmjernim Veličanstvom, manja od atoma; ili, radije, ona nije ništa jer je on sam *Onaj koji jest* (Iz 3,14); dosljedno, ovaj veliki Gospodin, uvijek neovisan i dostatan sam sebi, nije uopće ni najmanje trebao Presvetu Djevicu, niti je treba, da može izvršiti svoju volju i očitovati svoju slavu. Njemu je dosta htjeti pa će sve biti. Međutim, kažem i ovo: uzevši stvari kako stoje, otkad je Bog stvorio Presv. Djevicu, on je po njoj htio početi i dovršiti svoja najveća djela, pa možemo slobodno vjerovati da on neće svoj postupak promijeniti kroz sve vjekove, jer je on Bog, te nimalo ne mijenja ni svoje misli ni svoje ponašanje (usp.Heb 1,12).

Bog Otac dao je svoga Jedinca samo po Mariji. Uza sve uzdisaje patrijarha, uza sve molitve proroka i svetaca Staroga zavjeta, kroz četiri tisuće godina, da dobiju to blago, Marija ga je jedina zaslužila i našla milost pred Bogom svojim žarkim molitvama i visokim krepostima. Budući da je svijet bio nedostojan, kaže sv. Augustin, primiti Sina Božjega neposredno iz Očevih ruku, Otac ga je dao Mariji, da ga svijet primi od nje. Sin se je Božji utjelovio za naše spasenje, ali u Mariji i po Mariji. Bog Duh Sveti je oblikovao Isusa Krista, ali tek kad je zatražio njezinu privolu po jednom od prvih službenika svoga dvora.” (Rasprava br. 14-16).

Marija u životu i djelu Isusa Krista

Na otajstveni način Bog je Mariju predodredio za Majku svoga Sina i obdario povlasticama Bezgrešnog Začeca primjenjujući na nju unaprijed zasluge svoga Sina te je ona prva i na jedinstven način otkupljena. Ta njena veličina proizlazi iz čistog Božjeg dara. Sa svoje strane Ona je vjerno odgovarala na Božji dar čuvajući i zaslugama uvećavajući svoju svetost, te je tako po čistom dar i svojim zaslugama aktivno sudjelovala u otajstvima Utjelovljena i Otkupljena. Po Božjem planu i volji Isusa Krista Marijina uloga ne ograničava se samo na biološko materinstvo, jer ona je Majka koja je rodila, othranila i odgajala Spasitelja svijeta, nego se odnosi i na djelo otkupljenja u kome je aktivno sudjelovala, pristajući na žrtvu svoga Sina i prikazujući je pod Križem skupa sa svojom Majčinskom patnjom i žrtvom. Riječi sv.Ljudevita tako dirljivo i duboko o tome svjedoče.

“Bog Sin je sišao u njezino djevičansko krilo kao novi Adam u svoj zemaljski raj, da se tu naslađuje i otajstveno izvodi čudesa milosti. Bog, koji je postao čovjekom, smatrao je svojom slobodom svoje utamničenje u Marijinu krilu; svoju je snagu pokazao kad je pustio da ga nosi ova djevojčica. Držao je svojom i Očevom slavom sakriti svoj sjaj svakome stvoru na ovoj zemlji i

otkriti ga samo Mariji. Proslavio je svoju nezavisnost i svoje veličanstvo oviseći o ovoj ljubeznoj Djevici u svom začecu, u svom rođenju, u svom prikazivanju u hramu, u svom skrovitom životu kroz trideset godina, sve do svoje smrti kojoj je htio da i Ona prisustvuje, da s njom zajedno prinese jednu te istu žrtvu i da se s njezinom privolom žrtvuje Vječnome Ocu, kao nekoć Izak Abrahamovom privolom Božjoj volji (usp. Pos 22,2). Upravo ona ga je dojila, branila, uzdržavala, odgajala i žrtvovala za nas”.

Marijina uloga u otajstvenom djelovanju Duha Svetoga, u Crkvi i rađanju vjernika na nadnaravni život

Baš zato što je kao prva otkupljena aktivo sudjelovala u otajstvu Otkupljenja i po izričitoj volji svoga sina Isusa Otkupitelja koji ju je dao ljubljenom učeniku i cijeloj Crkvi za Majku, Marija ima svoju majčinsku ulogu u rađanju na nadnaravni život vjere. Cijela crkvena tradicija pa tako i sv. Ljudevit to otajstvo izražava slikom Otajstvenog Tijela Kristova.

“Bog Otac udijelio je Mariji svoju plodnost koliko je puko stvorenje bilo sposobno za to, dajući joj moć da rodi njegova Sina i sve udove njegova otajstvenog Tijela ... Ako se je Isus Krist, Glava ljudi, rodio od Marije, tada se i predodređenici, koji su udovi ove Glave, nužno moraju roditi od nje. Nikad jedna te ista majka ne daje na svijet glavu bez udova, niti udove bez glave, jer bi to bila nakaza u prirodi; jednako u redu milosti Glavu i udove rađa jedna te ista majka. Ako bi se koji od mističnoga tijela Kristova, koji predodređenik, rodio od druge majke, a ne od Marije, koja je rodila Glavu, to on u stvari ne bi bio predodređenik niti od Isusa Krista, nego nakaza u redu milosti”.

(Rasprava br.17 i 32).

Sv. Ljudevit, jedan od duhovnih autora u katoličkoj Crkvi koji najviše govori o Duhu Svetome, svjestan je mogućeg teološkog problema u ovom načinu govorenja. Da li onda Marija zauzima mjesto u vjeri i duhovnosti koje pripada Duhu Svetom, jer On je Gospodin i Životvorac? U duhovnosti sv. Ljudevita nema mjesta za takve dvojbe i suprostavljanja koja su u biti plod ne autentičnog duhovnog iskustva, nego spekulativnog umovanja.

Montfort slijedi tipičnu postavku francuske škole duhovnosti koja u Otajstvu Utjelovljenja i Otkupljenja vidi ostvarenje crkve i sliku rađanja na život u vjeri. Naime kao što je Duh Sveti u Mariji, uz aktivno sudjelovanje svoje Zaručnice, oblikovao Ljudsku narav Isusa Krista, i kao što su te iste osobe aktivne u Otkupljenju, tako na otajstven način Duh Sveti u zajedništvu s Marijom oživljava Crkvu i rađa vjernike na nadnaravni život. O tome jedinstveno Montfort svjedoči.

“Duše Sveti, spomeni se da proizvedeš i uobličiš sinove Božje sa svojom božanskom i vjernom Zaručnicom Marijom. Ti si s njome i u njoj uobličio glavu izabranih; ti moraš s njome i u njoj uobličiti i udove. Od tebe ne proizlazi nijedna božanska osoba u Bogu, ali zato ti sam oblikuješ sve božanske osobe izvan Boga, i svi sveti koji su bili i koji će biti do kraja svijeta bit će djelo tvoje ljubavi koja se ujedinjuje s Marijom.” (Goruća molitva br.15)

“Kada Duh Sveti, njezin Zaručnik, nađe Mariju u kojoj duši, on tamo leti i ulazi u svoj svojoj punini, te se toj duši daje to obilatije što više mjesta ona daje njegovoj Zaručnici. Jedan od najglavnijih razloga zašto Duh Sveti ne čini sada golema čudesa u dušama jest taj, što u njima ne nalazi dovoljno sjedinjenja sa svojom vjernom i nerazdruživom Zaručnicom. Kažem: nerazdruživom Zaručnicom, jer Duh Sveti, ta bitna ljubav Oca i Sina, otkada je zaručio Mariju da proizvede Isusa Krista, Glavu odabranika, i njega u odabranicima, otada se nije više rastavio od nje, jer mu je ona uvijek ostala vjerna i plodna. (Rasprava br. 34)

Odnos Isusa i Marije u duhovnom životu posvećenika

Montfort tako jasno naglašava središnje mjesto Isusa Krista u kršćanskom otajstvu, ali i ulogu koju Marija po Božjoj Volji zauzima u životu Crkve i svakog vjernika. Ljubav koju posvećenik iskazuje Mariji odraz je one ljubavi koju je sam Isus Krist imao prema svojoj Majci i plod je iskustveno doživljenog Isuovog dara Marije za majku vjernika.

“Isus Krist, naš Spasitelj, pravi Bog i pravi čovjek, treba biti vrhovni cilj svih naših pobožnosti, inače bi one bile krive i lažne. Isus Krist je *alfa i omega*, (Otk 1,8) početak i svršetak

svih stvari(usp.Otk 21,16). Mi se trudimo, kako kaže Apostol, jedino oko toga da svakog čovjeka učinimo savršenim u Isusu Kristu (usp.Ef 4,13), *jer jedino u njemu stanuje sva punina Božanstva* (Kol 2,9) i sve ostale punine milosti, kreposti i savršenosti; *jer smo jedino u njemu bili blagoslovljeni svakim duhovnim blagoslovom;*(Ef 1,3) jer je on naši jedini Učitelj koji nas treba učiti, naš jedini Gospodar o kojem imamo ovisiti, naša jedina Glava s kojom moramo biti sjedinjeni, naš jedini uzor kojemu se trebamo upriličiti, naš jedini liječnik koji će nas izliječiti, naš jedini pastir koji će nas hraniti, naš jedini put koji nas treba voditi, naša jedina istina u koju moramo vjerovati, naš jedini život koji nas treba oživljavati, i u svim stvarima naše jedino sve koje nam ima biti dovoljno.

Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti (usp.Dj 4,12), osim imena Isusova. Bog nam nije stavio drugog temelja našega spasa, naše savršenosti i naše slave nego samo Isusa Krista. Ako, dakle, promičemo ozbiljnu pobožnost prema Presvetoj Djevici, to je jedino zato da promaknemo pobožnost prema Isusu Kristu; to je jedino zato da iznesemo lako i sigurno sredstvo kako naći Isusa Krista. Kad bi pobožnost prema Presvetoj Djevici udaljavala ljude od Isusa Krista, trebalo bi je baciti kao đavolsku varku. Ali ova pobožnost ne samo da ne udaljuje ljude od Isusa Krista, nego nam je još potrebna da ga uzmognemo savršeno naći, nježno ga ljubiti i služiti mu vjerno, kao što sam to već pokazao i o čemu će biti govora još malo kasnije.

Sad se časkom obraćam tebi, mili moj Isuse, da se ljubazno potužim tvome božanskom Veličanstvu što većina kršćana, pa i najmudrijih, ne poznaju nužne veze koja postoji između tebe i tvoje svete Majke. Ti si, Gospodine, uvijek s Marijom, a Marija uvijek s tobom; niti ona može biti bez tebe; inače bi prestala biti ono što jest; ona je tako milošću preobražena u te da ne živi više ona, da nije više ona. Ti sam, moj Isuse, živiš i kraljuješ u njoj, savršenije nego u svim anđelima i blaženima.

Ah, kad bi ljudi znali slavu i ljubav koju primaš u ovom divnom stvoru, sasvim bi drukčije mislili o tebi i o Mariji. Ona je tako usko s tobom sjedinjena, da bi se lakše moglo rastaviti svjetlo od sunca, vrućina od vatre; reći ću i više: lakše bi se mogli rastaviti od tebe svi anđeli i sveci, negoli božanska Marija, jer te ona ljubi žarče i slavi savršenije negoli svi tvoji ostali stvorovi zajedno.

Prema tome, moj ljubljani Učitelju, nije li čudno i žalosno vidjeti koliko je neznanje i tama kod ljudi ovdje na zemlji obzirom na tvoju svetu Majku? Ne govorim toliko o idolopoklonicima i poganima koji, ne poznavajući tebe, ni najmanje se ne brinu upoznati je; ne govorim ni o hereticima i raskolnicima, koji ne nastoje biti pobožni tvojoj svetoj Majci, budući da su se odijelili od tebe i od tvoje svete Crkve; nego govorim o kršćanima katolicima, pače i o nekim katoličkim naučiteljima, koji su pozvani druge poučavati u istinama, a sami ne poznaju tebe niti tvoju Majku doli samo spekulativno, suho, neplodno i hladno.

Međutim, moj ljubljani Učitelju, strašnom li sljepoćom kažnjavaš oholost tih mudraca! Sve da je istinito što sam netom rekao, ni tada većina tih mudraca ne bi više udaljavala svijet od pobožnosti prema tvojoj Presvetoj Majci, niti bi gore ohlađivali u dušama štovanje prema njoj. Sačuvaj me, Gospodine, sačuvaj me da ne mislim i ne radim kao oni, nego mi udijeli dijelak osjećaja zahvalnosti, cijene, štovanja i ljubavi što je ti gajiš prema svojoj svetoj Majci, da te to više ljubim i slavim što te iz bližega nasljedujem i slijedim”.(Rasprava, dijelovi br. 61-68)

Bitni sadržaj posvete: obnova krsnih zavjeta i predanje Isusu Kristu po Mariji

Montfort je imao veliku i originalnu intuiciju da poveže pobožnost i posvetu Mariji s krštenjem dokazujući taj odnos. Na ovaj način on ukazuje na put svetosti, obnove krsnih zavjeta po Mariji, koji je prikladan svim kršćanima. Posveta koju Montfort uči je put obnove i sazrijevanja krsnog posvećenja po Mariji. Uistinu i danas možemo naći kršćane svih staleža koji žive posvetu počevši od svetog Oca Pape Ivana Pavla II. koji je prema vlastitom kazivanju uzeo i svoje papinsko geslo “Totus tuus – Sav tvoj” iz Rasprave

“Sva naša savršenost stoji u ovome: upriličiti se Isusu Kristu, s njim se sjediniti i njemu se posvetiti. Zato je, bez sumnje, najsavršenija od svih pobožnosti ona koja nas najsavršenije Isusu upriličuje, s njim nas sjedinjuje i njemu posvećuje. A pošto je Marija od svih stvorova najviše upriličena Isusu, dosljedno i pobožnost prema blaženoj Djevici, svetoj Majci našega Gospodina, više od ijedne druge pobožnosti posvećuje i upriličuje dušu Isusu, pa što je neka duša više

posvećena Mariji, to će biti više posvećena i Isusu Kristu. Eto, zato savršeno posvećenje Isusu nije ništa drugo nego savršeno i potpuno posvećenje sama sebe Presvetoj Djevici; a baš tu pobožnost ja naučavam; ili, drugim riječima, ta je posveta savršena obnova zavjeta i obećanja učinjenih na krštenju. Ova, dakle, pobožnost sastoji se u tome da se potpuno predamo Presvetoj Djevici, da tako budemo po njoj potpuno Isusovi. Imamo njoj pokloniti: 1. Svoje tijelo sa svim njegovim osjetilima i udovima; 2. Svoju dušu sa svim njezinim moćima; 3. Sva izvanjska dobra, takozvana dobra sreće, sadašnja i buduća; 4. Svoja unutarnja i duhovna dobra, a ta su naše zasluge, kreposti i naša dobra djela, prošla, sadašnja i buduća; u jednu riječ, sve što imamo u redu naravi i u redu milosti, i što bismo mogli u buduću imati u redu naravi, milosti i slave, i to bez ikakva ograničenja, ne izuzevši ni jedne banice, ni dlake, ni najmanjega dobra djela, i to za svu vječnost. Pače, ne smijemo tražiti nikakve druge nagrade za taj naš dar i službu, niti joj se nadati, do jedine časti što pripadamo Isusu po Mariji i u Mariji, sve kad ova ljubezna Gospodarica ne bi bila, kao što jest vazda, najvelikodušnija i najzahvalnija od svih stvorova". (Rasprava br 120-121)

Sv. Ljudevit, nabrajajući sve ono što posvećujemo, želi naglasiti potpunost predanja Isusu Kristu u Mariji. Danas bismo rekli sve ono što imamo i što jesmo. Mi po posveti stavljamo cijelo naše biće u svim svojim dimenzijama na raspolaganje i službu Bogu. Nemojmo zaboraviti da svetac preporuča predati Mariji Majci milosti, cijeli naš duhovni put sazrijevanja u vjeri i sve milosti koje dobivamo od Boga.

Sv. Ljudevit u Raspravi razrađuje posvetu kao jednu autentičnu školu duhovnosti sve do praktičnih savjeta kako je iskustveno zaživjeti. Prije svega on vodi čitatelja putem kontemplacije povijesti spasenja i Marijine uloge u njoj. Iznosi temeljne teološke istine i postavke posvete, razborito razlučuje između krivih i prave pobožnosti prema Mariji, potiče na posvetu ukazujući na njene prednosti, govori o učincima i plodovima koje ona donosi u duhovnom životu, o načinu kako se pripraviti za posvetu te kako svakodnevno živjeti posvetu u vanjskim i nutranjim pobožnim vježbama.

Molitva posvete Isusu Kristu, utjelovljenoj mudrosti po Marijinim rukama od sv. Ljudevita

Vječna i Utjelovljena Mudrosti, preljubezni i klanjanja dostojni Isuse, pravi Bože i pravi čovječe, jedini Sine vječnoga Oca i Marije vazda Djevice! Duboko ti se klanjam u krilu i sjaju tvojega Oca u vječnosti i u djevičanskom krilu Marije, tvoje predostojne Majke u vremenu tvoga utjelovljenja.

Zahvaljujem ti što si se poništio uzevši lik roba da mene izbaviš iz okrutnog đavolskog ropstva. Hvalim te i slavim što si se u svemu htio podložiti Mariji, svojoj svetoj Majci, da me po njoj učiniš svojim vjernim robom. Ali jao! Ja nezahvalan i nevjeran, nisam održao zavjeta ni svećanih krsnih obećanja. Nisam ispunio svojih obaveza, pa ne zaslužujem nazivati se tvojim djetetom ni tvojim robom. Budući da na meni nema ništa što ne zaslužuje tvoju odvratnost i tvoju srdžbu, to se sam ne usuđujem približiti tvome svetom i uzvišenom Veličanstvu. Zato se utječem zagovoru tvoje presvete Majke, koju si mi dao za posrednicu kod tebe. Po njoj se nadam od tebe postići pokajanje i oproštenje svojih grijeha, te primiti i sačuvati Mudrost.

Zdravo, dakle, o Bezgrešna Marijo, ti živi šatore Božanstva, gdje se Vječna Mudrost sakrila da joj se tu klanjaju anđeli i ljudi! Zdravo, Kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podložno sve što je manje od Boga! Zdravo, o sigurno utočište grešnika, kojega milosrđe nije nikada nikome uskraćeno! Usliši moje želje za božanskom Mudrošću, i u tu svrhu primi zavjete i poklone koje ti prinosim u svojoj neznatnosti.

Ja,....., nevjerni grešnik, danas obnavljam i stavljam u tvoje ruke zavjete svoga krštenja. Zauvijek se odričem sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti, da za njim nosim svoj križ sve dane svoga života.

A da budem vjerniji, nego do sada, ja te, o Marijo, danas izabirem pred cijelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Predajem ti i posvećujem kao rob svoje tijelo i svoju dušu, svoja nutarnja i vanjska dobra, kao i samu vrijednost svojih dobrih djela, prošlih, sadašnjih i budućih i

dajem ti čitavo i potpuno pravo da raspolažeš sa mnom i sa svim što je moje, bez ikakve iznimke kako samo ti želiš, na veću slavu Božju u vremenu i u vječnosti.

Primi, o blaga Djevice, ovaj mali poklon moga ropstva, da tako počastim i postanem sudionik one podožnosti koju ti je kao Majci iskazivala Vječna Mudrost; da počastim vlast koju vi oboje imate nad ovim crvom i bijednim grešnikom i da zahvalim Presvetom Trojstvu na povlasticama kojima te je odlikovalo. Svečano izjavljujem da ću odsada tražiti samo tvoju čast i u svemu ti se pokoravati kao tvoj pravi rob. O divna Majko, predstavi me svom dragom Sinu kao svoga vječnog roba, da me po tebi primi kao što me je po tebi i otkupio.

O Majko milosrđa, udijeli mi milost da dobijem pravu Božju Mudrost, pa me u tu svrhu ubroji među one koje ti ljubiš, učiš, vodiš, hraniš i štitiš kao svoju djecu i svoje robove. O Djevice vjerna, učini me tako savršenim učenikom nasljedovateljem i robom Utjelovljene Mudrosti, Isusa Krista, svoga Sina, da po tvome zagovoru i po tvom primjeru dođem do punine njegove dobi na zemlji i do njegove slave na nebu. Amen. *“Tko može shvatiti, neka shvati!”* (Mt 19, 12) *“Tko je mudar, nek o svemu tom razmišlja!”* (Ps 107 (106), 43).

POBOŽNOST BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

SADRŽAJ

1. Povijest štovanja i pobožnosti Srca Marijina u Katoličkoj Crkvi
2. Devetnica presvetom Srcu Marijinu iz djela sv. Ivana Eudesu
3. Litanije Prečistoga Srca Marijina
4. Devetnica žalosnom Srcu Marijinu
5. Molitve svetaca i pape Srcu Marijinu
6. Krunica Presvetom Srcu Marijinu
7. Razmatranja svetaca o Mariji
8. Gospina ukazanja u Fatimi, posveta Bezgrešnom Srcu Marijinu, pobožnost pet prvih subota i obećana milost vječnog spasenja
9. Katekizam o pobožnosti Prečistom i Bezgrešnom Srcu Marijinu
10. Poticajni primjeri za štovanje i pobožnost Mariji

Predgovor

Pobožnost Srcu Marijinu je među najraširenijima u Katoličkoj Crkvi u posljednjem stoljeću zahvaljujući iznad svega poticajima Fatimskih ukazanja i posvetama svijeta i Crkve Srcu Marijinu koje su mnoge pape učinili. Pa ipak, ta pobožnost koja ima svoje korijene u Novom Zavjetu, se razvijala tokom cijele povijesti Crkve a postala je javna u 17-tom stoljeću zahvaljujući iznad svega sv. Ivanu Eudesu. Sv. Ivan Eudes je napisao kapitalno djelo u povijesti katoličke tradicije o Srcu Marijinu koje ima više tisuća stranica, *Coeur admirable*. Djelo je odveć veliko i nije prikladno za pučku pobožnost, između ostalog jer raspravlja i o složenim teološkim problemima. Pa ipak u *Coeur admirable* se nalaze razmatranja, molitve pobožnost i meditacije koje je svetac pisao na čast Srca Marijina.

Duhovni sinovi sv. Ivana, Eudisti su u više pokušaja i izdanja širili pobožnost njihova utemeljitelja Srcu Marijinu. Tako i F. Lebesconte, u knjizi *Le coeur de Marie d' apres saint Jean Eudes*, objavljenoj s imprimaturu od 28. 11. 1945. A. Leclerca u Parizu. Mi smo koristili ovu knjigu u sastavljanju devetnice na čast Srca Marijina s tekstovima sv. Ivana Eudesu. Došli smo i do dijelova *Coeur admirable* koji se odnose na pobožnost. Skupljali smo i druge svetačke molitve i tekstove koji govore o pobožnosti Srcu Marijinu te došli na ideju da uredimo ovu malu knjižicu kao jedan priručnik pobožnosti Srcu Marijinu. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u Crkvi u hrvatskome narodu.

p. Miljenko Sušac s.m.m. - misionar montfortanac

1. POVIJEST ŠTOVANJA I POBOŽNOSTI SRCA MARIJINA U KATOLIČKOJ CRKVI

Biblijski temelji i svetačke tradicije štovanja Srca Marijina

Biblijski temelji štovanja Srca Marijina nalaze se u prva dva poglavlja Lukina Evanđelja. Govoreći o Isusovu životu evanđelist kaže: " Sve te događaje Marija je brižno čuvala u srcu" (Lk 2,51). U prva dva- poglavlja Lukina Evanđelja nalazimo glavne smjernice štovanja Srca Marijina. Arkandeo Gabrijel ju je nazvao "Milosti puna", Elizabeta je opjevala njenu čvrstu vjeru, prorok Šimun je Mariji navijestio mač boli. S druge strane u tim istim događajima se zorno očituju Marijine kreposti: njeno djevičanstvo, poniznost i poslušnost volji Božjoj kod Navještenja, njena velika ljubav prilikom pohoda rođakinji Elizabeti i na kraju Srce Marijino pjeva Bogu svoj Veliča.

Sveti crkveni oci su se nadahnuli na Evanđelju i više puta u svojim spisima slave Srce Marijino. Među njima se na poseban način ističu sv. Augustin, sv. Ivan Damašćanski, sv. Anselmo,

sv. Bonvatura. sv. Bernard i drugi. Na nauku crkvenih otaca nadahnuli su se mistici i sveci u trinaestom stoljeću. Tako su sv. Gertruda, sv. Matilda i sv. Brigita opjevavale sveto Srce Marijino u svojim molitvama. Valja još spomenuti Gersona, sv. Lovru Justinijanija, Lanspergea kao promicatelje pobožnosti Srcu Marijinu.

Štovanje Srca Marijina postaje javni kult u Katoličkoj Crkvi

Sve do osamnaestog stoljeća privatna pobožnost Srcu Marijinu ne postaje javni kult. Tek sa sv. Ivanom Eudesom 1648 se po prvi puta spominje javno štovanje Srcu Marijinu u Katoličkoj Crkvi. Papa Pio X prilikom proglašenja blaženim sv. Ivana Eudesa reče: "Zapaljen posebnom ljubavlju prema svetim Srcima Isusa i Marije, po Božjem nadahnuću bijaše on prvi koji je došao na ideju da se u Crkvi javno štuje Srce Marijino". Tako se javno štovanje i pobožnost Srcu Marijinu u Crkvi javila nekoliko desetljeća prije javnog štovanja Srca Isusova koje je počelo 1670. Pobožnost Srcu Isusovu se naglo širila i danas se u cijeloj Crkvi se slavi blagdan Srca Isusova, dok se je Pobožnost Srcu Marijinu sporije širila.

Novi poticaji za pobožnost Srcu Marijinu dolazili su s Neba. 1830 događaju se ukazanja vezana uz Čudotvornu medaljicu. Marija traži da se na medaljicu uz Srce Isusovo ureže i njeno Srce probodeno mačem. 1836 svećenik Desgenetes koji je gradio župnu crkvu u Parizu čuje glas koji ga potiče: "Posveti crkvu i župu Presvetom i Bezgrešnom Srcu Marijinu". Početkom dvadesetog stoljeća množe se molbe i zahtjevi vjernika i pastira sv. ocu Papi da proglasi u cijeloj Crkvi blagdan Srca Marijina. Danas se u cijeloj Crkvi slavi spomendan Srca Marijina u subotu nakon svetkovine Srca Isusova.

Fatimski poticaji na štovanje, pobožnost i posvetu Bezgrešnom Srcu Marijinu

Najveći poticaji na pobožnost i posvetu Srcu Marijinu u prošlom stoljeću su došli iz Fatimskih ukazanja. Marija je rekla vidiocima: "...Isus se želi vama poslužiti da bi ga ljudi upoznali i uzljubili. On želi da se u svijetu raširi pobožnost mome Bezgrešnom Srcu...". 13. lipnja 1917 mala Lucija je čula ove riječi: "Doći ću i tražiti posvetu svijeta mome Bezgrešnom Srcu...Moje će Bezgrešno Srce trijumfirati ijedan period mira će biti dan svijetu".

Nakon Fatimskih ukazanja pobožnost Srcu Marijinu je uzela velikoga maha u cijelom svijetu. Papa Pio XII je 8. 12. 1942 posvetio cijeli svijet Mariji, a tu posvetu je obnovio i sv. Ivan Pavao II u Rimu. na svetkovinu Blagovijesti 25. III. 1984. Nakon Fatimskih ukazanja mnogi vjernici, grupe, pojedine Biskupijske konferencije su činile i obnavljale posvetu Srcu Marijinu, a nastajali su i pokreti koji se nadahnjuju na Fatimskim porukama.

(Prijevod iz knjige F. Lebescontea, II Cuore di Maria secondo san. Giovanni Eudes. Milano 1954, st. 29-33)

1. DEVETNICA PRESVETOM SRCU MARIJINU

(Iz djela sv. Ivana Eudesa)

Ovu devetnicu možemo moliti tijekom liturgijske godine kada želimo slaviti Boga za velika djela koja je učinio u svojoj poniznoj službenici ili kad želimo na poseban način moliti Srce Marijino da nam isprosi neku milost. Devetnica može poslužiti i kao priprava za slavljenje spomendana Bezgrešnog Srca Marijina, koji se slavi u subotu poslije svetkovine Presvetog Srca Isusova.

Prvi dan: Srce Marijino je Nebo nad nebesima

Prva slika Srca Marijina koju nam je dao vječni Otac je nebo. Njeno Prečisto Srce je istinsko nebo kojega je nebeski svod samo slika i lik. Njeno Srce je nebo uzvišeno nad svim nebesima. To je nebo o kome govori Duh Sveti: Bog gleda sa svog uzvišenog svetišta s nebesa zemlju promatra (Ps 102,20) kada kaže da je Spasitelj došao na zemlju izvršiti otkupljenje. Marija ljubezna Majka je oblikovala Isusa prvo u svom Srcu, a zatim ga začela u prečistom tijelu.

Tako se može reći da nakon što je neko vrijeme bio skriven u Marijinu Srcu, slično kao u krilu Očevu u vječnosti, Isus je izišao u svijet i objavio se ljudima. Ali kao što je iz krila Očeva i s

nebesa sišao bez da ih je napustio slično je i sa Srcem Marijinim. Ono je Nebo iz kojega je došao Spasitelj svijeta bez da ga je napustio, naprotiv u njemu je ostao i ostat će zauvijek: Riječ tvoja ostaje stalna poput nebesa. (Ps 118, 89)

Marijino Srce je svod nebeski, plamen sunčani, sama vatra, plamen, jer je upaljeno plamenovima božanske ljubavi. Ono je svetije i ražarenije od sve ljubavi svih Serafina i svetaca. Ono je Nebo nad nebesima stvoreno samo za Boga. Sunce je od stvaranja u neprestanom pokretu i svakodnevno prelazi tisuće kilometara. Tako i Presveto Srce Marijino je od trenutka njenog Bezgrešnog Začeca bilo u trajnom pokretu ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Njeno Srce je, dok je bila na zemlji trčalo, bolje reći letjelo takvom brzinom putovima svetosti da je trajna putanja sunaca samo blijeda slika toga. Njena ljubav se svakim činom podvostručavala što nikada nije rečeno ni za kojega sveca. Ako je Marija molila ljubav je u njoj molila, ako je slavila i čistila Boga ljubav je to u njoj činila, ako je govorila ili šutjela, sve je iz ljubavi činila, ako je radila ljubav je usavršavala njen posao, ako se odmarala ljubav ju je na to poticala. Molitva: O, vatro ljubavi Srca Marijina jača od Serafina, do prijestolja Nebeskog Oca si sezala i privukla Riječ Božju da bi zajedno s njim surađivala u spasenju svijeta. O Božanski plamenu koji ražaruješ plemenito Srce Marijino siđi u srce svakog čovjeka, ugasi u srcima ljudi svaku drugu vatru, sažezi sve što je protivno tebi, zapali srca ljudi preobrazi ih u sebe kako bi ljubili Boga koji ih je stvorio da bi ga ljubili. Daj da možemo moliti sa svetim Augustinom: "O sveti plamenu tvoja vatra je slatka i Ugodna." Litanije Prečislom Srcu Marijinom str. 595

Drugi dan: Srce Marijino sjedinjeno sa Srcem Isusovim je izvor blaga nebeskoga

Što bi se reklo kad bi neki kralj otvorio sva svoja blaga puna zlata i dragog kamenja i kazao da svatko može uzimati kako želi? Ne bi to bilo ništa u usporedbi s beskrajno bogatijim darom koji nam je dao Kralj kraljeva dajući nam Srce slavne Majke Marije. Što bi bilo kad bi nam papa dopustio da biramo za sebe među najljepšim relikvijama koje se čuvaju u Rimu? Bio bi to lijep dar, ali neznatan u odnosu na ono čime nas je počastio naš Spasitelj dajući nam Srce Kraljice svetaca. Što bi bilo kad bi nam Spasitelj Isus oduzeo srce od mesa i umjesto njega nam dao srce nekog Serafina? Bio bi to veliki dar. ali dajući nam Srce svoje Majke dao nam je dar koji je beskrajno plemenitiji i dragocjeniji. Jer, Marijino Presveto Srce je uvijek bilo ražareno gorljivošću za slavu Božju, tako ne samo da nije podnosilo u sebi ništa što je protivno njegovom Božanskom Veličanstvu nego je uvijek bilo spremno za slavu Božju žrtvovati sebe, svoj život svoje biće i trpjeti sva moguća mučenja.

Kardinal de Berulle kada nam govori o Isusovu boravištu u Marijinu Srcu kaže da su njih dvoje na zemlji činili jedno živo biće. Njih dvoje su tako bili sjedinjeni, bliski, živjeli su plemeniti život da su bili jedno za drugo. Samo ljubav to može domisliti. Neka je blagoslovljen Bog ljubavi i sjedinjenja koji ih povezuje. Neka On sjedini i naša srca s njihovim Srcima i učini da i mi uvijek živimo u savršenom jedinstvu na čast svetoga i savršenog sjedinjenja Srdaca Isusa i Marije.

Molitva: O Marijo, neka sva stvorenja svemira zadobiju jezik i govor i neka postanu srca koja te blagoslivljaju i neprestano ljube. Marijo, naša dobra i moćna Zagovornice, ti koja si uistinu Majka milosrđa svrni svoj majčinski pogled na nas, tvom majčinskom Srcu se utječemo da ne budemo bijednici ni u ovom ni u budućem svijetu, nego da poslije ovoga progona blaženo gledamo lice našeg ljubljenoga Oca i Isusa Krista koji je blagoslovljeni plod utrobe tvoje. Amen. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Treći dan: Srce Marijino raj zemaljski

Marija nije nikada ljubila ništa drugo osim Boga. Željela je samo da bude njemu po volji, bojala se da ga ne povrijedi, poduzimala velike i teške stvari radi služenja njegovu Božanskom veličanstvu. Svi njeni osjećaji prema svijetu su bili umrtvljeni i živjela je samo za Boga koji ju je posjedovao i vodio. Tako je Srce Presvete Djevice bilo istinski raj zemaljski u kome nije bilo ratova, ni uznemirivanja, niti bilo kakvog nereda nego samo mir, pokoj i divan red.

Njeno Srce se trajno klanjalo Bogu, slavilo Ga i blagoslivljalo, jer je u njemu, raju zemaljskom. Bog podigao svoje prijestolje. Njeno Srce je bilo kao jedan sveti oltar na kojemu je

dostojna Majka Vrhovnog Svećenika Isusa bez prestanka prikazivala samu sebe, svoje strasti kao tolike svete žrtve. U svom Srcu zapaljenom plamenom ljubavi umirala je svemu što nije bio Bog na slavu Božju i veću ljubav prema Bogu. Srce ove uzvišene Kraljice je sve prožeto Božanskom ljepotom. Isus nije samo Očev sjaj slava i ljepota, nego i Marijina. On je najdragocjenije blago koje Marijino Srce nosi u sebi. Čudesna ljepota Marijina Srca je predmet divljenja i naslade Očeve Stoje izraženo ovim riječima: "O moja najdraža ljubljena, o moje srce i moja ljubavi, puna si slasti i očaravaš me tvojim nasladama". Ljepota Sinovljeva je i ljepota Marijina, ili bolje reći sam Sinje ljepota, savršenstvo, svetost, ukras i slava svoje Majke.

Molitva: Pozdravljamo te Presveto Srce. Slatko Srce. ponizno Srce pozdravljamo te. Srce koje si se potpuno predalo, mudro Srce pozdravljamo te. Strpljivo i poslušno Srce, vjerno Srce, pažljivo Srce pozdravljamo te. Najsretnije Srce, Srce puno milosrđa pozdravljamo te. Ljubljeno Srce Isusa i Marije pozdravljamo te. Mi ti se klanjamo, zahvaljujemo ti, slavimo te. Ljubimo te svim našim srcem, svom dušom i svom snagom. Darujemo ti naše srce, predajemo ga, posvećujemo i žrtvujemo. Očisti ga, prosvijetli ga. posveti ga, u njemu živi i kralju) sada i zauvijek. Amen. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Četvrti dan: Srce Marijino i Utjelovljenje Sina Božjega

Koliko je Bog više ispunjao Srce Marijino svojim milostima i savršenostima, toliko više se njeno Srce po poniznosti smanjivalo. Kada se Presveta Djevica Marija Srcem podložila volji Božjoj kod Navještenja, kako bi se dogodilo Utjelovljenje Sina Božjega, više je željela slušati nego li postati Majkom Božjom. Rekla je: "Evo službenice Gospodnje", kao da je odgovorila Arkandelu: "Pristajem drage volje na ono što Bog traži od svoje službenice, ne da bi bila čašćena kao dostojna Majka Božja nego da izvršim svetu volju Božju i zato kažem neka mi bude po tvojoj riječi".

I Vječna Riječ, Sin Božji, postao je tijelom u krilu Presvete Djevice. Kako se to dogodilo? Tijelo Isusovo je bilo oblikovano u krilu Presvete Djevice od njene prečiste Krvi po djelu Duha Svetoga. I ta prava krv je uzeta manje ili više neposredno iz tjelesnog Srca Marijina. Kraljica Anđela je začela Kralja svemira u prečistoj Krvi svoga Srca, po djelovanju Duha Svetoga Marija je začela Sina koji je Stvoritelj svoje Majke.

Određena da bude Majka Spasitelja Ona je trebala savršeno nalikovati onome koji je uzeo tijelo od njene prečiste Krvi. Bilo je objavljeno sv. Brigiti da su Sin i Majka tako sličili jedno na drugo da tko je vidio jedno vidio je i drugo.

Molitva: Pozdravljam te kćeri Boga Oca, Majko Sina Božjega, Zaručnice Duha Svetoga hramu Božanstva, Djevice djevica, djevice od koje se htio roditi Kralj nebeski i čijim se mlijekom htio hraniti, Marijo Kraljice moga Srca, Majko moja i živote moj, radosti moja i predraga nado, ljubljena Majko, čudesna Majko, Majko milosrđa. Ti si puna milosti Gospodin je s tobom blagoslovljena si među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus, vječni Otac te je izabrao. Sin te ljubio Duh Sveti zaručio. Blagoslovljeni zauvijek oni koji te blagoslivljaju i ljube, blagoslovi nas sa svojim nježnim Sinom. Amen. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Peti dan: Srce Marijino pod Križem Isusovim

Srce Marijino je s radošću ljubilo Boga takvom ljubavlju daje njeno jedino zadovoljstvo bilo misliti na Boga i vršiti u svemu njegovu svetu volju, sve predati Njemu i sve ostaviti zbog njega, trpjeti sve za Boga i žrtvovati svoga predragoga Sina Isusa Krista kojega je beskrajno više ljubila nego samu sebe.

Tko bi mogao sumnjati da bi Marija radije pretrpjela sve paklene muke nego li vidjela svoga ljubljeno Sina uronjena u ponor patnje i prezira kako umire na križu. Zato kažem daje Srce Marijino pokazalo više želje i gorljivosti za Slavu Božju i spasenje duša pristajući na bolnu žrtvu svoga Sina na Križu nego da je pretrpjelo sve paklene muke. Njezin Sin nije dopustio da joj bilo koji stvor, pa ni oni koji su ga razapinjali, učini bilo kakvu uvredu ili da joj smeta. Htio je daje učini sličnom sebi. I kao što je ljubav bila glavni uzrok njegove muke u smrti, htio je da ona ljubav koju je imao prema svojoj Majci, i njegova Majka prema njemu bude uzrokom mučeništava Srca Marijina, cilj njenog života.

Marija presveta ovčica i Isus Božanski jaganjac su se promatrali i dobro razumijevali izmjenjujući uzajamno svoje patnje koje su bile takve da ih nitko, izuzev njihovih srdaca, Sina i Majke ne može razumjeti. Oni, jer su se savršeno ljubili zajedno su trpjeli ova strašna mučenja. Naš Gospodin Isus Krist daje duši najveći znak svoje ljubavi tako daje učini dionikom svoga Križa. On je ljubio Presvetu Djevicu više od bilo kojega stvorenja, više nego sva stvorenja zajedno, i učinio ju je najvećom dionicom svoje Muke. Zbog toga trebamo zahvaliti Isusu i Mariji.

Molitva: O Blažena Djevice Marijo, Nebo je stvoreno da bude boravište svetaca i anđela, ali tvoje blagoslovljeno tijelo je Nebo za Kralja anđela i svetaca. Tvoja prečista krv je bila stvorena da bi iz nje uzeo tijelo ljubljene Isus, tvoje krilo da bi ga nosilo tijekom devet mjeseci, tvoje prečiste grudi da bi ga hranile mlijekom, tvoje oči da bi ga ljubila, i natapala suzama radosti i boli. tvoje noge da bi ga pratile u Egipat, Nazaret, Jeruzalem, Kalvariju i posvuda kamo On hodi. Tvoje Presveto Srce je stvoreno da ga ljubi i da ljubi sve one koje On ljubi. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Šesti dan: Srce Marijino je oltar na kome trebamo prikazati Isusa Ocu

Budući da si ti bio nedostojan, kaže sv. Bernard, da ti Bog dade samoga sebe, On se dao Mariji da primiš iz njenih prečistih ruku sve što imaš. Tako je Bog u svom vječnom planu odredio da ne daje nikome ništa što prije nije prošlo preko Marijinih ruku. O Srce Isusovo, koje živiš u Mariji i po Mariji! O Srce Marijino, koje živiš u Isusu i po Isusu! O slatki vezu dvaju Srdaca, neka je blagoslovljen Bog ljubavi koji vas sjedinjuje. Neka On sjedini i naša srca Srcima Isusa i Marije i učini da žive u jedinstvu ljubavi.

Isus je zaživio ljudski život po Presvetoj Djevici, dakle Ona nam daje i kruh anđela, Presvetu Euharistiju da bi u nama sačuvala novi život koji nam je darovan. Tako sv. German Carigradski kaže: "Znajte daje krilo Bezgrešne Djevice sveti kalež pun Predragocjene Krvi Isusa Krista. Onaj koji pristupa ovoj nebeskoj gozbi može reći sa sv. Augustinom: "Ovdje su Rane moga ljubljenoga Isusa Krista i djevičansko krilo moje dobre Majke Marije. On me napaja svojom predragocjenom Krvlju, a Ona me hrani svojim božanskim mlijekom".

Marija je na oltaru svoga Srca prikazala istu žrtvu Božanskom veličanstvu koju je njezin Sin prikazao na Kalvariji. Ljubljeni Spasitelj je samo jedanput prikazao svoju žrtvu na Križu, a njegova ljubljena Majka gaje žrtvovala tisuće puta na oltaru svoga Srca. O kako trebamo častiti ovaj sveti oltar! Blagoslovljen Bog koji gaje posvetio na slavu svoga Veličanstva.

Ovu božansku žrtvu koju je Blažena Djevica prikazala Bogu svim svojim Srcem i nezamislivom ljubavlju u Jeruzalemskom hramu i na Kalvariji, Ona prikazuje trajno Bogu u Nebu i u svim sv. Misama koje se slave svaki dan diljem zemlje. Ne kažem daje Marija sjetilno i tjelesno prisutna na sv. Misama koje se slave na zemlji nego svojim Srcem, duhom i voljom budući da su njeno Srce, duh i volja potpuno sjedinjeni sa svojim Sinom, Ona želi sve što On želi, prati ga posvuda duhom i Srcem da bi skupa s njim, na neki način, činila sve što On čini.

Molitva: O ljubavi, plamen tvoga Srca Marijo mi je dopustio da uđem u tako dobro Srce moga Isusa. O Srce prepuno milosrđa i ljubavi, daj da umrem iz ljubavi, tebi za ljubav. O Srce Moga Isusa, uroni moje siromašno srce u svoje Srce. pozovi me na tvoju nebesku gozbu koja daje život dušama, iako nisam dostojan, daj da pijem vino tvojih utjeha. Neka tvoja Božanska ljubav ispuni praznine koje su u meni. Neka preobilje tvoga Srca nadoknadi moju mlakost i nedostojnost. Amen. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Sedmi dan: Srce Marijino - put naše molitve Bogu

Sva slava, milost, svetost i sve što je veliko i uzvišeno kod Nebeske Kraljice ima svoje korijene u njenom Srcu, jer je po njenoj dubokoj poniznosti, po čistoći bez premca, po gorućoj ljubavi njenog djevičanskog Srca Ona očarala Srce Nebeskoga Oca i privukla u svoje Srce i krilo Jedinorođenog Sina Božjega. Tako je Marija bila uzdignuta u najveće dostojanstvo ljubljene Kćeri Nebeskoga Oca, Majke Sine Božjega i Zaručnice Duha Svetoga te postala svetište Presvetog Trojstva.

Zbog toga trebamo častiti ne samo neko od otajstava ove Presvete Djevice nego svu njenu ljubav, jer ljubav je mjera zasluga i temelj svake svetosti. Ljubav je posvetila sve njene misli, riječi, dijela, razum, volju i sve duševne moći te je ukasila njen nutarnji život čudesnom svetošću koja u sebi sadrži najviši stupanj svih kreposti, sve darove i plodove Duha Svetoga. Po ljubavi svoga Srca Marija je uzvišena nadasve Serafine i stavljena na neusporedivo prijestolje slave i moći.

Dodajmo još k tome daje dobro Srce Marijino izvor svih darova, milosti, i blagoslova za sve koji je ljube kao Majku lijepe ljubavi i koji pobožno časte njeno Prečisto Srce. Mi dakle trebamo biti zahvalni, častiti Kraljičino i Majčinsko Srce Marijino i nikada mu nećemo iskazati dostojnu čast, hvalu i slavu. Sve molitve koje se upućuju Bogu, sva slava, čast i klanjanje koje mu iskazujemo trebaju proći preko zlatne kadionice Presvetog Srca Isusova i Prečistog Srca Marijina da bi bile prihvaćene od Božanskoga Veličanstva.

Poslušaj sv. Anselma koji kliče: "O Marijo ako ti šutiš, nitko ne moli za nas, nitko nam neće priskočiti u pomoć, a ako ti moliš svi će moliti, svi će nam doći u pomoć". Sveci su svoje molitve stavljali u Srce Marijino koje je zlatna kadionica jer su shvatili da Bog njihove molitve sjedinjene sa Marijinim radije prihvaća i one postaju učinkovitije.

Molitva: Neka Sin Božji, čije su vječno rođenje od Oca slavile vojske Nebeske, vidi kako se u cijelom svemiru slavi njegovo kraljevanje u Srcu Marijinu. Njeno Srce je najuzvišenije, ponor milosti bez dna, prijestolje Kralja slave. Ono je škrinja Božjih darova. O slatka Majko, čuvaj u svom Srcu srca svoje djece koja te mole, neka ona gore ljubavlju tvoga Sina. O Djevice koja očaravaš srca, daj da srca onih koji te ljube budu uzdignuta k Nebu gdje su neizrecive radosti. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Osmi dan: Nasljedovanje Srca Marijina

Promatrajte našeg najvišeg Gospodara i Zakonodavca koji nam je dao uzvišeno Srce Marijino da ga nasljedujemo kao neko sveto pravilo koje će nas posvetiti ako u tome ustrajemo. Zahvalimo Gospodinu što nam je dao tako sveto, ljubezno i slatko Srce koje je sama ljubav. Sva vaša radost i slast treba biti u nasljedovanju Srca Marijina, a da biste ga istinski nasljedovali trebate često podići oči vašega srca i pažljivo promatrati Srce Marijino. Često predajte vaše srce ovoj uzvišenoj Kraljici Isusu posvećenih srdaca i usrdno je molite da uzme potpunu vlast u vašem srcu, da vas preda i prikaže svome Sinu. da utisne u vaša srca svoje osjećaje i kreposti kako bi častili Isusove kreposti te da na kraju učini vaše srce po Srcu svoga Sina Isusa Krista.

Nasljedujmo Mariju, jer sva sreća, savršenstvo i slava naših srdaca sastoji se u tome da činimo tako da ona budu slike Srca Marijina kao što je ovo Prečisto Srce potpuni odraz Presvetog Srca Isusova.

Jer uzvišeno i neshvatljivo Presveto Trojstvo ulijevajući u Mariju beskonačnost svoga Božanskog blaženstva ispuni je i prožme toliko svojim Božanstvom da, budući je bila puna Boga, sam Bog je djelovao u njoj i po njoj u svemu što je Ona činila. Bog je gledao po njenim očima, slušao po njenim ušima, govorio preko njenih usta, u njoj je sam sebi iskazivao najsavršenije i najradosnije slave i hvale, a na kraju je u njenom Srcu pronalazio naslade i slasti kao u svome vlastitome Srcu.

Molitva: O Presveta Majko Božja, zar ti nisi moja istinska Majka, nisam li ja tvoje siromašno dijete? Ne treba li srce sina nalikovat srcu majke? Pa ipak ti vidiš toliku razliku između tvoga i moga srca. O Majko milosrđa, smiluj se mojoj bijedi. Predajem ti potpuno moje siromašno srce.

Usrdno te molim zbog dobrote tvoga majčinskoga Srca da potpuno iskorijeniš u srcu tvoga siromašnog sina sve što ti nije po volji i što bi te moglo ožalostiti, da utisneš u moje srce svete Isusove kreposti i kreposti tvoga Srca. O Djevice sveta ispuni naša srca Božanskim Duhom kojim je tvoje Srce preplavljeno. Daj da i mi primamo od punine tvoje milosti, da naš duh bude potpuno poništen u nama i da Duh tvoga Sina potpuno zagospodari u nama tako da govorimo, činimo i živimo privučeni i vođeni Isusom Kristom. Amen. Litanije Prečistom Srcu Marijinom str. 595

Deveti dan: Posveta Srcu Marijinu

O Kraljice moga srca, molim te da s tobom budem jedno srce. jedna duša, jedan duh ijedna volja. Da bi do toga došao uzmi moje srce i daj mi svoje da bi mogao vječno pjevati: "Kojeg li dara, divna Marijina ljubav mi je ukrala srce da mi dade svoje". Neka Marijino Srce bude duša moje duše, duh moga duha, neka ovo divno Srce bude pokretač moga života i svih mojih misli u ljubavi, poniznosti, podložnosti, poslušnosti, strpljenju i u svim drugim krepostima i nakanama ovog nježnog Srca.

Srce Marijino je naše sa svim srcima svetaca i anđela, jer smo udovi istoga otajstvenoga tijela Kristova, i sve što pripada jednom udu pripada i drugome, kao što nam je vječno Otac dajući svoga Sina dao sve skupa s njime. Nemojte se, dakle, zadovoljiti da ljubite Boga beskrajno ljupkoga samo sa svom sposobnošću vašeg malog ljudskog srca. Bilo bi to premalo, ako ne ništa. Ljubite Boga velikim Marijinim Srcem i predajte se potpuno Isusu da bi djelovali u istom Duhu njegova Srca.

O Marijo Majko moja, kao kad se ljudima približava smrt, te najbliži iz obitelji podvostručuju svoje brige i ljubav za bolesnika, tako se i ja nadam i molim te budi mi blizu zadnjih dana i sati moga života. Po tvome obećanju budi uza me kako bi me branila od neprijatelja moje duše, dala mi snagu, utješila me, pripravila me za svetu smrt i učinila dionikom tvojih nutarnjih stanja s kojima si Ti išla u susret smrti. Budi tada uz mene primi moju dušu kad se odijeli od tijela, zaštititi je svojim krilom i svojim majčinskim Srcem, jer ti si Isusova i moja Majka, sva moja ljubav. Privuci moju dušu k sebi u Nebo, da ljubim, slavim, vječno zahvaljujem Presvetom Trojstvu skupa s tobom, anđelima i svecima.

Molitva: O Kraljice moga srca, prikazujem Ti i posvećujem moje bijedno srce i usrdno te prosim zbog dobrote tvoga Srca po vlasti koju ti je Bog udijelio uništi sve u meni što ožalostuje tvoga Sina. Učvrsti u mom srcu kraljevstvo Isusova i tvoga Srca. Neka ova dva divna Srca neprestano i vječno kraljuju u meni.

O velika i divna Majko Marijo, prikazujem ti i posvećujem moje tijelo, moju dušu, cijelo moje biće sa svim njegovim sposobnostima i sve što mi pripada, moj život, moju vječnost. Time ti želim zauvijek i vječno iskazivati čast. Ti sama moja Gospodarice zauzmi se moću i vlašću koje ti je Bog udijelio zaposjedni me i potpuno sebi sjedini kako bi bio potpuno Isusov. Amen. Litanije Prečistom Srcu Marijinom.

3. LITANIJE PREČISTOM SRCU MARIJINOM

(Iz molitvenika "Isus prijatelj malenih " odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu 1912.g.)

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se! Kriste čuj nas, Kriste usliši nas!

Oče nebeski, Bože! smiluj nam se

Sine, Otkupitelju svijeta Bože! smiluj nam se

Duše Sveti Bože! smiluj nam se

Sveto Trojstvo, jedan Bože smiluj nam se

Srce Marijino, bez istočne ljage začeto moli za nas!

Srce Marijino, od svakog osobnog grijeha čisto,

Srce Marijino, svake milosti i kreposti puno,

Srce Marijino, pravilo svetosti,

Srce Marijino, što je bilo dionikom svih otajstava svoga Sina,

Srce Marijino, što je po otajstvenom navještenju postalo stanom Božjim,

Srce Marijino, što je po otajstvenom pohodu obasuto novim milostima.

Srce Marijino, što te je najuža prisutnost utjelovljene Riječi u tebi devet mjeseci veselila,

Srce Marijino, što je u porodu Isusa svoga Sina, neizreciv im veseljem bilo natopljeno.

Srce Marijino, što je u prikazanju svoga Sina u hramu, po Šimunovu proroštvu, mačem bilo probodeno,

Srce Marijino, što je zbog izgubljenog Sina tri dana bilo jako rascviljeno,
 Srce Marijino, što je zbog nađenoga Sina u Hramu bilo neizrecivo razveseljeno,
 Srce Marijino, što je svih Isusovih muka posebice dionikom bilo,
 Srce Marijino, što je od posljednje večere u presvetoj Euharistiji s Isusom zauvijek najuže
 sjedinjeno.
 Srce Marijino, što je zbog Isusova rastanka bilo jako ražalošćeno. Srce Marijino, što je zbog tuge
 svoga Sina u maslinskom vrtu bilo duboko rastuženo,
 Srce Marijino, što se zajedno sa svojim Sinom krvlju znojilo.
 Srce Marijino, što je zajedno sa presvetim licem Isusovim bilo išćuškano, izudarano i popljuvano.
 Srce Marijino, što je u šibanju nevinoga Isusa isto tolikim ranama bilo ranjeno,
 Srce Marijino, što je šiljcima trnove krune s Isusom bilo izbodeno.
 Srce Marijino, što je bremenom Isusova križa bilo opterećeno.
 Srce Marijino, što je s raspetim Sinom također na križu bilo opterećeno,
 Srce Marijino, što je u smrti svoga Sina blizu Križa morem muka bilo obliveno,
 Srce Marijino, što je zajedno s presvetim Srcem Isusovim bilo kopljem probodeno.
 Srce Marijino, što je s mrtvim Sinom Isusom skupa bilo u grob položeno,
 Srce Marijino, što je u Isusovu uskrsnuću od radosti opet oživjelo. Srce Marijino, što je o Isusovu
 Uzašašću neizrecivom slašću bilo napunjeno,
 Srce Marijino, što je u silasku Duha Svetoga novim obiljem milosti bilo obasuto,
 Srce Marijino, što je u svom slavnom Uznesenju nad sve blažene duhove bilo uzvišeno,
 Srce Marijino, što je na Nebu krunom Majke Božje Kraljicom svemira bilo okrunjeno, Srce
 Marijino, čudo Srca Isusova, Srce Marijino, ogledalo Srca Isusova, Srce Marijino, utjeho Srca
 Isusova, Srce Marijino, u ljubavi jače od smrti. Srce Marijino, slavo kraljevske kćeri. Srce Marijino,
 blago svetosti, Srce Marijino, sliko dobrote Božje,
 Srce Marijino, posrednice svih milosti.
 Srce Marijino, zdravlje bolesnika,
 Srce Marijino, utjeho svih nevoljnika,
 Srce Marijino, utočište grešnika,
 Srce Marijino, ufanje i slatka obrano Crkve,
 Srce Marijino, srce Majke Crkve.
 Srce Marijino, štite vojujuće Crkve,
 Srce Marijino, jakosti umirućih,
 Srce Marijino, rashlado duša u Čistilištu,
 Srce Marijino, radosti Anđela i Svetih,
 Srce Marijino, obrano svete Crkve protiv vlasti tmina,
 Srce Marijino, koje si uništilo sve zablude na čitavome svijetu.
 Srce Marijino, izabrani stane Duha Svetoga,
 Srce Marijino, milino ljubavi svoga Sina,
 Srce Marijino, srce po Srcu vječnoga Oca,
 Srce Marijino, predostojne Kraljice svijeta,
 Srce Marijino, blagoslovljeno u vijeke,
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine! Jaganjče Božji, koji
 oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine! Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj
 nam se Gospodine!

Pomolimo se: Svemogući vječni Bože, koji si pripravio dostojno prebivalište Duhu Svetome
 u Srcu Blažene Djevice Marije, udijeli milostivo, da pobožno štujući njezino neokaljano Srce
 uzmognemo po tvome Srcu živjeti, po Kristu Gospodinu našem. Amen.

4. DEVETNICA ŽALOSNOM SRCU MARIJINU

(Imprimatur, 31. 3. 1965. Gilles Barthe biskup Toulona)

Ovu devetnicu su u svijetu proširili monasi Kamaldolesi iz opatije la Sezne-sur-Mer u Francuskoj. U njoj polazeći od biblijskih tekstova razmatramo na poseban način Marijino sudjelovanje u otajstvu našega Otkupljenja. I ovu devetnicu možemo moliti tijekom liturgijske godine kada želimo razmišljati o Marijinim žalostima ili moliti za koju milost. Na poseban način ova devetnica je prikladna kao priprava slavljenja spomendana Blažene Djevice Marije Žalosne, koji se slavi 15. rujna. U tom slučaju devetnica počinje 6. rujna.

Dan nakon blagdana Uzvišenja svetoga Križa Crkva slavi spomendan Marijina sudjelovanja u otajstvu Kristove muke, Žalosnu Gospu. Drugi Vatikanski koncil jasno o tome govori: «Tako je i Marija napredovala na putu vjere i vjerno sačuvala svoje sjedinjenje sa Sinom sve do Križa, gdje je, ne bez Božjeg nacrt, stajala, sa svojim Jedinorodencem mnogo trpjela i s materinskim se srcem pridružila njegovoj žrtvi, pristajući s ljubavlju na žrtvovanje žrtve koju je sama rodila: i napokon ju je sam Isus Krist, dok je na križu umirao, kao Majku dao učeniku ovim riječima: Ženo, evo ti sina» (LG 58).

Devetnica pouzdanja i zahvalnosti Žalosnom i Prečistom Srcu Marijину

Obratimo se svi s pouzdanjem prežalosnom i Bezgrešnom Srcu Marijину, prelatkoj Majci Isusovoj i Majci našoj, da ona svojim moćnim zagovorom isprosi od svoga Sina povratak mira i reda. (Papa Benedikt XV) (Iz pisma kardinalu Vanutelli, dekanu kardinalskog Zbora, od 30. svibnja 1915. Acta S. S. 1915. p. 154)

Što treba moliti svaki dan tijekom devetnice? Čita se jedno štivo na dan. Nakon toga slijedi jedna od dviju posvetnih molitva a zatim se moli jedna desetica krunice i litanije Srcu Marijину na str. 595. Tko običava dnevno moliti krunicu, ne mora moliti i ovu deseticu. Oni koji to mogu treba da na završetku, devetnice prisustvuju sv. Misi, ispovjedu se i pričeste, jer je žrtva sv. Mise najsavršenije djelo naše vjere i najmoćnija zahvala i molitva.

- Ciljevi devetnice

1. Pomoći dušama da upoznaju žalosti Srca Marijina, jer nas Ona uči da suosjećamo sa Srcem Spasitelja.
2. Častiti njihova Srca i prikazati im hvale i prošnje, da zadobijemo milosti koje su nam potrebne.

Prvi dan: Srce Djevice Marije remek - djelo Svevišnjega

Djevice Bezgrešna, Prečista Divna! Po izvanrednoj milosti Ti si bila sačuvana od istočnoga grijeha. Ta savršena čistoća učinila je Srce tvoje posudom neizmjerne ljubavi Božje. Ono je uvijek otvoreno njezinim nadahnućima, darovima i njezinim djelima. S Božjom si ljubavi surađivala bez prestanka. Ti si savršen stvor, jedina koja si dala Bogu dostojan odgovor ljubavi, kakav On očekuje od svih stvorova: potpuno predanje njemu.

Ti si naša Majka. Preporučujemo se tvome Bezgrešnom Srcu da se očistimo. Ono nam nadahnjuje odvratnost i prema najmanjim grijesima. Tvoje nas velikodušno Srce upućuje da svoj život potpuno predamo dragomu Bogu. Na početku ove Devetnice pouzdanja, molim te, Bezgrešno Srce Marijino, da mi pomogneš očistiti se od grijeha, da tako Bogu omilim. U svojoj tjeskobi i u svojoj nevolji dolazim k tebi, Prečisto Srce Marijino, da se potpuno predam tvojoj majčinskoj ljubavi.

Pogledaj na boli koje me pritišću, vidiš mlakost u službi Božjoj. Ja ti se potpuno posvećujem s nakanom da mi ti pomogneš što bolje vršiti svetu volju Božju. Bezgrešno Srce Marijino, ja ti se potpuno predajem: tijelo, dušu, život svoj. cijelo biće svoje, želje svoje i potrebe svoje. (Reci svoje potrebe...) Ako je to na slavu Božju, molim te, isprosi mi milosti koje očekujem od tvoje majčinske dobrote. Gospodine Isuse, po Bezgrešnom začecu tvoje Majke, udostoj se uslišati moje molitve i daj mi spoznati sve bolje njezino prežalosno i Bezgrešno Srce.

Vrelo milja slatka Mati...Neka ljubav srca moga, Gori sved za Krista Boga. Da Mu u svem omilim. ("Stala Majka pod raspelom ")

Bože moj, sveti Oče, ljubavi neizmjerena, kao nadoknadu za premalenu ljubav čovječanstva prikazujem Ti pomirbenu žrtvu Tvoga Sina skupa sa zadovoljštinama njegove Majke. Samo su ti oni ljubav ljubavlju uzvratili. (Slijede molitve :a svaki dan devetnice)

Drugi dan: Ožalošćeno Srce

Tvoje Bezgrešno Srce, o Marijo, Majko naša, doživjelo je bol u svoj svojoj gorčini. Budući da si ti savršena čistoća i Stvoritelju potpuno predana, tvoje Srce je živo osjećalo ranu koju je Božjoj ljubavi zadala ljudska nezahvalnost. Kad si postala Majka Otkupitelja, ti si postala i "Majkom žalosti" i "Majkom radosti".

Ti si pristala na žrtvu svoga djeteta i postaviš jedno s njegovim Srcem, njega si za nas žrtvovala. Tvoje majčinsko Srce trpjelo je sve patnje božanskoga Sina tvojega. Molim Te da mi za vrijeme ove Devetnice otkriješ dubinu svojih boli i patnja Isusovih. Budući da ti poznaješ bol i tjeskobu, smiluj se svim nesretnim srcima. Pokaži se Majkom našom. Pomozi nam. Budi uz nas. Daj nam svoju vjeru, svoje ufanje i svoju ljubav; daj nam svoju snagu da s tobom zajedno služimo Gospodinu bolje negoli do sada. I, ako je to na veću slavu Božju, isprosi mi milost koju tražim od tvoje majčinske dobrote. (Reci svoju prošnju...)

Rane drage, Majko sveta, Spasa za me razapeta tisni usred srca mog. Neka dođu i na mene patnje za me podnesene. Sina tvojeg ranjenog.

Sveti Oče, prikazujem Ti sve boli Isusova i Marijina Srca. da po njima udijeliš svijetu milosrđe i daruješ mu mir. (Slijede molitve :a svaki dan devetnice)

Treći dan: Prvu žalost; kod Isusova prikazanju u hramu

Spomeni se, Majko Božja, one iznenadne žalosti svoga Srca kada je starac Šimun, vraćajući ti božansko Djetešće koje si Bogu prikazala, rekao: " Evo, ovaj je postavljen kao znak protivljenja a tebi će samoj mač dušu probosti."

Ti si se oduševljavala velikim stvarima koje su o njemu prorečene, a sada tvoje mlado majčinsko Srce mora očekivati žalosti zbog božanskog Djetešćeta: nasuprot ljubavi mnogih bit će mržnja drugih, i ona će mu smrt zadati i progoniti ga do svršetka svijeta.

Tvoje srce u tom je času postalo još žalosnije, budući da si već predosjećala tajanstvenu smrt svoga božanskog djetešćeta, po kojoj će On ljubavlju ljude otkupiti, no ipak od mnogih neće uvijek biti ljubljen. Jedni će biti za njega, drugi protiv njega. Tvoje Dijete će morati zbog mržnje trpjeti. O Majko moja, nisam li bio baš ja onaj koji je ranio tvoje srce tim mačem? Jesam li ja bio uvijek za Isusa, u svim svojim djelima? Radi te žalosti isprosi mi milost da budem od sada vjerniji Isusu koji se kao žrtva za mene u hramu prikazao; da mu budem vjeran u sv. Euharistiji, gdje On nastavlja danomice trpjeti kao uzvišena žrtva za oprostjenje naših grijeha.

Budući da je tvoje ožalošćeno Srce osjetljivo na sve boli. posreduj za mene pa mi isprosi, ako je to na slavu Božju, milost koju tražim od tvoje dobrote.

Sveti Oče, prikazujem ti žrtvu tvoga ljubljenoga Sina u svim sv. Misama koje se služe na svijetu. Ona je bila najavljena kod prikazanja u hramu, a izvršila se na Križu. Prikazujem ti njega po ranjenomu Srcu Marijinu, za oprostjenje grijeha cijeloga svijeta. (Slijede molitve za svaki dan devetnice)

Četvrti dan: Druga žalost; bijeg u Egipat

Spomeni se Majko žalosti koja ti je obuzela Srce one noći kada te Josip probudio i kazao ti da treba odmah bježati, kako bi se djetešće spasilo od Herodove srdžbe. Kolike li tjeskobe! Već se. eto, počelo ispunjavati Šimunovo proročanstvo, već je mladi život tvojega djeteta u pogibelji.

Trebalo je odmah krenuti, ostaviti sve, vlastitu kuću, poći u progonstvo, daleko u tuđu zemlju. Tvoje prežalosno Srce nije ni časka oklijevalo i brzo si se spremila. S Djetetom Isusom u svome naručju i s Josipom koji je dijelio tvoj strah, sve ste ostavili da spasite Spasitelja svijeta.

O dobri Isuse, sjeti se tjeskobe svoje božanske Majke i sv. Josipa za vrijeme bijega u Egipat. Sjeti se njezinih izbjegličkih patnja. Smiluj se svima progonjenima koji su primorani napustiti svoju kuću, svoja dobra i poći u progonstvo.

Zbog te ljute boli Srca tvoje Majke, molim te, smiluj se svoj dječici odgojenoj daleko od tebe i bez tebe, te daruj našoj domovini i ostalom svijetu kršćanske škole. Daj nam snage odreći se

svega da ušćavamo i ojačamo tvoju ljubav u našim dušama. Radi ove žalosti, o Marijo, isprosi mi milost koju očekujem od tvoje majčinske dobrote. (Reci prošnju)
Sveti Oče, prikazujem ti patnje Srca Isusova kao i sva stradanja sv. Obitelji u progonstvu i daj da narodi i obitelji spoznaju tvoja prava te im se posve podlože. (Slijede molitve za svaki dan devetnice).

Peti dan: Treća žalost; Isus ostaje u hramu

Sjeti se, Majko, tjeskobe koja je obuzela tvoje Srce kada si kroz tri dana tražila izgubljenog Isusa. Tvoje dijete, neizmjerne ljubav sinovska! Dijete - Bog koji zna sve, sve može i poznaje tvoju bol. Strašne li zbunjenosti! Gdje je On? Zašto vas je ostavio? Je li to već čas da On dade svoj život kad si ga pronašla među pismoznancima, ti se klanjaš božanskoj Riječi, iako je ne razumiješ: "Zar niste znali da moram biti u onome što je Oca mojega?"

Radi one trodnevne žalosti za vrijeme njegove odsutnosti. Srce Marijino, pouči nas da nikada ne izgubimo Isusa i da ga tražimo bez prestanka, da znamo izgubiti i svoje blagostanje, samo da bismo njega slijedili. Nauči nas prihvatiti tajanstvene planove Providnosti, premda ih ne razumijemo.

Smiluj se nevoljnim majkama koje izgube svoju malu djecu. Smiluj se svima onima koji su izgubili Isusa. Božanski Spasitelju, radi suza tvoje Majke, privuci k sebi srca izgubljena i narode koji su tebe ostavili. Privedi ih k jedinstvu Crkve. O Marijo, da bismo opet mogli pronaći Isusa, ako smo ga izgubili, otkrij nam veliko milosrđe njegova Srca u sakramentu sv. ispovijedi, koji nam vraća božanski život.

I dok se sjećamo tvojih suza, dođi mi u pomoć ... pomози mi, isprosi mi milost koju molim i koju očekujem po tvome zagovoru. Sveti Oče, prikazujem ti tjeskobe Srca Marijina za vrijeme ona tri dana odsutnosti, da svoje službenike obdariš vjernošću i ustrajnošću u njihovom svetom zvanju. (Slijede molitve za svaki dan devetnice)

Šesti dan: Četvrta žalost; Marija susreće Isusa na križnom putu

O, Majko, spomeni se svoje žalosti kada si susrela Isusa na križnom putu. Vi ste se tamo pogledali. U kakvu si ga stanju vidjela! Njegovo sveto lice prekriveno je krvlju i popljuvano ... Puk prema njemu iskaljuje bijes, koji bi i tebe prestrašio da tvoja vjera nije bila još jača. Udaraju na njega koji je sama ljubav i koji je dijelio samo ljubav.

Tvoje žalosno Srce kao da će pući. Ti si ga htjela rasteretiti, pomoći mu, ali nisi to mogla, nego si ga samo preporučila Ocu i pokazala Isusu svoje slomljeno, ali i jako velikodušno Srce s njime sjedinjeno, i kročila si zajedno s njim k cilju otkupljenja, sve do sramotne smrti na križu. Vaša žalosna Srca su se razumljela. Vaša žalosna Srca su se podupirala.

Radi vaših zajedničkih boli, o Božanska Srca Isusa i Marije, smilujte se jadnim dušama koje kao svjetina na Golgoti nastavljaju sa svojom mržnjom prema Spasitelju. Smilujte se jadnim grešnicima! Gledajte ih onim pogledom kojim ste se pogledali na križnom putu, pogledom, koji je prožeo vaše duše posvemašnjom ljubavlju, koja je temelj vaše zajedničke žrtve. Neka taj pogled prati umorne duše sve do njihova susreta s Raspetim.

Pogledaj u ljubavi, Gospodine, svoju Crkvu i zaštititi je. Pomози njezinom Poglavaru, našem Svetom Ocu. Pomози onima koji trpe za svoju vjeru radi tvojega imena. Pogledaj milosrdno na zemlje u kojima je vjera progonjena, i radi suza tvoje Majke povrati svuda vjersku slobodu i mir.

Udostoj se svrnuti svoj milosrdni pogled i na mene, na moju bijedu, na moju slabost, na moje propuste, na moje krivice. Isprosi mi oprostjenje, o Majko prežalosna, pomози mi slijediti Isusa, da znam nositi svoj križ s njime, te mi isprosi milost koju želim i očekujem po tvome zagovoru. Sveti Oče, prikazujem ti sve žalosti Isusa i Marije na križnom putu, s nakanom da za ovaj grešni svijet zadobijem milosrđe i spasenje. (Slijede molitve za svaki dan devetnice)

Sedmi dan: Peta žalost, razapinjanje Isusovo

Spomeni se, Gospodine Isuse, patnji svoje Majke za vrijeme razapinjanja. Njezino je žalosno Srce tuklo kao da će pući, kada su krvnici nasilno trgali tvoje odijelo prilijepljeno na

nebrojene rane tvoje, kada su čekićem zabijali čavle koji su tvoje ruke i noge pribili na drvo križa. Kako je Majka tvoja mogla ostati živa?

Sjeti se vjere, ufanja i ljubavi, i svih kreposti koje su nju održale uspravnom podno tvojega Križa za vrijeme tri sata smrtne borbe. Sjeti se također ljubavi s kojom je primila tvojih posljednjih sedam riječi koje su nam otkrile tvoje neizmjerne milosrđe: „Oče, oprostimo im, jer ne znaju što čine". „Danas ćeš biti sa mnom u Raju".

Pa evo tvoje dragocjene oporuke čovječanstvu: „Ženo, evo ti sina, sine evo ti Majke." Onda opet žalost tvoje duše koja je dosegla svoj vrhunac: „Žedan sam!" - žedan naše ljubavi, žedan naših duša. Zatim posvemašnja ostavljenost «Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Isto tako svjedočanstvo tvoje krajnje ljubavi: "Svršeno je!" Spomeni se konačno, božanski Spasitelj, satrtog Srca Marijina, kada je Ona čula da ti predaješ svoju dušu Ocu: "Oče. u tvoje ruke predajem duh svoj." Radi žrtve tvoje Majke, sjedinjene s tvojom žrtvom podno Križa, smiluj se grešnom čovječanstvu i spasi ga. O, Srce Marijino, na Golgoti od boli satrto, Srce prečisto, koje je shvatilo svu strahotu otpora prema Bogu i rugobu svijeta, daj nam da shvatimo težinu grijeha i vrijednost vjernosti Božjoj milosti. Prikaži raspetoga Spasitelja za spasenje zalutalog svijeta, za spasenje moje siromašne i jadne duše. Daj mi spoznati ljubav Božju i pomoz mi u svim mojim teškoćama. Gospodine Isuse, prikazujemo ti zasluge Marije, tvoje i naše Majke, podno Križa, da ublažimo tvoju božansku pravdu. (Slijede molitve za svaki dan devetnice)

Osmi dan: Šesta žalost, probadanje Isusa kopljem i skidanje sa križa

Draga naša Gospo od svetoga Križa, sjeti se svoje boli kada je vojnik upravio svoje koplje u Srce Isusovo. Tvoje majčinsko Srce osjetilo je mač boli i sve ubode naših grijeha i naše nehajnosti. sve ubode mržnje, krivovjerja i zabluda koje su učinile duše, tako skupo plaćene neizmjernom ljubavlju koja ih je stvorila i otkupila.

Zbog tvoje ljute boli isprosi nam velikodušnost da zadovoljimo ljubavi ranjenog Srca Isusova u svemu onomu što On od nas očekuje i da od danas prebivamo u tom Božanskom Srcu za nas otvorenom.

Sjeti se također svoje neizrecive boli kada si mrtvo tijelo svojega Sina, skinutog s Križa, na ruke primila. Kojom li si ljubavlju, s kojim li poštovanjem promatrala njegove rane istražujući njihovu dubinu! A u tvoje slomljeno Srce mač je prodirao toliko dublje koliko si više otkrivala sve ljuće rane Isusove.

Draga naša Gospe naša probodena Srca od žalosti pod Križem, i ti bi mogla ponoviti mojoj duši riječi koje si rekla Luciji u Fatimi, pokazavši joj svoje trnjem okrunjeno Srce: "Gledaj moje Srce posve razderano trnjem koje mi ljudi svaki čas zabadaju svojim psokama i nezahvalnostima. Nastoj me barem ti utješiti."

Žalosno Srce Marijino, ja te želim utješiti ljubeći Isusa i želim pridobivati duše za njegovu ljubav. Isprosi mi tu milost i učini me apostolom tvojega kraljevstva. Ali pogledaj i moje brige; posređuj za mene svom svojom majčinskom ljubavlju te mi isprosi milost koju od tvoje dobrote očekujem.

Sveti Oče, prikazujem ti rane Božanskog Spasitelja, osobito one njegova ranjenoga Srca, kao i mačem probodeno Srce njegove svete Majke, da postignemo ozdravljenje naših duša. (Slijede molitve za svaki dan devetnice)

Deveti dan: Sedmu žalost, Isusov ukop

Sjeti se, Majko, svoje boli kada je trebalo pokopati tijelo Sina tvojega, kolike li žalosti za tvoje Srce: ne moći više gledati ono milo lice! O, dobri Isuse! Spomeni se posljednjega, pogleda svoje Majke na tvoje nekada lijepo, a sada izobličeno lice i sjeti se sve skrbi koju je Ona uložila oko spremanja tvojega tijela.

Spomeni se samilosti koju je osjetilo prežalosno njezino Srce kada te vidjela u grob položenog. U tom krajnjem poniženju Ona ti je kao zadovoljštinu prikazala svoju prečistu ljubav i žrtvu svojega neizrecivog mučeništva, zajedno s tvojim otkupiteljskim patnjama.

Spomeni se zatim nepokolebive vjere koja je podržavala tvoju svetu Majku, jer Ona je vjerovala u tvoje uskrsnuće te ga i očekivala. Sjeti se također njezina satrtoga Srca koje je željelo biti s tobom pokopano, da te ne ostavi i ne prestane se tebi klanjati. O, Marijo!

Zbog te neizmjerne boli srcima koja su ožalošćena gubitkom dragih osoba, smiluj se bolesnicima, progonjenima, svima onima koji trpe. Pomozi im, utješi ih. Smiluj se dušama u Čistilištu... pokojnicima koji su nas poznavali. Prikaži svojih Sedam žalosti Srcu Isusovu za njihovo oslobađanje. Smiluj se i meni, isprosi mi vjernost u svim mojim dužnostima, zdravlje mojoj duši te, ako je to na slavu Božju, daj mi milost koju molim od tvoje majčinske dobrote.

Smiluj se našoj domovini, te joj isprosi da bude uvijek vjerna Crkvi Isusa Krista. Isprosi uskrsnuće dušama koje su zbog grijeha mrtve božanskom životu, isprosi nam svećenička i redovnička zvanja koja će dušama darivati Krista i širiti Božje Kraljevstvo na zemlji. Amen. Sveti Oče, prikazujem ti okrvavljeno Spasiteljevo tijelo u grob položeno, i neizmjernu bol presvete Majke kao prošnju za povratak izgubljenih duša u jedinstvo Crkve. (Slijede molitve za svaki dan devetnice)

Posveta pobožne osobe

(B. Petit)

Žalosno i Bezgrešno Srce Marijino, božansko i čisto prebivalište, zakrili moju dušu svojim majčinskim zagovorom, da bi ona, uvijek bila vjerna glasu Isusovu, mogla udovoljiti njegovoj ljubavi te vršiti njegovu božansku volju.

Želim, Majko moja. da mi uvijek pomažeš svojom otkupiteljskom suradnjom, da se, živući u povezanosti s tvojim Srcem, potpuno sjedinim sa Srcem tvoga božanskoga Sina. Približi me njegovu Srcu putem kreposti i žalosti tvogega Bezgrešnog Srca. Štiti me uvijek. Amen
Posveta prežalosnom i Bezgrešnom Srcu Marijinu (Za privatnu uporabu vjernicima sastavili monasi kamaldolesi)

Srce Isusovo, kopljem probodeno, koje si nas toliko ljubilo i koje nas toliko želiš spasiti, daj da i ja tebe ljubim i da ti budem vjeran. Radi toga, o moj dobri Spasitelju, posvećujem se prežalosnom i bezgrešnom Srcu tvoje ljubljene Majke.

Da, mila Majko Božja, tebi se posvećujem, tebi se potpuno predajem zauvijek i se uzdam u tvoje prežalosno i Bezgrešno Srce, da me Ti nadahnjuješ i upravljaš u ljubavi prema tvome Božanskom Sinu. Učini da moje srce ne bude više isprazno srce, nego da ono, raspaljeno vatrom tvoga Srca, potpuno prione uz Boga te u ljubavi i služi tvom Božanskom Sinu.

O sveta Srca Isusa i Marije, koji ste uvijek bili sjedinjeni u djelu našega spasenja, spasite mene, spasite nas, spasite Crkvu i cijeli svijet, i učinite srce moje po Vašim Srcima. O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo. Prežalosno i Bezgrešno Srce Marijino, moli za nas najveći zalag kojim raspoložemo da ganemo ljubav Oca i Srce Sina.

5. MOLITVE SVETACA I PAPE SRCU MARIJINU

Blagoslovljeno Srce Marijino

(Sv. Ivan Eudes)

Blagoslovljeno Srce Marijino, nebu nebesa, u kojemu si Ti Bože uvijek prebivao, Srce koje jesi i bit ćeš vječno čašćeno. hvaljeno i slavljeno na Nebu i na zemlji. Blagoslovljeno Srce koje se uvijek ravnalo samo po većoj ljubavi od svih svetih ljubavi koje su u srcu svih anđela i ljudi koji ljube Boga i blišnjega zbog Boga i u Bogu. Blagoslovljeno Srce koje si Ti Bože savršeno posjedovao od prvog trenutka njegova života i koje nikada nije postojalo a da nije bilo potpuno tvoje, o Bože.

Blagoslovljeno Srce koje sve one koji ga ljube vodi da tebe ljube Isuse. Blagoslovljena Djeвица Marija, Isuse, koja je uvijek, na svakom mjestu i u svemu upirala pogled u tvoju svetu volju i vršila je u svemu, i nije imala drugih sklonosti, drugih nakana u svim mislima, riječima i djelima

nego, da bude po volji tvome božanskom Veličanstvu i vrši tvoju božansku volju. Blagoslovljeno Srce koje može reći: Pripravno je Srce moje, pripravno! Što nije učinilo, pretrpjelo, ostavilo, dalo tebi za ljubav Bože. Svako djelo, od najvećega do najmanjega, svaka riječ, svi osjećaji i djelovanje duševnih moći bili su posvećeni samo na tvoju slavu Bože.

Isuse, blagoslovljeno Srce, koje se je usprkos svoga, na određeni način beskrajnoga dostojanstva Majke Božje, uvijek ponizivalo ispod svih stvorenja, smatrajući se najmanjim i zadnjim od svih. Blagoslovljeno srce službenice tvoje i službenice svih drugih. O Bože. blagoslovljeno Srce Kraljice svih svetih koje je uvijek bilo bezgrešno, ostalo u uzvišenoj ljubavi i čistoći, obuzeto i preobraženo tvojom božanskom svetošću i čistoćom. O Bože. blagoslovljeno Srce tako dobro, ljupko, slobodno, dobrohotno, veliko, puno blagosti, svijetla slika tvoje dobrote, blagosti i ljupkosti.

O Bože, blagoslovljeno Srce koje obiluje krotkošću. samilošću i milosrđem prema bilo kojem grešniku, živa slika tvoga milosrđa bez granica. Blagoslovljeno srce koje je umrlo svome sebeljublju i svojoj volji, i na ovome svijetu za sebe je tražilo samo da se tebi dopadne Bože, da ti udovolji u svemu i vrši tvoju obožavanu volju. O Isuse, blagoslovljeno Srce tvoje Majke, dobroćudno, slatko i ljubezno sa svima, nesposobno imati i najmanju misao za naškoditi nekome, uvijek spremno činiti svako dobro svakome koliko mu je moguće. Blagoslovljeno Srce, bezdan milosti i svetosti, bezgranični ocean uzvišenosti i savršenstva, neizmjerni svijet veličina i ljepota, koje te Isuse vječno ljubi više od svih anđela i svetih, a koje si Ti počastio i uzvisio iznad svih anđela i svetih. O Majko dobrote, neka svi vjernici blagoslivljaju i neprestano ljube tvoje majčinsko Srce! O ljubezno Srce moje predobre Majke, budi ti Srce moga srca, duša moje duše, život moga život. Amen.

Molitva Srcu Isusovu i Marijini

(Sv. Ivan Eudes)

Pozdravljamo te Presveto Srce. Slatko Srce, ponizno Srce pozdravljamo te. Srce koje si se potpuno predalo, mudro Srce pozdravljamo te. Strpljivo i poslušno Srce, vjerno Srce, pažljivo Srce pozdravljamo te. Najsretnije Srce, Srce puno milosrđa pozdravljamo te. Ljubljeno Srce Isusa i Marije pozdravljamo te. Mi ti se klanjamo, zahvaljujemo ti, slavimo te. Ljubimo te svim našim srcem, svom dušom i svom snagom. Darujemo ti naše srce, predajemo ga, posvećujemo i žrtvujemo. Očisti ga, prosvijetli ga, posveti ga. U njemu živi i kraljuj sada i zauvijek. Amen.

Sjedinjenje Srca Isusova i Srca Marijina po Euharistiji

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Isuse ne možeš ostaviti Mariju, toliko je jaka ljubav koja vas veže, zbog toga si malo prije svoje smrti ustanovio Euharistiju, da bi nakon svoga Uzašašća ovdje na zemlji bio njena utjeha. Toliko si se naslađivao u njenom prečistom krilu tijekom devet mjeseci, da si ponovno htio više puta u njoj otpočiniti u tišini. Ti se u njenom Srcu kao na oltaru prikazuješ Nebeskom Ocu. Izgnan iz srca grešnih ljudi, Isuse dolaziš u njeno Sveto Srce i primaš u njemu savršenu čast, jer njeno Srce ti pjeva slatku uzvišenu pjesmu hvale i slave koju samo ono može otpjevati kako tebi dolikuje. Isuse Ti se ugodno odmaraš na ležaljci njene čistoće, kušaš neizrecivu radost u plamenu njene ljubavi, ali iznad svega njena poniznost te privlači da siđeš u nju i očarava tvoje veličanstvo.

Isuse pun zahvalnosti činiš Mariju dionicom svega svojega blaga, hraniš je svojim tijelom koje je Ona u djetinjstvu othranila mlijekom iz svojih prečistih prsiju. A za uzvrat Ti je hraniš svojom božanskom krvlju. Koju li radost i milinu je ona doživljavala u slatkim trenucima kad je nježno primala svoga ljubljenog Sina. Tada je njeno sveto Srce klikalo zbog radosti u Isusu svome Spasitelju. Njeno Presveto Srce je plamen, gorući grm koji izgara i koje samo u svom Bogu pronalazi sebe, svoje boravište i život.

Gori, a ne izgara, jer se nikad ne može previše ljubiti. Ljubav u tom velikom otajstvu izgleda kao da njihova srca spaja te postaju jedno. Među njima sve postaje zajedničko, jer Sin je potpuno u svojoj Majci, a u Mariji se nazire samo njen ljubljeno Sin Isus. Tada Ona svojom molitvom zadobiva

milosrđe siromašnim grešnicima. On je njen Sin, Ona je njegova Majka. Njeno Presveto Srce i prečisto krilo razoružaju Isusa.

O kršćani, vjerna Djevice svojim pričestima nam pokazuje svetu pripravu i stav kako savršeno ispuniti našu dužnost prema Isusu u presvetom Sakramentu. Nasljedujemo taj savršeni model. Od tebe Djevice Marijo nam je proizašlo njegovo Tijelo i Krv koji nas uzdižu do tih visina da nam i anđeli zavide. Budi uvijek i svuda blagoslovljena što nam daje tako dragocjeni dar.

Majko divna, zasadi u naša srca sve svoje kreposti da bi slatki Isus u njima rado boravio. Zapali svoju ljubav u nama da bi s tobom ljubili tvoga Sina. O Isuse tvoja sveta Majka je naša savršena nadopuna. Sidi žurno u nas i sjedini nas s Ocem, ili radije dođi u njeno Srce koje će nadoknaditi našu premalu ljubav. Amen.

Isusu koji živi u Mariji *(Sv. Ljudevit Montfortski)*

Dođite poklonimo se Isusu koji živi u krilu Marijinu. S čuđenjem promatrajmo veličinu koja se smanjila, Boga koji je postao dijete da bi nama dao život. Marijino krilo je sveti hram u kome se Bog naslađuje, nebo obasjano suncem pravde, naše sigurno utočište koje Boga umoljava. Dan i noć Bog se u Mariji naslađuje, a Ona ga za uzvrat ljubi svom snagom svojom. Dva Presveta Srca potpuno odgovaraju jedno drugome. O kako Isusu velikodušno obdaruje svoju svetu Majku! Obilato u njeno Srce izljuje milosti. Srce Marijino je drago boravište i prijestolje Sina Božjega.

Dok se Isus privija Prečistom Marijinu Srcu koje nikada ne upozna rušilački znak grijeha slobodno u njeno Srce ucrtava i utiskuje svoj pravi lik. Blisko i usko sjedinjena njihova Srca se prikazuju Nebu kao dvije svete žrtve kako bi zaustavili kazne koje su uzrokovane našim zlodjelima. U ovom velikom otajstvu svi izabranici su rođeni, Marija i Isus su ih unaprijed izabrali kako bi bili dionici njihovih kreposti, slave i moći. Čudesno je to otajstvo, divni polet, blaženo očaravanje dvaju ljupkih Srdaca. Samo u Nebu ćemo spoznati te neizrecive tajne.

Jedno izgleda kao da se gubi u drugom, o čudesnog li saveza. Marija je sva u Isusu koji je uvijek ljubi, ili bolje rečeno Ona više ne živi već samo Isusu živi u njoj. Hodimo između ova dva Srca da istopimo naš led, sudjelujemo u njihovom žaru, krepostima i milosti. Pođimo, oni ljube grešnike i nas će primiti. O Majko Božanske ljubavi, o bogato svetište koje nosi našeg Gospodara i našeg Spasitelja, učini da side u naše krilo taj blagi i krotki Jaganjac. O Isuse, naš dragi zaručnice. Bože naš i brate naš dođi, dođi rodi se u našem srcu po Mariji da bi mi mogli po tebi ići tvome Ocu. Dođi sa svojom poniznosti i učini nas malenima, dođi sa svojom svetošću i učini nas nevinima, dođi sa svojom ljubavlju i kraljuj bez otpora. Bog sam.

Tvoje Srce je kristal koji odsjajava Boga *(Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)*

Vjerna Djevice, ti ostaješ dan i noć u dubokoj šutnji, u neizrecivu miru, u neprestanoj molitvi prožetoj Bogom s dušom preplavljenom vječnim sjajem. Tvoje Srce kao kristal odsjajava Boga. Gosta koji u njemu stanuje, Ljepotu koja ne zalazi. Marijo ti privlačiš Nebo i Otac ti predaje svoju Riječ da joj postaneš Majka.

Duh ljubavi te pokriva svojom sjenom. U tvoju dušu silazi Trojstvo, cijelo Nebo se otvara i snizuje do tebe. Majko Riječi, otkri mi tvoju tajnu. Poslije Utjelovljenja Gospodinova kako si proživjela na zemlji sva uronjena u adoraciji, neizrecivu miru, u otajstvenoj šutnji, tvoj duh je prodirao u dubine neistraživog, noseći u sebi Božji Dar. Čuvaj me uvijek u Božjem zagrljaju. Daj da ja nosim u sebi znak ove Božje ljubavi. Amen.

Klanjati se Isusu s tobom, ljubiti ga tvojim Srcem

(Sv. Julijan Eymard)

O Marijo, s tobom, po tebi i u tebi molit ću, i tako nastaviti kontemplativni život na zemlji. O kako će Isus biti zadovoljan da u nama ponovno pronađe Mariju, svoju ljubljenu i svetu Majku. Trebam činiti ono što si ti činila Marijo služeći Isusu, njemu na slavu.

Ti si mislila Isusove misli, živjela sjedinjena s Isusovim krepostima i poslovima. U sebi si se bavila Isusom, za Isusa i u Isusu. Marijo, dolazeći k tebi nikada se ne napušta Isus. Ti si Kraljica Cenakula koja nas vodiš i upravljaš. Marijo, Ti si Isus "pomajčen", ti si majka, cjelovita majka i ništa drugo do li Majka.

U tvoje ruke dobra Majko polažem milost moga zvanja. Sav se tebi predajem, prikaži me Isusu. Isus, slatki učitelj primit će me i ljubiti u tebi jer si me oblikovala i njemu prikazala dobra Majko. Marijo jer si se udostojala postati mojom učiteljicom, daj da se klanjam Isusu s tobom, ljubim ga, blagoslivljam i slavim tvojim Srcem. Udijeli mi milost da ga molim tvojim molitvama, služim tvojim rukama, ljubim tvojim Srcem, slavim tvojom svetošću. Sve prikaži Isusu, i mene s Tobom. Amen.

Tvoje Srce je samo ljubav i milosrđe

(Sv. Ivan Marija Vianney)

O Djevice Marijo, kad govorimo o zemaljskim stvarima umorimo se, ali kad o tebi zborimo govor je uvijek novi. Uspoređivali su te s majkom, a Ti si bolja od najbolje majke koja ponekad kažnjava svoga sina misleći da tako čini dobro, a ti Marijo nikada ne kažnjavaš. Tvoje Srce je sama ljubav i milosrđe, da bi bili uslišani dostaje tebi se uteći. Tvoje Srce Marijo je tako nježno prema nama, nježnost srdaca svih majki u usporedbi s tvojim Srcem je kao komad leda. O kako si dobra, Presveta Marijo!

Divno tvoje majčinstvo

(Papa sv. Ivan Pavao II)

Blagoslovljena Ti među ženama. Blagoslovljena, jer si vjerovala. Svemogući je u tebi učinio velika djela. Divno tvoje Bogomajčinstvo, i u svome predviđanju čudesno tvoje Bezgrešno Začeće te prekrasni tvoj neka mi bude. Ti si tako usko sjedinjena s cijelim djelom našeg Spasenja, pridružena Križu našeg Spasitelja tvoje je Srce probodeno pored njegovog Srca. I sada u slavi svoga Sina Ti ne prestaješ zagovarati nas siromašne grešnike.

Ti bdiješ nad Crkvom, jer si njena Majka, Ti bdiješ nad svakim od svojih sinova. Od Boga zadobivaš sve milosti koje su simbolizirane svijetlim zrakama koje izlaze iz tvojih otvorenih ruku, pod uvjetom da se mi usudimo moliti te za njih i tebi se hrabro u povjerenju približimo s jednostavnošću djeteta. I tako nas bez prestanka vodiš svome Božanskom Sinu.

O Presveta Djevice, Majko Kristova i Majko Crkve s radošću i divljenjem se pridružujemo tvome Veliča, tvojoj u ljubavi zahvalnoj pjesmi. S tobom zahvaljujemo Bogu čije je milosrđe od koljena do koljena, za divno zvanje i višestruko poslanje vjernika laika, koje je Bog po imenu pozvao da žive u zajedništvu ljubavi i svetosti s Njime te da budu bratski sjedinjeni u veliku obitelj djece Božje, poslani da izaravaju Kristovo svijetlo i prenose plamen Duha svojim životom u cijelom svijetu. Djevice hvalospjeva Veliča ispuni njihova srca zahvalnošću i poletom za ovo zvanje i poslanje.

Kako te ne ljubiti, Marijo?

(Sv. Terezija Avilska)

O Bezgrešna Djevice, najnježnija Majko, Ti si puna radosti, jer nam Isus daruje svoj život i beskrajna blaga svoga božanstva. O Marijo, kako te ne ljubiti i blagoslivljati zbog tvoje velike

Ljubavi prema nama? Ti nas uistinu ljubiš, kao što nas ljubi Isus. Ljubiti znači darovat sve, i samoga sebe. Ti si se potpuno dala za naše spasenje.

Spasitelj je poznavao tajne tvoga majčinskoga Srca i beskrajnu tvoju nježnost. Umirući Isus, prije zadnjeg izdisaja tebi nas povjerava, utočište grešnika. O Marijo, Ti pod Križem uspravna stojiš, kao svećenik na oltaru prikazuješ za nas slatkog Emanuela, Boga s nama, tvog ljubljenog Isusa. O Kraljice mučenika i naša nado, ljubimo te i blagoslivljamo u vjeke vjekova. Amen.

Molitva žalosnoj Majci Mariji

(Sv. Gašpar Bufalo)

O Bezgrešna i Žalosna Marijo zbog nas si bila podno križa. Ti si u svoje Srce prihvaćala Krv koju je tvoj Sin prolijevao, trpjela si u Srcu. trnje i čavle koji su ga mučili i primala nas za svoje sinove, daj da ostanemo u tvome slatkom Srcu. Marijo lijepo je s tobom stajati podno križa. Majko Božja i Majko naša. Odvjetnice grešnika, Posrednice Gospodarice svemira. Učiteljice istine.

Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utolimo žeđ našega Spasitelja koji je žedan duša. Žalosna Majko, pomoz nam da se penjemo putem Kalvarije između Isusa koji nosi Križ i Tebe koja ga slijediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvom Srcu. Amen.

Srcu Marijinu za obraćenje grešnika

(Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

O preblaga Marijo, utočište grešnika zbog boli tvoga Srca puna milosrđa i zbog smrti tvoga ljubljenoga Sina Isusa molim te izmoli svim grešnicima svijeta milost iskrenog obraćenja, pogotovu onima koji lošim primjerom i krivim naukama druge navode na grijeh. Srce Marijino puno sućiti pomoz grešnicima.

Sedam žalosti Presvetog Srca Marijina

(Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

Bože, u pomoć mi priteci! Gospodine, pohiti mi u pomoć! Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome. Kako bijaše na početku, tako i sada i svagda u vijeke vjekova. Amen.

1. Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog žalosti, koju je tvoje nježno Srce osjetilo kad je čulo proročanstvo svetoga starca Šimuna. O, ljubezna Majko, po tvom ožalošćenom Srcu isprosi mi od Boga krepost poniznosti i dar svetoga straha Božjega. Zdravo Marijo ...

2. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog onoga straha, koji je tvoje nježno Srce osjetilo kod bijega u Egipat i za vrijeme tvoga boravka u tuđoj zemlji. O, ljubezna Majko, po ovom tvom bojazni napunjenom Srcu isprosi mi krepost darežljivosti, osobito prema siromasima, i dar pobožnosti. Zdravo Marijo...

3. Žalosna Majko Božja, suosjećam s tobom zbog straha, koji je obuzeo tvoje brižno Srce, kad se tvoj mili Isus izgubio. O, ljubezna Majko, po tvom zabrinutom Srcu isprosi mi krepost čistoće i dar znanja. Zdravo Marijo...

4. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog groze, koja je obuzela tvoje majčinsko Srce kad si susrela Isusa kako nosi teški križ. O, ljubezna Marijo, po tvom ljupkom Srcu punom boli isprosi mi krepost strpljivosti i dar jakosti. Zdravo Marijo...

5. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog muka. koje je tvoje jako Srce podnijelo, kad si gledala Isusa na križu u smrtnoj borbi. O, ljubezna Majko, po tvom bolnom Srcu isprosi mi krepost umjerenosti i dar savjeta. Zdravo Marijo...

6. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog rane, koja je tvomu ožalošćenom Srcu zadana, kad je koplje otvorilo bok Isusov i probolo njegovo premilo Srce, i kad si njegovo mrtvo tijelo u

svoje prečisto krilo primila O, ljubezna Majko, po tvom rastrganom Srcu isprosi mi krepost bratske ljubavi i dar razuma. Zdravo Marijo...

7. Žalosna Majko Marijo, suosjećam s tobom zbog tajne boli koju je tvoje premilo Srce trpjelo kad je Isus bio u grob položen O, ljubezna Majko, po tvom silno rastuženom Srcu isprosi mi krepost revnosti i dar mudrosti. Zdravo Marijo...

Moli za nas, žalosna Djevice! Da postanemo dostojni obećanja Kristovih. Pomolimo se: Molimo Te, Gospodine Isuse Kriste, udijeli nam milostivo, da se preblazena Djevica Marija Majka tvoja, čiju je presvetu dušu u čas tvoje muke mač boli probo, sada i u čas smrti naše, kod tvoga božanskoga milosrđa za nas zauzme. Po tebi, Isuse Kriste, Spasitelju svijeta, koji s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ, Bog od vijeka do vijeka. Amen.

Sedam radosti presvetoga Srca Marijina *(Iz molitvenika Srce Marijino od p. Haitlera)*

1. O, Marijo, koja si se obradovala u svom Srcu. kad si od arkandela Gabrijela čula, da te Bog osobito ljubi, i da te odabrao za Majku svome jedinorođenome Sinu! Po ovoj radosti te molim, isprosi mi milost, da Božja ljubav bude i moja najveća radost: da ju više cijenim nego li sve drugo, te u svemu što mislim, govorim ili činim, nastojim je zaslužiti i svjedočiti. Zdravo Marijo...

2. O, Marijo kako si se obradovala u Gospodinu, kad si nepovrijeđena djevičanstva, rodila Stvoritelja koga je željno očekivao svijet! Isprosi mi milost, da uvijek brižno čuvam čistoću srca, da u njemu ne trpim nikakve neuredne naslade, te se njom ne dam nikada voditi u mom djelovanju, pa da tako pripadnem k onima, o kojima Isus, tvoj božanski Sin reče: Blago čistima srcem jer će Boga gledati. Zdravo Marijo...

3. O, Marijo, kako si bila radosna, kad su mudraci s istoka došli, da se tvom Sinu kao pravom Bogu poklone te ga zlatom, tamjanom i smirnom obdare! Isprosi mi milost, da u svako doba spoznam Gospodina Boga kao najvećeg gospodara, te se od srca radujem što sam o njemu ovisan, i da mu uvijek prikazujem živu vjeru, čvrsto ufanje i srce puno djetinje ljubavi. Zdravo Marijo ...

4. O, Marijo, kolika li je slast obuzela tvoj duh, kad si svoga premiloga Sina, koga si gledala kako u velikim mukama umire na križu, vidjela treći dan slavno uskrsnula! Isprosi mi milost, da ih groba grijeha uskrsnem na nov život, i kao što smrt nema više nad njim vlasti, tako da ni grijeh nikada više ne zavlada u mom smrtnom tijelu, da uistinu uzmognem sa sv. Pavlom reći: «Živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni». Zdravo Marijo ...

5. O, Marijo, tko će izreći tvoju radost, kad si vidjela da tvoj jedinorođeni Sin u sjajnom oblaku na nebo uzlazi! Po toj radosti molim te, probudi svojim zagovorom u meni čvrstu i živu želju za Nebom, koja će učiniti, da tu radosti kušam u bolima i budem strpljiv, a u dobru neumoran, da se tako služim vremenitim dobrima da ne izgubim vječna. Zdravo Marijo ...

6. O, Marijo! Kolikom li te slašću i ushićenjem napunio Duh Sveti kad je na Dan Pedesetnice sve bogatstvo svojih milosti u tvoje prečisto Srce izlio! Isprosi mi milost, da čisteći svoje srce i odbacujući taštinu svijeta, stalno se usrdnom molitvom pripravljam dostojno primati sv. sakramente te budem pripravan za njegov dolazak te postanem i ostanem hram Duha Svetoga. Zdravo Marijo ...

7. O, Marijo, ne može se pojmiti blaženstvo, koje te je obuzelo, kad si slavno bila u Nebo uznesena, kako bi primila nagradu za svoje kreposti. O, da mogu onako sveto živjeti, i u svemu kao ti vršiti volju nebeskoga Oca, pa da i ja jednom dođem u Nebo, te se moje srce s tvojim zauvijek u Bogu uzraduje. Zdravo Marijo ...

Kreposti Presvetoga Srca Marijina *(Hvala i prošnja po sv. Matildi)*

1. Pozdravljam te, Marijo, koja si zbog čistoće svoga Srca toliko bila ugodna Svevišnjemu. O, premila Majko! Isprosi mi od Boga milost čistoće. Zdravo Marijo ...

2. Pozdravljam te, Marijo, koja si poniznošću svoga Srca zaslužila, da ti Nebo najveće milosti iskaže. O, premila Majko! Isprosi mi od Boga lijepu krepost poniznosti. Zdravo Marijo...

- 3 Pozdravljeni te, Marijo, koja si velikom pobožnošću Srca svoga na neki način postala gospodaricom Srca Božjega. O, premila Majko! Isprosi mi pravu pobožnost. Zdravo Marijo...
4. Pozdravljam te, Marijo, koja si po velikom žaru ljubavi Srca svoga sve savršenija i ljepša postajala. O, premila Majko! Isprosi mi krepost neugasive ljubavi. Zdravo Marijo...
5. Pozdravljam te, Marijo, jer si velikom budnošću svoga Srca bdjela nad svime što se odnosilo na Božju službu te si tako božansku naklonost zadobila. O, premila Majko! Isprosi mi po svojem Srcu najveću brigu u izvršavanju dužnosti svoga staleža. Zdravo Marijo...
6. Pozdravljam te, Marijo, jer si velikom strpljivošću svoga Srca za vrijeme muke svoga Sina zaslužila milost, da postaneš kraljicom mučenika. O, premila Majko! Isprosi mi po svom Srcu milost strpljivosti u protivštinama ovoga života. Zdravo Marijo...
7. Pozdravljam te, Marijo, jer si vjernim sudjelovanjem svoga Srca po božanskim rasvjetljenjima i milostima zaslužila visoko dostojanstvo kraljice svih svetih. O, premila Majko! Po svom Srcu isprosi mi milost iskrene vjernosti u Božjoj službi. Zdravo Marijo...
8. Pozdravljam te, Marijo, jer si postojanom brižljivošću svoga Srca za naš vječni spas molila i zaslužila milost da postaneš utočište svih grješnika. O, premila Majko! Po svom Srcu isprosi mi veliku brižljivost da se molim za svoje vječno spasenje. Zdravo Marijo...
9. Pozdravljam te, Marijo, jer si ustrajnim razmišljanjem svoga Srca ovdje na zemlji nebeskim životom za Boga živjela. O, premila Majko! Po svom Srcu isprosi mi milost pravoga sjedinjenja s Bogom tijekom mog života i na čas smrti da tako s Njim ostanem sjedinjen u sve vijeke. Zdravo Marijo...

Pobožni zazivi Srcu Marijinu

(p. Gallifet; iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

Srce Marijino od začeca neokaljano,
 koje goriš ljubavlju za Boga moli za nas
 Srce Marijino milosti puno,
 Srce Marijino blagoslovljeno među svim srcima,
 Srce Marijino svetište Presvetoga Trojstva,
 Srce Marijino Srcu Isusovu jako omiljelo.
 Srce Marijino bezdane poniznosti,
 Srce Marijino prijestolje milosrđa,
 Srce Marijino žaru božanske ljubavi,
 Srce Marijino more dobrote,
 Srce Marijino čudo čistoće i nevinosti,
 Srce Marijino ogledalo svih božanskih savršenstava.
 Srce Marijino prvo od svih zavjetom djevičanstva posvećeno
 Srce Marijino iz kojeg je učinjena krv Isusova, ta cijena spasa našega,
 Srce Marijino koje svojim željama pospješuješ spas svijeta.
 Srce Marijino koje milost grešniku zadobivaš.
 Srce Marijino koje riječi i čine Isusove najvjernije čuvaš,
 Srce Marijino mačem boli probodeno,
 Srce Marijino u mucu Kristovoj veoma rastuženo,
 Srce Marijino s raspetim Kristom na križ pribijeno.
 Srce Marijino od žalosti s mrtvim Isusom pokopano,
 Srce Marijino s uskrslim Isusom od radosti oživjelo,
 Srce Marijino dolaskom Duha Svetoga novom puninom milosti ispunjeno.
 Srce Marijino utjeho žalosnih,
 Srce Marijino utočište grješni ka,
 Srce Marijino ufanje i slatka obrano svojih štovatelja,
 Srce Marijino pomoći umirućih,
 Srce Marijino slavo svih anđela i svetaca,

Marijo neokaljana, preblaga i preponizna, učini srce moje po Srcu Isusovu!

Pomolimo se: Blagi Bože, koji si za spas grješnika i za utočište nevoljnika htio, da presveto i prečisto Srce Marijino bude ljubavlju i milosrđem najsličnije božanskomu Srcu Sina svoga Isusa Krista; daj da mi, koji se ovoga preslatkoga i premiloga Srca spominjemo, po njegovim zaslugama zavrijedimo biti slični Srcu Isusovu. Po istom Gospodinu našem Isusu Kristu, koji s tobom u jedinstvu Duha svetoga živi i kraljuje Bog u vijeke vjekova. Amen.

Molitva Srcu Marijinu za obraćenje grješnika

(Iz molitvenika Srce Marijino od p. Hattlera)

O preblaga Marijino, utočište grješnika, zbog boli tvoga Srca puna sućuti, i zbog smrt tvoga ljubljenoga Sina Isusa, molim te, isprosi svim grješnicima svijeta, osobito onima, koji zlim primjerom i krivim naukom druge na grijeh navode, milost, da se iskreno obrate. Amen. Srce Marijino puno sućuti, pomoz grješnicima. Srce Isusovo, Srce vrhovnoga svećenika, daj mi srce svećeničko, da uspaljeno ljubavlju cijelo se žrtvuje za spas bijednih grješnika. Srce Marijino, Srcu Isusovu najmilije, daj mi veliku ljubav prema njegovu Srcu. Sveti Josipe, isprosi mi svoju ljubav prema Isusu i Mariji.

Pozdravi prečistoga Srca Marijina

(Sv. Matilda)

Zdravo, Srce najsvetije; Zdravo, Srce najkrotkije; Zdravo, Srce najponiznije; Zdravo, Srce najčišće; Zdravo, Srce najpobožnije; Zdravo, Srce najmudrije; Zdravo, Srce najstrpljivije; Zdravo, Srce najpokornije; Zdravo, Srce najopreznije; Zdravo, Srce najvjernije; Zdravo, Srce najblaženije; Zdravo, Srce najmilosrdnije; Zdravo, Srce Isusu najmilije.

Klanjamo ti se Isuse u Srcu Marijinu; hvalimo te, slavimo te ljubimo te svim srcem svojim i svom dušom svojom. Tebi svoje srce prikazujemo, darujemo, posvećujemo i žrtvujemo. Primi ga, zaposjedni i očisti, prosvijetli i posveti da u njem živiš i kraljuješ sada i svagda u vijeke vjekova. Amen.

Zdravo zaštitnice naše drage domovine Hrvatske

(Molitva kojom je blaženi kardinal Alojzija Stepinac 7. VII. 1940. u Mariji Bistrici posvetio hrvatski narod Presvetoj Djevici)

Zdravo Presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna zaštitnice naše drage domovine Hrvatske! Premda nevjerni, da ti služimo, no ipak uzdajući se u ljubav i divnu blagost tvoju izabiremo Te danas pred cijelim dvorom nebeskim za Gospodaricu, Odvjetnicu i Majku svoju i cijeloga našeg naroda, te čvrsto odlučujemo, da ćemo Ti drage volje služiti. Molimo te usrdno, da nam svima uz prijestolje Božanskog Sina isprosiš milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima i nevoljama.

Ti si Kraljica i Majka milosrđa, pomoćnica kršćana i tješiteljica žalosnih, za to ti iskazujemo svoje djetinje pouzdanje, kako Ti je naš narod vazda kroz vjekove iskazivao. Tvojoj majčinskoj zaštiti preporučujemo svoje duhovne i svjetovne poglavare, cijelu našu domovinu i naš narod u ovim teškim vremenima kušnji. Izmoli nam svima vjernost i ustrajnost u katoličkoj vjeri, da u krilu svete Crkve provodimo dane u miru i bez straha, u blagostanju i poštenju i tako zavrijedi-mo doći jednom do vječnog života, da slavimo ondje Trojedinoga Boga u vjeke. Amen.

Čin posvete Bezgrešnom Srcu Marijinu pripadnika Svećeničkog Marijanskog pokreta *(Molitva s crkvenim odobrenjem)*

Fatimska Djevice, Majko milosrđa, Kraljice neba i zemlje, utočište grešnika, mi pristaše Marijanskog pokreta posvećujemo se na sasvim osobit način Tvom Bezgrešnom Srcu. Ovim činom posvete želimo s Tobom i Tvojom pomoću provoditi u život sve obveze koje smo preuzeli svojim krsnim posvećenjem: osim toga obvezujemo se da ćemo u sebi provoditi ono unutarnje obraćenje što ga Evanđelje toliko zahtjeva i koje nas oslobađa od svake privrženosti prema samima sebi i prema lagodnim nagodbama sa svijetom, da bismo poput Tebe bili slobodni uvijek vršiti jedno Očevu volju.

I dok želimo Tebi, premila i milosrdna Majko, povjeriti svoj kršćanski poziv, da Ti njime raspolažeš po svojim planovima spasenja u ovom presudnom času što pritišće svijet, obećanjem da ćemo ga živjeti prema tvojim željama naročito što se tiče obnovljenog duha molitve i pokore, revnog sudjelovanja kod slavljenja Euharistije i kod apostolata, svakodnevnog moljenja Sv. Krunice, te pokorničkim načinom života, u skladu s Evanđeljem, da bi naš život bio svima dobar primjer u vršenju Božjeg Zakona i u prakticiranju kršćanskih kreposti osobito čistoće.

Obećajemo ti također da ćemo biti sjedinjeni sa Svetim Ocem, s crkvenim poglavarima i našim svećenicima, da bismo se tako oduprli širenju i osporavanju crkvenog Učiteljstva, što ugrožava same temelje Crkve. Pod tvojom zaštitom želimo što više biti apostoli ovog danas toliko potrebnog jedinstva u molitvi i u ljubavi prema Papi na koga zazivamo tvoju osobitu zaštitu. Na kraju ti obećavamo, da ćemo duše, s kojima dođemo u dodir, prema svojim mogućnostima, voditi k obnovljenoj pobožnosti prema Tebi.

Svjesni da je bezboštvo upropastilo vjeru velikog broja vjernika, da je obeščašćenje unišilo u Božji Hram, da se zlo i grijeh sve više šire po svijetu, usuđujem se pouzdano podići oči k Tebi, Majko Isusova i naša milosrdna moćna Majko, pa Te opet danas zazivati i očekivati od Tebe spas za svu tvoju djecu, o blaga, o milostiva, o slatka Djevice Marijo. Amen.

Čin posvete i prikazanja Crkve i svijeta Bezgrešnom Srcu Marijinu *(U Rimu, Blagovijest 25. III. 1984., sv. Ivan Pavao II)*

1. „Pod tvoju obranu se utječemo sveta Bogorodice!“ Moleći riječi ove antifone, kojima Kristova Crkva moli od pradavnih vremena, dolazimo danas pred Tebe, Majko, u jubilarnoj godini našeg otkupljenja. Mi u zajedništvu sa svim pastirima Crkve, u posebnoj povezanosti, čineći tijelo apostolskog kolegija kao što su po volji Kristovoj Apostoli činili jedan kolegij s Petrom.

U svezi tog jedinstva, izgovaramo riječi ove posvete, kojima želimo još jednom izraziti nade i stremljenja Crkve za cijeli suvremeni svijet. Prije četrdeset godina, i 10 godina zatim ponovo, tvoj sluga, papa Pio XII, imajući pred očima bolna iskustva čovječanstva, povjerio je i posvetio tvome Bezgrešnom Srcu, cijeli svijet i na poseban način narode, koji su zbog njihovih prilika predmet posebne tvoje ljubavi i skrbi.

Ovaj svijet i narode danas imamo pred očima, svijet drugog tisućljeća koje ide prema svršetku, suvremeni svijet, naš svijet. Crkva čuvajući spomen riječi Gospodnji «Idite i učite sve narode ... Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta» (Mt 28, 19-20), je ponovo posvjestila novim žarom, svoju misijsku svijest u ovom našem svijetu.

Zato, Majko ljudi i naroda, Ti koja poznaješ njihove patnje i njihove nade, Ti koja majčinski osjećaš svu borbu između dobra i zla, između svjetla i tame, koja potresa suvremeni svijet, primi naš krik koji, potaknut Duhom Svetim, upravljamo direktno tvome Srcu: zagri, s ljubavlju Majke i Službenice Božje, ovaj naš svijet, koji ti predajemo i posvećujemo, puni nemira za zemaljsku i vječnu sudbinu ljudi i naroda. Na poseban način Ti predajemo i posvećujemo one narode koji imaju više potrebe za predanjem i posvetom Tebi. «Pod tvoju obranu se utječemo, sveta Bogorodice!» Ne odbij naše molitve koji smo u kušnji!

2. Evo nalazimo se pred Tobom, Majko Kristova, pred tvojim Bezgrešnim Srcem, želimo zajedno sa cijelom Crkvom, sjediniti s posvetom samoga sebe koju je tvoj Sin, zbog ljubavi prema

nama, učinio nebeskom Ocu. «Oče za njih - On je rekao - posvećujem samoga sebe, da oni budu posvećeni u istini.» (Iv 17, 19). Želimo se sjediniti s našim Spasiteljem u ovoj posveti za svijet i ljude, koja u njegovom Božanskom Srcu ima moć praštanja i može nam pribaviti naknadu. Snaga ove posvete traje kroz sve vjekove i odnosi se na sve ljude, narode i puk, nadilazi svako zlo koje je duh tmine sposoban probuditi u srcu čovjeka u njegovoj povijesti, i koje je uistinu probudio u našim vremenima.

O koliko duboko osjećamo veliku potrebu posvete čovječanstva i svijeta, u našem suvremenom svijetu, u sjedinjenju s Kristom samim! Uistinu, svijet treba sudjelovati u djelu Kristova Otkupljenja posredovanjem Crkve. To nam pokazuje i ova godina Otkupljenja, posebni jubilej za cijelu Crkvu. Budi blagoslovljena nad sve stvorove Ti, Službenice Gospodnja, koja si na savršen način odgovorila na Božji poziv! Budi pozdravljena Ti, koja si potpuno sjedinjena s otkupiteljskom posvetom tvoga Sina! Majko Crkve! Prosvijetli narod Božji na putu vjere, nade i ljubavi! Pomozi nam da u istini živimo posvetu koju je Krist učinio za cijelu ljudsku obitelj suvremenog svijeta.

3. Predajemo Tebi, Majko, svijet, sve ljude i sve narode, predajemo Tebi i samu posvetu svijeta, stavljamo je u tvoje majčinsko Srce. O Bezgrešno Srce! Pomozi nam pobijediti prijetnje zla, koje se danas tako lako ukorjenjuje u srca ljudi i koje po svojim neizmjenjnim učincima već sada otežavaju život, a izgleda kao da priječe put u budućnost.

Od gladi i rata oslobodi nas! Od nuklearnog rata, od jednog neograničenog samouništenja, od svake vrste rata oslobodi nas! Od grijeha protiv života čovjeka od samog začeca, oslobodi nas! Od mržnje i gaženja ljudskog dostojanstva, oslobodi nas! Od svake vrste socijalne, nacionalne i internacionalne nepravde, oslobodi nas! Od lakoće kojom kršimo Božje zapovijedi, oslobodi nas! Od pokušaja da se u ljudskim srcima potamni sama istina oslobodi nas! Od gubljenja savjesti između dobra i zla oslobodi nas! Od grijeha protiv Duha Svetoga, oslobodi nas!

Majko Kristova prihvati ovaj vapaj patnje svih ljudi, vapaj patnje cijelih zajednica! Pomozi nam snagom Duha Svetoga pobijediti svaki grijeh, grijeh čovjeka, grijeh svijeta, sve manifestacije grijeha. Neka se još jedanput u povijesti svijeta objavi beskrajna spasiteljska moć Otkupljenja, snaga milosrdne Ljubavi! Neka se njom zaustavi zlo! Preobrazi savjesti! U tvom Bezgrešnom Srcu neka se svima objavi svjetlo Nade!

Čin predanja Presvetoj Mariji

(sv. Ivan Pavao II, u Rimu 8. listopada 2000.)

"Ženo, evo ti Sina!" (Iv 19,26). Dok se bliži kraju ova jubilejska godina u kojoj si nam Ti, Majko, opet darovala Isusa, blagoslovljeni plod svoje prečiste utrobe, Riječ koja je tijelom postala. Otkupitelja svijeta, osobitom slašću odzvanja njegova riječ kojom nas tebi predaje čineći te našom Majkom: "Ženo, evo ti Sina." Povjeravajući ti apostola Ivana, s njime svu djecu Crkve, također sve ljude, Isus nije suzio nego dapače proširio svoju ulogu isključivog Spasitelja svijeta.

Ti si uvijek sjaj koji ne oduzima ništa svjetlosti Kristovoj, jer živiš u njemu i po njemu. Ti si sva neka mi bude, ti si neokaljana, providnost i punina milosti. Evo, dakle, tvojih sinova okupljenih oko tebe u zoru novog tisućljeća. Danas crkva glasom Petrova nasljednika kojemu se pridružuju glasovi tolikih pastira ovdje okupljenih iz svakog kraja svijeta, traži utočište pod tvojom majčinskom zaštitom i s povjerenjem moli zagovor suočena s izazovima što se kriju u budućnosti. U ovoj milosnoj godini toliki doživješe i doživljavaju preobilnu radost milosrđa što nam gaje Otac u Kristu darovao. U partikularnim crkvama širom svijeta razasutim, još više u ovom središtu kršćanstva, osobe najrazličitijih slojeva primile su taj dar. Ovdje je drhtao zanos mladeži, ovdje se dizao zaziv bolesnika, ovuda su prošli svećenici i redovnici, umjetnici i novinari, svijet rada i znanosti, djeca i odrasli, i svi su u tvom ljubljenoj Sinu prepoznali Božju Riječ koja se utjelovila u tvome krilu. Izmoli nam Majko svojim zagovorom da plodovi ove godine ne budu rasuti, da se sjeme milosti razvija do pune mjere svetosti za sve koji su pozvani.

Danas ti želimo povjeriti budućnost koja nas očekuje, pozivajući te da nam se pridružiš u našem hodu. Mi smo muževi i žene izvanrednog razdoblja, koliko uzbuđljiva toliko bogata

protuslovljima. Čovječanstvo danas posjeduje sredstva nečuvene moći: može od ovoga svijeta načiniti perivoj, ili ga pretvoriti u hrpu ruševina. Postiglo je izvanredne sposobnosti zahvaćanja u same izvore života, može ih upotrebljavati za dobro u okviru moralnog zakona ili pasti u kratkovidni ponos znanosti koja ne zna za granice sve do gaženja poštovanja što ga dugujemo svakom ljudskom biću. Danas kao nikada u prošlosti čovječanstvo je na raskršću i još jednom je, o sveta Djevice, spasenje cjelovito i jedino u tvome Sinu Isusu.

Stoga Majko, mi te poput apostola Ivana želimo primiti u svoj dom (usp. Iv 19,27), da od tebe učimo suobličiti se tvome Sinu. Ženo, evo ti Sina! Ovdje smo pred tobom da tvojoj majčinskoj skrbi povjerimo sebe, Crkvu i cijeli svijet. Zagovaraj nas pred svojim ljubljenim Sinom da nam obilno udijeli Duha Svetoga, Duha Istine koji je izvor života. Primi ga za nas i s nama kao u prvoj zajednici u Jeruzalemu stisnutoj oko tebe na dan Pedestenice (usp. Dj 1,14).

Neka Duh otvori srca pravednosti i ljubavi, neka osobe i narode navede na uzajamno razumijevanje i čvrstu volju za mirom. Povjeravamo ti sve ljude, počevši od najslabijih: djecu koja još ne dođu na svijetlo dana i one što su rođeni u okolnostima siromaštva i patnje, mlade koji traže smisao, osobe bez zaposlenja i one pritisnute glađu i bolešću. Povjeravamo ti siromašne obitelji, starce za koje nitko ne skrbi i sve koji su sami i bez nade. O Majko, koja poznaješ patnje i nade Crkve i svijeta, budi uz svoju djecu u svakodnevnim kušnjama što ih život svakome priprema te učini da, zahvaljujući zauzimanju svih, tmine ne prevladaju nad svjetlošću. Tebi zoro spasenja, predajemo svoj hod u novom tisućljeću, da pod tvojim vodstvom svi ljudi otkriju Krista, Svjetlost svijeta i jedinoga Spasitelja, koji s Ocem i Duhom Svetim vlada u jeke vjekova. Amen.

6. KRUNICA PRESVETOM SRCU MARIJINU

(Sastavio sv. Ivan Udes, a moli se na običnu krunicu)

Vjerovanje

Na tri mala zrna: Zdravo presveto Srce preblažene Djevice Marije

Na sva velika zrna: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome ...

Na mala zrna prvih dviju desetica: Zdravo, presveto Srce preblažene Djevice Marije!

Na mala zrna treće i četvrte desetice: Po preljubeznome Srcu Tvoje presvete Majke, o dobri Isuse, neka naša srca budu po Srcu tvome!

Na mala zrna pete i šeste desetice: Po preljubeznom Srcu Tvoje presvete Majke usliši nas Isuse!

Na kraju: Zdravo presveto Srce preblažene Djevice Marije!

Sv. Ivan Eudes je govorio: Tako molimo našega Gospodina da po Srcu svoje presvete Majke, koje gaje više ljubilo nego svi anđeli, usliša naše molitve i da nam udijeli sve potrebne milosti što ih od njega molimo za sebe i svoje bližnje. On ne može ništa odbiti što ga ponizno i s pouzdanjem molimo po Marijinom prečistom i ljubljenom Srcu. Ako ne dobijemo baš ono što molimo, sigurno ćemo dobiti nešto bolje za naše dobro.

7. RAZMATRANJA SVETACA O MARIJI

Marijina Tajna

(Sv. Ljudevit M.G. Montfortski)

Marija je primila od Boga posebnu povlasticu nad dušama da ih hrani i čini da rastu u Bogu. Sv. Augustin nadovezuje na ovo, da su svi preodabranici na ovom svijetu zatvoreni u krilu Marijinu i da ne dolaze na svjetlo dok ih ova dobra Majka ne porodi za život vječni. Stoga, kao što dijete prima od majke svu hranu, koju mu ona pruža prema njegovoj potrebi, tako i preodabranici primaju svu svoju duhovnu hranu i svu svoju snagu od Marije

Marija je veliki Božji model, koji je sazdao Duh Sveti da u njemu posredstvom hipostatskog sjedinjenja posve prirodno oblikuje Bogo-čovjeka i da po milosti u njemu oblikuje Božjeg čovjeka. Tome modelu ne manjka nijedan potez božanstva; tko god je unutra ubačen i tko se prepusti djelovanju poprima sve crte Isusa Krista pravoga Boga, i to na blag i ljudskoj slaboći prilagođen

način, bez mnogo muke i posla; na siguran način, tj. bez straha od prijevera, jer sotona nikada nije imao niti će ikada imati pristupa u Mariju, svetu i bezgrešnu i bez i najmanje sjenke i ljage grijeha. Nema, niti će ikada biti ikojeg stvora u kojem bi Bog bio veći, izuzevši sama sebe i u samom sebi, nego što je u božanskoj Mariji, neizuzevši tu ni blaženike, ni kerubine pa i najviše serafe, ni u samome Nebu!

Marija je Božji Raj i njegov neizrecivo lijepi svijet, u koji je Božji Sin ušao da čini čudesa, da ga čuva i da u njemu uživa. On je stvorio jedan svijet za čovjeka - putnika, i to je ovaj u kojemu mi stanujemo; stvorio je jedan svijet za čovjeka-blaženika, i to je Nebo; ali On je stvorio ijedan drugi svijet za se i nadjenao mu ime Marija: svijet nepoznat skoro svim smrtnicima na zemlji i neshvatljiv također svim anđelima i blaženicima koji se nalaze u Nebu, i koji gledajući zadivljeno Boga tako visoko i tako daleko od svih njih, tako odijeljena i tako sakrivena u svome svijetu, u božanskoj Mariji, danju i noću kliču: Svet, Svet, Svet!

Blažena i tisuću puta je blažena ona duša na ovom svijetu kojoj Duh Sveti otkrije Marijinu tajnu da je upozna; i kojoj otvori taj zatvoreni vrt da u nj uđe, taj zapečaćeni zdenac da iz njega crpe i pije u velikim gutljajima životorne vode milosti! Ta će duša u tom ljubaznom stvorenju naći Boga samoga, bez stvorenja; ali Boga koji je u isto vrijeme i neizmjereno svet i uzvišen i koji se neizmjereno spušta i prilagođuje njezinoj slaboći. Budući daje Bog posvuda, možemo ga naći posvuda, pa čak i u Paklu; ali nema ni jednog mjesta gdje ga duša može naći bliže sebi i više prilagođenijeg svojoj slaboći nego u Mariji, jer je radi toga u nju i sišao. Posvuda izvan Marije, On je Kruh jakih i Kruh anđela; ali u Mariji, On je Kruh djece.

Ne smijemo dakle misliti, kako to čine neki lažno prosvijetljeni, da nam je Marija - budući daje samo stvorenje - zapreka za sjedinjenje sa Stvoriteljem. Nije više Marija koja živi, nego sam Isus Krist, Bog sam koji živi u Mariji. Njezino preobraženje u Boga nadilazi ono sv. Pavla i drugih svetaca daleko više nego što nebo nadvisuje zemlju. Marija je stvorena samo za Boga. Stoga, daleko od toga da bi zadržala za se koju dušu.

Ona je baca u Boga i sjedinjuje ju s njim to savršenije što se savršenije ta duša sjedinjuje s njom. Marija je čudesna Božja jeka koja odgovara samo "Bog" kad se zazove Marija, koja slavi samo Boga kad je sa sv. Elizabetom zovemo blaženom. Da su ti lažno prosvijetljeni, koje je đavao tako strašno varao sve do načina kako će moliti, znali naći Mariju, a po Mariji Isusa, po Isusu Boga Oca, ne bi tako strašno bili pali. Kad smo jednom našli Mariju, i po Mariji Isusa, a po Isusu Boga Oca, našli smo svako dobro, kažu svete duše: Inventa, etc. Tko kaže sve, ne izuzima ništa: svaku milost i svako prijateljstvo kod Boga; svu sigurnost protiv Božjih neprijatelja; svu istinu protiv laži; svu lakoću i svu pobjedu protiv teškoća spasenja; svu slatkoću i svu radost u teškoćama života. Ne stoji, dakako, daje onaj tko je po pravoj pobožnosti našao Mariju izuzet od križeva i trpljenja; on je njima upravo obasut, jer Marija - budući daje Majka živih - daje svojoj djeci komade Drveta života, što je Isusov križ; ali dijeleći im teške križeve, daje im i milost da ih nose strpljivo pa čak i radosno; tako da su križevi koje daje onima koji njoj pripadaju više poslastice ili zašećerani križevi negoli gorki križevi; ili, ako neko vrijeme i osjećaju gorčinu kaleža, koji je potrebno ispiti da se postane prijateljem Božjim, utjeha i radost što im ta dobra Majka šalje iza žalosti, veoma ih ojačaju tako da mogu nositi još teže i gorče križeve.

Dakle, poteškoća je znati uistinu naći božansku Mariju, da tako nađemo svaku milost u izobilju. Bog, budući daje apsolutni gospodar, može dati sam što redovno daje samo preko Marije. Ne možemo nijekati, a da ne upadnemo u nepromišljenost, da On to koji puta i čini međutim, prema redu koji je utvrdila Vječna Mudrost, On se daje ljudima - u redu milosti - samo po Mariji, kako kaže sv. Toma. Da se uzdignemo do njega i s njime sjedinimo, treba se služiti istim sredstvom kojim se On poslužio da siđe k nama, da postane čovjekom i da nam dade svoje milosti, a to sredstvo jest prava pobožnost Svetoj Djevici, (citat uz djela sv. Ljudevita - Marijina tajna)

Očev je blagoslov ljudima zasjao po Mariji

(Iz Govora svetoga Sofronija, biskupa)

Zdravo Marijo, milosti puna. Gospodin je s tobom. Možeš li o Djevo Marijo, tražiti veće radosti od ove? Ili što može biti i uvišenije od te milosti koja je jedino tebi od Boga dana? Može li se što radosnije ili sjajnije izmisliti? Čudo koje u tebi čovjek zapaža nema sebi ravna, sve je ispod milosti koja je tebi dana; sve je u drugom redu, pa i ono što je najvaljanije, i sve bljeska sjajem koji je manji od toga.

Gospodin s tobom: tko da se usudi s tobom takmičiti? Bog je uz tebe; ima li koga tko ne bi smjesta uzmaknuo pred tobom i još ti radosno priznao prvenstvo i odličnost? Stoga gledajući tvoje odlike koje se uzdižu nad sva stvorenja, tebe radosnim klicanjem zazivam: Zdravo, milosti puna, Gospodin je s tobom. Ti si izvor radosti ne samo ljudima nego i višnjim silama.

Doista, blagoslovljena si među ženama, jer si prokletstvo Eve u blagoslov okrenula; učinila si da Adam, koji je prije ležao prokletstvom ošnut, po tebi blagoslov zadobije. Uistinu si blagoslovljena među ženama, jer je po tebi Očev blagoslov ljudima zasjao i od starog ih prokletstva oslobodio.

Uistinu si blagoslovljena među ženama, jer po tebi tvoji praroditelji spasenje zadobiše; ti si rodila Spasitelja koji im je pribavio božansko spasenje. Uistinu si blagoslovljena među ženama, jer s bez sjemena donijela rod koji zemlju obasu blagoslovom otkup, je od prokletstva koje je niklo trnjem.

Uistinu si blagoslovljena među ženama, jer premda s po prirodi žena, postala si Božjom Roditeljkom. Koji je iz tebe po istim rođen, utjelovljeni je Bog, pa se stoga s pravom i zaslužno nazivaš Bogorodicom, jer si pravoga Boga rodila.

Ti si pod svojim srcem Boga nosila, u tebi je On u svom tijelu boravio i iz tebe je kao zaručnik izišao te svima radost donio.

sve ljude obasjao božanskim svjetlom. U tebi je, o Djevo, kao u najčišćem i sjajnom Nebu, Bog podigao svoj šator; iz tebe je izišao kao zaručnik iz svoje ložnice; i poput diva je u svom životu trčao putem, u svemu živim ljudima donoseći spas koji će, protežući se od jednog kraja Neba do drugoga, sve ispunjati božanskom toplinom i životvornim sjajem.

Marija je sve čuvala u svom srcu

(Iz Govora svetog Lovre Justinianija, biskupa)

Marija je" u sebi prebivala sve što je spoznala čitanjem, slušanjem i promatranjem. O kako li je rasla u vjeri, napredovala u zaslugama, blistala mudročću te se sve više i više rasplamsavala ognjem ljubavi! Pošto su joj tako ponovo razotkrivena nebeska otajstva ona se ushićena ispunila radošću, obilno oplodila Duhom Svetim, usmjerila prema Bogu, a ostala u sebi ponizna. Jer Božja milost djeluje tako da iz dubina podiže na vrhunce i preobrazuje iz sjaja u sjaj.

Zaista blažene li Djevičine duše koja se, ispunjena i poučena Duhom uvijek i u svemu pokoravala zapovijedi Božje Riječi! Nisu je vodili njezini vlastiti osjećaji ni samovolja, nego je služenjem tijela izvana živjela onako kako ju je iznutra upućivala mudrost prema vjeri. Božanska je Mudrost sebi za stanovanje gradila dom Crkve pa je dolikovalo da joj Presveta Marija posluži kao uzor kako će se čuvati zakon, čistiti srce, njegovati poniznost i prinositi duhovni prinos.

Nju, vjerna dušo, nasljeđuj! Uđi u hram svoga srca da se mogneš duhovno očistiti i riješiti se zaraze grijeha. Ondje Bog u svemu Što činimo očekuje više odanost negoli djelo. Stoga, bilo da se po kontemplativnom nastojanju umom obilno bavimo Bogom, bilo da trijezno nastojimo oko porasta vrlina ili plemenitih djela prema bližnjemu, činimo to tako da nas potiče na to samo Kristova ljubav. To je zaista Bogu ugodan prinos duhovnoga čišćenja, koji se događa ne u hramu rukotvorenu, nego u hramu srca, u koji Krist Gospodin rado ulazi.

Cijeli svijet očekuje Marijin odgovor *(Iz homilija u čast Djevice Marije sv. Bernarda, opata)*

Djevice, čula si da ćeš začeti i roditi Sina, čula si da to neće biti po čovjeku, nego po Duhu Svetomu. Anđeo očekuje odgovor. Vrijeme je naime da se vrati Bogu koji ga je poslao. Očekujemo, Gospo, riječ smilovanja i mi, koji je jedno pritište osuda. A eto tebi se pruža cijena spasenja našega: ako pristaneš, odmah ćemo biti oslobođeni. Po vječnoj Božjoj Riječi svi smo nastali, a evo umiremo. Trebalo bi da nas tvoj kratki odgovor ojača i tako da se vratimo u život.

Djevice blažena, to te smjerno moli rasplakani Adam, s bijednom svojom djecom izagnanik iz raja, to isto Abraham i David. To željno traže ostali sveti oci, tvoji naime pređi, jer i oni borave u kraju smrtne sjene. To cijeli svijet očekuje prostrt pred tvojim koljenima.

I s pravom, jer o tvojim ustima ovisi utjeha jadnika, otkupljenje sužnja, oslobođenje osuđenika i konačno spas sve Adamove djece, cijelog tvoga roda.

Djevice, brzo odgovori. Odgovori brže Anđelu, a po Anđelu Gospodinu. Odgovori riječi i primi Riječ. Izgovori svoju i primi Božju riječ; izusti prolaznu, a prigrlj vječnu. Što oklijevaš. Što se plašiš? Vjeruj, ispovijedi i primi! Nek poniznost primi smionost, a ustručavanje pouzdanje. Sad nipošto ne dolikuje da djevičanska prostodušnost zaboravi na razboritost, razborita djevice, jedino se u toj stvari ne plaši preuzetnosti.

Iako je naime stidljivost draga u tišini, sada je ipak potrebna pobožnost u riječi. Djevice blažena, otvori srce vjeri, usne pristanku krilo Stvoritelju. Eto željno očekivani od svih naroda kuca vani na vratima. Ah, ako te radi tvog oklijevanja mimoide, i ponovo počneš u tuzi tražiti onoga koga traži tvoja duša. Ustani, potrči, otvori! Ustani vjerom, potrči predanjem, otvori ispovijedanje. I reče: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!

Marijin lik *(Iz priručnika Marijine Legije)*

"Gospa je lijepa, neusporedivo lijepa, tko je jedanput vidi, želi umrijeti da je opet vidi, toliko je lijepa". (Sv. Bernardica, vidjelica r. Lurda)

Necephor citira divan opis Majke Božje, pronađen u ostavštini sv. Epiphaniusa. To je jedini opis te vrste koji je do danas sačuvan a potječe iz četvrtog stoljeća prema predaji kojoj se izgubio trag, iz rukopisa koji više ne postoje. Taj nam biskup govori da Majka Božja nije bila visoka, nego nešto preko srednje visine. Sunce njezine zemlje dalo je njezinoj put zlatnu boju koja je slična boji žitnog klasja. Kosa joj je bila svijetla, oči sive poput masline i pune života; tamne obrve divno zaokružene izvanredno savršena linija plemenito oblikovana nosa, ružičaste usne. Oblik njezina lica nježno ovalan, ruke i prst vitki. Ona je puna božanske ljupkosti i miline. Svi crkveni oci daju jednoglasna svjedočanstva o toj divnoj ljepoti Majke Božje. Marijina moć ljepote ne potječe iz tih prirodnih savršenstava. Ona proizlazi iz mnogo savršenijeg izvora. To je sv. Ambrozije vrlo dobro shvatio kad je rekao da je čarobna vanjšina bila samo lagan veo kroz koji su prosijavale sve njezine kreposti a njezina duša, iza Kristove duše najsavršenija najčišća od ikada stvorenih objavila se potpuno u njezinoj vanjšini Manjina vanjska ljepota bila je samo slabi odraz njezinih duhovnih, neprolaznih ljepota.

Ona je bila najljepša od svih žena, jer je bila najčišća i najsvetija, u svojoj poznatoj knjizi "Povijest Djevice Marije" Orsini piše: "Plemenita stega i pristojnost vladala je u čitavom nje.nu djelovanju.

Ona je bila dobra susretljiva i suosjećajna. Nikad joj nije bilo teško sastati duge tužaljke žalosnih, govorila je malo, ali uvijek stvarno, nikakva neistina nije nikada okaljala njezine usne. Njezin glas je bio milozvučan i ugodan. Njezine riječi su bile uvijek pune miline i utjehe koje su dušama darivale mir. Ona je bila najrevnija u molitvi, najtočnija u izvršavanju Božjih zapovijedi, puna najdublje poniznosti i savršena u svim krepostima.

Nitko ju nije vidio ljutu, nikada nije nikoga žalostila niti grdila. Raskoš nije voljela, jednostavna je bila njezina odjeća i čedno njezino vladanje. Nikad joj nije palo na pamet da bi se

isticala svojom ljepotom, svojim plemstvom ili bogatstvom svoga duha i srca. Njezina prisutnost kao daje izražavala spasonosnu moć, već sam pogled na nju rastjerao je sve zemaljske misli. Njezina uljudnost nije prazna forma koja se gubi u neiskrenim riječima. Ona je bila izraz sveobuhvatne blagonaklonosti, koja je proizlazila iz Srca. Jednom riječju već sama Manjina vanjština očitovala ju je kao Majku milosrđa!»

A De Cocillio u knjizi «Poznavanje Marije» piše: «Krvno srodstvo stvorilo je između Isusa i Marije sličnost u stasu i crtama lica, u sklonostima, težnjama i krepostima, i to ne zbog toga što je kod krvnog srodstva često slučaj takve sličnosti. Kod Manje je bilo njezino majčinstvo posve svrhunaravna činjenica, naime djelovanje izvanredno snažne milosti, koja je proizlazila iz više ili manje prirodna načela, te se u njoj sve više razvila tako da je u svakom pogledu postala i živi odraz svoga Božanskoga Sina. Tko ju je vidio mogao se u njoj diviti čarobnom liku Isusovu.

Ovo majčinstvo podržavalo je između Isusa i Marije ne samo tjelesnu povezanost, nego i duboko jedinstvo srca i duše. Tako je Ona postala zrcalo svih Isusovih misli i osjećaja, težnja, namjera i zelja. A On je opet odražavao, kao u najbistrijem zrcalu, u još većem stupnju preobilje čistoće, ljubavi, predanja, beskrajne ljubavi prema bližnjemu, a te su odlike živjele u Marijinoj duši. Stoga je mogla Manja još opravdanije izgovoriti riječi apostola Pavla: «Ne živim više ja, nego Krist živi u meni » (*Iz priručnika Marijine Legije objavljenog u Zagrebu 1991. s imprimaturom Nadbiskupskog Duhovnog stola Ge. Vik. Mons. Đuro Koksa 1. 07. 1992., str. 342-342*)

8. GOSPINA UKAZANJA U FATIMI, POSVETA BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU, POBOŽNOST PET PRVIH SUBOTA I OBEĆANA MILOST VJEČNOG SPASENJA

Fatimska ukazanja su duboko označila cijelo prošlo stoljeće u povijesti Crkve i svijeta, a odnose se i na naše vrijeme. Gospina ukazanja od 13. svibnja do 13. listopada 1917 uglavnom svakog 13. u mjesecu, privatna su objava ali od Crkve priznata kao autentična. U svetištu Gospe Fatimske je hodočastio papa Pavao VI. Tri puta je hodočastio i sveti Otac Ivan Pavao II. Znakovito je njegovo hodočašće godinu dan poslije atentata na njega, koji je izvršen upravo na godišnjicu prvog Gospina ukazanja djeci u Fatimi. Još je znakovitija gesta koju je učinio papa jer je u krunu Gospe Fatimske stavio zrno od pištolja koje mu je prošlo u blizini srca, bez daje teže ozlijedilo ijedan vitalni organ. Tom zgodom je papa izrekao poznate riječi: Jedna je ruka opalila zrno a druga (misleći na Mariju) gaje vodila.

Prvo Gospino ukazanje djeci

Vidioci su bili tako blizu Gospe, na udaljenosti od oko 1,5 m da su stajali u krugu svijetla koje je Gospa okruživalo ili koje je isijavala. Razgovor se odvijao na slijedeći način:

Gospa: Ne Bojte se. Ništa vam neću napraviti. Lucija: Od kuda dolazite? Gospa: Dolazim s Neba. Lucija: I što želite od mene? Gospa: Došla sam zamoliti vas da dolazite ovamo šest mjeseci zaredom, svakog 13. u isto vrijeme. Onda ću vam kazati tko sam i što želim, a potom ću se ovamo vratiti sedmi put. Lucija: A hoću li i ja doći u Nebo? Gospa: Da, hoćeš. Lucija: A Jacinta? Gospa: I ona. Lucija: A Franjo? Gospa: I on, no mora izmoliti mnogo krunica. Lucija: Marija das Neves je već u Nebu? Gospa: Oh, da. Lucija: A Amelija? Gospa: Ostati će u Čistilištu do konca svijeta. Hoćete li prikazati Bogu sva trpljenja koja vam želi poslati kao zadovoljštinu za grijeha kojima je uvrijeđen i kao molitvu za obraćene grešnika. Lucija: Da, hoćemo. Gospa: Dobro, mnogo ćete trpjeti, ali će vas milost Božja jačati.

Dok je izgovarala posljednje riječi, prvi put je raširila ruke, ovako je opsuje sestra Lucija "rasuvši prema nama jako svjetlo, gotovo odraz svjetla koje je Ona isijavala, koje nam je prodiralo u grudi sve do najskrovitijeg dijela duše, tako da smo sebe vidjeli u Bogu, koji je bio svjetlo, a vidjeli smo se jasnije nego da smo se promatrali u najboljem ogledalu. Tada osjetismo, unutarnji poriv, kleknuli smo i ponavljali: O Presveto Trojstvo, klanjam ti se! Bože moj ljubim te u Presvetom Sakramentu! Nakon što je prošlo nekoliko trenutaka Gospa nadoda: Molite Krunicu svaki dan kako biste izmolili mir svijetu i svršetak rata. U tijeku je bio I svjetski rat. Tada je, priča sestra Lucija

počela mirno ustajati, krenuvši prema istoku te je nestala u beskrajnoj daljini. Svjetlost koja ju je okruživala kao daje otvarala put među zvijezdama.

Prva Fatimska tajna

Tijekom trećeg ukazanja 13.07.1917. vidioci su vidjeli odraz svijetla i zatim Gospu iznad niskog hrasta. Lucija: Gospođo što želite od mene? Gospa: Želim da i slijedećeg 13. u mjesecu dođete ovamo, da nastavite svaki dan moliti Krunicu u čast naše Gospe od Krunice, kako biste izmolili mir svijetu i kraj rata, jer vam samo Krunica može pomoći. Lucija: Željela bih vas zamoliti da nam kažete tko ste, te da učinite čudo kako bi svi povjerovali da nam se ukazujete. Gospa: Nastavite dolaziti ovamo svaki mjesec. U listopadu ću reći tko sam i što želim, te ću napraviti čudo koje će svi vidjeti kako bi mogli povjerovati.

Lucija je zatim iznijela niz molbi za obraćenje, izlječenje i udjeljivanje drugih milosti. Gospa je odgovorila preporučujući molitvu Krunice kako bi se tijekom godine postigle milosti. A onda nastavila: Žrtvujete se za grešnike i recite mnogo puta, posebno kad prinosite neku žrtvu: O moj Isuse, to je tebi za ljubav, za obraćenje grešnika i naknada za uvrede koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Izgovarajući ove posljednje riječi - priča sestra Lucija - "ponovno je raširila ruke kao dva prethodna puta. Odraz svjetla koje je iz nje zračilo kao daje prodiralo u tlo i mi ugledasmo ognjeno more. a u taj oganj bili su uronjeni đavli i duše. Izgledali su kao prozirna, crna ili smeđa, žeravica, ugljen u ljudskom obliku. Plivali su u žeravici, a u vis su ih podizali plamenovi koji su iz njih izvicali zajedno sa oblacima dima, slični plamenoj baklji. Padali su na sve strane, kao iskre u požaru, bez težine i ravnoteže, dok su se čuli zastrašujući krici i bolni uzdasi puni očaja što su tjerali strah u kosti. Đavli su se razlikovali od ljudi po stravičnim i odvratnim likovima, u obliku jezovitih i nepoznatih životinja koje su, međutim bile prozirne i izgledale poput crnog ugljena".

Videnje je trajalo samo trenutak u kojem je Lucija kriknula jao. Mislila je da bi vidioci, da nije bilo Gospina obećanja da će ih odnijeti u Nebo, umrli u strahu i užasu.

Druga Fatimska poruka

Užasno prestrašeni i tražeći pomoć, vidioci su podigli oči prema Gospi, koja im je puna dobrote i tuge rekla: „Vidjeli ste Pakao kao odlaze duše jadnih grešnika. Kako bi ih spasio Bog želi u svijetu ustanoviti pobožnost prema mome Prečistome i Bezgrešnom Srcu. Ako budete činili što od vas tražim, mnoge će se duše spasiti i mir će vladati. Rat je pri kraju, ali ne prestanu li vrijeđati Boga za pontifikata Pia XI početi će drugi još gori. Kada budete vidjeli noć osvijetljenu nepoznatom svjetlošću, znajte daje to veliki znak što vam ga Bog šalje, znak da će svijet zbog njegovih zlodjela kazniti ratom, glađu i progonoštvima Crkve i Svetoga Oca.

Kako bi se to spriječilo, zatražit ću da se Rusija posveti mome Bezgrešnom Srcu, te svetu Pričest u prvih pet subota u mjesecu kao zadovoljštinu. Ako se moji zahtjevi ispune, Rusija će se obratiti i vladati će mir. U suprotnom Rusija će proširiti svoje zablude po svijetu te će doći do ratova i progona Crkve. Dobri će biti mučeni, Sveti Otac će mnogo trpjeti. Razni narodi će biti uništeni, no na kraju će moje Bezgrešno Srce trijumfirati. Sveti Otac će mi posvetiti Rusiju koja će se obratiti te će svijetu biti podareno razdoblje mira.

Sestra Lucija je vidjela veliki znak u neobično jakom svijetlu koje je nebo Europe obasjavalo u noći sa 25. na 26. siječnja 1938. od 20 sati i 40 minuta do 1 sat i 15 minuta s kratkim prekidima. To svijetlo astronomi tumače kao sjeverno polarno svijetlo. Vidjelica uvjerenjena da će uskoro izbiti rat koji će biti prestrašan udvostručila je svoje napore da se Gospini zahtjevi ispune. S tom se namjerom pismom obratila neposredno i papi Piju XI.

Treća Fatimska tajna

I treća Fatimska tajna je bila objavljena 13.07.1917. u Fatimi ali ju je vidjelica zapisala mnogo godina kasnije, na poticaj Leirskog biskupa. Gospe koja se ponovno ukazala Luciji 02.01.1944. i na to je potakla. Vidjelica je iz poslušnosti zapisala tajnu, predala je Leirskom

biskupu, a ovaj je proslijedio tadašnjem papi u Vatikan. Tajna se sastoji u tri scene, a objavljena je prije par godina u Rimu s Papinim odobrenjem i teološkim komentarom kardinala Ratzingera.

Prva scena Treće tajne. Sestra Lucija piše: „Nakon dva dijela tajne koje sam već izložila, vidjeli smo s lijeve strane naše Gospe malo iznad nje, Anđela s ognjenim mačem u lijevoj ruci; blistajući je isijavao plamen koji je izgledao da će spaliti svijet, no plamenovi su se gasili u dodiru sa svjetlošću koju Gospa iz svoje desne ruke zračila prema njemu: Anđeo pokazujući desnom rukom na zemlju snažnim je glasom vikao: pokora, pokora, pokora!“

Sestra Lucija se slaže s tumačenjem prema kojem se treći dio tajne sastoji od proročke vizije koja se može usporediti sa biblijskim viđenjima. Anđeo s mačem predstavlja prijatnu suda koji će zadesiti svijet (usp. Kardinal Ratzinger, Teološki komentar treće tajne) Svijet se nalazi u takvom moralno i duhovnom stanju da zaslužuje sličnu kaznu a čini se da se radi o potpunom uništenju (simbol plamenog mača koji je držao anđeo, a koji je isijavao plamen). Ratzinger to tumači: Mogućnost da svijet bude spaljen u ognjenom moru, danas zasigurno ne izgleda kao nešto nemoguće; sam čovjek je svojim izumima pripravoio ognjeni mač."

Čovječanstvo se toliko udaljilo od Boga, što se očituje u teorijskom i praktičnom odbacivanju Crkvenog nauka vjere i morala, da zaslužuje konačnu kaznu za svoju pobunu protiv Boga. No Gospa je posredovala (simbol svjetla koji izlazi iz njenih ruku i gasi svjetlost plamenog mača), jer ima svoje milosrdne planove za svijet i da mu pruži priliku da se spasi. Da bi to bilo moguće ljudi moraju spoznati svoje grijeha i vršiti, pokoru. Stoga anđeo vičući poziva na pokoru koja uključuje istinsko obraćenje.

Druga scena Treće tajne: „I vidjeli smo u snažnom svjetlu, koje je od Boga, nešto slično kao kad se osobe vide u ogledalu kad prolaze ispred vas, biskupa odjevenoga u bijelo. Imali smo osjećaj da je to Sveti Otac. Razni drugi biskupi, svećenici i redovnici i redovnice penjali su se na jednu strmu planinu na čijem se vrhu nalazio križ od neobrađena balvana, poput plutnjaka s korom. Sveti Otac, prije nego stiže onamo, prolazi kroz jedan veliki, polusrušeni grad podrhtavajućim korakom, ožalošćen bolima i mukom, molio je za duše leševa na koje je nailazio na svom putu; stigavši na vrh planine, pada na koljena podno velikoga križa i ubija ga skupina vojnika koji na njega pucaju iz raznih vrsta vatrenog oružja i odapinju strijele te na isti način umiru jedan za drugim biskupi, svećenici, redovnici i redovnice i razne svjetovne osobe, muškarci i žene iz različitih društvenih slojeva i različitih zanimanja“.

Čini se daje današnji svijet poluuništen. Dakle može se zaključiti da je Gospino posredovanje spriječilo potpuno uništenje, ali ne i djelomično uništenje, jer ljudi nisu vršili pokoru u dovoljnoj mjeri. Središnji lik scene je Sveti Otac. Prema kardinalu Ratzingeru: "U ovoj se sceni može razabrati povijest cijelog jednog stoljeća. Kao što su mjesta na zemlji sistematski prepoznatljiva na dvije slike - slici planine i grada, te su usmjerena križu, tako su i vremena prikazana na sažeti način: u viziji možemo prepoznati proteklo stoljeće kao stoljeće mučenika, trpljenja i progona Crkve, kao stoljeće svjetskih i brojnih lokalnih ratova." Stoga ova scena predstavlja progon vjernika i Crkve, koji se nažalost i danas događa u raznim dijelovima svijeta kao i sukobe koji još uvijek postoje između raznih naroda diljem svijeta.

Na koga se odnosi slika pape iz viđenja? Poslušajmo ponovno Ratzingera: "Možemo bez sumnje naći prikazane različite pape, počevši od Pija X pa sve do današnjega pape koji su podnijeli patnju ovog stoljeća te su prisiljeni da kroz te patnje nastave putem koji vodi križu. U viziji čak i papa biva ubijen na mučeničkom putu. Zar Sveti Otac Ivan Pavao II nije zatražio da mu nakon atentata koji je na njega izvršen 13. svibnja donesu tekst trećeg dijela tajne, prepoznao je i svoju vlastitu sudbinu?"

Niz mučenika opisanih u ovoj sceni se odnosi na veći broj vjernika svih staleža i zanimanja. A tko su počinitelji, prikazani u viziji kao skupina vojnika koji pucaju? Prema naznaci sestre Lucije u jednom pismu papi Ivanu Pavlu II od 12. svibnja 1982 treća tajne se treba tumačiti u svjetlu druge gdje Gospa govori: "Ako se moje molbe ispune, Rusija će se obratiti, i zavladatai će mir, u

suprotnom će proširiti svoje zablude po svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve, dobri će biti mučeni, Sveti otac će mnogo trpjeti, razni narodi će biti uništeni."

Kardinal Sodano govoreći o tekstu treće Fatimske tajne 13. 05. 2000. je kazao da su počinitelji progona svi ateistički sustavi dvadesetog stoljeća koji su takvi ostali sve do XXI stoljeća nakon više ili manje opsežne metamorfoze, tako da se u biti radi o svijetu koji je ustao protiv Boga

Treća scena Treće tajne: „Ispod dva kraka križa nalazila su se dva anđela, svaki s kristalnom posudom za raspršivanje u ruci u koju sabiru krv mučenika te njome škrope duše koje se približavaju Bogu. Za ostvarenje Fatimskog proroštva o obraćenju, druga tajna završava Gospinim riječima: "Na kraju će moje Bezgrešno Srce trijumfirati" nužna je posebna milost koju simbolizira isprosna i zagovorna vrijednost krvi mučenika kojom anđeli škrope duše koje se vraćaju Bogu te će tako svijet ostvariti od Gospe obećano vrijeme mira.

Tako se danas mogu sagledati sve tri Fatimske tajne kao skladna cjelina u čijem je središtu slava Božja, proslava Svete Crkve, te dobro duša u ovom i drugom svijetu, kao rezultat posredovanja Bezgrešnog Marijina Srca kod Srca njenog Sina i našeg Spasitelja Isusa Krista.

Veliko obećanje vječnog spasenja štovateljima Srca Marijina

Fatimska poruka nije bila potpuno završena sa ciklusom ukazanja 1917. Sestri Luciji se 10. prosinca 1925. u njenoj sobici u kući časnih sestara svete Doroteje u Ponteverdi, ukazala Presveta Djeвица s Djetetom Isusom uz bok na sjajnom oblaku. Položivši joj ruku na rame, pokazala joj je Srce ovijeno trnjem koje je držala u drugoj ruci. Dijete Isus, pokazalo je na Srce i vidjelici uputilo sljedeće riječi:

"Imaj sažaljenja prema Srcu svoje Presvete Majke, izbodeno trnjem, što ga svaki trenutak u njega zabadaju nezahvalni ljudi, a nema nikoga tko bi ga pokorom izvlačio!"

Zatim je nastavila govoriti presveta Djeвица: "Gledaj kćeri moja, moje srce ovijeno trnjem što ga nezahvalni ljudi u svakom trenutku u njega zabadaju svojim psovkama i nezahvalnostima. Barem ti me pokušaj utješiti i poruči da svima onima koji se u pet prvih subota u mjesecu ispovjede, pričeste, izmole Krunicu i petnaestak minuta ostanu sa mnom u razmatranju o otajstvima Krunice, a s nakanom da mi pruže zadovoljštinu, obećajem svoju prisutnost i času smrti i sve milosti koje su im potrebne da spase dušu!"

Odgovor na neke poteškoće vezane uz obavljanje ove pobožnosti

Dijete Isus se ponovno ukazalo Luciji 15. veljače 1926. u Ponteverdu, zapitavši da li je već proširila pobožnost Srcu njegove Majke. Vidjelica je Govorila o poteškoćama širenja pobožnosti i poteškoćama koje neki ljudi imaju s ispovijedanjem subotom i zamolila Isusa da ispovijed vrijedi 8 dana. Isus joj je odgovorio:

Da može biti učinjena i mnogo dana prije, samo ako su oni koji me primaju u stanju milosti, te imaju nakanu olakšati boli prečistom Srcu Marijinu. Sestra Lucija je pitala što će biti ako netko, ispovjedajući se, zaboravi izreći svoje nakane, na što joj je Gospodin odgovorio: Mogu je izreći pri slijedećoj ispovjedi, u prvoj prilici za ispovijed.

U noći s 29. na 30. svibnja 1930, naš je Gospodin govoreći Luciji u duhu, riješio još jednu poteškoću vezanu uz obavljanje pobožnosti 5 prvih subota: Jednako će biti prihvaćena ova pobožnost ako se obavi u nedjelju nakon prve subote u mjesecu, ako to moji svećenici dušama dopuste iz opravdanih razloga.

Zašto pet prvih subota?

Istom prigodom Lucija je pitala Isusa: zašto pet, a ne devet ili sedam subota, kao zadovoljština za Gospine boli? Isus je odgovorio: Dijete moje, razlog je jednostavan: postoji pet oblika uvreda i psovki koje se nanose Bezgrešnom Srcu Marijinu: 1. psovke protiv Bezgrešnog Začeca; 2. psovke protiv njezinog Djevičanstva; 3. psovke protiv Božanskog Majčinstva, zajedno odbijanjem daje se prizna za Majku svih ljudi; 4. javni pokušaji usađivanja u srce djece ravnodušnosti, prezira i konačno mržnje prema Bezgrešnoj Majci; 5. direktno vrijeđanje Srca Marijina na njenim svetim slikama.

Posveta Rusije i svijeta Srcu Marijinu i učinci obavljanja posvete

Da bi se shvatio povijesni kontekst događanja treba prisjetiti da se paralelno s Fatimskim ukazanjima u 1917 Rusiji događala Oktobarska Revolucija i dolazak komunista na vlast, koji su u slijedećim desetljećima učvršćivali, poticali i širili ateizam diljem svijeta skupa sa progonstvom Crkve i vjernika.

Dana 13. lipnja sestra Lucija je imala prekrasnu viziju Presvetog Trojstva i prečistog Srca Marijina, tijekom koje joj je Gospa govorila o posveti. Vidjelica je napisala slijedeće:

Zatražila sam dopuštenje, i dobila ga. Od moje poglavarice i ispovjednika da četvrtkom i petkom imam sat klanjanja od 11 navečer do ponoći. Jedne noć, posve sama, kleknula sam i prostrla se kraj ograde koja se nalazi nasred kapelice da izmolim Anđelovu molitvu. Osjetivši umor, ustala sam i nastavila moliti prekrštenih ruku.

Gorjelo je vječno svjetlo kod svetohraništa. Najednom je čitava kapelica rasvijetljena nadnaravnim svjetlošću, a na oltaru se ukazao križ, u još jačem svijetlu, vidjelo se lice čovjeka i tijelo sve do pojasa (Bog Otac). Na njegovim grudima se nalazio golub sačinjen od svijetla (Duh Sveti), kao i drugi čovjek pribijen na križ (naš Gospodin Isus Krist). Malo niže od pojasa ovog drugog čovjeka lebdio je kalež, a iznad njega jedan velika hostija na koju su padale kaplje krvi što su klizile s obraza rassetoga i iz rane na grudima.

Klizeći niz hostiju kapi krvi padale su u kalež. Pod desnim krakom križa stajala je naša Gospa. Bila je to Fatimska Gospa sa svojim Prečistim Srcem u lijevoj ruci, bez mača i ruža, ali ovijenim trnovom krunom i plamenovima). Pod lijevom krakom križa, vidjela su se velika slova koja su izgledala poput kristalno bistre vode i spuštala se na oltar oblikujući slijedeće riječi: Milost i milosrđe.

Shvatila sam da mi se ukazala tajna Presvetog Trojstva o kojoj sam primila neka rasvijetljenja, koja mi nije dopušteno otkriti. Tada mi Gospa reče: Došao je trenutak u kojem Bog traži od Svetog Oca da u zajednici sa svim biskupima svijeta, učini posvetu Rusije mome Prečistom Srcu i obećajem da ću ju ja na taj način spasiti. Božja pravednost tolike mnoge duše osuđuje zbog grijeha koje su počinile protiv mene da sam došla tražiti zadovoljštinu: žrtvuj se na tu nakanu i moli. Preko svojih ispovjednika i leirijskog biskupa vidjelica Lucija je našla načina da s Gospinom molbom iste godine bude upoznat papa Pio XI, koji je obećao da će je razmotriti. U jednom pismu svome ispovjedniku, p. Joseu Goncalvesu D. I. od 29. 05. 1930. sestra Lucija kaže da je naš Gospodin, nakon što joj je dopustio da u najvećoj dubini svoga srca osjeti njegovu božansku prisutnost, od nje zatražio da od svetoga Oca izmoli odobrenje za pokorničku pobožnost prvih pet subota.

Vidjelica piše: „Ako se varam, dobri Bog obećaje da će učiniti kraj progonstvu u Rusiji ako Sveti Otac izvrši javni svečani čin zadovoljštine, zajedno sa svim biskupima svijeta i posveti Rusiju presvetim Srcima Isusa i Marije te ako njegova Svetost obeća da će zbog prestanka ovoga progonstva odobriti i preporučiti pokorničku pobožnost prvih pet subota.

Kasnije u jednom drugom nutarnjem razgovoru, naš Gospodin se potužio sestri Luciji, jer posveta Rusije još nije bila učinjena: Nisu htjeli čuti moju molbu! Kao i u slučaju francuskoga kralja (kad je Gospodin tražio posvetu svome Srcu od Ljudevita XIV koja nije učinjena) pokajati će se i učiniti je, no tada će biti prekasno. Rusija će uskoro proširiti svoje zablude po svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Sveti Otac će mnogo trpjeti.

U ovom govoru Gospodin aludira na obećanje koje je dao francuskom kralju Luju XIV posredstvom sv. Margarete Marije Alaccoque, da će podariti život milosti i vječne slave, kao i pobjedu nad svim neprijateljima, ako se kralj posveti Presvetom Srcu Isusovu, te odredi da ga se štuje u njegovu dvorcu, naslika ga na svoje stjegove i utisne u svoj grb. Ovako formuliran zahtjev našega Gospodina još nije bio ispunjen niti desetljećima poslije tih događanja kad se drugi prijestolonasljednik Luj XIV 1792. godine kao zatočenik, zavjetovao da će svečano posvetiti sebe, svoju obitelj i svoje kraljevstvo Srcu Isusovu ,ako ponovno zadobije slobodu, krunu i kraljevsku vlast. No bilo je prekasno, kralj je napustio zatvor samo da bi u oluji Francuske Revolucije bio odveden na gubilište.

Vidjelica sestra Lucija se svome ispovjedniku p. Joseu Goncalvesu D.I u pismu od 21. siječnja 1935. govoreći o Isusovom zahtjevu da se posveti Rusija gorko požalila: Naš Gospodin je bio jako nezadovoljan jer njegova molba nije ispunjena. A u pismu od 18. svibnja 1936. Lucija je pojasnila: Što se tiče drugog pitanja je li prikladno nastojati da se obavi posveta Rusije, odgovaram isto što sam rekla u drugim prigodama. Žao mi je što to već nije učinjeno! No, tako je dopustio Bog koji to zahtijeva je li prikladno inzistirati? Ne znam. Ali mi se čini da kad bi Sveti Otac sada izvršio posvetu, naš bi je Gospodin prihvatio i izvršio svoje obećanje. Nesumnjivo, bila bi to velika radost za našega Gospodina i Prečisto Srce Marijino.

O ovom sam problemu vodila nutarnji razgovor s Gospodinom. Nedavno sam ga zapitala zašto ne obrati Rusiju bez posvete Svetog Oca. Isus je odgovorio: "Zato što želim da čitava moja Crkva prizna ovu posvetu kao pobjedu Prečistog Srca Marijina, te da se ovo štovanje proširi i zauzme mjesto uz pobožnost mome božanskom Srcu." Ali moj Bože odvrtila sam Sveti Otac mi neće vjerovati, ako ga ti sam ne potakneš posebnom milošću! "Sveti Otac! Moli mnogo za Svetoga Oca! On će to učiniti, ali će biti kasno. Ipak, Prečisto Srce Marijino spasiti će Rusiju koja mu je povjerena"

Dana 24. 04. 1940. sestra Lucija ponovno piše p. Joseu Goncalvesu D.I.: Naš Gospodin da hoće mogao bi učiniti da stvar brzo krene. Ali radi kazne svijeta, on sada pušta da se sporo odvija. To zahtijeva njegova pravednost, izazvana našim grijesima. Nezadovoljan je, ne samo zbog naših velikih grijeha, nego i zbog naše bezvoljnosti i nemara da udovoljimo njegovim zahtjevima. Zlodjela su brojna, ali još je mnogo gori nemar duša od kojih je očekivao da će se revno predati njegovoj službi. Broj onih s kojima se On susreće je vrlo ograničen.

Sestra Lucija se još u jednom pismu vraća p. Joseu Goncalvesu na istu temu u pismu od 18.8.1940: Pretpostavljam da je našem Gospodinu drago da se netko zauzme kod njegova namjesnika na zemlji za ispunjenje njegovih želja. No, Sveti Otac neće to odmah učiniti. Sumnja u realnost i ima pravo. Naš dobri Gospodin bi mogao ujedan čas jednim čudom pokazati daje On onaj koji to traži, no On koristi ovo vrijeme da svojom pravednošću kazni svijet za tolike grijeha te da ga pripravi za potpuniji povratak njemu. Dokaz koji nam On daje je posebna zaštita Prečistog Srca Marijina nad Portugalom radi toga što se tu zemlju posvetilo Srcu Marijinu.

U drugom dijelu Fatimske tajne, kao što smo vidjeli na početku ovog poglavlja, koja se odnosila na kaznu svijeta po ratu (Drugi svjetski rat), ako se ljudi ne obrate kao i u ovom pismu govori se o trijumfu Bezgrešnog Srca Marijina kao i povratku svijeta Bogu po obraćenju. Vidjelica Lucija govori o posebnoj zaštiti Srca Marijina nad Portugalom kao znaku i trenutku dok još nije planuo Drugi svjetski rat. A zašto? U svibnju 1936. godine Portugalski biskupi su se sastali u Fatimi i zavjetovali da će se ponovno, na istom mjestu održati glavno zasjedanje, ako zemlja bude pošteđena od crvene, komunističke opasnosti, koja je bila blizu. Komunistička revolucija u Španjolskoj se mogla lako prošiti i na susjedni Portugal.

Kad je opasnost neočekivano prošla, portugalski biskupi su se okupili 13. svibnja 1938 u Fatimi, održavši obećanje, na svečanom obredu zahvalnosti kojim su izričito priznali da se na čudesnom spasenju svoje domovine trebaju zahvaliti presvetoj Djevici. To su prigodom obnovili posvetu portugalskog naroda Bezgrešnom Srcu Marijinu, koju su bili učinili sedam godina ranije. Portugal je jedina zemlja u Europi koja je bila bio pošteđena i pošasti Drugog svjetskog rata. Mnogi biskupi i biskupske konferencije su nakon što su shvatili znak vezan uz posvetu Portugala posvećivali svoje biskupije i cijele narode Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Tako je neposredno prije oluje ratnih stradanja i naš blaženi kardina Alojzije Stepinac 7.VII. 1940. u Mariji Bistrici posvetio hrvatski narod Mariji. Tu molitvu možete naći na strancima ovog našeg izdanja.

U istom pismu vidjelica Lucija nastavlja govoriti svome duhovniku o potrebi pokore: „Ljudi o kojima mi govorite imaju pravo biti prestravljeni. Sve ovo će se dogoditi ako naši biskupi ne ispune molbe našeg dobrog Boga i čitavim srcem ne zatraže njegovo milosrđe i zaštitu Prečistog Srca naše dobre nebeske Majke. No u našoj domovini ima još mnogo prijestupa i grijeha, a kako je sad došao čas Božje Pravednosti nad svijetom, nužno je nastaviti moliti. Stoga mi se čini daje dobro

u ljude ulijevati osim velikog povjerenja u milosrđe našeg dobrog Boga te zaštitu Prečistog Srca Marijina, i nužnost molitve, praćene žrtvom, posebno onom koja je nužna za izbjegavanje grijeha.

Usred drugog svjetskog rata papa Pio XII je preko radija Vatikana posvetio svijet Srcu Marijinu. Godine 1943. sestri Luciji se ukazao Isus i ona o tome izvještava p. Goncalvesa u pismu od 4. 05. iste godine.

Po nalogu njegove preuzvišenosti biskupa G. Da Silva morala sam priopćiti gospodinu nadbiskupu Valladoilida poruku našeg Gospodina biskupima Španjolske i Portugala. Isus želi da se ovi iz Španjolske sastanu na duhovnim vježbama, te nalože obnovu naroda, klera i redovničkih zajednica. On želi da se dušama jasno ukaže na to da se istinska pokora koju On želi prvenstveno sastoji od žrtve koju svatko mora sebi nametnuti kako bi ispunio svoje vjerske i materijalne obaveze. Obećaje kraj rata u kratkom vremenu, zbog posvete koju je učinio Sveti Otac. No budući da je bila nepotpuna, obraćenje Rusije je odgođeno. Ako gospoda španjolski biskupi ne udovolje njegovim željama, Rusija će još jednom biti bič kojim će ih Bog kazniti.

Sv. Ivan Pavao II učinio je dvije posvete svijeta Bezgrešnom Srcu Marijinu, jednu u Fatimi 13. 05. 1982., a drugu u Rimu 25. 03. 1984. Objema posvetama prethodio je papin poziv biskupima da mu se pridruže u ovim činima. No u obje prilike Rusija nije bila poimence spomenuta. Stoga sestra Lucija sve do sredine 1989. g. je smatrala da niti jedna od izvršenih posveta nije valjana (misli da zahtjevi koje je Gospa uputila vidjelici nisu ispunjeni). Međutim od polovice 1989. g. sestra Lucija je priznala valjanost posvete koju je sv. Ivan Pavao II učinio 25. 03. 1984. Sestra Lucija je komentirajući mogućnost povezivanja posvete učinjene 1984, sa spektakularnim događajima koji su se zbili u istočnoj Europi, a koji su u drugom dijelu 1989. g. doveli do sloma komunizma, jasno rekla da se radi o njezinom osobnom mišljenju, a ne o prenošenju nadnaravne objave.

(Ovo 8. poglavlje su citati preuzeti iz knjige A. Borelli, *Fatima. Poruka tragedije ili poruka nade*, Zagreb 2001, u istoj knjizi se donose i citati memoara sestre Lucije)

9. KATEKIZAM O POBOŽNOSTI PREČISTOM I BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

(Objavljen u molitveniku Srce Marijino od P. Hattlera D.I. s odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu 1898)

Što je pobožnost k prečistom Srcu Marijinu, koja joj je svrha, koji početak?

1. Pitanje: Što štujuemo u pobožnosti prečistomu i bezgrješnomu Srcu Marijinu?

Odgovor: U pobožnosti prečistomu i bezgrješnomu Srcu Marijinu štujuemo Srce Marije, Majke Božje, koju je njezin Božanski Sin na Nebu proslavio kao Kraljicu svih anđela i svetaca.

2. Pitanje: Kako se promatra to prečisto Srce? Odgovor: Promatra se:

a) ne rastavljeno od svetoga tijela Marijina;

b) ne kao mrtvo Srce,

c) nego onako, kakvo je upravo sada. to jest, kao živo Srce slavne Bogorodice, koja je uznesena na Nebo ne samo s dušom, nego i s tijelom.

3. Pitanje: Što znači štovati prečisto Srce Marijino? Odgovor: Štovati prečisto Srce Marijino znači;

a) štovati tjelesno Srce Marijino;

b) štovati sve ono što tjelesno Srce predstavlja;

c) štovati osobu Marijinu, kojoj Srce pripada.

4. Pitanje: Treba li dakle pobožnost prečistom i bezgrješnom Srcu Marijinu tumačiti onako kako se tumači pobožnost Božanskomu Srcu Isusovu?

Odgovor: Pobožnost prečistomu i bezgrješnomu Srcu Marijinu treba djelomično onako a djelomično drugačije tumačiti, nego se tumači pobožnost Božanskomu Srcu Isusovu.

5. Pitanje: Što je jednako kod jedne i druge pobožnosti? Odgovor: Kod jedne i druge pobožnosti;

a) štuje se tjelesno Srce kao znamenje, koje predstavlja ljubav i sav njezin nutarnji život;

b) isti razlozi dokazuju, da tjelesno Srce najnaravnije i najzgodnije predstavlja ljubav i njezin nutarnji život, to jest da predstavlja sve nakane, sve misli, sva čuvstva, sve odluke, muke, kreposti i

milosti u koliko je sve to u vezi s ljubavlju. Da Srce najbolje predstavlja ljubav i sve ono što je s njom u vezi vidi se odatle što je kucanje srca i krvotok koji o srcu kao o središtu ovisi povezano sa ljubavlju i sa ostalim čuvstvima; a da srce sve to predstavlja i najzgodnije, vidi se odatle, što je srce svega toga upravo zbog te veze i najpoznatije znamenje, jer je srce onaj dio tijela, u kojem se nutarnji život ljubavi najjasnije pokazuje;

c) štiju se one osobe, kojima Srce pripada, a ne zaustavlja se kod samoga Srca;

d) poglavito ne misli se na tjelesno srce, nego na nutarnji život ljubavi, koji se budući da je nevidljiva može Srcem nazvati. Ovo je važniji dio crkvene pobožnosti, a vidljivo Srce je drugi također nužni dio te iste crkvene pobožnosti; jedan dio ne štiju se rastavljeno od drugoga, nego se obadva štiju kao cjelina, to jest štiju se: nevidljivo Srce predstavljeno po vidljivu Srcu kao po znamenju.

6. Pitanje: Što je različito kod pobožnosti Srcu Isusovu i pobožnosti Srcu Marijinu? Odgovor: Različito je ovo:

a) Osoba kojoj Srce Isusovo pripada je druga osoba presvetoga Trojstva; a Srce Marijino je srce puke ljudske osobe, koja je podignuta do najviše časti Bogorodice;

b) nevidljivo Srce našega Spasitelja dvovrsno je ljudsko i Božansko. Budući da su naime u Kristu ljudska i božanska narav sjedinjene u jednoj osobi, tako se kod njega radi o ljudskoj i Božanskoj ljubavi, dok Blažena Djevica Marija posjeduje samo ljudsku narav, i prema tome samo i majčinsku ljubav koja je ipak puninom milosti neizrecivo uzdignuta i preobražena.

c) odatle slijedi da je tjelesno Srce Isusovo znamenje dvostrukoga života ljubavi, života ljudske i Božanske ljubavi dok je Srce Majke Marije samo znamenje života ljudske ljubavi;

d) budući da je Srce Isusovo Božansko Srce, iziskuje Božansko štovanje i klanjanje, a Srce Marijino toga ne iziskuje, iako Mariju kao Majku Božju treba puno više štovati nego ostale svete i anđele.

7. Pitanje: Koja je svrha pobožnosti prečistom Srcu Marijinu? Odgovor: Dvostruka joj je svrha: općenita i posebna. Općenita svrha jest štovati Mariju, kojoj Srce pripada; tu svrhu imaju i druge pobožnosti Majci Božjoj. A posebna joj je svrha da nam po znaku tjelesnoga Srca svu nutarnju ljubaznost, ljepotu i slavu Majke Božje živo predoči; da nas krepko, uspješno i ujedno nježno potakne te zapali da Mariju kao svoju Majku ljubimo te po njezinu primjeru svoj život uredimo.

8. Pitanje: Je li pobožnost prečistom Srcu Marijinu nova? Odgovor: Pobožnost prečistom Srcu Marijinu je stara kao i kršćanska vjera, te su ju svi pravi kršćani i sveti ljudi svih vremena obavljali, ako se u obzir uzme njezina duhovna strana, to jest štovanje ljubavi i nutarnjega života Marijina; već sv. Luka u Evanđelju (2,19) spominje da je Marija riječi i događaje koje je čula od pastira čuvala te o njima razmišljala u svome Srcu; no samo znamenje tjelesnoga Srca upotrebljavalo se rijetko u prvim kršćanskim vrijeme; taj običaj nastao je u novije vrijeme.

9. Pitanje: Kad se je posvuda počela štovati ljubav Marijina pod znakom tjelesnoga Srca?

Odgovor: Tjelesno Srce Marijino kao znamenje njezina nutarnje ga života počelo se posvuda štovati polovicom 17. stoljeća, osobito po apostolatu sv. Ivana Eudesa (t 1680.), utemeljitelja redovničke družbe zvane Eudisti. Kasnije je Sveta Stolica tu pobožnost ispitala i odobrila. U prošlom stoljeću u Parizu je utemeljena nadbratovština Prečistog Srca Marijina s ciljem da se po toj pobožnosti od Boga isprosi obraćenje grješnika. Ljetopisi bratovštine svjedoče o obilnom blagoslovu i izvanrednim milostima obraćenja grešnika koje su se pobožnošću prema prečistom Srcu Marijinu postigla.

10. Pitanje: Je li crkveno odobrenje pobožnosti prečistom Srcu Marijinu u vezi sa odobrenjem pobožnosti prema presvetom Srcu Isusovu?

Odgovor: Jest bez dvojbe zbog tijesne povezanosti između jednog i drugog Srca; jer Crkva općenito nas uči, da Marija ima po milosti sve one vlastitosti i naslove, koje Gospodin Isus ima po naravi. Isus je bezgrješan uslijed sjedinjenja njegove ljudske naravi s Božanskom osobom; Marija uslijed izvanredne povlastice da je bez grijeha začeta i jer nikada nije osobno sagriješila. Isus je sve-moguć i njegova moć je beskrajna. Marija je svemoguća na koljenima ili po zagovoru, i njezina je moć beskrajna, jer ju je Isus učinio gospodaricom i djelateljicom svih milosti. Isus je naš Kralj, naš Gospodar, naš Posrednik, naš Zagovornik, naš Otac; a Marija je naša Kraljica, Gospodarica, Posrednica, Zagovornica i Majka.

Isus je naša nada, pomoć, utjeha naš život, naše utočište, put u Nebo, početnik milosti i Otac milosrđa; a Marija je također naša nada, pomoć, utjeha, naš život, naše utočište, vrata nebeska i ljestve nebeske, Majka milosti i milosrđa. Isus je na Nebu dušom i tijelom, i njemu se klanja svako koljeno na Nebu, zemlji i pod zemljom; a i Marija je na Nebu s dušom i s tijelom, i njoj su podvrženi svi anđeli, ljudi i đavli, i sve joj se klanja na Nebu i na zemlji.

Zato i Crkva sličnim svetkovinama slavi Mariju, kojima veliča Isusa, jer zna da u svemu tome radi prema želji Isusovoj koji, jer kao Sin najtješnje sjedinjen sa svojom Majkom hoće da ga u njegovoj Crkvi i njegovim vjernicima samo sjedinjeni s Marijom štiju i ljube. I tako je posve shvatljivo da je Crkva, odobrivši pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, ujedno odobrila i promakla i pobožnost prečistom Srcu Marijinu. Kreposti Prečistoga i Bezgrješnoga Srca Marijina.

11. Pitanje: Odakle proizlaze sve kreposti prečistog Srca Marijina? Odgovor: Sve kreposti prečistog Srca Marijina proizlaze odatle što je njezino Srce Majke Božje; zato je i Srce Majke i Djevice, zato je najčišće između svih ljudskih srdaca, zato je i Srce puno milosti i darova Duha Svetoga, zato je i milostiva Majka svih nas.

12. Pitanje: Zašto sve kreposti Srca Marijina proizlaze iz njenog Bogomajčinstva?

Odgovor: Zato jer je Majka Božja u najtješnijoj vezi sa beskrajnim Božjim veličanstvom, te kao takva nadilazi sve ostale stvorove, te je zato priličilo da njezino Srce rese takve kreposti, po kojima ona kao remek-djelo svemoćnosti Božje nadvisuje svu ljepotu i slavu svih anđela i svetaca. Mariju je Otac nebeski od vijeka odabrao za majku svom Sinu, zato je njezino Srce i napunio preobilnim blagom nebeskim, koje je anđeo Gabriel u ime Božje spomenuo riječima: Milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovljena ti među ženama.

A budući da je Marija imala biti Majka Spasiteljeva, trebalo je. da ona bude najveća sudionica plodova otkupljenja da tako Srce Marijino bude dostojno prebivalište Božanskoga djeteta, bilo je potrebno, da se njeno Srce sačuva od grijeha i posveti kao Hram Božji. A i to je bilo stoga da se Marijino majčinstvo po Bogu dostojno preobrazi, pa je zato Marija imala biti zaručnica Duha Svetoga, te je njezino djevičansko Srce trebalo biti puno blagoslova o kojem joj reče anđeo: "Duh sveti doći će na tebe i sila Svevišnjega će te osjeniti!"

13. Pitanje: Zašto je Srce Marijino Srce Majke, koja je ujedno i Djevica?

Odgovor: Zato jer je:

a) presveto tijelo, pa i tjelesno Srce Isusa Krista, toga uzora i ljubitelja djevičanske čistoće, načinjeno od krvi prečistoga Srca Marijina; jer je

b) Marija kao mati Isusova trebala u čistoći nadkriliti iste anđele; a to ne bi bilo, da Marija nije ostala djevica prije rođenja Isusova, u porodu i nakon njega, i da njezino srce nije zadržalo onu djevičansku ćud, koja ju je nebeski preobrazila, kao što to slika Blažene Djevice ovjenčane zvijezdama prekrasno predstavlja.

14. Pitanje: Zašto se Srce Marijino zove prečisto i bezgrešno Srce? Odgovor: Zato jer duša Marijina, Čiji se nutarnji život ljubavi zove nevidljivo njezino Srce, u čistoći nadvisuje sva ljudska srca. Njezina duša

a) bila je po izvanrednoj Božjoj milosti sačuvana od istočnoga grijeha; Srce Marijino je, dakle, Srce Djevice, začete bez istočnoga grijeha;

b) Duša Marijina bila je slobodna od osobnoga smrtnoga grijeha, a po osobitoj milosti Božjoj i od svakoga maloga grijeha; nevidljivo, dakle, njezino srce bilo je uvijek potpuno čisto i bez svakoga grijeha;

c) duša Marijina bila je po izvanrednoj Božjoj povlastici slobodna također od svake neuredne sklonosti; zato se njezino tjelesno Srce nikada nije moglo neuredno razdražiti, jer bi to pokazalo razdraženu ćud, koja bi i protiv volje sklad njezina nutarnjega života poremetila, a to se o Mariji ne može tvrditi.

15. Pitanje: Zašto je Srce Marijino bilo puno milosti? Odgovor: Srce Marijino je bilo puno milosti zato što je:

a) Mariju kao majku Božju u tolikom stupnju resila posvetna milost, taj najljepši ures duše, da ju je nadvisila jedino posvetna milost Kristove duše;

- b) što su u njezinu dušu u izvanredno velikom stupnju bile ulivene kreposti, osobito vjera, ufanje i ljubav;
- c) što su po njezinu čudesnom kreposnom životu posvetna milost i njene ulivene kreposti rasle sve do smrti;
- d) što je Ona dobivala preobilne djelatne milosti, koje su joj izvanredno rasvjetljivale um i pokretale volju na krepostan život, a koje su joj omogućile onu izvanrednu puninu milosti, koja ju kao kraljicu uzdiže nad sve svece;
- e) što je u izvanrednoj mjeri imala sedam darova Duha svetoga: mudrost, razum, savjet, jakost, znanje, pobožnost i strah Božji.

16. Pitanje: Zašto je Marija sedam darova Duha Svetoga u izvanrednoj mjeri primila?

Odgovor: Zato da:

- a) i po tome Srce Majke Božje bude čim sličnije Srcu njezina Božanskoga Sina, na kojem su, po riječi proroka Izaije, počivali darovi Duha Svetoga;
- b) da Marija kao zaručnica Duha Svetoga i u tom sve ostale svece natkrili.

Te darove naime ulijeva Duh Sveti sa posvetnom milosti u dušu kod sakramenta krštenja i pokore te duša po njima postaje sklonija i pripravnija odgovoriti na nadahnuća Duha Svetoga i upotrijebiti njegove djelatne milosti, slično kao što kreposti razboritosti, umjerenosti, pravednosti i jakosti čine da naša volja bude sklonija i spremnija djelovati prema načelima razuma. A bez sumnje priličilo je, da Srce Djevice Marije, zaručnice Duha Svetoga, bude od svih ljudskih srdaca najspremnije odazvati se svakomu poticaju Duha Svetoga i to na najsavršeniji način.

17. Pitanje: Što je u Srcu Marijinu učinio dar mudrosti Duha Svetoga?

Odgovor: Dar mudrosti je rasvijetlio Srce Marijino puninom božanskog svjetla, i u tom svjetlu je Marija, kad ju je Duh Sveti potaknuo, s najvećom lakoćom i najuzvišenije istine promatrala, te ih je po njezinim zadnjim razlozima rasuđivala. I to je ujedno njezino Srce napunjalo neiskazanom duhovnom slašću, od zemaljskih stvari odvrćalo te je u njem raspaljivalo ljubav prema nebeskim stvarima.

18. Pitanje: Što je dar razuma Duha Svetoga učinio u Srcu Marijinu?

Odgovor: Dar razuma je rasvijetlio Srce Marijino puninom božanskoga svjetla, i u tom svjetlu je Marija, kad ju je Duh Sveti potaknuo, s velikom lakoćom mogla proniknuti nauk Duha Svetoga, oštroumno ga u slikama i prisposobama predstaviti, sv. Pismo razumjeti i sve duhovne teškoće riješiti.

19. Pitanje: Što je dar savjeta Duha Svetoga učinio u Srcu Marijinu?

Odgovor: Dar savjeta napunio je Srce Marijino božanskim svjetlom, i u tom je svjetlu Marija, kad ju je Duh Sveti potaknuo, u teškim zgodama i nezgodama svoga života uvidjela, što treba činiti, slično kao što razboritost zdrav razum potiče kako živjeti i ponašati se u svakodnevnicima.

20. Pitanje: Što je dar jakosti Duha Svetoga učinio u Srcu Marijinu? Odgovor: Dar jakosti napunio je Srce Marijino nepokolebivim pouzdanjem, da će postići zadnji cilj i da će, kad ju Duh Sveti potakne, kao junačka Djeвица i Majka, puna žalosti ustrajati u mukama, te da neće nikada izgubiti hrabrosti.

21. Pitanje: Što je dar znanja Duha Svetoga učinio u Srcu Marijinu?

Odgovor: Dar znanja rasvijetlio je Srce Marijino puninom božanskoga svjetla, i u tom je svjetlu Marija, kad ju je Duh Sveti potaknuo, promatrajući božanske i zemaljske stvari (ukoliko se odnose na božanske) s najvećom lakoćom spoznala njihove bližnje i podređene razloge i uzroke, kao što je po daru mudrosti njihove najviše razloge i uzroke poznavala.

22. Pitanje: Što je dar pobožnosti Duha Svetoga učinio u Srcu Marijinu?

Odgovor: Dar pobožnosti je Srce Marijino napunio božanskim ognjem, i tim ognjem raspaljena, ona je, kad ju je Duh Sveti potaknuo, s velikom lakoćom i savršenošću obavljala svoje pobožnosti, Boga štovala i čast mu iskazivala.

23. Pitanje: Što je dar straha Božjega Duha Svetoga učinio u Srcu Marijinu?

Odgovor: Dar straha Božjega je Srce Marijino napunio svetim strahom i počitanjem beskrajnoga Božjega veličanstva, tako da se Marija, kad ju je Duh Sveti potaknuo, premda je bila Majka Božja,

pred Bogom s djetinjskim strahom veoma lako ponizila, kao puki stvor i kao službenica Gospodnja te spremno odbacivala svaki grijeh.

24. Pitanje: Zašto nas ljupkost kreposti Srca Marijina neodoljivo potiče na ljubav prema njoj?

Odgovor: Zato što je njezino Srce najsličnije i najbliže Srcu Isusovu, što je ono Srce naše Majke, Srce Utočišta grješnika, Srce Kraljice i hraniteljice i čuvarice Crkve, Srce vrata nebeskih.

Vršenje i širenje pobožnosti Srcu Marijinu

25. Pitanje: Kako treba obavljati pobožnost prečistom Srcu Marijinu? Odgovor: Pobožnost Prečistom Srcu Marijinu trebamo obavljati s djetinjskim, čvrstim i beskrajnim povjerenjem; jer

a) je Srce Marijino Srce najmoćnije i najmilostivije zagovornice svih ljudi. Srce Majke Isusove najbliže je Srcu Isusa Krista, koji je sve ljude otkupio; njezino, dakle, Srce može najviše od Srca Spasitelja isprositi, a i njezino Srce najviše sliči Srcu Isusovu po ljubavi i milosrđu prema nama;

b) Srce Marijino je Srce naše Majke. Isus je htio biti i zvati se naš brat; njoj je nas s križa, kako to sveti naučitelji tumače, kao djecu u osobi sv. Ivana povjerio riječima: Ženo evo ti sina. Sine evo ti majke. Njezinu Srcu je dopustio, da najviše utječe kod dijeljenja njegovih milosti i plodova njegova otkupljenja jer je Ona kao Majka sudjelovala kod njegova utjelovljenja i djela otkupljenja;

c) Srce Marijino je Srce hraniteljice i čuvarice Crkve, Kraljice u kraljevstvu Kristovu, jer je Ona Majka Kralja i glave svete Crkve;

d) Srce Marijino je Utočište grješnika, jer je Ona Majka izbavitelja iz grijeha, koji je došao tražiti što je bilo izgubljeno: ono je Srce Majke dobrog pastira koji opet nađenu izgubljenu ovcu na svoja ramena uzima, pa zato ni Marija ne može odbiti ni jednu izgubljenu ovcu, ako kod nje traži utočište i pomoć:

e) Srce Marijino, kao Srce Kraljice Neba je vrata nebeska za sve one, koji ju postojano i vjerno štiju i ljube. Štovanje Majke Božje siguran nam je залог blažene smrti.

26. Pitanje: Koje se pobožnosti prema prečistom Srcu Marijinu osobito preporučuju?

Odgovor: Preporučuju se: posveta Srcu Marijinu, usmene molitve na čast prečistog Srca Marijina, osobito Gospina Krunica, u kojoj se mogu razmatrati misli i čuvstva prečistog Srca Majke Božje; pobožnosti njezinih bratovština; čitanje knjiga, koje govore o Mariji; razmatranja o Srcu Marijinu nastojeći shvatiti njezine nakane, misli, osjećaje, odluke, kreposti i milosti, što sve, ukoliko se odnosi na njenu ljubav i skupa s tom ljubavlju, sačinjavaju nevidljivo Srce Marijino, čije je znamenje tjelesno Srce. Za to razmišljanje daje nam dosta gradiva sedam riječi Marijinih, a još više evanđeoski događaji njezina života.

27. Pitanje: Po kojim Marijinim evanđeoskim riječima možemo spoznati njezino Srce, njezine misli i kreposti? Odgovor: Po sedam riječi, sačuvanih u svetom evanđelju, jer su riječi vanjska znamenja nutarnjih misli osjećaja. Sv. Bernardin Sienski naziva tih sedam riječi sedam gorućih plamenova prečistog Srca Marijina. Evo ih:

Prvi plamen gorućega Srca Marijina je plamen ljubavi koji ju je dijelio od svega što se Bogu nije mililo. Kako će to biti, kad ja muža ne poznajem? U Boga je puno načina, kako to može biti. ali od jednoga sam se načina ogradila, jer sam po zavjetu djevičanstva Bogu posvećena, te ne poznajem muža.

Drugi plamen gorućega Srca Marijina je plamen ljubavi koji suobličava volju stvorenja u volji Božjoj zato se Marija u svojoj poniznosti podložila Bogu, koji joj je po arkandelu Gabrijelu navijestio da će začeti njegova Sina, a Ona je rekla: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj.

Treći plamen gorućega Srca Marijina je plamen ljubavi koja priopćuje drugome ono što ljubi. Zato, kad je Marija Elizabetu pozdravila, i Ivan je bio posvećen te zaigrao od radosti u utrobi svoje majke, a Elizabeta se napunila Duha Svetoga, te uskliknula: Blagoslovljen plod utrobe tvoje.

Četvrti plamen gorućega Srca Marijina je plamen ljubavi koji klikće od veselja, a ide za tim, da uvijek govori i pjeva o onom što ljubi. Zato je Marija svu hvalu, koju joj je Elizabeta izrekla, na Boga svela, te je zapjevala: Veliča duša moja Gospodina.

Peti plamen gorućega Srca Marijina je plamen slasne ljubavi, koja uživa u onome što ljubi. Zato je Marija našavši dvanaestogodišnjega Isusa u hramu nazvala ga Sinom i rekla: Sine, zašto si nam to učinio?

Šesti plamen gorućega Srca Marijina je plamen ljubavi koji nam milosrdno dolazi u pomoć u našim potrebama, jer je Ona naša Majka i zagovornica, pa se zato za nas kod Isusa i zauzima govoreći: Vina nemaju.

Sedmi plamen gorućega Srca Marijina je plamen ljubavi koja potiče i vodi putem savršenstva, koja ide za tim, ne samo da opslužujemo zapovijedi Božje, nego i Njegove savjete. A za to je potrebno da surađujemo s Marijom, koja nam od Boga želi isprositi tu milost. To je razlog, zašto je Marija na svadbi u Kani Galilejskoj slugama rekla: Što god vam kaže učinite: jer je znala da će Isus uvijek udijeliti ono što Ona zatraži.

28. Pitanje: Kako treba promatrati Srce Marijino u njezinu životu?

Odgovor: Tako, da ćemo, promatrajući događaje njezina života, gledati razmišljati o onom što je Ona u tim zgodama i nezgodama mislila i osjećala, te odlučiti nasljedovati vjeru, ufanje, ljubav, pobožnost, poniznost, strpljivost, krotkost, čistoću, jakost, siromaštvo, ljubav prema bližnjemu i ostale kreposti njezina prečistog Srca.

A te glavni događaji iz njezina života, kod kojih valja razmišljati o onom, što je Srce Marijino osjećalo, navode se u litanijama njenom prečistom Srcu. Evo ih ukratko donosimo, pa razmišljaj što je Srce Marijino osjećalo: kod njezina bezgrješnoga začetka, kod njezina poroda, kad su je Bogu u hramu prikazali, kad se s Josipom zaručila, kad joj je anđeo Gabrijel navijestio da će postati Majka Sina Božjega; kad je u Betlehemu Sina svoga rodila, kad su pastiri Isusa pohodili, kad su došla tri kralja, kad su Isusa obrezali, kad je Isusa u hramu prikazala i čula riječi starca Šimuna i proročice Ane, kod bijega u Egipat, u kući u Nazaretu, kad je izgubila dvanaestogodišnjeg Isusa, kad je nastupio Isusov javni život, kod svadbe u Kani Galilejskoj, za vrijeme javnoga života Isusova, za Isusove muke, kraj križa Isusova; kod pokopa, uskrsnuća, ukazanja i uzašašća Isusova, kod silaska Duha Svetoga; za vrijeme njezina cijeloga života, u čas njezine smrti, uznesenja i okrunjenja u Nebu; za vrijeme njezina kraljevanja i zapovijedanja u Nebu i na zemlji i pod zemljom.

29. Pitanje: Kako se može proširiti pobožnost prema prečistom Srcu Marijinu?

Odgovor: Tako, da osobno svjedočimo, molimo na tu nakanu, druge, osobito grješnike potičemo da traže utočište i pomoć kod prečistog Srca Marijina; da propovijedamo ili propovijedi o Srcu Marijinu slušamo; da čitamo knjige koje o Mariji raspravljaju, te ih što više možemo raširimo pa da tako i druge potaknemo da ih i oni čitaju; u tu svrhu možeš i ovu knjižicu širiti; da se upišemo u njezine bratovštine te druge na to potičemo.

9. POTICAJNI PRIMJERI ZA ŠTOVANJE I POBOŽNOST MARIJI

1. U gradu Guadalajaru u Meksiku neki član masonske lože je bio na umoru. Katolik samim pristupom u masonsku organizaciju je ekskomuniciran iz Katoličke Crkve, pa ipak on bi se mogao pokajati za svoje grijeha i odbaciti zabludu. Zbog toga su dvojica drugih masona članova lože brižno bdjeli da se umirućem ne bi približio neki svećenik. Susjedi znajući da je bolesnik na umoru obavijeste don. Gamesa, salezijanca koji bijaše svet i hrabar svećenik te se nije zaustavljao ni pred bilo kakvim poteškoćama. Don. Games koji je poznao situaciju u kući odluči pohoditi umirućega. Obukao je se u civilno odijelo, od poznanika posudio pištolj, a potajno je u džepu nosio Presveti Oltarski Sakrament i štolu. Tako obučen pokuca na vrata kuće umirućega. Dvojica masona dođoše otvoriti a on im reče: "Šalje me šef, želi da se malo odmorite i odete nešto popiti, ja ću vas zamijeniti". Njih dvojica pristadoše opominjući ga riječima: "Pazi da ne dođe neki svećenik i sve upropasti". "Ne brinite nadoda don Games pokazujući im pištolj- ako se tko približi dobro ću ga dočekati". Čim su dvojica otišla svećenik pride umirućem i reče: "Ja sam don Games, svećenik, došao sam ti dati mogućnost da se ispovjediš f pričestiš. Želiš li to?"

"O da, oče!" odgovori on. "Ma šta si učinio- nastavi don. Games- čime si zaslužio ovu tako veliku milost"? Umirući nastavi: "O blagoslovljen Gospodin Isus Krist i njegova sveta Majka Marija. Bili su vjerni svome obećanju. Kad sam bio mladić obavio sam pobožnost 9 prvih petaka Presvetom Srcu Isusovu i 5 prvih subota Bezgrešnom Srcu Marijinu i oni nisu na mene zaboravili u času moje smrti". Don Games ispovijedi i pričesti umirućega, zatim ga nagovori da mu on napiše dvije izjave da se odriče masonerije i da želi umrijeti kao član Katoličke Crkve na što ovaj spremno pristade i

potpisa izjave. Svećenik pozdravi bolesnika, blagoslovi ga, jednu izjavu ostavi na stolu u kuhinji a drugu ponese sa sobom.

Kad su se dvojica masona vratila i vidjela umirućega kako zaziva i slavi Boga te kad su pročitali izjavu shvatili su da su bili izigrani te su bijesni napustili kuću, a don Games se tada vratio obučen u svećeničke haljine i sve do smrti je asistirao umirućega. *(Tekst objavljen u Periodico del santuario del Sacro Cuore di Bologna, 1. 6.1980. Sam don Games je autoru članka don Berettu 1964 ispričao događaj koji se dugo prepričavao među salezijancima u Meksiku).*

2. Dvojica mladića iz plemićke obitelji su bila u Madridu. Uzajamno su se poticali na neuredan život pun poroka. Neki od njih jedne večeri u snu vidje drugog kako je bio zarobljen od nekih crnih ljudi koji su ga vodili u oluju. Htjeli su zarobiti i njega, ali on se utječe Mariji i učini zavjet da će postati redovnikom, i vidje da ga ti ljudi ostaviše. Zatim vidje Isusa ljutitoga na prijestolju i Mariju kako je za njega molila milost. Kad je prijatelj došao da ga potraži on mu sve ispriповjedi ali ovaj se stade izrugivati.

Nekoliko dana nakon toga razbojnici ga u zasjedi dočekaše i ubiše. Mladić koji je imao san kad je vidio da se zlokobna naslućivanja ostvaruju je sve prodao i odlučio ispuniti svoj zavjet. Ali umjesto da novac dadne siromasima potroši ga na nepriličan način. Tada je imao drugi san. činilo mu se da je vidio otvoreni pakao i Božanskog suca kako je spreman osuditi ga. On se ponovno uteče Mariji i ona ga ponovno oslobodi. On ponovno ozdravi ali nastavi živjeti gore nego prije. Božja milost ga je još jedanput potakla i on se ispovjedi kod patera Franje Perlina, isusovca i obeća mu da će se obratiti, ali ne održa obećanje. Nakon određenog vremena isti pater uđe u neku drugu bolnicu i vidje istog mladića a ovaj očajnički uskliknu: " Ah jasnog li mene, moji poroci i grijesi su me doveli do ovog stanja i evo padam u Pakao". I rekavši to odmah izdahnu a da pater Perlin mu nije mogao pomoći.

3. U Njemačkoj neki zločinac osuđen na smrt ne htjede se ispovjediti. Jedan pater isusovac koji bio prisutan izvršenju njegove kazne je na sve načine pokušavao prisiliti ga za ispovijed, ali je vidio da samo gubi vrijeme. Tada mu predloži da skupa izmole jednu Zdravo Mariju na što osuđenik pristade. Čim su završili molitvu osuđenik poče gorko plakati, zatraži da se ispovjedi i pođe u susret smrti sa Marijinom sličicom u zagrljaju koju mu je dao pobožni isusovac.

4. Pripovjeda bi. Alan daje neka gospođa Nedjeljka često molila Krunicu, ali nakon nekog vremena napusti molitvu i pade u siromaštvo. Jednoga dana iz očaja zadade sama sebi tri udarca nožem. I dok je umirala đavli su joj se ukazali htijući je odvući u Pakao, ali joj se ukaza i Gospa te joj reče: "Kćeri moja ti si zaboravila na mene, ali ja nisam zaboravila na tebe zbog onih Krunica koje si izmolila. Ako obećaš da ćeš nastaviti moliti Krunicu, izmoliti ću ti zdravlje i povratak materijalnog blagostanja". Ona odmah pristade, ozdravi i obnovi se u pobožnosti molitve svete Krunice. Ostala je vjerna do smrti i sveto je preminula u Gospodinu.

(Primjeri 2 - 4 su preuzeti iz knjige Sv. Alfons Marija de Liguori. Le glorie di Maria, Catania 1957, st.338- 342.)

NAJLJEPŠE MOLITVE SVETACA MARIJI za svaki dan u mjesecu

Predgovor

Molitva je osobni odnos s Bogom. Ako vjernik ne osjeća privlačnost prema molitvi to je vjerojatno iz razloga jer još nije u srce do kraja prihvatio naviještaj da je Bog ljubav te da s njime može imati osobni odnos u molitvi. Bog nas poziva da sudjelujemo u njegovu životu, darovima, radostima, blaženstvu, sreći, istini i vječnosti. Sveci i svetice su bili krhki i slabi ljudi kao i mi, napastovani kao i mi svim lažnim idolima, ali su shvatili prolaznost i ispraznost ljudskoga života bez Boga. Povjerovali su Bogu i potpuno mu se predali u ljubavi. Dopustili su da ih kroz život vodi Isus i njegova sveta Majka.

Euharistija i drugi sakramenti te liturgijska molitva Crkve i razmatranje Svetoga pisma su najvažniji trenutci molitve vjernika, pa ipak uz njih tijekom stoljeća Katolička duhovna tradicija je uvijek davala veliku važnost pobožnosti i pobožnim vježbama. Čitateljima i moliteljima u Hrvatskom narodu želimo pružiti mogućnost da mole skupa sa svecima, njihovim molitvama. U povijesti svetačke tradicije gotovo da nema sveca koji kad je dublje bio zahvaćen Božjom ljubavlju nije istovremeno više zavolio i Mariju, Majku Isusovu. Sveci jednoglasno tvrde da Ona pomaže približiti se svome Božanskome Sinu i sjediniti se s njime. I Drugi vatikanski Koncil to jasno potvrđuje: Marija “nikako ne priječi neposredno sjedinjenje s Kristom nego ga olakšava” (LG 60).

Već dugi niz godina i na raznim jezicima u različitim molitvenicima i knjigama prikupljali smo molitve svetaca i svetoga Oca Pape upućene Mariji. Na kraju smo došli na ideju da vjernicima pružimo mogućnost moliti se Mariji skupa sa svecima i Papom. Molitve svetaca mogu i naše srce zapaliti većom ljubavlju prema Isusovoj i našoj Majci. Bez nekog posebnog kriterija svrstali smo prikupljene molitve i podijelili na dane za cijeli mjesec te su tako složene prikladne za pučke pobožnosti pogotovu u svibnju i listopadu.

U drugom dijelu knjižice donosimo molitve za sve Marijanske svetkovine, blagdane i spomendane tijekom liturgijske godine s kratkim uvodom koji objašnjava smisao pojedinog liturgijskog dana tako da se vjernici mogu i u tim zgodama više zadržati s Marijom u molitvi.

U trećem dijelu donosimo lijepu pohvalnu molitvu sv. Ljudevita Montfortskoga na čas dvanaest povlastica Blažene Djevice Marije. Na kraju, napominjemo da smo mnoge molitve pronašli s naslovom, a kod onih koje ga nisu imale sami smo stavili naslov koji odražava duhovnu poruku molitve. Držimo suvišnim i donijeti citate svih, molitvenika, knjiga i priručnika na raznim jezicima u kojima smo pronašli pojedine molitve. Dao Bog i Majka Božje da knjižica donese obilje duhovnih plodova u Hrvatskom narodu te potakne mnoge na veću ljubav prema Mariji i prema Bogu po Mariji što je jedna od karakteristika pobožnosti i duhovnosti koja je od prvih vremena resila hrvatsku katoličku tradiciju.

Pater Miljenko Sušac s.m.m. – misionar montfortanac

1. MJESEC U MOLITVI S MARIJOM: SA SVECIMA I PAPOM IVANOM PAVLOM II SAVIMO MARIJU MAJKU ISUSOVU

Molitve su raspodijeljene u 31. dan tako da su prikladne za svibanjske i listopadske pobožnosti. One se mogu moliti i u drugo vrijeme tijekom godine. Molitve istovremeno mogu poslužiti i kao tekstovi za meditaciju. Svatko po vlastitom izboru i ovisno o vremenu može uzeti jednu ili više molitva predloženih za pojedini dan za molitvu i meditaciju.

PRVI DAN

Sav sam tvoj

(Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski)

Pozdravljam te Marijo najdraža kćeri Boga Oca, ljubezna Majko Isusa Krista, vjerna zaručnice Duha Svetoga, pozdravljam te uzvišeni hramu Presvetoga Trojstva. Pozdravljam te ljubljena moja Gospodarice, moja dobra Majko i Kraljice moga srca, živote slasti i ufanje moje kod Isusa, srce moje i dušo moja. O Djevice blagoslovljena više od svakog stvorenja, sav sam tvoj i sve moje je tvoje. Molim te da tvoja duša danas bude u meni da bi dostojno mogao slaviti Gospodina i tvoj duh neka bude u meni da kličem u Bogu. O vjerna Djevice Ti se utisni kao pečat ljubavi u moju dušu, tako da u tebi i po tebi mognem ostati vjeran mome Bogu.

O Majko dobrote, molim te za milost da danas budem među onima koje ti ljubiš, podučavaš, hraniš, vodiš i štitiš kao tvoju djecu. O Kraljice Neba, neka ne bude ništa u meni što nije pod tvojom vlašću. Ako nešto u meni ne pripada tebi, ovdje i sad se toga odričem i tebi to prikazujem. O kćeri Kralja nad kraljevima, čiji najveći sjaj je u tvojoj nutrini, ne dopusti da se raspršim hodeći za vidljivim i prolaznim stvarima ovoga svijeta, nego da po preobilju milosti prebivam uvijek u dubini moje duše, da tu pronalazim Boga, moju radost, sreću, blago, čast, slavu i odmor.

Neka po djelovanju Duha Svetoga, tvoga vjernog zaručnika, čija si ti vjerna zaručnica, u našim srcima bude savršeno oblikovan tvoj ljubljani Sin, na veću slavu Boga Oca, u vijekove vjekova. Amen.

Zazivaj Mariju gledaj zvijezdu

(Sv. Bernard)

Bilo tko da si ti koji se na moru ovoga života u olujama osjećaš nošen valovima, ako se ne želiš utopiti ne skidaj pogled sa svjetla Zvijezde mora. Ako zapuhaju vjetrovi napasti, ako si u opasnosti da se nasučeš na hridine progonstava, gledaj Zvijezdu zazivaj Mariju. Ako te uznemiruje pomisao na tvoje grijeha, ako te savladava žalost, ako padaš u ponor očaja misli na Mariju. U opasnostima, u sumnjama misli na Mariju, zazivaj Mariju. Slijedeći nju nećeš zalutati, zazivajući je nećeš se izgubiti, misleći na nju nećeš grijehiti, ako te ona drži nećeš pasti, predajući se njoj ne trebaš se ničeg bojati, s njenom pomoći svaki napor će ti biti lagan pod njenim vodstvom doći ćeš siguran u vječnu domovinu.

Nauči nas tajnu svoga srca

(sv. Ivan Pavao II)

Bezgrešna Djevice svi će te naraštaji i narodi zvati blaženom. O službenice Gospodnja koliko si bliza Bogu! Koliko si uzvišena između svih kćeri ove zemlje, Ti koja možeš više od bilo koga drugoga reći: *Velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo.* U ovim riječima se odražava tvoja duša među svim stvorenjima najosjetljivija na Božju svetost. To uzvišeno Veličanstvo koje sve nadilazi, koje je istovremeno i beskrajna ljubav koja sve obuhvaća: tvoja bezgrešna duša je osjetljiva kao nijedna druga na Božju svemogućnost i istovremeno njegovu blizinu. Nauči i nas ovu tajni tvoga Srca.

Ti pobjednice u tvome Bezgrešnom začecu, pobjednice snagom samoga Boga, snagom milosti. Nad tebe se nadvija vječni Bog Otac, nadvija se Sin istobitan s Ocem, tvoj Sin raspeti i uskrsli. Obujmljuje te sila Svemogućega, Duh Sveti, posvetitelj. Imuna si od baštine grijeha, puna si milosti, u tebi se otvorilo samo Božje kraljevstvo, u tebi se otvorio put novoj budućnosti otkupljena čovjeka, slobodna od grijeha. Neka ova budućnost kao svijetlo došašća osvjetli tamu koja se širi na zemlji, i pada u ljudska srca i savjesti. O Bezgrešna, Majko koja nas poznaješ, ostani sa svojom djecom.

O ponizna i moćna službenice, u tvome Bezgrešnom Začecu je nada u pobjedu. Pod tvoju obranu se još jedanput utječemo. Riječ tijelom postala neka uvijek ostane u Crkvi i širi svoju

otkupiteljsku snagu s jednog kraja zemlje na drugi te obnovi misao, djela i srca ljudi. Neka On bude naša budućnost, događaj za sva vremena, svjetlo i snaga naraštaja, o Gospe naša, Zaštitnice naša, Posrednice naša, Bezgrešna Majko Božja i preslatka naša Majko.

DRUGI DAN

Pozdrav roba ljubavi Mariji

(Sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Pozdravljam te, Marijo, ljubezna Kćeri Vječnoga Oca; pozdravljam te, Marijo, divna Majko Sina Božjega; pozdravljam te, Marijo, prevjerna zaručnice Duha Svetoga; pozdravljam te, Marijo, moja draga Majko, moja ljubezna Gospodarice i moja moćna Vladarice, pozdravljam te, radosti moja, slavo moja, srce moje i dušo moja! Ti si sva moja po milosrđu, a ja sam sav tvoj po pravdi. Ali nisam to još dovoljno; zato ti se iznova sav poklanjam kao vječni rob, bez ikakva pridržaja za se ili za drugog. Ako vidiš u meni još nešto što ne pripada tebi, molim te ponizno, uzmi to ovoga istoga časa i postani neograničena Gospodarica svega mojega: poruši, iščupaj i uništi u meni sve ono što se ne sviđa Bogu, a zasadi, podiži i radi u meni sve što ti se sviđa. Svjetlo tvoje vjere neka rasprši tmine moga duha; tvoja duboka poniznost neka preuzme mjesto moje oholosti; tvoje uzvišeno razmatranje neka zaustavi rastresenosti moje neobuzdane mašte; tvoje neprekidno gledanje Boga neka ispuni moj duh njegovom prisutnošću; oganj ljubavi tvoga srca neka raširi i zapali moje mlako i hladno srce; tvoje kreposti neka zauzmu mjesto mojih grijeha; tvoje zasluge neka budu moj ukras i moja nadopuna kod Boga. Konačno, o moja predraga i ljubljena Majko, učini – ako je moguće – da nemam drugoga duha osim tvoga da spoznam Isusa Krista i njegovu božansku volju; da nemam druge duše osim tvoje da hvalim i slavim Gospodina; da nemam drugog srca osim tvoga da ljubim Boga čistom i žarkom ljubavlju kao ti.

Ne tražim od tebe ni viđenja, ni objava, ni osjećaja slasti, pa ni duhovnih radosti. Tebi pripada da gledaš jasno bez tmina; da potpunoma uživaš bez gorčine; da slaviš pobjedonosno slavlje na desnoj svoga Sina u nebu bez trunca poniženja; tebi pripada da neograničeno zapovijedaš anđelima i ljudima i đavlima, bez otpora, i konačno, da raspolažeš po svojoj volji svim Božjim dobrima, bez ikakva izuzetka. Eto, božanska Marijo, uzvišenog dijela koji ti je Gospodin dao i koji ti se nikada neće oduzeti, a to mi prouzrokuje veliku radost. Za svoj dio, ovdje na zemlji, hoću samo onaj koji si ti imala, naime: vjerovati čisto, bez ikakva kušanja i gledanja; trpjeti radosno, bez utjehe stvorova; umirati neprekidno samom sebi, bez odmora; i jako raditi sve do smrti, za tebe, bez ikakve koristi, kao najniži od tvojih robova. Jedina milost koju te molim da mi je udijeliš iz čistoga milosrđa jest da sve dane i časove svoga života izgovaram trostruki Amen: Amen, na sve što si na zemlji radila dok si na njoj živjela; Amen, na sve što sada radiš u nebu; Amen, na sve što radiš u mojoj duši, da budeš samo ti u meni na potpunu proslavu Isusa u vremenu i vječnosti. Amen.

Spomeni se

(Sv. Bernard)

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo da se nikada nije čulo da si ikoga zapustila, koji se tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zaprosio. Ovim pouzdanjem ohrabren utječem se i ja tebi, Djevice djevica, k tebi Majko dolazim pred tobom stojim ja grešnik i uzdišem. Nemoj Majko Božje Riječi, prezreti riječi mojih nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

Tvoji u vremenu i vječnosti

(sv. Ivan Pavao II)

Blažena Djevice Marijo ti nas ispunjaš velikom radošću. U tebi sjaji zora otkupljenja; jer si za nas rodila Krista, sunce pravde. Kao Majka Spasitelja svijeta i Majka Crkve pomози nam u našem životu susresti Krista. Ti Djevice uvijek čista i bez ljage vodi nas sigurnim putem i izvedi nas

iz tame grijeha i smrti. Povedi nas Božanskom svijetlu tvoga Sina koji nas je u Duhu Svetome pomirio s Nebeskim Ocem, i po služenju Crkve nastavlja nas izmirivati s Njime. Djevice i Majko moga Boga daj da budem sav tvoj. Sav tvoj u životu, u smrti, u patnji, u strahu i bijedi; tvoj na križu i bolnoj klonulosti, tvoj u vremenu i vječnosti. Djevice i Majko moga Boga daj da budem sav tvoj.

TREĆI DAN

Isuse daj da ljubim Mariju kao što je ti ljubiš

(Sv Anselmo iz Aoste)

Marijo, velika Marijo, Majko Božja i Majko naša, moje srce te želi ljubiti, moje usne ti žele pjevati, moja duša te želi moliti. Blaženo povjerenje sigurno utočište! Majko Božja i Majko naša! Majko onoga u koga polažemo našu nadu i Majko naša. Isuse Sine Božji, molim te zbog beskrajne ljubav koju imaš prema tvojoj Majci daj da ljubim Mariju kao što si je Ti ljubio i kako ti želiš da bude ljubljena. Marijo dobra majko molim te po nježnoj ljubavi kojom ljubiš svoga Sina daj da ljubim tvoga Sina kako ga ti ljubiš i kako želiš da bude ljubljen. Neka se u ovoj ljubavi istroši moj život i neka cijelo moje biće pjeva u vječnosti: blagoslovljen Gospodin. Amen, amen.

Ljubim te Marijo

(Sv. Josip Cottolengo)

Marijo znam koga moram najviše ljubiti odmah poslije Boga; tebe, tebe Sveta Djevice puna milosti. Ljubim te Marijo jer si Majka Božja, Majka Isusa moga Spasitelja. Ljubim te jer si Majka svih ljudi, Majka svetaca i utjeha onih koji trpe. Ljubim te Marijo jer si moja slatka i nježna Majka. Marijo sretan sam da imam tako nježnu i dobru majku. Slatka moja Majko želim te ljubiti sinovskim srcem. Želim biti tvoj, sav tvoj i zauvijek tvoj. Što bi bilo od mene bez tebe Marijo? Ja znam da me nikada nećeš napustiti. Majko moja Marijo, evo me pred tobom. Povjeravam tebi svoj život. Molim te vodi me putem koji vodi u Nebo da susretnem Isusa tvoga Sina u radosti bez kraja u Raju. Amen.

Puna milosti

(sv. Ivan Pavao II)

Blažena Djevice iz Nazareta, ženo vjere, slušala si anđela Gabrijela. Imala si povjerenje u Božju Riječ. Vjerom si prihvatila da će Sin kojeg ćeš roditi zvati se Sin Previšnjega. Pogledaj, Marijo kako je naša vjera kušana i kako se ponekad kolebamo. Moli za nas Gospodina, neka nas osjeni svojim Duhom Svetim, neka Duh osnaži naša bojažljiva srca, prosvijetli naš sumnjičavi razum tako da možemo kao Ti postojano vjerovati da Bogu ništa nije nemoguće.

Zdravo Marijo! Pozdravljamo te s Arkandjelom Gabrijelom, puna milosti. Gospodin je s tobom, pozdravljamo te s Elizabetom, blagoslovljena si ti među ženama i blagoslovljen je plod utrobe tvoje. Blažena jer si povjerovala Božjim obećanjima! Pozdravljamo te evanđeoskim riječima: Blažena jer si slušala riječ Božju i vršila je. Ti si puna milosti! Slavimo te ljubljena kćeri Boga Oca, blagoslivljamo te Majko Božanske Riječi, častimo te prebivalište Duha Svetoga, zazivamo te Majko i uzoru cijele Crkve. Kontempliramo te dovršena sliko svih nada cijeloga čovječanstva.

ČETVRTI DAN

Gospodarice sveg stvorenja, prva poslije Presvetog Trojstva

(Sv. Efrema Siraca)

O čudesna Djevice koja si rodila Sina Božjega, moja nedostojna usta su nesposobna govoriti o tvojoj čistoći. Ni kerubini s četiri lica nisu sveti kao Ti, ni serafini sa šest krila nisu lijepi kao Ti, legije nebeskih anđela koji prate i nose lijepog Sina kojeg si nam dala nisu čiste kao Ti. Gospe moja, presveta Majko Božja puna milosti, neiscrpivi oceanu otajstvene velikodušnosti i božjih darova, djeliteljice svakog dobra, Gospodarice sveg stvorenja, prva poslije Presvetog Trojstva, nova tješiteljice poslije Duha Svetoga, i poslije Posrednika posrednice svega svijeta, svrni svoj pogled na moju vjeru i želju koja od Boga dolazi.

Neka moja nedostojna djela ne zaustave tvoje milosrđe, Majko Božja, ime meni toliko drago. Nema sigurnijeg oslonca od tvoje pomoći. Ti si obrisala suze sa zemlje. Ti si ispunila stvorenje svakim dobrom, nebesnicima si povećala radost, a na zemlju donijela spasenje. Po tvom zagovoru se nadamo doći u kraljevstvo nebesko, od tebe Bezgrešna je došla, dolazi i doći će od početka do svršetka svijeta svaka čast, slava i svetost apostolima, prorocima, pravednicima i poniznima srcem. U tebi se svako stvorenje obogaćeno milošću raduje. Amen.

Marijo, kraljice moga srca

(Sv. Terezija iz Lisieuxa)

Majko želim pjevati zašto te ljubim i zašto se na tvoje ime toliko raduje moje srce. Razmišljajući o tvojoj veličini moja duša se smete. Kada te gledam obavijenu slavom koja nadilazi sjaj blaženika ne usuđujem se vjerovati da sam tvoja kći te obaram oči pred tobom. Da bi jedna djevojčica mogla ljubiti svoju majku treba da ona plače skupa s njom, s njom mora podijeliti svoju bol. Kraljice moga srca, da me privučesh sebi sa tuđe obale koliko si plakala zbog mene!

Marijo, kraljice moga srca motreći tvoj život u evanđelju, vidim da si kao i ja patnik i smrtnik te je slatko biti tvoja kćer. Želim te uvijek slijediti, draga Majko i dan za danom živjeti s tobom. Djevice sveta kada te gledam ushićena uranjam u tvoje srce i otkrivam ponore ljubavi. Tvoj majčinski pogled oslobađa me od svih strahova, uči me plakati i radovati se. Ti ne prezireš naše radosne dane nego ih blagoslivljaš i s nama se raduješ. Ti koja si se osmjehivala meni u osvit života, ponovo mi se osmjehni Majko sada kada je večer već blizu. S tobom sam trpjela Djevice sada u tvom srcu u vječnosti želim ti pjevati: ljubim te, tvoja sam kći. Amen.

Dodi u naše gradove

(sv. Ivan Pavao II)

Marijo, Ti koja si postala posebno Božje prebivalište među ljudima, daj da čovjek nikada ne napusti to prebivalište, ne napusti Boga. Neka naša evropska kuća ne ostane prazna. Još jedanput žurno pođi u brojne gradove, naselja i sela evropskog kontinenta i cijeloga svijeta kao što si nekad pohodila Elizabetu. Uputi se još jedanput da bi suvremeni čovjek mogao prepoznati tvoga Sina. Marijo Majko Gospodinova dođi i s nama hodi.

Marijo Majko živih tebi povjeravamo počelo života, pogledaj Majko na djecu kojima je spriječeno roditi se, siromahe kojim je teško živjeti, muževe i žene žrtve nehumanog nasilja, na bolesne i starce ubijene indiferentizmom ili lažnom samilošću. Marijo, neka oni koji vjeruju u tvoga Sina znaju otvoreno i u ljubavi ljudima današnjeg vremena naviještati Evanđelje života. Isprosi im milost da Evanđelje prihvate uvijek kao novi dar i radost te da mu sa zahvalnošću služe u cijelom njihovom životu i hrabrost da ga odvažno i djelatno svjedoče kako bi sa svim ljudima dobre volje gradili civilizaciju istine i ljubavi na hvalu i salvu Boga stvoritelja i ljubitelja života.

PETI DAN

Bezgrešnoj

(Sv. Maksimilijan Kolbe)

Bezgrešna Djevice, kraljice neba i zemlje, znam da nisam dostojan tebi se približiti. Ali jer te toliko ljubim, usuđujem se moliti te da budeš tako dobra da mi kažeš tko si ti. Želim te upoznati sve više, beskrajno više, i ljubiti te sve žarče, žarom bez kraja. Želim svima kazati tko si ti da bi te sve više duša dublje upoznalo i žarče ljubilo tako da ti postaneš kraljica svih srdaca koja kucaju i koja će kucati na zemlji. Molim da to bude što je brže moguće. Kada ćeš Bezgrešna uzvišeno kraljevati u svim srcima u i svakom ponaosob? Neka dođe brzo taj dan kada će svaki čovjek tebe prepoznati Majkom a Boga Ocem i kada će konačno svi živjeti kao braća. Amen.

Čistija od sunčeva sjaja

(Sv. Efrem Sirac)

O Djevice gospodarice, bezgrešna Majko Božja, moja slavna Gospo, najviša moja dobrotvorko, uzvišenija od neba, puno čistija od sunčeva sjaja, uzdignutija u časti i dostojanstvu od kerubina, uzvišenija u slavi do vojske nebeske, proslavljena kruno i radosti djevica. Uzvišena Djevice, Gospe moja, Kraljice moja, stavi me pod svoje okrilje, štiti me jer Prečista ti si moja luka, pomoć i potpora. Potakni moje usne i jezik da bi ti radosna duha i pobožnim srcem pjevao pohvalne pjesme.

Isprosi mi Djevice čist život, ljubav prema Bogu i bližnjemu, strpljenje, poniznost, post i suze koje čiste dušu. O Djevice puna ljubavi, predostojna svake hvale daj da te slavim i zazivam svim svojim srcem. Zdravo pjesmo kerubina, hvalospjevu anđela, zdravo miru i radosti ljudskoga roda, zdravo raju slasti, zdravo stablu života, zdravo odbrano vjernika i luko brodolomnika, zdravo spasu Adamov i cijeno otupljenja Eve, zdravi izvore milosti i besmrtnosti, Zdravo zdencu koji je Duh Sveti zapečatio, zdravo hramu Božji, zdravo prijestolje Božje, zdravo Prečista koja si zmaja pobijedila, zdravo po svom materinstvu nositeljko radosti svijetu. O Bezgrešna Djevice, zdravo Majko Krista Sina Boga živoga, kome slava, čast, klanjanje i zahvala sad, svuda i zauvijek u vijeke vjekova. Amen.

Blagoslovljena Ti

(sv. Ivan Pavao II)

Blagoslovljena Ti Marijo, jer si vjerovala Riječi Gospodnjoj, jer si se nadala ostvarenju njegovih obećanja, jer si bila savršena u ljubavi, zbog svog brižnog služenja Elizabeti, zbog tvoje majčinske dobrote u Betlehemu, zbog tvoje jakosti u progonstvima, zbog tvoje ustrajnosti u traženju Isusa u hramu, zbog jednostavnog života u Nazaretu i zagovora u Kani, zbog tvoje majčinske prisutnosti pod Križem i vjernosti u iščekivanju Uskrsnuća, zbog tvoje ustrajne molitve za silazak Duha Svetoga. Blagoslovljena Ti zbog tvoga slavnog Uznesenja na Nebo, zbog tvoje majčinske zaštite Crkve i trajnog zagovora za cijelo čovječanstvo. Budi Ti svima Rajska vrata, život, slast i nada da bi skupa s tobom mogli slaviti Oca, Sina i Duha Svetoga.

Ti si uvijek bila ponizna i velikodušna službenica Gospodnja, udijeli i nama istu spremnost u Božjoj službi na spas svijeta. Otvori naša srca velikim horizontima Božjeg Kraljevstva i naviještanju Evanđelja svakom stvorenju. U tvome majčinskom Srcu uvijek su prisutne mnoge opasnosti i zla koja tište muževe u žene našeg vremena, ali su prisutne i mnoge inicijative dobra, velike težnje vrijednostima, napredci koje ljudi čine u donošenju obilnih plodova spasenja. Amen.

ŠESTI DAN

Ljepša od Kerubina

(Sv. Epifanije)

Što reći i kako slaviti blaženstvo One koja je korijen svake slave? Ti Marijo koja poslije Boga, nadilaziš svemir, ljepša si od samih kerubina, serafina i sve anđeoske vojske, tako da ni

zemaljski, ni nebeski, ni anđeoski jezik nije dovoljan za opjevati tvoju slavu. Anđeli ti svojom pjesmom uvijek iskazuju čast, ali njihova pjesma ne može prikladno iskazati čast tvome dostojanstvu. Oni su radosni posjedujući Boga u Nebu, a Ti presveta Djevice od njih si uzvišenija, Ti si Boga nebeskog rodila na zemlji pozivajući na zemlju anđeosku vojsku.

I tako si postala posrednica Neba i zemlje, čudesni prsten njihova sjedinjenja. O Blažena Djevice Marijo, čista golubice, Nebeska zaručnice, Nebo, hrame i prijestolje božanstva koja donosiš Krista, sunce koje obasjava nebo i zemlju, svijetli oblače koji si s Neba privukla Krista kao sjajnu munju, da osvijetli svijet i prosvijetli tamu našeg razuma.

Dnevna molitva Bezgrešnoj (Sv. Maksimilijan Kolbe)

Bezgrešna i neoskvrnjena Djevice, Kraljice Neba i zemlje, utočište grešnika, naša najmilija Majko, Bog je Tebi povjerio posredovanje svoga milosrđa. Ja siromašni grešnik, padam pred Tobom ničice, ponizno te moleći primi me kao tvoj posjed i vlasništvo. Djeluj u meni i u svim sposobnostima moga tijela, duše, u cijelom mom životu, u mojoj smrti i u mojoj vječnosti kako se tebi dopada. Napravi od mene što ti želiš i da se ispuni što je pisano o Tebi “satirat će glavu zmiji” i “ po tebi su se izjalovile sve zablude svijeta”. Dopusti mi da budem pogodno sredstvo u tvojim čistim i milosrdnim rukama. Daj da mnoge trome i zabludjele duše učim da te upoznaju i da te ljube, te da se tako širi što je moguće bolje sveto Isusovo kraljevstvo. Uistinu samo tamo, gdje ti dolaziš, pridobit ćeš milost obraćenja i posvećenja duša, jer sve milosti iz Srca Isusova dolaze na nas po tvojim rukama. Amen.

Divno tvoje majčinstvo (sv. Ivan Pavao II)

Blagoslovljena Ti među ženama. Blagoslovljena jer si vjerovala. Svemogući je u tebi učinio velika djela. Divno tvoje Bogomajčinstvo, i u svome predviđanju čudesno tvoje Bezgrešno Začeće te prekrasni tvoj neka mi bude. Ti si tako usko sjedinjena s cijelim djelom našeg Spasenja, pridružena Križu našeg Spasitelja tvoje je Srce probodeno pored njegova Srca. I sada u slavi svoga Sina Ti ne prestaješ zagovarati nas siromašne grešnike. Ti bdiješ nad Crkvom jer si njena Majka, Ti bdiješ nad svakim od svojih sinova. Od Boga zadobivaš sve milosti koje su simbolizirane svijetlim zrakama koje izlaze iz tvojih otvorenih ruku, pod uvjetom da se mi usudimo moliti te za njih i tebi se hrabro u povjerenju približimo s jednostavnošću djeteta. I tako nas bez prestanka vodiš svome Božanskom Sinu.

O presveta Djevice, Majko Kristova i Majko Crkve s radošću i divljenjem se pridružujemo tvome *Veliča*, tvojoj u ljubavi zahvalnoj pjesmi. S tobom zahvaljujemo Bogu čije je milosrđe od koljena do koljena, za divno zvanje i višestruko poslanje vjernika laika, koje je Bog po imenu pozvao da žive u zajedništvu ljubavi i svetosti s Njime te da budu bratski sjedinjeni u veliku obitelj djece Božje, poslani da izaravaju Kristovo svijetlo i prenose plamen Duha svojim životom u cijelom svijetu. Djevice hvalospjeva *Veliča* ispuni njihova srca zahvalnošću i poletom za ovo zvanje i poslanje.

SEDMI DAN

Majko Božja slavo ljudskoga roda (Sv. Efreim Sirac)

Moja presveta Gospođo Majko Božja, puna milosti, slavo ljudskoga roda, vodovodu svakog dobra, poslije presvetoga Trojstva Kraljice svega stvorenja, poslije Posrednika posrednice svijeta. Ti otajstveno mjesto susreta neba i zemlje, ključu koji otvara vrata raja, naša odvjetnice čuvaj moju vjeru po tvome milosrđu i snazi. Majko Onoga koji je jedini dobar i milosrdan primi moju dušu sa

svom njenom bijedom. Po tvome posredništvu učini da ja budem dostojan jednoga dana biti s desne strane tvoga Sina. Amen.

O živo božansko remek djelo *(Sv. Ivan Damašćanski)*

U tebi se puna milosti raduju čete anđela i ljudski rod. O posvećeni hramu i duhovni raju, ponose djevice zahvaljujući tebi utjelovio se i postao čovjekom On, naš Bog koji je od vijeka. Od tvoga krila učinio je prijestolje šire od neba. U tebi puna milosti, raduje se sve stvoreno. Slava tebi, kćeri uvijek Djevice, koja si u svojim božansko majčinskim rukama nosila Stvoritelja. Ti si uistinu dragocjenija od svakog stvorenja jer je od tebe Stvoritelj uzeo prvine naše stvari. Njegovo tijelo je od tvoga tijela, njegova krv od tvoje krvi. Bog se je hranio tvojim mlijekom, tvoje su usne dodirivale usne Božje.

O ljubezna ženo, tri puta blagoslovljena, blagoslovljena Ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus. O Majko Boga, Kralja svemira, o živo božansko remek djelo u kojemu se Bog Stvoritelj naslađuje, tvoj je duh vođen Duhom Božjim i samo njemu poslušan. Po Njemu si zaživjela, u njegovoj milosti služila si općem spasenju, da bi po se po tebi ispunio davni Božji naum, Utjelovljenje Riječi i naše pobožanstvenjenje. O naša utjeho, s tobom živimo, neka nam bude dopušteno nasljedovati te, u tome je naša sreća jer tvoj Sina nas je darovao tebi kao tvoj narod. Tebi posvećujemo duh, tijelo, nas same. Slavimo te psalmima, himnima i duhovnim pjesmama koliko nam je to moguće jer nemoguće je tebi iskazati dostojnu čast. O Marijo, kojom radošću i kojim dobrom li se ispunja onaj koji njeguje čistu uspomenu na tebe! Amen.

Majko Sina Božjega *(sv. Ivan Pavao II)*

Pozdravljamo te preljubljeni kćeri nebeskog Oca, Majko Sina Božjega, svetište Duha Svetoga. Ti si našla milost kod Boga, Duh Sveti je sišao na tebe i osjenila te je sila Previšnjega. Rodila si Prvorodenog među mnogom braćom. Pozdravljamo te uzvišena kćeri Sionska. Išla si putem vjere do trenutka kad si stajala pod Križem svoga Sina, i tako se ispunio Božji plan spasenja na koji si pristala svim srcem. Kao Majka trpila si sa svojim Sinom kad se je On jedanput zauvijek prikazao Ocu za nas. Majko Božja i Majko naša svome nas Sinu preporučiti, suočiti nas sa svojim Sinom. On je naš posrednik, i naš zagovornik kod Oca.

Majko našeg Spasitelja zagovaraj nas kod svoga Sina u nebeskom sjaju da se Crkva utvrdi u vjeri u Krista kako bi svi spremno odgovorili na poslanje koje im je povjereno u Crkvi, obitelji ili svijetu, da se obnovi jedinstvo Duha među kršćanima, da bi svi koji trpe u tijelu i duši našli olakšanje i pomoć, da bi svi ljudi i narodi mogli živjeti u slobodi i miru, da se Božje kraljevstvo i njegova pravednost nastane među nama. Marijo Majko Crkve moli za nas.

OSMI DAN

Daj da budem dostojan pjevati tvoje slave *(Sv. Maksim Torinski)*

O kako si lijepa Marijo, majko slavna i uzvišena koja si u svom krilu nosila Stvoritelja Neba i zemlje. O slatkih li poljubaca koje je s tvojih usna primio Onaj, kojeg dok si držala u svom majčinskom krilu, upravljao je iz krila Očeva kao Gospodin svemira. Samo Ti si rodila, siromašnog u vremenu, Onoga koji je prije svakog vremena bio tvoj Stvoritelj. O kako si lijepa i slavna Djevice Marijo koja si zaslužila plodnost, a da nisi izgubila djevičanstvo.

Marijo daj da budem dostojan složiti svoj glas s tvojim preslatkim glasom koji skladno zaručiše anđeli i sveti i koji nikada ne prestaje pjevati: Svet, Svet, Svet! Neka tvoja pjesma uvijek odzvanja s mojih usana. A što bi ja mogao izreći da je tebe dostojno, kad je sve što se može o tebi reći

nedovoljno za iskazati tvoje najviše dostojanstvo? Ako te nazovem majkom ljudi, ti si puno uzvišenija, ako te nazovem Božjim formom, dostojan si te pohvale, ako te nazovem hraniteljice Onoga koji je Kruh nebeski, ti si ga uistinu hranila slašću svoga mlijeka. Daj da budem dostojan, Marijo zauvijek pjevati tvoje slave!

Majko milosrđa

(Sv. Efrem Sirac)

Marijo, naša posrednice, u tebe cijeli ljudski rod stavlja svu svoju radost, od tebe čeka zaštitu u tebi nalazi svoje utočište. I ja dolazim tebi sa cijelim žarom moje duše jer nemam snage da se približim tvome Sinu, zato molim tvoj zagovor da zadobijem spasenje. Ti koja si milosrdna, Ti koja si Majka Boga milosrđa smiluj mi se. Amen.

Tebe slavimo

(sv. Ivan Pavao II)

Marijo, Ti si po nadahnuću Duha Svetoga rekla da će te blaženom zvati svi naraštaji. Mi od prošlih naraštaja preuzimamo pohvale tebi da se ne bi prekinule i slavimo u tebi ono najsvjetlije što je čovječanstvo prikazalo Bogu: ljudsko biće u svom savršenstvu novog stvorenja u pravdi i svetosti neusporedive ljepote koje mi zovemo Bezgrešna ili Puna milosti.

U tvoje ruke Marijo, Majko Kristova i naša Majko polažemo radosti i žalosti, nade i trpljenja svih obitelji. Skrbi se o životu u njima, pa i o onome nerođenome, zaštitu djecu i mlade, utješi bolesne i starce, uvećaj ljubav zaručnika da bi uvijek hodili u svijetlu tvoga Sina i tražili postojanost njihova sjedinjenja u Sakramentu.

DEVETI DAN

Marijo kućo Božja

(Sv. German)

Majko Božja tvoje tijelo je bilo kuća Božja u kojem se odmarao tvoj Sin, s druge strane On sam je tvoj odmor. On te privukao sebi slobodnu od svakog grijeha. Neokaljana, dobra, puna milosrđa, kraljice i pomoćnice kršćana, sigurno utočište grešnika, utjeho žalosnih, ne ostavi nas siročad, ne uskrati nam tvoju pomoć. Zaštitu nas sjenom tvoje dobrote. Osim tvoga Sina, tko se toliko brine za cijeli ljudski rod kao što to činiš ti? Amen.

Budi ti uvijek moja pomoć

(Sv. Sofronije Jeruzalemski)

Uzvišena Kraljice ti vodi uvijek moja dijela. Marijo tebe koju je Bog nazvao blaženom, svi će te narodi, kao što si previdjela, zvati blaženom. Ti si jedina među smrtnicima rodila Riječ koja je od tebe uzela tijelo. O Djevice, Majko Božja prosvijetli me svojim božanskim svijetlom, Roditeljko najvišeg Svijetla izagnaj svaku tamu iz moje duše, da bi te i ja mogao slaviti blaženom, tebe koju svi naraštaji nazivaju blaženom. Neka uvijek tebi uzlaze hvale iz naših srdaca, tebi koja si poništila odredbu naše davne osude, koja si nadoknadila za Evin grijeh, tebi koja si uzrok pomirenja ljudskoga roda s Bogom, most sjedinjenja sa Stvoriteljem, sveta Majko Božja. Tebi blažena ispunjena tolikom radošću, puna milosti, uzdizemo glas svoga srca, moli Boga koga si rodila da oslobodi od svake pogibelji one koji te neprestano slave u ljubavi. Presveta Djevice, uvijek mi pomaži, majko Božja koja ljubiš milosrđe slavimo te u sve vijeke.

Veća ljubav
(sv. Ivan Pavao II)

Marijo pokaži se Majkom, iako mi premalo zaslužujemo tvoju majčinsku ljubav. Ali majčinska ljubav je uvijek veća. U njoj se pokazuje samo Božje milosrđe koje je jače od svakoga zla koje je zavlдалo u povijesti čovjeka i njegovu srcu. Pokaži se Majkom. Tebi Majko, ljudi i naroda puni povjerenja posvećujemo cijelo čovječanstvo sa njegovim strahovima i nadama. Ne dopusti da mu nedostaje svijetla i istinske mudrosti. Vodi čovječanstvo u traženje slobode i pravde za sve, upravi njegove korake na put mira. Neka svi susretnu Isusa Krista, Put, Istinu i Život. O Djevice Marijo podržavaj naš put vjere i isprosi nam milost vječnog spasenja. O blaga, o mila o slatka Majko Božja i naša majko Marijo.

DESETI DAN

Službenice svoga Sina
(Sv. Ildefons iz Toleda)

Majko moga Gospodina, Službenice svoga Sina, Roditeljko Stvoritelja svijeta, preklinjem te i molim, udjeli mi Duh tvoga Sina Isusa Krista, da ja mogu imati Isusa u onome Duhu po kojemu si ga ti rodila, da moja duša primi Isusa u Duhu po kojemu si ti u tvome tijelu začela Isusa, da ja mogu spoznati Isusa u onome Duhu po kojemu si ti spoznala da ga u svom krilu nosiš i da ćeš roditi Isusa. Daj da ljubim Isusa u onome Duhu u kojemu si mu se Ti klanjala kao Gospodinu i motrila ga kao Sina. Amen

Ti si iznad svih anđeoskih korova
(Sv. Ivan Damašćanski)

Pristupi Majko tvome Sinu i kraljuj s Onim kojeg si rodila. Svi se podignimo i ispratimo Nju sa željom u srcu uspnimo se s Marijom koja ulazi u vječne kraljevske odaje. Skupimo se oko njene presvete osobe i pjevajmo svete pjesme: Raduj se milosti puna, Gospodin je s tobom. Raduj se jer si bila odabrana postati Majkom Božjom, odajom božanske vatre, ikona Duha Svetoga, izvor žive vode, raj života, potok pun mirisa Duha Svetoga, zemlja božanske pšenice, blistava rosa djevičanstva koje širi miris milosti.

Rukama duše zagrlimo njeno sveto tijelo posvećeno vječnim djevičanstvom. Poslušajmo božanske pjesme koje pjevaju anđeli, uđimo, častimo je da bi upoznali tajnu njene veličine, kako bijaše uzdignuta i odnesena u Nebo, sad pored svoga Sina sjedi iznad svih anđeoskih korova. Nema prepreka između Sina i Majke. A ti majko, isprosi mi milost da me vodi Duh Sveti, upali moju dušu ognjem ljubavi tvoga Sina, da tako s tobom budem dionik njegova blaženstva u vjeke vjekova. Amen.

Neka naša radost bude potpuna
(sv. Ivan Pavao II)

O presveta Djevice, Majko Božja, Majko Kristova i Majko Crkve milostivo nas pogledaj. Djevice vjerna moli za nas. Nauči nas vjerovati kao što si ti vjerovala, neka naša vjera u Boga, Krista i Crkvu bude uvijek čista, vedra, hrabra, jaka i velikodušna. Majko predostojna ljubavi, majko lijepe ljubavi moli za nas. Nauči nas ljubiti Boga i braću ljude kao što si ih ti ljubila, daj da naša ljubav bude uvijek strpljiva, dobrohotna i obzirna. Uzroče naše radosti, moli za nas, nauči nas znati u vjeri prihvatiti paradoks kršćanske radosti koja se rađa i umnaža po patnji, odricanju i sjedinjenju sa tvojim raspetim Sinom. Neka naša radost bude uvijek autentična i cjelovita pa da je možemo na drugima dati.

Vrati životu otajstvenost, svemu onome što ga rađa i daje mu smisao. Želimo preuzeti odgovornost za svoju budućnost, za budućnost Crkve i svijeta kako bismo bili sposobni prenijeti

novim naraštajima vjeru u Boga i smisao života. Nauči nas biti prisutni u Crkvi i u životu svijeta. Nauči nas preuzeti odgovornost za sudbinu svijeta.

JEDANESTI DAN

Tebi sam prikazana, tebi se predajem

(Sv. Katarina Sijenska)

O Marijo, hrame presvetoga Trojstva, majko vatronošo, nositeljice milosrđa, iskupiteljice ljudskoga roda, jer je svijet iskupljen trpljenjem tvoga tijela u Riječi. Krist ga je iskupio svojom mukom, a ti bolima u tijelu i duši. O Marijo, mirno more, Marijo, darovateljice mira, Marijo plodna zemljo. Ti si Marijo ona mlada biljčica od koje smo primili miomirisni cvijet Riječi, jedinorođenoga Sina Božjega, jer je u tebi zemljo plodonosna, bila posijana ova riječ. O Marijo ti si vatrena kočija, ti si nosila oganj, skriven i prekriven pod pepelom svoga čovječstva. O Marijo posudo poniznosti, gdje stoji i gori svijetlo pravog poznavanja čime si se uzdigla nad samu sebe i svjeda vječnom Ocu, zbog čega te on ugrabi i privede k sebi iskazujući ti posebnu ljubav. S ovim svjetlom i svojom žarkom ljubavlju i s uljem tvoje poniznosti privukla si i udobrovoljila njegovo božanstvo da dođe k tebi; premda je on prije bio potaknut žarkim ognjem svoje neprocjenjive ljubavi da dođe k nama.

O Marijo na tvojim je vratima kucalo vječno božanstvo, ali da ti nisi otvorila, Bog se ne bi utjelovio u tebi. O Marijo slatka moja ljubavi u tebi je napisana Riječ od koje smo primili nauk. A ja znam da ova Riječ tek napisana, obuzeta mukotrpnom željom; netom utjelovljena u tebi, bi obuhvaćena i osvojena željom umrijeti za spas čovjeka radi kojega se utjelovila. Zbog toga je za nju ta želja bila veliki križ unutar tebe, kroz to vrijeme jer ju je naprotiv htio odmah ostvariti. K tebi se utječem, Marijo, tebi prinosim moju molbu za slatku zaručnicu Krista, tvoga preslatkoga Sina, i za njegova namjesnika na zemlji kako bi mu se dalo svijetlo za mudro i razborito upravljanje svetom Crkvom, služeći se prikladnim načinom za njenu obnovu.

Također te molim i za one koje si mi ti povjerio da ih volim posebnom ljubavlju, Ti im raspali srca pa da budu zapaljena a ne ugašeno ugljvlje, svi ražareni ljubavlju prema tebi i bližnjemu, tako da u potrebnom času imaju svoje brodice dobro opskrbljene za sebe i druge. O Marijo, danas je zemlja prokljajala Spasitelja. Griješila sam, Gospodine, sve vrijeme mog života. Griješila sam Gospodine, preslatka i neprocjenjiva ljubavi. O Marijo ti si blagoslovljena među svim ženama u vjeke vjekova. Amen.

Pozdravljamo te, Majko Božja

(sv. Ćiril Aleksandrski)

Pozdravljamo te Marijo Majko Božja, ti si blago svemira, svjetiljko neugasiva, kruno djevica, žezlo prave vjere, nerazrušivi hrame, sveto djevičansko krilo koje si obuhvatilo neobuhvatnoga. Po tebi je proslavljeno Presveto Trojstvo, po tebi poklon Trojstvu. Po tebi klikće nebo, raduju se anđeli i uzmiču đavli. Po tebi sve stvorenje rob idola dođe do istine. Po tebi sveto krštenje i pomast slave dolaze do vjernika. Po tebi su utemeljene crkve i obraćaju se narodi. Amen.

Ženo, Majko i Zaručnice

(sv. Ivan Pavao II)

O Marijo Majko Isusova, zaručnice Josipa zanatlije, u tvome Srcu su sabrane radosti i naporu svete Obitelji. Trenutke patnje prikazivala si Bogu imajući uvijek povjerenja u njegovu Providnost. Molimo te zaštititi sve žene koje se svakodnevno muče kako bi njihova obitelj mogla živjeti u djelotvornom skladu. Isprosi im milost da budu žene kršćanski mudre,iskusne u molitvi i ljudskosti, jake u nadi i progonstvima, kao Ti, nositeljice istinskog mira.

Ljubezna Majko našeg Spasitelja, tebi povjeravam sve obitelji, poglavito muževe i supruge koji se nastoje ugledati na tvoju obitelj u Nazaretu. Zagovaraj roditelje i djecu da bi njihova ljubav bila jaka i vjerna kao ljubav koja je ispunjala tvoje Bezgrešno Srce.

DVANAESTI DAN

Žarko želim postati sluga Majke Božje (*Sv. Ildefons Toledski*)

Da bi izišao iz moje bijede i zadovoljio za moje grijehе žarko želim postati sluga Majke Božje. Odijeljen od Oca po praroditeljima sada sam po milosti sluga Službenice i Majke Stvoritelja. Kao glina u ruci gospodara Isuse spreman sam biti oblikovan za službu Djevice Marije da joj do kraja života služim. Gospodine svega stvorenja i Sine tvoje Službenice udjeli mi milost da služim tvojoj Majci pa da tako budem tvoj sluga. Neka ona bude moja Gospodarica u ovom svijetu da bi ti mogao biti moj Gospodin u vječnosti. Amen.

Ljubim te Marijo (*Sv. Bernardin Sijenski*)

Gorim iz ljubavi prema tebi Blažena Djevice Marijo. Uvijek sam te ljubio, i poslije Boga, u tebe položio moje nade. Samo tebe svim žarom srca želim vidjeti, izabrao sam te za čistu odabranicu moga srca, tvoju sliku svaki dan gledam na Kasolskim vratima, i izgledaš mi ljepša od svega u Sieni. Tebi se preporučam nadajući se zadobiti milost i milosrđe. O Djevice Marijo, koje li radosti vidjeti te prečistu s tvojim slatkim Sinom u naručju. Zaljubljen sam u tebe, najplemenitija Gospo, rado bi dao svoj život za uživanje u tvojoj prisutnosti, i kad bi mi prošao dan, a da te ne vidim, ne bih cijelu noć oka sklopio!

Ti znaš što nam nedostaje (*sv. Ivan Pavao II*)

Majko danas te gledamo u oči. Ti znaš što nam nedostaje, sve naše boli, poznaješ naše patnje, grijehе, težnje. Govori svome Sinu, govori mu o današnjim poteškoćama. U Kani Galilejskoj kad je nestalo vina rekla si slugama upirući u Krista: *Sve što vam kaže učinite*. Kaži ove riječi i nama, uvijek ih govori, neumorno ih ponavljaj. Majko Kristova koji je Gospodin budućega vijeka, daj da mi u ovom teškom sadašnjem trenutku slušamo tvoga Sina, da ga slušamo dan za danom, u svakom djelu što činimo, da ga slušamo i kad govori teške i zahtjevne stvari. Kome da idemo Gospodine, ti imaš riječi života vječnoga.?

Primi nas takve kakvi jesmo, primi nas. Pogledaj naša srca, primi naše brige i nade. Pomozi nam puna milosti živjeti i ustrajati u milosti, i ako je potrebno vratiti se u milost Boga živoga koja je najveće i nadnaravno dobro čovjeka. Pripravi nas za dolazak tvoga Sina. Primi nas s našim svakodnevnim problemima, našim slabostima i manjkavostima, našim krizama, osobnim, obiteljskim i društvenim nedostacima. Ne dopusti da izgubimo dobru volju, ne dopusti da izgubimo iskrenost savjesti i poštenje u ponašanju. Tvojom molitvom isprosi nam pravdu. Spasi mir u svijetu. Bezgrešna, oduvijek predodređena da budeš Majka Otkupitelja, s nama si, s Crkvom i svijetom.

TRINAESTI DAN

Blagoslovljeno Marijino srce (*Sv. Ivan Eudes*)

Blagoslovljeno Marijino srce, nebu nebesa, u kojemu su Ti Bože uvijek prebivao, Srce koje jesi i bit ćeš vječno čašćeno, hvaljeno i slavljeno na Nebu i na zemlji. Blagoslovljeno srce koje se

uvijek ravnalo samo po većoj ljubavi od svih svetih ljubavi koje su u srcu svih anđela i ljudi koji ljube Boga i bližnjega zbog Boga i u Bogu. Blagoslovljeno srce koje si Ti Bože savršeno posjedovao od prvog trenutka njegova života i koje nikada nije postojalo a da nije bilo potpuno tvoje, o Bože. Blagoslovljeno srce koje sve one koji ga ljube vodi da tebe ljube Isuse. Blagoslovljena Djeвица Marija, Isuse, koja je uvijek, na svakom mjestu i u svemu upirala pogled u tvoju svetu volju i vršila je u svemu, i nije imala drugih sklonosti, drugih nakana u svim mislima, riječima i djelima nego, da bude po volji tvome božanskom Veličanstvu i vrši tvoju božansku volju.

Blagoslovljeno srce koje može reći: Pripravno je srce moje, pripravno je! Što nije učinilo, pretrpjelo, ostavilo, dalo tebi za ljubav Bože. Svako djelo, od najvećega do najmanjega, svaka riječ, svi osjećaji i djelovanje duševnih moći bili su posvećeni samo na tvoju slavu Bože. Isuse, blagoslovljeno srce, koje se je usprkos svoga, na određeni način beskrajnoga dostojanstva Majke Božje, uvijek ponizivalo ispod svih stvorenja, smatrajući se najmanjim i zadnjim od svih. Blagoslovljeno Srce službenice tvoje i službenice svih drugih. O Bože, blagoslovljeno srce kraljice svih svetih koje je uvijek bilo bezgrešno, ostalo u uzvišenoj ljubavi i čistoći, obuzeto i preobraženo tvojom božanskom svetošću i čistoćom. O Bože, blagoslovljeno srce tako dobro, ljupko, slobodno, dobrohotno, veliko, puno blagosti, svijetla slika tvoje dobrote, blagosti i ljupkosti.

O Bože, blagoslovljeno srce koje obiluje krotkošću, samilošću i milosrđem prema bilo kojem grešniku, živa slika tvoga milosrđa bez granica. Blagoslovljeno srce koje je umrlo svome sebeljublju i svojoj volji, i na ovome svijetu za sebe je tražilo samo da se tebi dopadne Bože, da ti udovolji u svemu i vrši tvoju obožavanu volju. O Isuse, blagoslovljeno srce tvoje Majke, dobroćudno, slatko i ljubezno sa svima, nesposobno imati i najmanju misao za naškoditi nekome, uvijek spremno činiti svako dobro svakome koliko mu je moguće. Blagoslovljeno srce, bezdan milosti i svetosti, bezgranični ocean uzvišenosti i savršenstva, neizmjerni svijet veličina i ljepota, koje te Isuse vječno ljubi više od svih anđela i svetih, a koje si Ti počastio i uzvisio iznad svih anđela i svetih. O Majko dobrote, neka svi vjerni blagoslovlju i neprestano ljube tvoje majčinsko srce! O ljubezno srce moje predobre Majke, budi ti srce moga srca, duša moje duše, život moga život. Amen.

Marijo ti si prisutna među nama (*Sv. German*)

Majko Božja ti bdiješ nad svakim od nas. Bezgrešna, naše te oči ne mogu vidjeti, ali ti si među nama i to pokazuješ na tisuću načina onima koje držiš dostojnima. Klikće moja duša iako si ti otišla s ovog svijeta ipak se nisi udaljila od ovog svijeta koji gasne, nego nam posreduješ besmrtni život, približavaš se nama kada te zazivamo i dopuštaš da te upozna tko te vjerno traži. Amen.

Za produbljenje vjere i zvanja (*sv. Ivan Pavao II*)

Posvećujemo ti naše snage i spremnost služiti planu spasenja koji je učinio tvoj Sin. Marijo molimo te da, po milosti Duha Svetoga da se u cijelom kršćanskom narodu produbi i utvrdi vjera, da zajedništvo nadvlada kvasac podijeljenosti, da nada oživi u obeshrabrenima. Molimo te za one koji trpe posebne patnje fizičke ili moralne, koji su podlegli napasti nevjernosti, one koji su uzdrmani sumnjom u ozračju nevjere, one koji trpe progone zbog vjere. Povjeravamo ti apostolat laika, služenje svećenika, svjedočanstvo redovnika. Molimo te da zvanja u redovnički i svećenički život budu živo prisutna i da ih mnogi slijede na slavu Božju i za životnu snagu Crkve.

ČETRNAESTI DAN

Posveta Isusu Kristu po Mariji ili sveto ropstvo ljubavi (Sv.Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

O vječna i utjelovljena Mudrosti! o preljubezni i poklona dostojni Isuse, pravi Bože i pravi čovječe, jedini Sine vječnoga Oca i Marije vazda Djevice! Duboko ti se klanjam u krilu i slavi tvog Oca u vječnosti i u djevičanskom krilu Marije, tvoje predostojne Majke, u vrijeme tvoga utjelovljenja. Zahvaljujem ti što si poništio sama sebe uzevši oblik roba, da me izbaviš iz okrutnog vražjeg ropstva; hvalim te i slavim zato što si se htio u svemu, podložiti Mariji, svojoj svetoj Majci da me učiniš po njoj svojim vjernim robom.

Ali, jao! nezahvalan i nevjeran kakav jesam, nisam čuvao zavjete i obećanja koja sam ti tako svečano zadao na svom krštenju; nisam ispunio svoje obaveze; ne zaslužujem da se zovem ni tvojim djetetom ni tvojim robom; i, budući da u meni nema ništa što ne zaslužuje tvoj prezir i tvoju srdžbu, ne usuđujem se sam približiti tvome svetom i uzvišenom Veličanstvu.

Radi toga se utječem zagovoru i milosrđu tvoje presvete Majke, koju si mi dao za posrednicu kod tebe; i njezinom se pomoću nadam isprositi od tebe pokajanje i oprostjenje svojih grijeha, postići i sačuvati Mudrost.

Pozdravljam te, dakle, o Marijo bezgrešna, živo svetohranište Božanstva, u koje se sakrila Vječna Mudrost i hoće da joj se tu klanjaju anđeli i ljudi! Pozdravljam te, o Kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podložno - sve što je pod Bogom. Pozdravljam te, o sigurno utočište grešnika, čije milosrđe nikome nikada nije bilo uskraćeno; ispuni težnje moje za Božanskom Mudrošću, i primi u tu svrhu zavjete i darove koje ti prinosi moja nevrjednost.

Ja N. N., nevjerni grešnik, obnavljam i potvrđujem danas pred tobom i predajem u tvoje ruke zavjete svoga krštenja: odričem se zauvijek Sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, utjelovljenoj Mudrosti, da nosim za njim svoj križ sve dane svoga života, i da mu budem vjerniji nego što sam bio do sada, ja te, o Marijo, danas izabirem pred cijelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Predajem ti i posvećujem, u svojstvu roba, svoje tijelo i svoju dušu, svoja izvanjska i unutarnja dobra, pa i samu vrijednost svojih dobrih djela, prošlih, sadašnjih i budućih, prepuštajući ti potpuno i neograničeno pravo da raspolažeš sa mnom i sa svim što mi pripada, bez izuzetaka, kako se tebi sviđa, na veću slavu Božju u vremenu i vječnosti.

Primí, o dobrotiva Djevice, ovaj mali dar moga ropstva na čast i u jedinstvu s podložnosti kojom se Vječna Mudrost htjela podložiti tvome materinstvu; kao priznanje moći koju vi oboje imate nad tim crvičem i bijednim grešnikom, i u zahvalu za povlastice kojima vas je obdarilo Presveto Trojstvo. Svečano izjavljujem da ću od sada, kao tvoj pravi rob, tražiti samo tvoju čast i u svemu te slušati. O Majko divna! predstavi me svome dragom Sinu kao svoga vječnog roba, te kao što me je po tebi otkupio da me po tebi i primi. O Majko milosrđa! pomози mi da zadobijem pravu Božju mudrost i radi toga me uvrsti u broj onih koje ti ljubiš, učiš, upravljaš, hraniš i braniš kao svoju djecu i svoje robove. Djevice vjerna, daj da budem u svakoj stvari tako savršen učenik, nasljedovatelj i rob utjelovljene Mudrosti, Isusa Krista, tvoga Sina, da dostignem tvojim zagovorom, po tvome primjeru do punine njegove dobi na zemlji i slave u nebu. Tako budi.

Sveta Majko po povjerenju koje imam u tebe bit ću spašen (Sv.Ivan Damašćanski)

Po povjerenju koje imam u tebe sveta Majko bit ću spašen. Pod tvojom zaštitom ničeg se ne bojim. S tvojom pomoći pobijedit ću sve svoje neprijatelje i oni će uzmaknuti. Pobožnost prema tebi Marijo je oružje spasenja koje Bog daruje onima koje želi spasiti. Amen.

Učiteljice na ljudskim putovima

(sv. Ivan Pavao II)

O Djevice slavna i blagoslovljena nosimo u sebi velike želje. Želimo živjeti za Krista, tebi se obraćamo najsigurnija učiteljice na ljudskim putovima. Pomozi nam da pobijedimo očaj, da budemo jači od svega što izgleda da nas napada. Naš svakodnevni život je drugačiji kao što su drugačije tvoje slike po našim mjestima. Pomozi nam da budemo autentični. Tebi posvećujemo naše biće izloženo nutarnjim i vanjskim prijetnjama, ozdravi nas od grijeha i slabosti, oslobodi nas poraza i zabluda. Štiti nas do preziranja života i od svega što ugrožava zdravlje i život. Brani nas od samoće koja nije plod našeg izbora, neka se ona nikada ne pretvori u očaj. Prikazujemo ti one koji se bore sa nezaposlenošću, nedostatkom doma i strahovima za budućnost. Pomozi nam da spasimo svijet i nas same od nasilja i svih oblika suvremenog totalitarizma.

PETNAESTI DAN

Naša draga Majko, tebi pripadamo kao kćeri

(Sv.Marija Margareta Alacoque)

O sveta, ljubezna i slavna Djevice, Majko Božja i naša draga Majko, Gospo i Odvjetnice kojoj smo mi sve pobožne i posvećene, i kojoj pripadamo kao kćeri i službenice u vremenu i vječnosti, sve skupa padamo ničice pred tvoje noge da obnovimo zavijete naše vjernosti Tebi, i molimo te kao tvoja svojina, da nas prikažeš i posvetiš Presvetom Srcu ljubljenoga Isusa, nas i sve što mi jesmo, što ćemo činiti, trpjeti, bez ikakva pridržavanja ne želimo imati drugu slobodu osim one da ga ljubimo, niti druge slave osim one što mu pripadamo kao ropkinje i žrtve njegove čiste ljubavi, ni druge volje, ni snage osim da mu se dopadnemo i budemo mu po volji, po cijenu našeg života.

Naša slatka nado moli za nas da On ostvaruje svoju vlast u našim dušama tako da njegova ljubav kraljuje u našim srcima, da nas sve preobrazi u sebe. Neka on bude naš Otac, naš Zaručnik, naš čuvar, naše blago, naša slast, naša ljubav i sve naše u svemu da mu budem po volji. O Presveta Srca Isusa i Marije nadoknadite sve što nam nedostaje, upalite naša srca vatrom vaše svete ljubavi jer želim da sva naša radost i sreća bude živjeti i umrijeti kao ropkinje ljubljenog Srca Isusova i Marijine kćeri. Amen.

U prisutnosti Kraljice

(Sv.Ivan Damašćanski)

I danas želimo biti u tvojoj prisutnosti kraljice. Ponavljam te kraljice, Djevice Majko Božja i vežemo naše duše za nadu, kao za sigurno i nepomično sidro, da si ti uz nas. Posvećujemo tebi naš duh našu dušu, naše tijelo, cjelo naše biće. Koliko nam je moguće želimo te častiti psalmima, himnima i duhovnim pjesmama jer nam je nemoguće iskazati Ti čast koju smo bili dužni Tebi dati zbog tvoga dostojanstva. Čast koju sluge daju svome Gospodinu, kako nas uči Sveto pismo jest svjedočanstvo zajedničke ljubavi prema Njemu.

Možemo li a da ne častimo i tebe Majko Gospodinova? Ne moramo li se oko toga na sve moguće načine truditi? Nije li to važnije od našeg života jer je Gospodin taj koji nam daruje život? Časteći tebe Majko mi pokazujemo našu ljubav prema Gospodinu. Onima koji Te slave sjećajući se Tebe dovoljan je dragocjeni dar spomena pa da to postane najveći izraz nepomućene radosti. Koje radosti, kojih li darova je prepun onaj koji u svojoj duši gaji sveti spomen na tebe Marijo? Amen.

Nauči nas ljubiti, vjerovati i nadati se

(sv. Ivan Pavao II)

Marijo nauči nas ljubiti. Za ljubav te molimo Marijo, ljubav prema Kristu, jedinu, najveću, potpunu ljubav samodarivanja i žrtve za braću. Nauči nas tako ljubiti. Isprosi nam vjeru, nadnaravnu, jednostavnu, cjelovitu, jaku, iskrenu i živu vjeru koja se napaja iz svog istinskog izvora

riječi Božje, i nepogrešivog vodovoda učiteljstva crkve koje je Isus ustanovio i za koje On garantira. Blažena Ti koja si povjerovala utješi nas svojim primjerom.

Marijo po tvom zagovoru ugledajući se na tebe molimo za nadu. Ufanje naše, zdravo! Nada nam treba, toliko nam treba. Marijo majko Crkve, Ti slika i početak Crkve svijetliš pred Božjim narodom kao znak sigurne nade i utjehe.

ŠESNAESTI DAN

Marijo najuzvišenija Gospo

(Sv. Anselmo iz Lucce)

Utječem se tvojoj blagosti i posebnoj dobrohotnosti, najuzvišenija Gospo i predajem u tvoje svete ruke moju dušu i moje tijelo. Ti poznaješ moju bol, moje progone, moju slabost i moju bijedu. Smiluj se meni i usliši me. Obraduj dušu tvoga sluga i pokaži mi tvoju ljubav. Koju bi beskrajnu radost imao da sam dostojan utješiti se po tvojoj ljubavi. Ulij u moje srce tvoju blagoslovljenu ljubav, zasiti moj duh obiljem tvojih milosti da bi te mogao ljubiti iznad svega drugoga, po Gospodinu našem jedinorođenome Sinu Božjem, jedinom našem Spasitelju. Nauči me vršiti tvoju volju pokaži mi spasenje gdje se mogu konačno odmoriti od tolikih napora i uživati tvoju trajnu utjehu. Amen.

O najljubljenija Majko, da se tebi uvijek utječem

(Sv. Alfonz Liguori)

O preslatka moja Majko, djeca u opasnosti i strahu uvijek imaju na usnama ime svoje mame, u svakoj poteškoći odmah je zovu. O preslatka moja Majko, o najljubljenija Majko, ti želiš da te kao mala djeca uvijek zovemo i tebi se utječemo. Dopusti mi da te uvijek zazivam i govorim ti, Majko moja, najljubljenija Majko! Tvoje ime me tješi, raznježuje, podsjeća da te ljubim, potiče da imam povjerenja u tebe. Majko moja, tako te zovem, i tako te želim uvijek zvati. Poslije Boga, Ti si moja nada, moje utočište, moja ljubav na ovoj zemlji. O moja slatka Gospodarice i Majko, koja ljubavlju koju pokazuješ svojoj djeci osvajaš njihova srca, molim te osvoji i moje siromašno srce koje toliko želi ljubiti te.

Ti moja Majko svojom ljepotom očarala si Boga, i učinila da siđe s Neba u tvoje krilo, pa zar ću ja siromah moći živjeti da te ne ljubim? Ne, neću sebi dati odmora dok ne budem siguran da sam zadobio istinsku, nježnu i postojanu ljubav prema tebi, Majko moja. Da, želim te ljubiti, preslatka Majko, a istovremeno bojim se da te ne ljubim, jer Ti činiš sličnima one koji se ljube? Ako sam tako drugačiji od tebe, zar to nije znak da te još uvijek ne ljubim? Ti si tako čista, ja nečist! Ti tako ponizna, ja ohol! Ti sveta, ja grešan! Ali ti to moraš učiniti u meni, jer me ljubiš Marijo, daj da budem tebi sličan! Ti imaš moć promijeniti srca, uzmi moje srce i promijeni ga. Pokaži svijetu kolika je velika tvoja moć u onima koje ljubiš. Učini me svetim! Učini me tvojim dostojnim sinom! Imam povjerenja u tebe Marijo. U toj nadi živim, u njoj želim umrijeti ponavljajući uvijek: jedina moja nada je Isus, a poslije Isusa Ti, Djevice Marijo. Amen.

Sveta Marijo od Križa

(sv. Ivan Pavao II)

Marijo bez grijeha začeta, Ti si poznavala dubine ljudskog trpljenja i strašnu rasprostranjenost zla u svijetu, a jer si bila pod Križem rastrganim majčinskim srcem sudjelovala si u mucu i smrti svoga Sina. Tvoj ljubljeni Sin je umro na Križu da razasutu djecu Božju skupi u jedinstvu. Vjerujemo da je Isus umro za sve nas, vjerujemo da živi za sve nas i da je knez mira. Sveta Majko Božja moli za nas, isprosi nam milost da uvijek sve postojanije vjerujemo u pobjedu Križa te živimo sjedinjeni u ljubavi s Isusom i našom braćom i sestrama.

Zahvaljujemo Ti Marijo od Križa koja si pridružena bolima i radostima vječnog spasenjskog poslanja Otkupitelja, i molimo te s ustrajnim povjerenjem nastavi bdjeti nad nama. Bdij nad obiteljima, mladima, starima i odgovornima da uvijek rade za opće dobro. Bdij nad onima koji se zauzimaju za pravednost i solidarnost, nad onima koji trpe u duhu i tijelu, siromasima, potrebnima koji se tebi utječu u svakodnevnim poteškoćama života. Trebamo te, sveta Marijo od Križa, trebamo tvoju ljubeznu i moćnu prisutnost. Nauči nas osloniti se na Očevu providnost koji poznaje svaku našu potrebu, pokaži nam i daruj svoga Sina Isusa, Put, Istinu i Život, daj da budemo poslušni djelovanju Duha Svetoga, plamenu koji čisti i obnavlja. Marijo, zvijezdo nove evangelizacije primi kao svoju djecu vjernike i učini ih hrabrim svjedocima isitne i svetosti. Tebi se danas svi posvećujemo, ljubimo te i vjerujemo ti, Marijo od Križa s nama hodi.

SEDAMANESTI DAN

Pozdrav Djevici

(Sv.Franjo Asiški)

Zdravo Gospodarice sveta Kraljice, Bogorodice Marijo. Ti si Djevica koja je postala Crkvom, izabrana od svetog nebeskog Oca da te posveti sa svojim svetim Sinom i Duhom Svetim tješiteljem. U tebi je bila i jest svaka punina milosti i svakog dobra. Zdravo dvoru Božji, zdravo svetohranište Božje, zdravo kućo njegova, zdravo odjeće njegova, zdravo službenice njegova, zdravo Majko njegova, sve vi, o svete kreposti koje ste po milosti i rasvjetljenju Duha Svetoga izljevane u srca vjernika, da Bogu od nevjernika napravite vjernika. Amen.

Slatka Djevice

(Sv.Franjo Saleški)

Spomeni se i pogledaj slatka Djevice, da si Ti moja Majka a da sam ja tvoj sin, da si ti moćna a da sam ja siromašni i slabi čovjek. Molim te slatka Majko vodi me i štiti u svim mojim djelima. Ne reci ljubljena Djevice da ne možeš, jer tvoj mili Sin ti je dao svu vlast na nebu i na zemlji. Ne reci da ne moraš! Jer ti si Majka svih jadnih ljudskih bića i na poseban način ti si moja Majka. Da ne možeš, opravdao bih te govoreći, uistinu je moja Majka koja me ljubi kao sina ali je siromašna, bez dobara i snage.

Da Ti nisi moja Majka s razlogom bi kazao dovoljno je bogata da mi pomogne ali nažalost nije moja majka pa me ne ljubi. Budući slatka Djevice, da si moja Majka i da si toliko moćna kako bih te mogao opravdati ako me ne utješiš i ne pomogneš mi? Vidiš moja Majko da me moraš uslišati i prihvatiti moju molitvu. Za ljubav i slavu svoga Sina primi me kao tvoga sina i ne obazri se na moje bijede i grijeh. oslobodi od svakoga zla moju dušu i moje tijelo, daj mi tvoje kreposti, pogotovu poniznost. Udjeli mi sve darove, dobra i milosti koje su po volji Presvetoga Trojstva, Oca Sina i Duha Svetoga. Amen.

U svakom licu, tvoj Sin

(sv. Ivan Pavao II)

Majko boli, upravo u trenutku smrti tvoga Sina dobila si novo poslanje da budeš naša Majka. Majko svih vjernika Ti u svakome od nas vidiš ljubljeno lice tvoga Sina Isusa. Zagovaraj nas kod njega za naše dobro i otkupljenje svijeta. Majko boli, predate dovođim bolesnike i starce, sve koji su pritiješnjeni teretom grijeha. Znam da će u tebi naći sigurnu luku, utjehu i pomoć. Voditi ćeš ih nježno, ali odlučno k podnožju pobjedničkog Križa. O Bezgrešno Srce Marijino puno ljubavi za tvoga Sina povjeravam ti mlade pred čijim očima svijetli budućnost. Štiti ih od zla, neka vide da je samo tvoj Sin Put, Istina i Život, da samo u njemu imaju budućnost punu nade i život utemeljen u ljubavi.

Ti koja si tako duboko i majčinski vezana uz Crkvu, prethodila si putovima vjere, nade i ljubavi cijeli Božji narod. Zagrlj sve ljude koji su na putu, hodočasnici u vremenu prema vječnim odredištima, s onom ljubavlju koju je sam božanski Otkupitelj, tvoj Sin s Križa ulio u tvoje Srce. Budi majka svih naših zemaljskih putova, čak i kad postanu krivudavi, da bi se svi na kraju našli u velikoj zajednici koju je tvoj Sin nazvao ovčinjakom dajući za nju život kao dobri Pastir.

OSAMNAESTI DAN

Klanjati se Isusu s tobom, ljubiti ga tvojim srcem

(Sv. Julijan Eymard)

O Marijo, s tobom, po tebi i u tebi molit ću, i tako nastaviti kontemplativni život na zemlji. O kako će Isus biti zadovoljan da u nama ponovno pronađe Mariju, svoju ljubljenu i svetu Majku. Trebam činiti ono što si ti činila Marijo služeći Isusu, njemu na slavu. Ti si mislila Isusove misli, živjela sjedinjena s Isusovim krepostima i poslovima. U sebi si se bavila Isusom, za Isusa i u Isusu. Marijo, dolazeći tebi nikada se ne napušta Isus. Ti si kraljica Cenakula koja nas vodiš i upravljaš. Marijo, Ti si Isus “pomajčen”, ti si majka, cijelovita majka i ništa drugo do li Majka. U tvoje ruke dobra Majko polažem milost moga zvanja. Sav se tebi predajem, prikaži me Isusu. Isus, slatki učitelj primit će me i ljubiti u tebi jer si me oblikovala i njemu prikazala dobra Majko. Marijo jer si se udostojala postati mojom učiteljicom, daj da se klanjam Isusu s tobom, ljubim ga, blagoslivljam i slavim tvojim Srcem. Udijeli mi milost da ga molim tvojim molitvama, služim tvojim rukama, ljubim tvojim Srcem, slavim tvojom svetošću. Sve prikaži Isusu, i mene s Tobom. Amen.

Marijo ražari naša srca

(Sv. Antun Padovanski)

O Gospe naša, jedina naša nado molimo te prosvijetli naš duh sjajem tvoje milosti, očisti našu dušu bjelinom tvoje čistoće, ražari naša srca toplinom tvojeg pohoda. Neka lijek tvoga milosrđa ozdravi naše rane od grijeha. Tako ćemo prispjeti u slavu vječne radosti, po Onome koji se htio od tebe roditi o slavna Djevice. Njemu čas i slava u vjeka vjekova. Amen.

Ti si u samom srcu Božjega plana

(sv. Ivan Pavao II)

Ljubljena kćeri Boga našeg Oca, o tebi je prorokovano od vječnosti u božanskoj Mudrosti kad iz vječnosti po mudrosti Tvoj Sin nam je darovan. Ti ljubljena Majko Sina Božjega, djevičanska Zaručnice Duha Svetoga, Ti koja boraviš u svetohraništu Presvetoga Trojstva, Ti ćeš uvijek biti u srcu Božjega plana. Po Kristovom Križu vječna mudrost je objavila tvoje služenje i tvoju jakost. Isus je to učinio riječima: Evo ti majke. Jedina osoba koja je čula ove riječi je bio Ivan, i u njemu svatko ih sluša, svi i svatko ponaosob. Majko, evo u tome je tvoja jakost.

Presveta Djevice zovemo blaženim plod utrobe tvoje. Vodi nas da razumijemo njegove zahtjevne, ali istinite riječi, sposobne u srcu pobuditi istinsku radost. Žalosna Djevice daj da sudjelujemo u osjećajima tvoga Sina, pomoz nam da ga nasljeđujemo na strmom putu Kalvarije, da u Križu otkrijemo tajnu novoga života, ne više podložna smrti. Slavna Djevice u teškim trenucima probudi u nama nadu u susret koji će nas učiniti blaženima u Bogu kad ćemo biti slični njemu jer ćemo ga vidjeti onakvog kao što On jest.

DEVETNAESTI DAN

Tvoje srce je samo ljubav i milosrđe

(Sv. Ivan Marija Vianney)

O Djevice Marijo, kad govorio o zemaljskim stvarima umorimo se, ali kad o tebi zborimo govor je uvijek novi. Uspoređivali su te s majkom, a Ti si bolja od najbolje majke koja ponekad kažnjava svoga sina misleći da tako čini dobro, a ti Marijo nikada ne kažnjavaš. Tvoje srce je sama ljubav i milosrđe, da bi bili uslišani dosta je tebi se uteći. Tvoje Srce Marijo je tako nježno prema nama, nježnost srdaca svih majki u usporedbi s tvojim srcem je kao komad leda. O kako si dobra, presveta Marijo!

Marijo primi me među svoje sinove i brani Crkvu

(Sv.Ivan Bosco)

Gospodine moj Isuse Kriste, pravi Bože i pravi čovječe, prepoznajem te i klanjam ti se kao zadnjem cilju mog života. Molim te da obnoviš i za mene otajstveni testament ljubavi koji si učinio na Križu, kada si svome ljubljename apostolu Ivanu dao Mariju za Majku i Ivana dao Mariji za sina. Ponovi Njoj i za mene one riječi:”Zeno evo ti sina”. Daj mi milost da mogu biti njezin sin i da mi ona bude Majka u svemu tokom cijelog mog života.

Blažena djevice Marijo, odvjetnice i posrednice moja ja se potpuno predajem tvojoj dobroti i milosrđu, živo potaknut želim nasljedovati tvoje lijepe kreposti, danas te uzimam za moju Majku, preklinjem te primi me među sretni broj tvojih sinova. Darujem Tebi potpuno i neopozivo cijelo svoje biće, primi molim Te ovaj dar i dobrostivo prihvati povjerenje u kome Ti se predajem. Udjeli mi tvoju majčinsku zaštitu tokom cijelog mog života, pogotovu na času moje smrti, da bi moja duša kada bude slobodna veza tijela iziđe iz ove doline suza pa da uživa vječnu radost nebeskog Kraljevstva.

O Marijo moćna Djevice, velika i divna obrano Crkve. Ti čudesna pomoćnice kršćana, ti si strašna kao dobro uređena vojska. Ti sama si pobijedila sve hereze u svijetu. U tjeskobi, u borbi, u potrebama brani nas od neprijatelja i na času smrti primi nas u Raj. Amen.

Majko milosrđa

(sv. Ivan Pavao II)

O Bezgrešna Djevice, Majko Božja i Majko Crkve, Ti koja iskazuješ blagost i milosrđe svima koji se utječu pod tvoju zaštitu usliši molitvu koju ti upravljamo sa sinovskim pouzdanjem i prikaži je tvome Sinu Isusu jedinom našem Otkupitelju. Majko milosrđa, učiteljice tihe i skrivene žrtve, tebi koja nam dolaziš u susret mi grešnici dolazimo i posvećujemo ti cijelo naše biće i svu našu ljubav. Posvećujemo ti naš život, posao, radosti, patnje i nemoći. Udijeli nam mir, pravdu i prosperitet naroda, sve ono što imamo i jesmo povjeravamo tvojoj brizi Gospe i Majko naša.

Nado naša, milosrdno svrati svoj pogled na nas, nauči nas da trajno idemo Isusu, i ako padnemo pomoz nam podići se i vratiti se njemu, po ispovijedi naših grijeha u sakramentu pomirenja koja donosi mir duši. Udijeli nam, molimo te, veliku ljubav prema svim svetim sakramentima koji su kao znakovi koje je tvoj Sin ostavio na zemlji. Presveta Majko tako s Božjim mirom u savjesti, sa srcima slobodnima od zlobe i mržnje moći ćemo svima donositi istinsku radost i mir koji nam dolaze od tvoga Sina našega Gospodina Isusa Krista koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje u vjeke vjekova.

DVADESETI DAN

Draga Majčice, lijepa Majčice

(Sv. pater Pio iz Pietralcine)

Majčice, majčice moja, draga moja majčice! Čuj Majčice, više ljubim tebe nego sva stvorenja. Lijepa si, i ja se ponosim da imam tako divnu Majčicu. Htio bih imati tako snažan glas da pozovem sve grešnike cijelog svijeta da te ljube o Gospe. Htio bih letjeti da pozovem sva stvorenja da ljube Isusa i Mariju. Dragi Majčice, lijepa Majčice, lijepa djevice Marijo, najdraža Majko, blagoslovljena Majko, najnježnija Majko, nebeska Majko, Utješiteljice. Potrudit ćemo se da idemo uvijek za tobom, blagoslovljena Majko da idemo uvijek pored tebe. Amen.

Molitva pred slikom Majke Božje

(Sv. Alfonz Liguori)

Presveta, bez grijeha začeta Djevice, Majko moja Marijo! K tebi Majci moga Gospodina i utočištu grešnika, ja najnevoljniji od svih, danas se utječem. Tebi se o velika Kraljice poklanjam i zahvaljujem ti za sve milosti koje si mi do sada udijelila, osobito što si me oslobodila od pakla, koji sam toliko puta zaslužio. Ja te ljubim predraga Gospo, i iz ljubavi prema tebi obećavam, da ću ti uvijek služiti i da ću sve, što mogu, učiniti da te i drugi ljube.

U tebe stavljam sve svoje ufanje, u ruke tvoje polažem sav spas svoj; uzmi me za slugu svojega, uzmu me pod okrilje milosrđa svoga, jer Ti toliko možeš kod Boga, oslobodi me sviju napasti, ili mi isprosi snagu, da ih uvijek od smrti nadvladam. U tebe molim pravu ljubav prema Isusu Kristu. Od tebe se nadam, da ću dobro umrijeti. Majko moja! Molim te ljubavljom kojom ljubiš Boga, budi mi u pomoći uvijek, osobito u zadnjem času mojega života. Ne ostavi me sve dotle, dok ne vidiš, da sam spašen u Nebu, gdje ću blagoslivljati tebe i slaviti milosrđe tvoje po sve vjeka vjekova. Amen.

U tvojoj nježnosti

(sv. Ivan Pavao II)

Marijo koja si dala svijetu tvoga Sina, koja si ga slijedila na križnome putu, koja si bila među učenicima u molitvi u cenakulu, koja si poznavala početke Crkve u snazi Duha Svetoga na dan Pedesetnice, koja si Majka svih ljudi koje je Krist spasio pozdravljamo te danas i s povjerenjem molimo u svojoj nježnosti zagovaraj čovječanstvo u njegovim slabostima. Iz tvoje slave ojačaj u našim srcima nadu u spasenje.

Marijo, Ti si uzor naše vjere. Bdjela si nad utjelovljenim Sinom Božjim dok je rastao u milosti, dobi i mudrosti. Marijo, naša kraljice koja si bila pod križem svoga Sina, radovala se njegovu uskrsnuću od mrtvih, uzore naše nade isčekivala si ispunjenje Kristovih obećanja i sada dijeliš s njime puninu života u njegovu Kraljevstvu svrni svoj pogled na sve koji su sjedinjeni s tvojim Sinom po krštenju i pozvani sudjelovati u njegovu poslanju.

DVADESET PRVI DAN

Djevice vjerna

(Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)

Vjerna djevice ti ostaješ dan i noć u dubokoj šutnji, u neizrecivu miru, u neprestanoj molitvi prožetoj Bogom s dušom preplavljenom vječnim sjajem. Tvoje srce kao jedan kristal odsjajava Boga, Gosta koji u njem stanuje, Ljepotu koja ne zalazi. Marijo ti privlačiš Nebo i Otac ti predaje svoju Riječ da joj postaneš Majka. Duh ljubavi te prekriva svojom sjenom. U tvoju dušu silazi Trojstvo, cjelo Nebo se otvara i snizuje do tebe. Majko Riječi, otkri mi tvoju tajnu. Poslije

Utjelovljenja Gospodinova kako si proživjela na zemlji sva uronjena u adoraciji, neizrecivu miru i otajstvenoj šutnji, tvoj duh je prodirao u dubine neistraživog, noseći u sebi Božji Dar. Čuvaj me uvijek u Božjem zagrljaju. Daj da ja nosim u sebi znak ove Božje ljubavi. Amen.

Vapaj Djevici
(Sv. Franjo Saleški)

Spomeni se, o Premilostiva Djevice Marijo, majko milosrđa i svake utjehe da se nije čulo da si ti koga ostavila koji se tebi svesrdno za pomoć obratio. Ovim ufanjem potkrijepljen i ja k tebi, o Djevice nad djevicama, Kraljice nebeska, Majko Gospodina našega Isusa Krista utječem se, k tebi dolazim, k tebi zvijezdo mora, siromašni grešnik trčim, pred tobom nevoljan plačući i drhteći stojim. Nemoj gospodarice svijeta, nemoj Majko vječne Riječi odbaciti riječi moje, nemoj se oglušiti na vapaje moje, nego čuj milostiva i usliši mene siromašna grešnika koji u ovoj suznoj dolini vapijem, sada i uvijek, a pogotovu u času moje smrti, o milostiva, o blaga o slatka Djevice Marijo. Amen.

Drži nas za ruku
(sv. Ivan Pavao II)

Želimo biti potpuno tvoji i s tobom proći put potpune vjernosti Isusu Kristu u Crkvi, drži nas uvijek ljubezno za ruku. Molimo te za biskupe da vjernike njim povjerene vode putem intenzivnijeg kršćanskog života u ljubavi i služenja Bogu i dušama. Pogledaj koliko je velika žetva i zagovaraj kod svoga Sina da cijelom Božjem narodu ulije glad za svetošću i dadne veliki broj svećeničkih i redovničkih zvanja snažnih u vjeri i gorljivih u dijeljenju Božjih otajstava. Udijeli našim obiteljima milost da ljube i poštuju život od trenutka kada počima istom ljubavlju kojim si ti začela u tvome krilu Sina Božjega. Presveta Djevice Marijo, majko lijepe ljubavi, štiti naše obitelji da bi ostale uvijek sjedinjene i blagoslovi odgajanje naše djece.

DVADESET DRUGI DAN

Marijo izvore života
(Sv. Bernard)

Tebi Marijo izvore života približava se moja žedna duša. Tebi, blago milosrđa, se utječe u svojoj bijedi. O kako si bliska, najbliža Gospodinu! On živi u tebi i ti u njemu. U tvome svjetlu mogu motriti svjetlo Isusa, sunaca pravde. Sveta Bogorodice pun sam povjerenja u tvoju nježnu i čistu ljubav. Budi mi posrednica milosti kod Isusa, našeg Spasitelja. On te je ljubio više od bilo kojeg drugog stvorenja i obasjao te slavom i ljepotom. Pomozi mi jer sam bijedan i daj da crpim iz tvoje posude koja se prelijeva milošću. Amen.

Oduvijek si bila Božja
(Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)

Vjerna Djevice središte tvoje duše je bilo samoponištenje da bi se Isus vječno svijetlo sakrio u tvome ništavilu. Nitko kao ponizna osoba ne veliča Gospodina. O draga moja Majko Marijo čiju sam dobrotu toliko zazivala, kako si dobra prema meni. Koja li radost obuzima moje srce. O Majko moja slatka moja nado, tebi prvi krik moje zahvalnosti, tebi neka bude upućena prva moja molitva. Marijo ti si stvorenje koje je upoznalo dar Božji i od njega nisi izgubila ni najmanju kapljicu. Ti si toliko blistava i svijetla te izgleda da si samo svijetlo. Tvoj je život bio tako jednostavan i u Bogu izgubljen da je gotovo nemoguće o tome govoriti.

Djevice vjerna, koja si sve u Srcu čuvala. Bila si tako malena i sabrana u Božjoj prisutnosti, u tajnosti hrama da se u tebi naslađivalo Presveto Trojstvo. Otac koji je se natkrilio nad tobom, tako lijepim i čistim stvorenjem htio je da Ti budeš u hramu Majka Onoga kome je On Otac od vječnosti.

Tada je Duh ljubavi učestvovao koji vodi sako Božje djelovanje, i Ti si Djevice izrekla svoj: "Neka mi bude po riječi tvojoj". I po silasku Riječi Ti si Marijo zauvijek postala božjim plijenom. O Majko Riječi, pojasni mi tvoju tajnu poslije Utjelovljenja, kako si na zemlji bila potpuno obuzeta klanjanjem. Čuvaj me uvijek u Božjem zagrljaju, da uvijek u sebi nosim znak Boga ljubavi.

Uzore naše molitve

(sv. Ivan Pavao II)

Presveta Marijo, kraljice Apostola i uzore naše molitve tebi se obraćamo kao našem utočištu u trenutcima zemaljskog hodočašćenja. Ti si kraljica nade, tebi se utječemo. Kao što si skupa s apostolima molila da se ispuni obećanje dara Duha Svetoga tako moli danas za nas da bi mogli snagom Duha Svetoga biti istinski svjedoci Krista tvoga Sina, kojemu neka je uvijek slava.

Marijo Kraljice Apostola, Ti bdiješ nad svima koje šalje tvoj Sin da bi bili njegovi glasnici u svijetu. Nadahni mlade da budu gorljivi svjedoci Evanđeoske poruke spasenja. S tvojom pomoći neka s drugima razmijene iskustvo novoga života koji proistječe iz Kristova Križa, podijele nadu koja tješi svako srce i jakost koja vodi do krajnje pobjede nad grijehom i smrću.

DVADESET TREĆI DAN

Mariji, da odgaja duh

(Sv. Toma Akvinski)

Marijo, Majkom moja, zauvijek ti predajem moju dušu, duh i srce. Učini da budem onaj instrument koji je potreban Bogu. Isprosi mi oštrouman duh da bi mogao uvidjeti, odlučan duh da bih mogao suditi, širok da bih mogao shvatiti, slobodan da bih se mogao podložiti istini, dosljedan kako bi govorio, ne ono što se nekom sviđa, nego istinu, duh obazriv da ne namećem vlastiti način mišljenja, jasan da iznesem ono što vidim, duh žedan Istine, koja je Riječ Božja, vjeran i strpljiv u vjeri u iščekivanju gledanja u Duhu Svetome u sve vjeka vjekova. Amen.

Blažena ti o Marijo

(Sv. Efrem Sirac)

Blažena ti o Marijo, kćeri siromašnog naroda koja si postala Majka Gospodina nad kraljevima. U tvome krilu je sveto boravio Onaj čije hvale su puna nebesa. Blago prsima koja su ga dojila, i rukama koje su ga nosile. Ti bijaše plamena kola koja nose Boga, plemenom ljubavi. Blažena, Majko puna dobara, zvonkim glasom svi će te naraštaji zvati blaženom zbog onoga koje se rodio od tebe. Svi otoci, puci i narodi zvat će te blaženom. Amen.

Majko moja, tko da s tobom ne sažalijeva

(Sv. Dema Galgani)

Majko moja gdje da te pronađem? Ti si uvijek kod Isusovih nogu. Majko moja, koliko si trpjela kad si vidjela mrtvog Isusa, kad si se morala od njega odvojiti. Kako si mogla, Majko moja, reci mi, kako si mogla gledati Isusa pribijena na križu? Tko da se ne sažali nad tobom. Vidim da se nisi mogla zasititi u promatranju njegovih rana. Je li moguće ne ljubiti tebe koja si toliko trpjela za mene? Tko da s tobom ne sažalijeva, oh kad bi mogla... O koje li tvoje muke, Isusa se više nije prepoznavalo. O Bože, Isus je mrtav, Majka plače, a samo ja da ostanem bezosjećajna? Ne vidim samo jednu žrtvi, vidim ih dvije: jednu Isusovi, drugu Marijinu.

Majko moja, da te netko vidi s Isusom ne bi znao reći tko će prije izdahnuti, Ti ili Isus? Koje li samilosti promatrati te svake subote pod Križem. A najveća mi je bol to što sam ja bila uzrokom tvoje žalosti. Ako Ti mogu biti olakšanje ove moje male patnje, primi ih Majko moja. O kako si ožalošćena, Majko moja. Tko je bio uzrokom tolikoj boli? Ja, ja sam ti ih prouzrokovala onim

mačem. Skinite, skinite Isusa s Križa, inače će moja Majka umrijeti...skinite ga, skinite ga! Znam da je patnja toliko velika da se može nazvati ljuta bol. O kako umiješ prihvatiti križ za mene, i za sve duše koje žele živjeti bez križa! O Isuse moj, o Majko moja!

Putovima mira
(sv. Ivan Pavao II)

Marijo Kraljice Mira, tvoja djeca žude za mirom, gladna su i žedna pravednosti, žele živjeti u skladu usprkos svih podjela i nasilja koje vladaju u svijetu. Tvoj je Sin molio Oca da bi svi bili jedno, danas i mi molimo ovu molitvu. Zagovaraj nas pred prijestoljem Božje milosti. Isprosi nam milost da živimo u savršenom jedinstvu s Isusom i našom braćom i sestrama. Neka sve ono što činimo i govorimo bude na veću čast i slavu Oca, Sina i Duha Svetoga.

DVADESTE ČETVRTI DAN

Na putu tebe zazivam, o Marijo
(Bl. Ivan XXIII, papa)

O Marijo, tvoje ime je na mojim usnama i u mome srcu od prvih životnih koraka. Još od djetinjstva sam naučio ljubiti te kao Majku, zazivati te u opasnostima i imati povjerenja u tvoj zagovor. Ti u mom srcu vidiš žeđ za traženjem istine i življenjem kreposti, za biti razborit i pravedan, jak i strpljiv prema svoj braći. O Marijo, podrži moju odluku da živim kao vjerni Isusov učenik kako bi gradio kršćansku zajednicu i obradovao Svetu Katoličku Crkvu. Pozdravljam te, Majko, ujutro i navečer, na putu života zazivam te, od tebe očekujem nadahnuće i utjehu kako bi ispunio svete obaveze moga zemaljskog zvanja i proslavio Boga. O Marijo, kao Ti u Betlehemu i na Kalvariji, i ja želim uvijek ostati pored Isusa. Amen.

Marijo, Majko naših majki
(Bl. Ljudevit Orione)

Marijo, presveta Marijo nije li tvoje ime "drugo ime"? Nema blažeg imena koje je više zazivano od tvoga poslije imena Gospodnjega. Nema stvorenja, ni veće, svetije i milosrdnije majke od tebe. Život naših majki prolazi i one umiru, a Ti Marijo, majko naših majki, si velika Majka koja nikad ne umire. Prošlo je dvadeset stoljeća, a Ti si danas više živa nego li kad si pjevala Veliča i prorokovala da će te svi naraštaji zvati blaženom. Ti živiš i ostaješ jer Bog želi da svi naraštaji čuju o tebi i imaju te za Majku. Crkva je još od apostolskih vremena više puta svečano na Ekumenskim Koncilima osjetila potrebu da utvrdi pobožnost prema Tebi, sveti Oci i veliki Naručitelji su je naviještali, mučenici branili svojom krvlju. O koliko li je bilo nečuvenih muka, progona i trpljenja, mučenja koje su podnijeli Pape, časni biskupi i sveci zbog pobožnosti tebi velika Majko Božja i naša Majko.

Koji svetac i koji red nije tebi posvećen? Zbog toga želimo biti prvi, i ne biti iza nikoga u ljubavi prema tebi Blagoslovljena Djevice i presveta Majko Gospodinova, Majko Božja, Majko i Kraljice naša. O sva sveta i Bezgrešna Majko. Dođi, siđi k nama Marijo, jer vrijeme je kratko. Neka naše srce gori Kristovom i tvojom ljubavlju. A zatim...sveti Raj. Blizu tebe Marijo, zauvijek s Isusom, zauvijek s tobom, pored tvojih nogu, Majko naša, u Raj, u Raj, Ti nas želiš s tobom u Raju. Amen.

Putovima pravednosti
(sv. Ivan Pavao II)

Marijo vodi odgovorne političare putovima pravednosti za sve. Pomozi ljudskoj zajednici napredovati u solidarnosti. Molim te za sve koji se udaljavaju od Boga. Privedi ih ljubavi i svijetlu

Gospodinovu. U mnogim zemljama se ratuje, podrži zlostavljane žrtve, obrati one koji siju nepravde. Toliko naših braće i sestara muči glad. Daj da budemo spremni velikodušno i više podijeliti s njima. Podrži Crkvu u naviještanju Evandjelja, potvrdi u njoj moć tvoje Riječi, neka bude spreman služiti pravednosti. Ojačaj u Crkvi zajedništvo koje je tvoj Sin ustanovio među udovima svoga Tijela. Pomozi svim Božjim sinovima tražiti puninu jedinstva. Majko vjernika, moli za nas siromašne grešnike. Nauči nas živjeti u prijateljstvu s Bogom i uzajamnoj bratskoj pomoći da bi hodili Božjim putovima jaki u vjeri i ojačani tvojom prisutnošću.

DVADESET PETI DAN

Mariji, da isprosi milost oprostjenja grijeha i vječnog spasenja

(Sv. Alfonz Liguori)

Majko Božja evo pred tvojim nogama mene bijednog grešnika, podložnika pakla, koji se tebi utječe i u tebe se uzda. Ne zaslužujem niti da me pogledaš, ali znam da Ti koja si gledala svoga Sina kako umire da bi spasio grešnike imaš veliku želju da im pomogneš. O Majko milosrđa, pogledaj na moje bijede i smiluj mi se. Znam da te zovu utočište grešnika, nada očajnika i pomoćnicom napuštenih. Ti si dakle moje utočište, moja nada i moja pomoć. Po tvome zagovoru zadobit ću spasenje. Zbog Isusove ljubavi pomози mi, pruži ruku bijedniku koji je pao i tebi se utječe.

Znam da se ti tješiš pomažući koliko možeš grešnika, pomози mi sad kad mi možeš pomoći. Svojim grijesima sam izgubio Božju milost i dušu. Predajem se u tvoje ruke, kaži mi što mi je činiti da se povratim u milost moga Spasitelja, želim odmah to učiniti. On me šalje tebi, da mi pomogneš jer želi da se utječem tvome milosrđu, pa da mi, osim zasluga tvoga Sina, Ti i tvoja molitva pomognete da se spasim. Tebi se utječem koja moliš za tolike grešnike, moli Isusa i za mene. Kaži mu da mi oprost i On će mi oprostiti, kaži mu da želiš moje spasenje i On će me spasiti. Neka se vidi dobro koje Ti znaš učiniti onome koji ima povjerenja u tebe. Amen, tako neka bude, tome se nadam, amen.

U tebi se raduju sva stvorenja

(Sv. Bazilije Veliki)

U tebi puna milosti se raduju sva stvorenja, vojska anđela i ljudski rod. Posvećeni hramu, duhovni raju, djevičanska slavo, Marijo, od tebe je uzeo tijelo i postao čovjekom Onaj koji je naš Bog u vjeka vjekova. Od tvoga krila učinio je svoje prijestolje. Učinio je tvoje tijelo širim od nebesa. Po tebi, puna milosti raduje se svako stvorenje. Slava tebi. Amen.

Jedina utjeho

(sv. Ivan Pavao II)

O Presveta Djevice, Ti budi jedina utjeha Crkve koju ljubiš i štitiš. Utješi biskupe, svećenike, misionare, redovnike koji trebaju prosvijetliti spasenjem teško moderno društvo, ponekad i protivno. Utješi kršćanske zajednice dajući brojna i ustrajna svećenička i redovnička zvanja. Utješi sve nositelje vjerskog, društvenog i političkog autoriteta i odgovornosti da uvijek i samo za cilj imaju opće dobro i cjeloviti razvoj čovjeka usprkos poteškoća i poraza. Utješi one koji te ljube i časte, izbjegličke obitelji, nezaposlene, patnike, sve one koji u duši i na tijelu nose rane prouzrokovane u kriznim i dramatičnim situacijama. Marijo utješi mlade, pogotovu one koji iz tko zna kojih razloga obeshrabreni lutaju, sve koji u srcu osjećaju goruću želju za ljubavlju, altruizmom, darivanjem, one koji u srcu gaje visoke ideale za duhovnim i društvenim napretkom. O Majko tješiteljice, sve naš utješi, i daj da svi razumijemo da tajna sreće se sastoji u dobroti i uvijek vjernom nasljedovanju tvoga Sina Isusa.

DVADEST ŠESTI DAN

Mariji, da isprosi milost svete ustrajnosti

(Sv. Alfonz Liguori)

O Kraljice Neba, ja koji sam nekad bio bijedni rob Sotone, sad se zauvijek posvećujem da budem tvoj sluga, želim te častiti i služiti ti cijelog mog života, primi me, ne odbij me iako to zaslužujem. O Majko moja u tebe sam stavio sve moje nade, od tebe se nadam svakom dobru. Blagoslivljam i slavim Boga koji mi je u svom milosrđu udijelio ovo povjerenje u tebe, koje smatram velikim zalogom spasenja. U prošlosti sam pao jer se nisam utjecao tebi. Sad se nadam po zaslugama Isusa Krista i tvojoj molitvi da mi je oprošteno. Ali mogu ponovno izgubiti božansku milost. Opasnost nije minula, neprijatelj ne spava. Koliko mi preostaje napasti koje ću morati pobijediti?

O slatka moja Gospo, štiti me i ne dopusti da ponovno postanem njihov rob, uvijek mi pomози. Znam da ćeš mi pomoći i da ću s tvojom pomoći, ako se tebi uteknem pobijediti. Ali bojim se da u opasnosti da padnem propustim zazivati te, i tako se izgubim. Za tu te milost molim, da u paklenim napadajima se uvijek tebi utječem govoreći: Marijo pomози mi, Majko moja ne dopusti da izgubim Boga.

Zaziv Djevici

(Sv. Bonavetura)

U tebe se Gospe uzdam zbog veličine milosrđa tvoga Imena. Smiluj nam se, smiluj nam se, jer si ti nada i svjetlost onim koji se u te uzdaju. Spomeni se nas izgubljenih, usliši naš plač i uzdahe. O Djevice pruži ruke svoje i priskoči u pomoć onima koji su u pogibelji, zbog milosti imena svoga ne kasni, budi mi radost i spasenje. Tvoj sam i sve moje je tvoje, stavit ću te kao pečat na srce svoje. Izbavi me u zlokobnom trenutku, i u vrijeme moje smrti ne zaboravi dušu moju, dovedi me u mjesto spasenja, neka moje ime bude upisano među pravednicima. Dosita Gospe, kada tebe gledam vidim samo milosrđe. Ti si zbog grešnika postala Majkom Božjom i rodila si Sina svoga, Milosrđe. Gospe Ti vidiš kako smo mi puni gorčine, pod grijehom uzdišemo te pritiješnji tugom i nevoljama plačemo u suznoj dolini prebivamo. Preobrazi našu žalost u radost, nevolju u veselje. Amen.

Dirnula si srca

(sv. Ivan Pavao II)

O Marijo pomози nam da budemo vjerni djelatelji velikih Božjih otajstava. Pomози nam da naučavamo istinu koju je tvoj Sin naviještao i širimo ljubav koja je prva zapovijed i prvi plod Duha Svetoga. Pomози nam da učvrstimo svoju braću u vjeri, da širimo nadu u vječni život. Pomози nam da čuvamo velika blaga koja se nalaze u dušama Božjeg naroda koji nam je povjeren. Prikazujemo ti ovaj Božji narod, kao tvoj. Ti si duboko u srca dirnula tvoje vjernike znakom svoje prisutnosti, neka ova srca u buduće postanu tvoje boravište.

O Majko pobudi u srcima mladih naraštaja spremnost na isključivo služenje Bogu. Isprosi nam brojna svećenička i redovnička zvanja u lokalnoj Crkvi. Majko osnaži vjeru sve naše braće i sestara u laikatu da u svakom području života, socijalnom, političkom, profesionalnom i kulturnom djeluju po istini i zakonu koje je tvoj Sin navijestio čovječanstvu da bi sve vodili putem vječnog spasenja i činili život na zemlji humanijim, dostojnijim čovjeka. Crkva želi svim silama služiti ovim uzvišenim ciljevima obnovljenim misionarskim duhom. Majko, daj da znamo služiti tom cilju u istini i pravdi. Daj da mi slijedimo taj put i druge vodimo, bez da ikada zalutamo, niti da druge vodimo krivudavim putovima.

DVADEST SEDMI DAN

Mariji, da isprosi milost sretne i dobre smrti

(Sv. Alfonz Liguori)

O Marijo, kakva će biti moja smrt? Ja već od sada, razmišljajući o mojim grijesima, i pomisli na taj veliki i odlučujući čas kad ću umrijeti i biti suđen na moje spasenje ili vječnu osudu, zbunjen sam i drhtim. O preslatka moja Majko u Krvi Isusa Krista i tvom zagovoru je sva moja nada. O utjeho žalosnih, tada me ne ostavi, ne propusti da me utješiš u toj velikoj žalosti. Ako me sad toliko muči grižnja savjesti pri sjećanju na moje grijehe, nesigurnost oprostjenja, opasnost da ponovno padnem, strogost Božje pravde, što će tek onda biti samnom. Ako mi ne priskočiš u pomoć propasti ću. O Gospe moja, prije moja smrti, isprosi mi milost velikog kajanja za moje grijehe, istinskog obraćenja i vjernosti Bogu u životu koji mi preostaje.

Kada dođem na kraj mog života, Marijo nado moja, tada mi pomози u toj velikoj mucі u kojoj ću biti, utješi me da ne očajavam videći moje grijehe koje će đavao stavljati predame. Isprosi mi milost da Te često zazivam, da umrem s tvojim svetim imenom na ustima i imenom tvoga Sina. Naprotiv, oprostі mi moju smjelost, prije nego li izdahnem, molim te Ti dođi i utješi me svojom prisutnošću. Tu si milost udijelila tolikom broju tebi pobožnih duša, i ja je želim i nadam se zadobiti je. Istina je da sam grešnik i da to ne zaslužujem, ali sam Ti pobožan, ljubim te i imam veliko povjerenje u tebe. O Marijo iščekivati ću te, ne ostavi me neutješena. Ako nisam tolike milosti dostojan, barem mi s Neba pomози da iz ovoga života iziđem ljubeći Boga i tebe, te da dođem Raj da vas vječno ljubim. Amen.

Molitva triju Zdravo Marija za sretnu smrt

(Sv. Matilda)

O Marijo, Gospe moja sveta, kao što je Bog Otac u svojoj svemogućnosti tebe učinio moćnom, tako Ti molim te budi uza me na času moje smrti i odagnaj od mene svaku protivnu silu. *Zdravo Marijo...* O Marijo, Gospe moja sveta, kao što te je Sin Božji obdario tolikom spoznajom i svjetlošću o sebi da sve Nebo prosvjetljuješ, tako Ti na času moje smrti moju dušu prosvjetli spoznajom prave vjere da je nijedan zabluda ili neznanje ne smućuje i ne izopači. *Zdravo Marijo...* O Marijo, Gospe moja sveta, kao što je Duh Sveti tebi obilno udijelio svoju ljubav, tako i Ti na času moje smrti udijeli mi slast Božje ljubavi, neka mi se po njoj sva gorčina smrtne borne pretvori u slast. *Zdravo Marijo...*

Rob ljubavi

(sv. Ivan Pavao II)

O prejasna Majko Crkve, još jedanput se tebi posvećujem u svojstvu majčinskog roba ljubavi. *Totus tuus!* Sav sam tvoj! Posvećujem ti cijelu Crkvu u svim krajevima svijeta, posvećujem ti čovječanstvo, posvećujem ti sve ljude moju braću, sve narode i nacije. Posvećujem ti Evropu i sve kontinente, posvećujem ti Rim i Poljsku sjedinjene u tvome sluzi novom vezom ljubavi. Primi nas, ne ostavi nas, Majko ti nas vodi.

DVADEST OSMI DAN

Mariji, da isprosi milost da se ne padne u Pakao

(Sv. Alfonz Liguori)

O predraga moja Gospe, zahvaljujem Ti jer si mi toliko puta pritekla u pomoć da ne padnem u Pakao, koji sam toliko puta zaslužio svojim grijesima. Bijedan li sam, već sam skoro bio pao u taj zatvor osuđen, i osuda bi možda već nakon prvog smrtnog grijeha bila izvršena da mi Ti milosrdna

nisi pritekla u pomoć. Čak te nisam ni molio, nego si Ti u svojoj dobroti zadržala Božju pravednost, i zatim savladala tvrdoću moga srca dovela me do povjerenja u tebe. Ah, pritiješnjen tolikim grijesima pao bih u opasnostima u kojima sam se nalazio, da me Ti ljubljena Majko nisi sačuvala milošću koju si mi zadobila.

O Kraljice moja nastavi me oslobađati od Pakla. Što će mi tvoje milosrđe i darovi koje si mi isprosila ako ću poslije biti osuđen? Ako te prije nisam ljubio, sad poslije Boga najviše tebe ljubim. Ne dopusti da se okrenem od tebe i Boga koji mi je po tebi tolike milosti dao. Ljubljena moja Gospe ne dopusti da te u paklu zauvijek mrzim i proklinjem. Ti bi trpjela videći osuđena tvoga slugu koji te toliko ljubi. O Marijo, što mi govoriš? Biti ću osuđen? Bit ću osuđen ako te ostavim. Ali tko bi imao srca ostaviti te? Tko bi mogao zaboraviti ljubav koju si mi iskazala? Gospe moja kad si već toliko učinila za moje spasenje, dovrši to djelo i pomози mi. Želiš li mi pomoći? Ah, što to govorim? Ako Ti, kad sam ja bio zaboravio na tebe, si toliko učinila za mene, koliko više se moram nadati sad kad te ljubim i kad ti se preporučam. Ne gubi se tko se tebi utječe, a gubi se tko se tebi ne utječe. Majko moja ne prepusti me meni samome jer ću se izgubiti, nego udijeli mi milost da se uvijek tebi utječem. Spasi me nado moja, spasi me od Pakla, a još prije od grijeha jer me samo on može odvesti u Pakao.

Majko milosti, remek djelo Božje *(Sv. Lujza de Marillac)*

Presveta Djevice Marijo, puni smo divljenja prema tebi, Ti si dragocjena u Božjim očima, Ti si divljenje sveg nebeskog dvoga. Bog nikada nije svrnuo pogleda s tebe. Tvoje Bezgrešno Začeće je remek djelo Božje jer je tako Bog svome Sinu pripremio dostojno boravište. Presveta Djevice Marijo pomози nam u svakoj našoj potrebi, nemoguće ja da Božja dobrotа tebi nešto odbije. O Bože moj, kako to da moj duh nije sposoban iskazati pa da svijet upozna ljepote koje mi dao kontemplirati i veliko dostojanstvo Presvete Djevice? Kazati da je Majka tvoga Sina, je kazati sve; kako je cijeli njen život dostojan divljenja! Ne bez razloga sveta Crkva je naziva Majkom Milosrđa. O da, Marija je Majka Milosti!

Nauči nas da je Bog sve *(sv. Ivan Pavao II)*

Bezgrešna Djevice nauči nas da je Bog sve, da je svemir iz ništa postao djelovanjem Božje stvoriteljske volje. Nauči nas ljude 20-tog stoljeća koji gledamo sve više i isključivo ono što čovjek čini; nauči i podsjeti nas da onaj koji je sve stvorio i sve uzdržava je Bog, Stvoritelj i Otkupitelj, Duh Božji koji je životvorac. Nauči nas, trajno nas uči, da ne izgubimo osjećaj za mjeru, da uvijek vidimo sva ljudska dijela u svijetlu Božje stvoriteljske, otkupiteljske i spasiteljske moći, da se tako ljudsko djelo ne okrene protiv čovjeka nego da služi rastu Istine i Ljubavi u našem svijetu. Nauči tome našu mladost, današnje mladiće i djevojke da nijedna sijena u njihovom srcu ne potamni svijetlo koje Bog daje na životnim usponima.

DVADEST DEVETI DAN

Mariji, da isprosi milost da se dođe u Raj *(Sv. Alfonz Liguori)*

O kraljice Raja koja si uzvišena nad sve anđeoske korove i najbliža Bogu, iz ove suzne doline pozdravljam te ja siromašni grešnik i molim te svrati na mene svoje milosrdne oči koje gdje gledaju dijele milost. Pogledaj Marijo u kojim sam sada opasnostima da izgubim dušu, Boga i Raj, i u kojima ću biti dok živim na zemlji. U tebe sam Gospe položio svu moju nadu, ljubim te i čeznem da brzo dođem vidjeti te i slaviti u Raju. O Marijo kad će doći dan kad ću vidjeti sebe već spašena, pored tvojih nogu, promatrati tebe Majku moga Spasitelja i moju Majku koja se je toliko založila za

moje spasenje. Kad ću poljubiti ruku koja me je toliko puta oslobodila od Pakla, i tolike mi milosti udijelila kad sam zbog mojih grijeha bio zaslužio da budem prezren i odbačen od svih.

Gospe bio sam Ti toliko nezahvalan za vrijeme života, ali ako dođem u raj neću više biti takav, ljubiti ću te što mi više bude moguće u svakom trenutku zauvijek, i nadoknadit ću moju nezahvalnost blagoslivljajući i zahvaljujući ti vječno. Beskrajno zahvaljujem Bogu koji mi daje to povjerenje u Krv Kristovu i tvoj zagovor, da ćeš me spasiti, osloboditi od grijeha, isprositi mi milost svijetlo i snagu da izvršim volju Božju i konačno da me dovedeš u rajske dvore. Tvoje sluge su se tome nadale, i nitko nije ostao razočaran. O ne, ni ja neću biti prevaren. O Marijo, nemam dvojbe, Ti ćeš mi isprositi milost spasenja. Moli svoga Sina Isusa, kao što ga i ja molim po zaslugama njegove muke, da sačuva u meni, i uvijek povećava vjeru da ću biti spašen. Amen.

Marijo prikaži me Isusu
(*Sv. Bernardica Soubirous*)

Marijo čuvaj Isusa u mom srcu. Majko moja prikaži me Isusu. Majko moja uzmi moje srce i uvedi ga u Srce Isusovo. Majko pomoz mi, isprosi mi milost da umrem sama sebi, da živim samo za slatkog Isusa i po Isusu. Majko moja “neka mi bude”. Život, patnje, smrt, “neka mi bude” za uvijek, vječno u tvom slatkom srcu. Amen.

Kako te ne ljubiti, Marijo?
(*Sv. Terezija Avilska*)

O Bezgrešna Djevice, najnježnija Majko, Ti si puna radosti jer nam Isus daruje svoj život i beskrajna blaga svoga božanstva. O Marijo, kako te ne ljubiti i blagoslivljati zbog tvoje velike ljubavi prema nama? Ti nas uistinu ljubiš, kao što nas ljubi Isus. Ljubiti znači darovat sve, i samoga sebe. Ti si se potpuno dala za naše spasenje. Spasitelj je poznao tajne tvoga majčinskoga Srca i beskrajnu tvoju nježnost. Umirući Isus, prije zadnjeg izdisaja tebi nas povjerava, utočište grešnika. O Marijo, Ti pod Križem uspravna stojiš, kao svećenik na oltaru prikazuješ za nas slatkog Emanuela, Boga s nama, tvog ljubljenog Isusa. O kraljice mučenika i naša nado, ljubimo te i blagoslivljamo u vjeke vjekova. Amen.

Ženo molitve
(*sv. Ivan Pavao II*)

Majko Božja i majko naša, uči nas sabranosti i nutarnjem životu, daj nam spremnost slušati dobra nadahnuća i Riječ Božju. Nauči nas koliko nam je potrebna meditacija, osobni nutarnji život i molitva koju samo Bog vidi u tajnosti. Marijo Kraljice svijeta ti si Majka lijepo ljubavi, Majka Isusova, izvor svake milosti, miris svake kreposti, ogledalo svake čistoće. Ti si u plaču radost, pobjeda u borbi, nada u smrti. Kad izgovaramo tvoje ime koje li slasti u našim ustima, ljupke harmonije u našim ušima, zanosa u našem srcu. Ti si sreća patnika, kruna mučenika, ljepota djevice. Poslije ovoga progona molimo te vodi nas posjedovanju tvoga Sina Isusa.

TRIDESTI DAN

Mariji, da isprosi milost da ljubavi prema Isusu i Njoj
(*Sv. Alfonz Liguori*)

O Marijo, shvaćam da si Ti najplemenitije, najuzvišenije, najčišće, najljepše, najbolje i najljupkije stvorenje. O kad bi te svi upoznali, Gospe moja, i ljubili te kao što Ti to zaslužuješ. Tješim se da toliki broj duša u Nebu i na zemlji žive zaljubljeni u tvoju dobrotu i ljepotu. Pogotovu me tješi što te sam Bog ljubi više nego sve anđele i ljude skupa. Ljubljena moja Kraljice, i ja bijedni

grešnik te ljubim, ali premalo. Želio bih veću i nježniju ljubav prema tebi i tu mi milost udijeli, jer ljubav prema tebi je veliki znak predodređenja i milost koju Bog udijeli onima koje želi spasiti.

Majko moja vidim da trebam biti najzahvalniji tvome Sinu, te da On zaslužuje beskonačnu ljubav. A ti želiš samo vidjeti da je On ljubljen, i to je najvažnija milost za koju te molim: isprosi mi veliku ljubav prema tvome Sinu Isusu Kristu. Ti od Boga zadobiješ što tražiš. Isprosi mi milost da budem toliko sjedinjen s voljom Božjom da se nikad od nje ne odijelim. Ne tražim od tebe zemaljska dobra, ni časti ni bogatstva, tražim ono što najviše želi tvoje srce, da ljubim moga Boga. Je li moguće da mi nećeš pomoći u ovoj mojoj želji koja je i tvoja? O ne, Ti mi već pomažeš, već moliš za mene. Moli, moli i ne prestani nikad moliti, dok me ne vidiš u Raju, van opasnosti da izgubim mog Gospodina, i sigurna da ću ga zauvijek ljubiti skupa s tobom, predraga moja Majko.

Marijo, jedina nado poslije Boga

(Sv. Gertruda)

O preslatka Marijo, najveća moja nado poslije Boga. Zagovaraj me kod tvog ljubljenoga Sina, reci jednu riječ i velikodušno se zauzmi za mene. O Majko božanske milosti, u svom milosrđu isprosi mi što tražim. Uzdam se u tebe, moja jedina nado poslije Isusa. O Marijo, moćna Djevice, budi mi dobra Majka, isprosi mi da me tvoj Sin primi u sveto utočište svoje ljubavi, u školu Duha Svetoga, samo Ti mi možeš zadobiti ovu milost od tvoga ljubljenoga Sina, Isusa Krista. Majko vjerna štiti ovu tvoju kćer, neka donosi plodove ljubavi, raste u svetosti i neprekidno ustraje u nebeskoj milosti. Amen.

O Marijo, slatka moja Majko

(Sv. Franciska Cabrini)

O Marijo, moja slatka Majko, nadam se velikim stvarima od tvoga majčinskog i ljubeznog srca. Tebi se posvećujem, uzdam se u tebe koja si me prethodila tvojom milošću. Želim hoditi uvijek pod tvojim plaštem, uvijek pod tvojim pogledom, tvojom obranom i tvojom ljubaznom zaštitom. O Marijo, dopusti mi da ljubim Isusa tvojim Srcem, kao što si ga Ti ljubila. Neka On bude moja jedina ljubav, , moja nada i radost. Amen.

Čin posvete i prikazanja Crkve i Svijeta Bezgrešnom Srcu Marijinu

(U Rimu, na svetkovinu Blagovijesti 25. III. 1984, sv. Ivan Pavao II)

1. "Pod tvoju obranu se utječemo sveta Bogorodice"! Moleći riječi ove antifone, kojima Kristova Crkva moli od pradavnih vremena, dolazimo danas pred Tebe, Majko, u jubilarnoj godini našeg Otkupljenja. Mi u zajedništvu sa svim pastirima Crkve, u posebnoj povezanosti, čineći tijelo apostolskog kolegija kao što su po volji Kristovoj Apostoli činili jedan kolegij s Petrom.

U svezi tog jedinstva, izgovaramo riječi ove posvete, kojima želimo još jedanput izraziti nade i strepljenja Crkve za cjeli suvremeni svijet. Prije četrdeset godina, i 10 godina zatim ponovo, tvoj sluga, papa Pio XII, imajući pred očima bolna iskustva čovječanstva, povjerio je i posvetio tvome Bezgrešnom Srcu, cjeli svijet i na poseban način narode, koji su zbog njihovih prilika predmet posebne tvoje ljubavi i skrbi.

Ovaj svijet i narode danas imamo pred očima, svijet drugog tisućljeća koje ide prema svršetku, suvremeni svijet, naš svijet. Crkva čuvajući spomen riječi Gospodnji "Idite i učite sve narode...Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta" (Mt 28,19-20), je ponovo posvjestila novim žarom, svoju misijsku svijest u ovom našem svijetu. Zato, Majko ljudi i naroda, Ti koja poznaješ njihove patnje i njihove nade, Ti koja majčinski osjećaš svu borbu između dobra i zla, između svjetla i tame, koja potresa suvremeni svijet, primi naš krik koji , potaknuti Duhom Svetim, upravljamo direktno Tvome Srcu: zagrlj, s ljubavlju Majke i Službenice Božje, ovaj naš svijet, koji ti predajemo i posvećujemo, puni nemira za zemaljsku i vječnu sudbinu ljudi i naroda. Na poseban

način Ti predajemo i posvećujemo one narode koji imaju više potrebe za predanjem i posvetom Tebi. "Pod tvoju obranu se utječemo, sveta Bogorodice"! Ne odbi naše molitve koji smo u kušnji!

2. Evo nalazimo se pred Tobom, Majko Kristova, pred Tvojim Bezgrešnim Srcem, želimo skupa sa Cjelom Crkvom, sjediniti s posvetom samoga sebe koju je Tvoj Sin, zbog ljubavi prema nama, učinio nebeskom Ocu. "Oče za njih-On je rekao-posvećujem samoga sebe, da oni budu posvećeni u istini."(Iv 17,19). Želimo se sjediniti s našim Spasiteljem u ovoj posveti za svijet i ljude, koja u njegovom Božanskom Srcu ima moć praštanja i može nam pribaviti naknadu.

Snaga ove posvete traje kroz sve vjekove i odnosi se na sve ljude, narode i puke, nadilazi svako zlo koje je duh tmine sposoban probuditi u srcu čovjeka u njegovoj povijesti, i koje je uistinu pobudio u našim vremenima. O koliko duboko osjećamo veliku potrebu posvete čovječanstva i svijeta, u našem suvremenom svijetu, u sjedinjenju s Kristom samim! Uistinu svijet treba sudjelovati u djelu Kristova Otkupljenja posredovanjem Crkve. To nam pokazuje i ova Godina Otkupljenja, posebni Jubilej za cjelu Crkvu. Budi blagoslovljena nad sve stvorove Ti, Službenice Gospodnja, koja si na savršen način odgovorila na Božji poziv! Budi pozdravljena Ti, koja si potpuno sjedinjena s otkupiteljskom posvetom Tvoga Sina! Majko Crkve! Prosvijetli narod Božji na putu vjere, nade i ljubavi! pomози nam da u istini živimo posvetu koju je Krist učinio za cjelu ljudsku obitelj suvremenog svijeta.

3. Predajemo Tebi, Majko, svijet, sve ljude i sve narode, predajemo Tebi i samu posvetu svijeta, stavljamo je u tvoje majčinsko Srce. O Bezgrešno Srce! Pomози nam pobijediti prijetnje zla, koje se danas tako lako ukorjenjuje u srca ljudi i koje po svojim neizmjernim učincima već sada otežavaju život a izgleda kao da priječe put u budućnost. Od gladi i rata oslobodi nas! Od nuklearnog rata, od jednog neograničenog samouništenja, od svake vrste rata oslobodi nas! Od grijeha protiv života čovjeka od samog začeca, oslobodi nas! Od mržnje i gaženja ljudskog dostojanstva, oslobodi nas! Od svake vrste socijalne, nacionalne i internacionalne nepravde, oslobodi nas! Od lakoće kojim kršimo Božje zapovjedi, oslobodi nas! Od pokušaja da se u ljudskim srcima potamni sama istina oslobodi nas! Od gubljenja savjesti između dobra i zla oslobodi nas! Od grijeha protiv Duha Svetoga, oslobodi nas!

Majko Kristova prihvati ovaj vapaj patnje svih ljudi, vapaj patnje cijelih zajednica! Pomози nam snagom Duha Svetoga pobijediti svaki grijeh, grijeh čovjeka, grijeh svijeta, sve manifestacije grijeha. Neka se još jedanput u povijesti svijeta objavi beskrajna spasiteljska moć Otkupljenja, snaga milosrdne Ljubavi! Neka se njom zaustavi zlo! Preobraze savjesti! U Tvome Bezgrešnom Srcu neka se svima objavi svjetlo Nade!

TRIDEST PRVI DAN

Mariji, da bude zaštitnicom

(Sv. Alfonz Liguori)

O Marijo, vidim milosti koje si mi isprosila, i nezahvalnost s kojom sam ih živio. Nezahvalan, nisam više dostojan darova, ali neću zbog toga izgubiti povjerenje u tvoje milosrđe koje je veće od moje nezahvalnosti. Moja velika odvjetnice budi mi milosrdna. Ti si djeliteljica svih milosti koje Bog daruje nama bijednicima, i zbog toga te je Bog učinio moćnom i milostivom, da nam priskačeš u pomoć u našim bijedama. Ti si odvjetnica najbjednijih i najnapuštenijih grešnika koji se tebi utječu, štiti i mene koji se tebi preporučam. Nemoj mi kazati da je u mom slučaju teško zadobiti pobjedu, jer i u najtežim borbama kad ti braniš nekoga pobjeda je uvijek sigurna.

U tvoje ruke polažem moje vječno spasenje, predajem ti moju dušu. Ona je bila izgubljena, Ti si je svojim zagovorom spasila. Želim biti upisan među tvoje posebne slugе, ne odbaci me. Ti tražiš bijednike da ih pridigneš, ne zapusti mene siromašnog grešnika koji se tebi utječem. Moli za mene svoga Sina, koji uvijek čini ono što ti od njega tražiš. Uzmi me pod svoju zaštitu, i to će mi biti dosta. Ako me Ti štitiš ničeg se ne bojim, ni mojih grijeha jer ćeš mi Ti isprositi oprostjenje i nadoknadu za posljedice grijeha, niti đavli jer si Ti moćnija od cijeloga Pakla, niti moga suca Isusa jer na tvoju molitvu on se udobrostivi. Bojim se jedino da se zbog moje lijenosti propustim utjecati

tebi, i tako budem izgubljen. Majko moja isprosi mi oprostjenje svih mojih grijeha, ljubav prema Isus, svetu ustrajnost, dobru smrt i Raj na kraju života, a posebno mi isprosi milost da se uvijek tebi utječem. Ove milosti su uistinu velike za mene i ja ih ne zaslužujem, ali nisu velike za tebe koja si toliko ljubila Boga i koja si toliko ljubljena od Boga, pa On uslišava sve za što ga Ti moliš. Ti samo otvoriš usne, a Bog Tvoje molitve ne odbija. Moli Isusa za mene, kaži mu da me Ti štitiš i On će mi biti milostiv. Majko moja, uzdam se u tebe, u toj nadi živim i počivam, u njoj želim i umrijeti. Amen.

Zdravo zaštitnice naše drage domovine Hrvatske
(*Molitva kojom je blaženi kardinal Alojzije Stepinac 7.VII. 1940.*
u Mariji Bistrici posvetio hrvatski narod Mariji)

Zdravo presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna zaštitnice naše drage domovine Hrvatske! Premda nevjerni, da ti služimo, no ipak uzdajući se ljubav i divnu blagost tvoju izabiremo Te danas pred cjelim dvorom nebeskim za gospodaricu, odvjetnicu i Majku svoju i cijeloga našeg naroda te čvrsto odlučujemo, da ćemo Ti drage volje služiti. Molimo te usrdno, da nam svima uz prijestolje Božanskog Sina isprosiš milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima nevoljama.

Ti si kraljica i majka milosrđa, pomoćnica kršćana i tješiteljica žalosnih, za to Ti iskazujemo svoje djetinje pouzdanje, kako Ti je naš narod vazda kroz vjekove iskazivao. Tvojoj majčinskoj zaštiti preporučujemo svoje duhovne i svjetovne poglavare, cjelu našu domovinu i naš narod u ovim teškim vremenima kušnja. Izmoli nam svima vjernost i ustrajnost u katoličko vjeri, da u krilu svete Crkve provodimo dane u miru i bez straha, u blagostanju i poštenju i tako zavrijedimo doći jednoć do vječnog života, da slavimo ondje trojedinog Boga u vjeke. Amen.

Čin predanja Presvetoj Mariji
(*sv. Ivan Pavao II, u Rimu 8. listopada 2000.*)

Ženo, evo ti Sina (Iv 19,26). Dok se bliži kraju ova jubilejska godina u kojoj si nam Ti, Majko, opet darovala Isusa, blagoslovljeni plod svoje prečiste utrobe, Riječ koja je tijelom postala, Otkupitelja svijeta, osobitom slašću odzvanja njegova riječ kojom nas tebi predaje čineći te našom Majkom: *Ženo, evo ti Sina*. Povjeravajući ti apostola Ivana, s njime svu djecu Crkve, također sve ljude, Isus nije suzio nego dapače proširio svoju ulogu isključivog Spasitelja svijeta. Ti si uvijek sjaj koji ne oduzima ništa svjetlosti Kristovoj jer živiš u njemu i po njemu. Ti si sva *neka mi bude*, ti si neokaljana, providnost i punina milosti. Evo, dakle, tvojih sinova okupljenih oko tebe u zoru novog tisućljeća. Danas crkva glasom Petrova nasljednika kojemu se pridružuju glasovi tolikih pastira ovdje okupljenih iz svakog kraja svijeta, traži utočište pod tvojom majčinskom zaštitom i s povjerenjem moli zagovor suočena s izazovima što se kriju u budućnosti.

U ovoj milosnoj godini toliki doživješe i doživljavaju preobilnu radost milosrđa što nam ga je Otac u Kristu darovao. U partikularnim crkvama širom svijeta razasutim, još više u ovom središtu kršćanstva, osobe najzaličitijih slojeva primile su taj dar. Ovdje je drhtao zanos mladeži, ovdje se dizao zaziv bolesnika, ovuda su prošli svećenici i redovnici, umjetnici i novinari, svijet rada i znanosti, djeca i odrasli, i svi su u tvom ljubljenom Sinu prepoznali Božju Riječ koja se utjelovila u tvome krilu. Izmoli nam Majko svojim zagovorom da plodovi ove godine ne budu rasuti, da se sjeme milosti razvija do pune mjere svetosti za sve koji su pozvani.

Danas ti želimo povjeriti budućnost koja nas očekuje, pozivajući te da nam se pridružiš u našem hodu. Mi smo muževi i žene izvanrednog razdoblja, koliko uzbudljiva toliko bogata protuslovljima. Čovječanstvo danas posjeduje sredstva nečuvene moći: može od ovoga svijeta načiniti perivoj, ili ga pretvoriti u hrpu ruševina. Postiglo je izvanredne sposobnosti zahvaćanja u same izvore života, može ih upotrebljavati za dobro u okviru moralnog zakona ili pasti u kratkovidni ponos znanosti koja ne zna za granice sve do gaženja poštovanja što ga dugujemo

svakom ljudskom biću. Danas kao nikada u prošlosti čovječanstvo je na raskršću i još jednom je, o sveta Djevice, spasenje cjelovito i jedino u tvome Sinu Isusu.

Stoga Majko, mi te poput apostola Ivan želimo primiti u svoj dom (usp. Iv 19,27), da od tebe učimo suobličiti se tvome Sinu. *Ženo, evo ti Sina!* Ovdje smo pred tobom da tvojoj majčinskoj skrbi povjerimo sebe, Crkvu i cijeli svijet. Zagovaraj nas pred svojim ljubljenim Sinom da nam obilno udijeli Duha Svetoga, Duha Istine koji je izvor života. Primi ga za nas i s nama kao u prvoj zajednici u Jeruzalemu stisnutoj oko tebe na dan Pedestenice (usp. Dj 1,14).

Neka Duh otvori srca pravednosti i ljubavi, neka osobe i narode navede na uzajamno razumijevanje i čvrstu volju za mirom. Povjeravamo ti sve ljude, počevši od najslabijih: djecu koja još ne dođu na svijetlo dana i one što su rođeni u okolnostima siromaštva i patnje, mlade koji traže smisao, osobe bez zaposlenja i one pritisnute glađu i bolešću. Povjeravamo ti siromašne obitelji, starce za koje nitko ne skrbi i sve koji su sami i bez nade. O Majko, koja poznaješ patnje i nade Crkve i svijeta, budi uz svoju djecu u svakodnevnim kušnjama što ih život svakome priprema te učini da, zahvaljujući zauzimanju svih, tmine ne prevladaju nad svjetlošću. Tebi zoro spasenja, predajemo svoj hod u novom tisućljeću, da pod tvojim vodstvom svi ljudi otkriju Krista, Svjetlost svijeta i jedinoga Spasitelja, koji s Ocem i Duhom Svetim vlada u vjeke vjekova. Amen.

POBOŽNOST SV. JOSIPU

Sadržaj

Predgovor

1. Povijest i pojam štovanja sv. Josipa
2. Devetnica sv. Josipu od sv. Alfonsa Marije Liguorija
3. Litanije sv. Josipa
4. Devetnica sv. Josipu iz karmelske tradicije
5. Molitve svetaca i duhovnih velikana sv. Josipu
6. Razmatranja svetaca i učiteljstvo crkve o sv. Josipu
7. Pobožnost sv. Josipu u duhovnim iskustvima svetaca
8. Posebne pobožnosti sv. Josipu
 1. Sveti plašt u čast sv. Josipu
 2. Sedam žalosti i radosti sv. Josipa
 3. Krunica sv. Josipa
9. Molitve sv. Josipu u posebnim potrebama
 - Osobna posvetna molitva - Za milost sretne smrti - Za duše u Čistilištu - Za čistoću - Za obitelj - U nevolji - Za posao
10. Teološka razmišljanja o sv. Josipu
 1. Moć zagovora sv. Josipa
 2. Sv. Josip je i u nebu uz presvetu Bogorodicu
 3. Sv. Josip je i u Nebu najbliži Isusu iza Majke Božje
 4. Sv. Josip po osobnoj svetosti i veličini svojih zasluga je odmah iza Majke Božje
5. Svetost sv. Josipa

11. Sv. Josip zaštitnik Katoličke Crkve

12. Sv. Josip zaštitnik nam drage domovine Hrvatske
 1. Povijesni prikaz posvete Hrvatske države i naroda sv. Josipu
 2. Posvetna molitva Domovine svetom Josipu
 3. Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu
 4. Bratovština sv. Josipa za pomoć umirućima
 5. Svjedočanstva o uslišanjima po zagovoru sv. Josipa

Predgovor

Pobožnost sv. Josipu svakako spada među velike pobožnosti Katoličke Crkve, i svi vjernici bi je trebali manje ili više gajiti, a prvi, najjednostavniji i najvažniji način življenja pobožnosti je svakako molitva. Držali smo prikladnim tekstove, uglavnom svetačke, o pobožnosti sv. Josipu koje smo dugi niz godina skupljali na raznim europskim jezicima sabrati u jedan priručnik i ponuditi ih vjernicima kako bi mogli od svetaca učiti kako štovati i ljubiti Isusova poočima i Marijina zaručnika.

Svetačka tradicija i naučiteljstvo Crkve jednodušno tvrde: Poslije Majke Božje sv. Josip je najdostojniji našeg štovanja. Molimo svakodnevno sv. Josipa i iskusit ćemo njegovu blizinu i zaštitu. Na jednom druženju s mladima u Camerinu u Italiji 19. 3. 1991. sv. Ivan Pavao II, govoreći o našoj zadaći da svakodnevno tražimo susret s Marijom i Josipom u molitvi misleći na Isusova poočima, reče: «Svakodnevno ga molim».

A u apostolskoj pobudnici *Otkupiteljjev čuvar* isti papa piše: «Crkveni su Oci nadahnjujući se na samom Evanđelju već od prvih stoljeća isticali da sveti Josip, kao što je s ljubavlju vodio brigu o Mariji i radosnim se zalaganjem posvetio odgoju Isusa Krista, tako isto čuva i štiti njegovo otajstveno tijelo, Crkvu, koje je Sveta Djevica lik i uzor. Prigodom stogodišnjice objavljivanja okružnog pisma pape Leona XIII. koje počinje riječima *Quamquam pluries* (Premda više puta) i imajući pred sobom višestoljetno štovanje svetoga Josipa, želimo vam, draga braćo i sestre, predati na razmišljanje neke istine o onome koga je Bog »izabrao za čuvara svojih najvećih dragocjenosti«. Radosno ispunjavamo tu pastirsku zadaću, da u svim vjernicima poraste pobožnost prema Zaštitniku cijele Crkve, a i ljubav prema samome Otkupitelju, kome je on služio sjajući kao primjer ostalima.

Tako će sav kršćanski narod ne samo gorljivije hrliti k svetom Josipu i pouzdano zazivati njegovu zaštitu, nego će uvijek imati pred očima njegov ponizan i zreo način služenja i »sudjelovanja« u djelu spasenja ljudi. Bude li Crkva promatrala Marijina Zaručnika dionika božanskog otajstva, uvjereni smo da će, nezadrživo idući zajedno s cijelim ljudskim rodом ususret budućem vijeku, moći ponovno otkriti vlastitu svoju narav u istom nacrtu otkupljenja koji ima svoj temelj u otajstvu Utjelovljenja.

Upravo u tom otajstvu Josip Nazarećanin »sudjelovao je« kao nijedan drugi čovjek, izuzevši Mariju Majku Utjelovljene Riječi. On je zaista osobno u tom zajedno s njom sudjelovao, ucijepljen u stvarnost istog spasonosnog događaja i isto tako bio čuvar iste ljubavi po kojoj nas nebeski Otac i *predodredi sebi za usvojene sinove po Isusu Kristu* (Ef 1,5).»

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove. Dao Bog, Majka Božja i zagovor sv. Josipa, zaštitnika drage nam Domovine, da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

4. lipnja. 2005. *Bezgrešno Srce Marijino*
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

1. POVIJEST I POJAM ŠTOVANJA SV. JOSIPA

U prva četiri stoljeća nalazimo vrlo malo tragova većeg štovanja sv. Josipa. No ovdje treba razlikovati privatno štovanje i priznavanje Josipove svetosti i njegovog uzvišenog položaja u kraljevstvu Božjem te izvanjsko i javno štovanje, koje se očituje u javnim pobožnostima, svetkovinama te u podizanju crkvi i oltara u njegovu čast. Privatno je štovanje sv. Josipa staro kao i kršćanstvo, jer je posve očito da se s čitanjem sv. Pisma, u kojem nam se opisuje odnos sv. Josipa prema Božanskom Spasitelju i Bl. Djevici Mariji, nužno u dušama vjernika rađalo duboko poštovanje prema sv. Josipu.

Izvanjsko i općenito javno štovanje sv. Josipa nije se odmah od početka kršćanstva razvilo zbog vanjskih okolnosti. Razlog je najprije bio taj, što je trebalo da u dušu i srce duhovno i čudoredno iskvarenog svijeta uđe najprije ispravna spoznaja božanskog Spasitelja. Isticati u tim okolnostima štovanje sv. Josipa u mnogom bi pogledu otežalo nastojanje da svijet u potpunoj veličini i dostojanstvu upozna lik Božanskog Spasitelja i njegove djevičanske Majke Marije.

Drugi je razlog bio u tome, što su prva stoljeća kršćanstva bila ispunjena krvavim borbama za čast i proširenje Kristova imena, pa je razumljivo, da su pred oči vjernika jače izišli uzvišeni likovi apostola i prvih mučenika, nego li, uzvišena doduše, ali tiha i skromna pojava sv. Josipa. No, čim je kršćanstvo jače učvrstilo korijenje, odmah se javlja, osobito na istoku, štovanje sv. Josipa. Za tu činjenicu imamo dokaza već u 3. stoljeću.

Na zapadu nema doduše dokumenata o štovanju sv. Josipa iz prvih stoljeća, ali odatle se ne može ništa zaključiti protiv štovanja sv. Josipa, jer se pomanjkanje takovih dokumenata lako protumači pojavom nemirne i burne seobe naroda. Međutim činjenica, da se štovanje sv. Josipa razvilo i proširilo nakon duljeg vremena, ništa ne oduzima dogmatskoj vrijednosti toga štovanja. Ta i dogme o primatu rimskog biskupa i Bezgrešnom Začecu Bl. Djevice Marije nisu odmah od

početka bile potpuno i općenito spoznate. Njihova se spoznaja razvijala, a praktično prihvaćanje bivalo sve općenitije, dok u 19. vijeku nisu konačno svečano proglašene kao objavljene istine, dogme vjere.

Kad se kršćanstvo iza pustošenja seobe naroda učvrstilo i oživjelo, počelo je oživljavati i štovanje sv. Josipa te je osobito od 12. stoljeća počelo donositi prelijepih plodova. Za to su osobito zaslužna dva velika učitelja: Rupert od Deutza (+ 1135) i sv. Bernard (+ 1153). Od tog vremena razvija se štovanje sv. Josipa sve više. Za ovaj daljnji razvitak štovanja sv. Josipa imaju osobitu zaslugu Pierre d'Ailly, nadalje slavni kancelar pariškog univerziteta Gerson, sv. Bernardin Sienski (+ 1444), Bernardin od Feltre (+ 1494), Bernardin de Busto (+ 1500), Toma Cajetano (de Vio), sv. Terezija Avilska, sv. Franjo Saleški, sv. Vinko Paulski i sv. Alfons Liguori. Uz sve to su štovanje sv. Josipa širili razni redovi, biskupi i misionari.

Osobito pak snažan zamah je poprimilo štovanje sv. Josipa za pontifikata Pija IX. On je svetkovinu Zaštite sv. Josipa proširio na cijelu Crkvu. (10. IX. 1847.) i njemu posvetio mjesec ožujak (27. IV. 1865).

Za papom u širenju štovanja sv. Josipa se poveo katolički episkopat, koji u raznim biskupskom sinodama izdaje odredbe u kojima potiče na štovanje sv. Josipa te djelomice daje razumjeti, da u štovanju svetih prvo mjesto iza Bl. Djevice Marije ima sv. Josip. Svjedoci ovog štovanja jesu i molbe raznih biskupa, da se liturgijsko štovanje sv. Josipa podigne na viši stupanj. Što više, neki su članovi prvog vatikanskog sabora, preko 150 otaca, bili od koncila zatražili, da se sv. Josip svečano proglasi prvim zaštitnikom i patronom sv. Crkve iza Bl. Djevice Marije te da se za nj, odmah iza Bl. Djevice Marije odredi najveće liturgijsko štovanje.

Ova molba saborskih otaca nije uzeta u razmatranje samo zato, jer je rad koncila zbog teških političkih prilika prekinut. No što nije učinio koncil, učinio je u biti kasnije sam papa Pijo IX. On je 8. prosinca 1870. sv. Josipa zbog časti i položaja, koji je imao u božanskoj Obitelji, proglasio zaštitnikom čitave katoličke Crkve i odredio, da se njegova svetkovina slavi 19. ožujka, podigavši je ujedno na liturgijski stupanj svetkovne.

Papa Leon XIII. izdao je 15. kolovoza 1889. encikliku, u kojoj izlaže čast, dostojanstvo, moć i svetost sv. Josipa, koji u tom pogledu ima u kraljevstvu nebeskom prvo mjesto iza Bl. Djevice Marije. Uz to je izdao dva kratka dokumenta, u kojima preporuča vjernicima posvetu sv. Obitelji i pristup u duhovno udruženje sv. Obitelji. U prvom od tih dokumenata od 14. 6. 1892. naziva sv. Josipa glavom sv. Obitelji i uzvišenim svecem, koji je prema Isusu zauzimao očinsko mjesto, a u drugom od 20. lipnja 1892. propisuje za članove spomenutoga udruženja molitve, u kojima nazivlje sv. Josipa presvetim zaštitnikom Isusa i Marije.

Budući da je crkveno učiteljstvo ovako snažno isticalo i promicalo kult sv. Josipa, posve je jasno, da su se i vjernici sve većim pouzdanjem i žarom obraćali sv. Josipu. Ovo se poštivanje sv. Josipa u puku pod nesumnjivim vodstvom Duha Svetoga počelo jače razvijati već od 12. vijeka, zatim iza tridentinskog koncila, a na poseban način iza prvog vatikanskog koncila. To se štovanje proširilo ne samo prostorno, ekstenzivno, nego i intenzivno. To jest unutarne shvaćanje i produbljivanje časti i položaja sv. Josipa postojalo je sve dublje tako, da u dušama vjernika sv. Josip zbog svoga odnosa prema djetetu Isusu i Presv. Djevici ima prvo mjesto iza Bl. Djevice Marije. On je dosljedno u tom pogledu u očima vjernika ispred svih anđela, apostola, sv. Ivana Krstitelja i svih ostalih svetaca.

Sv. Josipu pridaje vjera puka poštovanje, koje je odmah iza štovanja Bl. Djevice Marije, a nadvisuje sve ostale stvorove. Položaj pak sv. Josipa u djelu otkupljenja i u kraljevstvu Božjem određuje i otkriva njegova uska i uzvišena veza kojom je povezan sa Spasiteljem, Bl Djevicom Marijom i sv. Crkvom, te njegove visoke kreposti koje su s tim povezane.

Hrvatski narod ima još jedan poseban razlog za naglašeno štovanje sv. Josipa. Naime Hrvatski sabor je 10. lipnja 1687 izabrao sv. Josipa za nebeskog zaštitnika Hrvatskog kraljevstva, odnosno hrvatskog naroda. A naša biskupska konferencija izjavila je 1972. da je to proglašenje bilo pravovaljano sa svjetovne i crkvene strane, i nikada kasnije nije osporeno. (Dr. Stjepan Bakšić, *Sv. Josip, katoličko bogoslovlje o svrhunaravnom dostojanstvu i štovanju sv. Josipa, st. 5-7*, tiskano s imprimaturom zagrebačke nadbiskupije 27.2. 1939. Dr. F.Salis –Seewis)

2. DEVETNICA SV. JOSIPU (od sv. Alfonsa Marije Liguorija)

Prvi dan: O pobožnosti sv. Josipu

Josip muž njezin jer je bio pravedan (Mt 1,19) Sam primjer Isusa Krista, koji je ovdje na zemlji htio tako častiti i podložiti se sv. Josipu, trebao bi sve potaći da budu jako pobožni ovom velikom svecu. Budući da mu je njegov vječni Otac na zemlji dodijelio Josipa umjesto njega Isus se uvijek prema Josipu odnosio kao prema ocu i kao oca ga je poštivao i slušao tijekom 30 godina. *Tada siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan* (Lk 2, 51). Što znači da je jedina Otkupiteljeva briga tijekom tih godina bila slušati Mariju i Josipa. Josipu je, kao glavi male obitelji, sve to vrijeme pripadala služba zapovijedanja, a Isusu posluš, do te mjere da Isus nije nigdje išao, ništa činio, jeo niti se odmarao nego u poslušnosti sv. Josipu, kako je to sam Gospodin objavio sv. Brigiti.

Sam Isus je preporučio sv. Margareti iz Cortone da bude posebno pobožna sv. Josipu zbog toga što je bio hranitelj u njegovu životu. Da bi smo razumjeli velike milosti koje sv. Josip isprosi onima koji su mu pobožni ovdje upućujem na bezbroj primjera. Tko bi ih htio saznati, neka pročita knjigu od Patrignania *Il divoto di san. Gisueppe*. Meni je dovoljno citirati što kaže sv. Terezija Avilska: «Ne sjećam se do sada da sam ga išta molila što bi on propustio učiniti. Začudujuće su one velike milosti koje mi je Bog udijelio posredstvom ovog blaženog sveca. Kakvih me je samo opasnosti oslobodio, i tjelesnih i duševnih.

Čini mi se da je drugim svecima Gospodin dao milost da priteknu u pomoć u jednoj nevolji, a ovome slavnom svecu, imam iskustva, da pritekne u pomoć u svima. Gospodin nam hoće pokazati sljedeće: Kako je sv. Josipu bio podložen na zemlji – budući da ga je zvao ocem, a bio mu je hranitelj – mogao mu je zapovijedati i na Nebu, te On čini što god od njega traži» (*Moj život 6. pog.*).

Sv. Bernardin Sijenski kaže kako ne treba sumnjati da Gospodin koji je još za života poštovao i slušao sv. Josipa kao oca, ni u Nebu mu neće odbiti nego će još više uslišati njegove prošnje: «Bez sumnje Krist nije ni na Nebu uskratilo odanost, poštovanje i onu osobitu čast što ju je iskazivao Josipu kao sin svome ocu dok je bio na zemlji».

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, radujem se što si bio tako sretan te si Isusu mogao kao otac zapovijedati tako da te slušao onaj kome se pokoravaju Nebo i zemlja. Sv. moj Josipe budući da ti je Isus služio i ja te želim slušati, hoću da te od sada poštujem, ljubim i slušam kao svoga gospodara. Uzmi me pod svoju zaštitu, zapovijedaj mi što želiš. Znam da će sve što budeš od mene tražio biti za moje dobro i na slavu moga i tvoga Otkupitelja. Sv. moj Josipe, moli za mene Isusa. On ti bez sumnje neće ništa uskratiti, jer je On na zemlji sve tvoje zapovijedi slušao. Reci mu neka mi sve oprostí čime sam ga vrijeđao, neka me otrgne od stvorenja i od mene samoga, te me svojom ljubavlju užije, a onda neka od mene radi što mu volja.

Sveti nas Bernard potiče: tražimo milosti, tražimo ih po Mariji. Ona je, kaže sv. Petar Damjanski, riznica božanskih milosti. Ona nas može i želi obogatiti, zato nas poziva: «Tko je malen neka meni dođe». Ljubljena Gospo, uzvišena Gospo, plemenita Gospo, pogledaj siromašnog grešnika, koji se tebi preporuča i sav se Tebi predaje. *Litanije sv. Josipa st.*

Drugi dan: O putovanju u Betlehem gdje se Isus rodio

Tako i Josip, jer bijaše iz Davidove kuće i porodice, uziđe sa svojom ženom Marijom, koja bijaše trudna, iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u grad zvani Betlehem da se upiše (Lk 2,4).

Promatraj slatke razgovore koji je na ovom putu Marija dijelila sa sv. Josipom o milosrđu Boga koji je poslao svoga Sina kako bi otkupio čovječanstvo, te o ljubavi Sina Božjega koji je došao u ovu suznu dolinu da svojim mukom i smrću zadovolji za grijeh ljudi. Zatim promatraj muku sv. Josipa kako je one noći u kojoj se Riječ Božja rodila, skupa s Marijom bio odbijen u Betlehemu, te su bili prisiljeni potražiti smještaj u štali. Kolika je bila muka sv. Josipa kad je vidio svoju zaručnicu, mladu petnaestogodišnju djevojku, trudnu pred porodom kako drhti od hladnoće u vlažnoj, s više strana otvorenoj štatici.

Ali koliko velika je morala biti njegova utjeha, kad je čuo da ga Marija zove govoreći: «Josipe, dođi, vidi i pokloni se Djetetu Bogu koji se rodio u ovoj štali. Pogledaj kako je lijep, gledaj u jaslama na malo slame Kralja svijeta. Vidi kako drhti od zime onaj koji plamenom ljubavi raspaljuje serafine! Evo plače onaj koji je radost Neba!»

A sada promatraj kolika je bila ljubav i nježnost sv. Josipa dok je svojim očima gledao Sina Božjega koji je postao djetetom, i istovremeno slušao pjesmu anđela koji su pjevali oko njihova novorođenog Gospodina, dok se štala ispunjala svjetlošću. Tada je Josip klečeći na koljenima zaplakao od nježnosti i kazao: «Klanjam ti se, klanjam ti se moj Gospodine i Bože, i koje li moje sreće da te prvi poslije Marije vidim novorođenoga, te da na svijetu želiš da te smatraju i zovu mojim sinom. Dopusti mi od sada da te zovem i kažem ti; Bože moj i sine moj, tebi se posvećujem. Moj život od sada više neće biti moj, nego će biti tvoj, živjeti ću samo da tebi služim moj Gospodine».

Koliko je više porasla Josipova radost kada je one noći vidio kako, pozvani od anđela, dolaze pastiri vidjeti njihova novorođenog Spasitelja, a zatim i svete mudrace koji su došli s istoka kako bi počastili Nebeskog Kralja, koji je došao na zemlju spasiti svoja stvorenja.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, zbog žalosti koju si osjetio gledajući gdje se Sin Božji u štali rodio, u kojoj nije bilo ni vatre ni ogrijeva, i kako dijete plače od hladnoće koja ga je mučila, molim te isprosi mi milost istinskog pokajnja za svoje grijeha po kojima sam i ja bio uzrokom Isusovim suzama.

A po radosti koji si kušao kad si prvi puta ugledao Djetesce Isusa položena u jaslance, kako je lijepo i nježno od onoga časa tvoje srce velikom ljubavlju prema ljubeznom Djetetu počelo goriti, isprosi mi milost da ga i ja na zemlji goruće ljubim, te jednom trajno uživam njegovu prisutnost u Nebu.

A ti, Marijo Majko Božja i moja Majko, preporuč mi svome Sinu i isprosi mi oprostjenje svih uvreda koje sam mu nanio, te milost da ga više nikada ne uvrijedim. A Ti, ljubezni moj Isuse, za ljubav Mariji i Josipu, oprosti mi i daj mi milost da te jednom u Nebu gledam, hvalim i ljubim tvoju božansku ljepotu i dobrotu iz koje si meni za ljubav postao djetetom. Ljubim te neizmijerna dobroto, ljubim te, Isuse moj, ljubim te Bože moj, ljubavi moja i sve moje. *Litanije sv. Josipa st.*

Treći dan: O putovanju u Egipat

Anđeo se Gospodnji ukaza Josipu u snu i reče mu: «Ustani uzmi dijete i majku njegovu, pa bježi u Egipat i budi ondje dok ti opet ne kažem jer će Herod tražiti dijete da ga ubije» (Mt 2,13).

Budući da su sveti mudraci obavijestili Heroda, da se već rodio kralj Židovski, tiranski vladar je naredio da se ubiju sva djeca mlađa od 2 godine u okolici Betlehema. A tada Bog, želeći za sada sačuvati svoga Sina od smrti poslao je anđela da obavijesti Josipa kako treba uzeti dijete i Majku njegovu i pobjeći u Egipat. Promatraj ovdje spremnu poslušnost sv. Josipa koji je odmah krenuo na put, iako mu anđeo nije naložio trenutak polaska, bez sumnjičenja i istraživanja o vremenu i načinu putovanja te mjestu gdje će se u Egiptu boraviti.

Josip je odmah obavijestio Mariju, i iste noći, kako to s pravom tvrdi Gerson, sabirući siromašni alat svog zanata koji je mogao ponijeti sobom i koji mu je trebao poslužiti u Egiptu za prehraniti svoju siromašnu obitelj, skupa sa svojom zaručnicom Marijom, sam bez vodiča se uputio na put dug preko 400 km po planinama i grubim putovima pustinje.

Kako je morala biti velika patnja sv. Josipa na ovom putovanju videći kako trpi njegova draga zaručnica koja se još nije bila navikla hodati s ljubljenim djetetom u naručju, koje su bježeći naizmjenično nosili Marija i Josip, u strahu da će na svakom koraku susresti Herodove vojnike, usred zime, po vjetru i ledu.

Što su mogli jesti tijekom ovog putovanja? Možda neki komad kruha koji su ponijeli sobom od kuće ili dobili proseći milostinju. Gdje su noću spavali? Vjerojatno u kakvom skloništu, štali, pod nekim stablom ili na otvorenom.

O da, sv. Josip je bio potpuno sjedinjen s voljom Vječnog Oca koji je htio da njegov Sin još kao dijete počne trpjeti kako bi zadovoljio za grijeha ljudi, ali nježno srce sv. Josipa puno ljubavi nije

moglo ne kušati veliku muku gledajući kako dijete drhti i plače od hladnoće i neudobnosti koje je doživljavalo.

Promatraj zatim koliko je morao trpjeti sv. Josip za vrijeme sedam godina boravka u Egiptu usred nepoznatog, poganskog i barbarskog naroda, budući da tu nije imao ni prijatelja ni rodbine koji bi ga posjetili. Sv. Bernard tvrdi da je sveti patrijarh bio primoran raditi dan i noć, kako bi prehranio svoju siromašnu zaručnicu i božansko dijete, koje provida hranu svim ljudima i životinjama.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, po spremnoj poslušnosti koju si uvijek imao i gajio prema volji Božjoj, isprosi mi od svog Isusa milost da se Božjim zapovijedima uvijek savršeno pokoravam. Na putu u vječnost kojim moja duša putuje usred tolikih neprijatelja isprosi mi milost da nikada sve do časa smrti ne izgubim Isusovo i Marijino društvo. U zajedništvu s njima sve muke ovoga života, pa i sama smrt bit će mi slatka i draga.

O Marijo, Majko Božja, po patnjama koje je tvoja nježna duša trpjela na putu u Egipat isprosi mi jakost da strpljivo i podložno podnosim sve nedaće i protivštine koje me zadese. A ti dragi moj Isuse, smiluj mi se! Ajme! ti koji si moj Gospodin i Bog, nevin si htio još od djetinjstva toliko za mene trpjeti, a ja grešnik, koji sam toliko puta zaslužio Pakao, kako sam bio nezadovoljan i nestrpljiv kada sam trebao nešto pretrpjeti za tebe! Gospodine moj oprosti mi.

Od sada sam spreman trpjeti koliko ti želiš i nositi sve križeve koje ćeš mi poslati. Pomozi mi svojom milošću, inače ću ti se iznevjeriti. Ljubim te Isuse moj, blago moje, sve moje i želim te uvijek ljubiti, a da ti omilim pripravan sam trpjeti koliko ti želiš. *Litanije sv. Josipa st.*

Četvrti dan: O Isusovom ostanku u hramu

Dječak Isus ostade u Jeruzalemu bez znanja svojih roditelja (Lk 2, 43). Kad je došlo vrijeme povratka iz Egipta anđeo je ponovno obavijestio Josipa da se s djetetom i njegovom Majkom vrati u Judeju. Sv. Bonaventura smatra da je u povratku patnja Josipa i Marije bila još veća nego o dolasku jer je Isus tada imao oko 7 godina te je bio toliko velik da ga se nije moglo nositi u naručju, a istovremeno je bio mali da nije sam mogao propješačiti tako dalek put. Tako je ljupki dječak Isus često bio primoran zaustaviti se padajući na zemlju od iznemoglosti.

Nakon povratka u domovinu, promatraj zatim muku Josipa i Marije koju su kušali kad su izgubili dvanaestogodišnjeg Isusa prigodom pohoda hramu u Jeruzalem. Josip je bio naviknut uživati slatki pogled i prisutnost svoga ljubljenog Spasitelja. Kolika li je bila Josipova bol kad je tri dana bio lišen Isusove prisutnosti i ne znajući da li će ga pronaći; i ne znajući razlog tome, što je bila najveća muka jer se sv. patrijarh u svojoj poniznosti bojao da je Isus zbog neke njegove pogreške odlučio da više neće živjeti u njegovom domu, misleći da nije više dostojan njegova društva, časti pomagati mu i brinuti se o tako velikom blagu.

Nema veće muke za dušu koja je svu svoju ljubav dala Bogu, od sumnje da ga je uvrijedila i da mu je omrzнула. Marija i Josip tri dana nisu spavali, nego su trajno naricali tražeći svoga ljubljenoga, jer mu je sama Presveta Djevica kad ga je u hramu našla rekla: *Dijete moje zašto si nam to učinio! Gle! Otac tvoj i ja s bolom smo te tražili* (Lk 2, 48) Sine kako si nam gorku muku dao kušati ova tri dana kad smo te plačući stalno tražili bez da smo te nalazili i bez vijesti od tebe. Promatrajmo zatim radost sv. Josipa kad je pronašao Isusa i saznao da razlog njegova udaljavanja nije bila neka njegova pogreška, nego ljubav prema slavi njegova Vječnog Oca.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, ti plačeš što si izgubio Isusa, ali ti si ga uvijek ljubio, a on je tebe tako ljubio da te je izabrao za hranitelja i čuvara svoga života. Dopusti mi da i ja plačem, koji sam zbog stvorenja i svoje tvrdoglavosti izgubio Boga, prezrevši njegovu božansku milost. Ah moj sveče, po zaslugama žalosti što si je osjetio kad si Isusa izgubio, izmoli mi pokajanje da plačem što sam svoga Gospodina uvrijedio. A po onoj radosti koju si osjetio kad si Isusa u hramu našao, isprosi mi milost da ga i ja pronađem te da se On po svojoj milosti u moju dušu povrati te da ga više nikada ne izgubim. A ti Majko moja Marijo, koja si utočište grešnika, ne ostavi me nego mi iskaži milosrđe. Ako sam uvrijedio tvoga Sina, sad se za to skrušeno kajem iz svega srca svoga i spreman sam tisuću puta radije izgubiti život nego li milost Božju. Moli svoga Sina da mi oprosti a ti mi udijeli svetu ustrajnost.

A ti dragi Isuse ako mi još nisi oprostio, sada mi oprosti. Mrzim sve uvrede koje sam ti nanio, žao mi je što sam te uvrijedio i umro bih od žalosti. Ljubim te, i jer te ljubim, više mi je stalo do tvoje ljubavi i milosti nego do svih kraljevstva svijeta. Gospodine pomози mi da te uvijek ljubim i da te nikada više ne uvrijedim. *Litanije sv. Josipa st.*

Peti dan: O neprekidnom druženju Josipa s Isusom

Tada siđe s njima, dođe u Nazaret, i bijaše im poslušan (Lk 2,51).

Nakon što su Isusa pronašli u hramu, On se s Marijom i Josipom vratio u njihovu kuću u Nazaret i živio je s Josipom sve do njegove smrti, slušajući ga kao svoga oca. Promatrajte sada sveti život koji je Josip provodio u društvu Marije i Isusa. U njihovoj obitelji se sve činilo isključivo na veću slavu Božju, nije bilo drugih misli nego Bogu se dopasti, razgovaralo se jedino o ljubavi koju ljudi trebaju Bogu iskazivati i onoj kojom ih Bog ljubi. Pogotovu da je poslao svoga jedinorođenog Sina na svijet kako bi trpio, i okončao svoj život u moru patnje i prezira za spasenje ljudi.

Ah s koliko suza su Josip i Marija, koji su već dobro razumijevali pisma, u prisutnosti Isusa govorili o njegovoj teškoj mucu i smrti. S koliko su nježnosti govorili, o onome što govori Izajija, da će njihov ljubljени morati postati čovjek boli, prezren kojega će njegovi neprijatelji izobličiti do te mjere da neće više biti prepoznatljiv u svojoj ljepoti; da će mu do te mjere bičevima iznakaziti i pogaziti tijelo te će izgledati kao bolestan od gube prepun rana; da će njihov ljubljени Isus morati sve trpjeti u strpljenju niti ne otvarajući usta na sva ta mučenja, kao jaganjac pustiti da ga vode u smrt, te će konačno obješen na drvo križa između dvaju razbojnika u patnjama okončati svoj život.

A na kraju promatrajte osjećaje ljubavi i nježnosti koje su ti razgovori budili u srcu sv. Josipa.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, po suzama koje si prolio kad si razmišljao o budućoj Isusovoj mucu isprosi mi milost da se bez prestanka prisjećam muke moga Spasitelja; svetom ognju ljubavi koji se kod tih razgovora rađao u tvom srcu, isprosi mi milost da se samo iskra tog plamena upali u mojoj duši koja je svojim grijesima bila velikim uzrokom Isusove muke.

A ti Marijo, po mucu koju si u Jeruzalemu pretrpjela, kad si gledala muku i smrt svoga predragoga Sina isprosi mi pokajanje da oplačem svoje grijehe.

Slatki moj Isuse koji si iz ljubavi prema meni toliko trpio i umro učini da tu tvoju ljubav nikada ne zaboravim. Moj Spasitelju tvoja smrt je moja nada. Vjerujem da si ti za mene umro i nadam se da ću se po tvojim zaslugama spasiti. Ljubim te svim srcem, ljubim te nada sve, ljubim te više nego samoga sebe. Ljubim te i tebi za ljubav spreman sam podnijeti svaku muku. Kajem se što sam tebe, najveće dobro, ražalostio. Ne želim drugo nego tebe ljubiti i tebi omiljeti. Budi mi u pomoć moj Gospodine i ne daj da se ikada odijelim od tebe. *Litanije sv. Josipa st.*

Šesti dan: O ljubavi koju je Josip imao prema Mariji i Isusu

Tada siđe s njima, dođe u Nazaret, i bijaše im poslušan (Lk 2,51). Promatrajte ljubav koju je Josip imao prema svojoj zaručnici Mariji. Ona je bila najljepša među svim ženama, bila je najponiznija, najblaža, najčišća, najposlušnija, najviše je ljubila Boga i nikad nitko više od nje neće ljubiti Boga, ni od anđela ni od ljudi, tako da je zasluživala svu ljubav sv. Josipa, koji je i sam bio veliki ljubitelj kreposti.

K tome još dodajte ljubav kojom je Josip vidio da ga ljubi Marija koja je sigurno ljubila svoga zaručnika više nego sva druga stvorenja. A on je nju gledao kao najobljubljeniju od Boga, izabranu biti Majkom jedinorođenog Sina Božjega. Iz svega ovoga uvidite kolika je velika bila privrženost i ljubav, koju je pravedno i zahvalno srce sv. Josipa osjećalo prema svojoj ljupkoj zaručnici.

Promatrajte zatim ljubav koju je sv. Josip imao prema Isusu. Budući da je Bog ovog sveca odredio da bude Isusu umjesto oca, sigurno mu je u srce bio ulio i očinsku ljubav prema ljubeznom Sinu koji istovremeno bijaše i Bog. Tako da ljubav sv. Josipa nije bila čisto ljudska kao što je to ljubav drugih očeva prema svojoj djeci, nego je bila nadnaravna ljubav koja je u istoj osobi pronalazila svoga sina i svoga Boga.

Josip je dobro znao po božanskoj objavi koju je primio po anđelu da je to dijete u čijem je društvu uvijek bio istovremeno i Riječ Božja koja je iz ljubavi prema ljudima, pogotovu njemu samome, postala čovjekom. Znao je da ga je On sam izabrao, između svih ljudi, za čuvara svoga

života i htio se zvati njegovim sinom. Promatrajte koliki se plamen ljubavi morao zapaliti u srcu sv. Josipa kada je razmišljao o svemu tome, i kada je gledao Gospodina kako mu je kao dječak posluživao i pomagao u otvaranju ili zatvaranju radnje, ili obradi drveta, ili sakupljanju otpadaka i čišćenju kuće, ili kako mu je u svemu bio poslušan što je od njega tražio. Što više, kako Isus nije ništa radio bez njegova odobrenja koga je slušao kao svoga oca.

Koja li se ljubav javljala u srcu Josipa kad je nosio slatko dijete Isusa u naručju, mazio ga i bio mažen od njega, kad je slušao iz njegovih usta riječi vječnog života koje su postajale goruće strijele ljubavi i ranjavale njegovo srce, kad je gledao to božansko djetešce kako je kreposno živjelo i davalo mu uzor svih kreposti.

Među ljudima dug suživot ohladi ljubav jer živeći dugo zajedno osobe uvide slabosti jedno drugoga. Nije tako bilo s Josipom. Koliko je više razgovarao s Isusom više je uviđao njegovu svetost. Iz toga zaključite koliko je Josip ljubio Isusa jer je proveo u njegovu društvu preko 25 godina.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, radujem se što si bio tako sretan te si Isusu mogao kao otac zapovijedati, tako da te slušao onaj kome se pokoravaju Nebo i zemlja. Sv. moj Josipe budući da ti je Isus služio i ja te želim slušati, hoću te od sada poštivati, ljubiti i slušati kao svoga gospodara. Uzmi me pod svoju zaštitu, zapovijedaj mi što želiš. Znam da će sve što budeš od mene tražio biti za moje dobro i na slavu moga i tvoga Otkupitelja. Sv. moj Josipe, moli za mene Isusa. On ti bez sumnje neće ništa uskratiti, jer je On na zemlji slušao sve tvoje zapovijedi. Reci mu neka mi sve oprostí čime sam ga vrijeđao. Reci mu neka me otrgne od stvorenja i od mene samoga te me svojom ljubavlju užije, a onda neka od mene radi što mu volja.

A ti presveta Majko Marijo, po ljubavi koju je prema te bi imao sv. Josip, uzmi me pod svoje okrilje pa zamoli svoga sv. zaručnika neka me uzme za svoga slugu.

A ti dragi moj Isuse koji si se htio poniziti i čovjeku se pokoravati, samo da nadoknadiš za moj neposluh, po poslušnosti kojom si se na zemlji Josipu pokoravao daj mi milost da od sada slušam sve što od mene tražiš. A po ljubavi koji si imao prema Josipu i Josip prema tebi, Isuse neizmijerna dobrota, udijeli mi veliku ljubav prema tebi koji zaslužuješ da te svim srcem ljubim. Zaboravi nepravde koje sam učinio prema tebi i smiluj mi se. Ljubim te Isuse, ljubavi moja, ljubim te Bože moj i želim te zauvijek ljubiti. *Litanije sv. Josipa st.*

Sedmi dan: O smrti sv. Josipa

Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih (Ps 116, 15). Promatraj kako je sv. Josip, nakon što je vjerno služio Isusu i Mariji došao do kraja svoga života u kući u Nazaretu. Okružen anđelima i pomognut od Kralja anđela i Marije svoje zaručnice, koji su stajali jedno s jedne, drugo s druge strane njegova siromašnog kreveta, u ovom slatkom društvu, u rajskom miru Josip ostavi ovaj bijedni zemaljski život. Zbog prisutnosti svoje zaručnice i sina koji se udostojao zvati Otkupitelj, smrt sv. Josipa je postala slatka i dragocjena.

Nije bilo moguće da ima gorcu smrt on koji je umirao u naručju onoga koji je Život. Tko će ikada objasniti i razumjeti čiste slasti, utjehe, blažene nade, čine predanja, plamene ljubavi koji su gorjeli u srcu sv. Josipa, riječi vječnoga života koje su mu naizmjenično Isus i Marija govorili u zadnjim trenucima njegova života? Jako je razborito mišljenje koje donosi sv. Franjo Saleški, da je sv. Josip umro iz čiste ljubavi prema Bogu.

Takva je bila smrt našeg sveca, potpuno mirna i blaga, bez uznemirenosti i straha jer je uvijek živio svetim životom. Ne može biti takva smrt onih koji su vrijeđali Boga i zaslužili Pakao. Da, ali u trenutku smrti bit će veoma utješena duša koju bude štítio sv. Josip. On je uvijek u životu bio poslušan Bogu, te sigurno može zapovijedati đavlima, koje će svetac otjerati i spriječiti da u času smrti osoba koja je njemu bila pobožna bude napastovana. Blago duši koju će u tom najtežem trenutku braniti tako veliki odvjetnik. Njemu su na samrti pomagali Isus i Marija, spasio je dijete Isusa od smrtné opasnosti te je zadobio od Boga povlasticu i milost da bude zaštitnik dobre smrti te da može osobe koje su mu pobožne u času smrti osloboditi od opasnosti vječne smrti.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše i zaštitniče, s pravom si sretno umro jer si cijeli život sveto živio. Ja sam s pravom zaslužio nesretnu smrt zbog svojih grijeha, ali ako me ti štitiš neću propasti.

Ti nisi bio samo veliki prijatelj moga suca, nego si mu bio čuvar i branitelj. Ako me ti Isusu preporučiš, on me neće moći osuditi. Sveti moj patrijarše, ja te nakon Marije izabirem za svog glavnog odvjetnika i zaštitnika. Obećajem ti da ću kroz sav svoj život što mi preostaje, svaki dan tebe štovati, iskazivati ti posebnu čast i pod tvoje se okrilje i zaštitu staviti.

Iako ja to ne zaslužujem, ali me ti, ipak Isusu i Mariji za ljubav, uzmi za svoga slugu. Po druženju s Isusom i Marijom štiti me i brani uvijek u mom životu, da nikada ne izgubim Božje milosti i od Boga se ne odijelim. Po ljubavi s kojom su uza te u zadnjem trenutku života bili Isus i Marija budi mi na pomoći pogotovu u času moje smrti, da jednoga dana dođem u Nebo, zahvalim ti, te s tobom Isusom i Marijom hvalim i ljubim Boga u vijeke vjekova.

Presveta Djevice, nado moja, ti znaš da se ja uzdam u zasluge Isusa Krista i tvoj zagovor, te se nadam da ću sretno umrijeti i biti spašen. Majko moja, ne ostavi me nikada, a osobito mi priskoči u pomoć u času moje smrti, isprosi mi milost da izdahnem zazivajući tebe i Isusa.

A ti dragi moj Spasitelju koji ćeš me jednoga dana suditi, oprost mi sve moje uvrede kojima sam te povrijedio i za koje se svom dušom kajem, oprost mi odmah prije nego dođe smrtni čas kad ćeš me suditi. Bijedna li mene koji sam tolike godine izgubio jer te nisam ljubio. Daj mi milost da te jako ljubim u ovo malo vremena mog života koje mi preostaje. A kada dođe čas prelaza iz ovoga života u vječnost daj da umrem goreći iz ljubavi prema tebi. Ljubim te moj Spasitelju, Bože moj, moja ljubavi, sve moje i ne tražim od tebe druge milosti osim da te ljubim, i ako molim da mi udijeliš Nebo to je samo zato da te ljubim svim silama zauvijek. Amen, tako budi. Isuse, Marijo i Josipe dajem vam svoje srce i dušu! Isuse, Marijo i Josipe dajte da u smrtnoj stisci umrem u vašem društvu. Amen. *Litanije sv. Josipa st.*

Osmi dan: O slavi sv. Josipa

Dobro valjani i vjerni slugo, bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti. Uđi u radost Gospodara svojega (Mt 25,21).

Slava koju Bog daje svojim svetima na Nebu odgovara svetosti života koji su provodili na zemlji. Za razumjeti svetost Josipa, dosta je shvatiti što kaže Evanđelje: *Josip muž njezin jer je bio pravedan* (Mt 1,19). Pravedan u Bibliji znači da je posjedovao sve kreposti, jer kada nekome nedostaje jedna krepost ne može se reći da je pravedan. Ako Duh Sveti dakle, sv. Josipa naziva pravednim kada je bio izabran za Marijina zaručnika, promatraj koje obilje Božje ljubavi i svih kreposti je naš svetac izvlačio iz svakodnevnih razgovora sa svojom svetom zaručnicom koja mu je svjedočila i pružala savršen uzor življenja svih kreposti.

Ako je samo jedna Marijina riječ bila dovoljna da posveti Ivana Krstitelja i ispuni Duhom Svetim Elizabetu, do kojih vrhunaca svetosti trebamo držati da se uspela lijepa duša sv. Josipa, koji se 25 godina družio s Isusom i Marijom? Koji rast u krepostima i zaslugama možemo pretpostaviti da je Josip zaslužio živeći tolike godine s Isusom, služeći ga, hraneći i pomažući mu na ovoj zemlji?

Ako Bog obećava nagradu samo za čašu hladne vode koja se dadne u njegovo ime siromahu, zamislite koliku je slavu u Nebu udijelio sv. Josipu koji ga je spasio iz Herodovih ruku, priskrbljivao mu odjeću i hranu, toliko ga puta u naručju nosio i uzdizao s tolikom ljubavlju. Svakako trebamo držati da je Josipov život u motrenju i prisutnosti Isusa i Marije bio trajno prožet molitvom, bogat činima vjere, povjerenja, ljubavi, predanja i prikazanja.

Ako dakle, nebeska nagrada odgovara zaslugama u životu, zamislite kolika je slava Josipova u Nebu. Sv. Augustin uspoređuje svece sa zvijezdama a sv. Josipa sa suncem. Pater Suarez kaže da je razborito smatrati da je Josip poslije Marije, najuzvišeniji od svih svetaca u zaslugama i slavi. Iz toga sv. Bernardin zaključuje da, na određeni način Josip, na Nebu zapovijeda Isusu i Mariji, kad želi isprositi neku milost onima koji su mu pobožni.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, sad kad u Nebu uživaš na visokom prijestolju blizu svoga ljubljenoga Isusa, koji ti je na zemlji bio pokoran, smiluj se meni, koji živim usred tolikih neprijatelja, sotone i zlih strasti koje se neprestano dižu protiv mene samo da me liše Božje milosti. Molim te, po milosti koja ti je bila dana na zemlji, da uvijek budeš u društvu Isusa i Marije, isprosi mi milost da sve dane mog života ostanem sjedinjen s Bogom, oprem se paklenim napadajima i

umrem ljubeći Isusa i Mariju te uzmognem jednom doći u kraljevstvo blaženih i u njemu zajedno s tobom u njihovu se društvu radovati.

Presveta Djevice Marijo, Majko moja, kad ću biti oslobođen od straha, ne grijehiti više, pasti ničice pred tobom na koljena i nikada se više od tebe ne odijeliti? Ti mi moraš pomoći dostići tu sreću.

Ljubljeni moj Isuse, dragi moj Otkupitelju, kad ću moći doći u Nebo, ljubiti te i gledati licem u lice, te biti siguran da te više nikada neću izgubiti? Dok živim uvijek sam u toj pogibelji. O moj Gospodine i jedino dobro moje, po Josipovim zaslugama, koga Ti toliko ljubiš i poštuješ u Nebu, i po zaslugama tvoje predrage Majke Marije, a još više po zaslugama tvoga života i smrti po kojima mi daruješ nadu i svako dobro, ne dopusti da se ikada rastavim od tvoje ljubavi, već daj da te posjedujem i ljubim svim silama. Amen, tako budi, tome se nadam. *Litanije sv. Josipa st.*

Deveti dan: O zagovoru sv. Josipa u trenutku smrti

Smiluj mi se Bože po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje (Ps 51,1)
Svaki vjernik, a pogotovu zato što zna da će umrijeti, treba biti pobožan sv. Josipu kako bi zadobio milost dobre smrti. Cijeli kršćanski svijet priznaje sv. Josipa za zagovornika umirućih i zaštitnika sretne smrti iz tri razloga.

Prvo, jer ga Isus Krist ljubi ne samo kao prijatelja, nego i kao oca, pa je stoga njegov zagovor moćniji od zagovora drugih svetaca. Pobožni Gerson kaže da molitva sv. Josipa na određeni način ima snagu zapovijedi: *Ono što moli otac, možemo smatrati zapovijeđu.*

Drugo, jer sv. Josip ima veću moć nad đavlima koji se bore protiv nas na kraju života. Isus Krist je dao sv. Josipu posebnu povlasticu da štiti umiruće od Sotonskih zasjeda kao nagradu što ga je sv. Josip spasio od Herodove zavjere.

Treće, sv. Josip i zbog Isusove i Marijine prisutnosti i pomoći u svojoj smrti ima posebnu povlasticu isprositi slatku smrt osobama koje su mu pobožne. U trenutku smrti kad ga zazivaju priskoči im u pomoć, tješi ih te i njima u pomoć dovede i Isusa i Mariju.

O tome postoje brojni primjeri, a mi ćemo se zadovoljiti samo s nekoliko slijedećih. Boverio pripovijeda kako je 1541. fra Aleksije iz Vigevana, brat kapucin koji je za života bio jako pobožan sv. Josipu, bio na umoru i zamolio subraću da upale nekoliko svijeća. Oni su ga upitali zašto mu to treba. On je odgovorio da će uskoro doći posjetiti ga sv. Josip i Marija, Majka Isusova. I dok je on to govorio, uskliknu: Evo sv. Josipa i Kraljice Neba, draga moja braćo kleknite i primite ih. Ubrzo nakon toga pobožni fratar je blago umro. Bio je to 19. ožujak, dan kad se slavi svetkovina sv. Josipa.

Pripovjeda Patrignani, oslanjajući se na sv. Vinka Fererskoga i druge pisce, kako je neki trgovac iz Valence običavao svaki put na Božić pozivati na ručak jednog starca i ženu s malim djetetom kao izraz časti prema sv. Josipu, Mariji i djetetu Isusu. Nakon trgovčeve smrti njegovi prijatelji su za njega molili. On se ukaza jednom od njih i reče kako su ga u čas smrti pohodili Isus, Marija i Josip govoreći mu: «Ti si za života nas same primao u osobama oni triju siromaha koje si pozivao u svoju kuću. Mi smo sada došli primiti tebe u naš dom». I odveli su ga odmah u Raj.

U Franjevačkim ljetopisima zapisano je da se 14. veljače časnoj sestri Prudenciji Zanoni, koja je bila jako pobožna sv. Josipu, dok je bila ona samrti ukazao sv. Josip s djetetom Isusom u naručju a ona je razgovarala i s jednim i s drugim zahvaljujući za veliku milost i najdraže društvo. Odmah nakon toga je sretno umrla.

Pripovijeda se u povijesti bosonogih karmelićanki, da dok je sestra Ana od sv. Augustina bila na umoru, kako su neke redovnice vidjele da joj u času smrti pomažu sv. Josip i sv. Terezija Avilska, a sestra Ana je klikkala od radosti. A neka karmelićanska redovnica u drugom samostanu ju je vidjela kako uzlazi u Nebo skupa sa sv. Josipom i majkom Terezijom.

Neki redovnik augustinac, piše p. Ivan iz Allosa, u svojoj knjizi o sv. Josipu, ukazao se svome subratu i rekao mu da je spašen od vječne propasti zbog posebne pobožnosti koju je imao prema sv. Josipu, te je nadodao kako on može svojim zagovorom puno učiniti kod Isusa Krista.

Molitva: Josipe, sveti moj patrijarše, po spremnoj poslušnosti koju si uvijek imao i gajio prema volji Božjoj, isprosi mi od svog Isusa milost da se Božjim zapovijedima uvijek savršeno

pokoravam. Na putu u vječnost, kojim moja duša putuje usred tolikih neprijatelja, isprosi mi milost da nikada, sve do časa smrti, ne izgubim Isusovo i Marijino društvo. U zajedništvu s njima sve muke ovoga života, pa i sama smrt bit će mi slatka i draga.

Sv. Bernard tvrdi da Marijina ljubav prema nama ne može biti ni veća ni moćnija od one kojom nas sada ona ljubi, te Gospa uvijek obiluje svojom nježnošću kad nas sažaljeva i svojom moću kad nam pomaže. Najčišća moja moćna Kraljice prebogata samilošću ti želiš i možeš svakome isprosit spasenje. Od danas i zauvijek ću te moliti riječima pobožnog Blossia: “Gospe, zaštiti me u borbi, daj mi jakosti kad se kolebam”. Majko Presveta pomози mi uvijek u ovoj velikoj bitci protiv pakla, a kada primijetiš da klecam i da malo nedostaje da padnem brzo mi pruži svoju ruku i moćno me podrži. O Bože, koliko ću napasti još morati pobijediti prije smrti! Marijo Majko moja, ufanje moje, jakosti moja, ne dopusti da izgubim Božju milost, a sa svoje strane odlučujem da ću se uvijek tebi utjecati u svim napastima moleći. Pomози mi, Marijo, pomози mi. *Litanije sv. Josipa st. 666*

3. LITANIJE SV. JOSIPA

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože,

(smiluj nam se)

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo, djevičanska zaručnice sv. Josipa, (moli za nas)

Sveti Josipe, slavni porode Davidov,

Sveti Josipe, svjetlosti patrijarha,

Sveti Josipe, zaručnice Bogorodice,

Sveti Josipe, stidljivi čuvaru Djevice,

Sveti Josipe, hranitelju Sina Božjega,

Sveti Josipe, brižni branitelju Kristov,

Sveti Josipe, Glavaru svete Obitelji,

Sveti Josipe, poočime Isusov,

Sveti Josipe, s Neba poučeni o tajnama Božjim,

Sveti Josipe, vjerni i razboriti slugo Božji,

Sveti Josipe, gorljivi vršitelju volje Božje,

Sveti Josipe, revni provoditelju Božjih nauma,

Sveti Josipe, izbavitelju života Isusova,

Sveti Josipe, kome se je sam Gospodar svemira pokoravao,

Sveti Josipe, hranitelju i skrbniče svete Obitelji,

Sveti Josipe, koga je Kraljica svijeta i Gospodarica anđela slušala,

Sveti Josipe, čuvaru Marijine časti,

Sveti Josipe, svjedoče djevičanstva Marijina,

Sveti Josipe, sudioniče Marijinih povlastica,

Sveti Josipe, Isusu i Mariji preslični,

Sveti Josipe, uzore očinske brige i budnosti,

Sveti Josipe, potporo i upravitelju kršćanskih obitelji,

Sveti Josipe, uzore obiteljske ljubavi, sloge i vjernosti,

Sveti Josipe, prijatelju djece,

Sveti Josipe, zaštitniče djevičanske čistoće,

Sveti Josipe, čuvaru djevica,

Sveti Josipe, ljubitelju siromaštva i pomoćniče sirota,
 Sveti Josipe, diko i uzore obrtnika i radnika,
 Sveti Josipe, branitelju putnika,
 Sveti Josipe, utočište grešnika,
 Sveti Josipe, utjeho žalosnih,
 Sveti Josipe, pravedni,
 Sveti Josipe, prečisti,
 Sveti Josipe, premudri,
 Sveti Josipe, jaki,
 Sveti Josipe, pokorni,
 Sveti Josipe, vjerni,
 Sveti Josipe, ogledalo strpljivosti,
 Sveti Josipe, sigurna nado našeg spasenja,
 Sveti Josipe, savjetniče u dvojbama,
 Sveti Josipe, ljiljane netaknute čistoće,
 Sveti Josipe, bisere poniznosti i krotkosti,
 Sveti Josipe, obrano stradalnika,
 Sveti Josipe, zaštitniče umirućih,
 Sveti Josipe, jako štite protiv zasjeda đavolskih,
 Sveti Josipe, strahu zlih duhova,
 Sveti Josipe, zaštitniče i branitelju cijele Crkve,
 Sveti Josipe, krunom slave Presvetoga Trojstva ovjenčani,
 Sveti Josipe, izbavitelju iz svake nevolje,
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Postavio si ga gospodarom doma svojega i poglavarom svega imanja svojega

Pomolimo se: Bože koji si se neiskazanom providnosti udostojao izabrati svetog Josipa za zaručnika presvetoj Majci svojoj, daj, molimo, da koga kao pokrovitelja na zemlji častimo, zavrijedimo imati zagovornikom na Nebu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen. (*Litanije preuzete iz molitvenika Rajska vrata od dr. Josipa Stadlera, nadbiskupa Sarajevskoga*)

4. DEVETNICA SVETOM JOSIPU

(Iz kramelske tradicije)

Ova devetnica proistječe iz kramelske tradicije. Možemo je moliti tako da za svaki dan uzmemo samo jedan od zaziva a na kraju izmolimo još i litanije sv. Josipa. A ako imamo više vremena za molitvu možemo svaki dan tijekom devetnice moliti svih devet zaziva.

- 1.O slavni sveti Josipe! Po živoj vjeri, koju si očuvao u svim životnim kušnjama, izmoli nam od Boga da i mi ovo dragocjeno blago uvijek sačuvamo i po njemu živimo. Slava Ocu ... 3x
- 2.O slavni sveti Josipe! Po svojem neograničenom pouzdanju u Boga učvrsti nam ufanje. Svoja skromna dobra djela sjedinjujemo s Isusovim zaslugama i ufamo se da ćemo po njegovoj milosti postići vječno spasenje. Slava Ocu...3x
- 3.O slavni sveti Josipe! Po svojoj gorućoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu izmoli nam milost da Boga ljubimo danasve, a bližnjega kao sama sebe. Slava Ocu...3x
- 4.O slavni sveti Josipe! Po svojoj dubokoj poniznosti kojom si na se privukao sav nebeski blagoslov, molimo te, očuvaj nas od oholosti i daj da postignemo milosti poniznih. Slava Ocu...3x
- 5.O slavni sveti Josipe! Po svojoj presjajnoj čistoći, radi koje si postao zaručnikom i zaštitnikom Kraljice djevice, molimo te, izmoli nam milost da ovu najljepšu krepost očuvamo vazda bez ljage. Slava Ocu...3x
- 6.O slavni sveti Josipe! Po svojoj uzornoj pokornosti svetoj volji Gospodnjoj, izmoli nam da se i mi Božjim dopuštenjem i nalogu svojih poglavara rado podvrgavamo. Slava Ocu...3x

7.O slavni sveti Josipe! Po svojoj postojanoj strpljivosti kojom si svladao sve teškoće života, izmoli nam potpunu odanost u volju Božju da rado pretrpimo sve što nam šalje Bog. Slava Ocu...3x

8.O slavni sveti Josipe! Ti si svoje srce otkinuo od svega. Daj da i mi svoje srce oslobodimo od svake zemaljske privrženosti, da bude posve Isusovo. Slava Ocu...3x

9.O slavni sveti Josipe! Tvoja duša prepuna je milosti – zato te zovemo Pravednim. Izmoli nam od Boga da vazda živimo kršćanskim životom i da ga s tobom, Isusom i Marijom sveto završimo. Slava Ocu...3x

V. Moli za nas sveti Josipe. R. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih

Pomolimo se: Molimo te, Gospodine, da nam budu na pomoć zasluge Zaručnika Presvete Majke tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom, što svojom slaboćom ne možemo postići. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.O. Amen.

5. MOLITVE SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA SV. JOSIPU

Hvalospjev u čast sv. Josipa, Zaručnika Marijina

(Sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski)

Pjevajmo hvalospjev u čast sv. Josipa, zaštitnika i zaručnika Marijina. Ponizni Josip je malo poznat. Nitko ga ovdje na zemlji nije poznao, ali on očarava blaženike. Neka se zemlja ujedini s Nebom i neka ga svi slave. Veliki sveće, Bog je našao samo tebe za biti dostojan zaručnikom njegove divne Majke. Zaručnik Kraljice Neba, čudesna je to povlastica, svjedok njene svetosti, čuvar njene čistoće, o slavo neusporediva.

Otac vječni te molio da na zemlji hraniš njegovog Sina, da budeš njegov zamjenik. Nosio si na grudima onog koji sve drži u svojoj ruci; po jedinstvenom poslanju, bio si hranitelj Boga, svoga vlastitoga Oca. Tko li je vidio kako se dragate, smijete i grlite neizmjernom ljubavlju! Isusovi osmjesi su ti probadali srce i ispunjali ga slašću. Posve uronjen u njegovu ljubav, ti si mu sa svoje strane uzvraćao riječima: Predragi sine, ljubim te.

Ako su tri Marijine riječi mogle svojom snagom posvetiti sv. Ivana zajedno s njegovom majkom Elizabetom, što sve nisu u tebi izazvali oni sveti i slatki razgovori u tvom domu. Isusova te riječ oduševljavala, njegova nazočnost ispunjavala milošću i svjetlom. Kolika li je bila tvoja poniznost. Ona te potakla da čuvaš tajnu u tišini, da staneš zadnji u red, da živiš kao siromašni drvodjelja, da izgledaš kao siromašan i neuk čovjek, bez posebnih sposobnosti, bez nadarenosti, bez posebnog izgleda i razboritosti.

Što si se ti više snizivao, Bog te više uzdizao sebi u svoju slavu. Tvoje su zasluge čudesne, tvoje privilegije prevelike. Nebo se divi tvome sjaju, zemlja je puna tvojih milosti koje sežu sve do čistilišta. Nikada te ne molimo uzalud, tvoje jamstvo i zagovor, kako kaže sveta Terezija, su uzvišeni. Tvoj Sin je Bog slavni, tvoja Zaručnica Kraljica Neba. Moleći ti im zapovijedaš, sve što ti tražiš bude učinjeno. O neizmjerne li moći!

Sveti Josip: (Montfort nastavlja kao da sam sv. Josip govori) «Nastojte biti u svemu zadnji, prostrite se i sakrijte u Isusu i Mariji! Tražite ono što svijet izbjegava i bježite od onoga za čim svijet trči. Ravnajte se jedino po vjeri, kako biste nasljeđujući moj život bili sretni sa mnom».

Molitva: Sveti Josipe, budi moj zaštitnik i isprosi mi veliki dar: Božansku Mudrost! Kako bi iskazao dostojnu slavu Spasitelju, kako bi obratio čovjeka grešnika, pomogao siromašnima i prezrenima i porazio moje neprijatelje. Milosrđe te na to potiče. Bog sam.

O Josipe skriveni

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa)

O Josipe skriven, skroman proživio si zemni vijek, ali ljupkost ti si Isusovu i Marijinu gledao vijek. Sin Boga živoga kao Dijete na najvišu te digao čast, počivajući na tvome srcu i nad

sobom ti dajući vlast. U službi mi smo Isusovoj i Marijinoj kao i ti, ugodit njima mi bi rado bez drugih želja ikakvih.

Terezija nam Majka k tebi, uvijek dizala je pogled svoj, i spremno si joj pomogao u svakoj kušnji njezinoj. U duši nam je slatka nada, kad ovaj život dovrši, uz Božju ćemo Majku tada i tebe oče gledat mi! Tada povijest ćemo čitati tvoju, što ne znao je zemni kraj, otkrivat ćemo slavu tvoju i pjevat je kroz lijepi Raj.

Molitva Sv. Josipu za svetu čistoću,
(koju je sv. Mala Terezija molila svaki dan)

Sveti Josipe, Oče i Čuvaru Djevice, čijoj vjernoj skrbi bi povjerena sama nevinost Isus Krist i Djevice nad djevicama Marija, po dvostrukom tom predragom zalogu vruće te molim da mi isprosiš da od svake nečistoće čisto srce sačuvam i čistim srcem i tijelom s tobom služim Isusu i Mariji. Amen.

Pozdravi sv. Josipu
(Sv. Ivan Eudes)

Pozdravljam te sv. Josipe, sliko Boga Oca; pozdravljam te sv. Josipe iz Davidove loze poočime Sina Božjega; pozdravljam te sv. Josipe hrame Duha Svetoga, pozdravljam te sv. Josipe, miljeniče Presvetoga Trojstva, pozdravljam te sv. Josipe, vjerni suradniče velikog Božjeg plana spasenja, pozdravljam te sv. Josipe dostojni zaručnice Djevice Marije, pozdravljam te sv. Josipe oče svih vjernika, pozdravljam te sv. Josipe čuvaru svih koji su prigrlili djevičanstvo, pozdravljam te sv. Josipe vjerni opslužitelju svete šutnje, pozdravljam te sv. Josipe ljubitelju svete poniznosti, pozdravljam te sv. Josipe uzore blagosti i strpljenja, pozdravljam te sv. Josipe zrcalo poniznosti i poslušnosti, pozdravljam te sv. Josipe blagoslovljeni među svim ljudima.

Blagoslovljene oči koje su vidjele što si ti vidio, blagoslovljene uši koje su slušale što si ti slušao, blagoslovljene tvoje ruke koje su dodirivale Riječ života, blagoslovljeno tvoje krilo koje je držalo Onoga koji sve uzdržava, blagoslovljene tvoje grudi na kojima se slatko odmarao Sin Božji, blagoslovljeno tvoje srce koje je gorjelo za njega najžarčom ljubavi, blagoslovljen Vječni Otac koji te je izabrao, blagoslovljen Sin koji te je ljubio, blagoslovljen Duh Sveti koji te je posvetio, blagoslovljena Marija, tvoja zaručnica koja te je ljubila kao zaručnika i brata, blagoslovljen anđeo koji ti je bio čuvar, blagoslovljeni zauvijek svi koji te ljube i blagoslivljaju. Amen.

Sv. Josipe budi moj zaštitnik
(Sv. Gertruda)

O sv. Josipe, vjerni upravitelju i hranioče moga Otkupitelja Isusa Krista, prečisti zaručnice Djevice Bogoroditeljke, izabirem te danas za svog posebnog zaštitnika i zagovornika, te tvrdo odlučujem da te više nikada neću ostaviti, niti da bilo koja osoba, koliko je do mene ne čini ništa protivno tvojoj časti. Ponizno te molim da se udostojiš primiti me trajno pod svoju zaštitu, poučavati me u mojim neposlušnostima, tješiti me u mojim protivštinama, i na kraju, braniti me i štiti u času moje smrti. O neka tako bude.

O presretni Josipe, koju veliku milost ti je Bog udijelio, ne samo gledati nego na svoje grudi očinski u ljubavi prigrliti Jedinorođenoga Utjelovljenoga Sina Božjega kojega su toliki uzaludno željeli samo vidjeti. O kada bi i ja, potaknuta tvojim primjerom i pomognuta tvojom zaštitom, s istim žarom ljubavi i poštovanja primala moga Gospodina i Otkupitelja Isusa Krista u Presvetom Oltarskom Sakramentu, te zaslužila da ga u Nebu trajno grlim. Tako neka bude.

O sv. Josipe koji si kao otac i vođa sretno Isusa Krista u djetinjstvu vodio svim putovima odrastanja ljudskog života, pomози mi kao vodič i pratilac u hodočašću moga života i ne dopusti nikada da zalutam s puta Božjih zapovijedi. Budi ti moja jakost u protivštinama, utjeha u progonima

dok ne dođem u zemlju živih gdje ću s tobom i tvojom Presvetom zaručnicom Marijom, sa svim anđelima i svetima, vječno klicati u mene Bogu Isusu Kristu. Tako neka bude.

O sv. Josipe kome se podložio i koga je spremno na zemlji slušao Isus koji te je uvijek posebno častio i ljubio, kako bi ti On mogao odbiti bilo koju prošnju u Nebu gdje su sada združene vaše zasluge? Moli za mene, sv. Josipe, i isprosi mi milost da, prije svega, iskreno mrzim svaki grijeh i od njega bježim, pogotovu one koji proizlaze iz moje dominantne strasti, da na bolje promijenim moj život, da se trajno vježbam u krepostima, da budem oslobođena od napasti i prilika za grijeh po kojima bi moja duša mogla pasti u opasnost vječne propasti, oslobodi me bijeda i žalosti koje me trenutno uznemiruju. Ipak sv. Josipe u tim stvarima, i svim drugima, potpuno se s povjerenjem predajem u volju Božju i tvoju očinsku skrb. Sv. Josipe, tako neka bude.

O sv. Josipe koji si ovaj život napustio u blagom i dragom društvu svoga posinka Isusa i svoje preslatke zaručnice Marije, molim te pogotovu u mojoj smrti da me utješiš, jedino te molim da izdahnem na presvetim rukama Isusa i Marije. U životu i smrti preporučam moj život u vaše ruke, Isuse, Marijo i Josipe. Tako neka bude. Amen.

Slavni sv. Josipe, Marijin zaručnice *(Sv. Franjo Saleški)*

Slavni sv. Josipe, Marijin zaručnice, udijeli nam svoju očinsku zaštitu; to te molimo po Srcu Isusa Krista. Ti, čija zaštita se širi na sve naše potrebe te umije učiniti nama nemoguće stvari, otvori svoje očinske oči nad potrebama svoje djece. U poteškoći i mucu koje nas pritišću, s povjerenjem se tebi utječemo, udostoj se uzeti pod svoju, zaštitu punu ljubavi, važne i teške stvari koje nas zabrinjavaju. Daj da njihov sretan ishod bude na slavu Božju i dobro tvojih slugu. Amen.

Spomeni se slavni zaručnice Djevice Marije *(Bl. Pio IX)*

Spomeni se, o čisti zaručnice Blažene Djevice Marije i slatki moj zaštitniče sv. Josipe, kako se još nije čulo da se itko u tvoju zaštitu preporučio i u tebe pomoć zatražio, a da je nije dobio. S tim pouzdanjem dolazim i ja preda te pa ti se preporučujem. Nemoj prezreti molitve moje, poočime Isusov, nego je milostivo primi i usliši. Amen.

Slavni sv. Josipe uzore radnika *(Sv. Pio X)*

Slavni sv. Josipe uzore radnika, isprosi mi milost da radim u duhu pokore, kako bih okajao soje mnogobrojne grijeha, radio savjesno, stavljajući potpuno ispunjenje obaveza iznad svojih sklonosti; radio s zahvalnošću i radošću, smatrajući čašću da mogu po radu koristiti i razvijati talente koje mi je Bog dao; radio u redu, miru, skladu i strpljenju bez povlačenja pred umorom i poteškoćama, radio s čistoćom nakane i distancom od samoga sebe imajući trajno pred očima smrt i račun koji ću morati položiti o izgubljenom vremenu, o neiskorištenim talentima, neučinjenom dobru i ispraznim samodopadanjima polaganima u uspjehe koji narušavaju Božje djelo. Sve za Isusa, sve po Mariji, sve nasljeđujući tebe o patrijarše Josipe! To je moja oprema za život i za smrt. Amen.

Sv. Josipe tebi se utječemo *(Papa Leon XIII)*

Sv. Josipe pritisnuti progonstvima, tebi se utječemo i puni povjerenja zazivamo tvoju zaštitu, skupa s onom tvoje svete zaručnice. Zbog te svete veze ljubavi koja te vezala uz Bezgrešnu Djevicu Majku Božju, i zbog očinske ljubavi koju si imao prema Djetetu Isusu, pogledaj molimo te dobrohotno baštinu Isusa Krista koju je zadobio svojom krvlju i svojom pomoći i snagom priskoči nam u pomoć u našim potrebama.

Brižljivi čuvaru svete Obitelji i Božjeg djeteta Isusa Krista, štiti nas, udalji od nas, ljubljeni oče kugu zabluda i poroka koji truju svijet. U ovoj borbi protiv tame pomози nam dobrostivo s Neba. O naš moćni zaštitniče, kao što si nekada spasio od smrti Dijete Isusa, tako sada brani Crkvu Božju od zamki i protivljenja, i svakoga od nas zaštititi svojim zagovorom da bismo po uzoru na tebe i s tvojom pomoći mogli kreposno živjeti, blago umrijeti i postići vječno blaženstvo u Nebu. Amen.

Sv. Josipe izabraniče Božji

(Bl. Ivan XXIII)

O sv. Josipe izabraniče Božji ovdje na zemlji za čuvara Isusa Krista i čistog Marijinog zaručnika, ti si proveo život savršeno ispunjavajući svoje dužnosti, uzdržavajući svojim rukama svetu Obitelj, zaštititi i nas koji se tebi s povjerenjem utječemo. Ti poznaješ naše težnje, muke i nade, tebi se utječemo jer znamo da ćemo u tebi pronaći zaštitnika.

I ti si iskusio kušnju, napor, umor, ali tvoja duša ispunjena najdubljim mirom klikkala je od radosti zbog blizine Sina Božjega koji ti je bio povjeren skupa sa Marijom, njegovom preslatkom Majkom. Pomози nam shvatiti da nismo sami u našem poslu, pomози nam otkriti Isusa pored nas, primiti ga s milošću i vjerno čuvati, kao što si to ti učinio. Isprosi nam milost da u našim obiteljima sve bude posvećeno u ljubavi, strpljenju, pravednosti i traženju dobra. Amen.

Sv. Josipe, zanatlijo iz Nazareta, primjeru savršenstva

(Papa Pio XII)

O slavi patrijarše sv. Josipe, ponizni i pravedni zanatlijo iz Nazareta, koji si svim kršćanima, a pogotovu nama dao primjer savršena života u ustrajnom druženju s Isusom i Marijom i radu, pomози nam u svakodnevnim naporima, da bismo i mi u njima mogli pronaći djelatno sredstvo za proslavu Boga, našu posvetu i korist društvu u kojemu živimo, uzvišene ideale našeg djelovanja.

Isprosi nam od Gospodina, sv. Josipe naš preljubljeni zaštitniče, poniznost i jednostavnost srca, privrženost radu, dobrohotnost prema onima s kojima radimo, suobličenje volji Božjoj u neizbježnim mukama ovoga života i radosno njihovo podnošenje, svijest o našem posebnom poslanju i osjećaj odgovornosti, duh stege i molitve, podložnosti poglavarima, bratske ljubavi prema drugima i razumijevanja prema podređenima.

Prati nas u trenucima blagostanja kad nas sve poziva da pravedno kušamo plodove naših napora, a podupri nas u žalosnim trenucima, kada Nebo izgleda zatvoreno za nas, te izgleda da se i sredstva kojima radimo dižu protiv nas.

O sv. Josipe, daj da po uzoru na tebe uvijek imamo oči uprte u Mariju, našu Majku, tvoju preslatku zaručnicu, koja je u kutu tvoje jednostavne radnje šutljivo radila, s najblažim osmijehom na usnama; da ne udaljujemo pogleda s Isusa koji se trudio za tvojim stolom drvodjelje, kako bismo na taj način mogli provoditi na zemlji miran i svet život, uvod u onu vječnu sreću koja nas čeka na Nebu za sve vijeke vjekova. Amen.

Dragi sv. Josipe

(sv. Ivan Pavao II)

Dragi sv. Josipe, prijatelju i zaštitniče sviju, čuvaru Isusa i sviju koji zazivaju tvoju pomoć, velik si jer od Boga zadobiješ sve za što te ljudi mole. Molim te primi moju prošnju: bdij i brani sve obitelji kako bi živjele u skladu, jedinstvu, vjeri i ljubavi koja je vladala u svetoj Obitelji. S posebnom nježnošću pogledaj na obitelji nezaposlenih i učini da pronađu posao, daj da svi imaju posao kako bi svojim djelima stvarali bolji svijet i slavili Boga Stvoritelja.

Povjeravam ti Crkvu, na poseban način Papu, biskupe, svećenike i sve misionare kako bi se svi osjetili poduprti od tvoga očinstva. Tko ih može više ljubiti od tebe, o dragi sv. Josipe? Brani sve posvećene osobe da u tvojoj poslušnosti i pristajanju uz volju Božju pronađu uzor života šutnje, poniznosti, radosti naviještanja, života sjedinjena s Bogom koji ih čini sretnima u vršenju volje

Božje. Radost koja se kuša od pripadanja Bogu je tako velika da se ne može usporediti, samo u Bogu se nalazi potpuna sreća. Sv. Josipe usliši moju molitvu. Amen.

Sv. Josipe s tobom blagoslivljamo Gospodina

(sv. Ivan Pavao II)

O sv. Josipe, s tobom i po tebi blagoslivljamo Gospodina. On te je izabrao između svih ljudi za čistog Marijinog zaručnika, onoga koji je na pragu otajstva njenog materinstva, onoga koji poslije nje prihvaća ovo materinstvo u vjeri kao djelo Duha Svetoga. Ti si dao Isusu zakonsko očinstvo u Davidovu plemenu. Josipe, ti si trajno bdio s ljubeznom skrbi nad Majkom i Djetetom kako bi njihov život bio siguran i oni mogli ispuniti svoje poslanje.

Spasitelj Isus je se udostojao tebi podložiti kao ocu za vrijeme djetinjstva i odrastanja te primati od tebe pouke o ljudskom življenju, dok si ti Josipe s njim dijelio njegov život u klanjanju njegovu otajstvu. Ti sada boraviš s Isusom. Nastavi štiti cijelu Crkvu, obitelj koja se rodila od spasenja koje je Isus donio. Pogledaj na duhovne i materijale potrebe svih koji se utječu tvome zagovoru. Sjeti se obitelji, na poseban način siromaha, po tebi su sigurni da će ih stići Marijin majčinski pogled i Isusova ruka ih pomoći. Amen.

Sv. Josipe Bog je od tebe tražio prikazanje očinstva

(Biskup Angelo Comastri)

Bog je od tebe, sv. Josipe, tražio veliki dar očinstva a ti si spremno prikazao svoje srce, kako bi postao šutljiva zaštita, diskretna prisutnost, velikodušna pomoć Bezgrešnoj Majci i Sinu Božjemu koji je postao čovjekom. Nijedan gesta bolje od ove ne može govoriti o važnosti očinstva; Bog ga je htio kao divnu nadopunu majčinstva da dade djeci jakost i nježnost, odvažnost i povjerenje, sposobnost slušanja i srce puno gostoljubivosti.

O Josipe, oče ljubljeni od Oca, pomози nam postići čist pogled kako bi smo uvidjeli i vrednovali Božje darove. Pomози nam nadići nepotrebna rivalstva kako bi u vedroj harmoniji uskladili srce oca i majke, kako bi djeca osjetila sve bogatstvo ljubavi i blagoslivljali Oca našeg iskona i našeg povratka u vječnu Domovinu. Amen.

Sv. Josipe prijatelju Srca Isusova

(Bl. Leon Dehon)

Sv. Josipe posebni prijatelju Srca Isusova, pomози mi, moli za mene. Pogotovu se s tobom želim sjediniti svakog jutra kako bi nasljedovao tragove tvojih kreposti, pogotovu tvoje čistoće, nevinosti i poniznosti. Na poseban način štiti djecu koju odgajamo, pomози nam oblikovati u njima Dijete Isusa. O sv. Josipe ti me podržavaš, tebi preporučujem svoj život i svoju smrt. Želim te nasljedovati kako bi spasio svoju dušu. U trenutku moje smrti moli za mene, isprosi mi milosrđe kod Srca Isusova.

Svetoj Obitelji zajednici ljubavi

(sv. Ivan Pavao II)

Sveta Obitelji, zajednico ljubavi Isusa, Marije i Josipa, uzore i ogledalo svakoj kršćanskoj obitelji tebi posvećujemo naše obitelji. Otvori srce svake obitelji da prihvati vjeru, da primi Božju Riječ, da svjedoči ljubav, da postane izvor novih svetih zvanja. Prosvijetli duh roditeljima da brižnom ljubavlju, mudro i ljubeznom pobožnošću sigurno vode djecu prema duhovnim i vječnim dobrima.

Probudi u dušama mladih čistu savjest i slobodnu volju da rasu u "milosti i mudrosti" velikodušno prihvaćajući dar Božjeg poziva. Isuse, Marijo i Josipe, sveta Obitelji, iz Nazareta isprosi nam milost da svi mi nasljedujemo ustrajnu molitvu, velikodušnu poslušnost, dostojanstveno

siromaštvo i djevičansku čistoću koje si ti živjela da otvorimo svoju dušu za vršenje volje Božje te da brižno i nenametljivo pratimo one koji su među nama pozvani da iz bližega slijede Gospodina Isusa Krista koji je dao samoga sebe za nas. Amen.

Molitva zagovora Svete Obitelji za našu obitelj

(sv. Ivan Pavao II)

Bože od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji, Oče koji si Ljubav i Život, neka svaka obitelj na zemlji posredstvom tvoga Sina Isusa Krista, "rođena od žene" i posredstvom Duha Svetoga, izvora Božje ljubavi postane istinsko svetište života i ljubavi za nove naraštaje koji se uvijek obnavljaju. Neka tvoja milost vodi misli i djela supružnika prema dobru njihovih obitelji i svih obitelji svijeta.

Neka mladi naraštaji nađu u obiteljima oslonac za razvoj svoje osobnosti i rast u ljubavi i istini. Neka se ljubav ojačana milošću sakramenta braka pokaže jačom od svake slabosti i krize, kroz koje ponekad prolaze naše obitelji. Bože molimo te po zagovoru Isusa, Marije i Josipa, svete Obitelji iz Nazareta, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodno vršiti svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima. Ti si Život, Istina i Ljubav u zajedništvu sa Sinom i Duhom Svetim. Amen.

Ženo, Majko i Zaručnice

(sv. Ivan Pavao II)

O Marijo Majko Isusova, zaručnice Josipa zanatlije, u tvome Srcu su sabrane radosti i naponi svete Obitelji. Trenutke patnje prikazivala si Bogu imajući uvijek povjerenja u njegovu Providnost. Molimo te zaštititi sve žene koje se svakodnevno muče kako bi njihova obitelj mogla živjeti u djelotvornom skladu. Isprosi im milost da budu žene kršćanski mudre,iskusne u molitvi i ljudskosti, jake u nadi i progonstvima, kao Ti, nositeljice istinskog mira.

Ljubezna Majko našeg Spasitelja, tebi povjeravam sve obitelji, poglavito muževe i žene koji se nastoje ugledati na tvoju obitelj u Nazaretu. Zagovaraj roditelje i djecu da bi njihova ljubav bila jaka i vjerna kao ljubav koja je ispunjala tvoje Bezgrešno Srce.

Sveta Obitelji klanjam se otajstvu vašeg skrovitog života

(Papa Pavao VI)

Gospodine Isuse! Ti si sišao s Josipom i Marijom, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A Majka je tvoja brižno čuvala sve uspomene u svom Srcu. Ti si napredovao u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi (Lk 2,51). Pratim vas i ulazim u vašu siromašnu kućicu koju ste posvetili molitvom, radom, govorom i šutnjom. Padam ničice i klanjam se otajstvu vašeg skrovitog života.

Sjedinjen s vama u molitvi postao sam član Svete Obitelji koja brani i pomaže one koji joj se mole. Sveta Obitelj koja je bila čuvarom dara božanske Mudrosti, svjedokom istine i ljubavi privela je svoju braću i sestre svjetlu koje obasjava tamu, pobjeđuje strah i naviješta uskrsnuće. O Isuse, sjaju Svete nazaretske Obitelji, blagoslovi moju Crkvu u malom, moju obitelj, pomoz mi moju vjeru, podupri moja nastojanja i proširi prostore moje ljubavi. Amen.

Sv. Josipe zakrili nas svojim očinskim plaštem

(Bl. Magdalena Sofija Barat)

Sv. Josipe, uzvišeni sveče, otkrij mi blaga sakrivena u poniznom i siromašnom življenju, isprosi mi duh nutarnjeg života, udostoj se poučiti me, da bih od tebe vođena pod tvojom zaštitom zadobila potpunu podložnost volji Božjoj. Zakrili nas trajno plaštem svoje očinske dobrote, kao da smo tvoja obitelj. Amen.

6. RAZMATRANJA SVETACA I UČITELJSTVO CRKVE O SV. JOSIPU

O ljubavi između Josipa i Marije

(sv. Ivan Eudes)

Poslije Isusa i Boga, sv. Josip je bio prvi predmet ljubavi svoje presvete zaručnice i poslije Boga imao je prvo mjesto u njenom srcu, jer budući da je Ona bila sva Josipova, kao zaručnica zaručnikova, Marija je srce bila darovala Josipu. Nije samo on bio njezin, nego kako je bilo rečeno za prve kršćane da su bili jedno srce i jedna duša, sigurno se još više moglo reći za Blaženu Djevicu Mariju i njenog svetog zaručnika da su bili jedna duša i jedno srce sjedinjeni svetom vezom ljubavi.

O Pobožnosti sv. Josipu

(Bl. Leon Dehon)

Sv. Josip je naš uzor. Njegova čistoća, nevinost, poniznost uzori su ponuđeni dušama koje teže ka pobožnosti. Po svojoj čistoći bio je dostojan postati zaručnikom Majke Božje. Po svojoj poniznosti zaslužio je slavu da postane Isusov poočim. Po svojoj nevinosti postao je dostojan uske povezanosti i bliskosti koju je imao s Isusom i Marijom u Nazaretu.

Razmišljajući o krepostima sv. Josipa shvatiti ćemo s kojim poštovanjem punim ljubavi treba postupati s Isusom u Presvetom Oltarskom Sakramentu i kako ga pobožno primati. Kao što je sv. Josip držao Isusa u naručju, i privijao ga svome srcu, svećenici ga drže na oltaru u svojim rukama. Mi ga ne primamo u svoje naručje nego u svoja srca. Sv. Josip je Isusa štiti, vodio, čuvao, naučimo od njega kako prema njemu pobožno nježno postupati na oltaru i kod svete pričesti.

Slatka i ljupka familijarnost s Isusom koju je sv. Josip živio u najprije Egiptu, a zatim i u Nazaretu je uzor bliskosti koju bi naš Gospodin htio i s nama živjeti. Josip je prijateljski razgovarao s Isusom, Isus je bio uvijek predmetom njegovih misli, na poslu, u odmoru bili su uvijek sjedinjeni. Josipova briga je bila udovoljiti Isusu, a on je znao da se to čini govoreći o kraljevstvu njegova Oca i njegovoj dobroti. Obratimo se sv. Josipu kako bi smo zadobili dragocjene milosti koje će nas naučiti općiti s Djetetom Isusom.

Sv. Josip je naš zaštitnik. Povlastice sv. Josipa nisu umanjene njegovim ulaskom u Nebo. Više nego ikada on ima vlast punu slasti i poniznosti koju mu je Isus udijelio na zemlji nad njime samim za vrijeme njegova zemaljskog života. On je sv. Josipu dao veliku moć da nas štiti i isprosi nam velike milosti potrebne našem zvanju vođenja duša Presvetom Srcu.

Razmišljajući o ljubavi sv. Josipa prema Isusu, shvaća se da njegovo srce jedva čeka trenutak kada će Isus biti ljubljeno kako bi to trebalo. Njegove čežnje se sjedinjuju skupa s Marijinima za ostvarenje tih želja Presvetoga Srca. Sv. Josip je uzor nutarnjeg života kojeg Srce Isusovo od nas traži. Kao što ga je Bog Otac učinio učiteljem i zaštitnikom Onoga koji mu je bio najdraži na zemlji, slično ga je naš Gospodin učinio dobro bdijućim zaštitnikom svojih svećenika, zavjetovanih duša njegovom Srcu, prijatelja s kojima želi živjeti u povjerenju.

Idimo, dakle, sv. Josipu, ustrajno ga zazivajmo. Isus se ne može oduprijeti tako poniznim i slatkim prošnjama Josipa koji ga je okruživao tolikom ljubavlju i koji je posvetio svoj život zaštititi njegova djetinjstva i njegove Majke. Sv. Josip tako dobro moli i ima toliko povlastica kod Isusa! Njegove molitve su kao zapovijedi. Njegov zagovor je svemoćan kod Isusova Srca.

Sv. Josip ima veliko povjerenje i ugled također kod Boga Oca i Duha Svetoga. Duh Sveti ljubi čistog čuvara svoje Bezgrešne Zaručnice Marije. Bog Otac nježno ljubi hranitelja svoga Sina. Isus u njemu istovremeno ljubi svoga i zaštitnika svoje Majke. On mu je bespovratno dao čast i ime svoga oca i nema sina koji bi više ljubio i bio zahvalniji i velikodušniji od njega.

Marija je najvjernija zaručnica koja više od svih ljubi. Ona je također sjedinjena s molitvama sv. Josipa i želi ih vidjeti uslišanima. Udjeljujući sv. Josipu što on od njega traži, Isus jednako razveseljuje i svoju Majku. Za njega to je još jedan odlučujući razlog za uslišati molitve sv. Josipa. Poslije Marije, mi vjernici nemamo moćnijeg zagovornika.

Sv. Josip je posebni zaštitnik djece i onih koji ih odgajaju. Svećenici i osobe koje se posvećuju odgoju djece imaju još jedan razlog više biti pobožni sv. Josipu. Sv. Josip je posebni zaštitnik djece koju on želi potaći na pobožnost. Budući da su djeca draga Isusu te su ta njegova mala braća njemu najomiljenija sv. Josip ih posvaja i krajnje brižno se posvećuje njihovu odgoju. Oni trebaju od njega naučiti ljubiti Dijete Isusa. Njihov je cilj oblikovati Dijete Isusa u srcu djece, a kako će u tome uspjeti ako svaki dan ne razmatraju o otajstvima Nazareta, ne pitaju sv. Josipa kako se on brinuo za Isusa. Sv. Josipa, nakon Marije, trebamo moliti za milost da razumijemo i kušamo djetinjstvo Isusovo kako bi smo učinili da

kreposti kraljuju u srcima djece. Sv. Josip je, dakle, posebni zaštitnik ustanova koje se posvećuju kršćanskom odgoju djece. A i kršćanske obitelji se trebaju voditi idealom Nazaretske obitelji i utjecati se zaštititi sv. Josipa za kršćanski odgoj svoje djece.

Idite Josipu i činite sve što vam kaže, kazao je faraon svome narodu u Egiptu. Crkva u toj slici razabire lik i simbol moćne zaštite našeg sv. Josipa, Marijina zaručnika i Isusova hranitelja.

O smrti sv. Josipa i uvjetima za našu sretnu smrt

(Bl. Leon Dehon)

Sv. Josip je oduvijek bio prepoznat kao uzor i zaštitnik sretne smrti. Budući da je umro u Isusovom naručju i pod Marijinim pogledom, imao je najslađu i najsvetiju smrt. Sv. Josip je bez sumnje već bio umro kada je tridesetogodišnji Isus počimao svoj javni život. Evanđelje nam to daje shvatiti. Kad je Isus propovijedao u Nazaretu njegovi sugrađani su govorili. «Nije li ovo sin Josipov».

Josip je umro Isusu u naručju. On se za njega sinovski brinuo, a Marija ga je skrbila kao sestra i zaručnica. O lijepo li i sretne smrti, kako se može na njoj samo zavidjeti. Josip je ponavljao zadnje pozdrave: «Isuse, Marijo! Isuse, Marijo!» Crkva gleda na te zazive kao ideale zadnjih osjećaja umirućih. Uvjeti za ostvariti dobru smrt po zagovoru sv. Josipa.

Prvi uvjet: Poniznost i molitva. Kako je sv. Josip bio ponizan pred Bogom i ljudima. Izgubio se u Evanđelju. Niti jedna njegova riječ nije ostala zapisana. Ljubio je skroviti život, sabranost i molitvu. Ali Bog je obećao da će uzdići ponizne i njima dati svoje milosti. Mi se bojimo da će nas naši grijesi odvesti u propast, ponizimo se. Pođimo ispovjediti naše grijehe, prihvatimo poniženja koja nam Providnost šalje.

Drugi uvjet: Ljubimo Riječ Božju, duhovnu i pobožnu literaturu. Sv. Josip je sigurno skupa s Isusom i Marijom čitao Sveto Pismo. S njima je išao u sinagogu i hram. Mi smo možda do danas zanemarili prakse pobožnosti ili smo ih loše obavljali, nastojmo shvatiti dobre pouke i čitajmo dobre knjige, pogotovo svetačke. Sv. Augustin i toliki drugi su u njima našli prigodu za obraćenje i početak spasenja.

Treći uvjet: Ljubav prema Isusu Kristu. Sv. Josip je bio sav obuzet ljubavlju prema Isusu. Odveo ga je u Egipat kako bi ga spasio. Tražio ga je u hramu kad ga je bio izgubio. Cijeli svoj život je potrošio radeći za njega. Mi nemamo vidljivog Isusa s nama, ali zato imamo Euharistiju. A Isus je obećao vječni život onima koji ga budu primali. O slabi i nesavršeni kakvi jesmo, idimo Isusu. Primajmo ga, nakon što smo se dobro ispovjedili, pa ako i ne kušamo utjehe i osjećajne gorljivosti. Ustrajmo u pričješćivanju, to će nas spasiti.

Četvrti uvjet: Sjećanje na Isusove muke i strpljenje u našim patnjama. Za nas su Isusove patnje sažete i predstavljene u Križu. Sv. Josip nije bio na Kalvariji, ali je on vidio Isusa kako je trpio u Betlehemu, u patnjama progonstva, u naporima radionice i uvijek je pored njega i s njime radio i trpio. Kontemplirajmo Raspetoga, zagrlimo ga i strpljivo podnosimo naše muke.

Peti uvjet: Ljubav prema bližnjemu. Blago milosrdnima jer će zadobiti milosrđe. Sv. Josip je bio dobar i požrtvovan. Teško je radio kako bi prehranio Isusa i Mariju i pomagao najsiromašnijima. Učinimo kakvo djelo milosrđa pogotovo ono koje od nas zahtjeva ljubav.

Šesti uvjet: Želja i briga o čistoći savjesti. Sv. Josip je kako nam kaže Evanđelje bio pravedan. Njegova praslika je bio Josip sin Jakovljević iz Staroga Zavjeta, uzor nevinosti i čistoće. Svetu smrt treba okruniti svetim životom. Ako mi često padamo u grijehe, izbjegavajmo barem svjesno

učinjene. Želimo ostati čistima. Dogoditi će nam se da padnemo u grijeh iz slabosti, nenadane grijeh trenutka, ali oni se lakše opraštaju jer nakon njih odmah slijedi kajanje.

Sedmi uvjet: Pobožnost Mariji. Naša dobra suotkupiteljica nas slijedi sve do naše smrti. Naše spasenje je trijumf za njenog Sina. Ona je naša zaštitnica protiv đavla, pogotovo u smrti. Ona je naša odvjetnica na sudu. Ona sama dolazi tražiti svoje prijatelje i pobožne slugu. Kako Ona ne bi prisustvovala i preporučivala Srcu Isusovu dobrog sv. Josipa koji joj je bio tako pobožan? Uzmimo je za Majku i posvetimo njoj sva svoja djela.

O zaštiti sv. Josipa

(Bl. Leon Dehon)

Sv. Josip je bio vanjski poglavar i zaštitnik Crkve koja se rađala, to jest Svete Obitelji u Nazaretu. Isus i Marija su mu bili podložni i slušali su ga. Ne može se danas reći da ima hijerarhijski autoritet nad Crkvom, ali zadržava moralno očinstvo. Patrijarh Josip, sin Jakovljević u Egiptu je bio obična osoba, ali mu je faraon dao vlast nad vlastitom obitelji i dobrima. Crkvi se dopada u liturgiji uspoređivati te dvije situacije. Govoreći o sv. Josipu Crkva moli: *Učinio si ga gospodarom kuće svoje i upraviteljem svih svojih dobara.*

Sv. Josip je bio glava svete Obitelji. On je vodio Mariju u Betlehem na popis. Spasio je Dijete Isusa odvođeni ga u Egipt. On je zarađivao kruh Djetetu i Majci u Egiptu i Nazaretu. On je vodio Isusa u hram za Pashu, on je upravljao njegovim svakodnevnim poslovima. Srca Isusa i Marije su njemu vječno zahvalna. On nad tim blagoslovljenim Srcima ima istinsku svemoć prošnje i zagovora. On se brine za Crkvu, njen napredak, boljitak pomoć i opasnostima. Tu je naviku stvorio u Nazaretu.

Sv. Josip je zaštitnik duša na putu duhovnog napretka. Tko bi bio prikladniji od njega da nas vodi? Nije li on bio oblikovan gledajući primjere i razgovarajući s Isusom i Marijom? Mi smo kao djeca. Sv. Josip želi da nalikujemo Isusu i Mariji. Učimo iz njegovih primjera, tražimo njegove savjete. Isus je učinio sv. Josipa svojim zaštitnikom u Nazaretu, a On želi da ga i cijeli svijet sluša, pa bili to i najodgovorniji ljudi u Crkvi ili kršćani najugledniji u znanju i krepostima.

To je sigurno plan Božje Providnosti. Bog se ne kaje i ne opoziva svoje darove. Primat koji je Josip vršio nad svetom Obitelji u Nazaretu on ostvaruje i u Crkvi iako na novi način. On je naš otac, ali on ostvaruje svoje očinstvo s Neba po svojoj brizi za nas, svojim zagovorom i svojom zaštitom. On kod Srca Isusova isprosi djelovanje Duha Svetoga i anđela u našem životu. Tražimo od sv. Josipa savjete, upute, pouke, ohrabrenja i dobiti ćemo ih po velikim sredstvima koja su u njegovoj moći. Njemu anđeli služe. On svojim zagovorom utječe na događaje. Ako smo biskupi, svećenici, pastiri, duhovni vođe duša potreban nam je sv. Josip. Kralj nebeski mu je darovao vlast nad velikima i mudrima kao i nad malenima.

Zaštita sv. Josipa u vremenitim potrebama. Isus Krist hoće da sv. Josip bdije i nad našim vremenitim potrebama. Faraon je učinio Josipa, sina Jakovljevića, upraviteljem svih svojih dobara i kad su od njega tražili kruha odgovarao je: «Idite Josipu». Sv. Josip je bio hranitelj svete Obitelji u Nazaretu te on ima posebnu skrb za vremenita dobra Crkve, naroda i zajednica vjernika. To se slaže s planovima Božje Providnosti. Kršćani su to osjetili i shvatili te vjernici upućuju sv. Josipu svoje prošnje u materijalnim potrebama.

Utecimo se sv. Josipu u našim posebnim potrebama i općem dobru. Politička društva su u nevoljama, poredak rada je uzdrman. Kome ići kako bi smo pronašli socijalni mir, blagostanje i red? Idimo sv. Josipu. On nas ne oslobađa od posla, studija i drugih ljudskih sredstava ali ih sv. Josip može blagosloviti, učiniti plodnima i prikladnima postići cilj. On će nam od Isusa isprosit i moralne kreposti bez kojih je svaki napor zakonodavaca i upravitelja uzaludan.

Josip muž Marijin
(Sv. Klaudio de la Colombiere)

(Tri razmatranja sv. Klaudija koja slijede čine cjelinu istog nagovora kojeg je svetac napisao za proslavu svetkovine sv. Josipa podjelivši ga u tri djela bez stavljanja naslova. Mi smo nagovor rastavili u tri djela s naslovima radi lakšeg uočavanja teme o kojoj svetac govori)

Jako malo znamo o životu sv. Josipa. Evanđelje nam donosi samo tri, četiri njegova djela i još od prvih vremena duhovni pisci su naglašavali kako nemamo zapisanu niti jednu njegovu riječ. To je možda iz razloga što su evanđelisti bili duhom i mišlju okupirani velikim stvarima koje je učinio i kazao Spasitelj svijeta ili što je Duh Sveti htio na takav način pokazati poniznost sv. Josipa i koliko je on ljubio samoću i skrovitost. Bilo kako stajale stvari, mi smo time sigurno na velikom gubitku. Da je Gospodin htio da do nas dođu posebne informacije o životu ovoga velikog sveca, bez sumnje imali bismo toliko lijepih primjera, a pogotovu lijepih događaja za sve koji žive u braku.

Da nam Evanđelje nije reklo ništa o Josipu osim riječi koje sam izabrao za nagovor *muž Marijin* (usp. Mt 1, 19-20), bilo bi dovoljno za pojmiti o njegovoj izvanrednoj svetosti i potaći kršćanske govornike da o tome propovijedaju. Što se mene tiče daleko od toga da se žalim zbog nedostatka predmeta za nagovor, naprotiv samo te dvije riječi sadrže u sebi toliko značenja da se osjećam pritisnutim brojnošću i uzvišenošću stvari koje te dvije riječi žele poručiti. Kada bih vam ih mogao dobro objasniti, siguran sam da bi to bio najljepši govor o tom velikom svecu koji je ikada bio izgovoren.

Dobro primjećujem da mogu samo nedostatno i nesavršeno o tome govoriti, ali se nadam da će se Presveta Djeвица zauzeti za slavu svoga zaručnika, i da će isprositi nebeskog svjetla koje će nadoknaditi slabosti mojih misli i riječi. Tražimo tu milost s povjerenjem moleći uobičajnu molitvu *Zdravo Marijo*.

Kada ne bi bilo drugog razloga za slaviti sv. Josipa, čini mi se da bi to trebalo činiti samo iz želje da se obraduje Mariju. Ne treba sumnjati da veliki dio časti koju iskazujemo Josipu ide Mariji, da časteći njega u njemu se osjeća čašćenom i ona sama. Osim što ga je priznavala za svoga pravog zaručnika i što je imala prema njemu osjećaje poštovanja koje kreposna žena mora imati prema onome s kim ju je Bog usko sjedinio, način na koji je imao ovlast nad njom, poštovanje koje je imao prema njenoj djevičanskoj čistoći u Marijinoj duši je budilo zahvalnost sv. Josipu jednaku veličini ljubavi kojom je ljubila tu krepost, a kao posljedicu toga veliku gorljivost za slavu sv. Josipa. Dakle, samo zato što je bio muž Marijin trebalo bi častiti i slaviti sv. Josipa.

Cijeli život sv. Josipa se može podijeliti u dva djela. Prvo, onaj koji je prethodio zaručništvu s Marijom, drugi koji je slijedio nakon tog događaja. O prvom djelu života sv. Josipa ništa ne znamo, a malo znamo i o drugom, pa ipak želim vam pokazati kako je i jedan i drugi period njegova života bio jako svet. Prvi jer je okrunjen tako uzvišenim brakom, drugi još svetiji jer je proveden u tom braku. Želim reći da je ovo slavno supružništvo bilo plod velike svetosti koju je sv. Josip dosegao prije zaruka, i bilo je razlogom još veće svetosti do koje je on nakon toga bio uzdignut.

O svetosti sv. Josipa prije zaruka s Marijom
(Sv. Klaudio de la Colombiere, nastavak gornjeg nagovora)

Gospodin je sam htio pronaći zaručnika Mariji. Ne treba niti naglašavati kako je Ona neusporediva Djeвица, dobro znate da je ona najljupkije i najsvetije stvorenje koje je ikada postojalo. Duh Sveti ju je među svim ženama izabrao za svoju predragu Zaručnicu, na nju je izlio sve svoje milosti, učinio ju je dostojnom poštovanja i divljenja anđela; na kraju Vječna Riječ nije našla drugu ženu koja bi bila na zemlji dostojnija biti njegovom Majkom

Kada bi ljudi mogli birati zaručnika za takvu osobu neki bi joj dali za muža najljepšeg čovjeka, drugi najbogatijeg ili najuglednijeg među svim Izraelcima, treći bi je dali najmoćnijem kralju, a Ona je svoga zaručnika dobila iz Božjih ruku pa je jasno da će joj Bog dati najsvetijeg muža, nje najviše dostojna jer je Ona dostojna najsvetijeg među muževima.

Vjerujem da je samo ovo razmišljanje dostatno da bismo pojmlili o velikoj svetosti sv. Josipa. Ako je dobra žena nagrada za kreposti muža kome je određena, kakove kreposti trebaju biti za zaslužiti Mariju kao zaručnicu, nju koju je Bog smatrao biti dostojnom Majkom Božjom i čije su zasluge beskrajne? Ali ne želimo ovdje govoriti o uzvišenosti Majke Božje niti o uzvišenim planovima koje je Bog imao s njom. Vrijeme otkupljenja svijeta je prispjelo, po Mariji će nam biti darovan Spasitelj. Ona treba dobiti zaručnika kako bi to veliko otajstvo bilo prikriveno i skriveno ljudima i đavlima. Tko će dakle, biti taj sretnik kojega će Nebo izabrati između svih?

Nazivam ga sretnikom, uistinu mi izgleda da ga tako trebam zvati jer će on na kraju biti uveden u sve tajne Utjelovljenja Sina Božjega, on će morati povjerljivo komunicirati sa Božanskim Osobama, i biti će od njihova povjerenja, svakodnevno će primati izravno od njih zapovijedi ili preko anđela. Marijin zaručnik će biti svjedok Isusova rođenja, klanjat će mu se skupa s pastirima, vidjet će mudrace kako padaju ničice pred Djetetom. Kod obrezanja dati će ime Spasitelju, skupiti će krv koja se izlijevala iz te bolne rane, spasiti će Božansko Dijete od smrtne opasnosti, odvesti će ga u Egipat, nositi će ga u svom naručju, privijati će ga u krilo, tisuću puta svakodnevno će ga poljubiti tokom cijelog njegovog Djetinjstva, jednom riječju biti će smatran njegovim ocem, a i Gospodin će ga takvim smatrati. Isus će stanovati u njegovoj kući, jesti će za njegovim stolom, razgovarati će s njime, milovati ga, poštivati će ga i u potpunosti slušati, služiti će mu i radit s njime u radionici, konačno na kraju biti će uza nj kada bude umirao, pomagati će mu u zadnjem boju, primiti će njegov zadnji izdah i zatvoriti će mu oči. O kojih li milosti, koje utjehe. O lijepa li života, slatke li smrti!

I nije li možda vjerojatno, ako na zemlji postoji neka čista duša puna ljubavi prema Bogu, da su ove povlastice rezervirane za nju, da će biti radije izabrana od onih koji nisu tako savršeni? Isusa će neki od Božjih svetaca samo čuti, kao Elizabeta i Zaharija, neki će ga zagrliti kao Šimun prorok, a kada ne bismo imali drugih dokaza samo to bi bilo dosta da smatramo kako su te osobe bile Bogu jako drage. A koliko će puta sv. Josip imati čast koju su oni imali samo jedanput? A koliki drugi neće nikada to moći učiniti? Nemamo li pravo smatrati da je sv. Josip to zaslužio svetošću svog života i prakticiranjem najuzvišenijih kreposti?

A kojih to kreposti? Ne bi li mogli o njima imati posebne dokaze? Prvenstveno je sv. Josip dospio do velike vjere i duboke poniznosti. Poslušajte na čemu to temeljim. Morao je biti ponizan jer se Gospodin daruje samo poniznim dušama i njima povjerava svoje tajne; morao je imati veliku vjeru kako bi povjerovao tako nevjerojatne stvari, kao one koje su mu rečene, i za poduzeti na temelju samoga sna tako teške stvari kao one koje je Bog od njega tražio. Razmislite malo i stavite se na mjesto ovoga velikog sveca.

Marija, malo nakon što se zaručila sa sv. Josipom začela je bez ikoga po Duhu Svetome, a on je morao vjerovati da zbog toga nije prestala čisto živjeti, štoviše da je još Djevica, da je začela po čudu Duha Svetoga. Imat će sina kojemu neće biti otac, trebat će vjerovati da je taj njegov sin i njegov Bog i da je presretan što ga ima, što ga može pomilovati i s puno poštovanja služiti. Ljudski govoreći to je teško svakome vjerovati, a pogotovu mužu koji se naravno zanima za čast svoje zaručnice, koji je nepovjerljiv prema svima, koji je u ovoj stvari sumnjičav prema svima, kako bi mogao povjerovati takvom čudu koje izgleda tako malo vjerodostojno, i koje se nikada do tada nije dogodilo?

I još, samo po vjeri u jedan san morat će napustiti Domovinu i bježati s Majkom i Djetetom, što više ne čeka dan za polazak, trebat će ići u Egipat bez da zna tko će ga primiti u toj stranoj zemlji ni kako će tamo prehraniti svoju obitelj, ni kada će se moći vratiti, morat će čekati 6 do 9 godina stalno čekajući anđela da mu kaže kako se može vratiti u Izrael.

Da se to dogodilo puno vremena nakon što je živio u braku s Marijom, mogao bi, malo po malo živjeti s Marijom zadobiti svu jakost duha i kreposti potrebne za izdržati takve velike kušnje, a kako ih je podnio odmah na početku morao je ući u zaručništvo s postojanim i iskušanim krepostima. U protivnom trebalo bi reći da je Gospodin izabrao osobu malo sklonu i spremnu za izvršenje svoga plana.

Na kraju, nema stvari koja me više potiče vjerovat da je sv. Josip dosegao veliku svetost još prije zaruka kao iskušano duhovno stanje u kome se našao kad je počeo živjeti sa svojom

zaručnicom. Marija je bila učinila zavjet djevičanstva, a trebalo je da ima muža bilo zato da otajstvo utjelovljenja ostane skrovitim, bilo za izbjegavanje skandala koje su mogli izazivati znakovi trudnoće. Sabrali su se svi iz plemena Davidova i izbor je pao na Josipa. On će oženiti tu Djevicu. Čim je završio svečani obred Marija kaže zaručniku o svom zavjetu Djevičanstva i o želji da ga opslužuje. Josip se ne žali, ne povlači se, naprotiv odobrava njenu lijepu odluku, hvali njenu hrabrost i odlučnost i pristaje živjeti s njom u svoj čistoći koju Ona želi te se osjeća ohrabrenim i čini mu se da ima dovoljno jakosti za održati riječ.

Predragi, ne treba vam naglašavati svu veličinu ovog čina. Ne treba ni naglašavati da djevičanstvo još nije bilo nimalo na cijeni, te da skoro nije ni bilo primjera djevičanstva. To čudo djevičanstva je još veće jer u to vrijeme se smatralo gotovo nemogućim održavati ga.

Josip je iz ruku svećenika primio djevojku od 15 – 16 godina, najljepšu i najčedniju, jednom riječju najsavršeniju koja je ikada bila na svijetu, a odmah je od nje čuo o njenom djevičanstvu, i odlučio živjeti kao da je već udovac. Velika je slava umrijeti kao djevac nakon što je živio 30 godina kao muž najljepše od svih stvorenja koje je ljudsko oko vidjelo. Zar mislite da bi netko mogao odlučiti učiniti odluku te vrste bez da se je puno vremena prije vježbao u prakticanju jedne od najuzvišenijih kreposti? Zar vam se čini da bi to moglo biti plodom male ili početne svetosti? Koliko borbe, i koliko poteškoća treba duša nadići prije nego li postigne tako veliku pobjedu?

Eto dragi čitatelji kolika bijaše svetost sv. Josipa prije braka. Da nije bio svet ne bi mu Gospodin odredio za zaručnicu najsvetiju među svim ženama, ne bi ga izabrao između svih ljudi da mu objavi Božanske tajne, da bude svjedok njegovih najvećih čudesa i hranitelj njegova Sina. Da nije bio svet ne bi bio pripravan na velike kušnje koje su njegova vjera i strpljenje morali podnijeti od prvih dana njegova braka. Konačno da nije bio svetac, veliki svetac, ne bi mogao vjerovati da je sposoban živjeti sa svojom ženom kao što bi anđeo živio s anđelom.

Između ostalog, ako se među ljudima sklapaju nesretni brakovi to je zbog nedostatka svetih predispozicija prije braka. Dobra žena je dar Božji, isto možemo reći i za muža. Treba, dakle, biti prijatelj Božji pa susresti dobrog supružnika. Dobra žena je nagrada za dobar život kaže Mudrac. Tko je, dakle, grešno živio ne može očekivati dobru i mudru ženu, kao što ne može očekivati nagrade tko je zlo činio.

Što mislite vi, mladić koji je pokvareno, bludno živio, koji nije imao Božjega straha, koji je premalo živio vjeru smatrate li da će moći sretno živjeti u braku? Što se mene tiče, to neću moći nikada vjerovati; smatram naprotiv suprotno, da Božja Pravda dopusti da uđe u brak kao u jednu vrstu pakla kako bi okajao svoj neuredan život i sama njegova žena biti će kao đavao koji će ga mučiti sve do smrti. Ah, isto tako i ona, kći lagana i nepromišljena, dugim i teškim okovima će dobro platiti grijehe koje sada čini i na koje druge potiče.

O svetosti sv. Josipa u suživotu s Marijom

(Sv. Klaudio de la Colombiere, nastavak gornjeg nagovora)

Ne umišljam da ću vam predočiti sve duhovne napretke koje je sv. Josip učinio u svetosti tijekom 30 godina života sa najsvetijom od svih zaručnica, nego mi izgleda prikladnim za pomoći vam pojmiti velike koristi koje je on imao zbog svetog druženja s Marijom, razmišljati o Marijinom primjeru, njenoj gorljivosti za Boga te vlasti i ugledu koje je imala kod Boga i kakve je to neprestane učinke imalo u posvećenju njenog zaručnika.

Predugo bi bilo govoriti o snazi dobrog primjera, ili o krepostima skrovitih duša te kako utječu na ponašanje onih koji se duže sa svetim osobama. Sigurno da čovjek ne može samo sat vremena biti sa svetom osobom a da se na neki način ne mijenja i osjeti osvježen mirisom njene velike pobožnosti. Sv. Ivan Krizostom kaže, da u njegovo vrijeme, čovjek koji je bilo samo jedan dan sa svetima koji su živjeli u pustinji, pa ako ga je na to poticala i radoznalost, odmah bi supruga i drugi iz obitelji po njegovu povratku primijetili da je bio u pustinji i razgovarao sa svecima.

Ako stvari tako stoje, koliko je koristi imao sv. Josip koji je tolike godine stalno razgovarao i živio sa Presvetom Djevicom. Sama prisutnost tako skromne, ponizne i svete osobe kao što je bila Marija, samo promatranje tako savršenog i uzvišenog uzora nije moglo a da ne potakne Josipa na

veliku ljubav prema svim krepostima i gorljivu želju da ih sve zadobije. Zamislite samo, ako vam je moguće, koliko je velikih primjera Marijinih svjedočanstava vidio sv. Josip i koje su učinke u njegovoj duši imali ti jedinstveni primjeri. Ne sumnjam da je i sama Marijina šutnja uvelike odgajala, da je bilo dosta promatrati je i biti zapaljen Božjom ljubavi te potaknut odbacivati sve stvari izvan njega; a kakvi su tek bili razgovori duše u kojoj boravi Duh Sveti, u koji je Bog stavio puninu milosti i koja je u ljubavi nadilazila sve Serafine skupa? Koja li je gorljiva ljubav izlazila iz njenih usta svaki puta kada ih je otvarala iskazujući osjećaje svoga srca? Sama pomisao o skrivenim razgovorima Marije i Josipa o otajstvima koja su se događala pred njima, i o milostima koje su svakodnevno primali, potiče na sabranost i gorljivost. A tko bi mogao ikada zamisliti koje su plodove ti razgovori u kojima je Marija htjela priopćiti svoja divna svjetla, činili kod Josipa?

Sveci odišu svetošću i bez vlastite nakane; dobro se tako širi bez da se na to misli, tako da je Josip napredovao živeći skupa s Marijom i bez da je ona kanila učiniti ga još savršenijim. Sigurno je Marijina gorljivost nadilazila onu svih apostola i da je bilo prikladno njenoj osobi ostavila bi sve i prošla cijelim svijetom želeći ga obratiti. Ona je cijeli svoj život živjela u toj gorljivosti i trudila se oko posvećivanja svoga muža. Slijed ljubavi zahtijeva od Nje da od ljudi Josip bude na prvom mjestu i za vrijeme cijelog njihova suživota je tako i bilo. Veliki plamen Srca Marijina sposoban zapaliti cijelu zemlju toliko godina nije grijao i žario osim Josipovo srce. Pa zar mislite da je Marija ikada taj plamen Božje ljubavi beskorisno širila?

Ako je Marija zbog ljubavi smatrala da je Josipovo srce dio njenoga kolika je bila njena briga i gorljivost u nastojanju da ga svega zapali Božjom ljubavi? Ne sumnjam da je Ona htjela uliti Josipu svu Božju ljubav koji je Ona imala i da je to činila svom gorljivošću stvorenja koje je najviše ljubilo Boga.

Sa svime time nemojte smatrati da je u svojoj gorljivosti ikada zaboravila svoje stanje, da nije ispunjala svoje obaveze prema onome koga je smatrala svojim glavarem. Iako je zajedništvo među njima davalo slobodu Mariji, iako je Josip dobro poznao i poštivao njene zasluge i imao sve poštovanje prema Majci Božjoj Ona sigurno nikada nije iskorištavala svoje prednosti niti je nastupala bilo glasom bilo ponašanjem kao učiteljica da bi Josipa učinila dionikom velikih duhovnih spoznaja koje je imala. Njena velika gorljivost je bila popraćena jednostavnošću i skromnošću te je bila još učinkovitija.

Ona je poučavala pitajući, poticala čineći, uvjerala pokazujući da je uvjerena. Bilo je sasvim dovoljno za pripravnu dušu sv. Josipa. Bilo je to dosta za čovjeka koji je težio savršenstvu i nastojao samo oko rasta u krepostima, koji je promatrao Marijina djela i sabirao sve njene riječi, kako bi o njima stalno razmišljao, koji je sve činio da otkrije ta blaga koja je ona gorljivo željela podijeliti sa svojim zaručnikom.

Sredstvo koje je Marija redovito koristila za postići taj cilj je bio autoritet koji je imala kod Boga i svoje moćne molitve. Ne želim vam danas govoriti koliko je moćan Marijin zagovor kod Sina. Cijeli svijet zna da joj Isus ne može odbiti milost koju Ona traži, i ne vjerujem da postoji tako nesretan katolik koji nije iskusio učinkovitost njenog zagovora.

Dosta je kazati da je Marija kao žena bila dužna često moliti za svoga muža, i iskrena ljubav koju je imala prema njemu ju je poticala na još ustrajnuju, češću i gorljiviju molitvu, a kada ne bi bilo svih ovih razloga morala bi iz zahvalnosti činiti sve što je smatrala da može pridonijeti još većoj svetosti sv. Josipa i uzdizati ga koliko joj je bilo više moguće k Nebu, jer na kraju krajeva Josip joj je spasio čast i dobar glas, spasio je život njenom sinu, pratio ju je na svim njenim putovanjima, pomagao joj je u svim naporima, sve što je mogao uvijek je činio za nju bez da je za uzvrat tražio od nje nadoknadu u bilo čemu.

Zar vjerujete, da Presveta Djeвица koja je imala sve kreposti u najvišem stupnju, nije u srcu bila i jako zahvalna, da se ustručavala u svom autoritetu pred Bogom i nije upućivala gorljive molitve za svog muža kada već nije mogla na drugi način uzvratiti svome zaručniku? Koje li je sve milosti Ona molila za njega, a da ih Isus ne bi udijelio čovjeku kojemu je i sam bio toliko sklon, a usuđujem se reći, na neki način i dužan činiti dobro?

I na kraju želim još primijetiti kako je ovo lijepi primjer i uzor za one koji žive u braku. Znam da neće nikada postojati udata žena koja bi se mogla usporediti s Marijom, i da svi muževi nisu sveti kao sv. Josip, ali to ne sprječava da nesavršeni i poročni muž i žena ne bi mogli postati svetima u braku, i da im njihove slabosti na određeni način ne mogu i koristiti i postati prilika za posvećenje.

Ako ste oženjeni sa ženom koja ima svojih slabosti trebate joj pomoći da se oslobodi tih stvari ili ih morate podnositi. Pomažući joj da se oslobodi poroka postati će bolja, strpljivo podnoseći njene slabosti postati ćete bolji vi sami. A ja kažem, podnoseći njene slabosti činite dva dobra istovremeno, postajete bolji vi i postaje bolja osoba s kojom ste vezani. Tko bi mogao izreći koliko snage na srce supružnika ima strpljenje, postojanost, dobrohotnost drugoga pa kad bi drugi bio i najtvrdi i najosorniji, tko bi mogao reći koliko molitva ponizna i blaga supružnika može isprositi kod Boga koji je Gospodar svih srdaca?

Vjerni branitelj i čuvar

(Sv. Bernardin Sijenski)

Ovo je opće pravilo pri podjeli svih posebnih milosti nekom razumnom stvorenju: kad god Božja milost odabere nekoga za kakvu posebnu službu ili za kakav uzvišeni poziv, daje mu sve darove koji su tako izabranoj osobi potrebni u njezinoj službi i obilato je krase.

To se u najvećoj mjeri obistinilo u svetom Josipu, poočimu Gospodina Isusa Krista i pravom zaručniku Kraljice svijeta i Vladarice anđela. Njega je vječni Otac izabrao za vjernog hranitelja i čuvara svoga najvećeg blaga, to jest svoga Sina i svoje Zaručnice. Tu je službu sveti Josip najvjernije izvršio. Zato mu je Gospodin rekao: Dobri i vjerni slugo, uđi u veselje svoga Gospodara. Ako usporedimo Josipa s cijelom Kristovom Crkvom, zar ne razabiremo da je on onaj posebno odabrani čovjek koji je uredno i časno uveo Krista u svijet. Istina je, cijela sveta Crkva mnogo duguje Djevici Majci, jer je po njoj bila dostojna primiti Krista. Ali poslije Marije Crkva posebnu zahvalnost i štovanje duguje svetom Josipu.

On je, tako reći, zaključak Staroga zavjeta, u kojemu dostojanstvo patrijarha i proroka dobiva obećani plod. Samo je on konačno tjelesno posjedovao ono što je njima Božja samilost obećala. Bez sumnje, Krist nije ni na nebu uskratio odanost, poštovanje i onu osobitu čast što ju je iskazivao Josipu kao sin svome ocu dok je bio na zemlji. Njegov je odnos prema sv. Josipu sada postao i potpuniji, i bolji, i savršeniji.

Zato mu s pravom Gospodin govori: Uđi u veselje svoga Gospodara. Iako veselje vječnoga blaženstva ulazi u srce čovječje, ipak mu je Gospodin volio reći: *Uđi u veselje*. Time se na otajstven način želi reći da ono veselje nije samo u njegovoj nutrini, nego da ga svega okužuje i obuzima i da je on kao uronjen u neizmjerne bezdan.

Spomeni se dakle nas, blaženi Josipe, i svojim zagovorom i molitvom posređuj kod Isusa, koji se nazivao tvojim sinom; a učini da nam bude milostiva i blažena Djevica, tvoja Zaručnica, Majka onoga koji s Ocem i s Duhom Svetim živi i kraljuje u beskonačne vjekove. Amen.

O očinstvu sv. Josipa.

(sv. Augustin)

Otac njegov i mati divili se tomu, što se govorilo za njega (usp. Lk 2, 40-41). Budući da evanđelista pripovijeda da je Krist rođen od Marije Djevice koja je začela po Duhu Svetome, kako može Josipa nazivati njegovim ocem? Zacijelo jedino zato, što mi i bez tjelesnog općenja zbog same ženidbene veze s pravom gledamo u njemu muža Marijina, a zbog istog razloga gledamo u njemu i oca Isusova, i to na mnogo tješnji način, jer je rođen od njegove žene, nego da je od drugoga posinjen. Stoga je jasno, da je evanđelista riječi: »*Držali su ga sinom Josipovim*«, rekao zbog onih ljudi, koji su mislili, da je on rođen od Josipa onako kao što se rađaju drugi ljudi. (De consensu Evangelist. I. 2. n. 3. M. L. 34, 1072).

Ali kad je rođen sam kralj sviju naroda, započelo je djevičansko dostojanstvo Majke Božje, koja je zavrijedila imati Sina, i ne izgubiti djevičanstva. Kao što je dakle, veza između Marije i Josipa bila ženidba, i to djevičanska ženidba: zašto ne bi ono, što je žena čisto rodila, čisto primio muž? Kao što je naime ona u čistoći žena, tako je on u čistoći muž. I kao što je ona u čistoći Majka, tako je on u čistoći otac! Tko dakle kaže: Ne smije se on nazivati ocem, jer nije na običan način rodio sina, taj u rađanju djece traži požudu, a ne osjećaj ljubavi.

Josip je ono, što drugi žele požudom izvršiti, na savršeniji način polučio duhom. Jer i oni, koji po puti ne mogu roditi, koji usvajaju sinove, rađaju ih na čistiji način, srcem. Gledajte braćo, gledajte prava posinjenja, kako naime čovjeku postaje sin onaj koji njegovim sjemenom nije rođen. Tu je moćnija volja posinitelja, nego narav roditelja. Stoga je razloga i sv. Josip ne samo morao biti otac Isusov nego je to morao biti u najvišem stupnju.

Kao što je Marija majka bez tjelesne požude, tako je Josip otac bez tjelesnog općenja. Po njemu se dakle broje pokoljenja. Mi ga dakle ne smijemo zato odstraniti, što kod njega nije bilo tjelesne požude. Što više, veća čistoća utvrđuje njegovo očinstvo, inače bi nas mogla prekoriti sama Marija. Ona naime nije htjela svoje ime staviti pred muževa nego kaže: «Tvoj otac i ja žalosni smo te tražili». Neka dakle opaka zanovijetala ne čine ono, što nije učinila čista žena. Brojimo dakle rodoslovlje po njemu. Jer kao što je on u svojoj čistoći muž, tako je u svojoj čistoći i otac.

Nadalje, moramo dati prednost mužu po zakonu prirode i po zakonu Božjem. Jer ako mi u rodoslovlju izbacimo njega i postavimo Mariju, tada će nam on s pravom reći: »Zašto me odstranjujete? Zašto se pokoljenja po meni ne broje? Zar će mu tkogod reći: »Jer nisi rodio prilegom?« Tada će on odgovoriti: Zar je Marija rodila prilegom? Ono što je Duh Sveti učinio, obadvoma je učinio.

Kaže se: Bio je čovjek pravedan. Pravedan muž, pravedna žena. Duh Sveti, jer mu se svidjela pravednost oboje, obadvoma je dao Sina. Stoga anđeo njima kaže, da moraju dječaku nadjenuti ime, čime je utvrđen roditeljski ugled. Mariji je rečeno: «Evo začet ćeš Sina i nadjeni mu ime Isus»; ali se i Josipu kaže: «Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti Mariju ženu svoju, jer što je u njoj začeto, od Duha je Svetog. Rodit će Sina i nadjeni mu ime Isus. On će spasiti narod svoj od grijeha njihovih». Kaže se također; «I porodi Sina» i time je on potvrđen kao otac.

Kao Otac ne po tijelu nego po ljubavi. Neka dakle bude otac, kao što i jest. Vrlo je naime razborito i mudro što se po Josipu broji rodoslovlje bilo kao Matej, koji silazi od Abrahama do Krista, bilo kao Luka, koji uzlazi od Krista, preko Abrahama do Boga. Ovaj broji silazeći, onaj uzlazeći, ali preko Josipa. Zašto? Zato jer je otac. Zašto je otac? Jer je to sigurnije otac, što je na čistiji način otac.

Dakako na drugi je način bio smatran od ljudi ocem Gospodina našega Isusa Krista, onako naime kao i drugi očevi, koji tijelom rađaju, a ne dobivaju djece samo po duhovnoj ljubavi. Jer kaže i Luka: «I mislili su za njega, da je Sin Josipov» (Lk. 3, 23). Zašto je bio tako smatran? Jer je ljudsko držanje i mišljenje upućivalo na ono, što se obično zbiva kod ljudi. Nije dakle iz Josipova sjemena rođen Isus, makar se tako držalo. Ali je ipak pobožnosti i ljubavi Josipovoj rođen od Marije Djevice sin i to Božji Sin» (Serrmo 51, n. 26).

Sv. Josipe, ti ćeš vršiti očinsku brigu

(Sv. Ivan Krizostom)

Po ovom svecu, anđeo govori sv. Josipu na slijedeći način: «Marija će roditi sina, a ti mu nadjeni ime Isus. Ne smiješ misliti, da ti ništa nemaš s njime zato, jer je on od Duha Svetog. Premda ti ništa ne pridonosiš njegovom rađanju, nego Djevice ostaje netaknuta, ipak ti se daje ono, što je svojstveno ocu, a da ostane neokaljana čast djevičanstva.

Ti ćeš mu dati ime. Premda naime nije tvoj sin, vršit ćeš nad njime očinsku brigu. Stoga te već od davanja imena djetetu dodjeljujem na mjesto oca». No da ne bi tkogod zbog toga sumnjao, da je Josip otac, čuj, kako točno iznosi anđeo slijedeće: «Rodit će sina, kaže; ne kaže: Tebi će roditi, nego je neodređeno rekao. Nije naime njemu rodila, nego čitavome svijetu» (In Math. hom. 4. n. 6. M. G. 57, 47).

Zaruke Blažene Djevice Marije

(Propovijed bl. Kardinala Alojzija Stepinca u krašićkoj crkvi 1959.)

Dragi vjernici! Blagdan Zaruka Blažene Djevice Marije temelji se na onom izvještaju svetog Evanđelja što ga čitamo kod svetog Mateja i Luke. Tako govori sveti Luka: «U šestom mjesecu (to jest začeca svetog Ivana Krstitelja) poslan bi anđeo Gabrijel u grad galilejski, koji se zvao Nazaret, k djevici zaručenoj mužu, kojemu je bilo ime Josip, iz kuće Davidove. Ime je djevici bilo Marija» (Lk 1,26-27). Kod svetog pak Mateja čitamo sličan kratak izvještaj: «Kad je njegova (Isusova) mati Marija bila zaručena s Josipom, nađe se, da je bila začela po Duhu Svetom, još prije nego se sastadoše» (Mt 1,18). To je dakle teološka podloga zaruka Blažene Djevice Marije.

Povijesno je ova svetkovina vezana uz razvoj štovanja svetoga Josipa. Neki pobožni kanonik u Chartresu u Francuskoj bio je, naime, oporučno odredio u svom testamentu da tamošnji Kaptol na godišnjicu njegove smrti svečano proslavi godišnjicu smrti svetoga patrijarhe Josipa. U tu je svrhu onda glasoviti kancelar pariškog sveučilišta, pobožni Gerson, sastavio oficij Zaruka Blažene Djevice Marije sa svetim Josipom, koji je bio odobren. Svetkovina je određena za 23. siječnja, a Sveta ju je Stolica odobrila po mnogim krajevima koji su tražili tu svetkovinu. Tako ju je papa Benedikt XIII. uveo na čitavom području tadašnje Papinske države.

Predmet ove svetkovine, kao što nam ime govori, jesu zaruke, dakako, u pojačanom smislu nego li što je to danas slučaj, jer su po tadanjem židovskom pravu već zaruke davale prava zaručnicima, kao što ih imaju i pravi supruzi. Ali, dakako, Majka Božja ostala je uvijek, kao što nas vjera uči, neokaljana djevica, makar je bila zaručena i živjela kasnije u zakonitom braku sa svetim Josipom. U svetoj misi na dan ove svetkovine moli Crkva: 'Slugama svojim, molimo, Gospode, udijeli dar nebeske milosti: da, kojima je porod Blažene Djevice postao početkom spasenja, zavjetna svečanost njezinih zaruka udijeli porast mira...' Po posebnom dopuštenju Svete Stolice uzimaju u nekim krajevima još i posebnu molitvu svetom Josipu, koja glasi: 'Molimo te, Gospodine, da nam pomogneš po zaslugama Zaručnika Presvete Bogorodice: ono što ne postiže naša mogućnost, daruj nam njegovim posredovanjem. Koji živiš i kraljuješ... u vijeke vjekova. Što nam, dakle, govori, dragi vjernici, ova svetkovina Majke Božje, to jest Zaruke Blažene Djevice Marije?

Govori nam prije svega da pred dragim Bogom samo jedna stvar ima vrijednost, a to je krepost. Bilo je u to doba, bez sumnje, bezbroj zaruka širom svijeta. Bilo je zaruka sinova i kćeri bogatih trgovaca, učenih filozofa i govornika, moćnih knezova, velikih kraljeva i careva, koji su mogli razviti neviđeni sjaj tih svečanosti. Ali sve to ne igra ni najmanje uloge u očima Božjim, nego jedino krepost. Zato ovakvih zaruka, kao što su bile Presvete Djevice Marije i svetog Josipa, nikada nije bilo niti će ih biti na tome svijetu. Istina, i Marija je bila kraljevskog roda, jer je ona po tijelu potomak Davida, najvećeg izraelskog kralja. Istina, i sveti je Josip Davidova kraljevskog roda, makar je rod Davidov u to doba već bio posve osiromašio. Međutim, kao što smo već rekli, nije to učinilo njihove zaruke velikim pred Bogom, to što su bili potomci kraljevskog roda, nego što su bili najkreposnija ljudska bića na zemlji ne samo tada, nego za sva vremena.

To je učinilo njihove zaruke velikima i vrijednima pred dragim Bogom. Nakon tih zaruka gledamo na zemlji nešto slično, kao što je bilo u raju zemaljskom kad je stvoren prvi čovjek. Usred raja stajalo je stablo života. Na ulazu u raj zemaljski stajao je Kerub, da taj raj čuva i straži. Majka Božja postala je raj u duhovnom smislu, u čijoj je sredini, pod njezinim djevičanskim srcem, raslo stablo života vječnoga - Sin Božji Isus Krist, koji je postao čovjekom. Na ulazu u taj raj stajao je Kerub - sveti Josip, od Boga određen za čuvara Majci Božjoj, za zaštitnika njezinog djevičanstva i za hranitelja Sina Božjega. To je smisao zaruka Blažene Djevice Marije i svetog Josipa.

A kad pogledamo tolike zaruke danas na zemlji, morali bismo često prije proplakati negoli se radovati. Na sve se, naime, gleda prije nego na ono što je najvažnije, to jest da li su oni koji sklapaju zaruke kreposni ljudi koji se Boga boje, ili su možda strah Božji, koji je početak svake mudrosti, bacili pod noge i kane živjeti kasnije, kako veli prorok: 'kao konj i mazga', a ne kao bića stvorena na sliku i priliku Božju. Prava, dakle, velika poruka Zaruka Blažene Djevice Marije jest da cijenimo na tom svijetu samo jedno: strah Božji, poštenje, krepost, jer to jedino vrijedi pred Bogom i čini čovjeka sretnim.

Drugo što nas uči blagdan Zaruka Blažena Djevice Marije jest: da imamo neograničeno povjerenje u svetu providnost Božju na tome svijetu. Kao što znamo, Majka Božja je položila zavjet vječnog djevičanstva iz ljubavi prema Bogu, želeći živjeti samo za Boga. Bila je to velika stvar u ona stara vremena kod Židova prije Krista, jer je ideal manje-više svima bio: oženiti se ili udati, da, ako već ne osobno a ono barem u svome potomku, mogu vidjeti jednom Mesiju koji je imao doći na svijet. Ali eto – jednog dana velike kušnje za dušu Blažene Djevice Marije. Zatraženo je od nje da bude zaručena i da stupi u brak sa svetim Josipom. Što će ostati od njezinog zavjeta, moralo je pasti na um Blaženoj Djevici, ako mora stupiti u brak? Ali, Blažena Djevica Marija imala je neizmjernu vjeru i pouzdanje u divnu providnost Božju.

Ona je znala dobro da je Bog biće svemogućee, te može u isti mah učiniti nju i plodnom Majkom i sačuvati neokaljano njezino djevičanstvo. Zato se pokorila volji Božjoj i zaručila sa svetim Josipom. Ta njena vjera nije ju prevarila, jer je, kao što nas uči sveta vjera, Marija ostala neokaljana djevica i iza rođenja Sina Božjega.

Njezine pak zaruke i brak sa svetim Josipom imale su, po planu Božjem, služiti zaštiti njezine časti pred svijetom, da je svijet ne bi smatrao za grješnicu, videći ju trudnu izvan braka, a onda kamenovao po propisu Mojsijeva zakona. Sveti je Josip osim toga bio i te kako od pomoći Majci Božjoj kad je s malim Isusom morala bježati u Egipat pred krvavim Herodom i kad je provodila skroviti život u Nazaretu, sve dok Isus nije odrastao i počeo javno propovijedati Evandjelje. Zaruke Blažene Djevice Marije za nas su velika pouka kako se u svim pogibeljima i stiskama života možemo potpuno pouzdati u svetu providnost Božju, koja nikada ne ostavlja na cjedilu one koji Boga poštuju.

I treću nam pouku pružaju Zaruke Blažene Djevice Marije. Između Marije, Isusa i svetog Josipa vladao je savršen sklad i ljubav. Njihova nazaretska kućica bila je svoje vrsti raj na tom svijetu. Nikada nije Majka Božja dobacila žalne riječi svetom Josipu, nikada se nije mali Isus ogriješio o poslušnost prema svome hranitelju ili svojoj svetoj Majci. Bog je bio svima pred očima i zato je njihov dom na zemlji bio sličan pravom raju zemaljskom Jer što će sve blago i bogatstvo u kući, gdje nema mira ni sloge, gdje nema ljubavi,

nego vlada mržnja i razdor. Kolika, dakle, pouka za sve naše obitelji! Ako majke naših obitelji budu slijedile Blaženu Djevicu Mariju; ako očevi naših obitelji budu slijedili svetoga Josipa; ako sinovi i kćeri, odnosno djeca obitelji, budu slijedili maloga Isusa u odnosu prema roditeljima, onda će i svaka naša obitelj imati svoje vrsti raj na zemlji. Gdje je, naime, ljubav i mir, tamo je Bog među ljudima. Gdje je razdor i nemir, tamo vlada sotona i pakao počinje za takve ljude već na ovome svijetu.

Dragi vjernici! U životu svetog Edmunda, nadbiskupa u Canterbury-u u Engleskoj u trinaestom vijeku čitamo, kako je, u želji da sačuva čistoću svoje duše i tijela, otišao još kao đak jednoga dana u crkvu Majke Božje u Oxfordu. Donio je sa sobom dva zlatna prstena na kojima je bila ispisana riječ – Zdravo Marijo – i položio ih do nogu Marijinog kipa. Ona je položio zavjet čistoće i jedan prsten stavio na ruku Mariji, a drugi sebi na ruku, kao znak da do smrti pripada Mariji. I to je vjerno održao. Marija je pak čitav život vjerno branila i vodila Edmunda dok ga nije dovela u nebo i danas ga častimo kao sveca. Ne bismo li i mi mogli i morali učiniti nešto slično, kad se sjetimo zaruka Blažene Djevice Marije. Obećajmo joj vjernost do smrti, a ona će nas kao svoju svojinu vjerno štiti i čuvati, dok nas dovede u život vječni za koji smo stvoreni.

Poticaj na pobožnost sv. Josipu s neba dolazi

Papa Pio IX

Katolička Crkva posebnim štovanjem i nježnom pobožnošću časti patrijarha sv. Josipa, kojega je Bog na Nebu okrunio divnom slavom nakon što ga je obasuo posebnim milostima na zemlji kako bi mogao vjerno ispuniti svoju uzvišenu službu. (Iz enciklike *Inclituum Patriarcham*)

Zbog uzvišenog dostojanstva koje je Bog udijelio ovom svome najvjernijem sluzi, Crkva je uvijek nakon Presvete Djevice Marije, najvećom čašću častila sv. Josipa i u teškim situacijama zazivala njegov zagovor.... Budući da je sada Crkva sa svih strana napadana od svojih neprijatelja i

pritisnuta tolikom zlima, da bezbožni ljudi misle da će vrata paklena konačno nad njom nadvladati ... Papa, preneražen dnevnim i žalosnim događajima i žalosnim stanjem stvari, kako bi sebe i sve vjernike posvetio moćnom zagovoru sv. Josipa svečano ga je proglasio Zaštitnikom Katoličke Crkve. (Iz enciklike *Quemadmodum Deus*)

Spremnost i priprava vjernika, već toliko raširena, na ovu pobožnost sv. Josipu, koju je samo Nebo moglo pobuditi u njihovim srcima, pokazuje koliko Bog želi da to štovanje, koje svakodnevno raste, obogaćuje svakodnevno Crkvu blagom Božje milosti. (Govor 22.10. 1864)

Zašto je sv. Josip zaštitnik cijele Crkve?

Papa Leon XIII

Posebni razlozi zašto se sv. Josip zaziva kao zaštitnik Katoličke Crkve i zašto Crkva do njegove zaštite i obrane toliko drži, jesu slijedeći: što je on muž Marijin i poočim Isusa Krista. Odatle potječe sva njegova čast, punina milosti, svetost i slava. Čast Majke Božje je toliko velika istina da od nje ne može ništa biti veće. A budući da je među Marijom i Josipom postojao ženidbeni vez, bez sumnje da se on više nego bilo tko drugi približio uzvišenoj časti po kojoj Bogorodica daleko nadilazi sva stvorenja, jer ženidba je od svih najveće zajedništvo te po svojoj naravi traži da supružnici dijele dobra. Kad je dakle Bog Presvetoj Djevici dao Josipa za zaručnika, dao joj je time ne samo druga za život, svjedoka njezinog djevičanstva i čuvara njezine časti, nego zbog ženidbenog veza ujedno i dionika njezine uzvišene časti.

On isto tako nadilazi sve ljude po tome što je po Božjoj zamisli bio zaštitnik Sina Božjega te su ga ljudi držali za njegova oca. Od tuda proizlazi da je Riječ Božja bila smjerno poslušna i podložna Josipu te mu je iskazivala svako poštovanje koje djeca duguju svojim roditeljima. Iz te dvostruke časti, nadalje, proistječu dužnosti koje pripadaju glavama obitelji te je tako Josip božanskoj obitelji, kojoj bijaše na čelu, bio zakoniti i naravni čuvar, pazitelj i branitelj. Tu službu vršio je on tijekom cijelog svoga života. Svom ljubavlju postojano je nastojao svoju ženu i božansko Dijete štiti. Običavao je svojim radom pribaviti što je bilo potrebno za uzdržavanje njih obadvoje. Priskrbio im je sigurno utočište izbacivši ih iz smrtne pogibelji koju je izazvala Herodova zavist. Na neudobnom putu i u gorkom progonstvu Josip je bio pratilac, pomoćnik i tješitelj Isusa i Marije. A u tom domu kojim je Josip očinskom vlašću upravljao bio je početak nastajuće Crkve.

Kao što je Presveta Djevica Isusova Majka tako je Ona Majka i svih kršćana koje je na brdu Kalvariji usred najvećih Spasiteljevih muka rodila. Isto tako je Isus Krist prvorodenac među kršćanima, koji su mu po posinjenju otkupljena braća. Oni su Kristova obitelj te Josip kao muž Marijin i otac Isusa Krista ima neku vrst očinske vlasti i nad njima. Prikladno je i dostojno sv. Josipa, da on, kao što se brinuo za sve potrebe Nazaretske obitelji skrbi tako sada i za Kristovu Crkvu te je nebeskim okriljem štiti i brani. (Iz Papina pisma biskupima svijeta od 15.8.1889)

Moćni zagovor sv. Josipa

(Papa Pio XI)

Božanski Otkupitelj je izvor svake milosti, pored njega je Presveta Marija, djeliteljica Božjih darova, ali ako dobro razmislimo i ako ima netko tko je uz te dvije uzvišene moći, to je sv. Josip, koji na određeni način zapovijeda i jednome i drugome. Josip može sve zadobiti kod Božanskog Otkupitelja i Majke Božje na način i ovlašću koji nisu samo oni obiteljskog čuvara. (Govor 19. 03. 1935)

Neka vama i vašim obiteljima sv. Josip svojim očinskom providnošću i svojim svemoćnim zagovorom priskoči u pomoć, kažemo svemogućim zagovorom jer tako uistinu treba reći. Obično se ta riječ koristi za zagovor Presvete Djevice Marije, ali se usuđujemo reći da je treba primijeniti na sv. Josipa. Uistinu, Marijin zagovor je zagovor Majke i ne možemo vidjeti što bi Isus mogao odbiti svojoj Majci, ali Josipov zagovor je zagovor zaručnika, poočima, glavaru Nazaretske Obitelji. Glava kuće je dakle bio sv. Josip, i s time smo sve rekli, njegov zagovor ne može ne biti svemoguć,

jer što bi mu mogli odbiti Isus i Marija kojima je doslovno posvetio cijeli svoj život i koji su mu bili dužnici sredstava za uzdržavanje u vrijeme njihova života na zemlji? (Govor 18. 03. 1938)

Rad svjedočenje ljubavi

(sv. Ivan Pavao II)

Rad je svagdašnji izražaj ljubavi u životu Nazaretske obitelji. Evanđeoski izvještaj poblize označuje vrstu posla ili rada po kojem je Josip nastojao da osigura uzdržavanje svoje obitelji: to je drvodjelstvo. Ta jednostavna riječ pokriva sav opseg Josipova života. Za Isusa su to godine skrovitoga života, o kojem evanđelist poslije događaja u Hramu reče: »Tada siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan« (Lk 2,51). Tu »podložnost« to jest poslušnost Isusovu u nazaretskoj kući treba shvatiti i kao sudjelovanje u Josipovu radu.

Onaj za koga se govorilo da je »drvodjelčev sin« naučio je posao svojeg predmnijevanog oca. Ako je u poretku spasenja i svetosti Nazaretska obitelj primjer i uzor ljudskim obiteljima, onda je slično i Isusov rad uz drvodjelca Josipa. U naše je doba Crkva to istaknula također bogoslužnim spomendanom svetoga Josipa Radnika, koji se slavi prvoga svibnja. U Evanđelju se veoma ističe ljudski rad, a napose ručni rad, i on je zajedno s čovječtvom Božjeg Sina prihvaćen u otajstvu utjelovljenja, kao što je bio i na poseban način otkupljen. Po svojem radničkom stolu, kod kojega je s Isusom radio svoj obrt, Josip je približio ljudski rad otajstvu otkupljenja.

U Isusovu ljudskom rastu »u mudrosti, u dobi i milosti« važan je udio imala krepost radinosti, budući da je rad jedno od čovjekovih dobara«, koje »preobražava narav« i po kojem čovjeka »u nekom određenom smislu čini više čovjekom«.

Važnost rada u ljudskom životu traži da se upoznaju i prihvate njegovi sadržaji, da »svim ljudima pomogne te se po njem približe Bogu Stvoritelju i Otkupitelju, da sudjeluju u njegovim spasiteljskim naumima s obzirom na čovjeka i svijet i da u svojem životu prodube prijateljstvo s Kristom sudjelujući po živoj vjeri u njegovu trostrukom poslanju: svećenika, proroka i kralja« .

Radi se, konačno, o ostvarivom posvećivanju svagdanjeg života, koje svatko mora postizati prema vlastitom staležu, a koje svatko može unapređivati prema uzoru koji je svima dostupan: »Sveti Josip je uzor poniznih, onih koje kršćanstvo uzdiže k uzvišenim ciljevima; ... on je i dokaz za to: da bismo bili dobri i istinski Kristovi sljedbenici, nisu potrebne 'velike stvari', nego se samo traže obične, ljudske, jednostavne, ali prave i istinske kreposti«

Prvenstvo unutarnjeg života

(sv. Ivan Pavao II)

I nad drvodjeljskim radom u nazaretskoj kući stere se isto podneblje šutnje koja prati sve što god se odnosi na Josipov lik. To je šutnja koja na osobit način otkriva unutarnju narav te osobe. Evanđelja govore isključivo o onome što je Josip »učinio«; no ipak se iz njegovih šutnjom obavijenih »čina« može zaključiti o stanju dubokog molitvenog promatranja. Josip bijaše u svagdašnjem doticanju s otajstvom »skrivenim od vječnosti«, koje je »stanovalo« pod njegovim krovom. Iz toga se na primjer tumači zašto je sveta Terezija od Isusa, velika obnoviteljica molitveno-razmatralačkog Karmela, postala promicateljicom obnove šovanja svetoga Josipa u zapadnom kršćanstvu.

Posvemašnja žrtva sveg svojeg života koju je Josip prinio zahtjevima dolaska Mesije u njegovu kuću, nalazi razmjeran razlog »u njegovu neistraživu unutarnjem životu, iz kojega mu dolaze naredbe i jedinstvene utjehe, a i razumna dosljednost i snaga, koje su vlastite jednostavnim i bistrim dušama te stvaraju velike odluke, kao što je ona da Božjoj volji odmah stavi na raspolaganje svoju slobodu, svoje zakonito ljudsko zvanje i svoju ženidbenu sreću, prihvaćajući stalež, službu i teret obitelji, i zbog neusporedive djevičanske ljubavi odričući se naravne ženidbene ljubavi, koja tvori i hrani obitelji«.

To podlaganje samome Bogu, ta spremna volja za posvećenje stvarima koje se odnose na njegovu službu, nije drugo nego vršenje pobožnosti, koja je jedan od izraza kreposti vjeroispovijesti. Zajedništvo života između Josipa i Isusa navodi nas na to da promotrimo još otajstvo utjelovljenja, i to pod vidikom Kristova čovještva, koje bijaše djelotvorno oruđe božanstva za posvećenje ljudi: »Snagom božanstva njegovi čini bijahu za nas spasonosni, proizvođači u nama milost, bilo po zaslugi bilo po nekoj učinkovitosti«.

Među tim činima evanđelisti daju posebnu prednost onima koji pripadaju vazmenom otajstvu, ali ne propuštaju istaknuti važnost tjelesnog doticanja s Isusom u ozdravljenjima (usp. na primjer Mk 1,41) i utjecaj koji je Isus izvršio na Ivana Krstitelja dok su obojica bila još u majčinu krilu (usp. Lk 1,41-44). Apostolsko svjedočenje nije zanemarilo - kako smo već vidjeli - pripovijedanje o Isusovu rođenju, obrezanju, prikazanju u Hramu, bijegu u Egipat i skrovitome životu u Nazaretu zbog »otajstva« milosti, koje je sadržano u tim djelima, a koja su sva spasonosna, jer imaju udjela u istom izvoru ljubavi, Kristovu božanstvu. Ako se ta ljubav preko njegova čovještva razlijevala na sve ljude, sigurno je da su njezini korisnici bili u prvom redu oni koje je božanska volja stavila u njegovu najbližu blizinu, a to su Marija njegova premila majka i predmnijevani otac Josip.

Budući da Josipova »očinska« ljubav nije mogla ne djelovati na Isusovu »sinovsku« ljubav, i obratno, Isusova »sinovska« ljubav nije mogla ne utjecati na Josipovu »očinsku« ljubav, zašto se ne bi smjelo ući u najskrivenije dubine ovog posve jedinstvena rodbinskog odnosa? Nije bezrazložno da duše koje su osjetljive na kucaje božanske ljubavi vide u Josipu svijetli primjer unutarnjeg života.

Osim toga, prividna napetost između djelatnog i molitveno-razmatralačkog života nalazi u njem uzorno rješenje ili pobjedu. Nju može izvoštiti onaj koji posjeduje savršenstvo ljubavi. Uzimajući u obzir dobro poznato razlikovanje između ljubavi prema istini s jedne strane i zahtjeva ljubavi s druge strane, opravdano možemo tvrditi da je Josip iskusio i ljubav istine, to jest čistu ljubav molitvenog razmatranja božanske Istine koja je odsijevala iz Kristova čovještva, a i zahtjev ljubavi, to jest isto tako čistu ljubav služenja, koju je iskalo zaštićivanje i razvitak tog istog čovještva.

Sv. Josip, Isusov zaklon (*Kardinal Billot*)

Činjenica, da je veličina sv. Josipa uopće bila od početka kršćanstva tako sakrivena i da je tek po malo ulazila u spoznaju, jest očito i bez dvojbe barem djelomično u vezi s Božjim planovima.

O tom piše kardinal Billot ovako: «Budući da s Božjom odlukom nije bilo u skladu, da djevičanski porod bude odmah od početku javno objavljen po čudesima i znakovima, to bi, kad Djeвица ne bi bila zaručena s mužem, kod ljudi nastalo nečasno mišljenje o Isusu Kristu, kao da je rođen iz bludnosti. Nužno je dakle Marija majka Isusova morala ući u brak s Josipom, koji je stoga bio »čovjek osobiti i izabrani, po kojem i pod kojim je Krist nenapadno i časno uveden u ovaj svijet« tako, da mesijanska tajna nije javnosti morala biti prerano saopćena, što bi se jedva bilo moglo dogoditi bez štete za čitavi Božji plan.

Jedni su dakle bili, to jest Ivan i apostoli, kao glasovi, da objave Krista, dok je naprotiv Josip bio kao pokrivalo, da ga dostojno sakriva. I jer je samo na neko vrijeme trebalo Krista prikrivati, dogodilo se, da je, prije nego li je riječ Gospodnja sišla na Ivana sina Zaharijina, bio uzet sa života sv. Josip, da se nakon uklonjena zastora ljudi pomalo priuče promišljati Krista bez tjelesnog oca. Odatle se ponajprije zaključuje, da je služba Josipova bila nužna, da se Sin Božji uvede u svijet, jer je bilo potrebno, da bude omogućen skroviti Kristov život, moguć, velim, onom mogućnosti, koja je spojena s doličnošću i čašću.

Isključivši skroviti život tajna bi utjelovljenja bila izgubila svoje karakteristično obilježje. Ime Otkupitelja: *Bog s nama*, ne bi se bilo dosta ostvarilo. Jer je dakle Josip bio kao sjena, da dostojno sakrije Krista, morao je i on sam mnogo više biti i ostati u tami. U dubokoj tami dok je živio, u tami također poslije smrti, jer se naime vrlo kasno javlja u javnom crkvenom bogoštovlju. Bilo je naime nužno, da najprije duše vjernika duboko zaokupi dogma Bogorodičina djevičanstva te se svi

priviknu smatrati Mariju jedinom pravom fizičkom roditeljkom Spasitelja» (Tract. de Verbo incarnatio, ed 7. Romae 1927 Th. 44. n. 422 et 423)

7. POBOŽNOST SV. JOSIPU U DUHOVNIM ISKUSTVIMA SVETACA

Sv. Terezija Avilska: Počela sam obavljati pobožnosti s misama i druge vrlo prokušane stvari s molitvama, jer nikada nisam bila prijateljica dugih pobožnosti koje obavljaju neke osobe, posebice ženske, uz ceremonije koje nisam mogla podnositi, a njima su bile pobožnost. Kasnije je obznanjeno da nisu bile prikladne, jer su bile praznovjerne. Ja sam pak uzela za zagovornika i gospodara svetog Josipa i njemu sam se usrdno preporučila. Jasno sam vidjela – iz ove nevolje i iz drugih još većih, u vezi s čašću i duševnom pogibelji – da me je ovaj otac i moj gospodar izvukao s više dobra nego što sam ja od njega znala tražiti. Ne sjećam se dosad da sam ga išta molila što bi on propustio učiniti. Začuđujuća su stvar one velike milosti koje mi je Bog udijelio posredstvom ovoga blaženog Sveca. Kakvih me je samo opasnosti oslobodio, i tjelesnih i duševnih!

Čini mi se da je drugim svecima Gospodin dao milost da priteknu u jednoj nevolji, a ovome slavnom svecu (imam iskustva) da pritekne u svima. Gospodin nam hoće pokazati sljedeće: Kako je sv. Josipu bio podložan na zemlji – budući da ga je zvao ocem, a bio mu je hranitelj – mogao mu je zapovijedati i na nebu, te on čini što god od njega traži. To su doživjele, također iz iskustva, još neke druge osobe kojima sam govorila da se preporuče njemu, a puno je i onih koje doživljavaju ovu istinu iznova gajeći pobožnost prema njemu.

Nastojala sam slaviti njegov blagdan sa svom svečanošću kojom sam mogla, punija ispraznosti negoli duha, želeći da se slavi vrlo kičeno i lijepo, premda s dobrom nakanom. No kod mene je bilo loše ovo: ako bi mi Gospodin dao da napravim neko dobro, bilo je to s puno nesavršenosti i s puno nedostataka. Za zlo, izvještačenost i ispraznost imala sam puno spretnosti i mara. Gospodin neka mi oprost.

Htjela bih privoljeti sve da gaje pobožnost prema ovome slavnom svecu, zbog velika iskustva koje imam s dobrima što ih postiže od Boga. Nisam upoznala osobu koja bi uistinu gajila pobožnost prema njemu i obavljala posebne službe a da ne bih vidjela kako je uznapredovala u kreposti. Jako koristi dušama to što se njemu preporučuju. Čini mi se da ima nekoliko godina kako od njega svake godine tražim nešto, i to uvijek biva ispunjeno. Ako je molba malo iskrivljena, on je ispravlja za moje veće dobro.

Da sam osoba koja ima ovlaštenje pisati, rado bih oduljila iznoseći u tančine milosti koje je ovaj slavni svetac udijelio meni i drugim osobama. No da ne bih prekoračila ono što mi je zapovjedbno, u mnogim ću stvarima biti kraća nego što bih htjela, a u drugima opširnija nego što je potrebno; baš kao onaj koji u svemu dobrome ima malo razboritosti. Jedino molim, za ljubav Božju, da to kuša onaj tko mi ne bude vjerovao, pa će iz iskustva vidjeti kako je veliko dobro preporučivati se ovome slavnom patrijarhu i gajiti pobožnost prema njemu.

«Osobito su mu osobe od molitve uvijek morale biti naklonjene; jer ne znam kako se može misliti na Kraljicu anđela za onog vremena kada je toliko prošla s djetetom Isusom, a da se ne zahvaljuje svetom Josipu na dobru kojim im je pomogao u tome. Tko ne nađe učitelja koji bi ga naučio molitvi, neka uzme ovoga slavnoga sveca za učitelja i neće zastraniti na putu.

Dao Gospodin da nisam pogriješila time što sam se usudila govoriti o njemu, jer, iako izjavljujem da gajim pobožnost prema njemu, u služenjima i u nasljedovanju njega uvijek sam zakazivala. On pak, kakav jest, uredio je da sam se mogla dignuti, hodati i da ne budem ukočena, a ja, kakva jesam, da loše koristim tu milost.

Sv. Ivan od Križa: Otac Ivan od Križa je bio ispovjednik Bosonogih Karmelićanki. Ali jednoga dana nije mogao sići njima. Zamijenit će ga otac Petar od Utjelovljenja i otac Ivan Evandelist. Redovnice u to doba stanuju u ulici Elvira. Samostan im je pokraj stupa „Pilar del Toro», kamo su se preselile iz kuće done Ane de Penalosa. Kada na povratku dva Bosonoga dođoše na Plaza Nueva (Novi Trg), susretoše čovjeka od kojih pedeset godina, visoka stasa, svježe boje lica i čelave glave. Obučen je u crno odijelo i vrlo je časna izgleda. Približi se Bosonogim i zapita ih, odakle dolaze.

Otac Petar odgovori: „Iz samostana Bosonogih redovnica». Tajanstveni ih tuđinac pohvali: «Velečasni oci čine veliko dobro, što se za njih brinu, jer Gospodin u tom Redu nalazi svoje veselje, i visoko cijeni taj Red, i on će se vrlo raširiti.»

A zatim ponovo pita: «Oci, kako to, da se u Vašem Redu toliko štuje Sveti Josip?» Otac Petar odgovori: „Naša sveta Majka Terezija od Isusa bila mu je vrlo odana, jer joj je Svetac mnogo pomogao, kad je osnivala nove kuće i on joj je isprosio od Boga velikih milosti. Zbog toga mu je posvetila svoje samostane Stranac mu sve odobri i još mu rekne: «Ima još više milosti. Pogledajte u oči i mnogo štujte toga Sveca, jer ga ništa nećete moliti, a da to ne bi postigli». Onda ga Bosonogi karmelićani više ne vidješe. Zamišljeni dolaze kući i ispriповjede svome prioru što su doživjeli. Otac Ivan od Križa nimalo se ne čudi nego im kaže: „Šutite! Vi ga niste prepoznali! Znajte, daje to bio sveti Josip! Trebali ste kleknuti pred Njim! Nije se ukazao radi vas, nego radi mene, jer ga do sada nisam štovao, kako bih morao. Ali ću to od sada činiti».

Sv. Terezija od Djeteta Isusa: Veliku pobožnost sv. Josipu koju je živjela, sv. Terezija Avilska je ostavila u baštinu bosonogim karmelićankama i ona se raširila u cijelom redu, a na poseban je način pobožnost sv. Josipu zablislala u životu sv. Terezije od Djeteta Isusa. Ona je bila najmlađa od 5 sestara. Da su sva djeca iz obitelji odrasla, obitelj bi imala još dvije kćeri i dva sina, koji su nosili ime Josip, a svi su umrli kao maleni.

U drugom mjesecu života i Marija Tereza Franciska Martin (buduća svetica) je bila u velikoj opasnosti. Liječnik je izjavio: «Samo hranjenje prirodnim mlijekom s grudi može spasiti djevojčicu». Ali mama više nije imala mlijeka i odmah su tražili dojilju, a djevojčica je odbila dobiti i postala jako slaba. Majka sva zabrinuta baci se pod noge kipa sv. Josipa koji su imali u kući i moli: «Sv. Josipe, molim te zbog ljubavi koju si imao prema Isusu, spasi moju malenu. Ako je pak želiš sobom uzeti, neka bude volja Božja».

Terezija je spašena, ozdravila je. A kip je dugo vremena bio milovan od djevojčice koja je odrastajući uvijek gajila veliku pobožnost prema sv. Josipu. U Francuskoj katoličkoj tradiciji tih godina bile su jako raširene 2 pobožnosti: Srcu Isusovu i sv. Josipu. Kao dokaz tome donosimo podatak da je u drugoj polovici devetnaestog stoljeća bilo objavljeno 908 knjiga koje su govorile o sv. Josipu, deset puta više nego u prvoj polovici istog stoljeća.

Može se reći da je sv. Josip bio trajni pratilac u duhovnom životu sv. Terezije od Djeteta Isusa, kao što je zapisala: «Počevši od proljeća mog života, ljubila sam sv. Josipa i Djevicu Mariju».

S 13 godina je izabrala školski rad na temu sv. Josip, i između ostalog napisala: «Evanđelje, kad govori o sv. Josipu kaže samo da je bio muž pravedan i vjeran Bogu. Isus je htio zakloniti zastorom tajne život onoga koga je on zvao svojim ocem, da bi Josipova djela bila samo za njega. Ali kroz zastor, Isus nam dopušta nazrijeti nekoliko zraka Josipove veličine: uvijek je odgovorio Božjim milostima i nikad mu nije bilo preteško izvršiti volju Božju».

S 15 godina Terezija je pošla na najduži put svoga života; u Rim kako bi pitala papu Leona XIII dopuštenje da uđe u Karmel prije nego li za to ima dovoljno godina.

O svojoj žarkoj želji za redovništvom i čuvanju potpune nevinosti duše svetica piše: «još sam molila Našu Gospu od Pobjede da udalji od mene sve što bi moglo okaljati moju čistoću. Znala sam dobro da će se na putu u Italiju dogoditi mnoge stvari koje bi me mogle smesti, nadasve zato što sam se, ne poznajući zla, bojala da ću ga otkriti. Nisam bila iskusila da je «čistima sve čisto» (Tit 1,15) i da duša bezazlena i iskrena ne vidi zla ni u čemu jer zaista zlo postoji samo u nečistim srcima a ne u neosjetnim predmetima....

Molila sam sv. Josipa da bdije nada mnom; od svoga sam djetinjstva prema njemu gajila posebnu pobožnost koja se sjedinjavala s mojom ljubavlju prema Blaženoj Djevici. Svaki sam dan molila molitvu: «Sveti Josipe oče i čuvaru djevica». Tako sam bez straha pošla na svoje dugo putovanje, bila sam tako dobro zaštićena da mi se činilo nemogućim bojati se».

Usput je posjetila svetište u Loretu koje čuva ostatke kuće svete Obitelji. Ona je tu molila i razmišljala te zapisala: «Bila sam jako uzbuđena videći da se nalazim pod istim krovom Svete Obitelji, kontemplirajući zidove koje je Isus gledao svojim božanskim očima, gazeći zemlju koju je sv. Josip natopio svojim znojem i gdje je Marija grlila Isusa u svom naručju».

Godine 1888. Terezija je ušla u Karmel u Lisieuxu i uzela ime Terezija od Djeteta Isusa i svetoga Lica gdje se po uzoru na Tereziju Avilsku gajila velika pobožnost prema sv. Josipu. U samostanskom vrtu je bio kip sv. Josipa. Ona je imala posebnu nakanu koju je molila od sveca: «Isprosi mi dopuštenje, da se mogu češće pričestivati». Tadašnja praksa to nije uobičavala. Ubrzo je Terezija dobila dopuštenja da to ovisi samo o njenom ispovjedniku.

Terezija je živjela u jednostavnom i potpunom povjerenju u društvu svete Obitelji. Častila je sv. Josipa moleći devetnice i tražila pomoć u duhovnim potrebama i za obraćenje onih članova obitelji koji su se bili udaljili od prakticiranja vjere. U svom srcu svetica se poistovjećivala sa životom svete Obitelji tražeći u njoj uzor življenja vjere u svakodnevicu: «Ono što mi se posebno sviđa kada mislim na svetu Obitelj, je zamisliti jedan potpuno uobičajeni život».

Bl. Katarina od sv. Augustina : Jedna od najpobožnijih osoba sv. Josipu je svakako bila bl. Katarina od sv. Augustina. Ova službenica Božja, kao znak svoje posebne pobožnosti sv. Josipu je na dan kad je primila sv. Potvrdu svome imenu je dodala druga dva. Htjela je da je zovu Marija Katarina Josipa. I od toga dana nije prestala biti gorljivo pobožna Isusovom poočimu. Bog ju je pozvao iz Francuske u Quebec na počecima kolonizacije Kanade da posluži u bolnici.

Jednoga dana na svetkovinu Uznesenja Isusova u Nebo Katarina je imala viđenje. Bila joj je pokazana velika procesija svetaca koji su išli u Nebo. U sredini tog silnog mnoštva je bio Kralj kraljeva, Isus Krist koji se veličanstveno okružen blaženicama i blaženicama uputio prema vratima Raja. Pred svima je išao sv. Josip.

Kada je svečana povorka ušla u Raj, Gospodin Isus Krist je u ljudskoj naravi bio postavljen s desna Ocu. Tada se sv. Josip obrati Bogu: «Evo Vječni Oče talenta kojeg ste mi povjerili na zemlji, vraćam Ti ga ne samo udvostručena, nego bezbrojno umnožena, sve ovo mnoštvo duša sve je plod istog talenta kojeg Ti vraćam i polažem u tvoje božanske ruke».

Na to mu Vječni Otac odgovori: «Vjerni slugo, budući da si na zemlji bio upravitelj moje kuće, želim da isto tako u ovoj mojoj nebeskoj kući ne budeš sluga nego upravitelj i imaš veliku ovlast nad mojim dobrima, jer moj Sin kome si imao čast zapovijedati, želi da se to odrazi i u vječnosti».

Tada se bl. Katarina u viđenju obrati sv. Josipu i reče: «O veliki sveče, moli Kralja slave da se nikad ne odvojim od njegove svete ljubavi, nego da cijeli vječnost budem s njime sjedinjena. S tvojim zagovorom, on neće odbiti ove milosti». I blaženica nastavlja: «Vidjela sam da mi je molitva bila uslišana, pod uvjetom da živim potpuno predana volji Božjoj i bilo mi je pokazano i mjesto koje ću imati u Nebu, gdje ću cijelu vječnost ljubiti Isusa, Mariju i Josipa i biti od njih ljubljena».

Naučimo dakle živjeti po volji Božjoj, i što budemo željeli i tražili po zagovoru sv. Josipa, dobiti ćemo.

Sv. Alfons Marija Liguori: Sv. Alfons Marija Liguori, je bio veliki štovatelj Majke Božje kojoj je bio potpuno predan i posvećen. Svetac koji je nježno ljubio Mariju je bio i gorljivi štovatelj njenog zaručnika sv. Josipa, o kome je govorio i pisao potičući sve na pobožnost Isusovom poočimu. Sv. Alfons uči:

«Zamislimo da Gospodin Isus, videći nas u patnjama i poteškoćama, u brigama svakodnevice, i nama upućuje poziv koji je faraon u Starom Zavjetu uputio narodu za vrijeme oskudice: *Idite Josipu i sve što vam rekne učinite* (Pos 41,55). Idimo dakle sv. Josipu ako želimo da nam se pomogne i budemo utješeni. Ne zaboravimo nikada više puta dnevno njemu se preporučiti, jer moć njegova zagovora kod Boga nadilazi sve druge svece i jedino ga zagovor Majke Božje nadilazi».

Sv. Franjo Saleški: Svetac blagosti, Franjo Saleški, koji je toliko krivovjernika obratio na katolički vjeru bio je divan uzor pobožnosti čistom Marijinom zaručniku, držeći najvećom čašću što može služiti i častiti tako velikog sveca. Zato ga je nakon Majke Božje najviše častio posebnim štovanjem i ljubavlju. U svom časoslovu je držao sliku sv. Josipa i često ju je ljubio, a uz Mariju sv. Josipu je posvetio svoje glavno djelo *Rasprava o Božanskoj ljubavi*.

Bio je gorljivi propovjednik pobožnosti sv. Josipu. Često je o njemu govorio u svojim knjigama i rado poticao razgovore o tom velikom svecu. Uoči svetkovine sv. Josipa postio je o kruhu i vodi.

Jednoga dana kad se nalazio u Lyonu bio je pozvan da dva puta propovijeda na svetkovnu sv. Josipa što je rado učinio. Običavao je govoriti: «Ne pronalazim ništa slađe nego zamisliti Isusa u naručju sv. Josipa, kako ga tisuće i tisuće puta dječjim glasom i ljupkim sinovskim srcem zove svojim ocem». Nije se dakle čuditi da je sv. Franjo u Lyonu o sv. Josipu propovijedao s toliko pomazanja i rječitosti da su kardinal Macquemont i drugi slušatelji izišli iz Crkve preobraženi jer im je propovjednik ispunio srca povjerenjem i ljubavlju prema Mariji i Josipu.

Sv. Brigita Švedska : Pobožnost sv. Josipu nije izvor blagoslova samo za pojedince nego i za cijele kršćanske obitelji. Blago onim obiteljima u kojima vlada sloga, duh mira i pobožnosti koji su resili svetu Obitelj. Jedna takva obitelj je bila ona sv. Brigite Švedske koja se bila udala za Ulfona, kneza od Nericia s kojim je rodila osmero djece. Među djecom se posebno isticala Katarina, koja je nakon kreposnog života imala utjehu vidjeti uspješno okrunjen svoj napor za proglašenje svetom svoje vlastite majke.

Sv. Brigita je tako kreposno živjela u poniznosti i mrtvljenju, toliko se molila i ljubila Boga i bližnjega da je zaslužila biti uzdignuta na čast oltara samo nekoliko godina nakon svoje smrti. Na putu svog duhovnog napretka bila je pod posebnom zaštitom sv. Josipa i Majke Božje te je zadobila milost da je sama Marija poučava. Pouke su zapisane u knjizi *Objava sv. Brigite Švedske*.

Jednog dana Gospa je Brigiti govorila i o sv. Josipu i rekla: «Uskoro se u meni počela buditi misao na koji način i kojom pribrañošću se trebam vladati nakon takvih milosti koje su se u meni dogodile; razmišljala sam također i što trebam odgovoriti ako me budu pitali, te kako sam začela i tko je otac djeteta koje trebam roditi; razmišljala sam ne bi li me Josip na nagovor protivnika mogao čudno sumnjičiti.

Razmišljajući tako stupio je pred mene anđeo sličan onome koga sam prije vidjela i rekao: «Naš Bog, koji je vječan, jest s tobom i u tebi. Ne boj se stoga, On će ti dati pravu riječ; On sam će voditi tvoje korake i prirediti za tebe mjesta; On će svoje djelo na tebi moćno i mudro dovršiti».

No Josip kome sam bila povjerena, čudio se kada je primijetio da sam u blagoslovljenom stanju; smatrao se nedostojnim prebivati kod mene, bio je pun straha i nije znao što treba činiti. Anđeo mu tada reče u snu: «Ne bježi od tebi povjerene Djevice, jer doista je posve istinito što si čuo, Ona je začela po Duhu Svetome i roditi će Sina, Spasitelja svijeta! Služi joj dakle vjerno i budi čuvar i svjedok njezine čistoće!» Od tog dana Josip mi je služio kao svojoj gospodarici i obrnuto, ja bijah ponizna po najnižim službama za njega.

Josip se trudio oko mene tako uslužno, da nikada nikakva nepromišljena riječ nije prešla preko njegovih usta. Podnosio je štoviše posve strpljivo siromaštvo i na svom poslu bio vrlo brižan i savjestan. Prema srditim i opakim ljudima bio je osobito blag i strpljiv; poslušno i pokorno je činio svoje dužnosti. Prije svega uvijek je bio neumorni i neustrašivi zaštitnik i branitelj prema onima koji su željeli poniziti moje djevičanstvo. Bio je vjerni svjedok velikog čuda koje se meni dogodilo. Josip je svijetu i tijelu toliko odumro da je čeznuo još samo za nebeskim. Vjerovao je tako čvrsto u Božja obećanja da je uvijek samo govorio: Ah, kad bi samo mogao doživjeti da se ispunja volja Božja!

Sv. Josip je bio toliko suzdržan u riječima da mu preko usta nije promakla niti jedna riječ koja nije bila sveta i dobra, ni jedna bespotrebna, nikakvo mrmljanje. Bio je najstrpljiviji čovjek, marljiv u naporima, krajnje siromašan, blag u uvredama, do kraja poslušan mojim riječima, jak i postojan protiv mojih neprijatelja, vjerni svjedok nebeskih čudesa; umrtvljen tijelu i svijetu živio je samo za Boga i za nepropadljive vrijednosti. Sv. Josip je bio potpuno suobličen volji Božjoj i uvijek je ponavljao: Ispuni Gospodine na meni svoju svetu volju. Rijetko je razgovarao s ljudima, a stalno s Bogom čiju je volju htio vršiti, zbog svega toga sada uživa veliku slavu na Nebu».

Jednom drugom zgodom Marija je govoreći sv. Brigiti o svom zaručniku rekla da se trudi nasljedovati uzore svih kreposti koje nam svjedoči ovaj velik svetac.

Sv. Margareta iz Cortone: Prošlost ma koliko bila označena grijesima ma kako oni bili teški, nije po sebi nepremostiva prepreka na putu svetosti, kao što to pokazuje i život sv. Margarete iz Cortone. Ona se kao što je poznato uzdigla do tolikog savršenstva, usprkos nereda u kojima je

nekada živjela, da ju je sam Gospodin Isus počastio slavnim naslovom predraga kći i zaručnica njegova Srca.

Svoje čudesno obraćenje Margareta je pripisivala moćnom zagovoru sv. Josipa. Isus komu je drago kada iskazujemo bilo koju čast njegovu poočimu, je jednog dana kazao sv. Margareti: «Znaj, o Margareta, da se naslađujem zbog pobožnosti koju iskazuješ mome poočimu Josipu; budući da je on meni jako drag, želim da mu ti svaki dan iskažeš neku pohvalu i uputiš prošnju».

Bl. Josip Benedikt Cotelengo: Poznati prijatelj siromaha i umirućih koji je učinio velika čuda ljubavi u Torinu i osnovao velike karitativne ustanove bl. Cotelengo je u srcu gajio neograničeno povjerenje u Majku Božju i veliku ljubav prema njoj te nježnu pobožnost prema njenom prečistom zaručniku sv. Josipu čije je ime nosio te mu je bio i posebni zaštitnik. Često je bolesnima i umirućima govorio o pobožnosti sv. Josipu. Za proslavu svetkovine sv. Josipa pripremljao se postom, a sam je predvodio i propovijedao deveticu u čast svome zaštitniku.

Pod zaštitu sv. Josipa je stavio i malu kući providnosti u kojoj je sa suradnicima prihvaćao siročad, te su ta djeca bez roditelja još više trebala pomoć i ljubav. Koliko je velika ljubav sv. Josipa i njegov zagovor prema onima koji pomažu siromasima vidi se iz slijedeće zgrade. Bl. Cotelengo je kuću providnosti bez redovitih prihoda stavio pod zaštitu sv. Josipa. Često se na kraju mjeseca, kao upravitelj, nalazio u situaciji da je morao plaćati račune.

Jedanput kada je platio sve račune ostao mu je još dug kod pekara. Budući da nije mogao odmah platiti zamolio je da pričeka još 8 dana na što je ovaj pristao. U međuvremenu je pojačao molitvu sv. Josipu. Budući da nije dobio niotkud novce tijekom tih 8 dana, otišao je k bogatom trgovcu i zamolio da mu posudi sumu koju je bio dužan pekaru, obećavši da će dug vratiti za 10 dana. Trgovac je na to pristao, a Cotelengo jednostavno odgovorio: «Blagoslovljen neka je sv. Josip». I kad je došao kod pekara da plati dug bio je još više iznenađen kad mu je ovaj odgovorio da je malo prije neki čovjek došao govoreći da ga šalje Cotelengo da podmiri dug. Na to pobožni svećenik odgovori: «Ja ga nisam poslao, ali sigurno ga je poslao sv. Josip».

I na povratku kući je navratio kod trgovaca da mu vrati posuđeni novac, a ovaj mu nadoda: «Što mislite da ja ne mogu darovati vašoj kući providnosti taj novac. U međuvremenu sam još toliko zaradio te više nemam pravo uzeti natrag posuđeno. To vam je moj dar». Tako je sv. Josip pomagao mons. Josipa Benedikta Cotelenga, velikog zaštitnika siromaha u Torinu.

Bl. Magdalena Sofija Barat: Blaženica koju je proglasio papa Pio X, nikada nije išla na spavanje a da prije nije pobožno poljubila sliku sv. Josipa. U jednom pismu koje je pisala poglavaricama redovničke zajednice koju je sama osnovala piše: «Od prvih godina našeg postojanja brinuli smo se za širenje pobožnosti sv. Josipu kojega smatramo našim čuvarom i zaštitnikom, zato mu se svake srijede treba moliti i častiti ga, a njegovu svetkovnu treba svečano slaviti. Mnoge naše kuće su pod njegovom zaštitom, a on nam daje trajne znakove svoje očinske dobrote.

Njemu su bile podložne dvije najuzvišenije osobe koje su živjele na zemlji. Isus je htio biti dužnikom sv. Josipu u svemu, i samo za sv. Josipa se može reći: Spasio je život svoga Spasitelja. Ljubimo Isusa iznad svega; ljubimo Mariju kao našu Majku, a kako bi bismo mogli ne ljubiti sv. Josipa koji je tako usko povezan skupa s njih oboje? A najbolji način da ga častimo je nasljedovati njegove kreposti. Što nam on poručuje svojim životom? Radeći svagdanje poslove kontemplirao je, promatrao i neprestano se klanjao svome Isusu. Evo, dakle, našeg uzora».

Sv. Ivan Baptista de la Salle: Budući da je sv. Josip bio uzor potpune čistoće i da je od bio Boga izabran za Isusova čuvara i odgojitelja, ne treba se čuditi da je općenito izabran za zaštitnika mladih. Zbog toga svi koji se trude kršćanski odgajati djecu redovito izabiru sv. Josipa za zaštitnika i prikazuju ga onima koje odgajaju kao uzor.

Tako je učinio i sv. Ivan Baptista de la Salle, poznati odgojitelj mladih i utemeljitelj redovničke zajednice *Braće kršćanskih škola* koju je stavio pod posebnu zaštitu Marije i sv. Josipa. Kod Marijina zaručnika najviše ga se dojmila potpuna podložnost odredbama Božje Providnosti,

njegovo predanje i najneugodnijim naredbama, spremna poslušnost riječi Božjoj, anđeoska čistoća, skroviti život i njegova nježna ljubav prema Isusu i Mariji.

Jedna zgoda iz života sv. Ivana nam kazuje kako je imao nježnu pobožnost prema sv. Josipu. Već dugo vremena je bio bolestan u krevetu i nije mogao slaviti svetu misu. Na dan bdijenja uoči svetkovine sv. Josipa bratu koji mu je pomagao u bolesti reče: «Koje li radosti kad bih sutra mogao služiti sv. misu i dijeliti kruh anđeoski, kad bih mogao pred slikom našeg svetog zaštitnika sav se njemu posvetiti». Ta njegova želja je bila uslišana. Iako zbog bolesti već duže vremena nije ustajao iz kreveta niti slavio sv. mise, Ivan navečer nije osjećao više nikakvih bolova i povratila mu se snaga. Sutradan je ustao iz kreveta i slavio sv. misu na oltaru sv. Josipa u čast zaštitniku družbe koju je osnovao. Bila je to zadnja misa koju je u životu slavio sv. Ivan Baptista de la Salle.

Taj događaj je doprinio da se u njegovu srcu kao i u družbi *Braće kršćanskih škola* još više povećala pobožnost sv. Josipu. Umirući utemeljitelj je kao jednu od zadnjih preporuka svojim redovnicima kazao da ljube sv. Josipa i da svim sredstvima nastoje nasljedovati njegove kreposti.

Sv. Petar Julijan Eymard: Sv. Julijan Eymard, utemeljitelj *Družbe Presvetog Oltarskog Sakramenta* je gajio posebnu pobožnost prema sv. Josipu kojega je častio skupa s Marijom kao prvog klanjatelja našeg Gospodina. Zbog toga je u svojim nagovorima rado govorio o krepostima sv. Josipa. On se za vrijeme duhovnih vježbi 1865. posvetio sv. Josipu. Poslušajmo poticajne riječi samog sveca:

«Naš Gospodin Isus Krist mi je danas udijelio posebnu milost, to jest udijelio mi je slatku i istovremeno snažnu misao da se na poseban način potpuno posvetim sv. Josipu, kao mome ocu, upravitelju i zaštitniku ... On će biti duhovni učitelj mojoj nutrini kako bih s njime živio od nutranjeg života, skriven s Isusom, Marijom i njime samim, nasljedujući na poseban način njegovu šutnju o sebi samome ... On će biti moj učitelj, u mojim obavezama upravitelja, da bih se vršeci ih, pokazao, kao on ljubak i ponizna srca, blag s mojom braćom, ponizan u sebi samome i pred Bogom. Izabrao sam sv. Josipa za svog savjetnika i povjerenika. Uzeo sam ga za svog zaštitnika u poteškoćama i mukama, za zaštitnika Družbe budući da je ona mala Isusova obitelj.

Nisam tražio od njega da me oslobodi od mojih križeva i muka nego od sebeljublja koje ih kalja i htjelo bi biti povodom za ispraznost. Molio sam Isusa da mi dadne sv. Josipa za oca, kao što mi je dao Mariju za Majku, da usadi u meni pobožnost, povjerenje, sinovsku ljubav, podložnost, koje sam dužan imati prema sv. Josipu. Nadam se da me je dobri Gospodin uslišao». Uistinu od toga dana p. Eymard nikada nije prestajao utjecati se sv. Josipu u svim situacijama života sa svom sigurnošću da će uvijek biti uslišan.

Sestre Karmelićanke iz Brezovice: Za vrijeme Drugog svjetskog rata sestre karmelićanke iz Brezovice su se zavjetovale svetom Josipu: ako ih zaštiti od Nijemaca, koji su već bili pred vratima i htjeli zauzeti samostan, da će ga zazivati devet puta na dan prije svake molitvene ure dolje navedenom molitvom *Josipe, Sine Davidov ...* (Događaj opisan u knjizi «Ostala je samo radost» o Majci Regini od Isusa...) te će svakodnevno poslije Službe čitanja moliti molitvu *Spomeni se sv. Josipe* i Litanije sv. Josipu zatim da će moliti Veliku i Malu devetnicu pred blagdan sv. Josipa, da će svake srijede dati služiti misu na čast sv. Josipu, a da će na sam blagdan biti cjelodnevno klanjanje Presvetom. Sv. Josip, se kao i mnogo puta prije, pokazao pravim zaštitnikom Karmela, a sestre kao znak zahvalnosti i danas obavljaju svoj zavjet u Brezovici i drugim hrvatskim Karmlima. Sestre također pripovijedaju da za vrijeme rata nisu mogle imati oblačenje novih sestara jer nij bilo sukna za habite. Tada je iznenada jedan nepoznati čovjek donio balu sukna. Poslije ga nikad više nisu ni čule ni vidjele. Sestre i to pripisuju sv. Josipu kojega su vjerno svaki dan zazivale.

Molitva: Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će Sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus. Moli za nas, sveti oče Josipe. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Svemogućí Bože, ti si vjernoj skrbi blaženog Josipa povjerio početak našeg spasenja; daj, po njegovu zagovoru, da Crkva otajstva tog spasenja sveudilj vjerno čuva i k punini privodi. Po Kristu Gospodinu našem. – Amen!

8. POSEBNE POBOŽNOSTI SV. JOSIPU

8. 1. Sveti plašt u čast sv. Josipu

Pobožnost nazvana svetog plašta je posebna molitva na čast sv. Josipu u kojoj se časti njegova osoba i traži njegova posebna zaštita. Ova pobožnost ima svoju tradiciju i možemo je pronaći objavljivanu na gotovo svim europskim jezicima. Neki molitvenici koje smo konzultirali preporučuju ovu molitvu tijekom cijelog mjeseca ožujka u kojem se posebno časti sv. Josip, kao znak naše ljubavi i pobožnosti prema tom velikom svecu i kao simbologija čašćenja godina koje su zajedno proveli Isus, Marija i Josip. Naravno da se ona može moliti i svaki puta kada osjetimo potrebu za zaštitom sv. Josipa ili kada tražimo da nam isprosi neku milost.

Pobožnost je prozvana sveti plašt zbog želje da posebna zaštita sv. Josipa, slikovito izražena plaštem, zakrili vjernika te da mu zagovor sv. Josipa postane štiti i pomoć u svim problemima, poteškoćama i opasnostima, kako bi s Božjom milošću jednog dana sretno preminuo i baštini vječno spasenje. I u svetačkoj tradiciji, kao što se vidi iz gore citirane molitve bl. Magdalene Sofije Bara, koristi se simbolika plašta.

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Isuse, Marijo i Josipe predajem vam srce i dušu soju. Presveto Trojstvo, zahvaljujemo ti što si uzdiglo sv. Josipa na posebnu i jedinstvenu čast da bude Marijin zaručnik i Isusov poočim. **Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome... i Vjerovanje**

Uvodna molitva prikazanja: Evo me sv. Josipe, prostrt pred tobom, prikazujem ti ovu molitvu skupa sa mojom iskrenom pobožnošću. Sve što bi mogao učiniti za tebe tijekom moga života, želim učiniti kao izraz moje ljubavi prema tebi. Pomozi mi, sv. Josipe, štiti me sada i cijeloga moga života, a pogotovu u času moje smrti, kako bi ti mogao vječno zahvaljivati u nebeskoj Domovini.

Sv. Josipe, slavni patrijarše, evo me pred tobom, želim te pobožno častiti i prikazujem ti ovu zbirku molitava kao podsjećanje na tvoje bezbrojne kreposti. Na tebi se ispunio otajstveni san Josipa, sina Jakovljeva. On je bio tvoja praslika, jer ne samo da te je obasjalo Božansko sunce, Isus naš Gospodin, nego te je i Marija, zvijezda zornica, obasjala svojim blagim svjetlom.

Slavni sv. Josipe, po uzoru na patrijarha Jakova koji je skupa s drugima pronašao Josipa i obradovao se svom najdražem sinu koji je bio uzdignut na veliku čast u Egiptu, daj da primjer Isusa i Marije, koji su te poštovali, i mene potakne na veću ljubav prema tebi.

O veliki sveče, isprosi mi milost da Gospodin svrne na mene svoj milosrdni pogled. Kao što Josip sin Jakovljevi nije potjerao svoju grešnu braću, nego ih je s ljubavlju primio, zaštitio i spasio od gladi i smrti, tako i ti sv. Josipe svojim zagovorom isprosi mi milost da u ovom životu ne budem nikada ostavljen i nikada ne napustim Gospodina.

Isprosi mi i milost da uvijek budem među onima koji su tebi pobožni, da vedro živim pod tvojom zaštitom, pod tvojim plaštem sve dane mog života sve do smrti. Amen.

Molitve:

1. Zdravo sv. Josipe, čuvaru neusporedivog Nebeskoga blaga, slavni porode Davidov, poočime Onoga koji sve uzdržava. Poslije Marije, ti si svetac najdostojniji naše ljubavi i čašćenja. Ti si jedini među svecima imao čast prigrliti odgajati, voditi i hraniti Mesiju kojega su proroci i kraljevi željno iščekivali. Sv. Josipe isprosi mi spasenje moje duše i od Božjega milosrđa isprosi milost za koju te molim. Preporučam ti i duše u Čistilištu, moli Gospodina da olakša njihove velike muke. *3 Slava Ocu...*

2. Zdravo sv. Josipe, svjedoče velikih djela Božjih, tvoje oči su gledale Dijete Isusa kako se odmara u Marijinom naručju, kako mu se klanjaju mudraci, kako anđeli slave Boga i kako mu se kao Spasitelju pastiri klanjaju. Beskrajnoga Boga pred kojim drhte sile nebeske, ti si Josipe, držao u naručju. Moli Isusa za spasenje moje duše. Pokaži se velikim zagovornikom kod Boga za mene i za duše u Čistilištu. *3 Slava Ocu...*

3. Zdravo sv. Josipe, moćni zagovorniče cijele Crkve, zazivam tebe, velikog zaštitnika bijednika i tisuću puta blagoslivljam tvoje srce, uvijek spremno priteći u pomoć u svakoj potrebi. Tebi se, dragi sv. Josipe, utječu udovice, siročad, ožalošćeni i svi u potrebi jer nema patnje, muke ili nesreće u kojima ti ne bi milosrdno u pomoć priskočio. Udostoj se, zbog darova koje je Bog stavio u tvoje ruke, isprositi mi milost za koju te molim. A i vi svete, duše iz Čistilišta, molite za mene. *3 Slava Ocu...*

4. Zdravo sv. Josipe, dragi sveče, ti poznaješ sve moje potrebe, još prije nego li ih iznesem u molitvi. Ti znaš koliko mi je potrebna milost za koju te molim, ako je u skladu s voljom Božjom, isprosi mi je. Moja ožalošćena duša ne nalazi mira usred muka. Ljudska pomoć je ništavna. Ti si uvijek donosio utjehu i mir, pomoć i milost tolikim osobama koje su se tebi utjecale. Zato stojim pred tobom i molim te priskoči mi u pomoć usred tereta koji me tište. Tebi se sv. Josipe utječem, i nadam se da me nećeš odbiti, jer je sv. Terezija Avilska kazala: «Čini mi se da je drugim svecima Gospodin dao milost da priteknu u jednoj nevolji, a ovome slavnom svecu, imam iskustva, da pritekne u pomoć u svima». Sv. Josipe, tješitelju žalosnih, imaj samilosti prema mojim mukama, kao i onim dušama u Čistilištu koje toliko očekuju naše molitve. *3 Slava Ocu...*

5. Zdravo sv. Josipe, uzvišeni sveče, po zaslugama tvojih kreposti a poglavito po svojoj savršenoj poslušnosti usliši me, po tvome predragom imenu, po tvom blagom srcu, po tvojim patnjama i suzama, po tvojim radostima isprosi mi ozdravljenje od svakoga zla duše i tijela. Zakrili me svojom zaštitom, isprosi mi sve potrebno za vječno spasenje, a pogotovo milost koja mi je posebno potrebna. Preporučam ti drage svete duše iz Čistilišta, izmoli im oslobođenje od njihovih muka. *3 Slava Ocu...*

6. Zdravo sv. Josipe, moj zagovorniče, tebi se povjeravam. O Bože, Vječni Oče, po zaslugama Isusa i Marije udijeli mi milost za koju te molim. Molim te primi i moju čvrstu odluku da ustrajem u broju onih koji žive pod posebnom zaštitom sv. Josipa. Neka njegov sveti plašt bude moj zaklon. *3 Slava Ocu...*

7. Zdravo sv. Josipe, moj zaštitniče, sjeti se, prečisti zaručnice Presvete Djevice Marije, da se nikad nije čulo da je netko tražio tvoju zaštitu i ostao neuslišan. S tim povjerenjem tebi se ustrajno utječem, bij nada mnom, pouči me raditi na mom posvećenju, udalji od mene sve neprijateljske zasjede i neka sve u mom životu bude na veću slavu Božju. *3 Slava Ocu...*

Zaključna molitva: Slavni sv. Josipe, koji si od Boga bio izabran za poglavara i čuvara svete Obitelji, udostoj se čuvati moju dušu. Daj da se u tebe ugledam i budem dostojan tvoje posebne zaštite. Molim te primi me pod tvoju posebnu zaštitu. Izabirem te za svoga duhovnog oca, zaštitnika i vođu, tebi povjeravam cijelo svoje biće, moj život i moju smrt. Bdi nada mnom kao nad svojim duhovnim sinom, brani me od mojih vidljivih i nevidljivih neprijatelja, u svim potrebama priskoči mi u pomoć, tješi me u mojim žalostima a pogotovu u času moje smrti. Amen.

8. 2. Sedam žalosti i radosti sv. Josipa

Pobožnost sedam žalosti i radosti sv. Josipa se proteže kroz stoljeća i možemo je naći u mnogim priručnicima i molitvenicima na čast sv. Josipu pa i u «Idimo Josipu» kojeg je izdalo Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu s odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu.

Ovu pobožnost možemo obavljati svaki puta kada želimo posebno častiti sv. Josipa, moleći je povremeno ili kroz neki kraći ili duži vremenski period. U hrvatskoj katoličkoj tradiciji vezanoj uz pobožna obećanja malo je poznato i obećanje koje je dao sv. Josip svojim štovateljima. Sažetak tog obećanja nalazimo u raznim molitvenicima na čast sv. Josipu na različitim jezicima. Evo prijevoda iz jednog od brojnih talijanskih izdanja:

Jedno od najstarijih pisanih svjedočanstava o ovoj pobožnosti se nalazi u franjevačkim ljetopisima. Fra. Giovanni da Fano (1469 – 1539), jedan od promicatelja obnove reda koja je dovela do utemeljenja franjevaca Kapucina, piše da su dva redovnika nakon što izbjegli smrtnoj opasnosti, nakon brodoloma na moru, pripovijedala kako im se ukazao sv. Josip koga su zazivali i kazao: «Ja sam sv. Josip, zaručnik Presvete Djevice Marije, kojemu ste se toliko preporučivali u opasnosti brodoloma... I znajte, isprosio sam od beskrajnog Božjeg milosrđa, da će svaka osoba

koja bude godinu dana molila 7 puta Očenaš, Zdravo Marijo i Slava Ocu razmišljajući o mojih 7 žalosti - radosti zadobiti od Boga svaku milost koja je u skladu s njenim duhovnim dobrom». (p. Alessio M. Lepecir, *Il gilio d Israele, cosiderazioni sopra la vita di san Giuseppe, Rim 1912, objavljeno s imprimaturum I. Ceppetelli, Patr. Cosnt. Vicesegr. 1912. st. 83-84, e Appendice*).

1. Utjelovljenje: Sv. Josipe, u ime tvojih boli koje si osjećao ne znajući za Isusovo utjelovljenje po navještenju Arkandela Gabrijela, i za radost koju ti je navijestio anđeo da će Marija biti Majka Spasiteljeva, molimo za tvoj zagovor. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*
2. Rođenje: Sv. Josipe, u ime tvoje boli, koju si osjećao tražeći sklonište u Betlehemu i u ime radosti, kad si se klanjao novorođenom Isusu u špilji, molim za tvoj zagovor. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*
3. Obrezanje: Sv. Josipe, u ime tvoje boli, koju si osjećao promatrajući prvi puta kaplje krvi Isusove i u ime radosti kad si mu davao ime Isus prema želji Neba, molim te da nas zagovaraš kod Boga. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*
4. Šimunovo proroštvo: Sv. Josipe, u ime tvoje boli, koju si osjećao čuvši da će Isus biti znak, kome će se protiviti, i kad si čuo da će Srce Marijino biti probodeno mačem boli, i u ime radosti koju si osjećao prikazujući Isusa u hramu kao Otkupitelja naroda Božjega, molim te zagovaraj nas. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*
5. Bijeg u Egipat: Sv. Josipe, u ime tvoje boli, koju si osjećao, kad si čuo opomenu anđela da moraš bježati s Isusom i Marijom u Egipat, jer ga Herod želi ubiti, i u ime radosti koju si osjećao vidjevši da ćeš s Isusom u naručju izbjeći opasnosti, zagovaraj nas. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*
6. Povratak iz Egipta: Sv. Josipe, u ime tvoje boli, koju si osjećao, na povratku iz Egipta u strahu za Isusa, i u ime radosti, koju si osjećao, kad ti je anđeo rekao da ideš u Nazaret i da je nestalo opasnosti, zagovaraj nas. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*
7. Isus izgubljen i pronađen u Jeruzalemu: Sv. Josipe, u ime tvoje boli, koju si osjećao za tri dana tražeći Isusa, i u ime radosti koju si osjećao našavši ga u hramu zagovaraj nas. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

8. 3. Krunica svetog Josipa

Moli se na Gospinu krunicu od pet desetka. Na križić molimo Vjeronanje. Na prva tri zrna dodaje se: koji neka nam umnoži vjeru, koji neka nam učvrsti ufanje, koji neka nam usavrši ljubav. Na pojedinačna zrna među desetakama — Očenaš, odnosno Slava Ocu. Na sva zrna u desetakama umjesto Zdravo Marijo moli se:

ZDRAVO JOSIPE PRAVEDNI, ZARUČNICE SVETE BOGORODICE, DJEVIČANSKI OČE ISUSA KRISTA. (otajstvo ...)

SVETI JOSIPE, MOLI ZA NAS DA PO TVOME PRIMJERU SVETO ŽIVIMO I U NEBU VJEČNO BLAŽENSTVO ZADOBIJEMO! AMEN.

Otajstva za pojedine desetke:

Krunica nadahnuta na evanđeoskim tekstovima: 1. Koga je Marija po Duhu Svetom začela. 2. Koga je Marija Elizabeti u pohode nosila. 3. Koga je Marija u Betlehemu rodila. 4. Koga si s Marijom u hramu prikazao. 5. Koga si s Marijom u hramu našao.

Krunica nadahnuta na životu svete Obitelji: 1. Kojeg si žarko volio. 2. Koji je tebe slušao i ljubio. 3. Za koga si marljivo radio. 4. Koji je tebi u poslu pomagao. 5. Koji je uza te bio kad si umirao.

9. MOLITVE SV. JOSIPU U POSEBNIM POTREBAMA

(Molitve koje slijede su preuzete iz raznih molitvenika i mogu se jednostavno moliti za navedene nakane . Ako se osoba koja moli zagovor sv. Josipa nalazi u posebnoj situaciji i potrebi onda, osim ovih kratkih molitava, preporučamo obavljanje devetnice sv. Josipu za isprositi traženu milost. Ako je u mogućnosti preporučamo joj da se tijekom devetnice ispovijedi i pričesti.)

Osobna posvetna molitva svetom Josipu: Sveti Josipe, ti brižni i sretni hranitelju najsvetijeg Djeteta, kojemu si bio djevičanski i zakonski otac - budi i meni duhovni otac. Rado ti se posvećujem i stavljam pod tvoju zaštitu. Odsada te smatram svojim ocem i zaštitnikom, a ti mene smatraj svojim djetetom i daj da osjetim djelovanje tvoje moći i ljubavi. Zato mi izmoli milost obraćenja i ustrajnosti u dobru. Daj da budem dionik tvojih kreposti.

Sačuvaj u meni iskrenu i trajnu vezu s Bogom, duševni mir, duboku poniznost srca, savršeno slaganje s voljom Božjom. Izmoli mi strpljivost u poteškoćama, čvrsto povjerenje u providnost Božju, a iznad svega goruću ljubav prema presvetim osobama Isusa i Marije, neokaljane njegove Majke. Amen

Za milost sretne smrti: Sveti Josipe, kraj tebe su bili Isus i Marija, kad je došao čas da se vratiš u kuću Očevu. Zato je pravo da ti se kršćani obraćaju kao zaštitniku i tješitelju umirućih. Molimo danas tvoju pomoć u zadnjim časovima našeg zemaljskog života. Izmoli nam milost, da ovdje živimo kao ti; u pravednosti i čistoći, u prisutnosti Isusa i Djevice Marije, te ne budemo odijeljeni od njih ni onoga dana kad će nam doći posljednji čas«. Poput tebe da budemo i mi primljeni u kuću Očevu i da naš život bude preobražen u vječne radosti kod Gospodina. Amen.

Za duše u Čistilištu: Sveti Josipe, ponizno te molim, pomoz siromašnim dušama u čistilištu, da im svemogući Otac skрати muke i da čim prije u-gledaju lice svoga Stvoritelja, za kojim toliko čeznu. Pomoz dušama koje u skrajnoj zapuštenosti tvoju pomoć traže, znajući da tvoj zagovor sve može kod Boga. Pa kao što si nekoć Isusu i Mariji pomogao u svakoj potrebi, tako sada pomoz ovim siromašnim dušama koje su krvlju Isusa Krista otkupljene i koje milosrdna Majka Marija tako nježno ljubi. Amen.

Za čistoću: Sveti Josipe, čuvaj me od svih napasti i ne dopusti da padnem u bilo kakav sramotni grijeh. Čuvaj me od svake grešne misli, pogleda, želje i djela. Daj da i u mojoj duši uvijek cvate bijeli ljiljan čistoće. Amen.

Za obitelj: Tebe sv. Josipe, glavaru slavne svete Obitelji neka časte i slave sve naše obitelji. Sve njih tebi preporučujemo tvojoj ljubavi, u kojoj ima mjesta za sve: neka u njima po tvom zagovoru, svate prava vjera i nastojanje, da što savršeniije odraze svetu tvoju Obitelj, neka budu rasadnici života u kojima će cvasti i duhovna zvanja na dobrobit kraljevstva Božjega na zemlji. Amen!

U nevolji: Sv. Josipe, pomoz mi svojim zagovorom, da Otac Nebeski usliši moju poniznu molbu u ovoj stisci i nevolji. Ti najbolje znadeš, kako je čovjeku tužnom i bolnom jer je i tvoj život bio trnjem posut. Mnogima si očito pomogao koji su te u nevolji za zagovor zamolili. Pomoz i meni u ovoj nuždi u kojoj zazivam tvoju moćnu pomoć. Amen.

Za posao: Sv. Josipe uzore i zaštitniče radnika tebi se s povjerenjem utječemo. Pomoz nam pronaći u poslu ne samo svakodnevnu potporu naših materijalnih potreba nego i izvor zasluga za život vječni. Ti koji si živio s Isusom, Sinom Božjim, i njegovom Majkom Marijom i imao sreću sudjelovati u njihovim uzvišenim nakanama isprosi nam milost zapošljenja, da cijenimo i radimo svoj posao s nakanama kojima ste vi radili vaše poslove. Amen.

10. TEOLOŠKA RAZMIŠLJANJA O SV. JOSIPU

10. 1. Moć zagovora sv. Josipa

Sv. Toma Akvinski naglašuje, da je zagovor nekoga sveca to veći, što je dotični svetac bliži Bogu. On kaže: »Koliko su sveci u nebeskoj domovini bliži Bogu, toliko su uspješnije njihove prošnje kod Boga«. Blažena Djevica Marija je najbliža Bogu, jer je Majka Božja, Bogorodica. Zato

je Njezin zagovor pred Bogom najveći, najjači. Ona je tako rekavši svemoguća; ne zato, što bi sama sve stvarala što daje, nego zato, što kao Majka Božja i Suotkupiteljica može sve isprositi. Najbolji Sin ne će odbiti molbe najdraže Majke.

A tko je poslije presvete Bogorodice Bogu bliži od svetog Josipa? Nitko! Zato možemo ustvrditi, da je moć zagovora sv. Josipa od svetaca najveća, da je po jačini odmah poslije zagovora Majke Božje. A to zato: 1. Jer je sv. Josip i u nebu uz presvetu Bogorodicu, 2. jer je i u nebu najbliži Isusu iza Majke Božje, 3. jer je i po osobnoj svetosti i po veličini svojih zasluga odmah iza Majke Božje.

10. 2. Sv. Josip je i u Nebu uz presvetu Bogorodicu

Između sv. Josipa i Marije postojao je sveti vez po djevičanskoj ženidbi. Bio je to brak svet, čist, nevin, djevičanski: spajao je duše i srca u Bogu, a nije škodio djevičanstvu. »Supruzi su bili dušom, a ne tijelom«. Nema sumnje, da je sv. Josip zbog te veze, koju je htio sam Bog, i u nebu uz svoju presv. Zaručnicu, kao što je razumljivo, da je Ona kao Majka sasvim blizu Isusu. Čast Isusova i Njegove presv. Majke ne mogu dopustiti, da bi onaj, koji im je na zemlji bio tako bliz, ne kao običan član kuće, nego kao poglavar Obitelji, u nebu veličinom drugog sveca bio od njih odijeljen. Sveti je Josip, dakle, u nebeskoj slavi prvi uz Mariju i s Njom posvema blizu Isusa. Prema tome je zagovor sv. Josipa najveći iza Marijina zagovora.

Blažena Djevica, djeliteljica svih milosti, izmolit će bez sumnje i dati Josipovim štovateljima obilne milosti kao svojim osobnim štovateljima i jednako se zauzeti za njihove molbe. Ona želi, da slava njezinoga prečistog Zaručnika, koji je za zemaljskog života ostao skrovit i nezapažen, sada kroz vjekove raste u svijetu. Zato Ona i vruće želi, da što više poraste pouzdanje vjernih u sv. Josipa. Ona to štovanje promiče davanjem milosti Josipovim štovateljima te ih i Ona zagovara kod Sina.

10. 3. Sveti Josip je i u nebu najbliži Isusu iza Majke Božje

Zagovor sv. Josipa je iza zagovora presvete Bogorodice najjači, jer je on i u nebu najbliži Isusu, odmah iza Majke Božje. Sveti je Josip bio na zemlji Isusu, Božjem Sinu, iza Marije najbliži, jer je, po Božjem određenju vršio nad Njim pravu očinsku vlast. Budući da je Isus utjelovljen po Duhu Svetom i rođen od Djevice, treba odbaciti svaku misao na tjelesno očinstvo u pogledu sv. Josipa. Ali zato ipak nije odnos sv. Josipa prema Isusu bio kao odnos prema djetetu, koje je samo posinjeno, ili kao da bi sv. Josip bio Isusu kao neki »očuh«. Ne! Na Isusu je počivala sva Josipova ljubav, jer se Isus rodio u njegovoj (Josipovoj) obitelji, porodila ga je njegova presveta Zaručnica. »Kad golub u letu,« kaže sv. Franjo Saleški, »pusti sjemenku na nečiju zemlju, čija će biti palma, koja izraste iz toga zrna? Bit će onoga, čije je zemljište«.

Ili ako na nečijem zemljištu izbije izvor vode ili se otkriju dragocjene rudače, sve to pripada onome, čije je zemljište. Tako i Isus pripada Josipu, jer je rođen u njegovoj obitelji, iako je začet po Duhu Svetom, to jest Božjom svemoći, jedino od prečiste Djevice. Kako nježno opisuje taj odnos sveti Ivan Zlatousti u jednoj svojoj propovijedi! Prema njemu nebeski Otac govori svetome Josipu ovako: «Ti, o Josipe, ne misli, da ti ovaj Božji Sin ni na koji način ne pripada zato što je utjelovljen po Duhu Svetome. Istina, On nije tvoj porod, neoskvrnuto ostaje djevičanstvo tvoje i tvoje bezgrešne Zaručnice, ali ja, o Josipe, prenosim na tebe, u pogledu ovoga moga jedino rođenoga Sina, sve one vlastitosti očinstva, koje ne nište djevičanstvo. Ti ćeš mu, dakle, nadjenuti ime, ti ćeš ga čuvati kao otac, prehranjivati kao otac, štiti kao otac, ljubiti ćeš ga kao otac, kako ga i ja ljubim».

Tu svoju blisku vezu sa svetim Josipom potvrdio je i sam Spasitelj time, što mu se u svemu pokoravao kao dijete ocu. «I siđe s njima i dođe u Nazaret i bio im je poslušan», kaže sveto Pismo (Lk 2,51). A sveti Otac papa Lav XIII. u svojoj poslanici, koju je godine 1899. izdao o potrebi

zaštite sv. Josipa, piše: »Riječ je Božja u poniznosti bila podložna sv. Josipu, slušala njegove naloge i podavala mu svaku čast, koju djeca običavaju iskazivati svome ocu».

A učeni Gerson piše: «Ova podložnost i pokornost, kao što s jedne strane pokazuju neizmjernu Isusovu poniznost, tako s druge strane pokazuju Josipovo vanredno dostojanstvo». Ako se je naime Isus, Sin Božji, dok je bio na zemlji, podlagao svetomu Josipu, vršio njegove naloge i iskazivao mu čast, koju djeca običavaju iskazivati ocu, to On, bez sumnje, nije ni u nebu prestao iskazivati svetomu Josipu tu čast i odanost, kao što nijedno dobro dijete, kad odraste i postane samostalno, ne kaže ocu ili majci: »Da znate, više vas ne ću slušati, nego ih dapače još više štuje, ljubi, časti, ispunjava njihove želje iz zahvalnosti za sva primljena dobročinstva. Božji Sin hoće, da i u Nebu pruža dokaz svoje sinovske odanosti, uslišanjem, ne samo Majčina, nego i Hraniteljeva zagovora.

Ne može On, uzor svake kreposti, baš sada u Nebu ne iskazivati svu svoju zahvalnost svetom Josipu za onu ljubav koju Mu je Josip iskazivao, i za žrtve, koje je sveti Josip za Njega podnio. Poput Blažene Djevice i sveti Josip, na neki način, kao da ne moli, nego određuje, u koliko mu naime Isus ne može ništa odbiti; kao što sva dobra djeca uopće želju roditelja uzimaju kao zapovijed. Stoga sveti Toma Akvinski ovako zaključuje: »Ostali, sveci doista uživaju velika prava u Nebu, ali oni posreduju i mole kao sluge, a ne zapovijedaju kao gospodari. A Josip, koji je na zemlji gledao Isusa podložna svojoj vlasti, dobiva od Njega i u Nebu sve što hoće».

10.4. Sveti je Josip po osobnoj svetosti i veličini svojih zasluga odmah iza Majke Božje

Sveti je Josip po osobnoj svetosti odmah iza Majke Božje. To slijedi odatle, što je Bog stavio sv. Josipa u izravnu službu Utjelovljene Božje Riječi kao vršioca očinske vlasti nad Isusom i kao Njegovog Hranitelja. Od vijeka je Bog odredio svome Sinu Blaženu Djevicu Mariju za majku, od vijeka je odabrao i svetoga Josipa. Ako li ga je pak od vijeka predodredio za spomenute uzvišene službe, bez sumnje je za to odabrao onoga kreposnoga muža, za kojega je predvidio, da će se u svetosti podići nad sve svece.

Osim toga, kaže sveti Alfons Liguori, Bog je svetoga Josipa predodredio, da bude na zemlji, s obzirom na Utjelovljenog Božjeg Sina, vršilac očinstva nebeskoga Oca, Njegov namjesnik. Zato je ne samo čast Sina, nego i čast Boga Oca zahtijevala, da sveti Josip u tom položaju bude u osobnoj svetosti najviši iza presvete Bogorodice.

Pobožni Olier piše o tom: «Kolika mora da je ljepota toga velikog sveca, kojega je Bog Otac sam namjerno oblikovao, da Ga predstavlja pred Njegovim Sinom, da mu bude neprestano mjesto Njega kao Očeva slika kroz vrijeme izbivanja i kao utjeha u godinama putovanja zemljom. Sveti Josip je iza Marije biće najveće, najslavnije, najtajnovitije, kako u sebi, tako i u svojim savršenostima». Isti je Olier u jednom svome prosvjetljenju zabilježio, da je Bog Otac svetome Josipu, kao svome zamjeniku »podijelio velik dio svoga duha očinstva i jednu sasvim osobitu mudrost i prosvjetljenje za vodstvo Vječne Mudrosti».

Po svojoj službi vršenja očinske vlasti nad Isusom, u čemu je bio zastupnik nebeskog Oca, sveti je Josip na neki način i nad anđelima, jer se njemu pokoravao Onaj kojemu anđeli služe. Na tom položaju, iznad anđeoskog, morao bi bez sumnje posjedovati osobnu svetost prvu iza svetosti Kraljice Anđela.

Dakako, Gospodin Bog je i vanrednim milostima pomogao svetome Josipu, da se u svetosti mogao tako visoko uzdići. Dijelio mu obilje svih milosti, tako te je milost u njemu postala toliko jaka, da je poništila ili sputala sve neuredne ljudske sklonosti i omogućila svim krepostima i vrlinama brzi i veliki rast. Tomu je vanredno pogodovalo i to, što je sveti Josip 20 do 30 godina živio stalno uz Isusa, koji je Sunce milosti i svetosti i uz presvetu Bogorodicu.

Josipova duša bila je kao prekrasan vrt što ga sunce obasjava i izravno i opet neizravno, u koliko svoju svjetlost daje mjesecu, koji njome osvjetljuje zemlju i ništi mrak. Taj tajnoviti mistični mjesec, koji je Božju svjetlost odražavao na Josipovu dušu, bila je Marija. S Njom i s Isusom sveti je Josip toliko molio, toliko o Bogu razgovarao i uz to danomice promatrao primjer njihovih

kreposti, da je njegovo srce moralo plamtjeti žarom Božje ljubavi i njegova pamet u najvećoj mjeri biti obasjana božanskim shvaćanjima.

Duh Sveti, kojemu je bila glavna briga da se od prebježene Djevice Marije stvori dostojno prebivalište Sinu Božjemu, bez sumnje se brinuo da Njezinu svetom Zaručniku spremi tako bogati miraz, da ga se Ona ne će trebati stidjeti. Poput roditelja, koji radi časti kuće, a i radi skladnosti među supruzima, traže «svojoj kćeri zaručnika, koji će joj biti bar donekle ravan po rodu, imetku i izobraženosti, tako je bilo prikladno, da i Zaručnik Bogorodičin bude do Nje prvi po svetosti. To lijepo izriče sveti Bernardin Sijenski, kad kaže:

«Zar bih mogao vjerovati, da Duh Sveti, koji je htio sklapanje ove uzvišene veze između Josipa i Marije, nije izabrao uzvišenoj duši svete Djevice drugu dušu, koja joj je u vršenju svake kreposti najslabija? Da, čvrsto vjerujem, da je sv. Josip bio najčišći od ljudi u djevičanstvu, najnižiji u poniznosti, najžarčiji u Božjoj ljubavi, najviši u promatranju Božjih stvari i da je on najviše želio spasenje ljudi, jednom riječi, vjerujem, da je on bio svojoj svetoj Zaručnici sličan pomoćnik».

Ako je presveta Marija Kraljica svetih, onda je Njezin djevičanski muž kralj svih Svetih, kako ga je nazvao u jednom svom govoru Papa Pijo XI., pozivajući se na staro pravno načelo: «Tko uzme kraljicu, postaje kraljem». Prvenstvo u krepostima i svetosti priznaje svetom Josipu Crkva, kad ga u njegovim litanijama naziva najkrepostnijim: «Josipe pravedni, Josipe prečisti, Josipe premudri, Josipe jaki, Josipe pokorni»...

Moć zagovora mjeri se osim po veličini svetosti, i prema veličini zasluga koje se računaju za učinjena dobra djela i za podnesene žrtve radi Boga. Sveti Josip je u svome životu učinio vanredno mnogo dobra i to izravno Isusu i podnio goleme žrtve baš radi Njega. Ako li Isus u Evanđelju obećaje, da će obilno nagraditi one koji čine bližnjemu dobra djela, pa i ako pruže samo čašu hladne vode (Mt 25,36-40; 10,42), kako li neće preobilno nagraditi Josipa, koji je baš Njemu učinio toliko dobra i za Nj trpio, hranio Ga, čuvao, od Heroda Ga spasio, za Nj se tako dugo mučio.

A ta nagrada sa Isusove strane ima se nužno odraziti u tom, da rado i u velikoj mjeri uslišava Josipove prošnje, njegov zagovor. «Možemo stoga držati, kaže sveti Bernard, da moć svetoga Josipa kod Isusa nadilazi moć svih ostalih svetaca, jer je pisano (Ps 144, 19) da će On izvršiti volju i uslišati prošnje onih, koji vrše Njegov zakon, a kamoli neće izvršiti volju i ispuniti prošnje svetog Josipa, koji Ga je hranio znojem svoga lica!».

Svetog Josipa proglasio je svecem sam Bog Duh Sveti, time što ga je u Evanđelju nazvao «pravednikom» (Mt 1, 19). Sveti Ivan Zlatousti i sveti Ivan Krizostom a tako i sv. Toma Akvinski kažu, da ta riječ »pravednik« označuje muža, koji posjeduje sve kreposti. Sveti Josip ima zasluge svih vrsti svetaca: ispovijedalaca, mučenika, apostola, djevice, i to sve u najvećoj mjeri. Lijepo je to izrazio sveti Franjo Saleški riječima:

«O kako je velik svetac taj slavni zaručnik Presvete Djevice! Ne samo da je on patrijarh, već je najviši među njima; on je više nego li ispovijedalac, da i više negoli mučenik, jer su u njegovu ispovijedanju Krista sadržana sva dostojanstva biskupa i velikodušnost mučenika i svih drugih svetaca. Kojega bismo sveca mogli postaviti njemu o bok u odnosu na njegovo djevičanstvo, na njegovu poniznost i stalnost u dobru?! Pa kako bismo još, poslije svega toga, mogli sumnjati o ugledu, što ga on uživa na nebesima? Stavimo naše pouzdanje u njega i u svim se prilikama utječimo njegovu moćnom posredovanju!».

Ovo dokazivanje veličine svetosti i zasluga svetog Josipa konačno završimo riječima Pape Lava XIII koji je u službenoj enciklici izjavio: «Nitko se više od svetoga Josipa nije približio dostojanstvu Majke Božje». (Poglavlje *Moć zagovora sv. Josipa* je preuzeto iz knjige dr. D. Nežića *O sv. Josipu* tiskane s dozvolom biskupijskog ordinarijata u Đakovu br. 91-1962 od 12.03. 1962).

10. 5. Svetost sv. Josipa

Promatramo položaj što ga sv. Josip ima u ekonomiji spasenja zbog svoje djevičanske ženidbe i očinstva prema djetetu Isusu, radi svoga položaja glave svete Obitelji, i shvatimo; njegova je uloga jako velika. Iza Bl. Djevice Marije on zauzima među svim stvorenim osobama najodličnije i najviše mjesto. Pitanje je sada, da li je ovom položaju odgovarala i svetost sv. Josipa. Da je uzvišenom

položaju, koji je imao sv. Josip u kraljevstvu Božjem odgovala i njegova osobna svetost, svjedoči nam ponajprije sv. Pismo time što Josipa naziva «pravednim».

U evanđelju sv. Mateja čitamo: «Budući da je Josip, muž njezin, bio pravedan». Prema tumačenju pak sv. otaca i tumača sv. Pisma riječ »pravedan« znači da je sv. Josip posjedovao puninu čudoredne savršenosti, kreposti i svetosti. Tako na primjer kaže sv. Ivan Krizostom: «Josip muž njezin budući da je bio pravedan. »Pravedan« znači ovdje urešen svim krepostima. Pravednost je najme općenita krepost, koja sve druge uključuje, a sv. Pismo tu riječ upotrebljava najviše u tom smislu, kad kaže: Pravedan čovjek je istinoljubiv (Job. 1.1.) i opet: »Oboje bili su pravedni«. Slično govori sv. Ambrozije: «Pravednik ne može raditi protiv onog, što je zakonom propisano». Ukratko se može reći, da svi sveti oci i bogoslovi pod izrazom »pravedan - justus« razumijevaju skup svih kreposti i time svestranu savršenost i svetost.

No sv. Pismo ne svjedoči samo teoretski da je sv. Josip uistinu na tako visokom stupnju svetosti i savršenstva, nego nam ono iznosi pred oči i djela iz kojih se vidi kako je on posjedovao velike herojske kreposti. Navest ćemo u tu svrhu samo nekoliko primjera. Sv. Pismo prikazuje sv. Josipa kao muža jake i čvrste vjere te savršene pokornosti. Kad je bio uznemiren zbog drugog stanja Bl. Djevice i u snu mu se javio anđeo, koji mu reče: »Ne boj se uzeti k sebi Marije, žene svoje, jer ono, što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga«. Sv. Josip ne oklijeva, nego u čvrstoj vjeri poslušna glas anđela, jer sv. Pismo govori: «Kad se Josip probudi od sna, učini, kako mu zapovjedi anđeo Gospodnji i uze k sebi ženu svoju» (Mt. 1, 24).

Ako sv. Pismo naziva vjeru Abrahamovu velikom zato, jer je povjeravao Bogu, da će mu neplodna i u dobi poodmakla žena roditi sina, koliko je još veća vjera sv. Josipa, koji na riječ anđela, koji mu se javlja u snu, poniznim srcem prima vjeru u djevičanski porod Božjeg Sina i radosno uzima k sebi presvetu Djevicu. To je doista čudesna vjera, kojoj se dive i sv. oci. Nema sumnje, da je Bog svojom milošću ovu čudesnu vjeru sv. Josipa poticao i jačao. Ali ova milost nije odstranila razne poteškoće, napasti i iskušenja, nego je samo davala snagu, da ih se može svladati.

Kao novo iskušenje za sv. Josipa došao je bijeg u Egipat, koji je sv. Josip morao po nalogu anđelovu poduzeti da spasi dijete Isusa od Herodove zavjere. To je bila za sv. Josipa vrlo teška i za ljudski razum zagonetna i čudesna zadaća. Ta djetesce Isus bilo je Josipu objavljeno kao Otkupitelj naroda i Spasitelj svijeta. Zar ga dakle nije mogao čudesnim načinom Otac nebeski spasiti od Herodovih zasjeda? No sv. Josip ne daje se ničim smesti, nego se u nepokolebivoj vjeri i dubokoj poslušnosti diže te uzima dijete i Majku njegovu i bježi u Egipat, njemu posve nepoznati kraj, kroz pustinje i uz najveće teškoće i žrtve. To je zaista veliki primjer jake, čudesne vjere u Božju providnost, u Kristovo božanstvo i njegovu zadaću, koja mu je od Boga povjerena. A ujedno je to i dokaz njegove velike poslušnosti, po kojoj je spreman na svaku i najveću žrtvu. (Mt. 2. 13—15.)

Kod zgođe, kad je sv. Josip zapazio da je njegova zaručnica Marija u drugom stanju, pokazuju se u najljepšem svjetlu i druge kreposti sv. Josipa. Tako se tu napose očituje njegovo smireno razmišljanje, sabranost i umjerenost. O tom Suarez piše ovako: »Kad je opazio, da je njegova djevičanska zaručnica u drugom stanju, pokazao je on najveću umjerenost i razboritost, što je već na odličan način istaknuo sv. Krizostom gdje među ostalim kaže, da, kao što je i Krist, dok je bio u utrobi, preko svoje majke posvetio Ivana, tako je preko nje preveliku milost saopćio Josipu; milost, po kojoj je hrabro i razborito podnio teret najvećih poslova i na taj način očitovao toliku mudrost duha». Nadalje u objavama, koje su Josipu dane po arkandelu Gabrijelu, očituje se, kako njegova uzvišenost i čast, tako

osobito i najviše njegova vjera i pokornost. «Jer on je anđelu, kako kaže Suarez, bez ikakvog oklijevanja povjerovao i pokorio se i prije, dok mu je objavio tajnu Utjelovljenja; i kasnije, kad mu je naložio bijeg u Egipat, premda je tajna bila nada sve visoka a izvana se činilo, da stvari nisu u sebi skladne». Odlično kaže Krizostom: «Vidio si pokornost, vidio si duh, koji lako vjerom pristaje Božjim objavama, vidio si i dušu budnu i neokaljanu nikakvom iskvarenosti». I opet slavi isti svetac slavi njegovu poslušnost, jer Josip u tako teškoj i zamršenoj stvari apsolutno ništa ne govori niti pita, nego se na mig pokorava i s veseljem podnosi sva iskušenja. Bez dvojbe je dakle očito, da je ovaj muž postigao neki preodlični stupanj svetosti.

Mogli bismo još navesti i druge kreposti koje su resile sv. Josipa, kao njegovu čistoću, te veliku i vjernu ljubav prema Bl. Djevici i Božanskom Djetetu. No jer je o njima već bilo govora, spomenut ćemo ovdje još samo jednu. Veliku naime poniznost i čednost, po kojoj je on pred Isusom i Marijom posve iščezavao. On je tako reći uvijek u pozadini i istupa samo onda, kad treba izvršiti tešku službu ili primijeti veliku kakvu žrtvu.

To je dakako u vezi sa zadaćom koja mu je bila naložena od Boga. te se samo u svijetlu ove zadaće može posve razumjeti. U nacrtu je naime Božje providnosti bilo da se Božanski Spasitelj rodi kao malo, slabo i siromašno dijete, ali ipak na doličan i častan način, dakle da dođe na svijet kao plod jedne djevičanske ženidbe. Bilo je nadalje u promislu Božjem, da Krist ne nastupi odmah kao Otkupitelj i stoga da ne bude poznat svijetu prije svoje muževne dobi. Zato je Krist morao najprije provoditi skromni život. Zato on nije ni počeo odmah činiti čudesa. On je morao proći sve stupnjeve razvitka ljudskog života, dok ne dođe do odrasle dobi. On je pored toga morao svim ljudima dati divan i čudesan primjer poniznosti i poslušnosti i svih drugih kreposti u ljudskoj obitelji.

Sv. Josip imao je dakle zadaću, da po svojoj djevičanskoj ženidbi s presvetom Djevicom pružiti Božjem Sinu primjereni, dostojni ulaz u ovaj svijet te da ujedno nakon začeća i poroda Božanskog Djeteta bude plašt i zastor, iza kojeg će božansko djelo utjelovljenja Božjeg Sina pred očima svijeta biti sakriveno do punine vremena. Sv. Ivan i apostoli naprotiv imali su tako reći protivnu zadaću. Oni su trebali Krista objaviti svijetu kao Otkupitelja te mu priskrbiti dužno poštivanje. Bila je nadalje dužnost, služba sv. Josipa, čuvati djevičanstvo Marije i život Kristov, te da u tajnosti pred suvremenikima drži tajnu utjelovljenja, koju mu je saopćio anđeo, te da bude budućim pokoljenjima što vjerniji i pouzdaniji svjedok i Marijina djevičanstva i Utjelovljenja.

Odlično označuje ovu uzvišenu zadaću sv. Josipa sv. Bernard riječima: «Vjerni i razboriti sluga, koga je Gospodin postavio za utjehu Majci svojoj, hraniteljem svoga tijela i jedinim pre pouzdanim pomoćnikom na zemlji u svom velikom naumu».

To je bila karakteristična zadaća sv. Josipa. Kako je on vjerno i herojski ispunio svoju zadaću, pokazuje nam sv. Pismo. Samo na Božji poziv izlazi Josip za čas iz svoje skrovitosti. On se pojavljuje samo u službi Bl. Djevice i Djeteta Isusa. Za njih podnosi najveće žrtve. Od njega nam nije sačuvana ni jedna riječ. Sa Spasiteljevim javnim životom nestaje i njega tako reći sa pozornice, te se s pravom zaključuje, da je on već prije Kristovog javnog nastupa sretno i utješno u prisutnosti Isusa i Marije i na njihovim rukama izdahnuo.

Doista tihi i povučeni život sv. Josipa, naročito ako ga usporedimo s uzvišenom zadaćom koju je imao izvršiti, je divni primjer najveće poniznosti i čednosti. On je ovaj skromni život nastavio na neki način i iza svoje smrti dugo vremena, jer je i iza smrti razmjerno vrlo mnogo godina ostao u skrovitosti, da se tako što lakše spozna i prizna i Marijino djevičanstvo i djevičansko rođenje Božjeg Sina. On je pače iza smrti još više ostao u skrovitosti, jer je njegova uzvišena čast i dostojanstvo tek malo po malo dolazilo do izražaja i ulazilo u spoznaju vjernika. A u javnom je kultu istom za pape Pija IX. došao do jačeg izražaja. Na temelju sv. Pisma dakle, napose kako ga općenito tumače sv. oci, može se svetost sv. Josipa smatrati nadasve velikom i izvanrednom.

S obzirom na svetost sv. Josipa ostaje još neriješeno pitanje, da li je i ona bila isto tako velika i uzvišena kao i njegov položaj, koji je imao u kraljevstvu Božjem. Drugim riječima, da li je sv. Josip i u osobnoj svetosti i kreposti nadvisio sve ostale svece tako, da je on i u tome najbliži Bl. Djevici Mariji. I na to pitanje treba pozitivno odgovoriti.

Prvi dokaz za to oslanja se na načelo, koje je postavio sv. Toma, a prihvatili su ga i ostali teolozi, a glasi: »One, koje je Bog za što odabrao, On tako pripravlja i obdaruje da budu sposobni za ono, za što su izabrani« (S. th. 3. p. q. 27. a. 4). Taj je isti princip sv. Bernardin Sijenski ovako formulirao: «Za sve pojedine milosti, koje se daju nekoj razumnoj naravi, vrijedi općenito pravilo, da Božja milost, kadgod nekoga izabere za neku posebnu odliku ili za posebno uzvišeni stalež, daje sve darove, koji su osobi tako izabranoj za njezinu službu potrebni i nju bogato urešuju.» (Sermo 1. de S. Joseph, initio.)

No, sv. Josip je odabran za uzvišenu zadaću. On je naime od samog Boga izabran i određen, da bude prečisti muž Bl. Djevice Marije i pravi, iako ne tjelesni, otac Božanskog Spasitelja te glava sv.

Obitelji. Jednom riječju, on je sa blaženom Djevicom Marijom, i to neposredno iza nje, uvršten u nadnaravni red i tako neusporedivo više uzvišen nego li su svi ljudi i sve razumne osobe isključivši dakako Presvetu Djevicu Mariju i Kristovo čovječstvo. Zato dodaje sv. Bernardin Sijenski pravilu koje je postavio: »To se je najviše obistinilo u sv. Josipu, smatranom ocem Gospodina našega Isusa Krista i pravom mužu Kraljice svijeta i Gospodarice anđela, koji je od vječnog Oca izabran za vjernog hranitelja i čuvara najdragocjenijeg blaga, to jest i njegovog Sina i svoje zaručnice te je tu zadaću najvjernije izvršio.« (Ibid.)

Nema nikakve dvojbe, da je Bog sigurno htio znati, da će sv. Josip uistinu izvršiti povjerenu mu zadaću. U tu mu je svrhu dao potrebne milosti, koje su dakako ostavile netaknutom njegovu osobnu slobodu, ali s kojima je sv. Josip, kao što je već spomenuto, najjače sudjelovao. Ovo prvo načelo i dokaz, koji se na njega oslanja, posve je u skladu s početnim riječima apostolskog pisma pape Pija IX. od 7. srpnja g. 1871. kojim je on uzdigao liturgijsko štovanje sv. Josipa: «Preslavnog patrijarhu sv. Josipa, za koga je Bog htio među svim svecima svojim, da bude prečisti i na zemlji istiniti muž neokaljane Djevice Marije i smatrani otac njegovog Jedinorođenoga Sina i kojeg je, da tako uzvišenu službu najvjernije ispuni, obilno uresio nada sve posebnim milostima, njega okrunjena na nebesima slavom i čašću s pravom sv. Crkva štuje najproširenijim kultom i posve unutarnjim pobožnim čašćenjem.»

Drugi dokaz temelji se na načelu, koje je sv. Toma ovako formulirao: «Što je neko biće bliže svome počelu, to je više dionik utjecaja onog počela ... Krist je pak počelo milosti... Dakle ... (S. th. 3. p. q. 27. a. j.)»

Krist je počelo milosti i iza Marije nitko od ljudi i anđela nije mu bio tako blizu kao sv. Josip. Pomislimo samo na njegovo očinstvo i dnevnu komunikaciju s Kristom. Krist je dakle njega iza Djevice Marije obdario i uresio milostima više nego ikoje drugo stvorenje ... Kao što je Isus počelo milosti, tako je Marija posrednica sviju milosti. Ona je kanal kroz koji protiču sve milosti. No sv. Josip bio je s Marijom povezan najužim vezom. Moralo mu je dakle i zbog ovog razloga pritjecati najveće obilje milosti tako da je njegova svetost postajala uvijek sve veća.

Treći dokaz oslanja se na ovo načelo sv. Tome: »Budući da je djelatni uzrok (agens) po svome pojmu i bitku savršeniji od onoga koji djelovanje u sebe prima (patiens), to nužno slijedi, da djelatni uzrok, koji druge usavršuje, posjeduje u većem stupnju onu savršenost, koju saopćuje. Stoga pripada Kristu, da iz punine milosti koju posjeduje, drugima daje. Ukratko djelatni uzrok, koji druge usavršuje, posjeduje nužno u većoj mjeri onu savršenost, koja je drugima saopćena. (3. p. q. 8. a. 5. cf. 3. q. 7. a. i, a. 9.)»

Ovaj princip vrijedi općenito, iako ga sv. Toma primjenjuje samo na Krista. No sv. Josip je kao glava i branitelj sv. Obitelji na sličan, iako analogan način, pridonio nešto otkupljenju ljudskoga roda. I tako je on, iako na podređeni način, postao suuzrok milosti za druge ljude. On je dakle iza Marije morao biti obdaren većom milosti nego sva ostala stvorenja.

Da je pak sv. Josip i otkupljenju, iako tek posredno, ipak nešto pridonio, posve je očito. Na anđelovu vijest, po kojoj je on Djevicu Mariju uzeo k sebi, saznao je, da se plod njezine djevičanske utrobe treba zvati Isus, jer će on kao budući Otkupitelj osloboditi ljude od njihovih grijeha: «i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti narod svoj od grijeha njihovih (Mat. 1, 21)». Tako je on bio otac ne samo Božanskog Djetešca nego i Otkupitelja svijeta. I budući da je on ovo očinstvo dragovoljno na sebe uzeo i sa svim predanjem vršio dužnosti i brinuo se za Isusa i Mariju, tako je Josip posredno sudjelovao i kod Otkupiteljeva djela, kod otkupljenja i kod stjecanja milosti.

Četvrti dokaz glasi: «Savršenost se sastoji u ljubavi prema Bogu». (S. th. 2. 2. q. 184. a. 2.) Stoga, što je veća nečija ljubav prema Bogu i Spasitelju, to je veća i njegova savršenost i svetost. Tko je pak mogao Isusa ljubiti većom i dubljom unutarnjom ljubavi nego li Djevica Marija, a iza nje odmah sv. Josip.

On je bio uistinu otac Isusov i kao takav slika i zamjenik nebeskog Oca. No otkako je nebeski Otac učinio sv. Josipa svojom slikom i zamjenikom, nije mogao tako reći ništa drugo, nego da sv. Josipu ulije prema Isusu očinska čuvstva i osjećaje i to onakve, kakve takav Sin, koji je Bogočovjek i Otkupitelj, u beskonačnoj mjeri i zaslužuje. Sv. Josip, dakle, je ljubio Isusa kao Boga i otkupitelja i kao svoga sina takvom ljubavi, kakvom ga iza Marije nitko od stvorova nije mogao ljubiti. Ako se,

dakle, savršenstvo i svetost stoji u ljubavi prema Bogu i Spasitelju te se prema ljubavi mjeri i svetost, to je sv. Josip morao iza Majke Božje nadvisivati u svetosti sve svece i sva stvorenja.

Peti dokaz stoji u tome, da je ljubav Božja prema nama kako nas to uči sv. Pismo, napose sv. Pavao, prvi i glavni uzrok sviju milosti... Odtuda se s pravom zaključuje, da je Spasiteljeva ljubav mjera milosti, koju on daje pojedinim ljudima. No Spasitelj nije nijedno stvorenje tako ljubio kao svoju Majku. On ju je ljubio ljubavlju zahvalnog i nadasve odanog sina. I zato ju je obdario takvim milostima kao ni jedno stvorenje između ljudi i anđela. Iza svoje majke nije opet Božanski Spasitelj nijednom stvorenju, ni anđelu ni čovjeku, iskazivao toliko ljubavi kao sv. Josipu, svome pravome, iako ne naravnom tjelesnom ocu, slici i zamjeniku nebeskog Oca. On mu je iskazivao zahvalnu ljubav sina, koji promatra muke i napore,

što ih je otac učinio za njega i žrtve koje je podnio za njega. Očito je stoga, da će Božanski Otkupitelj kao sin sv. Josipa, njega kao svoga oca, iza Marije obogatiti takvim obiljem milosti kao nijedno drugo stvorenje. Jednako o prebogatim milostima sv. Josipa možemo zaključiti odatle, što je Bl. Djevica Marija posrednica svih milosti. Budući da je ona prema sv. Josipu kao svome pravome mužu i čuvaru gajila pravu i najdublju čistu ljubav, morala je dosljedno njemu u najdubljoj zahvalnosti svojim zagovorom isprositi najveće obilje milosti.

Na sličan je način puninu milosti sv. Josipa protumačio i veliki teolog Suarez, koji je za teologiju sv. Josipa nadasve zaslužan: «Ako je Krist obećao, da onaj koji zbog njegova imena dade popiti čašu hladne vode, neće izgubiti svoje nagrade, kako se može sumnjati, da bi bez nagrade mogla ostati tako mnogobrojna djela ljubavi, koja je sv. Josip učinio ne samo u njegovo ime nego i njemu samome. K tome dodajmo, da je Bl. Djevica svome zaručniku, koga je napose ljubila, željela pomoći i svojim molitvama mu je isprosila darove posebnih milosti. Jer ako je istina, kao što i jest, da je jedno od najuspješnijih sredstava, da se od Boga dobiju darovi milosti, pobožnost prema Djevici Mariji, kako se može vjerovati, da sv. Josip, koga je Djevica tako ljubila i tako mu bila odana, nije preko nje dobio osobito savršenstvo svetosti?» (De myst. vit. Chr. d. 8. s. 2. n. i.)

Još prije toga Suarez je na osobit način upozorio na ovu veliku ljubav Marije i Isusa prema sv. Josipu: «Iz odnosa Isusa i Marije s jedne strane i sv. Josipa s druge strane lako je razumjeti, da je među njima postojala osobita veza uzajamne ljubavi i najsavršenijeg prijateljstva, koje je proistjecalo iz časti i položaja, na koje je ovaj muž bio uzdignut. Spada naime, na krepost i svetost žene, ljubiti svoga muža, brinuti se te mu željeti svako, a osobito duhovno dobro. A je Bl. Djevica bila u svemu najsavršenija, odlikovala se je dakle i u ovoj kreposti. To proizlazi također iz zahvalnosti koju dugujemo dobročiniteljima, a koja se ničim tako ne može iskazati kao ljubavlju.

A sv. Josip je zbog Djevice mnogo pretrpio i mnogo napora podnio, i to kako se dolikuje, svojevolumeno i s najvećom ljubavi. K tome konačno treba pridodati sličnost vladanja, dugo i povjerljivo zajedničko življenje bez ikakve svađe i razdora. Ovaj zajednički život dovodilo je nužno do velike međusobne ljubavi. Svi ovi razlozi vrijede razmjerno još više za Gospodina Isusa Krista (D. 8, s. i. n. 6). Pored ove neusporediva ljubavi Isusa i Marije prema sv. Josipu oni nisu mogli drugo nego pribaviti mu puninu milosti, koje su ga stvarno vodile onakvoj svetosti, koja je jedina odgovarala tako uzvišenom položaju i zadaći. To jest onoj svetosti, koja je iza Kristova čovječstva i Marije nadvisivala svetost svih drugih stvorenja

Konačno evo još jednog, **šestog dokaza**, po kojem se vidi osobita svetost sv. Josipa. To je općenita poslovica: «Riječi lete primjeri potiču». Sv. Josip je stalno živio u svetom, povjerljivom društvu Isusa i Marije, te je tako trajno imao pred očima predivne primjere svetosti. Kako li su ga oni morali poticati na ljubav prema Bogu i na svetost. Sv. Bernardin Sijenski o tom kaže: «Ako mi bijedni ljudi kroz razgovor sa svetim muževima, koji su ništa prema Djevici, ipak često napredujemo, koliko više treba držati, da je napredovao sv. Josip u društvu s Marijom i djetetom Isusom (L. c. art. II. c. i.)»

Na sličan način to ističe i Suarez: «Razumljivo je, da je nakon Kristova rođenja sv. Josip mnogo više porastao u svetosti ponajprije zato, što je kroz česti razgovor s njime i trajnu njegovu prisutnost, bio potican na česte i gorljive čine ljubavi; nadalje zato jer su ga na osobiti način mogle potaći Kristove riječi i primjeri. Ne smije se sumnjati, da je Josip kroz sve vrijeme zajedničkog života bio od Krista potican i pomagan» (D. 8. s. 2. n. i.). Budući da sv. Pismo i Crkva svjedoče pre

odličnu svetost sv. Josipa, možemo i smijemo iz navedenih argumenata zaključiti, da je sv. Josip kako u časti i dostojanstvu, tako i u savršenstvu i svetosti, poslije Marije daleko nadvisio sve anđele i ljude. (Dr. Stjepan Bakšić, *Sv. Josip, katoličko bogoslovlje o svrhunaravnom dostojanstvu i štovanju sv. Josipa*, st. 66-73, tiskano s imprimaturom zagrebačke nadbiskupije 27.2. 1939. Dr. F.Salis –Seewis)

11. SV. JOSIP ZAŠTITNIK KATOLIČKE CRKVE

U dosadašnjem raspravljanju izloženo je i dokazano, kako je velike i uzvišene zadaće vršio sv. Josip kod osnivanja kraljevstva Božjeg, dosljedno koje mjesto i položaj on u tom kraljevstvu zauzima te kako je uzvišeno njegovo dostojanstvo i svetost. O svemu tome u biti zavisi vrijednost religioznog štovanja i prema tomu se ono također i mjeri. No u ovu svrhu, da se naime odredi vrijednost i veličina štovanja sv. Josipa, potrebno je još nešto spomenuti i objasniti. To jest, da je sv. Josip zaštitnik sv. Crkve i da je takvim od pape Pija IX. svečano proglašen.

To se je zbilo dekretom »Quernadmodum Deus«, koji je izdao ovaj veliki štovatelj sv. Josipa preko kongregacije obreda 8. prosinca 1870. i dao svečano proglasiti u svim rimskim crkvama. Na ovaj se dekret isti papa vraća u apostolskom pismu »Inclytum Patriarcham B. Joseph« 7. srpnja 1871. Papa je u ovom pismu s priznanjem i odobravanjem spomenuo promicanje štovanja sv. Josipa sa strane svojih predhodnika. Upućuje zatim na svoje napore u tom pogledu, a napose spominje proglašenje sv. Josipa zaštitnikom Crkve. Naglasivši iza toga značenje ovog protektorata sv. Otac se brine i za dostojno liturgijsko poštovanje sv. Josipa na temelju ove odlike te kaže:

«I mi sami, nakon što smo po nedokučivoj odluci Božjoj podignuti na uzvišenu Petrovu stolicu, potaknuti i primjerom slavnih naših predšasnika i posebnom pobožnošću, kojom smo od djetinjstva prožeti prema istom svetom patrijarhu, proširili smo dekretom od 10. rujna 1847. velikim veseljem svoje duše svetkovinu njegova zaštitništva kao svetkovinu za svu Crkvu, što se već na više mjesta snagom posebne povlastice ove svete Stolice slavi.

Ali u ovo posljednje doba, u kojem je strašan i oduran rat navješten protiv Kristove Crkve, tako je porasla pobožnost vjernika prema sv. Josipu i tako se razvila, da su sa sviju strana došle k nama bezbrojne i pretople molbe, koje su nedavno, dok je zasjedao sveti ekumenski vatikanski koncil, bile obnovljene od skupa sviju vjernika, a što je najvažnije, od mnoge časne naše braće kardinala i biskupa, u kojima su silno molili, da proglasimo sv. Josipa zaštitnikom Katoličke Crkve, ne bi li u žalosnim ovim vremenima za odstranjenje sviju zala, koja nas sa sviju strana tište, uspješnije izmolili milosrđe Božje zaslugama i zagovorom sv. Josipa.

Mi dakle ganuti ovim molbama, zazvavši Božje prosvjetljenje, držali smo, da moramo udovoljiti tako pobožnim molbama te smo posebnim dekretom naše kongregacije svetih obreda, za koji smo naložili, da se u našim patrijarhalnim bazilikama vatikanskoj, lateranskoj i sv. Liberija na dan 8. prosinca prošle godine 1870. Bezgrešnog začeca njegove zaručnice objavi, svečano proglasili istog svetog patrijarhu Josipa, zaštitnikom katoličke Crkve». I sada u dekretu slijede razne odredbe za liturgijsko štovanje sv. Josipa. Sve te odredbe zajedno uzete, daju sv. Josipu u liturgiji prvo mjesto iza njegove zaručnice Majke Božje.

Spomenuli smo gore, da je sv. Josip po Piju IX. proglašen zaštitnikom Crkve. Nije dakle on istom postavljen i učinjen, da to bude. Tu službu i s time spoјenu čast nužno ima sv. Josip. Ta služba izrasta i izvodi se iz zadaće i časti, koja je Josipu od Boga povjerena. On je naime bio djevičanski muž Djevice Marije i djevičanski otac Djeteta Isusa i time glava ili predstojnik svete Obitelji, kako je i zazivan u litanijama odobrenim od Crkve. Odatle po naravi stvari slijedi, da je on protektor, zaštitnik, što više otac velike Božje obitelji, sv. Crkve. To jasno naglašava sv. Otac papa Leon XIII. u enciklici »Quamquam pluries«:

«Da se sv. Josip posebno smatra zaštitnikom Crkve, a ona se od te zaštite i njegove pomoći mnogo nada, tome je temelj i posebni razlog to, što je on bio muž Marijin i, kako se držalo, otac Isusa Krista. A iz ove dvostruke časti po sebi su slijedile one dužnosti, koje je očevima obitelji propisala sama narav tako da je sv. Josip kući kojoj je bio na čelu bio zakoniti i naravni čuvar, skrbnik i branitelj. A te je dužnosti i službe sv. Josip, dok je bio na životu, uistinu izvršio. On se

brinuo, da velikom i neumornom ljubavi zaštićuje svoju ženu i Božansko Djetesce. U dnevnom radu priskrbljivao je za oboje, sve što je bilo nužno za hranu i život. On je potraživši sigurno zaklonište spriječio životnu pogibelj, koju je prouzročila kraljeva zavist. U teškoćama puta, u gorčinama progonstva, bio je on Djevici i Djetetu Isusu trajni pratilac, pomoćnik i tješitelj.

No božanska kuća, koju je Josip vodio očinskom vlašću, sadržavala je u sebi početke Crkve, koja je nastala. Presveta Djevica, kao što je Isusova majka, tako je i majka sviju kršćana, jer ih je rodila na Kalvariji sudjelujući u najvećim Spasiteljevim mukama. Isus Krist je opet prvorodenac sviju kršćana, koji su mu braća po posinstvu i otkupljenju. Odatle se izvodi razlog, zbog kojeg se drži, da je Josipu na poseban način povjereno mnoštvo kršćana, iz kojih se sastoji Crkva, to jest ona bezbrojna po cijeloj zemlji raširena obitelj, nad kojom on, jer je Marijin muž i otac Isusa Krista, posjeduje gotovo očinsku vlast. Dolično je dakle i sv. Josipa osobito dostojno, da on, kao što se je nekoć najvećom skrbi brinuo za svetu obitelj u Nazaretu, tako i sada sv. Crkvu svojom visokom zaštitom s nebesa zakriljuje i brani.«

Tako piše sv. Otac papa. Samo nešto da dodamo. Kao što se je fizičko majčinstvo prečiste Djevice prema Božanskom Otkupitelju razvilo posve naravno u duhovno materinstvo prema svima onima, koji su postali dionici Otkupljenja, tako će se analogno očinstvo sv. Josipa prema Božanskom Djetetu naravno razviti i proširiti na sve one, koji na istom Otkupljenju imaju udjela. Svi su naime oni po Otkupljenju postali posinjena djeca Božja, braća i sestre Kristove, te s njime čine duhovno ili mistično tijelo, u kome je Krist glava a svi otkupljenici članovi, u koje iz glave trajno struji i teče nadnaravni život.

Ovo mistično tijelo jest Crkva. Budući pak da je sv. Josip otac Kristov, to on iz okvira svoje očinske ljubavi i skrbi ne može isključiti one, koje je Krist svojim otkupljenjem učinio svojom braćom i sestrama te članovima svoga mističkoga tijela, nego će on, kao što je posve prirodno, svoju očinsku ljubav i skrb proširiti na sve, koji su po sv. krštenju ucijepljeni u Krista i tako pripadaju njegovom mističkom tijelu. On je bio zato otac Kristov, da Krist uzmogne izvršiti djelo otkupljenja. U tom mu je smislu bilo i navješteno utjelovljenje po anđelu: «Ono što se u njoj (Mariji) začelo od Duha je Svetog; Ona će roditi sina i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti narod svoj od grijeha njihovih» (M. 1, 20).

Dakle jer je sv. Josip otac Kristov, nužno ga smatramo i ocem sviju, koji su Kristova braća i sestre i time ocem čitavog Kristovog mističnog tijela, ocem i zaštitnikom čitave sv. Crkve. Iz ovog je jasno da zaštitništvo sv. Josipa nad sv. Crkvom nije možda istom Pijo IX. stvorio i učinio i tada ga povjerio sv. Josipu, nego ono pripada sv. Josipu kao ocu Božanskog Spasitelja, kao čistom mužu Djevice Marije i kao glavi sv. Obitelji po samoj naravi stvari. Josip će u nebeskoj slavi sa svojim Božanskim Sinom i njegovom Prečistom Majkom s velikim veseljem srca primiti ovo priznanje i poštovanje, koje mu Crkva iskazuje, te će zacijelo svoju brigu i zaštitu prema Crkvi izvršiti to više, što više bude priznavan i čašćen kao njezin zaštitnik.

Protektorat sv. Josipa, koji slijedi iz njegova očinstva prema Djetetu Isusu, Otkupitelju svijeta, opet nam pokazuje u čudesnom sjaju i uzvišenoj veličini čast, stupanj i položaj, koji sv. Josip zauzima u Božjem kraljevstvu. U tom kraljevstvu, i dosljedno u vječnoj slavi, sv. Josip zauzima iza Krista i Marije prvo mjesto pred svima anđelima i svecima. On je iza Kristova čovještva i Majke Božje najbliže prijestolju Božjem. To je doista uzvišenje divno, osobito ako ga usporedimo s tihim, čednim, ali požrtvovnim predanjem i Josipovim radom za Isusa i Mariju. (Dr. Stjepan Bakšić, *Sv. Josip, katoličko bogoslovlje o svrhunaravnom dostojanstvu i štovanju sv. Josipa*, st. 73-77, tiskano s imprimaturom zagrebačke nadbiskupije 27.2. 1939. Dr. F.Salis –Seewis)

12. SV. JOSIP ZAŠTITNIK NAM DRAGE DOMOVINE HRVATSKE

12. 1. Povijesni prikaz posvete Hrvatske države i naroda sv. Josipu

Sv. Josip se u našem narodu štovao od davnina, a vjernici su se rado utjecali njegovu zagovoru. U sve većim opasnostima tursko – osmanlijskih osvajanja Siksto IV papa (1471-1484) uveo je službeno liturgijsko štovanje sv. Josipa 19. ožujka u katoličku Crkvu. U višestoljetnim obrambenim ratovima protiv tursko – osmanlijske agresije Sveta Stolica je pomagala Hrvatsku.

To je isto činila i u velikom ratu za oslobođenje istočnih dijelova Hrvatske s Podunavljem, Likom i Krbavom koji je trajao više godina (1683-1699). Dakle upravo u teškom i dramatičnom vremenu kad je Hrvatski sabor 9. i 10. lipnja 1687. godine izabrao svetog Josipa za nebeskog zaštitnika Hrvatskog Kraljevstva, odnosno hrvatskog naroda. Ratovalo se tada s Turcima i na drugim velikim evropskim bojištima. U vrijeme oslobađanja Hrvatske od Turaka bila je bojazan i opasnost od njihova povratka i osvete kao što se to već bilo zbilo nakon veliko osmanlijskog poraza kod Beča 1683.godine.

Nakon oslobađanja hrvatskih zemalja slijedila je barokna obnova u Hrvatskoj s obnavljanjem i podizanjem brojnih oltara i kapelica sv. Josipu u znak zahvale za nebesku pomoć ispaćenom hrvatskom narodu.

Treba naglasiti da je i blaženi kardinal Alojzije Stepinac gledajući strahote drugog svjetskog rata u Zagrebu tražio zagovor zaštitnika hrvatskog naroda i osnovao poznatu župu sv. Josipa koja i danas stoji na Trešnjevci.

Valja napomenuti da se 1987. navršilo se tristo godina od značajnog događaja proglašenja sv. Josipa za zaštitnika hrvatskog naroda. Naša je Biskupska Konferencija izjavila 1972. godine, da je to proglašenje bilo pravovaljano sa svjetovne i crkvene strane, i nikad kasnije nije osporeno.

Povodom ove 300 godišnjice blagopokojni kardinal Franjo Kuharić otvorio je 19. ožujka 1987. godinu svetog Josipa. Iste godine u Karlovcu je otvoreno nacionalno svetište sv. Josipa te nastavljeno s izlaženjem *Glasnika* u čast sv. Josipu.

No općenito govoreći stječe se dojam da događaj posvete Hrvatske 9. i 10. lipnja 1687. sv. Josipu od strane Hrvatskog Sabora kao da je padao u zaborav u mnogim trenutcima naše nacionalne povijesti. Mogli bismo bez straha, da ćemo pretjerati, kazati: Da su naši pređi bili vjerniji ovom povijesnom odabiru Sabora, i da su svetog Josipa doista revno častili, vjerujemo, da bi povijesni razvitak za naš narod bio povoljniji.

12. 2. Posvetna molitva Domovine svetom Josipu

(Ovu je molitvu sastavio i molio naš kardinal Franjo Kuharić, na svršetku Josipove godine u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu 19. ožujka 1988.)

Sveti Josipe, brižni čuvaru Svete obitelji i zaštitniče cijele Crkve, budi u nebeskoj slavi zagovornik svakoga od nas da u kušnjama života i teškoj borbi između dobra i zla ustrajemo na putu istine i ljubavi. Ti si iskusio tvrdoću života kao radnik koji žuljevima zarađuje kruh; kao beskućnik i izbjeglica koji mora spašavati najnevinija bića pred okrutnim progonom; kao čuvar svetoga doma koji nije bio pošteđen od ljudskih briga.

Sveti Josipe, djevičanski Poočime Isusov i čisti Zaručnice Neoskvrnjene Djevice Marije, Tebi se utječemo pobožnošću naših pradjedova i s čvrstom vjerom da nam budeš pomoćnik u našim danima. Mi smo Božji narod - živa Crkva na putovanju kroz iskušenja i napasti ovoga života prema vječnoj domovini. Izloženi smo mnogim pogibeljima koje ugrožavaju naš vremeniti život i naše vječno spasenje. Predstavljamo Ti se riječima Sabora kao Crkva koja »navješćuje muku, smrt i uskrsnuće Spasitelja našega Isusa Krista« (LG 8). Molimo Te, sveti Josipe, bdij nad nama onom brižnošću očinske skrbi kojom si bdio nad Sinom Božjim i njegovom djevičanskom Majkom Marijom! To Te moli Crkva u Hrvata.

Prije tri puna stoljeća, na poticaj Pastira Crkve zagrebačke, narodni su zastupnici u ono vrijeme svojom vjerničkom sviješću i pobožnošću povjerali Tebi, sveti Josipe, postojanje, život i povijest hrvatskog naroda i cijelu domovinu Hrvatsku.

Vjerovali su da u povijesti sinova ljudskih nisu dostatni samo ljudski naponi, mudrost i rad nego i Božja pomoć i zaštita. Vjerovali su da se je Bog utjelovio u ljudsku povijest kao Otkupitelj da obraćenjem ljudskih srdaca i prihvaćanjem Božjega spasenja silazi u ljudski život i u život naroda svjetlo i posvećenje Duha Svetoga kako bi svi ljudi bili braća, a narodi, solidarni jedni s drugima, gradili svijet mira i pravednosti. To mi i danas vjerujemo.

Ono što su naši pradjedovi tada odlučili, svečano izjavili i službeno proglasili da Ti, brižni Poočime Isusov, budeš zaštitnik i zagovornik naroda Hrvata, to mi danas, Crkva kao Božji narod u hrvatskom narodu, prihvaćamo, potvrđujemo i svečano proglašujemo za ove dane i buduća vremena. Crkva -Božji narod živi u narodima i moli za sve narode i za sve ljude.

Po Tvom moćnom zagovoru, sveti Josipe, molimo od nebeskog Oca svom narodu, kao i svim narodima s kojima se susrećemo u zbivanjima povijesti, istinski napredak da živimo u pravednosti i miru, u slozi i slobodi, u blagostanju i sigurnosti. Obitelji su izvori narodnog života. Neka Otkupljenje Isusovo spasi naše obitelji da budu Bogu odane, vjerne, pobožne i hrabre za život; takve će biti jamstvo naše crkvene i narodne budućnosti.

Usrdno Te molimo da čuvaš našu djecu i mlade u vjeri pradjedova kako bi bilo sačuvano njihovo dostojanstvo od svih napasti i opasnosti za njihov ljudski i kršćanski život.

Sveti Josipe, Tvojoj je »skrbi bila povjerena sama nevinost: Isus Krist i Djeвица Marija, po dvostrukomtom predragom zalogu vruće Te molimo« da nam isprosiš nevinu mladost i brojna duhovna zvanja kako bi naša Crkva obilovala revnim Božjim svećenicima, svetim redovnicima i Bogu posvećenim djevicama.

Tebe, sveti Josipe, Evandjelje naziva pravednim, molimo Te, pogledaj na nevolje naše i na rane naše! Izmoli nam milost velikog obraćenja da prestane strašna psovka u hrvatskom narodu, da se poštuje dostojanstvo braka, nepovredivost obitelji i osobe, te neotuđivo pravo na život svakog ljudskog bića, skrivenog u krilu žene. Izmoli nam jaku vjeru, čvrstu nadu i hrabru ljubav prema Bogu i svakom čovjeku!

Sv. Josipe! Kad si odlazio s ovoga svijeta u vječnost, prisutnost Spasitelja našega Isusa Krista -Bogočovjeka - i njegove Majke a Tvoje Prečiste Zaručnice bila je za tebe velika utjeha. Povjeravamo ti naše bolesnike i umiruće. Moli za njih da nijedan ne ode s ovog svijeta bez utjehe i milosti svetih sakramenata.

Sv. Josipe, bdij nad našom domovinom i svim njezinim stanovnicima da nam bude blagoslovljeno prebivalište na putovanju u vječni život gdje ćemo se naći zajedno s Tobom, s Tvojom svetom Zaručnicom i našom Majkom Marijom, sa svom nebeskom Crkvom u ljubavi, radosti i svjetlosti Presvetog Trojstva; Oca i Sina i Duha Svetoga! Tako neka bude! Amen!

12. 3. Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu

Namjena svetišta sv. Josipa. Gradnja ove crkve počela je s nakanom da služi potrebama dubovačke župe u Karlovcu. No tijekom gradnje, a pogotovu kad je ona već bila uglavnom završena, čuli su se glasovi, prijedlozi, pa su upućene i službene molbe i svećenika izvan zagrebačke nadbiskupije da ta crkva bude proglašena nacionalnim svetištem. Uvažujući te molbe, naša Biskupska konferencija donijela je u Zagrebu zaključak 15. travnja 1987. da crkva svetog Josipa u Karlov ću-Dub ovcu bude nacionalno svetište svetog Josipa Crkve u Hrvata. Učinjeno je to sa željom da se stoljetno štovanje sv. Josipa u našem narodu produbi, proširi i učvrsti. Ujedno je to iskaz pobožnosti, poštovanja i ljubavi prema sv. Josipu.

Ovaj je zaključak donesen u godini sv. Josipa, koju je otvorio u ovom Svetištu kardinal Franjo Kuharić na Josipovo 1987. a zaključio na Josipovo 1988. povodom 300. obljetnice izbora sv. Josipa za nebeskog Zaštitnika Domovine.

Naša Biskupska konferencija na svom zasjedanju u Splitu 14. listopada 1987. odobrila je Statut Svetišta, kojemu je svrha promicanje i čašćenje svetog Josipa kao djevičanskog oca Isusa Krista, zaručnika Blažene Djevice Marije i zaštitnika hrvatskog naroda.

Naši biskupi žele da u Svetištu hodočasnici nalaze svjetlo Božje riječi, milost svetih sakramenata, hrabrost za dobro, utjehu u teškoćama života, poticaj na djelotvornu ljubav prema Bogu i ljudima. Također se želi da se ovdje moli za cijeli narod i sve ljude, te istinski napredak, slogu, blagostanje i mir.

U svetištu se svaki vjernik može upisati u knjigu preporuka sv. Josipu, može pristupiti bratovštini za pomoć umirućima koja je osnovana 1981. godine. Nacionalno svetište izdaje i list štovatelja sv. Josipa; *Glasnik sv. Josipa* koji izlazi 4 puta godišnje.

Proštenja u Svetištu sv. Josipa u Karlovcu su: 1. Svetkovna sv. Josipa -19. ožujka; 2. Spomen sv. Josipa radnika – 1. svibnja; 3. Sv. Josip zaštitnik Domovine – u nedjelju poslije 9. lipnja; 4. Godišnjica posvete Svetišta – u nedjelju poslije 14. rujna.

12. 4. Bratovština sv. Josipa za pomoć umirućima

Prvotnu Nadbratovštinu sv. Josipa za pomoć umirućima osnovao je sv. Pio X papa, godine 1913. na poticaj B. Luigia Guanella, u Rimu, odakle se proširila cijelim kršćanskim svijetom. Bratovština nije neko društvo ili organizacija, nema upisnine ni članarine, nema sjednica ni skupština, nego to su samo molitve i žrtve pojedinca pod zaštitom sv. Josipa za plemenito djelo kršćanske ljubavi za vječno spasenje umirućih. Sveti Josip je preminuo pravedničkom smrću u prisutnosti Spasitelja svijeta Isusa Krista i Blažene Djevice Marije, nakon što je najsavjesnije izvršio svoju uzvišenu zadaću. On je stoga zaštitnik sretne smrti, a moć zagovora sv. Josipa je velika zbog njegove značajne uloge u djelu otkupljenja svijeta i zbog njegove osobne svetosti.

Znajući to, više tisuća vjernika u domovini i milijuni diljem svijeta, upućuju sv. Josipu dnevnu molitvu ove Bratovštine za umiruće. U duhovnoj zajednici sa njima molimo i mi sv. Josipa za one koji odlaze sa ovoga svijeta. Ne možemo biti ravnodušni, kakva će im biti vječnost. Želimo im vječni spas. Stoga molimo ponizno, molimo pobožno, molimo pouzdano, molimo žarko, molimo ustrajno! Bratovština je kanonski ustanovljena 05. VIII 1981. u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu.

Koji žele sudjelovati u toj Bratovštini neka se jave na adresu:

SVETIŠTE SV. JOSIPA, 47000 KARLOVAC, BOŠKOVIĆEVA 36. (tel. i fax. 047 / 413-649)

Naznačite čitljivo ime i prezime i potpunu adresu svoga doma.

UVJETI ZA SUDJELOVANJE: 1. Upis u imenik Bratovštine.

2. Dnevno, ujutro i navečer moliti molitvu Bratovštine:

SVETI JOSIPE, DJEVIČANSKI OČE ISUSA KRISTA I PRAVI ZARUČNICE BLAŽENE DJEVICE MARIJE, MOLI ZA NAS I ZA SVE KOJI ĆE DANAS (NOĆAS) UMRIJETI.

Ova molitva ne obvezuje pod grijeh.

3. Preporučljivo je prikazivanje i drugih dobrih djela (i žrtava) za umiruće.

4. Svećenici sudionici u ovoj Bratovštini prikazat će godišnje jednu sv. Misu za umiruće. Kada pošaljete molbu za upis u Bratovštinu na naznačenu adresu, dobit ćete sličicu s molitvom Bratovštine i uputama za sudjelovanje te ćete vidjeti velika duhovna dobra i oprostite koje možete zadobiti.

12. 5. Svjedočanstva o uslišanjima po zagovoru sv. Josipa

Zbog nedostatka prostora u predviđenom formatu ovog priručnika pobožnosti sv. Josipu ne donosimo svjedočanstva o zadobivenim milostima po zagovoru ovog veliko sveca. Svjedočanstva su uistinu brojna i odnose se na sve potrebe. Glasnik sv. Josipa u svakom broju donosi po nekoliko takvih svjedočanstava, a nacionalno svetište u Karlovcu je izdalo i knjigu pod naslovom *U potrebi svakoj idite k Josipu, glasovi zahvalnosti svetom Josipu za uslišanja* u kojoj se nalazi stotinjak

svjedočanstava osoba kojima je sv. Josip isprosio milost kod Boga. A kao poticaj svima nama da još više štujemo Isusova poočima, Marijina Zaručnika, zaštitnika Katoličke Crkve, zaštitnika drage nam Domovine Hrvatske i zaštitnika obitelji donosimo lijepi poticaj koji se nalazi na kraju gore citirane knjige:

Kad pritisnu boli – u toj suznoj doli *idite k Josipu*; Nesreća kad bije – a pomoći nije *idite k Josipu*; Kada duša zdvaja – pati od očaja *idite k Josipu*; Žalost kad vas muči – jer nemir je u kuću *idite k Josipu*; Teška kad vas tuga – muči radi duga *idite k Josipu*; Kada vjeru gubi – koga srce ljubi *idite k Josipu*; U napasti jakoj – u potrebi svakoj *idite k Josipu*; Kada snaga pade – zdravlju nema nade *idite k Josipu*; Kad se život gasi – žića minu časi *idite k Josipu*; Duša kad poleti – u raj gore sveti *idite k Josipu!*

POBOŽNOST ANĐELIMA BOŽJIM

Sadržaj

Predgovor

1. Crkveni nauk o Anđelima, njihovu štovanju i ulozi u duhovnom životu

2. O hijerarhiji, podjeli i imenima Anđela

3. Pobožnost svim svetim Anđelima Božjim

3. 1. Častimo sv. anđele
3. 2. Molitve Mariji kraljici i anđelima Božjim
3. 3. Krunica svetim anđelima da nam isprose potrebne kreposti
3. 4. Devetnica anđeoskim korovima
3. 5. Litanije svetim anđelima

4. Pobožnost sv. Mihaelu Arknađelu

4. 1. Sv. Mahael u Bibliji i crkvenom nauku
4. 2. Ukazanja sv. Mihaela Arknađela na kršćanskom Istoku i Zapadu
4. 3. Sv. Mihael zaštitnik umirućih i molitve sv. Arknađelu za sretnu smrt
4. 4. Devetnica sv. Mihaelu Arkandelu
4. 5. Litanije svetog Mihaela Arkandela
4. 6. Krunica svetom Mihaelu Arkandelu i svetim anđelima
4. 7. Viđenje i molitva svetom Mihaelu arkandelu pape Leona XIII
4. 8. Molitve, zazivi i posveta sv. Mihaelu Arkandelu
4. 9. Blagoslov i postavljanje škapulara svetog Mihaela
4. 10. Razmatranja o sv. Mihaelu Arkandelu

5. Pobožnost sv. Gabrijelu Arknađelu

5. 1. Sv. Gabrijel u Bibliji i crkvenoj tradiciji
5. 2. Devetnica sv. Gabrijelu Arkandelu
5. 3. Molitve i zazivi sv. Gabrijelu Arkandelu

6. Pobožnost sv. Rafaelu Arkandelu

6. 1. Sv. Rafael u Bibliji i crkvenoj tradiciji
6. 2. Devetnica sv. Rafaelu arkandelu
6. 3. Trodnevnica svetom Rafaelu
6. 4. Molitve i zazivi sv. Rafaelu Arkandelu

7. Pobožnost Anđelu čuvaru

7. 1. O pobožnosti prema Anđelu Čuvaru.
7. 2. Devetnice i trodnevnica Anđelu Čuvaru
7. 3. Litanije sv. Anđelu Čuvaru
7. 4. Molitve, zazivi i posveta Anđelu Čuvaru
7. 5. Razmatranja o pobožnosti Anđelu Čuvaru

8. Pobožnost Anđelu utjehe Isusove muke u Getsemanskom vrtu

8. 1. Molitva Anđelu Isusove utjehe u Getsemanskom vrtu

9. Anđeli u iskustvima svetaca i duhovnih velikana

Anđeli su duhovna bića, koja je stvorio Bog. Oni okružuju Božje prijestolje, blagoslivljaju Boga, slave ga i zahvaljuju mu. Dobri Bog je sve mudro i s ljubavlju stvorio, a njegova bića u slobodi trebaju odgovoriti na tu ljubav i služiti mu. Biblija i crkveno učiteljstvo uče da su neki od anđela zlorabili svoju slobodu i nisu htjeli služiti Bogu te su otpali od njega i postali zli duhovi. A dobri anđeli vrše volju Božju, ostvaruju planove Božje Providnosti i njegove Očinske skrbi, čuvaju i štite ljude. Sveto Pismo nas uči da Bog šalje svoje anđele i kao glasnike na zemlju, a Crkva naučava da svaki čovjek ima anđela čuvara koji ga prati od rođenja do smrti. Časteći svete anđele zahvaljujemo Bogu što nam po njima daje tolika dobra i milosti. Sjedinimo se i mi s anđelima u slavljenju Boga i budimo ustrajni u njegovoj službi.

Duži niz godina na raznim evropskim jezicima smo skupljali tekstove svetačke i pobožne tradicije o anđelima i njihovu štovanju te ih sabrali u ovaj mali priručnik. Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst, ne donosimo izvore svih preuzetih citata. Dao Bog, Majka Božja i zagovor svetih anđela da objavljujane ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u našem hrvatskom narodu.

22. kolovoza. 2006. – *Spomendan Blažene Djevice Marije Kraljice*
p. Miljenko Sušac s.m.m. – *misionar monfortanac*

1. CRKVENI NAUK O ANĐELIMA, NJIHOVU ŠTOVANJU I ULOZI U DUHOVNOM ŽIVOTU

Katekizam Katoličke Crkve uči:

«Postojanje duhovnih, netjelesnih bića koje Sveto Pismo obično naziva anđelima, vjerska je istina. Svjedočanstvo Pisma o tome je jasno kao što je i Predaja jednodušna. Sv. Augustin u vezi s njima kaže: «Riječ anđeo označuje službu a ne narav. Pitaš kako se zove narav? – Duh. Pitaš za službu? Anđeo. Duh je po onome što jest, anđeo po onome što čini. U cijelom svome biću anđeli su sluge i vjesnici Božji. Budući da »neprestano gledaju lice Oca mojega koji je na nebesima« (Mt 18,10), oni su moćni »izvršitelji njegovih naredaba, poslušni riječi njegovoj« (Ps 103,20).

Kao čisto duhovni stvorovi, anđeli imaju razum i volju: oni su osobna i besmrtna stvorenja. Po savršenstvu nadilaze sva vidljiva stvorenja. O tome svjedoči sjaj njihove slave.

Krist sa svima svojim anđelima

Krist je središte anđeoskog svijeta. Anđeli su njegovi : »Kad Sin čovječji dođe u slavi, i svi anđeli njegovi s njime« (Mt 25,31). Njegovi su jer su stvoreni po njemu i za njega: »U njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno« (Kol 1,16). Još su više njegovi jer ih on čini glasnicima svoga spasenjskog nauma: »Svi ti, nisu li služnički duhovi, što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?« (Heb 1,14).

Sve tamo od stvaranja svijeta i tijekom cijele povijesti spasenja, anđeli najavljuju izdaleka ili izbliza spasenje i služe ostvarenju božanskog nauma: oni zatvaraju raj zemaljski, zaštićuju Lota, spašavaju Hagaru i njeno dijete, zaustavljaju Abrahamovu ruku; zakon se saopćuje »preko anđela« (Dj 7,53), oni vode Božji narod, najavljuju rođenja i pozive, oni su uz proroke; ovo su samo neki primjeri. Konačno anđeo Gabriel navješćuje rođenje Preteče i samoga Isusa.

Od Utjelovljenja do Uzašašća život utjelovljene Riječi okružen je anđeoskim klanjanjem i službom. Kad Bog »uvodi Prvorodenca u svijet govori: Neka pred njim nice padnu svi anđeli Božji« (Heb 1,6). Njihov hvalospjev kod Kristova rođenja nije prestao odzvanjati u crkvenoj pohvali: »Slava Bogu na visini« (Lk 2,14). Oni zaštićuju Isusovo djetinjstvo, služe mu u pustinji, krijepe ga u smrtnoj borbi, kad bi ga bili mogli spasiti iz neprijateljske ruke kao negda Izraela. Anđeli su i blagovjesnici (Lk 2,10): navješćuju radosnu vijest o Utjelovljenju i o Uskrsnuću Kristovu. Oni će na Kristovu povratku, koji navješćuju, biti prisutni u službi njegova suda.

Anđeli u životu Crkve

Isto tako cio crkveni život uživa tajnovitu i moćnu anđeosku pomoć. U liturgiji Crkva se sjedinjuje s anđelima da se klanja triput svetom Bogu. Ona zaziva njihovu pomoć, kao u molitvi »Smjerno te molimo« u Rimskom kanonu, ili u pjesmi »U raj povelj te anđeli « u Redu sprovoda, ili još u »Kerubinskom himnu« bizantske liturgije, a posebno slavi spomen nekih anđela (Mihaela, Gabriela, Rafaela i anđela čuvara).

Od djetinjstva do smrti ljudski je život okružen njihovom zaštitom i zagovorom. »Svaki vjernik ima uza se anđela kao čuvara i pastira da ga vodi u život«. Već na zemlji kršćanski život po vjeri sudjeluje u blaženom društvu s anđelima i ljudima koji su sjedinjeni u Bogu.

Pad anđela

Iza neposlušnog izbora naših praroditelja nalazi se zavodnički glas koji se protivi Bogu, a koji ih iz zavisti strovaljuje u smrt. Pismo i crkvena Predaja vide u tom biću palog anđela, zvanog Sotona ili đavao. Crkva uči da je on bio najprije dobar anđeo, stvoren od Boga. »Đavao i ostali demoni stvoreni su od Boga po naravi dobri, ali su od sebe postali zli«.

Pismo govori o grijehu tih anđela. Taj se »pad« sastoji u slobodnom izboru tih stvorenih duhova koji su iz dna bića i neopozivo otklonili Boga i njegovo kraljevstvo. Odras te pobune nalazimo u zavodnikovim riječima praroditeljima: »Bit ćete kao Bog« (Post 3,5). Đavao »griješi od početka« (1 Iv 3,8), on je »otac laži« (Iv 8,44).

Ono što čini da grijeh anđela ne može biti oprošten jest neopoziv značaj anđeoskog izbora, a ne manjak beskonačnoga Božjeg milosrđa. »Nema kajanja za njih nakon pada kao što nema kajanja za ljude nakon smrti«.

Pismo potvrđuje zlokobni utjecaj onoga koga Isus naziva »čovjekoubojicom od početka« (Iv 8,44), koji je i Isusa pokušao odvratiti od poslanja koje je dobio od Oca. »Zato se pojavio Sin Božji da razori djela đavolska« (1 Iv 3,8). Po posljedicama je najteže od tih djela bilo lažljivo zavođenje koje je navelo čovjeka da ne sluša Boga.

Ipak Sotonina moć nije beskonačna. On je samo stvorenje, moćno zato što je čisti duh, ali ipak samo stvorenje: on ne može spriječiti izgradnju Kraljevstva Božjega. Iako Sotona u svijetu djeluje mržnjom protiv Boga i njegova Kraljevstva u Isusu Kristu i premda njegovo djelovanje, za svakoga čovjeka i za društvo, prouzrokuje teške štete - duhovne, a posredno i fizičke naravi - božanska providnost dopušta to djelovanje, snažno i blago upravljajući ljudskom i svjetskom poviješću. To božansko pripuštanje đavolskoga djelovanja velika je tajna, ali »mi znamo da onima koji ljube Boga sve pomaže na dobro (Rim 8,28)«. (*Katekizam Katoličke Crkve br. 328-336, 391-395*)

Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji nas potiče na štovanje anđela:

«Jasnim i trijeznim jezikom kateheze Crkva uči daje »postojanje duhovnih, netjelesnih bića koje Sveto pismo obično naziva anđelima, vjerska istina. Svjedočanstvo Pisma o tome je jasno kao i jednodušnost Predaje«. Prema Svetome pismu, anđeli su Božji poslanici »jaki u sili što izvršuju naredbe njegove« (Ps 103,20), na službu njegova spasenjskoga plana, »poslani služiti za one koji imaju baštiniti spasenje« (Heb 1,14).

Vjernici ne zanemaruju brojne epizode Staroga i Novoga zavjeta u kojima su prisutni sveti anđeli. Znaju da anđeli zatvaraju vrata zemaljskoga raja (usp. Post 3,24), spašavaju Hagaru i njezino dijete Jišmaela (usp. Post 21,17), zadržavaju Abrahamovu ruku koja kani žrtvovati Izaka (usp. Post 22,11), navješćuju čudesna rođenja (usp. Se 13,3-7), čuvaju korake pravednika (Ps 91,11), neprestance daju hvalu Gospodinu (usp. Iz 6,1-4) i prinose Bogu molitve svetih (usp. Otk 8,3-4). Spominju se i zahvata jednoga anđela u korist proroka Ilije, umorna i u bijegu (usp. 1Kr 19,4-8), Azarje i njegovih pratitelja bačenih u peć (usp. Dn 3,49-50), Daniela, zatvorena u lavljoj jami (usp. Dn 6,23); njima je bliska pripovijest o Tobiji u kojoj Rafael, »jedan od sedmorice svetih anđela koji na nebesima donose molitve svetih i stupaju pred slavom Gospodnjom« (Tob 12,15), vrši mnogostruke službe u prilog Tobita, njegova sina Tobije i Sare, njegove žene.

Vjernici znaju jednako tako da nije mali broj epizoda iz Isusova života u kojima anđeli igraju posebnu ulogu: Anđeo Gabrijel navješta Mariji da će začeti i roditi Sina Svevišnjega (usp. Lk 1,26-

38) a, slično tomu, jedan anđeo otkriva Josipu nadnaravno podrijetlo Djevičina majčinstva (usp. Mt 1,18-25); anđeli donose betlehemskim pastirima radosnu vijest o rođenju Spasitelja (usp. Lk 2,8-14); »Anđeo Gospodnji« štiti život djeteta Isusa komu prijete Herod (usp. Mt 2,13-20); anđeli poslužuju Isusu u pustinji (usp. Mt 4,11) i jačaju ga u smrtnoj tjeskobi (usp. Lk 22,43), na Kristovu grobu navješćuju ženama da je on »uskrsnuo« (usp. Mk 16,1-8) i prisutni su još i kod Uzašašća, kako bi učenicima otkrili njegov smisao i da bi navijestili da će Isus »doći kao što su vidjeli da odlazi na nebo« (Dj 1,11).

Vjernicima ne promiče važnost Isusova upozorenja da ne podcjenjuju nijednoga od najmanjih koji vjeruju u njega, »jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega« (Mt 18,10), niti im promiče utješna riječ prema kojoj »biva radost pred anđelima Božjim zbog jednoga obraćenog grješnika« (Lk 15, 10). Oni naime znaju da će »Sin Čovječji doći u slavi i svi anđeli s njime« (Mt 25,31) suditi žive i mrtve i ispuniti povijest.

Crkva, koja je u svojim početcima bila čuvana i branjena službom anđela (usp. Dj 5,17-20; 12, 6-11) i koja trajno iskusi »otajstvenu i snažnu pomoć«, časti te nebeske duhove i zaufana potiče njihov zagovor.

Tijekom liturgijske godine Crkva spominje sudjelovanje anđela u događajima spasenja i slavi njihov spomen na neke posebne dane: 29. rujna arkandela Mihaela, Gabrijela i Rafaela; 2. listopada Anđele čuvare; njima posvećuje jednu zavjetnu misu, čije predslavlje naviješta: »tebi pripada sva čast što je iskazujemo anđelima koji su tvoja vjerna slika«; u slavlju božanskih otajstava pridružuje se pjesmi anđela, kako bi naviještala slavu Božju, tj. slavu trosvetoga Boga (usp. Iz 6,3) i zaziva njihovu pomoć, kako bi euharistijski prinos »bio prenesen ... na tvoj nebeski žrtvenik, pred tvoje Božansko veličanstvo« u njihovoj prisutnosti slavi službu hvale (usp. Ps 137,1); službi anđela povjerava molitvu vjernika (usp. Otk 5, . 8; 8, 3), bol pokornika, obranu nedužnih protiv napada Zloga; moli Boga da pošalje na kraju dana svoje anđele da čuvaju molitelje u miru; moli da nebeski duhovi priteknu u pomoć smrtnicima i u obredu sprovoda moli da anđeli prate u raj dušu pokojnika i čuvaju njegov grob.

Tijekom stoljeća vjernici su u izraze pobožnosti pretočili uvjerenja svoje vjere glede službe anđela: usvojili su ih kao patrone gradova i zaštitnike udruženja; u njihovu čast podizali su slavna svetišta, kao što je Mont-Saint-Michel u Normadiji, Sveti Mihael u Chiusi u Piemontu i Sveti Mihael na Garganu u Apuliji, te su utvrdili dane slavlja; sastavili su himne i pobožne vježbe.

Na osobit način je pučka pobožnost razvila čašćenje anđela čuvara. Već je sveti Bazilije Veliki poučavao da »svaki vjernik ima uza se jednoga anđela kao zaštitnika i pastira da ga vodi u život«. Taj stari nauk sve se više učvršćivao u svojim biblijskim i patrističkim temeljima i početak je različitih izražaja pobožnosti sve do trenutka kada je u svetome Bernardu iz Clairvauxa (+ 1153.) pronašao velikoga učitelja i izvanredna apostola pobožnosti anđelima čuvarima. Za njega su oni pokazatelj »da nebo ne zanemaruje ništa što nam može koristiti«, zbog čega nam stavlja »uz bok te nebeske duhove, da nas brane, poučavaju i vode«.

Pobožnost anđelima čuvarima daje prostora i životnomu stilu koji obilježava:

- pobožna zahvalnost Bogu, koji je na službu ljudima stavio duhove tako velike svetosti i dostojanstva;
- stav skromnosti i pobožnosti, potican sviješću da se trajno nalazimo u prisutnosti svetih anđela;
- smireno pouzdanje u sučeljavanju s teškim prilikama jer Gospodin vodi i pomaže vjerniku na putu pravednosti i pomoću službe anđela.

Među molitvama anđelu čuvaru osobito je raširena molitva *Angele Dei* (Anđele čuvaru mili), koja je u mnogim obiteljima dio molitve ujutro i navečer, i koja na mnogim mjestima prati i moljenje molitve Anđeo Gospodnji.

Pučka pobožnost prema svetim anđelima, koja je ispravna i spasonosna, može imati i iskrivljenja, kao na primjer:

- ako, kako se ponekad dogodi, ulazi u duh vjernika pogrešno poimanje, zbog kojega svijet i život smatraju podvrgnutima demijurškim napetostima, neprestanoj borbi između dobrih i zlih duhova, između anđela i demona, u koju je čovjek uvučen silama višima od njega, pred kojima on ne može ništa učiniti; to poimanje, ako dokida odgovornost vjernika, ne odgovara izvornu evanđeoskom

viđenju borbe protiv Zloga, već od Kristova učenika zahtijeva moralnu zauzetost, moralnu odluku i opredijeljenost za Evanđelje, poniznost i molitvu;

- ako životna svakidašnjica biva čitana na shematski i pojednostavljen, gotovo djetinji način, pripisujući Zlomu i najmanje protivštine a, tomu nasuprot, anđelu čuvaru uspjeha i ostvarenja koje imaju malo ili ništa s čovjekovim napredovanjem u njegovu hodu prema dosezanju zrelosti u Kristu. Valja odbaciti običaj da se anđelima daju posebna imena, osim Mihael, Gabrijel i Rafael koja su prisutna u Svetome pismu.» (*Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji, Zagreb 2005, srt. 172-177*).

Uloga anđela u duhovnom životu

Kardinal Jean Danielou piše: «Ispomoć koju su anđeli iskazali duši u trenutku krštenja nastavlja se tijekom cijeloga života. Ni sami grijesi ne dokidaju tu pomoć, nego samo žaloste anđele. A anđeo se ne zadovoljava time da štiti dušu od napadaja đavla nego se trudi da je potakne na napredovanje u duhovnom životu. Anđeli, dakle, pomažu dušu u njenom duhovnom usponu. «Po službi anđela imamo uzdignuće prema nebeskim stvarima» (sv. Hilarije). «Anđeli su istinske poluge poslane u pomoć onima koji trebaju baštiniti spasenje, da ih uzdignu na visine kreposti» (sv. Grgur Nazijanski). Dionizije Areopagita sažima tradiciju koja ga je prethodila i razlučuje djelovanje anđela u tri službe: čišćenja, prosvjetljenja i sjedinjenja.

Čišćenja kojima su anđeli službenici su ona čišćenja u dubini duše koja odstranjuju tjelesne pakosti koje priječe dušu da se sjedini s Bogom. Sveto Pismo nam govori o Serafinu koji čisti usne proroka Izaije (Iz 6,7). Sv. Grgur Nazijanski primjenjuje ovo djelovanje anđela na redak Pjesme nad Pjesmama: *Sretoše me čuvari koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli čuvari zidina* (Pj 5,7). Ovi čuvari zidina su po njemu anđeli koji čuvaju Božji narod. Udarci kojima udaraju dušu i plašt koji su oduzeli su slike djela čišćenja koja čine u duši. Sv. Grgur uspoređuje odlomak Pjesme nad Pjesmama s onim proroka Izaije: «Kao što zaručnica kaže da su je tukli čuvari i oduzeli joj plašt na isti način u knjizi proroka Izaije stresose se dovraci na pragovima, da bi se stvarnost koja je u svetištu mogla motriti bez zapreka, umjesto čuvara spominju se Serafini, umjesto udaraca žerava».

I Dionizije Areopagita opisuje djelo čišćenja pripisujući ga Serafinima a u skladu sa svojom vizijom objašnjava da to serafini čine posredstvom nižih anđeoskih korova. Bog kao jedini uzrok čisti duše, a prvi službenici čišćenja su Serafini koji provode čišćenje po nižim anđeoskim korovima.

Sa službom čišćenja je sjedinjena ona prosvjetljenja koja je postala posebno draga sv. Tomi Akvinskom koji će studirati i njene načine. Prije njega o njoj je govorio sv. Grgur Nazijanski. U njegovim spisima ova služba anđela prevladava: «Bog je vrhunsko svjetlo, nepristupačno, neizrecivo, neshvatljivo duhu, neizrecivo po riječi, svjetlo koje prosvjetljuje sve stvorene duhovne stvarnosti. On je u duhovnim stvarima što je sunce u materijalnim. Što se više čistimo, više ga spoznajemo, što ga više spoznajemo, više ga ljubimo. Drugo svjetlo su anđeli, koji su kao izlaženje iz prvog svjetla, od kojega dobivaju prosvjetljenje».

Anđeli usmjereni na Boga i prosvjetljeni od njega, sami prosvjetljuju one koji su niži od njih: «Ako netko može nešto reći na pohvalu anđelima, reći ćemo da su oni prosvjetljeni Odozgor čistim prosvjetljenjem, jedni na jedan način drugi na drugi, razmjerno njihovoj naravi i stupnju, toliko više prosvjetljeni i preobraženi od Vrhunske Ljepote, da sami postaju čista svjetla i mogu prosvjetljivati druge saopćavanjem prvog prosvjetljenja; sluge su volje Božje, prodirući posvuda snagom svoje naravi i milosti vode sve jedinstvu pod jedinom zapovjedi Stvoritelja svega». Počevši od ovih tekstova razvio se silazeći hijerarhski raspored po kome se svjetlo Trojstva saopćava sve do ljudi. To je isti nauk koji će razraditi Dionizije Areopagita.

Po čišćenju i prosvjetljenu anđeli vode dušu na vrhunce duhovnog života. Objavljuju joj ljepotu Božju, bude u duši veliku želju, čistu čežnju, da bude s Bogom sjedinjena. Oni su u ovom trenutku na novi način prijatelji Zaručnika koji vode dušu u zaručničke odaje gdje se događa mistični brak duše s Riječju. Sv. Grgur Nazijanski piše: «Nakon što su svjedočili o ljepoti duše, prijatelji Zaručnika, koji pripremaju zaručničke odaje i čine pratnju čistoj zaručnici, pokazuju joj kraljevski

ležaj, kako bi u njoj još više potakli želju za svetim i božanskim životom sjedinjenja s njime». Na taj način djelovanje anđela prati dušu za vrijeme svega puta njenog uzdignuća. Sv. Metodije piše: «Duše napreduju prema Svemogućemu u radosti i kliktanju, štice i praćene od anđela».

Ali duša nije pridružena anđelima na putu svog napretka prema Bogu samo tako što je oni pomažu. To je tako jer duhovni život dušu čini sličnom anđelima. Tu temu nalazimo i u evanđelju gdje Isus kaže da će izabranici *biti kao nebeski anđeli* (Mt 22,30). Duhovno savršenstvo na zemlji je zalag ovog eshatološkog preobraženja. Duhovni život ponovno dušu uvodi u, po grijehu, izgublenu rajsku bliskost s anđelima. Duhovni život uvodi dušu u svijet anđela. Sv. Grgur Nazijanski piše o sv. Baziliju: «Budući da se uzdigao nad sjetilnu zonu svemira, posjećivao je anđele i komunicirao je s nebeskim silama, bez da ikakva sjetilna mana sprječava put njegova duha».

Tako anđeli prate dušu za vrijeme cijelog duhovnog života. Ali to nam ne treba priječiti da dobro shvatimo posljednju stvar. Njihova uloga je iznad svega priprava. Vode dušu prema Kristu a zatim je ostave samu s Njime. Oni su prijatelji Zaručnika koji se povlače kad je tu Zaručnik. Na taj način anđeli prate i pomažu dušu, oni je vide kako izlazi iz tmina grijeha, uzdiže se k njima po milosti i uzlazi iznad njih u slavu Božje Riječi koja se sjedinjuje s dušom, što je dano samo ljudima. (*Kardinal Jean Danielou, Gli angeli e la loro missione, Pescara 1957, st.104 ss., objavljeno s imprimaturom od 21.3. 1957. B. Falcucci, ep.*)

2. O HIJERARHIJI, PODJELI I IMENIMA ANĐELA

Treba znati da riječ anđeli jest naziv za službu, a ne za narav

(*sv. Grgur Veliki*)

Treba znati da riječ anđeli jest naziv za službu, a ne za narav. Jer ti sveti duhovi nebeske domovine uvijek su duhovi, ali ne možemo ih uvijek nazivati anđelima, jer oni su anđeli samo onda kad se preko njih nešto najavljuje. Oni što javljaju neznatnije stvari zovu se anđeli, a oni što javljaju ono najviše zovu se arkandeli.

Zato je Djevici Mariji poslan ne bilo koji anđeo, nego arkandeo Gabriel. Bilo je dostojno da u toj službi dođe najviši anđeo, jer je imao navijestiti najuzvišenije od svega. Oni se određuju i posebnim imenima, da bi se i riječima označilo kakvi su na djelu. No u onom svetom Gradu u kome vlada potpuno znanje gledanjem svemogućega Boga ti duhovi ne dobivaju vlastita imena, kao da bi bilo nemoguće poznavati njihove osobe bez imena, nego kad k nama dođu po kakvoj službi, kod nas po toj službi dobivaju i imena. Tako Mihael znači »Tko je kao Bog«?, Gabriel pak »Snaga Božja«, a Rafael »Lijek Božji«.

Svaki put kad se nešto čini osobitom snagom, poslan je Mihael, da se po samom činu i imenu može razumjeti kako nitko ne može učiniti ono što može jedino Bog. Zato i onaj stari neprijatelj koji je iz oholosti žudio biti sličan Bogu, govoreći: «Uzaći ću na nebo, uzdignut ću svoje sjedište nad nebeske zvijezde, bit ću sličan Svevišnjemu», bi ostavljen u svojoj moći do konca svijeta, da bi bio uništen u krajnjoj propasti kad se bude borio s Mihaelom arkandelom, kako se kaže u Ivana: Zametnut je boj s arkandelom Mihaelom. Mariji je pak bio poslan Gabriel, što znači »Snaga Božja«. On je naime došao navijestiti onoga koji se udostojao pokazati poniznima, da bi dokončao sile u zraku. Trebalo je dakle da ga navijesti Božja snaga, jer je imao doći Gospodin snaga i moćni u boju.

Rafael, kako rekosmo, znači »Božji lijek«. On je, dotaknuvši kao po službi Tobijine oči, uklonio tmine njegove sljepoće. Dolikovalo je da bude nazvan »Božjim lijekom« kad je bio poslan da liječi.

Anđeli i anđeoski korovi

(*Članak Anđeli iz Leksikona ikonografije i simbolike zapadnog kršćanstva, Zagreb 1985.*

Dok su kratka objašnjena pojedinih korova koja se nalaze u tekstu u zagradi iza popisa triju anđeoskih redova iz djela Dionizija Areopagite).

Anđeli su nevidljiva bića, Božji klanjatelji i služitelji, njegovi glasnici, prenositelji ili izvršitelji njegove volje na zemlji, među ljudima. Oni nekoga obavješćuju, opominju, savjetuju, poučavaju,

nešto mu tumače i objašnjavaju; nekoga prate, štite, čuvaju, spašavaju, sprečavaju, kažnjavaju, pa čak i ubijaju. Biblijska angelologija razlikuje anđele po funkcijama i hijerarhiji, a predočuje ih kao »nebesku vojsku«, ali im ne utvrđuje broj. Tek od VI. stoljeća, s Dionizijem Areopagitom (De coelesti hierarchia), angelologija postaje sistem, a broj se anđeoskih vrsta fiksira na devet korova, podijeljenih na tri reda, hijerarhije:

I. red: 1. Serafini (Seraphim), 2. Kerubini (Cherubim), 3. Prijestolja (Throni);

(Ime Serafini označava gorljivost ljubavi kojom se duhovi prvog anđeoskog kora kreću oko Božjeg prijestolja. Oni su najviši anđeoski kor, uvijek oko Božjeg prijestolja neprestano pjevaju slave Bogu i predstavljaju ljubav, svjetlo i plamen. Ime Kerubini označava uzvišenost motrenja Boga duhova drugog anđeoskog kora, upravljaju harmonijom svemira i zvijezda šireći mudrost Božju, dok Prijestolja, koja nas čine svjesnima Božje Pravde, označavaju savršenu odvojenost od zemlje i postojani boravak kod Boga duhova trećeg anđeoskog kora)

II. red: 4. Gospodstva (Dominaciones), 5. Sile (Virtutes), 6. Vlasti (Potestates);

(Gospodstva su duhovi slobodni od svake veze, koji se kreću oko Boga, objavljuju Volju Božju; Sile označuju hrabrost u nasljedovanju i služenju Bogu, dijele milosti, darove i čudesa, a Vlasti označuju pobjedu nad neprijateljima koja dopušta ostati u miru da se može prihvatiti Božji dar, štite ljude od sila zla i neprijateljskih napasti).

III. red; 7. Poglavarstva (Principatus), 8. Arkandeli (Archangeli), 9. Anđeli (Angeli).

(Poglavarstva su tako nazvana jer imaju službu upravljanja, bdiju nad Božjim službenicima, vjerom i kultom; Arkandeli sudjeluju u zadacima upravljanja Poglavarstava i poslanja Anđela koji prenose objavu i Božje zapovijedi ljudima. Anđelima je kao zadnjem koru nebeske hijerarhije povjeren zadatak vođenja ljudi. Oni su Božji poslanici i preko njih Bog provodi u djelo svoju sveopću Providnost).

Ikonografija anđeoskih korova i imena arkandela

1. Serafini su plamenocrvene boje i imaju šestora krila s mnogo očiju na njima: dvama krilima lete, dvama zakriljuju lice, a dvama pokrivaju noge.

2. Kerubini su nebeskomodne boje i imaju četvora krila, rjeđe šestora.

3. Prijestolja (Throni) nemaju antropomorfne oblike, prikazuju se kao ognjeni, krilati kotači s mnogo očiju. Na njima počiva Božje prijestolje.

4. Gospodstva (Dominaciones) nose žezlo i krunu ili mač u ruci i oklop na tijelu.

5. Moći (Virtutes) drže obično knjigu u ruci.

6. Vlasti (Potestates).

7. Poglavarstva (Principatus) odjeveni su bilo u ratničko, bilo u liturgijsko ruho, dalmatiku i nose ljiljan u ruci.

8. Arkandeli (Archangeli) individualizirani su vlastitim imenima, a ta imena tumače njihove funkcije. Ima ih sedam:

MIHAEL (Mihael: »Tko je kao Bog?«), vojskovođa vojske nebeske, pobjednik nad Sotonom.

GABRIEL (»Junak Božji«), Božji glasnik. Navještaj rođenja Bogorodice sv. Joakimu i sv. Ani. Osim glasnčkog štapa, žezla ili ljiljana, u prizoru Navještenja utjelovljenja Sina Božjega, atributi su mu: upaljena svjetiljka ili zrcalo od zelenog jaspisa na kome su napisane Božje odredbe.

RAFAEL (»Bog je ozdravio«), pratilac na putu mladoga Tobije i izlječitelj sljepoće staroga Tobije. Kao atribut nosi posudu s lijekom u ruci i vodi za ruku malog Tobiju.

URIEL (»Svjetlo Božje«), savjetnik Ezdrin. Ima plameni mač i plamen pod nogama. On je arkandeo na ulazu u Eden, zemaljski raj.

BARAHIEL ili MALTIEL (»Božji blagoslov«), pomagač, koji se je javio Mojsiju iz ognja. Oznaka su mu bijele ruže.

JEHUDIEL ili JOFIEL, kažnjavatelj, ima zlatnu krunu i trostruki bič u ruci.

SALETIEL ili ZEADKIEL, glasnik. Spriječio je žrtvovanje Izakovo (žrtva Abrahamova). On drži ruke sklopljene na molitvu.

9. Anđeli (Angeli). Oni su zaštitnici pojedinih ljudi, njihovi anđeli čuvari. Anđeli u prizorima teofanija (bogojavljenja: kad se očituje Bog Otac ili Krist) i u proslavama Bogorodice pjevaju,

sviraju u instrument, klanjaju se naklonom glave, poklekom, klečanjem, sklapanjem ruku, ukrštanjem ruku na prsima, pokrivanjem ruku — «mapulom»; oni kade kadionicama, nose upaljene svijeće u ruci i obavljaju druge liturgijske čine, pa su često (počevši od IV. stoljeća) odjeveni u liturgijsko ruho đakona (alba, štola, dalmatika). U borbama i u obranama oni su i vojnici. Od XV. stoljeća dalje, a posebno u baroku, nose suvremenu, blistavu opremu (oklop, kaciga). Anđeli prisustvuju smrti te odnose u raj duše mučenika i pravednika. Oni se klanjaju Euharistiji i Kristovim simbolima.

U najranijim prikazima, u slikarstvu katakomba i na reljefima starokršćanskih sarkofaga, anđeli nemaju krila. Oni su lijepi mladići, obučeni u bijele haljine. Prvi put se javljaju s krilima u IV. stoljeću. Krila su im isprva bijela; u kasnom srednjem vijeku krila im postaju zlatna ili šarena. Uz veličanstvene oblike anđela, uvode se u ikonografiju — počevši od talijanske renesanse XV. stoljeća — i mali, ljupki, golišavi, krilati anđelčići, takozvani »putti«.

O imenima anđela i arkandela

Sveto pismo nam donosi imena samo trojice arkandela. U crkvenoj tradiciji se pojavljuju i imena nekih drugih anđela, prvenstveno preostalih 4 arkandela, kao što se to vidi iz gornjeg članka iz Leksikona ikonografije i simbolike zapadnog kršćanstva. Posljednji rimski dokument *Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji*, preporuča da se odbaci praksa davanja imena anđelima: «Valja odbaciti običaj da se anđelima daju posebna imena, osim Mihael, Gabrijel i Rafael koja su prisutna u Svetome pismu.»

Kao jednu literarnu zanimljivost našim čitateljima donosimo pregled jedne srednjovjekovne tradicije vezane uz imena 7 arkandela koji suzbijaju 7 smrtnih grijeha i bore se protiv zlih duhova koji potiču na te grijeha.

Sv. Mihael (Tko je kao Bog!) – suzbija oholost, Sotonu ili Lucifera; sv. Gabriel (Moć, snaga Božja) suzbija škrtost i gramzivost, Mamonu; sv. Rafael (lijek Božji) suzbija blud i nećudoređe, Asmodeja; sv. Uriel ili Ariel (svjetlo, vatra Božja) suzbija srditost i nestrpljenje, Balberita; sv. Barahiel ili Maltijel (Božji blagoslov) suzbija lijenost, Asterota; sv. Jehudiel ili Jofiel (Hvala i slava Božja) suzbija zavist, Bezebula; sv. Seletiel ili Zeadkiel (molitva Božja) suzbija neumjerenost, pijanstvo, Balfegora.

3. POBOŽNOST SVIM SVETIM ANĐELIMA BOŽJIM

3. 1. Častimo sv. anđele

Još je u Starom Zavjetu Bog po svojim anđelima pritjecao u pomoć, kako pojedincima tako i svemu narodu izabranom. U Novom Zavjetu, u Crkvi Kristovoj, časte se sveti anđeli Božji i zazivaju od apostolskih vremena pa sve do danas, a čudesnim događajima i primjerima vanredne pomoći što ih kršćani primiše preko anđela ne može se broj ni približno ustanoviti, počevši od izbavljenja Petrova iz tamnice pa sve do današnjih dana. Sveta Crkva spominje svete anđele kod žrtve Novoga Zavjeta, sv. mise, u svojim litanijama, u općim molitvama i kod pojedinih obreda i molitava. Anđelima su se molili toliki sveci, koji su kao i mi hodili ovom dolinom suza.

Časteći svete anđele zahvaljujmo Bogu što nam po njima daje tolika dobra i milosti, sjedinimo se i mi s anđelima, napose s našim anđelom čuvarom, u slavljenju Imena Božjega. Zahvaljujmo sv. anđelima na njihovoj ljubavi prema ljudskom rodu i vjernosti Bogu, pa im preporučimo sebe i svoje, da nas brane oda zla, a naročito da nam budu u pomoći u najteži čas našega života. U času smrti naše svi će ljudi ostati kraj našega mrtva tijela, samo će naš anđeo čuvar dušu našu odnijeti pred sud Božji pred prijestolje Svevišnjega, uz koje stoji i sv. Mihael.

Razlog pobune nekih anđela

Stvorivši anđele Bog im je dao posvetnu milost, kao što ju je dao i prvim ljudima. Sv. Ivan piše u evanđelju: «On bijaše ubojica ljudi od početka i nije stajao čvrsto u istini» (Iv 8,44). Ali nisu

anđeli odmah kod stvaranja imali potpunog, vrhunarnog blaženstva. Bili su oni doduše sretni, jer su bili obdareni velikim darovima odmah od svoga postanka, ali još nisu uživali gledanje lica Božjega; nedostajao im je taj vrhunac sreće. Nama je ljudima sreća tek onda potpuna, kada je zaslužimo.

Zato je Bog htio, da i ti savršeni duhovi nebeski zasluže sebi vrhunac sreće, potpuno blaženstvo. Kao što je čovjek stvoren od Boga da ga spozna, da mu služi i da ga ljubi, pa da tako u nebo dođe, tako je nešto slično — po mišljenju velikih bogoslova (sv. Augustina, sv. Grgura, Suareza...), bilo i s anđelima. Oni su primili od Boga dar velikog razuma i mogli su jasno spoznati Boga, primili su i dar slobodne volje, te su se mogli odlučiti, hoće li mu služiti. Ali mnogi anđeli ne htjedoše da se pokoravaju svome Stvoritelju. To je grijeh neposlušnih anđela.

Drugoga grijeha nisu ni mogli učiniti. Kako nemaju tijela, to nisu mogli učiniti nijednoga tjelesnoga grijeha. Sagriješiše grijehom duha, grijehom oholosti. Lucifer, jedan među prvim anđelima, videći kako je lijep po darovima Božjim, reče: »Neću Ti služiti!«, a uz njega pristadoše mnogi drugi oholi anđeli.

Protiv Lucifera i njegovih pristaša digoše se dobri anđeli, a vodio ih vojvoda vojske nebeske, krasan arkandeo koji je uskliknuo: »Tko je kao Bog?« (hebrejskim jezikom: Mihael) i na taj glas okupiše se oko njega svi oni anđeli, što su upoznali Boga i njegovo veličanstvo i svojom slobodnom voljom odlučili u svemu se pokoravati kroz svu vječnost svetoj volji Božjoj.

U knjizi Otkrivenja piše: »I nastade rat na nebu. Mihael i anđeli njegovi zaratuju sa zmajem. Zmaj i anđeli njegovi se boriše. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta u nebu. Zbačen bi zmaj veliki, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, koji vara sav svijet, zbačen bi na zemlju; i anđeli njegovi zbačeni s njim« (Otk 12,7-9). Tako nam sv. Ivan Evanđelista opisuje taj boj u nebu.

Mi smrtni ljudi, ograničena znanja i shvaćanja, ne možemo razumjeti kako se je vodio taj boj u nebu. Dakako da to nije bila bitka kao na zemlji, jer anđeli nemaju tijela, niti je bio boj riječima kao po sudnicama ili skupštinama. To ćemo tek u drugom svijetu razumjeti i shvatiti.

Ne znamo u čemu su anđeli bili neposlušni. Toga Bog nije objavio ni u Sv. Pismu, a ni po svojoj Crkvi. Sveti Oci zadubljeni u promatranje tajna svete vjere iznose razna mišljenja. Najprikladnije se čini, da je Vječni objavio anđelima kako će stvoriti čovjeka, koji će osim duše imati i tijelo i da će čovjek također moći zaslužiti mjesto u nebu i doći do gledanja lica Božjega. Ili je pak Bog otkrio tajnu Utjelovljenja. To jest da će druga božanska osoba, Isus Krist, postati čovjekom i da će se anđeli morati klanjati Bogu-čovjeku. I da je Lucifer iz oholosti odbio pokloniti se i služiti ma kojem čovjeku i usprotivio se da čovjek bude izjednačen s anđelima u slavi nebeskoj.

U isti tren kad oholi anđeli pokazahu svoju neposlušnost, stvorio Bog pakao i strovali Lucifera s njegovim pristašama u pakao. A konačni sud održat će se pobunjenim anđelima na koncu svijeta, kao što će tada biti i opći sud za sve ljude. Oholost je zbacila anđele iz neba, a poniznost će uzdignuti čovjeka u nebo.

Govoreći o ovom padu, sveti nas Bernard lijepo opominje da nismo nikad sigurni za svoje spasenje, nego da uvijek moramo bdjeti i pa nas opominje: «u samom nebu padoše anđeli ispred lica Božjega; u raju zemaljskom padoše prvi ljudi usred sreće, na zemlji propade Juda koji je bio u školi Isusovoj.

3. 2. Molitve Mariji kraljici i anđelima Božjim

Mariji Kraljici Neba i Anđela

Uzvišena Kraljice neba i anđela koja si primila od Boga poslanje i moć da satreš glavu Sotoni, mi ponizno molimo da pošalješ anđele s neba, da bi se po tvojoj zapovijedi borili protiv zlih duhova na svakom mjestu, te da potisnu njihove nasrtaje i da ih prognaju u vječni ponor. Amen. (sv. Pio X, Papa)

Himan anđelima

Kriste, Očev sjaju divni, snago i živote naš, s anđelima nebeskima mi ti slavu pjevamo: Glas naš primi, čuj nam molbu, svoj udijeli blagoslov! Hvalimo i proslavljamo Tvoje dične anđele, Mihovila iznad svijeta, bojovnika vrloga: Tvojim darom on je satro buntovnika paklenog. Anđeli se

sveti dive, Kriste, licu tvojemu. Na pomoć ih nama šalji posred boja zemaljskog! Daj nam s njima jednom pjevat hvale Trojstvu Presvetom. Amen.

Molitva svetim anđelima sv. Petra Alcantarskog

Blaženu duhovi, koji gorite plamenom ljubavi za svoga Boga Stvoritelja, osobito vi serafini koji i u nebu i na zemlji potičete na ljubav prema Bogu, ne zapustite moje siromašno srce, nego kako ste učinili s prorokom Izaijom, očistite i moje srce od svih grijeha i zapalite u njemu vašu goruću ljubav prema Bogu, tako da ja ne ljubim drugo nego samo Gospodina, samo Njega da tražim, u Njemu samom da počivam u vijeke vjekova. Svi sveti anđeli, molite za mene. Amen.

3. 3. Krunica svetim anđelima da nam isprose potrebne kreposti

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi)

1. Uzvišeni Serafini, koji gorite od ljubavi, isprosrite nam svetu ljubav i čistoću. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
2. Blaženi Kerubini, koji Boga motrite, isprosrite nam živu vjeru. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
3. Uzvišena Prijestolja, nositelji slave Božjeg prijestolja, isprosrite nam milost čvrste nade da ću i ja Boga posjedovati u vječnosti. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
4. Najveća Gospodstva svega stvorenoga, isprosrite nam milost potpunog i razboritog ovladavanja samim sobom. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
5. Moćne Sile, izvoditelji čudesnih djela Božjih, isprosrite nam milost da nadvladam sve protivštine koje dolaze od bilo kojeg stvorenja. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
6. Prevelike Vlasti, pokoravatelji đavola, isprosrite nam milost pobjede nad svakom đavolskom napašću. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
7. Premudra Poglavarstva, ravnatelji anđeoskim djelima, isprosrite nam savršenu podložnost Božjim odredbama. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
8. Plemeniti Arkandeli, navjestitelji velikih Božjih djela, isprosrite nam milost poslušnosti Božjim zapovijedima. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*
9. Blaženi anđeli, sluge i glasnici Božji, isprosrite nam milost da vjerno odgovaramo Božjim nadahnućima. *Oče naš. Zdravo Marijo i 3 Slava Ocu ...*

3. 4. Devetnica anđeoskim korovima

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana;

objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu na čast anđeoskih korova možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva, skupa s litanijama svetim anđelima, ili ako imamo više vremena možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Sveti anđeli čuvari, čisti plemeniti duhovi, poslanici i sluge Božje slave i vjerni izvršitelji njegovih zapovjedi, pročistite moje molitve i prikažite ih kao blagi miomiris vjere, nade i ljubavi pred veličanstvom previšnjeg Boga. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
2. Sretni arkandeli, vojvode nebeske vojske, isprosrite mi svjetlo Duha Svetoga, poučite me u Božjim otajstvima i osnažite me protiv neprijatelja đavolskoga. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
3. Uzvišeni anđeoski kore Poglavarstava, koji upravljate svijetom, upravljajte na takav način i moju dušu da nikada ne bude nadvladana sjetilnim obmanama. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
4. Preveliki anđeoski kore Vlasti, zaustavljajte zloga duha kada me napadne, držite ga daleko od mene kada me želi udaljiti od Boga. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
5. Moćni anđeoski kore Sila, ojačajte moj duh kako bi osnažen vašom jakošću napredovao u svim krepostima i odupro se svakom paklenom napadaju. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*

6. Jaki anđeoski kore Gospodstava isprositi mi potpuno svladavanje samoga sebe i svetu nepokolebivost u odbacivanju svega što ne dolazi od Boga. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
7. Čvrsti anđeoski kore Prijestolja, naučite moju dušu istinskoj poniznosti kako bi postala boravište Gospodina koji prebiva u poniznima. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
8. Premudri Kerubini, potpuno predani motrenju Boga, isprositi mi milost da spoznam uzvišenost Boga te svoju ništavnost. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
9. Gorući Serafini, upalite svojim plamenom moje srce kako bi ljubilo samo Onoga koga vi ljubite. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

3. 5. Litanije svetim anđelima

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Bože Oče, stvoritelju anđela, smiluj se nama!
Bože Sine, gospodaru anđela, smiluj se nama!
Bože Duše Sveti, živote anđela, smiluj se nama!
Sveto Trojstvo, radosti anđela, smiluj se nama!
Sveta Marijo, moli za nas!
Kraljice anđela, moli za nas!
Svi zborovi blaženih duhova, molite za nas!
Sveti serafi, anđeli Ljubavi, molite za nas!
Sveti kerubi, anđeli Riječi, molite za nas!
Sveta prijestolja, anđeli življenja, molite za nas!
Sveta gospodstva, molite za nas!
Svete moći, molite za nas!
Svete Vlasti, molite za nas!
Sveta Poglavarstva, molite za nas!
Sveti arkandeli, molite za nas!
Sveti anđeli Božjega čašćenja, molite za nas!
SVETI MIHAELE, ARKANĐELE, moli za nas!
Pobjedniče Lucifera, moli za nas!
Anđele vjere i poniznosti, moli za nas!
Čuvaru svetoga pomazanja, moli za nas!
Zaštitniče umirućih, moli za nas!
Kneže nebeske vojske, moli za nas!
Voditelju duša do sudnjega stola, moli za nas!
SVETI ARKANĐELE GABRIELE, moli za nas!
Anđele Utjelovljenja, moli za nas!
Vjerni poslaniče Božji, moli za nas!
Anđele ufanja i mira, moli za nas!
Zaštitniče svih službenika i službenica Božjih, moli za nas!
Čuvaru svetoga krštenja, moli za nas!
Zaštitniče svećenika, moli za nas!
SVETI ARKANĐELE RAFAELE, moli za nas!
Anđele Božje ljubavi, moli za nas!
Krotitelju paklenog duha, moli za nas!
Pomoćniče u velikim tjeskobama, moli za nas!
Anđele bolesti i ozdravljenja, moli za nas!
Zaštitniče liječnika i putnika, moli za nas!
VELIKI SVETI ARKANĐELI, molite za nas!

Anđeli u službi pred prijestoljem Božjim, molite za nas!
 Anđeli, naši pomoćnici, molite za nas!
 Pomoćnici u našim stiskama, molite za nas!
 Svjetlo u našoj tami, molite za nas!
 Obrana u svakoj opasnosti, molite za nas!
 Opominjaoci naših savjesti, molite za nas!
 Zagovornici pred Božjim prijestoljem, molite za nas!
 Štitovi u obrani pred paklenim duhom, molite za nas!
 Naši stalni pratioci, molite za nas!
 Naši uzori u brznoj pokornosti, molite za nas!
 Naši najbolji vodiči, molite za nas!
 Naši najvjerniji prijatelji, molite za nas!
 Naši mudri savjetnici, molite za nas!
 Tješitelji u zapuštenosti, molite za nas!
 Ogledalo poniznosti i iskrenosti, molite za nas!
 Anđeli naših obitelji, molite za nas!
 Anđeli naših svećenika i duhovnih pastira, molite za nas!
 Anđeli naše djece, molite za nas!
 Anđeli naše domovine, molite za nas!
 Anđeli Svete Crkve, molite za nas!
 Svi sveti anđeli, molite za nas!
 Ostanite uz nas u životu, molite za nas!
 Ostanite uz nas na smrtnom času,
 Zahvalit ćemo vam u Nebu.
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine!
 Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!
 Gospodine, smiluj se!
 Svojim je anđelima zapovjedio,
 Da te čuvaju na svim putovima tvojim.
 Pomolimo se! Svemogući vječni Bože, dodijeli nam pomoć svoje nebeske vojske, da budemo njihovom pomoći očuvani od zlobnih napadaja paklenog duha, te da ti opet u miru služimo, izbavljeni od svakoga zla, po dragocjenoj Krvi Isusa Krista i po zagovoru preblašene Djevice Marije! Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Tvome Sinu, koji s Tobom živi i kraljuje u sve vjeka vjekova! Amen!

4. POBOŽNOST SV. MIHAELU ARKANĐELU

4.1. Sv. Mihael u Bibliji i crkvenom nauku

Mihael se u Svetom pismu spominje 5 puta. U Starom zavjetu on je nazvan kao jedan od prvih knezova, anđeo Izreala koji štiti sinove Božjeg naroda (usp. Dn 10,9-21; 12,1-3) U Judinoj poslanici opisano je ukazanje i pobjeda Mihaela nad Sotonom koji se htio domoći Mojsijeva mrtva tijela (Jd 9-10). U knjizi Otkrivenja je arkandeo Mihael prikazan kao branitelj Žene i pobjednik nad sedmoglavim Zmajem, te kao pobjednik nad pobunjenim anđelima.

«I nastat rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u rat i anđeli njegovi, ali ne nadvlada. I ne bijaše im više mjesta na nebu. Zbačen je Zmaj veliki, stara Zmija – imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi» (Otk 12,7-9).

Ime **Miha-el** znači *Tko je kao Bog!* Prema biblijskoj tradiciji Mihael je vođa nebeske vojske, a jednako ga štuje zapadna i istočna Crkva. Prema crkvenoj predaji on se prvi suprotstavio Sotoni,

koji je otpao od Boga s usklikom *Neću ti služiti* te je sobom povukao i druge anđele. Danas se u Katoličkoj Crkvi slavi blagdan sv. Mihaela 29. rujna.

Prema crkvenim liturgijskim tekstovima arkandeo Mihael je voditelj blaženih duša u raj, a prisutan je i kod umiranja te na sudu Božjemu svake pojedine duše. Štovanje me je započelo na istoku već u 4. stoljeću, a ubrzo nakon toga i na Zapadu zahvaljujući njegovim ukazanjima. Donosimo pregled glavnih ukazanja sv. Mihaela na Istoku i Zapadu.

4. 2. Ukazanja sv. Mihaela Arkanđela na kršćanskom Istoku i Zapadu

Sv. Mihael na kršćanskom Istoku

Prema nekim grčkim piscima već je za apostolskih vremena sagrađeno u Maloj Aziji svetište u čast sv. Mihaela, ali svakako je pouzdano da je car Konstantin, postavši kršćaninom, blizu svoje nove prijestolnice, Carigrada, sagrađio crkvu u čast sv. Mihaelu; zvali su je po grčki *Mihaelion*. O njoj nam piše grčki pisac iz toga vremena, Sozomen, da su se u toj crkvi po zagovoru sv. Mihaela Arkanđela dogodila mnoga ozdravljenja. Prema davnoj predaji, u njoj se sv. Mihael jednom i ukazao, te je tada poraslo štovanje sv. anđela uopće, a posebno prvaka anđeoskog.

Sozomen veli, da je i sam iskusio pomoć sv. Mihaela, a uz to pripovijeda dva čudesna događaja s odvjetnikom Akvilinom i jednim liječnikom, uglednim ljudima u Carigradu. Već sv. Pavao, pišući Kološanima, spominje neku zabludu tamošnjih kršćana glede anđela, a iz Teodoretova tumačenja Pavlovih poslanica znamo da su po Frigiji i Pizidiji pridavali anđelima preveliku vlast i moć. A baš u mjestu Konas, blizu grada Kolosa u Maloj Aziji, bila je drevna crkva sv. Mihaela, navodno ono svetište, koje je spomenuto na početku ovog poglavlja.

Kraj crkve je izviralo vrelo, gdje su bolesnici po zagovoru sv. Mihaela zadobivali brzo i sigurno ozdravljenje. Ta su čudesa djelovala i na obližnje pogane, te je grad Laodiceja s okolicom prigrlio kršćansku vjeru. Pisac Metafrast pripovjeda, kako su zlobni pogani skrenuli tok rijeke, tako da je nastala opasnost da će potkopati crkvu i zamutiti čudotvorno vrelo, ali neki pobožni pustinjač, imenom Arhipa, se tada počeo žarko moliti sv. Mihaelu i on mu se ukaza, te pruži ruku nad bujicu i voda stade kao zid, a drugom gestom pokazavši vodi staro njezino korito vrati ju na prijašnji njezin tok.

Spomen na ovo ukazanje grčka crkva slavi 6. rujna. Kršćani Istoka jako štuju sv. Mihaela, kao što su ga štovali i u stara vremena. Ime je Mihael je jedno od najčešćih na Istoku, a valjda svaki ikonostas istočnih crkava uz sliku Spasiteljevu i Bl. Dj. Marije ima i lik sv. Mihaela. Blagdan sv. Mihaela se slavi skoro kao zapovjedna svetkovina.

Sv. Mihael na brdu Garganu

Prvo ukazanje sv. Mihaela na Zapadu, što nam je poznato po starim knjigama, bilo je na istočnoj obali Italije, u pokrajini Apuliji, na brdu Garganu. U vremenu između 490. i 495. godine tri puta se ukazao na Monte Garganu. Jezgru događaja ćemo u glavnom opisati prema rimskom brevijaru.

Neki bogati posjednik iz Siponta imao je po padinama garganske gore na ispaši veliko stado ovaca i govoda. Jednom mu se zagubio velik bik i gospodar je s pastirima pošao tražiti ga. Ugledaše ga na jednoj litici, pred velikom spiljom, do koje se bilo skoro nemoguće popeti. Stadoše životinju zvati i mamiti, ne bi li odanle sišla, pa uzeše i vikati na njega, ali bik ni makac s mjesta.

Gospodar se rasrdi i s luka odapne strjelicu na vola, ali strjelica poletjevši zrakom do one pećine, vrati se natrag i rani čovjeka koji ju je bacio. I pastiri i gospodar preplašeni odoše s onoga mjesta, pripovjedili su tu stvar ljudima, pa i svom biskupu. Biskup, sluteći da se radi o nekoj višoj sili naredi post i molitve kroz tri dana, a i sam je postio i molio za rasvjetljenje, ufajući se da će od Boga primiti razjašnjenje o ovom događaju.

U cik zore 8. svibnja, jednog četvrtka, ukazao mu se veliki anđeo i rekao mu: »Ja, Arkandeo Mihael, stavio sam ovog bika pod svoju zaštitu. Ovaj znak treba pokazati da je ova spilja sveto mjesto, čiji sam ja čuvar i stražar. Budete li me tamo častili, spasit ćete se«. Biskup je odmah sazvaio svoju zajednicu i zajedno sa svećenicima i narodom krenuo teškim putovima do spilje koju je otkrio

andeo. Ali nitko, pa ni sam biskup, nije se usudio ući u nju, jer su neki sablasni glasovi stalno odzvanjali iz mračne pećine: »Ovdje se treba klanjati Bogu, ovdje je mjesto štovanja Boga«.

Papa Feliks, kojega su izvijestili o čudesnom događaju, proširio je tu vijest posvuda. A duboko potresen car Zeno iz Bizanta poslao je siponskom biskupu darove za posvećenje svetišta na čast Velikog arkandela.

U sporovima Germana oko vlasti u Italiji, grad Siponto je više puta bio ugrožen. Godine 492. krenuo je tamo Odoaker s velikom nadmoći, a Theoderich je u gradu imao nešto malo vojnika. Tada se u toj velikoj opasnosti biskup spomenuo Vojvode nebeske vojske, koji mu je za kratko vrijeme iskazao svoju milost i blizinu. Molio ga za njegovu zaštitu. I gle, ranog jutra 19. rujna sv. Mihael se biskupu po drugi put ukazao i obećao mu svoju pomoć. Kad je boj započeo, nebo se smrklo nad brežuljkom Gargano, a mjesto koje je izabrao Arkandeo i grad Siponto na njegovom podnožju, bili su prekriveni gustim oblacima. Gromovi su neprestano udarali na zemlju, koja kao da se tresla, bezbrojne munje bljeskale su iz crnog oblaka.

Neprijateljski su se ratnici toliko prestrašili ovog žestokog komešanja u svemiru, da su krenuli u bijeg, dok su ih malobrojni vojnici Siponta, koji su znali za zaštitu svetog Mihaela i njegovu sliku nosili na svojim zastavama, potjerali do Napulja.

Nakon pobjede biskup je sa svim narodom došao na brežuljak da iskaže sv. Mihaelu zahvalnost cijele zajednice. Kad je nakon duljeg dvoumljenja sam ušao u vlažnu pećinu, našao je u njoj znak Arkandelove prisutnosti: ostavio je otisak svoje »noge«.

Nakon svih ovih znakova, građani Siponta su u znak svoje zahvalnosti htjeli podići jedan spomenik na čast sv. Mihaelu. Biskup Siponta je pitao papu Gelazija, smije li spilju posvetiti kao svetište. Papa je na to odgovorio: »Ne dolikuje građanima Siponta da određuju dan posvete, štoviše oni trebaju u postu i molitvi očekivati odluku svetog anđeoskog Kneza«.

I zaista, noću 29. rujna sv. Mihael je objavio biskupu: »Ne trebaš ti posvećivati moju spilju u svetište, jer onaj koji ju je učinio poznatom udijelio joj je već i posvećenje. Ja, gospodar spilje, pozivam vas u svoje svetište, tako da tamo možete slaviti sveto bogoslužje bez ikakvog straha. Ja sam čitavu spilju posvetio u baziliku, tako da se u ovoj Božjoj kući opraštaju ljudima grijesi i pere sva krivica«.

Ranog jutra poslije toga biskup i narod spremili su se na hodočašće na brežuljak. Kad su još s oklijevanjem ulazili u spilju, našli su znak posvećenja: neisklesan kamen s otiskom Anđelove noge, kojega je Mihael pripremio za oltar. Iznad kamena našli su prostrtu crvenu maramu, kako to pokazuje posveta jednog oltara u grčkoj Crkvi.

Posljednje ukazanje svetog Mihaela bilo je 1656. godine. Tada je cijelom donjom Italijom harala strašna kuga. Naočigled ljudske nemoći tadašnji je sipontski biskup proglasio trodnevni post. Onda se na čelu svih svojih klerika, popraćen velikim mnoštvom naroda, uspeo do spilje, s konopom oko vrata, pjevajući psalme i litanije. Tek pošto su biskup i narod tri dana proveli u poniznoj molitvi i pokori, ukazao im se arkandeo.

U petak 22. rujna, dakle tjedan dana prije blagdana sv. Mihaela, biskup jednim pismom iz godine 1658. izvješćuje papu Aleksandra VII, da se probudio «oko pet sati ujutro uslijed jednog strašno uznemirujućeg šuma, koji kao da je dolazio od potresa». Tada je na Istoku ugledao jako svjetlo, slično nekom kristalu obasjanu suncem i čuo je glas koji mu reče: »Znaj, pastiru ovog stada, primio sam od trojedinog Boga obećanje, da svaki onaj, koji od stijena moje spilje izvadi jedan kamenčić i pobožno ga nosi sobom, bude oslobođen od kuge. Da, sve kuće, mjesta i gradovi, gdje god se čuva jedan takav kamen, trebaju biti pošteđeni od kuge. Svima objavi ovu milost Gospodnju. Ukoliko ti na moju zapovijed blagosloviš kamenčiće, onda ugraviraj u njih znak svetog Križa i do njega moje ime. Tada će se srdžba Božja odvratiti od vas«.

Sav presretan i pun zahvalnosti, biskup pade na koljena, zatim pozove svoje sluge i izvijesti ih o obećanju sv. Mihaela. Sljedećeg dana, 23. rujna, objavio je svemu narodu da se više ne treba bojati kuge. Naredio je da se iz zidova spilje izvade kamenčići, u koje dađe ugravirati monogram S+M i blagoslovi ih vlastitom molitvom. Pošto je kamenčiće dao razdijeliti narodu, za nekoliko je dana nestalo kuge u cijeloj zemlji.

Sv. Mihael nad Rimom

U zimi od 589. na 590. god. stade Rimom harati strašna kuga. U siječnju 590. god. umrije od kuge i sam papa Pelagije. U Rimu se tada nalazio učen i svet svećenik Grgur, koji je po primjeru svoje svete majke postao redovnik i veliki očinski imetak upotrijebio za gradnju novih samostana. Šest ih je sagradio na Siciliji, a sedmi sv. Andrije, u Rimu, i tamo živio s braćom po pravilu sv. Benedikta. Radi njegove svetosti i velikoga znanja papa mu se često obraćao u važnim stvarima, te su Grgura zvali »papinom desnom rukom«.

Tako ga je papa u važnom poslu slao u Carigrad, a kad se vratio, izabraše ga braća za opata samostana. Kad je nastala kuga, Grgur se brinuo za siromahe i sve činio da olakša teški položaj grada. Iza papine smrti naredi da se kroz tri dana održavaju pokorničke procesije i da se moli za milosrđe Božje, da dobri Bog ukloni od naroda strašni bič kuge. Ali prvi dan umrije kroz jedan sat u samoj procesiji 80 ljudi, a da nisu ni došli do Gospine crkve, kamo je opat odredio da se ide.

Ali opat Grgur nije pao u malodušje, nego uze sam u svoje ruke Gospinu sliku, te bosonog u pokorničkim haljinama pođe gradom prema bazilici sv. Petra. Narod ga je plačući slijedio. I tako dođoše na most nasuprot jedne velike zgrade, što ju napravio car Hadrijan, da bude grobnica njemu i njegovoj obitelji. Građevina se zvala Hadrijanov mauzolej. Kad bijahu na tom mjestu, začuju u zraku anđeosko pjevanje: »Kraljice neba, raduj se, aleluja, jer koga si dostojna bila nositi, aleluja, uskrsnu, kako je rekao, aleluja«.

Sav narod odmah kleče, a tako i opat Grgur. Svi su gledali u nebo, a kad anđeli prestadoše s pjevanjem, Grgur zavapi: »Moli Boga za nas, aleluja!« U taj čas ugledaše nad mauzolejom anđela, kako stavlja mač u korice. I u tom času prestade kuga.

Od tada se mauzolej naziva anđeoskom tvrđavom, a most anđeoskim mostom. Opat Grgur bi one jeseni izabran za papu. Kao papa učinio je mnogo za Crkvu Kristovu; u to vrijeme su se nekako Hrvati doselili u svoju domovinu, te je ovaj papa imao s njima već nekih veza. Grgura nazva povijest Velikim, a sveta ga Crkva proglasi svetim i crkvenim naučiteljem.

Nekoliko godina iza toga događaja papa sv. Bonifacije IV. dao je na vrh mauzoleja sagraditi kapelu u čast sv. Mihaelu, jer su svi smatrali da je anđeo koji se ukazao bio sv. Mihael, zaštitnik crkve. Posveta te kapelice je bila 29. rujna, te je za taj dan ustanovljena svetkovina Posveta sv. Mihaela, arkandela, kada se u Katoličkoj Crkvi slavi blagdan svetih arkandela. Od tada se štovanje sv. Mihaela počelo još više širiti, a napose ga stadoše zazivati kao pomoćnika u vrijeme pošasnih bolesti. I danas se na vrhu anđeoske tvrđave nalazi veliki kip sv. Mihaela, što ga je u 18. stoljeću izradio flamanski kipar Ferskafelt, a prikazuje arkandela onako kako se ukazao nad mauzolejom.

Sv. Mihael u Normandiji

God. 708. ukazao se sv. Mihael arkandeo biskupu tadašnje biskupije Avrenches, sv. Albertu, i zatražio od njega da mu se na vrhuncu brežuljka Tumbe, koji je zalazio u sam ocean, sagradi crkva. Biskup se nećkao, jer se bilo silno teško popeti na to brdo, a kamo li da se na njemu još i crkva zida. Ali arkandeo mu ponovo to zapovjedi, a da biskup ne bi posumnjao u volju Božju, dotače prstom biskupovo čelo, te ostade na njemu vidljiv trag. Sad više nije bilo oklijevanja.

Na brežuljku su sagradili jednostavnu crkvu, a g. 966. podigoše još ljepšu i veću, da bi je 1022.g. još nadogradili. Uz crkvu su sazidali i samostan benediktinaca, kojima bi povjereno čuvanje svetišta. Oko svetišta nastade malen gradić, koji danas nosi ime Mont-Saint-Michel, Brdo sv. Mihaela. Ubrzo mjesto postade glasovito svetište, po broju hodočasnika, a i po visokom položaju onih što su dolazili, kao i po brojnim čudesima. Petnaestak puta vidje sv. Mihael kraljeve pred svojim kipom, nekoliko budućih svetaca hodočastilo je ovamo kao na pr. sv. Anzelmo, sv. Toma Kenterberijski, sv. Vinko Fererski, sv. Ljudevit Montfortski i dr. Dana 3. VII. 1877. okruni ruenski nadbiskup u ime sv. Oca Pape arkandelov kip divnom krunom. Hodočašća su iz daleka dolazila u svetište. Godišnji broj hodočasnika u Srednjem vijeku je bio ogroman, cijele mase naroda, moglo bi se reći.

Od mnogobrojnih čudesa spomenut ćemo samo da su tamo mnogi slijepi zadobili vid. Jednom je tako neka seljanka išla s procesijom, što je krenula iz njezina sela. Cijelim putem je uzdisala, kako joj je mučno ići, jer ništa ne vidi, budući da je slijepa. Kad najednom, već blizu brda sv.

Mihela, povika: »Sad dobro vidim!« Prema tradiciji, od tada se jedno selo u onom kraju se zove Beauvoir, a to bismo mogli na hrvatski prevesti: Dobrovid. Nekoliko francuskih biskupija 16. listopada slavi posebni blagdan Ukazanja sv. Mihaela na Tumbi.

Sv. Mihael u dolini Susa u Italiji

Svetište i opatija sv. Mihaela u dolini Susa u Italiji, uz Gargano i Normandiju, bilo je jedno od triju najviše posjećivanih svetišta prvaka anđeoske vojske u srednjem vijeku. Pobožna tradicija drži da se očitovala đavolska prisutnost na vrhu kamenite gore. Kako bi odagnao đavla, sveti pustinjač Giovanni Vincenzo je po Božjem nadahnuću odlučio podići na tom mjestu kapelicu i ćeliju.

Dio sačuvanih ljetopisa govori o tome kao mu je iznenada nestao materijal od kojega je htio sagraditi kapelicu, te mu se tada ukazo sv. Mihael Arkandeo i rekao mu: «Neka te ne obeshrabre sile zla, odvažno uziđi na goru gdje ćeš naći sve stvari za koje si mislio da su ti ukradene. Ne oklijevaj izvršiti djelo koje sam ti naložio po anđeoskoj objavi. Vidjet ćeš da će ova pokrajina, koju su do sada smatrali divljom i neobradivom procvasti i postati čašćena i omiljena».

Ljetopis dalje opisuje kao je sam sv. Mihael posvetio malu crkvicu u kojoj će biskup Arduzone slaviti svečanu svetu misu. Od tog trenutka sveti pustinjač Giovanni se trajno nastani na svetoj gori, a sv. Mihael je svojim zagovorom potvrđivao da je on čuvar tog mjesta.

Oko tisućite godine monasi benediktinci su na tom mjestu sagradili veliku opatiju koje je imala svoju povijest procvata i opadanja sve dok 1830 kraljevska loza Savoja nije svetište povjerila na upravu redovnicima Rosminianima koji i danas upravljaju svetištem. I sv. Ivan Pavao II je 14. 7. 1991. hodočastio u ovo svetište i zazvao Božji blagoslov po zagovoru sv. Mihaela arkandela na sve posjetitelje.

4. 3. Sv. Mihael zaštitnik umirućih i molitve sv. Arkanđelu za sretnu smrt

Juda Tadej u svojoj poslanici piše. «Mihael arkandeo kad se u borbi za Mojsijevo tijelo prepirao s đavlom, nije se usudio izreći protiv njega uvredljivu osudu nego je rekao: Neka ti Gospodin zapovijedi da ušutiš!»(Jd 1,9)

Ovu borbu za tijelo Mojsijevo opisasmo jer, radi ovog zauzimanja sv. Mihaela za pravednika, od tuda običaj, da se kršćani utječu sv. Mihaelu i preporučuju mu se da im bude u pomoći na času smrti. Već sv. Herma, što je živio odmah nakon apostola, potvrđuje da sv. Mihovil pohađa na smrti one koji su u životu opsluživali zakon Gospodnji, a kad umru, on im označuje mjesto u nebu.

Prema prastaraj predaji sv. Mihael je u Starom Zavjetu duše pravednika vodio u pretpakao. On je sudjelovao i kod uznesenja Marijina na Nebo. Sv. Franjo Asiški je u spomen toga postio sve od Velike Gospe pa do svetkovine sv. Mihaela.

To tradicionalno vjerovanje poprima i Crkva uzimajući u brevijar antifonu za blagdan sv. Mihovila: «Arkandele Mihaele, postavih te vojvodom svih duša, što se u nebo primaju.» Na tu misao nailazimo i u misi za pokojne, u molitvi kod prikazanja, gdje se sv. Crkva moli za duše svih vjernih mrtvih, da ih »stjegonoša sveti Mihael povede u sveto svjetlo, što ga Bog nekoć obeća Abrahamu i potomstvu njegovu.«

Teški su posljednji časovi ljudskog života. Bore se posljednje sile života sa smrću koja sve uništava, ali se nije još i drugi boj, što ga očima ne vidimo: boj za dušu. Sotona poduzima sve da još u zadnji čas otme dušu Bogu. U taj čas ratnik i borac Božji, sv. Mihael pomaže umirućemu i krijepi ga u posljednjim trenucima, da mu onda ponese dušu pred lice Božje. Zato sv. Crkva kod izdisaja kršćaninova moli: »Primio ga sv. Mihael, arkandeo Božji, koji je zaslužio biti poglavarom vojske nebeske.«

Sv. Mihael se na slikama prikazuje nekad s mačem u ruci, a nekad s vagom, čime se u srednjem vijeku slikovito prikazivalo da on na sudu Božjem ocjenjuje i kao mjeri čovjekova djela. Njegov mač neka nam je na utjehu, jer imamo jakoga zaštitnika; a vaga u ruci njegovoj neka nas podsjeća kako ćemo zaslužiti njegovu pomoć: mjerimo i sami svoje misli, svoje riječi i svoja djela.

Zaziv sv. Mihaelu arkandelu za njegov zagovor u času naše smrti

Sv. Mihaele, slavni kneže, glavo i vođo nebeske vojske, primatelju duša, pobjedniče pobunjenih duhova, stanovniče Božjega dvora, iza Isusa naš divni vođo, obdaren nadčovječnom snagom i savršenošću, udostoj se sve nas, koji se pouzdano tebi utječemo, od svakoga zla izbaviti i isprosi nam svojim moćnim zagovorom milost da vjerno služeći svome Bogu sve više duhom rastemo. Moli za nas, sv. Mihaele, blaženi kneže Crkve Kristove! Da budemo vrijedni Kristovih obećanja.

Pomolimo se: Svemogući vječni Bože, koji si u svojoj divnoj dobroti i milosrđu, za sveopći spas

ljudi slavnog i svetog arkandela Mihaela knezom svoje Crkve odabrao, molimo te da nas on svojim moćnim zagovorom od svih naših neprijatelja oslobodi, te da se nijedan od njih ne usudi uznemiravati nas u času smrti, i udijeli nam milost da nas on sam u Tvoju uzvišenu božansku prisutnost uvede, po zaslugama Isusa Krista, Gospodina našega. Amen. (*Imprimatur br. 205S. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

Za sretnu smrt

Preslavni poglavico Mihaele, vojvodo vojske nebeske, primatelju duša, pobjedniče zlih duhova, čuvaru i branitelju Crkve, sve nas koji tebi vapimo, oslobodi od svake tegobe i učini da po tvojoj predostojnoj molitvi napredujemo u svakoj službi Božjoj. Sveti Mihaele, brani nas u boju, da ne poginemo na strašnome sudu; primi nas poslije smrti naše i privedi u kraljevstvo nebesko. Moli za nas, sveti Mihaele. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se: Svemogući vječni Bože, koji si za spasenje ljudske naravi u prevelikoj dobrotivosti svojoj čudesno odredio slavnoga Mihaela arkandela da nam pomaže, daj milostivo da uz njegovu spasonosnu pomoć dostojni budemo na zemlji hrabro se obraniti od svih neprijatelja, da na našem odlasku s ovoga svijeta budemo oslobođeni od svake napasti te da nas on dovede pred lice tvoga veličanstva. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pomolimo se: Vjerom se utječemo pod zaštitu tvojih krila, sv. Mihaele, čuvaj nas i brani kroz sav život, i u strašnom času naše smrti, ti sveti arkandele budi nam svima blagonakloni pomoćnik. Po Isusu Kristu Gospodinu našem. Amen.

Tvojoj zaštiti, veliki nebeski kneže, sveti Mihaele, preporučujem svoje tijelo i svoju dušu! Uzimam te za svoga zaštitnika, čuvara i zagovornika; i radi časti, koju na nebesima uživaš, molim te da budeš uza me za svega moga života, a osobito u času moje smrti; pomози mi u strahovima i malodušju, da postignem kod Boga oproštenje grijeha, potpuno predanje njegovoj svetoj volji, da se moja duša sretno odijeli od tijela. Uzmi je zatim i u pratnji svetih anđela ponesi pred lice Božje, da ga gleda i uživa na sve vijeke vjekova. Amen. (*Imprimatur, Sarajevo 19.IX 1938 br. 2019*).

Sveti Mihael u rimskom obredniku pape Pavla V

Sveti Mihael kao anđeo smrtnoga časa i protivnik anđela odmetnika

Mihael Arkandeo nastupa u situaciji velike odluke. Kako smo vidjeli u židovskim apokalipsama, posebno u Abrahamovoj i Izakovoj oporuci, on je anđeo smrtnog časa. U Rimskom obredniku pape Pavla V, koji je ovlašću pape Pija XI prilagođen Kanonskom pravu i tiskan u nadbiskupskoj tiskari u Zagrebu 1929. godine, sveti Mihael se najprije spominje u preporuci duše umiruće osobe.

U sedmom poglavlju, koje nosi naslov »Kako se preporučuje duša«, najprije se mole Litanije svih svetih, nakon kojih slijedi nekoliko molitava preporuke duše. Nakon zaziva, u kojima se navode biblijski likovi koje je Bog na različite načine izbavio od smrti ili nekih drugih propasti (Henok, Ilija, Abraham, Job, Izak, Lot, Mojsije, Danijel i tri mladića, Suzana, David, Petar i Pavao, te blažena Tekla, djevica i mučenica), slijedi ova molitva:

»Ne spominji se, molimo, Gospodine, mladenačkih njegovih (njezinih) prestupaka i nepromišljenosti, nego ga se po svome velikom milosrđu spomeni u svojoj jasnoj slavi. Otvorila mu se nebesa, obradovali mu se anđeli. Primi, Gospodine, službenika svoga u kraljevstvo svoje. Primio ga sveti Mihael, arkandeo Božji, koji je zaslužio biti poglavicom vojske nebeske. Došli mu ususret

sveti anđeli Božji, povelili ga u nebeski grad Jeruzalem. Primio ga sveti Petar apostol, kojemu je Bog predao ključeve kraljevstva nebeskog. Pomogao mu sveti Pavao apostol, koji je bio dostojan da postane posudom odabranom. Zagovarao ga sveti Ivan, odabrani Božji apostol, kojemu su objavljene tajne nebeske. Molili se za nj svi sveti apostoli, kojima je Bog dao vlast vezati i odriješivati. Zagovarali ga svi sveci i odabranici Božji, koji za Kristovo ime podnesoše muke na ovome svijetu, da se oslobodi okova tjelesnih i zavrijedi doći u slavu kraljevstva nebeskog. Dao mu to Gospodin naš Isus Krist, koji s Ocem i s Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen«.

4. 4. Devetnica sv. Mihaelu arkandelu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana;

objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu na čast prvaka anđeoske vojske možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva skupa s litanijama sv. Mihaela ili, ako imamo više vremena možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Preslavni arkandele sv. Mihaele, pun vjere, poniznosti, zahvalnosti i ljubavi, koji si s gnušanjem odbio pristati na sugestije buntovnog Lucifera, i nisi se prestrašio pri pogledu na veliki broj anđela koji su ga slijedili, nego si se prvi protiv njega podigao i potakao cijeli preostali nebeski dvor na obranu stvari i slave Božje i tako zadobio potpunu pobjedu, molim te, isprosi mi milost da razotkrijem sve đavolske zamke i da se oduprem svim palim anđelima tame, te po uzoru na tebe Božjom milošću odbijem sve njihove nasrtaje i zaslužim jednoga dana zasjati na prijestoljima slave s kojih su oni zauvijek odobreni. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
2. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji si bio određen za čuvara cijelog izraelskog naroda te si ga tješio u nevoljama, prosvjetljivao u sumnjama, pomagao mu u svim potrebama do te mjere da je voda iz stijene potekla, molim te, prosvijetli me, brani i utješi moju dušu u svim protivštinama da bih nadvladao sve prepreke i zamke koje se nalaze na svakom koraku u opasnim pustinjama ovoga svijeta te sigurno došao u vječno kraljevstvo slasti i mira čija je obećana zemlja Abrahamovih potomaka samo blijeda slika. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
3. Preslavni arkandele sv. Mihaele, tebe je Bog učinio braniteljem katoličke Crkve, te si je svojim zagovorom učinio pobjednicom nad sljepoćom naroda po propovijedanju apostola, nad okrutnošću tirana po jakosti mučenika, nad zlobom heretika po mudrosti učitelja, nad pokvarenošću svijeta po čistoći djevice, nad mržnjom svijeta po svetosti ispovjedalaca, brani trajno Crkvu Kristovu od napadaja njenih neprijatelja i oslobodi je od sablazni koju uzrokuju njeni članovi da bi vjernici u miru svjedočili svoju vjeru, potpuno prihvaćajući istine vjere, i ustrajali do smrti u opsluživanju Kristova nauka. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
4. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji stojiš s desna naših oltara kako bi pred Božje prijestolje prinio naše molitve i žrtve, pomози mi svojim zagovorom u svim mojim molitvama i žrtvama kako bih sabrano ustrajao u življenju vjere. Molim te, prinesi pred Božje prijestolje sve moje molitve i žrtve da postanu Bogu ugodna žrtva. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
5. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji si poslije Isusa i Marije najmoćniji zagovornik kod Boga pred čijim prijestoljem ničice padaju svi vladari zemlje, pogledaj milostivo na moju siromašnu dušu zarobljenu tolikim strastima, okaljano tolikim nepravdama isprosi, mi milost da nadvladam sve strasti i zamrzim svaku nepravdu te da obnovljen u milosti ne padnem nikada više u nesretno stanje onoga koji izgubi milost Božju. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
6. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji si užas zlim duhovima, a od Božje dobrote si određen da nas braniš od đavolskih nasrtaja u posljednjem njihovom napadaju u času smrti, molim te utješi me u tom teškom trenutku svojom prisutnošću, pomози mi svojom nesavladivom jakošću nadvladati sve moje neprijatelje, da spašen od svojih grijeha i Pakla mogu vječno slaviti Boga i zahvaljivati tebi na iskazanom milosrđu. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*
7. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji s više nego očinskom skrbi milostivo silaziš u mučne predjele Čistilišta kako bi svojim zagovorom oslobodio izabrane duše i sobom ih poveo u sretnu

vječnost, isprosi mi milost da svetim životom zaslužim izbjeći te teške muke. A ako, za moje još ne spoznane grijeha ili za oprostene a za koje nisam dao dostojnu pokoru, ipak budem osuđen na čistilišne muke, molim te, zagovaraj me kod Gospodina, potakni vjernike na zemlji da mole za mene da bih čim prije došao u Raj skupa sa svim anđelima i svetima. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

8. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji si od Boga određen trubom navijestiti dan velikoga suda Božjega i prethoditi ga križem Isusovim na Nebu, isprosi mi milost dostojnog života na zemlji da se ne bojim Božjega suda, te da učinim dostojnu zadovoljštinu za svoje grijeha, da bi moje tijelo uskrsnulo skupa sa svetima na blaženu i slavnu besmrtnost, te da se moj duh utješi motreći Isusa te tako sudjeluje u radosti svih izabranika. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

9. Preslavni arkandele sv. Mihaele, koji si od Boga određen da sudjeluješ u upravljanju ljudima, a na poseban način si čuvar Katoličke Crkve na čelu sa svetim ocem Papom, molim te, isprosi milost svim nevjernicima i hereticima da dođu do prave vjere i izmire se s Kristovom Crkvom. Brani Crkvu od svih vidljivih i nevidljivih neprijatelja da bi poslušna Božjem glasu, pod vodstvom Pape i njenih pastira živjela u jedinstvu i miru te bila slika i zalag zajedništva svetih s Kristom u vječnosti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

4. 5. Litanije svetog Mihaela Arkandela

(za privatnu pobožnost)

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se! Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!

Oče nebeski Bože, smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!

Duše Sveti Bože, smiluj nam se,

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Sveta Marijo, Kraljice anđela, moli za nas!

Sveti Mihaele, arkandele,

moli za nas!

Sveti Mihaele, kneže preslavni,

Sveti Mihaele, jaki u borbi,

Sveti Mihaele, pobjedniče Sotone,

Sveti Mihaele, strahu zlih duhova,

Sveti Mihaele, vojvodo nebeske vojske,

Sveti Mihaele, glasniče Božje slave,

Sveti Mihaele, radosti anđela,

Sveti Mihaele, čašćen od izabranika,

Sveti Mihaele, koji prinosiš Svevišnjemu,

Sveti Mihaele, branitelju pravednih,

Sveti Mihaele, vjesniče Božji,

Sveti Mihaele, čije molitve vode u Nebo,

Sveti Mihaele, pomoćniče Božjega naroda,

Sveti Mihaele, čuvaru i zaštitniče Svete Crkve,

Sveti Mihaele, dobročinitelju naroda koji tebe časte,

Sveti Mihaele, stjegonošo spasenja,

Sveti Mihaele, naš branitelju u borbi,

Sveti Mihaele, anđele mira,

Sveti Mihaele, predvodniče duša u vječnu svjetlost,

Sveti Mihaele, poglavico Raja,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se!

Moli za nas, sveti Mihaele, arkandele!

Da dostojni postanemo obećanja Kristovih!

Pomolimo se! Svemogućí vječni Bože, koji si postavio svetoga Mihaela, arkandela čuvarom, Crkve i poglavicom Raja, udijeli po njegovu zagovoru Crkvi napredak i mir, a nama milost u ovom životu i slavu u vječnosti! Po Isusu Kristu Gospodinu našem! Amen! Sveti Mihaele, arkandele, brani nas u boju, da ne propadnemo na strašnome sudu! Sveti Mihaele, prvi braniču Kristova kraljevstva, moli za nas!

4. 6. Krunica svetom Mihaelu Arkandelu i svetim anđelima

Ovu krunicu je sam sv. Mihael arkandeo objavio bl. Antoniji de Astonac iz Portugala. Anđeoski knez se ukazao službenici Božjoj i rekao joj da želi biti čašćen sa devet zaziva na spomen devet anđeoskih korova. U svakom zazivu treba biti spomen jednoga od anđeoskih korova te molitva 1 Očenaša i 3 Zdravomarije. Sv. Mihael je tražio da se na kraju mole 4 Očenaša, sjećajući se njega, sv. Gabrijela, sv. Rafaela i anđela čuvara.

Sv. Mihael je još obećao onima koji prije svete mise i pričesti izmole ovu krunicu da će im od Boga isprositi milost da ih na sv. Misi prati po jedan anđeo iz svakoga od devet korova. Onima koji svaki dan budu molili ovu krunicu anđeoski Knez je obećao trajnu i posebnu anđeosku pomoć za vrijeme cijelog života, u smrti i nakon smrti u Čistilištu sve dok ne dođu u Raj. (Prevedeno iz talijanskog molitvenika Preghiere con gli angeli, Editrice Shalom, 2000, str. 197).

Sveti Mihaele, arkandele, brani nas u boju, da ne propadnemo na Posljednjem sudu! Bože, u pomoć mi priteci! Gospodine, pohiti da mi pomogneš!

1. Zagovorom Svetog Mihaela arkandela, i nebeskoga kora Serafina, neka nas Bog učini dostojnima vatre savršene ljubavi! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo*

2. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova Kerubina, neka nam Bog dade milost da ostavimo put grijeha i da hodamo putem kršćanske savršenosti! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

3. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova Prijestolja, neka Bog ulije u naša srca duha prave i istinske poniznosti! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

4. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova Gospodstava, neka nam Bog udijeli milost da nadvladamo svoja sjetila i borimo se protiv svojih zlih požuda! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

5. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova Moći, neka Bog štiti naša srca od zasjeda i napasti đavolskih! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

6. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova Vlasti, neka ulije Bog u naša srca duha prave i iskrene poslušnosti! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

7. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova Poglavarstava, neka Bog ne dopusti da padnemo u napasti, nego da budemo oslobođeni od grijeha! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

8. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova sviju Arkandela, neka nam Bog udijeli milost ustrajnosti u vjeri i u dobrim djelima, da postignemo vječnu slavu u Nebu! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

9. Zagovorom Svetog Mihaela, arkandela i nebeskih korova sviju anđela neka nam Bog udijeli milost da nas oni u ovom životu čuvaju i zatim dovedu k vječnoj slavi u Nebu! Amen! *1 Oče naš, 3 Zdravo Marijo.*

4 Očenaša (na spomen sv. Mihaela, sv. Gabrijela, sv. Rafaela i anđela čuvara)

Sveti Mihaele, arkandele, vođo i predvodniče nebeske vojske, čuvaru duša i pobjedniče nad zlim dusima, služitelju nebeskoga Kraljevstva, naš divni pokrovitelju, nadljudske savršenosti i moći, udostoj se nas, koji te s pouzdanjem za pomoć molimo, osloboditi od svakoga zla, i učini da mi pod tvojom dragocjenom zaštitom svaki dan našem Bogu vjerno služimo! Moli za nas, sveti Mihaele, arkandele, da dostojni postanemo obećanja Kristovih! Amen! Sveti Mihaele, arkandele, svojim nas svjetlom rasvijetli! Sveti Mihaele, arkandele, svojim nas krilima štiti! Sveti Mihaele, arkandele, svojim nas mačem brani!

4. 7. Videnje i molitva svetom Mihaelu Arkandelu pape Leona XIII

Papa Leon XIII, jednog je dana, kad je po završetku svete mise stao na zadnju stepenicu oltara i htio otići, doživio ovo: Jasno je čuo dva glasa, od kojih je jedan bio odvratn, a drugi mio. Odvratni je glas govorio: »Ja mogu uništiti Tvoju Crkvu.« Drugi, mio glas (Isusov) odgovorio je: »Možeš, idi i učini!« - Sotona: »Da, mogu to učiniti, ali potrebno mi je dulje vremena i više moći.« Isus: »Koliko vremena i koliko moći?« Sotona: »75 godina i veću moć nad onima koji mi služe.« Isus: »Dajem ti vrijeme i moć; učini kako hoćeš!« Zatim je bilo Svetom Ocu pokazano da će Sotona pretrpjeti veliki poraz, kad mu bude oduzeto vrijeme i moć. Nadalje, objavljeno je Svetom Ocu da će dobri i pravedni imati pomoć u tom boju, i da će im biti udijeljena posebna moć da se uzmognu suprotstaviti Sotoni i njegovim agentima. Zbog molitava, dobrih djela i žrtava dobrih, Sotona i svi koji mu služe, neće postići svoj željeni cilj. Konačno je Svetom Ocu pokazano da će u tom boju na život i smrt iznad svega odlučnu ulogu odigrati sveti Mihael, arkandeo.

Taj doživljaj ponukao je Svetog Oca da sastavi donju molitvu i odredio je da se moli poslije svake tihe svete mise. Mnogi su je upotrebljavali kao molitvu protiv Sotone, jer svaki kršćanin ima mogućnost moliti te molitve. Nakon liturgijske reforme ta se molitva javno više ne moli. Naravno, nije time rečeno da ta dragocjena i čudesna molitva nije više potrebna. Naprotiv, potrebija je više nego ikada. Molimo je stoga dnevno, iako nije više propisana. Bog će nam udijeliti milost po vjeri i pouzdanju u molitvu i pomagati nas do konačne pobjede nad svim demonima našega vremena.

"Sveti Mihaele Arkandele, brani nas u boju; protiv pakosti i zasjeda đavolskih budi nam zaklon! Neka mu zapovjedi Bog, ponizno molimo, i ti, vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge duhove zlobne koji svijetom obilaze na propast duša božanskom jakošću u pakao protjeraj! Amen."

4. 8. Molitve, zazivi i posveta sv. Mihaelu Arkandelu

Blagoslivljam te sv. Mihaelel

(sv. Gertruda Velika)

Blagoslivljam te, preslavni Kneže, sv. Mihaele Arkandele, pozdravljam te, plemeniti vođa vojske nebeske, slavo i časti nebeske hijerarhije. Ti, presvijetli Kneže, vrlo si zahvalan svome Stvoritelju koji te je bez tvoje zasluge obogatio tolikim krepostima i učinio tako uzvišenim. O uzvišeni heroju, ukrase Raja, ti si odsjaj Previšnjega, pun mudrosti i savršeno lijep. Ukrašen si svim vrstama dragog kamenja, zlato kruni tvoju ljepotu posred sjajnih dragulja, na vrhuncima rajске slave hodiš prepun slasti. Bog te je odredio za kneza Neba da primaš duše i uvodiš ih u Rajsku slavu. Podsjećam te, blaženi Kneže, na ove milosti i na sve one koje ti je Bog u beskrajnoj darežljivosti udijelio, izabirući te među svim drugim Anđelima, i molim te zbog ljubavi koja veže tvoje anđeosko srce s Božjim da primiš moju dušu u času moje smrti, i svojim zagovorom mi isprosiš da mi Bog bude blagi sudac. Amen.

Sv. Mihaele, vođa nebeske vojske

(Iz molitvenika Preghiere con gli angeli)

Sv. Mihaele akandele uzvišeni kneže anđela, koji stalno upravljaš svoj gorući pogled prema Božjem prijestolju i koji ustaješ u obranu slave Božje, ti koji vodiš nebesku vojsku anđela koja brani svakog čovjeka, snagom svoga imena *Tko je kao Bog* budi jaka potpora svima koji žele spasenje. Tvoj primjer vjernosti Bogu neka nas podupre u borbi protiv zlih navika i grijeha. Isprosi nam od Boga milost da dostojno živimo i izvršujemo krsna obećanja. Puni povjerenja u tvoj zagovor, moći ćemo se Božjom milošću obraniti od zasjeda đavolskih i Sotonskih napasti, živjeti u čistoći i pobožnosti, te se nadamo da ćemo jednog dana biti dostojni pojaviti se pred kraljem Slave. Amen.

Za svetu Crkvu

Veličamo te, sveti arkandele Kristov, Mihaele, starješino višnjih sila, vrhovniče nebeskih redova, koji riječju oslobađaš od uzročnika neistine i Crkvu braniš od svake đavolske navale. Častimo dobrim djelima, čistim mislima i mirnom savješću tebe, koji sa zborom anđeoskim prinosiš hvale presvetomu Trojstvu. Sveti Mihaele, koga poštuju nebeski stanovnici. Čuvaj i brani Crkvu Božju od neprijatelja njezinih. (*Imprimatur, Sarajevo 19.IX 1938 br. 2019*).

Zazivi sv. Mihaelu: Sveti Mihaele Arkandele, brani nas u boju da ne propadnemo na strašnom sudu! Prvi braniču Kristova kraljevstva moli za nas! Sveti Mihaele Arkandele, svojim nas svjetlom prosvijetli, svojini nas krilima štiti, svojim nas mačem brani! Sveti Mihaele Arkandele, pobjedniče Lucifera, (*moli za nas, ponavlja se svaki put*), Arkandele vjere i poniznosti..., Čuvaru svetog pomazanja..., Zaštitniče umirućih..., Kneže nebeske vojske..., Voditelju duša do sudnjega stola...!

Posveta sv. Mihaelu

(*Molitva s crkvenim odobrenjem koje je izdalo svetište sv. Mihaela na brdu Graganu u Italiji*)

Uzvišeni Kneže anđeoske hijerarhije, hrabri ratniče Svevišnjega, gorljivi ljubitelju slave Božje, strahu i trepetu pobunjenih duhova, ljubavi i slasti svih Anđela, sv. Mihaele Arkandele želim i ja biti ubrojen među one koji te štiju te ti se danas prikazujem i tebi se predajem. Sebe, soj posao, obitelj, prijatelje i sve što mi pripada stavljam pod tvoju budnu zaštitu. Budući da sam grešnik, neznatan je to dar, ali neka ti bude draga dobra volja mog srca.

Spomeni se, da ako sam od danas pod tvojim zaštitom, trebaš me čuvati cijelog mog života. Isprosi mi oprostjenje mojih grijeha i milost da svim srcem ljubim moga Boga, dragog Spasitelja Isusa, moju slatku Majku Mariju, sve ljude, moju braću, koje ljubi Otac nebeski, koje je Sin otkupio a Duh Sveti posvetio. Isprosi mi sve potrebne milosti kao bi došao do krune nebeske slave. Brani me uvijek od neprijatelja moje duše, pogotovu u zadnjem času mog života. Dođi u taj čas, slavni Arkandele, pomози mi u borbi i odagnaj daleko od mene u ponore pakla oholog anđela buntovnika, Sotonu, kojega si pobijedio u nebeskom boju. Prikaži me tada prijestolju Božjem kako bih s tobom sv. Mihaele, i sa svim Anđelima vječno pjevao hvale i slave Bogu koji živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

4. 9. Blagoslov i postavljanje škapulara svetog Mihaela

Na kraju Rimskog obrednika od pape Pavla V, koji je ovlašću pape Pija XI prilagođen Kanonskom pravu i tiskan u nadbiskupskoj tiskari u Zagrebu 1929. nalazi se Blagoslov i postavljanje škapulara svetog Mihaela Arkandela za vrhovno društvo pod tim imenom podignuto u crkvi svetog Anđela na Foru Piscium u Rimu i za druga takva društva izvan Rima, koja su ovomu valjano pripojena.

Škapular mora blagosloviti i postaviti svećenik koji je na čelu upravnog savjeta, ili drugi svećenik kojega je on zakonito ovlastio. Onaj koji prima škapular, klekne, a svećenik obučen u roketu i bijelu štolu moli:

Pomoć je naša u imenu Gospodina. Koji stvori nebo i zemlju.
Gospodin s vama. I s duhom tvojim.

Pomolimo se: Svemogućí vjekovječni Bože, koji se dostojiš po svetom Mihaelu Arkandelu braniti Crkvu svoju od svih đavolskih pakosti, ponizno te molimo, blago + slovi i po+sveti ovaj znak, što je uveden da se među vjernicima budi i gaji pobožnost prema tolikome zaštitniku. Daj onima koji ga budu nosili, da okrijepljeni pomoću istoga svetoga Arkandela nadvladaju duševne i tjelesne neprijatelje u životu i na smrti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Poškropi škapular blagoslovljenom vodom i zatim ga postavi govoreći: Primi, brate, (sestro) škapular svetoga Mihaela Arkandela, da po njegovu trajnom zagovoru možeš provoditi svet život. Amen.

Pomolimo se: Prošnje naše, molimo Gospodine, prijazno usliši i dostoj se blago+sloviti ovoga slugu svoga (ovu službenicu svoju), što se predao (-la) u posebnu zaštitu svetome Mihaelu Arkandelu; neka po njegovu zagovoru izbjegava i sprečava sve što vrijeđa tebe i u službi tvojoj zavrijedi postići posvećenje svoje i drugih. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

4. 10. Razmatranja o sv. Mihaelu Arkandelu

Među nebeskim anđelima nijedan ne nadilazi sv. Mihaela u slavi

(Sv. Alfons Marija de Liguori)

Među nebeskim anđelima nijedan ne nadilazi sv. Mihaela u slavi, a po sv. Baziliju i ostalima, niti mu je ravan i to iz više razloga. Prvo jer je sv. Mihael bio izabran da sruši oholost Lucifera i svih pobunjenih anđela i izbací ih iz Neba. Dušo moja, ako ljubiš ovog sv. Arkandela, koji toliko ljubi ljude, raduj se uzvišenosti koju on uživa u Raju, a budući da je on zaštitnik cijele Crkve i svih vjernika, moli ga da bude tvoj posebni zaštitnik kod Boga, koji ga jako ljubi i uživa kada vidi da svi slave ovog arkandela koji je njemu tako vjeran i gorljiv u službi.

U misi za pokojne Crkva moli: *Neka se udostoji sv. Mihael uvesti vas u svjetlost vječnu.* Bogoslovci objašnjavaju ovu molitvu tako što kažu da sv. Mihaelu pripada čast službe dovođenja svih duša Isusu Kristu sucu, koje odlaze s ovog svijeta u stanju milosti. Štiti me, moj dragi Arkandele i učini moju dušu dostojnom da se na dan moje smrti po tvojim rukama pokaže pred Gospodinom urešena Božjom milošću.

Crkva moli sv. Mihaela u ime svih vjernika da ih u času smrti brani od napadaja đavla kako ih ne bi nadvladali i tako bi bili zauvijek izgubljeni. *Sv. Mihaele brani, nas u času smrti, da ne propadnemo na strašnom sudu.* Ah, dragi moj Arkandele, Pakao ima puno oružja za borbu protiv mene u času moje smrti. Ta oružja su moji grijesi, s kojima će tada nastojati da me dovede do očaja. Pakao sprema velike napasti kako bi me naveo da padnem u grijeh. Ti si pobijedio đavla i izgnao ga iz Neba, pobjedi ga i za mene, i otjeraj ga od mene u času moje smrti, molim te iz ljubavi prema Bogu kojega ti tako ljubiš. O Marijo, Kraljice anđela, zapovijedi sv. Mihaelu da mi pomogne u času moje smrti. Amen.

Marija i anđeli

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Marija je izvrsno remek-djelo Svevišnjega, koji je za se zadržao spoznaju o njoj i vlasništvo nad njom. Marija je divna Majka Sina, koji ju je drage volje ponizio i sakrio u njezinu životu, da pogoduje njezinoj poniznosti, dajući joj naziv *žena* (Iv 2,4;19,26) kao kakvoj tuđinki, iako ju je u svom srcu cijenio i ljubio više nego sve anđele i ljude. Marija je vjerna Zaručnica Duha Svetoga i zapečaćeni studenac(usp.Pj 4,12) kamo može ući samo on. Marija je svetište i počivalište Presvetoga Trojstvu gdje se Bog nalazi na divniji i božanstveniji način nego na ijednom mjestu svemira, ne izuzevši njegovo boravište nad kerubinima i serafinima; niti je dopušteno ikomu stvoru, ne znam koliko on bio čist, unići tamo bez velike povlastice....

Božanska je Marija već s četrnaest godina tako snažno rasla u milosti, mudrosti i u savršenoj vjernosti prema Bogu da je zadivila ne samo anđele nego i samoga Boga! Očarala ga je njezina duboka poniznost u kojoj se pred njim snizila do ništavila, privukla ga je božanska čistoća, a njezina živa vjera i žarke molitve pune ljubavi potpuno su ga svladale. Marija je pobijedila tu Mudrost, jer ju je s toliko ljubavi tražila! “O velike li ljubavi Marijine koja je pobijedila Svemogućega!”, veli sv. Augustin...

Svakog dana, od jednoga kraja zemlje do drugoga, u najvišoj visini nebesa, u najdubljoj dubini bezdana, sve naviješta, sve objavljuje divnu Mariju. Devet anđeoskih korova, ljudi svakog spola, dobi, položaja, vjere, dobri i zli, pa i sami đavli, svatko mora, milom ili silom, priznati istinu i nazvati je blaženom.

Svi anđeli na nebesima, po riječima sv. Bonaventure, neprestano joj kliču: "Sveta, sveta, sveta Marijo, Bogorodice i Djevice" upravljaju joj svaki dan milijune milijuna puta anđeoski pozdrav: *Zdravo Marijo*, padajući pred njom i moleći u nje milost, da ih počasti kojom svojom zapovijedi. Sam Sv. Mihael, kako to veli sv. Augustin - premda je poglavica svega nebeskoga dvora, najrevnije joj iskazuje svakovrsnu čast i navodi na to druge, uvijek spremno očekujući tu počast da na njezin mig učini koju uslugu kojom od njezinih slugu....Ako ona svojim slugama sama ne daje tih savjeta, ona to čini po anđelima, koji smatraju svojom najvećom čašću i ugodnošću poslušati je kad im da naredbu da siđu na zemlju i pomognu njezinim vjernim slugama.

O štovanju sv. Mihaela (p. B. Vercauysse)

Uvod u meditaciju: Predoči si, kako se sv. Mihael bori u nebu s Luciferom i s palim anđelima. Moli za milost velike poniznosti i posvemašnje podložnosti volji Božjoj.

1. *Odnos sv. Mihaela prema ljudima.* Providnost Božja se često služi stvorenjima da izvede svoje nakane, pa i svojim anđelima, koje sv. Pavao naziva služećim duhovima. Sv. Crkva štuje posebno sv. Mihaela, jednoga od prvih nebeskih knezova, najmoćnijega borca za Boga i kraljevstvo Božje u Starom i Novom zavjetu. Crkva ga štuje kao moćnoga zaštitnika umirućih. Sv. Mihael našu dušu u trenutku smrti prima i vodi pred prijestolje Božje.

Iz toga učimo: 1. kako je časno drugima služiti, ako to činimo poput sv. anđela, naime vršeći volju Božju, i kako je spasonosno štovati sv. anđele, a posebno sv. Mihaela, i moliti njihov zagovor, da nam pomognu u borbi protiv napastia svijeta i zlih duhova, osobito u teškom času smrti i Božjega suda, kada će se odlučiti naša vječnost.

Zaziv: Sv. Mihaele arkandele, pomози puku Božjemu, (molitva sv. Crkve.) *Odluka.* U onom što činim u molit ću zaštitu sv. anđela i nastojat ću ih revno štovati, pogotovu sv. Mihaela.

2. *Borba sv. Mihaela u nebu.* Svi su anđeli bili stvoreni u milosti i pravednosti, ali Bog im je dopustio slobodu, da si njome zasluže najviši stupanj blaženstva. Iz oholosti Lucifer Bogu uskrati posluš i povuče za sobom mnoge anđele. Protiv njega dakle ustade arkandeo Mihael s drugim dobrim anđelima, da obrani čast i gospodstvo Božje i hrabro svlada ohole anđele koji su se odmetnuli od Boga.

Iz toga učimo: Oholost će, ako ju u svom srcu gajiš, i tebe kao i Lucifera u pakao strovaliti, a poniznost će ti osigurati spas zauvijek kao i sv. Mihaelu. Tko da se ne boji oholosti, koja je najljepšega anđela u tren u pakao strovalila ?

Zaziv: Moli sv. Mihaela da te brani protiv Lucifera koji uvijek teži za tim da sebi podigne prijestolje u našem srcu, da se njemu klanjamo i s njim zauvijek propadnemo. *Odluka.* Živjet ću uvijek u strahu Božjemu, jer da sam i anđeo još ne bih bio siguran za svoj spas.

3. *Borba sv. Mihaela na zemlji.* Ovu nam borbu pripovijeda sv. Juda Tadej. Kad je naime Lucifer htio prisvojiti Mojsijevo tijelo da zavede puk na idolopoklonstvo, borio se sv. Mihael zbog toga sa paklenim zmajem i svladao ga po drugi put. Divi se ovdje njegovoj dubokoj poniznosti; kad je svladao đavla, ne usudi se prokleti ga, nego reče: «Neka ti Gospodin zapovjedi da ušutiš» (Jud 1,9)

Tri nauka daje nam ovdje slavni arkandeo: 1. ne smijemo biti tako preuzetni da blišnjega sudimo i osuđujemo; 2. ne smijemo nikada Bogu dužno strahopočitanje povrijediti izgovarajući kletve i proklinjući njegova stvorenja; 3. moramo nastojati širiti i promicati slavu Božju svojim govorom i radom.

Molitva sv. anđelima: Slavni sv. Mihaele i svi sveti anđeli, isprosrite mi milost da u poniznosti i poslušnosti, kao vi, Bogu vjeran ostanem, da jednom budem dionikom vaše nagrade. Amen.

Sv. Mihael prikazuje Bogu sve molitve pravednika i svetih (Bl.L. Dehon)

Anđeli imaju puno uzvišeniju narav od naše. Oni su čisti duhovi. Njihova spoznaja daleko nadilazi našu. Svi nebeski duhovi pojedinih redova i korova posjeduju savršenstva i službe koji su

samo njima vlastiti. Serafini su anđeli beskrajne ljubavi, Kerubini predstavljaju i slave Božju sve spoznaju. A sv. Mihael arkandeo, poglavar Serafina i cijele anđeoske hijerarhije je prvak ljubavi Božje. On je Arknađeo Presvetog Srca. Bez sumnje on, prikazuje Bogu sve molitve pravednika i svetih kao neki tamjan, na zlatni oltar koji je pred Božjim prijestoljem; taj oltar ne može biti drugo do li Srce Isusovo, jedini oltar Bogu ugodan.

Anđeli žive u Nebu pred Božjim prijestoljem. Oni motre beskrajna Božja savršenstva, napajaju se na potocima slasti koje proizlaze iz gledanja Boga i njegove neizrecive ljepote. Oni će se cijelu vječnost klanjati Bogu, bez prestanka ga slaviti i hvaliti, blagoslivljati ga i zahvaljivati mu. Anđeli su također određeni nama za zaštitu. Anđeli nižeg kora obavljaju službu naših čuvara, arkandeli navještaju ljudima i izvršuju značajnije događaje i Božje planove. Anđeli razumiju govor naše duše kad se njima obraćamo. Oni poznaju ono što se na nas odnosi, a promiču naše dobro. Oni mogu djelovati na našu spoznaju i poticati nam dobre misli. Oni vode našu dušu kroz život u slavu ako umremo u Božjoj milosti. Sv. Mihael Arkandeo koji je poglavar među svim anđelima i koji se prvi suprotstavio Sotoni kad se pobunio protiv Boga i danas nas nastavlja štiti protiv đavolskih nasrtaja. Zazivajmo ga s povjerenjem. On će nam poslati u pomoć dovoljan broj anđela da se možemo oduprijeti Sotoni i zlim duhovima.

Sv. Mihael je zaštitnik cijele Crkve. On gorljivo ljubi Gospodina Isusa Krista, a isto tako i kraljevstvo Božje. Njega Crkva zaziva u molitvi za umiruće, da primi dušu koja se odvojila od tijela. On brani dušu na Božjem sudu i uvodi duše pravednika u Raj. Gorljivo molimo svaki dan sv. Mihaela. Zazivajmo ga kao posebnog zaštitnika, anđela Presvetog Srca. Zazivajmo ga u pomoć pogotovu u napastima i poteškoćama, molimo ga i za svetu Crkvu, pogotovu u teškim trenucima.

5. POBOŽNOST SV. GABRIJELU ARKANDELU

5. 1. Sv. Gabriel u Bibliji i crkvenoj tradiciji

Ime »Gabriel« znači »snaga Božja« ili »Bog se pokazao jakim«. On spada u red arkandela koji stoje pred Bogom, te posreduju objave koje se odnose na spasenjski Božji plan za svijet. Gabriel je arkanandeo početka, postajanja, začeca..., za razliku od Mihaela koji je, kako smo vidjeli, anđeo svršetka, smrti, suda i dovršenja. Zato sv. Gabriel slovi kao donositelj života. To je bio razlog zašto se njegov blagdan slavio u proljeće 24. ožujka, tj. uoči Gospodnjeg navještenja. Papa Benedikt XV je proslavu njegova blagdana propisao za cijelu Crkvu. Danas u obnovljenom liturgijskom kalendaru se slavi skupa sa sv. Mihaelom i sv. Rafaelom 29. rujna.

U Svetom pismu Gabriel se pojavljuje kao navjestitelj Božjih odluka. On tumači proroku Danielu viđenje ovna i jarca (Dn 8,16- 26) i razjašnjava mu Božju objavu o sedamdeset sedmica (Dn 9,21-27), to jest o pojavi Krista, 'Kneza Pomazanika'.

Svećeniku Zahariji je navijestio rođenje Ivana Krstitelja (Lk 1, 11 - 20), javlja se Mariji i naviješta joj rođenje Isusa, Mesije koji dolazi (Lk 1, 26 - 38). Svetom Josipu, koji još nije znao što se događa s njegovom zaručnicom, otkriva tajnu Utjelovljenja: »Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga« (Mt, 1, 20). On također javlja Josipu da uzme Dijete i Majku njegovu te bježi u Egipat, a kasnije mu donosi poruku da se vrati »u zemlju izraelsku, jer umrli su oni koji su Djetetu o glavi radili« (Mt, 2, 20).

Kako smo vidjeli u Danielovoj knjizi (Dn 10,5-6), Gabriel je opisan kao snažna pojava; lice mu kao munja, oči kao baklje ognjene... Služba i zbilja ovog snažnog anđela duboku su se utisnuli u sjećanje ljudi, osobito po već spomenutoj poruci koju je donio Djevici Mariji iz Nazareta (usp. Lk 1,26-38). Neki crkveni naučitelji misle da je i onaj anđeo što se u božičnoj noći javio pastirima bio Gabriel.

Gotovo na svim slikama Gabriel je prikazan kako stoji Mariji s lijeve strane. On dolazi iz skrivenog u vidljivi svijet, i time pokazuje naklonost Božju prema svijetu. Ta je naklonost našla svoj puni izražaj u utjelovljenju Sina Božjega.

Gabriel obično drži u ruci štap od ljiljana. Štap je simbol Glasnika. Prije je bio prikazivan sa samo tri cvijeta, što simbolizira Trojstvo. Kasnije je ljiljan postao simbolom Marijine čistoće, i on često stoji u vazici pokraj Presvete Djevice.

Na srednjovjekovnim skulpturama Gabriel zajedno s Mihaelom stoji uz Marijin bok, ili čuva s njime crkveni ulaz. Njemu je, kao i svetom Mihaelu, pučka pobožnost pridavala ulogu čuvara crkvenih vrata; ta dva arkandela priječe demonu ulaz u crkvu. U istočnoj Crkvi Gabriel nosi i zemaljsku kuglu sa žezlom.

Papa Pio XII. proglasio ga je 1. travnja 1951. godine nebeskim zaštitnikom telekomunikacija i obavijesnih sredstava. Patron je glasnika, poštara i filatelista. U Hrvatskoj je sv. Gabriel zaštitnik zrakoplovnog vojnog učilišta u Zemuniku kraj Zadra.

Što se tiče štovanja svetog Gabriela, ovdje valja samo spomenuti da je on prisutan u molitvi i pjevanju Crkve. Dosta je samo spomenuti da su početne riječi molitve Zdravo Marijo, njegove pozdravne riječi Djevici iz Nazareta. Tu molitvu pravi kršćanin moli dnevno, a to znači da izgovara i riječi arkanandela Gabriela. Isto tako sv. Gabriel se spominje i u pojedinim crkvenim pjesmama, osobito u vrijeme došašća....

U nekim našim krajevima sav kršćanski narod pjeva molitvu *Anđeo je Gospodnji navijestio Mariji*, - a taj anđeo ne može biti drugi doli Gabriel -, kao i pučki vapaj: Kad zadnja ura bije, dođi Majko ti po nas!«. Tu pjesmu možemo čuti svakog dana točno u podne na Hrvatskom katoličkom radiju. Tako Božji narod i dobronamjerni slušatelji radija mogu dati oduška svojoj pobožnosti zajedno s blagovjesnikom Gabrielom.

5. 2. Devetnica sv. Gabrijelu Arkandelu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu na čast arkandela Utjelovljena možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva skupa s litanijama Svih sv. Anđela ili, ako imamo više vremena možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. O sveti veliki arkandele, sv. Gabrijele, budući da si ti jedan od sedam čistih duhova koji stalno stoje pred prijestoljem Svevišnjega, zbog slave kojom si se razlikovao između svih drugih anđela, isprosi mi milost da uvijek hodim u Božjoj prisutnosti te da moje misli, riječi i djela uvijek imaju za cilj čistu slavu Božju. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
2. O slavni arkandele sv. Gabrijele, zbog svete radosti koju si osjetio kad si bio poslan na zemlju navijestiti najutješnije otajstvo Utjelovljenja Sina Božjega, Otkupitelja svijeta isprosi mi milost da u svim častima znam odbaciti uznositost i oholost te da u svemu što činim u svom životu izvršujem Božje planove, s ciljem služenja Bogu i mog posvećenja. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
3. O proslavljeni arkandele sv. Gabrijele, zbog svetog veselja koje si kušao kad si stupio pred Mariju iz Nazareta, blagoslovljenu među ženama, isprosi mi milost da uvijek ispovijedam i gajim posebnu djetinju pobožnost prema Gospi te da istu širim i tako postanem dionikom Božjeg blagoslova obećanog njenim štovateljima, prema samim njenim riječima: «Svi će me naraštaji zvati blaženom». *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
4. O sveti veliki arkandele sv. Gabrijele, zbog neuobičajene radosti koja te je zahvatila kad si nazvao Mariju punom milosti i jedinom među ženama izabranom da postane Majkom Božjom isprosi mi milost da ljubim Spasitelja svijeta i njegovu svetu Majku i postanem pravim Božjim djetetom. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
5. O slavni arkandele sv. Gabrijele, zbog svetog čuđenja koje te obuzelo kad svi vidio da je Marija uznemirena slušajući divne riječi koje si joj u ime Božje uputio isprosi mi milost svete poniznosti koja je temelj i potpora svim drugim krepostima. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
6. O proslavljeni arkandele sv. Gabrijele, zbog vanrednog divljenja koje si kušao kad si navijestio Mariji da će postati Majkom i ostati Djevicom, isprosi mi milost jakosti, da čuvam čistom svoju dušu i tijelo, u staležu na koji me Bog poziva, u skladu s mojim obećanjima Bogu. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu....*
7. O sveti veliki arkandele sv. Gabrijele, zbog divne dobrohotnosti s kojom si izrekao riječi ohrabrenja Mariji i raspršio sve strahove koji su uznemirivali njeno srce kad si joj navijestio da će roditi Sina Božjega, isprosi mi milost da moj duh bude oslobođen od svih obmana kojim se duh

tame služi kako bi me uznemirio i naveo na krivo razumijevanje vjerskih istina na putu spasenja. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

8. O slavni arkandele sv. Gabrijele, zbog divljenja koje si kušao kad si vidio potpunu spremnost Marije da prihvati Riječ Božju i postane Majkom, isprosi mi milost se uvijek spremno odazovem Bogu i potpuno pristanem uz njegovu svetu volju u svim situacijama života koje mi Božja providnost stavi na put. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

9. O proslavljeni arkandele sv. Gabrijele, zbog beskrajne slave i radosti koja je prožela sve nebeske anđele, pokojne pravednike koji su čekali otkupljenje, te sve ljude dobre volje kad si pred lice Presvetog Trojstva prikazao Marijin pristanak da postane Majkom Utjelovljene Božje Riječi, te zbog silaska Sina Božjega u Srce i krilo Marijino po djelovanju Duha Svetoga isprosi mi milost da u svemu som životu slušam i nasljedujem Isusa Krista te da po zagovoru Majke Božje jednog dana sretno dođem do vječnog motrenja Boga u vječnosti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

5. 3. Molitve i zazivi sv. Gabrielu Arkandelu

O slavni arkandele sv. Gabrijele, sjedinjujem se s radošću koju si kušao kad si se kao nebeski glasnik s poštovanjem pojavio pred Marijom i pozdravio je s pobožnošću i ljubavlju, te si se prvi među anđelima klanjao utjelovljenom Sinu Božjemu u Marijinu krilu. Molim te, isprosi mi milost da istim osjećajima koje si ti kušao pozdravljam i častim Majku Božju te se s ljubavlju klanjam Sinu Božjemu koji je postao čovjekom. Amen. *(Iz molitvenika Preghiere con gli angeli)*

Sveti Gabrijele arkandele, divni vjesniče Božji, očisti nam srce, pomози nam da dostojno primamo Krista, molimo te da skupa sa svim anđelima prikažeš Kraljici Neba pozdrav kojim si je pozdravio na zemlji i isprosiš nam milost Božju za koju molimo. *(Iz molitvenika Preghiere con gli angeli)*

Sveti Gabrijele Arkandele, obuci nas u Božju snagu, pomози nam da istinski upoznamo i žarko uzljubimo Božanske Srce Spasitelja našega, Gospodina Isusa Krista i Bezgrešno Srce Njegove i naše Presvete i predrage Majke Marije, Kraljice Neba i zemlje! *Zazivi sv. Gabrielu; Sveti Gabrijele, Arkandele Utjelovljenja... (moli za nas, ponavlja se svaki puta), Vjerni poslanici Božji..., Anđele ufanja i mira..., Zaštitniče svih službenica i službenika Božjih..., Čuvaru svetog Krštenja..., Zaštitniče svećenika...!*

6. POBOŽNOST SV. RAFAELU ARKANDELU

6. 1. Sv. Rafael u Bibliji i crkvenoj tradiciji

Ime »Rafael« znači »Bog iscjeljuje, liječi«. Ovo ime ujedno znači da mu nije dano samo da liječi čovjeka, nego da također liječi sve stvorenje nakon grijeha prvih ljudi. Bog je naredio Rafaelu: »Spašavaj zemlju koja je po zlim anđelima bila iskvarena i navijesti joj ozdravljenje, tako da se njezine patnje promijene« (Henok 6).

Sv. Rafael je jedan od sedmorice arkanandela koji u »sve vrijeme stupaju pred Božjom Slavom,« a istovremeno se približio ljudima kao nijedan od anđela. U Bibliji se spominje samo u Tobijinoj knjizi, kao pratilac na putu, zaštitnik i zagovornik mladog Tobije. Na zapovijed Božju vodi ga na njegovom opasnom putu u Rages Medijski (Tob 5, 5), to jest po svim putovima Medijskog kraljevstva, i govori mu da uhvati ribu koja ga u rijeci Tigrisu htjela proždrijeti. »Na to se momak dočepa ribe te je izvuče na suho. Onda mu anđeo kaza: 'Raspori ribu, izvadi joj srce, jetru i žuč i dobro ih čuvaj jer su koristan lijek'« (Tob 6, 4).

Nakon obroka nastavili su put. Po Božjoj zapovijedi svladava pakosnog zloduha Asmodeja, pošto Tobija u kući svoje zaručnice Sare, sjetivši se Rafaelovih riječi, »uze tamjanova pepela, metnu na nj riblje srce i jetru i okadi. Tek što demon oćutje vonj, pobježe u Gornji Egipat, a anđeo ga ondje okova« (Tob 8,2-3). Rafael liječi od sljepoće starog Tobiju, koji priznaje da mu se Bog smilovao.

Kad mu želi isplatiti putni trošak, on se otkriva: »Ja sam Rafael, jedan od sedmorice svetih anđela koji na nebesima donose molitve svetih i stupaju pred Slavom Svetoga!« (Tob, 12, 15).

U nekanonskim židovskim spisima Rafael slovi kao arkandeo, kao jedan od četvorice najvećih anđela, odnosno kao jedan od šestorice ili sedmorice Knezova anđeoskih, kao anđeo nad ljudskim duhovima, nad njihovim bolestima i ranama i kao anđeo suda. I u kršćanstvu se on naziva arkandelom. Rafael liječi ljude od njihovih bolesti i vodi ih na putu, kao što smo gore vidjeli.

Njegov se blagdan od Srednjeg vijeka pa dalje slavio samo tu i tamo, i to na različite dane, a papa Benedikt XV je 1921. godine propisao proslavu njegova blagdana za cijelu Crkvu 24. listopada, kako bi bio povezan sa tadašnjim blagdanom Svete obitelji. Danas u obnovljenom liturgijskom kalendaru se slavi skupa sa sv. Mihaelom i sv. Gabrijelom 29. rujna.

Sv. Rafael je zaštitnik ljekarnika, svih putnika, iseljenika, hodočasnika, planinara, brodarka, rudara, krovopokrivača, bračnih drugova, siromašnih duša. Prikazuje se u hodočasničkoj odjeći, s tikvicom za vodu i putničkim štapom ili kako izvlači ribu na obalu.

6. 2. Devetnica sv. Rafaelu arkandelu

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu na čast arkandela Rafaela možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva skupa s litanijama Svih sv. Anđela ili, ako imamo više vremena, možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Uzvišeni arkandele sv. Rafaela, koji si vjerno pratio Tobiju na putovanju (usp. Tb 5,1-13), udostoj se i mene, siromašnog grešnika, pratiti u opasnom putovanju života na putu prema vječnosti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

2. Premudri arkandele sv. Rafaela, koji si mladog Tobiju sačuvao od smrtne opasnosti kod rijeke Tigrisa tako da si ga poučio kako uhvatiti veliku ribu koja ga je htjela proždrijeti (usp. Tb 6, 1-6), pouči i mene kako izbjeći napadaje paklene nemani koja me posvuda okružuje i želi upropastiti moju dušu. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

3. Ljubljeni arkandele sv. Rafaela, koji si dopratio Tobiju u Mediju i sam pošao u grad Rages kako bi od Gabaela podigao veći dug u novcu koji je Tobija bio založio (usp. Tb 9, 1-6), molim te, zagovorniče moje duše kod Gospodina, isprosi mi oprostjenje svih dugova zbog mojih grijeha kod Boga. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

4. Moćni arkandele sv. Rafaela, koji si oslobodio dobru Saru od pakosnog zloduha Asmodeja primoravajući ga se vrati u paklene ponore (usp. Tb. 6,7-18), isprosi mi milost oslobađanja moje duše od svih grijeha, strasti i napasti kojima je đavolski duh nastoji zarobiti i podložiti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

5. Dobri arkandele sv. Rafaela, koji si Saru čudesno oslobodio od đavolskog utjecaja i priskrbio joj sretan brak s Tobijom (usp. 8, 1-18), molim te, isprosi mi milost da moja duša postane slobodna od svih strasti te se kao zaručnica sa živom vjerom i gorućom ljubavlju sjedini s Isusom. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

6. Samilosni arkandele sv. Rafaela, koji si čudesno povratio dragocjeni vid slijepom Tobitu (usp. Tb 11,10-16), isprosi mi milost prosvjetljenja moje duše kako bih progledao u svim duhovnim sljepoćama koje me žaloste, te upoznao pravu istinu svih stvari u Bogu, te tako slobodan od svih privida radosno kročio putem Božjih zapovjedi. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

7. Velikodušni arkandele sv. Rafaela, koji si obasuo blagoslovom i blagostanjem Tobijinu kuću i odbio sve darove kojim su ti htjeli iskazati svoju zahvalnost (usp. Tb 12, 1-6), isprosi mi milost odvojenosti od svih zemaljskih dobara kako bih se svom snagom potrudio zadobiti neprocjenjiva nebeska dobra i vječni Raj. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

8. Ponizni arkandele sv. Rafaela, koji si odbio čine čašćenja koji su ti Tobija i njegova obitelj htjeli iskazati (usp. Tb 12, 5- 21), isprosi mi milost prave poniznosti kao bih izbjegavao časti i rastresenosti ovog svijeta i svu svoju slavu položio u skroviti život u Isusu Kristu. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

9. Savršeni arkandele sv. Rafaele, koji si neprestano pred licem Svevišnjega kako ti sam reče Tobiji: «Ja sam Rafael, jedan od sedmorice svetih anđela koji na nebesima donose molitve svetih i stupaju pred Slavom Svetoga» (Tb 12, 15), ispisi mi milost da nikada u životu ne izgubim s vida Božju prisutnost kako bi sve moje misli, riječi i djela bili na slavu Bogu i za moje posvećenje. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...*

6. 3. Trodnevnica svetom Rafaelu

(Sveti Rafael je na poseban način zaštitnik Družbe sestara »Služavki Maloga Isusa«. Pod naslovom »U SLUŽBI MALOGA ISUSA« Družba je izdala prikladan molitvenik, iz čijeg drugog hrvatskog izdanja u Zagrebu 1978. godine donosimo trodnevnici sv. Rafaelu.)

Zdravo, sveti Rafaele, Boga Višnjeg arkandele, k tebi smjerno dolazimo, s pjesmom da te proslavimo. Ti nam čuvaj srce naše, k Bogu vodi misli naše, U nebo nas prati gor'! Budi liječnik bolesnima, Budi jakost žalosnima. Putnika ti brani, štiti, Vječnog Oca za njih moli. Ti nam čuvaj ... (izreći nakanu)

Antifona: Ja sam Rafael što stojim pred Gospodinom; a vi blagoslivljajte Boga i obznanjujte sva čudesna djela njegova.

Psalam 103.

Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina,
I sve što je u meni, sveto Ime njegovo!
Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina,
I ne zaboravi dobročinstava njegovih!
On ti otpušta sve grijehе tvoje,
On iscjeljuje sve slabosti tvoje;
On ti od propasti čuva život,
Kruni te dobrotom i ljubavlju.
Život ti se ispunja dobrima,
Ko orlu ti se mladost obnavlja.
Gospodin čini pravedna djela,
I potlačenima pravicu vraća;
Mojsiju objavi putove svoje,
Sinovima Izraelovim djela svoja.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu,
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vjekova. Amen.

Antifona: Ja sam Rafael što stojim pred Gospodinom; a vi blagoslivljajte Boga i obznanjujte sva čudesna djela njegova.

Čitanje: Tob 12, 15a, 18a, 20.

Ja sam Rafael, jedan od sedmorice svetih anđela, koji na nebesima donose molitve svetih, i stupaju pred slavom Svetoga. Ja nisam došao jer se meni svidjelo, nego po zapovijedi Boga našega. Zato ga blagoslivljajte uvijek i pjevajte mu. - Sada je vrijeme da se vratim onome koji me je poslao. A vi blagoslivljajte Boga i razglasite sva čudesna djela njegova.

- Anđelima je svojim Bog zapovjedio,- Da te čuvaju na svim putovima tvojim.

Pomolimo se: Bože, Ti čudesnom promisli povjeravaš službe anđelima i ljudima; daj milostivo da nam na zemlji čuvaju život oni koji te vazda dvore na nebesima. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

6. 4. Molitve i zazivi sv. Rafaelu Arkandelu

Nije čudo da su kršćani, čitajući Tobijinu knjigu, počeli štovati svetoga Rafaela i utjecati mu se u različitim prilikama i neprilikama svoga života. Naročito su mu se preporučivali putnici, a pomalo i pečalbari te iseljenici. Kao duhovnome liječniku počeli su mu se utjecati i bolesnici u duševnim i tjelesnim bolestima. A kao svoga posebnog zaštitnika časte ga apotekari.

U jednoj svojoj homiliji o evanđeljima sveti Grgur Veliki lijepo kaže: »Rafael znači Božji lijek. On je, dotaknuvši kao po službi Tobijine oči, uklonio tmine njegove sljepoće. Dolikovalo je da bude nazvan Božjim lijekom, kad je bio poslan da liječi.«

Slavni arkandele sv. Rafaele, veliki kneže nebeskog dvora, vođo putnika na kopnu i moru, tješitelju žalosnih, utočište grešnika, molim te da mi pomogneš u svim mojim potrebama i mukama života kao što si pomogao mladiću Tobiji u njegovim progonstvima. Budući da si ti lijek Božji, ponizno te molim da izliječiš moju dušu od brojnih nemoći i tijelo od svih zala koja me muče. Na poseban način te molim, isprosi mi krepost čistoće da zaslužim biti živi hram Duha Svetoga. *(Iz molitvenika Preghiere con gli angeli)*

Sveti Rafaele Arkandele, čuvaj nas na našim putevima, liječi nas u našim bolestima, prinesi naše molitve pred lice Svevišnjega, izmoli nam od Gospodina anđeosku čistoću duše i tijela. *Zazivi sv. Rafaelu: Sveti Rafaele, Arkandele Božje Ljubavi...(moli za nas, ponavlja se svaki puta), Krotitelju paklenoga duha..., Pomoćniče u velikim tjeskobama..., Anđele bolesti i ozdravljanja.... Zaštitniče liječnika i putnika...!*

Molitva svetom Rafaelu pred putovanje

Na put mira i sreće neka nas upravlja Svemogući i milosrdni Gospodin, i neka nas prati anđeo Rafael, da se s mirom i radosne vratimo kući, sretno obavljena posla. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

7. POBOŽNOST ANĐELU ČUVARU

7. 1. O pobožnosti prema Anđelu Čuvaru.

»Evo, ja ću poslati Anđela moga, da ide pred Tobom i da te čuva na putu i da te uvede u mjesto koje sam ti pripremio. Slijedi njega i slušaj glas njegov«. (Iz 23.) »Pazite, da ne učinite ništa zla nijednomu od ovih malenih. Zaista vam kažem, da Anđeli njihovi gledaju uvijek u lice Oca mojega na nebesima«. (Mt 18, 10.)

Ovim riječima svjedoči Božanski Spasitelj kršćansku istinu da svaki čovjek ima svoga Anđela čuvara, koji bdije nad njim posvuda, a u isto vrijeme gleda lice Svevišnjega na nebesima. Misao da svatko ima svoga Anđela čuvara vrlo je spasonosna, jer čuva čovjeka od mnogih zlih djela, koje bi inače počinio, ali ga ova misao od njih odvraća. Spasonosna je ova misao još i stoga što čovjeku daje osobitu snagu u napastima i grješnim pogibeljima, podsjećajući ga da ima netko, tko će se zajedno s njim boriti.

Uistinu je to veliki dar Božji, da svaki od nas ima svoga Anđela čuvara. Poznato je još iz Staroga Zavjeta kako je Bog poslao svoga Anđela Rafaela, da bude zaštitnik, čuvar i pratilac mladomu Tobiji kada je na put pošao. Na tom putu susretao se mladi Tobija s mnogim teškoćama, često su ga okružile velike pogibelji, ali Anđeo Gospodnji, koji je bio sveudilj uza nj, sačuva ga od svakoga zla, i napokon ga sretno privede natrag u naručaj ocu i majci. Isto tako i svaki čovjek, kad se rodi, određeno mu je da putuje putem trnovitoga života u ovoj suznoj dolini. Poput mladoga Tobije i on se susreće s tolikim pogibeljima, toliki neprijatelji vrebaju na nj, da ga upropaste. Ali Anđeo čuvar štiti ga kao što je Anđeo Rafael štitio mladoga Tobiju, da ga napokon sretno privede u naručaj Ocu Nebeskomu i Majci Mariji.

Upravo su sveci toliko štovali svoje svete Anđele čuvare. Kao što je bio mladi Tobija poslušan Anđelu Rafaelu, kojega je gledao uza sebe tjelesnim očima, tako su i oni bili uvijek poslušni glasu svojega Anđela čuvara, kojega su uvijek gledali uza se duševnim očima. Pa kao što je Anđeo spasio tri mladića iz užarene peći, tako i anđeli čuvari spasiše mnoge svete duše, koje bi inače bile postale žrtvom strasti i pokvarenosti ovoga svijeta. Među tolikim primjerima dosta je spomenuti kako je sveta Agneza, 13 godišnja djevojčica, hrabro odgovorila krvniku kad joj je prijetio, da će je staviti u sramotnu kuću: »Ti meni ne možeš ništa, jer će Anđeo Gospodnji štiti moje tijelo!...«

Poznato je, kako je sveta Cecilija uvijek vidjela tjelesnim očima svoga Anđela čuvara, koji ju je posvuda pratio i sačuvao njezinu čistoću. Svetoj Julijani posla Bog u tamnicu Anđela, koji joj iscijeli na čuđenje krvnika sve rane, što ih je zadobila radi Krista. A svima je poznato kako je Anđeo izveo iz tamnice poglavara Apostola sv. Petra. A napokon i sam Isus, kad bi kušan od sotone, bio je kasnije obradovan i služen od Anđela. A i u času svoje najteže muke na Maslinskoj gori htio je da bude utješeno i okrijepljeno od Anđela.

Među osobitim štovateljima svetih anđela čuvara ističe se sv. Alojzije, zaštitnik mladeži. On je za sve milosti, koje je od Boga primao, pokazivao osobitu zahvalnost svomu Anđelu čuvaru. Pa kad je on, uzor i zaštitnik mladeži gojio takovu pobožnost prema svetom Anđelu čuvaru, dostojno je, da ga sva katolička mladež u tomu nasljeduje. (*Imprimatur br. 2055. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

7. 2. Devetnice i trodnevnica Anđelu čuvaru

Devetnica Anđelu čuvaru

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu na čast anđela čuvara možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva skupa s litanijama anđelu čuvaru ili, ako imamo više vremena, možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Sv. anđele čuvaru, vjerni izvršitelju Božjih planova, koji si od prvih trenutaka života brižno bdio nada mnom, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa cijelim korom Anđela koji su po Božjoj dobroti određeni ljudima za čuvare, i molim te da udvostručiš brigu oko moje duše te me po Božjoj milosti sačuvaš od pada u grijeh, kako bih na svom životnom putu sačuvao čistom svoju dušu. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu... Anđele, čuvaru mili! Svojom snagom me zakrili. Prema Božjem obećanju, čuvaj mene noću, danju. Osobito pak me brani da mi dušu grijeh ne rani. A kad s ovog svijeta pođem, sretno da u nebo dođem, da se ondje s tobom mogu vječno klanjat dragom Bogu. Amen.*

2. Sv. anđele čuvaru, istinski prijatelju, koji me toliko ljubiš te na sam svakom mjestu i u svakom trenutku počašćen tvojom divnom prisutnošću, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa korom Arkandela koji su od Boga odabrani za navjestitelje velikih otajstava, i molim te da prosvijetliš moju dušu te spoznam volju Božju za mene i potakneš moju volju da je spremno prihvati, kako bih djelovao u skladu s vjerom koju ispovijedam te zadobio obećanu nagradu u vječnosti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili....*

3. Sv. anđele čuvaru, mudri moj učitelju, koji nikad ne prestaješ učiti me istinskoj mudrosti svetaca, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa anđeoskim korom Poglavarstva koji su od Boga određeni za predsjedanje nižim anđeoskim korovima i spremno izvršenje Božjih odredaba, i molim te da nadgledaš moje misli, riječi i djela kako bih se u svemu suobličio tvojim spasonosnim poukama i nikada ne izgubio sveti Božji strah koji je nepogrešiv početak prave mudrosti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili....*

4. Sv. anđele čuvaru, ljubljani moj ispravitelju, koji me divnim i trajnim opomenama potičeš da se podignem iz grijeha svaki put kad nesretno padnem, pozdravljam te i zahvaljujem u zajedništvu sa anđeoskim korom Vlasti koje su od Boga određene za umanjenje đavolskih napora protiv ljudi, i molim te da probudiš modu duši iz tromosti mlakosti u kojoj se nalazim i isprosiš joj jakost kojom će nadvladati sve svoje neprijatelje. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili....*

5. Sv. anđele čuvaru, moćni moj branitelju, koji mi ustrajno otkrivaš đavolske zasjede u blještavilu svijeta i laskanju tijela i tako mi olakšavaš pobjedu nad njima, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa anđeoskim korom Moći koje su od Boga određene za činjenje čudesa i poticanje ljudi na put svetosti, i molim te da mi pomogneš u svim opasnostima, obraniš me u svim napadajima đavla, kako bih mogao sigurno hoditi putem svih kreposti, posebno poniznosti, čistoće, poslušnosti i ljubavi, koje su ti tako drage a neophodne za spasenje. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*

6. Sv. anđele čuvaru, nepogrešivi moj savjetniče, koji mi svojim razjašnjenjima pomažeš upoznati volju Božju i najprikladnija sredstva da je provedem u djelo, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa anđeoskim korom Gospodstava koja su od Boga određena za saopćavanje njegovih odredaba i udjelivanje snage za savladavanje naših strasti, i molim te da oslobodiš moj duh od svih neprikladnih sumnji i opasnih kolebljivosti, kako bih slobodan od svakoga straha slijedio tvoje savjete mira, pravednosti i svetosti. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*

7. Sv. anđele čuvaru, gorljivi moj odvjetniče, koji neprekidnim molitvama u Nebu zagovaraš moje vječno spasenje i udaljuješ od mene zaslužene kazne, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa anđeoskim korom Prijestolja koja su od Boga određena za podržavanje njegova prijestolja i učvršćivanje ljudi u započetom dobru, i molim te da okruniš svoju ljubav prema meni tako da mi isprosiš predragocjeni dar ustrajnosti do kraja, kako bih iz bijede ovoga progonstva sretno prešao u radost nebeske domovine. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*

8. Sv. anđele čuvaru, dobrohotni tješitelju moje duše, koji blagim nadahnućima tješiš dušu u svim mukama života te me hrabriš pred strahovima od budućnosti, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa anđeoskim korom Kerubina koji su ispunjeni spoznajom Boga, određeni za prosvjetljenje našeg nepoznavanja Božjih otajstava, i molim te da mi pomogneš u sadašnjim protivštinama kao i u zadnjoj agoniji, kako bih potaknut tvojom slašću i utjehom zatvorio svoje srce svim ovozemaljskim pogubnim laskanjima i položio svoju nadu u buduću vječnu sreću. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*

9. Sv. anđele čuvaru, plemeniti kneže nebeskog dvora, neumorni pomoćniče mog vječnog spasenja koji si prisutan u svim trenucima s nebrotjenim dobročinstvima koja za mene činiš, pozdravljam te i zahvaljujem ti u zajedništvu sa anđeoskim korom Serafina koji su više od svih ražareni Božjom ljubavi, su određeni zapaliti naša srca ljubavlju, i molim te da upališ u mom srcu iskru ljubavi kojom neprestano goriš, da u meni spali sve svjetske i sjetilne ljubavi, te me uzdigne do motrenja nebeskih stvarnosti, kako bih, nakon tvoje ljubezne brige na zemlji, jednog dana skupa s tobom u Raju mogao slaviti Boga i zahvaljivati mu, kao i tebi, u sve vjeke vjekova. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*

Kraća devetnica Anđelu čuvaru

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu jednostavnu ali duboku devetnicu na čast anđela čuvara možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od devet zaziva skupa s litanijama anđelu čuvaru ili, ako imamo više vremena, možemo tijekom 9 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. O moj dobri anđele čuvaru, pomози mi zahvaliti Bogu koji se udostojao odrediti te meni za čuvara. *Anđele, čuvaru mili! Svojom snagom me zakrili. Prema Božjem obećanju, čuvaj mene noću, danju. Osobito pak me brani da mi dušu grijeh ne rani. A kad s ovog svijeta pođem, sretno da u nebo dođem, da se ondje s tobom mogu vječno klanjat dragom Bogu. Amen.*

2. Anđele čuvaru, nebeski kneže, isprosi mi pokajanje i oprostjenje za sve uvrede kojima sam povrijedio Boga i tebe ne brinući se za tvoje savjete i prijekore. *Anđele čuvaru mili...*

3. Anđele čuvaru, ljubljени moj zaštitniče, utisni u moju dušu duboko poštovanje prema tebi, da se nikada više ne drzнем učiniti nešto čime bih te ožalostio. *Anđele čuvaru mili...*

4. Anđele čuvaru, samilosni moj liječniče, pouči me o lijeku moje duše da ozdravim od zala koja je pritišću. *Anđele čuvaru mili...*

5. Anđele čuvaru, moj vođo, isprosi mi snagu da nadvladam sve zapreke na koje nailazim na putu rasta u krepostima kako bih strpljivo podnosio progonstva ovog života. *Anđele čuvaru mili...*
6. Anđele čuvaru, moćni moj zagovorniče, isprosi mi milost da spremno slušam tvoja sveta nadahnuća te tako u svemu uskladim svoju volju s voljom Božjom. *Anđele čuvaru mili...*
7. Anđele čuvaru, čisti duše koji si zapaljen Božjom ljubavlju, isprosi mi milost da i ja budem zapaljen plamenom te ljubavi, skupa s pravom pobožnošću prema uzvišenoj Kraljici anđela i mojoj dobroj Majci. *Anđele čuvaru mili...*
8. Anđele čuvaru, divni moj skrbniče, pomози mi da dostojno odgovorim na tvoju ljubav i dobročinstva koja činiš prema meni te da se potrudim oko širenja pobožnosti prema anđelima. *Anđele čuvaru mili...*
9. Anđele čuvaru, sveti službeniče Previšnjega, isprosi mi kod njegova beskrajnog milosrđa da jednog dana dođem u Nebo i budem dostojan popuniti neko od mjesta koja su ostala prazna pobunom neposlušnih anđela. *Anđele čuvaru mili...*

Trodnevnica Anđelu čuvaru

(Prevedeno iz «Manuale di Filotea» koji je napisao svećenik Giuseppe Riva penitencijar iz Milana; objavljeno s Imprimaturom 30. 01. 1897; Vic. Gen. can. Arcangeli, Bergomi.

Ovu trodnevnicu na čast anđela čuvara možemo obavljati tako da svaki dan molimo po jedan od triju zaziva skupa s litanijama anđelu čuvaru ili, ako imamo više vremena, možemo tijekom 3 dana svakodnevno moliti sve zazive)

1. Anđele čuvaru, ljubljени moj zaštitniče zahvaljujem ti na posebnoj brizi kojom štitiš moja duhovna i tjelesna dobra, i molim te zahvali u moje ime Božanskom milosrđu koje se udostojalo povjeriti meni za čuvara tebe, jednoga od nebeskih knezova. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele, čuvaru mili! Svojom snagom me zakrili. Prema Božjem obećanju, čuvaj mene noću, danju. Osobito pak me brani da mi dušu grijeh ne rani. A kad s ovog svijeta pođem, sretno da u nebo dođem, da se ondje s tobom mogu vječno klanjat dragom Bogu. Amen.*
2. Anđele čuvaru, molim oprostjenje za sve čime sam te ožalostio, kada sam pred tvojim očima kršio sveti Božji zakon usprkos tvojim opomenama, i molim te isprosi mi milost da dostojnom pokorom nadoknadim sve prošle grijehе te da sve više rastem u ljubavi i služenju Bogu i u pobožnosti Majci Božjoj, Kraljici anđela. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*
3. Anđele čuvaru, molim te da uvećаш svoja sveta nastojanja, kako bi nadvladao sve zapreke na putu rasta u krepostima, oslobodio se svih zala koja tište moju dušu, te ustrajao u dužnom poštovanju tvoje prisutnosti, sa strahopoštovanjem prihvaćao tvoje opomene i vjerno slijedio tvoje poticaje, te tako zaslužio jednog dana biti dostojan popuniti neko od mjesta koja su ostala prazna pobunom neposlušnih anđela i tako s tobom vječno slavio Boga. *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i Anđele čuvaru mili...*

7. 3. Litanije sv. Anđelu čuvaru

Gospodine smiluj se! - Kriste smiluj se!

Gospodine smiluj se! - Kriste čuj nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeski Bože, smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!

Duše Sveti Bože, smiluj nam se!

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Sveta Marijo, kraljice anđela,

moli za me!

Sveti anđele, čuvaru moj,

Sveti anđele, glavaru moj,

Sveti anđele, paziteljju moj,

Sveti anđele, savjetniče moj,

Sveti anđele, zaštitniče moj,

Sveti anđele, brižniče moj,

Sveti anđele, prijatelju moj,
 Sveti anđele, tješitelju moj,
 Sveti anđele, brate moj,
 Sveti anđele, učitelju moj,
 Sveti anđele, pastiru moj,
 Sveti anđele, svjedoče moj,
 Sveti anđele, pomagaču moj,
 Sveti anđele, stražaru moj,
 Sveti anđele, suradniče moj,
 Sveti anđele, zastupniče moj,
 Sveti anđele, ravnatelju moj,
 Sveti anđele, branitelju moj,
 Sveti anđele, vođo moj,
 Sveti anđele, propovjedniče moj,
 Sveti anđele, rasvjetitelju moj,
 Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, oprostite nam Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se Gospodine!
 Gospodine smiluj se! - Kriste smiluj se!
 Gospodine smiluj se! - Kriste čuj nas!
 Kriste usliši nas!

Pomolimo se: Bože, koji si se neizrecivim promislom udostojao odrediti svete anđele svoje da nas čuvaju podijeli nam, molimo te, da nas njihovo čuvanje obrani i da se njihovim vječnim društvom obradujemo. Amen.

7.4 Molitve, zazivi i posveta Anđelu Čuvaru

Hvalospjev u čast dobrog Anđela Čuvara (Sv. Ljudevit Montfortski)

Uistinu sam sretan što uvijek uza se imam anđela čuvara. On je kraljević Raja, miljenik Božji, strah svojih neprijatelja, jedan od onih čistih duhova koji nemaju ništa zemaljskog. Njegova je moć velika. On može svojom snagom preokrenuti svijet, očaravajuć je, pronicav, profinjen i okretan. On može u istom trenutku proći i kopno i more. Tako savršen, on želi biti moj čuvar, kako bi mi pomogao u mojoj slabosti. Jer on me oblikuje, vodi, ispravlja i opominje, brani me bez buke, a neprijatelj koji nas zavodi pored njega gubi svu svoju podmuklost.

Čuva me u svakom trenutku od nesretnih slučajeva, da je to teško vjerovati. On me potiče na pobožnost. Čini da pobjeđujem đavla, da svladavam kušnje, da pobjeđujem. Ali o komu se on toliko brine? Jao, on pritiče u pomoć jadnom zemaljskom crvu, bijednom grešniku, ništavilu. Koji mu za tolika dobra koja čini, odbija biti zahvalan, i koji se znajući da je anđeo tu, ne trudi dopasti mu se. Želim, o dobri anđele čuvaru, da budeš radostan u mom društvu. Zahvaljujem ti za milost tvoje brige za mene. Pobijedit ću napasnika i njegovu drskost ako tebe imam za zaštitnika. BOG SAM.

Molitva svetom Anđelu Čuvaru (Sv. Ljudevit Montfortski)

Anđele sveti, zahvaljujem ti na tvojoj brizi i pomoći, nastavi mi pomagati, molim te, do konca mojih dana. Prikaži Gospodinu moje molitve, vodi me u svim mojim koracima, pomoz mi u mojim nevoljama, podrži me u mojim borbama. Budi uvijek uza me, pobijedi sve moje neprijatelje, kako bismo jednoga dana u drugome životu bili zauvijek zajedno.

Anđelu Čuvaru

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa)

O čuvaru moje duše, što u lijepom nebu sjaš, kano čisti blagi plamen uz tron Božji prebivaš. K zemlji letiš radi mene, dušu mi prosvjetljuješ, prijateljem, tješiteljem, bratom mojim postaješ! Znajući kako slaba ja sam, za ruku me vodiš sam, i ja vidim kako nježno s mojeg puta mičeš kam. Glas Tvoj slatki sveđ me zove, da tek nebo gledam ja; što sam niža, manja, to se tvoje čelo življe sja. O Ti koji siječeš prostor brže nego munje sve, leti često mjesto mene među moje premile; krilima im suze tari, Isusovu blagost poj, šapćući moje ime pjevaj Ti o patnji čarobnoj.

Ja spasavat želim braću za života kratka svog; lijepi duše, Ti mi podaj svoga žara velikog. Žrtve moje, uboštvo mi imetak su cio moj. Skupa s tvojim blagom daruj Trojici ih presvetoj. Tebi čast i carsvo budi uza Kralja Svevišnjeg, meni sveti Kruh s oltara, blago Križa Gospodnjeg. S Križem, s Tijelom Krista Spasa, vijek na svetom oku Tvom, mirno čekam nadajući se sretnom žiću vječitom.

Sv. Anđele tebi povjeravam moje srce

(Sv. Franjo Saleški)

Slavni Anđele Božji koji me čuvaš, moli za mene. Moj dragi anđele blagoslovi me. Blaženi duše, brani me od neprijatelja. Moj dragi zaštitniče, isprosi mi veliku vjernost tvojim svetim nadahnućima. Sveti Anđele, štitiš me i od prije rođenja. Tebi povjeravam svoje srce: daj ga mom Spasitelju Isusu, jer njemu samom pripada. Ti si moj čuvar. Ti si također i moj tješitelj u času smrti. Ojačaj moju vjeru i moju nadu, zapali moje srce Božanskom ljubavlju. Učini da me moj prošli život ne žalosti, da me moj sadašnji život ne uznemiruje, da me moj budući život ne straši. Ojačaj moju dušu u smrtnoj tjeskobi, potakni me da budem strpljiv, sačuvaj me u miru, isprosi mi milost da mi posljednje jelo bude Kruh Anđeoski. Daj da mi posljednje riječi budu: Isus, Marija i Josip; da moj posljednji uzdah bude, uzdah ljubavi i da tvoja prisutnost bude moja posljednja utjeha. Amen.

Tri molitve na čast sv. Anđelu Čuvaru

(Sv. Alfons Liguori)

1. O moj sv. anđele čuvaru, koliko si puta morao svoje sveto lice odvratiti od mene radi mojih grijeha. Molim te, oprosti mi i izmoli da mi i dragi Bog oprosti, a ja čvrsto odlučujem da neću dragog Boga ni tebe nikada više svojevóljno uvrijediti. Amen.

2. Hvala ti, sv. anđele čuvaru, na svim rasvjetljenjima, žao mi je što te nisam uvijek slušao. Rasvjetluj me i nadalje, probudi moju savjest kad sagriješim i ne ostavi me u času smrti. Amen.

3. Zahvaljujem ti, moj nebeski zaštitniče, što si me toliko godina pratio. Često sam puta tebe zaboravio, a ti si uvijek na mene mislio. A tko zna, nije li mi smrt već pred vratima? Vodi me, moj sv. anđele čuvaru, uskom stazom ovoga života i ne ostavi me dok ne dođem u nebesku domovinu. Amen.

Moja duša je tebi potpuno povjerena

(Sv. Karlo Boromjeski)

O sveti anđele Božji, moj vjerni čuvaru, smatraj da je moja duša tebi potpuno povjerena. Molim te, predaj je u ruke njenog Stvoritelja i Otkupitelja, tako da s tobom i svim svecima nebeskim mogu uživati tvoju prisutnost, ljubiti ga savršeno i imati puninu života zauvijek. Amen.

Moj najbolji prijatelj

(Sv. Gertruda Velika)

O sveti Anđele Božji, kome je Bog povjerio mene na čuvanje, zahvaljujem ti na svim dobročinstvima duše i tijela koja si mi pribavio. Hvalim te i slavim te što mene bijednicu štitiš i čuvaš me od napadaja mojih neprijatelja. Blagoslovljen čas kad si mi dodijeljen za čuvara i zaštitnika. Blagoslovljena tvoja ljubav prema meni i nježna skrb kojom svaki čas nastojiš zadobiti

moje spasenje. Molim te da mi oprostiš što sam se tako često opirala tvojim nadahnućima i tako ožalostila tebe, mog najdražeg prijatelja. Obećajem da ću te ubuduće u svemu slušati i vjerno služiti mome Bogu. Amen.

Molitva Anđelu Čuvaru

Anđele, čuvaru mili! Svojom snagom me zakrili. Prema Božjem obećanju, čuvaj mene noću, danju. Osobito pak me brani da mi dušu grijeh ne rani. A kad s ovog svijeta pođem, sretno da u nebo dođem, da se ondje s tobom mogu vječno klanjat dragom Bogu.

Jutarnja molitva na čast sv. Anđelu Čuvaru.

O sv. Anđele čuvaru, hvala ti što si me i ove noći sačuvao od svakoga zla duše i tijela. Kako me je lako mogla smrt, a možda i vječna smrt snaći! Kao zahvalu za to dobročinstvo cijeli ću ovaj dan provesti tebi na čast, a na slavu Božju. Po tvojim rukama prikazujem dragome Bogu sav rad, sve poslove i muke, sve misli i čine današnjega dana. Izmoli mi milost da sve tako izvršim, kako će biti vrijedno veličanstva Božjega.

Daj da danas nikakav svojevolutni grijeh ne učinim, osobito ne ovaj... Čuvaj me svake nezgode, koja bi mogla nauditi mome životu, mojoj časti ili mom dobru. Predajem ti svoje tijelo i svoju dušu; pod tvojom obranom bit ću siguran; kad me ti vodiš, neću zalutati; kad se ti skrbiš za me, neće mi ništa manjkati. O anđele Božji, kome me je neizmijerna ljubav Očeva preporučila, rasvijetli me, čuvaj me, vladaj i ravnaj sa mnom danas i po sve dane života moga. Amen. (*Imprimatur br. 205S. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

Večernja molitva na čast sv. Anđelu Čuvaru.

Ispitaj si ukratko svijest, kako si ovaj dan proveo onda kaži: Evo opet sam, o sv. anđele čuvaru, pod tvojom zaštitom sretno proživio jedan dan. Iz dubine srca svoga zahvaljujem dragom Bogu, Majci Božjoj i tebi, za sva rasvjetljenja, nadahnuća, dobročinstva i upućenja, kao i za sve milosti, koje sam ovoga dana primio. Sve si mi ih ti izmolio svojim posredovanjem. Kamo sreće da sam ih samo još bolje na slavu Božju i spasenje duše svoje upotrijebio! Kad se obazrem na današnji dan, uviđam mnoge nedostatke, mnoge grijehe i zablude, kojima sam se protiv dobrote Božje ogriješio i čime sam tebe, moj vjerni vodiču i pratioče, uvrijedio.

Kajem se za sve svoje grijehe i nemarnosti, i molim te, vrijedni moj prijatelju, izmoli mi oprostjenje od Boga a također i milost da ih se ubuduće ozbiljno klonim. Raskrili, sv. Anđele čuvaru, svoja moćna krila nada mnom. Ne daj da mi se zlobni neprijatelj približi, te da naudi mome tijelu ili duši. Usnut ću spokojno u tvom milom naručju, pouzdajući se u Boga Oca, koji je svagdje i na svakom mjestu. Daj da i ja jednom slatko u Gospodinu usnem, te da onda u vječnosti bez prestanka s tobom i sa svim anđelima i svecima hvalim i slavim trojedinog Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga. Amen. (*Imprimatur br. 205S. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

Molitva za sretnu smrt

Anđeli nebeski, sluge velikoga Boga, koji mu vjerno služite od prvog časa vašeg stvaranja uživajući sreću vječnog blaženstva, upotrijebivši njegovu sv. milost na dobro, pritecite nam u pomoć, vi koji ste odvažno išli stazom što sigurno vodi k nebeskoj slavi. Vašoj brizi, vašoj zaštiti, vašoj obrani predala nas je dobrota Božja. Molimo vas ponizno da brigu, koju za nas imate u životu, povećate na času smrti. Čuvajte nas osobito od duhova tmine, koje ste slavno nadvladali na početku svijeta.

Ulijte nam svete misli, koje će nas ohrabriti i okrijepiti, da njihovim napadajima ne podlegnemo. Izmolite nam svojim moćnim zagovorom milosti koje su nam potrebite na putu u vječnost: iskreno spoznanje naših zabluda i zanemarivanja dužnosti, skrušeno pokajanje za naše grijehe i potpuno

predanje u volju Božju. Napunite nam srce i dušu spasonosnim strahom, da oplačemo i zamrzimo na svoju nevjeru prema dragom Bogu. Osobito nam izmolite veliku milost, krunu svih milosti, da nam zadnji dah bude ljubav prema Bogu. Amen. (*Imprimatur br. 205S. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

Ponedjeljak, dan posvećen osobitom štovanju sv. Anđela Čuvara

Svaki ponedjeljak je od sv. Crkve posvećen sv. anđelima. Zato ne popusti ni ti, po primjeru sv. Alojzija, ovog miljenika svoga anđela čuvara, na taj dan iskazati štovanje svojemu nebeskom zaštitniku. Doprinesi mu kakvu žrtvu, izmoli koju molitvu, ili podaj što siromahu po savjetu sv. Rafaela: »Sa milostinjom je molitva dobra«. Osim toga, preporučuje sv. Crkva i mnogi sveci, da se na svoj rođendan i prvi dan u svakom mjesecu preporučimo sv. Anđelu.

Molitva sv. Anđelu Čuvaru za ponedjeljak: O moj vjerni i mili anđele čuvaru, moj odgojitelju, moj učitelju, moj prijatelju, moj odvjetniče, moj posredniče i zaštitniče! Nisam vrijedan tvoje zaštite ni tvoje skrbi. Kada i po čem sam toliku čast i takvo odlikovanje zaslužio? Ima li koja milost, koju mi od dana moga rođenja pa do danas još nisi iskazao? S kakvom si strpljivošću samo moju slabost podnosio uza svu moju nezahvalnost? Koliko si me već puta mogao ostaviti, a ipak nisi prestao poticati me na pokoru.

Koliko sam već puta mogao u napast pasti i sagriješiti, da me nije tvoja ruka zadržala? Koliko bi me puta vremenita nesreća zadesila, da je ti nisi odvratio? Zahvaljujem tisuću puta Gospodinu Bogu što mi te je dao za zaštitnika, a tebe molim od svega srca za oprostjenje što sam tako malo za tvoje opomene mario. Što je veća moja nevjernost, to će biti veća i veličanstvenija tvoja pobjeda, kad me sretno uvedeš u nebesko kraljevstvo, gdje ću se uzdajući se u milost Božju, u tvome društvu uvijek veseliti. Amen. (*Imprimatur br. 205S. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

Posveta Anđelu Čuvaru

(Iz Molitvenika Preghiere con gli angeli)

Sveti moj anđele čuvaru, od početka mog života dan si mi kao pratilac i zaštitnik. Sada pred licem Gospodina i moga Boga, moje nebeske Majke Marije i svih anđela i svetih ja (*kazati svoje ime*) siromašni grešnik, želim se tebi posvetiti. Obećavam da ću vjerno slušati Boga i Majku Crkvu. obećavam da ću biti uvijek pobožan Mariji, mojoj Majci i Gospodarici, te da ću je uzeti za uzor svog života. Obećavam da ću biti i tebi pobožan, moj sveti zaštitniče, te da ću u skladu sa svojim snagama širiti pobožnost svetim anđelima koja nam je dana kao pomoć u borbi za postizanje Božjeg Kraljevstva. Molim te, sveti anđele, učini me dionikom snage tvoje ljubavi prema Bogu kako bih se ražario ljubavlju prema Bogu i ostao mu uvijek vjeran. Neka me tvoja ruka brani od neprijatelja, učini me dionikom Marijine poniznosti, vodi me tako da izbjegnem svim opasnostima i dođem u Nebo u kuću Očevu. Amen.

7. 5. Razmatranja o pobožnosti Anđelu Čuvaru

Budimo stoga pobožni i zahvalni takvim čuvarima

(sv. Bernard)

Anđelima svojim zapovjedi za te da te čuvaju na svim putovima tvojim. Neka hvale Gospodina za milosrđe njegovo i za čudesa njegova iskazana sinovima ljudskim. Neka hvale i govore među narodima da je Gospodin učinio velika djela na njima. Gospodine, što je čovjek da mu se objavljuješ? Ili da mu primičeš srce svoje? Srce mu primičeš, za nj se brineš, o njemu se staraš. Napokon šalješ mu svoga Jedinorođenca, ulijevaš svoga Duha, čak i svoje lice obećavaš. I da ne bi štogod nedostajalo na nebu u vezi s djelom brige o nama, radi nas šalješ na službu one blažene duhove; određuješ ih nama za čuvare; zapovijedaš da nam budu vođe.

Anđelima svojim zapovjedi za te da te čuvaju na svim putovima tvojim. Koliko bi tek ta riječ trebala da ti ulije poštovanje, potakne pobožnost, donese pouzdanje. Poštovanje poradi prisutnosti, pobožnost radi dobrohotnosti, pouzdanje zbog čuvanja. Prema tome, prisutni su. Tebi su prisutni; ne samo s tobom već za te. Tu su da štite; tu su da budu od koristi. On je doduše naredio, ali ni njima koji ga tolikom ljubavlju slušaju i nama pritječu u pomoć u tolikoj potrebi, ne smijemo biti nezahvalni.

Budimo stoga pobožni i zahvalni takvim čuvarima. Uzvratimo im ljubav, častimo ih koliko ih možemo, koliko moramo. Ipak neka se sva naša ljubav i naše čašćenje vine onome od koga sve dolazi i njima i nama. Odonud je da možemo častiti i ljubiti; odonuda je da zaslužujemo biti ljubljeni i čašćeni.

Stoga, braćo, u njemu ljubimo srdačno njegove anđele kao naše buduće subaštinike, a sada od Oca postavljene upravnike i skrbnike i kao nama pretpostavljene. Sad smo naime sinovi Božji, iako se to još ne očituje, te smo kao mala djeca pod upraviteljima i starateljima i kao da se zasad ni malo ne razlikujemo od slugu. Uostalom, makar smo tako nejak, makar nam predstoji tako velik put, ali ne samo velik već i opasan, čega da se bojimo uz takve čuvare? One koji nas čuvaju na svim putovima našim niti što može nadjačati niti zvesti, a još bi manje oni mogli odvesti na stranputicu. Vjerni su, razboriti su, moćni su: čega se strašiti? Samo idimo za njima, njih se držimo i boravimo u zaštitu Boga neba.

Štovanje svetih anđela čuvara (p. B. Vercauteren)

Uvod u meditaciju: Predoči si mladoga Tobiju u pratnji arkandela Rafaela. Moli za pravu i postojanu pobožnost svomu anđelu čuvaru.

1. *Dostojanstvo našeg sv. anđela čuvara.* Velika je milost, što nam je Bog dao anđela čuvara. Svojim anđelima je tebe radi zapovjedio da te čuvaju na svim tvojim putovima. Što su anđeli čuvari? Oni su čisti duhovi, stvoreni na sliku Božju, obdareni ljepotom, moću, okretnošću i razumom, koji naše pojmove daleko nadilaze. Anđeo, koji je dan i noć uza te, jest knez nebeskoga dvora, neizrecivo moćniji nego li najmoćniji knez ovoga svijeta. Kako rijetko mislimo na to! Kada smo na samo, sudimo i radimo kao da nemamo svjedoka svojih misli, riječi i djela. Da je naša vjera življa, koliku bi utjehu našli u komuniciranju s anđelom čuvarom govoreći mu svoje boli i poteškoće, moleći ga za savjet, jakost i srčanost, kao što su to mnogi sveci činili, npr. sv. Kamilo, sv. Franciska Rimska, sv. Ruža Limska i mnogi drugi. Zahvali se Bogu za milost što ti je dao anđela čuvara; njega pak moli za oprostjenje što tako rijetko na njega misliš. Zazovi često svoga anđela čuvara i moli ga za savjet.

2. *Služba naših anđela čuvara.* Svojim anđelima je Bog tebe radi zapovjedio, da te čuvaju na svim tvojim putovima. Zbog toga anđeli čuvari bdiju: a. nad našim tjelesnim životom; b. mnogo većom brigom nad životom naše besmrtno duše. Oni nas upućuju, otkrivaju nam zamke sotone; odvrćaju nas potajnim opomenama od pogrešaka, a potiču blagim opomenama na dobro. Prate nas u svim pogibeljima života i pomažu nam u času smrti,

Divi se poglavito trima stvarima i nasljeduj ih po mogućnosti: a. savršenoj spremnosti svetih anđela na sve što im Bog zapovijeda; b. njihovoj sabranosti i čistoći i usred vreve i pokvarenosti svijeta; c. njihovom nepomučenom miru premda je njihovo nastojanje često bez uspjeha. Moli za milost da uzmogneš nasljedovati savršenosti i kreposti svetih anđela. Moli često zaziv: Anđele Božji, čuvaru moj, prosvjetlji me, čuvaj, vodi i upravljaj, jer sam ti providnošću Božjom povjeren!

3. *Dužnosti prema svetim anđelima čuvarima.* Sv. Bernard ih svodi na tri glavne dužnosti: a. moramo ih uvelike štovati i u njihovoj se prisutnosti uvijek — osobito kad smo sami — tako vladati kao pred nekom odličnom osobom. Jedna misao će nam u tom pomoći, naime: Moj anđeo čuvar će jednoga dana svjedočiti za mene ili protiv mene, ovisno o tome što sada činim; b. biti im zahvalni i ljubiti ih radi usluga što nam ih čine; c. pouzdati se u njih radi skrbi kojom se za nas brinu.

Većina ljudi ne misli na ove dužnosti. Što se pak nas tiče, mi nećemo nikada povrijediti prisutnost svojih svetih anđela čuvara nepristojnim vladanjem. Zahvalimo im se barem svaku večer za sve usluge, a svako jutro i u svim potrebama pouzdano im se preporučimo.

Ne prestani mi pomagati dok me ne vidiš sa sobom u Nebu

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Sv. Bernard kaže da na tri načina trebamo častiti naše anđele čuvare: poštovanjem, pobožnošću i povjerenjem. Poštovanjem jer su ovi duhovi i nebeski knezovi uvijek prisutni i pomažu nas u svim našim djelima. Zbog toga trebamo paziti da ne činimo ništa što žalosti našeg anđela čuvara. Sv. Franciska Rimaska je vidjela anđela kako joj pomaže i svaki put kad bi u razgovoru rekla koju neumjesnu riječ prekrivala bi lice zbog srama. Ah moj anđele čuvaru, koliko sam te puta ja svojim grijesima primorao da prekriješ svoje lice. Molim te oprosti mi, te mi izmoli oprostjenje mojih grijeha, a ja obećavam da neću više vrijeđati Boga svjim nedostacima.

Kao drugo, trebamo biti pobožni našem anđelu čuvaru zbog poštovanja koje zaslužuje i ljubavi koju ima prema nama. Nikakva ljubav oca, brata ili prijatelja ne može nadmašiti ljubav koju anđeli čuvari imaju prema nama. Prijatelji u svijetu nas često vole zbog interesa, i zato lako na nas zaborave kada smo u problemima, a još više kad ih uvrijedimo. Naš anđeo čuvar nas ljubi čistom ljubavlju i zbog toga nas u progonstvima još više pomaže, a ne propušta pomagati nam ni kada se protiv Boga pobunimo. Anđeo nas tada prosvjetljuje kako bi se po pokajanju odmah vratili Bogu. Ah koliko ti zahvaljujem moj anđele čuvaru za prosvjetljenja koja sam po tebi dobio; da sam te barem uvijek slušao! Molim te, nastavi me opominjati i ne napusti me do zadnjeg časa mog života.

I na kraju kao treća stvar, trebamo imati povjerenje u pomoć naših anđela čuvara. Božja ljubav nije se zadovoljila samo s time da nam dadne svoga Sina Isusa za Spasitelja i Mariju za odvjeticu, nego je htjela dati nam i anđela za čuvara. Bog im je zapovjedio da nas čuvaju cijeli život. *Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putovima tvojim* (Ps 91, 11). O Bože beskrajnog milosrđa, koja sredstva bi mi još mogao dati pa da budem spašen? Zahvaljujem ti, moj Gospodine, zahvaljujem i tebi, moj anđele, koji me tolike godine čuvaš. Ja sam bio zaboravio na tebe, ali ti nikad nisi zaboravio na mene. Tko zna koliko mi još života preostaje. Dragi moj anđele vodi me putem spasenja i ne prestani mi pomagati dok me ne vidiš sa sobom u Nebu.

O pobožnosti anđelima čuvarima

(Mons. Giuseppe Riva)

Poslije Boga i Marije ni na nebu ni na zemlji nema nikoga tko se više brine za naše spasenje od našeg anđela čuvara te kao posljedica toga trebamo ga jako štovati. Od početka našeg života dan nam je za suputnika, čuvara i branitelja i nikada nas ne napušta sve dok se naša duša ne vrati u ruke svoga Stvoritelja. Tko bi mogao iskazati svu pažnju kojom se brine i provida u našim materijalnim i duhovnim potrebama. Uvijek i posvuda je s nama naš anđeo čuvar, dan i noć, u gradu i polju, u samoći i vrevi, u poslu i odmoru, tješi nas u žalostima, brani nas u opasnostima, prosvjetljuje u sumnjama i potpomaže u svim potrebama.

Podsjetimo se na trenutak što je sve arkandeo Rafael učinio za Tobiju. Bio mu je drug na putu do Medije, izbavio ga je na obali rijeke Tigrisa od velike ribe koja mu je ugrožavala život, sam je išao do Gabea kako bi dobio položeni zalog, omogućio mu je da se sretno oženi Sarom nakon što ga je poučio kako da spriječi zloduha Asmodeja da mu naškodi kao što je to bio činio prethodnoj sedmorici, dopratio ga je zdrava do kuće očeve, povratio je vid njegovu ocu koji ga je već odavno bio izgubio, objavio mu je planove milosrđa koje je Bog imao s njegovom obitelji.

Sve to je slika onoga što za nas čini anđeo čuvar. On nas prethodi na našim putovima i udaljava od nas ono što bi moglo postati prigodom za pad. Taj istinski prijatelj nas ne napušta ni onda kada ne slušamo njegovih savjeta, ni kada griješeći vrijeđamo njegovu uzvišenu prisutnost. Naprotiv, tada još više diže glas te nas potiče na griznju savjesti da se pokajanjem dignemo iz bijednog stanja u koje smo bili upali. U međuvremenu nas zagovara kod Gospodina i moli da izbjegnemo kazne koje smo zaslužili pred Božjom pravednošću.

Kad nešto molimo, on nas odmah sluša. Dosta je pokazati iskrenu pobožnost prema njemu da nam odmah pritekne u pomoć i više od naših prošnji ili želja. Tako je sv. Petra anđeo oslobodio okova, otvorio mu vrata zatvora i izveo ga vani. Znamo da je sv. Onofriju njegov anđeo čuvar pratio

za vrijeme 60 godina njegova života u pustinji, vodio ga je do pećine koju mu je Gospodin bio odredio za boravište, a često mu je donosio i svetu pričest. Sv. Suzanu mučenicu je anđeo čuvar branio protiv bludnih napadaja cara Dioklecijana. Sv. Quinteriju je anđeo poučio što treba činiti u životu kako bi ugodila Gospodinu. Sv. Brigita Švedska ne samo da je više puta vidjela svoga nađela čuvara nego je čula kako u njenoj prisutnosti pjeva ugodne rajske hvalospjeve.

Sv. Rajmonda je njegov anđeo čuvar svako jutro budio s prvim svjetlom, a sv. Franciska Rimska je neprekidno bila u društvu svoga anđela čuvara, s njim je stalno razgovarala, a gubila ga je s vida samo kada bi učinila neku pogrešku, što je njoj bio znak da se preispita te je nakon kajanja opet zadobivala to ugodno društvo. Dok je sv. Izidor bio na misi u crkvi, njegov anđeo je umjesto njega radio na polju kako se ne bi gospodari žalili zbog neučinjena posla. Sv. Balbinu i sv. Kostanzu su njihovi anđeli čuvari pazili i njegovali kad su bile bolesne. Sv. Stanislav Kostka je ne znajući ušao u crkvu nekih heretika, a njegov anđeo ga je na to opomenuo i donio mu pričest u prisutnosti sv. Barbare. Sv. Fermu i sv. Rustiku su anđeli u zatvor gdje su zbog vjere bili osuđeni na kaznu smrti glađu donijeli hranu. Toliko su brojne milosti koje anđeli isprose ljudima da ih je nemoguće nabrojiti.

Ono što nas treba posramiti je naš hladnoća i slaba pobožnost prema našim anđelima čuvarima te nedovoljno odgovaranje na njihove poticaje. Ali ohrabrimo se, zahvalimo Božjoj dobroti što nam je udijelila tako dobe čuvare koji su istovremeno i dostojanstvenici nebeskog dvora. A sjetimo se da nam je anđeo dodijeljen kako bi bio svjedok naših djela, te da ga ljubimo kao prijatelja, slušamo kao učitelja, da mu zahvaljujemo kao dobročinitelju, a častimo ga kao anđela Božjega.

Neka jedanput zauvijek poraste naše povjerenje u njegovu zaštitu. Utječimo mu se u svim potrebama jer će nas sigurno uslišati. Nemojmo zaboraviti moliti ga i pozdravljati, pogotovu ujutro preporučiti se da nas prati i čuva u svim događajima cijeloga dana, a uvečer mu zahvalimo za njegovu pomoć i preporučimo mu da nas čuva od noćnih zasjeda neprijatelja našeg spasenja. Zazivajmo njegovu pomoć i zaštitu u svim prilikama i situacijama, kod kuće, u crkvi, na putovanju, i pogotovu prije svih djela kako bismo je ih dobro učinili i bila nam na zaslugu pred Bogom, zazivajmo ga u našim molitvama da ih skupa sa svojim prikáže Bogu kao ugodan prinos.

Pogotovu pazimo da pred njime ne činimo nešto zbog čega bismo se trebali sramiti barem toliko kao da je učinjeno pred nekim čovjekom. Ako preziremo njegove poticaje u savjesti i slijedimo svoje strasti vrijeđajući Boga, imat ćemo njegovo svjedočanstvo protiv nas pred Božjim sudom. Sveci su prakticirali zazivati pomoć anđela čuvara osoba s kojima su morali razgovarati ili pregovarati u raznim i često važnim stvarima i redovito su im oni pomagali da se stvari dogode na slavu Božju. Ne propustite svakodnevno se obraćati vašem anđelu čuvaru pa makar i kratkom molitvicom *Anđele čuvaru mili* i iskusiti ćete njegovu skrb i blizinu.

Budite jako pobožni vašem anđelu čuvaru

(Sv. Franjo Saleški)

Budite jako pobožni vašem dobrom anđelu čuvaru ... Ah! kolike brojne i dragocjene prednosti ćemo imati po ovoj pobožnosti! Ne postoji stvorenje, pa niti najmanje i najslabije, vjerno ili nevjerno a da ne bi imalo svoga anđela čuvara koji pazi na njega i trajno ga potiče na dobro. Bog je u svojoj Providnosti odredio da ljude služe anđeli. Od trenutka našeg postojanja dobri anđeli čuvari se brinu o nama jer je božanska dobrota tako odredila. Bog nas je oduvijek ljubio i odredio da imamo anđela za pratioca da nas prati na putu života.

Dobri anđeli žele naše dobro, nazvani su anđeli čuvari jer su dobili zadatak da nas pomažu i služe, nadahnjujući nas, braneći na su opasnostima, opominjući nas u našim manama, pomažući nam u nastojanju oko kreposti. Postanite vrlo bliski s anđelima, često obraćajući pažnju na njihovu prisutnost. Naši dobri anđeli nam daju jakost i snagu da se vježbamo u krepostima. Naši anđeli čuvari su određeni da prinose naše molitve pred prijestolje uzvišenosti, dobrote i milosrđa našega Gospodina. Naši anđeli čuvari prikazuju naše molitve pred Bogom da bi nas u svojoj dobroti uslišao. Držite za ruku vašeg anđela čuvara da bi vas doveo u Nebo.

8. POBOŽNOST ANĐELU UTJEHE ISUSOVE MUKE U GETSEMANSKOM VRTU

8. 1. Molitva Anđelu Isusove utjehe u Getsemanskom vrtu

Ovu molitvu je sastavio sluga božji p. Bernardin iz grada Portoguara na sjeveru Italije. Sluga Božji je govorio: "Ova pobožnost je jako korisna u mukama koje nam šalje dobri Bog. Tko je imao poslanje da utješi Glavu u agoniji, primio je moć i poslanje da utješi i udove u njihovim mukama. Probajte i vidjet ćete da će vam pobožnost prema Anđelu Isusove utjehe donijeti veliku korist u cijelom vašem životu i na času smrti.

Pozdravljam te, sveti Anđele utjehe moga Isusa u agoniji, i slavim s tobom Presveto Trojstvo, jer te je izabralo između svih da utješiš i ojačaš Onoga koji je utjeha i snaga svih žalosnih. Molim te zbog ove časti koju si imao, zbog poslušnosti, poniznosti i ljubavi s kojom si pritekao u pomoć svetoj ljudskoj naravi mojega Spasitelja Isusa, koji je bio shrvan zbog patnje grijeha svijeta, na poseban način zbog mojih grijeha, isprosi mi milost savršenog pokajanja za moje grijehе, udostoj se utješiti me u žalostima koje me pritišću, i u svim drugima koje ću imati tijekom života, posebno kad budem u agoniji. Amen. *Tri puta Slava Ocu. (Djelomični oprost u Rimu 5.8.1921)*

9. ANĐELI U ISKUSTVIMA SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA

Između Sotone i anđela čuvara

(Sv. Margareta Marija Alakok)

Odredili su me da budem u bolnici, sam Bog znade koliko sam ondje imala trpjeti; kako od moje žustre i osjetljive naravi, tako i od ljudi i od đavla; on je često prouzrokovao da mi je ono što sam držala u ruci padalo i razbijalo se, a onda mi se rugao, smijući mi se koji put u lice: «O, nespretnice! Nikad nećeš nešto dobra učiniti!» To me je bacalo u tako veliku žalost i malodušnost, te se nisam znala snaći; jer koji put mi je oduzeo moć da to kažem našoj Majci, budući da je poslušnost razarala i uništavala sve njegove snage. Jednom me je gurnuo sa vrha stubišta, dok sam nosila posudu punu žeravice, a da se vatra nije proširila; ja se nađoh dolje, a da mi se nije desilo ništa zla, premda su oni koji su me vidjeli da padam, pomislili da sam polomila noge. No osjećala sam kako me podržava moj vjerni anđeo čuvar: ja sam naime bila sretna što sam često uživala u njegovoj nazočnosti i isto me je nerijetko korio i ispravljao.

Jednom, kad sam se željela umiješati u razgovor brak neke rođakinje, on mi je pokazao kako je to nedostojno redovničke duše i tako me je strogo ukorio, govoreći, ako se budem ponovno miješala u takve tajne ljubavi, da će od mene sakriti lice. Nije mogao podnositi ni najmanje nečednosti ili manjka poštovanja u nazočnosti mog vrhovnog Gospodara, pred kojim sam ga vidjela kako se bacio ničice na zemlju. I ja sam to činila što sam češće mogla, smatrajući da nema pogodnijeg držanja mojim neprestanim patnjama i tijela i duše, jer takvo držanje najbolje odgovara mome ništavilu: toga uopće nikad nisam gubila s vida, osjećajući se uvijek pokvarenom, bilo da sam trpjela ili se radovala, jer u radosti nisam mogla uživati nikakva zadovoljstva.

Ona je poželjela zahvaliti anđelima

(Sv. Gertruda Velika govori o svom iskustvu u 3. licu)

Jednoga dana neposredno prije blagdana sv. Mihaela Arkandjela meditirala je pripremajući se za Pričest, o pomoći koju Božja velikodušnost udjeljuje njenoj bijedi po služenju anđeoskih duhova. Ona je poželjela zahvaliti anđelima te je prikazala Gospodinu pričest njegova Tijela i Krvi: «O Ljubljeni moj Gospodine, prikazujem ti divni Sakrament u čast ovih slavnih Kneževa tvoga Dvora, na tvoju slavu i porast njihove radosti, slave i vječnog blaženstva». Tada Gospodin, sjedinjujući sa svojim Božanstvom na čudesna i neizreciv način, Pričest koja mu je bila prikazana, raširi po Anđeoskim duhovima tako obilne slasti, da kada ne bi već posjedovali vječnu radost, to bi bilo dosta da ih ispuni svom mogućom radošću.

Različiti anđeoski korovi su tada dolazili jedni za drugima i pozdravljali je s poštovanjem govoreći: «Dobro si učinila što si nas počastila ovim prikazanjem jer bdijemo nad tobom s posebnom ljubavlju». Kor Anđela je kazao: «Mi s radošću bdijemo nad tobom dan i noć da ne bi izgubila ni najmanju od milosti koje ti mogu pomoći prikladno se pripraviti za svakodnevno primiti svog Božanskog zaručnika». Ona tada živo zahvali Bogu i ovim blaženim duhovima, sa željom da spozna koji je od anđela bio određen za njenog čuvara.

I eto, pride jedan od ovih plemenitih knezova, obučen u prekrasne haljine i ukrašen dragim kamenom tako blistavim da ništa na zemlji ne može to predočiti. On se zaustavi na određenom rastojanju od nje i Gospodina kao da bi ih mogao obadvoje obuhvatiti jednim pogledom ljubavi i reče: «Snagom bliskog otajstva po kojem sam često naklonio Božanskog zaručnika prema ovoj duši i podigao dušu Njemu u radost duha, usuđujem se predstaviti u ovom trenutku». Ona mu je tada prikazala neke posebne molitve koje je molila njemu na čast, a on ih je s radošću primio i prikazao u obliku prekrasnih ruža uvijek klanjanja dostojnom Presvetom Trojstvu.

Pristupiše tada Arkandeli i dobrohotno je pozdraviše: «Želimo ti, ljubljena zaručnice Kristova, s ljubavlju objaviti, koliko si ti u stanju shvatiti, iskonske tajne Boga koje u zrcalu božanskog znanja spoznajemo da su najkorisnije za tvoju dušu». Anđeli moći joj rekoše: «Mi ćemo ti služiti pobožno u svemu što ćeš činiti na slavu i čast našeg Gospodina tvojim razmatranjima, riječima, spisima, vjerno te podupirući i potičući tvoju gorljivost». Gospodstva nadodaše: «Čast Kralja ljubi pravednost i srce upaljeno ljubavlju ne podnosi zadržke u vjeri, zato svaki puta kad se Kralj Slave u tebi nasladi i otpočine u tvojoj duši, a tvoja duša osjeti polet ljubavi prema njemu, mi ćemo u tvoje ime prikazati poštovanje potrebno njegovoj uzvišenosti, da njegova vrhovna slava ne bi bila na bilo koji način snižena».

Poglavarstva zatim rekoše: «Mi ćemo se na sva načine truditi da te uvijek prikažemo Kralju kraljeva ukrašenu svim krepostima koje raduju njegovo Srce». Vlasti su tvrdile: «Znamo koje te blisko sjedinjenje veže s Ljubljenim tvoje duše, zato ćemo uvijek bdjeti kako bismo odstranili sve nutarnje i vanjske zapreke koje bi mogle ometati vaše neizrecivo komuniciranje, koje raduju cijeli nebeski dvor skupa sa Crkvom. Jedna gorljiva duša ljubavlju može isprositi više milosti nego tisuće mlakih duša». Tada ona zahvali Gospodinu i blaženim anđeoskim duhovima za tolike milosti i za tolike druge koje ne može iskazati zbog svoje nesposobnosti.

Uvijek nas je čuo i na divan način pomagao

(Papa Pio XI)

Papa Pio XI je 2. 9. 1934. jednog grupi hodočasnika kazao da on na početku i na kraju dana zaziva svoga anđela čuvara, a dodao je da često i tijekom dana zaziva njegovu pomoć, pogotovu kad se stvari zakompliciraju. Papa tvrdi: «Ne bojimo se reći, također i zbog duga zahvalnosti našem anđelu čuvaru, da nas je uvijek čuo i na divan način pomagao. Često osjetimo da je on ovdje, blizu nas, spreman da nam pomogne».

Pio XI je često osobama koje su mu dolazile i tražile savjet preporučivao pobožnost anđelima: «Kada trebam razgovarati s nekom osobom, a znam da će razgovor biti težak te govor treba biti posebno uvjerljiv, tada sve preporučim svom anđelu čuvaru, i molim anđela čuvara osobe koju trebam susresti, tako da kad se dogodi komunikacija među anđeoskim duhovima razgovor bolje teče i olakšan je».

Želja je Pape vjernici kušaju veličinu te anđeoske pomoći

(Bl. Ivan XIII, papa)

I za Dobrog Papu je poznata njegova naglašena pobožnost prema anđelima. Još kao bogoslov budući papa piše: «Jedan nebeski anđeo je uvijek pored mene, stalno je u ekstazi i motrenju Boga. koje li slasti samo pomisliti na to! Ja sam dakle svaki čas pred očima anđela koji me gleda i moli za mene, koji bdi pored mene i dok ja spavam».

Kada je bio apostolski nuncij u Francuskoj, budući papa pišući svojoj rođakinji časnoj sestri Angeli Roncalli piše: «Koje li utjehe osjetiti blizu nebeskog anđela čuvara, ovog vođu naših koraka, svjedoka i najintimnijih čina. Ja molim molitvu *Anđele čuvaru mili* barem 5 puta dnevno i često, uvijek u miru, razgovaram s njime. Kada trebam posjetiti neki osobu koja obavlja odgovornu službu da raspravljamo o važnim stvarima Svete Stolice molim svog anđela čuvara da se dogovori s anđelom čuvarom te osobe kako bi utjecao na stavove te osobe. To je jedan mala pobožnost kojoj me je poučio sveti Otac Pio XI».

Ivan XXIII kao papa podsjeća sve vjernike na pobožnost anđelu čuvaru i potiče ih da s puno povjerenja s njim razgovaraju: «Anđeo čuvar je dobar savjetnik, on nas uvijek zagovara, pomaže nam u potrebama, oslobađa nas od opasnosti i nesreća. Želja je Pape da vjernici kušaju veličinu te anđeoske pomoći».

Sveti Mihael u životu i štovanju svetog Franje Asiškog

Sveti Mihael u životopisima svetog Franje Asiškog od Tome Čelanskog i svetog Bonaventure. Sveti Franjo je, kao i svi u Srednjem vijeku, osobito štovao arkandela Mihaela, koga nazivaju zastavnikom nebeskih četa, koji će na Sudnji dan svojom trubljom probuditi mrtve u grobovima.

U prvom životopisu svetog Franje Asiškog, koji je sastavio fra Toma Čelanski, govori se o životu i djelu ovog velikog sveca. Jedan dio ovog životopisa, zapisan u sedam poglavlja (148 - 154), posvećen je i posebnim Svečevim pobožnostima. Tako već drugo poglavlje u ovom odlomku (149) nosi naslov: *Franjina pobožnost prema anđelima i što je činio iz ljubavi prema svetom Mihaelu.* To poglavlje donosimo ovdje u cijelosti:

»Izvanrednom je ljubavlju štovao anđele koji su zajedno s nama u bojnom redu i koji s nama prolaze dolinom smrti. Govorio je da ih svagdje treba poštovati kao pratioce i zazivati ih kao čuvare. Učio je kako treba paziti da ničim ne povrijedimo njihove poglede i nikada se ne usudimo ništa učiniti pred njima što ne bismo učinili pred ljudima. Zato što se u koru molilo Psalme pred anđelima, htio je da se svi koji mogu nađu u oratoriju, mjestu zajedničke molitve, na okupu te ondje skladno mole. - Često je govorio kako svetog Mihaela treba veoma častiti, jer vrši službu predvodnika duša. Zato je na čast svetome Mihaelu, između svetkovine Uznesenja i njegova blagdana, četrdeset dana pobožno postio. Govorio je: 'Svatko bi na čast tolikom Knezu morao govoriti kakvu pohvalu ili bi morao Bogu prikazati poseban dar'« (Cel. II197, str. 169 -170).

Isto tako sveti Bonaventura u svom Životopisu svetog Franje piše u devetom poglavlju o Franjinu žaru ljubavi i želji za mučeništvom, a u jednoj točki posebno se govori o njegovoj ljubavi prema Majci Gospodina Isusa, o privrženosti prema svetom Mihaelu i o štovanju apostola Petra i Pavla. Treća točka tog poglavlja doslovno glasi:

»Majku Gospodina Isusa Krista ljubio je neizrecivom ljubavlju zato što je Gospodina veličanstva učinila našim bratom i što smo po njoj postigli milosrđe. Nakon Krista se najviše pouzdavao u nju. Nju je izabrao da bude zagovornicom njemu i njegovima. Njoj je na čast pobožno postio od svetkovine apostola Petra i Pavla do svetkovine Uznesenja.

S anđelima je, koji plamte divnim žarom i uzdižu se k Bogu raspaljujući duše izabranih, bio povezan neraskidljivom vezom ljubavi te je iz pobožnosti prema njima, počevši od Uznesenja slavne Djevice, četrdeset dana postio i neprestano se bavio molitvom. Zbog žarka revnovanja za spasenje sviju bio je posebnom ljubavlju privržen blaženom Mihaelu Arkandelu, jer on vrši službu predvoditelja duša k Bogu.

Sjećajući se sviju svetih koji kao ognjeno kamenje u dušama ponovno raspaljuju božansku vatru, sve je apostole, a napose Petra i Pavla, štovao s najvećom pobožnošću zbog žarke ljubavi kojom su ljubili Krista. Iz poštovanja i ljubavi prema njima posvećivao je Gospodinu post posebne četrdesetnice. Kristov siromašak nije imao ništa više nego samo dva novčića, tijelo, naime, i dušu; i samo je to mogao pružiti darežljivom ljubavlju. Po Kristovoj je ljubavi, tako reći, sve vrijeme po strogom postu neprestano prinosiso svoje tijelo, a po žarkoj ljubavi svoj duh. Tako je vani, u predvorju, prinosiso potpunu žrtvu, a iznutra, u hramu, žrtvu tamjana« (Bonaventura IX, 3, str. 90)

Budući da i Toma Čelanski i sveti Bonaventura u odnosu na svetog Mihaela spominju Franjin četrdeset dnevni post, to jest od svetkovine Marijina uznesenja 15. kolovoza do blagdana Mihaela Arkandela 29. rujna, valja naglasiti da je za vrijeme tog posta Franjo dobio na svom tijelu rane (stigme). To je bilo dvije godine prije njegove smrti 17. rujna 1224. godine na brdu La Verna nedaleko od Asiza.

Toma Čelanski taj događaj opisuje kako se «Franji u viđenju ukazao propeti Seraf koji je imao šest krila. Bio je uspravljen, ruke su mu bile raskriljene a noge skupljene... Dok je blaženi sluga Svevišnjega to gledao, bio je ispunjen najvećim divljenjem, ali nije znao što mu je viđenje htjelo kazati. Silno se radovao i još više uživao u dobrostivu i milu pogledu kojim ga je Seraf promatrao; a njegova je ljepota bila neopisiva, ali ga je posve ispunio strahom pogled na razapetog i gorčina njegove muke. Izgledao je i žalostan i veseo. Mnogo je razmišljao o tome što bi ovo viđenje moglo značiti i duh mu se mnogo naprezao da shvati njegov smisao.

Kad od svega toga nije ništa razumom spoznao i kad mu se duboko u srce ucijepila novina ovoga viđenja, počeli su se na njegovim rukama i nogama pokazivati znakovi čavala, kao što je to malo prije povrh sebe vidio na razapetom čovjeku... To se na tijelu izdizalo poput oteklina. Desni mu je bok bio kao kopljem proboden i na njemu rana koja je često krvarila... Na sve moguće načine je nastojao to sakriti, i rijetko ili nikome nije običavao otkrivati ovu izvanrednu tajnu...» (usp. Čel I, 95-96, str. 47-48).

Sveti Bonaventura ovaj događaj na La Verni opisuje ovako:

«Dvije godine prije nego što je dušu predao nebu, nakon mnogovrsnih napora je vođen providnošću došao u osamu na visoku goru koja se zove La Verna. Kad je ondje prema običaju počeo postiti četrdeseticu na čast svetom Mihaelu Arkandelu, više nego obično bijaše obasut milinom nadnaravnog promatranja i raspaljen žarčim plamenom nebeskih čežnja; počeo je obilnije osjećati ulijevanje nebeskih darova. Uzdizao se u visinu, ali ne kao radoznali istraživač pretjerane časti, nego je kao vjeran i razborit sluga istraživao volju Božju kojoj se s najvećom gorljivošću želio suobličiti...

Dok je jednoga jutra oko blagdana Uzvišenja svetoga Križa molio na jednom obronku gore, ugledao je Serafa koji je imao šest vatrenih, sjajnih krila, kako se spušta s neba. Kad se munjevitim letom u zraku spustio do mjesta koje bijaše blizu čovjeka Božjeg, među krilima se pokazao lik propeta čovjeka koji je imao ispružene ruke u obliku križa i noge pribijene na križ. Dva mu krila bijahu uzdignuta iznad glave, dva su bila raširena za let, a dva su pokrivala cijelo tijelo. Kad je to ugledao, silno se zapanjio, a srce mu je ispunila žalost pomiješana s radošću. Radovao se doduše ljubaznom pogledu kojim ga je Krist gledao u obličju Serafa, ali prikovanost na križ mu je mačem suosjećanja i bola probadala dušu...

Kad je čudesnoga viđenja nestalo, u njegovu je srcu ostao čudesan žar što ga je i u njegovo tijelo utisnuo čudesni lik znakova. Odmah su se, naime, počeli pokazivati znakovi čavala na rukama i nogama kao što ih je malo prije vidio na liku propetog čovjeka. Vidjelo se kao su ruke i noge u samoj sredini probijene čavlima... Izlazeći iz samog tijela, stršili su izvan tijela. I desni mu je bok bio kao kopljem proboden i prekriven crvenom ranom. Iz njega je često istjecala sveta krv... Kristov je sluga uvidio da se ove rane neće moći skrivati, te se našao u velikoj neodlučnosti: treba li reći ili prešutjeti to što je vidio.

Pošto je, dakle, prava ljubav Kristova ljubitelja preoblikovala u isti lik, navršilo se četrdeset dana što ih je odlučio provesti u samoći i došla je svetkovina svetog Mihaela Arkandela. Anđeoski je čovjek Franjo sišao s gore, noseći sa sobom lik Propetoga, ali ne na kamenim ili drvenim pločama urezan rukom umjetnika, nego na tjelesnim udovima utisnut prstom Boga živoga. Dobro je čuvati tajnu kraljevu, zato je čovjek, svjestan kraljevske tajne, koliko je bilo moguće, skrivao te svete znakove. Božja je stvar da na svoju slavu objavljuje velike tajne. To je učinio sam Gospodin koji je na otajstven način utisnuo te znakove; dao je da se po njima otvoreno dogode i pokažu čudesa da bi se skrivena i čudesna snaga tih rana očitovala po sjaju čudesa».

U nastavku sveti Bonaventura opisuje nekoliko čudesa koja su se u toj okolici dogodila uslijed Franjine nazočnosti... (vidi: Sveti Bonaventura, Životopis svetog Franje, XIII, Svete rane, str. 119-126).

Smrt Isusa Krista je prožela i svijet anđela

(Sv. Brigita)

Majka Božja je govorila s Brigitom i rekla joj: «Kod smrti moga Sina sve se snažno pokrenulo. Jer Božanstvo, koje je Sina dalo u smrt, a nikada, pa ni u smrti, od Njega nije bilo odvojeno, izgledalo je u satu Njegove smrti kao da suosjeća, premda Božanstvo ne može pretrpjeti ni bol ni patnju jer je bez trpljenja i nepromjenjivo. Sin, osobno, patio je na svim udovima, i u srcu, posve jake boli, premda je On, po Božanstvu, besmrtn. I Njegova duša koja je besmrtna, patila je jer se morala odijeliti od tijela.

I korovi anđela su tada isto toliko bili duboko dirnuti vidjevši da Bog u svojoj ljudskoj naravi na Zemlji pati. Kako mogu anđeli, koji su besmrtni, biti ganuti? Doista, poput pravednika koji vidi svoga prijatelja da pati, od čega će isti postići najveću slavu, veseli se doduše pravednik zbog slave koju će isti postići, no zbog patnje bio bi ipak ožalošćen. Tako su i anđeli bili donekle žalosni zbog patnje moga Sina, premda po sebi nisu podvrgnuti boli. Oni su se radovali budućoj slavi moga Sina i koristi koja je trebala proizaći iz njegove boli. Svi elementi su bili dirnuti: Sunce i Mjesec su izgubili svoj sjaj, Zemlja se potresla, stijene su se razdvajale i grobovi su se otvarali u satu smrti moga Sina.

Štoviše, i svi pogani su bili ganuti, bilo gdje da su se nalazili, jer u srce im je ušla bol, koja ih je probadala premda nisu znali odakle dolazi. Čak i srce onih koji su raspinjali, pokrenulo se u onaj sat, ali ne na njihovu čast. I zli duhovi bili su u onaj sat dirnuti, zajedno su bili na neki način okupljeni u boli. No oni koji su bili u krilu Abrahamovu bijahu tako duboko ganuti, da su radije željeli zauvijek biti u paklu, nego vidjeti na svome Gospodinu toliku muku.

Koju bol sam propatila ja, koja sam tada stajala pokraj svoga Sina; ja, Njegova djevičanska Majka, nitko ne može zamisliti. Stoga spomeni se, kćeri moja, na bol moga Sina. Bježi od nestalnosti svijeta, koji nije drugo do cvijet koji brzo vene». (Objave, knjiga IV., pogl. 11)

Beskrajna Božja dobrota u stvaranju anđela

(Slijedeća iskustava označena brojevima od 1-14 su od sv. Faustine Kowalske)

1. Bože, Ti si sreća u Tebi Samom i ne trebaš nikakvih stvorenja za tu sreću, jer Ti si u Sebi Samom punina ljubavi. Ali iz Tvojeg neiscrpivog milosrđa Ti pozivaš stvorenja u život, dopuštaš im sudjelovati u Tvojim vječnim srećama i Svojim trajnom nutarnjem božanskom životu, kojeg Ti Sam živiš, Jedan Bog u Tri Osobe. U Tvojem neistraživom milosrđu, stvorio Si nebeske duhove i pripustio ih Svojim ljubavi, Svojim božanskoj prisnosti. Ti si ih osposobio za vječnu ljubav. Premda si ih tako bogato obdario sjajem ljepote i ljubavi, Tvoja punina nije umanjena, o Bože. Također nije Te dopunila njihova ljepota i ljubav, jer Ti si sve u Sebi Samom. Kad im ipak daješ dionstvo u Svojim srećama, dopuštaš im postojati i da Te ljube, to se događa po Tvom bezdanom milosrđu. Za to neiscrpivo milosrđe oni Te beskrajno slave. Pod nogama Tvojem veličanstva pjevaju ponizno riječ: Svet, svet, svet...

Trojedini, milosrdni Bože, klanjamo Ti se, Neistraživi, nemjerljivi, neshvatljivi Ti si. Nijedan anđeo neba istražiti Te ne može. U četama pjevaju Ti bez prestanka: "Svet, svet..." Dobri Stvoritelju i Gospodine, slavimo Te, Svemoguću, milosrdnu, neshvatljivu u svim stvarima. Tebe ljubiti smisao je našeg bića – što je dokazano, Pjevajući Ti vječnu himnu "Svet, svet..." Budi blagoslovljen, milosrdni Bože, Ljubavi, vječna si. Nad plavetnilom neba i njegovim obzorjem, čete Te čistih duhova hvale, i pjevaju Ti bez prestanka - svet, svet. Tebe gledajući znam, snagom Tvoje milosti, Ti bi mogao pozvati nova bića u Tvoju slavu, u višu postaviti ih nebesku diku. Da to nisi učinio, anđeli Tvojem milosrđu zahvaljuju.

Neki svjetli duh nije htio priznati Tvoje milosrđe. Zaslijepljen ohološću, napusti svoju službu. Za sobom povuče i druge čete anđela, kao sotona iz neba protjeran u pakao. Vjerni anđeli kliču Tvojem milosrđu. Sretni izdržati su mogli tu kušnju. Hvala Isusu Kristu, što dokaza spremnost za žrtvu. Hvala Njegovoj Majci, Djevici, što je bila čista i ponizna. Čisti anđeli uroniše u Božju ljubav,

Klanjajući se pjevaju hvalu Njegova milosrđa. Ostavši u svjetlu i Božjoj ljepoti, ponizno spoznaju Božansko Trojstvo.

Kada izgleda kao da su anđeli i sveci daleko od nas, te o važnosti kreposti šutnje

2. Moj Isuse, Ti znaš što moja duša osjeća sjećajući se patnji. Ponekad se čudim da su anđeli i sveci mirni, u vrijeme takve duševne patnje. No, oni nas baš posebno vode u takvim trenucima. Moja duša ponekad je kličala za Bogom kao što se malo dijete dere svom snagom, pred kojim majka skriva lice da ga ono ne prepozna. O moj Isuse, za kušnje ljubavi hvalim i slavim Te. Veliko i neshvatljivo je Tvoje milosrđe. Sve, o Gospodine, što poduzimaš s obzirom na moju dušu, prožeto je Tvojim milosrđem.

Ovdje želim spomenuti, da okolina ne bi trebala dodavati nikakvih dodatnih vanjskih patnji, jer duši čiji je kalež pun do ruba, može upravo ovom jednom kapi koju smo dolili njenom kaležu, biti već previše da se kalež prelije gorčinom. Tko će odgovarati za ovu dušu? Čuvajmo se toga da drugima nanosimo boli jer se to ne dopada Gospodinu. Kad bi susestre ili poglavari znali ili slutili, da se duša nalazi u takvim kušnjama i ipak joj dodatno tovarili patnju, tada bi smrtno sagriješili i Bog bi se sam založio za tu dušu. Ovdje ne govorim o slučajevima koji su grijeh po naravi nego o takvim stvarima koji pod drugim okolnostima nisu grijeh.

Čuvajmo se nositi takve duše na savjesti. U samostanskom je životu velika i jako proširena pogreška da, videći trpeću dušu, želi joj se nanijeti još više patnje. Ne mislim na sve, ali takvih osoba ima. Prisvajamo si različite prosudbe i iznosimo ih tamo gdje ih ponekad ne bi smjeli ponoviti. Jezik je mali organ ali čini velike stvari. Sestra, koja nije šutljiva, nikad ne dospjeva do svetosti, to znači da neće biti svetom. Ona si ne bi smjela ništa umišljati, osim kad Duh Božji govori po njoj, tada ne smije šutjeti. Ali da bi se slušao glas Božji, mora se imati mir duše i biti šutljiv ne na turoban način, nego s mirom u duši, to znači sabranošću u Bogu.

Može se puno kazati i tomu usprkos ne kršiti šutnju, i obrnuto - malo govoriti i uvijek kršiti šutnju. Koju nepovratnu štetu izaziva nepridržavanje šutnje. Mnogo nepravde nanosi se svom bližnjemu, ipak najčešće - svojoj vlastitoj duši. Prema mom shvaćanju i iskustvu pravilo o šutnji moralo bi biti na prvom mjestu. Bog se ne saopćava brbljivoj duši, koja puno zuji kao trut u košnici, zato ne stvara med. Brbljiva je duša prazna u svojoj nutrini. Ona u sebi ne nosi temeljnih kreposti niti prisnosti s Bogom. Ne može biti govora o dubljem duhovnom životu ni o slatkom miru i tišini, u kojoj boravi Bog. Duša, koja nije sama iskusila slatkoću nutarnjeg mira, nemiran je duh i smeta miru drugih.

U pećinama pakla vidjela sam mnoge duše zbog neodržavanja šutnje. One su mi to same kazale kad sam ih pitala za uzrok njihove izgubljenosti. To su bile samostanske duše. O Isuse, koje boli, jer one nisu imale biti samo u nebu, nego su čak mogle biti svete. O Isuse, Milosrđe, drhtim pri pomisli da trebam polagati račun za svoj jezik. U jeziku je život, ali i smrt, i ponekad ubijamo jezikom. Ponekad počinjamo pravo ubojstvo i trebamo li to smatrati malom stvari? Zaista, takve savjesti ne razumijem.

Upoznala sam jednu osobu koja je preko druge saznala što se o njoj govori... Teško je oboljela. Došlo je do velikog gubitka krvi i prolivene su mnoge suze. Zatim je došla teška posljedica. To nije počinio mač nego jezik. O moj šutljivi Isuse, smiluj nam se.

Sv. Mihael mi reče: Gospodin mi je zapovjedio da se posebno brinem za tebe

3. Na svetkovinu arkandela Mihaela vidjeh tog zapovjednika kod sebe. On mi reče slijedeće riječi: "Gospodin mi je zapovjedio da se posebno brinem za tebe. Znaj, da te Zli mrzi, ali ne boj se. Tko je kao Bog!" - I on neastade. Ali osjećam njegovu nazočnost i njegovu pomoć.

O Isuse, Ti sam znaš koliko trpim. Ali šutjet ću i nijednom stvorenju neću o tom kazati, jer znam da me nitko ne može utješiti. Ti si mi sve, o Bože, i Tvoja sveta volja je meni hrana. Sada živim o onom, od čega ću živjeti u vječnosti. Jako štujem arkandela Mihaela, jer nije imao uzora u vršenju Božje volje i pored toga u vjernosti je ispunjavao Božje želje.

Anđeo čuvar mi reče: Ovdje je tvoje prijestolje za vjernost u ispunjavanju Božje volje

4. Kad sam se jednom srdačno molila svetim isusovcima, iznenada sam ugledala svog Anđela čuvara, koji me je odveo pred Božje prijestolje. Prolažah kroz grupe svetih. Nađoh mnoge poznate, koje sam poznavala sa slika i vidjeh mnogo isusovaca, što pitahu iz kojeg Reda dolazi duša. Budući da sam na to odgovorila, upitaše: "Tko je tvoj duhovni vođa?" Odgovorih: "Otac A..." Kad su oni htjeli kazati još više moj Anđeo čuvar dade znak da šute, a ja dospjeh pred Božje prijestolje. Vidjeh veliku nepristupačnu svjetlost. Gledah svoje predodređeno mjesto u Božjoj blizini, ali ne znam kakvo je, jer je pokriveno: nekim oblakom. Ali Anđeo čuvar mi reče: "Ovdje je tvoje prijestolje za vjernost u ispunjavanju Božje volje".

Pred njim dršću anđeli

5. Ujutro za vrijeme razmatranja obuzela me Božja nazočnost na poseban način. Vidjela sam izuzetnu Božju veličinu i istodobno Njegovo spuštanje stvorenjima. Tada ugledah Majku Božju koja mi reče: "O kako je ugodan Bog duši koja vjerno slijedi duh Njegove milosti. Ja sam darovala svijetu Otkupitelja, a ti trebaš pričati svijetu o Njegovom velikom milosrđu i pripremati ga na Njegov ponovni dolazak, kad On neće doći kao milosrdni Otkupitelj nego kao pravedni Sudac. O taj dan je užasan. Dan pravednosti je zaključen, dan Božje srdžbe. Pred njim dršću anđeli. Najavljuj dušama o tom velikom milosrđu dokle god traje vrijeme smilovanja. Ako budeš sada šutjela, odgovarat ćeš na onom užasnom danu za veliki broj duša. Ništa se ne boj. Ostani vjerna do kraja. Ja osjećam s tobom."

Anđeo čuvar je svjedok svih naših čina

6. Kad sam iste večeri došla još nakratko u kapelu zahvaliti Bogu za sve milosti koje su mi darovane u ovoj kući, iznenada me obuzela Božja nazočnost. Osjećala sam se kao dijete u rukama najboljeg Oca i čula riječi: "Ništa se ne boj. Ja sam uvijek s tobom" - Njegova ljubav prožela me je sasvim. Osjećam da s Njim ulazim u tako usku povezanost, da je ne mogu izraziti riječima. Tada ugledah pored sebe jednog od sedam duhova, kao nekoć, zračeci, svijetlog lika. Vidjela sam ga stalno uza se, kad sam putovala u vlak. Vidjela sam kako je na svakoj crkvi u prolazu stajao jedan anđeo, manje svijetao nego duh koji me pratio na putovanju. Svaki od anđela, koji su čuvali Božje kuće, naklanjao se pred duhom koji je bio uza me.

Kad sam u Warszawi prošla ulazom, anđeo je nestao. Zahvalih Bogu za Njegovu dobrotu što nam daje anđele za naše pratiocice. O kako ljudi malo misle da uvijek uza se imaju duha i istodobno svjedoka svakog događanja. Vi grešnici, mislite na to da imate svjedoka vaših djela.

Ujutro slijedećeg dana ugledah anđela čuvara koji me je bio pratio na putu za Warszawu. Kad smo ušli na vrata, iščezao je. Da bismo pozdravile predstojnice, morale smo proći pored male kapele. Odmah me okružila Božja nazočnost i Gospodin me je ispunio vatrom svoje ljubavi. U takvim trenucima spoznajem uvijek bolje veličinu Njegove slave.

Pri ulasku u vlak od Warszawe za Krakow opet sam ugledala svog anđela čuvara pored sebe. On je molio promatrajući Boga, a moje misli priključile se njegovim. Kad smo ulazile na samostanska vrata, iščezao je.

Kad sam ulazila u kapelu opet me obuzela Božja slava. Osjećala sam se posve porinuta u Boga, posve uronjenom u Njega i prožeta Njim, kad sam vidjela kako nas veoma ljubi naš nebeski Otac. Kakva velika sreća ispunja moju dušu na osnovu Božje spoznaje, božanskog života. Želim podijeliti sreću sa svim ljudima. Ne mogu je zatvoriti u vlastito srce, jer zrake te sreće peku me, razdiru moje grudi i moju nutrinu. Želim proći cijelom zemljom i javljati dušama veliko Božje milosrđe. Svećenici, pomozite mi pri tome koristeći najsnažnije riječi o njegovu milosrđu jer je samo slabi izričaj za milosrđe, koje je On u stvarnosti.

Ljepota anđela dolazi od povezanosti s Bogom

7. Jednog dana, kad je moj duh bio kao na umoru od čežnje za Njim za vrijeme sata klanjanja, nisam mogla više zadržati svoje suze. Tada ugledah jednog anđela velike ljepote kako mi govori slijedeće riječi: "Ne plači, govori Gospodin." Nakon nekog vremena upitah: "Tko si Ti?" On uzvрати: "Ja sam jedan od sedam duhova, koji dan i noć stoje pred prijestoljem Božjim i slave Ga bez prestanka". Također i taj duh ne utazi moju čežnju, nego me još jače potaknu u čežnji za Bogom. Taj anđeo bio je vrlo lijep, a njegova ljepota dolazi od uske povezanosti s Bogom. Taj duh ne napušta me ni za trenutak. Posvuda me prati. Slijedećeg dana za vrijeme Sv. mise, prije pretvorbe, započe ovaj anđeo pjevati riječi: "Svet, svet, svet.... Njegov glas bio je lijep kao glas tisuća.

Nemoguće je to opisati. Moj duh sjedinio se s Bogom. U jednom jedinom trenutku vidjela sam neshvatljivu Božju veličinu i svetost a istodobno i moju ništavnost, što sam po sebi samoj. Jasnije nego ikad spoznah Tri Božanske Osobe: Oca, Sina i Duha Svetoga. Njihovo biće je jedno, kao i jednakost i slava. Moja duša susreće se s Tri Osobe, ali riječima to ne mogu izraziti. Ipak duša to dobro razumije. Tko je sjedinjen s Jednom od Tri osobe, već je tim sjedinjen s Presvetim Trojstvom, jer Njihovo jedinstvo nije djeljivo. To viđenje ili spoznaja ispunila je moju dušu neshvatljivom srećom, zato jer je Bog tako velik. Što sam sada zapisala, nisam nikada bila do sada vidjela svojim očima, nego čisto nutarnje, čisto duhovno, neovisno o osjetilima. To je trajalo do konca svete mise. Sada se to kod mene događa češće, i ne samo u kapeli, nego i za vrijeme rada i onda kad to najmanje očekujem.

Ugledah anđela izvršitelja srdžbe, kad sam molila nije mogao izvršiti pravednu kaznu nad grešnicima

8. Navečer ugledah anđela u mojoj ćeliji, izvršitelja Božje srdžbe. Nosio je svijetlu odjeću. Njegovo lice je svijetlilo. Ispod njegovih nogu je bio oblak, iz kojeg su izlazili gromovi i munje u njegove ruke i tek iz njegovih ruku dodirivali su zemlju. Kad sam vidjela znak Božje srdžbe, koja je trebala pogoditi zemlju, ali posebno jedno određeno mjesto koje iz važnog razloga ne mogu navesti, zamolila sam anđela da stane jedno određeno vrijeme i svijet će činiti pokoru.

Ali moja molba nije bila ništa s obzirom na Božju srdžbu. Tada ugledah Presveto Trojstvo. Veličina Njegove slave prože me do srđži i ne usudih se ponoviti svoju molbu. U istom sam trenutku osjetila u svojoj duši snagu Božje milosti koja stanuje u mojoj duši. Kad sam bila postala svjesna te milosti, trenutačno sam uznesena pred Božje prijestolje. O kako je velik naš Gospodin i Bog i kako je nepojmljiva Njegova svetost! Ne želim se zavarati opisujući Njegovu veličinu, jer uskoro ćemo Ga svi vidjeti kakav On jest. Započela sam moliti Boga za svijet, nutrinom razabranim riječima.

Kad sam tako molila, vidjela sam nemoć anđela, koji više nije mogao izvršiti pravednu kaznu nad grešnicima. Još nikada kao tada nisam bila molila takvom nutarnjom snagom. Slijedeće su riječi kojima sam vapila Bogu: "Vječni Oče, prikazujem Ti Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Tvog ljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za naše grijehе i grijehе cijelog svijeta. Po gorkoj Muci Isusovoj smiluj se nama ".

Slijedećeg jutra kad sam došla u kapelu, čula sam nutrinom riječi: "Kad god dođeš u kapelu odmah moli molitvu koju sam te jučer naučio". Kad sam obavila tu molitvu, čula sam u duši riječi: "Ta molitva je za ublaženje Moje srdžbe. Molit ćeš je devet dana kao uobičajenu kronicu, i to: Najprije Oče naš i Zdravo Marijo i Vjerovanje, dodajući na zrnce Očenaša riječi: Vječni Oče, prikazujem Ti Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Tvog ljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za naše grijehе i grijehе cijelog svijeta. Na zrnca Zdravomarije molit ćeš slijedeće: Po gorkoj Muci Isusovoj, smiluj se nama i cijelom svijetu. Na koncu ćeš ponoviti triput riječi: Sveti Bože, Sveti Jaki Bože, Sveti Besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelom Svijetu».

Molila sam se svom anđelu čuvaru kada me Sotona napadao

9. Tog četvrtka primila sam tu milost na kraju molitve. Ona je trajala izvanredno dugo, za vrijeme cijele Sv. mise i mislila sam da ću umrijeti od radosti. U takvim trenucima bolje spoznajem Boga i Njegova svojstva, ali i mene samu i svoju vlastitu bijedu. Čudim se velikom Božjem silaženju jednoj tako bijednoj duši kao mojoj. Poslije Sv. mise osjećala sam se uronjenom u Boga i bila sam svjesna u dubini svoga srca svakog Njegovog pogleda. Oko podneva otišla sam nakratko u kapelu i opet je udarala u mom srcu snaga milosti. Dok sam bila uronjena u pobožnost, Sotona je dohvatio vazu s cvijećem i bijesno je bacio svom snagom na zemlju.

Vidjela sam svu njegovu zloću i ljubomoru. U kapeli nije bio nitko nazočan. Ustala sam od molitve, pokupila krhotine, presadila cvijeće i htjela se brzo vratiti na svoje mjesto prije nego tko dođe u kapelu. To mi nije uspjelo jer udoše Majka predstojnica, sestra sakristanka i još neke sestre. Majka predstojnica čudila se da sam bila nešto radila na oltaru i daje pao lonac s cvijećem. Sestra sakristanka nije skrila svoje nezadovoljstvo, ali ja nisam pokušavala objašnjavati ili se ispričavati.

Navečer sam se osjećala vrlo iscrpljenom i nisam mogla održati Sveti sat. Zamolila sam Majku predstojnicu da pođem ranije u krevet. Odmah sam zaspala. Ipak oko jedanaest sati sotona je tresao mojim krevetom. Odmah sam se probudila i započela mirno moliti svom anđelu čuvaru. Tada sam ugledala duše koje trpe u čistilištu. Njihovi likovi bili su kao sjene, a između njih vidjela sam mnogo đavola. Jedan se od njih trudio navaliti na mene. Prometnuo se u lik mačke na mom krevetu i legao mi na noge. Bio je težak kao nekoliko puda (ranija ruska mjera za težinu; jedan pud = 16,38 kg. Napomena prevodioca).

Kroz cijelo vrijeme molila sam kronicu. Ujutro likovi nestaje i ja sam mogla zaspati. Kad sam zatim došla u kapelu, čula sam glas u mojoj duši: "Sa mnom si sjedinjena. Ne boj se ničega. Ipak znaj, Moje dijete, da te sotona mrzi. Iako on mrzi svaku dušu, gori posebno mržnjom prema tebi, jer si njegovoj vlasti otrgnula mnoge duše".

Želim nadmašiti anđele u ljubavi prema tebi

10. Iako uzimaš lik malog djeteta, u Tebi vidim Neumrlog, bezgraničnog Gospodara gospodara, kojeg slave čisti duhovi danju i noću, za koga izgaraju srca serafina u žaru čiste ljubavi. O Kriste, o Isuse, želim ih još nadmašiti u svojoj ljubavi prema Tebi. Vas anđeli molim, vas čiste duhove, za oprostjenje zbog hrabrost sebe uspoređivati s vama. Ja, ponor bijede, ali Ti, Bože, koji Si neshvatljivi bezdan milosrđa, usisaj me kao što žar sunca usisava kap rose. Tvoj pogled pun ljubavi izravnava svaki jaz.

Neizrecivo sam sretna zbog Božje veličine. Nju vidjeti savršeno mi je dovoljno da bih bila sretna za cijelu vječnost. Jednom kad sam vidjela Isusa u liku malog djeteta, upitala sam: "Isuse, zašto me susrećeš u liku malog djeteta? U Tebi gledam tako i tako bezgraničnog Boga, svoga Stvoritelja i Gospodina". Uzvratio mi je Isus da će me susretati kao malo Dijete dokle god ne naučim jednostavnost i poniznost.

Za vrijeme Sv. mise s izloženim Presvetim Oltarskim sakramentom ugledala sam prije sv. pričesti dvije zrake izlazeće iz Presvete hostije, kao što su predstavljene na slici: crvenu i bijelu. Odsijavale su se na svakoj sestri i učenici, ali ne ipak od svih jednako. Kod nekih bile su jedva zamjetne. To je bilo završnog dana duhovnih vježbi za djecu.

Anđeo čuvar me vodio u Čistilište

11. Pitala sam Isusa za koga još trebam moliti? Isus mi je odgovorio da će mi slijedeće noći dati spoznati za koga trebam moliti. Ugledah anđela čuvara koji mi je zapovijedio slijediti ga. Iznenada nađoh se na maglovitom i vatrom ispunjenom mjestu gdje trpe mnoge duše. Te duše žarko mole, ali ipak ne mogu za sebe, samo im mi možemo pomoći. Plamenovi koji su oko njih izgarali nisu me dodirivali. Moj anđeo čuvar nije me napuštao ni za trenutak. Upitala sam duše koja im je najveća patnja. Složno mi odgovoriše da im je najveća patnja - čežnja za Bogom.

Vidjela sam Majku Božju kako posjećuje duše u čistilištu. Duše nazivaju Mariju "Zvijezdom mora". Ona im donosi ublaženje. Htjela sam više s njima razgovarati, ali mi je anđeo čuvar dao znak da pođemo. Dođosmo iza vrata ove tamnice pune patnji. Čula sam nutarnji glas koji govoraše: "Moje milosrđe ne to želi, ali to zapovijeda pravda". Otada održavam usku povezanost s trpećim dušama.

Jedan serafin mi je donosio sv. Pričest

12. Sama s Isusom, zahvalih Mu za ovu veliku milost. Isus mi reče: "Budi utješena. Ja sam s tobom." Iscrpljena zaspah. Navečer dođe sestra, čijoj sam brizi bila povjerena: "Ujutro, sestro, nećete primiti Gospodina, jer ste jako iscrpljeni i onda ćemo vidjeti kako će ići dalje." To me je neizmjerljivo zaboljelo, ali rekoh posve mirno: "Razumijem", i potrudih se zaspati s potpunim povjerenjem u Gospodina. Ujutro sam obavila razmatranje i pripremila se na sv. pričest, premda mi Isus nije trebao doći. Kad su moja želja i ljubav došli do najvišeg stupnja, iznenada ugledah uz svoj krevet jednog serafina, kako mi pruža sv. pričest riječima: "Evo Gospodara anđela".

Nakon primanja Gospodina moja duša uroni u Božju ljubav i upade u divljenje. To se ponavljalo kroz 13 dana, ne znajući da li će on doći drugog dana. Ali ja sam se pouzdala u Boga i Njegovu dobrotu i nisam se usuđivala na to misliti da li ću sutra na ovaj način primiti sv. pričest.

Serafin je bio okružen velikom svjetlošću. Božanstvo i Božja ljubav odsijavali su se u njemu. Nosio je zlatnu odjeću i preko nje prozirn misnu košulju i prozirn štolu. Kalež je bio od kristala, preko njega je bio prozirni preklopljeni veo. Nakon što me je pričestio, odmah je nestao.

Kad sam jednom na kratko prije sv. pričesti osjetila određenu nesigurnost, preda mnom je stajao serafin s Gospodinom. Tada upitah Isusa, i kad nisam dobila odgovor, rekoh serafinu: "Hoćeš li me ispovjediti?" Tada on odgovori: "Nijedan nebeski duh nema tu moć." U tom trenutku bila je hostija na mojim usnama.

Anđeo čuvar mi je preporučio molitvu za određenu dušu koja je umirala

13. Anđeo čuvar preporučio mi je moliti za jednu određenu dušu, a ujutro sam saznala da se radi o čovjeku koji je počeo u tom trenutku umirati. Na čudnovat način daje mi Bog spoznati da je nekome potrebna moja molitva. Posebno prepoznam kad je moja molitva potrebna duši nekog umirućeg. Sad se to događa nešto češće nego ranije. Isus mi je dao spoznati kako Mu je posebno draga duša koja živi po Božjoj volji. Time ona pruža Bogu najvišu čast...

Danas me je jedan anđeo vodio u ponore pakla

14. Danas me je jedan anđeo vodio u ponore pakla. To je mjesto velikih muka. Njegova površina je užasavajuće velika. Vrste muka što sam ih vidjela su slijedeće: prva muka koja čini pakao je gubitak Boga; druga - trajno prebacivanje savjesti; treća - ta se sudbina neće više nikada promijeniti; četvrta muka - vatra, što prolazi dušom, ne razarajući je; to je užasna muka; to je čisto duhovna vatra zapaljena Božjom srdžbom; peta muka - stalna tama i užasno zagušljivi miris; premda je tamno đavli se uzajamno vide i proklinju dušu; oni vide sve zlo drugih i također svoje vlastito; šesta muka - neprestano sotonino društvo; sedma muka je užasni očaj, mržnja prema Bogu, hule, proklinjanje, psovanja. To su muke koje zajednički trpe svi prokleti.

Ali to još nije kraj. Postoje još posebne muke za duše, naime muke osjetila. Čime je pojedina duša sagriješila, time se kažnjava na strašni i neopisivi način. Postoje užasne pećine i bezdani mučenja, gdje se jedna muka razlikuje od druge. Naočigled te užasne muke bila bih umrla da me nije zadržala Božja svemoć. Grešnik treba znati da će biti mučen cijelu vječnost organom osjetila kojim je griješio. O ovom pišem na Božju zapovijed, da se ne može izgovoriti ni jedna duša da nema pakla, ili da tamo nitko nije bio i ne zna kako je tamo.

Ja, sestra Faustina, bila sam po Božjoj zapovijedi u bezdanima pakla da bih izvjestila dušama i posvjedočila da postoji pakao. Sad o tom ne mogu govoriti, jer imam Božju zapovijed to pismeno ostaviti. Đavli me jako mrze, ali po Božjoj zapovijedi moraju me slušati. Što sam napisala oskudna

je slika onog što sam vidjela. Jedno sam mogla zamijetiti, tamo su većinom duše koje nisu vjerovale u postojanje pakla.

Kad sam došla k sebi, nisam se mogla odmoriti od užasa, kako duše tamo jako trpe. Stoga još srdačnije molim za obraćenje grešnika. Bez prestanka vapim Božjem milosrđu za njih. O moj Isuse, radije bih trpjela muke do konca svijeta, nego Tebe uvrijedila i najmanjim grijehom.

"Moja kćeri, kad preko tebe tražim od ljudi štovanje Mojeg milosrđa, ti se moraš kao prva odlikovati povjerenjem u Moje milosrđe. Od tebe tražim djela milosrđa, koja trebaju izlaziti iz tvoje ljubavi prema Meni. Milosrđe trebaš pokazivati uvijek i posvuda svojim bližnjima. Pred tim se ne možeš izvlačiti, ni izgovarati, ni ispričavati se. Dajem ti tri mogućnosti za iskazivanje milosrđa bližnjemu: 1. djelo; 2. riječ; 3. molitva».

Dobri i zli duhovi

(Sv. Brigita)

Krist je jednom govorio Brigiti i rekao joj: "Ja sam Stvoritelj svih duhova, dobrih kao i onih koji su postali zli. Ja sam i Gospodar svih duhova i vodim ih. Na isti način sam i Stvoritelj svih ostalih živih bića i svih neživotnih stvari koje tu jesu." (Objave, knjiga IV. pogl. 88)

"Ja sam Bog, Stvoritelj svega. Ja sam anđelima i ljudima dao slobodnu volju tako da oni koje hoće ispuniti moju volju kod mene ostaju vječno, no oni koji se odlučuju protiv moje volje, od mene će biti odijeljeni. Neki od anđela postali su zli duhovi, jer mene ne ljube niti su mi se htjeli pokoravati.

A kada je potom bio stvoren čovjek i Zli zamijetio moju ljubav prema čovjeku, on nije postao samo mojim neprijateljem, već je započeo voditi rat protiv mene tako da je prve ljude zaveo prekoračenjem moje zapovijedi. Zli je tada prema uslijeđenom dopuštenju, po mojoj pravednosti, dospio do vlasti. Ja želim da čovjek živi po mojoj volji, no Zli teži tome da čovjek slijedi svoju požudu." (Objave, knjiga VII., pogl. 11)

Bog Otac govorio je nadalje Brigiti, zaručnici Kristovoj: "Čuj što govorim i pridržavaj se svega što ti zapovijedam... Samo je onaj uistinu vrijedan časti koji u sebi vječno jest i bio je; i koji je iz ljubavi stvorio anđele kao i ljude, samo zato da ih, što je moguće više, sudjeluje u Njegovoj slavi. Ja sam isti po moći i volji koji sam bio i tada kada je moj Sin uzeo tijelo. U Njemu ja jesam i bio sam, i On je u meni i Duh Sveti je u nama obojici...

Trebaš nadalje znati da je anđelima, prije no što su me smjeli gledati u blaženstvu, bilo pokazano svjetlo u kojem su se trebali odlučiti za ili protiv mene. Mnogi od njih nisu pali pri tom zbog toga što nisu poznavali moj zakon i moju pravednost, već zato što se toga nisu htjeli pridržavati. Uvidjeli su da svi, koji Boga istinski ljube, Njega će gledati i kod Njega će smjeti stalno ostati, no prestankom blaženog promatranja moje slave zauvijek trebaju biti kažnjeni oni koji mene mrze.

Ipak njihova požuda i njihovo častohleplje izabralo je radije mržnju protiv mene, a time i ono mjesto gdje će zauvijek biti kažnjeni, nego da me ljube, i da bi se mogli stalno radovati u gledanju mene. Slična pravednost kao na anđelima izvršena je i na ljudima. Čovjek mora prvo Boga iskreno ljubiti, tek tada Ga smije gledati. Stoga je moj Sin iz neizmjerne ljubavi htio biti rođen prema zakonu, kako bi u svome ljudskom liku bio vidljiv, jer u svom Božanstvu On nije mogao biti vidljiv. I tako je slobodna volja dana ljudima kao i anđelima da teže nebeskom a zemaljsko da preziru».

(Objave, knjiga VIII., pogl. 56)

Kada je Brigita boravila u Napulju nakon njezina povratka kući iz Svete Zemlje, žalio joj se Krist gorko nad mnogim grijesima stanovnika ovoga grada i rekao je Brigiti između ostalog sljedeće:

"Poslušaj pažljivo ono što ti sada kažem: Ja sam Stvoritelj i Gospodar svega, i anđela i onih koji su ostali vjerni kao i onih palih. Nitko ne izmiče mom sudu. Zli se trojako ogriješio o mene: ohološću, zavišću i nečudorednošću; tj. pretjeranom ljubavlju prema samome sebi. Ta bio je tako ohol da je želio biti Bog iznad mene, a ja sam mu trebao biti podređen. Bio je i toliko zavidan da bi me, ukoliko bi to uopće bilo moguće, najradije bio ubio i nad svime bio gospodar i sjedio na mome prijestolju.

Tako mu je drago bilo njegovo vlastito biće, da uopće nije pitao za moju volju gdje god je mogao provesti svoju. Stoga je pao s neba i postao je od blistavog anđela đavao u dubini pakla. I kada sam vidio njegovu zloću i neizmjernu zavist koju je gajio prema ljudima, objelodanio sam svoju volju i dao sam ljudima svoj zakon i kada bi ga se pridržavali, imali bi moje zadovoljstvo, a Zlome se ne bi sviđali.

Tada sam ja, zbog ljubavi koju sam imao prema ljudima, došao u svijet. Prihvatio sam tijelo od Djevice, poučavao sam ih i posve osobno u riječi i djelu i pokazao im put istinske vjere. Otvorio sam im svojom vlastitom krvlju nebo, kako bih im pokazao svoju savršenu ljubav i naklonost. No što čine ljudi koji su moji neprijatelji?

Oni preziru moje zapovijedi, odbacuju me poput gnusnog otrova iz svoga srca, ispljuvavaju me iz svojih usta poput odvratne tvari i preziru me poput gubavca koji širi najlošiji zadah. No Zloga i njegova djela grle potpunom odanošću, njega uvode u svoje srce, s radošću i ljubavlju ispunjavaju njegovu volju i pokoravaju se njegovim naopakim nadahnućima. Stoga će po mome pravednom sudu zajedno sa Zlim biti vječno kažnjeni u paklu." (Objave - knjiga VII., pogl. 27)

Zli - lisica: Majka Božja rekla je Brigiti: "Postoji mala životinja, nazivate je lisica, ona je vrlo brižna i lukava u tome da sve za čim ima potrebu i dobavi. Ponekad se pretvara kao da spava i da je istovremeno mrtva, kako bi ptice koje se spuštaju na nju to lakše mogla uhvatiti i progutati -što se nepažljivije na nju spuštaju.

Lisica pazi na let ptica i one koje vidi da se spuštaju od iznemoglosti na zemlju ili pod drvo grabi i proždire; no one koje s oba krila odlete, sramote je i osujećuju njezin trud. Takva lisica je Zli koji prijatelje Božje stalno slijedi, prije svega one koji još ne nose žuč njegove zloće i otrov njegove ništavnosti u sebi.

I on se pretvara kao da spava i da je mrtav, jer ponekad pušta čovjeka slobodnim od teških iskušenja kako bi ga to lakše mogao prevariti i smutiti kada nije na oprezu. Ponekad on dopušta da opačina izgleda kao krepost, da bi čovjek u smetenosti zakoračio u tu prazninu i da bi tada, kada mu ne pomogne njegov skroman razum, propao. Shvatit ćeš to na jednom primjeru. Jer i milosrđe je ponekad porok, naime tada, ako ga se čini samo da bi se dopali ljudima. I najjača vježba pravednosti može biti nepravednost, proizlazi li iz požude i nestrpljivosti. I poniznost postaje nadutošću proizlazi li iz čežnje za sjajem i od toga da bude zamijećena od ljudi; krepost strpljivosti može se pokazivati, a da to uistinu nije, ako bi se htjela osvetiti zbog pretrpljene nepravde kada bi to bilo moguće, no nanesenu nepravdu trpi samo zato što nije pronašla prigodnu priliku za osvetu.

Ponekad pripušta Zli jad i brige ljudima da bi se čovjek izgubio u prekomjernosti tuge; ponekad istresa Zli strahove i brige u srce kako bi čovjek u služenju Bogu postao mlak ili da bi čovjek koji se ne može savladati u malom propao u velikom. Lisica je prevarila onoga o kome govorim, jer kada je u starosti sve imao po želji i sebi rekao da je sretan i da želi tako dalje živjeti, ugrabljen je tada bez sakramenata i bez da može položiti račun o svojim djelima i imetku. Sakupljao je dan i noć poput mrava, ali ne u žitnicu Gospodinovu. I kada je došao do otrova, kako bi svoja zrna ubacio na hrpu zaliha, umro je i drugima ostavio svoj trud. Jer tko u vrijeme žetve ne sakuplja na plodonosan način, sjemenci se neće radovati.

Stoga se one ptice Gospodinove nazivaju sretnim koje ne spavaju pod drvećem svjetovnih zadovoljstava već na drveću nebeskih težnji. Kada ih napadne kušnja lisice, nepravednog Zloga, odlete one odatle vrlo brzo s oba krila, naime s poniznošću sv. ispovijedi i nadom u Božju pomoć." (Objave, knjiga IV., pogl. 68)

Naš protivnik - Zli: Riječi Sina Božjega Brigiti kako se trebamo štititi od kušnji Zloga: "Tko drugi je vaš neprijatelj nego Zli koji je na sva dobra djela zavidan i čiji je posao kucati kušnjama na dušu čovjekovu i uznemiravati je? On zakuca ponekad ljutnjom ili ogovaranjem, ponekad nestrpljenjem ili nerazumnim sudovima o Božjim odlukama kada sve ne ide po vašoj želji; on vrlo često kuca i uznemirava vas mnoštvom loših misli, da biste si uskratili službu Božju, a vaša dobra djela potamnijela pred Bogom." (Objave, knjiga IV., pogl. 47)

Zli u dijalogu s Marijom: Majka Božja poučavala je Brigitu kako se suprotstaviti Zlome i kako treba činiti na njegova nagovaranja: "Moja kćeri, kada ti se tvoj neprijatelj ulaguje željom za

vremenitim dobrima, odgovori mu: "Neprijatelju, ti nisi ništa stvorio, stoga ne možeš ništa ni dati; pa kada bi to i mogao, brzo bi se to srušilo, a i završilo. "

Ako bi ti se dodvoravao radošću svijeta, reci mu: "Prijateljstvo sa svijetom završava bolom. " Ako bi ti se dodvoravao putenošću, odgovori mu: "Ne želim je imati, jer ona je na kraju otrov i završava u bolima. "

U tom trenu pojavio se Zli kome je blažena Djevica Marija rekla: "Govori tako da i ona to čuje: Što si ti stvorio?" Zli je odgovorio: "Ja nisam ništa stvorio, no bio sam dobro stvorenje; ali iz samoga sebe postao sam zao."

Blažena Djevica Marija je rekla nadalje: "Je li ikada prijateljstvo s tobom imalo sretan, radostan ishod?" Zli je odgovorio: "To nikada nije bio slučaj niti će biti." Po treći put rekla je blažena Djevica: "Odgovori mi i reci: Je li ikada tvoja putenost dobro završila?"

A Zli je odgovorio: "Nikada ista nije imala dobar završetak i nikada neće takav imati, jer započinje u zlu i smjera samo na zlo." Zli je svojim riječima još na nadodao Djevici Mariji: "Djevice, daruj mi vlast nad ovom ženom Brigitom!" Djevica je odgovorila: "Zašto je sam ne uzmeš pod svoju vlast?" Zli je na to rekao: "Ja ne mogu, jer nisam u stanju razdijeliti u sudu dvovrsnu krv koja je pomiješana; krv ljubavi Božje u njoj pomiješanu s krvlju njezina srca!"

Blažena Djevica je rekla nadalje: "Zašto je ne pustiš na miru?" Zli je na to odgovorio: "Ja to nikada neću učiniti. Nisam li u stanju ubiti je smrtnim grijehom, pobrinut se mučiti je za lake grijeha. Ne mogu li to učiniti, tada ću barem baciti trn u obrub njezine haljine, a trud da ga izvadi višestruko će je uznemiravati, tj. njezino srce uronit će u različite misli koje će je sa svih strana odvesti u nemir».

Djevica je odgovorila: "Ja ću joj pomoći. Koliko često naime trn izvuče i baci ga tebi u lice, tako često će joj grijeh biti oprosteno, a njezina kruna i nagrada bit će uvećane." (Objave, knjiga VI., pogl. 17)

Svrni svoj radosni pogled u sebe samoga i promatraj kako Bog s tvojom ljubljenu dušom igra svoju igru ljubavi

(Bl. Henrik Susone, piše o svojim iskustvima u trećem licu kao da se radi o nekoj drugoj osobi)

Drugom zgodom dok je sjedio u onoj istoj crkvi činilo mu se u viđenju kao da je bio prenesen u neko drugo mjesto. Činilo mu se da je njegov anđeo s desne strane. Sluga Božji se brzo ustane i zagrlji svoga ljubljenu anđela i privi ga k sebi s koliko mu je to više ljubavi bilo moguće tako da između njih nije više bilo udaljenosti i usklikne drhtavim glasom sa suzama u očima govoreći iz dubine srca: «O anđele moj, kojega mi je ljubljenu Bog dao za tješitelja i čuvara, molim te zbog ljubavi koju Bog ima prema meni nemoj me nikada ostaviti.» Anđeo odgovori i reče: «Nemaš snage za povjerenje u Boga? Vidiš, Bog je tako ljupko u svojoj vječnosti zagrljio da te ne želi više nikada ostaviti.»

A jedanput nakon toga, poslije razdoblja trpljenja, rano ujutro dogodilo se da je bio okružen nebeskim društvom u jednom viđenju. Tada je pitao jednog nebeskog kneza da mu pokaže na koji način je oblikovana skrivena Božja prisutnost u njegovoj duši. A anđeo mu odgovori:

«Svrni, dakle svoj radosni pogled u sebe samoga i promatraj kako Bog s tvojom ljubljenu dušom igra svoju igru ljubavi». Pogleda i vidje da je njegovo tijelo nad srcem bilo čisto neki kristal, i vidje da u središtu srca tiho i blago boravi Vječna Mudrost u ljupkom obliku, a pored nje sjedi duša sluge Božjega prožeta nebeskom čežnjom. Bila je ljubezno prignuta na bok Vječne Mudrosti, obuhvaćena njenim rukama i privijena Božanskom Srcu, i duša je ostajala tako opijena i uronjena u ljubav u naručju ljubljenu Boga.

Sluga Božji je bio napravio nekoliko konopaca za pokoru i u noći spomendana anđela dogodilo mu se da je pao u viđenje i čuo anđeosku pjesmu i slatki rajski pjev. Osjetio se tako dobro da je zaboravio na sve svoje patnje. Tada mu jedan od anđela reče: «Vidiš, kao što ti rado slušaš naš vječni pjev, tako mi rado slušamo tvoj molitveni pjev Vječnoj Mudrosti. To je pjesma svetih, izabranih koju će pjevati posljednji dan kada će biti potpuno uvedeni i utvrđeni u radosti bez kraja u vječnosti».

Pogledaj u Nebo

(Bl. Henrik Susone, piše kao da mu govori Vječna Mudrost)

«Sada se uputi sa mnom. Želim te povesti u meditaciju i želim ti izdaleka dopustiti da pogledaš, iako u jednoj gruboj slici. Gledaj iznad devetog Neba koje je beskrajno veće, tisuće puta, od cijele zemlje, ima neko drugo Nebo od plamena, tako nazvano ne zbog vatre, nego zbog beskrajne prozirne svjetlosti koju ima po svojoj nepromjenjivoj i neraspadljivoj naravi. To je slavni dvor gdje boravi nebeska vojska i gdje me skupa s jutarnjim zvijezdama slave sva djeca Božja. Tu su vječna prijestolja okružena neizrecivim svjetlom, s kojih su zbačeni otpali duhovi i gdje izabranici zauzimaju mjesta.

Vidiš, izdaleka svijetli divni grad obložen zlatom, sjaji od dragocjenih bisera, popločan dragocjenim kamenjem, odsjajava kao neki kristal sjajem crvenih ruža, bijelih ljiljana i svakom vrstom cvijeća. A sada ti sam gledaj lijepu nebesku livadu na kojoj su sve ljepote ljeta, jasna svibanjska šarenila, uvala istinske radosti. Tu se vide radosni pogledi ljubljene koja motri svoga ljubljenoga, čuje se sviranje harfi, pjesme i ples i trajno iskustvo savršene radosti, tu je moć želje, radost bez patnje u trajnoj sigurnosti. Sada pogledaj oko sebe bezbrojno mnoštvo kako piju koliko im srce želi na živom izvoru. Vidiš kako motre čisto i jasno zrcalo čistog božanstva gdje im je svaka stvar poznata i objavljena.

Idi dalje i pogledaj kako slatka Kraljica Neba, koju ti nježno ljubiš, lebdi s uzvišenošću i radošću nad cijelom nebeskom vojskom, naklonjena s ljubavlju i nježnošću nad svojim ljubljenim Sinom, okružena ružama, ljiljanima i gladiolama. Vidi kako njena divna ljepota donosi slast, radost i divljenje cijelom nebeskom dvoru. Sada pogledaj ono što će obradovati tvoje srce i tvoj duh, vidiš kako je Majka milosrđa blago svrnula svoj slatki milosrdni pogled prema tebi i svim grešnicima te kako ih moćno štiti i izmiruje sa svojim ljubljenim Sinom.

Pogledaj sada očima čistog uma i vidi kako uzvišeni *Serafini* i duše ljubavi istog kora gorljivo plamte prema meni bez prekida, gledaj kako svijetli *Kerubini* i njihovo društvo imaju sjajan uljev i izljev mog neuhvatljivog svijetla, vidi kako uzvišena *Prijestolja* i njihov zbor slatko počivaju u meni i ja u njima. Motri sada kako korovi drugog reda *Gospodstava, Moći i Vlast* motre harmonični i slatki vječni raspored u sveopćoj naravi; gledaj kako treći red *Poglavarstva, Arkandeli i Anđeli* izvršuju moju uzvišenu poruku i moj zakon u svim krajevima svijeta. Vidiš kako je ljubazno, divno i različito uređeno veliko mnoštvo, koji li je to divan prizor!

Pogledaj dalje i vidi kako moji izabrani učenici, i najdraži prijatelji sjede u velikom miru i časti na sjedalima sudaca, kako mučenici sjaje u svojoj proslavljenoj odjeći i kako ispovjedaoci svijetle zelenkastom ljepotom, kako nježne djevice odsjajavaju anđeoskom čistoćom, kako je cijela nebeska vojska opojena božanskom slasti. Koje li društvo, koje li slavne domovine! Blago onome tko će tu zauvijek boraviti!

Svrni pogled na anđela koji te prati

(Sv. Ivan Marija Vianney)

Sv. Arški župnik je preporučivao da se ostane u bliskoj vezi sa svojim anđelom čuvarom. Govorio je: «Kada idemo kroz život, gledajmo našeg Gospodina kako ispred nas nosi križ, presvetu Djevicu koja nas motri, našeg anđela čuvara koji je pored nas. Kako je lijep nutarnji život». Svetac je čitao u savjesti svojih sugovornika i pokornika, tako da su ga o tome obavještavali njihovi anđeli čuvari. Evo jednog takovog slučaja. Neka kućanica se došla ispovjediti, ali je u ispovijedi bila prešutila jednu stvar. «A što je s ovim» - upita je svetac iznoseći ono što je htjela sakriti. Pokornica se jako uzbuđena se pitala u duši kako je to župnik mogao znati, a on joj je odgovorio da mu je to rekao njezin anđeo čuvar.

On je najvjerniji i najiskreniji prijatelj

(Sv. Pater Pio iz Pietrelcine, donosimo nekoliko iskustava ovog velikog sveca)

1. Podsjetite se da je Bog u nama kada smo u njegovoj milosti, a nije u nama kad smo u grijehu, ali anđeo čuvar nas nikada ne ostavlja. On je najvjerniji i najiskreniji prijatelj pa i kad ga ražalostimo našim ponašanjem. Časti svoga anđela, zahvaljujući mu na svakoj skrbi i pažnji kojima te okružuje, jer poslije Boga i Gospe nitko te više ne voli od njega. On je uvijek, dan i noć pored tebe. Nemoj to zaboraviti, nemoj ga vrijeđati sumnjajući u ovu veliku i neizrecivu istinu; time bi sumnjao u Isusa samoga koji nam je to objavio svojom nepogrešivom riječi, sumnjao bi u Majku Crkvu koja je to proglasila istinom vjere. Tijekom dana s poletom u srcu često s ljubavlju i zahvaljivanjem uzdigni misao prema svome anđelu čuvaru. Tada ćeš vidjeti kako se naši sveti nebeski prijatelji, a na poseban način tvoj čuvar, raduju zbog tebe i učiniti će sve da Gospodin i Kraljica anđela umnože svoje milosti i blagoslove u tvoju dušu.

2. Anđeli nebeski ne prestaju me posjećivati i činiti da kušam slasti blaženika. Ako je poslanje naših anđela čuvara veliko, ono mog anđela je sigurno još veće jer mi mora biti također i učitelj i objašnjavati mi druge jezike. Noću kad zatvorim oči, vidim kako pada zastor i kako se otvara pred Rajem, i obradovan ovim viđenjem spavam s osmjehom slatkog blaženstva na usnama u savršenom miru na licu, čekajući da me moj anđeo čuvar dođe probuditi i tako sa mnom moli jutarnju molitvu na radost naših srdaca.

3. U subotu mi se činilo da me đavli žele upravo dokrajčiti, nisam znao više kojem se svecu obratiti; zazivao sam svga anđela čuvara, i nakon što sam ga dosta čekao, evo ga, konačno je letio oko mene pjevajući svojim anđeoskim glasom himne Božjem Veličanstvu. Tada se dogodila jedna od uobičajenih scena: podigao sam na njega glas želeći se da sam dugo morao čekati njegovu pomoć, i kao da bi ga kaznio nisam ga htio gledati u lice, htio sam otići, udaljiti se, pobjeći od njega, a on siromah, dostignu me skoro plačući, primi me za glavu dok nisam podigao glavu i pogledao ga u lice i vidio da mu je žao. I reče mi ... : «Uvijek sam ti blizu, dragi moj mladiću, uvijek sam oko tebe s ljubavlju kojom tvoje srce zahvaljuje Gospodinu, moja ljubav prema tebi neće prestati ni sa tvojom smrću».

4. Dobro znajte da je anđeo čuvar moćan braneći nas protiv Sotone i njegovih saveznika, njegova ljubav nije prestala niti može prestati. Izgrađuj lijepu naviku da uvijek misliš na njega. Uvijek je u našoj blizini jedan nebeski duh. On nas ne ostavlja nikada same, od kolijevke do groba uvijek je tu, brani nas i vodi kao dobar prijatelj, kao brat, uvijek je s nama i tješi nas, pogotovu u teškim trenucima našeg života.

5. Uz pomoć dobrog anđela izvojevana je pobjeda nad podmuklim planovima đavla, pročitao sam tvoje pismo. Kad sam dobio tvoje pismo, Anđeo me je potakao da ga poškopim blagoslovljenom vodom prije nego ga otvorim. Ah, tko bi mogao izreći đavolsku srdžbu! On bi htio na sve načine da me dokrajči. Za to koristi sva svoja đavolska umjeća, ali bit će zgažen. Anđeo me u to uvjerava, a i Raj je s nama. Ne bih mogao nikad posumnjati niti najmanje da mi anđeo nije otkrio zamku. Moj pratilac od djetinjstva nastoji umanjiti patnje koje mi nanose nečisti otpadnici, tako da mi nadahnjuje misli nade.

Dva anđela su držala moju dušu u podnožju Križa Kristova

(Bl. Kamila Battista iz Varana)

Malo dana nakon što je slavna sveta majka Klara nestala ispred moje duše, došla su dva anđela zlatnih krila obučena u bijelo. Jedan od njih primi moju dušu s jedne a drugi s druge strane uzdigoše, me i postaviše u podnožje Križa Kristova. Tako su me gotovo neprekidno držali dva mjeseca da mi se činilo da sam hodala, govorila ili radila kao bez duše. Moja je duša bila tamo gdje su je držala on dva anđela koji se nikada nisu od nje udaljavali. Ne sjećam se da sam prije imala želju da budem stalno pod Križem Gospodnjim. Kad je prošlo to vrijeme ostavili su moju dušu u tijelu kao prije, ali mi je u duši ostala velika pobožnost prema Serafinima, tako da nisam htjela ni o

čemu drugom razmišljati niti govoriti do li o Serafinima i molila sam ih slatkom ljubavlju da jedan do leti do mene kao što je učinio s prorokom Izaijom.

Puno puta mi se ukazuju anđeli

(Sv. Terezija Avilska)

Gospodin se udostojao da vidim ovdje nekoliko puta ovo viđenje: vidjela bih pored sebe jednog anđela, s lijeve strane, u tjelesnom obliku, ono što ne običavam vidjeti osim čudom. Premda mi se puno puta ukazuju anđeli, to biva a da ih ne vidim, već je nalik onom prethodnom viđenju koje sam spomenula naprijed. To viđenje Gospodin se udostojao da vidim ovako: nije bio velik nego malen, jako lijep, tako zažarena lica da je bio nalik onim jako uzvišenim anđelima koji izgleda da se svi žare. To mora da su oni koje nazivamo kerubinima, jer im imena ne kazuju.

No dobro vidim da u Nebu postoji razlika od jednih anđela do drugih, te između ovih i onih, da to ne bih znala iskazati. Vidjela sam mu u rukama dugačko zlatno koplje, a na vršku željeza činilo mi se da bijaše malen oganj. Činilo mi se da mi je time nekoliko puta probo srce i da mi je sezalo do utrobe. Sva bi ostala ražarena ljubavlju prema Bogu. Bol bijaše tako velika da me je prisiljavala ispuštati one jecaje. Slast koju mi je pružala ova prevelika bol tako je neizmjerena, da se ne može poželjeti da mine, niti se duša može naslađivati ičim doli Bogom. Nije to tjelesna bol, nego duševna, premda ponešto sudjeluje i tijelo, pa čak i puno. To je tako blago udvaranje koje se vodi između duše i Boga, da usrdno molim njegovu dobrotu neka dade da ga okusi onaj tko bude pomislio da lažem.

Anđeli i drugi Kristov dolazak

(Kardinal Jean Danielou)

Na kraju vremena anđeli će biti poslanici Gospodnji u trenutku dolaska Gospodnjeg. To je jedan od vidika o kome se najviše piše u Novom zavjetu kad se govori o anđelima. Na taj način anđeli su povezani s raznim trenucima eshatološke drame. Oni su poslanici uskrsnuća mrtvih, sabiranja izabranih i podjele dobrih i zlih. Crkvena tradicija se sve više vraća na ove vidike i proširuje ih. U jednoj propovjedi sv. Ivan Krizostom piše: «sv. Mihael arkandeo će zasvirati trubu u prisutnosti Kristovoj i probuditi one koji su mrtvi, od Adama do konca vremena». Na sličan način je uskrsnuće mrtvih na zvuk anđeoske trube opisao sv. Efrem: «Tada će se Gospodin pojaviti na Nebu poput bljeska sa neizrecivom slavom. Anđeli i arkandeli će stupati pred njegovom slavom kao vatreni plameni i kao kipuća rijeka. Kerubini će nakloniti glave, Serafini će letjeti kličući: *Ustanite, vi koji spavate, evo dolazi zaručnik*. Tada će se u jedan tren otvoriti grobovi i svi će narodi uskrsnuti i vidjeti ljepotu zaručnika». Još je sv. Ćiril Jeruzalemski pisao: «Arkandeo Mihaeil će prvi svima navijestiti: Ustanite da biste susreli Gospodina, jer je Gospodnji dolazak veličanstven».

Skupa sa uskrsnućem i sabiranje naroda se pripisuje anđelima. Sv. Ćiril Jeruzalemski nam govori da će anđeli s jedne strane skupiti grešnike, a s druge pravednike: «Grešnici okruženi nebeskom vojskom neće moći pobjeći nikuda. Kako izabranici ne bi bili pomiješani sa zlima, poslat će anđele na zvuk trube da ih sabere sa sve četiri strane svijeta». Anđeli će biti i svjedoci posljednjeg suda. Sv. Efrem piše: «Vidjet će nebrojene čete anđela koje stoje oko Boga. Tada će djela svakog čovjeka pojaviti pred anđelima i ljudima». A još Evandjelje tvrdi da će anđeli biti i izvršitelji suda: *Sin će čovječji izaslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i zlikovce te da ih bace u peć ognjenu gdje će biti plač i škrgut zuba* (Mt 13, 41-42). Osim kazne crkvena tradicija iz prvih stoljeća govori još o anđelima koji vode uskrsle izabranike u Raj: «Anđeli će uzeti sve pravednike koji su činili dobro i povesti ih u vječno blaženstvo». (*Libri sibillini*)

POBOŽNOST SVECIMA BOŽJIM

Sadržaj

Predgovor

1. Katekizam Katoličke Crkve uči
2. Litanije svih svetih
3. Praktične upute kako koristiti molitve svecima iz ove knjižice

SIJEČANJ

2. siječnja: sv. Bazilije veliki i sv. Grgur nazijanski biskupi
15. siječnja: sv. Anastazija (Stošija)
sv. Pavao, pustinjač
17. siječnja: sv. Antun Pustinjač
20. siječnja: sv. Fabijan i Sebastijan
21. siječnja: sv. Agneza, djevica i mučenica
22. siječnja: sv. Vinko, đakon i mučenik
24. siječnja: sv. Franjo Saleški
28. siječnja: sv. Toma Akvinski
31. siječnja: sv. Ivan Bosco

VELJAČA

3. veljače: sv. Blaž (Vlaho)
- 10. veljače: bl. Alojzije Stepinac**
11. veljače: sv. Gema Galgani
14. veljače: sv. Valentin
21. veljače: sv. Petar Damiani,
23. veljače: sv. Polikarp, mučenik

OŽUJAK

7. ožujka: sv. Perpetua i Felicita
8. ožujka: sv. Ivan od Boga
9. ožujka: sv. Franciska Rimska
19. ožujka: sv. Josip

TRAVANJ

2. travnja: sv. Ivan Pavao II.
4. travnja: sv. Izidor, biskup
23. travnja: Sv. Juraj
25. travnja: Sv. Marko, apostol i evanđelist
- 26. travnja: bl. Jakov Zadranić**
- 27. travnja: bl. Ozana Kotorska**
28. travnja: sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski
29. travnja: sv. Katarina Sijenska

SVIBANJ

1. svibnja: sv. Josip Radnik
3. svibnja: Sv. Filip i Jakov apostoli
- 4. svibnja: bl. Julijan iz Bala**
7. svibnja: sv. Dujam
bl. Marija Luiza od Isusa (Trichet)

- 10. svibnja: **bl. Ivan Merz**
- 12. svibnja: **sv. Leopold Mandić**
- 14. svibnja: sv. Matija, apostol
- 22. svibnja : sv. Rita iz Cascie
- 26. svibnja: sv. Filip Neri

LIPANJ

- 4. lipnja: sv. Kvirin, biskup sisački
- 13. lipnja: sv. Ante Padovanski
- 15. lipnja: sv. Vid
- 21. lipnja: sv. Alojzije Gonzaga
- 24. lipnja: rođenje Ivana Krstitelja
- 29. lipnja: sv. Petar i Pavao, apostoli

SRPANJ

- 3. srpnja: sv. Toma, apostol
- 5. srpnja: Ćiril i Metodije, slavenski apostoli
- 6. srpnja: sv. Marija Goretti
- 9. srpanj: bl. Marije Propetog Isusa Petković**
- 11. srpnja: sv. Benedikt, opat
- 15. srpnja: sv. Bonaventura
- 20. srpnja: sv. Ilija
- 25. srpnja: Sv. Jakov stariji, apostol
- 26. srpnja: Ana i Joakim, roditelji BDM
- 27. srpnja: sv. Kristofor
- 31. srpnja: sv. Ignacije Loyolski

KOLOVOZ

- 1. kolovoza: sv. Alfonz Marija Liguori, biskup i crkveni naučitelj
- 3. kolovoza: bl. Augustin Kažotić**
- 4. kolovoza: sv. Ivan, Marija Vianney
- 8. kolovoza: sv. Dominik
- 10. kolovoza: sv. Lovro, đakon
- 11. kolovoza: sv. Klara
- 14. kolovoza: sv. Maksimilijan Marija Kolbe
- 16. kolovoza: sv. Rok
- 20. kolovoza: sv. Bernard iz Clairvauxa, crkveni naučitelj
- 23. kolovoza: sv. Ruža Limska
- 24. kolovoza: sv. Bartolomej, apostol
- 27. kolovoza: Sv. Monika
- 28. kolovoza: sv. Augustin, crkveni naučitelj

RUJAN

- 5. rujna: bl. Majka Terezija iz Kalkute
- 7. rujna: sv. Marko Križevčanin**
- 13. rujna: sv. Ivan Krizostom - Zlatousti
- 21. rujna: sv. Matej, apostol i evanđelist
- 23. rujna: sv. pater Pio
- 27. rujna: sv. Vinko Paulski
- 30. rujna: sv. Jeronim, crkveni naučitelj

LISTOPAD

- 1. listopada: sv. Terezija od Djeteta Isusa
- 4. listopada: sv. Franjo Asiški
- 6. listopada: sv. Bruno, opat
- 15. listopada: sv. Terezija Avilska, crkvena naučiteljica
- 17. listopada: sv. Ignacije Antiohijski
- 18. listopada: sv. Luka, evanđelist
- 22. listopada: sv. Donat
- 23. listopada: sv. Ivan Kapistranski
- 28. listopada: sv. Šimun i Juda Tadej, apostoli

STUDENI

- 8. studenoga: bl. Gracije kotorski,**
- 11. studenoga: sv. Martin iz Toursa, biskup
- 14. studenoga: sv. Nikola Tavelić, mučenik**
- 22. studenoga: sv. Cecilija
- 30. studenoga : sv. Andrija, apostol

PROSINAC

- 3. prosinca: sv. Franjo Ksaverski, misionar
- 6. prosinca: sv. Nikola, biskup
- 7. prosinca: sv. Ambrozije
- 13. prosinca: sv. Lucija
- 14. prosinca sv. Ivan od Križa
- 15. prosinca: sv. Kristina
- 26. prosinca: sv. Stjepan, prvomučenik
- 27. prosinca: sv. Ivan, apostol i evanđelist

Predgovor

Apostolatski centar *Sav Tvoj* nastavlja s izdavanjem knjižica o pobožnosti. Pobožnost svecima svakako spada među velike pobožnosti Katoličke Crkve, i svi vjernici bi je trebali manje ili više gajiti, a prvi, najjednostavniji i najvažniji način življenja pobožnosti je svakako molitva. A iskustvo vjere svjedoči da se većina vjernika osjeća potaknuta gajiti pobožnost nekim svecima koje osjeća kao bliske u životu. Brojni su crkveni dokumenti koji o tome pišu, a nama se kao najbolji uvod u ovu knjižicu čini citat iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu.

«Ukorijenjeno u Sveto pismo (usp. Dj 7,54-60; Otk 6,9-17,9-17) i potvrđeno sa sigurnošću od polovine 2. stoljeća čašćenje svetih, osobito mučenika prastara je crkvena činjenica. Naime, Crkva je - bilo na Istoku bilo na Zapadu - uvijek častila svete, osobito u razdoblju u kojemu je rođen protestantizam, kada su nastali prigovori protiv nekih tradicionalnih oblika tog čašćenja; Crkva ga je hrabro branila i pokazala teološke teme kao i povezanost s naukom vjere; disciplinski je uredila bogoštovnu praksu, kako u liturgijskim tako i u pučkim izražajima i razglasila primjernu vrijednost svjedočanstva tih izvrsnih učenika učenica Gospodinovih na polju istinskoga kršćanskog života.

Konstitucija *Sacrosanctum Coricilium*, u poglavlju posvećenom liturgijskoj godini, učinkovito pokazuje tu crkvenu činjenicu i značenje štovanja svetaca i blaženika: »Crkva je, zbog toga, u tijek godine unijela spomene mučenika i drugih svetih koje je mnogovrsna Božja milost uzvisila do savršenstva, pa su već postigli vječno spasenje, te u Nebu pjevaju savršenu hvalu Bogu i nas zagovaraju. O rođendanima svetaca Crkva navješćuje vazmeno otajstvo ostvareno u svecima koji su

zajedno s Kristom trpjeli te su s njime suproslavljani, a vjernicima predlaže njihove primjere, koji po Kristu sve privlače k Ocu, i njihovim zaslugama moli i postiže Božja dobročinstva.

Ispravno razumijevanje nauka Crkve o svecima moguće je samo u širem prostoru članaka vjere koji se toga tiču:

- »Crkva, jedna, sveta, katolička i apostolska«; sveta zbog prisutnosti - u njoj - »Isusa Krista koji je naviješten s Ocem i Duhom Svetim 'jedini svet'«; zbog neprestana djelovanja Duha svetosti, jer je opskrbljena sredstvima posvećivanja. Crkva, dakle, premda u svome krilu ima grješnike, »već na zemlji ima znakove prave svetosti, iako nesavršene«; ona je »sveti Božji puk«, čiji se članovi - prema svjedočanstvu Svetoga pisma - zovu »svetima« (usp. Dj 9,13; IKor 6,1; 16,1).

- »Općinstvo svetih«, zbog čega su i nebeska Crkva, i ona koja očekuje konačno pročišćenje »u stanju zvanom čistilište« i ona koja je hodočasnica na zemlji dionice »u istoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu«; naime, svi oni koji su Kristovi, budući da imaju njegov Duh, tvore jednu Crkvu i sjedinjeni su u njemu.

- Nauk o jedincatome Kristovu posredništvu (usp. I Tim 2,5), koji ipak ne isključuje druga podređena posredništva, koja se, uostalom, vrše unutar sveobuhvatnoga Kristova posredništva."

Nauk Crkve i njezina liturgija svece i blaženike, koji već »u svoj jasnoći« gledaju »Trojedinoga Boga«, predstavljaju kao:

-povijesne svjedoke sveopćega poziva na svetost; oni, izvrstan plod Kristova otkupljenja, dokaz su i dokument da Bog u svim vremenima i u svim narodima u najrazličitijim društveno-kulturalnim uvjetima, i u različitim životnim prilikama zove svoju djecu da postignu savršenstvo Kristovo (usp. Ef 4,13; Kol 1,28);

- izvrsne Gospodinove učenike i uzore evanđeoskoga života; u procesima za proglašenje svetima Crkva prepoznaje junaštvo njihovih kreposti i predlaže ih nama da ih nasljeđujemo;

- građane nebeskoga Jeruzalema koji bez prestanka pjevaju slavu i Božje milosrđe; u njima se naime ispunio vazmeni prelazak s ovoga svijeta k Ocu;

- zagovornike i prijatelje vjernika koji još hodočaste zemljom, jer sveci, premda uronjeni u Božje blaženstvo, poznaju nevolje svoje braće i sestara i prate njihov hod molitvom i zaštitom;

- zaštitnike mjesnih Crkava, čiji su često bili utemeljitelji (sveti Euzebije u Vercelliju) ili svijetli pastiri (sveti Ambrozije u Milanu); zaštitnike naroda, jer su bili apostoli njihova obraćenja na kršćansku vjeru (sveti Toma i Bartol za Indiju) ili izraz njihova nacionalnoga identiteta (sveti Patrik za Irsku); društava i zanimanja (sveti Homobonus za krojače); u posebnim prigodama - u času poroda (sveta Ana, sveti Rajmund Nonnatus); u času smrti (sveti Josip) i za dobivanje posebnih milosti (sveta Lucija za čuvanje vida), itd.

Sve to Crkva ispovijeda kada zahvalna Bogu Ocu naviješta: »njihov život nam je primjer, njihov zagovor pomoć, zajedništvo s njima izvor pravoga bratstva«.

Na kraju valja naglasiti da je posljednji cilj štovanja svetaca slava Božja i posveta čovjeka po životu potpuno usklađenom s Božjom voljom i nasljedovanje kreposti onih koji su bili najizvrsniji učenici Gospodinovi.

Zbog toga, u katehezi i u drugim trenucima prenošenja nauka trebat će vjernike poučiti da: naš odnos sa svecima valja shvatiti u svjetlu vjere, on ne smije zatamniti »poklonstveno štovanje dano Bogu Ocu po Kristu u Duhu, nego ga naprotiv osnažiti«; »čašćenje svetih nije toliko u mnogim vanjskim činima, nego je više u jakosti naše djelotvorne ljubavi«, koju se prevodi u zauzetost kršćanskoga života». (br. 208 -212)

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove. Dao Bog, Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*1. 11. 2007. Svetkovina svih svetih
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

1. Katekizam Katoličke Crkve uči:

Općinstvo svetih

«Ispovjediš »svetu Crkvu katoličku«, Apostolsko vjerovanje dodaje »općinstvo svetih«. Taj je članak, pod nekim vidikom, tumačenje prethodnoga: »Što je Crkva ako ne zbor svih svetih?« Crkva je upravo općinstvo svetih.

»Budući da svi vjernici tvore samo jedno tijelo, dobra se jednih priopćuju drugima (...). Treba doista vjerovati da u Crkvi postoji zajedništvo dobara. A najvažniji je član Krist, jer je glava (...). Stoga Kristovo se dobro priopćuje svim članovima; to biva po sakramentima Crkve«. »Budući da Crkvom ravna jedan te isti Duh, sva dobra koja je primila nužno su zajedničko dobro«.

Izričaj »općinstvo svetih« ima stoga dva, usko povezana značenja: »zajedništvo u svetim stvarima, [»sancta« - »svetinje«]« i »zajedništvo između svetih osoba, [»sancta« - »sveti«]«. »Sancta sanctis!« - svetinje svetima - obznanjuje služitelj u većini istočnih liturgija u času podizanja svetih Darova, prije dijeljenja pričesti. Vjernici se [»sancti«] hrane Kristovim Tijelom i Krvlju (sancta) kako bi rasli u zajedništvu Duha Svetoga [»koinonia«] i priopćili ga svijetu.

Zajedništvo duhovnih dobara

U prvoj jeruzalemskoj zajednici, učenici »bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama« (Dj 2,42). Zajedništvo vjere. Vjera vjernika jest vjera Crkve primljena od apostola, životno blago koje se dijeljenjem uvećava.

Zajedništvo sakramenata. »Plod svih sakramenata pripada svim vjernicima. Sakramenti, napose krštenje koje je poput vrata kroz koja se ulazi u Crkvu, jesu svete veze koje ih sve ujedinjuju i povezuju s Isusom Kristom (...) Općinstvo svetih označava to zajedništvo sakramenata (...). Izraz 'općinstvo' pripada svakom sakramentu, jer nas svaki od njih sjedinjuje s Bogom (...). Ali posebno pristaje Euharistiji, zato što na osobit način dovršuje to zajedništvo«.

Zajedništvo karizmi. U općinstvu Crkve Duh Sveti »dijeli među vjernicima svakoga staleža posebne milosti« za izgradnju Crkve. »Svakomu se daje objava Duha na opću korist«, (1 Kor 12,7) Sve im »bijaše zajedničko« (Dj 4,32). »Sve što pravi kršćanin posjeduje treba smatrati dobrom koje mu je zajedničko sa svima; zato mora uvijek biti spreman i brižan da priskoči u pomoć onome koji nema i pomogne bližnjemu u potrebi«. Kršćanin je upravitelj Gospodinovih dobara.

Zajedništvo ljubavi. U »općinstvu svetih« (sanctorum communio) »nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire« (Rim 14,7). »I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi. A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi« (1 Kor 12,26-27). »Ljubav ne traži svoje« (1 Kor 13,5). I najmanji čin koji vršimo u ljubavi donosi korist svima, po toj solidarnosti sa svim ljudima, živima ili mrtvima, koja se temelji na općinstvu svetih. Svaki grijeh škodi tom općinstvu.

Općinstvo Crkve na Nebu i na zemlji

Tri stanja Crkve. »Sve dok ne dođe Gospodin u svome veličanstvu i svi anđeli s njim i dok mu, kad jednom bude uništena smrt, ne budu podložne sve stvari, neki od njegovih učenika putnici su na zemlji, neki se - ostavivši ovaj život - čiste, a neki uživaju slavu gledajući 'jasno trojedinoga Boga kakav jest'«.

Ipak svi, iako u različitom stupnju i na različit način, sudjelujemo u istoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu i pjevamo istu pjesmu slave našem Bogu. Jer svi koji su Kristovi, imajući njegova Duha, tvore jednu Crkvu i među sobom su sjedinjeni u njemu.

»Sjedinjenje putnika s braćom koji su u Kristovu miru usnuli nipošto se ne prekida, dapače, prema trajnoj vjeri Crkve, jača se priopćivanjem duhovnih dobara«.

Zagovor svetih. bog toga što su s Kristom tješnje sjedinjeni, nebeski blaženici utvrđuju cijelu Crkvu u svetosti (...). Oni kod Oca ne prestaju za nas posredovati, prikazujući zasluge koje su stekli na zemlji

po Kristu Isusu, jedinome posredniku između Boga i ljudi (...). Stoga njihova bratska briga mnogo pomaže našoj slabosti«.

«Ne plačite! Bit ću vam korisniji poslije smrti i uspješnije ću vas pomagati nego za svog života (sv. Dominik). «Svoje ću nebo provoditi čineći dobro na zemlji». (sv. Terezija od Djeteta Isusa).

Zajedništvo sa svetima. »Uspomenu svetaca ne štujemo radi samoga primjera, nego još više zato da se sjedinjenje Crkve u Duhu pojača vršenjem bratske ljubavi. Jer, kao što nas kršćansko zajedništvo među putnicima dovodi bliže Kristu, tako nas zajedništvo sa svetima združuje s Kristom, od kojega, kao Izvora i Glave, izlazi svaka milost i život samoga Božjeg naroda«.

«Mi se klanjamo Kristu jer je Sin Božji, a mučenike ljubimo kao učenike i nasljedovatelje Gospodnje, radi njihove neusporedive pobožnosti prema svom kralju i učitelju. O kad bismo i mi mogli biti njihovi sudrugovi i suučenicima». (sv. Polikarp)

Zajedništvo s pokojnicima. »Poznajući dobro zajedništvo cijeloga otajstvenog Tijela Isusa Krista, Crkva putnika već od prvih vremena kršćanstva s velikim je poštovanjem njegovala spomen mrtvih i, jer je sveta i spasonosna misao moliti za mrtve da im se oprostite grijesi (2 Mak 12,46), za njih je prinostila i molitve«. Naša molitva za njih može im ne samo pomoći, već i njihov zagovor učiniti uspješnim u našu korist.

U jedinstvenoj Božjoj obitelji. »Svi koji smo djeca Božja i koji u Kristu tvorimo jednu obitelj, doku međusobnoj ljubavi i u jedinoj hvali Presvetog Trojstva među sobom općimo, odgovaramo bitnom pozivu Crkve«. (br. 446-959)

2. Litanije svih svetih

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!

Sveta Marijo, *moli(te) za nas*
Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Sveti Mihaele, Gabrijele i Rafeale,
Svi sveti anđeli,
Sveti Abrahame,
Sveti Mojsije,
Sveti Ilija,
Sveti Josipe,
Sveti Ivane Krstitelju,
Svi sveti patrijarsi i proroci,
Sveti Petre i Pavle,
Sveti Andrija,
Sveti Ivane i Jakove,
Sveti Toma,
Sveti Mateju,
Svi sveti apostoli,
Sveti Luka,
Sveti Marko,
Sveti Barnaba,
Sveta Marijo Magdaleno,
Svi sveti učenici Gospodnji,
Sveti Stjepane,
Sveti Ignacije Antiohijski,
Sveti Polikarpe;
Sveti Justine,
Sveti Lovro,
Sveti Ciprijane,

Sveti Bonifacije,
Sveti Toma Becket,
Sveti Ivane Fisher i Toma Mor,
Sveti Pavle Miki,
Sveti Petre Chanel,
Sveti Karlo Lwanga,
Sveta Perpetua i Felicito,
Sveta Janjo,
Sveta Marijo Goretti,
Sveti Maksimilijane Kolbe,
Svi sveti mučenici,
Sveti Leone i Grgure,
Sveti Ambrozije,
Sveti Jeronime,
Sveti Augustine,
Sveti Atanazije,
Sveti Bazilije i Grgure Nazijanski,
Sveti Ivane Zlatousti,
Sveti Martine,
Sveti Patricije,
Sveti Ćirile i Metode,
Sveti Karlo Boromejski,
Sveti Franjo Saleški,
Sveti Pio Deseti,
Sveti Antune,
Sveti Benedikte,
Sveti Bernarde,
Sveti Franjo i Dominiče,
Sveti Toma Akvinski,
Sveti Ignacije Lojolski,
Sveti Franjo Ksaverski,
Sveti Vinko Paulski,
Sveti Ivane Marija Viannevu,
Sveti Ivane Bosko,
Sveta Katarino Sijenska,
Sveta Terezijo Avilska,
Sveta Ružo Limska,
Sveti Ljudevite Montforski
Sveta Moniko,
Sveta Elizabeto Ugarska,
Svi sveci i svetice Božje

Milostiv budi, *oslobodi nas, Gospodine,*
Od svakoga zla,
Od svakoga grijeha,
Od zasjeda vražjih,
Od srdžbe, mržnje i svake zle volje,
Od smrti vječne,
Po utjelovljenju svojem,
Po rođenju svojem,
Po krštenju i svetom postu svojem,
Po križu i mucij svojoj,

Po smrti i ukopu svojem,
Po uskrsnuću svojem
Po čudesnom Uzašašću svojem,
Po poslanju Duha Svetoga,
Po slavlom dolasku tvojem,

Da nam oprostiš, *tebe molimo, usliši nas!*
Da se dostojiš na pravu nas pokoru privesti,
Da se dostojiš nas same u svojoj svetoj službi ohrabriti i očuvati,
Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima nagradiš,
Da se dostojiš plodove zemlji dati i očuvati,
Da se dostojiš svoju svetu Crkvu ravnati i očuvati,
Da se dostojiš poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri sačuvati,
Da se dostojiš svima, koji u Krista vjeruju, jedinstvo udijeliti,
Da se dostojiš sve ljude k svjetlu Evandjelja privesti,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se Gospodine!

Pomolimo se. Bože, utočište i snago naša, prikloni se pobožnim molitvama svoje Crkve i daj da ono što s vjerom molimo, stvarno postignemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

3. Praktične upute kako koristiti molitve svecima iz ove knjižice

U jednom priručniku nije moguće sabrati molitve i pobožnosti svim svecima zato smo nužno morali napraviti jedan izbor. Kriteriji odabira svetaca u knjižici su njihov utjecaj i značenje za cijelu Crkvu i raširenost pobožnosti dotičnom svecu u našem narodu. U priručnik smo uvrstili svece blaženike i Božje sluge iz hrvatskog naroda.

Za svakog pojedinog sveca donosimo kratki prikaz života i molitvu. Svecima se možemo moliti tako da ih jednostavno zazivamo kratkim zazivima bez ikakvog obrasca ili da molimo litanije svih svetih, a možemo se poslužiti i molitvom koju donosimo za svakog sveca. Izričući našu nakanu možemo je moliti kao jedan zaziv ili kao devetnicu. U ovom drugom slučaju treba kroz devet dana moliti istu molitvu. Ukoliko netko obavlja devetnicu pojedinom svecu na neku nakanu preporučamo da se, po mogućnosti tijekom devetnice ispovijedi i pričesti.

SIJEČANJ

2. siječnja: sv. Bazilije veliki i sv. Grgur nazijanski biskupi i crkveni naučitelji

Bazilije Veliki rodio se u Cezareji oko 330. g. Studirao je najprije u Carigradu, a zatim u Ateni sa Grgurom Nazijanskim, čiji spomendan danas zajednički Crkva slavi, kao što su za života bili nerazdvojni. Sam sv. Grgur o njihovu prijateljstvu reče: «Činilo se da je u nama jedna duša u dva tijela».

Sv. Grgur je rođen 330. godine u Maloj Aziji. Morali su napustiti samoću i preuzeti biskupske stolice u Cezareji i Carigradu. Žestoko su se borili protiv krivovjercа arijevacа koji su negirali Kristovo božanstvo. Grgur je zbog zavisti kolega i optužbi da se sam nametnuo na biskupsku stolicu morao poći i preuzeti malu biskupiju u Nazijanu gdje je imao više vremena za molitvu, razmišljanje i pisanje. Umro je 25. siječnja 389. ili 390. godine, a ostalo nam je 500 pisama i 240 poslanica. Zbog vrsnoće nauke i rječitosti prozvan je bogoslovcem.

Sveti Bazilije Veliki otac je utemeljitelj redovničkog života na Istoku. Njegova pravila o redovničkom životu preuzimaju kasnije svi veliki utemeljitelji redova. Još i danas su raširene

mnoge monaške zajednice koje potječu sa Istoka. Uvelike je pomagao siromahe. Sv. Bazilije spada u četiri najveća istočna oca. Svojim znanjem uspio je pobijediti podjele i krivovjerja koja su nastale u nauku o božanstvu Duha Svetoga, čvrsto je stajao uz nauku da su Božanska narav Oca i Sina neodjeljive te usko povezane s Duhom Svetim. Sv. Bazilije je umro 1. siječnja 379. godine.

Molitva: *Bože ti si prosvijetlio svoju Crkvu primjerom i naukom sv. Bazilija i sv. Grgura. Daj nam u poniznosti tražiti tvoju istinu i ljubavlju za nju svjedočiti! Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

15. siječnja: sv. Anastazija (Stošija)

Mučenica iz 304. g. u Sirmiju (Srijemska Mitrovica) u vrijeme cara Dioklecijana. Sv. Donat g. 810. donosi njezine moći iz Carigrada u Zadar, a g. 1976. dio je darovan Srijemskoj Mitrovici. Mole joj se protiv glavobolje i grudnih bolesti. Zaštitnica zadarske nadbiskupije.

Molitva: *Bože, svetoj Anastaziji si dao milost da u mučenju pobijedi, jer se tvojim darom snaga milosti u slabosti usavršuje. Daj da nam ona izmoli pobjedu u svim našim bojevima. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

Sv. Pavao, pustinjač

Rodio se u Egiptu 228. godine u bogatoj obitelji i odgajan je u kršćanskom duhu. Rano je izgubio roditelje, te mu je ostalo veliko imanje. Po smrti roditelja dio imanja je prodao i novac podijelio siromasima. Bojeći se da bi zbog vlastite slabosti u vrijeme progonstva cara Decija mogao otpasti od vjere sakrio se. Muž njegove sestre iz pohlepe za njegovim imanjem ga je prijavio progoniteljima. Pavao je to saznao od svoje sestre te je sve ostavio i otišao u pustinju.

Našao je neku spilju sa izvorom vode, a na rubu je bila i palma. Sv. Pavao je sebi od palminih grana napravio ogrtač. Prema tradiciji koju donosi sv. Jeronim jedan gavran mu je svaki dan donosio kruha. Tako je Pavao u molitvi i pokori proživio 90. godina bez kontakta sa svijetom.

Malo prije njegove smrti pohodio ga je drugi veliki pustinjač sv. Antun kojem je Bog u snu objavio da se dalje u pustinji od njega nalazi još savršeniji pustinjač. Sv. Jeronim opisuje susret dvaju pustinjaka sv. Antuna koji je tada imao 90 godina i sv. Pavla koji je tada imao 114. godina. Pri razgovoru pustinjaka doletio je gavran noseći kruh. Nakon nekoliko dana druženja sv. Antun se vratio u svoje sklonište. Sv. Antun je još jedanput išao kod sv. Pavla ali ga je našao mrtvoga. Prema pobožnoj tradiciji dva lava su mu pomogla da pokopa sveca.

U kasnijim vremenima je pronađen grob sv. Pavla, tijelo mu je bio premješteni prvo u Konstantinopol, zatim u Veneciju da bi ga ugarski kralj Ludovik 1381. g. prenio u Budim u kloštar redovnika pavlinskih pustinjaka. Sv. Pavao se u Crkvi časti kao prvi pustinjač i začetnik redovnika pustinjaka.

Molitva: *Bože, sv. Pavao je ustrajno hodio stopama siromašnog i poniznog Krista. Molimo te da po njegovu zagovoru i mi vjerno izvršujemo svoj životni poziv i postignemo savršenstvo koje si nam pokazo u svome Sinu Isusu Kristu koji s tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

17. siječnja: sv. Antun Pustinjač

Otac monaštva rođen u Egiptu oko 250. godine. Kao mladić nakon smrti roditelja prodao je sve imanje, novac podijelio siromasima i otišao u pustinju gdje je molio i postio. Vodila ga je želja za samoćom i molitvom. Prošao je teške kušnje i napasti u brdima blizu Crvenog Mora. K njemu su dolazili mnogi ljudi tražeći duhovne savjete. Imao je mnogo učenika, te je utemeljio zajednicu kojoj je bio učitelj i duhovni vođa zato ga smatraju osnivačem redovništva. Za Crkvu je radio podržavajući kršćane koje je car Dioklecijan progonio. Pomagao je sv. Atanzija u borbi protiv krivovjerja arijanaca. Sam sv. Atanzije je napisao njegov životopis u kome tvrdi da je sv. Antun proveo sve vrijeme u pustinji moleći i posteći o kruhu i vodi. Umro je 356. godine, a od učenika je bio zatražio da čuvaju tajnu o mjestu njegova groba. Grob mu je pronađen 561. g. i na tom mjestu

su se po njegovu zagovoru dogodila brojna čudesa. Zaštitnik je domaćih životinja. Mole mu se protiv zaraznih bolesti i upala.

Molitva: *Bože, ti si dao svetom Antunu opatu da ti služi osobitim životom u pustinji. Udijeli nam, po njegovu zagovoru, da se odričemo sami sebe i tebe sveudilj i nad sve ljubimo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

20. siječnja: sv. Fabijan i Sebastijan

Sveti Fabijan je 236. godine postao papa nakon smrti pape Anteriusa. Prema tradiciji koja je ostala oslikana i u katakombama na via Appi prigodom sprovoda pape Anteriusa jedan golub je neprekidno lebdio nad glavom Fabiana koji je bio običan vjernik laik. Izbornici novog pape su to shvatili kao znak s neba. Sv. Fabijan je prvi laik u crkvi koji je izbran za papu, a prije prihvaćanja papinske službe bio je zaređen za svećenika i posvećen za biskupa. Veliku je ljubav pokazivao prema siromasima, a naročito je vodio računa da imena onih koji su krvlju posvjedočili ime Kristovo ostanu zapisana i zapamćena. Za vrijeme Decijeva progonstva papa Fabijan je poginuo mučeničkom smrću (250. god.) i pokopan u Kalistovim Katakombama. Jedan dio njegovih relikvija je kasnije bio prenesen u crkvu sv. Sebastijana i zato ih se u liturgiji svetih uvijek zajedno spominju, iako su u različitoj vrijeme pretrpjeli mučeništvo.

Sv. Sebastijan se rodio u kršćanskoj obitelji u Milanu i bio je odgajan pravom kršćanskom duhu. Opredijelio se za vojničko zvanje i ubrzo je napredovao u karijeri. Tako da je sv. Sebastijan postao zapovjednik carske tjelesne straže. Kad je 283.g. počelo progonstvo sv. Sebastijan u toj službi mogao pomagati subraći kršćanima, koja bi se našla u nevolji, osuđenoj na mučeništvo. Slobodne kršćane je opominjao o pogibelji, a zatočene je pohađao i hrabrio da ne otpadnu od vjere. On sam bi u vjeri poučavao same zatvorenike kao i svoje vojnike. Biva otkriven i priveden pred cara Dioklecijana (284.-305.), s kojim bijaše povezan dugogodišnjim prijateljstvom. Kako ostade odlučan u obrani svoje vjere, Sebastijana osude na smrt mučeništvom, tako da su ga drugi vojnici gađali strelicama. Ostavili su ga polu mrtva a spasiše ga neki kršćani. Kad se oporavio ponovno je stupio pred cara ukorio ga zbog ubojstava kršćana braneći vjeru. Car se još više razljutio i naredio da ga batinama ubiju a njegovo tijelo bace u poznatu kloaku (rimska kanalizacija). Tako je sv. Sebastijan dva puta pretrpio mučeništvo. Pronađe ga Irene, rimska patrona, poslije je i ona postala svetom: ukopa ga u katakombama sv. Kalista u čijoj se blizini danas uzdiže crkva njemu posvećena.

Molitva: *Gospodine daj nam duha hrabrosti da se poučeni primjerom svetih mučenika Fabijana i Sebastijana veoma pokoravamo tebi nego ljudima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

21. siječnja: sv. Agneza, djeвица i mučenica

Sv. Agneza se rodila u Rimu od kršćanskih roditelja plemenitog porijekla. Živjela je za vladavine cara Dioklecijana (284.-305.), krvoločnog progonitelja kršćana. Čim je spoznala vrijednost djevičanstva u mladenačkoj dobi odmah ga je posvetila Bogu. Stasala je u lijepu djevojku Agneza je sa 13 god. odbila ženidbenu ponudu sina rimskog prefekta. Mladić bijaše odbijen takvom odlučnošću, te prijavi Agnezu kao kršćanku nadajući se da će pred strahom od progonstava pristati na udaju za njega. No Agneza odbi onoga koji je s takovom brutalnošću i podlošću htio prisiliti da žrtvuje sebe božici Vesti. Prijetili su joj da će od nje učiniti prostitutku, dajući je u javnu kuću, ali svetica im odgovori da je posvećena Bogu te da će sam Bog braniti njeno djevičanstvo. Prihvatila je smrt hrabro i neustrašivo, odrubiše joj glavu. Kostantina, kći cara Kostantina, posveti joj u IV st. baziliku na cesti Nomentana.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, ti u svijetu odabireš nejake da postide jake. Udijeli nam da nasljedujemo postojanu vjeru sv. Agneze mučenice i tako postignemo vječne radosti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

22. siječnja: sv. Vinko, đakon i mučenik

Sv. Vinko se rodio u španjolskom mjestu Hueska u plemenitoj kršćanskoj uglednoj rimskoj obitelji. Njegov djed je bio rimski konzul. Vinka je odgojio i poučavao biskup Saragoze Valerije, te ga zareadio za đakona. Podnio je mučeništvo 304. god. u Valenci (u Španjolskoj). Njegove muke su bile jako teške jer je upravitelj Dacijan smatrao da ako nagovori Vinka na otpad od vjere da će ga slijediti i drugi kršćani. Mučili su ga u više navrata zatim bacili u tamnu ćeliju. Tijelo mu bijaše užasno iznakaženo opekotinama, a prsa razderana gdje preminu pjevajući slavu Bogu pred mnoštvom anđela. Njegovo tijelo bi bačeno u more vezano kamenom, no teški kamen plivaše po moru. Tako je njegovo mučeništvo kršćane ohrabrilo a mnoge pogane potaklo na vjeru. Kao zaštitnika slave ga mornari, a posebno vinogradari.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, prožmi nas svojim Duhom i onom snažnom ljubavlji po kojoj je sveti mučenik Vinko nadvladao sve tjelesne muke. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

24. siječnja: sv. Franjo Saleški

Rođen je u dvorcu Salez 21. 8. 1576. g., u jednoj plemićkoj obitelji, kao najstarije od 13- tero djece grofa od Savoje koja bijaše duboko pobožna i vjerna Katoličkoj Crkvi. Majka koja ga je nježno ljubila i bila duboko pobožna prilikom njegova odlaska na studije mu reče: «Radije bih te vidjela mrtvoga nego da okaljaš smrtnim grijehom čistoću svoje duše». U svojoj dvadesetoj godini zapao je u duhovnu krizu, pao u skrupule i borio se sa mišlju da je predodređen za propast te da su mu uzaludni svi napori. Za vrijeme jedne molitve pred Marijin kipom bio je oslobođen svih sumnji i od tada do kraja života gorljivo je štovao Majku Božju.

Diplomirao je pravo i vrlo mlad prihvati svećenički život. Apostolsko djelovanje započinje odmah i to vrlo teškom misijom; propovijeda katoličku vjeru u uznemirenoj Ženevi. Na neobičan način propovijedanja za ono vrijeme: dijelio je svoje poruke preko letaka koje je pričvršćivao na zidove ili stavljao ispod vrata ženevskih građana. Zato je sv. Franjo Saleški postao zaštitnik novinara i sredstava za javno komuniciranje. Imenovan je biskupom Ženeve sa sjedištem u Annecv 1603. g.; napisao je mnoge knjige duhovnog sadržaja, među kojima je svakako najpoznatija *Filoteja ili uvod u pobožni život* koja je postala jedan od klasika katoličke literature. Mnogo je radio za katoličku obnovu u svojoj zemlji i svima je bio uzor. Osnovao je red *Pohoda Marijina*. Umro je 1622. Proglašen je naučiteljem Crkve.

Molitva: *Bože, htio si da sv. biskup Franjo Saleški postane svima sve za spasenje duša. Daj da po njegovu primjeru i mi svojoj braći uvijek služimo u krotkosti i ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

28. siječnja: sv. Toma Akvinski

Toma Akvinski rodio se u Roccasecca u dvorcu Aquino, blizu Frozinona, u Italiji oko 1225. g., bio je plemićkog podrijetla. Odgajan je u samostanu Montecassinu kod Benediktinaca. Za vrijeme studija filozofije u Napulju obuče odijelo otaca Dominikanaca 1243. g., iako se obitelj jako opirala toj njegovoj odluci. Završivši je studije u Kelnu, pod vodstvom glasovitog učitelja sv. Alberta Velikog. Ubrzo je postao profesor teologije u Parizu i u Viterbu. Napisao je mnoge učene spise, a bio je veoma izobražen u filozofiji i teologiji. U tom periodu produbivši Aristotelovu nauku, počeo je pisati svoje najpoznatije djelo, *Summa theologica*, u kojem je razjasnio takvom jasnoćom, jednostavnošću i sigurnošću temeljna pitanja odnosa vjere i razuma, odnosa između opipljive realnosti i uma, između tijela i duše kao i problem postojanja Boga. Zahvaljujući svojoj genijalnosti postao je Crkveni naučitelj. Umro je 1274. g. u samostanu Fossalta. Sv. Toma Akvinski je jedan od najvećih genija iz cjelokupne crkvene povijesti.

Molitva: *Bože, ti si sv. Tomi dao da se istakne u stjecanju svetosti i proučavanju svete nauke. Udijeli nam da shvatimo tvoju poruku i da te nasljedujemo po uzoru sv. Tome. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

31. siječnja: sv. Ivan Bosco

Rodio se u Castelnuove kod Astija 1815. g., u vrlo siromašnoj seljačkoj obitelji. U njegovoj ranoj dobi umire mu otac. Još kao dječak pokazivao je vanredne talente i sposobnosti, bio je iznimno pobožna i uvijek vedra srca i duha. Cijeli život je gajio posebnu pobožnost prema Mariji i Euharistiji. Pomagao je raznim zanatlijama i tako naučio mnoge zanate. Sa svojih 20 godina ulazi u sjemenište 1835. g. te postaje svećenikom 1841. g. Od tada se brine isključivo za mlade, siromahe, odbačene i za one koji su u ambijentu, kao što je bio Torino (grad industrijalizacije), bili isključeni iz društva i prepušteni sebi. Utemeljio je 1844. g. prvi oratorij, zatim školu za naučnike, srednju školu, smještaj za odmarališta, profesionalne tečajeve. Na taj je način htio pomoći onoj mladeži, koja se našla na rubu ljudskog društva iz bilo kojeg razloga. Bijahu odbačeni od njihovih obitelji, uličari, zatvoreni ili su imali tešku prošlost. Svima njim je pomagao. Utemeljio je družbu salezijanaca i Kćeri Marije pomoćnice. Utemeljitelj salezijanaca i suutemeljitelj Sestara Marije Pomoćnice, zaštitnik odgojitelja. Svećenik i otac zapuštene mladeži umro je 31. 1. 1888.

Molitva: *Bože, ti si potaknuo svetog svećenika Ivana Boska da mladeži bude otac i učitelj. Nadahni i nas ljubavlju kakvu je on posjedovao da tražimo duše i tebi jedinom služimo. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

VELJAČA

3. veljače: sv. Blaž (Vlaho)

Potjecao je iz grada Sebaste u Armeniji, bio je jedan od brojnih mučenika iz prvih stoljeća kršćanstva. Već od ranog djetinjstva i mladosti opredijelio se za Krista napustivši radosti i užitke ovog svijeta. Vršio je službu liječnika radosno pomažući siromasima. Pomagao im je ne samo kao liječnik, već je još više kao kršćanin u njima gledao i susretao samoga Krista. Bio je biskup u vrijeme cara Licinija koji je progonio kršćane. Blaž je bodrio svoje vjernike da ustraju u vjeri. Sklonio se pred neprijateljima, ali ipak je uhićen i podnio je sve muke. Krvnik mu je 316. g. odrubio glavu. U Dubrovnik je donesena ta glava 972. g. kada ga grad izabra za svoga zaštitnika, tako već 1000. g. stoji pod njegovom zaštitom. Svake godine na njegov blagdan po svim crkvama dijeli se blagoslov grla, a po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika. Ovaj se blagoslov temelji na prastaraj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost. Zaštitnik od bolesti grla i osobiti zaštitnik dubrovačke biskupije.

Danas se u mnogim mjestima obavlja grličanje (blagoslovljenim i neupaljenim svijećama), uz riječi: *Zagovorom sv. Blaža, biskupa i mučenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i svakoga drugog zla. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.*

Molitva: *Gospodine, ujedinjeni sa svetim Blažom mučenikom usrdno te molimo: udijeli nam miran život na zemlji i pomoć da postignemo vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

10. veljače: bl. Alojzije Stepinac

Blaženi Alojzije Stepinac rođen je 8.V.1898. u Brezariću (Krašić) u uzornoj kršćanskoj obitelji. Još od svoje mladosti gajio je veliku pobožnost prema Majci Božjoj i euharistijskom Isusu. Nakon mladenačkih premissljanja odlučuje se za duhovni poziv i stupa u sjemenište. Zaređen je za svećenika u Rimu 26.X.1930. Za nadbiskupa koadjutora s pravom nasljedstva posvećen je 24.VI. 1934. Nakon smrti mons. A. Bauera 7.XII. 1937. postao je nadbiskupom zagrebačkim. Bio je uzoran pastir Božjeg naroda te neustrašiv zastupnik Božjih i ljudskih prava.

Kad su komunisti u Jugoslaviji 1945. preuzeli vlast, otpočeli su progoniti Katoličku crkvu. Od mons. Stepinca se tražilo osnivanje »narodne Crkve« odvojene od Rima. On je to odbio i montiran mu je politički proces na kojem je osuđen na 16 godina strogog zatvora s prisilnim radom. Vodio je crkvu u Hrvata u najtežim vremenima drugog svjetskog rata i poraća. Pio XII. ga je, nagrađujući njegove vrline i zasluge, 12.1.1953. imenovao kardinalom. Umro je na glasu svetosti i mučeništva u Krašiću, 10.11.1960. sv. Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim, na Mariji Bistrici, 3.X.1998.

Molitva: *Gospodine, Bože naš, Ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrsto vjerovati u Isusa Krista i spremnost trpjeti za njega sve do mučeničke smrti. Pomozi nam slijediti njegov*

primjer i njegov nauk da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služiti Crkvi kako joj je on služio sve do darivanja vlastitog života za nju. Njegova živa vjera u Isusa Krista i postojana ljubav prema Crkvi neka nas učvrste u borbama života na putu vječnog spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. . (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

11. veljače: sv. Gema Galgani

Rodila se 1878. g. u Camigliaiu (Lucca) u Italiji. Bila je kći ljekarnika. Vrlo brzo ostade siročić, te se morala brinuti o sedmero male braće. Već je od djetinjstva imala viđenja Isusa, B. D. Marije i svog anđela čuvara. No imala je isto tako strašne borbe sa Sotonom, koji joj je dolazio u najrazličitijim oblicima samo da bi je napastovao. Na tom duhovnom putu slijedio ju je njezin duhovni otac i sestre pasionistice, a 1899. g. dobila je stigme. Svaka stigma se od četvrtka na petak otvarala i krvarila, dok bi Gema padala u ekstaze. Umrula je 1903. g., u dvadeset petoj godini života, od teške bolesti kostiju. Ostatak će zabilježena kao jedan od najvećih mističarki u povijesti Katoličke Crkve. Vjernici je posebno zazivaju u trenucima đavolskih napasti.

Molitva: Bože, ti po svojoj riječi, boraviš u čistu srcu. Po zagovoru sv. djevice Geme daj nam tako živjeti da budemo tvoje prebivalište. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

14. veljače: sv. Valentin

Crkva slavi dva sveca toga imena. Oba su rimski mučenici; podnesoše mučeništvo 268. g. za vladavine cara Klaudija Gotskog (268.-270.); obojici su odsjekli glave. Prvi Valentin je bio rimski svećenik. Tradicija govori o velikim krepostima sveca kojega su svi poštovali. Čak je i pred carem Kaudijem govorio u obranu kršćanske vjere i učenja. Car ga je predao rimskom časniku Asteriju na čuvanje. Ovaj mu je kazao da ako je Krist uistinu Bog i ako je istinita kršćanska vjera neka on u ima svoje vjere ozdravi njegovu kćer koja je bila oslijepila. Na to sv. Valentin položi ruke na djevojčicu a ona progleda. Poslije tog čuda Asterije i cijela njegova obitelj su postali kršćani. Kad je car saznao za to dao je 269. g. pogubiti Valentina, Asterija i njegovu obitelj.

Drugi Valentin kojeg se crkva spominje danas je bio biskup u Terniju u Italiji. On je po Božjoj milosti jednom teškom bolesniku povratio zdravlje. Za to je saznao grčki filozof Kraton koji je živio u Rimu i imao teško bolesnog sina. Potražio je sveca i tražio od njega da mu izliječi sina. Na to mu je Valentin odgovorio da je to moguće samo ako on ima vjere u Isusa Krista, te mu je navijestio Evanđelje. Kraton se dao krstiti, i tada se Valentin pomolio za dječaka a ovaj je ozdravio. Mnogi su iz znatiželje dolazili vidjeti dijete, tako i Abundijus, sin gradonačelnika Placida koji se obratio na kršćansku vjeru. To je toliko razljutilo njegova oca da je 280. g. dao biskupu Valentinu odsjeći glavu.

Ništa dakle ne veže ta dva sveca s danom zaljubljenih, kako je to uobičajeno slaviti. Naučitelji ustvrđuju da taj običaj potječe najvjerojatnije iz srednjeg vijeka iz anglosaksonskih krajeva; to je stoga jer oko 13. i 14. počinju prve najave proljeća kada ptice počinju savijati svoja gnijezda.

Molitva: Bože, tvojim darom snaga se u slabosti usavršuje, Ti koji si dao sv. Valentinu milost da svjedoči za tebe i pobijedi strahote smrti daj da nam on izmoli pobjedu u našim bojama. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

21. veljače: sv. Petar Damiani, crkveni naučitelj

Rodio se u Ravenni u vrlo siromašnoj obitelji. Zarana je ostao bez roditelja. Otišao je živjeti kod starijeg brata koji s njim nije dobro postupao. Usprkos toga dječak je ostao dobar i pobožan. Jednom zgodom je pronašao veću svotu novca i kako nije mogao pronaći vlasnika dao je sav novac za služenje misa za pokojne. Petar je tada otišao najstarijem bratu Damjanu koji ga je dobro odgojio i školovao, čije ime poslije uzima u znak zahvalnosti. Završio je studije kanonskoga prava s odličnim uspjehom; počeo je predavati u Parmi a zatim u Ravenni, te je vršio odvjetničku službu. U tridesetoj godini života upoznao je sv. Romualda pustinjaka, te je napustio svjetovni život te se povukao u samostan gdje ubrzo postaje prior.

Ubrzo je došao na glas svetosti i zbog pokorničkog života i dubokog poznavanja Biblije, papa Leon IX. imenovao ga je kardinalom kurije; a papa, Stjepan IX. imenova ga kardinalom-biskupom grada Hostije. Bio je poslan u Milano kao papinski izaslanik, kada je Crkva upala u simonizam. Pred starost moli papu da ga oslobodi kardinalske službe i dopusti mu da se vrati u svoju pustinjačku zajednicu. U svojim mnogobrojnim djelima vrlo je hrabro osudio moralni pad tadašnjih redovničkih zajednica.

Molitva: *Bože, daj da nasljedujemo nauk i primjer svetog biskupa Petra, da nam ništa ne bude preče od Krista, da uvijek vjerno služimo u tvojoj Crkvi i postignemo radost vječnog života. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

23. veljače: sv. Polikarp, mučenik

Neka plemenita gospođa kupila je malog roba po imenu Polikarpa, a rodio se oko 69. g. u bogatoj židovskoj obitelji. On je kao većina Židova nakon što su Rimljani 72. g. zapalili Jeruzalem bio prognan iz Palestine. Dječak se toliko svidio gospođi da ga je usvojila kao sina. Kad se ona na propovijedanje sv. Ivana evanđeliste obratila krstio se i Polikarp. On je postao gorljivi kršćanin te ga je Ivan Apostol imenovao oko 100. g. biskupom Smirne. Tijekom pohoda Rimu, sv. Ignacije Antiohijski, prijatelj sv. Polikarpa, zaustavio se u Smirni da ga pozdravi. O tome je iz Troade napisao pismo zahvale za gostoprimstvo.

Oko 154. g. Polikarp dolazi u Rim na dogovor s papom Anicetom o blagdanu Pashe. Tu ga uhitiše, zatvoriše i ubiše u 86. god. života. Događaj je vjerno opisao jedan od očevidaca godine 155. Kad su ga stavili na lomaču, vatreni plamenovi čudesno se udaljavahu od njega. Zato ga ubiše nožem, a onda spališe.

Molitva: *Bože, sv. si biskupa Polikarpa pribrojio svojim mučenicima. Po njegovu zagovoru daj nam udjela u čaši Kristove muke, da uskrsnemo na vječni život. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

OŽUJAK

7. ožujka: sv. Perpetua i Felicita

Felicita je bila mlada ropkinja Vibije Perpetue, kćeri bogatog aristokrata iz Kartage. Njih dvije se ubrajaju među najveće svete u povijesti Crkve. U vrijeme cara Septimija bile su zatvorene jer se nisu htjele odreći kršćanske vjere. Perpetua je bila 22-godišnja udovica, mati jednog mladog sina, a njena sluškinja Felicita je bila u drugom stanju. Vlastiti otac sv. Perpetue ju je nagovarao da se odrekne vjere govoreći da ima obaveze prema svom sinu, no ona je ustrajala u vjeri predajući dijete u ruke Božje Providnosti. Felicita je u zatvoru rodila djevojčicu, a čuvari su se rugali njenim porođajnim mukama riječima: «Ako sada toliko vičeš što će tek biti kad budeš bačna pred divlje zvijeri»? Svetica im je mudro odgovorila: «Sada trpim sama, a tada će Krist biti samnom, On će trpjeti za mene, jer ću ja trpjeti za njega».

Zajedno s dvjema mučenicama bile su zatvorene još četiri osobe: dvoje slobodnjaka (Satuirnino i Skundolo) te jedna ropkinja (Revokata) i jedan katehist (Saturno). Rano ujutro 7. ožujka 203. g. podnesoše mučeništvo. Šestero kršćana uvedeni su u kartašku arenu, vezani za žičanu ogradu, dok je publika sva ushićena nestrpljivo iščekivala najdraži spektakl toga vremena. Feliciti i Perpetui odsjekoše glave nakon što su bile izbodene rogovima mladog bika.

Molitva: *Bože, ti si svojom ljubavlju ojačao svete mučenice Perpetu i Felicitu te su odoljele progoniteljima i pobijedile smrtne patnje. Molimo te da po njihovu zagovoru i mi trajno rastemo u tvojoj ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

8. ožujka: sv. Ivan od Boga

Život sv. Ivana pod Boga (Ciudad) bijaše pun bogat događajima. Rođen je 1495. g. u Evori, u Portugalu. Kad je imao osam godina ostavio je obitelj da bi se uputio u Španjolsku. Tamo je služio

kao pastir, a zatim kao vojnik plaćenik u carskoj vojsci. Tu je ostao nekoliko godina. Vrativši se u domovinu, opet krene na put, ali sada u Afriku. Ponovno se vraća u Portugal gdje 20. siječnja 1527. g. sluša propovijedi sv. Ivana Avilskog, te se, potaknut njima posveti Bogu. Njegovo obraćenje bilo je tako iznenađujuće i spektakularno da su ga odveli u ludnicu i tamo ga zatvorili. Tu su se prema njemu odnosili vrlo okrutno. To iskustvo ga je posve izmijenilo: otpušten iz ludnice, posveti sav svoj život pomaganju bolesnika. Osnovao je red Milosrdne braće za dvorbu bolesnika. Umro je u Granadi 1550. g.

Molitva: *Bože, ti si sv. Ivanu dao duh milosrđa. Daj da i mi vršimo djela ljubavi i pridružimo se tvojim izabranicima u nebeskom kraljevstvu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

9. ožujka: sv. Franciska Rimska

Rođena je 1384. g. u Rimu. U bogatoj plemićkoj obitelji. Franciska de Buscis već u svojoj dvanaestoj godini bijaše obećana kao vjerenica i buduća žena Lorenzu de Ponzianiju, bogatom uzgajivaču stoke. Iako se već zavjetovala Bogu, mlada se Franciska nije znala oprijeti neželjenom braku. Pokorila se očevoj volji. Bila je dobra supruga i nježna majka. Rodila je 6-tero djece. Troje njih je umrlo u dječjačkoj dobi, a dvoje od kuge koja je harala Rimom. Sve vrijeme je osjećala duboku želju da prakticira kršćansku ljubav, te da se posveti službi bližnjega. Jednom zgodom je dala svu pšenicu siromasima, ali na čudesan način sutradan muž i sin su pronašli u kući 40 vreća pšenice. Prilikom jedne ulične bitke muž joj je bio smrtno ranjen, ali zahvaljujući molitvama i njezi sv. Franciske ozdravio je. Godine 1425. s nekolicinom rimskih žena, s kojima je pohađala bolesne i pomagala im utemeljiti red Olivetanskih oblata Svete Marije Nove, u koji je i sama ušla nakon suprugove smrti. Dobije tako nadimak Rimska, da se naznači koliko je dobra činila u svom gradu. Umrla je 1440. g.

Molitva: *Bože, ti si nam u sv. Franciski dao rijedak primjer bračnog i samostanskog života. Daj da ti ustrajno služimo te u svim prilikama života umijemo otkriti tebe i za tobom ići. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

19. ožujka: sv. Josip

Medu svetima, uz Bl. Djevicu Mariju najčasnije mjesto zauzima sv. Josip. Bog mu je povjerio brigu i skrb oko sv. Obitelji. Sv. Josip nam je uzor kako možemo, vršeći vjerno Božji zakon i svoju dužnost, ugoditi Isusu i Mariji. Duhovni je otac, zaštitnik i pokrovitelj cijele Crkve. Svima nam je zagovornik kod Marije i Isusa. Uzor je i zaštitnik radnika, pomoćnik u obiteljskim potrebama, čuvar djevičanskih duša, zagovornik u smrtnom času. Odredbom Hrvatskog sabora 9. i 10. lipnja 1687. g. sv. Josip zaštitnik je hrvatskog naroda i domovine. Pod posebnom je zaštitom sv. Josipa sarajevska nadbiskupija i mostarsko-duvanjska biskupija.

Molitva: *K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. Pošto smo tvoju presvetu Zaručnicu za pomoć zamolili, molimo pouzdano i za tvoju pomoć. Za ljubav, koja te je s neoskrvnjenom Djevicom i Bogorodicom vezala, a i za očinsku ljubav, kojom si grlio Dijete Isusa: smjerno te molimo da baštinu, koju je Isus Krist svojom Krvlju otkupio, milostivo pogledaš te našoj nevolji svojom moći u pomoć pritečeš. O brižni čuvaru božanske Obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista. Ne daj, predragi Oče, da nas okuže zabluda i pokvarenost.*

Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki Zaštitnice, u borbi s vlašću tmine. Pa kao što si nekad izbavio Dijete Isusa iz najveće pogibli života, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinog trajno uzmi pod svoje okrilje, da uzmogemo po tvojem izgledu i s tvojom pomoću sveto živjeti, blaženo preminuli u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen. (Papa Lav XIII)

Sv. Josipu za čistoću

Djevičanskih duša čuvaru i Oče, sveti Josipe tvojoj su vjernoj brizi bili povjereni sama nevinost, Isus Krist, i Djevica djevica, Marija radi toga dvostrukoga predragog zaloga - Isusa i Marije -

molim te i zaklinjem da me očuvaš od svake nečistoće i dadeš mi da neokaljane duše, čista srca i čista tijela uvijek čisto služim Isusu i Mariji. Amen.

Devetnica (kroz 9 dana mole se svi slijedeći zazivi i litanije sv. Josipu)

1. Prečisti zaručnice Majke Sina Božjega, sveti Josipe, za čvrstu i živu vjeru, kojom si čitav život Bogu služio, molimo te, izmoli nam milost, da u svim životnim nedaćama ostanemo vjerni Bogu i njegovu svetom zakonu. *Očenaš, Zdravomarijo i Slava Ocu.*

2. Brižni hranitelju Sina Božjega, sveti Josipe, zbog anđeoske nevinosti i čistoće, kojom si toliko Bogu omilio, molimo te, isprosi nam milost, da i mi sve do smrti Isusu i Mariji čista srca služimo. *Oče naš...*

3. Dragi sveti Josipe, za onu žarku ljubav, kojom si, poslije Marije, svoje bezgrešne zaručnice, najviše Isusa ljubio, zagovaraj i nas kod Gospodina da raspali naša hladna srca žarom svoje ljubavi, pa da i mi, poput tebe, Isusa i Mariju nadasve ljubimo. - *Oče naš...*

4. Slavni sveti Josipe, za onu neiskazanu sreću, koju si imao, kad si svoju presvetu dušu ispustio u naručju Isusa i Marije, isprosi i nama milost da u času svoje smrti u nazočnosti Isusa i Marije i u tvom svetom naručju, možemo reći: Isuse, Marijo, Josipe, u vaše ruke predajem svoju dušu! - *Oče naš...*

5. Moćni zaštitnice, sveti Josipe, koji si za zemaljskog života bio postavljen gospodarom Božjega doma i poglavarom svega Božjeg imanja, radi one moći i slave, koju sada uživaš u nebu, molimo te da nas zagovaraš kod Gospodina, da milostivo pogleda na sve naše duševne i tjelesne potrebe i dade nam na zemlji sveto živjeti i poslije smrti u nebu vječno blaženstvo zadobiti. - *Oče naš...*

Moli za nas, blaženi Josipe. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Pomolimo se. Bože, ti si odgovornosti svetog Josipa povjerio svoga Sina Isusa i njegovu Majku Mariju. Udijeli svojoj Crkvi da, po njegovu zagovoru, otajstvo spasenja vjerno čuva i vrši sve do dana potpunog ostvarenja. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Litanije sv. Josipa

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.

Kriste, usliši nas

Oče, nebeski Bože,

smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše, Sveti Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo,

moli za nosi!

Sveti Josipe,

Slavni porode Davidov,

Svjetlosti patrijarha,

Zaručnice Bogorodice,

Stidljivi čuvaru Djevice,

Hranitelju Sina Božjega,

Brižni branitelju Kristov,

Glavaru slavne Obitelji,

Josipe pravedni,

Josipe prečisti,

Josipe premudri,

Josipe jaki,

Josipe pokorni,

Josipe vjerni,

Ogledalo strpljivosti,
 Ljubitelju siromaštva
 Uzore radnika,
 Uresu domaćeg života,
 Čuvaru djevica,
 Potporo obitelji,
 Utjeho bijednih,
 Ufanje bolesnih,
 Zaštitniče umirućih,
 Strahu zlih duhova,
 Pokrovitelju svete Crkve,
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta, *oprosti nam, Gospodine!*
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta, *usliši nas, Gospodine!*
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta, *smiluj nam se Gospodine!*

R. Postavio si ga gospodarom doma svojega. O. I poglavarom svega imanja svojega. Pomolimo se. Bože, ti si se neiskazanom providnosti dostojao izabrati blaženoga Josipa za zaručnika presvetoj Majci svojoj: daj, molimo, da koga kao pokrovitelja častimo na zemlji, zaslužimo imati zagovornikom na nebu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

TRAVANJ

2. travnja: sv. Ivan Pavao II.

Sv. Ivan Pavao II. 264. je papa, odnosno 263. Petrov nasljednik. Karol Jozef Wojtyła, izabran za Papu 16. listopada 1978., rođen je u Wadowicama, gradu 50-ak kilometara udaljenom od Krakowa, 18. svibnja 1920. Bio je drugo od dvoje djece Karola Wojtyły i Emilie Kaczorovvske, koja je umrla 1929. Njegov stariji brat Edmund, liječnik, umro je 1932., a otac, niži vojni časnik, 1941.

Nakon završetka studija na višoj školi "Marcin Wadowita" u Wadowicama g. 1938. upisuje se na sveučilište Jagiellonian u Krakowu. Kada su nacisti zatvorili sveučilište g. 1939. mladi je Karol (od 1940. do 1944.) radio u kamenolomu, a potom u kemijskoj tvornici "Solvay" kako bi mogao zaraditi za život te izbjegao deportaciju u Njemačku.

Osjetivši poziv na svećeništvo od 1942. pohađa u tajnosti predavanja na Teološkom fakultetu Sveučilišta Jagiellonian kao bogoslov Krakovvske nadbiskupije. Istodobno, jedan je od promicatelja "Rapsodijskog kazališta" koje je također djelovalo u tajnosti. U to vrijeme budući papa je čitao *Raspravu o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji* od sv. Ljudevita Marije Grigniona Montforskoga, knjigu koja će ostaviti odlučujući trag na njegovu duhovnom putu do kraja života, i potpuno se posvetio Isusu po Mariji te će nadahnjujući se na Montfortu za svoje papinsko geslo uzeti *Totus tuus – Sav Tvoj*. To su prve riječi na latinskom kratkog oblika posvete iz Rasprave br. 233: «Sav sam tvoj, i sve moje pripada tebi, moj ljubezni Isuse, po Mariji, tvojoj Presvetoj Majci».

Nakon rata nastavlja studij na krakowskoj bogosloviji, koja je ponovno otvorena, i Teološkom fakultetu Sveučilišta Jagiellonian sve do svoga svećeničkog ređenja u Krakowu 1. studenoga 1946. Poznavajući Wojtyline iznimne sposobnosti i darovitost tadašnji krakowski nadbiskup kardinal Adam Stefan Sapieha Wojtyły šalje na daljnji studij u Rim, gdje postiže doktorat iz teologije 1948. s tezom o nauku vjere u djelima sv. Ivana od Križa. Godine 1948. vraća se u Poljsku gdje obavlja službu kapelana u Niegowiću, a potom studentskog kapelana u župi Sv. Florijana u Krakowu. Kasnije postaje profesorom iz moralne i etičke teologije na krakowskoj bogosloviji i Teološkom fakultetu u Lublinu.

U 38-oj godini života, 4. srpnja 1958., Wojtyła postaje najmlađi poljski biskup. Za biskupa je zaređen 28. rujna 1958. u katedrali u Krakowu po rukama nadbiskupa Eugeniusza Baziaka. Šest godina kasnije, tijekom održavanja Drugog vatikanskog koncila, 13. siječnja 1964. papa Pavao VI. imenuje ga krakowskim nadbiskupom. Pavao VI. kreira ga i kardinalom 26. lipnja 1967. Kao

nadbiskup sudjelovao je na Drugome vatikanskom koncilu (1962. - 1965.) pruživši važni prinos u izradi konstitucije "Gaudium et spes". Kardinal Wojtyła sudjelovao je također na pet skupština Biskupskih sinoda prije svoje papinske službe.

Papa Pavao VI. umire u papinskom ljetnikovcu u Castel Gandolfu 6. kolovoza 1978. Nasljeđuje ga, ali samo na 33 dana, kardinal Albino Luciani koji uzima ime Ivan Pavao I. Ivan Pavao I. umire u noći s 28. na 29. rujna 1978. i već 14. listopada otvara se nova konklava. Dva dana kasnije, 16. listopada, Karol Wojtyła izabran je za Papu. Nakon punih 455 godina izbor je pao na ne-Talijana, prvoga slavenskog papu u povijesti. Karol Wojtyła uzeo je ime dvojice svojih prethodnika - Ivan Pavao II.

Od početka svog pontifikata sv. Ivan Pavao II. bio je na 99 apostolskih putovanja. Treći posjet Hrvatskoj u lipnju bilo je 100. apostolsko putovanje Ivana Pavla II. Među mnogobrojnim glavnim dokumentima posebno mjesto zauzima 14 enciklika, 13 apostolskih pobudnica, 11 apostolskih konstitucija i 41 apostolsko pismo. Tomu treba pribrojiti i Papine knjige "Prijeći prag nade" iz 1994., "Dar i otajstvo: uz pedesetu obljetnicu mog svećeništva" iz 1996. i "Rimski triptih" iz 2003. Prema podacima Tiskovnog ureda Svete Stolice, do 21. veljače 2002. Papa je u tijeku svoje papinske službe predvodio 131 svečanosti proglašenja blaženim na kojima je proglasio 1.282 blaženika te 43 svečanosti proglašenja svetima proglasivši 456 svetaca. Održao je 8 konzistorija na kojima je imenovao 201 kardinala.

Niti jedan se papa nije susreo s tolikim brojem ljudi: na više od tisuću općih audijencija srijedom sudjelovao je do sada više do 16 milijuna hodočasnika, ne ubrajajući u to posebne audijencije i vjerska slavlja. Samo u tijeku Velikog jubileja 2000. u Rim je hodočastilo više od 8 milijuna hodočasnika. Pored toga Papa se susreo s milijunima ljudi tijekom svojih putovanja diljem cijeloga svijeta. Ukupno, s Papom se u Vatikanu ili na njegovim međunarodnim putovanjima, u kojima je prešao udaljenost koja je gotovo jednaka trostrukoj udaljenosti između Zemlje i Mjeseca, susrelo više od 300 milijuna ljudi. Brojni su također ljudi iz vlasti koje je Papa primio u audijenciju. Dovoljno je podsjetiti na 38 službenih posjeta i drugih 650 audijencija ili susreta s vođama država kao i 212 audijencija i susreta s premijerima raznih država.

Papa Wojtyła je utemeljio institut "Ivan Pavao II." te institut "Populorum progressio" za domorodačke narode Južne Amerike. Pored toga utemeljio je Papinsku akademiju za život i Papinsku akademiju za društvene znanosti. Ustanovio je Svjetski dan bolesnika (koji se svake godine slavi 11. veljače) te Svjetski dan mladeži.

Vječni Bog pozvao ga je u svoj dom u subotu 2. travnja 2005. u 21,37 sati. Rado podsjećamo i na zadnje riječi velikog pape i osvjedočenog prijatelja hrvatskog naroda koje je kazao najbližim suradnicima neposredno prije smrti: «Radostan sam, radujete se i vi, s radošću se predajem Mariji».

U času smrti Ivana Pavla II, koji je umro u privatnim vatikanskim odajama, uz njega su u duhu i molitvi bili vjernici širom svijeta, osobito stotinu tisuća na Trgu sv. Petra. Papin odlazak intenzivno je posredstvom medija pratio čitav svijet. Na samom obredu ukopa okupljeno mnoštvo vjernika tražeći Papinu kanonizaciju je jednoglasno klicalo: «Svet odmah». Ubrzo nakon smrti pape Ivana Pavla II u Rimu je pokrenut postupak za proglašenje blaženim.

***Molitva:** O Sveto Trojstvo zahvaljujemo ti što si Crkvi darovalo papu Ivana Pavla II te je u njemu zasjala nježnost tvog očinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha ljubavi. Pouzdajući se sasvim u tvoje beskrajno milosrđe i u Marijin majčinski zagovor, on nam je pružio živu sliku dobrog pastira i pokazao da je svetost, kao najviši oblik redovitog kršćanskog života, put kojim možemo postići vječno zajedništvo s tobom. Daj nam, njegovim zagovorom, po tvojoj volji, milost što je molimo, nadajući se da će on uskoro biti ubrojen u broj tvojih svetih. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

4. travnja: sv. Izidor, biskup

Pripadao je španjolsko-rimskoj obitelji iz Kartage. Rodio se oko 560.g., a još za malena je izgubio svoje roditelje. Bio je rođeni brat biskupa Leonarda iz Seville, koji ga je i poučavao. Od malena se isticao u učenju i pobožnosti. Isticao se kao propovjednik, pogotovu je puno doprinio učvršćenju vjere među zapadne Gote. Onda se bio opredijelio za pustinjački život.

Godine 599. poslije smrti Leonarda, postao je biskup Seville pokazao je izvanredne organizacijske sposobnosti prigodom nacionalnog koncila u Toledu, glavnom gradu Vizigota u Španjolskoj. Radio je na obnovi vjerskog života i morala. Bijaše kancelar od povjerenja za Vizigote te postade prijatelj kralja Sisebuta (612.-621. g.). Ovaj je bio pravi književnik onoga vremena, a i sam se Izidor predade književnom radu; dva stoljeća poslije taj period bi nazvan "izidorska renesansa". Njegovo najvažnije djelo O podrijetlu stvari smatra se pravom enciklopedijom VII. st. Izidor je pisao sakralne i povijesne knjige te mnoge teološke rasprave. Napisao je i Monaško pravilo. Umro je 636.g., a proglašen je crkvenim učiteljem.

Molitva: *Bože, čuj naše molitve koje ti upravljamo po zagovoru sv. Izidora. On je bio tvojaj Crkvi učitelj nebeskog nauka, daj da joj svojim zagovorom bude pomoćnik. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

16. travnja: Sv. Bernardica Soubirous

Bila je najstarija od šestoro djece, u vrlo siromašnoj obitelji. Rođena je u Lourdesu. Godine 1844. počela je raditi kako pastirica ovaca. Bila je vrlo krhkog zdravlja. Gospa joj se ukazala 18. puta od 11. veljače do 16. srpnja 1858. g. U 16. ukazanju Gospa joj reče i kako želi biti čašćena u Lourdesu: "Ja sam Bezgrešno Začeće". Poslije tih ukazanja veliki broj hodočasnika počinje pristizati u Lourdes na mjesto gdje se ukazala Gospa. Lourdes je danas najznačajnije marijansko svetište na svijetu. Bernardica nakon što su završila ukazanja ulazi u samostan sestara milosrdnica u Neversu. Redovničko ime joj je bilo s. Marija Bernarda. Sestre su je odbacivale te joj davale samo najniže poslove, sve dok je bolest ne pokosi i prisili je da legne u krevet. Umrula je 16. travnja 1879. g.

Molitva: *Bože, ti po svojoj riječi boraviš u čistu srcu. Po zagovoru sv. Bernardice djevice daj nam tako živjeti da budemo tvoje prebivalište. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. travnja: Sv. Juraj

Vrlo je raširena pobožnost sv. Juraju, kako na Istoku tako i na Zapadu. Zaštitnik je Engleske, Švedske i Portugala. Razloge tomu moramo tražiti pod velom legende, jer pisanih izvora nemamo. A tradicija kaže da je bio iz bogate plemićke kršćanske obitelji iz Kapadocije. Postao je vojnik. Kao tribun carske vojske odlikovao se izvanrednom hrabrošću: tako je ubio zmaja koji je uništavao Libiju. Prema tradiciji, podnio je mučeništvo za vladavine Dioklecijanove. Samog cara je opomenuo da nepravедno progoni kršćane. Ubijen je 305.g. a prije no što je umro i ušao u kraljevstvo nebesko, obratio je ženu svog krvnika na kršćanstvo. I njoj su glavu odrubili prije njegove smrti.

Molitva: *Bože, sv. Juraj mučenik je hrabro nasljedovao Gospodnju muku. Danas veličamo tvoju božansku snagu koja se u njegovu mučeništvu očitovala i molimo da nam pritekne u pomoć u našoj slabosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

25. travnja: Sv. Marko, apostol i evanđelist

Marko se više puta spominje u Djelima apostolskim. Prvi puta kao sin Marije, udovice koja je posjedovala kuću u Jeruzalemu: tu su se često sastajali apostoli; tu se skloni Petar iza zatvora. Marko je bio rođak sv. Barnabe i učenik sv. Petra. S Barnabom se i Pavlom uputio u Antiohiju i na Cipar da bi evangelizirao narode. Ne zna se gdje niti kada Marko podnese mučeništvo, no ipak izgleda da su njegove relikvije bile dugo štovane u Aleksandriji (Egipat). Godine 815. ukradoše relikvije neki venecijanski trgovci te ih prenesoše u Veneciju. Tu postade zaštitnikom grada. Lav, Markov znak, postade simbolom Venecijanske Republike.

Molitva: *Bože, ti si svetog evanđelista Marka proslavio darom propovijedanja. Daj da se i mi okoristimo njegovim učenjem i vjerno idemo stopama Krista Gospodina. Koji živi i kraljuje u vijeke vjekova. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

26. travnja: bl. Jakov Zdranin

Redovnik franjevac, rođen oko g. 1400. u Zadru. Otrpatrio je svog provincijala u Italiju i ostao ondje. Živio je u raznim samostanima. Prigodom kuge 1482. g. herojski je živio ljubav prema bližnjemu, a umro 24. travnja 1490. u Bitettu (Italija), gdje mu se čuvaju posmrtni ostaci. Pokornik i molitelj, obdaren karizmama i čudesima. Klement XI. proglasio ga je 29. prosinca 1700. blaženim.

***Molitva:** Bože, ti si blaženoga Jakova pozvao na put savršene ljubavi da u ovom svijetu traži tvoje kraljevstvo. Po njegovu zagovoru i nas ojačaj da radosno napredujemo na putu ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. travnja: bl. Ozana Kotorska

Rođena 25. studenoga 1493. u selu Relezi nedaleko od Kotora u obitelji Košić. Na krštenju su joj dali ime Katarina. Kao pastirica promatrala je ljepotu Božje prirode, a mislima se uzdizala do Stvoritelja. Potaknuta viđenjima, shvatila je da je Bog zove na savršeni način življenja. Ozana je 1514. godine dobila dozvolu Kotorskog biskupa Tripuna Bisantija da smije živjeti kao »zazidana djeвица« u pokorničkoj ćeliji uz kapelu sv. Bartola. U isto vrijeme postala je dominikanska trećoretkinja, obukla je bijeli habit i dobila ime Ozana.

Nakon 7 godina isposničkog života blaženica se preselila u novu ćeliju uz crkvu sv. Pavla, gdje je nastao i mali samostan u kojem su pobožne kotorske djevojke pod Ozaninim vodstvom provodile pokornički, Bogu ugodan život. Blažena Ozana Kotorska umrla je na glasu svetosti 27. travnja 1565. u 72. godini života. Tijelo joj se nalazi u crkvi sv. Marije Koleđate u Kotoru. Papa Pio XI službeno proglasio njezino štovanje 21. prosinca 1927. godine.

***Molitva:** Obnovi, Gospodine, u našim srcima ljubav prema tvome spasenju, da po primjeru i zagovoru blažene djevice i pokornice Ozane postanemo dionici patnji i slave Spasitelja Isusa Krista. Koji živi i kraljuje u vijeke vjekova. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

28. travnja: sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski

Sv. Ljudevit se rodio 31.1. 1673. u mjestu Montfort u Bretanji (Francuska) u brojnoj duboko kršćanskoj obitelji. Imao je dva strica svećenika, dva brata svećenika i dvije sestre časne sestre. Još od malena pokazivao je vanredne znakove pobožnosti, osobito prema Blaženoj Djevici Mariji i Euharistiji. Studirao je teologiju u Rensu i Parizu. Za svećenika je zaređen 5.6. 1700 u Parizu. Prve godine svog apostolata proveo je u Nantu i Poitiersu kao kapelan opće ubožnice, gdje je upoznao i duhovno vodio buduću blaženicu Luiziu Trichet suutemeljiteljicu Kćeri Mudrosti.

Nakon što je 1706. g. prigodom hodočašća u Rim od pape Clementa XI dobio titulu apostolskog misionara, potpuno se posvetio održavanju pučkih misija na sjevero- istoku Francuske. Cijeli život je proživio u potpunom siromaštvu, predanju u Božju providnost i služenju siromasima. Posvuda gdje je propovijedao širio je molitvu svete krunice i posvetu Isusu Kristu po Mariji. Umro je 28. 4. 1716. u mjestu saint – Laurent – sur Sevre. Utemeljitelj je i duhovni otac Družbe Marijinih misionara monfortanaca. Poznat je u cijeloj crkvi po svojim duhovnim spisima, poglavito po Raspravi o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji.

***Molitva:** Bože koji si nadahnuo sv. Ljudevitu Mariji Montfortskome apostolsko poslanje da svima propovijeda Evanđelje Krista, tvoga Sina po njegovu zagovoru udjeli nam, da odgajani od Blažene Djevice Marije, budemo poučljivi glasu Duha Svetoga i pažljivi na krik siromaha kako bi postali neumorni navjestitelji tvoga Kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!
 Kriste, usliši nas!
 Oče nebeski, Bože, (smiluj nam se)
 Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
 Duše Sveti, Bože,
 Sveto Trojstvo, jedan Bože,
 Sveta Marijo, preljubljena kćeri Boga Oca, (moli za nas)
 Sveta Marijo, Majko Sina Božjega,
 Sveta Marijo, Zaručnice Duha Svetoga,
 Sveti Mihaele Arkandele,
 Sveti anđeli Božji,
 Sveti Apostoli i Evanđelisti,
 Sveti Ljudevite Montfortski,
 Dostojni slugo Boga samoga,
 Vjerni učenice utjelovljene Mudrosti,
 Svećeniče srca poslušnoga Duhu Svetome,
 Robu Isusa koji živi u Mariji,
 Gorljivi molitelju i promicatelju svete krunice,
 Pokorniče i navjestitelju milosti Križa,
 Misionaru Evanđelja spasenja,
 Poticatelju iskrenog obraćenja,
 Učitelju evanđeoske mudrosti,
 Plodni autore duhovnih spisa,
 Vjerni sine Službenice Gospodnje,
 Propovjedniče Majke Otkupitelja,
 Prijatelju siromaha i zapuštenih,
 Ljubitelju djece i malenih,
 Odgajatelju Božjeg naroda,
 Vođo u ispovijedanju prave vjere,
 Pastiru brižljivi dobra Crkve,
 Utemeljitelju redovničkih družbi,
 Poslušni suradniče Pastira Crkve,

Ti koji gledaš lice Svevišnjega - isprosi nam ustrajnost u vjeri,
 Ti koji svijetliš u beskrajnoj Božjoj ljubavi - isprosi nam čistu ljubav i duboku poniznost,
 Ti koji kličeš zbog zadobivene baštine - isprosi nam blaženu nadu,
 Ti koji se raduješ u svetom Jeruzalemu - isprosi nam duha molitve,
 Ti koji se nalaziš pred prijestoljem Jaganjčevim - isprosi nam mudrost križa,
 Ti koji crpiš s izvora života - isprosi nam poslušnost Duhu Svetome,
 Ti koji motriš Majku Božju - isprosi nam pravu pobožnost prema Mariji,
 Ti koji si pored apostola Kristovih – isprosi nam žar za naviještanjem Evanđelja,
 Ti koji uživaš zajedništvo svetih - isprosi nam ljubav prema Crkvi,
 Ti koji sjediš za stolom u Kraljevstvu - isprosi nam krunu slave,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Pomolimo se: O Bože, koji si snagom Duha Svetoga sv. Ljudevita učinio gorljivim apostolom Krista Raspetoga i vjernim sinom Djevice Marije, daj da se i mi, po njegovu primjeru i zagovoru, obnovimo u duhu našeg Krštenja kako bi donijeli istinske plodove kršćanskog života. Po Kristu Gospodinu našem.

29. travnja: sv. Katarina Sijenska

Proglašena je zaštitnicom Italije, zajedno sa sv. Franjom Asiškim. Rodila se 1347. g., u Sieni kao dvadeset peto dijete u skromnoj i pobožnoj obitelji proizvođača boja. Odmalena je bila privučena Crkvom i onim što je tamo vidjela i čula, a sa 6 godina doživjela je prvi zanos i viđenje. S 15 god., nakon smrti najdraže sestre, odlučila je pridružiti se dominikanskim trećorednicama. Iako se majka usprotivila, jer joj je našla dobru priliku za brak, Katarina je odlučno nastavila izabranim putem: sa 16 god. primljena je u trećoredice. Gorjela je ljubavlju prema Bogu i bližnjima, promicala obnovu redovničkog života. Svoje vrijeme posvećuje molitvi, postu, pokori, a doživljava i mistične vizije koje je potiču na apostolat: bori se za pomirenje talijanskih gradova i država te za obnovu Crkve. Zahvaljujući njoj, papa se vratio iz Avignona u Rim. Godine 1375. dobila je stigmatu, a pet godina kasnije umrla je iscrpljena pokorom, postom, ekstazama te napornim odnosima prema moćnicima ovoga svijeta koje je ustrajno pozivala na pokoru i obraćenje. Od nje su ostala pisana i djela bogata duhovnim naukom, među kojima se ističe Dijalog Božje Providnosti. Umrla je 1380.g. Papa Pavao VI 1970. proglasio ju je naučiteljicom Crkve.

***Molitva:** Bože, ti si svetoj Katarini dao žar božanske ljubavi i razmatranju Gospodnje muke i služenju tvojoj Crkvi. Po njezinu zagovoru i nas pridruži Kristovu otajstvu da se vazda radujemo objavi njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

SVIBANJ

1. svibnja: sv. Josip Radnik

Danas slavimo sv. Josipa kao uzor radnika i odajemo priznanje ljudskom radu. Čovjek je pozvan da radi i fizički i psihički kako bi život na zemlji bio ljepši i na veću slavu Božju. Sv. Josip koji je bio zanatlija i skrbio za svetu obitelj s prvom se stavlja kao uzor i zaštitnik radnika.

***Molitva:** Bože, stvoritelju svega svijeta, ti si ljudskom rodu dao zakon rada. Podaj nam da po uzoru i zagovoru svetog Josipa izvršimo zadaću koju nam nalažeš i primimo nagradu koju obećavaš. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

3. svibnja: Sv. Filip i Jakov apostoli

Sv. Filip iz Betsaide jedan od Ivanovih učenika koji se pridružuje Isusu. Vjerojatno je djelovao u Sikitiji na sjeveru crnog mora i Frgiji u Maloj Aziji. Prema predaji pretrpio je mučeništvo u Hierapolisu u Maloj Aziji. Zaštitnik je kipara.

Sv. Jakov, mlađi sin Alfejev (Mk 3,18) bio je bratić Gospodinov. Nakon što je Herod dao ubiti sv. Jakova apostola, starijeg, koji je prvi upravljao crkvom u Jeruzalemu, naslijedio ga je apostol Jakov mlađi. Zbog moralne besprijekornosti i Židovi su ga zvali pravednim. Mnoge je u Jeruzalemu obratio na kršćansku vjeru. Zbog zlobe i zavisti su ga nepravedno optužili i 62.g. mučke ubili. Napisao je poslanicu. Zaštitnik je trgovaca. Od kada su u novosagrađenu crkvu 12 apostola u Rimu prenijeli dijelove relikvija sv. Filipa i sv. Jakova njihov blagdan se u crkvi slavi skupa.

***Molitva:** Bože, ti nas svake godine razveseljuješ nebeskom proslavom svetih apostola Filipa i Jakova. Po njihovim molitvama daj i nama udio u otajstvu muke i uskrsnuća tvoga Jedinorođenca da te zauvijek gledamo licem u lice. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

4. svibnja: bl. Julijan iz Bala

Svećenik franjevac, rođen oko g. 1300. u Balima u Istri, a umro g. 1349. Uzoran redovnik, poznat propovjednik i pomiratelj zavađenih. Posmrtni ostaci mu se čuvaju u župnoj crkvi u Balima, a papa Pio X. potvrdio je njegovo štovanje.

***Molitva:** Budi bliz, Gospodine, našim molitvama koje ti upućujemo o spomendanu blaženoga Julijana, priznavaoca tvoga; daj da i mi, iako se ne možemo pozivati na svoju pravednost, budemo potpomognuti molbama ovoga blaženika koji ti je omilio. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

7. svibnja: sv. Dujam

Jedan od nasljednika prvoga solinskog biskupa sv. Venancija. Salona je bila najstarija dalmatinska biskupija. Uredio je, organizirao i razborito vodio svoju biskupiju. Za vrijeme cara Dioklecijana dao ga je mučiti i ubiti prefekt Aurelije Mučenik 304.g. Njegove relikvije su dospjele u Rim, a odanle u Split. Zaštitnik je splitsko-makarske nadbiskupije.

Molitva: Svemogući, vječni Bože, milostivo primi želje svoje Crkve da nas pomognu molitve sv. Dujma, tvoga mučenika i biskupa, čiji rođendan za nebo slavimo. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

Bl. Marija Luiza od Isusa (Trichet)

Marija Luiza Trichet rodila se 1684. u Poitiersu u Francuskoj. Kao mlada djevojka susrela je sv. Ljudevita Montforskoga koji je postao njen duhovnik. Na njegov poticaj ušla je u ubožnicu u Poitiersu, a 2. 2. 1703. obukla je redovnički habit družbe Kćeri Mudrosti koja je tek trebala nastati. Deset godina je podnosila razne kušnje služeći zadnjim siromasima u ubožnici u iščekivanju osnutka družbe. Na poziv sv. Ljudevita skupa s još jednom sestrom 1712. odlazi u La Rochelle gdje je družba Kćeri Mudrosti konačno priznata od lokalnog biskupa. Skupa sa prvim družicama služi siromahe i osniva škole za siromašnu djecu. Živjela je duhovnost posvete Isusu Kristu po Mariji i gajila duboku pobožnost prema Euharistiji. Nakon smrti sv. Ljudevita u mjestu saint – Laurent – sur Sevre pomaže u organizaciji Misionara družbe Marijine i Kćeri Mudrosti čija je suutemeljiteljica. Kada je umrla u istom mjestu 1759.g., družba je brojila 122. redovnice koje su djelovale u 35 zajednica u Francuskoj. Blaženom ju je proglasio sv. Ivan Pavao II 1994. g. u Rimu.

Molitva: Bože, u svojoj providnosti htio si da u Gospinoj školi djevice Marija Luiza Trichet postane vjerna učenica tvoje Mudrosti, daj da i mi po njenom primjeru, siromasima donosimo tvoju ljubav i svima svjedočimo radost evanđeoske mudrosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

10. svibnja: bl. Ivan Merz

Ivan Merz rođen je 16. prosinca 1896. g. u Banja Luci gdje je 1914. g. završio gimnaziju. Nakon tromjesečnog boravka u Vojnoj akademiji započinje studij u Beču koji prekida zbog Prvog svjetskog rata. Pozvan je u vojsku i poslan na talijansko bojište gdje ostaje do 1918. g. Nakon završetka rata nastavlja studij književnosti u Beču (1919.-1920.) i dovršava ga u Parizu (1920.-1922.). Dolazi u Zagreb 1922. g. gdje postaje profesor francuskog i njemačkog jezika. Doktorirao je 1923. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu radnjom o utjecaju liturgije na francuske pisce.

Razmišljanjem, studijem, a osobito kroz ratna stradanja i patnje dolazi do iskrenog obraćenja Bogu i uvjerenja o istinitosti katoličke vjere. Svoj život posvećuje Isusu Kristu načinivši kao laik zavjet vječne čistoće. Aktivno radi na odgoju hrvatske mladeži u tadašnjoj katoličkoj organizaciji "Hrvatski Orlovski Savez" kojoj je dao geslo "Žrtva - Euharistija - Apostolat" i u koju uvodi načela papinske Katoličke Akcije. Premda mlad i kao laik smatran je "stupom Crkve" u Hrvatskoj i zalaže se za liturgijsku obnovu. Riječju i perom bori se za katoličku vjeru i ustrajno promiče njezina moralna načela u javnom životu o čemu je ostavio veliku pisanu baštinu.

Potpuno odan Crkvi i Papi, Merz je bio čovjek žive vjere, iskrene molitve, samoodricanja, dnevne Pričesti, adoracije, predanog trpljenja, široke naobrazbe, blizak ljudima i svakom je čovjeku iskazivao kršćansku ljubav. Ime Ivana Merza značilo je, a znači i danas, program života i rada za vjernika katolika koji želi raditi na širenju Kristova Kraljevstva. Njegovu ideju o osnivanju »svjetovnog reda« djelomično je ostvarila Marica Stanković utemeljivši zajednicu Suradnica Krista Kralja.

Umro je u Zagrebu, 10. svibnja 1928. g., u 32. godini, na glasu svetosti. Na samrti je prikazao svoj život Bogu kao žrtvu za hrvatsku mladež. Grob mu se nalazi u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, u koju je posljednjih godina života svakodnevno dolazio na sv. misu. sv. Ivan Pavao II proglasio ga je blaženim 22. 6. 2003.

Molitva: Gospodine Bože, blaženi je Ivan, vjeran krsnome pozivu na svetost, revno radio na odgoju mladeži i promaknuću njezina vjerskog znanja i života. Udijeli svojoj Crkvi da, ojačana njegovim zagovorom i potaknuta njegovim primjerom, i u naše dane radosno nastavi djelo naviještanja Evanđelja. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

12. svibnja: sv. Leopold Mandić

Sveti Leopold Bogdan Mandić, franjevac kapucin, rodio se u Herceg-Novom, 12. svibnja 1866. Potjecao je iz plemićke, ali siromašne katoličke obitelji. Vrlo rano je ušao u red kapucina. Za svećenika je posvećen 1890. u Veneciji. Sav svoj život, rad, teškoće i žrtve prikazao je Bogu sa željom da se ostvari kršćansko jedinstvo u jednoj Kristovoj Crkvi. U našim krajevima najdulje je boravio u Zadru, a nešto manje u Kopru i Rijeci. Uvijek je čeznuo da kao svećenik djeluje u svojoj domovini. Izjavljivao je: «Moje srce je s onu stranu mora!» i «Ja živim za svoj narod. Molite blaženu Gospu, da mi isprou milost da, kada ispunim svoje poslanje u Padovi, mogu ponijeti svoje bijedne kosti među svoj narod, za dobro njihovih duša».

Leopold Bogdan Mandić proveo je gotovo sav svoj svećenički život u Padovi služeći braći po sakramentu pomirenja s Bogom u ispovjedaonici. Umro je u Padovi, 30. srpnja 1942. Živio je kreposno te su ga već za života smatrali svecem, a još više poslije smrti. Brzo se proširio glas o njegovoj svetosti gotovo po cijelom svijetu. Svima koji mu se utječu, svojim zagovorom kod Boga posreduje bezbrojne milosti i uslišanja. Blaženim ga je proglasio papa Pavao VI, 2. svibnja 1976., a svetim sv. Ivan Pavao II, 16. listopada 1983. g.

***Molitva:** Sveti Leopolde Bogdane, Gospodin te je obogatio velikim blagom milosti za one koji se tebi utječu. Molimo te, isprou nam živu vjeru i žarku ljubav, da uzmognemo biti trajno sjedinjeni s Bogom po njegovoj svetoj milosti. Slava Ocu ...*

Sveti Leopolde Bogdane, tebe je Božanski Spasitelj učinio savršenim oruđem svoga neizmjernog milosrđa u sakramentu pokore. Molimo te, isprou nam milost, da se često i dobro ispovijedamo te da živimo slobodni od svakoga grijeha i postignemo savršenstvo na koje nas poziva Gospodin. Slava Ocu...

Sveti Leopolde Bogdane, ti si izabrana posuda darova Duha Svetoga, koji se obilno izljuje u brojne duše. Molimo te, isprou nam da se oslobodimo od mnogih muka i nevolja koje nas pritišću i izmoli nam snagu da sve strpljivo nadvladavamo te steknemo zasluge za nebo. Slava Ocu ...

Sveti Leopolde Bogdane, koji si za svoga zemaljskoga života iskazivao nježnu ljubav prema Blaženoj Djevici Mariji, našoj dragoj Majci, i zauzvrat bio obdaren mnogim milostima, a sada si s Njom u blaženstvu, moli je da svrati svoj pogled na našu bijedu i da se prema nama uvijek pokaže milosrdnom majkom. Zdravo Marijo...

Sveti Leopolde Bogdane, koji si uvijek pokazivao veliko razumijevanje za ljudske patnje i utješio mnoga skršena srca, priteci nam u pomoć. U svojoj dobroti nemoj nas napustiti, nego nas utješi i posreduj nam milost za koju te s velikim pouzdanjem molimo. Amen.

«Imamo u nebu srce Majke. Djevice Marijo, majko naša, koja si podno križa prepalila koliko je najviše moguće ljudskom stvorenju, Ti razumiješ naše boli i zato nas utješi» (Sv. Leopold).

14. svibnja: sv. Matija, apostol

Matija je bio Isusov učenik. Slijedio je svoga Učitelja od samog početka propovijedanja i javnog Isusova nastupa. Kako donose Djela apostolska, poslije Isusova Uzašašća, apostoli su birali onog koji će zamijeniti Judu Iškariotskoga, izdajnika. Bila su dva kandidata: Josip, nazvan Barsaba i Matija. Poslije molitve izbor pade na Matiju. Tradicija nam govori da se je Matija posvetio propovijedanju, kao evangelizator Kapadocije te da je podnio mučeničku smrt u Etiopiji.

***Molitva:** Svemogućí, vječni Bože, ti si sv. Matiju pridružio apostolskom zboru. Po njegovu zagovoru daj da nam padne u dio tvoja ljubav te nas pribroji svojim odabranicima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

22. svibnja : sv. Rita iz Cascie

Sv. Rita se rodila 1381. g. u Roccaporeni u Umbriji, Italija. Ona je jedna od najomiljenijih i najviše zazivanih svetica. Njezini roditelji bili su već u poodmakloj dobi kada se je rodila, no bijahu vrlo pobožni i Rita bijaše dijete izmoljeno od Boga. Kad je imala samo dvanaest godina, zavjetovala se na čistoću, no da ugoditi roditeljima udala se za mladića iz istog mjesta, koji se ubrzo pokazao u pravom svjetlu. Bio je vrlo brutalan i okrutan. Rita je živjela s njim osamnaest godina i podnosila svakovrsna zlostavljanja, a da se nikada nije ni na što tužila.

Odgovarala je na sve brutalnosti dobrotom i ljubavlju, braneći svoja majčinska prava. Za svoja dva sina je molila: «Gospodine daj da radije umru nego da okaljaju savijest smrtnim grijehom». Svojom evanđeoskom strpljivošću i molitvom postigla je da se suprug promijeni. Kada su konačno bili sretni, ubio ga je iz osвете neki čovjek. Rita je morala braniti ubojicu od osвете svojih sinova, a iste godine su joj i sinovi umrli. Rita odluči ući u samostan sestara augustinijanki kod Cascie. U samostanu se posve predade molitvi i pokori. Izmolila je mnogima obraćenje i ozdravljenje. U jednom viđenju dobila je ranu trnove krune Isusove na čelu. Četrnaest godina nosila je taj poseban znak svoga sjedinjenja s Bogom. Umrula je 1457. g. Narod ju je počeo štovati kao sveticu i prije nego ju je Crkva proglasila svetom. Svetom je proglašena 1900.g. i od tada njeno štovanje se brzo raširilo po cijelom svijetu. Naročito je zazivaju u beznadnim situacijama, te slovi kao zaštitnica očajnika.

Molitva: *Bože, po zagovoru sv. Rite daj da se izbavimo iz sadašnje žalosti te da ti služimo nesebičnom ljubavlju i tako postignemo vječnu sreću obećenu onima koji te ljube. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Molitva sv. Riti u najtežim prilikama

Sveta Rito, uzore obiteljskoga i posvećenoga života, utječem se tvome zagovoru u ovim teškim trenucima mojega života. Znaš da me tuga često pritišće jer ne nalazim izlaza iz teških prilika. Isprosi za me od Gospodina potrebnu milost, a osobito vedru vjeru, uzdanje u Boga i unutarnji mir. Daj da slijedim tvoju krotku blagost, postojanost u kušnjama i junačku ljubav. Daj da moje patnje budu na korist svim mojim dragima te da svi postignu vječno spasenje. Amen.

Devetnica sv. Riti

Prvi dan. Evo nas pred tobom sveta Rito da ti iskažemo svoje štovanje, da se učimo od tebe kreposti te da po tvome zagovoru isprosimo od Boga milost i budemo mu vjerni do smrti. Na početku ove devetnice Bogu, u tvoju čast, savjetuj nas za naše dobro. Imala si tek sedam godina kada si iznenađivala svojom mudrošću, skromnošću, osobitom suzdržanošću i dobrotom, duhom molitve i pokore te ostalim krepostima. Još kao dijete znala si odgovoriti na milost rano se uputivši na svetost. Mi smo prečesto zaokupljeni ispraznostima ovoga života i malo mislimo na nebeske stvari, bojimo se pokore i padamo u grijeh. Draga sveta Rito, zagovaraj nas kod Boga, isprosi nam od njega pokajanje i obraćenje, pa ako te nismo znali slijediti u nevinosti, daj da te slijedimo u pokori i zaslužimo nagradu koju Bog želi podariti i nama. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Drugi dan. Draga sveta Rito, Bog te izabrao za uzor djevicama, ženama, majkama, udovicama i posvećenima, stoga je dao da doživiš sve te položaje. I ti si nam ostavila veličanstvene uzore žene i majke u osamnaest godina bračnoga života. Divnom si ljupkošću trpila snažnu ćud muževu, pomažući mu da postane ponizan i ispravan. Daj da sve žene od tebe nauče šutjeti, govoriti i ljubiti, ispravljajući, ako treba, s dobrotom i strpljivošću, promičući ozračje mira i kršćanske ljubavi. Tako neće bjesniti neprijateljstva u mnogim obiteljima. Sveta Rito, moli za nas, za naše obitelji, da cvate mir i sloga sve dok nas Bog ne pozove u Nebo gdje kraljuje samo ljubav, Otac naš, od kojeg nam dolazi svako dobro. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Treći dan. Strašna vijest o umorstvu tvojega muža bijaše za te, sveta Rito, velika bol. Doživjela si pretešku patnju, osobito u strahu da se njegova duša našla pod teškim grijehom pred Bogom. Ali, povjerala si ga Božanskom milosrđu i u siromaštvu u kome si se našla prepustila si sebe i svoju djecu Očevim rukama. Puno si molila za ubijena muža i založila se na svaki način da sinovi, pokazavši želju za osvetom, oprostite očevim ubojicama. Obratila si se Bogu da im omekša srca ili da

ih pozove k sebi. Izvanrednom snagom duha otpjela si njihovu smrt i molila za njihovu vječnu radost. Mi ne znamo oprostiti ni najmanju uvredu i ne znamo učiniti ni malu žrtvu na slavu Božju i za dobrobit duša. Sveta Rito, isprosi nam milost opraštanja našim neprijateljima i odgovaranja ljubavljju na uvrede kako bi i nama bili oprosteni naši grijesi i kako bismo s tobom dospjeli u Raj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Četvrti dan. Sveta Rito kako je velika bila tvoja ljubav prema Bogu i prema bližnjemu! Ne mogu se ni zamisliti ta ljubav i suze suosjećanja u kojima si patila danju i noću misleći na raspetu Ljubav. Ne mogu se ni pojmiti uzvišenost ushita i zanosa u Bogu zbog kojih si često gubila svijest. Tvoju su ljubav za bližnjega najbolje osjetili siromasi, bolesnici, a osobito tvoje družice redovnice, ožalošćeni i nevoljnici u svim okolnostima. Tvoja je velika ljubav sve njih obgrlila u Isusu Kristu. Mi smo, naprotiv, najčešće tvrdoga srca pred tjelesnim i duhovnim nevoljama naših bližnjih, prepuštamo se ganućima ne uvijek dobrih suosjećanja. Isprosi od Isusa kojeg si toliko ljubila da se naša srca otvore prema milosti, a naši osjećaji prema najčišćoj ljubavi prema Bogu i braći da se nakon smrti slijedeći te, sjedinimo s tobom u savršenoj ljubavi koja te učinila slavnom i radosnom na nebu. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Peti dan. Sveta Rito, još kao dijete poznavala si opasnosti s kojima se susreće naša narav: častoljublje, sebični interesi i tjelesna zadovoljstva; stoga si prema tim stvarima osjećala ono gnušanje što te uvijek udaljavalo od njih te si očuvala čistom svoju krsnu nevinost. Živjela si u poslušnosti roditeljima, udovoljavajući im i u onome što nije bila tvoja životna težnja. Nakon muževe smrti i smrti sinova gorljivo si molila Isusa da uđeš u samostan. On te, uz veliko čudo, uveo u nj. Tu ti se ispunila želja te si se povezala s Isusom uzvišenim pozivom siromaštva, čistoće i poslušnosti. Neka si blagoslovljena, Rito! Mi smo tako nerazboriti te se lako prepuštamo utjecaju častoljublja i neurednih zadovoljstava koji nas mogu odvesti u propast. Moli za nas kako bismo od Gospodina dobili milost da s poštovanjem i radošću rabimo ovozemaljska dobra stremeći iznad svega nebeskim dobrima, a da oni što čistim srcem ljube Boga, same sebe i bližnjega svoga, prime obećanu nagradu. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Šesti dan. Draga sveta Rito, divimo se molitvenome duhu i pokorama kojima se ističe tvoja svetost. Tvoj je život bio splet molitvi, postova, službe ljubavi, promišljanja i božanskoga ushita. Hranila si se s malo kruha i vode, spavala na tvrdu ležaju, a među mnogim pokorama nosila si i kostrijet. Ogromna je razlika između tvojega i našega života. Zaokupljeni smo raznim strastima te umjesto da ih suzbijamo i molimo Boga da nam pomogne pobijediti ih, mi ih potičemo i često padamo u grijeh. Isprosi nam milost da se znademo utjecati molitvi za snagu u pobjeđivanju kušnji te da oni koji pobijede zlo uzmognu s tobom, jednoga dana, uživati u obećanoj slavi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Sedmi dan. Sveta Rito, ti si htjela sudjelovati u boli muke Isusove. Naposljetku, nakon propovijedi o njegovoj mucij koju si čula u silnom si ganuću u svojoj sobici plakala od samilosti prema tvojoj raspetoj Ljubavi. Tada je Isus bolno ranio tvoje čelo trnom iz svoje krune. Bila je to za tebe velika radost i čast da na neki način budeš suobličena s Isusom u njegovoj patnji. A mi, ne samo da ne molimo, već se žalimo zbog svake boli koja bi mogla okajati naše grijeh. Sveta Rito, isprosi nam od Isusa milost da strpljivo podnosimo bolesti i prolazne boli kako bismo izbjegli one vječne i kako bismo te mogli slaviti u sve vijek u Raju. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Osmi dan. Draga sveta Rito, da bi tvoja svetost bila još sjajnija, Bog je rani na tvome čelu dodao tešku bolest koja te prikovala uz ležaj četiri godine sve do smrti. A ti si nam ostavila sjajan primjer prihvaćanja volje Božje. Kolike li strpljivosti u te, kolike li blagosti i mira što ti obasjavaše lik! Ne možemo ni zamisliti radost koja ti je preplavila srce kad si od Isusa i Marije doznala da se bliži čas tvoga odlaska u nebeski dom. Tvoja smrt bijaše višnji uzdah prema Nebu. Što će biti s nama na čas naše smrti? Mi ne znamo trpjeti u miru, za otkup naših grijeha. Sveta Rito, moli Isusa da nam dade strpljenja i uzdanja u našoj posljednjoj bolesti i da uzmognemo imati dobru smrt te prijedemo sa zemlje u vječnu radost. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Deveti dan. S dubokom si poniznošću, sveta Rito, od djetinjstva do smrti nastojala od svijeta sakriti svoje izvanredne krijeposti. Živjela si skrivena s Isusom u Bogu; stoga si bila uzdignuta do uzvišene slave u kojoj danas uživaš u nebu. Tvoj ljubljeni Isus kojega si slijedila u poniznosti

obasuo te slavom. Čim je tvoja duša poletjela u Raj među sjajne svete, mnogi te prozvaše blaženom; Bog je po tvome zagovoru izvršio mnoga čuda, a Crkva je proglasila tebi hvale. Draga svetice, mi smo često oslijepjeni ohološću. Moli za nas da dobijemo milost te shvatimo da se nemamo zbog čega uznositi i da, bez pomoći Božje, nismo ništa i ništa ne možemo. Isprosi nam od Gospodina da danas kroz kreposti slavimo tvoju svetkovinu u radosti, a jednoga dana budemo primljeni s tobom u vječnoj svetkovini s nebeskim anđelima i svetima. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

26. svibnja: sv. Filip Neri

Rodio se u Firenci 1515. g., ubrzo se preseli se u Rim da bi završio studij. Bio je veseljak i veliki optimist. U Rimu otkri svoje zvanje. Prekinuo je studij da bi se posvetio djelima ljubavi: pomaže duhovno i materijalno zapuštenu djecu i mladež. Odlikovao se evanđeoskom radošću i jednostavnošću. Zaredivši se za svećenika 1551. g., organizirao je za njih oratorij, utemeljio je kongregaciju svećenika, nazvanu Oratorijanci. Oni su se posebno posvećivali odgoju mladih i katehizaciji, molitvi i propovijedanju. Umro je shrvan bolešću 1595. g. Čitav svoj život borio se hrabro i bezkompromisno protiv nemoralna te protiv vjerske indiferentnosti koja je posebice vladala baš u gradu Rimu.

Molitva: Bože, ti svoje vjerne sluge neprestano uzdižeš na svetačku slavu. Udijeli milostivo da i nas zahvati oganj Duha Svetoga što je čudesno prožimao srce sv. Filipa. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

LIPANJ

4. lipnja: sv. Kvirin, biskup sisački

Kvirin je u vrijeme progonstva, koje je odredio car Dioklecijan (284.-305.), bio biskup Siscie (Siska). Zatvoriše ga po odredbi ravnatelja Maksima. Poslije uzaludnog pokušaja bijega, bi podvrgnut ispitivanju u kojem mu naredi da prinese žrtvu poganskim bogovima, što Kvirin odlučno odbi. Izbičevali su ga te zatvorili u zatvor, gdje obrati Marcela, jednog od čuvara. Poslaše ga do ravnatelja Panonije Amacija u Posavinu. Tu ga prisiljavahu da se odrekne Krista. Kad ništa nije moglo natjerati Kvirina da se odrekne svoje vjere, ravnatelj Amancije dade zapovijed da ga bace u rijeku Savu s kamenom oko vrata. Subrača kršćani uzeše već mrtvo tijelo i pokopaše ga u Somboru.

Molitva: Gospodine Bože, spominjemo se svetoga Kvirina biskupa kojemu si dao milost pobjede. Daj da nas kod tebe preporuči njegov zagovor i utvrdi nas i ispovijedanju tvoje istine. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

13. lipnja: sv. Antun Padovanski

"Svetac svega svijeta". Rodio se u Lisabonu 1195. g., a na krštenju je dobio ime Ferdinand. S samo petnaest godina odlučio ući u samostan reda Sv. Augustina. Studirao je u Lisabonu, a zatim u Coimbri. Godine 1222. poslije ređenja, a onda je postao franjevac vođen željom za propovijedanjem evanđelja na sjeveru Afrike i mučeništvom. No ubrzo oboli te se vrati u Italiju želeći vidjeti sv. Franju. Ovaj ga odredi za učitelja teologije u Bologni, Milanu i Padovi. Bio je izvanredan propovjednik, čudotvorac, čovjek velike kulture, štitio je obiteljske vrijednosti, ljubio siromahe i potlačene, borio se svim silama protiv oholosti i ambiciozne bahatosti bogataša. Povukavši se u samostan Sv. Marije u Padovi, umire 1231. g. Svetim je proglašen samo 9 mjeseci poslije svoje smrti. Mole mu se posebno za izgubljene stvari. Zaštitnik djece, mladeži, napuštenih, siromaha i prosjaka.

Molitva: Divni sveti Antune, toliko proslavljeni svojim bezbrojnim čudesima, ti si bio tako sretan da na svoje ruke primiš Gospodina u liku djeteta: isprosi mi od njegove dobrote milost koju u dubini svoga srca vruće želim... Ti si milosrdno u pomoć pritičeo bijednim grešnicima. Stoga nemoj gledati na krivice onoga koji te moli, nego na slavu Božju i na moje spasenje, s kojim je povezana i ova prošnja što ti je sada tako žarko upravljam. U znak moje zahvalnosti obećajem da ću unaprijed više nastojati oko provođenja života prema evanđeoskom nauku, da ću pomagati

siromahe koje si toliko ljubio i ljubiš. Blagoslovi to moje obećanje i isprosi mi milost da u njemu ustrajem sve do smrti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

Devetnica na čast sv. Antunu (Iz molitvenika Biserje sv. Ante)

Pripravna molitva: O slavni sveče sv. Ante, ti osobiti zaštitniče kršćanstva, ja, želeći te iz svega srca hvaliti i tvoj zagovor od Boga isprositi, kanim uz pomoć Božju na tvoju čast ovu devetodnevnu pobožnost obaviti. Odlučujem da ću se kroz ovu pobožnost ispovjediti i pričestiti. Samo te molim, sv. Ante, da se dostojiš primiti ovu moju pobožnost i isprositi mi za dušu i tijelo od dragoga Boga potrebite milosti.

Prvi dan: O slavni sv. Ante, ti ljubitelju svih kreposti, čuj poniznu našu molbu i isprosi nam od Boga milost, da postojano hodimo putem straha Gospodnjega. To te molimo zbog tvoje naklonost prema pobožnosti i svetosti, kojom si od svoje mladosti blistao. *3 Očenaša, 3 Zdravo Marije, 3 Slava Ocu te litanije sv. Ante.*

Drugi dan: O sv. Ante, ti uzore svetosti, izmoli nam stalnu mržnju na grijeh i goruću ljubav za krepošću. To te molimo po tvojoj čežnji za savršenošću, kojom si se u redu sv. Franje među braćom odlikovao. *Molitve kao prvog dana.*

Treći dan: O veliki Ante, ti svijetlo Crkve, isprosi nam od Boga milost, da svomu bližnjemu dobrim primjerom svijetlimo: To te molimo zbog tvog kreposnog života, koji si ti u redu sv. Franje provodio kao najljepši uzor sviju. *Molitve kao prvog dana.*

Četvrti dan: O revni slugo Marijin, revni štovatelju Isusa Krista, sv. Ante, užezi i u našem srcu ljubav prema Isusu i Mariji. Molimo te to za ono neopisivo veselje, koje osjeti duša tvoja, dok je dijete Isus na tvojim rukama počivalo. *Molitve kao prvog dana.*

Peti dan: O sv. Ante, isprosi nam od Boga milost, da u svetoj vjeri ne kolebamo, nego da sveto Evandjelje uvijek neustrašivo branimo i po njegovoj božanskoj nauci živimo. Molimo te ovo zbog tvog propovijedanja i čuda, kojim si nevjernike na štovanje presvetog oltarskog Sakramenta priveo. *Molitve kao prvog dana.*

Šesti dan: O čudotvorni sveti Anto, oče siromaha i nevoljnika, tebi izručujemo sve bijede i nevolje, čuvaj nas od pogibli duše i tijela. To te molimo zbog moći čudesa, kojima te je Gospodin toliko proslavio. *Molitve kao prvog dana.*

Sedmi dan: O sv. Ante, hrabri pobjedniče svih napasti, izmoli nam jakost u napastima, da tako ne bude za nas izgubljena predragocijena Krv božanskoga Spasitelja. Isprosi nam na času smrti pomoć protiv svih navala zlobnoga duha. Molimo te zbog pobjede, koju si često puta u životu, a osobito na času smrti, nad neprijateljem izvojevao. *Molitve kao prvog dana.*

Osmi dan: Sveti Ante, mučeniče željom, učini da budemo spremni radije krv svoju proliti za Isusa, koji je radi nas umro, nego da zanemarimo njegovu božansku nauku. Izmoli nam tu milost zbog one vruću težnje, koja te dan i noć vukla za mučeničkom smrću. *Molitve kao prvog dana.*

Deveti dan: O moćni zagovorniče kod Boga, sveti Ante, ti svijetlo i diko grada Padove, zauzmi se za nas, pomози nam zapuštenima u svakoj bijedi i nevolji. To te molimo po onoj velikoj odlici, koju ti je Bog kao nagradu za tvoje zasluge i izvrsne kreposti udijelio. *Molitve kao prvog dana.*

Litanije sv. Anti

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože,

smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše sveti, Bože, smiluj nam se!

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo,
Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo Djevica.
Sveti Ante, gorljivi apostole,
Sveti Ante, urese svoga svetoga reda,
Sveti Ante, diko sv. Franje,
Sveti Ante, ljubitelju siromaštva,
Sveti Ante, izglede poslušnosti,
Sveti Ante, ogledalo odricanja i mrtvenja,
Sveti Ante, ljiljane djevičanstva,
Sveti Ante, miomirisna posudo čistoće,
Sveti Ante, uzore čudoređnosti,
Sveti Ante, vatro ljubavi,
Sveti Ante, krasoto nebeska,
Sveti Ante, škrinjo zavjetna,
Sveti Ante, čuvaru božanskoga znanja,
Sveti Ante, trubljo evanđeoska,
Sveti Ante, stupe Crkve,
Sveti Ante, učitelju istine,
Sveti Ante, vjesniče milosti,
Sveti Ante, revnitelju duša,
Sveti Ante, utočište zapuštenih,
Sveti Ante, utjeho žalosnih,
Sveti Ante, uskrisiteiju mrtvih,
Sveti Ante, iskorjenitelju opaćina,
Sveti Ante, uzore kreposti,
Sveti Ante, kladio krivovjeraca,
Sveti Ante, svijetlo nevjernika,
Sveti Ante, ispitatelju srdaca,
Sveti Ante, mučeniče željom,
Sveti Ante, strahu zlih duhova,
Sveti Ante, neprestani čudotvorče,
Sveti Ante, nalazitelju izgubljenih stvari,

moli za nas!

Milostiv budi, — oprosti nam, Gospodine!

Milostiv budi, — usliši nas Gospodine!

Od svakog zla,

oslobodi nas, Gospodine!

Od svakoga grijeha,

Od zasjeda vražjih,

Od kuge, glada i rata,

Od smrti vječne,

Po zaslugama sv. Ante,

Po gorućoj ljubavi njegovoj,

Po revnim propovijedima njegovim,

Po želji njegovoj za mučeništvom,

Po ustrajnosti njegovoj, poslušnosti, siromaštvu i čistoći,

Po žarkoj njegovoj ljubavi, kojom se učinio dostojan, da te kao maleno djetesce primi na ruke svoje,

U dan sudnji,

Mi grješnici,

Tebe molimo usliši nas!

Da se dostojiš na pravu nas pokoru potaknuti,

Da se dostojiš oganj svete ljubavi svoje u nama uspaliti,

Da se dostojiš dati nam svetoga Antu za zaštitnika i zagovornika,
Da nam po zaslugama sv. Ante podijeliš pravo pokajanje, duboku poniznost i dar svetog razmišljanja,
Da nam pomogneš po zagovoru sv. Ante potpuno pobijediti đavla, svijet i tijelo,
Da se dostojiš sve one pomoći, koji svetoga Antu u svojim nevoljama budu zazivali,
Da se dostojiš uslišati nas,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta smiluj nam se!
Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!
Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se! Gospodine, smiluj se!
Pomolimo se: Crkvu tvoju, Bože, neka razveseli zavjetni spomen sv. Ante, priznavaoca tvojega, i naučitelja da se vazda utvrđuje duhovnom pomoću i bude dostojna uživati radost vječnu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

15. lipnja: sv. Vid

Mladi Sicilijanac, mučenik iz 4. stoljeća. Zaštitnik ljekarnika, sakatih, hromih, gluhonijemih. Zaštitnik je i Riječke nadbiskupije.

Molitva: Svemogući vječni Bože, ti nas svake godine veseliš blagdanom svetoga Vida, mučenika tvoga. On nam je divan primjer ispovijedanja vjere i kršćanske hrabrosti, pa neka nam pomogne svojim zagovorom i zaslugama. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

21. lipnja: sv. Alojzije Gonzaga

Rodio se 1568. g. u Castiglioneu kod Mantove u obitelji grofova Gonzaga. Majka ga je odgajala u pobožnosti te je veoma naginjao vjerskom životu. Kad je imao deset godina pošalju ga u Firencu, na dvor toskanskog kneza u službu paža. Zatim ode u Španjolsku, na dvor Filipa II. (1556.-1598.). Iako je živio na dvorovima velikana onog vremena, bio je spreman na molitvu te je u jedanaestoj godini položio zavjet čistoće. Stoga je izbjegavao svjetski način života i zatražio od oca da se povuče u samostan. Nasljedno kneževsko pravo prenio je na brata. Godine 1585. g. uđe u Družbu Isusovu te nakon 3 godine primi niže redove u Rimu. Godinu dana kasnije otac general posla ga u Castiglione da izmiri brata Rudolfa s grofom od Mantove. 1590. do 1591. g. vladala je Rimom strašna kuga. U velikodušnoj službi, pomažući bolesnicima od kuge i umirućima i sam oboli te umre iste godine. Proglašen je zaštitnikom mladeži 1725. g.

Molitva: Svemogući vječni Bože, darovatelju nebeskih dobara, Ti si u svetom Alojziju sjedinio nevinost i pokoru. Daj da se ugledamo bar na njegovu pokoru, kad ga nismo slijedili u nevinosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

24. lipnja: rođenje Ivana Krstitelja

Bio je sin Zaharije i Elizabete, rođakinje B.D. Marije, koji ga dobiše kao Božji dar u poodmaklim godinama, kad su već izgubili nadu u potomstvo i pretrpjeli sramotu zbog toga. Kod židova je naime brak bez djece velika sramota. Ivan, Isusov rođak, povuče se vrlo mlad u pustinju, sve do svojeg javnog nastupa kad je već bio u zrelim godinama. Pojavio se na rijeci Jordanu, provodeći pokornički život i propovijedajući snažno i hrabro skori Mesijin dolazak. Isus ga zamoli da ga krsti, a on Ivan predstavi Isusa Židovima kao "Jaganjca Božjeg koji oduzima grijehe svijeta". Herod Antipa dadne ga zatvoriti jer ga je Ivan javno opomenuo, budući da je živio sa ženom svoga brata. Zato je nezakonita žena Herodova, Herodijada, mrzila Ivana toliko da ga je dala smaknuti glavosijekom. Ivan je bio prvi kršćanski mučenik. Sam Isus je za sv. Ivana Krstitelja rekao da je najveći među rođenima od žene.

Molitva: Bože, ti si pozvao svetog Ivana Krstitelja da narod pripravi na dolazak Krista Gospodina. Posvetio si ga već u majčinu krilu, a Krist ga je nazvao većim od sviju rođenih od žene.

Svojim rođenjem obradovao je mnoge: jedini je od svih proroka pokazao Jaganjca koji oduzima grijeh svijeta. Obdari svoj narod radošću Duha Svetoga i upravi putem spasenja i mira. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

29. lipnja: sv. Petar i Pavao, apostoli

Njihov blagdan slavi se na isti dan jer, kako govori tradicija, bijahu istovremeno u Rimu, gdje ih zatočiše i 67. g. ubiše: sv. Pavao umrije glavosijekom, dok sv. Petar bi razapet na križ. Tradicija nam spominje da je umro razapet s glavom prema dolje. Petar, rodom iz Betsaide, brat Andrijin, bijaše među prvim Isusovim učenicima, svjedok prvih čuda koja je učinio Isus. Njega Isus izabra da bude temelj Crkve, a kad uskrsnu, postavi ga pastirom cjelokupne Crkve. Petar je onaj koji prvi javno objavi Uskrsnuće Isusovo u Jeruzalemu nakon silaska Duha Svetoga te istog dana pokrsti mnoštvo prvih obraćenika. Petar je rimski biskup i prvi papa, zaštitnik ribara, brodarka i bravara. Pavao, rodom iz Tarza, ispočetka "progonitelj Crkve" (Gal 1, 13), a poslije najveći širitelj kršćanstva i "apostol naroda" (Rim 11, 13). Pavao je poslije čudotvornog obraćenja, učinio četiri putovanja duž Mediterana i Male Azije i prvi navijestio Isusa Krista. Poznata su njegova pisma Crkvama i nekim osobama. Ona su i danas temelj kršćanske teologije i sastavni dio Novog Zavijeta. Sv. Pavao je zaštitnik vjerovjesnika i katoličkog tiska.

***Molitva:** Bože, ti si svojoj Crkvi dao početke vjere po blaženim apostolima Petru i Pavlu. daj da po njihovu zagovoru primimo snagu za vječno spasenje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

SRPANJ

3. srpnja: sv. Toma, apostol

Sveti Toma bijaše Isusov učenik, a iz evanđelja se vidi da je bio pošten i čestiti čovjek. Kad se uskrsli Isus ukaže apostolima i učenicima, Toma nije bio nazočan, te nije vjerovao u Isusovo uskrsnuće. Stoga reče: "Dok ne vidim na rukama njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj umjesto čavala i ne stavim ruke svoje u njegov bok, neću vjerovati". Kada ih nakon osam dana kasnije Isus posjeti, pozva ga da stavi svoj prst na rane od čavala, kako je to tražio. Toma tada uskliknu: "Gospodin moj i Bog moj". Ne zna se što je učinio poslije, no po predaji stoji da je evangelizirao u Perziji i stigao je sve do Indije. Propovijedao u Indiji, gdje je i mučen. Zaštitnik graditelja, zidara, kamenara, mjernika i drvodjelaca. Od šestog stoljeća u Crkvi se spominje prijenos njegova tijela 3. srpnja.

***Molitva:** Svemogući Bože, daj nam radosno slaviti spomen na svetoga Tome apostola. Njegova zaštita nek nas trajno podržava da po vjeri imamo život u imenu Isusa Krista, kojega je on priznao Gospodinom i koji s tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

5. srpnja: Ćiril i Metodije, slavenski apostoli

Ćiril je rođen u Solunu a u Carigradu je stekao vrsnu izobrazbu. S bratom Metodijem uputi se u Moravsku propovijedati vjeru. Obojica su na staroslavenski preveli liturgijske obrasce napisane glagoljskim pismom. Kad su bili pozvani u Rim, Ćiril je umro 14. veljače godine 869. g., a Metodije je posvećen za biskupa; zatim je pošao u Panoniju i ondje je navijestao evanđelje. Uveli su staroslavenski jezik u liturgiju. Metodije je mnogo pretrpio od zavidnika ali su mu rimski pape pomagali. Umro je 6. travnja 885. u Velehradu u današnjoj Češkoj. Apostoli su slavenskih naroda i suzaštitnici Europe. Spadaju među najveće kršćanske misionare svih vremena. Mole im se protiv oluje.

***Molitva:** Bože, Ti si po svetoj braći Ćirilu i Metodu slavenske narode obasjao svjetlom Evanđelja. Daj da srcem prihvatimo tvoj nauk te budemo narod složan u pravoj vjeri i ispovijedanju tvog imena. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

6. srpnja: sv. Marija Goretti

Rodila se u siromašnoj obitelji u Corinaldiju kod Ancone 1890. u Italiji. Obitelj se, u potrazi za boljim životom preselila u Ferriere di Conca blizu Nettuna na Tirenskom moru. Marija se brinula o petero mlađe braće, kad je otac umro od malarije, a majka radila po poljima. Bila je vrlo vesele blage naravi, pobožna, radosno je vršila povjerenu joj dužnost. U njezinoj 12. godini u nju se zagledao Alessandro Senerelli, susjedov sin. Marija se dva puta oduprla mladićevim napastovanjima, no treći put on izgubi glavu te opijen videći da ne može zadovoljiti svoju strast zbog njezina otpora, u osveti ubode djevojku nožem. S četrnaest velikih uboda i četiri male rane Marija bijaše prevezena u bolnicu gdje umire 6. srpnja 1902. g. opraštajući nasilniku i sljedeći Isusa. Poslije 26 godina prisilnog rada, ubojica se iskreno pokajao, nakon što je u snu vidio Mariju koja mu je pružala cvijeće iz cvjetnjaka. Alessandar je nazočio kanonizaciji Marije Goretti 1950. g., skupa s njezinom majkom i obitelji. Sv. Marija Goretti u Crkvi slovi kao mučenica čistoće.

***Molitva:** Bože, ljubitelju nevinosti i čistoće, mladoj Mariji Goretti dao si da borbu za djevičanstvo okruni mučeništvom. Po njezinu zagovoru daj da i mi postojano vršimo tvoj zakon. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*
Amen.

9. srpanj: bl. Marije Propetog Isusa Petković

Rođena je 10. prosinca 1892. godine od oca Antuna i majke Marije rođene Marinović u Blatu na otoku Korčuli, koje je tada, zbog dobrih privrednih okolnosti, naseljavalo oko 10.000 stanovnika. Sakramente kršćanske inicijacije primila je u župnoj crkvi Svih Svetih u rodnom mjestu. Iako je njezina obitelj bila dobrostojeća i vrlo ugledna, Marija je zarana upoznala bijedu i nevolju siromašnih, posebice napuštene djece i staraca. Od svoga oca, koji se tada brinuo za oko 750 najamnika i njihovih obitelji koji su radili na njegovu imanju, učila se milosrđu, pravednosti i živoj zauzetosti za čovjeka u nevolji. Obdarena živim duhom, mudrim srcem, jakom voljom i razboritošću, nakon završenih šest razreda osnovne škole, nastavlja školovanje u domaćinskoj školi sestara Službenica Milosrđa u Blatu. Tamo stječe prva iskustva redovničkoga života i žudi za takvim predanjem Bogu.

Zbog njezinih sposobnosti, roditelji, inače zauzeti i osvjedočeni vjernici i dobročinitelji, uskraćuju svoj pristanak i nukaju je na brak. S navršениh četrnaest godina Marija polaže osobni zavjet vječne čistoće, što ona naziva "vjeridbom" s Kristom. Roditeljima se iz strahopoštovanja nije suprotstavila, ali se zdušno zauzela za rad u Crkvi gdje je bila članica i voditeljica više društava.

Sama se duhovno jačala svagdanjom svetom Misom, pričešću, čestim klanjanjem pred Presvetim, kao i razmatranjem Muke Kristove, ponajčešće u župnoj crkvi, udaljenoj svega nekoliko koraka od njezine roditeljske kuće. Nakon očeve smrti, preuzela je s majkom upravljanje obiteljskim imanjem, ali nikad nije prestala razmišljati o posvećenom životu. Kad je Blato gospodarski oslabilo, i na tisuće stanovnika se iselilo, a Prvi svjetski rat i zarazne bolesti još više pogoršale opće stanje, Mariji se činilo da je bijeda prevelika i da je najbolje da se povuče u neki klauzurni samostan i moli za svekoliki svijet.

Ali Bog ima s njom druge planove! Nakon Prvoga svjetskoga rata sestre Službenice Milosrđa, bile su primorane napustiti Blato i djela milosrđa koja su vodile. Dubrovački biskup, dr. Josip Marčelić, koji je bio i Marijin duhovni voditelj, moli Mariju da ne napušta Blato nego da se u njemu zauzme za potrebite. Marija u tomu prepoznaje volju Božju za sebe i svoj duhovni put, pa s nekoliko svojih suradnica 25. ožujka 1919. preuzima sestarsku kuću, dječji vrtić i Pučku kuhinju. Za nju je to bio začetak Družbe Kćeri Milosrđa, čije je službeno utemeljenje uslijedilo 4. listopada 1920. godine. Deset dana potom, Marija polaže prve redovničke zavjete te je na prvom generalnom kapitulu Družbe izabrana za vrhovnu poglavaricu i u toj je službi ostala četrdeset godina.

Razborito je i brižno upravljala ladicom svoje "mile Družbe", pomno vodeći brigu o odgoju i izobrazbi sestara, podižući različite ustanove za djecu u potrebi i za bolesne. Na poziv otaca franjevac, 1936. godine preuzela je i rad u misijama Južne Amerike, gdje je i sama boravila od 1940. do 1952. godine. Potom se vratila u Europu i u Rimu utemeljila generalnu upravu. Godine 1956. Družba je postala papinskoga prava. Tri godine prije toga Mariju je pogodila moždana kap, pa

je 1961. godine, predala upravu Družbe i posve se posvetila molitvi i predanome trpljenju koje je suobličavala Muci Kristovoj, sve do svoje smrti 9. srpnja 1966. Glas o njezinoj svetosti Crkva je potvrdila 5. srpnja 2002. godine Odlukom o junačkim krepostima, čime je uzdignuta na čast oltara.

Molitva: *Bože, Oče dobri, bogat milosrđem, spasio si nas križem Sina svoga Isusa Krista. Zapali u našim srcima, po zagovoru blažene Marije Propetog Isusa Petković, vatru svoje ljubavi, da ljubimo tebe iznad svega i braću svoju u Kristovoj ljubavi. On je Bog i s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, po sve vijeke vjekova. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

11. srpnja: sv. Benedikt, opat

Utemeljitelj benediktinskog reda i zaštitnik Europe. Rodio se u Norci (Italija) 480. g. u plemićkoj obitelji. Vraćajući se iz Rima, gdje je završio studije, pridruži se je jednoj grupi pustinjaka blizu Eufide. Nasljeđujući život posvemašnje osame, provodi tri godine u brdima. A zatim u jednoj špilji blizu Subiaca. Ubrzo se saznalo za njegov sveti život te, mu se pridružiše neki monasi. Godine 529, skupa s jednom grupom monaha osniva opatiju u utvrdi Monte Cassino u Kampaniji, koja je danas poznata po čitavom svijetu. Tu se povukao za neko vrijeme i Totila, kralj Gota. Pravilo ili regula sv. Benedikta može se sažeti u rečenici *Ora et labora*, tj. moli i radi. Sv. Benedikt savjetuje intelektualni ili manualni rad i molitvu u samoći. Umire 547. g. zaduživši kulturu Europe velikim idealima i njihovim ostvarenjima. Začetnik redovništva na Zapadu, i "zaštitnik zapadne kulture i otac kršćanske Europe" (papa Pavao VI.), zatim speleologa, učitelja i đaka. Zazivaju ga kod otrovanja.

Molitva: *Bože, u svetom opatu Benediktu dao si narodima Europe pravog učitelja kršćanskog života, rada i kulture. Daj nam po njegovu zagovoru nadasve cijeniti tvoju ljubav i velikodušno ići putem tvojih zapovijedi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

15. srpnja: sv. Bonaventura

Rodio se 1221. g. u Bagnoregiu u Toskani (Italija). Godine 1236. poslan je u Pariz na teološki i sveopći studij kod poznatog učitelja Aleksandra iz Halesa. Bio je štićenik kralja Luja IX. Ulazi u franjevački samostan te postaje profesor teologije u franjevačkom koledžu u Parizu 1248. g. Postavši vrhovni poglavar franjevačke družbe, mora se sve više posvećivati problemima i zadacima koje mu zadaje njegova služba pa se sve manje bavi teologijom. U upravi se odlikovao razboritošću i mudrošću. Zbog velikog doprinosa u redu smatra ga se «drugim utemeljitelj franjevačkog reda». 1273. g. imenovan je kardinalom-biskupom Lacijskog Albana, a umire godinu dana kasnije u Lyonu, gdje je išao na koncil kao teološki stručnjak. Teološka teza sv. Bonaventure izložena je u više djela, a uzdiže vjeru nad razum, te posebno naglašava vrijednost intuitivne spoznaje Boga, kao i duhovno iskustvene spoznaje Boga sve do mistike. Zaštitnik je radnika, djece i teologa te banjalučke biskupije.

Molitva: *Svemogući Bože, spominjemo se sv. Bonaventure, biskupa. Daj da nas njegovo učenje prosvijetli, a žar njegove ljubavi trajno potiče. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

20. srpnja: sv. Ilija

Starozavjetni prorok iz Tišbe, borac za vjeru u jednoga Boga i njezinu čistoću u najtežim vremenima izraelske povijesti kad je gotovo sav narod bio otpao od vjere. Bio je čudotvorac, na njegovu riječ tri godine nije padala kiša. U Biblijskoj tradiciji jedini lik uz Henoha koji nije umro uobičajenom smrću nego je uznesen u ognjenim kolima (1 i 2 Kr). Zazivaju ga u suši i ognjici, a zaštitnik je od oluje i groma te Bosne i Hercegovine i đakovačke biskupije.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, ti si pozvao sv. Iliju, svog proroka, da živi pred tvojim licem i revnuje za tvoju slavu. Daj i nama, svojim slugama, po njegovu zagovoru, da vazda tražimo tvoje lice i budemo svjedoci tvoje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. srpnja: sv. Brigita švedska

Rodila se 1303. g. u Švedskoj kraljevskoj obitelji. Brigita se udala vrlo mlada za Ulfa, Švedskog princa. Imali su osmero djece koje su odgojili u dobrom kršćansko duhu. Poslije jednog hodočašća u Santijago di Compostelo, oboje se odluče slijediti posvećeni život. Ulf se povuče u jednu opatiju, gdje umire 1344. g. Brigita odluči slijediti Ulfov primjer. Pristupila je trećem redu sv. Franje, provodila je asketski život. Premda je živjela u svijetu bila je uvijek pobožna i puna ljubavi za svakoga. Otišla živjeti u Rim i bila svima uzor kreposnog života. Doživljavala je mistična iskustva koja je opisala u "Objavama", književnom i mističkom remek djelu. U tim objavama se nalaze i tako zvane *Molitve sv. Brigite* na čast muke Kristove koje su postale među najraširenijim pobožnostima u katoličkoj Crkvi. U jednom ukazanju Isus je potiče da osnuje novi red Presvetog Spasitelja. Opominjala je pape u Avignonu da se vrate u Rim. Umire u Rimu 1373. g., ali je prenesoše u Švedsku i sahraniše. sv. Ivan Pavao II proglasio ju je suzaštitnicom Evrope.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, ti si sv. Brigiti objavio nebeske tajne dok je razmatrala Isusovu Muku. Daj nam po njenom zagovoru nasljedovati trpljenje tvoga Sina, da budemo dionici njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

25. srpnja: Sv. Jakov stariji, apostol

Apostol Jakov Stariji, sin Zebedejev i Salomin, brat Ivanov, rođen u Betsaidi. Prozvan je starijim, da bi ga se razlikovala od Jakova mlađeg, Isusova rođaka. Živio je u 1. st. Najprije je bio učenik Ivana Krstitelja, poslije Isusova krštenja slijedio je Isusa. Bijaše nazočan u svim posebnim događajima Isusova javnog života. Svjedok je preobraženja Isusova, na Taboru, kao i agonije u Maslinskom vrtu. Poslije Duhova, Herod Agrippa smatra ga opasnim neprijateljem, jer propovijeda uskrsnuće Kristovo. Nastoji ga uhititi i ubiti zajedno s Petrom. Prvi je upravljao Kristovom Crkvom u Jeruzalemu nakon Kristove proslave. Umro je proboden mačem, prvi apostol mučenik 42.g. pošavši prvi od učenika u mučeničku smrt. Njegov takozvani apostolat u Španjolskoj nema nikakvih temelja, a predaja nam govori da je umro u Galiciji. Svetište sv. Jakova u Compostelli sagrađeno je u IX. st., kada su pronašli jednu srebrnu teku, i u njoj, smatra se, kosti sv. Jakova. To je svetište, u srednjem vijeku jedno od najposjećenijih svetišta. zaštitnik hodočasnika, ratara, ratnika i vitezova.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, sveti Jakov prvi je od apostola svjedočenje za Krista potvrdio mučeničkom smrću. Daj da tvoju Crkvu ojača njegova odvažnost i zaštitni njegov zagovor. Po Kristu Gospodinu našem. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

26. srpnja: Ana i Joakim, roditelji BDM

Po tradiciji iz prvih stoljeća Joakim je bio pripadnik Judinog plemena, iz Davidove kuće, iako je prebivao u Galileji. Nakon dvadeset godina braka, on i Ana su još uvijek bili bez potomka, iako su se molili i bili vrlo pobožni. Joakim zbog toga bijaše udaljen iz Hrama. Povuču se u pustinju posteći i moleći. Jedan anđeo ukaže se i Ani i Joakimu, te ih obavijesti o začecu djevojčice. Po porodu djevojčica dobi ime Marija. Smatrali su je kćerkom čuda. Prema tradiciji odrasla je u jeruzalemskom hramu. Iako nema nikakvih dokumenata osim apokrifa, pobožnost prema sv. Ani počela se širiti u 6. st. na Istoku, a u 10. na Zapadu, a napose se u 15. st. raširila u francuskoj Bretanji i u Njemačkoj. Najpoznatije svetište sv. Ane nalazi se u Bretanji u mjestu Aurey. Sv. Ana se smatra zaštitnicom porodilja i onih koje žele postati majke.

Molitva: *Gospodine Bože otaca naših! Sv. Joakimu i sv. Ani dao si milost da budu roditelji Majke tvoga utjelovljenog Sina. Njihovim zagovorom daj nam postići spasenje što si ga obećao svome narodu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

27. srpnja: sv. Kristofor

Mučenik iz sredine 3. st. Zazivaju ga u prirodnim nepogodama. Zaštitnik od nagle i nepripravne smrti, vozača, plivača, brodarka i trudnica te Šibenske biskupije.

***Molitva:** Svemogućí milosrdni Bože, dao si da tvoj mučenik Kristofor nadvalada strahotu muka. Spominjemo se njegove pobjede: ne daj da podlegnemo zasjedama đavolskim. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

31. srpnja: sv. Ignacije Loyolski

Bio je sin baskijske plemićke obitelji. Rodio se 1491. g. kao dvanaesto dijete u Loyoli. Postao je paž na dvoru jednog španjolskog grandija a onda časnik kraljevske vojske, obuzet snovima o slavnoj budućnosti. Sudijeluje u borbi protiv Francuza, te u obrani grada Pampelona, gdje je bio teško ranjen. Tijekom oporavljanja počeo je čitati živote mistika i njegov se život posve promijenio. Povukao se u Manrezu gdje je iskusio Božje vodstvo te bit tog svoga iskustva zapisao u knjižicu Duhovne vježbe.

Odluči otići u Svetu zemlju. Ostavi oružje, dade svoju mulu siromasima te se uputi u poniznom kostrijetu na hodočašće. Prigodom jednog viđenja, dobio je od Boga upute glede misije koju treba izvršiti. Ignacije je pohađao univerzitet u Barceloni, Salamanci i Parizu. Godine 1534. osniva isusovački red. Družba Isusova je od svog utemeljitelja baštinila velikodušno i viteško predanje svega sebe u službi Krista Kralja za spas duša, tražeći u svemu slavu Božju i pridonoseći tako katoličkoj obnovi. Poznato je geslo sv. Ignacija, sažetak njegove duhovnosti: *Sve na veću slavu Božju.* Po volji utemeljitelja Isusovci su vezani uz papu posebnim zavjetom poslušnosti. Sv. Ignacije je umro 1566. g. u Rimu. Zaštitnik duhovnih vježbi, obnova, djece i ratnika.

***Molitva:** Bože, ti si u Crkvi svojoj podigao svetog Ignacija da svijetom širi sve veću slavu tvoga imena. Pomozi nam njegovim zagovorom da se poput njega borimo na zemlji te budemo s njime okrunjeni na nebesima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

KOLOVOZ

1. kolovoza: sv. Alfonz Marija Liguori, biskup i crkveni naučitelj

Pripadao je visokoj napuljskoj aristokraciji, rođen je 1696. g. Vrlo darovit u umjetnosti, studira ipak pravo, po očevoj želji i postao je u 17. god. doktor prava, a poslije je doktorirao i crkveno pravo. Završio je odlično studij. Napustivši odvjetničku praksu zgađen nepoštenjem u jednom procesu odluči služiti bližnjemu. Tako 1726. g. bi zaređen za svećenika te počne propovijedati najsiromašnijima i odbačenima. Propovijedanjem u narodu je radio na promicanju kršćanskog života, pisao je knjige posebno o ćudoređu, pa se smatra učiteljem kršćanskog morala. Napisao je mnoga djela asketskog i duhovnog sadržaja. Njegove knjige Slave Marijine, Pohodi presvetom oltarskom Sakramentu, i razmatranja o mucu Kristovoj spadaju među klasike katoličke duhovnosti. Sv. Alfons je jedan od najplodniji i najviše čitani autora u cijeloj povijesti Crkve.

Godine 1732. utemeljio je red svećenika župskih misionara, tj. red Presvetog Otkupitelja bolje poznati pod imenom redemptoristi. Bio je svetac profinjene duhovnosti i žarki pastir pun ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Bio je izabran za biskupa sv. Agate Gotske, no kratko vrijeme nakon toga morao je napustiti službu. Bolest mu je u starosti deformirala tijelo, no on ostaje ustrajan u svojim dužnostima prema drugima. Umro je god. 1787., istrošen od rada za bližnjega.

***Molitva:** Bože, ti svojoj Crkvi daješ uvijek nove primjere kršćanskog života. Daj nam nasljedovati sv. Alfonsa Liguorija u ljubavi prema tebi, Presvetoj Djevici, revnoj službi braći ljudima te s njime u nebu primimo nagradu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

3. kolovoza: bl. Augustin Kažotić

Rodio u Trogiru, u plemićkoj obitelji u Dalmaciji oko g. 1260., po narodnosti Hrvat. Augustin je djetinjstvo i prvu mladost proveo u svome lijepom rodnom gradu, a onda, čuvši Božji glas, stupio

u red svetoga Dominika. Studirao je u tada najboljem učilištu u Evropi u Parizu. Malo je naših ljudi u srednjem vijeku doseglo popularnost i ugled trogirskog dominikanca i zagrebačkog biskupa Augustina Kažotića.

Blaženi papa Benedikt XI., također dominikanac, koji je upoznao našega Augustina najvjerojatnije za vrijeme jednog boravka u Rimu, imenovao ga je g. 1303. zagrebačkim biskupom. Augustin je bio 20 godina biskup prostrane zagrebačke biskupije, uvrstivši se u broj njezinih najznačajnijih biskupa. Kao biskup bio je veoma aktivan i poduzetan. Često je obilazio svoju biskupiju propovijedajući i dijeleći potvrdu. Zdušno se brinuo ne samo za duhovno dobro i ćudoređe svoga puka, već mu je nastojao pomoći i u materijalnom uzdizanju.

U želji za obnovom zagrebačke Crkve Augustin je održao tri biskupijske sinode. Mnogo je brige posvećivao uređenju bogoslužja, svećeničkim pripravnicima, da se duhovno i teološki izgrade, a onda i svećenicima po župama. Sve to svjedoči da je nastojao biti brižan pastir koji se ozbiljno i odgovorno brine za povjereno stado. Kao član biskupskoga zbora sudjelovao je na Općem crkvenom saboru u Vienu.

Augustin je bio zagrebačkim biskupom u doba kad su Hrvatska i Ugarska proživljavale teški građanski rat zbog kraljevskoga prijestolja. Kao biskup osobito se brinuo o svećeničkom podmlatku. Bogatiji su za svoje školovanje u sjemeništu plaćali, a siromašniji su se školovali besplatno. Augustin je u zagrebačkoj stolnici uredio bogoslužje. Mnogi su ga plemići zbog njegova značaja i kreposti uzimali kao suca u svojim međusobnim sporovima. Kad je i sam kao zagrebački biskup doživljavao nepravdu od plemića, na silu nije odgovarao silom. Zna se daje zbog toga živio u velikoj oskudici i siromaštvu.

Augustin Kažotić, zagrebački biskup, zbog svoje svetosti života, velike kulture, snažne rječitosti među svim ugarsko-hrvatskim biskupima uživaše velik ugled. Zato mu državni staleži god. 1318. povjeriše jednu diplomatsku misiju kod pape Ivana XXII. u Avignonu, gdje su pape tada stanovali. On je morao pred Papom iznijeti tužbe na zloupotrebe što su ih činili i plemići i dvorjanici mladoga kralja Karla Roberta Anžuvince, kao i sam kralj.

Papa je Augustina dulje vremena zadržao na svome dvoru jer se neprijateljski raspoloženi kralj protivio njegovu povratku u Zagreb. I tako je kralj tuđinac jednom od najodličnijih hrvatskih sinova priječio povratak u domovinu. Papa je zbog toga bio prisiljen Augustinu dodijeliti drugu biskupiju. To je učinio g. 1322. premjestivši ga u Luceru, u Napuljskom Kraljevstvu, odakle su Anžuvinci i došli u Hrvatsku. Ondje se biskup Kažotić veoma posvetio obraćenju Saracena. Augustin je u Luceri biskupovao samo godinu dana jer je umro 3. kolovoza 1323. No i kroz to kratko vrijeme ostavio je ondje glas svetog i revnog pastira koga odmah nakon smrti počеше štovati kao sveca. Augustinovo je tijelo bilo sahranjeno najprije u crkvi Svetog Dominika, a poslije bi preneseno u katedralu, gdje se i danas poštuje. Papa Klement V. proglasio ga blaženim g. 1702.

***Molitva:** Bože, ti si nam blaženog biskupa Augustina Kažotića dao kao uzor učena i dobra pastira Crkve. Daj da se ugledamo u njegov primjer i stignemo u tvoju slavu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

4. kolovoza: sv. Ivan, Marija Vianney

Bio je seljački sin, a rodio se 1786. g., kod Lyona u vrijeme terora koji je vladao u Francuskoj nakon revolucije. Vladajući jakobinci držali su narod pod represijom, posebno one koje su smatrali neprijateljima i svećenstvo poslušno Papi i Crkvi. Tako je i Ivan vjeronauk slušao u tajnosti, a i prvu pričest primio potajno, u jednom štaglju. Svladavši mnoge poteškoće u studiju pomoću jednog prijatelja svećenika, župnika u Ecuillvu, bi zaređen za svećenika 1815. g. Dobio je malu župu u Arsu.

Bio je vrlo ponizan i smatrao se zbog svoje nesposobnosti u učenju nedostojnim svećeništva, stoga se je još više trudio oko svoga stada, a svojom vjerom, žrtvom i čistoćom u neuglednom i duhovno zapuštenom mjestu postigao je izvanredne rezultate. Župom je upravljao revnim propovijedanjem, mrtvljenjem, molitvom i dobrotvornošću. Bio je jedan od najvećih pokornika i ispovjednika u Crkvi. Tradicija drži da se hranio uglavnom samo kuhanim krumpirima, a imao je dar čitanja savjesti pokornika. Ubrzo se proćuo glas o njemu izvan granica njegove male župe:

dolazili su k njemu sa svih strana Francuske da bi se ispovjedili kod njega. Umro je 1859. g., a zahvaljujući njemu, mali je Ars postao glasovito mjesto hodočašća. Zaštitnik je ispovjednika i župnika.

Molitva: *Bože, ti si sv. Ivana Mariju Vianneya odlikova čudesnom pastirskom revnošću. Daj nam po njegovu zagovoru i primjeru da braću privodimo Kristu i zajedno s njima postignemo vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

8. kolovoza: sv. Dominik

Rodio su u obitelji nižeg plemićkog roda u kastiljskoj Caleruegi 1170. g. u Španjolskoj. Stekao je široku naobrazbu, počevši od teoloških pa do svjetovnih nauka. U Palenciji je studirao teologiju i postao kanonikom. Na putu prema Danskoj, kao pratilac biskupa Castille, Diega, vidio je tragične posljedice albigenške hereze i shvatio svoj pravi poziv. Postaje propovjednik te se vjerno pridržava Evanđelja u svom životu. U Tolozi 1215. utemeljuje novu zajednicu s jednom grupom istomišljenika, red propovjednika, bolje poznate pod imenom Dominikaci. Dobivši odobrenje od pape, mogao je slati svoje propovjednike po glavnim gradovima Europe osnivajući nove zajednice. Umro je u Bologni, gdje je 1225. g. U povijesti katoličke tradicije ostao je zapamćen kao veliki širitelj Gospine krunice. Zaštitnik je krojača.

Molitva: *Gospodine, sveti Dominik je bio odličan propovjednik tvoje istine. Daj da zaslugama i naukom pomogne tvoju Crkvu a nas zagovara sa svojim molitvama. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

10. kolovoza: sv. Lovro, đakon

Lovro je bio podrijetlom Španjolac iz Oske. Papa Siksto II. imenovao ga je đakonom i povjeri mu čuvanje dobara Crkve. Prvi među sedam rimskih đakona, čuvar crkvenih riznica. Bile su to uglavnom skupljene milostinje kršćana, arhiv rimskog arhidakonata. Kada car Valerijan (253.-260.) sazna da Lovro zna gdje se skriva kršćansko blago, dade ga zatočiti te mu zapovjedi da mu preda dobra. Lovro tada razdijeli sav novac i blago siromasima, te dovede pred cara jednu grupu siromaha govoreći: "Evo blaga Crkve!" Na to se car Valerijan razjari i odredi za Lovru najteža mučenja. Izbičevaše ga pa ga legoše na užareni ugljen. Ostala je poznata njegova izdržljivost; tako zatraži od mučitelja, da ga okrenu jer je već pečen s jedne strane. Zaštitnik sirotinje, učenika, ravnatelja i požeške biskupije.

Molitva: *Bože, ti si svetom Lovri dao žar svoje ljubavi te se proslavio vjernim služenjem i slavnim mučenštvom. Daj nam ljubiti što je on ljubio i u život provesti što je naučavao. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

11. kolovoza: sv. Klara

Rođena je u Asizu 1193. g. Pripadala je bogatoj plemićkoj obitelji. Kako je bila lijepa i darovita, obitelj je za nju planirala odgovarajući brak kojim bi povećala njihovu moć i ugled. Ona slijedi primjer sv. Franje, te se posveti u redovničkom životu, ostavivši sve bogatstvo i privilegije koje je imala. Pobjegla je od kuće u crkvicu Svete Marije od Anđela, gdje joj sv. Franjo odreza kosu, navuče joj jednu tuniku iz obične neobrađene vune te ona položi zavjet čistoće, siromaštva i poslušnosti. Po nagovoru sv. Franje, Klara ustanovi ženski franjevački red, poznat pod imenom klarise. Pravila reda zapovijedala su strogu klauzuru i potpuno siromaštvo kako bi što bolje mogli nasljedovati život Isusa Krista i njegovu muku. Umrula je 1253. g. Slikari je prikazuju s pokaznicom u rukama, jer je iznoseći na vrata posudu, u kojoj se nalazilo Sveto otajstvo, spasila samostan od Saracena kad su opsjedali Asiz. Sv. Klara je zaštitnica televizije.

Molitva: *Bože, ti si sv. Klaru nadahnuo ljubavlju prema evanđeoskom siromaštvu. Daj nam po njezinu zagovoru nasljedovati Krista da u siromaštvu duha jednom gledamo tebe u savršenoj radosti nebeskog kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

14. kolovoza: sv. Maksimilijan Marija Kolbe

Maksimilijan Marija Kolbe rođen je 8. siječnja 1894. u Poljskoj, u mladosti je ušao u Red manje braće konventualaca a godine 1918. zaređen je u Rimu za svećenika. Prožet sinovskom ljubavlju prema Djevici Bogorodici, pokrenuo je pobožnu udrugu pod imenom »Vojska Marije Bezgrešne«, koju je veoma proširio u domovini i u drugim zemljama. Kao misionar došao je u Japan te je pod znakom i zaštitom iste Bezgrešne Djevice radio na širenju kršćanske vjere. Vrativši se u Poljsku osnovao je grad Bezgrešne u kojem je molilo i radilo na stotine redovnika. Izdavao je na milijune primjerka novine Vitez Bezgrešne. U strašnom vrtlogu drugog svjetskoga rata zatočen je u logoru Aušvicu blizu Krakova. Dobrovoljno je umjesto oca obitelji pošao u bunker smrti gdje su svi trebali umrijeti od gladi. Sve zatočenike u bunkeru smrti je hrabrio molitvom. Umro je kao žrtva ljubavi 14. kolovoza 1941., zadnji u bunkeru tako da su mu nacisti u vene ubrizgali otrov. Svetim ga je proglasio sv. Ivan Pavao II, a na proglašenju je bio prisutan i čovjek umjesto kojega je svetac umro u logoru smrti.

***Molitva:** Bože, ti si sv. prezbitera i mučenika Maksimilijana Mariju Kolbea ražario ljubavlju prema Bezgrešnoj Djevici, ispunio revnošću za duše i milosrđem za bližnjega. Po njegovu zagovoru udijeli da tebi na slavu spremno služimo braći ljudima i nasljedujemo tvoga Sina sve do smrti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

16. kolovoza: sv. Rok

Rodio se u Montpellieru u Francuskoj. Potječe iz plemićke obitelji. Roditelji su ga izmolili od Boga učinivši zavjet, a majka će svojom pobožnošću utjecati na njegov život. To će se posebno očitovati kad u ranoj dobi izgubi oba roditelja. Roko odluči provoditi život hodočasnika. Uputi se prema Rimu, no prekine put kod Viterba jer je tamo harala kuga. Zauze se za bolesne. Po njegovu zagovoru dogodila se mnoga čuda. Išao je iz grada u grad, te pomagao oboljelima od kuge. Tako dođe i u Cezenu, zatim u Rim, gdje ozdravi jednog kardinala, koji ga tada predstavi papi. Ponovo nastavi svoj put te dođe do Riminija, Novare, Pijacenze, gdje se i sam zarazi kugom. Pokazala se kao kvrga na nozi. Da ne zarazi druge, povuče se duboko u šumu, u samoću. Jedan pas svaki dan mu je donosio komade kruha. Ozdravivši zahvaljujući čudotvornom izvoru, ponovo pođe na put prema sjeveru, te stiže do Angere gdje umire 1237. g. Zaštitnik je bolničkog osoblja i od zaraznih bolesti.

***Molitva:** Gospodine, čuvaj nas, svoje vjernike, trajnom blagošću i po zagovoru sv. Roka, oslobodi nas od svakoga zla. Daj da po njegovu uzoru služimo braći u ljubavi te - idući tebi u susret u Crkvi - radosni uđemo u dom tvoga blaženstva. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

18. kolovoza: sv. Jelena, križarica

Bila je skromnog podijetla, no postade žena rimskog Kostancija Klora. Rodila mu je sina koji će sjesti na prijestolje pod imenom Kostantina I koji je kršćanima dao slobodu ispovijedanja vjere. Car Kostancije je odbaci 292. g., zbog državnih se razloga oženio Teodorom, pastorkom Maksimilijana Herkuleja. Kada na prijestolje dođe njezin sin Kostantm, ponovo je pozva na dvor 306. g. Obrativši se na kršćanstvo kao carica činila je mnoga dobra, bila je bogobojazna, skromna i prožeta izvanrednom ljubavlju prema Isusu. Godine 326. započe dugo hodočašće u Svetu zemlju, da posjeti mjesta gdje je Isus živio. Tu dade sagraditi mnoge bazilike. Jedna stara predaja govori kako je pronašla križ na kojem je umro Isus, kao i čavle i krunu. Relikvije sv. Križa su od tada raznesene diljem kršćanskog svijeta. Jelena je zaslužna za očuvanje i obilježavanje mnogih mjesta u svetoj zemlji koja su povezan sa Isusovima životom. Jelena je umrla u Nikomediji 328. g. njezini posmrtni ostaci bijahu preneseni u Carigrad, a zatim u Rim. Počeli su je štovati kao Sveticu odmah poslije smrti.

***Molitva:** Bože, ti si Crkvu poučio da je sav tvoj zakon u ljubavi prema tebi i bližnjemu. Pomozi da po primjeru i zagovoru sv. Jelene vršimo djela milosrđa te su ubrojimo među blagoslovljene u*

tvom kraljevstvu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

20. kolovoza: sv. Bernard iz Clairvauxa, crkveni naučitelj

Rodio se 1090. g. kod Dijona u Francuskoj. Studij završava u Chatillonu. Poslije majčine smrti, koja je u sedamnaestogodišnjem mladiću izazvala pravu krizu jer bijaše vezan za svoju dobru i pobožnu majku, povuče se u samostan u Citeaux, a s njim još njegovih tridesetorica rođaka. Tu je živio vrlo strogo i povučeno. Godine 1115. dobiva zadatak da osnuje opatiju u Clairvaux (Chiaravalle) jer je mnogo mladih htjelo ući u cistercitski samostan. Ubrzo je izabran za opata tog samostana. Opatija je mogla primiti oko sedamsto monaha. Nakon raskola u Crkvi zbog izbora dvojice papa, pristao je uz zakonitog papu, pa za njega pridobivao i druge. Putovao je mnogo Evropom i učvršćivao mir i jedinstvo. Napisao je mnoge teološke i asketske spise. Gajio je veliku pobožnost prema Gospi. Umro je 1153. g.

***Molitva:** Bože, ti si u svojoj Crkvi podigao sv. opata Bernarda da gori revnošću za tvoj dom i svijetli poput svijetla. Udijeli nam njegovim zagovorom da gorimo istim duhom i živimo kao djeca svjetla. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. kolovoza: sv. Ruža Limska

Zaštitnica Latinske Amerike i Filipina; rodila se 1586. g. u Limi, u španjolskoj obitelji koja se doselila u Peru. Provela je mladost teško radeći da bi pripomogla obitelji koja je upala u financijsku krizu. Bila je vrlo lijepa te je od nekog bogatog mladića dobila ponudu za udaju, što je odlučno odbila. Odlučila je ući u samostan sestara trećeg reda sv. Dominika, slijedeći kao uzor sv. Katarinu Sijensku. Kako u Limi nije bilo samostana, povuče se u skrovište sagrađeno za nju u vrtu. Bila je velika mističarka i stalno je živjela asketskim životom; bila je uzor savršenosti i duhovnosti, kao opomena svom vremenu, u kojem je vladao materijalizam. Oboljevši, umrla je 1617. g.

***Molitva:** Bože, ti si srce sv. Ruže zagrijao svojom ljubavlju te je ostavila svijet i u strogoj pokori živjela samo za tebe. Na njezinu molbu daj da ovdje na zemlji hodimo putem sveta života i Nebu se ozbiljno naužijemo tvoje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

24. kolovoza: sv. Bartolomej, apostol

Tumači sv. pisma poistovjećuju ga s Natanaelom, Filipovim prijateljem, o kojem govori Ivanovo evanđelje. Rodio se u Kani Galilejskoj, a bio je Isusov učenik. Evanđelje nam navodi da se obratio kada mu je Isus rekao: "Prije no što te Filip pozvao, vidio sam te pod smokvom...". Navodeći mu tu pojedinost, koju je samo on (Bartolomej) mogao znati, Isus ga je pridobio, te ga Bartolomej prizna riječima: "Rabi, ti si Sin Božji! Ti si kralj Izraela!" Tradicija nam govori da je propovijedao poslije Duhova u Frigiji i u istočnoj Indiji, te u Mezopotamiji. No on je posebno poznat radi strašnog mučeništva koje je morao podnijeti u Armeniji. Živom su mu oderali kožu, prije no što su mu odsjekli glavu. Zato je postao zaštitnikom mesara, kožara i uvezivača knjiga. Zaštitnik je i ratara postolara, vinogradara i pastira.

***Molitva:** Gospodine, ojačaj u nama vjeru kojom je sveti apostol Bartol iskreno pristao uz Krista, tvoga Sina. Po njegovu zagovoru daj da Crkva svim narodima bude otajstvo spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. kolovoza: Sv. Monika

Rodila se u Tagasti u današnjem Alžiru, u odličnoj kršćanskoj obitelji. Majka i dadilja odgajale su ju je u vjeri, pokori i poštenju. Dali su je za ženu Patriciju, koji nije bio kršćanin, ali je bio dobar čovjek, iako nagle čudi i preljubničkih strasti. Rodila je dva sina; Augustina i Navigija, i jednu kćer čije ime je nepoznato. Godine 370. napokon se na kršćanstvo obrati muž, no njezina velika briga postade sin Augustin, koji je bio izuzetno darovit i pametan mladić, ali je provodio raspušten život;

a uz to upao i među krivovjerce manihejce. Otišao je u Rim, pa u Milano. Monika, postavši udovica, pode za sinom, te ga dostiže u Milanu. Za obraćenje sina se mnogo molila i puno suza prolila. Vjeru je hranila molitvama i očitovala kreposnim životom. Konačno u Milanu slušajući propovijedi sv. Ambrozija njen sin se obratio. Najveća radost njezinog života bio je Uskrs 387. g., kada se Augustin krstio. Stigavši u Ostiju, u očekivanju broda za Afriku, u sretnom času života Monika se preselila u vječnost 387. g. Primjer je majke vjernice koja ustrajno moli i čini pokoru za obitelj.

***Molitva:** Gospodine Bože, tješitelju ucviljenih, ti si primio suze sv. Monike za obraćenje njenog sina Augustina, daj da po njihovu zagovoru svoje grijehe i po tvojoj dobroti postignemo oproštenje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

28. kolovoza: sv. Augustin, crkveni naučitelj

Rodio se u Tagastu u Africi 354. g. Pripadao je rimskoj obitelji, naseljenoj u Africi. Otac mu je bio gradski službenik i neizmerno se trudio da sinu pruži bolje mogućnosti i bolji položaj. Majka mu je bila sv. Monika. Augustin je završio studij govorničtva u Maderi i Kartagi, no provodio je život u raskoši i rasipnosti. Ne mogavši više podnositi majčine jadikovke, koja je bila kršćanka i vrlo pobožna žena, umoran od tog svog neurednog života i veza koje je stvorio, uputi se u Rim. Tu dobiva katedru i predaje retoriku. U Milanu proučava Plotinova djela, a na propovijedanju sv. Ambrozija, doživljava unutarnji obrat: počinje se diviti kršćanima i otkrivati istinu koju je tražio. Obrati se i dade se krstiti 387. g. Vrativši se u Afriku, provede tri godine živeći pustinjački. Nakon toga zaređen je za svećenika, a zatim za biskupa Hipona (današnja Bona). Trideset četiri godine je bio uzor svome stadi, poučavao je vjernike govorima, brojnim spisima u kojima je na genijalan način tumačio vjeru i borio se protiv krivovjerja. Ubraja se među 4 najvažnija crkvena oca prvih stoljeća zapadne Crkve, a proglašen je crkvenim naučiteljem. Sv. Augustin je svetac čija su djela vjerojatno najviše utjecala na život Crkve. Svoj životni put lutanja, obraćenja i rasta u vjeri Augustin je opisao u knjizi *Ispovijesti* koja je postala nezaobilazni klasik kršćanske duhovnosti. Umire god. 430.g.

***Molitva:** Bože, obnovi u svojoj Crkvi duh kojim si prozeo sv. biskupa Augustina, njime nas ispuni da žedamo za tobom, vrelom prave mudrosti, i tražimo tebe počelo višnje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

RUJAN

5. rujna: bl. Majka Terezija iz Kalkute

Majka Terezija rođena je kao Gonxha (Gonđa = Agneza), 26. kolovoza 1910. u Skopju, u albanskoj obitelji Nikole i Drane Bojaxhiu (Bojađiu). Otac joj umire kad je imala 8 godina, pa teret vođenja obitelji pada na majku. Pod utjecajem o. Franje Jambrekovića, isusovca koji je u to vrijeme radio u Skopju, Gonxha (Gonđa) se oduševljava za redovničko i misionarsko zvanje. U rujnu 1928. godine odlazi u samostan Loretskih sestara u Irskoj, sa željom da postane misionarka. Tu dobiva redovničko ime Terezija, po svojoj zaštitnici sv. Tereziji od Djeteta Isusa. Želja za misijama ubrzo joj se ispunila, te u siječnju 1929., s nepunih 19 godina, prvi puta stupa na tlo Indije, u Kalkutu. Ulazi u novicijatu u Darjeelingu. Prve redovničke zavjete daje 1931., a vječne 1937. godine.

U to vrijeme poučava djecu na bengalskoj srednjoj školi Svete Marije. U rujnu 1946. godine, putujući vlakom od Kalkute do Darjeelingu, doživljava novi Božji poziv, "poziv unutar poziva", da osnuje Misionarke Ljubavi, zajednicu koja će se posvetiti najsiromašnijima među siromašnima, zajednicu koja će, prema Terezijinim riječima, "utaživati neizmjernu Isusovu žed na križu za ljubavlju". Prva kuća sestara koje skrbe o najbjeđenijima otvorena je u Kalkuti, a 7. listopada 1950. godine nova družba službeno je potvrđena od Crkve. 1965. godine papa Pavao VI. dodjeljuje družbi papinsko pravo, a iste godine niče prva kuća izvan Indije – u Venezueli, u Južnoj Americi. U sljedećih 15-ak godina dolaze na red kuće Misionarki Ljubavi u Rimu, Africi, na Srednjem Istoku,

Australiji, Sjevernoj Americi ... Kristova Ljubav, po družbi Majke Terezije, ražaruje se i u zemljama koje su tada bile pod komunističkom vlašću: u Hrvatskoj (1979. – u godini kad je Majka Terezija dobila Nobelovu nagradu za mir!), Istočnoj Njemačkoj, Rusiji ... Godine 1985. otvara i prvu kuću za oboljele od side, u New Yorku. Majka Terezija osnovala je i muški ogranak reda, Misionare Ljubavi. Neumorno je putovala svijetom otvarajući nove kuće u kojima će se služiti siromasima i bolesnicima. Vrativši se iscrpljena s jednoga od putovanja, Majka Terezija 5. rujna 1997. umire u matičnoj kući u Kalkuti. Na njezin sprovod došle su stotine tisuća ljudi; među njima i kraljevi i kraljice, predsjednici i premijeri zemalja cijeloga svijeta. Koliko su je ljudi doživljavali “živoćom sveticom”, posvjedočila je i molba kalkutskoga biskupa Zboru za proglašenje svetih, da se u slučaju Majke Terezije odstupi od uobičajene norme, prema kojoj se o nečijoj svetosti može razmatrati tek pet godina nakon smrti te osobe.

Ova žena koja je živjela evanđelje ljubavi s najsiromašnijima među siromašnima, svojim životnim primjerom utjelovila je poziv koji je Sveti Otac uputio cijeloj Crkvi prigodom Misijske nedjelje, a to je poziv Crkvi da bude kontemplativnija, svetija i više misionarska, učeći od Blažene Djevice Marije, koja je zvijezda evangelizacije, podsjetivši kako su svi vjernici, zahvaljujući krštenju, pozvani na svetost.

Sam Isus je Onaj koji glada u gladnima, žeda u žednima i plače u zaplakanima. Poput Isusa, mi trebamo postati jedno s ljudima, postajući im jednakima u svemu, osim u grijehu. Isus je postao toliko bliz siromašnima, da je sam uzeo obličje sluge. Naša vjera u Isusa mora nas voditi u ljubav, a ljubav nas mora voditi u služenje. Ali, služenje je nemoguće bez molitve.

Naša djela ljubavi nisu ništa drugo nego djela mira. Činimo ih s većom ljubavlju i djelotvornošću – svatko u svom vlastitom radu i svakodnevnom životu: u vlastitoj kući, u vlastitom susjedstvu. Šest godina nakon njezine smrti, sv. Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom 19. listopada 2003.

***Molitva:** Blažena Terezijo iz Kalkute, želeći ljubiti Isusa kao što nikad prije nije bio ljubljen, potpuno si se predala Njemu, ne odbivši mu ništa. U zajedništvu s Bezgrješnim Srcem Marijinim, prihvatila si Isusov poziv da utažiš Njegovu beskrajnu žeđ za ljubavlju i dušama, te postaneš nositeljica Njegove ljubavi najsiromašnijima među siromasima. S povjerenjem punim ljubavi i potpunim predanjem izvršila si Njegovu volju, svjedočeći radost pripadati Njemu bez pridržaja. Tako si se prisno sjedinila s Isusom, tvojim raspetim Zaručnikom, da se On, viseći na Križu, udostojao podijeliti s tobom smrtnu muku Svoga Srca. Blažena Terezijo, obećala si trajno donositi svjetlo ljubavi onima na zemlji, moli za nas da i mi nastojimo utažiti goruću žeđ Isusovu, ljubeći Ga žarko, sudjelujući radosno u Njegovim patnjama i služeći Mu svim srcem u našoj braći i sestrama, napose onima koji su najmanje voljeni i najmanje željeni. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

7. rujna: sv. Marko Križevčanin

Sveti Marko Križevčanin (Križevci, 1588.-Košice, 7. rujna 1619.) je treći kanoniziran hrvatski svetac rimokatoličke Crkve, svećenik, košički mučenik, profesor teologije, kanonik, misionar. Punim imenom zvao se Marko Stjepan Krizin. Rodio se u Križevcima, u biskupiji zagrebačkoj. Studirao je najprije u isusovačkom kolegiju u Grazu, gdje je stupio i u Marijinu kongregaciju. Kao kandidat zagrebačke biskupije bio je primljen u glasoviti rimski kolegij Germanicum et Hungaricum. Svojom je rukom ondje zapisao da je Hrvat, kako se to do danas sačuvalo u arhivu zavoda. Kao student odlikovao se bistrinom uma i krepošću. U Rimu se nalazio od 1611. do 1615. godine.

Postavši svećenik, vratio se u svoju zavičajnu biskupiju u kojoj je djelovao kratko vrijeme. Kardinal Petar Pazmanov pozvao ga je u Ugarsku, učinio ga ravnateljem sjemeništa u Trnavi i ostrogonskim kanonikom. Kasnije mu je povjerio i upravu benediktinske opatije Szeplak, kod Košica, koja je tada bila vlasništvo ostrogonskoga kaptola.

Košice su u ono doba bile utvrda ugarskoga kalvinizma. Da bi ojačao položaj malobrojnih katolika, gradski je upravitelj, namjesnik kralja Matije II., Andrija Doczi pozvao u Košice dva isusovca: Stjepana Pongracza i Melhiora Grodzieckoga. Njihov je plodonosni rad ojačao svijest katolika, ali i izazvao bijes kalvina.

Tako su kalvini potakli narod na bunu optuživši lažno katolike da su 13. srpnja 1619. izazvali požar u gradu. Tada se u Košicama s isusovcima nalazio i naš sveti Marko. U tim teškim časovima htjeli su zajedno pomoći katolicima u gradu. No kad je zapovjednik kalvinske vojske Juraj Rakoczi 3. rujna 1619. sa svojim hajducima ušao u Košice, odmah su zatvorili trojicu katoličkih svećenika. Kroz 3 dana nisu im dali ni jesti ni piti. Zapovjednik je vojske obećao Marku Krizinu pokloniti crkveno imanje samo ako se odrekne katolicizma i postane kalvin. Marko je to najenergičnije odbio.

Okrutno su ih mučili i pogubili. Kad su mjesni kalvini čuli kako su okrutno mučili tu trojicu katoličkih svećenika, zbunjeni su priznali da nisu zaslužili takav barbarski postupak. Vijest je o mučeništvu kao munja prohujala Ugarskom. Knez Bethlen nije ipak dopustio - iako su mu bile upravljene mnoge molbe - da mučenici budu dostojno i s počastima sahranjeni. Dopustit će to 6 mjeseci kasnije na molbu palatinove žene Kataline Palffv.

Relikvije košičkih mučenika, dakle, i našega svetoga Marka, nalaze se u uršulinskoj crkvi u Trnavi. Kanonizacija ili proglašenje svetima trojice košičkih mučenika: dogodila se 2. srpnja 1995. u Košicama, u Slovačkoj.

Molitva: *Bože, sjećamo se pobjedničkog slavlja svećenika i mučenika Marka Križevčanina. Usliši nam molitve i daj da poput njega budemo tebi vjerni sve do smrti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

13. rujna: sv. Ivan Krizostom (zlatousti)

Rodio se u Antiohiji 345. g. Odgajaše ga Libijan, najpoznatiji rektor klasičnih studija svoga vremena. Godine 381. bijaše zaređen za đakona, a 386. g. za svećenika. Započeo je svoju briljantnu karijeru. Kako je bio vrlo učen i elokventan, dade mu nadimak Krizostom (Zlatousti). Carigradskim patrijarhom postaje 397. g. Neslomljiv i odrješit, zavede red u Crkvi koja je bila umiješana u razne igre oko vlasti. Bio je uzoran pastir koji se trudio iz korijena popraviti život vjernika. Obasut mržnjom carskog dvora i zavidnika bio je prisiljen na progonstvo. No na inzistiranje vjernika bio je vraćen na svoju biskupsku stolicu. Svetac je tada nastavio s obnovom. Carica Eudoksija, okrutna i ambiciozna a uvučena u spletke, onih kojima je Zlatousti smetao, ne mogavši to podnositi, u dogovoru s Teofilom, biskupom Aleksandrije, svrgne Ivana Zlatoustog te ga progna ne gledajući na prosvjede vjernika koji su htjeli svoga patrijarha. Godine 407. njegovi ga neprijatelji povedoše na Kavkaz u progonstvo, no on umire na putu. Mnogo je propovijedao i napisao o tumačenju vjere i pravilno usmjerenog kršćanskog života.

Molitva: *Bože, jakosti onih koji se uzdaju u te. Ti si sv. biskupa Ivana Zlatoustog proslavio divnim govorništvom i pomogao u trpljenu. Daj da nas štiti njegov zagovor i ojača primjer strpljivosti u nevoljama života. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

21. rujna: sv. Matej, apostol i evanđelist

Postoje vrlo rijetki podaci o Mateju - Leviju, kako se zvao sin Alfejev. Kako kaže evanđelje, bio je carinik u Herodovoj službi, a radio je u Kafarnaumu u 1. st. Dok je tako sjedio u svom uredu, pogleda ga Isus te mu reče: "Slijedi me!" Levi ostavi sve i pođe za Isusom. Poslije Duhova ostaje u Palestini te tamo vrši apostolat. Neki crkveni pisci pak tvrde da je išao pripovijedati u Etiopiju i Perziju. Tamo je bio mučen. Njegovo tijelo, kako govori predaja, bi preneseno u Salerno u 9.st. u Italiju. Središnja tema njegova Evanđelja je ostvarivanje Kraljevstva nebeskog po Isusu Nazarećaninu. Zaštitnik je financijskih i poreznih službenika, carinika, bankara i knjigovođa.

Molitva: *Bože, u neizrecivom naumu svoga milosrđa izabrao si carinika Mateja za apostola svome Sinu. Daj da i mi njegovim primjerom i zagovorom odgovorimo svome kršćanskom pozivu i odlučno idemo za tobom. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. rujna: sv. pater Pio

Sv. pater Pio je jedan od najvećih mističara, pokornika i svetaca u povijesti Crkve. Rodio se 25. 5. 1887. kao Francesco Fiorgione u Pietrecini na jugu Italije u siromašnoj seoskoj obitelji od

roditelja Grazia o Marije Giuseppe. Kao dječak je pomagao svojima na radu u polju, a posebno kod čuvanja ovaca. Još od malih nogu je doživio mističnu prisutnost svog anđela čuvara i osjećao Božji poziv, bio očaran ljubavlju prema Isusu prisutnu u Euharistiji i pobožnošću prema Mariji što će ga pratiti cijeli život. Siromašni i pobožni otac će sve učiniti da mu omogući slijediti Božji poziv i studije. Zbog toga je neko vrijeme i odselio u Ameriku na privremeni rad.

S 15. godina Francesco Fiorgione 1903. ulazi u red franjevaca kapucina, kod redovničkih zavjeta uzima ime Pio. Za svećenika je bio zaređen 1910. u katedrali Beneventa. Nakon par godina svećeničkog života 1916. je premješten u San Giovanni Rotondo gdje će izuzev kratkih prekida ostati do konca svog života. Pater Pio 8.9. 1911. obaviještava svog duhovnika patera Benedetta da san. Marco da već godinu dana na mističan način nosi nevidljive rane Kristove, a 1915. mu otkriva da godinama na isti način trpi bičevanje i krunjenje trnovom krunom. Još jednu mističnu milost pater Pio dobiva 5. 8. 1918. Nebeski glasnik probada srce patera Pia ostavljajući ranu koja trajno krvari, a 20. 9. iste godine nakon molitve pred Križem Kristovim pater Pio zadobiva na tijelu trajne vidljive znakove Kristovih rana.

Vijest se ubrzo proširila po cijeloj Italiji i svijetu te se tisuće hodočasnika slijevalo u samostansku crkvu kapucina svete Marije od Milosti u San Giovanni Rotondo gdje je stigmatizirani pater Pio misio i ispovijedao. Pater Pio je imao dar činjenja čudesa, čitanja srca i prorokovanja te je mnogim osobama čitao u savjesti njihovu prošlost, a često je znao proricati im i budućnost.

Zbog nesporazuma, kleveta i strahova u crkvenim krugovima pateru Piju je od 1931 – do 1934 bilo zabranjena bilo kakva apostolatska aktivnost, a misio je u samostanskoj kapelici.

Potaknut ljubavlju prema siromasima i bolesnicima 1940. g. pater Pio počinje najveće djelo na zemlji. Izgradnju bolnice *Casa sollievo della sofferenza* koja će postati među najvećim i najopremljenijim bolnicama na svijetu. U periodu poslije 2 svjetskog rata povećava se mnoštvo vjerenika koji hodočaste pateru Piju. Svetac 1945. započinje s inicijativom molitvenih grupa koji će prerastu u veliki molitveni pokret svjetskih razmjera. Istrošen za Boga u molitvi, pokori nakon što je 50 godina nosio stigmatu, znakove Kristovih rana. 23. 9. 1968. pater Pio s kunicom u ruci zazivajući imena Isusa i Marije je umro okružen subraćom.

Ubrzo je započeo postupak za proglašenje blaženim. Blaženim ga je proglasio sv. Ivan Pavao II koji je i sam u par navrata za života dok je bio kardinal hodočastio kod patera Pia. Naime po molitvi patera Pia ozdravila je jedna teško bolesna majka brojne djece iz Poljske za koju je budući papa pismom tražio da pater Pio za nju moli.

sv. Ivan Pavao II. je u nedjelju 16. lipnja, 2002. za vrijeme mise na Trgu Sv. Petra, svetim proglasio patra Pija iz Pietrelcina. Bila je to do sada najveća vatikanska misa za proglašenje blaženim ili svetim svih vremena. Velik je broj vjernika došao iz cijeloga svijeta ostao izvan prostora za slavlje, a mnogi su čitavu noć probdijeli ili pak proputovali čitavu Italiju pa i s ulaznicama nisu mogli biti nazočni te su bili prisiljeni pratiti slavlje putem velikih ekrana.

"U ime Crkve" kardinal Jose Saraiva Martins, prefekt Kongregacije za proglašenje svetima na početku slavlja zamolio je kanonizaciju za patra Pija koji je živio "u potpunoj ljubavi Božjoj i ljubavi prema bližnjima". Svojom pobožnošću, poniznošću, odlučnošću i strpljivošću skromni je kapucin pokrenuo svijet te je ljudima postao uzorom. "Uronjen u nadnaravnost nije bio samo čovjek posvemašnje nade nego je te kreposti posredovao svima koji su ga tražili - riječju i primjerom."

Papa je u propovijedi posebno naglasio "motiv križa" koji je prožeo čitav život sveca. Bez toga odnosa prema križu svetost se patra Pija ne bi mogla razumjeti. Pritom je još posebno podcrtao njegov uzor kao ispovjednika od kojega bi svi svećenici trebali učiti. Na misi su sudjelovali vodeći talijanski političari, zatim sportaši, te ljudi iz filma i show-businessa budući da upravo iz toga kruga ima puno štovatelja novoga sveca. Pater Pio koji je tijekom pedesetogodišnjeg samostanskog života u samostanu San Giovanni Rotondo već za života smatran "narodnim svecem", često je bio osporavan, premda je, kako se i tada vjerovalo, bio čudotvorac i mističar.

Molitva: *Isuse, pun milosti i ljubavi, žrtvo za naše grijeha, koji si potaknut ljubavlju prema našim dušama htio umrijeti na križu molim te da proslaviš svoga slugu sv. patera Pia koj je velikodušno sudjelovao u tvojim mukama, toliko te ljubio i zalagao za tvoju slavu i spas duša.*

Molim te da mi po njegovu zagovoru, u skladu s tvojom voljom, udijeliš milost za koju te molim. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

27. rujna: sv. Vinko Paulski

Rodio se kao siromašan seljački sin 1581.g u Akvitaniji u Francuskoj. Za svećenika bijaše zaređen 1600 g. Vršio je službu župnika u jednoj župi u Parizu. Jednom zgodom kad se uputio po nekom zadatku na put brodom, uhvatiše ga turski gusari i odvedoše u Maroco. Tu ga prodaše kao roba. Godine 1607. uspije pobjeći i vratiti se u Francusku Tu postade kapelanom kraljice Margarete di Valois. Godine 1613. postaje odgojiteljem sinova grofa Emanuela de Gondi, koji je bio general svih zatvora Francuske. U tom periodu Vinko odlučuje posvetiti svoj život siromasima pa je 1625. g. utemeljio misijsku kongregaciju nazvanu Lazaristi, po prvoj kući saint - Lazar gdje su počeli apostolat. Njemu se pridružila sv. Luiza di Marillac, s kojom je suutemeljio Družbu milosrdnih sestara, a čija je svrha bila pomagati svima koji su u nevolji. Prvi je osnovao javne kuhinje i bolnice siromahe i razgranao bogatu karitativnu aktivnost svom vremenu. Umro je 1660. g. Sv. Vinko je zaštitnik napuštene i siromašne djece i pothvata kršćanske ljubavi prema bližnjemu.

***Molitva:** Bože, ti si svetog svećenika Vinka, obogatio apostolskim duhom da se posveti službi siromaha i odgoju duhovnih zvanja. Daj da i mi prožeti tim duhom ljubimo što je on ljubio i u djelo provedemo što je naučavao. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

30. rujna: sv. Jeronim, crkveni naučitelj

Jeronim se rodio između god. 340. i 345. u Stridonu, na granici Dalmacije i Panonije. Bio je sin kršćanskih roditelja, no krštenje je primio kasnije, u Rimu, gdje je nadopunjavao svoj studij retorike. Bio je veoma nadaren, ali teške naravi, nediscipliniran, objestan. Posjedovao je živahnu inteligenciju, dobro pamćenje te izvanredno osjetljiv, strastven, nepovjerljiv i ljubomoran karakter. Bio je silno razapet između dobrih i loših nagnuća, no kod njega je ipak pobijedio dobar duh i Jeronim se uz milost izgradio u sveca. Prigrlio je asketski život, pošao na Istok i bio zaređen za svećenika. Vrativši se u Rim, postao je tajnikom pape Damaza i ondje započeo prevoditi Sveto pismo na latinski. Tako je nastao njegov prijevod Vulgata, po kojem je postao slavan u cijeloj Crkvi. Promicao je i monaški život. Uz to postaje duhovni vođa nekih aristokratskih gospođa, od kojih je posebno poznata Paula i njezina kći Eustahija. Umoran od svjetovnog života i teških kleveta koje je rimski kler usmjerio protiv njega, odlučio preseliti se u Betlehem. Nakon brojnih putovanja i raznovrsnih aktivnosti, žestoki se Jeronim, poznat po svojim oštrim polemikama, smirio napokon u Svetoj zemlji, gdje je proveo 34. posljednje godine života kraj Gospodinovih jaslica u Betlehemu i silno suosjećao s potrebama Crkve. Napisao je brojna djela, osobito tumačenja Svetoga pisma. Umro je g. 420. Crkva ga s pravom ubraja među četvoricu velikih zapadnih svetih Otaca. Zaštitnik je Dalmacije.

***Molitva:** Bože, svetog prezbitera Jeronima obdario si nježnom i živom ljubavlju prema Svetom pismu. Daj svome narodu da se obilnije hrani tvojom riječju te u njoj nađe život. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

LISTOPAD

1. listopada: sv. Terezija od Djeteta Isusa

Rodila se u Alenconu u Francuskoj 1873. g., zadnja od devetero djece u odličnoj kršćanskoj obitelji. Majku je izgubila s nepune 4 godine što ju je taško pogodilo, a za oca je svjedočila da je gledajući ga u molitvi, vidjela kako mole sveci. Uđe u Karmel u Lisieuxu 1889. g. poslije posebne papinske dozvole jer je imala samo 16 godina. Prije nje ušle su u samostan sestre Paulina i Marija, dok ju je Celina slijedila 1893. g. Paulina, postavši priorica samostana, dade u zadatak Tereziji da napiše svoja sjećanja iz djetinjstva: u "Povijesti jedne duše" iznese s velikom iskrenošću,

jednostavnošću i svježinom te sa zapanjujućom zrelošću svoja iskustva o zvanju i pozivu, te o odluci, da posveti svoj život samo Bogu. Zajednička tema dvaju svezaka jest potvrda kršćanskog nauka da je ljubav iznad svega; od te istine potječe njezino mistično iskustvo, kao i prava teološka nauka. Razboljevši se od tuberkuloze, umrla je 1897. g. u 24. godini života. Zaštitnica misija.

Molitva: *Bože, ti si svoje kraljevstvo obećao poniznima i malenima. Daj nam s pouzdanjem ići putem svete Terezije te se njezinim zagovorom i nama otkrije vječna slava tvoga lica. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*
Amen.

Devetnica u čast sv. Tereziji od Djeteta Isusa

Uvodna molitva: O Bože, Presveto Trojstvo, mi Ti se klanjamo. Poput tvoje zaručnice svete Terezije od Djeteta Isusa želimo Te ljubiti i činiti da Te i drugi ljube. Želimo raditi za proslavu Tvoje Crkve i na spašavanju neumrlih duša. Želimo savršeno ispuniti Tvoju volju i postići onaj stupanj slave koji si nam Ti od vijeka pripremio u svome kraljevstvu, gdje živiš i kraljuješ u vijeku. Amen. (*Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive*).

1. Vječni Oče, koji u nebu nagrađuješ one koji su Ti vjerno služili na zemlji iz čiste ljubavi kao što je to činila sv. Terezija od Djeteta Isusa. Ona je u svom djetinjem pouzdanju čvrsto vjerovala "da ćeš, kad bude u nebu, ispuniti sve njezine želje jer je za života uvijek vršila tvoju volju". Poslušaj, molimo, njezine molbe i usliši nas po njezinu zagovoru. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...*

2. Isuse, vječni Sine Očev, koji si obećao da ćeš nagraditi i najmanju uslugu učinjenu bližnjemu, pogledaj milostivo na svoju malu zaručnicu sv. Tereziju od Djeteta Isusa koja je vazda izgarala za spas duša. Radi dobra što ga je činila na zemlji i radi boli koje je tako strpljivo podnosila, uslišaj njezinu vruću želju "da u nebu živi čineći dobro na zemlji" i udijeli nam, po njezinu zagovoru, milosti za koje ponizno molimo. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...*

3. Bože, Duše Sveti, koji si tako obilno izlio svoje milosti i darove u dušu sv. Terezije od Djeteta Isusa i doveo je do velike savršenosti, molimo Te poradi vjernosti kojom je ona vazda slijedila Tvoja nadahnuća sjeti se njezinih riječi "da će zemlju obasuti kišom nebeskih ruža." Podijeli nam, po njezinu zagovoru, milosti za koje molimo. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...*

4. O sv. Mala Terezijo, koja si za svoga kratkog života bila ogledalo anđeoske čistoće, velike ljubavi i potpunog predanja i koja sada u nebu uživaš nagradu za svoje kreposti, pogledaj milosno na nas koji se pouzdajemo u Tvoju dobrotu. Zagovaraj nas kod Bezgrešne Djevice Marije, ti koja si bila njezin "predragi cvijet" i koja ti se "smiješila već u zoru života". Moli našu dobru Majku da nam izmoli milosti za koje molimo i da nas jača i tješi kroz sav naš život. Moli je da nam pomogne i na času naše smrti i uvede nas u blaženu vječnost. Amen.

4. listopada: sv. Franjo Asiški

Rodio se 1182. u Asizu kao sin bogatog trgovca Bernardonea. Franjo se ipak, kao i većina mladića želio proslaviti u viteškom vojničkom životu, prije no što je imao viziju i misteriozan poziv, u kojemu mu je Krist s križa kazao: «Franjo obnovi moju crkvu koja se ruši». Franjo je shvatio poziv koji mu je sugerirao da se svega odrekne, te da se stavi u službu "Gospođe Siromaštva". Poslije nekoliko godina provedenih u samoći, prigrljuje posve redovnički život s jednom malom grupom učenika. Prigrljio je siromaštvo i provodio radikalno evanđeoski život, svima navješćujući Božju ljubav, nazivajući se "glasnikom velikoga Kralja". Njegova jednostavna pastirska odjeća postala je potom habitom - odjećom "Manje braće", kako će kasnije nazvati svoj Red i njegove sljedbenike. Svoje je sljedbenike najprije poučavao, a onda ih slao na propovijedanje. Dao im je "Pravilo života manje braće", sastavljeno gotovo samo od riječi iz Evanđelja, što ga je kasnije potvrdila Apostolska Stolica. Želio je da sljedbenici i članovi Reda manje braće budu evanđeoski ponizni, siromašni, spremni na služenje i pokoravanje svima. Sam je mnogo propovijedao krstareći gotovo čitavom Italijom.

Njegovo naviještanje može se sažeti u poruku "mir i dobro" svim društvenim slojevima, poziv svima na obraćenje, pokoru i duhovni preporod. Osnovao je, zajedno sa Sv. Klarom, i Red samostankinja (klarise) te zajednicu pokornika što žive u svijetu (Treći red) i prvi je propovijedao

među nevjernicima. U duhovnom Franjinu stavu posebno valja istaknuti njegovu veliku vjerničku ljubav prema temeljnim otajstvima Bogočovjeka, naime prema Utjelovljenju Riječi Božje, on je prvi u Crkvi uveo praksu živih jaslica, te prema Otajstvu muke i smrti Isusove. Sam sv. Franjo je u jednom mističnom iskustvu dobio rane - stigmatе. To se pretočilo u duboko poštivanje Evandjelja, štovanje Isusove prisutnosti u Euharistiji te u posvemašnu ljubav, poslušnost i podložnost svetoj Rimokatoličkoj crkvi. Umro je 1226. Zaštitnik trgovaca i tkalaca, a Ivan Pavao II. proglasio ga je g. 1979. zaštitnikom prijatelja ekologije.

Molitva: *Bože, da bi rasplamsao naša srca ognjem svoje ljubavi, ti si na tijelu blaženog Oca Franje čudesno utisnuo znakove muke svoga Sina. Njegovim zagovorom daj da, po sudjelovanju u smrti istoga Sina tvoga, zavrijedimo udio i u njegovu uskrsnuću. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica u čast sv. Franje (*Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive*).

1. Sv. Franjo, ti si bio tako raspaljen vatrom božanske ljubavi te si često plakao zbog toga što ljudi ne ljube Boga: molim te, isprosi mi milost da Boga ljubim nada sve, a bližnjega kao sama sebe. *Oče naš, Zdravo Marijo... Slava Ocu...*

2. Sv. Franjo, ti si iz ljubavi prema Bogu pravo vrednovao zemaljska dobra i u siromaštvu služio Bogu: molim te, isprosi mi milost da se ne priljubim uz dobra ovog svijeta, nego da uvijek težim za neprolaznim nebeskim dobrima. - *Oče naš...*

3. Sv. Franjo, ti si provodio život u oštroj pokori i brižno skrbio da sačuvaš neokaljanu svoju čistoću, te si tako zavrijedio da od Majke Božje na svoje ruke primiš samoga Sina Božjega: molim te, isprosi i meni tu anđeosku krepost da Bogu čista srca služim i tako u Raj dođem. - *Oče naš...*

4. Sv. Franjo, ti si u poniznosti sebe nazivao najvećim grešnikom: radi blaženstva i slave, koju si zbog svoje poniznosti u nebu postigao, molim te, isprosi mi od Boga milost da sebe dobro upoznam i u poniznosti Bogu služim. - *Oče naš...*

5. Sv. Franjo, ti si danju i noću plačući razmišljao o mucu svoga Gospodina, te si bio dostojan da na svome tijelu nosiš njegove Rane: molim te, isprosi mi milost da veselo i strpljivo podnosim sve teškoće zemaljskoga života, kako bih zaslužio da se s tobom veselim u nebu. - *Oče naš...*

R. Moli za nas, sveti Franjo. O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se. Bože, ti si serafskom ocu Franji dao da u siromaštvu i poniznosti bude živa slika Kristova. Daj da pođemo njegovim putem, nasljedujemo tvoga Sina i s tobom se udružimo u radosnoj ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem.

6. listopada: sv. Bruno, opat

Rodio se u Kolnu, u plemićkoj obitelji 1030. g. Poslije završenog studija u Reimsu postaje svećenik i profesorom teologije. Napušta grad zbog teške korupcije koja vlada u njemu. S nekim svojim drugovima uputi se biskupu Grenobla koji se zvao Ugo. Spoznavši da Bruno ima zvanje za pustinjački život, on mu daje jednu udolinu među brdima, la Chartreuse, gdje bi izgrađeno malo pustinjačko obitavalište 1090. g. To bijaše prva kartuzija. Bruno i drugovi nazvaše se kartuzijanci, a ubrzo se proširilo po čitavoj Europi. Napušta svoju braću po naredbi pape Urbana II. koji ga je pozvao da mu bude na pomoć. Skupa s papom morao je bježati u Salerno pred carskom najezdom. Na visoravni Sila, u gradu La Torre u južnoj Italiji, sagradi novu kartuziju, gdje umire 1101. g. Kartuzijanci su redovnici pustinjaci koji u molitvi i šutnji uz ručni rad traže sjedinjenje s Bogom. Kartuzijanski red slovi kao najstroži red u katoličkoj Crkvi i jedini koji nikada nije mijenjao izvorna pravila.

Molitva: *Bože, ti si pozvao sv. Brunu da ti služi u samoći. Udjeli nam njegovim zagovorom da i u vrevi ovoga svijeta naše srce bude trajno kod tebe. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

15. listopada: sv. Terezija Avilska, crkvena naučiteljica

Rodila se 1515. g. u Avili u plemićkoj obitelji. Već kao dijete zanosila se pripovijetkama o misionarima i kavalirima. No ubrzo otkrije poziv na kontemplativni život. Sa 20 godina ulazi u

karmelski samostan u Avili. Tu je doživjela mistična iskustva i niz ukazanja između 1557. i 1560. g. Ljubav Božja joj razdera srce kao, da ga je pogodilo koplje. Odluči obnoviti karmelićanski samostan bosonogih sestara, koje će biti revne i vjerne izvornim pravilima toga reda, no našla je mnogo protivština i protivnika koje je savladala nepobjedivim duhom. Ipak, njezino djelo ubrzo zahvati karmelski red. Poznati su njezini spisi *Moj život* i *Zamak duše* u kojima je opisala puteve koje je sv. Terezija prošla u svom duhovnom životu i radu od obraćenja do vrhunaca mistike. Umrla je 1582. g.

Molitva: *Bože, ti si svojim Duhom potakao sv. Tereziju iz Avile da u Crkvi zacrta novi put savršenstva. Daj da u njezinoj nauci nalazimo duhovnu hranu i iskreno težimo za svetošću. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica u čast sv. Tereziji Avilskoj

Uvodna molitva: Pozdravljamo te po Presvetim Srcima Isusovom i Marijinom, Sveta Majko Terezijo! Spomeni se velike milosti, koju ti je Gospodin obećao, da će uslišati sve tvoje molbe. Sveta Majko Terezijo, moli za nas i za sve potrebe, koje ti preporučamo sada i u vijeke. Amen. (*Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive*).

1. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa, ti si bila spremna dati svoj život za istine svete vjere, sretna u svojoj vjeri što su dublja njezina otajstva. Izmoli nam od Isusa milost žive i prostodušne vjere, koja nas čini poučljivima za njegove riječi i spremnima u njegovoj svetoj službi. *Slava Ocu ...*

2. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa koja si, naslonjena na svoga Dragoga, smjelo i vedro išla u susret i najtežim kušnjama i, podržana njegovim obećanjima, svladala i najveće poteškoće; izmoli nam od Isusa milost nepokolebljivog ufanja u njegovu dobrotu i potpunog prednja njegovoj svetoj Providnosti. - *Slava Ocu*

3. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa koja si živjela rasplamćena od ljubavi, srca probodena anđeoskom rukom na tajanstveni način, i koja si umrla istrošena ognjem ljubavi; izmoli nam od Isusa milost, da uvijek ljubimo iz svega srca i nadasve Boga, beskrajno Dobro i našu vječnu sreću. - *Slava Ocu ...*

4. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa tebe je božanski Zaručnik izabrao da revnuješ za njegovu čast i za čast njegove Presvete Majke, Kraljice Karmela, ti si provela svoj život na zemlji kao divni apostol; izmoli nam od Isusa milost, da živimo samo za Njega, za slavu Njegova Imena i za pobjedu Njegova Kraljevstva. - *Slava Ocu ...*

5. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa, koja si oblikovana u školi Raspetoga, učinila žalosti ovoga života svojom slavom i svojom radošću, ponavljajući usklik "ili trpjeti ili umrijeti"; izmoli nam od Isusa milost, da predano primamo križeve, koje nam šalje i da ih nosimo kršćanskom jakošću. - *Slava Ocu ...*

6. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa, tvoj život je bila trajna čežnja za smrću. Ti si govorila: "Umirem, jer ne umirem". Tebi je smrt bila slavni početak pravoga života, jer si govorila uoči svoje smrti: "Gospodine, evo, došao je napokon čas da se vidimo!" Izmoli nam od Isusa milost, da otcijepimo svoje srce od vremenitih stvari, i da vazda čežnemo za nebom da tako jednom zaslužimo radosti naše nebeske domovine. - *Slava Ocu ...*

17. listopada: sv. Ignacije Antiohijski

Rodom je iz Sirije. Bio je učenik sv. Ivana apostola, a postao je biskup u Antiohiji gdje je kao nasljednik sv. Petra apostola upravljao Crkvom. Bio je uhićen i osuđen na smrt, tako da bude bačen pred divlje zvijeri u amfiteatru u Rimu. Putujući s Istoka, prema mjestu svoga mučeništva, imao je mogućnosti sresti se s mnogim kršćanskim zajednicama u Lidiji i Smirni, u Troadi u Makedoniji primio je kršćansku delegaciju Azijskih Crkava. Učeno je i mudro govorio Kristu, Crkvi i kršćanskom životu. U Smirni je napisao mnoga pisma Crkvama na Istoku, kao i braći u Rimu te ih zamoli, da ne koriste nikakva poznanstva, kako bi ga spasili od mučeništva: "Ja sam pšenica Božja; neka me proždru zvijeri, da postanem besprijekoran kruh Kristov". Krenuo je iz

Durazza u Rim; 17. listopada 107. g. umire mučeničkom smrću. Hrabro i svjesno je prihvatio mučeništvo za vjeru, te ostaje jedan od mučenika uzora za sva vremena.

Molitva: *Bože, ti resiš tijelo Crkve svjedočanstvom svetih mučenika. Mučeništvo je sv. Ignaciju pribavilo vječnu slavu, neka njegov zagovor i nama bude izvor jakosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

18. listopada: sv. Luka, evanđelist

Rodio se u Antiohiji u 1. st. Studirao je medicinu i postao liječnik. Na poseban način poznao je helenizam, kulturni pokret onog vremena. Bio je poganin a ništa se ne zna o njegovom obraćenju, no 49. g. i 57. g. nalazimo ga uz sv. Pavla kao pratioca na putovanjima. Prema njegovu propovijedanju napisao je Evanđelje. Početke života Crkve opisao je Djelima apostolskim u kojima pripovijeda o događajima sve do prvog Pavlovog boravka u Rimu. Predaja kaže da je poslije smrti velikog apostola, podnio mučeničku smrt u Akaji, gdje je došao propovijedati Evanđelje. Iz njegovih spisa se vidi da je bio vrlo osjećajan i ni jedan evanđelist nije kao on, prikazao tako zadivljujuću Učiteljevu milosrdnu ljubav. Najviše je od evanđelista, napisao o Mariji i Isusovu djetinjstvu. Smatra se da je bio i slikar pa nam predaja tvrdi da je naslikao BDM s Djetetom na ruci. Zaštitnik liječnika, bolničkog osoblja, slikara i knjigoveža. Mole mu se za stoku.

Molitva: *Bože, svetoga si Luku izabrao da propovijedanjem i spisima objavi otajstvo tvoje ljubavi prema siromasima. Daj da kršćani, koji se tvojim imenom diče, po njegovu zagovoru ostanu jedno srce i jedna duša i svi narodi svijeta vide tvoje spasenje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

22. listopada: sv. Donat

Rodio se u Irskoj u 8. st. u kršćanskoj plemićkoj obitelji. Bio je odgojen u vjeri i poslan na studij. Godine 816. g. napušta svoju domovinu da bi bolje upoznao razne dijelove carstva; tako stiže sve do Rima. Odatle se upućuje u Fiesole 829. g., baš kad je umro biskup toga grada. Po Božjem nadahnuću i intervenciji Fiesolani htjedoše da Donat postane njihov biskup, iako je to on odbijao. Kroz vrijeme njegovog biskupstva, održao je uvijek dobre odnose s vladarima onog vremena (Lotarije II., Karlo Ćelavi, Ludwik). Pokazao je veliko razumijevanje i suosjećanje sa svojim sunarodnjacima koji su živjeli u Italiji: sagradio je u Piacenzi crkvu sv. Brigite s bolnicom i prihvatilištem za hodočasnike. Godine 850. g. sve je poklonio opatiji sv. Kolombana u Bobbiju. Donat je umro 874. g.

Molitva: *Bože, ti si sv. Donatu dao milost da gori pravom božnaskom ljubavlju i vjerom pobjeđuje svijet te ga pridružio svetim biskupima. Daj da po njegovu zagovoru ustrajemo u vjeri i ljubavi te budemo dionici njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. listopada: sv. Ivan Kapistranski

Rodio se 1368. g. u Capistranu, u pokrajini Abruzzo (Italija). Otac mu je bio njemački barun, vazelin grofova Celano, dok mu je majka bila iz Abruzzo. Svršio je pravo na univerzitetu u Peruggi te postao doktor pravnih znanosti. Oženio je kćerku najbogatijeg građanina Peruggije i tako se domogao velikog bogatstva. To mu je otvorilo put do časti i blistave karijere. Bio je vrlo poznati odvjetnik, te mu je bila povjerena služba suca i gradskog guvernera. No budući da je u jednoj pobuni građana protiv kralja ostao bez očekivane kraljeve zaštite i još završio u zatvoru, te mu zbog toga od žalosti umre mlada žena. Bio je zatvoren pa se u samoći i napuštenosti obratio. Ivan je odlučio odreći se svijeta i služiti samo Bogu. U tridesetoj godini ušao je u franjevački red te brzo postao propovjednik pokore. Ivan je veliki apostol te je išao po cijeloj Europi propovijedajući Riječ Božju, i pozivajući redovnike na strogost i održavanje svojih zavjeta i obećanja Kristu. Pape mu često povjeravaju diplomatske misije u raznim državama Europe. Surađivao je s kraljevskom kućom u Austriji da bi spriječio prodor Turaka u Mađarsku.

Kao jedan od najvećih pučkih propovjednika obišao je pola Europe, a dospio je i u naše krajeve. Revnovao je i u borbi za oslobođenje kršćanskih krajeva od Turaka. Vrhunac tog nastojanja bila je

bitka 1456. kod Grčkog Beograda (današnji Beograd), gdje je šačica junaka od 4.000 izvojevala pobjedu nad daleko nadmoćnijom vojskom sultana Mehmeda II. Osvajača. Nakon pobjede kod Beograda Ivan Kapistran umro je od kuge u Iloku 1456. g. te bio pokopan vjerojatno u zajedničkoj grobnici, tako da mu se ne zna za grob.

***Molitva:** Bože, ti si podigao svetog Ivana da svoj vjerni narod osokoliš u nevoljama. Molimo te, po njegovu zagovoru pruži nam sigurnost i zaštitu i cijelu Crkvu čuvaj u trajnom miru. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

28. listopada: sv. Šimun i Juda Tadej, apostoli

Sv. Šimuna i Judu Tadeja slavimo isti dan jer tradicija tvrdi zajedno su podnijeli mučeništvo u Perziji. Juda Tadej Isusov rođak. Poznat je po pitanju koje postavlja Isusu na Zadnjoj večeri: "Gospodine zašto se objavljuješ nama a ne čitavom svijetu?" On je oko 65. g. napisao poslanicu kojom se obraća raseljenim kršćanskim Židovima. U tom pismu opominje o lažnim učiteljima te poziva kršćane da ostanu vjerni vjeri koju su primili. Poslije Duhova uputio se evangelizirati Odesu, Libiju i Mezopotamiju. Izgleda da je Šimun, koji imaše i dva nadimka: "Kananej i Revnitelj", evangelizirao Afriku i Veliku Britaniju. Sv. Šimun, zaštitnik je drvosječa, a Juda Tadej (Mt 10, 3) sin Kleofe i Marije, brat Jakova Mlađega zagovornik je u teškim situacijama i očaju.

***Molitva:** Bože, ti si nas po svetim apostolima priveo spoznanju svoga imena. Zagovorom svetoga Šimuna i Jude Tadeja neka Crkva tvoja neprestano raste pristupom novih vjernika. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

STUDENI

8. studenoga: bl. Gracije kotorski,

Rođen je u Mulu u Boki Kotorskoj 27. studenoga 1438. u siromašnoj ribarskoj obitelji. Bavio se ribarenjem, a kasnije plovio kao pomorac. Godine 1468. kao mornar stiže u Veneciju. Potaknut propovijedima augustinca bl. Šimuna iz Camerina postaje augustinac na brdu Otrone nedaleko Padove. Nakon 15 godina dolazi u Veneciju na otočić Sv. Kristofor. Bio je izvanredno pobožan presvetoj Euharistiji. Puno se brinuo za siromahe i pomagao ih. Umro je 9. studenoga 1508. Poslije pada Napoleona augustinci su napustili otočić i tijelo bl. Gracije darovali njegovu rodnom mjestu. Tako je 10. siječnja 1810. pohranjeno u mjesnoj crkvi. Papa Lav XIII. odobrio je njegovo štovanje.

***Molitva:** Bože, ti si Kotoranina blaženoga Graciju uresio krepošću pokore i ljubavlju prema potrebnima; daj, molimo te, da idemo njegovim stopama i postignemo plod dobrih djela. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

11. studenoga: sv. Martin iz Toursa, biskup

Rodio se u Panoniji 315. g., od poganskih roditelja, sin rimskog tribuna; kao petnaestogodišnji dječak prijavljuje se u carsku gardu. Bio je vrlo milosrdan; posebno je poznat događaj kada podijeli svoj vojnički ogrtač sa siromahom, razrezavši ga na pola. Noću je sanjao gospodina koji mu je rekao: "Ovim me je plaštem zaogrnuo Martin." Oduševio se za kršćanstvo i krstio se. Poslije krštenja uputi se na istok 356. g., kao pratilac biskupu Ilariju iz Poitiersa, kojega su osudili na progonstvo. Tu uspije obratiti majku, te se bori protiv krivovjerja arijanizma. Vrativši se na zapad, s prijateljem Ilarijom osniva opatiju u Ligugeu, prva u središnjoj Francuskoj. 371. g. bi izabran za biskupa Toursa, a umro je 397. g., tijekom pastoralne vizitacije. Poznat je po cijelom svijetu, a smatra se zaštitnikom putnika i vinogradara.

***Molitva:** Bože, ti si se proslavio po životu i smrti sv. Martina. Po njegovu zagovoru obnovi u nama čudesa svoje milosti da nas ni smrt ni život ne odijele od tvoje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

14. studenoga: sv. Nikola Tavelić, mučenik

Nikola Tavelić rodio se oko god. 1340. Potekao je od plemenite obitelji šibenskih Tavelića, starohrvatskoga plemena Šubića, što dokazuju i crveno-bijelo-plave kocke njegova obiteljskoga grba. Kao mladić ponesen idealom Sv. Franje stupio je u Franjevački red i postao svećenik. Želja za misionarskim radom dovela ga je najprije u Bosnu, gdje je dvanaest godina bogumilima-patarenima propovijedao pravu kršćansku vjeru te ih mnogo vratio u krilo Katoličke crkve. Zatim je kao misionar pošao u Svetu Zemlju. U Jeruzalemu je s tri druga, Deodatom iz Ruticinja, Petrom iz Narbone i Stjepanom iz Cunea, zbog javnog propovijedanja kršćanske vjere, stekao palmu mučeništva 14. studenoga 1391. Nakon strašnih muka, budući da se nisu htjeli odreći Krista, bila im je - prema apostolskom pismu pape Pavla VI - izrečena smrtna osuda, a mnoštvo "navali na njih mačevima, sasijeku ih, bace na lomaču, raznesu da njihov pepeo kršćani ne bi možda sačuvali i štovali". Kao prvoga hrvatskog sveca papa Pavao VI proglasio ga svetim 21. lipnja 1970.

Molitva: Bože, ti si Svetog Nikolu Tavelića proslavio revnošću za širenje vjere i palmom mučeništva. Daj da po njegovu zagovoru nadvladamo sve protivštine života i Kristovom strpljivošću stignemo k tebi, jedinom pravom životu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

Devetnica sv. Nikoli Taveliću (Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive).

1. Plemeniti izdanče i ponose hrvatskoga naroda, svijetli uzore kreposna života, sv. Nikola, mi se s velikim pouzdanjem tebi obraćamo i molimo te, isprosi nam od Boga milost da budemo urešeni svim divnim krepostima koje su tebe resile. Osobito te molimo da nam isprosiš veliku ljubav prema Bogu i bližnjemu kojom je tvoja duša plamtjela i koja te je dovela do palme mučeništva. *Slava Ocu.*
2. Mučeniče pravovjerja i sjajna zvijezdo na nebu svete Crkve, sv. Nikola, ti si naučavao pravu Kristovu vjeru u svome narodu, a zatim si pokušao za nju pridobiti inovjerce u Kristovoj domovini da ih tako privedeš na put spasenja. Molimo te, isprosi nam milost da svoju vjeru sačuvamo netaknutu od zabluda ovoga svijeta i da uvijek živimo u skladu s načelima sv. vjere. *Slava Ocu.*
3. Moćni naš zaštitniče i milostivi zagovorniče, sv. Nikola, koji svojim štovateljima dijeliš mnoge milosti, molimo te da nas i sve naše mile i drage čuvaš od svakoga zla duše i tijela i pritečeš nam u pomoć u svim našim potrebama, osobito u životnim teškoćama i duševnim pogiblima. *Slava Ocu.*

R. Moli za nas, sv. Nikola. O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Pomolimo se. Bože, ti si svetog Nikolu Tavelića proslavio revnošću za širenje vjere i palmom mučeništva. Daj da po njegovu zagovoru nadvladamo sve protivštine života i Kristovom strpljivošću stignemo tebi, jedinom pravom životu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitva za hrvatski narod: Dragi sv. Nikola, ti si svim srcem ljubio svoj hrvatski narod te si mu nastojao pomoći učeći put istine, a svojom si mučeničkom smrću u Jeruzalemu povezo našu domovinu sa zemaljskom domovinom Spasitelja Isusa i njegove presvete Majke. Molim te, štiti svoj hrvatski narod, čuvaj našu dragu domovinu i daj da u njoj vlada vjera, ljubav i sloga. Amen.

22. studenoga: sv. Cecilija

Sv. Cecilija je zaštitnica glazbenika. Povijest njezinog života prekrivena je velom legende. No kult sv. Cecilije je jedan od najstarijih, a počinje se širiti oko VI. st. Priča se da je Cecilija svome mladoženji Valerijanu povjerila, da je kršćanka i da je svoje djevičanstvo posvetila Bogu, preko anđela, koji joj se ukazao. Nagovorila je i njega da je slijedi u primjeru, te ga dade krstiti od pape Urbana. Bi zatvorena, i privedena pred vlasti, ali ostade čvrsta u svojoj vjeri i ne htjede žrtvovati poganskim bogovima. Osudiše je na smrt, no spasi se na čudesan način: htjedoše joj odsjeći glavu, ali ne uspješe. Ostade tri dana umirući kraj kade, gdje je nađoše kako prstima desne ruke ispovijeda Presveto Trojstvo, a lijevom rukom jedinstvo u Bogu.

Molitva: Bože, ti si uz nas kad molimo i pjevamo. Po zagovoru sv. Cecilije daj da te dostojno hvalimo i budemo uslišani. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

30. studenoga : sv. Andrija, apostol

Bio je ribar iz Kafarnauma, brat Šimuna Petra. Isus ih pozove dok su ribarili po Tiberijanskom jezeru i riječima: »Pođite za mnom učinit ću vas ribarima ljudi«. Više puta se spominje u Evanđelju, kod umnažanja kruha, te kao zagovornik Grka, koji htjedoše vidjeti Učitelja. Ne zna se gdje je završio svoj mučenički život, vjerojatno u Akaji. Njegove relikvije bile su prenesene iz Partrasa u Carigrad 357. g., a zatim u Amalfi, dok je njegova glava prenesena u Rim 1462. g. Papa, Pavao VI. vraća je Grcima. Zaštitnik ribara, Rusije i Škotske. Mole ga za dobro vrijeme.

***Molitva:** Gospodine, sveti apostol Andrija bio je u tvojoj Crkvi propovjednik i pastir. Smjerno te molimo da nas ne prestane kod tebe zagovarati. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

PROSINAC

3. prosinca: sv. Franjo Ksaverski, misionar

Rodio se u Navarri 1506. g. u Španjolskoj. Završio je studij u Parizu na Sorboni, te se nastanjuje u samostanu sv. Barbare. Tu upoznaje sv. Ignacija Loyolskog, i doživljava obraćenje, te u kolovozu 1534. g. položi zavjete zajedno s petoricom drugova. Tako nastade Družba Isusova. Franjo otputova u Rim, gdje 1537. g. bi zaređen za svećenika te se posvetio djelima milosrđa. Sv. Ignacije Loyola, general reda šalje ga u Indiju. Deset je godina propovijedao Evanđelje, ispovijedao, predavao katekizam djeci, pomagao bolesnicima i gubavcima, stigao je tako sve do Japana. Godine 1551. odluči se je za evangelizaciju Kine, koja je bila tek malo evangelizirana, no umire na kineskom otoku Sakjan 1552. g. Sv. Franjo se ubraja među najveće misionare u povijesti Katoličke Crkve.

***Molitva:** Gospodine, ti si propovijedanjem sv. Franje sebi stekao mnoge narode. Neka nas kod tebe zagovara i daj svojim vjernicima istom revnošću širiti tvoju vjeru da se Crkva širom svijeta raduje novom potomstvu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

6. prosinca: sv. Nikola, biskup

Rodio se u Patari u Liciji u IV st.; postade biskupom Mire, no bi zatvoren za vrijeme progonstva koje je provodio car Dioklecijan, a umro je 345. g. To je jedan od najpopularnijih svetaca, a bio je tako veliki čudotvorac, da se njegova čuda prepričavaju kao prave legende. Poznata je legenda o uskrsnuću triju djevojaka, te kako je spasio brod od potopa. Isto tako je bio poznat po svojem milosrđu, te se priča kako je dao na dar tri vrećice zlatnika jednom siromašnom čovjeku, koji je bio spreman predati kćer u prostituciju za uzdržavanje obitelji.

U blizini roditeljske kuće Sv. Nikole imao je svoj dom neki čovjek, nekad bogat, ali je izgubivši carsku službu, izgubio gotovo sav imetak i postao siromah. Imao je tri lijepe i pristale kćeri koje bi se mogle udati, ali im nije mogao dati miraza, i nesretni otac odluči trgovati ljepotom i mladošću svojih kćeri da tako nešto zaradi. One se jadicne usrdno pomole Bogu da ih izbavi od toga zla i spasi njihovu čast i poštenje. No sveti je Nikola nekako doznao za tu crnu odluku nesavjesnog oca pa uzevši vrećicu, napuni je dukatima, umota u platno i, prišuljaviši se noću potajno do njihove kuće, ubaci zamotak kroz prozor, brzo se udaljivši. Otac onih djevojaka silno se začudio kad je ujutro našao toliki novac. Razmišljajući dođe do uvjerenja da mu je to ubacio neki prijatelj. Vidjevši da je svota dostatna da časno uda jednu kćer, opremi je i dade joj miraz. Ali jednog jutra nađe i drugu vrećicu s dukatima te spremi i drugu kćer. No tada odluči noću čekati u zasjedi svoga dobrotvora. I doista, upravo kad je Sv. Nikola ubacio svoj dar i za najmlađu kćer, skoči otac, stigne neznanca i prepozna u njemu Nikolu. Unatoč svem zaklinjanju neka šuti, sretni je otac svima razglasio što mu je učinio Nikola - prijatelj sirotinje. Na sjeveru sv. Nikola je postao sv. Klaus (pogrešno izrečeni latinski Sanctus Nicolaus), koji na saonicama i s sobovima donosi darove djeci u Božićnoj noći. Tijelo sv. Nikole se čuva u Bariju u Italiji. Zaštitnik je pomoraca, putnika, zatvorenika, trgovaca, udatih žena i djece.

Molitva: *Gospodine, tvome se milosrđu žarko utječemo: zagovorom svetog biskupa Nikole čuvaj nas od svih opasnosti života da bez zapreke idemo putem spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

7. prosinca: sv. Ambrozije

Rodio se u Treviriju 354. g.; bio je sin pretorijanskog prefekta u Galiji. Ostavši siročić, poslao ga na studije u Rim. Ušao je u administraciju te postao guvernerom Milana, a poslije smrti biskupa Aksencija, narod ga 374. g. javno izabra za biskupa Milana. Milano je u ono vrijeme bio careva prijestolnica, no Ambrozije svojom odlučnošću i energijom uspije izvući Crkvu iz podložnosti državi i caru. Poslije teškog pokolja, koji je počinio car Teodozije u Olunu 390. g., Ambrozije ne dopušta ulaz caru u grad, odbija mu dati pričest, dok ne izvrši pokoru za počinjeni pokolj. Bio je revan pastir svoga stada i žarki propovjednik, te neiscrpan pisac. Branio je pravu vjeru protiv heretika arijevac. Ambrozije je uveo kult relikvija na zapadu, nakon što je pronašao mnoga tijela mučenika i sljedbenika Kristovih. Umro je 397. g. u Milanu.

Molitva: *Bože ti si dao sv. biskupu Ambroziju da bude učitelj katoličke vjere i uzor apostolske hrabrosti. Podiži uvijek u svojoj Crkvi ljude po svom srcu da je vode mudro i odvažno. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

13. prosinca: sv. Lucija

Rodila se u Sirakuzi u III. st. u moćnoj plemićkoj obitelji, obraćenoj na kršćanstvo. Već vrlo mlada posvećuje se zavjetom čistoće. Predaja nam govori, da se uputila s bolesnom majkom na grob sv. Agate, da moli za majčino ozdravljenje. Primivši milost, Lucija otvara vrata svoje kuće potrebnima, napuštenima, te obećava da će siromašnim djevojkama priskrbiti miraz, da se mogu udati, te da će pomagati sve one što trpe. Prijaviše je vlastima, te ona odlučno stade pred prokonzula Paskancija, koji bijaše bijesan te je osudi na mučeništvo. Predaja nam govori da su joj prije mučeništva iskopali oči, ta da su je dugo i teško mučili, te napokon su je proboli s mačem. Njezin kult se posebno širi u Siciliji iza 5 st.

Molitva: *Bože po zagovoru sv. Lucije daj da se izbavimo iz sadašnje žalosti te da ti služimo nesebičnom ljubavlju i tako postignemo vječnu sreću obećanu onima koji te ljube. Po Kristu Gospodinu našem (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

14. prosinca sv. Ivan od Križa

Rodio se u plemićkoj, siromašnoj obitelji jer su mu oca roditelji razbaštinili zbog braka s njegovom majkom koja je bila siromašna djevojka. Ivan Yepes Fontivero, morao je raditi da bi se mogao uzdržavati. Godine 1563. ušao je u karmelski samostan, no bio je jako razočaran, te je htio prijeći u kartuzijance, težio je za strožijim asketskim životom. Susrevši se sa sv. Terezijom Avuilskom, obnoviteljicom karmelskog reda, započe plodna suradnja među njima. Sv. Ivan od Križa utemelji prvi muški karmel bosonogih karmelićana u Durvellu. Zauzeo se za povratak izvornim pravilima reda. Progonili su ga karmelićani koji nisu prihvaćali obnovu, te su ga 1577. g. zatvorili u Toledu, gdje je napisao svoje najljepše spise; 1578. g. uspije pobjeći iz zatvora. Svoje djelo obnove reda nastavlja u Andaluziji sve do smrti. Umro je u samostanu u Ubedi 1591. g. Djela sv. Ivana odišu velikom duhovnošću sve do vrhunaca mistike. Proglašen je crkvenim učiteljem.

Molitva: *Bože sv. Ivanu od Križa dao si izvanrednu ljubav prema žrtvi i samozataji. Neka nas kod tebe zagovara i daj nam uvijek nasljedovati njegov primjer te nas privedi vječnom gledanju tvoje slave. Po Kristu Gospodinu našem (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica u čast sv. Ivana od Križa (*Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive*).

1. Preblagi Sveti Ivane od Križa, ti si se od najranije svoje mladosti velikodušno odazvao milosti, koja te je pretjecala, i umnožavao je molitvom i pokorom. Izmoli nam od Isusa da nadoknadimo izgubljeno vrijeme i da sveto provodimo preostali nam život. - Slava Ocu ...
2. Slavni Sveti Oče Ivane od Križa, ti si po osobitom milosnom daru prigodom tvoje Mlade Mise bio utvrđen u milosti, izmoli nam od Isusa, da dubokim pokajanjem brišemo učinjene grijeha i da dragocjeno blago milosti ljubomorno čuvamo sve do smrti. - Slava Ocu ...
3. - Prečisti Sveti Ivane od Križa, ti si prema svjedočanstvu Serafske Majke Terezije, bio jedna od najčistijih i najnevinijih duša u Crkvi Božjoj; izmoli nam od Isusa da živimo u neokaljanoj čistoći srca i nevinosti života. - Slava Ocu ...
4. Uzore strpljivosti, Sveti Ivane od Križa, ti si kao nagradu za tolike patnje podnesene za Gospodina i za karmelski Red, tražio od Isusa novi prezir i muke; izmoli nam od Njega da se posvetimo noseći svaki dan svoj križ za Njega. - Slava Ocu ...
5. Preblaženi Sveti Ivane od Križa ti si nježno štovao Blaženu Djevicu Mariju i uživao njezinu majčinsku zaštitu za života i na smrti; izmoli nam od Isusa da i mi gojimo djetinjtu ljubav prema našoj nebeskoj Majci i da uvijek budemo dostojni njezine preblage zaštite. - Slava Ocu...

Moli za nas, Sveti Ivane od Križa, Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se: Bože, Ti si svetoga Ivana, Tvojega priznavaoca i učitelja, učinio izvanrednim ljubiteljem samozataje i križa; daj, da neprestano nastojeći oko njegova nasljedovanja, postignemo vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

15. prosinca: sv. Kristina

Prema antičkim uvjerljivim izvještajima zna se da se Kristijana (Kristina) zvala Nino, da je živjela pod carem Kostantinom, ali se ne zna iz koje regije potječe. Barbari Hiberi iz Kaspijskog ili Crnog mora, uspješe probiti granice carstva. Uhvatiše i zarobiše Kristijanu, te je odvedoše u Gruziju. Tu je provodila život čisto i kreposno. Po njezinom zagovoru oživjelo je jedno malo dijete, a dogodila su se i mnoga druga čuda. Hiberi je počеше štovati i cijeniti, tako da je uspjela obratiti na kršćanstvo same vladare a po tome i njihove podanike. Djevicu ropkinju Kristijanu smatrali su zaštitnicom Gruzije, te je drže prvim apostolom toga kraja. Umrla je oko 250. godine.

Molitva: Bože ti po svojoj riječi boraviš u čistu srcu. Po zagovoru sv. Kristine daj nam tako živjeti da budemo tvoje prebivalište. Po Kristu Gospodinu našem (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

26. prosinca: sv. Stjepan, prvomučenik

Bio je Židov, grčkog porijekla i jezika, izabran među sedam prvih đakona. Njihov zadatak je bio briga o potrebama siromašnih, predao se svim žarom propovijedanju Evandelja. Posjedovao je razne darove Duha Svetoga. Zatvoriše ga i privedoše pred sinedrij. Pred samim sinedrijem, potvrdi Kristovo uskrsnuće i božanstvo. Završio je svoj nadahnuti govor riječima: »Evo gledam otvorena nebesa i Sina Čovječjeg kako stoji Bogu s desna«. Odmah ga odvukoše izvan Jeruzalema, te ga kamenovaše (31. ili 36. g.). Stjepan je prvi mučeništvom posvjedočio za Krista iza Kristove smrti i Uskrsnuća, stoga ga Crkva naziva »Prvomučenicom«. Zaštitnik dobre smrti, krojača i zidara.

Molitva: Gospodine, daj nam nasljedovati sveca kojem se utječemo: da umijemo i neprijatelje svoje ljubiti jer se spominjemo prvomučenika Stjepana, koji je molio i za svoje progonitelje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

27. prosinca: sv. Ivan, apostol i evanđelist

Bio je brat Jakova Starijega, rodio se u Galileji. Isus ga je pozvao, dok je na jezeru popravljao očeve mreže za ribolov. Bio je omiljeni Isusov učenik: jedini bijaše prisutan na Kalvariji, gdje mu Isus povjeri dužnost da čuva i da se brine za njegovu majku Mariju. Poslije Duhova bio je stalno uz Petra. Prisustvovao je koncilu u Jeruzalemu. Preselio je u Efez, gdje postaje biskup Azijske crkve.

Progna ga iz Efeza car Domicijar na otok Patmos, gdje je napisao Otkrivenje o posljednjim vremenima. Napokon slobodan vrati se u Efez, gdje je umro za vladavine cara Trajana.

Molitva: *Bože, ti si nam po apostolu Ivanu otkrio tajnovite dubine svoje Riječi. Neka nas tvoj miljenik zagovara i daj da umom proniknemo što od njega u evanđelju čujemo. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*
Amen.

POBOŽNOST ZA POMOĆ UMIRUĆIMA

Predgovor

1. Bolest, bolesničko pomazanje i kršćanska smrt prema nauku Crkve
2. Molitve za sretnu smrt i umiruće
3. Litanije za umiruće i preporuke umirućih
4. Isusovo obećanje milosti vječnog spasenja umirućima pored kojih se bude molila krunica na čast Božanskog Milosrđa
5. Nauk Crkve o zadnjim stvarima čovjeka: smrti, sudu, raj, čistilištu i paklu
6. Razmatranja svetaca o smrti i sudu Božjemu
7. Bratovština sv. Josipa za pomoć umirućima

Predgovor

Među raširenijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi svakako su one kojima vjernici nastoje pomoći umirućim i dušama u Čistilištu.

Smrt je kraj zemaljskoga života. Naš je život odmjeren vremenom, tijekom kojega se mijenjamo, starimo, te se kao kod svih živih bića na zemlji, smrt javlja kao normalan svršetak života. Taj vid smrti pridaje hitnost našim životima: spomen na našu smrtnost služi također da nas podsjeti kako za ostvarenje svoga života imamo samo ograničeno vrijeme. «I sjećaj se svoga Stvoritelja u dane svoje mladosti, (...) prije nego se vrati prah u zemlju kao što je iz nje i došao, a duh se vrati Bogu, koji ga je dao» (Prop 12,1.7).

Kršćani žive svoju vjeru u povjerenju u Božju ljubav koja ih prati u svim situacijama života pa oni i svoju smrt sjedinjuju s Kristovom smrću, te je ona za njih odlazak Kristu i ulazak u vječni život. Ipak svi vjernici gotovo jednodušno osjećaju potrebu moliti za svoje pokojne. Katekizam katoličke Crkve o tome tako duboko i jednostavno naučava:

«Oni koji umru u milosti i prijateljstvu s Bogom, a nisu potpuno čisti, iako su sigurni za svoje vječno spasenje, moraju se poslije smrti podvrgnuti čišćenju, kako bi postigli svetost nužnu za ulazak u nebesku radost». (br. 1029)

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

*Spomen dan Pohoda Blažene Djevice Marije 31. 5. 2007.
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac*

POBOŽNOSTI ZA POMOĆ UMIRUĆIMA

1. Bolest, bolesničko pomazanje i kršćanska smrt prema nauku Crkve

Katekizam Katoličke Crkve uči: «Svetim pomazanjem bolesnika i molitvom svećenika cijela Crkva preporučuje bolesne trpećem i proslavljenom Gospodinu da im olakša boli i da ih spasi, štoviše potiče ih da se slobodno sjedine s Kristovom mukom i smrću i tako doprinesu dobru Božjega Naroda.

Bolest i patnja uvijek su se brojili među najteža pitanja koja stavljaју na kušnju ljudski život. U bolesti čovjek doživljuje svoju nemoć, svoju ograničenost i privremenost. U svakoj bolesti možemo nazreti smrt. Bolest može čovjeka dovesti do tjeskobe, do zatvaranja u sebe, nekada čak do očajja i pobune protiv Boga. Ali može ga dovesti i do veće zrelosti, pomoći mu da u svom životu razluči

ono što nije bitno te se okrene k onome što jest bitno. Bolest čovjeka vrlo često izazove da Boga traži i da mu se vrati.

Bolesnik pred Bogom

Starozavjetni čovjek svoju bolest živi pred Bogom: zbog bolesti pred Boga izljuje svoju tužaljku i od njega, gospodara života i smrti, moli ozdravljenje. Bolest postaje put obraćenja a Božje oprostjenje početak je ozdravljenja. Izrael iskustveno doživljava da je bolest tajnovito povezana uz grijeh i zlo a da vjernost Bogu u skladu sa zakonom vraća život: «Ja sam Gospodin koji dajem zdravlje» (Izl 15,26). Prorok naslućuje da trpljenje može imati otkupiteljsku vrijednost i za grijehe drugih. Napokon Izaija naviješta da će za Sion nastupiti vrijeme kad će Gospodin oprostiti svaku krivnju i izliječiti svaku bolest.

Krist - liječnik

Kristovo suosjećanje s bolesnima i njegova brojna iscjeljenja svakovrsnih bolesnika očit su znak da je »Bog pohodio narod svoj« (Lk 7,16) i da se približilo Kraljevstvo Božje. Ali Isus ima vlast ne samo liječiti već i grijeh opraštati: on je došao izliječiti čitavoga čovjeka, dušu i tijelo. Isus je liječnik koga bolesnici trebaju. Njegovo suosjećanje sa svima koji trpe ide tako daleko da se s njima poistovjećuje: »oboljeh i pohodili ste me« (Mt 25,36). Isusova posve osobita ljubav prema bolesnima nije kroz vjekove prestala kršćane poticati na posebnu brigu prema svima koji trpe na tijelu i duši. Ta je briga uzrok neumornih napora da im se olakšaju muke.

Isus često od bolesnika zahtijeva vjeru. Pri liječenju se pak služi znakovima: pljuvačkom i polaganjem ruku, kalom i umivanjem. Bolesnici nastoje dotaknuti Isusa »jer je snaga izlazila iz njega i sve ozdravljala« (Lk 6,19). Tako nas Krist u svojim sakramentima nastavlja »doticati« da nas izliječi.

Potresen tolikim patnjama, Isus ne samo dopušta bolesnicima da ga dotiču, već njihove nevolje uzima na se: »On slabosti naše uze i boli ponese« (Mt 8,17).⁹⁸ Isus nije izliječio sve bolesne. Njegova su iscjeljenja bila znak dolaska Kraljevstva Božjega. Nagovješćivala su korjenitije ozdravljenje: pobjedu nad grijehom i smrti kroz njegov Vazam. Krist je na križ ponio sve breme našega zla te oduzeo »grijev svijeta« (Iv 1,29), kojemu je bolest posljedica: Isus je svojom mukom i smrću na križu dao patnji novi smisao: patnja nas odsada može suoblikovati njemu i sjedinjavati s njegovom otkupiteljskom mukom.

Bolesne liječite

Krist je pozvao učenike da idu za njim uzimajući svoj križ. Slijedeći ga, drugim su očima počeli gledati bolest i bolesnike. Isus je učenike pridružio svome siromaštvu i služenju. Učinio ih je dionicima svojeg suosjećanja i iscjeliteljskog poslanja: »Otišavši, propovijedali su obraćenje; izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali« (Mk 6,12-13).

Uskrsli Gospodin ponavlja to poslanje. »U ime će moje... na nemoćnike ruke polagati, i bit će im dobro« (Mk 16,17-18) potvrđujući ga znakovima koje Crkva čini zazivajući njegovo ime. Ti znakovi na poseban način pokazuju da je Isus doista »Bog koji spašava«.

Duh Sveti nekima daje poseban dar ozdravljanja da se preko njih očituje milost Uskrsloga. Međutim, i najžarče molitve ne postižu uvijek ozdravljenje od svih bolesti. Tako sveti Pavao mora od Gospodina naučiti: »Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje« (2 Kor 12,9) i da podnošenje patnji može biti osmišljeno time što »u svom tijelu dopunjeni što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, Crkvu« (Kol 1,25).

»Bolesne liječite!« (Mt 10,8). Tu je zadaću Crkva primila od Gospodina i trudi se da je izvrši brigom za bolesne i zagovornom molitvom kojom ih prati. Crkva vjeruje u oživljujuću prisutnost Krista, koji je liječnik duša i tijela. Ta je prisutnost posebno djelotvorna u sakramentima, a najosobitije u euharistiji, kruhu koji daje život vječni; na povezanost ovoga kruha s tjelesnim zdravljem upućuje sveti Pavao.

Apostolska Crkva međutim poznaje i poseban obred za bolesnike, o čemu svjedoči sveti Jakov: »Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem

u ime Gospodnje, pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići i ako je sagriješio, oprostiti će mu se« (Jak 5,14-15). Predaja je u tom obredu prepoznala jedan od sedam sakramenata Crkve.

Sakrament bolesnih

Crkva vjeruje i uči da je jedan od sedam sakramenata napose određen za potporu onima koje kuša bolest: to je bolesničko pomazanje. Ovo sveto pomazanje bolesnih ustanovljeno je kao istinski i pravi sakrament Novoga zavjeta od Krista, našeg Gospodina, u Marku je spomenuto a vjernicima je preporučeno i proglašeno po Jakovu, apostolu i bratu Gospodinovu....

Svrha je sakramenta bolesničkog pomazanja da dade osobite milosti kršćaninu koji proživljava tegobe vezane uz teške bolesti ili starost.

Vrijeme pogodno za primanje svetog pomazanja sigurno je kad vjernik zbog bolesti ili starosti počinje biti u životnoj pogibelji.

Svaki put kada kršćanin teško oboli, može primiti sveto pomazanje, isto tako nakon primanja kad se bolest pogoršala.

Samo svećenici (prezbiteri i biskupi) mogu dijeliti sakrament bolesničke pomasti; pri dijeljenju, služe se uljem blagoslovljenim od biskupa ili po potrebi od samoga svećenika služitelja.

Bitna radnja u slavlju ovoga sakramenta jest mazanje bolesnika na čelu i rukama (po rimskom obredu) ili na drugim dijelovima tijela (na Istoku); mazanje je popraćeno liturgijskom molitvom svećenika slavitelja kojom zaziva posebnu milost ovog sakramenta.

Plodovi posebne milosti sakramenta bolesničke pomasti jesu:

- bolesnik se sjedinjuje s Kristovom mukom za dobro svoje i Crkve;
- prima potporu, mir i ohrabrenje da kršćanski podnosi tegobe bolesti ili starosti;
- prima oprostjenje grijeha ako ga nije mogao primiti u sakramentu pokore;
- dobiva zdravlje ako to koristi duhovnom spasenju;
- pripravlja bolesnika za prijelaz u vječni život.

Umrjeti u Kristu Isusu

Da se uskrsne s Kristom, treba umrijeti s Kristom, treba se »iseliti iz tijela i naseliti kod Gospodina« (2 Kor 5,8). Pri tom »odlasku« (Fil 2,23), koji je smrt, duša se dijeli od tijela. Ona će se sa svojinu tijelom sjediniti u dan uskrsnuća mrtvih.

Smrt

»Zagonetka ljudskog položaja dostiže vrhunac pred smrću«. U nekom smislu tjelesna je smrt naravna, ali za vjeru ona je, u stvari, »plaća grijeha« (Rim 6,23). I za one koji umiru u milosti Kristovoj, ona je sudjelovanje u smrti Gospodnjoj, da bi mogli sudjelovati i u njegovu uskrsnuću.

Smrt je kraj zemaljskoga života. Naš je život odmjerjen vremenom, tijekom kojega se mijenjamo, starimo, te se kao kod svih živih bića na zemlji, smrt javlja kao normalan svršetak života. Taj vid smrti pridaje hitnost našim životima: spomen na našu smrtnost služi također da nas podsjeti kako za ostvarenje svoga života imamo samo ograničeno vrijeme: «I sjećaj se svoga Stvoritelja u dane svoje mladosti, (...) prije nego se vrati prah u zemlju kao što je iz nje i došao, a duh se vrati Bogu, koji ga je dao» (Prop 12,1.7).

Smrt je posljedica grijeha. Kao vjerodostojni tumač nauka Svetog pisma i Predaje, crkveno Učiteljstvo uči da je smrt ušla u svijet zbog ljudskog grijeha. Iako čovjek posjeduje smrtnu narav, Bog je odredio da ne umre. Smrt je dakle protivna naumu Boga Stvoritelja; ona je ušla u svijet kao posljedica grijeha. »Tjelesna smrt, od koje bi čovjek bio pošteđen da nije sagriješio«, postala je tako čovjekov »posljednji neprijatelj«, koji treba biti pobijeden.

Smrt je po Kristu preobražena. I Isus, Sin Božji, podnio je smrt svojstvenu ljudskom stanju. Ali, usprkos strahu pred njom, prihvatio ju je činom potpunog i slobodnog podlaganja volji Očevoj. Isusov je posluš promijenio prokletstvo smrti u blagoslov.

Smisao kršćanske smrti

Zahvaljujući Kristu, kršćanska smrt ima pozitivan smisao. »Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!« (Fil 1,21). »Vjerodostojna je riječ: Ako s njime umriješmo, s njime ćemo i živjeti« (2 Tim 2,11). Bitna novost kršćanske smrti jest u ovome: kršćanin je po krštenju sakramentalno već »umro s Kristom«, da bi živio novim životom; ako pak umremo u milosti Kristovoj, fizička smrt dovršava to »umiranje s Kristom« te ispunja naše utjelovljenje u njega u njegov otkupiteljski čin.

U smrti Bog čovjeka zove k sebi. Zbog toga kršćanin može prema smrti osjetiti želju kakvu je iskusio sveti Pavao: »Želja mi je otići i s Kristom biti« (Fil 1,23); i on može svoju smrt preobraziti u čin poslušnosti i ljubavi prema Ocu, po primjeru Kristovu.

Kršćanski je pogled na smrt izvanredno dobro izražen u crkvenom bogoslužju: »Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja a ne oduzima; i pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima».

Smrt je svršetak čovjekova zemaljskog hodočašća, svršetak vremena milosti i milosrđa koje mu Gospodin pruža da ostvari svoj ovozemni život prema Božjem nacrtu i da odredi svoju konačnu sudbinu. Kada završi »jedini tijek našeg zemaljskog života«, više se nećemo vratiti da živimo druge zemaljske živote. Ljudi samo jednom umiru (Hebr 9,27). Poslije smrti nema »ponovnog rađanja« (»reinkarnacije«).

Crkva nas potiče da se pripremimo za čas smrti. »Od nagle i nepripravne smrti, oslobodi nas, Gospodine«, Litanije svih svetih, da molimo Majku Božju da nas zagovara »na času smrti naše« *Zdravo Marijo*, da se utječemo svetom Josipu, zaštitniku dobre smrti.

U svakom činu i misli tako se vladaj kao da ćeš danas umrijeti. Kad bi imao čistu savjest, ne bi se mnogo bojao smrti. Bolje je čuvati se grijeha nego izbjegavati smrt. Ako danas nisi spreman, kako ćeš biti sutra?» (KKC dijelovi 1005- 1014, 1499-1532)

2. Molitve za sretnu smrt i umiruće

Sv. Mihael zaštitnik umirućih i molitve sv. Arkanđelu za sretnu smrt

Juda Tadej u svojoj poslanici piše. «Mihael arkandeo kad se u borbi za Mojsijevo tijelo prepirao s đavlom, nije se usudio izreći protiv njega uvredljivu osudu nego je rekao: Neka ti Gospodin zapovijedi da ušutiš!» (Jd 1,9)

Ovu borbu za tijelo Mojsijevo opisali smo radi ovog zauzimanja sv. Mihaela za pravednika, od tuda običaj, da se kršćani utječu sv. Mihaelu i preporučuju mu se da im bude u pomoći na času smrti. Već sv. Herma, koji je živio odmah nakon apostola, potvrđuje da sv. Mihovil pohađa na smrti one koji su u životu opsluživali zakon Gospodnji, a kad umru on im označuje mjesto u nebu.

Prema prastarjoj predaji sv. Mihael je u Starom Zavjetu duše pravednika vodio u predpakao. On je sudjelovao i kod uznesenja Marijina na Nebo. Sv. Franjo Asiški je u spomen toga postio sve od Velike Gospe pa do svetkovine sv. Mihaela.

To tradicionalno vjerovanje poprima i Crkva uzimajući u brevijar antifonu za blagdan sv. Mihovila: «Arkandele Mihaele, postavih te vojvodom svih duša, što se u nebo primaju.» Na tu misao nailazimo i u misi za pokojne, u molitvi kod prikazanja, gdje se sv. Crkva moli za duše svih vjernih mrtvih, da ih »stjegonoša sveti Mihael povede u sveto svjetlo, što ga Bog nekoć obeća Abrahamu i potomstvu njegovu.»

Teški su posljednji časovi ljudskog života. Bore se posljednje sile života sa smrću koja sve uništava, ali se nije još i drugi boj, što ga očima ne vidimo: boj za dušu. Sotona poduzima sve da još u zadnji čas otme dušu Bogu. U taj čas ratnik i borac Božji, sv. Mihael pomaže umirućemu i krijepi ga u posljednjim trenucima, da mu onda ponese dušu pred lice Božje. Zato sv. Crkva kod izdisaja kršćaninova moli: »Primio ga sv. Mihael, arkandeo Božji, koji je zaslužio biti poglavarom vojske nebeske.»

Sv. Mihael se na slikama prikazuje nekad s mačem u ruci, a nekad s vagonom, čime se u srednjem vijeku slikovito prikazivalo da on na sudu Božjem ocjenjuje i kao mjeri čovjekova djela. Njegov

mač neka nam je na utjehu, jer imamo jakoga zaštitnika; a vaga u ruci njegovoj neka nas podsjeća kako ćemo zaslužiti njegovu pomoć: mjerimo i sami svoje misli, svoje riječi i svoja djela.

Zaziv sv. Mihaelu arkandelu za njegov zagovor u času naše smrti

Sv. Mihaele, slavni kneže, glavo i vođo nebeske vojske, primatelju duša, pobjedniče pobunjenih duhova, stanovniče Božjega dvora, iza Isusa naš divni vođo, obdaren nadčovječnom snagom i savršenošću, udostoj se sve nas, koji se pouzdano tebi utječemo, od svakoga zla izbaviti i isprosi nam svojim moćnim zagovorom milost da vjerno služeći svome Bogu sve više duhom rastemo. Moli za nas, sv. Mihaele, blaženi kneže Crkve Kristove! Da budemo vrijedni Kristovih obećanja.

Pomolimo se: Svemogući vječni Bože, koji si u svojoj divnoj dobroti i milosrđu, za sveopći spas ljudi slavnog i svetog arkandela Mihaela knezom svoje Crkve odabrao, molimo te da nas on svojim moćnim zagovorom od svih naših neprijatelja oslobodi, te da se nijedan od njih ne usudi uznemiravati nas u času smrti, i udijeli nam milost da nas on sam u Tvoju uzvišenu božansku prisutnost uvede, po zaslugama Isusa Krista, Gospodina našega. Amen. (*Imprimatur br. 205S. U Senju, dne 23. kolovoza 1912. Roko, biskup*).

Sv. Mihaelu arkandelu za sretnu smrt

Preslavni poglavico Mihaele, vojvodo vojske nebeske, primatelju duša, pobjedniče zlih duhova, čuvaru i branitelju Crkve, sve nas koji tebi vapimo oslobodi od svake tegobe i učini da po tvojoj predostojnoj molitvi napredujemo u svakoj službi Božjoj. Sveti Mihaele, brani nas u boju, da ne poginemo na strašnome sudu; primi nas poslije smrti naše i privedi u kraljevstvo nebesko. Moli za nas, sveti Mihaele. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se: Svemogući vječni Bože, koji si za spasenje ljudske naravi u prevelikoj dobrotivosti svojoj čudesno odredio slavnoga Mihaela arkandela da nam pomaže, daj milostivo da uz njegovu spasonosnu pomoć dostojni budemo na zemlji hrabro se obraniti od svih neprijatelja, da na našem odlasku s ovoga svijeta budemo oslobođeni od svake napasti te da nas on dovede pred lice tvoga veličanstva. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pomolimo se: Vjerom se utječemo pod zaštitu tvojih krila, sv. Mihaele, čuvaj nas i brani kroz sav život, i u strašnom času naše smrti, ti sveti arkandele budi nam svima blagonakloni pomoćnik. Po Isusu Kristu Gospodinu našem. Amen.

Tvojoj zaštiti, veliki nebeski kneže, sveti Mihaele, preporučujem svoje tijelo i svoju dušu! Uzimam te za svoga zaštitnika, čuvara i zagovornika; i radi časti, koju na nebesima uživaš, molim te da budeš uza me za svega moga života, a osobito u času moje smrti; pomози mi u strahovima i malodušju, da postignem kod Boga oproštenje grijeha, potpuno predanje njegovoj svetoj volji, da se moja duša sretno odijeli od tijela. Uzmi je zatim i u pratnji svetih anđela ponesi pred lice Božje, da ga gleda i uživa na sve vijeke vjekova. Amen. (*Imprimatur, Sarajevo 19.IX 1938 br. 2019*).

Molitva triju Zdravo Marija za sretnu smrt

(Sv. Matilda)

O Marijo, Gospe moja sveta, kao što je Bog Otac u svojoj svemogućnosti tebe učinio moćnom, tako Ti molim te budi uza me na času moje smrti i odagnaj od mene svaku protivnu silu. *Zdravo Marijo...* O Marijo, Gospe moja sveta, kao što te je Sin Božji obdario tolikom spoznajom i svjetlošću o sebi da sve Nebo prosvjetljuješ, tako Ti na času moje smrti moju dušu prosvjetli spoznajom prave vjere da je nijedna zabluda ili neznanje ne smućuje i ne izopači. *Zdravo Marijo...* O Marijo, Gospe moja sveta, kao što je Duh Sveti tebi obilno udijelio svoju ljubav, tako i Ti na času moje smrti udijeli mi slast Božje ljubavi, neka mi se po njoj sva gorčina smrtne borbe pretvori u slast. *Zdravo Marijo...*

Mariji, da isprosi milost sretne i dobre smrti

(Sv. Alfons Marija Liguori)

O Marijo, kakva će biti moja smrt? Ja već od sada, razmišljajući o mojim grijesima, i pomisli na taj veliki i odlučujući čas kad ću umrijeti i biti suđen na moje spasenje ili vječnu osudu, zbunjen sam i drhtim. O preslatka moja Majko u Krvi Isusa Krista i u tvom zagovoru je sva moja nada. O utjeho žalosnih, tada me ne ostavi, ne propusti da me utješiš u toj velikoj žalosti. Ako me sad toliko muči grižnja savjesti pri sjećanju na moje grijehе, nesigurnost oprostjenja, opasnost da ponovno padnem, strogost Božje pravde, što će tek onda biti sa mnom. Ako mi ne priskočiš u pomoć propasti ću. O Gospe moja, prije moje smrti, isprosi mi milost velikog kajanja za moje grijehе, istinskog obraćenja i vjernosti Bogu u životu koji mi preostaje.

Kada dođem na kraj mog života, Marijo nado moja, tada mi pomozu u toj velikoj mucu u kojoj ću biti, utješi me da ne očajavam videći svoje grijehе koje će đavao stavljati pred mene. Isprosi mi milost da Te često zazivam, da umrem s tvojim svetim imenom na ustima i imenom tvoga Sina. Naprotiv, oprosti mi moju smjelost, prije nego li izdahnem, molim te Ti dođi i utješi me svojom prisutnošću.

Tu si milost udijelila tolikom broju tebi pobožnih duša i ja je želim i nadam se zadobiti je. Istina je da sam grešnik i da to ne zaslužujem, ali sam Ti pobožan, ljubim te i imam veliko povjerenje u tebe. O Marijo isčekivati ću te, ne ostavi me neutješena. Ako nisam tolike milosti dostojan, barem mi s Neba pomozu da iz ovoga života izađem ljubeći Boga i tebe, te da dođem u Raj da vas vječno ljubim. Amen.

Mariji, da isprosi milost oprostjenja grijehа i vječnog spasenja

(Sv. Alfons Marija Liguori)

Majko Božja, evo pred tvojim nogama mene bijednog grešnika, podložnika pakla, koji se tebi utječe i u tebe se uzda. Ne zaslužujem niti da me pogledaš, ali znam da Ti koja si gledala svoga Sina kako umire da bi spasio grešnike imaš veliku želju da im pomogneš. O Majko milosrđa, pogledaj na moje bijede i smiluj mi se. Znam da te zovu utočište grešnika, nada očajnika i pomoćnicom napuštenih. Ti si dakle moje utočište, moja nada i moja pomoć. Po tvome zagovoru zadobit ću spasenje. Zbog Isusove ljubavi pomozu mi, pruži ruku bijedniku koji je pao i tebi se utječe.

Znam da se ti raduješ pomažući koliko možeš grešnika, pomozu mi sad kad mi možeš pomoći. Svojim grijesima sam izgubio Božju milost i dušu. Predajem se u tvoje ruke, kaži mi što mi je činiti da se povratim u milost moga Spasitelja, želim odmah to učiniti.

On me šalje tebi, da mi pomogneš jer želi da se utječem tvome milosrđu, pa da mi, osim zasluga tvoga Sina, Ti i tvoja molitva pomognete da se spasim. Tebi se utječem koja moliš za tolike grešnike, moli Isusa i za mene. Kaži mu da mi oprosti i On će mi oprostiti, kaži mu da želiš moje spasenje i On će me spasiti. Neka se vidi dobro koje Ti znaš učiniti onome koji ima povjerenja u tebe. Amen, tako neka bude, tome se nadam. Amen.

Sv. Josipu za milost sretne smrti

Sveti Josipe, kraj tebe su bili Isus i Marija kad je došao čas da se vratiš u kuću Očevu. Zato je pravo da ti se kršćani obraćaju kao zaštitniku i tješitelju umirućih. Molimo danas tvoju pomoć u zadnjim časovima našeg zemaljskog života. Izmoli nam milost, da ovdje živimo kao ti; u pravednosti i čistoći, u prisutnosti Isusa i Djevice Marije, te ne budemo odijeljeni od njih ni onoga dana kad će nam doći posljednji čas«. Poput tebe da budemo i mi primljeni u kuću Očevu i da naš život bude preobražen u vječne radosti kod Gospodina. Amen.

Molitva za žalosne i očajne

Duše Sveti, Bože i najbolji Tješitelju, sačuvaj nas od žalosti i malodušnosti! Izbavi sve ljude od očaja i njegovih kobnih posljedica! Svima što sami sebi zadaju smrt ili umiru od nasilne i nagle smrti, udijeli milost savršenog skrušenja prije nego li ispuste svoj posljednji dah! Srce Isusovo, u smrtnoj tjeskobi, smiluj se umirućima! Srce Marijino, puno sućuti i ljubavi, moli za sve nevoljnike! (*Imprimatur: A. Gori, OFM, patrijarha Jeruzalema, 30. 4. 1963*)

3. Litanije za umiruće i preporuke umirućih

(Iz Kanižličeva molitvenika Pobožnost na slavu presvetom Trojstvu i B.D. Mariji, objavljen s dopuštenjem zagrebačke nad. 1893. godine)

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože, *smiluj nam se!*
Sine, Otkupitelju svijeta,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Sveta Marijo, moli za umiruće!
Svi sveti anđeli i arkandeli, molite za njih!
Sveti Abele, moli za njih!
Cijeli zbore pravednika, moli za njih!
Sveti Abrahame, moli za njih!
Sveti Ivane Krstitelju, moli za njih!
Sveti Josipe, moli za njih!
Svi sveti patrijarsi i proroci, molite za njih!
Sveti Petre, moli za njih!
Sveti Pavle, moli za njih!
Sveti Andrija, moli za njih!
Sveti Ivane, moli za njih!
Svi sveti apostoli i evanđelisti, molite za njih!
Svi sveti učenici Gospodnji, molite za njih!
Svi sveti mladenci, molite za njih!
Sveti Stjepane, moli za njih!
Sveti Lovro, moli za njih!
Svi sveti mučenici, molite za njih!
Sveti Silvestre, moli za njih!
Sveti Grgure, moli za njih!
Sveti Augustine, moli za njih!
Svi sveti biskupi i ispovjedaoci, molite za njih!
Sveti Benedikte, moli za njih!
Svet Franjo, moli za njih!
Sveti Kamilo, moli za njih!
Sveti Ivane od Boga, moli za njih!
Svi sveti redovnici i pustinjaci, molite za njih!
Sveta Marijo Magdaleno, moli za njih!
Sveta Lucijo, moli za njih!
Sve svete djevice i udovice, molite za njih!

Svi sveti i svetece Božje, zagovarajte ih!

Milostiv budi, oprosti im, Gospodine!
Milostiv budi, oslobodi ih, Gospodine!
Od srdžbe svoje, oslobodi ih, Gospodine!
Od smrtnog pogibjelji, oslobodi ih, Gospodine!
Od zle smrti, oslobodi ih, Gospodine!
Od muka paklenih, oslobodi ih, Gospodine!
Od svakoga zla, oslobodi ih, Gospodine!
Od đavlove vlasti, oslobodi ih, Gospodine!
Po rođenju svojem, oslobodi ih, Gospodine!
Po križu i mucu svojoj, oslobodi ih, Gospodine!
Po smrti i ukopu svojem, oslobodi ih, Gospodine!
Po slavnom uskrsnuću svojem, oslobodi ih, Gospodine!
Po čudesnom Uzašašću svojem, oslobodi ih, Gospodine!
Po milosti Duha Svetoga Utješitelja, oslobodi ih, Gospodine!
Na dan sudnji, oslobodi ih, Gospodine!
Mi grešnici, Tebe molimo, usliši nas!
Da im oprostiš, Tebe molimo, usliši nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
 smiluj nam se, Gospodine!
Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se! Gospodine, smiluj se!

Izbavi, Gospodine, duše službenika i službenica svojih od svih pogibli pakla, od zamka kazni i od svih nevolja! Amen! (*Prema Rimskom brevijaru*)

Molitva naknade za umiruće

Vječni Oče, prikazujem Ti Srce Isusovo u smrtnoj tjeskobi sa svom Njegovom ljubavlju, sa svim Njegovim trpljenjem i sa svim Njegovim zaslugama:

- kao zadovoljštinu za grijehe što su ih umirući učinili za svega svojega života. Slava Ocu ...
- za pročišćenje dobrih djela što su ih umirući loše učinili za svega svojega života. Slava Ocu...
- kao naknadu za sva dobra djela što su ih umirući propustili učiniti za svojega života . Slava Ocu ...
- za zahvalu u ime svih umirućih za milosti što su ih primili za svega svojega života. Slava Ocu ...

(*Imprimatur: Mechliniae 28. I. 1960. L. J. Suenens V. G.*)

Molitva za umiruće

(*sv. Ivan Pavao II*)

Svemogući i vječno živi Bože, Oče siromaha, snago bolesnika, nado umirućih! Hvala ti za dar ljudskog života, a osobito za obećanje vječnog života. Mi znamo da si uvijek blizu svima koji su slomljena srca, svim siromasima, slabima i bolesnima. Bože koji si pun nježnosti i sućuti, primi molitve koje ti upravljamo za svoju bolesnu braću i sestre. Umnoži im vjeru i pouzdanje u tebe. Ojačaj ih svojom ljubaznom nazočnošću i ozdravi ih, ako ti je milo, te daj njihovim tjelesima i dušama obnovljenu snagu.

Ljubazni Oče, blagoslovi umiruće, blagoslovi sve koji će se uskoro s tobom susresti licem u lice. Mi vjerujemo da si od smrti učinio vrata vječnog života. Čuvaj našu umiruću braću i sestre u

svojoj ljubavi i vodi ih sigurnom rukom u domovinu vječnog života s tobom. Bože, izvore svake jakosti, pogledaj i štiti sve one koji se posvećuju bolesnicima i umirućima.

Daj im duh hrabrosti i nježnosti. Podrži ih u njihovim naporima da donesu okrepu i ozdravljenje. Daj da sve više i više budu znak tvoje preobrazujuće ljubavi. Daj da svi uvide da si ti ljubazni Otac, Bog milosrđa i sućuti. Amen.

Preporuke umirućih

Isuse, Marijo, Josipe, pomozite mu (joj) u posljednjoj borbi! Isuse, Marijo, Josipe, dajte da u miru s vama usnem i počivam. Pođi kršćanska dušo s ovoga svijeta, u ime Boga Oca svemogućega koji te je stvorio, u ime Isusa Krista koji te otkupio, u ime Duha Svetoga koji se u te izlio.

Danas ti bilo mjesto u miru i prebivalište kod Boga, sa svetom Bogorodicom Marijom, svetim Josipom i sa svima anđelima i svecima Božjim. Preporučujem te dragi brate (draga sestro) svemogućem Bogu i predajem te onomu koji te je stvorio. Neka ti na odlasku iz ovoga života dođe ususret Djevica Marija, anđeli i svi sveti.

Oslobodio te Krist koji se udostojao za te umrijeti; neka te on smjesti u svoj Raj da ga gledaš licem u lice za svu vječnost.

Vječni Oče prikazujem ti zasluge Predragocjene Krvi Isusa Krista, tvoga ljubljenoga Sina i našeg Božanskog Spasitelja, za sve one koji će danas umrijeti, sačuvaj ih od paklenih muka i dovedi u vječnu Domovinu.

4. Isusovo obećanje milosti vječnog spasenja umirućima pored kojih se bude molila krunica na čast Božanskog Milosrđa

(U katoličkoj svetačkoj i pobožnoj tradiciji postoji više obećanja milosti vječnog spasenja onima koji obave određene pobožnosti za svoga života. Među najpoznatijima su Devet prvih petaka (po sv. Margareti Mariji Alacoque); Pet prvih subota (Fatimska ukazanja); Ustrajna molitva Gospine krunice (po bl. Alanu de la Roche); Brigistine molitve na čast Muke, Rana i Krvi Kristove (po sv. Brigiti Švedskoj).

Jedno slično obećanje Isus je dao po sv. Faustini i za one koji bdiju i mole za umiruće kada se pored kojih bude molila Krunica na čast Božanskog milosrđa.

(Isusove riječi svetoj sestri Faustini Kowalskoj koja je proglašena blaženom 18. travnja 1993., a svetom 30. travnja 2000.)

"Obećavam da se duša koja bude štovala ovu sliku neće izgubiti (misli se na sliku prozvanu Milosrdni Isus). Već na ovome svijetu obećavam joj pobjedu nad neprijateljima, posebno pak u smrtnom času. Ja, Gospodin, štitić ću je kao svoju čast. Zrake na slici označuju krv i vodu koje potekoše iz dubine mojega milosrđa, u času kad je moje umiruće srce na Križu bilo kopljem probodeno."

"Kćeri moja, govori cijelome svijetu o mojem neiscrpnome milosrđu. Ja želim da blagdan božanskoga milosrđa bude utočište svih duša, poglavito svih grješnika. Toga dana izlit će se punina mojega milosrđa. Ja ću izliti čitavo more milosti na duše koje se budu približile tomu izvoru. Tko god se toga dana ispovijedi i pričesti, dobit će potpun oprost od grijeha i kazne za grijeh. Neka se nitko ne boji pristupiti k meni, makar njegovi grijesi bili najopakiji. Želim da se blagdan mojega milosrđa svečano proslavi na prvu nedjelju nakon Uskrsa."

"Duše koje šire štovanje mojega milosrđa štitić ću cijelog života kao što majka štiti svoje dijete, a na smrtnome času bit ću im spasitelj, a ne sudac. U tom zadnjem času duša nema druge zaštite osim mojega milosrđa. Sretne li duše koja je već za života bila uronjena u moje milosrđe, jer je neće stići pravda!"

"Prije nego dođem kao pravedan sudac, otvorit ću širom vrata svojega milosrđa. Tko pak ne želi proći kroz vrata milosrđa, morat će proći kroz vrata pravde."

"Duše koje mole krunicu Božanskoga Milosrđa, bit će u svojem životu uključene u moje milosrđe, napose u smrtnome času."

"Čovječanstvo neće naći mira tako dugo dok se s posvemašnjim pouzdanjem ne obrati na moje milosrđe. Kaži bolesnome čovječanstvu da se mora uteći mojemu milosrdnomu srcu i ja ću ga obdariti mirom."

Veliko Spasiteljeve obećanje za pomoć umirućima

Isusove riječi svetoj sestri Faustini *"Ako se ova krunica božanskom milosrđu bude molila kod nekoga umirućega, ublažit će se gnjev Božji, a beskrajno Milosrđe zagrlit će dušu umirućega, primjenjujući na nju bolne patnje svojega Božanskoga sina."*

Krunica na čast Božanskog Milosrđa

Moli se na običnoj krunici ovako:

Na prva tri zrna moli se:

Očenaš, Zdravomarijo, Vjerovanje.

Na svih pet desetica moli se:

a) na velika zrnca:

Vječni Oče, prikazujemo ti tijelo i krv, dušu i božanstvo tvojega preljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za svoje grijeha i grijeha cijeloga svijeta.

b) na mala zrnca (10 puta):

Po pregorkoj mucii Isusovoj smiluj se nama i cijelomu svijetu.

c) na kraju krunice doda se (tri puta):

Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelomu svijetu.

Isus je rekao sveticima: "Moli trajno krunicu koju sam te naučio. Onomu tko je bude molio udijelit će se veliko milosrđe već za života, a posebno na času smrti."

5. Nauk Crkve o zadnjim stvarima čovjeka: smrti, sudu, raj, čistilištu i paklu

Katekizam Katoličke Crkve o zadnjim stvarima uči:

Za kršćanina koji svoju smrt sjedinjuje sa smrću Kristovom, smrt je kao odlazak Kristu i ulazak u vječni život. Kad Crkva, posljednji put, nad umirućim kršćaninom izrekne oprosne riječi Kristova odrješenja, kada ga posljednji put obilježi okrepljujućim pomazanjem i kada mu u popudbini (pričesti) dadne Krista kao hranu za putovanje, ona mu se obraća s blagim i ohrabrujućim riječima:

«Pođi, kršćanska dušo, s ovoga svijeta u ime Boga Oca svemogućega, koji te je stvorio, u ime Isusa Krista, Sina Boga živoga, koji je za te trpio, u ime Duha Svetoga, koji se u te izlio. Danas ti bilo mjesto u miru i prebivalište kod Boga na svetome Sionu, sa svetom Bogorodicom Djevicom Marijom, sa svetim Josipom i svim anđelima i svecima Božjim (...). Vрати se svojem početniku koji te je načinio od gliba zemaljskoga. I zato neka ti na odlasku iz ovoga života dođe u susret Djevica Marija, anđeli i svi sveti da svoga Otkupitelja gledaš licem u lice».

Posebni sud

Smrt je svršetak ljudskog života kao vremena otvorena primanju ili odbijanju milosti Božje koja se očitovala u Isusu Kristu. Novi zavjet govori o sudu poglavito gledom na konačni susret s Kristom o njegovu drugom dolasku, ali u više navrata potvrđuje također neposrednu nagradu ili kaznu nakon smrti, koja će biti dodijeljena svakome prema njegovim djelima i njegovoj vjeri. Prisposoba o siromašnom Lazaru i Kristova riječ dobrom razbojniku na križu, kao i drugi tekstovi Novoga zavjeta, govore o posljednjoj sudbini duše koja može biti različita.

Svaki čovjek već od časa smrti, u posebnom sudu koji mu život stavlja u odnos prema Kristu, prima u svojoj besmrtnoj duši vječnu nagradu ili kaznu: ili treba proći kroz čišćenje, ili će neposredno ući u nebesko blaženstvo, ili će se odmah zauvijek osuditi. Uvečer našega života, bit ćemo suđeni prema ljubavi (br. 1021- 1023).

Konačno čišćenje ili Čistilište

Oni koji umru u milosti i prijateljstvu s Bogom, a nisu potpuno čisti, iako su sigurni za svoje vječno spasenje, moraju se poslije smrti podvrgnuti čišćenju, kako bi postigli svetost nužnu za ulazak u nebesku radost.

To konačno čišćenje izabranih, koje se posve razlikuje od kazne osuđenih, Crkva naziva Čistilištem. Nauk vjere s obzirom na Čistilište Crkva je jasno izrazila posebno na Firentinskom i Tridentskom saboru. Crkvena predaja, pozivajući se na neka mjesta Svetog pisma, govori o čistilišnoj vatri.

Što se tiče nekih lakih pogrešaka, treba vjerovati da prije općeg suda postoji čistilišna vatra, prema onome što potvrđuje Onaj koji je Istina, govoreći da onome tko izgovori hulu protiv Duha Svetoga neće biti oprostena ni na ovom ni u budućem svijetu (Mt 12,31). Prema toj pouci možemo zaključiti da se neke pogreške mogu oprostiti na ovom svijetu, a neke druge u budućem svijetu.

Taj se nauk također oslanja na molitvenu praksu za pokojne, o čemu govori Sveto pismo: »Zato je (Juda Makabejac) za pokojne prinio žrtvu naknadnicu da im se oprostite grijesi« (2 Mak 12,46). Crkva je od prvih vremena, častila spomen mrtvih i za njih prinosila molitve, poglavito misnu žrtvu, da bi očišćeni, mogli prispjeti k blaženom gledanju Boga. Crkva također preporučuje milostinju, oprostite i djela pokore u korist pokojnika.

Pružajmo im pomoć i obnavljajmo im spomen. Ako su Jobovi sinovi bili očišćeni žrtvom svog oca, zašto bismo sumnjali da će naši prinosi za pokojne tim pokojnicima pružiti neku utjehu? Ne oklijevajmo pružati pomoć onima koji su preminuli i prikazivati za njih svoje molitve. (br. 1030-1033)

Pakao

Ne možemo biti s Bogom sjedinjeni ako se slobodno ne odlučimo da ga ljubimo. Ali, Boga ne možemo ljubiti ako teško griješimo protiv njega, protiv svog bližnjega ili protiv nas samih: *tko ne ljubi, ostaje u smrti. Tko god mrzi brata svoga, ubojica je. A znate da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života* (1 Iv 3,14.15). Naš Gospodin upozorava nas da ćemo biti od njega odijeljeni, ako u teškim potrebama ne priskočimo u pomoć siromašnima i malenima, njegovoj braći. Umrijeti u smrtnom grijehu, a da se čovjek za nj nije pokajao i prihvatio milosrdnu ljubav Božju, znači, po svom slobodnom izboru, ostati zauvijek odijeljen od njega. To upravo jest stanje konačnog samo-isključenja iz zajedništva s Bogom i s blaženicima, koje označujemo riječju »pakao«.

Isus često govori o »geheni«, o vatri »koja se ne gasi«, pripremljenoj onima koji dokraja života odbijaju vjerovati i obratiti se, i gdje se istodobno može izgubiti duša i tijelo. Isus teškim riječima navješćuje *da će poslati svoje anđele da pakupe sve (...) bezakonike i bace ih u peć ognjenu* (Mt 13,41-42), i da će izreći osudu: *Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni* (Mt 25,41).

Crkva u svom naučavanju potvrđuje opstojnost pakla i njegovu vječnost. Duše onih koji umiru u smrtnom grijehu odmah nakon smrti silaze u pakao, gdje trpe paklene muke, »vječni oganj«. Glavna se paklena muka sastoji u vječnom odjeljenju od Boga, u kojemu jedinome može čovjek naći život i sreću, za što je stvoren i za čime teži.

Izjave Svetoga pisma i učenje Crkve o paklu jesu poziv na odgovornost, kojom čovjek mora svoju slobodu upotrijebiti u cilju svoje vječne sudbine. Istodobno su hitan poziv na obraćenje: *Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu. O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!* (Mt 7,13-14):

Budući da ne znamo ni dana ni časa, trebakako opominje Gospodin, da ustrajno bdijemo da dovršivši jedini tijek našega zemaljskog života, zaslužimo s njim ući na svadbu i ubrojiti se među blagoslovljene i da ne budemo kao zli i lijeni sluge otjerani u vječni oganj, u vanjske tmine gdje »će biti plač i škrgut zubi«.

Bog nikoga ne predodređuje za pakao; za to je potrebno svojevolumno odvratanje od Boga (smrtni grijeh) i ustrajanje u tome sve do kraja. U euharistijskom slavlju i u dnevnim molitvama vjernika Crkva zaziva milosrđe Boga *koji neće da itko propadne, nego hoće da svi prispiju k obraćenju* (2

Pt 3,9). Molimo, Gospodine, blagohotno primi ovaj žrtveni prinos nas tvojih slugu i sve obitelji svoje: obdari naše dane svojim mirom, izbavi nas od vječne osude i ubroji nas među izabrane svoje. (Br. 1033 – 1037).

Posljednji sud

Posljednjem sudu prethodit će uskrsnuće svih mrtvih, »pravednika i nepravednika« (Dj 24,15). To će biti »čas kad će svi koji su u grobovima čuti glas Sina čovječjega. I izići će: koji su dobro činili - na uskrsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrsnuće osude« (Iv 5,28-29). Tada će Krist »doći u slavi i svi anđeli njegovi s njime (...). I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi s desna, a jarce s lijeva (...) otići će ovi u muku vječnu a pravednici u život vječni« (Mt 25,31. 32. 33, 46).

Pred Kristom koji je Istina, bit će konačno iznesena istina o stavu svakoga čovjeka prema Bogu. Posljednji sud će otkriti do zadnjih posljedica, sve što je tko za svoga zemaljskog života dobra učinio ili propustio učiniti: *Sve je zlo koje čine opaki zabilježeno - da oni to i ne znaju. U dan kad Bog neće šutjeti* (Ps 50,3) (...) okrenut će se prema zlima: «Ja sam, reći će im, na zemlju postavio svoje siromahe zbog vas. Ja sam, njihov gospodar, stolovao na nebu zdesna svojega Oca - a moji su udovi na zemlji bili gladni. Da ste dali mojim udovima, vaš bi dar bio došao sve do Glave. Kad sam postavio svoje siromahe na zemlju, učinio sam ih vašim dostavljačima, da donose vaša dobra djela u moju riznicu: vi niste ništa položili u njihove ruke, zato kod mene ništa ne posjedujete«.

Posljednji sud bit će u vrijeme slavnog povratka Kristova. Samo mu Otac zna sat i dan; samo on odlučuje o njegovu dolasku. Po svom će Sinu Isusu Kristu izreći tada konačni pravorijek o svoj povijesti. Tada ćemo upoznati posljednji smisao čitava stvorenja i svu ekonomiju spasenja; shvatit ćemo čudesne putove kojima je njegova Providnost vodila svaku stvar njezinu konačnom cilju. Posljednji će sud otkriti, da Božja pravda pobjeđuje sve nepravde što su ih Božja stvorenja počinila te da je Božja ljubav jača od smrti. (br. 1038-1040)

Nebo

Oni koji umiru u Božjoj milosti i prijateljstvu i koji su posve očišćeni, žive zauvijek s Kristom. Zauvijek su slični Bogu, jer ga gledaju »kao što jest« (7 Iv 3,2), licem u lice:

«Našom apostolskom vlašću definiramo da prema općem Božjem određenju, duše svih svetih koji su otišli s ovoga svijeta prije Muke Gospodina našega Isusa Krista, (...) i svih drugih vjernika koji su umrli pošto su primili sveto Kristovo krštenje u kojih u času smrti nije bilo ništa za čišćenje (...) ili, ako je nešto bilo ili nešto bude što treba očistiti, čim poslije svoje smrti, budu očišćene (...) i prije uskrsnuća njihovih tjelesa i općeg suda - i to nakon Uzašašća Gospodina i Spasitelja Isusa Krista na nebo - bile su, jesu i bit će u nebu, u kraljevstvu nebeskom i raju nebeskom s Kristom, u društvu svetih anđela. One su poslije muke i smrti našega Gospodina Isusa Krista, ugledale i gledaju Božju bit neposrednim gledanjem, i to licem u lice, bez posredovanja ikakvog stvorenja.»

Taj savršeni život, to zajedništvo života i ljubavi s Presvetim Trojstvom, s Djevicom Marijom, anđelima i svim blaženicima - zove se »nebo«. Nebo je čovjekov krajnji cilj i ostvarenje njegovih najdubljih težnja, stanje najveće i konačne sreće.

Živjeti u nebu znači »biti s Kristom«. Izabranici žive »u njemu«, ali čuvajući, dapače nalazeći u njemu svoj pravi identitet i vlastito ime: Život znači biti s Kristom; stoga gdje je Krist, tu je život, tu je kraljevstvo.

Isus Krist nam je svojom smrću i uskrsnućem »otvorio« nebo. Život se blaženih sastoji u potpunom posjedovanju plodova Kristova otkupljenja; svojoj nebeskoj proslavi on pridružuje one koji su u nj vjerovali i ostali vjerni njegovoj volji. Nebo je blažena zajednica svih koji su njemu savršeno pritijelovljeni.

To otajstvo blaženog zajedništva s Bogom i sa svima onima koji su u Kristu, nadilazi svako poimanje i svako predočenje. Sveto pismo nam o tome govori u slikama: život, svjetlost, mir, svadbena gozba, vino vječnog Kraljevstva, kuća Očeva, nebeski Jeruzalem, raj: *Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube* (1 Kor 2,9).

Bog se, zbog svoje transcendencije, može vidjeti onakav kakav jest samo kad on sam svoju Otajstvenost otvori neposrednom promatranju čovjeka i kad mu za to dade sposobnost. To promatranje Boga u nebeskoj slavi Crkva naziva »blaženim gledanjem«:

Kakva će biti tvoja slava i tvoja sreća: bit ćeš pripušten da gledaš Boga, imat ćeš čast da sudjeluješ u radostima spasenja i vječnoga svjetla zajedno s Kristom, Gospodinom tvojim Bogom, (...) da uživaš u Kraljevstvu nebeskom, u društvu pravednika i Božjih prijatelja, radost postignute besmrtnosti.

U slavi nebeskoj, blaženici s radošću nastavljaju ispunjati volju Božju u odnosu prema drugim ljudima i cijelom stvorenju. Oni već kraljuju s Kristom; s njim će »kraljevati u vijeke vjekova« (Otk 22,5). (br. 1023- 1029).

6. Razmatranja svetaca o smrti i sudu Božjemu

Razmišljati o zadnjim stvarima ljudskog života skupa sa svecima znači podići pogled od svakodnevnice i promatrati život u horizontu vječnosti. Samo postavljajući ozbiljna ljudska i vjerna pitanja o smislu života kako dobro živjeti, kako živjeti s Isusom Kristom i založiti život u ljubavi i služanju Bogu i ljudima; smrt, sud, pakao, čistilište i raj nisu za osobu tragičan događaj, razlog za zabrinutost i nutarnju muku. Poslovica kaže: Umire se kako se živjelo. Kršćanski gledano život je hodočašće prema vječnosti, u kući našeg nebeskog Oca pred kojim nam se pojaviti u trenutku smrti. Bog je dao svoga Sina za naše spasenje i kršćanin zna da i u životu i u smrti može računati na Kristovu ljubav i praštanje, ali isto tako zna da je pozvan svakodnevno se opredijeliti za Krista i služiti mu. Čovjek se ne smije pojaviti pred Bogom u smrtnom grijehu jer se time samo isključuje iz zajedništva i života s Bogom, a to je punina života i život u blaženstvu zauvijek.

Kršćanska vjera daje cjelovit i vedar odgovor na najteža pitanja ljudskog života. U mjeri u kojoj osoba prakticira vjeru i molitvu i redovito pristupa sakramentima, u dušu vjernika silazi Božji mir koji nadilazi ljudske snage i daje osobi sigurnost vjere da njen život ide putem koji će dovesti do spasenja u vječnosti.

O velikom misteriju smrti Drugi vatikanski koncil u konstituciji *Radost i nada* ovako naučava: "Zagonetka ljudskog položaja dosiže vrhunac pred licem smrti. Ne muči čovjeka samo bol i sve veći rasap tijela nego ga također, dapače još više, muči strah od ugasnuća za vazda. I po prirodnom nagonu svoga srca čovjek ispravno sudi kad s jezom odbija posvemašnje razaranje i nepovratno skončanje svoje osobe. Klica vječnosti što je u sebi nosi, nesvodiva na samu materiju, buni se protiv smrti. Svi pokušaji tehnike, ma kako bili korisni, ne mogu smiriti tjeskobu čovjeka, naime produženje biološkog trajanja ne može utažiti one želje za daljnjim životom koje su neodoljivo ukorijenjene u njegovu srcu.

Dok je pred smrću nemoćno svako maštanje, Crkva poučena božanskom objavom, tvrdi da ga je Bog stvorio za blaženi cilj s onu stranu zemaljske bijede. Štoviše, kršćanska vjera uči da će ta tjelesna smrt, od koje bi čovjek bio pošteđen da nije sagriješio, biti jednom pobijedena kada svemoguć i milosrdni Spasitelj vrati čovjeku spasenje što ga je svojom krivljom izgubio. Bog je naime pozvao i poziva čovjeka da čitavim svojim bićem prione uza nj u vječnom zajedništvu nepropadljivog božanskog života.

Tu je pobjedu Krist izvojevao uskrsnuvši na život, pošto je svojom smrću oslobodio čovjeka od smrti. Svakom čovjeku koji razmišlja, vjera predočena solidnim argumentima pruža odgovor na tjeskobna pitanja o njegovoj budućoj sudbini, ujedno mu omogućuje da u Kristu bude u zajedništvu sa svojom predragom, već preminulom braćom, ulijevajući mu nadu da su oni već postigli pravi život kod Boga".

Katekizam Katoličke Crkve govoreći o Isusu Kristu, sucu i sudu nad ljudskim životom nakon smrti uči: "Krist je Gospodar vječnog života. Njemu kao Otkupitelju svijeta pripada puno pravo da konačno sudi djela i srca ljudi. On je stekao to pravo svojim Križem. Tako je Otac sav sud predao Sinu. Sin pak nije došao suditi, nego spasiti i dati život koji je u njemu. Odbijanjem milosti u ovom životu svatko već sudi samoga sebe, prima po svojim djelima, odbijajući Duha ljubavi, može sebe osuditi i za vječnost" (br.679).

Iz navedenog teksta se vidi da sva dramatičnost smrti, suda, osude pa i pakla je plod ljudske slobode i odbijanja milosti Božjega spasenja te se radi o samo isključivanju iz vječnog blaženstva.

Smrt i sud

(Misli sv. Ivana Marije Vianneya)

Dani našeg života su odbrojani. Još više: ne znamo ni sata, ni časa kada će nas naš najviši Sudac pozvati pred svoju sudačku stolicu, a to će biti možda upravo u trenutku, kada najmanje na to mislimo ili smo najmanje pripravnici, da ovaj strašni račun položimo.

Tko na smrt ne misli za vrijeme svog života, izlaže se velikoj opasnosti, da na nju posve zaboravi, kao i opasnosti da želi ovo zanemarivanje popraviti istom onom, kad za to nema više lijeka, kada je smrt pred vratima.

Čovjek kojemu je smrt uvijek pred očima, može sebe smatrati samo kao putnika na zemlji, koji svijetom prolazi i bez opiranja sve ostavlja što sretne, jer on jednom drugom cilju stremi i jednoj drugoj domovini ide u susret.

Čovjek, koji svoju dušu želi spasiti, ne smije nikada izgubiti misao na smrt. Već je sam po sebi strašan trenutak, kad sve što je na svijetu za čovjeka umire, kada i čovjek istodobno svemu umire i mora ostaviti sve što je na svijetu za njega bilo.

Nasljedujemo sve, kojima je promatranje posljednjih stvari bio glavni posao. Pustimo neka prođe što sa vremenom prolazi, posvetimo svi misli i brigu onome što je trajno i vječno.

Moj Bože, zašto se tako grčevito vežemo za život na zemlji, kada samo jedan kratki čas smijemo na njoj boraviti i onda sve ostaviti ništa sa sobom uzeti, nego samo ono dobro i zlo što smo za vrijeme svog kratkog zemaljskog života učinili?

Kada promatramo način, kako živimo, izgledamo, kao da mislimo kako ovaj zemaljski život ne moramo ostaviti. Ah, kako ozbiljno trebamo biti u strahu ako živimo kao slijepci, da ćemo kao takvi i umrijeti.

Cijeli čovječji život sadržan u ovim trima riječima: živjeti, umrijeti i biti suđen. Smrt, sama po sebi nije tako strašna kako bi netko mogao misliti, ovisi samo o nama, hoćemo li je učiniti sretnom, lijepom i ugodnom.

O bijedni živote, kako se može netko za tebe toliko vezati? ... Nema zaista na svijetu niti jedne životinje, koja bi bila ispunjena sa toli bijede kao čovjek.

Da, mi ćemo kod umiranja uzeti sa sobom sve što dragocjenog posjedujemo, sva naša dobra djela. Prolazna dobra ostavljamo na zemlji, samo ono što vječno treba trajati, naša djela, ona će nas slijediti.

Ako sve što činimo, činimo onako kako bismo u smrtnom času željeli, da smo učinili, sve će biti dobro učinjeno.

Kršćani koji su osuđeni, moraju u Paklu puno teže muke trpjeti, nego pogani ... O Paklu, kršćanina, kako strašan i neumoljiv ćeš biti!

Kad bi jedan osuđenik imao sreću, da svakih tisuću godina samo pet minuta gleda Boga, Pakao za njega ne bi više bio Pakao.

O Bože, možemo li nešto užasnije pomisliti nego ovo: Jedan kršćanin ... u Paklu! Jedan kršćanin, koji se nalazi među đavolima! Jedan ud Isusa Krista - u plamenima Pakla! Jedno dijete Božje - u raljama Lucifera!

Koje li razlike! Kad je Bog stvarao svijet, upotrijebio je sedam dana za to: ali da ga razori u dan svoje srdžbe kod posljednjeg Suda, biti će dosta jedan trenutak. Kad je Bog stvarao svemir i sve. što je u njemu, nije dozvao nikakvih gledatelja da vide ovolika čuda, ali kod njihova razaranja bit će svi ljudi prisutni, svi će oni tada morati priznati da postoji jedan svemogućí Bog.

Kako malo kršćana zna što u stvari čini, kada griješi! Dođite vi bezbožne rugalice, dođite vi tvrdokorni nevjernici, dođite vidite, postoji li jedan Bog, je li On vidio sve vaše čine i hoće li ih suditi i je li svemogućí! O Bože, kako će rugalica promijeniti svoj podrugljivi govor u ovom strašnom času!

«Dođite», reći će Isus Krist na dan Suda svojim pravednicima - dođite djeco! Ja želim da cijeli svijet vidi, kako mnogo i s kojom radošću ste vi za Mene radili i trpjeli. Okorjeli grešnici, nevjernici govorili su uvijek da sam Ja ravnodušan za sve što činite za Mene; ali danas ću im pokazati, da sam sve suze vidio i prebrojao što ste ih prolili u dalekim pustinjama; ja im hoću danas dokazati, da sam bio uz vas na stratištima, gdje ste za Mene svoju krv prolijevali. Dođite svi i pojavite se pred ovim grešnicima koji su Me prezreli i pogodili, koji su se usudili govoriti, da Ja ne postojim, da ih ne vidim. Dođite moja djeco, dođite moji ljubljani i vidjet ćete kako sam dobar i kako je velika moja ljubav prema vama!»

Marija Majka kršćana u životu i smrti

(sv. Ljudevit M.G. Montfortski)

Bog Sin hoće da sebe oblikuje i, na neki način, neprestano utjelovljuje u svojim udovima po svojoj dragoj Majci, te joj veli: *Uđi u baštinu Izraelu* (Si 24,8). Kao da joj time kaže: Bog, moj Otac, dao mi je u baštinu sve narode zemlje, sve ljude, dobre i zle, predodređenike i odbačenike. Jedne ću voditi zlatnom palicom, a druge gvozdenom. Jednima ću biti otac i odvjetnik, drugima pravedan osvetnik, a svima sudac. Ali ti, moja mila Majko, ti ćeš imati za svoje nasljedstvo i posjed samo predodređenike, kojih je prasluka Izrael; kao dobra majka ti ćeš ih roditi, hraniti, odgojiti; a kao njihova vladarica ti ćeš ih voditi, njima upravljati i braniti ih.

“Čovjek i čovjek rođen je u njoj” (Ps 86,5) kaže Duh Sveti. Neki Oci tumače te riječi tako da je prvi čovjek, koji se je rodio od Marije, Čovjek-Bog, Isus Krist; a drugi da je samo čovjek, posinak Božji i Marijin. Ako se je Isus Krist, Glava ljudi rodio od Marije, tada se i predodređenici, koji su udovi ove Glave, nužno moraju roditi od nje. Nikad jedna te ista majka ne daje na svijet glavu bez udova, niti udove bez glave, jer bi to bila nakaza u prirodi; jednako u redu milosti Glavu i udove rađa jedna te ista majka. Ako bi se koji od mističnoga tijela Kristova, koji predodređenik, rodio od druge majke, a ne od Marije, koja je rodila Glavu, to on u stvari ne bi bio predodređenik niti od Isusa Krista, nego nakaza u redu milosti.

Uz to, budući da je Isus plod Marijin sada kao i uvijek, kako to o njemu ponavljaju nebo i zemlja tisuću i tisuću puta svaki dan: *I blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus*, to je sigurno da je Isus Krist zbilja plod i djelo Marijino, kao za svakoga čovjeka koji ga posjeduje, tako i za sve ljude uopće. Zato, ako je koji vjernik oblikovao Isusa u svome srcu, on može slobodno reći: “Velika hvala Mariji! Onaj koga ja posjedujem, njezino je djelo i njezin plod; ja ga bez nje ne bih imao”. Mariji se mogu primijeniti, s većim pravom negoli ih sveti Pavao primjenjuje sebi, ove riječi: *Djeco moja, koju ponovno s bolovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama* (Gal 4,19). Ja rađam - veli Marija - svaki dan djecu Božju, sve dok se Isus, moj Sin, ne oblikuje u njima u puninu svoje dobi.

Sveti je Augustin nadvisio sama sebe i sve što ja rekoh, kad je kazao da su svi predodređenici, kako bi mogli odgovarati slici Sina Božjega, dok su na svijetu, skriveni u krilu Presvete Djevice gdje ih ova dobra Majka čuva, hrani, uzdržava i odgaja, dok ih poslije njihove smrti ne porodi za slavu, a tada i jest pravi njihov rođendan, kako Crkva naziva smrt pravednika. Otajstva milosti, nepoznata odbačenicima, a malo poznata predodređenima.

Uvodna napomena: Smisao slijedećih svetačkih meditacija nije u tome da ih žurno jedne iza drugih čitamo kao bilo koji tekst nego da izaberemo jedno ili najviše dva razmatranja pa da se nad njima zadržimo duže vrijeme u molitvi kao što nas dolje niže u Metodi uči sv. Alfons Marija Liguori.

Metoda za razmatranje o zadnjim stvarima

(sv. Alfons Marija Liguori)

Dušo moja pobudi vjeru i znaj da si u Božjoj prisutnosti i duboko mu se klanjaj. Ponizi se pred nogama tvoga Boga i moli ga svim srcem da ti oprost. Zbog ljubavi Isusa Krista traži od Boga svijetlo, preporuč se Presvetoj Djevici Mariji i svecima sa molitvom *Zdravo Marijo i Slava Ocu...* Polagano čitaj odlomak po odlomak tekst meditacije. Poslije svake točke promatraj vječnu istinu o

kojoj govori. Na kraju učini posebne odluke da ćeš ispraviti neki određeni porok i moli slijedeću molitvu:

Bože moj, nepogrešiva istino, jer si Ti Crkvi objavio vjerujem sve što sveta Crkva mi predlaže za vjerovati: vjerujem da si Ti moj Bog, Stvoritelj svega koji za cijeli vječnost nagrađuješ Rajem pravednike a Paklom kažnjavaš grešnike, vjerujem da si jedna bit u Tri osobe, to jest Otac, Sin i Duh Sveti. Vjerujem u Utjelovljenje i smrt Isusa Krista, čvrsto vjerujem sve što uči sveta Crkva. Zahvaljujem Ti što si me učinio kršćaninom, ispovijedam da u mojoj svetoj vjeri želim živjeti i umrijeti.

Bože moj, vjerujem tvojim svetim obećanjima jer si Ti moćan, vjeran i milosrdan. Po zaslugama Isusa Krista nadam se zadobiti oprostjenje mojih grijeha, ustrajnost do kraja i slavu u Raju. Bože moj, jer si Ti beskrajna dobrota, dostojan beskrajne ljubavi, ljubim te iznad svega drugoga svim svojim srcem, i kajem se cijelim srcem za sve svoje grijeha jer sam uvrijedio tebe najveće dobro, žao mi je. Odlučujem, uz pomoć tvoje milosti, da ću ubuduće radije umrijeti nego te uvrijediti. Odlučujem također da ću u životu i na času smrti primati tvoje svete sakramente. (Sv. Alfons Liguori, *Massime etrene u Opere ascetiche*, st. 129.)

O vremenu i plodu razmatranja o vječnim istinama

(sv. Petar Alkatranskom)

Evo imaš kršćanski čitatelju razmatranja kojima bilo koji tjedan možeš zabaviti svoju dušu. Ne čitaj ih da ne bude neprilično ako si nešto drugo tih dana uzeo za razmatranje. Kako smo naime malo prije kazali, što god bi moglo srce potaknuti na ljubav i strah Božji te na opsluživanje Božjih zapovijedi, korisno se može uzeti kao predmet razmatranja.

Ako smo ih iz tolikog broja drugih izabrali to je zato što u sebi sadrže osnovna otajstva naše vjere, i zato što u njima ima više moći i snage da ljudska srca potaknu na ljubav i strah Božji. Napokon smo to učinili da početnicima, kojima je potreban vođa, pružimo hranu dobro pripremljenu i prožvakanu da se ne bi u ovom predmetu ponašali kao stranci koji ne poznaju pravi put te u tuđoj zemlji lutaju stranputicama, u neizvjesnosti tamaraju prihvaćajući sad ovo sad nešto drugo bez ikakve sigurnosti.

Osim toga, ova razmatranja, kako smo kazali na drugom mjestu, odgovaraju napose onima koji se istom počinju obraćati Bogu, to jest koji su se nedavno iz grešnog života povratili Bogu. Njima je potrebno razmatrati o ovim stvarima jer će se iz toga u njihovim dušama razbuditi bol zbog počinjenih grijeha i strah pred njima, razbuditi će se strah Božji i prezir svijeta. To su neke vrste prvi koraci koja na početku boljeg života treba podržavati. i zbog toga će oni, koji su se nedavno obratili Bogu, morati ova razmatranja nastaviti, kako bi mogli strahu Božjem, ljubavi i ostalim krepostima položiti duboke temelje.

Razmatranje o svršetku ljudskog života

(sv. Alfons Marija Liguori)

1. Promatraj dušu moja, kako ti je život koji imaš dao Bog, i stvorio te na svoju sliku. Bez tvojih zasluga posvojio te kao svoje dijete u svetom krštenju. Ljubio te kao Otac i stvorio te da ga ljubiš i služiš mu u ovom životu da bi uživao u njemu u Raju. Tako da nisi rođen niti trebaš živjeti idući za ispraznim užicima, da bi postao bogat ili moćan, da bi jeo, pio, spavao kao ljudi svjetskog duha, nego da bi ljubio svoga Boga i spasio se u vječnosti. Stvorenja ti je Bog dao da se njima koristiš, da bi ti pomogla da dođeš do svog velikog cilja, vječnog spasenja. Nesretna li mene koji sam na sve drugo mislio osim na taj cilj. Oče moj, zbog Isusove ljubavi, daj da počnem novi sveti život potpuno u skladu sa tvojom svetom voljom.

2. Promotri kako ćeš u trenutku smrti osjetiti veliku grižnju savjesti, ako nisi Bogu služio i njega iščekivao. Koje li muke kad na kraju svojih dana primijetiš da ti ne ostaje drugo u tom času do li jadna šaka bogatstva, veličine, slave i uživanja! Čudit ćeš se kako si za ispraznosti i ništavne stvari izgubio milost Božju i svoju dušu, bez da ćeš moći nadoknaditi počinjeno zlo, niti će biti više

vremena da se uputiš dobrim putem. O kojeg li očaja, koje li muke! Tada ćeš uvidjeti koliko vrijedi vrijeme, ali bit će ti kasno, htjeti ćeš ga kupiti krvlju kad bi to bilo moguće, ali nećeš moći. O dane gorčine za one koji nisu služili Bogu i ljubili ga.

3. Promotri koliko se zapostavlja veliki cilj spasenja. Misli se na nagomilavanje bogatstva, na jelo, zabave i gubljenje vremena. I Bogu se ne služi, ne brine se o spasenju duše i vječni cilj se smatra nevažnim. I tako većina kršćana gosteći se, pjevajući i svirajući idu u Pakao. O kad bi znali što je to Pakao! O čovječe, koliko težiš propasti i ništa ne činiš za spasenje. Franjo sekretar engleskoga kralja umirao je govoreći: Bijednog li mene, potrošio sam toliko papira pišući pisma mog kralja, a nisam potrošio ni jedan list da napišem moje grijeha i dobro se ispovjedim. Filip III španjolski kralj umirući reče: O da sam služio Bogu u pustinji i nikad nisam postao kraljem!

Ali čemu u tim trenucima služe ovakvi uzdasi? Služe za povećanje očaja. Na račun drugih ti nauči živjeti brinući se za svoje spasenje ako ne želiš pasti u isto očajanje. I znaj da sve što činiš, govoriš, misliš a što nije po volji Božjoj je izgubljeno. Hrabro, vrijeme je da promijeniš život. Što čekaš? Trenutak smrti da te dokrajči. Na vratima vječnosti, na rubu ponora pakla kada više nema vremena nadoknaditi grijeha. Bože moj oprosti mi, ljubim te više od svega. Žao mi je što sam te uvrijedio. Marijo nado moja moli Isusa za mene. (Sv. Alfons Liguori, *Massime etrene u Opere ascet.*, st. 130.)

Razmatranje o važnosti trenutka ljudskog svršetka

(sv. Alfons Marija Liguori)

1. Promotri čovječe kako je za tebe važno postići tvoj veliki cilj, jer ako ga postigneš bit ćeš spašen, bit ćeš blažen za cijelu vječnost, uživat ćeš u duši i tijelu svako dobro a ako ne postigneš cilj izgubit ćeš i dušu i tijelo, raj i Boga, bit ćeš vječno bijedan i zauvijek proklet. Dakle radi se o najvažnijoj stvari od svih stvari, jedinoj neophodnoj, to jest služiti Bogu i spasiti dušu. Dakle, dragi kršćanine nemoj više govoriti, sad ću sebi udovoljiti, poslije ću se predati Bogu i nadam se da ću se spasiti. O kolike je ta lažna preuzeta nada odvela u Pakao, i koliki su tako govorili a sad su prokleti te za njih više nema lijeka. Koji je to prokletnik htio biti proklet? Ali Bog proklinje onoga koji svjesno griješi preuzeto se nadajući spasenju.

Kažeš učinit ću ovaj grijeh i zatim ću se ispovjediti. Tko zna da li ćeš imati vremena? Tko ti garantira da nećeš umrijeti odmah nakon što si sagriješio? Bog daje milost onima koji ga se boje, a ne onima koji ga preziru. Nemoj kazati isto je, ispovjedio dva ili tri grijeha. Ne jer Bog podnosi ali ne podnosi zauvijek. Kad je ispunjena mjera Bog više ne oprašta i kažnjava smrću i napuštanjem grešnika, tako da idući iz grijeha u grijeh završi u Paklu koji je kazna gora od smrti. Pazi brate na ovo što sad čitaš.

Promjeni se i predaj se Bogu. Pomisli da je možda ovo posljednja opomena koju ti Bog šalje, da ti neće više opraštati. Vidiš radi se o duši, radi se o vječnosti. Ova misao na vječnost je mnoge izvukla iz svijeta i potakla da idu živjeti u samostane, u pustinje, pećine! Siromašan li sam koji sam toliko grijeha učinio, te sam žalosna srca, otežale duše i pakao zaslužio, Boga izgubio. A Bože moj i Oče moj, veži me uza se svojom ljubavlju!

2. Promotri čovječe, da je briga za vječnost jako zapostavljena! Na sve se misli, osim na spasenje. Za sve ima vremena osim za Boga. Kada se kaže nekome da pristupa sakramentima, da moli pola sata dnevno on odgovori: Imam djecu, unuke, zauzet sam, imam posjede. Ah Bože, nemaš li i dušu? Brini se za bogatstvo, zovi djecu i unuke da ti pomognu u trenutku smrti i spase te pakla ako budeš proklet. Nemoj si laskati da možeš pomiriti Boga i svijet, raj i grijeh. Spasenje nije za olako trgovanje.

Treba sebe mrtviti, sebi umirati ako hoćeš zadobiti vječnu krunu. Koliko kršćana je sebi laskalo da će služiti Bogu i da će se spasiti a sada su u paklu. Koje li ludosti misliti uvijek na ono što tako brzo prolazi i misliti tako malo na ono što je zauvijek. O kršćanine promisli o sebi. Znaj da ćeš brzo ostaviti ovu zemlju i ići ćeš u vječnu kuću. Jadan li si ako zauvijek propadneš, tada neće više biti lijeka.

3. Promatraj kršćanine i kaži imam dušu, ako je izgubim izgubio sam sve. A ako zadobijem sav svijet a izgubim dušu što sam dobio? Ako postanem veliki čovjek i izgubim dušu što će mi koristiti?

Ako skupim bogatstva, napravim kuću, odgojim djecu a izgubim dušu što mi to koristiti? Koju korist su imali od veličina, užitaka, i ispraznosti toliko koji su živjeli u svijetu, a sad su im je prah u nekom grobu a oni su duboko u paklu? Duša je dakle moja i ako je izgubim jedanput, zauvijek sam je izgubio. Bolje je misliti na spasenje. To je najvažnija stvar. Radi se o vječnoj sreći ili nesreći. O Bože moj priznajem i zbunjen sam jer sam do sada živio kao slijepac, tako sam se udaljio od tebe, nisam mislio na spasenje ove moje jedine duše. Spasi me Oče po Isusu Kristu. Prihvaćam da sve izgubim samo da tebe ne izgubim Bože moj. Marijo nado moja spasi me svojim zagovorom. (Sv. Alfons Liguori, *Massime etrene u Opere ascetiche*, st. 132-134.)

Razmatranje o bijedi i prolaznosti ljudskog života

(sv. Petar Alkatranski)

Danas ćeš razmatrati o bijedi ljudskog života. Dok o njoj budeš razmatrao upoznat ćeš, kako je isprazna svjetovna slava i naučit ćeš koliko moraš prezirati slavu svijeta koja se ponekad izgrađuje baš na temelju našeg nestalnog života. Budući da su bijede našeg života bezbrojne, u razmatranju ćeš uzeti u obzir samo prvih sedam koje su najznačajnije. *Prvo* uzmi u obzir kratkoću ovog života jer se svršava sa 70 ili 80 godina, a što je preko toga kao što kaže prorok Jeremija, to je tegoba i bol.

Ako od toga vremena oduzmeš djetinjstvo, koje više liči vegetiranju, isto tako ako oduzmeš vrijeme što ga trošiš na spavanje, jer dok se predaješ snu lišen si razuma, a samo se po njemu čovjek razlikuje od ostalih stvorenja, ustanovit ćeš da je vrijeme tvoga života kraće nego što si ikada mislio. Ako ovo vrijeme usporediš s vječnošću budućega vijeka uvjeriti ćeš se da je kraće od jednoga časka. Uvidi sad kako su nerazumni i budalasti i u kojoj su zabludi ljubitelji ovoga svijeta koji se, da bi samo u jednom jedinom času ovoga kratkotrajnog života uživali radosti, ne plaše izvrći opasnosti da izgube vječnost.

Razmišljaj zatim o neizvjesnosti ovoga života, a to je druga između životnih bijeda. Ta život nije samo prekratak, nego je ta kratkoća veoma neizvjesna i u najvećoj mjeri sumnjiva. Koliko je onih koji dožive 60 ili 80 godina? Kako se mnogi gase već pri samom ulasku u život! Kako bezbrojni pogibaju u cvijetu mladenačke dobi? Ne znate kaže Krist kad će doći vaš Gospodar, uvečer, o ponoći, kad se oglase pijetlovi ili ujutro. A da to jasnije spoznaš, sjeti se mnogih svojih prijatelja, osobito članova obitelji i drugih ljudi, koji su bili nositelji kakva dostojanstva ili vlasti, koje je neumoljiva smrt neočekivano digla u različitoj dobi ovoga života te izjalovila i osujetila sve njihove nade i planove.

Treće, razmatraj o nestalnosti ovoga života. Lako ćeš uočiti da je lomljivija od svakog stakla, jer je zrak opasniji, sunce žešće, tijek vode hladniji, gladovanje dugotrajnije, vrućica žešća i bilo koja druga tjelesna neumjerenost često čovjeku oduzima život, kao što danomice vidamo kod mnogih koji zbog najmanjeg uzroka, u cvijetu mladosti i naponu života podliježu i utrnjuju se.

Četvrto, razmatraj o nestalnosti ovoga života i o njegovoj promjenjivosti, kako on nikad ne ostaje dugo u istom stanju. Promatraj promjene u tijelu koje ne uživa dugo jednako raspoloženje i zdravlje. Zatim svrni pogled na promjene u dušama koje se poput mora uzburkavaju. Dok more uzavre i bjesni zbog puhanja različitih vjetrova, duše se uznemire i uzavru jer ih gotovo u svakom slučaju raspaljuju strasti, neuredne težnje i uskovitlane misli.

Napokon obrati pozornost i na promjene što ih neki nazivaju udesom, koji ne trpi to da ljudski život dugo ostane u trajnoj sreći i u povoljnom razvoju, nego ga poput kotača vrti i okreće sad naprijed sad natrag. Daj sada razmotri i neprestane pokrete našeg života koji ne miruje ni danju ni noću, nego neprestano ide naprijed i danomice ga sve više nestaje i troši se, da se tako mi se čini može usporediti sa svijećom koja pomalo samu sebe troši, i to ona jače svijetli i gori, to ujutro procvate, u podne uvene i o zapadu sunca se osuši. A to je Bog, govoreći po proroku Izajiji o ovoj promjenjivosti lijepo slikovito rekao. *Svako je tijelo kao trava, kao cvijet poljski sva mu dražest* (Iz 40,6).

Sv. Jeronim, tumačeći ove riječi kaže: "Zaista ako tko promatra nestalnost tijela i kako svakoga časa rastemo i padamo, kako ne ostajemo u istom stanju, pa i ono što govorimo, što kazujemo u pero ili pišemo, izmiče od dijela našeg života, taj neće oklijevati da tijelo nazove travom, a njegovu slavu cvijetom trave ili poljskih livada. Tko je još donedavna bio dijete, ubrzo je postao dječakom, a

dječak mladićem, te se sve do svoje starosti mijenja tijekom neizvjesnih razdoblja i prije nego što se počeo smatrati starcem, čudi se kako to da više nije mladić. Ljepotica koja je za sobom privlačila čete mladića, poguri se, a lice joj izbrazdaju staračke bore. I ona koja je nekoć živjela samo za ljubakanje i uživanje napokon postane neprivlačna”.

Peto razmatraj kako je varav i podmukao ovaj život. Njegova su obećanja veoma opasna. Bezbrojne ljubitelje svijeta koji se u nj slijepo pouzdavaju, zavodi u bludnju. Premda je odvratn i ružan, smatramo ga veoma lijepim, iako je pun žuci i gorčine, ipak ga smatramo veoma slatkim. Premda je obilježen kratkim razmacima, smatramo ga dugim. Iako je pun nesreća i bijeda, ipak ga smatramo sretnim i vrijednim ljubavi da nema nikakve opasnosti, nikakve pogibelji kojoj se ljudi ne bi izložili, da bi ga pošto poto sačuvali. Ne plaše se upustiti čak ni u ono što ih čini nevrijednima ove sreće i što ih nje lišava, što im prijeti gubitkom vječnog života i sreće.

Šesto, osim kratkoće i drugih već nabrojanih okolnosti, razmatraj o tako kratkom vremenu našeg života, što ga proživljavamo, kako je podvrgnut bezbrojnim bijedama, što tjelesnim, što duhovnim, te se tako ovaj život s pravom može nazvati bujicom suza i oceanom bezbrojnih neprilika. Pripovijeda sv. Jeronim kako je onaj svemoćni kralj Kserkso, koji je savladao planine, premostio mora, kad je jednom s povišena mjesta promatrao neizmjereno mnoštvo ljudstva i bezbrojnu vojsku zaplakao što nakon sto godina neće biti više nijednoga od onih što ih je tada promatrao.

I odmah je nadodao: “Ah, kad bismo se mogli uspeti na takav vidikovac s kojeg bismo gledali pod svojim nogama cijelu zemlju, pokazao bih ti već sada ruševine cijeloga svijeta, sukobe naroda s narodima, kraljevstva sa kraljevstvima, kako su jedni određeni za mučenje, a drugi da budu ubijeni, vidio bi kako jedne proždiru morski valovi, a kako druge odvođe u ropstvo, ovdje bi vidio svadbu, ondje naricanje, gledao bih kako se jedni rađaju drugi umiru, jedni obiluju bogatstvom, drugi poste, i tako neće nestati samo Kserksove vojske, nego će za kratko vrijeme nestati ljudi cijelog svijeta, koji sada žive”.

Promatraj malo tjelesne bolesti i napore, duševne muke i teške misli pa ćeš vidjeti kako na ljude svakoga staleža i svake dobi vrebaju opasnosti. Tako ćeš danomice sve jasnije upoznavati bijede ovoga života, onda kad spoznaš čemu se od svijeta možeš nadati, najodlučnije ga sa svime, što njemu pripada prezri. Posljednja od ovih bijeda jest smrt. Ona je s obzirom na tijelo i s obzirom na dušu od sviju stvari najstrašnija.

U tom naime času tijelo biva posve lišeno sviju dobara ovoga svijeta, a duša se tada nađe u onom konačnom stanju u kojemu će biti suđena za svu vječnost. Kad ovo pažljivo promotriš, spoznat ćeš kako je slava ovoga svijeta kratka i bijedna. Ako život onih, koji ga tako ljube, nema drugih ovlasti osim onih koje smo sada nabrojili, koliko god ga mnogo cijene, moći ćeš lako zaključiti koliko ga moraš prezreti.

Razmatranje o smrtnom grijehu

(sv. Alfons Marija Liguori)

Promotri kako si stvoren od Boga kako bi Boga ljubio, paklenom nezahvalnošću ti si se pobunio protiv Njega, postupao si prema Njemu kao prema neprijatelju, prezirao si njegovu milost i prijateljstvo. Da li si znao da ga vrijeđaš grijehom koji si učinio? Tko griješi što čini? Okreće leđa Bogu, gubi poštovanje prema njemu, podiže ruku da udari Boga, ožalošćuje Božje Srce. Tko griješi činima Bogu govori:

“Odlazi od mene, ne želim te priznati mojim Gospodinom, ne želim te držati za Boga, moj Bog je ovaj užitak, onaj dobitak, ta osveta. To si rekao Bogu u svom srcu kad si više volio stvorenje od njega. Sv. Marija Magdalena Paciška nije znala, kako vjerovati da jedan kršćanin može otvorenih očiju učiniti smrtni grijeh. Ti što ovo čitaš što kažeš? Koliko si ih učinio? Bože moj oprost mi smiluj mi se. Uvrijedio sam tebe beskrajno dobro, mrzim moje grijehe, ljubim te i kajem se da sam te krivicom povrijedio Bože dostojan beskrajne ljubavi.

Promatraj Boga kako ti je govorio dok si griješio:”Sinko ja sam tvoj Bog, iz ničega sam te stvorio i otkupio sam te mojom krvlju, zabranjujem ti da učiniš taj grijeh pod prijetnjom nesretne kazne”. A ti dok si griješio govorio si Bogu: “Ne želim slušati, želim taj užitak, nije me briga što ti je žao zato što gubim tvoju milost, kažem neću služiti”. Ah, Bože moj, to sam toliko puta učinio!

Kako si me podnosio? Ah, da sam umro prije nego li sam te uvrijedio! Ne želim te više uvrijediti, želim te ljubiti, beskrajna dobrota. Daj mi ustrajnost, daj mi tvoju svetu ljubav.

Promatraj kako kad grijesi dođu do određenog broja Bog prepušta grešnika. *Dok je kod drugih naroda Gospodin strpljivo čekao da ih kazni onda kad prevrše mjeru grijeha, dotle je s nama odlučio drugačije postupati, ne čeka da nas kazni istom kad se već ispuni mjera naših grijeha (2 Mak 6,14).* Brate moj, ako dakle budeš ponovno napastovan da sagriješiš nemoj ponovno kazati: "Poslije ću se ispovjediti".

A što ako Bog dopusti da umreš prije toga? A ako te Bog napusti, što će biti od tebe za svu vječnost? Tako su mnogi propali. Nadali su se oproštenju ali je nadošla smrt i propali su zauvijek. Boj se da se isto tebi ne dogodi. Ne zaslužuje milosrđe tko zloupotrebljava Božju dobrotu da bi ponovno vrijeđao. Poslije toliko grijeha koje ti je Bog oprostio, s pravom se trebaš bojati, da nakon još jedanput ponovljenog smrtnog grijeha, Bog ti više neće oprostiti.

Zahvali Bogu što je do sada čekao i čvrsto odluči da ćeš radije umrijeti nego ponovno sagriješiti. Od danas pa nadalje kaži: "Dosta sam te vrijeđao, ostatak mog života ne želim provesti vrijeđajući te. Ne, ti to ne zaslužuješ, želim provesti život ljubeći te i oplakujući grijehe koje sam učinio. Kajem se iz sveg srca. Bože moj, želim te ljubiti, daj mi snage. Marijo, Majko moja pomози mi. Amen. (Sv. Alfons Liguori, *Massime etrene u Opere ascetiche*, st. 135.)

Razmatranje o Božjem milosrđu prema grešnicima i preuzetom uzdanju

(sv. Klaudijo de la Colombier)

Žalosna je stvar da ljudi i kršćani imaju tako pogrešan sud o Božjem milosrđu tako da im misao na Božje milosrđe postane prigoda za uvrijediti ga tako da neki drže da ne treba o tome ni govoriti, ni pisati, zbog straha da se grešnike ostavi u njihovoj nepokori. Pa ipak, milosrđe je najslavnije među Božjim svojstvima. *On je milosrdan svim svojim djelima.* Milosrđe i blagost Božjeg ponašanja na divan način se uočava u načinu na koji je otac izgubljenog sina umirivao starijeg sina. On nije htio ući na slavlje a otac je izišao njemu u susret, slušao njegove prigovore, nije mu ljutito odgovorio niti ga odbio, naprotiv mu je objašnjavao razloge svog ponašanja, laskao mu je i htio ga je na dobar način pridobiti. *Ti si uvijek sa mnom i sve moje je tvoje.*

Tako se Gospodin ponašao i sa prorokom Jonom, prorokom koji se žalio zbog toga što je Bog oprostio Ninivljanima. Bog je proroka uvjeravao u svoje razloge. Pa ipak to ne smije roditi ludom drskošću i preuzetom sigurnošću grešnika i navesti ih na da ustraju u svojim grijesima, jer time zloupotrebljavaju milosrđe, vrijeđaju Boga, te da tako kažemo potiču ga da pokaže prema njima svoju pravednost. Milosrđe ne spašava one za koje je ono razlog njihova gubljenja. Milosrđe se najbolje očituje i upoznaje u praštanju koje grešnika nadahnjuje da se popravi i obrati. To je učinak Božjeg milosrđa. Naprotiv očigledan znak da njega više nema je kad se grešnik oslanja na milosrđe da bi nastavio grijehiti i odlagao svoje obraćenje.

Nada ne posramljuje. U čemu je nada grešnika? U povjerenju da se kaje i da će mu Bog oprostiti, ali to je nada onoga koji čini pokoru i ufa se. A nada osobe koja griješi jer se ufa nije drugo do li očaj, to jest lažna nada koja zbunjuje. Nadam se jer je Bog obećao, a grešnik očajava iz istog razloga jer je uvjeren da će mu Bog odgovoriti: *Ne poznam vas.*

Bog govori grešniku: Zašto uzimaš slobodu da govoriš o mojim zapovijedima i obećanjima koje sam dao svojim slugama? Slaviš moje milosrđe i oslanjaš se na to što sam postao čovjekom? Stavljajući nadu u Krv kojom je ovo sjedinjenje bilo zapečaćeno i u moju riječ koju sam dao da ću milosno prihvatiti tko se utječe mom milosrđu i usprkos toga ustraješ u grijesima. *Zar misliš da sam tebi sličan?* Držiš tebi nalikujem, da trebam odobriti, skoro pohvaliti grijeh obećajući da neću kazniti? Ne bi li to bio poziv ljudima da griješe i ostanu u svojim neurednostima? Kakva bi to bila Božje Mudrost da dok prijete vječnom kaznom onima koji je vrijeđaju, s druge strane bi obećavala ostaviti nekažnjene grijehe koji se čine.

Božje milosrđe vas podržava da ne padnete u očaj, a držim da ste već očajni, ako vam je ono isprikom da ne činite pokoru i da se ne obratite. Zar nije pogrešno ovo vaše ludo uzdanje, zar će Bog dati priliku da žrtve vaše neurednosti proklinju njegovo sveto Ime i osude njegovu Providnost. Ne vidim očajnije ljudi od onih koji se na ovaj način uzdaju. Božje milosrđe će nas spasiti, ali na

koji način? Dovodeći nas da ljubimo milosrđe u njegovu izvoru i tražeći oprostjenje svojih grijeha. Ali je sigurno da će nas osuditi ako se služimo milosrđem da bismo ga uvrijedili.

Kojeg li Božjeg milosrđa. Uvrijedim Boga i samo zbog kajanja da sam ga uvrijedio on mi oprašta, ponovno padnem i ponovno mi oprašta, vrijeđam ga svaki dan i zbog toga me ne odbacuje, njegovo strpljenje se ne umara niti se iscrpljuje zbog mojih čestih padova. Ako svaki dan padnem i svaki dan se srcem njemu vratim On me prima dobrohotno, oprašta mi s radošću, zaboravlja na moju zlobu, ponovno mi daje duhovna dobra s povećanom milošću i zaslugama. I poslije tolikih mojih nevjernosti brine se da me dovede u stanje prije grijeha.

Tolike moje slabosti ne priječe Bogu da mi po svojoj riječi oprost iako sam ga tisuće puta izdao u mojoj nepostojanosti, iako vidi da ću sutra, možda još danas zaboraviti na njegovo toliko milosrđe i moje odluke. O milosrđe uistinu beskrajno! O dobroto dostojna Boga! Jao onima koji nemaju povjerenja u Tebe u ma bilo kakvo ih je stanje dovela njihova zloba. Ali jao i onima koji poznajući tvoje milosrđe Bože svojevolumno griješe, i koji te vrijeđaju jer si ti milosrdan. (Sv. Klaudio de la Colombier, *Discorsi sacri*, Torino 1937, st. 306-308).

Razmatranje o smrti

(sv. Alfons Marija Liguori)

Promatraj kako ćeš morati završiti ovaj život. Već je izrečena presuda: moraš umrijeti. Sigurno ćeš umrijeti, ali ne znaš kada. Tko bi htio umrijeti? Jedna kapljica koja ti padne na srce, jedna vena koja prsne u grudima, gušenje, neka otrovna životinja, groznica, zatrovana rana, potres, grom i što sve ne drugo, je dosta da ti oduzme život. Smrt će doći kad se najmanje nadaš. Koliko ljudi je navečer išlo na spavanje a ujutro su ih pronašli mrtve? Mnogi su umrli iznenada, nisu ni slutili da će tako završiti ali su umrli, i ako su bili u grijehu gdje su sada? I gdje će biti za svu vječnost? Bilo kako bilo, sigurno će doći vrijeme kad će za tebe doći noć a ne dan, ili ćeš osvanuti ali nećeš dočekati noći. Doći će kao kradljivac u noći kaže Isus.

Na vrijeme te opominje tvoj dobri Gospodin jer želi tvoje spasenje. Odgovori Bogu, okoristi se opomenom, pripravi se za dobru smrt prije nego li ona dođe. Kada dođe tada više nije vrijeme za pripremu nego trebaš biti spreman. Sigurno ćeš umrijeti, završiti će scena ova svijeta za tebe a ne znaš kada. Tko zna da li ćeš za godinu dana, ili za mjesec ili sutra biti živ? Isuse moj daj svijetla i oprost mi.

Promatraj kako ćeš se u trenutku smrti nalaziti na krevetu, prisustvovati će svećenik koji će preporučivati tvoju dušu Bogu, rođaci pored tebe će plakati, s križem nad glavom i svijećom u podnožju nogama, već si blizu prelaska u vječnost. Boljeti će te glava, oči će gubiti svijetlo, jezik će ti gorjeti, grlo će ti se stezati, grudi otežati, krv će se lediti, tijelo iscrpsti, srce probosti. Sve ćeš ostaviti i siromašna i gola će te staviti u grob gdje će crvi izjesti tvoje tijelo i od tebe će ostati samo malo razbacanih kostiju, malo pepela i ništa više.

Zamisli otvorene neke grobove i vidjeti ćeš što je ostalo od onoga bogataša, škrtca ili neuredne žene. Tako završava život! U trenutku smrti bit ćeš okružen mnoštvom đavola koji će ti stavljati pred tebe sve tvoje grijeha koje si učinio od djetinjstva.

Đavao, sada da te navede na grijeh prikriva i ispričava grijeha, kaže da nije neko veliko zlo ona ispraznost, onaj užitak, ono ogovaranje, ono zlopamćenje, ali u trenutku smrti će ti otkriti svu težinu i krivlju grijeha, i u praskozorje vječnosti u koju ćeš ulaziti upoznat ćeš koje je zlo bilo uvrijediti beskrajnog Boga. Brzo, sad na vrijeme ispravi svoje grijeha jer tada nećeš imati više vremena.

Promatraj kako je smrt trenutak od kojega zavisi cijela vječnost. Čovjek blizu smrti leži, blizu je dvije različite vječnosti i bit će odlučena sudbina kad se zatvore njegova usta, poslije toga u trenutku se duša nađe zauvijek spašena ili zauvijek izgubljena. O kojeg li trenutka od kojega zavisi cijela vječnost, vječnost radosti i slave ili muke, vječnost zauvijek sretna ili nesretna, svakog dobra ili svakog zla, vječnost Raja ili Pakla. To jest, ako se u tom trenutku spasiš nećeš imati više problema, biti ćeš zauvijek sretan i blažen, a ako propadneš bit ćeš zauvijek žalostan i očajan dok je Boga.

U trenutku smrti spoznati ćeš što to znači Raj, Pakao, grijeh, uvreda Boga, preziranje Božjeg zakona, prešućivanje grijeha u ispovjedi, ne vraćene tuđe stvari. Bijedan li sam, reći će umirući za

malo ću se morati pojaviti pred Bogom! Što će biti sa mnom, koji sud ću čuti? Gdje ću morati poći, u Raj, Čistilište ili Pakao? Da li ću uživati društvo anđela ili gorjeti u Paklu skupa sa đavlima? Biti ću dijete Božje ili rob đavla zauvijek?

Ajme, za malo ću to spoznati, i gdje završim ostati ću zauvijek. Za koji sat ili čas što će biti od mene? Što će biti od mene ako ne nadoknadim za onu sablazan, ako ne vratim one stvari, onaj dobar glas? Ako ne oprostim srcem mome neprijatelju? Ako se dobro ne ispovjedim? Tada ćeš tisuću puta mrziti dan kad si sagriješio, užitak, osvetu, ali bit će kasno i besplodno jer ćeš to činiti iz čistog straha od kazne bez ljubavi Božje. Ah Gospodine od sada se tebi obraćam, ne želim čekati smrtni čas, od sada te želim ljubiti, zagrliti i umrijeti i tvom zagrljaju! Majko moja Marijo, daj da umrem pod tvojim plaštem pomози mi u tom trenutku! (Sv. Alfons Liguori, *Massime etrene u Opere ascetiche*, st. 137-138.)

Razmatranje o smrti

(sv. Petar Alkatranski)

Danas ćeš uzeti smrt kao predmet razmatranja. Ovo razmatranje je od veoma velike koristi, bilo da se radi o stjecanju mudrosti, bilo o izbjegavanju grijeha ili napokon o tome da bi se ljudi razbudili i pokrenuli te bi pravodobno sračunali i sredili svoje račune, što će ih tada položiti.

Prvo, razmatraj o neizvjesnosti onog časa u kojem će te snaći smrt. Nije ti poznat ni dan ni mjesto ni stanje u kome će te zadesiti. Ti samo vjeruješ da ćeš jednom umrijeti a sve ostalo ti je nepoznato osim onoga što tada običaje obuzeti čovjeka. Premalo o smrti razmišljaš i zato misliš da si od nje daleko. Drugo, razmatraj o onom gorkom odvajanju koje se zbiva u času smrti. Nećeš se morati odvojiti samo od sadašnjeg života kojeg si vodio, nego ćeš doživjeti razdvajanje duše od tijela. Budući da je njihovo zajedništvo tako staro, postalo je veoma drago i nadasve voljeno.

Ako čovjek doživljava gorko ono kad mora poći u progonstvo i biti odvojen od svoje domovine i ako mora biti lišen onoga zraka kojega je u času rođenje prvi puta udahnuo, pa makar sa sobom može ponijeti sve što mu je drago, kako će istom bolno i teško podnijeti ono posvemašnje izgnanstvo po kome će biti odijeljen od svijeta stvari ovoga svijeta: od kuće imanja, oca, majke, djece, prijatelja, ne znajući kako se ima odseliti. Kako će mu biti kad bude lišen zraka i svijetla, kad mu napokon bude onemogućena upotreba svih ljudskih stvari?

Razmatraj i o onome što će u tom času dušu napose mučiti, kad odvojena od svakog tjelesnog posla. pomisli što će se malo zatim dogoditi s tijelom a što s njom. Kako će tijelo biti sahranjeno u grobu svega sedam stopa duboku i predano crvima da ga rastoče. A što će biti sa dušom, gdje će se ona naći, posve je neizvjesno. Ova misao strahovito muči dušu onoga koji umire. On sigurno spoznaje da mu preostaju samo dvije mogućnosti, vječna slava ili vječne muke. Svjestan da je blizu i jednom i drugom, ali ipak ne zna što će mu od ovoga pasti u dio.

Ovu tjeskobu će slijediti druga ništa manja, naime, što će doskora morati o cjelokupnom životu položiti račun vrhovnom Sudcu pred kojim su se strašili i ljudi najsvetijeg i najneporočnijeg života. Kad su učenici opazili kako pustinjač Arsenije u posljednjem času života dršće i plače, zapitaše ga boji li se smrti. Odgovorio je: "Zaista sinovi, ovaj strah što ga vidite da me je sada obuzeo, nije me napuštao otkako sam postao monahom".

U trenutku smrti će se čovjek početi sjećati svijeta grijeha dotadašnjeg života. Oni mu se predstavljaju kao naoružana vojska koja je tu da ga uništi. Opačine veće od ostalih grijeha, koje su mu priuštile veću nasladu, neprestano mu se kovitlaju pred očima, strahovito ga muče i bacaju u veliki očaj s obzirom na spasenje. Sjećanje na prijašnje uživanje, koje mu se nekoć činilo ugodnim, sad mu je veoma gorko te zato s pravom kaže Mudrac:

Ne gledaj na vino, kad rujno iskri, kad se u čaši svjetlucavo prelijeva, pije se tako glatko, a na kraju ujeda kao zmija i žaca kao guja ljutica (Iz 23,31). Takva je ona čaša što ju je neprijatelj ljudskoga roda otrovao svojim otrovom te je pruža ljubiteljima svijeta da je ispiju, takav se napitak nalazi u izvana pozlaćenoj babilonskoj čaši.

Opak čovjek, videći kako je opkoljen tolikim neprijateljima, počet će se plašiti s obzirom na ishod suđenja i samoga će sebe naričući oplakivati. O bijedan li i nesretna mene, koji sam sve do sada živio u tolikoj bludnji i stupao tako širokom stazama, kakva li me sada čeka sudbina! Ako sv.

Pavao tvrdi da će čovjek žeti ono što je sijao (Gal 6,8), kakav onda drugi plod mogu očekivati ja koji nisam ničemu toliko posvećivao pozornost kao što sam posvećivao tjelesnim djelima? Ako sv. Ivan kaže ništa nečisto neće ući u nebeski Grad, koji je popločan najčišćim zlatom, kakav onda u njemu dio mogu očekivati ja koji sam okaljan svakovrsnim tjelesnim uživanjem.

Zatim dolaze na red sakramenti sv. Crkve, ispovijed, pričest, bolesničko pomazanje, a to su posljednja pomagala Crkve kojima čovjeku na umoru može priteći u pomoć. Iz sviju već spomenutih okolnosti, lako ćeš si predstaviti tjeskobu čovjeka koji je živio opako, kako ga ona na svršetku muči.

O kako će mu se tada pojaviti žarka ali bespredmetna želja da sam kojom srećom providio neporočniji život, kako bi ubuduće želio provoditi strog život kad bi mi bilo dano da dulje živim. Kako bih tada žarko molio božansku pomoć, a to mu ne dopušta težina bolesti i smrtne muke koje ga zaokupljaju. One će biti tolike da mu neće dopustiti da svoje misli usmjeri prema Bogu.

Nakon ovog razmotri znakove posljednje bolesti koji prethode smrti i koji najavljuju da je blizu svršetak. Ti znakovi su zaista užasni i u nazočnima razbuđuju veliki strah. Trbuh se nadme, glas oslabi noge zamru, koljena se hlade, nos se uvuče, oči upadnu, lice izbljedi, jezik više ne vrši svoju službu a kod nekih borba duše koja napušta tijelo, pomućuju se sva osjetila i ostavlja ih posvema bez životne snage.

A tko će istom opisati duševne muke koje su daleko teže? Duša se tada nalazi u velikoj borbi i smrtnoj muci, kako zbog straha s obzirom na spasenje, tako i zbog polaganja računa koji će se od nje doskora zahtijevati o djelima cijelog dotadašnjeg života. Tada će napokon trpjeti i zato što svoje tijelo ljubi samo naravnom ljubavlju te se od njega bez velika bola i tjeskobe ne može odijeliti, naročito zato što strahuje ne znajući što će s njom biti.

Dok razmatraš kako je duša izišla iz tijela, još ti ostaju samo dva puta: jedan, kojim ćeš tijelo ispratiti do groba, a drugi na kojem ćeš slijediti dušu dok ne bude izrečena presuda i tako ćeš promatrati odlazak njih oboje. Gledaj što će se tada dogoditi s tijelom lišenim duše. Gle kako se traže skupocijena odijela koja će ga odjenuti i sahraniti. O kako se domaći žure da bi se mrtvo tijelo što prije iznijelo iz kuće.

Promatraj s kakvom svečanošću s kakvim obredima se nosi prema grobu i kako zvona svečano zvone, kako se svatko pomno zanima za pokojnika, promatraj nadalje liturgijsku službu za mrtve, slušaj molitve nazočnih, žalobno pjevanje Crkve kada se spušta u grob i zatrpava zemljom, da izrekнем jednom riječju sve što se obično vrši prema pokojniku, dokle god tijelo ne bude sahranjeno u zemlju, s njim će zajedno u vječnom zaboravu biti pokopana i uspomena na njega.

Pošto se tijelo nakon svega ovoga ostavi u zemlji, slijedi dušu, koja je pošla u dosada nepoznat joj kraj, gdje će se postaviti pred sud vrhovnog suca. Predstavi sebi da si nazočan ovom suđenju, Tu u najdubljoj šutnji i s najvećim pozornošću naokolo stoje svi nebeski stanovnici i gledaju kakov će biti ishod suđenja i kakva presuda. Ovdje će se ponoviti strog obračun sviju primitaka i sviju izdataka. Trebat će, velim, položiti račun o životu, obitelji, dobrima, o božanskim nadahnućima, o dobro upotrebljenim sredstvima i prigodama i napokon, o Krvi Isusa Krista i primanju sakramenata. I konačno bit će izrečena presuda prema onome kako položiti račun o primicima.

Razmatranje o sudu

(sv. Alfons Marija Liguori)

Promatraj kako će duša tek što je izišla iz tijela biti dovedena pred Božje sudište. Sudac je svemogući Bog kojega si vrijeđao i ljutio. Optužitelji su neprijatelji đavli, procesi su tvoji grijesi, presuda je neopoziva, kazna je Pakao. Nema više ni prijatelja, ni drugova, ni rodbine. Između tebe i Boga se određuju stvari.

Tada ćeš primijetiti ružnoću svojih grijeha, a nećeš se moći ispričavati kako sada činiš. Biti ćeš istraživan o svojim grijesima u mislima, riječima, samodopadnostima, djelima, propustima, skandalima. Sve se treba izmjeriti na vagi Božanske pravde i ako u nekoj stvari budeš u smrtnom grijehu, bit ćeš izgubljen. Isuse moj i suče moj, oprost mi prije nego me budeš sudio.

Promatraj kako će Božja pravednost suditi sve narode u Jozafatskoj dolini, kada će na kraju svijeta uskrsnuti tijela kako bi skupa s dušom primili nagradu ili muku po svojim djelima. Razmisli

kako ako budeš osuđen, ponovno ćeš uzeti ovo tvoje tijelo, koje će biti vječna tamnica nesretne duše. Pri tom gorkom susretu duša će proklinjati tijelo, a tijelo će proklinjati dušu, tako da će se duša i tijelo koje se sada slažu u traženju zabranjenih užitaka tada silom sjediniti kako bi bili jedno drugom ubojice.

A ako se spasiš tvoje tijelo će uskrsnuti lijepo, nepodložno trpljenju, proslavljeno, tako da ćeš i na tijelu i u duši biti dostojan vječnog blaženstva. Tako će završiti scena ovoga svijeta. Prestati će sve veličine, slavlja i užici ovoga svijeta. Sve će biti završeno, jedino će ostati dvije vječnosti, jedan slavna, druga prokleta, jedan sretna druga nesretna, jedna radosti druga mučenja, jedna blažena druga nesretna. Pravednici će biti u Raju, a grešnici u Paklu. Jadan li će tada biti tko je ljubio svijet i zbog bijednih užitaka ovoga svijeta sve je izgubio, dušu tijelo i Boga.

Promatraj vječnu presudu. Isus sudac će se okrenuti prema odbačenicima i reći im: Završili ste nezahvalnici, gotovo je. Došao je moj čas, čas istine i pravde, bijesa i osvete. Nesretnici, ljubili ste, dakle, prokletstvo, neka dođe na vas, budite zauvijek prokleti. Odlazite iz moje prisutnosti, odstupite lišeni svakog dobra i opterećeni svim paklenim mukama.

“Odlazite od mene prokleti u oganj vječni” (Mt 25,41). Poslije će se Isus okrenuti izabranicima i reći će im: Dođite k meni, sinovi blagoslovljeni, dođite posjedujete kraljevstvo nebesko za vas pripravljeno, dođite ne više da za mnom nosite križ, nego sa mnom krunu, dođite i budite baštinici mojeg blaga, drugovi u mojoj slavi, dođite vječno pjevati mome milosrđu, dođite iz progonstva u vašu domovinu, iz bijeda u radost, iz suza u smijeh, iz muka u vječni odmor.

Dođite blagoslovljeni primite kraljevstvo pripravljeno za vas. Isuse moj i ja se nadam biti jedan od ovih blagoslovljenih. Ljubim te više od svega sad me blagoslovi i ti Marijo, Majko moja blagoslovi me (Sv. Alfons Liguori, *Massime etrene u Opere ascetiche*, st. 139).

Razmatranje o sveopćem sudu

(sv. Petar Alkatranski)

Danas razmatraj o posljednjem sudu, da bi ovim razmatranjem u svojoj duši razbudio ona prvenstvena dva čuvstva, što ih mora imati svaki kršćanin, naime, strah Božji i mržnju na grijeh. Najprije sebi predstavi, kako će taj dan biti strašan, u koji će pasti odluka o svim prijepornim stvarima Adamovih sinova i bit će dokrajčene sve parnice našega života, a što o njima za svu vječnost treba odlučiti, javno će se pred očima i u nazočnosti cijeloga svijeta proglasiti. Ovaj će dan u sebi obuhvatiti dane sviju vjekova — sadašnjeg, prošlih i budućih — i zahtijevat će se strog račun o djelima svih ljudi i sav će se bijes, počinjen od postanka svijeta preplaviti.

Drugo, razmatraj strahovite znakove, koji će prethoditi ovaj dan. Spasitelj naime kaže, »da će biti znakovi na suncu, mjesecu i zvijezdama«, i da će svi nebeski i zemaljski stvorovi, kad spoznaju da im se približio svršetak početi drhtati i tresti se. Ljudi, kako kaže Spasitelj, ukočeni, mršavi i od smrti za malo rastavljeni, kad začuju užasnu huku mora, kad budu gledali kako se strahovito pjeni, kako se prelijeva i propinje, umirati će od straha. Kad u svemu ovome ugledaju bijedu i nevolju što ih ovi znakovi najavljuju i svijetu prijete, takvim će strahom i užasom biti obuzeti, da će kao bez duše blijedi, bez glasa, bez ljudskoga izgleda ovamo-onamo lutati mrtvi prije nego što umru.

Strahujući pred svojom osudom sami sebi svojim zamišljanjem odmjeruju kazne. Svaki će od njih pod utjecajem velika straha biti za sebe toliko zabrinut, da se za druge: za roditelje, muževe, žene, prijatelje, drugove uopće neće nimalo brinuti, niti će na njih misliti.

Treće, predstavi sebi onu sveopću ognjenu poplavu, koja će ovome sudu prethoditi, strahovit zvuk trublje u koju će puhati jedan od arkanđela. Tim zvukom će svi narodi svijeta biti pozvani, da se na jednome mjestu postave pred Božji sud. I napokon si predstavi ono uzvišeno dostojanstvo, kojim će vrhovni sudac živih i mrtvih predsjedati ovome sudu.

Četvrto, razmatraj, kako će se od svakoga pojedinca tražiti točan i strog račun. »Ako bi se tkogod htio preći s njime, odvratio mu ne bi ni jednom od tisuću«, kaže Job (9, 3). Što će, dakle, biti od čovjeka, kada Bog počne s njime postupati prema oštrini svoje pravednosti? Kada mu iznutra njegova savjest ovako progovori:

«O, ti opaki i nevaljali čovječe, čime si me smatrao, zbog čega si se, prezrevši me po najvećoj opačini, pridružio mojim neprijateljima? Na svoju sam te sliku i priliku stvorio, svjetlom vjere sam

te prosvijetlio, od prvih godina sam te prožeo vjerom, vlastitom krvlju sam te otkupio, poradi tebe sam postio, bdio, molio, podnosio napore putovanja, krvlju sam se znojio i mnoštvo sam drugih nevolja u ovome životu podnio.

Iz ljubavi prema tebi sam podnosio progonstva, nepravde, poruge, ismjeivanja, prezir, psovanje, muke i napokon sam križ. To svjedoči ovaj moj križ, svjedoče to ovi čavli, svjedoče ove rane koje vidiš na mojim rukama i nogama; napokon su mi svjedoci nebo i zemlja, koji su promatrali moju muku. Kako si postupao sa svojom dušom, koju sam uz cijenu svoje dragocjene krvi otkupio? U što si ovaj dragocjeni biser, što sam ga kupio neprocjenjivom vrijednošću, upotrijebio? O, zmijski rode, zašto si se radije opredijelio da služiš mojem neprijatelju s velikim naporom i bolom a da ne služiš meni, svom Stvoritelju i Otkupitelju s ugodnošću i nasladom?

Češće sam te pozivao, a ti se nisi htio odazvati mojim pozivima. Kucao sam na vrata tvoga srca i odbio si da mi otvoriš. Raširio sam svoje ruke na križu i nisi za to mario, prezreo si sve savjete, obećanja i moje prijete. Proglasite dakle sada anđeli, presudu i budite suci između mene i mog vinograda: *Što još mogoh učiniti za svoj vinograd a da nisam učinio?* (Iz 5, 4)».

Što će tada odgovoriti pokvarenjaci i ismjeivači božanskih stvari; što oni koji su izrugivali krepost, ismjeivali prostodušnost i koji su točnije održavali zakone ovoga svijeta negoli božanske, koji su svoje uši zatvarali pred Božjim glasovima, koji su božanska nadahnuća prezirali, koji su se buntovno odnosili prema Božjim zapovijedima a za njegova se dobročinstva pokazali nezahvalnima? Što će reći oni slobodoumnici koji su dopuštajući sebi svakakve nevaljaštine, tako živjeli kao da Boga nema i koji su mislili da on o ljudskim stvarima ne vodi nikakvu brigu? Što će reći oni, koji su umjesto zakona i pravila slijedili svoje strasti, naslade i lagodnosti?

Što ćete učiniti u dan kazne, kaže Izaija, kad izdaleka propast dođe? Kom ćete se za pomoć uteći, gdje ostaviti blago svoje, da se ne morate među roblje pognuti, pasti među poklanima? (Iz 10, 3-4).

Peto, razmatraj sadržaj one užasne presude, kojom će vrhovni Sudac, kad završi suđenje, nemilice ošinuti sve bezbožnike.

Nju će izreći tako užasnim glasom, da će kad je bude izgovarao, gromovito odzvanjati u ušima sviju nazočnih. Izaija kaže: *Usne su mu pune jarosti, jezik mu oganj, što proždire.* (Iz 30, 27). Ta koji plamen može tako žeći kao što su ove riječi: *Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim.* (Mt 25, 41). Svaka pojedina riječ ove presude je puna užasnog bola.

Ta tko može shvatiti, kakav je to rastanak, kakvo prokletstvo, kakav oganj, kakvo društvo, kakva je napokon ona vječnost, koja će ovom presudom biti dosuđena bezbožniku.

Vjerujem u život vječni (sv. Toma Akvinski)

Vjerovanje se zgodno završava onim što je cilj naših želja, tj. životom vječnim: »Vjerujem u život vječni. Amen.« Tomu se suprotstavljaju oni koji tvrde da duša nestaje s tijelom. Kad bi to bilo istina, čovjek bi bio na istom stupnju vrijednosti kao životinje. Na njih se primjenjuje riječ Psalma 48,21: *»Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba«.*

No, čovječja je duša besmrtnošću slična Bogu, osjetilnim dijelom pak je nalik životinjama. Kada, dakle, netko drži da ona umire s tijelom, odriče se sličnosti s Bogom i postaje sličan životinjama. Protiv njih je upereno ono što kaže Knjiga Mudrosti 2, 22—23: *»Ne očekuju nagradu za svetost, ne vjeruju u naknadu čistim dušama. Jer Bog je stvorio čovjeka za neraspodljivost, i učinio ga na sliku svoje besmrtnosti«.*

U ovom ćemo članku promotriti u čemu se sastoji život vječni.

1. Vječni se život sastoji u tom da se čovjek sjedini s Bogom. Bog je, naime, nagrada i cilj svih naših napora. U Knjizi Postanka 15, 1 piše: *»Ja sam ti zaštita i tvoja nagrada vrlo velika«* (po Vulg.) To sjedinjenje sastoji se u savršenom gledanju. U Prvoj poslanici Korinćanima 13,12 čitamo: *»Sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada licem u lice!«* S time je u vezi vrhunska hvala Božja.

Augustin u 22. knjizi spisa O državi Božjoj kliče: »*Gledat ćemo i hvalit ćemo*«, a kod Izaije 51,3 čitamo: »*Klicanje i radost njim će odjekivati, i zahvalnice i glas hvalospjeva*«.

2. Život vječni sastoji se također u savršenoj zasićenosti želje. U njem će svaki blaženik posjedovati više nego je želio ili se nadao. Razlog tomu leži u činjenici da u ovom životu nitko ne može ispuniti svoje želje i nijedno stvoreno dobro nikada ne može zasititi težnju čovjeka. Bog sam je nasićuje i neizmjerljivo nadilazi. Stoga se čovjek može smiriti samo u Bogu. Augustin u 1. knjizi Ispovijesti priznaje: »Stvorio si nas, Gospodine za sebe, i nemirno je naše srce dok se ne smiri u tebi«. A budući da će sveci u nebu Boga savršeno posjedovati, njihova će želja biti zasićena, i slava će ih Gospodinova preplaviti. Stoga Gospodin kaže, u Evanđelju po Mateju 25,21: »Uđi u radost gospodara svoga«, a sv. Augustin: »Neće cijela božanska radost ući u one koji će se radovati, nego će svi koji se budu veselili ući u božansku radost«.

U Psalmu 16,15 stoji: »Bit ću nasićen kad se pokaže tvoja slava« (po Vulg.), a u Psalmu 102, 5: »Želju ti ispunja dobrima« (po Vulg.). Što god ima poželjnog, tu se nalazi u preobilju. Jer, tko traži užitke, naći će najveći i najsavršeniji užitak u Bogu kao vrhunskom dobru, kao što je naznačeno u Knjizi o Jobu 22,26: »Svesilni bit će tvoje radovanje« i u Psalmu 15, 11: »Tebi je u desnici blaženstvo vječno« (po Vulg.).

Tko želi časti, tu će ih imati. Svjetovnjaci obično žele biti vladari, a duhovne osobe biskupi; obje će časti tu naći. U Otkrivenju 5,10 piše: »Učinio si ih Bogu našem kraljevstvom i svećenicima«, a u Knjizi Mudrosti 5,5: »Kako li se ubrojio među sinove Božje«.

Tko želi znanje, tu će postići ono najsavršenije; saznat ćemo, bit svih stvari i svu istinu, i što god budemo htjeli; i sve što sada želimo upoznati, upoznat ćemo u životu vječnom, kao što piše u Knjizi Mudrosti 7,11: »S njome (s Mudročću) su mi došla sva dobra« i u Mudrim izrekama 10,24: »Pravednička se želja ispunjava«.

3. Vječni se život sastoji i u savršenoj sigurnosti. Na ovom svijetu nema potpune sigurnosti, jer što netko više posjeduje i više se ističe, to se više boji i više potrebuje. A u vječnom životu nema nikakve žalosti, nikakva napora ni ikakva straha. U Mudrim izrekama 1,33 piše: »Tko sluša mene, bezbrižan ostaje i spokojno živi bez straha oda zla«.

4. Konačno, vječni se život sastoji u ugodnu društvu svih blaženika, jer će to drugovanje biti vrlo prijatno. Svatko će, naime, biti dionik dobara svih blaženika. Svatko će ljubiti drugoga kao samoga sebe pa će se radovati dobru drugoga kao da je njegovo. A toliko su veći radost i veselje pojedinaca koliko je radost općenitija, kao što je naznačeno u Psalmu 86, 7: »Svi koji stanuju u tebi, vesele se veoma« (po Vulg.).

Sve ovo i mnogo drugo što je neizrecivo, posjedovat će sveti u nebu. A zli, koji će biti u vječnoj smrti, neće manje trpjeti i ispaštati kazne nego što će se dobri radovati u slavi.

Njihova će kazna biti otežana zbog četiriju stvari:

1. Zbog odjeljenja od Boga i svih dobrih. To je kazna osude (poena damni), koja odgovara odvratanju od Boga. Ta je kazna teža nego osjetilne muke (poena sensus). Naznačena je u Evanđelju po Mateju 25,30: »Beskorisnog slugu izbacite van u tamu«. U ovom životu zli doživljavaju nutarnju tamu, a tada će biti njome i okruženi.

2. Zbog grižnje savjesti. U Psalmu 49, 21 piše: »Pokarat ću te i stavit ću ti sve to pred oči«, a u Knjizi Mudrosti 5,3: »Govorit će među sobom, puni kajanja, i uzdišući u tjeskobi svoje duše«. Ali će to kajanje i uzdisanje biti uzaludno jer neće proizlaziti iz mržnje na grijeh nego iz žalosti zbog kazne.

3. Zbog žestine osjetilne kazne, tj. paklenog ognja, koji će mučiti i dušu i tijelo. Ta kazna je vrlo žestoka, kako kažu crkveni oci; osuđeni će uvijek biti u smrtnim mukama, a nikad neće umrijeti. Stoga se to i zove: vječna smrt. Kao što je, naime, umirući u velikim mukama, tako i oni koji su u paklu. U Psalmu 48, 15 piše: »Poput stada redaju se u Podzemlju, smrt im je pastir«.

4. Zbog gubitka nade u spasenje. Kad bi imali nade u oslobođenje od kazna, njihova bi muka bila lakša. A kad im više nema nade, muka postaje preteška. Kod Izaije 66, 24 čitamo: »Crv njihov neće umrijeti i njihov se oganj neće ugasiti«.

Tako izlazi na vidjelo golema razlika između dobrih i zlih djela. Dobra djela vode u život, a zla u smrt. Zato bi se ljudi morali toga češće sjećati, jer bi ih to potaklo na dobro, a odvratilo od zla.

Radi toga je značajno što na kraju Vjerovanja stoji: »Vjerujem u život vječni«, kako bi nam se to duboko urezalo u pamet. U taj život nek nas uvede Gospodin Isus Krist, koji je Bog blagoslovljen u vi jeke vjekova. Amen.

Razmatranje o slavi blaženika

(sv. Petar Alkatranski)

Danas ćeš razmatrati o slavi blaženika. To će tvoje srce ispuniti prezirom svijeta i još više razbuditi želju za nebeskom srećom i da bi jednom došao u njihovu zajednicu. Da bi došao do približne spoznaje i nekog predokusa ove neshvatljive slave, razmotri ovih pet stvari: izvanrednu uzvišenost mjesta, ugodnost zajedništva, gledanje Boga, slavu tjelesa, i savršenost sviju dobara, kojih je ondje najveće obilje.

Kad se radi o uzvišenosti mjesta, najprije svrati pažnju njegovoj veličini koja zapanjuje i zadivljuje. Kako čitaš u djelima priznatih i vjerodostojnih pisaca, najmanja zvijezda koja se nalazi na nebeskom svodu, nekoliko je puta veća od Zemlje. A neke, štoviše, dvjesta i trista puta je nadmašuju.

A kad pogled uzdigneš prema nebeskom svodu, vidiš ih bezbrojno mnoštvo. Između njih također opažaš toliko prazna prostora, da bi se između njih lako moglo smjestiti mnogo više zvijezda. Kako se dok promatraš nebeski svod, ne zapanjiš i ne uroniš u divljenje tolikoj veličini i onome, koji je tu grdosiju izgradio. Sam od sebe ćeš obnemoći, kada ti zataje osjetila.

Razmatraj nadalje njegovu ljepotu, koju nijedan jezik ne može opisati. Ako je Bog u ovome mjestu našega progonstva i u ovoj dolini bijede stvorio veliko mnoštvo toga čija nas ljepota i milina zapanjuju, kako je istom urešeno i kako izgleda mjesto, što ga je Bog odredio, da bude redovitim prebivalištem njegove slave, palača njegova veličanstva, boravište njegovih izabranika i raj pun svakakvih naslada i ugodnosti?

Nakon ljepote promatraj dostojanstvo stanovnika ovoga mjesta, čiji broj, svetost, bogatstvo ljepota premašuju svaku moć naše uobrazilje. Sv. Ivan tvrdi, da ih je tako mnogo te ih nije moguće izbrojiti. Sv. Dionizije tvrdi, da postoji toliko mnoštvo anđela, da njihov broj nadmašuje broj sviju materijalnih stvari, što postoje na zemlji. Njega slijedi veliki Toma, koji je mišljenja, da slavni nebeski duhovi svojim brojem nadmašuju sve materijalne stvari, što ih svijet u sebi skriva, kao što svemir neizmjerljivo svojih dijelova nadmašuje Zemlju, koja je, kad se usporedi sa svemirom, malena kao kakva točkica. Može li se nešto divnije zamisliti? Zaista, kad se ovo dobro vagne i ispita, dovoljno je da zanese osjetila sviju ljudi i da ih svojom snažnom divotom upravo izbezumi.

Ako je već koji god od blaženih duhova neusporedivo ljepši od cijeloga vidljivoga svijeta, a što istom da kažemo o promatranju ovoga neshvatljivog broja tako divnih i svijetlih duhova i o gledanju svekolike njihove službe i savršenstva? Promatrat ćemo naime kako anđeli raznose vijesti, kako arkandeli služe, kako poglavarstva pobjedonosno kliču, kako vlasti uzvikuju, kako gospodstva vladaju, kako sile blistaju, kako prijestolja plamte, kako kerubini sjaju, kako serafini ljubavljaju gore i kako svi jednodušno Boga veličaju.

Ako je drugovanje i prijateljevanje s dobrima tako slatko i ugodno, kako će istom ugodno i slatko biti u društvu tolikoga mnoštva svetaca? Kako će to biti nešto veliko: družiti se s apostolima, razgovarati s prorocima, boraviti s mučenicima, uživati u zajedništvu i prijateljstvu sviju izabranika?

Ako smatraš da je druženje s dobrima nešto dično i ugodno što će istom za nas značiti uživanje u društvu i nazočnosti onoga, kojega veličaju jutarnje zvijezde, čijoj se ljepoti dive sunce i mjesec, pred kim na koljena padaju anđeli i pred kim svi nebeski duhovi padaju ničice? Što će značiti promatranje onoga najvećeg dobra koje sva ostala dobra sadrži u sebi i promatranje onoga neizmjernog svijeta, koji u sebi sadrži sve ostale svjetove?

A što istom da kažemo o promatranju onoga, koji, premda je jedan, ipak u sebi sadrži sve i premda je najjednostavniji, ipak posjeduje savršenstva sviju stvari?

Može li ljudski duh još nešto više poželjeti? Ako je to bilo nešto veliko vidjeti i slušati kralja Salamona, da je kraljica Sabe, iz dalekih krajeva privučena njegovom mudročću, rekla: »Blago

tvojim ljudima i tvojim slugama, koji stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!« (2 Ljet 9, 7) što će istom značiti promatranje onoga pravog Salamona i uživanje one vječne mudrosti beskrajnog veličanstva, neocjenjive ljepote, beskrajne dobrote i čega još ima, i sve to uživati kroz svu vječnost? U ovome je bitna slava svetaca, to je konačna svrha i središte sviju naših želja.

Osim toga promatraj proslavljena tjelesa, koja će se odlikovati s četiri vlastitosti, naime: oštroumljem, pokretljivošću, bestrpnošću i sjajem. Sjaj će im biti tolik, da će svaki izabranik prema Kristovu svjedočanstvu u kraljevstvu Očevu sjati poput sunca. Ako naše sunce cijeli ovaj svijet svojim sjajem razveseljuje i osvjetljuje, a kako će istom sjati tolika presjajna sunca koja će ondje sjati?

A što da rekнем o drugim dobrima koja se ondje nalaze? Ondje će vladati zdravlje bez bolesti, sloboda bez nasilja, ljepota bez rugobe, besmrtnost bez truleži, obilje bez nestašice, počivanje bez smetanja, sigurnost bez straha, znanje bez zablude, izobilje bez žalosti, radost bez tuge, čast bez protuslovlja. Ondje će, kako veli sv. Augustin, biti slava i nitko ondje neće biti zabunom čašćen ni laskanjem.

Ondje će vladati prava čast, koja neće biti uskraćena nikome tko je dostojan, niti će biti iskazivana nedostojnome, jer onamo neće biti pušteni drugi osim dostojnih. Ondje vlada pravi mir i nitko neće trpjeti ništa nepovoljno ni od samoga sebe ni od drugoga. Nagrada kreposti bit će sam onaj, koji je kreposti dao i kreposniku obećao samoga sebe; od njega ne može biti ništa ni bolje ni veće. A što je to drugo, nego ono što je kazao prorok: »Bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod.« (Ezek, 37, 23; 2 Kor 6, 16) Ne budem li ja, kaže Gospodin, odakle će se nasititi?

Ja ću biti ono, što god ljudi čestito zažele: i život, i mir, i čast i svako dobro? Tako se i ono ispravno shvaća, što kaže apostol, kada je Bog sve u svemu«, (1 Kor 15, 28) On će biti svršetak naših želja, njega ćemo beskonačno gledati, bez mrzovolje ljubiti, bez umora hvaliti.

Prebivalište blaženika će biti, ako gledaš na prostor, veoma prostrano; gledaš li na ures, bit će najdivnije; a gledaš li na sjaj, bit će najblistavije. Društvo će biti najbolje, najugodnije, neće ondje biti izmjene vremena, neće slijediti dan iza noći, niti noć nakon dana, nego će vrijeme uvijek biti jednako i sebi slično. Ondje će vladati vječno proljeće, koje će Duh Sveti svojim ugodnim dahom neprestano podržavati, te će se, drveće i bilje uvijek zelenjeti i cvasti. Ondje će svi neprestano klicati od radosti i svetkovati, svi će ondje radosno pjevati i svirati, a njega će pjesmom slaviti zato, što po njegovoj darežljivosti žive i kraljuju kroz svu vječnost.

O nebeski grade, sigurno prebivalište, svim ugodnostima bogati kraju! Tu narod ne mrmlja, građani su miroljubivi, ljudi nemaju nikakvih potreba. O kad bih te se već jednoć domogao da u tebi uživam radost! O da bi se dani mojega progonstva završili u tebi! Kada će doći taj dan, kada ću napustiti ovu smrtnost, kada ću, Gospodine, doći i pokazati se pred tvojim licem?

7. Bratovština sv. Josipa za pomoć umirućima

Kako pomoći umirućima i sebi na smrtnom času, i to Bogu na slavu i Presvetoj Djevici Mariji? Mnoge tisuće ljudi dnevno umiru iznenada i nepripravno... Pomozimo spasiti njihove duše molitvom i žrtvom. Na to nas živo zove Blažena Djevica Marija u Lurdu i u Fatimi. Na to nas potiču pape dvadesetog stoljeća. Sudjelujući u Bratovštini sv. Josipa za pomoć umirućima, mi se odazivamo ovom pozivu.

Prvotnu Nadbratovštinu sv. Josipa za pomoć umirućima osnovao je sv. Pio X papa, godine 1913. na poticaj B. Luigia Guanella, u Rimu, odakle se proširila cijelim kršćanskim svijetom. Bratovština nije neko društvo ili organizacija, nema upisnine ni članarine, nema sjednica ni skupština, nego to su samo molitve i žrtve pojedinca pod zaštitom sv. Josipa za plemenito djelo kršćanske ljubavi za vječno spasenje umirućih.

Sveti Josip je preminuo pravedničkom smrću u prisutnosti Spasitelja svijeta Isusa Krista i Blažene Djevice Marije, nakon što je najsvjesnije izvršio svoju uzvišenu zadaću. On je stoga zaštitnik sretne smrti, a moć zagovora sv. Josipa je velika zbog njegove značajne uloge u djelu otkupljenja svijeta i zbog njegove osobne svetosti.

Znajući to, više tisuća vjernika u domovini i milijuni diljem svijeta, upućuju sv. Josipu dnevnu molitvu ove Bratovštine za umiruće. U duhovnoj zajednici sa njima molimo i mi sv. Josipa za one

koji odlaze sa ovoga svijeta. Ne možemo biti ravnodušni, kakva će im biti vječnost. Želimo im vječni spas. Stoga molimo ponizno, molimo pobožno, molimo pouzdano, molimo žarko, molimo ustrajno! Bratovština je kanonski ustanovljena 05. VIII 1981. u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu.

Koji žele sudjelovati u toj Bratovštini neka se jave na adresu:

SVETIŠTE SV. JOSIPA, 47000 KARLOVAC, BOŠKOVIĆEVA 36. (tel. i fax. 047 / 413-649)

Naznačite čitljivo ime i prezime i potpunu adresu svoga doma.

UVJETI ZA SUDJELOVANJE:

1. Upis u imenik Bratovštine.

2. Dnevno, ujutro i navečer moliti molitvu Bratovštine:

SVETI JOSIPE, DJEVIČANSKI OČE ISUSA KRISTA I PRAVI ZARUČNICE BLAŽENE DJEVICE MARIJE, MOLI ZA NAS I ZA SVE KOJI ĆE DANAS (NOĆAS) UMRIJETI.

Ova molitva ne obvezuje pod grijeh.

3. Preporučljivo je prikazivanje i drugih dobrih djela (i žrtava) za umiruće.

4. Svećenici sudionici u ovoj Bratovštini prikazat će godišnje jednu sv. Misu za umiruće. Kada pošaljete molbu za upis u Bratovštinu na naznačenu adresu, dobit ćete sličicu s molitvom Bratovštine i uputama za sudjelovanje te ćete vidjeti velika duhovna dobra i oprostete koje možete zadobiti.

POBOŽNOSTI ZA POMOĆ DUŠAMA U ČISTILIŠTU

1. Nauk Crkve o molitvi za pokojne
2. Devetnica za duše u Čistilištu
3. Litanije za duše u Čistilištu
4. Herojski čin ljubavi prema svetim dušama u Čistilištu
5. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj
6. Molitve i razmatranja svetaca i duhovnih velikana za duše u Čistilištu
7. Crkveni nauk o oprostima za žive i pokojne
8. Duhovna iskustva svetaca vezana uz teme smrti i čistilišu

1. Nauk Crkve o molitvi za pokojne

Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji

Značenje služba za pokojne (suffragia)

«U smrti pravednik susreće Boga, koji ga zove k sebi da bi ga učinio dionikom božanskoga života. Ali nitko ne može biti primljen u prijateljstvo i u Božju blizinu, ako ga prije on nije pročistio od osobnih posljedica svih njegovih grijeha. »To konačno čišćenje izabраниh, koje se posve razlikuje od kazne osuđenih, Crkva naziva čistilištem. Nauk vjere s obzirom na čistilište Crkva je jasno izrazila posebno na Firentiskome i Tridentskome saboru.»

Odatle dolazi pobožan običaj služba za duše u čistilištu, koje su ustrajna molba Bogu da se smiluje pokojnim vjernicima, da ih očisti ognjem svoje ljubavi i da ih uvede u svoje Kraljevstvo svjetla i života.

Te su službe bogoštovni izražaj vjere u općinstvo svetih. Naime, »Crkva putnika, dobro poznajući tu zajednicu cijeloga mističnoga Tijela Isusa Krista, već je od prvih vremena kršćanske religije s velikim pijetom štivala uspomenu mrtvih i, 'jer je sveta i spasonosna misao moliti za mrtve da im se oprostite grijesi (2Mak 12,45), za njih je prinostila i molitve«. ***To je ponajprije slavlje euharistijske žrtve, zatim drugi izražaji pobožnosti kao što su: molitva, milodari, djela milosrda, primanje oprosta na korist duša pokojnika.***

Druge službe za pokojne

Crkva prinostila euharistijsku žrtvu za pokojne ne samo u prigodi slavlja sprovoda, već i treći, sedmi, i trideseti dan, kao i na obljetnicu smrti. Misno slavlje za duše vlastitih pokojnika jest kršćanski način sjećanja i produživanja - u Gospodinu -zajedništva s onima koji su prešli prag smrti. Nadalje, 2. studenoga Crkva opetovano prinostila svetu žrtvu za sve vjerne mrtve, za koje slavi i Časoslov.

Svakoga dana u slavlju bilo euharistije, bilo večernje, Crkva ne zaboravlja nikada uzdignuti svoju žarku molitvu da Gospodin »vjernicima, koji otidoše pred nama obilježeni znakom vjere i [...] svima koji u Kristu počivaju, daruje mjesto osvježenja, svjetlosti i mira«.

Važno je dakle odgojiti osjećaj vjernika u svjetlu euharistijskoga slavlja, u kojemu Crkva moli da slavi Gospodina uskrsnuloga budu pridruženi svi pokojni vjernici, bilo kojega vremena i prostora, izbjegavajući opasnost posesivna ili partikularističkoga poimanja mise za »svoga« pokojnika. Misno slavlje za pokojne je osim toga prigoda za katehezu o posljednjim stvarima (de novissimis).

Spomen pokojnika u pučkoj pobožnosti

Kao i liturgija, pučka pobožnost je veoma pozorna na spomen pokojnika i revna je u uzdizanju molitava za njih. U »spomenu pokojnika« pitanje odnosa liturgije i pučke pobožnosti treba promatrati s velikom razboritošću i pastoralnim osjećajem, kada se to tiče bilo doktrinarnih vidika, bilo usklađivanja liturgijskih čina i pobožnih vježba.

Ponajprije je potrebno da pučka pobožnost osvjetljena načelima kršćanske vjere, kao što je: vazmeni smisao smrti onih koji su po krštenju pritjelovljeni otajstvu Kristove smrti i uskrsnuća (usp. Rim 6,3-10); besmrtnost duše (usp. Lk 23,43); općinstvo svetih, zbog čega se »sedinjenje putnika s braćom koji su usnuli u Kristovu miru nipošto ne prekida, štoviše, po trajnoj se vjeri Crkve jača u zajedništvu duhovnih dobara«: »naša molitva za njih može im ne samo pomoći, već i njihov zagovor učiniti uspješnim u našu korist«; uskrsnuće tijela; slavno očitovanje Krista, »koji će doći suditi žive i mrtve«; nagrada prema djelima svakoga čovjeka; vječni život.

U običajima i predajama nekih naroda koje se tiču »kulta mrtvih« naglašuju se elementi duboko ukorijenjeni u kulturu i posebna antropološka poimanja, često obilježena željom za produživanjem obiteljskih i, takoreći, društvenih veza s onima koji su preminuli. U ispitivanju i ocjenjivanju tih običaja, trebat će se kretati opreznim korakom, izbjegavajući da ih se tumači prebrzo kao ostatke poganstva, kada oni nisu očito u suprotnosti s Evandjeljem.

Što se tiče doktrinarnih vidika, treba izbjeći:

- opasnost da u pučkoj pobožnosti prema pokojnima prežive neprihvatljivi elementi ili vidici poganskoga kulta predaka;
- zazivanje mrtvih radi vraćanja;
- pridavanje snovima koji se tiču umrlih osoba, izmaštanih značenja i učinaka, pri čemu strah često uvjetuje djelovanje vjernika;
- opasnost da se uvuku oblici vjerovanja u reinkarnaciju;
- opasnost nijekanja besmrtnosti duše i odvajanje događaja smrti od perspektive uskrsnuća, tako da kršćanska religija izgleda takoreći kao religija mrtvih;
- primjenu prostorno-vremenskih kategorija na stanje pokojnika.

U suvremenome društvu, veoma je raširena i često uzrok štetnih posljedica, jest doktrinarna i pastoralna pogreška »prikriivanje smrti i njezinih znakova«.

Liječnici, bolničari, rodbina nerijetko smatraju dužnošću bolesniku koji zbog razvoja hospitalizacije gotovo uvijek umire izvan kuće, skrivati blizinu smrti. Više je puta naglašeno da u velikim gradovima živih nema mjesta za mrtve: u malim stanovima velikih gradskih zgrada nije moguće imati »sobu za sprovodno bdjenje; na cestama zbog prometnoga preopterećenja, nisu dopuštene spore sprovodne povorke, koje smetaju kretanju vozila; u urbanome prostoru groblje koje je, barem u selima, nekada bilo često oko ili pokraj crkve - dakle istinsko sveto polje i znak zajedništva u Kristu između živih i mrtvih - smješteno je na periferiju, uvijek daleko od grada, kako urbanim razvojem ne bi ponovno bilo uključeno u njega.

Suvremena civilizacija odbija »vidljivost smrti«, zbog čega se trudi izbrisati njezine znakove. Odatle potječe i pribjegavanje tanatopraksi, raširenoj u stanovitu broju zemalja, koja pomoću kemijskoga procesa čuva pokojnika u njegovu prirodnome tjelesnom stanju: mrtvac ne smije izgledati mrtav, već sačuvati privid života.

Kršćanin, komu pomisao na smrt treba biti bliska i vedra, ne smije nutarnje prionuti uz fenomen »nesnošljivosti prema mrtvima«, koja lišava pokojnike bilo kakva prostora u životu grada, niti uz odbacivanje »vidljivosti smrti«, kada su nesnošljivost i odbojnost diktati neodgovorna bijega od stvarnosti ili diktati materijalističkoga gledišta bez nade, strana vjeri u Krista umrloga i uskrsnuloga.

Isto tako, kršćanin se treba čvrsto oduprijeti brojnim oblicima »trgovanja smrću«, koje iskorištavajući osjećaje vjernika - traži samo neprimjereno visoku i sramotnu zaradu.

Pučka se pobožnost prema pokojnima izražava na puno načina, već prema mjestima i tradicijama:

- devetnica za pokojne kao priprema i osmina kao produženje Spomena vjernih mrtvih, 2. studenoga; oboje treba biti slavljeno poštujući liturgijsko uređenje;
- pohod groblju; on se u nekim okolnostima vrši zajednički kao: prigodom Spomena svih vjernih mrtvih, na kraju pučkih misija, prigodom preuzimanja u posjed župe od strane novoga župnika, u drugim prigodama u privatnome obliku, kada vjernici posjećuju grob svojih dragih radi održavanja ukrašujući ga cvijećem i svjetlom; taj pohod treba biti očitovanje veza koje postoje između pokojnika i njegove rodbine, a ne izražaj obveze, zbog koje postoji gotovo praznovjieran strah ako se to ne učini;
- pridruživanje bratovštinama i drugim pobožnim udruženjima koja imaju svrhu »pokapati mrtve« prema kršćanskome viđenju događaja smrti, moliti za pokojne, biti djelatno solidarni s rodbinom umrloga;
- česte službe za pokojne o kojima je već rečeno, pomoću: milostinje i drugih djela milosrđa, postova, oprosta, osobito molitava kao što je moljenje psalma *Iz dubine*, kratkoga obrasca *Pokoj vječni* koji često prati molitvu Anđeo Gospodnji, krunice, blagoslov obiteljskoga stola». (Direktorij br. 251; 255 – 260).

2. Devetnica za duše u Čistilištu

(sv. Alfons Marija Liguori)

Uvodno razmatranje: Pobožnost za duše u Čistilištu, koje Bogu preporučujemo, da im u velikim kaznama koje trpe pomogne, te ih brzo pozove u svoju slavu, veoma je mila i draga našem Gospodinu, a ujedno nama je veoma korisna jer te svete duše njegove su Božje vječne zaručnice, a ujedno su veoma zahvalne onima koji ih iz njihove tamnice oslobode ili im bar kakovu olakšicu u njihovih mukama izmole, zbog toga kada dođu u Nebo, bez sumnje neće zaboraviti na onoga koji se je za njih molio. Pobožno je mišljenje da Bog dušama u Čistilištu očituje naše molitve, da se za nas mole. Ove svete duše istina ne mogu moliti za se, jer su ondje kao krivci, gdje za svoje krivnje daju zadovoljštinu; pa ipak, budući da su Bogu osobito mile, mogu se za nas moliti te nam isprositi milosti.

Sv. Katarina bolonjska, kada je željela koju milost, utjecala se dušama u Čistilištu, i brzo je bila uslišana; te je posvjedočila da je zadobila mnoge milosti, kada se utekla dušama u Čistilištu, kojih nije primila kada se je svecima obraćala. Uostalom bezbrojne su milosti za koje pobožni ljudi tvrde da su ih po zagovoru svetih duša iz Čistilišta dobili. A ako mi hoćemo da nas te duše svojim molitvama pomažu, pravedno je, dapače dužnost nam je da se za njih molimo. Rekoh dužnost nam je, jer kršćanska ljubav iziskuje, da bližnjima pomognemo, kojima je naša pomoć potrebna. A koji bližnji trebaju toliko naše pomoći, koliko te svete zaslužnjene duše? One su neprestano u čistilišnoj vatri, koja ih puno više muči, nego oganj na zemlji; osim toga ne vide Boga: kazna, koja ih puno više muči nego sve druge.

Pa pomislimo, kako može lako biti da ondje trpe također i duše naših roditelja ili braće ili druge rodbine ili prijatelja, te čekaju na našu pomoć. Mislimo i na to, da si te svete duše ne mogu same pomoći, jer su zbog posljedica svojih grijeha u stanju dužnika. Ta misao mora nas još više potaći, da im pomognemo što više možemo. A time ćemo, ne samo Bogu ugoditi, nego zadobiti i velike zasluge, a te svete duše neće propustiti, da nam od Boga isprose mnoge milosti, a osobito vječno spasenje. Ja držim za sigurno uvjerenje da duša, koja je iz Čistilišta oslobođena zagovorom nekog pobožnoga čovjeka, kada u dođe Nebo, neće propustiti reći Bogu:

«Gospodine, ne daj, da se onaj izgubi, koji me je oslobodio čistilišnih okova, i koji je učinio, da sam ja brže došla tebe uživati». ***Evo napisao sam slijedeću devetnicu kako bi se svi vjernici mogli truditi pomoći svetim dušama da izidu iz Čistilišta misama, postom, milostinjom ili barem molitvama.***

Prvi dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu

prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Mnoge su muke što svete duše u Čistilištu trpe, a jedna od najvećih je muka misao, da su one same svojim grijesima koje su učinile za života, uzrok tim mukama.

O Isuse, moj Spasitelju, toliko puta sam zaslužio pakao; koliko velika bi sad bila moja muka, da sam već zauvijek osuđen, te da mislim da sam ja sam uzrok svojoj osudi. Bože moj, jer si ti beskrajna dobrota, ljubim te nada sve, i žao mi je iz svega srca, što sam te uvrijedio. Obećajem ti, da ću prije umrijeti, nego te ikada uvrijediti. Daj mi svetu ustrajnost, smiluj nam se, a smiluj se i onim svetim dušama koje u trpe u čistilišnoj vatri. O Majko Božja, Marijo, priteci mi u pomoć svojim moćnim molitvama.

Molitve za svaki dan devetnice: 3 puta Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu... *Litanije za duše u Čistilištu i slijedeće molitve.*

Završna molitva: O preslatki Isuse zbog svoga krvavog znoja kojim si se znojio u Getsemanskom vrtu smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu. O preslatki Isuse zbog tvojih svetih rana i patnji koje si pretrpio kod strašnog bičevanja smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu. O preslatki Isuse zbog tvoga okrutnog tnovog krunjenja i tvoje presvete Krvi koja je oblivala tvoje sveto lice smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu. O preslatki Isuse zbog patnji koje si pretrpio noseći križ na Kalvariju smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu. O preslatki Isuse zbog tvojih svetih rana i muka koje si pretrpio kada su te razapinjali smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu. O preslatki Isuse zbog tvoje patnje i smrtne agonije na Križu smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu. O preslatki Isuse zbog tvoje muke, Rana i prolivene Krvi, zbog velike patnje kad si predao dušu Ocu i preminuo na križu smiluj se siromašnim dušama u Čistilištu.

Pomolimo se: Bože, koji praštaš grijehe i želiš spasenje ljudi, molimo te, daj milostivo, da naša braća, rođaci i dobročinitelji, koji su se iz ovoga svijeta preselili, po zagovoru bl. Marije, vazda Djevice, i svih svetih uđu u zajedništvo vječnoga blaženstva.

Bože, stvoritelju i otkupitelju svih vjernih, oprosti sve grijehe dušama sluga i službenica tvojih, da našom smjernom molitvom zadobiju proštenje, koje su uvijek željele koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Pokoj vječni daruj im Gospodine. I svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

Siromašne duše u Čistilištu, za vas smo se sada molili, a vi koje ste toliko mile i drage Bogu, i koje ste sigurne, da Boga ne možete više nikada izgubiti, molite se za nas nevoljne, koji smo u pogibelji da propadnemo i tako Boga zauvijek izgubimo.

Drugi dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Druga muka, koja jako muči siromašne duše u Čistilištu, jest izgubljenost vrijeme za života, kada su mogle puno više zasluga steći za Nebo, te misao, da se taj gubitak više ne može nadoknaditi jer kada prođe vrijeme života prestaje i vrijeme zasluga.

Ajme siromašna li mene, moj Gospodine, koji već toliko godina živim na ovoj zemlji a nisam stekao drugih zasluga osim za pakao! Hvala ti, što mi daješ još vremena, da nadoknadim za što sam učinio. Žao mi je, moj Bože, koji si toliko dobar, što sam te uvrijedio, pomози mi, da život što mi još preostaje, samo za to upotrijebim, da tebi služim i tebe ljubim; smiluj mi se, a smiluj se i onim svetim dušama, koje su u čistilišnoj vatri. O majko Božja priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Treći dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Treće, što veoma muči siromašne duše u Čistilištu jest pogled na počinjene grijeha za koje trpe. U sadašnjem životu ne poznaje se rugoba grijeha; no dobro se poznaje u drugom životu; i to je jedna od najvećih muka, koje trpe duše u Čistilištu.

O moj Bože, budući da si ti beskrajna dobrota, ljubim te nada sve, te se svim srcem kajem što sam te uvrijedio. Obećavam ti, da ću prije umrijeti, nego te ikada više uvrijediti. Daj mi svetu ustrajnost; smiluj se meni, a smiluj se također i onim siromašnim dušama, koje gore u čistilišnoj vatri. A ti majko Božja priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Četvrti dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Muka, koja duše u Čistilištu, te zaručnice Isusa Krista najviše muči, jest misao, da su u životu svojim grijesima uvrijedile Boga, kojega toliko ljube. Neki pokornici na ovoj zemlji su umrli od boli, kada pomisliše, da su dobroga Boga toliko uvrijedili. Duše u Čistilištu puno bolje od nas spoznaju koliko je ljubezan Bog, te ga ljube svim svojim silama pa za to kada pomisle da su ga u životu uvrijedile, kušaju bol, koja nadilazi svaku drugu patnju.

O moj Bože, budući da si ti beskrajna dobrota, kajem se svim srcem, što sam te uvrijedio. Obećavam ti, da ću prije umrijeti, nego te ikada uvrijediti. Daj mi svetu ustrajnost; smiluj se meni, a smiluj se i onim siromašnim dušama, koje u Čistilištu gore i koje te svim srcem ljube. O majko Božja, Marijo, priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Peti dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Još jedna velika muka siromašnih duša u Čistilištu jest to, što u čistilišnom ognju trpe, a ne znaju, kada će njihove muke prestati. Znaju istina za stalno, da će se odatle jednom osloboditi, ali nesigurnost o vremenu, kada će doći kraj njihovim mukama, jest za njih veoma velika muka.

Bijedna li mene, o Gospodine, da me baciš u pakao, bio bih siguran, da iz one tamnice muka nikada ne bih izašao. Ljubim te nada sve, beskrajna dobroto, kajem se svim srcem, što sam te uvrijedio. Obećavam ti, da ću prije umrijeti, nego te ikada uvrijediti. Udijeli mi svetu ustrajnost smiluj se meni, a smiluj se i onim siromašnim dušama, koje u čistilišnom ognju gore. O majko Božja, Marijo, priteci ini u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Šesti dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Siromašne duše u Čistilištu koliko se s jedne strane tješe sjećanjem na muke Isusa Krista i presveti Oltarsi Sakrament, jer se po mucu Isusovoj spasiše, a po svetoj pričesti i misi pre mnoge milosti primiše a i sada primaju; toliko ih s druge strane muči misao, što su za života bile nezahvalne naspram ta dva velika dobročinstva Isusove ljubavi.

Ti si, o moj Bože, i za mene umro i mnogo puta si se potpuno meni dao u sv. pričesti, a ja sam ti uvijek za tu ljubav uzvratio nezahvalnošću. Ali sada te ljubim iznad svega moje najveće dobro, i žao mi je više od bilo čega što sam te uvrijedio. Udijeli mi sv. ustrajnost; smiluj se meni, a smiluj se i siromašnim dušama, koje u čistilišnom ognju gore. O majko Božja, Marijo, priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Sedmi dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Umnažaju muku siromašnih duša u Čistilištu sva posebna dobročinstva primljena od Boga: da su rođene u katoličkim zemljama, da ih je Bog čekao na pokoru, da su primile oprostjenje grijeha, tako da po svim tim dobročinstvima još više spoznaju nezahvalnost, koju su pokazale prema Bogu.

A tko je nezahvalniji od mene, Gospodine? Ti si me čekao s tolikom strpljivošću, više puta si mi grijeha oprostio s tolikom ljubavlju, a ja sam te nakon toliko obećanja opet vrijeđao. Ne, nemoj me baciti u pakao: želim te ljubiti a u paklu ne mogu te ljubiti. Kajem se, dobroto beskrajna, što sam te uvrijedio; obećavam da ću prije umrijeti, nego te ikada uvrijediti. Daj mi sv. ustrajnost; smiluj se meni, a smiluj se i siromašnim dušama, koje u čistilišnoj vatri gore. O majko Božja, Marijo, priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Osmi dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Muka veoma gorka za siromašne duše u Čistilištu jest misao, da im je Bog za života udijelio puno potrebnih milosti, kakve je drugima uskratio, a one su ga svojim grijesima nukale na odbojnost te da ih na pakao osudi premda im je poslije iz pukoga milosrđa oprostio, spasio ih.

Evo Bože moj, ja sam jedan od tih nezahvalnika, koji je primio od tebe toliko milosti, prezreo sam tvoju ljubav te sam te svojim grijesima nukao da me na pakao osudiš. Dobroto beskrajna, sada te ljubim iznad svega, svom dušom se kajem što sam te uvrijedio; obećavam ti, da ću prije umrijeti, nego li te ikada uvrijediti. Daj mi svetu ustrajnost; smiluj se meni, a smiluj se i siromašnim dušama, koje u gore u čistilišnoj vatri. O majko Božja, Marijo, priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama. *Molitve kao prvog dana.*

Deveti dan devetnice

Preporučimo Isusu Kristu, i njegovoj sv. Majci sve duše u Čistilištu, osobito duše naše braće, naših dobročinitelja, prijatelja, i neprijatelja, a napose duše onih, za koje smo dužni moliti, te Bogu prikažimo za njih slijedeće molitve, promatrajući velike muke, što te svete zaručnice Isusa Krista trpe.

Velike su u općenito sve muke siromašnih duša u Čistilištu: oganj, dosada, tmine, nesigurnost vremena kada će iz čistilišne tamnice biti izbavljene; no od svih muka najveća je što su od svoga zaručnika Isusa udaljene i što mu lica ne vide.

O Bože moj, kako sam ja kroz toliko godina mogao živjeti daleko od tebe, lišen tvoje milosti? Dobroto beskrajna, ljubim te nada sve kajem se svim srcem, što sam te uvrijedio; obećavam ti, da ću prije umrijeti nego li više ikada tebe uvrijediti. Daj mi sv. ustrajnost, i ne daj, da ja ikada kod tebe padnem u nemilost. Smiluj se, molim te, siromašnim dušama u Čistilištu, olakšaj im njihove muke, skрати vrijeme njihova progonstva te ih brzo pozovi, da te u Nebu dođu ljubiti licem u lice. O majko Božja, Marijo, priteci im u pomoć svojim moćnim molitvama, a moli se i za nas, koji smo još u pogibelji, da budemo zauvijek izgubljeni. *Molitve kao prvog dana.*

3. Litanije za duše u Čistilištu

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, *smiluj se njima!*
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože!

Sveta Marijo, Majko Božja, *moli za njih!*
Sveti Mihaele, arkandele, moli za njih!
Moj sveti anđele čuvaru i svi sveti čuvari, *molite za njih!*
Svi zborovi anđela, molite za njih!
Sveti Ivane Krstitelju, moli za njih!
Sveti Josipe, moli za njih!
Svi sveti patrijarsi i proroci,
Sveti Petre i Pavle,
Svi sveti apostoli i evanđelisti,
Svi sveti mučenici,
Sveti Grgure i Augustine,
Svi sveti naučitelji, pape i ispovjedaoci,
Svi sveti redovnici i pustinjaci,
Sveta Marijo Magdaleno, moli za njih!
Sveta Katarino, sveta Barbaro,
sveta Uršulo, sa svim djevicama, molite za njih!
Sveta Majko Ano i sve svete udovice, molite za njih!
Svi ljubezni sveci Božji, molite za njih!
Budi im milosrdan, Gospodine! Ne kazni ih, Gospodine!

Od njihovih muka, *oslobodi ih Isuse!*
Po svom utjelovljenju i rođenju,
Po svom preslatkom imenu,
Po svom beskrajnom milosrđu,
Po svojoj blagosti i strpljivosti,
Po krštenju i svetom postu svojem,
Po smrtnoj muc i gorkim patnjama svojim,
Po krvavom bičevanju i okrutnom krunjenju svojem,
Po teškom križnom putu i razapeću svojem,
Po presvetim ranama svojim,
Po božanskoj Krvi svojoj,
Po pogrдноj smrti svojoj na križu,
Po bolovima božanskoga Srca svoga,
Po bolovima Marije, svoje predrage Majke,
Po uskrsnuću svojem,
Po Uzašašću svojem,
Po poslanju Duha Svetoga,
Na slavu Božanskoga Srca svoga,
Po zaslugama i zagovoru Marijinu,
Po zagovoru svetih anđela,

Po molitvi vjernika,

Mi grešnici, *Tebe molimo usliši nas!*
Da dušama u čistilištu oprostiš,
Da im kazne milostivo olakšaš,
Da ih iz čistilišnih muka izbaviš,
Da im u susret pošalješ njihove svete anđele,
Da ih svojim izabranima u rajskoj slavi pridružiš,
Da im dopustiš da Te gledaju licem u lice,
Da im vječni mir podijeliš,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti im, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj im se, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, daj im vječni mir, Gospodine!

Pomolimo se! Gospodine Isuse Kriste, Kralju slave, oslobodi duše svih pokojnih vjernika iz njihovih muka; neka ih pred lice Tvoje dovede sv. Mihael, arkandeo, te ih primi u vječno veselje, koje si im obećao!

Pokoj vječni daruj im, Gospodine! I svjetlost vječna svijetlila njima! (*Antifona*): *Ako gledaš na bezakonja, Gospodine, Gospodine, tko će opstati?*

Od vrata paklenih, Izbavi, Gospodine duše njihove! Gospodine, usliši molitvu moju! I vapaj moj k Tebi da dođe! Gospodin s vama! I s duhom Tvojim!

Iz dubine vapijem k Tebi, Gospodine,
Gospodine, usliši glas moj!
Nek slušaju uši Tvoje, glas molitve moje!
Ako gledaš na bezakonja, Gospodine, Gospodine, tko će opstati?
No u Tebe je oprostjenje i radi zakona Tvoga čekam Tebe, Gospodine.
Čeka duša moja riječ Njegovu, ufa se duša moja u Gospodina.
Od straže jutarnje sve do noći neka se ufa Izrael u Gospodina.
Jer je u Gospodina milosrđe, i obilno je u Njega otkupljenje.
I on će otkupiti Izraela od svih bezakonja njegovih.

Pomolimo se! Bože oprostjenja djelitelju i ljudskoga spasenja ljubitelju, molimo blagost Tvoju, da braći, rođacima i dobrotvorima našega zbora, koji su preminuli s ovoga svijeta, po zagovoru blažene Marije, vazda Djevice, i svih svetaca Tvojih, dopustiš da dođu u zajednicu vječnog blaženstva!

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernih, udijeli dušama slugu i službenica svojih oprostjenje i otpuštenje svih grijehа, da oprostjenje koje su vazda željele pobožnim molitvama postignu! Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen. Pokoj vječni daruj im, Gospodine! I svjetlost vječna svijetlila njima! Počivali u miru. Amen!

4. Herojski čin ljubavi prema svetim dušama u Čistilištu

Čin ljubavi, kojim sve svoje zadovoljštine prikazujemo za duše u Čistilištu, je Bogu veoma ugodan, dušama u Čistilištu veoma koristan, a nam spasonosan, a sastoji se u tome da sva svoja zaslužna djela, koja na zemlji činimo, ili koja će se za nas poslije naše smrti činiti, već sada poklonimo dušama u Čistilištu, da one čim prije dođu u Nebo. Time mi i sebi i te kako koristimo jer osim što si tom ljubavlju povećavamo zasluge i buduću slavu u Nebu, povjeravamo se ne sebi već Božjemu milosrđu i dobroti blažene djevice Marije te ćemo zbog toga prije i sami iz Čistilišta biti izbavljeni.

Ovu pobožnost koja je odavno bila prisutna u crkvi, obnovio u Španjolskoj opat Oliden, a potvrdile su ju pape Bonedikt XIII, Pijo VI (12. prosinca 1787), Pijo IX. (30. rujna 1852).

1. -svećenicima koji su učinili taj herojski čin dana je dozvola privilegiranog oltara svaki dan u godini.
2. - obični vjernik može zadobiti potpuni oprost koji može namijeniti jedino dušama u Čistilištu svaki put kad se pričesti, te posjeti neku crkvu ili kapelicu i tu moli na nakanu svetoga oca pape.
3. - svi koji učine herojski čin ljubavi prema dušama u Čistilištu mogu namijeniti svetim dušama sve svoje oproste koji nisu vezani uz neki uvjet i koji još važe sve do naših, dana, ili koji će biti dani kasnije (papa Pijo IX- Decr. 30. rujna, 1852).

Sv. Ambrozije kaže: »Sve što god siromašnim dušama poklonimo, preobraća se za nas u milost te će nam se stotruko naknaditi.«

Evo obrasca posvete herojskog čina ljubavi prema dušama u Čistilištu opata Olidena

«Na tvoju veću slavu, o poklona najvrjednije Trojstvo, povodeći se primjerom moga preslatkoga spasitelja Isusa Krista i u znak moje odanosti i pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji, majci milosrđa i majci siromašnih duša u Čistilištu, ja (N. N.) obavezujem se da ću pripomoći kod oslobođenja onih siromašnih duša iz Čistilišta koje još nisu Božjoj pravdi zadovoljile, čineći pokoru za posljedice svojih grijeha. Zbog toga ja drage volje i svim srcem obećavam, koliko smijem i mogu ne preuzimajući dužnosti pod grijeh, te želim da se sve one duše iz Čistilišta izbave, koje Blažena Djevica Marija želi izbaviti a u tu svrhu predajem u ruke te dobre Majke sva moja zaslužena djela kao i ona koja će drugi za mene obavljati bilo još za moga života, bilo poslije moje smrti. Primi, molim te, o moj Bože ovu žrtvu i odobri ju, ja ju još jedanput prikazujem na tvoju veću slavu i na spas moje duše. Da sam to žrtvovao i obećao, zazivam za svjedoke sve blažene na Nebu i svu vojujuću i trpeću crkvu».

»Upozoravamo sve prave kršćane - kaže Otac Mumford -da ustupe sa svetom darežljivošću milim vjernicima sav plod svojih dobrih djela koja imamo na raspolaganju. Ne vjerujem da bismo se mogli bolje njima poslužiti, jer ih na taj način činimo zaslužnijim i učinkovitijim. Na taj će način zadobiti milost od Boga i u isto vrijeme okajati i za svoje grijeha. Također skratit će vrijeme i svojih muka u Čistilištu. Može se čak dogoditi da ih se i potpuno oslobode.«

Te riječi iskazuju dragocjene koristi herojskog čina. Da bismo se oslobodili bilo kakvog straha koji bi se mogao pojaviti u našoj duši, nadodajmo još i ove tri opaske:

1. ovaj čin daje nam potpunu slobodu da molimo za one duše koje su nam najbliže srcu. Nakana tih molitava ovise o volji Božjoj koja je uvijek neizmjereno sveta i ljubi nas neograničeno.

2. ne obvezuje nas pod kaznu smrtnoga grijeha i možemo je povući u bilo koje vrijeme. Možemo je prikazati bez ikakva osobitog obrasca. Dovoljna je sama nakana i treba je prikazati iz svega srca. Ipak je dobro poslužiti se obrascem od vremena do vremena, da tako potaknemo sami sebe što više i pomognemo svetim dušama našim molitvama, pokorom i dobrim djelima.

3. herojski čin nam pomaže da izbjegnemo strahovitim posljedicama dugog ispaštanja u Čistilištu. Pomaže nam također da se oslonimo sa što većim pouzdanjem u milosrđe Božje prema nama, kao što nam to pokazuje sljedeći primjer svete Gertrude.

Časni sluga Božji Denis, kartuzijanac, priča nam da je djevica sv. Gertruda poklonila potpuno sva svoja djela zadovoljštine u korist preminulih vjernika a da nije ništa zadržala od toga za svoje dugove za koje je možda bila odgovorna u Božjim očima.

Kad je bila na umoru, tada se - poput svih ostalih svetaca - sjetila velikog broja svojih grijeha s najvećom boli u svojoj duši. S druge strane, promislila je kako je sva svoja djela i zadovoljštine prinijela da zadovolji za grijeha drugih. Ipak je bila žalosna da ne bi njezina duša na putu u vječnost bila osuđena na strašne muke zbog toga što je sve darovala drugima, a za sebe nije ništa zadržala.

U tim njezinim strahovima naš joj se Gospodin ukazao i tješeći je rekao joj: »Budi sigurna, moja kćeri, tvoja ljubav prema dušama u Čistilištu neće ti ni najmanje biti na štetu. Dobro znaj da su mi svi oni plemeniti darovi što si ih prikazala od svih tvojih dobrih djela svetim dušama bili na osobit način dragi. Eve ti za to dokaza: ja ti izjavljujem da su sve tvoje patnje što bi ih morala

podnijeti u drugom životu ovaj čas poništene. Još više kao nagradu za tvoju plemenitu ljubav povećat ću vrijednost zasluga tvojih djela i time povisiti tvoju slavu u Nebu».

5. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj

Sv. Gertruda velika se rodila 16. 1. 1256. u dobrostojećoj obitelji. Odgajana je u samostanu sestara cistercitkinja u Helfti u kojem je kasnije i sama postala redovnica. Napredovala je jako u duhovnom životu. Čitala je crkvene oce, svetačku i mističnu literaturu. Davala je veliku važnost studiju te je zapostavila duhovni život i pala u duboku krizu.

Nakon teške duhovne krize uspjela je nadvladati vjersku ravnodušnost. Mistična milost Isusova ukazanja 1280. bila je odlučujuća za njenu duhovnu preobrazbu. Dobila je nevidljive stigmate na srcu te primila mnogobrojne druge mistične milosti. Poslije teške bolesti umrla je 1302.g. Božje objave koje je primala su ostale u knjigama koje je napisala: Duhovne vježbe i Poslanik božanskog milosrđa.

Isus je u jednom ukazanju obećao sv. Gertrudi da će svaki puta kad se izmoli ova molitva osloboditi tisuću duša iz Čistilišta.

Vječni Oče, prikazujem Ti Predragocjenu Krv tvoga Božanskog Sina Isusa Krista sjedinjenu sa svim svetim misama koje su se danas slavile širom svijeta, za sve svete duše u Čistilištu, za grešnike diljem svijeta, grešnike u cijeloj Crkvi i za one u našim obiteljima.

(Ovu molitvu s obećanjem smo našli u knjižicama pobožnosti na njemačkom i talijanskom jeziku)

6. Molitve i razmatranja svetaca i duhovnih velikana za duše u Čistilištu

Vječnom Ocu za duše u Čistilištu (Sv. Matilda)

Molitvu je sv. Metilda naučila od samoga Spasitelja u jednom viđenju. To je molitva za siromašne duše. Kad bi sv. Metilda izgovorila tu molitvu, vidjela bi čete siromašnih duša kako ulaze u Nebo.

Oče nas, koji jesi na nebesima! Ponizno Te molimo, vječni, dobri, milostivi Oče, siromašnim dušama, koje si Ti sam primio kao svoju djecu, oprosti što Te nisu ljubile, te su Te odbile od sebe i nisu Ti iskazale dužnu čast! Za pokoru i kajanje prikazujemo Ti svu ljubav i dobrotu Tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista.

Sveti se ime tvoje! Ponizno Te molimo, dobri, milostivi Oče, oprosti siromašnim dušama što nisu poštovale Tvoje sveto ime, te su ga često nedostojno izgovarale i često ga nepromišljeno imale na ustima! Za pokoru i kajanje prikazujemo Ti sve propovijedi kojima je Tvoj preljubljeni Sin, Gospodin naš Isus Krist, dao čast Tvome svetom imenu na zemlji.

Dođi kraljevstvo tvoje! Ponizno Te molimo vječni, dobri, milostivi Oče, oprosti i otpusti siromašnim dušama što nisu žarkom ljubavlju i zdušnom željom tražile Tvoje kraljevstvo, nego su se često bogatile zemaljskim dobrima! Za pokoru i kajanje prikazujemo Ti veliku želju Tvoga preljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kojom je tražio da svi budu primljeni u Tvoje sveto kraljevstvo.

Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji! Ponizno Te molimo, vječni, dobri, milostivi Oče, oprosti siromašnim dušama što se nisu pokorno podvrgavale Tvojim svetoj volji, nego su često po svojoj volji radile i tako nisu ispunile Tvoju svetu volju! Za pokoru i kajanje prikazujemo Ti sveto Božansko Srce Isusovo i Njegovu veliku pokornost

Kruh nas svagdanji daj nam danas! Ponizno Te molimo vječni, dobri, milostivi Oče, oprosti siromašnim dušama što nisu s punom pobožnošću i ljubavlju primale najsvetiji Sakrament oltara,

nego su mnoge to činile nedostojno i primale ga rijetko ili nikada! Za te njihove grijehе prikazujemo Ti veliku svetost i pobožnost Tvoga Sina, kao i njegovu najdublju ljubav i neizrecive želje, kojima nam je darovao ovo dragocjeno bogatstvo.

Oprosti nam duge naše kao što i mi otpuštamo dužnicima našim! Ponizno Te molimo, vječni, dobri, milostivi Oče, oprosti siromašnim dušama njihove teške dugove grijehа, što svoje neprijatelje nisu ljubile i što im nisu htjele oprostiti! Za pokoru i kajanje, za te mnogostruke grijehе, prikazujemo Ti svete riječi Tvoga preljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, što ih je izgovorio na križu: *Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!*

I ne uvedi nas u napast! Ponizno Te molimo, vječni, dobri i milostivi Oče, oprosti siromašnim dušama što se nisu borile u velikim napastima, nego su slijedile primamljivost zla te su pale u pokvarenost! Za pokoru i kajanje prikazujemo Ti pokornost, mukotrpa djela i svu gorcu muku i smrt Tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista.

Nego izbavi nas od zla! Molimo Te, vječni, dobri i milostivi Oče, oprosti siromašnim dušama i povedi njih i naše duše svome preljubljenom Sinu, Gospodinu našem Isusu Kristu u kraljevstvo Tvoga gospodstva, a to si Ti sam. Amen!

Za nama posebno dragu dušu koja trpi u Čistilištu

(sv. Gertruda velika je molila ovu molitvu skupa sa službom pokojnika i upitala je Gospodina da li mu je draga ova molitva, a Isus joj je odgovorio: «Toliko mi je draga kao da mene samog oslobađaš iz zatočeništva i svaki puta kada moliš ovu molitvu jedna duša bude oslobođena od čistilišnih muka. U prikladnom trenutku uzvratiti ću za ova dijela ljubavi prema trpećim dušama po svemogućnosti moje velikodušnosti.»)

Pozdravljam te i blagoslivljam, slatki moj Isuse, klanjam ti se cijelim svojim srcem, i zahvaljujem ti zbog ljubavi koju si nam iskazao u svom utjelovljenju, rođenju u siromašnoj štalici, i jer si htio ostati s nama u Presvetom Sakramentu. Molim te da sjediniš ovu moju molitvu koju ti prikazujem za tebi dragu dušu (*ime osobe za koju se moli*) sa zaslugama tvog presvetog života.

Obilnom milosti ove molitve želim nadoknaditi i savršeno zadovoljiti za sve što je ova duša propustila u slavljenju tebe, u molitvi, krepostima, dobrim djelima koje je trebala činiti tebi za ljubav, koja je mogla učiniti tvojom milošću i nije učinila s čistom nakanom i savršeno. Amen. *Pokoj vječni daruj mu Gospodine, svjetlost vječna svijetlila mu, počivao u miru!*

Pozdravljam te i blagoslivljam, slatki moj Isuse, klanjam ti se cijelim svojim srcem i zahvaljujem ti za beskrajnu ljubav koju si nam iskazao kada si Ti, Stvoritelj svemira, kako bi nas otkupio, postao nevina žrtva, predan u ruke ljudi koji su te vezali, vukli, tukli, vrijeđali, bičevali, trnjem okrunili, osudili na smrt, skinuli do gola, razapeli tako da si umro užasnom smrću na križu a Srce su ti proboli kopljem.

Sjedinjujem se s tvojom beskrajnom ljubavlju prikazujući ove moje molitve, i molim te po zaslugama tvoje presvete smrti i muke, da izbrišeš što duša za koju te molim je učinila protiv tvoje volje u mislima, riječima i djelima. Molim te također da prikažeš Bogu Ocu tvoje zasluge, svaku patnju i trpljenje tvoga tijela prekrivena ranama i tvoju ožalošćenu dušu kao nadoknadu za sve manjkavosti koje je učinila ova duša i kao zadovoljštinu tvojoj pravednosti. Amen. *Pokoj vječni daruj mu Gospodine, svjetlost vječna svijetlila mu, počivao u miru!*

Pozdravljam te i blagoslivljam, slatki moj Isuse, klanjam ti se cijelim svojim srcem i zahvaljujem ti za beskrajnu ljubav koju si nam iskazao kada si uskrsnuo u uzašao na Nebo, proslavio si našu ljudsku narav koju je smrt bila pobijedila, i postavio s desna Ocu. Sada te molim da duša za koju te molim brzo postane sudionica tvoje slave i pobijede. Amen. *Pokoj vječni daruj mu Gospodine, svjetlost vječna svijetlila mu, počivao u miru!*

Pozdravljam te i blagoslivljam, slatki moj Isuse, klanjam ti se cijelim svojim srcem i zahvaljujem ti za sva dobročinstva kojima si ispunio tvoju slavnu Majku i sve tvoje svete izabrane. Želim se sada sjediniti sa ljubavlju tvojih svetih koji te slave i zahvaljuju ti za spasenje koje su zadobili po tvom Utjelovljenju, Muci i Uskrsnuću i molim te da nadoknadiš zaslugama i molitvama tvoje i naše Majke i svih svetaca ono što nedostaje duši za koju te molim kako bi dospjela u blaženu Domovinu

i mogla zauvijek uživati tvoju prisutnost. *Pokoj vječni daruj mu Gospodine, svjetlost vječna svijetlila mu, počivao u miru!*

Molitva za sve vjerne mrtve
(Iz Kanižličeva molitvenika)

Vjerni Bože sviju, Stvoritelju i Otkupitelju, dušama sluga i službenica svojih udijeli otpuštenje sviju grijeha, da oproštenje, koje su vazda željele, pobožnim molitvama i postignu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijeka. Amen.

Smiluj se Gospodine Bože moj, dušama koje nemaju kod tebe osobitih pomoćnika, ni drugoga ufanja, nego da su na sliku i priliku tvoju stvorene, koje su od davnih vremena zbog zaborava ili lijenosti od roditelja i slugu tvojih zaboravljene i zapuštene, za koje se ne prikazuju svete mise očisti ih Gospodine i brani stvorenja svoja, izbavi ih od muka, pruži im desnicu svoju i privedi ih u vječno kraljevstvo. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijeka. Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svijetlila im, počivali u miru Božjem. Amen.

**Molitve Kristu Gospodinu na čast njegove muke
za dušu u Čistilištu**
(Iz Kanižličeva molitvenika)

Za najviše zapuštenu dušu: Gospodine Isuse Kriste, molim te zbog predragocjene Krvi, koju si prolio znojeći se u Getsemanskom vrtu, oslobodi duše vjernih mrtvih iz Čistilišta, osobito pak najviše zapuštenu dušu, i privedi je u mjesto svoje slave, da te hvali i slavi u vijeke. Amen. *Oče naš Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Za dušu najbližu izlasku iz Čistilišta: Gospodine Isuse Kriste, molim te zbog predragocjene Krvi, koju si prolio kod strašnog bičevanja, oslobodi duše vjernih mrtvih iz Čistilišta, osobito pak dušu najbližu oslobođenju i privedi ju u mjesto slave svoje, da te hvali i slavi u vijeke. Amen. *Oče naš Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Za dušu koja bi trebala najduže trpjeti: Gospodine Isuse Kriste, molim te zbog predragocjene Krvi koju si prolio kod okrutnog krunjenja trnovom krunom, oslobodi duše vjernih mrtvih iz Čistilišta, osobito pak dušu, koja bi trebala najduže trpjeti, i privedi ju u mjesto slave svoje, da te hvali i slavi u vijeke. Amen. *Oče naš Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Za dušu Majci Božjoj najpobožnijoj i ugodnijoj: Gospodine Isuse Kriste, molim te zbog predragocjene Krvi koju si prolio kod tvog razapinjanja oslobodi duše vjernih mrtvih iz Čistilišta, osobito pak dušu Majci Božjoj najpobožnijoj i ugodnijoj, i privedi je u mjesto slave svoje, da te hvali i slavi u vijeke. Amen. *Oče naš Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Za dušu pobožnu presvetim ranama: Gospodine Isuse Kriste, molim te zbog predragocjene Krvi koju si prolio iz presvetog boka i Srca koje ti je kopljem bilo probodeno, oslobodi duše vjernih mrtvih iz Čistilišta, osobito dušu pobožnu presvetoj tvojoj mucij i presvetim ranama, i privedi je u mjesto slave svoje, da te hvali i slavi u vijeke. Amen. *Oče naš Zdravo Marijo, Slava Ocu*

Mariji, Kraljici duša u Čistilištu
(papa Pio XI)

Sveta Marijo, velika zagovornice, tvoja majčinska ljubav na isti način obuhvaća sve duše oslobođene Krvlju tvoga Sina Isusa. Žalost ispunja naša srca kada mislimo na naše pokojne, pa ipak imamo beskrajno povjerenje u tvoj zagovor. I tako dakle, dolazimo tebi, najuzvišenija Kraljice.

Smrt je slomila zemaljske veze, ali nije izbrisala ljubav koja nas sjedinjuje s onima koji su živjeli u našoj istoj vjeri. Marijo, bezbrojne duše ne mjestu čišćenja, gorućim nestrpljenjem očekuju da im našim molitvama i zaslužnim djelima donesemo olakšanje. U Isusovoj ljubavi, u njihovo ime, tebi ljubezna Majko svih vjernika, podižemo u molitvi naše oči i naša srca. Neka naša molitva bude uslišana.

Svojim majčinskim zagovorom, nadodaj našoj molitvi snagu da dirne Srce Isusa, našeg Spasitelja. Neka tvoja neusporediva svetost nadoknadi naše siromaštvo u duhu, tvoja ljubav našu neosjetljivost, tvoja jakost našu nemoć! Kraljice Neba neka brzo bude uslišana goruća želja duša u Čistilištu da uđu u blaženo motrenje Boga. Majko dobra, molimo te pogotovo za duše naših roditelja, rođaka, svećenika, svih koji su širili pobožnost prema tebi, onih koji su činili dobro bližnjima i na kraju molimo i za zaboravljene duše za koje nitko ne moli.

Daj da svi mi jednoga dana se mognemo sabrati u Nebu i uživati u tvojoj divnoj prisutnosti skupa sa svetima posjedovati Boga. Zahvaljivati ćemo ti tada bez kraja, majko dobra, neumorna tješiteljice, za sve milosti koje si nam udijelila. Amen.

Sv. Josipu za duše u Čistilištu: Sveti Josipe, ponizno te molim, pomoz siromašnim dušama u čistilištu, da im svemogući Otac skрати muke i da čim prije u-gledaju lice svoga Stvoritelja, za kojim toliko čeznu. Pomoz dušama koje u skrajnoj zapuštenosti tvoju pomoć traže, znajući da tvoj zagovor sve može kod Boga. Pa kao što si nekoć Isusu i Mariji pomogao u svakoj potrebi, tako sada pomoz ovim siromašnim dušama koje su krvlju Isusa Krista otkupljene i koje milosrdna Majka Marija tako nježno ljubi. Amen. (*Iz molitvenika «Idimo Josipu»*)

Što nas potiče da dušama u čistilištu priteknemo u pomoć (p. B. Vercruyse)

Poticaji sa Božje strane. Duše u čistilištu su Bogu vanredno mile. One su s njim mnogo tjesnije sjedinjene, nego li najveći sveci ovdje na zemlji, jer ovi si mogli prijateljstvo Božje opet izgubiti, duše u čistilištu pak ne; njima je nebo osigurano. Budući da su dakle duše u čistilištu prijatelji Božji, to mora da je Bogu osobito milo, a nama vrlo zaslužno, ako za njih zadovoljimo Božjoj pravdi i svojim molitvama skratimo vrijeme njihovih muka i progona.

Neka današnji dan na novo pobudi našu sućut za duše u čistilištu. Mi možemo njihove muke ublažiti: 1. oprostima, koje tako lako zadobiti možemo; 2. svetom misom; slušanje i prikazivanje iste, - jer u njoj je neizreciva moć da zadovolji za sve grijehe i kazne. 3. Izvršenjem onoga, što su pokojnici zanemarili na primjer na njihovoj djeci, podučavajući i uzgajajući ih. 4. Pravim i potpunim opraštenjem nepravda i uvreda, koje su nam možda pokojni nanijeli t. j. molimo Boga, da preminule ne kazni za ono što su nama na žao učinili.

Divi se neizmjerne pravdnosti Božjoj, kojom on i najmanju ljagu grijeha u najmilijoj svojoj djeci mrzi i odbacuje. Učvrsti se u odlučnoj volji, da ćeš se svakoga grijeha kloniti, i oprostima, koje svaki dan zadobiti možeš, dušama u čistilištu u pomoć priteći.

U svim svojim tjelesnim i duševnim poteškoćama misli na ove istine i reci s apostolom: Mislim, da stradanja ovoga vremena nisu ništa prema idućoj slavi, koja će se javiti u nama. Molitva Blaženoj Djevici, Kraljici svih svetih. Isprosi njenim moćnim zagovorom življu vjeru, čvršće ufanje i goruću ljubav, veće preziranje svega zemaljskoga, žarku želju za nebeskim dobrima.

Poticaji sa strane duša u čistilištu. Duše u čistilištu trpe neizrecive boli. Po nauci sv. Tome, bila bi svaka duša u čistilištu pripravna podnašati najveće patnje ovoga svijeta, ako bi se mogla tim osloboditi svojih muka. 2. One ne mogu za sebe ništa činiti, jer ovim životom prestaje za svakoga vrijeme zasluga. 3. One nas mole zaradi ljubavi Isusove, koji veli: Bio sam u tamnici, a vi ste me pohodili. 4. Našim rođacima i prijateljima, koji su u čistilištu, dugujemo pomoć iz zahvalnosti i pravdnosti.

Promotriš li pažljivo sve ove istine, usplamtit ćeš ponovno pobožnošću za duše u čistilištu, tim više, što tako i sebi koristiš. Mi poklanjamo dušama u čistilištu samo naknadnu zaslugu svojih dobrih djela; ona zaslužna pak, koja nam umnožava posvećujuću milost a po tom i vječnu slavu, ta nam ostaje, pače se znatno povećava radi ljubavi i milosrđa prema dušama u čistilištu; a to ima za nas same veću vrijednost nego ako zadovoljimo za svoje vlastite vremenite kazne.

Ne zaboravi, da duše u čistilištu željno pružaju ruke za svakom i najkraćom molitvom, za kojom kapljicom svete vode i za najmanjim oprostom, kao za dragocjenom mrvicom, koja pada sa stola njihovih gospodara, a to smo na neki način mi.

Poticaji s naše strane. Što za duše u čistilištu činimo, koristit će nam u velike u ovom životu i poslije smrti. Nastojimo li da pomognemo dušama u čistilištu, mislimo: 1. na pravednost Božju, učvršćujemo se u mržnji na grijeh i u odluci da ćemo činiti pokoru za svoje grijehe; 2. pribavljamo si prijatelja i zagovornika kod Boga; 3. možemo se i za sebe nadati milosrđu Božjemu jer *Blaženi milosrdni, jer će milosrđe zadobiti.*

Mnoge duše možda već dugo trpe u Čistilištu a ne dobivaju nijedne napose za njih obavljene molitve, za pravednu kaznu radi tvrdoće srca ili lakoumnosti, kojom su se ogriješile proti onima, koji su prije njih umrli i koji su pravom od njih pomoći očekivali. Gospodin ostaje pri svojoj riječi - *Istom mjerom, kojom vi mjerite, mjerit će se i vama.* Nastoj dakle, da djelotvornim milosrđem prema dušama u čistilištu svoje čistilište skратиš.

Molitva Blaženoj Djevici Mariji, Kraljici trpeće crkve. Moli Nju, koja je ogledalo pravde i prijestolje mudrosti, da po svojoj namisli i ljubavi, kako i kojoj duši hoće, udijeli ono, što ti bez osobite nakane za duše u Čistilištu činiš.

Marija i duše u Čistilištu (mons. A. Garnier)

Mogli bi postaviti pitanje: "Da li Majka Božja pomaže dušama u Čistilištu?" Odgovor može biti samo jedan, da. Zar možemo misliti, da Majka Božja, koja je svoju djecu brižno štitila za njihova zemaljskog života i koja je kao djevica vjerna bila uz njih u času njihove smrti, zar možemo misliti, da se sada najednom neće više zanimati za njih i da će ih ostaviti u času, kad im je najpotrebnija i kad im je najteže? Da Marija može pomagati dušama u čistilištu, to nas uči Crkva u molitvama, koje obavljamo za njih. «O Bože, koji opraštaš i hoćeš, da se svi ljudi spase, molimo tvoju dobrotu po zagovoru Blažene Djevice Marije, da učiniš dionicima vječnoga blaženstva sve vjerne, koji odoše s ovoga svijeta».

Zar se Marija može ne zanimati za duše u Čistilištu? Ta ona je Majka. Njezino materinstvo proteže na sve ljude, u prvom redu dakako na one, koji su Božji prijatelji. A duše u Čistilištu su u prijateljstvu s Bogom i u njegovoj su milosti. One imaju osim toga još jedno pravo više na njezin moćni zagovor jer naime trpe. Majka najviše ljubi onu svoju djecu, koja najviše trpe». Blažena Gospa objavila se svetoj Brigiti i rekla joj: "Ja sam majka svijetu duša u Čistilištu». Kazne, koje one trpe, da zadovolje Božjoj pravdi, ja neprestano ublažujem svojim posredovanjem". Mnogi nas sveci uvjeravaju, da Majka Božja osobno silazi u Čistilište u one dane, kad Crkva slavi njezine blagdane, i da tamo tješi duše te ih vodi u slobodu.

Denys Chartreux, pobožni pisac Srednjeg vijeka, tvrdi, da Marija pohađa Čistilište u pratnji mnoštva anđela svake godine na Badnju noć, kad je rodila Spasitelja i oslobađa velik broj duša. Sv. Petar Damijani nadovezuje, da "prema jednom viđenju Marija svake godine na blagdan uznesenja vodi iz Čistilišta u nebo više duša nego Rim broji stanovnika".

I zaista, nije li sasvim prirodno, da će Marija posredovati za one duše, koje su ovdje, na zemlji gajile pobožnost i širile njezinu slavu i štovanje? O tome nas uvjerava sv. Alfonzo Liguori: "Blago štovaocima ove milosrdne majke, kaže on, jer njezina zaštita koja ih je pratila za zemaljskog života, slijedit će ih i poslije smrti, pa će ići s njima i u samo Čistilište. Što je žalosnije stanje u kome se nalaze, to će veća biti prema njima njezina samilost i briga". Zato odlučimo da ćemo svoje molitve za duše u Čistilištu upućivati pred prijestolje Svemogućega po Mariji, znajući da je ona onaj kanal, kroz koji teku Božje milosti za žive i mrtve.

7. Crkveni nauk o oprostima za žive i pokojne

Oprost je otpuštanje pred Bogom vremenite kazne za grijehe, koji su već oprošteni što se tiče krivice, koga (oprost) vjernik može primiti ako je pravo raspoložen i pod određenim uvjetima, a dobiva se posredstvom Crkve. Za dobivanje oprosta s jedne strane se traži ispunjenje propisanog djela a s druge strane traži se da vjernik bude pravo raspoložen, tj. da ljubi Boga, mrzi grijeh, te da se uzda u zasluge Kristove i vjeruje u veliku pomoć koja mu dolazi od zajedništva svetih.

Grieh je najveće zlo u našem životu, osobito teški grijeh i on ima dvije posljedice: vječnu kaznu koja se oprašta po ispovijedi, i vremenitu kaznu tj. trpljenja raznih vrsta prouzročena grijehom, koja trpimo u ovom životu i ona se opraštaju po oprostima. Ne smije se ipak smatrati da su sva naša trpljenja i bolesti zbog naših osobnih grijeha. Oprosti su zapravo veliko duhovno blago koje nam Crkva daje na raspolaganje i koji nam uvelike pomažu na putu kršćanskog posvećenja.

Vremenite kazne za grijehe su dane po pravednosti i milosrđu Božjem za očišćenje duše, za obranu svetosti moralnog reda i da bi se ponovno uspostavila slava Božja u svom punom veličanstvu u nama. Svaki grijeh je uistinu uzrok pomutnje i nereda u svemirskom skladu i u čovjekovoj harmoniji koju je Bog uredio u svojoj neizrecivoj mudrosti i neizmjerne ljubavi.

Svaki grijeh znači uništenje neizmernih dobara u onome koji griješi i u ljudskoj zajednici. Grijeh nije samo prijestup Božjeg zakona nego je i neizmjerna uvreda Boga i njegove ljubavi i prijateljstva koje ima prema nama.

U pitanju oprosta, Crkva koristeći svoju vlast poslužiteljice Kristova Otkupljenja, ne samo moli nego s autoritativnim posredovanjem dobro raspoloženom vjerniku otvara riznicu zasluga Krista i svetaca da od Oca milosrđa dobije otpuštenje vremenite kazne za grijehe.

Oprost treba shvatiti kao jedno od moćnih sredstava čišćenja od grijeha i posvećenja koje nam Crkva stavlja na raspolaganje i on se ne može primiti bez iskrenog obraćenja i jedinstva s Bogom u vršenju njegove volje. To je zapravo liječenje onih nereda koje je grijeh izazvao u čovjeku i u Crkvi, pa tako i u svijetu. **Oprost je djelomičan ili potpun, a može se uvijek primijeniti za sebe ili za jednog pokojnika.** Više nema oprosta koji se mjere danima i godinama:

- Vjernik koji skrušenim srcem učini neko djelo uz koje je vezan djelomičan oprost, prima automatski i sa strane Crkve još toliki djelomičan oprost vremenitih kazni sa strane Crkve;

- **POTPUNI OPROST** može se primiti samo jednom na dan, osim kada je netko na času smrti, tada prima još jednom potpuni oprost;

- Osim onog djela koje treba učiniti, za potpuni oprost su potrebna još 3 uvjeta: ISPOVIJED, PRIČEST I MOLITVA NA NAKANU SV. OCA. Dovoljno je izmoliti Oče naš i Zdravo Marijo na nakanu Sv. Oca. Osim uvjeta da nismo u teškom grijehu potrebno je isključiti svaku svojevoljnu vezanost uz laki grijeh. Naravno da je za postizanje potpunog oprosta potrebno i pravo raspoloženje vjere i ljubavi prema Bogu i svijesti što se dobiva po oprostima;

- S jednom Ispovjedi možemo primiti više potpunih oprosta, ali s jednom Pričešću i jednom molitvom na nakanu Sv. Oca možemo primiti samo jedan potpuni oprost;

- Kad je neki potpuni oprost povezan s posjetom nekoj bazilici ili crkvi dovoljno je uz ostale uvjete propisane za potpuni oprost u toj Crkvi izmoliti Vjeronje i Oče naš;

- Vjernici koji pobožno nose nabožne predmete koje je svećenik blagoslovio primaju djelomičan oprost, a ako je neki nabožni predmet, krunica, medaljice, križići, škapular, blagoslovio Papa ili biskup vjernik može primiti potpuni oprost na blagdan Sv. Petra i Pavla ako taj dan izmoli Vjeronje.

POTPUNI OPROST može se primiti vršeći sljedeća djela i pobožnosti, a možemo ga namijeniti za sebe ili za jednog pokojnika, uz pričest i molitvu na nakanu Sv. Oca taj dan:

- Klanjanje pred Tabernakulom ili izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom najmanje pola sata;

- Posjet jednoj od 4 rimske patrijarhalne bazilike (Sv. Petar, Sv. Pavao, Sv. Marija Velika, Sv. Ivan Lateranski) uz molitvu Očenaša i Vjeronja. U tim bazilikama se potpuni oprost može primiti jednom na godinu, te na svaki zapovijedani blagdan i na blagdan zaštitnika te Crkve;

- Tko primi papinski blagoslov uživo ili preko radija ili televizije;

- Tko posjeti groblje od 1. do 8. XI. i pobožno se pomoli za pokojne, može svaki dan namijeniti potpuni oprost za jednog pokojnika;

- Na Veliki Petak tko u svečanom bogoslužju sudjeluje u klanjanju Križu Kristovu;

- Tko obavi duhovne vježbe u trajanju od najmanje tri dana;

- Na smrtnom času svećenik, uz odrješenje od grijeha daje umirućem i potpuni oprost u ime Crkve, a ako nije moguće da dođe svećenik umirući automatski prima potpuni oprost od strane Crkve ako je u životu izmolio barem nekoliko molitava;
- Tko pobožno sudjeluje na pučkim misijama od početka do kraja;
- Tko prima Prvu Svetu Pričest ili tko pobožno sudjeluje na svečanosti podjele Prve Svete Pričesti;
- Svećenik koji ima Mladu Misu i svi koji u toj svečanosti sudjeluju;
- Tko moli kronicu u Crkvi, oratoriju, redovničkoj zajednici, obitelji u nekoj pobožnoj udruzi, dovoljno je moliti 5 otajstava. U krunici treba razmišljati o otajstvima koja molimo ili ih se može navijestiti kratkim razmišljanjem o dotičnom otajstvu;
- Tko na kraju Euharistijskog kongresa sudjeluje u završnom Euharistijskom slavlju;
- Svećenik i svi vjernici koji sudjeluju na proslavi 25., 50. i 60. godišnjice misništva;
- Tko čita Sv. Pismo najmanje pola sata s dužnim poštovanjem prema Božjoj riječi, razmišljajući o onome što čita;
- Vjerniku koji za vrijeme trajanja biskupijske sinode posjetiti Crkvu (ili katedralu) u kojoj se ta sinoda održava i u njoj izmoli Vjerovanje i Oče naš;
- Ako se javno (u Crkvi) recitira (ili pjeva) himan "O dođi Stvorče Duše Svet" (1. siječnja ili na svetkovinu Duhova);
- Tko obavi pobožnost Križnog puta. Treba hodati od postaje do postaje Križnog puta u crkvi ili izvan nje, pojedinačno ili u grupi. Ako je grupa velika, kod zajedničkog moljenja, dovoljno je da se kreće po postajama samo voditelj Križnog puta. Bolesnici mogu moliti i u krevetu;
- Tko posjeti župnu Crkvu i izmoli Vjerovanje i Oče naš u njoj na dan zaštitniku Crkve ili 2. VIII. na blagdan Porcijunkule;
- Tko posjeti Crkvu na dan njezina posvećenja ili na dan posvećenja oltara i tu izmoli Vjerovanje i Oče naš;
- Tko na dan 2. XI. posjeti bilo koju crkvu i u njoj izmoli Vjerovanje i Oče naš. Potpuni oprost toga dana može se namijeniti samo za pokojne;
- Tko posjeti Crkvu redovnika na dan njihova Utemeljitelja i tu izmoli Oče naš i Vjerovanje;
- Vjerniku koji sudjeluje na liturgijskom slavlju kojemu predsjedava onaj koji vodi pastoralnu vizitaciju (biskup ili njegov delegat u nekoj župi ili drugoj crkvenoj ustanovi);
- Tko obnavlja Krsni savez u Uskrsnoj noći ili na dan svoga Krštenja;
- Tko recitira ili javno pjeva himan "Tebe Boga hvalimo" na zadnji dan u godini.

DJELOMIČNI OPROSTI

- Djelomičan oprost daje se vjerniku koji obavljajući svoje dužnosti ili podnoseći životne tegobe, svoj duh uzdiže Bogu, dodajući - barem samo pameću - neki pobožan zaziv;
 - Daje se djelomični oprost vjernicima, koji vođeni duhom vjere u službi braće koja su u potrebi, milosrdnim srcem razdaju sebe ili svoja dobra;
 - Daje se djelomični oprost vjerniku koji se dragovoljno odriče u duhu pokore, stvari koje su mu drage (u hrani ili drugim stvarima);
 - Djelomični oprost dobivaju se i za mnoge druge pobožnosti kao npr: litanije, dušo Kristova, anđeo Gospodnji, kraljice neba, vjerovanje, posjet groblju i molitva za pokojne, časoslov za mrtve, psalam 51. - *Smiluj mi se Bože*, o sveta gozbo, slušanje propovijedi, mjesečna duhovna obnova, pokoj vječni, posjet Presvetom Oltarskom Sakramentu, zdravo kraljice, čitanje sv. pisma, znak križa, Pod tvoju se obranu utječemo, Dođi duše presveti, Tebe boga hvalimo, psalam 130. - *Iz dubine* i još neke druge pobožnosti.
- (Svi podaci i norme o oprostima kao i teoretsko tumačenje uzeti su iz "ENCHIRIDION INDULGENTIARUM, normae et concessionis", iz priručnika o oprostima koji je izdala vatikanska penitencijeria 1986. godine, a u njemu je i enciklika "Indulgentiarum doctrina", (Nauk o oprostima) Pape Pavla VI. iz 1967. godine).*

8. Duhovna iskustva svetaca vezana uz teme smrti i čistilišta

Videnje sv. Antuna pustinjaka o prijelazu duša nakon smrti:

“Posjedovao je još i ovaj milosni dar. Kad se nalazio na gori pa je u sebi nešto premissljavao i bio nesiguran, pošto bi se pomolio, to bi mu Božja providnost razotkrila. Sveca je, kao što kaže sveto pismo, sam Bog poučavao. Jednom je zgodom vodio razgovor, s nekim koji dođoše k njemu, o stanju duše kao i o tome gdje joj je nakon ovog života dodijeljeno mjesto. Naredne ga je noći netko pozvao odozgor i rekao: “Antune, ustani, iziđi van i gledaj”!

On je izišao jer je znao koga mora poslušati, pogledao je i vidio neku spodobu koja bijaše nakazna i užasna izgleda. Stajala je i sezala sve do oblaka. Vidio je neka bića koja su uzlazila kao da imaju krila. I taj je div raširio ruke. Jedne je zaustavljao, a drugi su preletjeli i pošto bi preko njega prešli, dalje su sigurno bili uznošeni. Div je na te škripao zubima, a onima koji su pali radovao se.

I odmah je Antunu bio upravljen glas: “Shvati ovo što gledaš”. Razum mu se tada otvorio, te je shvatio da se tu radi o prijelazu duša. Div koji je ondje stajao bio je neprijatelj davao, koji je prepun zavisti prema onima koji vjeruju. One koji mu pripadaše grabi i priječi im da prođu a one koji ga nisu slijedili ne može zaustaviti, jer prelaze preko njega. Kad je to ponovno vidio, imajući to na pameti, još se većima borio kako bi danomice postajao sve savršeniji. Iz vlastite pobude nije pripovijedao o tome slučaju, kad je međutim neko vrijeme proboravio u molitvi i zanosu, nekolicina ga je iz njegove okoline pitala i dodijavala mu, pa je tako bio prisiljen progovoriti jer kao otac nije mogao ništa pred svojom duhovnom djecom sakriti. Bio je uvjeren da mu je savjest čista od bilo kakve taštine.” (Sv. Atanazije, *Život sv. Antuna pustinjaka*, Zg. 1985, st.225)

Videnja o smrti sv. Terezije Avilske: “Drugi put vidjeh drugo videnje koje me je jako zaprepastilo. Bila sam na mjestu gdje je umrla osoba koja je, kako sam saznala, živjela jako loše i to puno godina. Dvije je godine bolovala i čini mi se da se u nekim stvarima popravila. Umrla je bez ispovjedi, no uza sve to meni se činilo da se ne smije osuditi. Dok su oblačili mrtvo tijelo, vidjela sam mnoštvo nečastivih kako su pograbili to tijelo.

Činilo se da se poigravaju s njime, ali mu i sude, što je meni zadalo veliki strah, jer su ga velikim kukama povlačili od jednoga do drugoga. Kada vidjeh kako to tijelo nose pokopati s počastima i obredima kao i sva ostala, mislila sam kako Božja dobrotu nije htjela da ona duša bude osramoćena, nego da ostane skriveno kako je bila njegova neprijateljica.

Bila sam napola izluđena zbog onoga što sam vidjela. Tijekom cijelog obreda nisam vidjela nečastivoga. Kasnije, kad su tijelo spustili u grob, toliko je mnoštvo nečastivih bilo unutra da ga pograbi, te sam bila izvan sebe videći to, pa je trebalo puno srčanosti da to prikrijem. Razmišljala sam što li su radili s onom dušom da su onako zagospodarili jadnim tijelom. Dao Gospodin da ovu strahotu što sam je ja vidjela vide svi oni koji žive u grijehu. Činilo mi se da bi to jako potaklo da žive čestito.

Sve mi to pomaže da još više spoznam koliko dugujem Bogu i čega me je oslobodio. Bila sam jako zaprepaštena sve dok o tome nisam razgovarala sa svojim ispovjednikom. Razmišljala sam o tome da li je to bila varka nečastivoga zato da bi se osramotila ona duša, premda je nisu držali jako kršćanskom. Istina je pak sve, da nije varka, da me hvata strah uvijek kad se toga sjetim.

Budući da sam počela govoriti o videnjima pokojnika, reći ću još nekoliko stvari gdje je Gospodin dopustio da vidim neke duše. Reći ću ih malo, zato da skratim i zato što nije nužno, hoću reći da nije ni od kakve koristi. Bilo mi je rečeno da je umro jedan naš bivši provincijal, a kad je umro bio je provincijal u drugoj provinciji. S njim sam se družila u bila mu dužna zbog nekih dobrih djela. Bijaše vrlo krepostan čovjek. Čim sam saznala da je umro, uhvatio me veliki nemir zato što sam se pobojala za njegovo spasenje. Bio je naime dvadeset godina poglavar, a toga se ja jako bojim, jer mi se čini da je veoma opasno biti zadužen za duše. Teškom mukom sam otišla u kapelicu. Darovala sam sve ono dobro što sam ga napravila u životu. Kako je to bilo jako malo, rekla sam Gospodinu da nadopuni svojim zaslugama ono što je bilo potrebno toj duši kako bi izišla iz čistilišta. Dok sam to molila Gospodina kako sam najbolje mogla, činilo mi se da pokojnik izlazi iz dubine zemlje s moje desne strane. Vidjela sam ga kao je užišao na Nebo s velikom radošću”. (Terezija Avilska, *Moj život*, Zagreb 1997, st.225.).

Videnje Posebnog suda anonimnog mistika za čiji spis je predgovor napisao biskup. H. Brincard: “Bdio sam kod neke umiruće osobe. Vladala je tišina i molitva jer u ovim tako tajanstvenim trenucima kada duša izgubi svijest i nalazi se blizu prelaza, riječi ostaju uzaludne i prazne. Tom prigodom Gospodin mi je htio dati svjetlo o posebnom sudu duše. Moj anđeo čuvar je bio prisutan blizu mene, vidio sam ga očima svoje duše. Podržavao me i vodio. Tek što je osoba, jedan adolescent, umrla vidio sam kako njegova duša blago napušta tijelo. Gledajući to shvatio sam zašto tijelo nazivaju leš... Tada se mladićeva duša odmah nađe u prisutnosti neusporedivog sjaja svjetla, zaslijepljujućeg blještavila. Moj anđeo čuvar mi u tom trenutku reče:

“Ova svjetlost što je vidiš je Slava Božja, to jest odsjaj njegove Svetosti. U trenutku kad se duša odvoji od tijela ona se odmah nađe u prisutnosti Slave Božje, ne vidi Boga nego odsjaj njegove Svetosti”.

Zahvaljujući jasnom nutarnjem viđenju konačno sam mogao shvatiti što se sve događa istovremeno odmah nakon smrti a nemoguće je mjeriti bilo prostorno bilo vremenski. Prije svega vidio sam dušu kako je sva bila prožeta, kao probodena, zrakama ovog živog svjetla koje ju je obuzimalo. Svi grijesi i zle sklonosti bili su potpuno nestali sa samom smrću, kako se meni činilo, na duši su ostale posljedice i kazne za počinjene grijeha još neokajane. Također i sklonosti duševnih moći prema zlu bile su ispravljene. One su se kao istopile pod zrakama ovog vanrednog svjetla. To je jako teško objasniti. Izgleda mi da navika u grijehu ostavlja u nama kao neki trag, jednu vrstu slabosti, posljedicu grijeha po kojoj smo ranjivi od zla. Upravo to je bilo nestalo.

Istovremeno, u prisutnosti Slave Božje, duša je bila posve privučena Ljubavlju i podložna Bogu u čudesnoj privlačnosti na koju je ona odgovarala živom željom da se s Njime sjedini prepuštajući se potpuno djelovanju čiste Volje Božje. U isto vrijeme duša u svjetlu koje ju je obuzimalo i ražaravalo ljubavlju je primjećivala Božju Svetost u kojoj se ona vidjela kakva je rekli bismo objektivno bila. To je bilo kao jedno božansko svjetlo istine u kojem duša osjeća, u istom trenutku kad mu pristupa, užasnu odbojnost grijeha i njegovih posljedica. Ona upoznaje ovu mržnju prema grijehu jer je uronjena u Božje svjetlo koje joj pokazuje beskrajna savršenstva Božje ljubavi.

U tom gibanju privlačnosti u svjetlu istine, duša je osobno pred samim Bogom, bez da se On još objavi duši. Bog se pokazuje u ovom svjetlu i po privlačnosti ljubavi. Radi se o nevjerovatnom susretu. Ali tada, iako žarko želi odgovoriti na tolike poticaje Božje ljubavi, duša je u sebi otkrila kao teške i bolne prepreke koje joj priječe potpuno predanje u privlačnost Božje ljubavi prema njoj. To je kazna za grijeha i ono što ostaje za zadovoljiti Božjoj Pravdi. Vidio sam dušu u ovom stanju nutarnje rastrganosti koja spada u bit Čistilišta. Rastrganost duše između privlačnosti Božje ljubavi i stvarne nesposobnosti u kojoj se ona trenutno nalazi da potpuno odgovori na ovu privlačnost.

Sve to je bilo jasno pokazano mom umu i bilo jasno mom razumu, pa ipak znam dobro, da to ne mogu jasno izraziti jer su riječi neprikladne za iskazati ovu stvarnost. Istovremeno zahvaljujući jako živim slikama, očima duše sam vidio druge stvarnosti. Kontemplirao sam Anđela čuvara ovog mladića koji je bio pored njega u molitvi. I presveta Djevica je bila u molitvi u podnožju Slave Božje, skupa s drugim svecima koji su zagovarali dušu. Vidio sam dolje nisko, crnom ponoru plamena razjarenog đavla koji je bljuvao vatru skupa s cijelim paklom jer mu je ova duša, budući da je spašena, pobjegla... Ne znam da li duša u trenutku posebnog suda može sve ovo vidjeti, jer ovaj sud mi je bio pokazan kao Božje djelo koje on čini nad dušom, suočavanje posve osobno duše s tajnom Boga. Izgledalo mi je da duša u tom trenutku ima jedino viđenje, a to je viđenje Slave Božje. Ipak vjerujem da duša sve ovo osjeća, da zna više nego li vidi. Marija uistinu i moćno zagovara, kao i sveci, iako duša u trenutku suda ima samo općenitu spoznaju, na određeni način intuitivnu, zagovor moćno djeluje i cijelo Nebo u njemu sudjeluje. On je kao veliki poticaj i opći polet ljubavi prema duši koja stupa pred Boga.

Nisam čuo da je Bog izrekao presudu; sud se sigurno dogodi, ali u tajni osobnog odnosa Boga s dušom koja pred njega dolazi, i on je kako mi se činilo, posljedica spoznaje koju duša ima u ovom svjetlu istine. Presuda, ako se može tako nazvati Božje djelo u duši koja je suđena – je izravno shvaćena od duše koja je pred sudom u svjetlu Božje Svetosti. Duša se tada sama suobličuje čistoj Volji Božjoj koja je ljubav i pravednost.

Bilo mi je pokazano da je ponuda koju duša prima da se suobliči čistoj volji Božjoj, za dušu prigoda da u punini slobode odlučuje, jer je ona dar čiste Volje Božje. Duša se u ovom suočavanju s Bogom predaje čistoj volji Božjoj sukladno svome stanju, bilo da ulazi u Nebesku Slavu, bilo da se povlači u Čistilište, bilo da se baca u plamen Pakla. Nikad se neće dovoljno shvatiti koliko je lažna i pogrešna predodžba užasnog Boga koji s optužujućim prstom pokazuje duši Čistilište ili Pakao. Ne, Bog je Ljubav a ljubav sve sebi privlači i uvjerava. Vječnost jedne duše nije Božja odluka, nije odluka Boga koji se pojavljuje kao osvetnik, nego je slobodna odluka duše, nema u Bogu odluke, nego samo jedini čin ljubavi, Bog je Ljubav.

Duša koju sam vidio u prisutnosti Slave Božje se povuče u Čistilište sama od sebe, vedro, ostajući u živoj želji privučena Božjom ljubavlju. Čini mi se da duše u Čistilištu, na jedan otjastven način, nastavljaju opažati sjaj slave Božje te kušaju veliku privlačnost prema njoj u snazi ljubavi. Sav posebni sud se dogodi u jednom trenutku i on je djelo dara Božje ljubavi duši. Izgleda mi da je duša poslije posebnog suda, iako je on izvan vremena kakvog mi poznajemo, pozvana na sve veću i uzvišeniju spoznaju ovisno o njenom stanju. Pa ipak to ne povećava zasluge koje je duša zadobila na zemlji niti stupanj njene slave u Nebu. Nego koliko Bog više čisti dušu u vatri svoje Svetosti, toliko se duša više njemu uzdiže.

Kad je neka duša pripuštena blaženom gledanju Boga, tada ima neposrednu spoznaju samoga Boga s kojim je sjedinjena i na osnovi ove spoznaje Boga i otajstva Neba. Kad se ona nalazi u Čistilištu, uvijek prima spoznaje, a pogotovu prigodom nekih liturgijskih blagdana i pohoda svoga anđela čuvara, Presvete Djevice ili nekih svetaca. Ona ih vidi u Bogu, kontemplira ih u Njemu, koji za nju ostaje i dalje skriven. A što se tiče pakla, duša koja je u njemu, upravo zbog svog stanja je podložna opažanju i viđenju đavli, drugih prokletih duša i duhova tame đavolskog svijeta. Ovo mi je pokazao Gospodin o posebnom sudu prigodom smrti jednog prijatelja.” (*Izvjestaj iz Čistilišta II*, Sav tvoj, Zagreb 2002, st. 43-46).

Razlika kako umiru pravedni, a kako grešni i o smrti pravednika

*(Sv. Katarina Sijenska, piše kao da joj sam Bog govori
u obliku nagovora)*

«Pošto sam ti rekao kako ga svijet, zlodusi i njegova sjetilnost optužuju, tako ti sada hoću izložiti općenitije tu točku o ovim bijednicima zato da imaš za njih više suosjećanja. Veoma su različite borbe, što ih vodi duša pravednika, od borbi što ih vodi duša grešnika, kao što je različita njihova smrt, i kao što je velik mir što ga uživa pravednik, više ili manje, već prema savršenosti duše.

Znaj da se sve muke što ih imaju stvorovi obdareni razumom sastoje u volji; jer ako bi volja bila uredna i slična s mojom, ne bi osjećali muke. Napori ne bi bili dignuti, ali oni ne bi uzrokovali muku onoj volji koja dragovoljno podnosi moju ljubav, jer pravednici podnose dobrovoljno, videći da je to moja volja. Po svetoj mržnji koju imaju prema sebi, navijestili su rat svijetu, zloduhu i svojoj sjetilnosti. Stoga, kad nadode smrtni čas, oni mirno umiru, jer su njihovi neprijatelji bili svladani u životu.

Svijet ne može optužiti pravednika, jer je on prepoznao njegove zamke, pa se je stoga odrekao svijeta i svih njegovih užitaka. Krhka sjetilnost njegova tijela ne optužuje ga, jer ju je on držao kao ropkinju pomoću kočnice razuma, trapeći tijelo pokorom, bdijenjima i poniznom neprekidnom molitvom. On je ubio sjetilnu volju mržnjom i žaljenjem prema opačini i ljubavlju prema kreposti, pošto je posve napustio nježnost prema svome tijelu. Ova nježnost i ova ljubav, što postoji između duše i tijela, čini da nam smrt izgleda neprijatna, i stoga se čovjek po naravi boji smrti.

Ali krepost savršenog pravednika nadilazi narav; jer sa svetom mržnjom i sa željom da se vrati svome početku, krepost guši i prevladava strah, koji joj je naravan, tako da se naravna nježnost ne može protiv nje boriti, a savjest stoji mirna nakon što je za života dobro čuvala stražu lajući kad su neprijatelji prolazili da osvoje grad duše.

Kao pas koji stoji na vratima videći neprijatelja laje i lajanjem budi straže, tako ovaj pas savjesti budio je stražu razuma a razum i slobodna volja upoznavali bi razumskim svjetlom da li je prijatelj

ili neprijatelj. Prijatelju, a to su kreposti i svete misli srca, podavali su naklonost i osjećaj ljubavi što su ih gajili velikom brzinom; a neprijatelju, to jest opačini i pokvarenim mislima, pokazivali bi mržnju i odbojnost. Nožem mržnje i ljubavi, svjetlom razuma i rukom slobodne volje duša je udarala svoje neprijatelje; tako se zatim na času smrti, savjest nije u sebi grizla, jer je dobro čuvala stražu, pa zato stoji mirna.

Istina je da duša zbog poniznosti i stoga što na času smrti bolje pozna dragocjenost vremena i dragulje kreposti; kara samu sebe, jer joj se čini da je malo radila u ovo vrijeme; ali ovo nije mučna, nego plodna mučnina, jer čini da se duša sabere sva u sebe te se postavlja pred Krv poniznog i neokaljanog Jaganjca, moga Sina. I ne okreće se natrag da gleda na svoje negdašnje kreposti, jer neće i ne može se ufati u svoje kreposti, nego se ufa samo u Krv, u kojoj je našla moje milosrđe, i kao što je živjela sjećajući se te Krvi, tako se na smrti tom Krvlju opija i roni u nju.

Zašto je zlodusi ne mogu karati za grijeh? Jer je u životu mudrošću svladavala njihovu zlobu. Oni dolaze da vide mogu li što postignuti. Dolaze na strašan način da je prestraše najgadnijim izgledom i mnogim različitim maštovitim prikazima; ali, pošto u duši nema otrova grijeha, njihov joj izgled ne zadaje straha niti je plaši kako bi plašio drugoga koji bi bio živio nepravedno u svijetu. Kad zlodusi vide da je duša uronjena u Krv prežarkom ljubavlju, ne mogu podnijeti, nego stanu daleko da izdaljega bacaju svoje strijele.

Stoga njihova borba i njihovi povici ne škode onoj duši koja već počinje kušati vječni život, kako ti rekoh na drugom mjestu. Ona svojim razumskim okom, koje ima zjenicu svjetla svete vjere, vidi mene, svoje neizmjereno i vječno dobro, čekajući da me zaposjedne po milosti, ne po pravu, krepošću Isusa Krista, moga Sina.

Stoga širi ruke svoga ufanja, i rukama ljubavi stišće ovo svoje dobro, ulazeći u posjed prije negoli tamo dođe, kako sam ti objasnio na drugom mjestu. Pošto je prošla po nekim vratima, a ta su Riječ, i pošto je uronjena u Krv, dolazi k meni, mirnome moru, jer postaje jedno sa mnom, mirnim morem, kao i s vratima, mojom Istinom, Jedinorođenim mojim Sinom.

Koliku li radost prima duša, koja vidi da je tako ugodno došla do ovog koraka, jer osjeća dobrobit anđeoskih stvorova! Ovo se događa onima koji tako blago prelaze u drugi život; ali mnogo više mojim službenicima koji su živjeli kao anđeli, jer su na ovoj zemlji živjeli s većim poznavanjem i s većom glađu za mojom čašću i za spasom duša.

Ne govorim samo o svjetlu kreposti, što ga može svaki imati, nego govorim da su ovi nadnaravnim svjetlu kreposnog življenja, dodali svjetlo svetog znanja, po kojem su obilnije upoznali moju istinu. A koji više poznaje više ljubi; a koji više ljubi više prima. Vaša se zasluga mjeri mjerom ljubavi i kad bi me ti pitala: »Može li netko koji nema znanja doći do ove ljubavi?« ja bih ti odgovorio: »Da, zaista je moguće da dođe; ali nijedna posebna stvar nije zakon za sve, a ja to sada govorim općenito«.

Oni primaju veće dostojanstvo također zbog svećeničkog staleža, jer je upravo njima dana služba da gutaju duše u moju čast. I premda je svakome dana zapovijed da ljubi bližnjega, njima je dana služba da dijele Krv i da upravljaju dušama; pa ako to čine revno i s kreposnim osjećanjem, primaju više nego drugi.

O kako li je blažena njihova duša kada dođu na smrtni čas, jer su bili navjestitelji i branitelji vjere svojim bližnjima! Oni su u srži one duše utjelovili vjeru kojom imaju u meni svoje mjesto, i ono ufanje kojim su živjeli ufajući se u moju providnost, ne u svoje znanje. Izgubivši ufanje u sebe, nisu postavili neuredan osjećaj u koje stvorenje, jer su živjeli u dragovoljnom siromaštvu; i stoga s velikom ugodnošću pružaju svoju nadu prema meni.

Njihovo je srce bilo posuda ljubavi, koja je pronosila moje ime s prežarkom ljubavlju, navješćujući ga primjerom sveta života i riječju pouke bližnjega. Njihovo se, dakle, srce podiže neizrecivom ljubavlju te s osjećajem ljubavi stišće mene koji sam njegova svrha, vraćajući mi biser pravednosti što ga nosi pred sobom dajući svakome svoje pravo i vršeći razboritim razlikovanjem svoje dužnosti. Stoga meni vraća pravednost s pravom poniznošću, te daje slavu i hvalu mojemu imenu, jer vraća milost koju je primio od mene. Samome sebi ne pripisuje dostojanstvo, smatrajući se nedostojnim što je primio i što prima toliku milost.

Njegova mi savjest dobro svjedoči i ja mu po pravdi dajem vijenac pravednosti ukrašen biserima kreposti, to jest plodom što ga je ljubav iznijela od kreposti. O zemaljski anđele! Blažen si što nisi bio nezahvalan za dobročinstva koja si od mene primio, nisi bio nemaran ni neznalica, nego si revno s pravim svjetlom držao otvoreno oko nad svojim podanicima i kao dobar i hrabar pastir, slijedio si nauk pravog dobrog pastira, slatkog Krista Isusa, jedinorođenoga mojeg Sina.

Stoga ti prelaziš iz ovog života istinski opran od njega i uronjen u njegovu Krv, sa stadom svojih ovaca, od kojih si mnoge svojim svetim naukom i životom priveo k životu vječnom a mnoge druge si tu ostavio u stanju milosti.

O predraga kćerkice, njima ne škodi što vide zloduhe, jer vide mene vjerom i posjeduju me ljubavlju, jer u njima nema otrova grijeha. Njima nije dosadna niti ih plaši njihova tama ni strahota, jer u sebi nemaju ropskoga straha. Stoga se ne boje njihovih zamki, jer nadnaravnim svjetlom i svjetlom Svetoga pisma poznaju njihove prevare, tako da ne trpe od tame i smetenosti duha. Tako prelaze slavno iz ovoga života, oprani u Krvi, gladni za spasenjem duša, posve ražareni ljubavlju prema bližnjemu, kroz vrata, koja su Riječ i ulaze k meni. I moja ih dobrota smješta svakoga na svoje mjesto, već prema mjeri osjećaja ljubavi koju su gojili prema meni».

Smrt grešnih i njihove muke na času smrti

*(Sv. Katarina Sijenska, piše kao da joj sam Bog govori
u obliku nagovora)*

O predraga kćerkice, uzvišenost pravednih nije tolika da ne bi bila još veća bijeda nesretnika o kojima sam ti govorio. Kako li je strašna i tamna njihova smrt! Na času smrti zlodusi ih optužuju takvom strahotom i tminama, te im se pokazuju u svojem liku za koji znaš da je tako strašan da bi čovjek izabrao svaku muku u ovom životu, radije negoli da vidi njihovu spodobu.

Nadalje se tom nesretniku osvježuje žalac savjesti koji ga nemilo grize u nutrini. Neuredni užici i sjetilnost koju je on sebi postavio gospodaricom, dok je razum učinio sluškinjom, optužuju ga na strašan način, jer onda spoznaje istinitost onoga što prije nije poznavao. Stoga dolazi do velike zbunjenosti zbog svoje zablude, što je život proživio kao nevjernik prema meni, pošto mu je sebeljublje zastrlo zjenicu svjetla presvete vjere. Zloduh ga napastuje da ga dovede u očaj.

O kako li mu je kruta ova borba koja ga snalazi razoružana, bez oružja osjećaja ljubavi. Ovi su grešnici, kao udovi zloduha, lišeni tog oružja. Nemaju nadnaravnog svjetla, ni svjetla znanja: nisu ga prihvatili, jer im rogovi oholosti nisu pustili da razumiju slatkoću moje srži, pa se sada u velikim borbama znadu samo tako držati. Nisu se hranili nadom, jer se nisu ufali u mene ni u Krv, čijih sam ih službenicima učinio, nego su se pouzdavali samo u sebe i u časti i užitke svijeta.

Ovaj bijedni utjelovljeni zloduh nije vidio da je svaka stvar stavljena na kamate i da jednog dana mora meni polagati račun, i sad se nalazi gol bez ikakve kreposti: na koju se god stranu okrene čuje samo prijekore, na svoju veliku zbunjenost.

Nepravda, koju je provodio u životu, optužuje ga pred savješću, pa se stoga usuđuje pitati samo pravdu. A kažem ti da je to posramljenje i zbunjenost tolika, da bi oni najradije da ih već nema. No u ovome životu gajili su po svojim manjkavostima neku veliku preuzetnost: jer se može reći da je više preuzetnost negoli ufanje u milosrđe kod onoga koji vrijeda sa samom rukom milosrđa koju mu pružam. Kada dakle dođe posljednji čas smrti, ako on prizna svoj grijeh i rastereti svoju savjest u svetoj ispovijedi, biva skinuta grešna preuzetnost i ostaje milosrđe.

S ovim se milosrđem mogu pridružiti ufanju, ako hoće. Jer da ne bi bilo ovoga, ne bi bilo nikoga koji ne bi očajavao i koji u očajanju ne bi sa zlodusima stigao u vječnu osudu. Moje milosrđe radi ovako: Za vrijeme života činim da se ufaju u milosrđe, premda im ga ne poklanjam zato da ga vrijedažu, nego zato da se rašire u ljubavi i u poimanju moje dobrote.

No nažalost, oni se čitavim mojim milosrđem služe u protivnom smjeru, jer me vrijedažu ufanjem u nj koje su začeli. Uza sve to ja ih podržavam u tom ufanju u moje milosrđe, zato da se na času smrti imaju za što uhvatiti, da se ne bi posve pokolebali u prijekoru koji će im biti dan i da tako ne dođu do očaja.

Ovaj posljednji grijeh očaja meni je mnogo zazorniji a njima pogubniji, od svih drugih grijeha što su ih počinili. Zaista, druge grijehe čine s nekim sjetilnim užitkom i koji put se kajaju te po tom kajanju primaju oprostjenje. Ali na grijeh očajanja ne navodi ih njihova krhkost, jer ne nalaze nikakvog užitka nego samo nepodnosive muke.

U očajanju nesretnik prezire moje milosrđe smatrajući da je njegova manjkavost veća od mogega milosrđa i moje dobrote. A kad je upao u taj grijeh, ne kaje se i nije mu žao, kako bi moralo biti, što je mene uvrijedio; kaje se, da, i žali svoju štetu, ali ne uvredu meni nanesenu; i tako prima vječnu osudu.

Tako vidiš da ga samo ovaj grijeh dovodi u pakao a u paklu je mučen za ovu i za sve ostale manjkavosti koje je počinio. Da je žalio i da se je pokajao za uvredu koju mi je nanio i da se je pouzdao u milosrđe, bio bi ga dobio, jer je moje milosrđe, bez ikakve usporedbe, veće od svih grijeha što ih bilo koje stvorenje može počiniti. Stoga mi je veoma zazorno što oni smatraju da su njihovi grijesi veći. To je onaj grijeh koji se ne prašta ni ovdje ni ondje.

A pošto mi je očajanje veoma zazorno, htio bih da se oni na času smrti, nakon što su neuredno i naopako proveli svoj život, prihvate ufanja u moje milosrđe. Eto zašto u njihovu životu upotrebljavam onu slatku zamku, da se široko ufaju u moje milosrđe, zato da nahranjeni ovim ufanjem, kad dođu na čas smrti, ne budu navedeni da ga napuste zbog krutih prijekora koje čuju, kako bi učinili da nisu bili njime nahranjeni.

Sve im je ovo dano iz ognja i iz ponora moje neprocjenjive ljubavi, ali pošto su se oni služili milosrđem u tami sebeljublja, iz kojega je proizlazila sva njihova manjkavost, nisu ga upoznali po istini; pa su stoga smatrali velikom preuzetnošću ono što je bilo slatko milosrđe, ukoliko stoji do njihovog osjećaja i ovo je drugi prijekor što ga daje njihova savjest u prisutnosti zloduha, predbacujući im da su se vrijeme i širina milosrđa, u koje su se pouzdavali, morali proširiti u ljubav, u ljubav prema krepostima, te da su vrijeme, koje sam im poklonio iz ljubavi, morali kreposno utrošiti. Oni su me, naprotiv, nemilo vrijeđali samim vremenom i širokim ufanjem u milosrđe.

O slijepi i više nego slijepi! Ti si u zemlju zakopao biser i talenat što sam ti ga stavio u ruke da njime trguješ; a ti, preuzetan kakav jesi, nisi htio vršiti moju volju, nego si ih sakrio pod zemlju neurednog sebeljublja koja ti rađa plodom smrti. On jadan li si! O kako li je velika muka koju trpiš sada na smrtnom času!

Tvoje bijede nisu ti sakrivene, jer crv savjesti sada ne spava, nego grize. Zlodusi viču i vraćaju ti dug što ga oni običavaju vraćati svojim slugama: smetenost i prijekor. Oni hoće da padneš u očaj, zato da ti u času smrti ne pobjegneš njima iz ruku, pa ti zato daju smetenost; da ti zatim dadu ono što sami imaju.

O bijednice! Dostojanstvo u koje sam te postavio prikazuje ti se svijetlim kakvo jest. A na tvoju sramotu, znajući da si crkvena dobra držao i upotrebljavao u tolikoj tami grijeha, predstavlja te kao lupeža i dužnika, jer si morao vratiti što si dužan siromasima i svetoj Crkvi. Zato ti savjest stavlja pred oči ono što si potrošio i davao javnim bludnicama, ono čime si othranio djecu, obogatio rodbinu ili si stjerao sebi u grlo, pribavljao ukrase za kuću i mnoge srebrne vaze, dok si morao živjeti u dragovoljnom siromaštvu.

Tvoja ti savjest stavlja pred oči božanski časoslov koji si nemarno propuštao, premda si time upao u smrtni grijeh; ili, ako si ga govorio ustima, tvoje je srce bilo daleko od mene. Prema podložnicima si morao imati ljubavi i želju da ih hraniš krepostima, dajući im primjer života, udarajući ih milosrdnom rukom i šibom pravde; ali, pošto si ti radio protivno, savjest ti to predbacuje pred strašnim pogledom zlih duhova.

Pa ako si ti, kao prelat, nepravedno davao prelature ili dušobrižničku službu kojem podložniku ne pazeći komu i kako daješ te službe, tvojoj se savjesti predbacuje misao da si ih morao davati ne na laskave riječi, niti za volju pojedinaca, ni za darove, nego samo s obzirom na kreposti, na moju čast i na spasenje duša. A pošto to nisi činio, sada si za to pokaran; tako, na tvoju veću muku i smetenost, imaš sada pred svojom savješću i pred razumskim svjetlom, ono što si učinio a nisi smio učiniti, i ono što nisi učinio a morao si učiniti.

Znaj, draga kćeri, da se bjelina pozna bolje, ako se postavi uz crninu, a crnina uz bjelinu, negoli kad su odijeljene jedna od druge. Tako se događa ovim bijednicima posebno, i svima

drugima općenito, da vide predočen svoj opaki život na času smrti kad duša počinje da bolje vidi sve svoje nevolje a pravednik svoje blaženstvo.

Nije potrebno da itko bijednom grešniku predočuje njegov život, jer savjest sama od sebe stavlja pred oči počinjene grijeha i kreposti koje je morao vršiti. Zašto kreposti? Jer po kreposti poznaje bolje opačinu. Isto tako po manjkavosti poznaje bolje savršenost kreposti, i stoga više žali da je u svojem životu bio izvan kreposti, i moraš znati da u poznavanju kreposti i opačina oni pravo vide ono dobro koje kreposna čovjeka slijedi iz kreposti i muku koja slijedi onoga koji je ležao u tami smrtnoga grijeha.

Ovu mu spoznaju dajem da dođe ne do očajja, nego do savršene spoznaje samoga sebe i da se zaštiti od svoje manjkavosti skupa sa ufanjem, zato da posramljenjem i ovom spoznajom isplati svoje opačine i ublaži svoju srdžbu, ponizno moleći milosrđe. Kreposnik raste u radosti i u spoznanju svoje ljubavi, jer pripisuje meni, ne sebi, milost da je slijedio kreposti i da je išao putem nauka moje Istine; stoga se raduje u meni. S ovim pravim svjetlom i pravom spoznajom kuša i prima svoju slatku svrhu, na način kako sam ti rekao na drugom mjestu. Tako onaj koji je živio s prežarkom ljubavlju kliče od radosti, a tamni nepravednik tone u mukama.

Pravedniku ne škode tmine, ni pogled zloduha, niti se on boji, jer se samo grijeha boji i škodi mu samo grijeh. Ali oni koji su provodili svoj život raspušteno i uvelike bijedno, trpe štetu i strah na pogled zlih duhova. To nije šteta koja proizlazi iz očajja, osim da oni sami to hoće, nego šteta koja proizlazi iz muke prijekora, iz osvježenja savjesti, iz plašljivosti i straha na njihov strašan pogled.

Sad vidiš, predraga kćerkice, kako je različita muka i borba što je vode na smrti pravednik i grešnik i kako je različit njihov svršetak. Malen sam ti dijelak ispričovijedao i pokazao tvome razumskom oku i to je tako malen s obzirom na što uistinu jest, to jest s obzirom na muku što je prima jedan i na dobro što ga prima drugi, da je ono što sam ti pokazao kao ništa.

Vidiš kolika je čovječja sljepoća, a posebno sljepoća ovih bijednika, jer koliko su više primili od mene i koliko su više razumjeli Sveto pismo, toliko su mi više dužni i toliko im je nepodnošljivija muka koju primaju, i koliko su imali veće poznavanje Svetog pisma u svome životu, toliko bolje na smrti poznaju velike manjkavosti koje su počinili, te su postavljeni na veće muke negoli drugi, kao što su i dobri postavljeni na veću uzvišenost.

Njima se događa kao lošem kršćaninu, koji je u paklu smješten u veće muke negoli koji poganin, jer je on imao svjetlo vjere, dok ga ovaj drugi nije imao. Tako će ovi bijednici imati više muka za isti grijeh negoli drugi kršćani, zbog službe koju sam im povjerio dajući im da dijele Sunce svetog Sakramenta, i zbog toga što su imali svjetlo znanja da mogu razlučiti istinu za sebe i za druge, kad bi to bili htjeli. Stoga pravedno primaju veće muke.

Ali oni, bijednici, to ne znaju; jer kad bi i najmanje razmotrili svoje stanje, ne bi bili došli u takvo zlo, nego bi bili ono što bi morali biti. Istina je: sav je svijet pokvaren, ali oni rade gore negoli svjetovnjaci na svome stupnju. Stoga svojom nečistoćom prljaju svoje duše, kvare svoje podložnike i sišu krv mojoj Zaručnici, a to je sveta Crkva. Svojim je manjkavostima čine blijedom, jer su naravnu ljubav i osjećaj božanske ljubavi postavili sami u sebe i ne mare za drugo nego da je muzu i da od nje dobiju prelature i velika primanja, dok bi morali tražiti duše. Tako zbog njihova loša života svjetovnjaci dolaze do nepoštivanja svete Crkve, premda to ne bi smjeli. Njihovo pomanjkanje nije opravdano pomanjkanjem službenika.

Moja molitva bila je doslovce uslišana!

(Terezija od Djeteta Isusa)

Gledajući jedne nedjelje sliku našega Gospodina na križu, dirnula me Krv koja je kapala iz jedne od njegovih božanskih ruku. Osjetih veliku žalost misleći na to kako je ta Krv kapala na zemlju a da se nitko nije požurio da je pokupi, i ja odlučih da ću u duhu stalno biti podno križa da hvatam božansku rosu koja je tekla s njega, shvaćajući da ću je tada morati rasipati na duše... Neprestano je također u mom srcu odzvanjao uzvik Isusov na križu: »Žedan sam!« (Iv 19, 28)

Te su riječi raspirivale u meni nepoznat i veoma živ žar ... Htjela sam napojiti svoga Ljubljenoga, a sama sam se osjećala kako me pali žeđa za dušama... Ali tada me još nisu privlačile

duše svećenika, nego duše velikih grešnika; gorjela sam od želje da ih otmem vječnome ognju. Da potakne moju revnost, dragi mi je Bog pokazao da su mu moje želje ugodne.

Čula sam govoriti o velikom zločincu koji je upravo bio osuđen na smrt zbog užasnih zločina, a po svemu se činilo da će umrijeti bez pokajanja. Ja sam htjela pod svaku cijenu spriječiti da ne dođe u pakao, i da to postignem, upotrijebila sam sva sredstva koja se mogu zamisliti. Osjećajući da sama od sebe ne mogu ništa, prikazala sam dragom Bogu sve neizmjerne zasluge našega Gospodina i blago svete Crkve. Napokon sam zamolila Celinu da dade čitati misu na moje nakane. Nisam se usudila da sama zamolim misu bojeći se da ne bih bila prisiljena priznati da je to za velikog zločinca Pranzinija.

Nisam to htjela reći ni Celini, ali ona me svojim tako nježnim i tako upornim pitanjima natjerala da joj odam svoju tajnu. Ona ne samo da mi se nije rugala, nego me još zamolila da mi smije pomoći da obratim svoga grešnika. Ja prihvatih njezinu pomoć sa zahvalnošću, jer bih bila voljela da se svi stvorovi ujedine sa mnom da izmolimo milost za krivca.

Osjećala sam u dnu srca sigurnost da će naše želje biti ispunjene, ali da se ohrabrim i uzmognem dalje moliti za grešnike, rekoh dragom Bogu da sam potpuno uvjerena da će oprostiti jadnom nesretniku Pranziniju i da ću to vjerovati i onda ako se ne ispovjedi i ne pokaže nikakva znaka kajanja; toliko pouzdanja imam u neizmjerne milosrđe Isusovo, ali ga ipak molim samo »jedan znak« kajanja za moju jednostavnu utjehu ...

Moja molitva bila je doslovce uslišana! Usprkos tatinoj zabrani da ne smijemo čitati nikakvih novina, nisam smatrala da sam neposlušna ako pročitam mjesta koja su govorila o Pranziniju. Sutradan iza njegova smaknuća dođe mi pod ruku dnevnik »La Croix«. Otvorih ga žurno i što vidjeh?... Ah, suze odadoše moje uzbuđenje, te sam se morala sakriti... Pranzini se nije ispovjedio, popeo se na stratište i spremao se da turi glavu u kobni otvor, kad se najednom, obuzet nenadanim nadahnućem, okrenuo, pograbio raspelo koje mu je pružao svećenik, i poljubio tri puta njegove presvete rane! ... Zatim je njegova duša otišla da primi milosrdnu osudu Onoga koji izjavljuje da će na nebu biti veća radost nad jednim grešnikom koji se pokaje nego nad devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanja ... (Lk 15, 7)

Dobila sam »znak« koji sam molila, i taj je znak bio vjerna slika milosti koje mi je Isus udijelio da me privuče da molim za grešnike. Nije li pred Ranama Isusovim, kad sam vidjela kako teče njegova božanska Krv, ušla u moje srce žeđa za dušama? Htjela sam ih napojiti ovom neokaljanom Krvi koja ih je imala očistiti od njihovih mrlja; i usne »moga prvoga djeteta« pripíše se na presvete Rane!... Kako li neizrecivo slatka odgovora!... Ah, poslije ove jedinstvene milosti moja je želja za spašavanjem duša rasla svakoga dana, bilo mi je kao da čujem Isusa kako mi govori kao Samaritanki: »Daj mi piti!« (Iv 4, 7) To je bila prava uzajamna ljubav: dušama sam davala Krv Isusovu, Isusu sam prikazivala te iste duše, osvježene božanskom rosom. Tako mi se činilo da mu gasim žeđu, i što sam mu više davala piti, to se više povećavala žeđa moje uboge male duše, i tu mi je žarku žeđu davao On kao najslađi napitak svoje ljubavi...

O potrebi i naravi Čistilišta (sv. Katarina đenovska)

Naprotiv, tvrdim još više. Vidim da Nebo nema vrata već tamo ulazi tko hoće. Bog je samo Milosrđe i stoji tamo raširenih ruku da nas uključi u svoju slavu. No, vidim tu prisutnost Božju, tog istog Boga u takovoj čistoći i blistavosti, neizmjerne većoj no što se to može zamisliti, da duša koja posjeduje u sebi i najmanju nesavršenost, kao najmanju mrvicu praha, odmah bi se radije bacila u tisuću pakla, nego se našla u prisutnosti tog Veličanstva s tom svojom nesavršenošću. Duša stoga kada vidi Čistilište, kao mjesto određeno za pročišćenje, baca se u nj i osjeća da se nalazi na mjestu velikog milosrđa, jer se može riješiti prepreke sjedinjenja.

Kako je strašno Čistilište ne može se riječima izreći niti umom shvatiti, osim što ga ja vidim po mukama jednakim Paklu! Ipak vidim da svaka duša koja ima i najmanju mrlju nesavršenosti u sebi, prima Čistilište kao mjesto milosrđa, ne obazirući se uopće više na čistilišne patnje, jer brišu mrlju nesavršenosti, prepreku njezinom sjedinjenju s Bogom, izvorom svake Ljubavi.

Čini mi se da samo trpljenje duša u Čistilištu više od bilo čega drugoga proističe iz svijesti da ona u sebi ima nešto što Bogu nije drago, a da je to učinila svjesno i svojevolutno, protiv tolike dobrote Božje, pa stoga te muke stvaraju samu bit Čistilišta. To se dešava, jer duše u milosti vide i spoznaju istinu u svoj svojoj objektivnosti i svu težinu prepreke, koja im ne dopušta da se približe Bogu. Sve ovo što sam iznijela, te shvatila kao sigurnu realnost, koliko sam to mogla shvatiti u ovom životu, od neizmjerne su velike važnosti do te mjere da svaki pogled, riječ, osjećaj, pravda, istina, zamišljanje mi izgledaju u usporedbi s tom istinom samo puste laži i nevažna razlaganja. Još uvijek ostajem zbunjena, jer ne nalazim riječi a koje bi morale biti neizmjerne jače, da bi donekle izrazile ono što sam htjela reći.

Vidim daje težnja sjedinjenja duše s Bogom tako snažna, da kad je Bog vidi u svojoj njoj blistavosti, koju po prirodi ima u sebi a u kojoj ju je sam Bog stvorio, ulijeva u nju tako veliku težnju vatrene ljubavi, da bi bila dostatna da je istog časa uništi, iako je besmrtna. Sam Bog dušu tako preobražava u sebe da se u njoj ne može vidjeti ništa drugo već samo Bog, koji je privlači i ražaruje ljubavlju, do te točke dok je ne dovede da zablista onom prvotnom čistoćom u kojoj bijaše stvorena.

Kada duša u nutarnjem viđenju primijeti da je Bog privlači vatrom ljubavi, prema svom slatkom Gospodinu i Bogu, jednostavno se od ljubavi u kontemplaciji rastapa pred njim. Duša zatim gleda u Božjem svjetlu kako Bog ne prestaje privlačiti je, te je u ljubavi vodi potpunoj savršenosti, s velikom pažnjom opskrbljujući je sa svim potrebnim, a to Bog sve čini samo iz čiste ljubavi.

Ona uviđa da ne može slijediti svu jačinu privlačnosti koju osjeća prema Bogu, te se ne može posve sjediniti s njim, a uzrok te prepreke jest posljedica grijeha. Shvaća vrlo jasno kako je to užasno teško što je zakasnila u potpunosti vidjeti Božansko svjetlo. Tu sada dolazi do izražaja i sama narav duše, koja bi htjela bez ikakve prepreke sjediniti se s tim pogledom Božjim koji je tako privlači k sebi. Tvrdim da sve ove stvarnosti, koje sam navela, rađaju u duši čistilišne muke. Tvrdim, da duše uopće ne gledaju na tu svoju muku, iako je ona neizmjerne teška i jaka, one više gledaju na prepreku koja se nalazi u njima samima, a protivna je Volji Božjoj, dok gledaju Boga kako gori u ljubavi prema njima.

Ta ih ljubav neprestano privlači k sjedinjenju. Duša ne pronalazeći ništa drugo što bi mogla učiniti, da ukloni tu prepreku sjedinjenja s Bogom, praktički se baca dragovoljno u Čistilište. Ta ljubav je tako jaka, da kad bi duša našla još jedno Čistilište, iznad ovoga što trpi, istog časa bi se bacila i u njega iz ljubavi prema Bogu, samo da što prije ukloni svaku prepreku između sebe i neizmjerne ljubavi Božje

Vidim kako od Boga prema duši dolaze zrake i goruće munje Božje ljubavi, tako duboke i jake da izgleda da će uništiti ne samo tijelo već dušu, kad bi to bilo moguće. Te zrake imaju dvojaki učinak: one pročišćuju dušu koja kao da se poništava u poniznosti. Vidiš ih: što više sagorijevaju to su bolje, a svaka od tih zraka mogla bi ih pročistiti tako, da bi jednostavno nestale, uništile bi se.

Vidiš zlato: što ga više topiš, to je ono bolje, a mogao bi ga tako topiti da bi nestala svaka nesavršenost. To je učinak djelovanja vatre u materiji. Naravno, duša se ne može uništiti u Bogu, već u sebi samoj: i koliko se više pročišćava, toliko nestaje u samoj sebi, te napokon ostaje čista u Bogu.

Zlato kad se pročišćava do 24 karata, ne uništava se, koliko god bila jaka vatra, jer se ne može istrošiti, već se uništavaju i nestaju samo nesavršenosti koje su u njemu.

Na tom principu djeluje i Božanska vatra u duši. Bog je tako drži na vatri dok ne nestanu sve njezine nesavršenosti: dovodi je do čistoće od "24 karata", svaka duša prema svom stanju. Kad se duša pročisti, ostaje sva u Bogu, bez ikakvog svog vlasništva u sebi, njezin život kao i bitak su u Bogu. Kad Bog dovede dušu do te mjere čistoće i savršenosti, duša ostaje neosjetljiva na bilo koji izazov i ne može više trpjeti, jer ne ostaje ništa više što bi trebalo nestati ili se uništiti. Kad bi i ostala u toj tako užasnoj vatri, no posve očišćena, ne bi je se to doticalo, naprotiv bila bi sretna, jer bi to bila vatra Božanske ljubavi. Ona bi to doživjela kao potpuno sjedinjenje s Bogom, bez ikakvog suprotstavljanja.

Isusova bol zbog duša koje se zauvijek gube
(Bl. Baptista Varano piše kao da joj sam Isus govori
u obliku nagovora)

«Razmišljaj, dakle, kćeri moja, kakvo je bilo moje mučeništvo, kad su se od mene rastavljali moji udovi, naime duše, koje će zauvijek biti osuđene. A to sam mučenje osjećao toliko puta, koliko je puta svaka duša smrtno sagriješila. A toliko je ovo kidanje duhovnih udova bolnije od tjelesnih, koliko je duša uzvišenija od tijela. A koliko je duša uzvišenija od tijela, to nisi u stanju ocijeniti ni ti, ni nitko živ; jer samo ja znam koliko je duša plemenita, a tijelo neznatne cijene i bijedno; ja sam, naime, tvorac obadvoga. Upravo radi toga je shvatljivo da ni ti, ni bilo koje drugo stvorenje, ne možete shvatiti moje preteške muke!

A sada ću govoriti samo o osuđenim dušama. Budući da postoje teži od teških načina grijeha, to se prema tome ocjenjuje kakvoća i težina muke. Tako sam i ja osjećao veće ili jače boli kod rastavljanja tih udova. Znao sam da će te osobe ostati trajno okorjele u svojoj zlobi; bilo mi je poznato kako će njihove muke biti vječne. A pošto su jedne grijehile više, a druge manje, zato će i njihove muke u paklu biti različite.

Ali što me je još više mučilo bila je pomisao, da se svi oni bezbrojni udovi, to jest sve osuđene duše, nikada, nikada, nikada više neće sa mnom, njihovom Glavom, sjediniti. Ovaj nikada jest ona vječna muka koja će neprestano mučiti one nesretne i jadne duše, i to više nego sve ostale muke, što ih trpe i što će ih trpjeti. I ovaj nikada tako me žalostio, da bih bio odmah spremno pristao trpjeti sve ono što sam onda trpio; i ponovno bih trpio sva ona rastavljanja, na sve različite načine, kakvi su bili, jesu i moraju biti: i to ne samo jedan put, već bezbroj puta, samo da mogu, ako ne sve, a ono barem jednu vidjeti da se priključila u puno zajedništvo mojih živih udova.

To su udovi izabranika, koji će vječno živjeti duhom života, što izlazi od mene, Života koji po sebi živi i daje život svemu onom što živi. Ovdje uvaži koliko mi je draga duša, da sam bio pripravan tolike muke bezbroj puta podnijeti, samo da je ponovno sjedinim sa sobom? Znaj i to da onaj strašni nikada tako žalosti i muči one duše, a taj nikada je djelo moje božanske pravde, da bi prihvatile tisuću neizmernih muka, samo kada bi bile u stanju nadati se, da će se sjediniti sa mnom, svojom Glavom.

I tako sam ja odredio za svaki grijeh, da kakvoća i količina patnje što je moraju podnositi duše grešnika, odgovara kakvoći i količini patnje, što su mi je zadale. Pa kao što je mene najviše žalostio onaj nikada, nikada, tako ja činim i hoću da i njih taj nikada, nikada muči i žalosti iznad svih muka, što ih trpe i što će ih vječno trpjeti. I ovdje razmišljaj i uvaži koliko tešku duhovnu bol sam osjećao u mom Srcu do moje smrti, a radi duša osuđenika."

Ona blažena osoba mi je tada rekla, da joj se u duši probudila želja (uvjerenja da je to Njegov božanski poticaj) da je izvuče iz dvoumice; pa je uz veliko počitanje i obzirno, da ne bi izgledalo da želi raspravljati o presv. Trojstvu, velikom prostodušnošću, čistoćom i pouzdanjem pitala:

«O slatki i ožalošćeni moj Isuse, često sam čula da si nosio i osjećao u sebi muke svih osuđenika. Ucviljeni Bože, ukoliko ti se sviđa, ja bih htjela znati da li je istina da si ti osjećao sve one različite muke, što se trpe u paklu: studen i vrućinu, ono žeženje, one udarce, kad pakleni duhovi razdiru tvoje udove. Gospodine moj, kaži mi, da li si sve to osjećao? O Isuse moj, dok ovo pišem samo da izvijestim, izgleda mi da mi se srce rastapa pomišljajući na tvoju dobrostivost, dok se tako ugodno i nadugo razgovaraš s onim koji te iskreno traži i želi».

Tada Isus odgovori milo, pokazajući kako mu se ovaj upit svidio, a njoj je izgledalo baš vrlo ugodno: «Kćeri moja, ja nisam osjećao sve one različite muke osuđenika, na onaj način kako ti veliš i pitaš: jer oni su bili mrtvi udovi, odsječeni od mene, svoje Glave. Za primjer evo ti slike. Kada bi se tvoja ruka, ili pak noga, ili bilo koji drugi ud sječivom otkidao i dijelio od tebe, osjećala bi veliku i neizrecivu bol, muku i žalost. Ali kad bi odsječena ruka dospjela u vatru, ili psima ili vukovima u zube, ti ne bi osjetila nikakve boli ni muke, jer je onaj ud gnjio, mrtav, te odvojen od tijela. Da li pak znaš, kakvu bi muku osjećala?

Bilo bi ti žao gledati onaj ud, jer je ipak tvoj, kako gori u ognju, kako ga tuku, kako ga razdiru vukovi i psi. Tako ti je bilo, dakle i sa mnom. Ja sam se tako osjećao radi neizmjernog broja mojih

vječno osuđenih udova. Dok su se oni od mene odvajali, dok je još bilo nade da će ostati na životu, ja sam osjećao u sebi neizrecive i neizmjerne boli, kao i sve njihove tjeskobe koje su trpjeli u ovom životu, jer je do smrti bila moguća nada da će se opet sjediniti sa mnom, ukoliko budu htjeli. Ali poslije njihove smrti nisam osjetio više nikakve muke što oni trpe, jer su mrtvi, gnjili udovi od mene rastavljeni, i odsječeni, i zauvijek isključeni. Nikada više neće živjeti u meni koji sam istiniti Život. Ali ipak je nedokučiva i neshvatljiva bol mene mučila, kad sam ih promatrao kako gore u vječnom ognju, kako ih pakleni duhovi razdiru, kako trpe različite, bezbrojne i vječne muke, a bili su stvarno moji vlastiti udovi».